

# Giới thiệu Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert

Diệp Tinh về nhà xem mắt, đúng lúc gặp chín đạo sát mết, phát hiện tổ trạch hậu viện giếng cổ lại có thể thông hướng dị giới võ lâm đại lục.

Sau đó hần ra ra vào vào, lui tới tại lưỡng giới ở giữa, bán một chút điện thoại di động, học học võ công, bắt đầu ngưi bức hồng hồng nhân sinh.

Tại võ lâm đại lục, hần là đại phú hào, thành lập Bạch Vân Sơn Trang, chiêu mộ hào kiệt bốn phương, nắm giữ cường đại hiện đại hóa võ giả quân đội lại là hàng xóm của tiên tử người người theo đuổi đương thời.

Tại Địa Cầu, hần là đại lão bản, là nhà từ thiện, càng là giàu ở đô thị võ lâm cao thủ.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 1:: Khu nhà cũ giếng cổ :

"Diệp Tinh, người bề ngoài cùng bằng cấp đều rất lợi hại ưu tú. Có điều nếu là xem mắt, ta thì không nói nhảm, người có xe sao?" Một câu tràn ngập xem kỹ tra hỏi, nhất thời để trong rạp bầu không khí lập tức ngưng kết ba phần.

Bích Lâm thôn một gian trong tiệm cơm, một vị dáng người yếu điệu, trang điểm dày đặc, trang phục thời thượng nữ hài chính mang theo bắt bẻ ánh mắt, đánh giá bàn ăn đối diện một thanh niên nam tử.

"Không có!" Diệp Tinh mặt mỉm cười, rất thành thật hồi đáp.

Trên mặt cô gái mỉm cười cấp tốc ngưng kết, lãnh đạm hỏi: "Có bao nhiêu tiền tiết kiệm?"

"300 ngàn."

Nữ hài hai mắt sáng lên, ngưng kết nụ cười trong nháy mắt nở rộ, nhưng tiếp lấy liền nghe đến Diệp Tinh nói bổ sung: "Có điều là ta thiếu ngân hàng."

Bạch! Nụ cười lập tức biến mất hầu như không còn, nữ hài nhẫn nại tính tình hỏi: "Cái kia có nhà sao?"

"Đương nhiên, chiếm diện tích ba trăm mét vuông, bên trong có vườn hoa. Mặt hướng Đông hướng, ánh sáng mặt trời sung túc, không khí trong lành... thất một phòng khách, trang trí cổ điển phong cách, cao đoan đại khí cao cấp!" Diệp Tinh một hơi nói một chuỗi dài.

Nữ hài nghe được tâm trí hướng về, trên mặt nhất thời lại khôi phục nụ cười, dịu dàng nói: "Ở đâu? Diện tích lớn như vậy, hần là biệt thự đi. Diệp Tinh ca, mang ta đi nhìn thấy được hay không?"

"Được, không có vấn đề. Rất gần, thì trong thôn, ngoặt hai cái chỗ ngoặt liền đến, bảng số phòng số 103. Ày, chính ở đằng kia, nơi này đều có thể nhìn thấy." Diệp Tinh đánh cái búng tay, theo nhà hàng bên ngoài một cái hướng khác chỉ chỉ.

Nữ hài theo Diệp Tinh ngón tay hướng ra phía ngoài nhìn lại, nụ cười trên mặt lập tức cứng đờ. Chỉ thấy bên kia rõ ràng là một mảnh khu nhà cũ khu, tường đỏ xanh ngói, rêu xanh khắp nơi, tất cả đều là từng tòa cũ kỹ đại nhà ngói.

"Diệp Tinh, người tiêu khiển lão nương là a?" Nữ hài 'vut' theo trên chỗ ngồi đứng lên, LV túi sách xẹt qua một đạo phản nộ đường vòng cung, mặt mũi tràn đầy châm chọc nói: "Thì người cái kia phá tòa nhà, còn muốn cưới lão nương, làm người xuân thu đại mộng đi thôi."

"Chúng ta không thích hợp, thì dừng ở đây đi!" Nữ hài thần sắc thay đổi đến vô cùng lãnh ngạo, quay người muốn đi gấp.

"Ai, ai, Tiểu Thiên." Bên cạnh, Diệp Tinh nhị cô Diệp Tú Anh liền vội vàng kéo nữ hài, khuyên nhủ: "Tiểu Thiên, chớ vội đi a. Diệp Tinh hần nói đùa, hần vừa rồi giới thiệu cho người là hần tổ trạch, trên thực tế nhà bọn hần tại thị trấn vừa mua một bộ phòng, đã trùng tu xong. Mà lại Diệp Tinh đưa nhò này, là đại học danh tiếng tốt nghiệp, từ nhỏ đã thông minh, về sau nhất định có thể kiếm nhiều tiền, các loại kiếm tiền, người muốn cái gì không có?"

Đối với Diệp Tú Anh lời nói, nữ hài lại không thêm chịu nể mặt mũi, khinh thường nói: "Ha ha, đại học sinh? Hiện tại đại học sinh đi đầy đất, tại chúng ta Kim Thịnh từ lâu, liên bụng thức ăn rửa chén đều là đại học sinh."

"Đúng vậy a, Diệp đại tỷ, người đừng có lại khuyên." Diệp Tú Anh còn muốn nói chuyện, nhưng bị nữ hài bên cạnh phụ nhân ngăn trở, phụ nhân kia một mặt vênh vao tự đắc, "Diệp đại tỷ, ngày hôm nay hai mẹ con chúng ta là xem ở mặt mũi người phía trên mới đến xem mắt, nhưng người cũng không thể bởi vì là thân thích thì loạn giới thiệu a. Nhà chúng ta Thiên Thiên điều kiện này, tại Thập Lý Bát Hương, không biết có bao nhiêu người truy đây. Liền lấy hôm trước người khác giới thiệu cái kia Lý Đại Điền tới nói, mặc dù tuổi tác lớn một chút, người đàn điền, nhưng người ta tại công trường một tháng cũng có hơn 10 ngàn tiền lương, tại trong huyện cũng có một bộ nhà, còn không cần giao thế chấp đây."

"Đúng đấy, mẹ ta nói đúng. Ngươi chắt nhì trong ngân hàng còn thiếu 300 ngàn thế chấp đi, lão nương mới không muốn thay ngươi ta giao thế chấp đấy." Nữ tử Hà Thiên Thiên khinh thường cười cười.

Hai mẹ con nghênh ngang rời đi.

Diệp Tú Anh thở dài, nhìn lấy trước bàn cơm cái kia một mặt bình tĩnh, chính chậm rãi ăn uống Diệp Tinh, không khỏi khí từ đó đến, trách cứ: "A Tinh, ngươi cũng thật sự là! Không có việc gì ngươi cho người khác giới thiệu cái kia phá tòa nhà làm gì, rõ ràng có phòng không nói, hết lần này tới lần khác xách cái kia phá tòa nhà, đem người khác dọa cho chạy."

Nhìn lấy một bộ tức giận bộ dáng nhị cô, Diệp Tinh không khỏi lộ ra một nụ cười khổ, nói ra: "Nhị cô, chẳng lẽ ngươi không có nhìn ra sao, người ta muốn gả là kẻ có tiền. Nói cho dù tốt cũng vô dụng, chúng ta loại này phổ thông gia đình thỏa mãn không đủ người ta điều kiện, năng làm sao có thể để ý. Miễn cưỡng nói tiếp cũng không có ý nghĩa gì."

"từ vừa mới bắt đầu Hà Thiên Thiên tra hỏi cùng trong thần sắc, Diệp Tinh thì nhìn ra đó là cái vô cùng để ý điều kiện vật chất nữ hài. Há miệng ngậm miệng không rời tiền cùng tài sản. Nếu biết trận này xem mất khả năng định tan rã trong không vui, Diệp Tinh tự nhiên cũng không muốn lãng phí thời gian nói tiếp."

"Ai, ngươi nói cũng đúng. Thiên Thiên nha đầu kia cũng xác thực vật chất điểm. Không có việc gì, nhị cô lần sau lại giới thiệu cho ngươi một cái —— "

"Không cần, nhị cô. Ta còn trẻ, hiện tại chơi một chút, tiếp qua cái hai ba năm xem mắt cũng không muộn."

... ..

Bầu trời âm u, mấy cái đám mây đen bao trùm ở trên không, ẩn có lói quang lấp lóe, đang nổi lên lấy một trận mưa rào tầm tã.

Sắc trời rất là tối tăm, theo tiệm cơm sau khi ra ngoài, Diệp Tinh liền thẳng đến tổ trạch mà đi.

Bởi vì vừa chuyển vào thị trấn không bao lâu, bởi vậy nhà cũ coi như sạch sẽ, cũng không có bao nhiêu tro bụi. Diệp Tinh hơi quét dọn một chút gian phòng, liền có thể vào ở.

Diệp Tinh hai mươi ba tuổi, tốt nghiệp đại học đã hơn nửa năm, tại La Huyện một công ty đi làm, hơn ba ngàn tiền lương. Lần này lễ quốc khánh vừa nghỉ, nhị cô liền gọi điện thoại đến, muốn cho Diệp Tinh tìm đối tượng. Tại phụ mẫu không ngừng thúc giục hạ, Diệp Tinh cũng chỉ có thể đẩy tới xem một chút. Dù sao phụ mẫu tiêu hết tích súc, tại La Huyện mua phòng, chính là vì cho Diệp Tinh xử lý hôn lễ đúng, hai đã sớm vội vã muốn ôm cháu trai.

Bất quá, Diệp Tinh cũng không nóng nảy, hẳn mới vừa đi làm không bao lâu, cũng còn không có ổn định lại, không muốn sớm như vậy kết hôn. Lần này xem mắt thất bại, ngược lại để Diệp Tinh nhỏ nhỏ thở phào. Đối với Hà Thiên Thiên mãi mai cùng rời đi, Diệp Tinh thật cũng không làm sao phần nộ, không có bao nhiêu tâm tình chấp chôn. Dù sao người có chí riêng, người khác yêu tiền, cái kia là người khác sự tình. Giữa hai người cũng không có tình cảm gì, gặp gỡ lần đầu mà thôi, rồi đi thì rồi đi chứ sao.

Bất quá, sự kiện lần này, lại cho Diệp Tinh một cái tỉnh táo.

"Tiền lương cuối cùng quá ít, ta nhất định phải tìm một chút kiếm tiền phương pháp. Nếu không, tương lai nếu như gặp được cô nương tốt. Nàng không đề cập với ta điều kiện, chẳng lẽ ta thì nhẫn tâm nhìn lấy nàng theo ta chịu khổ?" Diệp Tinh âm đạo.

"Àm âm!"

Bầu trời bỗng nhiên vang lên một tiếng sét, áp ủ hồi lâu mưa to rớt cục mưa như trút nước xuống. To như hạt đậu hạt mưa ùn ùn kéo đến nện ở ngói nóc nhà bên trên, tóe lên đóa đóa bọt nước, đùng đùng (\*không dứt) vang lên không ngừng.

"Àm âm!" "Àm âm!" "Àm âm!"

Tiếng sấm càng lúc càng lớn, thiểm điện tựa hồ cũng chui vào trong nhà tới.

"Chuyện gì xảy ra? Cái này sét âm thanh làm sao lớn như vậy?" Diệp Tinh hai tai bị chấn động đến ông ông tác hưởng, ánh mắt kinh nghi bất định, cảm thấy cảm thấy cái này sét âm thanh cùng bình thường có chút khác biệt, tựa hồ có chút bí hiểm khác thường.

Diệp Tinh lúc này ra khỏi phòng, ngay sau đó, cả người hắn đều kinh ngạc đến ngây người, ánh mắt nhìn chăm chăm nhà mình hậu viện chiếc giếng cổ kia

## Chương 2:: Võ lâm đại lục :

"Oanh!" "Ầm ầm!"

"Ầm ầm!"

Trên bầu trời điện xà du tẩu, ánh tím long lánh. Chỉ gặp từng đạo từng đạo lôi điện vạch phá bầu trời, bổ vào trong giếng cổ. Một đạo liền theo một đạo, trợn vện rơi xuống chín đạo sấm sét.

Sấm sét qua đi, mưa to đột nhiên thì ngừng, ngay sau đó mây đen tán đi. Trận này mưa gió đến cực kỳ cấp tốc cùng bí hiểm.

"Xảy ra chuyện gì? Làm sao nhiều như vậy lôi điện bổ vào nhà ta trong giếng cổ?" Diệp Tinh nháy mắt mấy cái, ánh mắt kinh nghi bất định, hơi chần chờ. Rốt cục tại mảnh liệt long kiều kỳ diệu khiến, chỉ hướng giếng cổ nhích tới gần.

Cái này miệng giếng cổ thực là một ngum giếng cạn, không có nước giếng, rất sớm trước đó thì khô cạn. Diệp Tinh khi còn bé còn thường xuyên hướng trong giếng cổ ném cục đá chơi.

Diệp Tinh trong lòng có chút khẩn trương, từng bước một cẩn thận từng li từng tí chỉ hướng giếng cổ nhích tới gần. Dù sao vừa rồi sự việc rất lợi hại bí hiểm, hẳn tự nhiên cẩn thận vô cùng.

Đi vào bên cạnh giếng, Diệp Tinh ánh mắt nhất động, cúi người theo trong giếng nhìn lại, trong nháy mắt trên mặt tràn ngập vẻ kinh dị.

Chỉ gặp giếng cổ đáy giếng thỉnh linh nhiều một đoàn màu tím ánh sáng, bởi vì trong giếng tối tăm, thấy không rõ ràng lắm.

"Cái kia màu tím ánh sáng đến cùng là cái gì?" Diệp Tinh trong lòng càng ngày càng hiếu kỳ, lúc này theo trong sân chuyển đến một trương cái thang để vào trong giếng, sau đó theo cái thang bò xuống đi.

Đến đáy giếng, Diệp Tinh rốt cục thấy rõ ràng trước mắt cái này chùm sáng, trước mắt cái này màu tím ánh sáng hiện lên hình bầu dục hình, có chút cùng loại ma huyền trở chơi trong TV truyền tống môn bộ đáng.

"Huru!"

Diệp Tinh từ dưới đất nhật lên một khối đá, chỉ hướng màu tím ánh sáng ném qua đi.

Sau một khắc, cực kỳ bí hiểm một màn xuất hiện. Chỉ gặp hòn đá kia chạm đến màu tím ánh sáng lúc, liền trực tiếp biến mất.

"Thật chẳng lẽ là truyền tống môn? Thông hướng một cái thế giới khác? Đến cùng muốn hay không vào xem?" Diệp Tinh trầm tư hạ, hít sâu một hơi, khẽ cắn môi, lúc này chỉ hướng màu tím ánh sáng nhích tới gần.

Làm thân thể đi vào màu tím ánh sáng lúc, Diệp Tinh chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, sau một khắc tràng cảnh biến ảo, hẳn xuất hiện tại một cái sơn động bên trong.

"Thật đúng là truyền tống môn, quá thần kỳ! Nơi này không phải là một thế giới khác?" Diệp Tinh thần sắc hơi vui, ánh mắt chớp động, vội vàng chỉ hướng bên ngoài sơn động đi đến.

Cửa sơn động mọc đầy rậm rạp cỏ dại, mấy cái luồng ánh sáng thông qua cây cỏ ở giữa khe hở, khó khăn soi vào sơn động bên trong.

Diệp Tinh đẩy ra bụi cỏ, đi ra cửa động, trước mắt lập tức sáng lên, ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp bầu trời xanh thăm xanh thăm, như một khối to lớn Lam Bảo Thạch, mấy cái đóa mây trắng giống như trắng noãn cây bông vài bông bành ở trên không trung. Nắng ấm chiếu xéo, bốn phía cây cối, xanh ngắt muốn, nhánh lá cây tản ra phi thúy long lầy.

Liền không khí đều mang cây cỏ hương thơm, mát mẻ dị thường. Hít sâu một hơi, chỉ cảm thấy toàn thân lỗ chân lông thư giãn, dễ chịu cực.

"Xem ra thật sự là dị thế giới." Diệp Tinh lúc này chỉ hướng dưới núi chạy tới.

Trên núi cây cối rậm rạp, cành lá phong phú, đoàn đoàn như đắp.

Đi qua một rừng cây về sau, bỗng nhiên Diệp Tinh ánh mắt nhất động, giương mắt nhìn phía bên trái chệch trong rừng cây.

Thông qua nhánh lá cây, phía trước loáng thoáng có thể nhìn thấy một cái sơn trang bộ đáng.

Diệp Tinh trong lòng hơi động, lúc này chỉ hướng bên trái lùm cây chạy tới.

Một lát sau,

Một cái quy mô to lớn, hoàn cảnh ưu nhã son trang hiện ra tại Diệp Tinh trước mắt.

Son trang ba mặt vòng Thụ, lưng tựa suối phun thác chảy, suối nước leng keng. Trong son trang ngẫu nhiên vang lên vài tiếng ưu mỹ tiếng đàn hợp lấy bốn phía thanh thúy tiếng chim hót, hình thành một khúc rung động lòng người vô cùng giai điệu. Cửa hai tôn bạch ngọc Phượng điêu, ưu nhã mà cao quý. Hai tên tuyệt đẹp nữ thị vệ hồng đeo trường kiếm, tận tụy canh giữ ở cửa chính.

"Đứng lại! Tiên Tuyền son trang, ngoại nhân không được đến gần!" Hai tên nữ thị vệ ánh mắt cổ quái dò xét 'ăn mặc quái dị' Diệp Tinh liếc một chút, bên trong một tên nữ thị vệ chỉ hướng Diệp Tinh quát mắng nói.

Cái này hai tên nữ thị vệ đều là một thân cổ trang trang điểm, mà Diệp Tinh thì là mặc lấy một đầu màu đen quần bò cùng một kiện áo sơ mi trắng, ở trong mắt các nàng tự nhiên là ăn mặc quái dị.

"Cổ trang, còn có bội kiếm! Nơi này không phải là huyền huyền thế giới?" Diệp Tinh thầm nghĩ trong lòng, vốn muốn hỏi hỏi cái này hai tên nữ thị vệ, nhưng đã gặp các nàng một mặt nghiêm túc lạnh như băng bộ dáng, lại lo lắng cái này hai đàn bà vạn nhất ngày hôm nay vừa vặn đến đại di mộ, tâm tình không tốt, một kiếm bắt hấn cho chặt, vậy coi như chết oan.

Bởi vậy, cẩn thận lý do, Diệp Tinh vẫn là rời đi cái này Tiên Tuyền son trang, đi xuống chân núi.

Đi qua nửa giờ chạy vội về sau, Diệp Tinh rốt cục đi vào chân núi, tiến vào một cái tên là Phượng Hoàng trấn tiểu trấn, tiểu trấn tuy nhỏ, lại ngũ tạng câu toàn. Trên đường phố người đi đường lui tới, như nước chảy. Ngẫu nhiên còn có thể nhìn thấy mấy cái tay cầm đại đao trường thương khôi ngô đại hán đi qua.

Hai bên đường phố càng là bày ra cửa hàng san sát, trận trận gào to âm thanh liên tiếp, náo nhiệt phồn hoa vô cùng.

"Tới tới tới, nóng bánh bao, tươi ngon mới ra lò nóng bánh bao, một cái chỉ cần một đồng tiền!"

"Băng đường hồ lô, băng đường hồ lô, một chuỗi chỉ bán hai văn tiền."

"Mau đến xem nhìn, tinh mỹ trâm cài, giá cả lợi ích thực tế. Tốt nhất gương đồng..."

Gào to âm thanh một trận lẫn át một trận, Diệp Tinh cũng lẫn trong đám người, tại đây điều phồn hoa trên đường cái đi dạo, cái này một đi dạo chính là hơn ba canh giờ đi qua. Thông qua trên đường người khác một số nói chuyện, cùng nói bóng nói gió hỏi thăm người đi đường, Diệp Tinh với cái thế giới này rốt cục có sơ bộ giải.

Cái này dị thời không thế giới tên là võ lâm đại lục, nơi này có rất nhiều thực lực cường đại võ giả cùng yêu thú. Võ lâm đại lục rộng lớn vô biên, Bách Quốc san sát, Diệp Tinh trước mắt chỗ địa phương chính là Đường Quốc Lạc Nhật thành Phượng Hoàng trấn.

Mặt trời xuống núi, đã là hoàng hôn thời khắc.

Diệp Tinh theo đường cũ trở về, trên đường đi vô cùng kích động, cảm xúc bành trướng, bởi vì hắn biết mình muốn phát đạt. Có thể xuyên tới xuyên lui lưỡng giới, mang ý nghĩa hắn có thể đem cái này hai thế giới đồ vật mua thấp bán cao. Đây là một cái cự đại bảo khố cùng cơ hội buôn bán, vô luận là tại Địa Cầu vẫn là võ lâm đại lục, Diệp Tinh đều có thể trở thành đỉnh cấp nhà giàu.

Đương nhiên, nhất làm cho Diệp Tinh kích động hưng phấn là, thế giới này có võ công bí tịch, võ công bí tịch cùng võ công bí tịch! Thử hỏi người nào hỏi nhỏ không có giấc mộng võ hiệp. Xem tivi bên trong võ lâm cao thủ vượt nóc băng tường, hái lá đã thương người, tâm lý đã sớm hâm mộ không được. Hắn không thể chính mình cũng có thể ủng hộ võ công. Đương nhiên, trước kia cũng liền ngẫm lại mà thôi, dù sao truyền hình là hư huyền. Nhưng mà, bây giờ những vật này lại chân thực tồn tại ở cái thế giới này, thậm chí có cơ hội học được.

Trong rừng cây cối tươi tốt, ánh trăng thông qua kẽ cây chiếu vào trong rừng, lưu lại gập gập pha tạp bóng hình.

Diệp Tinh tâm tình vô cùng kích động, chỉ hướng son động đi đến. Vừa đi vừa suy nghĩ trở lại địa cầu về sau, nên cảm những thứ gì tại Phượng Hoàng trên trấn bán thì tốt hơn.

Chính suy nghĩ, chợt nghe phía trước truyền đến từng tiếng trong trẻo tiếng kiếm rít.

"Có võ giả?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, chỉ hướng phía trước đi mấy bước, sau đó thông qua lá cây nhìn về phía cách đó không xa mảnh rừng cây kia.

Cái này nhìn một cái, Diệp Tinh trong nháy mắt hai mắt trừng trừng, trong ánh mắt tràn ngập cực độ kinh diễm màu sắc ——

Hà lại chỉ có từng đó là kinh diễm, quả là nhanh kinh ngạc đến ngây người.

Hắn nhìn thấy một cái mỹ nữ, chuẩn xác hơn nói hắn là siêu cấp đỉnh cấp tuyệt sắc đại mỹ nữ, khuynh quốc khuynh thành, xinh đẹp tuyệt trần. Loại này đẹp đã siêu việt Diệp Tinh đi vắng chỗ nhận biết phạm trù, cái gì Truyền hình ngôi sao mỹ nữ loại hình chỉ sợ đều không kịp nàng một chút điểm.

Ánh trăng trong ngần huy vẩy mà xuống, đi qua nhánh lá cây, chiếu vào trong rừng.

Mông lưng dưới ánh trăng, một vị áo tuyết nữ từ tay cầm một thanh cổ kính bảo kiếm đang luyện tập kiếm pháp. Nàng áo trắng như tuyết, đôi nguyệt múa kiếm, trắng như tuyết cổ tay trắng ở dưới ánh trăng tản ra như ngọc lỏng lẩy, đen nhánh mềm mại mái tóc, tóc xanh phần khởi. Cái kia yếu diệu đáng người, không đến một tia khói lửa nhân gian khí tức, bình tĩnh hoàng hốt giống như Nguyệt Cung tiên tử trích lạc trần thế.

"Nữ thần, đây mới thực sự là nữ thần!" Diệp Tinh không khỏi hít sâu một hơi, trong lúc nhất thời, vậy mà thấy ngốc.

Bỗng nhiên ——

"Đỉnh linh linh, ngươi là ta tiểu nha tiểu bình quả, làm sao yêu ngươi đều chê ít, hồng hồng gương mặt ám áp ta tâm ỏ, thấp sáng ta sinh mệnh lửa, lửa lửa lửa lửa..."

Một trận sóng động mười phần tiếng chuông đột nhiên theo Diệp Tinh trong túi áo vang lên, xa xa truyền đi, trong nháy mắt vang vọng toàn bộ rừng cây.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 3:: Áo tuyết nữ tử :

"Người nào?"

Trong rừng đang luyện tập kiếm pháp áo tuyết nữ tử quát khẽ một tiếng, đôi mắt đẹp xán lạn như ngôi sao, xa xa nhìn về phía Diệp Tinh ẩn thân vị trí.

"Lửa lửa lửa lửa... Ngươi là ta tiểu nha tiểu bình quả, thi hương chân trời đẹp nhất đám mây, mùa xuân lại đi tới hoa nở khắp núi sườn núi, gieo xuống hi vọng liền sẽ thu hoạch!"

Không thể không nói quốc sản điện thoại di động còi cũng là vang, đỉnh cao. Đặc biệt là tại đây yên tĩnh trong buổi tối, này thanh âm cái to rõ, khen ngợi!

"Đáng chết chuông báo! Làm sao lúc này vang lên." Diệp Tinh trong lòng cái kia phiền muộn, lúc này đưa điện thoại di động từ trong túi lấy ra, đang muốn nhấn tắt chuông báo lúc.

Bỗng nhiên ——

'suru!' một tiếng, một làn gió thơm đánh tới, đó là một loại nhàn nhạt nữ tử mùi thơm, phi thường dễ người, xuyên thấu tim gan.

Diệp Tinh không khỏi ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp cái kia áo tuyết nữ tử đã đi tới Diệp Tinh trước người, nàng liễu mi như họa, trên mặt được một khối khăn che mặt trắng, lộ ra một cổ cao quý sắc thái thần bí, như mực đôi mắt đẹp đang tò mò đánh giá Diệp Tinh trong tay điện thoại di động.

"Không có ý tứ, hôm qua thiết trí đồng hồ báo thức quên đóng lại, quấy rầy đến cô nương tu luyện!" Diệp Tinh có chút tâm thần bất định, vội vàng nói.

"Đồng hồ báo thức? Cái gì là đồng hồ báo thức?" Áo tuyết nữ tử môi son khẽ mở nghi ngờ nói, thanh âm có như hoàng anh xuất cốc, thanh thúy dễ nghe vô cùng, "Ngươi cái này từ khúc rất thú vị, trên tay ngươi cầm là cái gì? Là sao có thể phát ra âm thanh?"

"Ừm, ta trên tay đây là điện thoại di động!" Diệp Tinh trong lòng hơi động, âm thầm mừng thầm, cảm giác đây là một cái tiếp cận nữ thần cơ hội, liền nói ngay: "Ngươi nhất định chưa thấy qua đi, điện thoại di động này có thể phát ra đủ loại êm tai âm nhạc từ khúc, có lưu hành âm nhạc, cũng có cổ điển cảm khúc." Diệp Tinh vừa nói đánh giá cái này tuyết y nữ tử, phát hiện nàng thanh tịnh trong đôi mắt đẹp chớp động lên về tò mò.

"A, ta đòi một thủ khúc cho ngươi nghe!" Diệp Tinh lúc này điểm động màn hình điện thoại di động, mở ra nhạc phim, phim ảnh cảm khúc 《Quảng Lăng Tán》.

Nhất thời, một trận du dương tiếng đàn theo trong điện thoại di động truyền tới, tiếng đàn thanh thúy, như tiếng suối chảy.

Áo tuyết nữ tử phi thường nghiêm túc lắng nghe, chính tinh tế thường thức cảm âm. Diệp Tinh suy nghĩ thừa cơ đánh giá trước mắt nữ thần, mái tóc đen nhánh mềm mại, tại trong gió nhẹ vẽ lấy ưu mỹ đường vòng cung. Tron bóng như ngọc cái trán, lông mi dài, vênh cao mũi ngọc tinh xảo, thông qua hơi mỏng mạng che mặt, lò mò có thể nhìn ra đó là một trương tuyệt mỹ nết trái xoan, nhất điểm hồng môi như ẩn như hiện.

Áo tuyết nữ tử nghe có chút mê muội, Diệp Tinh suy nghĩ thấy cực kỳ si mê. Đương nhiên, Diệp Tinh cũng chỉ là lặng lẽ dò xét, hán cũng không dám trắng trợn nhìn chăm chăm con gái người ta nhìn, như thế quá đường đột.

Một lát sau, một khúc cuối cùng.

"Cái này từ khúc giai điệu phi thường tốt, thiên hạ danh khúc ta cũng nghe qua rất nhiều, là sao theo chưa từng nghe qua cái này thủ khúc, có thể nói cho ta biết khúc tên sao?" Áo tuyết nữ từ mở miệng hỏi.

"Ừm, đây là thiên cổ danh khúc 《 Quảng Lăng Tán 》." Diệp Tinh nói: "Ta cái này trong điện thoại di động còn có 《 núi cao nước chảy 》 《 hóa bướm 》 《 Bình Hồ ánh trăng mùa thu 》, đều rất không tệ."

Diệp Tinh là cái thể thơ cô hề yêu thích, điện thoại di động cài xuống lại lưu hành âm nhạc bên ngoài, còn tồn trữ có thật nhiều thể thơ cổ cảm khúc ca khúc loại hình.

"Thứ này thật thần kỳ, ngươi có thể hay không đem nó bán cho ta!" Áo tuyết nữ từ đôi mắt đẹp chờ mong nhìn về phía Diệp Tinh.

"Tốt! Ách... Cái gì? ... Cái này... Cái này... Chỉ sợ không được!" Diệp Tinh hơi hơi sững sờ hạ, lúc này cự tuyệt nói. Mỹ nữ thỉnh cầu vốn là rất khó cự tuyệt, có điều điện thoại di động này thật đúng là không thể bán. Không nói trước điện thoại di động chứa đựng số điện thoại công năng mới, xử lý rất lợi hại phiền phức. Mấu chốt là, điện thoại di động album ảnh bên trong còn có mấy cái tấm người mẫu nữ ảnh chụp, là bikini phong cách, nếu là hiện đại đô thị người nhìn thấy còn không có gì, quan trọng nơi này là võ lâm đại lục a, nếu là bị áo tuyết nữ từ nhìn thấy, Diệp Tinh há không thành chạy mất sắc Ma?

"Bực này hiểm có đồ vật khẳng định là công tử âu yếm chi vật đi, là tiểu nữ từ đường đột, xin hãy tha lỗi." Áo tuyết nữ từ đôi mắt đẹp áy náy theo Diệp Tinh nói tiếng, quay người liền muốn rời khỏi.

"Cô nương chờ chút!" Diệp Tinh vội vàng hô: "Cô nương nếu muốn nghe ca hát lời nói rất dễ dàng,

Điện thoại di động này tuy nhiên không thể bán cho ngươi, bắt quá ta có thể làm cái mới tặng cho ngươi."

"Thật chứ?" Áo tuyết nữ từ xoay người lại, yên lặng bất động đôi mắt đẹp có một tia ý mừng.

"Đương nhiên, có điều muốn tới ngày mai mới được. Không biết đến lúc đó làm sao liên hệ với cô nương?" Diệp Tinh hỏi.

Áo tuyết nữ từ hơi hơi chân chờ, trầm ngâm nói: "Ta ngay tại Bạch Vân Sơn giữa sườn núi Tiên Tuyền sơn trang."

Vừa dứt lời, chỉ nghe ' suru ' một tiếng.

Chỉ gặp áo tuyết nữ từ gót sen điểm nhẹ mặt đất, cả người người nhẹ nhàng mà lên, mũi chân nhẹ nhàng giẫm lên từng mảnh từng mảnh lá cây, giống như Lăng Ba Tiên Tử, xuyên qua tại trong rừng cây, không bao lâu liền biến mất ở Diệp Tinh trước mắt.

... ..

Thông qua trong sơn động truyền tổng môn về tới Địa Cầu tổ trạch về sau, đã là mười giờ rưỡi tối.

Đêm tối gió nhẹ, gọi lên lấy trong bầu trời đêm tầng mây, vàng trắng lúc ẩn lúc hiện. Mông lung ánh trăng chiếu rọi mà xuống, thông qua cửa sổ chiếu vào khu nhà cũ gian phòng.

Diệp Tinh nằm ở trên giường, cả người cảm xúc bành trướng, kích động hưng phấn vô cùng, một điểm buồn ngủ đều không có.

"Trời sáng đến cùng nên cảm những thứ gì đến võ lâm đại lục bán đâu, trên Địa Cầu vật phẩm gì ở bên kia sẽ khá dễ bán. Công nghệ cao điện tử sản phẩm tạm thời chỉ sợ không được , bên kia không có nguồn điện. A, đúng. Võ lâm đại lục người thật giống như đều là dùng cây châm lửa, phiền phức lại tốn sức. Nếu như ta đem bật lửa cầm tới bên kia bán lời nói..." Diệp Tinh nằm ở trên giường suy nghĩ mấy giờ, vừa rồi nặng nề thiếp đi.

Sáng sớm ngày thứ hai, thôn làng cửa hàng vừa mở, Diệp Tinh liền trực tiếp chạy tới cửa hàng mua xong mấy cái hộp bật lửa. Dù sao bật lửa cũng không thể nào đáng tiền, lấy trước đi võ lâm đại lục thăm dò sâu cạn, coi như thua thiệt cũng không đau lòng. Mua xong bật lửa, Diệp Tinh lại chạy tới kỹ thuật số cửa hàng mua một cái MP3. Vốn là dự định mua điện thoại di động, về sau tí mỉ nghĩ lại, võ lâm đại lục không có địa phương nạp điện a. Dùng di động nghe ca nhạc lời nói, chỉ sợ ba, năm tiếng liền không có điện. Sau đó, dứt khoát mua cái MP3 cùng mấy cái pin, không có điện còn có thể đổi Pin.

Mua xong cần đồ vật về sau, Diệp Tinh thông qua màu tím ánh sáng, lần nữa đi vào võ lâm đại lục.

Võ lâm đại lục hoàn cảnh phi thường tốt, không khí cực kỳ tươi mát, so Địa Cầu phải thật tốt mấy lần.

Lúc này chính là lúc sáng sớm khắc, mặt trời mới mọc theo phía Đông chân trời từ từ bay lên, tản ra từng đạo kim quang, giữa thiên địa dần dần sáng lên.

Tiên Tuyền sơn trang.

Hai tên nữ thị vệ hồng đeo trường kiếm, chính thanh tú động lòng người lập tại hai bên cửa, thủ vệ sơn trang. Cái này hai tên nữ thị vệ tuổi tác cũng không lớn, một người mặc váy đỏ, một người mặc quần màu lục, đều là mười bảy mười tám tuổi thanh xuân thiếu nữ.

Chợt thấy Diệp Tinh trực tiếp chỉ hướng cửa sơn trang đi tới, phía bên phải tên kia váy đỏ nữ hài nhất thời quát mắng nói: "Tại sao lại là ngươi, ngươi người này có phải hay không sống được không kiên nhẫn!"

"Ta đến tặng đồ!" Diệp Tinh ngại ngùng cười một tiếng.

"Tặng đồ? Đưa thứ gì?" Cái kia váy đồ nữ hài hơi sững sờ.

"A, Hạ Ngôn tỷ, tối hôm qua tiểu thư giống như đặc biệt đã phân phó, có người có thể tới tặng đồ." Bên trái quần màu lục thị nữ nhấc nhỏ.

"A!" Cái kia váy đồ nữ hài thần sắc ngạo mạn, theo Diệp Tinh nói: "Là cái gì, đồ, vật lấy tới đi."

Diệp Tinh lúc này đem MP3 đưa cho cái kia váy đồ nữ thị vệ.

"Đây là cái gì đồ chơi?" Váy đồ nữ hài nói thăm lấy, loay hoay ra tay bên trong MP3, hiển nhiên cũng chưa từng thấy qua cái đồ chơi này, không biết là làm gì dùng, theo Diệp Tinh nói: "Thứ này giá bao nhiêu tiền?"

"Hàng tiện nghi rẻ tiền, không đáng giá mấy đồng tiền." Diệp Tinh cười ha ha nói: "Tiền cũng không cần cho, đây là ta đưa cho tiểu thư nhà ngươi lễ vật nhỏ."

"Ta nhìn thứ này cũng không đáng giá mấy đồng tiền, một kiện đồ trang sức nhỏ mà thôi đi. Phải biết ven vện Đường Quốc bên trong muốn cho tiểu thư nhà ta tặng quà người, thì hay xảy ra. Có điều tiểu thư nhà ta có thể sẽ không tùy tiện thu người lễ vật." Váy đồ nữ hài bĩu môi, ánh mắt khinh thường nhìn Diệp Tinh liếc một chút, nói: "Ta nhìn người cái này cục sắt nhỏ như vậy, hẳn là cũng liền đáng giá mấy cái văn tiền đồng đi. Ày, cho người một ngân tệ, không cần thối lại."

Vừa dứt lời, váy đồ nữ hài cong ngón búng ra, một cái ngân tệ quăng ra ngoài, xẹt qua một đường vòng cung, rơi vào Diệp Tinh dưới chân.

Diệp Tinh hơi sững sờ.

"Thế nào, đồ, vật đã đưa tới người còn không đi?" Váy đồ nữ hài nhướn mày, cười nhạo nói: "Người chẳng lẽ còn muốn tiến Tiên Tuyền sơn trang gặp tiểu thư nhà ta?"

Diệp Tinh mắt nhìn mặt đất cái viên kia ngân tệ, trong mắt vẻ tức giận cấp tốc che giấu đi, "Ha-Ha, là tại hạ càn rỡ, đã cô nương không cho ta tiến Tiên Tuyền sơn trang, tại hạ cái này liền cáo từ."

Nghĩ một lát, Diệp Tinh nói.

"Bất quá, đợi chút nữa cô nương nếu như muốn mời tại hạ đi vào, chỉ sợ cũng không có đơn giản như vậy!" Diệp Tinh khoe miệng cong lên một tia làm cho người nhìn không thấu ý cười, sau đó dẫn theo một túi bột lửa, cũng không quay đầu lại, nhanh chân đi xuống chân núi.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 4:: Tại võ lâm bán bột lửa :

"Ha ha, mời người đi vào? Có thể sao!" Váy đồ nữ hài đối với Diệp Tinh rời đi bóng lưng, khinh thường thăm nói: "Cái này là người nào, nửa điểm võ công đều không có phé vật, cũng muốn tiến Tiên Tuyền sơn trang."

"Khanh khách, vị công tử này cũng hẳn là tiểu thư người ngưỡng mộ." Quần màu lục thiếu nữ che miệng cười nói, mắt to ngập nước lộ ra một cổ 'ta đôi mắt này đã nhìn thấu quá nhiều' thần sắc.

"Cái này rất bình thường, tiểu thư nàng chẳng những mỹ mạo vô song, cảm nghệ kinh người, càng là thiên tài võ học, năm gần 20, liền đã là võ đạo thất trọng cảnh cao thủ. Người theo đuổi đương nhiên nhiều vô kể." Váy đồ nữ hài ngạo nghễ nói: "Bốn chị em chúng ta con mắt phải sáng lên một chút, đừng để cái gì loạn thất bát tao con ruồi tới quấy rầy tiểu thư."

"A, Hạ Ngôn tỷ, người nhìn người ngân tệ còn trên mặt đất, hẳn không cần nha." Bên trái cái kia quần màu lục thiếu nữ chỉ chỉ mặt đất cái viên kia ngân tệ nói. Ngân tệ tại ánh mặt trời chiếu xuống, bạc chói, có vẻ hơi chướng mắt.

"Không cần thì phí, dù sao tiền chúng ta đã giao, hơn nữa còn cho thêm đâu, là chính hẳn không muốn, tiểu thư tổng không có thể trách chúng ta loạn thu lễ vật đi. Tiểu Ngừ, nơi này người trước nhìn lấy, ta đem cái này đồ trang sức nhỏ cho tiểu thư đưa đi." Váy đồ nữ hài trong tay cầm MP3, chỉ hướng trong sơn trang vừa đi vừa thăm nói: "Kỳ quái, cái này đồ trang sức nhỏ có cái gì đặc biệt, cảm giác giòn rất lợi hại, bóp một cái là vỡ. Tiểu thư muốn thứ

này làm gì đây."

... ..

Phượng Hoàng trấn, trên đường cái người đến người đi, náo nhiệt phồn hoa vô cùng.

Hai bên đường phố bày đầy bày ra cửa hàng, có bán đồ ăn, bán gạo, bán nóng bánh bao, bán sơn và phấn, kim khâu, mặt nạ, bán vũ khí sài đao , chò một chút. Một đầu thật dài đường cái, từng cái quầy hàng bày đầy các loại thương phẩm, rực rỡ muôn màu, người mua cùng người bán tiếng trả giá cùng trện trện gào to âm thanh liên tiếp, ồn ào náo nhiệt vô cùng.

Diệp Tinh tại cuối phố cũng tìm vị trí trống, tám vại lớn hướng mặt đất trải ra, xếp bật lửa lên, một cái thô sơ quầy hàng cứ như vậy trải rộng ra.

"Bật lửa, bán bật lửa đi!" Diệp Tinh cũng học những bày ra đó buôn bán, dất cuống hợng ra sức rao hàng lấy.

Nhưng mà, Diệp Tinh tràn đầy phấn khởi hô nửa ngày, kết quả lại uể oải phát hiện căn bản không ai để ý hấn. Mặc dù có mấy cái người đi đường đưa ánh mắt về phía hấn quầy hàng, ánh mắt kia cũng là mang theo nghi hoặc cùng cổ quái thần sắc.

"Chuyện gì xảy ra? Cái này bật lửa rõ ràng so cây châm lửa dùng tốt, thuận tiện nhiều, vì cái gì không ai mua!" Diệp Tinh ảo não vô cùng, bỗng nhiên trong đầu linh quang nhất thiểm, cảm thấy nghĩ đến cái gì, vỗ đầu một cái, giật mình nói: "Đúng nga, cái này vô lâm đại lục căn bản không có bật lửa, ta liệu mạng hô hào bán bật lửa, người nào hấn mẹ nghe hiểu được ta tại mù ồn ào cái gì, ha ha ha!"

Diệp Tinh nhìn không được cười lên ha ha, nghĩ rõ ràng bên trong nguyên do, lúc này dất cuống hợng, càng thêm ra sức kêu lên, "Cây châm lửa, bán cây châm lửa đi, tốt nhất cây châm lửa, thuận tiện lại thực dụng..."

Đem bán bật lửa đổi thành bán cây châm lửa, cái này quả nhiên có hiệu quả. Vừa mới hô hai câu, đám người lui tới bên trong liền có một cái bác gái chỉ hướng Diệp Tinh quầy hàng đi tới.

"Tiểu hỏa tử, ngươi nơi này có bán cây châm lửa sao?" Bác gái đi vào Diệp Tinh trước gian hàng, hỏi.

"Có! Có!" Diệp Tinh mừng rỡ vô cùng, đây chính là cuộc làm ăn đầu tiên a. Khai trương làm ăn, mới có cơ hội tài nguyên cuộn cuộn. Tiền tài là ở cái thế giới này đặt chân cơ sở.

"Ở nơi nào đâu? Tiểu hỏa tử ngươi cây châm lửa ở nơi nào đâu? Làm sao không bày ra đến!" Đại mụ kia ánh mắt quét mắt Diệp Tinh quầy hàng, không thấy được cây châm lửa, nhất thời nghi ngờ nói.

"Đây chính là cây châm lửa a!" Diệp Tinh cầm lấy một cái bật lửa đưa cho đại mụ kia.

"Đây là cây châm lửa?" Bác gái loay hoay trong tay bật lửa, một mặt kinh nghi biểu lộ, một bộ ta học ít, ngươi đừng gạt ta bộ dáng.

"Đúng, đây chính là cây châm lửa , có thể nhóm lửa, không tin ngươi nhìn!" Diệp Tinh lúc này cầm lấy một cái bật lửa, ngón cái tại vòng lẩn phía trên vạch một cái, nhất thời 'suru' một chút, một đoàn ngọn lửa nhỏ theo bật lửa phía trên xuất hiện.

"A...! Thật đúng là có thể nhóm lửa a! Đây là cái gì châm lửa,

Ta cho tới bây giờ chưa thấy qua!" Bác gái trên mặt ngạc nhiên vô cùng, kinh thanh hét lên. Dẫn tới bốn phía rất nhiều người đều nhao nhao chú mục nhìn qua, hấp dẫn trên đường phố rất nhiều người đi đường ánh mắt.

Diệp Tinh trong lòng hơi động, vội vàng thừa cơ đánh quảng cáo nói: "Ta cái này cây châm lửa lại gọi bật lửa, trong thiên hạ chỉ có ta cái này có để bán. Ta cái này bật lửa dùng tốt phi thường, một chút liền xong..."

"Còn giống như thật dùng rất tốt, tiểu hỏa tử, ngươi cái này cây châm lửa bán thế nào?"

"Lão tiện nghi, cái nút loại kia hai cái ngân tệ, loại này một vòng nhỏ bật lửa thì càng tiện nghi, một cái chỉ cần một cái ngân tệ!" Diệp Tinh cười nói.

"Cái gì? Một cái ngân tệ còn tiện nghi? Tiểu hỏa tử, ngươi tại sao không đi cướp!"

"Đúng a, chúng ta một văn đồng tiền có thể mua mười cái cây châm lửa, ngươi cái này một cái cây châm lửa lại muốn một cái ngân tệ, tương đương với 100 đồng tiền, cái này cũng đắt đến quá bất hợp lý đi." Trong đám người có người nói.

"Các vị bác gái đại gia, ta cái này cây châm lửa cùng các ngươi bình thường dùng cây châm lửa không giống nhau, các ngươi cái kia cây châm lửa ngày mưa dầm rất khó bật lên, đồng thời điểm một lần, đốt chơi liền không có, một cái chỉ có thể dùng một lần. Ta cái này cây châm lửa lại gọi bật lửa, các ngươi nhìn, ta điểm một lần có hỏa diễm; ta lại điểm một lần, vẫn là có hỏa diễm đi; ta lại điểm lần thứ ba lần thứ tư, ngươi nhìn có phải hay không. Ta cái này bật lửa vô luận nhiều ẩm ướt khí trời đều có thể tùy tiện châm lửa , có thể sử dụng hàng trăm hàng ngàn lần, tương đương với hàng trăm hàng ngàn căn cây châm lửa, mà lại không chiếm không gian, mang theo thuận tiện, một cái bàn tay có thể bắt năm cái!"

"Còn giống như thật là như thế này, dùng rất tốt!" Trong đám người mấy cái bác gái đại gia đang chơi bật lửa, điểm một chút, hỏa diễm xuất hiện, điểm một chút, hỏa diễm xuất hiện, chơi đến quên cả trời đất, một bộ trẻ con ngây thơ hiếu kỳ bảo bảo bộ dáng.



"Được, tiểu hòa tử, ta mua một cái đi." Đại mụ kia theo trong túi quần móc ra một ngân tệ đưa cho Diệp Tinh.

"Tốt, bác gái. Bởi vì ngươi là người thứ nhất chiếu cố ta sinh ý, ngươi mua một cái, ta cái này cho ngươi thêm một cái đi." Diệp Tinh nói.

"Ha-Ha, tiểu hòa tử, ngươi thật tốt. Ta đi hàng xóm láng giềng chào hàng cho ngươi." Đại mụ kia cao hứng vô cùng, mừng khắp khỏi cảm hai cái bạc lửa cho Diệp Tinh tuyên truyền đi.

Nhìn thấy đã có người mua bạc lửa, mà lại bạc lửa xác thực dùng tốt, trước gian hàng đám người đã sớm lòng ngứa ngáy khó nhịn.

"Ha ha, tiểu hòa tử, ta cũng muốn một cái bạc lửa!"

"Ta muốn nén loại kia!"

"Tiểu hòa tử, cho ta đây tới hai cái bạc lửa."

"Ta cũng muốn, . ta cũng muốn."

"Tốt! Tốt! Mọi người đừng nóng vội, từng cái đến, từng cái tới."

Đám người tranh nhau chen lấn muốn mua, không bao lâu, Diệp Tinh mang đến hơn một trăm cái bạc lửa liền tất cả đều bán đi. Đằng sau còn có thật nhiều nghe hỏi chạy đến người, Diệp Tinh chỉ có thể nói với bọn họ thật có lỗi, lần sau lại đến mua đi.

"Ta đã nói rồi, loại này lại mới lạ lại thực dụng đồ, vật, làm sao có thể không dễ bán! Mà lại, tiểu gia ta đây là lũng đoạn mua bán, muốn không phát tài cũng khó khăn!" Nhìn lấy trong túi trĩu nặng hơn ba trăm mai ngân tệ, Diệp Tinh trên mặt vui vẻ nở hoa.

Vô lâm đại lục thông dụng tiền là kim ngân đồng. Một mai kim tệ tương đương 100 mai ngân tệ tương đương 10 ngàn văn đồng tệ. Một văn tiền đồng tương đương với trên Địa Cầu một khối tiền, một cái ngân tệ không sai biệt lắm là 100 khối tiền. Nói cách khác Diệp Tinh trực tiếp kiếm lời 30 ngàn khối tiền, mà mua sắm bạc lửa thành bản liền hai trăm nguyên cũng chưa tới. Hơn một trăm lần lợi nhuận, tương đương đáng sợ, lợi to vô cùng.

"Ừm, hiện tại có tiền, đến ngắm lại xem, nên mua những thứ gì trở lại địa cầu bán!" Diệp Tinh đem quầy hàng thu hồi, sau đó bắt đầu ở trên đường cái đi dạo lên.

"Thóc gạo, cái trắng loại hình khẳng định không được, trên Địa Cầu đều có đồ, không có gì lợi nhuận. Tuy nhiên cái này vô lâm đại lục cái trắng tại phẩm chất phía trên muốn so Địa Cầu thuốc trừ sâu cái trắng tốt hơn nhiều. Thái đao, sài đao cũng không được, những phổ thông đó thợ rèn đánh ra đến đồ sắt, độ cứng còn không bằng Địa Cầu trong nhà xưởng sản xuất thép."

Diệp Tinh đang trên đường cái, từng cái trước gian hàng đi dạo lấy.

Bỗng nhiên ——

"Uy, ngươi đứng lại đó cho ta! Nguyên lai ngươi ở chỗ này a, làm hại bản cô nương tìm nửa ngày, mệt chết!" Một đạo thanh thúy giọng nữ theo Diệp Tinh sau lưng vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 5:: Yêu thú thịt :

Diệp Tinh quay đầu nhìn lại, chỉ gặp một cái váy đỏ nữ hài gât mờ chen chúc đám người, đi vào Diệp Tinh trước người. Cô bé này tự nhiên chính là buổi sáng đem Diệp Tinh ngăn ở Tiên Tuyền cửa sơn trang thị nữ Hạ Ngôn.

"Ngươi tìm ta làm gì?" Diệp Tinh ánh mắt quét mắt trước mắt váy đỏ nữ hài, thầm nghĩ trong lòng: "Hắc hắc, cô nàng rất cục đến, buổi sáng như vậy ngạo mạn vô lễ, nhìn gia làm sao điều giáo điều giáo ngươi."

"Đi, mau cùng ta về Tiên Tuyền sơn trang! Thật sự là tiện nghi ngươi." Váy đỏ nữ hài dùng vô kiểm vô vũ Diệp Tinh bả vai, ngạo nghễ nói. Một bộ đề người đi với ta Tiên Tuyền sơn trang là ngươi vinh hạnh lớn lao bộ dáng.

"Đi Tiên Tuyền sơn trang? Ta đi Tiên Tuyền sơn trang làm gì?" Diệp Tinh một bộ cực kỳ kinh ngạc biểu lộ.

"Tiểu thư nhà ta để ta mời ngươi đi." Váy đỏ nữ hài buồn bực nói, bỗng nhiên thần sắc sững sờ, nói: "Ngươi trước không phải vẫn muốn tiến sơn trang của chúng ta sao?"

"Ừm, đúng a, trước đó là thật muốn đi. Có điều ngươi không phải nói, một cái liền nửa điểm võ công đều không có phé vật là không có tư cách vào các ngươi Tiên Tuyền sơn trang. Phải biết ta người này là rất lợi hại tự ti, bị ngươi như vậy đánh đánh, ta liền càng thêm tự ti, ta nơi nào còn dám tiến các ngươi Tiên Tuyền sơn trang!" Diệp Tinh cười híp mắt nhìn lấy váy đỏ nữ hài.

Váy đỏ nữ hài bị Diệp Tinh thấy khuôn mặt phát hồng, vừa thẹn lại giận, cả giận nói: "Ngươi người này làm sao đông dài như vậy, trước đó ta không cho ngươi đi vào, vậy bây giờ ta có thể cho ngươi đi!"

"Không có ý tứ, ta hiện tại đột nhiên không muốn đi!" Diệp Tinh bĩu môi nói.

"Ngươi ——" váy đỏ nữ hài không khỏi khó thở, ' keng! ' một tiếng, bảo kiếm trong tay bỗng nhiên ra khỏi vỏ, đem kiếm lưỡi đao nằm ngang ở Diệp Tinh trên cổ, dữ dằn nói: "Có đi hay không!"

"Không đi, giết ta ta cũng không đi!" Diệp Tinh cười híp mắt nhìn lấy váy đỏ nữ hài, một bộ ăn chắc năng bộ dáng. Không thể không nói cô nàng này tuy nhiên mạnh mẽ ngạo mạn chút, nhưng lớn lên vẫn là rất xinh đẹp, là cái tiểu mỹ nhân. Nếu đem nữ tử dung mạo làm, rất xấu, lược xấu, phổ thông, có chút tư sắc, mỹ nữ, siêu cấp mỹ nữ cùng khuynh quốc khuynh thành tuyệt đại giai nhân mấy cái này cấp bậc lời nói, như vậy lần trước cùng Diệp Tinh xem mắt nữ tử Hà Thiên Thiên cần phải thuộc về ' có chút tư sắc ' cấp bậc này, mà trước mắt cái này váy đỏ nha hoàn Hạ Ngôn suy nghĩ thuộc về ' mỹ nữ ' cấp độ này. Đương nhiên, cái này váy đỏ tiểu nha hoàn nhìn ra mới mười bảy mười tám tuổi, còn rất lợi hại ngây ngô rất lợi hại, nếu là tái phát dục hai năm, nói không chừng liền có thể xếp vào siêu cấp mỹ nữ hàng ngũ đó.

Liền một cái thị nữ tiểu nha hoàn đều đẹp đến mức nổi lên, hơn nữa còn biết võ công. Diệp Tinh cảm giác Tiên Tuyền sơn trang chi sợ thật không đơn giản.

"Ngươi không đi, ta thật sẽ giết ngươi!" Váy đỏ nữ hài mắt hạnh trừng trừng, hung ác nói.

Đối với váy đỏ nữ hài uy hiếp, Diệp Tinh không có sợ hãi nói: "Ngươi đây là đang uy hiếp ta đi đâu? Vẫn là tại mời ta đi?"

"Khác nhau ở chỗ nào sao?" Váy đỏ nữ hài nghi ngờ nói.

"Nếu là uy hiếp ta đi lời nói, ta là tuyệt đối sẽ không đi." Diệp Tinh nói.

"Cái kia ta mời ngươi đi đâu?" Váy đỏ nữ hài vội vàng nói. Cái này tiểu nha hoàn hồn nhiên không có phát giác mình đã bắt tri bắt giác rơi vào Diệp Tinh lời nói trong cạm bẫy, đánh mất nhuệ khí.

"Mời ta đi lời nói, liền phải nhìn ta tâm tình." Diệp Tinh cười ha hả nói: "Ta tâm tình tốt mà nói, đi theo ngươi một chuyến Tiên Tuyền sơn trang cũng không sao!"

"Há, vậy ngươi bây giờ đang cười, tâm tình nhất định rất tốt!"

"Không! Ta hiện tại tâm tình rất tồi tệ. Ngươi nhắm lại xem, một người bị người khác dùng kiếm gác ở trên cổ, tâm tình của hắn có thể được không?"

Váy đỏ nữ hài vội vàng thu hồi bảo kiếm, "Tốt, hiện tại tâm tình không hồng hét a?"

"Ừm, không hồng hét!"

"Cái kia đi theo ta đi." Váy đỏ nữ hài vui vẻ nói.

"Không không không, hiện tại tâm tình vèn vèn chỉ là không hồng hét, ta nói, muốn tâm tình thì tốt hơn lúc mới đi!"

"Ngươi —— ngươi rốt cuộc muốn như thế nào mới đi?" Váy đỏ nữ hài tức giận đến hai mắt nhanh phun lửa.

"Theo giúp ta đi dạo phố thôi, mua vài món đồ, nói không chừng ta tâm tình liền tốt." Diệp Tinh cười ha ha, chỉ hướng đường đi phía trước đi đến, vừa đi miệng bên trong lẩm bẩm nói: "Nữ nhân thật sự là kỳ quái,

Trước một khắc còn dữ dằn đòi lấy mạng ngươi, hiện tại lại mặt dày mày dạn năn nỉ... Cần gì chứ, cần gì chứ..."

Nhìn như vô ý nói thầm, tức giận đến sau lưng váy đỏ nữ hài răng ngà cắn đến khàn khàn vang, "Người nào mặt dày mày dạn, ngươi có phải hay không sớm liền tính toán tốt tiểu thư nhà ta hội để cho ta tới tìm ngươi?"

"Ha ha, tính kế chưa nói tới, ta chỉ là dự liệu được a."

"Ngươi người này thật rất xấu!" Váy đỏ nữ hài tức giận bất bình nói: "Đúng, ngươi cái kia đồ trang sức nhỏ rốt cuộc là thứ gì, vì cái gì tiểu thư nhà ta nói cái kia đồ trang sức nhỏ có thể phát ra rất êm tai cảm khúc, thế nhưng là chúng ta mấy cái tỷ muội làm thật lâu, chính là không có thanh âm, ngươi có phải hay không đang gạt người? Ta có thể nói cho ngươi a, ngươi nếu như dám gạt chúng ta, ngươi sẽ chết rất lợi hại thảm nha!"

"Có bao nhiêu thắm? Chẳng lẽ mấy người các người tỷ muội có thể cường - bạo - ta?" Diệp Tinh lộ ra một bộ ta rất lợi hại sợ hãi biểu lộ.

Váy đỏ nữ hài đôi mắt đẹp trực tiếp ngốc trẻ, cái miệng nhỏ nhắn mở ra thật to chữ O, đợi kịp phản ứng, 'Bịch' một chút, khuôn mặt trong chốc lát đỏ bừng vô cùng, đỏ bừng đỏ bừng đều nhanh chảy nước tới.

"Người —— người lưu manh!" Váy đỏ nữ hài nổi giận vô cùng, tức bực giậm chân.

"Ha ha ha, cảm ơn khách lệ!" Diệp Tinh đắc ý cười to nói.

Cái này vô lâm đại lục nữ tử đều bảo thủ rất lợi hại, mà lại váy đỏ nữ hài tuy nhiên bề ngoài dữ dằn, nhìn qua lại mạnh mẽ lại ngạo mạn, trên thực tế vẫn là cái ngây ngô tiểu nha đầu. Đầu mồm mép, như thế nào Diệp Tinh đối thủ. Mấy cái nửa nọ nửa kia tiết mục ngắn ném qua đi, trực tiếp đem cái này tiểu nha hoàn đùa giỡn đến mặt đỏ tới mang tai, vừa thẹn vừa giận.

Phượng Hoàng trấn trên đường náo nhiệt vô cùng, đầy người qua lại ở giữa.

"Ha ha, tiểu nha đầu, bên kia có bán yêu thú a, yêu thú thịt cùng thú rừng bình thường thịt khác nhau ở chỗ nào sao?" Diệp Tinh nhìn thấy đường đi phía trước có một nhà 'Từ Ký hàng thịt' cửa hàng đang bán yêu thú thịt, mua yêu thú thịt hoặc là ăn mặc lộng lẫy kẻ có tiền, muốn sao cũng là đeo đại đao trường kiếm võ giả.

"Liên yêu thú thịt là cái gì cũng không biết, thật sự là đù ngốc!" Váy đỏ nữ hài rất là khinh bỉ phải xem Diệp Tinh liếc một chút.

"Uy, nha đầu, nói như người vậy ta, ta tâm tình hội rất không cao hứng nha." Diệp Tinh cười híp mắt nhìn lấy váy đỏ nữ hài, một bộ khen ta nha, nhanh lên khen ta nha biểu lộ.

"Người ——" váy đỏ nữ hài hận hận dậm chân một cái, lúc này hít thở sâu một hơi, giải thích nói: "Yêu thú thịt cùng thú rừng bình thường thịt đương nhiên không giống nhau, thú rừng bình thường ăn cũng liền để no bụng, nhưng mà yêu thú thịt lại ẩn chứa có năng lượng tinh hoa, người bình thường ăn có thể cường thân kiện thể, loại trừ bách bệnh. Võ giả ăn có thể gia tăng tu vi. Mà lại nếu là muốn bồi dưỡng sủng thú lời nói, cũng có thể cho thú rừng bình thường ăn yêu thú thịt, có tỷ lệ nhất định mở ra Linh Khiếu, tiến hóa thành yêu thú."

"Ta dựa vào, . tốt như vậy đồ,vật, nên mua nhiều mấy cân a!" Diệp Tinh hai mắt sáng lên, bước nhanh đi vào Từ Ký hàng thịt, "Lão bản, các người yêu thú thịt bán thế nào?"

"Khách quan ngài khỏe chứ, người muốn mua này cấp bậc yêu thú thịt?" Cái kia Từ Ký hàng thịt lão bản nhất thời nói: "Chúng ta Từ Ký hàng thịt chỉ bán một đến ba cấp yêu thú thịt, yêu thú cấp một thịt một cân muốn một kim tệ, cấp hai yêu thú thịt một cân muốn ba kim tệ, cấp ba yêu thú thịt một cân sáu kim tệ."

"Ta dựa vào, mắc như vậy, khó trách người bình thường mua không nổi. Mẹ nó, tiền này vừa kiếm được tay, còn không có che nóng, lại muốn đi hon phân nữa." Diệp Tinh nói thầm âm thanh, có chút nhức nhối theo trong túi cầm ra ba trăm mai ngân tệ, "Lão bản cho ta đến ba cân yêu thú cấp một thịt."

Cái kia hàng thịt lão bản quét mắt trên quầy rải rác ba trăm mai ngân tệ, trên mặt lộ ra một tia vẻ khinh thường, phảng phất tại nói: Tất cả đều là tiền lẻ, tên nhà quê này nhất định là lưu giữ thật lâu, mới lưu giữ đầy đủ những thứ này tiền lẻ.

Bình thường đến mua yêu thú thịt đều là kẻ có tiền hoặc là võ giả, tất cả đều là mấy cái kim tệ mấy cái kim tệ ném ra. Mà Diệp Tinh dùng ngân tệ mua yêu thú thịt, cái kia hàng thịt lão bản trực tiếp kết luận Diệp Tinh là cái tiểu tử nghèo, thái độ nhất thời lập tức trở nên lạnh rất nhiều.

"Mắt chó coi thường người khác, tiểu gia lần sau để người đến quỳ liếm!"

Đối với hàng thịt lão bản thần sắc, Diệp Tinh tự nhiên xem ở đáy mắt. Có điều Diệp Tinh cũng không vội, hẳn bây giờ chờ tại nói nắm giữ toàn bộ thể kỷ 21 Địa Cầu cái này cái cự đại bảo khố, chỉ cần có thể khai quật ra một chút điểm cơ hội buôn bán, đều có thể cấp tốc phát nhanh.

Trong tay dẫn theo ba cân yêu thú thịt, theo Từ Ký hàng thịt bên trong đi tới.

"Uy, người đến cùng có đi hay không a, ta đã đi ra thật lâu, tiểu thư các nàng đều tại son trang chờ chúng ta đây." Váy đỏ nữ hài có chút nóng nảy nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm* Convert được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 6:: Tiên Tuyên sơn trang :

"Ừm, đi ngay cũng không thể không được, có điều ngươi phải đáp ứng giúp ta làm ba chuyện." Diệp Tinh chậm rãi nói.

"Sự tình gì?" Váy đỏ nữ hài liền vội vàng hỏi.

"Tạm thời còn chưa nghĩ ra, nghĩ đến ta tại nói cho ngươi."

"Vậy không được, ai biết đến lúc đó ngươi sẽ muốn ta làm chuyện gì." Váy đỏ cô bé nói.

"Ngươi đây yên tâm, ta muốn ngươi làm sự tình, tuyệt đối sẽ không trái với đạo nghĩa, hơn nữa còn đều là chuyện nhỏ, đối với ngươi cái này vô công cao cường nữ hiệp tới nói, có điều là tiện tay mà thôi mà thôi." Diệp Tinh thuận miệng đập cái mông ngựa, nói: "Ngươi bây giờ mời ta hỗ trợ, ta giúp ngươi. Hôm nào ta có việc xin ngươi giúp một tay, ngươi tổng phải giúp ta đi."

"Ừm, nói có chút đạo lý. Vậy được, chỉ cần không phải quá phức tạp sự tình, bản cô nương liền đáp ứng ngươi." Váy đỏ nữ hài rất là hào sảng nói: "Đương nhiên, cũng chỉ có thể là ba chuyện, nhiều ta thì mặc kệ."

"Ha-Ha, vậy quá tốt." Diệp Tinh cười, bỗng nhiên nói: "Đúng, ngươi giữ lời nói sao?"

"Bản cô nương nhất ngôn ký xuất tứ mã nan truy, mới không giống các ngươi một ít nam nhân nói chuyện theo đánh rắm giống như." Váy đỏ nữ hài ngạo nghễ nói.

"Ừm, nói tốt. Đến, trước xử lý chuyện thứ nhất đi." Diệp Tinh cười tủm tỉm nói: "Cô nàng, gọi tiếng Tinh ca tới nghe một chút!"

Váy đỏ nữ hài trong nháy mắt trừng lớn một đôi mắt hạnh, tức giận hừ nói: "Ngươi nghĩ hay lắm!"

"Ngươi nhìn ngươi, ngươi còn nói ngươi có danh dự, đơn giản như vậy yêu cầu đều làm không được."

"Là chính ngươi yêu cầu này loạn thất bát tao." Váy đỏ nữ hài hằm hừ nói.

"Ta yêu cầu này chỗ nào loạn thất bát tao, thứ nhất không trái với đạo nghĩa, thứ hai rất dễ dàng sẽ làm đến. Mà lại ta vốn là lớn hơn ngươi, để ngươi gọi ta tiếng Tinh ca, còn ủy khuất ngươi không thành. Điểm ấy yêu cầu nhỏ đều không làm được, khiến người ta làm sao tin tưởng ngươi danh dự. Không đi không đi." Diệp Tinh nói quay đầu muốn đi.

"Ngươi... Ngươi vô lại, nhanh lên trở về." Váy đỏ nữ hài tức hồng hồng, khễ cắn môi, nghẹn mặt đỏ, hô: "Tinh ca!"

"Ha ha, ngoan!"

Hai người một đường chỉ hướng Bạch Vân Sơn Tiên Tuyền sơn trang mà đi.

"Giá!" "Giá giá giá!"

"Cộc cộc!" "Cộc cộc cộc!"

Đất vàng trên đường lớn bụi đất tung bay, một tên võ giả cầm trong tay dây cương, đeo đại đao, cưỡi ngựa chiến một đường tuyết trần mà qua.

"Ha ha, Hạ nha đầu, hỏi ngươi cái vấn đề, tại các ngươi cái này muốn học võ công lời nói, có con đường nào không?" Diệp Tinh ánh mắt hâm mộ nhìn qua cái kia cưỡi ngựa gào thét mà qua võ giả.

"Bái sư môn nha, tại Lạc Nhật thành phụ cận thì có thật nhiều môn phái. Có điều ngươi không được, ngươi quá già!" Váy đỏ nha hoàn Hạ Ngôn bĩu môi nói.

"Ta học ít, ngươi đừng gạt ta. Ta mới hai mươi ba tuổi a, ta rất già a, chính trực thanh niên có được hay không." Diệp Tinh buồn bực nói.

"Phốc, ta nói là ngươi tập võ lời nói, quá trẻ. Võ giả chúng ta không sai biệt lắm năm sáu tuổi thời điểm liền bắt đầu đặt nền móng, chậm nhất cũng sẽ không vượt qua mười tuổi. Ngươi cũng hai mươi ba, hiện tại tập võ lời nói, thành tựu cũng cao không đi nơi nào." Váy đỏ cô bé nói.

"Coi như thành tựu không cao, cũng là có thể tập võ, huống chi tương lai sự việc ai nói đến chính xác. Nha đầu, mau nói cho ta biết, đi nơi nào có thể lấy tới võ công bí tịch?" Diệp Tinh liền vội vàng hỏi.

"Muốn học võ, một cái là môn phái thế lực, một cái khác cũng là làm tán tu, chính mình mua sắm võ công bí tịch tu luyện. Võ công bí tịch tại trên trấn Vạn Bảo Lâu thì có bán, có điều bình thường đều là Hoàng giai bí tịch."

"Muốn bao nhiêu tiền?" Diệp Tinh liền vội vàng hỏi.

"Hoàng giai hạ phẩm lời nói, hơn một trăm mai kim tệ thì không sai biệt lắm. Hoàng giai trung phẩm hoặc là thượng phẩm lời nói khả năng liền muốn hơn trăm mai kim tệ." Váy đỏ cô bé nói.

"Vậy ngươi nói, ta hiện tại nếu như đi tu luyện lời nói, đại khái có thể đạt tới cảnh giới gì." Diệp Tinh tràn ngập chờ mong mà hỏi thăm.

"Ta đây làm sao biết, võ đạo thành tựu theo rất nhiều nhân tố có quan hệ, tỉ như công pháp đẳng cấp, tự thân căn cốt, còn có sự phụ có thể hay không dạy bảo các loại. Có điều người khởi điểm thủy chung so người khác đằng sau quá nhiều, cho nên người thành tựu khẳng định rất phé cận bả." Váy đỏ nữ hài quả quyết nói,

Đã kích Diệp Tinh suy nghĩ đã thành nha đầu này nhân sinh một hạng niềm vui thú.

...

Tiên Tuyền son trang ở vào Bạch Vân Sơn giữa sườn núi, nơi này phong cảnh hợp lòng người, cảnh sắc ưu mỹ, là cái nghỉ phép nơi tốt.

Đi vào son trang một khắc này, Diệp Tinh cảm giác mình giống như là tiến vào nhân gian tiên cảnh.

Dưới đất là ngổng mềm lót đá, bốn phía đủ loại hoa đào cây ăn quả, vườn hoa phía trên, trăm hoa đua nở, từng con năm màu lốm đốm điệp nhanh nhẹn nhảy múa. Cả viện trong không khí đều tản ra mê người mùi thơm.

Diệp Tinh tại váy đỏ nha hoàn dẫn đường hạ, đi qua mấy cái đường đá. Phía trước xa xa nhìn thấy một đạo thác nước, như một đầu dải lụa màu bạc, suối chảy thác tuôn. Tại thác nước bên cạnh thình lình có một tòa đình nghỉ mát, trong lương đình bày biện một tịch bạch ngọc cổ cầm, một tên áo tuyết nữ tử tay trắng giương nhẹ, chính kích thích dây đàn, từng cái mỹ diệu thanh âm đến nàng đầu ngón tay bắn ra, tiếng đàn du dương.

"« Quảng Lăng Tán »? Cái này sao có thể! Đêm qua nàng mới nghe một lần, thì nhớ kỹ?" Diệp Tinh ánh mắt kinh dị vô cùng, "Cái này trí nhớ lực cũng quá nghịch thiên đi. Mà lại nàng đánh tấu, cảm giác so ban đầu âm thanh đều dễ nghe nhiều."

« Quảng Lăng Tán » từ thư giãn đến sục sôi, đánh đến sục sôi chỗ, đáng sợ cảm âm gào thét mà ra, toàn bộ thác nước mặt hồ từng đạo từng đạo cột nước vút mà lên, bọt nước văng khắp nơi.

Một khúc cuối cùng, cảm âm liền ngưng.

"Tiểu thư, ta đem cái này thôi vô lại mang đến." Váy đỏ nha hoàn Hạ Ngôn mang theo Diệp Tinh đi vào đình nghỉ mát.

"Tiểu Ngôn, đối khách nhân không được vô lễ!" Áo tuyết nữ tử một đôi đẹp mắt liễu mi hơi nhú hạ, trách cứ.

"Hi hi!" Tiểu nha hoàn dí dỏm le lưỡi, theo Diệp Tinh đóng vai cái mặt quỷ, lúc này lui ra. Làm cho Diệp Tinh dở khóc dở cười.

Áo tuyết nữ tử đôi mắt đẹp áy náy nhìn Diệp Tinh liếc một chút, sau đó xuất ra Diệp Tinh cho MP3, nói: "Lần này mời công tử đến đây, là muốn hướng công tử thỉnh giáo phía dưới cái này nhạc cụ làm như thế nào sử dụng. Tiểu nữ tử ngu dốt, quan sát hồi lâu, vẫn là không có hiểu rõ cái này nhạc cụ nên như thế nào khởi động."

"Ha-Ha, cái này gọi MP3!" Diệp Tinh cười nói: "Thực rất đơn giản. . ."

Diệp Tinh tiếp nhận áo tuyết nữ tử trong tay MP3, sau đó đẩy ra cái nắp, đem hai đoạn pin khô đặt vào, tiếp lấy đề xuống khởi động phát ra.

Nhất thời, một bài cầm khúc phát ra mà ra.

Diệp Tinh cảm giác áo tuyết nữ tử ưa cầm khúc, cho nên MP3 bên trong download phần lớn là Trung Quốc cổ điển cầm khúc, ca khúc lưu hành chỉ có mấy cái bài xen lẫn ở bên trong.

Lại là một bài mỹ diệu cầm khúc phát ra mà ra, áo tuyết nữ tử thanh tịnh đôi mắt đẹp chớp động lên mừng rỡ thần thái, "Đúng, công tử, cái này hai đầu bạch tuyến là làm gì dùng?"

"Đây là mấy trợ thính, đặt ở lỗ tai về sau, chỉ có chính mình là có thể nghe được nhạc khúc, người khác là nghe không được." Diệp Tinh nói.

"Thật thần kỳ, cái này MP3 nhất định là trân quý chi vật, có giá trị không nhỏ đi." Áo tuyết nữ tử đôi mắt đẹp ba quang nhất chuyển, nói: "Không biết công tử cái này MP3 giá trị mấy phần?"

"Ha-Ha, không đáng tiền." Diệp Tinh nói: "Đây là ta đưa cho cô nương lễ vật đi."

"Vô công bất thụ lộc, còn mời công tử nói rõ giá cả." Áo tuyết nữ tử trầm ngâm nói.

Diệp Tinh gặp áo tuyết nữ tử là cái rất lợi hại có chủ kiến nữ tử, chỉ sợ sẽ không tùy tiện tiếp nhận chính mình MP3, lúc này cười nói: "Ha-Ha, cô nương nếu không có muốn cho lời nói, cho ta một ngân tệ là được." Nói cho đúng, một ngân tệ cũng kém không nhiều, cái này MP3 trên địa cầu cũng không quý. Đương nhiên, về sau Diệp Tinh nếu là cầm tới cái này vũ lâm đại lục bán, vậy liền không nhất định.

"Công tử nói giỡn, như thế trân quý chi vật, thiên hạ ít có, như thế nào chỉ trị giá một ngân tệ." Áo tuyết nữ tử đôi mắt đẹp nhất động, tay lấy ra kim phiếu đưa cho Diệp Tinh, "Đây là một ngàn kim tệ kim phiếu, còn mời công tử nhận lấy, nếu không tiểu nữ tử chỉ có thể đem MP3 trả lại công tử!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 7:: Mỹ vị thịt kho tàu :

Áo tuyết nữ từ thái độ rất là kiên quyết, Diệp Tinh nhìn ra được nàng rất lợi hại ưa thích MP3, chẳng qua nếu như Diệp Tinh không thu kim phiếu lời nói, nàng thật là có khả năng đem MP3 trả lại Diệp Tinh.

Diệp Tinh chỉ có thể kiên trì đem một ngàn kim tệ kim phiếu nhận lấy.

Rời đi Tiên Tuyền sơn trang thời điểm, đưa Diệp Tinh rời đi là một cái quần màu lục tiểu nha hoàn, nàng tên là Xuân Ngừ, là áo tuyết nữ từ bên người bốn cái thiếp thân tiểu nha hoàn bên trong tuổi nhỏ nhất một cái. Chỉ có chừng mười lăm tuổi, có một đôi mắt to ngập nước, đó là cái rất lợi hại ngại ngừng cười lộ lên có hai cái lúm đồng tiền đáng yêu tiểu cô nương.

Nhanh đến Tiên Tuyền cửa sơn trang thời điểm, Diệp Tinh con người lẫn lòng lốc nhất chuyển, đem cái kia chứa kim phiếu cái túi nhỏ đưa cho quần màu lục tiểu nha hoàn, "Ha ha, tiểu nha đầu, chờ sau đó làm phiền người giúp ta đem cái này cái túi nhỏ truyền cho tiểu thư nhà người."

"Trong này đựng là cái gì?" Quần màu lục tiểu nha hoàn đen lúng liếng mắt to hiếu kỳ nói.

"Không có gì, một tờ giấy nhỏ mà thôi." Diệp Tinh nói.

"Hi hi, người có phải hay không ưa thích tiểu thư nhà ta, cái này trong túi có phải hay không chứa thư tình!" Quần màu lục tiểu nha hoàn bụng bít lấy cái miệng nhỏ nhắn cười nói, mắt to ngập nước bên trong lộ ra một loại ta biết tất cả mọi chuyện thần sắc.

Diệp Tinh nhất thời vui, "Đúng nha, đúng nha, người thật thông minh!"

"Hừ, đó là đương nhiên, bất quá ta khuyên người vẫn là nhanh lên bỏ ý niệm này đi đi." Quần màu lục tiểu nha hoàn cái mũi nhỏ hơi nhú lại, khẽ nói: "Người biết bình thường truy tiểu thư nhà ta đều là nhân vật lợi hại gì sao?"

"Không biết, có thể hay không nói một chút nhìn!"

"Người liền một điểm võ công đều không có, nói người cũng không hiểu. Như thế cùng người nói a, tiểu thư nhà ta người theo đuổi bên trong dù là kém cỏi nhất một cái, tùy tiện động ngón tay đều có thể tùy tiện bóp chết người đây." Quần màu lục tiểu nha hoàn khẽ nói.

"Oa, lợi hại như vậy, ta rất sợ hãi a."

"Sợ hãi đi, sợ hãi người thì tranh thủ thời gian bỏ ý niệm này đi!"

"Ừm, người nói quá đúng, ta không truy tiểu thư nhà người." Diệp Tinh không có ý tốt nhìn lấy quần màu lục tiểu nha hoàn, nhìn không được trêu đùa: "Dung mạo người cũng rất xinh đẹp, ta truy người có được hay không!"

Bạch! Quần màu lục tiểu nha hoàn một khuôn mặt tươi cười trong chớp lát xấu hổ thành một khối vải đỏ, vừa thẹn lại giận.

"Người người này tại sao xấu như vậy, người ta hảo tâm nhắc nhở người! Người ——"

"Ha ha ha!"

...

Đi vào cửa sơn động thời điểm, Diệp Tinh cố ý làm cho mấy vòng, cẩn thận từng li từng tí dò xét bốn phía liếc một chút, rồi sau đó mới tiến vào cái kia ẩn nấp sơn động.

"Phải nỗ lực kiếm tiền, sau đó ở chỗ này xây một tòa nhà lớn, đem cái sơn động này chứa tại trong nhà. Dạng này về sau vào sơn động cũng không cần nơm nớp lo sợ." Diệp Tinh trầm nghĩ trong lòng. Diệp Tinh nghe qua, tại võ lâm đại lục xây một tòa trạch viện lời nói, đại khái phải lớn mấy chục trên trăm mai kim tệ. Cố gắng một chút lời nói, mấy ngày bên trong không sai biệt lắm liền có thể kiếm lời đầy đủ trăm mai kim tệ.

Thông qua trong sơn động truyền tống môn về tới Địa Cầu khu nhà cũ về sau, Diệp Tinh xách trong tay ba cân yêu thú thịt, liền thẳng đến nhà bếp mà đi.

"Yêu thú này thịt có thể dễ dàng chế thành con người, đến cùng có thể chế bao nhiêu, thật sự là chờ mong a."

Diệp Tinh không kịp chờ đợi đem yêu thú thịt cắt xuống một miếng, sau đó thêm điểm hành, bắt đầu làm thịt kho tàu yêu thú thịt.

Đáy nồi hỏa diễm cháy hừng hực lấy, theo yêu thú thịt dần dần thay đổi đun sôi, nhất thời từng đợt mùi thịt xông vào mũi.

"Ha ha ha, quá thơm! Yêu thú thịt thật thần kỳ, ta như thể rác rưởi trừ nghệ, đều có thể nấu ra tốt như vậy mùi vị!" Diệp Tinh nước bọt đều kém chút chảy ra.

Lúc này, bỗng nhiên ——

"Suru!" Một tiếng, nhà bếp trên bệ cửa sổ truyền đến từng tiếng vang.

Diệp Tinh quay đầu nhìn lại, là một con mèo mướp nhỏ, lông tóc có chút lộn xộn, hẳn là chỉ mèo hoang. Diệp Tinh không lo được để ý tới, trực tiếp bắt đầu ăn lên yêu thú thịt tới.

"Oa, ăn quá ngon, cho tới bây giờ chưa ăn qua ăn ngon như vậy, lão tử về sau muốn ngày ngày ăn yêu thú thịt!" Diệp Tinh một khối lại một khối ăn uống thả cửa lên, phẳng phất rất lâu chưa ăn qua cơm giống như, ăn ngon đến kém chút liền đầu lưỡi đều nuốt vào đi.

"Meo!"

Cái kia con mèo mướp nhỏ cấp tốc theo trên bệ cửa sổ nhảy xuống.

Đi vào góc bàn một bên đối với Diệp Tinh meo meo kêu lên.

"Ha-Ha, tiểu gia hỏa, ca hôm nay tâm tình cao hứng, đến, thưởng ngươi một khối!" Diệp Tinh kẹp lên một khối yêu thú thịt ném về phía cái kia con mèo mướp nhỏ.

"Meo!" Cái kia con mèo mướp nhỏ cực kỳ kích động kêu một tiếng, cấp tốc nhào về phía khối kia yêu thú thịt.

Theo từng khối thịt kho tàu yêu thú thịt vào bụng về sau, không bao lâu, Diệp Tinh liền cảm giác trong bụng có một dòng nước nóng bay lên, nhiệt lưu cấp tốc khuếch tán đến toàn thân, toàn thân ấm áp, dễ chịu cực.

Bỗng nhiên, Diệp Tinh trong lòng hơi động, trực tiếp ôm lấy nhà bếp chiếc kia chum đựng nước, mãnh liệt vừa dùng lực.

"Hô!"

Chum đựng nước trực tiếp ly khai mặt đất, bị Diệp Tinh dễ như trở bàn tay ôm.

"Ha ha ha, quá thần kỳ, thật có thể đề bạt thể chất, cảm giác khí lực trở nên tốt đẹp nhiều." Diệp Tinh thần sắc kích động vô cùng.

Phải biết cái này chum đựng nước tuy nhiên bên trong không có gì nước, nhưng mà vô cùng nặng nề. Trước kia Diệp Tinh sử xuất bú sữa kinh, mới có thể miễn cưỡng ôm, bây giờ lại có thể dễ như trở bàn tay nâng lên.

"Yêu thú này thịt thật là đồ tốt, tuy nhiên quý chút, nhưng gia có là biện pháp kiếm tiền." Diệp Tinh nhiệt tình mười phần, "Đúng, cũng cho nhị cô đưa chút đi."

Nhị cô đối Diệp Tinh phi thường tốt, Diệp Tinh đương nhiên sẽ không quên nhị cô.

"Giờ phút này, nhị cô hẳn là còn ở trong tiệm bận rộn, tính toán, ta trực tiếp đi trong tiệm tìm nàng." Diệp Tinh lúc này đem trên bàn còn lại cái kia bàn yêu thú thịt đập lên sau liền đi tìm nhị cô.

Diệp Tinh nhị cô Diệp Tú Anh trong thôn mở quán ăn nhỏ, sinh ý coi như rực rỡ.

Bích Lâm thôn trong mây núi có cái Bích Nham Tự, có chút nổi danh, ngày lễ ngày tết thời điểm, trong thành quê nhà đều sẽ có người tới nơi này thấp hương bá Phật, bởi vậy, . Bích Lâm thôn lưu lượng khách coi như không tệ. Rất nhiều xe cộ đều đứng ở chân núi, khách hành hương từ trên núi chùa miếu thấp hương bá Phật sau xuống tới cũng sẽ ở chân núi tiệm ăn nhỏ ăn chút bánh bột đỡ đói.

Nhị cô Diệp Tú Anh Bàn Thảm tiệm ăn thì mở ở trong mây sơn nơi chân núi hạ, ngày hôm nay làm ăn cực kỳ phát đạt, khách nhân rất nhiều, toàn bộ cửa hàng đều đầy ắp.

Giờ phút này, Bàn Thảm tiệm ăn trong phòng bếp,

"Nhị cô!" Diệp Tinh bụng cái kia bàn yêu thú thịt kho tàu đi vào trong phòng bếp.

"Ừm, A Tinh, ngươi tới rồi. Cơm tối ăn không, nhị cô đang bận, chính ngươi tùy tiện kẹp chút đồ ăn phối cơm ăn đi." Diệp Tú Anh chính vội vàng trong nồi mì thịt bò.

"Không cần, ta đã ăn rồi." Diệp Tinh nói: "Nhị cô, ta làm bàn thịt kho tàu cho ngươi ăn."

"Cái gì? Tiểu tử ngươi làm thịt kho tàu?" Diệp Tú Anh kinh ngạc hạ, lập tức cười mắng: "Ngươi đã lớn như vậy không có xuống bếp mấy lần đi, muốn hạ

độc chết người nhĩ cô a!"

"..." Diệp Tinh không khỏi không còn gì để nói, chính mình trừ nghệ cứ như vậy không tin được? Nhĩ cô đây là coi hấn là tiểu hài tử nhìn.

"Nhĩ cô, cái này thịt kho tàu ăn ngon rất lợi hại, không tin người ném thử!" Diệp Tinh vội vàng nói.

"Ha-Ha, tốt, khó được người có phần này hiếu tâm, trước thả vậy đi. Ngày hôm nay khách rất nhiều người, chờ sau đó rảnh rồi lại ăn đi." Nhĩ cô Diệp Tú Anh tại trước bếp lò một bên rau xào vừa nói nói.

"Ừm, ta thì thả cái này. Cái kia nhĩ cô người mau lên, ta về trước đi." Diệp Tinh thầm nghĩ: "Nhĩ cô nhưng là người ăn, liền biết ta cái này thịt kho tàu không chỉ là ăn ngon, mà chính là ăn ngon cực, hơn nữa còn có thể đề bạt thể chất đầu, hừ hừ!"

Diệp Tinh lúc này đem thịt kho tàu yêu thú thịt đặt ở nhà bếp trên bàn, sau đó liền rời đi Bàn Thảm tiệm ăn, đi về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 8:: Lại đến 1 bàn :

Mặt trời xuống núi, đã là hoàng hôn thời khắc. Trời chiều ánh chiều tà nhuộm đỏ chân trời, đem trong mây núi nhánh lá cây dát lên một tầng hào quang vàng óng. Rất nhiều du khách đạp trên trời chiều ánh chiều tà, dọc theo đường núi thêm đá lục tục ngo ngoe từ trên núi chùa miếu xuống tới.

Trong mây son nơi chân núi phía dưới Bàn Thảm tiệm ăn sinh ý nóng nảy rất lợi hại, trên đất trống bày đầy từng trưng cái bàn, đông đảo thực khách vây quanh từng trưng cái bàn mà ngồi, chờ đợi đồ ăn đến.

"Quá chậm, quá chậm, làm sao chậm như vậy!" Một cái trên cổ mang theo dây chuyền vàng bụng phê đại bàn tử phản nản nói, chờ đến có chút không kiên nhẫn.

"Xác thực quá chậm, loại này tiểu điểm đồ ăn suy nghĩ cũng không thể nào ăn ngon, nếu không về từ điểm chúng ta ăn đi!" Mập mập kia bên cạnh một cái chừng ba mươi tuổi phụ nữ nhũ mây, tựa hồ có chút ghét bỏ loại này quán cơm nhỏ.

Mập mập này phụ phụ ăn mặc lộng lẫy vừa vặn, hấn là giàu có kẻ có tiền, đoán chừng là ăn quen son hào hải vị.

"Lại chạy về khách sạn lại phải hơn nửa canh giờ, cái bụng đã sớm đói bụng. Tính toán, ngay tại cái này đem liền lấy ăn một bữa đi." Cái kia cổ mang theo dây chuyền vàng đại bàn tử nhất thời chỉ hướng trong tiệm la lớn: "Lão bản, ta đồ ăn đến cùng thật là không có có a!"

"Ha ha, tốt, tốt, lập tức tới ngay!" Diệp Tinh dựng Trình Đức Căn vội vàng bụng đồ ăn bước nhanh đi tới, "Không có ý tứ, ngày hôm nay trong tiệm quá nhiều người, để người đợi lâu. Đây là ngài đồ ăn."

Trình Đức Căn lúc này đem đồ ăn bát đĩa đưa bụng đến cái kia mập mập phụ phụ bàn kia.

Cái kia mập mập phụ phụ hiển nhiên cũng đói hồi lâu, đồ ăn vừa đến, lập tức bát đĩa thúc đẩy bắt đầu ăn.

"A, cái này rau muống xào đến còn có thể, nhà tiểu điểm này đầu bếp vẫn rất thật sự có tài." Cái kia béo phụ nhân kẹp mấy cây rau muống để vào miệng bên trong nhắm nuốt hạ, nói: "Cái này bàn rau muống so với chúng ta Kim Thịnh khách sạn đầu bếp cũng chỉ kém một chút, khó trách sinh ý tốt như vậy."

"Người khác chỉ lo dùng bữa a, cái này còn có bàn thịt kho tàu đâu!" Mập mập kia một bên kẹp nhanh thịt kho tàu, vừa nói nói.

"Ta giảm béo đầu, người cũng ăn ít một chút thịt." Cái kia béo phụ nhân bắt mẫn nói: "Đều mập như vậy, còn chút gì thịt kho tàu!"

"Ai, được, đông dài. Ta thì ăn một khối mà thôi, ăn một khối sẽ không ăn!" Mập mập kia lúc này kẹp lấy khối kia thịt kho tàu để vào miệng, tùy ý nhắm nuốt hai lần.

Sau một khắc, cặp kia hip mắt hip mắt trực tiếp tròn tròn, trong ánh mắt tràn ngập sợ hãi thần phục màu sắc.

Bạch! Mập mập kia trong tay đưa lần nữa mò về cái kia bàn thịt kho tàu, sau đó một khối tiếp lấy một khối phi tốc bắt đầu ăn, thậm chí ngay cả nhắm nuốt đều không để ý tới nhắm nuốt, trực tiếp đem từng khối thịt kho tàu nuốt vào đến, phảng phất quý chết đói đầu thai, ăn đến ăn như hổ đói.



"Uy, người vừa không phải nói không phải chỉ ăn một khối sao! Ăn nhiều như vậy thịt, béo chết người!" Cái kia béo phụ nhân bắt mắt trừng trừng phũ phắc một chút, trực tiếp đem cái kia bàn thịt kho tàu đoạt lại.

"A a a! Ăn quá ngon! Lão bà nhanh lên đem cái kia thịt kho tàu trả lại cho ta! Ăn quá ngon a!" Mập mập kia thêm ăn đến độ nhanh chảy nước miếng, ánh mắt trực câu câu đến theo dõi hần lão bà trong tay cái kia bàn thịt kho tàu.

"Nhiều người ở đây, mập mập chết bầm cho ta chú ý một chút hình tượng, người cái gì sơn hào hải vị chưa ăn qua. Còn bộ dạng này sao?" Cái kia béo phụ nhân trách chửi một câu, lập tức trong mắt lóe lên một tia hồ nghi, trượng phu cử chỉ quá khác thường, thật chẳng lẽ có ăn ngon như vậy? Lúc này cũng kệp lên một khối thịt kho tàu để vào trong miệng.

Sau một khắc, cái kia béo phụ nhân ánh mắt trực tiếp ngốc trệ.

"Ha-Ha, thế nào, ăn ngon đi!" Đại bàn tử vừa lau lấy nước bọt, một bên đương đương đắc ý nói.

"Ăn quá ngon, ăn quá ngon, lão nương đời này thì chưa ăn qua ăn ngon như vậy thịt kho tàu!" Chỉ gặp cái kia béo phụ nhân hoàn toàn không để ý hình tượng, một tay nâng thịt kho tàu món ăn, một tay cầm đũa phi tốc ăn lên thịt kho tàu.

"Uy, người ăn nhanh như vậy làm gì! Mụ mập chết bầm, người không phải muốn giảm béo sao?"

"Ăn xong cái này bàn lại giảm béo!"

"A, chờ chút cho ta a!" Đại bàn tử lo lắng nói.

Hai vợ chồng đối với cái kia bàn thịt kho tàu gió cuốn mây tan lên, dần tới bốn phía thực khách nhao nhao ghé mắt không thôi.

...

Giờ phút này, Bàn Thảm tiệm ăn trong phòng bếp.

"Degen, người số năm bàn khách nhân thịt kho tàu làm sao quên mang sang đi?" Nhị cô Diệp Tú Anh cau mày nói.

"Ta vừa mang sang đi a!" Dượng Trình Đức Căn không khỏi nghi ngờ nói.

"Nói mò, ta nấu cái kia bàn thịt kho tàu rõ ràng còn đặt ở chỗ đó!" Nhị cô Diệp Tú Anh đem nhà bếp trên bàn cái kia bàn thịt kho tàu đưa cho dượng Trình Đức Căn, thúc giục nói: "Cầm, tranh thủ thời gian cho khách nhân mang sang đi!"

"Ta thật mang sang đi!" Dượng Trình Đức Căn không khỏi vội la lên: "Người cái này để đó hai bàn thịt kho tàu, ta đầu một bàn ra ngoài, cái này bàn là còn lại một bàn."

"Làm sao có hai bàn thịt kho tàu? Ta thì nấu một bàn a!" Nhị cô Diệp Tú Anh không khỏi sửng sò, bỗng nhiên trong lòng giật mình, "Hồng bét, cái kia bàn thịt kho tàu là A Tinh nấu!"

"Cái gì! A Tinh tiểu tử kia cũng sẽ nấu thịt kho tàu? !" Dượng Trình Đức Căn trực tiếp mắt tròn.

"Nhanh nhanh nhanh! Thừa dịp khách nhân còn không có ăn, nhanh đi đem thịt kho tàu đổi lại." Diệp Tú Anh vừa kêu vào đề xông ra nhà bếp.

"Trề, trề, khách nhân suy nghĩ đã bắt đầu ăn." Trình Đức Căn vẻ mặt cầu xin cũng theo ra ngoài, đã làm tốt bị mắng chuẩn bị, chỉ hy vọng cái này khách hàng khác quá khó chơi.

Làm hai người đuổi tới số năm bàn ăn xoay thời điểm, lần nữa sừng sốt.

"Ồ! Cái này tình huống như thế nào?" Diệp Tú Anh, Trình Đức Căn hai người, trên đầu đều treo phía trên một cái to lớn tra hỏi. Theo lý thuyết khách nhân ăn Diệp Tinh làm thịt kho tàu, cần phải lập tức phản nản liên tục mới đúng a, thế nhưng là trước mắt tràng cảnh theo trong dự liệu lại hoàn toàn ngược lại.

Chỉ gặp số năm bàn hai vị khách nhân đối diện cái kia bàn thịt kho tàu điên cuồng tranh đoạt lấy ăn, . không bao lâu, cái kia bàn thịt kho tàu liền trực tiếp bị ăn xong.

"Ăn quá ngon, cái này thịt kho tàu thực sự ăn quá ngon! Cũng là quá ít, ăn chưa đủ nghiền a!" Béo phụ nhân vẫn chưa thỏa mãn nói.

"Lão bản, cho ta lại đến bàn thịt kho tàu!" Mập mập kia theo Diệp Tú Anh hô.

"A Tinh nấu thịt kho tàu hội ăn ngon? Hai người này chẳng lẽ vị giác có vấn đề?" Diệp Tú Anh ánh mắt nhất động, theo trượng phu Trình Đức Căn nói: "Đi đem ta cái kia bàn thịt kho tàu bùng ra."

Trình Đức Căn cấp tốc chạy vào nhà bếp, đem Diệp Tú Anh nấu cái kia bàn thịt kho tàu bùng ra.

"A, cái này bàn thịt kho tàu làm sao theo vừa rồi cái kia bàn giống như có chút không giống nhau?" Cái kia trên cổ mang theo dây chuyền vàng đại bàn tử

trong mắt lóe lên một tia nghi hoặc, kẹp lên một khối thịt kho tàu.

Bên cạnh béo phụ nhân cũng không kịp chờ đợi kẹp lên một khối thịt kho tàu để vào trong miệng, nhắm nuốt hai lần, lập tức nhướn mày, sắc mặt không vui nói: "Lão bản, này sao lại thế này? Cái này bàn thịt kho tàu vị nói sao theo trước đó cái kia bản không giống nhau a?"

"Đúng đây, tuy nhiên cái này bàn thịt kho tàu nấu còn có thể, xem như đáng giá. Nhưng cùng trước đó cái kia bản so ra, lại kém xa." Cái kia trên cổ mang theo dây chuyền vàng đại bản từ hết lên: "Các người đây có phải hay không là có hai cái đầu bếp, nhanh lên để đầu bếp chính lại nấu một bàn thịt kho tàu, chúng ta muốn ăn vật giá trị hơn loại kia."

"Ách, cái này cái này thực cái kia bàn thịt kho tàu không phải ——" Diệp Tú Anh không khỏi chần chờ một chút lên, trong lòng lại tràn đầy nghi hoặc.

"Làm sao? Người sợ chúng ta không có tiền hay sao? Cái kia bàn thịt kho tàu xác thực không ngừng điểm này tiền, người ra cái giá, chúng ta ăn đến lên." Cái kia trên cổ mang theo dây chuyền vàng đại bản từ nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 9:: Thứ nhất thùng vàng :

"Không phải, sự việc là như thế này, ngài trước đó ăn cái kia bàn thịt kho tàu thực không phải chúng ta trong tiệm." Diệp Tú Anh vội vàng giải thích nói: "Cái kia bàn thịt kho tàu thực là cháu của ta nấu cho ta ăn, bạn già ta bụng thức ăn thời điểm cảm nhâm, không có ý tứ Hàaa...!"

"Há, nguyên lai là cái dạng này. Vậy có thể hay không bảo người chất nhĩ lại cho chúng ta nấu hai bàn ăn." Đại bản từ nói.

"Đúng a, đúng a, lại cho chúng ta nấu hai bàn đi." Cái kia béo phụ nhân vội vàng nói.

"Ách, cái này" Diệp Tú Anh chần chờ, nói: "Ta gọi điện thoại hỏi thăm hần đi!"

Nói Diệp Tú Anh lúc này lấy điện thoại di động ra, bấm Diệp Tinh điện thoại.

Điện thoại bên kia, Diệp Tinh vừa bước vào cửa nhà, trong túi điện thoại di động liền vang lên.

"Đỉnh linh linh, người là ta tiểu nha tiểu bình quả, làm sao yêu người đều chê ít, hồng hồng gương mặt ảm áp ta tâm ỏ, thấp sáng ta sinh mệnh lửa, lửa lửa lửa lửa "

"Uy!" Diệp Tinh nhận điện thoại.

"A Tinh a, người hôm nay làm thịt kho tàu, có khách phản ứng ăn thật ngon, người nếu không làm tiếp hai bàn?" Trong điện thoại vang lên nhị cô thanh âm

"Thịt kho tàu?" Diệp Tinh không khỏi sững sờ, liền vội vàng hỏi: "Nhị cô, người sẽ không đem ta cho người thịt kho tàu cầm đi cho khách nhân ăn đi?"

"Ừm, người đừng cái kia gốc từ cảm nhâm, đem người cho ta cái kia phần thịt kho tàu đưa cho khách nhân ăn."

"Lỡ lớn, nhị cô, ta cái kia thịt kho tàu đáng tiền rất lợi hại, người thế mà coi nó là làm phổ thông thịt kho tàu cho bán." Diệp Tinh không khỏi cười khổ nói.

Một cân yêu thú thịt muốn một kim tệ giá cả, một bàn thịt kho tàu tối thiểu phải tốn rơi ba năm hai yêu thú thịt, đây chính là mấy ngàn người dân tệ a.

"Đều là người đừng cái kia tên đàn đầu sai, có điều thịt kho tàu có thể có cái gì đặc biệt, tiểu tử người trừ nghệ cần phải đề cao không ít đi. Khách nhân ăn sau khen không dứt miệng đây." Diệp Tú Anh nói: "Đúng, khách nhân còn muốn ăn, muốn ta hỏi người có thể hay không làm tiếp hai bàn cho bọn hần ăn?"

"Bán yêu thú thịt? Cái này giống như có thể có." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này trầm giọng nói: "Nhị cô, người hỏi bọn họ một chút nhìn một bàn 10 ngàn nguyên, bọn họ muốn hay không."

"Cái gì? 10 ngàn nguyên! ! !"

Điện thoại bên kia, Diệp Tú Anh không khỏi hoảng sợ nói.

"Thế nào, người chất nhi đồng ý không có?" Đại bàn tử vội vàng lại gần hỏi.

"Ách, cái này cháu của ta hẳn hẳn nói một bàn" Diệp Tú Anh không khỏi cứng ngắc vô cùng, không biết nên không nên đem Diệp Tinh lời nói thuật lại đi ra, một bàn thịt kho tàu muốn 10 ngàn nguyên? Người khác nhất định sẽ cho là nàng điên.

"Để cho ta cùng hẳn nói a!" Đại bàn tử tiếp nhận Diệp Tú Anh trong tay điện thoại, "Ha ha, ngài tốt!"

"Được! Không có vấn đề, người làm thịt kho tàu thực sự ăn quá ngon, bên trong là không phải thêm trung được cách điều chế, ta cái này toàn thân ẩm áp quá dễ chịu, ta muốn 10 bàn đóng gói về nhà ăn."

"Cái gì? Chỉ bán một bàn a! Cái này tốt a, một bàn thì một bàn, có dù sao cũng so không có tốt!"

Đại bàn tử đem điện thoại còn cho Diệp Tú Anh, có chút buồn bực nói thầm lấy, "Mới một bàn, hoàn toàn không đủ ăn a."

"Cái kia cháu của ta nói giá cả, người nguyên ý mua?" Diệp Tú Anh có chút không xác định hỏi. Một bàn thịt kho tàu bán 10 ngàn nguyên, cái này trực tiếp phá vỡ nàng tam quan.

"Ừm, tuy nhiên quý chút, có điều đáng giá!" Đại bàn tử gật gật đầu, nói: "Đúng, người chất nhi ở đâu nhà đại khách sạn làm đầu bếp?"

"Ách, A Tinh hẳn không phải đầu bếp, hẳn tại trong huyện một nhà Văn Hóa Công Ty đi làm." Diệp Tú Anh nói.

"Lãng phí a, tốt như vậy trù nghệ không đi làm đầu bếp." Đại bàn tử vội vàng nói: "Ta muốn mời mời hẳn đến ta từ điểm ban, người nhìn cái này có thể thực hiện không?"

"Ách, người là?"

"Há, ta là Kim Thịnh từ chủ tiệm Hoàng Kim Bảo." Đại bàn tử Hoàng Kim thịnh vội vàng tự giới thiệu mình.

"Kim Thịnh khách sạn! Trong huyện nhà kia khách sạn năm sao?" Diệp Tú Anh hai mắt sáng lên, vội vàng nói: "Được, được, được, ta giúp người khuyên hẳn, tuyệt đối được!" Kim Thịnh khách sạn là La huyện một nhà duy nhất khách sạn năm sao,

Đãi ngộ tiền lương đều phi thường tốt, bình thường nhất phục vụ viên đều có ba bốn ngàn nguyên tiền lương, bên trong đầu bếp tiền lương khẳng định cao hơn.

Nghĩ một lát, Diệp Tú Anh không khỏi chần chờ nói: "Chỉ là A Tinh hẳn trù nghệ thật có người nói tốt như vậy?" Diệp Tú Anh đến nay đều còn có chút choáng váng.

"Đương nhiên tốt, ta Hoàng Kim Bảo đời này cái gì sơn hào hải vị chưa ăn qua, nhưng món ngon nhất còn thuộc ngày hôm nay cái này bàn thịt kho tàu!" Đại bàn tử Hoàng Kim Bảo tán dương.

Diệp Tinh tốc độ vẫn là rất nhanh, nấu bàn thịt kho tàu cũng hoa không bao lâu thời gian, đại khái gần hai mươi phút, Diệp Tinh cũng đã bung hai bàn yêu thích thịt kho tàu đi vào Bàn Thẩm tiệm ăn.

"A Tinh, nhanh, đến bên này!" Nhị cô Diệp Tú Anh hứng thú bừng bừng đem Diệp Tinh kéo qua, giới thiệu nói: "A Tinh, vị này là Kim Thịnh khách sạn Hoàng lão bản."

"Người tốt, là người muốn thịt kho tàu a?" Diệp Tinh hỏi.

"Ừm, là, là ta." Đại bàn tử Hoàng Kim Bảo cấp tốc tiếp nhận Diệp Tinh trong tay thịt kho tàu, sau đó theo ví da bên trong lấy ra giường hai tầng tờ trăm nguyên đưa cho Diệp Tinh.

Một bên nhị cô Diệp Tú Anh cùng dưỡng Trình Đức Căn hai hai trông mắt đều nhanh trừng ra ngoài, nếu không có tận mắt nhìn thấy, mà lại bán thịt kho tàu vẫn là cháu ruột, bọn họ còn thật không thể tin được một bàn thịt kho tàu có thể bán đi vạn nguyên giá trên trời. Phải biết nàng Bàn Thẩm tiệm ăn một tháng thu nhập cũng mới tám, chín ngàn, còn không chống đỡ được một bàn thịt kho tàu giá cả.

"Người đây là 20 ngàn a? Cho ta 10 ngàn liền có thể!" Diệp Tinh nói ra.

"Ta trước đó đã ăn người một bàn thịt kho tàu, bây giờ lại mua một bàn, hai bàn thịt kho tàu 20 ngàn nguyên đi." Đại bàn tử Hoàng Kim Bảo cười tủm tỉm nói.

"Không cần, trước đó cái kia bản nếu là cảm nhầm, vậy coi như phổ thông thịt kho tàu bán đi." Diệp Tinh nói, một bên tiếp nhận bên trong một chồng tờ trăm nguyên.

"Ha-Ha, tiểu hóa từ thú vị." Đại bàn tử Hoàng Kim Bảo cười nói: "Đúng, ta nghe người cô cô nói người ngay tại trong huyện đi làm, tiền lương giống như không thể nào cao. Người trù nghệ tốt như vậy, không làm đầu bếp quá đáng tiếc, có thể có hứng thú đến ta từ điểm ban?"

Diệp Tinh lắc đầu, "Thật có lỗi, ta không muốn làm đầu bếp, thực ta trù nghệ rất bình thường."

"Ha-Ha, tiểu hỏa tử khiêm tốn." Đại bản tử Hoàng Kim Bảo nói: "Tiền lương 50 ngàn nguyên như thế nào?"

Diệp Tinh hơi sững sờ, tiền lương 50 ngàn nguyên tuyệt đối là lương cao, cái này đại bản tử còn thật là hào phóng. Nếu là lúc trước hắn biết đáp ứng lập tức, bất quá, bây giờ Diệp Tinh đã có chính mình dự định, đang chuẩn bị từ đi trong huyện công tác, chính mình phát triển đâu, làm sao có thể còn đi làm

Hai người tiếng nói chuyện tuy nhiên không lớn, nhưng vẫn là dẫn tới bốn phía thực khách nhao nhao ghé mắt.

"Uy, mau nhìn bên kia, cái kia tựa như là Kim Thịnh từ chủ tiệm Hoàng Kim Bảo, giá trị con người mấy chục triệu thổ hào đây."

"Trời ạ, 50 ngàn nguyên tháng lương, làm sao cao như vậy? Thanh niên kia tiểu tử lai lịch gì?"

"Bình thường đầu bếp có thể có hơn vạn tiền lương đã không tệ, hắn còn trẻ như vậy, chẳng lẽ đã là đặc cấp đầu bếp?"

"Cái gì đặc cấp đầu bếp, cái kia A Tinh ta biết, nhà bọn hắn nửa tháng trước vừa chuyển vào thị trấn, hắn đại học vừa tốt nghiệp đâu, giống như học không phải đầu bếp chuyên nghiệp."

"Tiền lương 50 ngàn nguyên, hắn thế mà không có lập tức đáp ứng?"

Chung quanh thực khách nghị luận âm ỉ, không ít đều nhích tới gần vây xem.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 10:: Lương cao mời đầu bếp :

"60 ngàn!" Đại bản tử Hoàng Kim Bảo gặp Diệp Tinh cảm thấy thờ ơ, lại tăng giá nói.

"70 ngàn!"

"100 ngàn!" Đại bản tử mi đầu hơi nhú dưới.

Một bên nhị cô Diệp Tú Anh đã sớm hai mắt tỏa ánh sáng, "A Tinh, nhanh lên đáp ứng a!"

Đại bản tử Hoàng Kim Bảo ánh mắt cũng nhìn lấy Diệp Tinh, chờ đợi Diệp Tinh trả lời chắc chắn.

"Không có ý tứ, ta trù nghệ thật rất bình thường, mà lại ta cũng không hứng thú." Diệp Tinh buông tay nói xin lỗi.

"Đừng vội cự tuyệt, đây là ta danh thiếp, ngươi đêm nay lại suy nghĩ một chút đi, nếu là có mục đích thì gọi điện thoại cho ta!" Hoàng Kim Bảo nói đem một tấm danh thiếp đưa cho Diệp Tinh.

Diệp Tinh ánh mắt nhất động, tiếp nhận Hoàng Kim Bảo danh thiếp, trầm ngâm nói: "Đi Kim Thịnh từ điểm ban suy nghĩ không có khả năng, có điều về sau có lẽ chúng ta có hợp tác khả năng."

"Hợp tác? Đúng, ngươi cái này thịt kho tàu là sao chỉ bán một bàn, chẳng lẽ về sau đều không bán, ta còn muốn lại ăn làm sao bây giờ?" Hoàng Kim Bảo nói.

"Còn muốn mua lời nói, có thể muốn hai ngày nữa đi." Diệp Tinh nói, hắn hiện tại cũng không có nhiều yêu thú thịt, tổng cộng cũng liền mua ba cân yêu thú thịt, bây giờ nửa ngày không đến đã tiêu hao hơn một nửa, còn lại đến giữ lấy chính mình dùng. Còn lần sau còn muốn yêu thú thịt lời nói, liền phải đi vô lâm đại lục kiếm lời kim tệ lại mua cái mấy cân.

"Há, vậy được, hai ngày nữa sẽ liên lạc lại ngươi." Hoàng Kim Bảo nói, sau đó dẫn theo cái kia phần yêu thú thịt kho tàu, cùng vợ hắn cái kia béo phụ nhân chạy BMW rời đi.

Hoàng Kim Bảo phụ phụ sau khi đi, nhị cô Diệp Tú Anh tức giận đến đối Diệp Tinh thẳng trừng mắt, "Nhìn cái kia Hoàng lão bản ý tứ, tựa như là đến thật. Tiền lương 100 ngàn a, A Tinh ngươi ngốc a! Coi như trù nghệ thật không được, đi vào lần lộn hai tháng, cũng có 200 ngàn a, ngươi thế chấp lập tức liền dễ dàng."

"Đúng vậy a, Diệp Tinh, nghe người nhì cô chính xác không sai!" Dượng Trình Đức Căn cũng khuyên nhủ.

"Tiểu tử người cho ta suy nghĩ thật kỹ rõ ràng, chờ sau đó tranh thủ thời gian gọi điện thoại tới. Cơ hội tốt như vậy, người cũng không nghĩ một chút trước đó vì sao lại xem mất thất bại, bản thân người hình dạng lại không kém, bằng cấp cũng không thấp, cũng là bởi vì muốn giao thể chấp. Hiện tại cô nương hiện thực rất lợi hại, nếu là không có thể chấp lời nói, Thiển Thiển nha đầu kia nói không chừng sẽ đồng ý. Nha! Đúng, kém chút quên, Thiển Thiển nha đầu kia ngay tại Kim Thịnh khách sạn làm phục vụ viên vẫn là thu ngân viên tới, một tháng cũng có bốn ngàn đến五千 tiền lương. Tiểu tử người nếu như cũng đi Kim Thịnh từ điểm ban, tiền lương 100 ngàn, nha đầu kia còn không nịnh bợ lấy đưa tới cửa cùng người chỗ đối tượng."

"Tốt, nhì cô, ta có ta tự đánh mình tính toán. Người cứ yên tâm đi, coi như không đi Kim Thịnh từ điểm ban, ta cũng có thể kiếm nhiều tiền. Đúng, ta cho người làm nhiều phần thịt kho tàu, lần này cũng dừng lại tính sai, phải nhớ được bản thân ăn, cái này thịt kho tàu có thể đề bạt thể chất." Diệp Tinh đem yêu thú thịt kho tàu đưa cho Diệp Tú Anh, sau đó vội vàng dặn dò một tiếng, liền cấp tốc thoát đi Bàn Thảm tiệm ăn.

Không có cách nào thân là độc thân cầu bên trong một viên, trong nhà trừ phụ mẫu bên ngoài, là thuộc nhì cô lớn nhất thay hẳn quan tâm, vội vàng cho Diệp Tinh giới thiệu đối tượng.

"A Tinh đứa nhỏ này thực sự là." Diệp Tú Anh nhìn lấy Diệp Tinh phi tốc thoát đi bóng lưng, bắt đắc dĩ thở dài, "Không được, ta bây giờ đến cho Đại Ca Đại Tẩu gọi điện thoại, khuyên nhủ đứa nhỏ này."

"Tú Anh, A Tinh cho thịt kho tàu người đến cùng có ăn hay không, nhanh lên nếm thử xem rốt cục có cái gì đặc biệt, giá trị 10 ngàn nguyên đây." Trình Đức Căn ánh mắt nhìn chăm chăm Diệp Tú Anh trong tay cái kia bản thịt kho tàu, vội vàng thúc giục nói.

Diệp Tú Anh trong lòng hơi động, nàng cũng tò mò rất lợi hại, lúc này cởi ra đóng gói cái túi.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 11:: Vì giấc mộng mà liều mạng độ sức

"Tú Anh, A Tinh cho thịt kho tàu người đến cùng có ăn hay không, nhanh lên nếm thử xem rốt cục có cái gì đặc biệt, giá trị 10 ngàn nguyên đây." Trình Đức Căn ánh mắt nhìn chăm chăm Diệp Tú Anh trong tay cái kia bản thịt kho tàu, vội vàng thúc giục nói.

Diệp Tú Anh trong lòng hơi động, nàng cũng tò mò rất lợi hại, lúc này cởi ra đóng gói cái túi.

Nhất thời, một cỗ mùi thịt xông vào mũi, Diệp Tú Anh không khỏi thèm ăn nhỏ dãi, vội vàng kẹp một khối thả vào bên trong miệng.

"Ừng ực!" Diệp Tú Anh hai mắt trừng trừng, ánh mắt tràn ngập vẻ kinh dị, trực tiếp một ngụm nuốt vào.

"Ăn quá ngon, A Tinh tiểu tử này trù nghệ lúc nào trở nên tốt như vậy." Diệp Tú Anh phi tốc ăn lên thịt kho tàu, tốt bót ăn một chút cắn được dầu lưỡi.

"Ha ha, Tú Anh, chờ chút cho ta, chờ chút cho ta a!" Dượng Trình Đức Căn cầm một đôi đũa, không kịp chờ đợi kẹp lên một khối thịt kho tàu.

Bích Lâm thôn xem như một cái so sánh lớn thôn làng, hương chính phủ thì xây trong thôn. Trừ hương chính phủ bên ngoài, còn có bệnh viện, trường học, quán trọ các loại này một ít kiến trúc, ngược lại cũng ra dáng, vẻ ngoài coi như có thể.

"Bán yêu thú xác thực có thể kiếm tiền, chỉ là trực tiếp bán lời nói, luôn cảm thấy có chút không ổn."

Trên đường về nhà, Diệp Tinh một mực đang suy nghĩ vấn đề này. Ngày hôm nay cuộc mua bán này chứng minh bán yêu thú xác thực có thể kiếm tiền, một phần 10 ngàn nguyên, bán 100 phần liền trực tiếp thành trăm vạn phú ông. Chỉ là có một chút Diệp Tinh so sánh sầu lo, yêu thú thịt đối thể chất đề bạt có chút rõ ràng, theo tương lai mua bán khuếch trương, sợ rằng sẽ gây nên người có quyết tâm chú ý. Đó là cái rất lợi hại phiền toái sự tình, như vì vậy mà bại lộ khu nhà cũ bên trong giếng cổ thông đạo, vậy liền được không bù mất.

Diệp Tinh vừa đi vừa rầu rĩ, bỗng nhiên ánh mắt nhất động, trong lúc vô tình thoáng nhìn bên đường một nhà hải sản cửa hàng, trong đầu một đạo linh quang nhất thiểm mà qua, "Đúng, nếu như ta mua mấy con cá trở về, này chút ít yêu thú thịt, những thứ này cá mùi vị có thể hay không cũng biến thành ngon rất nhiều?"

Phương pháp này giống như có rất lớn khả thi, nghĩ đến đây Diệp Tinh nhất thời mừng rỡ vô cùng, vội vàng xông vào hải sản cửa hàng mua mười mấy điều tươi ngon sống cá trăm cỏ về nhà làm thí nghiệm.

Hoàng hôn đã qua, sắc trời dần tối, bóng tối bao trùm khắp nơi, một vầng loan nguyệt lặng yên dâng lên, rơi xuống mông lung trời sao ánh trắng.

Ánh trăng thông qua bệ cửa sổ chiếu vào khu nhà cũ nhà bếp.

Diệp Tinh vừa về tới nhà liền chuyển ra nhà bếp chiếc kia chum đựng nước, mở vòi bồn sen, đem chum đựng nước rót đầy nước, sau đó đem mười mấy điều cá trắm cỏ để vào chum đựng nước bên trong.

Khả năng vừa rồi thiếu nước một đoạn thời gian, những thảo đồ cá cảm thấy không có cái gì sinh mệnh lực, có vẻ bệnh tại trong chum nước chậm chạp du động hạ, có mấy đầu thậm chí đã bắt đầu có trắng đã dấu hiệu.

Diệp Tinh vội vàng mở ra tủ lạnh, đem còn lại một cân yêu thú thịt chặt thành thịt nát hình, sau đó ném một nắm yêu thú thịt thịt nát tiến vào vạc nước.

Nhưng mà, yêu thú thịt thịt nát mới vừa gia nhập vạc nước, một màn kinh người xuất hiện, chỉ gặp những thảo đồ cá bỗng nhiên lập tức thì động.

"Xoạt!" "Ào ào!"

Chum đựng nước bên trong bọt nước vẩy ra, những thảo đồ cá điên cuồng vung vẩy lấy đuôi cá tại tranh đoạt yêu thú thịt thịt nát, thì liền cái kia mấy cái có vẻ bệnh sắp trắng đã cá trắm cỏ cũng đang liều mạng tranh đoạt thịt nát.

Bỏ vào thịt nát trong nháy mắt liền bị ăn đến không còn một mảnh.

Ăn xong thịt nát, sau một lát, Diệp Tinh có thể rõ ràng cảm giác được những thứ này cá trắm cỏ sinh mệnh lực mạnh lên rất nhiều, ở trong nước bơi qua bơi lại, thay đổi trước đó có vẻ bệnh bộ dáng.

"Quả là thế!" Diệp Tinh hai mắt sáng lên.

"Cần phải còn muốn qua mấy giờ, yêu thú thịt năng lượng mới có thể bị hoàn toàn tiêu hóa hấp thu, hi vọng mùi vị có thể có nguyên vị yêu thú thịt một nửa, thì phát tài. Ăn, sáng mai sớm đang nhìn."

Vừa rồi Diệp Tinh thực chỉ thả rất nhỏ một nắm thịt nát cho cá ăn, hần cần nhiều lần ném thử về sau, điều ra tốt nhất nuôi năng phối trộn. Đã có thể bảo trì thịt cá mùi vị, lại có thể tiết kiệm yêu thú thịt loại kia.

Đem còn lại yêu thú thịt thịt nát để vào tủ lạnh giữ tươi sau. Bận bịu sống một ngày, Diệp Tinh cũng có chút buồn ngủ, chuẩn bị trở về phòng ngủ.

"Đình linh linh,

Ngươi là ta tiểu nha tiểu bình quả "

Điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, Diệp Tinh lúc này móc ra túi điện thoại di động, cúi đầu xem xét, khoe miệng không khỏi lộ ra một nụ cười khổ, là lão mục gọi điện thoại tới. Không cần tiếp Diệp Tinh liền đã đoán được lão mục là sao gọi điện thoại tới.

"Uy! Mẹ, muộn như vậy ngươi làm sao còn không đi ngủ?"

"Ta chỗ nào ngủ được đâu, A Tinh, ngươi nhĩ cô nói là thật sao? Kim Thịnh từ lâu muốn tiền lương 100 ngàn thuê ngươi?"

"Thật đến là thật, chỉ là trung gian có chút hiểu lầm." Diệp Tinh nói: "Mẹ, ngươi cũng biết ta trừ nghệ, ta nấu đồ, vật ngươi cảm thấy ăn ngon không?"

"Ngươi ——, miễn cưỡng nuốt xuống đi, ngươi tổng cộng cũng không có phía dưới mấy lần trù."

"Cái này chẳng phải đúng." Diệp Tinh cười nói: "Mẹ, ngươi cứ yên tâm đi, ta có ta tự đánh mình tính toán. Nhà chúng ta nghèo không, dùng không bao lâu, ngươi cùng lão ba liền có thể từ đi làm việc, an tâm ở nhà hưởng phúc."

Diệp Tinh lão mục Hà Lan phương trước mắt tại La Huyện bày sạp trái cây, lão ba thì tại trong huyện làm công nhân bốc vác. Nhị lão đều rất lợi hại vất vả, chỉ vì cho thêm Diệp Tinh kiếm chút lão bà vốn.

"Ha-Ha, xú tiểu tử ngươi thì khoác lác đi. . đúng, xem mắt tình huống ngươi cô vừa rồi đã nói với ta. Tiểu Tinh không nên nản chí, nhà chúng ta tình huống không được tốt lắm, nhưng cũng không kém. Ta và cha ngươi đều không già, còn có thể phía trên thật lâu ban. Lần sau gọi nhĩ cô lại giới thiệu cho ngươi tốt đôi tượng, tiểu tử ngươi cũng đừng hướng xinh đẹp nắm chặt, có thể tìm hiểu chuyện điếm, bề ngoài còn không có trở ngại là được. Ta và cha ngươi đều ngóng trông sớm một chút ôm cháu trai đây."

"Ai, mẹ ta biết." Diệp Tinh cười khổ nói: "Ngươi cũng bị thúc ta, ta vừa mới tốt nghiệp mấy tháng, chúng ta cũng không phải vội thành dạng như vậy."

"Cái gì vừa mới tốt nghiệp mấy tháng, tiểu tử ngươi đều hai mươi ba, qua tuổi một chút trong chớp mắt thì hai mươi bốn, này thời gian một năm rồi lại một năm, nhanh rất lợi hại" lão mục Hà Lan phương lại bắt đầu tận tình khuyên bảo một chuỗi dài thuyết phục.

"Ừm, được, tốt, được được được, biết, ân, tốt." Diệp Tinh không ngừng gật đầu đáp ứng. Có thể qua loa nhất thời là nhất thời, trước qua lão mục cái này lên quan lại nói.

Bị thuyết phục gần ba mươi phút, cùng lão mục hội thoại vừa rồi kết thúc, Diệp Tinh ánh mắt lộ ra một chút bất đắc dĩ.

"Như là trước kia, ta có lẽ chỉ có thể cam chịu số phận đi, phổ phổ thông thông sinh hoạt cũng đầy không có trở ngại. Chẳng qua hiện nay đã nắm giữ giếng cổ thông đạo, đây là ta thông hướng thành công chìa khóa vàng, ta vì sao muốn tình nguyện bình thường. Trơ mắt nhìn ưa thích đồ, vật bị cường giả đoạt đi? Đó là kẻ hèn nhát biểu hiện. Ta Diệp Tinh mới không muốn trở thành tại cường giả uy áp phía dưới nhiếp nhiếp phát run kẻ hèn nhát." Diệp Tinh ánh mắt càng ngày càng kiên định, "Đã không có làm phú nhị đại mệnh, lão tử coi như Phú Nhất Đại! Vô luận là Địa Cầu vẫn là vũ lâm đại lục, ta đều muốn trở thành một cái khiến người ta kính sợ siêu cấp đại phú hào."

Giờ khắc này, một khóa đã tâm hạt giống tại Diệp Tinh trong lòng lặng yên nảy mầm, tấn mãnh sinh trưởng.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vũ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 12:: Cực kỳ ngon Thảo Ngu

Sáng sớm hôm sau, Thiên Cương mờ mờ sáng, Diệp Tinh liền sớm rời giường.

Rửa mặt xong, trực tiếp chạy tới nhà bếp mà đi.

"Hi vọng ăn yêu thú thịt Thảo Ngu mùi vị có thể rất lợi hại ngon!" Diệp Tinh lúc này thân thủ nước vào vạc bắt cá.

"Xoạt!" "Ào ào ào!"

Trong nháy mắt chum đựng nước bên trong bọt nước vẩy ra, Thảo Ngu tốc độ chạy thật nhanh, Diệp Tinh phí hết sức lực mới nắm lên một đầu cá trăm cô lớn.

Ăn yêu thú thịt Thảo Ngu sinh mệnh lực vô cùng ương ngạnh, cho dù chặt thành hai nửa, đuôi cá còn tại cái thớt gỗ phía trên không ngừng nhảy lẩy.

Diệp Tinh hai tay đều là đồ tươi máu cá, đem Thảo Ngu mở ngực mổ bụng, loại bỏ vảy cá, chặt thành một đoạn một đoạn, nhìn lấy trắng như tuyết thịt cá, Diệp Tinh lại có chảy nước miếng cảm giác.

Mở ra khí gas lò, tẩy nồi đốt nóng, thả dầu, Diệp Tinh bắt đầu làm nước nấu cá.

Thả hai cái Hồng Lạt Tiêu cùng một số gừng hành.

Đối với nấu cá, Diệp Tinh vẫn là có nhất điểm tâm đắc.

Tươi ngon cá nước nấu tốt nhất.

Khí gas lửa cháy hùng hực thiêu đốt lên, một lát sau, trong nồi bắt đầu vang lên sôi trào thanh âm, cá không sai biệt lắm đun sôi.

Lúc này mở ra nắp nồi, hơi nước bốc lên, một cỗ nồng đậm mùi cá bay ra, xông vào mũi. Diệp Tinh nước bọt đều nhanh chảy ra.

Chỉ gặp trong nồi canh cá biến thành màu tuyết trắng, tản ra trận trận mùi cá.

"Thơm quá, cảm giác cùng nguyên vị yêu thú thịt không sai biệt bao nhiêu!" Diệp Tinh lúc này lên nồi đựng bõn, đem nước nấu cá bung đến trên bàn com, sau đó vội vàng bắt đầu ăn, kệp lên một khối trắng nõn thịt cá, để vào trong miệng, Diệp Tinh trên mặt vậy mà lộ ra lẳng lẳng cảm giác.

Thơm ngọt ngon miệng, mùi vị ngon!

"Quá tuyệt, cùng nguyên vị yêu thú thịt không sai biệt lắm ăn ngon! Ta chỉ này Thảo Ngu một điểm thịt nát, mùi vị thế mà cũng ăn ngon như vậy." Diệp Tinh mừng rỡ vô cùng.

Bỗng nhiên ——

"Meo!"

Một tiếng tiếng mèo kêu bỗng nhiên vang lên.

Diệp Tinh cúi đầu nhìn lại, chỉ gặp một cái vô cùng đáng yêu con mèo nhỏ xuất hiện tại hân dưới chân, cái kia trắng đen xen kẽ lông tóc có như trừ đoạn bóng loáng vô cùng, chính đối Diệp Tinh meo meo rao hàng mạnh mẽ.

"A, đây không phải ngày hôm qua chỉ mèo hoang sao!" Diệp Tinh hơi hơi sững sờ hạ, nhận ra cái này con mèo mướp nhỏ, con mèo nhỏ biến hóa phi thường lớn, hôm qua vẫn là chỉ lông tóc lộn xộn mèo hoang, ngày hôm nay đáng yêu như là phú hào nhà những huyết thống cao quý đó sùng vật mèo. Hôm qua vẫn rất sợ người lạ, ngày hôm nay cũng đã bắt đầu học được đối Diệp Tinh giả ngây thơ.

"Ha-Ha, thịt cá không có người phần. Ấy, đầu cá cho người ăn đi." Diệp Tinh cười kẹp lên Thảo Ngư đầu cá ném về phía con mèo nhỏ.

"Miêu Ô " con mèo nhỏ hưng phấn kêu một tiếng, cấp tốc nhào về phía cái kia cắt chỉ đầu cá.

Trên bàn cơm, Diệp Tinh cũng bắt đầu ăn như hổ đói ăn lên thịt cá, đợi đến đầy bồn thịt cá ăn sạch, chỉ còn lại có canh cá, Diệp Tinh vẫn là vẫn chưa thỏa mãn.

Sau cùng, Diệp Tinh đem tất cả canh cá cũng toàn uống sạch.

"Quá thoải mái, luận mùi vị so thịt kho tàu yêu thú thịt không có chút nào kém, mà lại mùi vị càng ngon! Cá dù sao cũng là tươi ngon cá tươi."

Diệp Tinh bụng bít lấy cái bụng, trong miệng vẫn là miệng đầy lưu hương, trở về chỗ thịt cá mùi vị.

Thịt cá vào bụng một lát sau, Diệp Tinh cảm giác trong bụng có từng tia từng tia nhiệt lưu bay lên, vô cùng vô cùng mỏng manh, như không có nghiêm túc cảm ứng, căn bản cảm giác không thấy.

"Quả nhiên, cô này cá dù sao chỉ ăn rất chút ít yêu thú thịt, đối thể chất đề bạt kém xa chánh thức nguyên vị yêu thú thịt." Diệp Tinh thầm nghĩ, hân muốn cũng là loại hiệu quả này, đối thể chất đề bạt không có rõ ràng như vậy, dạng này thì không dễ dàng gây nên người khác hoài nghi. Đồng thời mùi vị lại tốt ăn, dạng này mới dễ dàng dễ bán.

"Đỉnh linh linh! Người là ta Tiểu Nha "

Chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên, ấn mở xem xét, phát hiện là cái lạ lẫn số điện thoại, Diệp Tinh hơi nghi hoặc một chút điểm xuống kết nối khóa.

"Uy! Người tốt! Xin hỏi là Diệp Tinh Diệp tiên sinh sao?" Trong điện thoại truyền đến một tiếng nam tử xa lạ thanh âm.

Diệp Tinh ánh mắt nhất động, "Xin hỏi người là?"

"Ta họ Chu, là như thế này,

Ta có cái sáu tuổi nhi tử, từ năm trước tháng ba phần lên, liền bắt đầu không thích ăn cơm, ngay từ đầu coi là chỉ là tiểu hài tử giận dỗi, về sau hân ăn cơm luôn luôn nôn, chúng ta dẫn hân đi bệnh viện kiểm tra, mới biết được vậy mà đến Bệnh kén ăn. Bắt đầu từ lúc đó, nhi tử ta thì không hào hào từng ăn một bữa cơm, cơ bản đều dựa vào chuẩn bị duy trì dinh dưỡng. Bây giờ còn đang La Huyện Khang Minh bệnh viện nằm viện, ai, tình huống cũng không gặp đến bao lớn chuyển biến tốt đẹp. Tối hôm qua ta nghe bằng hữu Hoàng Kim Bảo nói người nấu đồ ăn ăn cực kỳ ngon, ta muốn hỏi hỏi nhìn người có thể hay không giúp nhi tử ta Thực Liệu." Trong điện thoại thanh âm khẩn thiết nói.

Tiểu hài tử xảy ra vấn đề, làm phụ mẫu xác thực vừa vội lại khó chịu.

"Nguyên lai là Hoàng Kim Bảo giới thiệu tới." Diệp Tinh trong lòng hơi động, hỏi: "Chu tiên sinh đúng không, con của người đến Bệnh kén ăn, là bởi vì tâm lý vấn đề vẫn là vấn đề sinh lý?"

"Là nhi tử Bệnh kén ăn, thuộc về tiêu hóa công năng hỗn loạn, xem như vấn đề sinh lý đi." Tuy nhiên Chu tiên sinh không hiểu Diệp Tinh là sao hỏi như vậy, bất quá vẫn là thành thật trả lời.

"Ừm, như vậy đi, ta cho hân nấu một phần nước nấu cá, người chờ chút đến chúng ta bích Lâm thôn Bàn Thảm tiệm ăn, lấy về để hân ăn nhìn xem có không có hiệu quả." Người ta tìm tới cửa, hơn nữa còn như thế khách khí, Diệp Tinh cũng không dễ không bang. Nếu như cái này Bệnh kén ăn là biểu hiện tại tâm lý phương diện vấn đề, như vậy Diệp Tinh khẳng định thúc thủ vô sách, có điều nếu là sinh lý phương diện bệnh kén ăn, có lẽ Diệp Tinh thì có thể giải quyết. Dù sao Diệp Tinh nước nấu cá là có thể đề bạt thân thể chất. .

"Vật thật cảm ơn Diệp tiên sinh." Chu tiên sinh đại hỉ, kích động nói: "Ta bây giờ đang ở La Huyện, lập tức lái xe chạy tới bích Lâm thôn, trong nửa giờ liền có thể đuổi tới."

"Ừm, vậy cứ như vậy đi, đợi chút nữa gặp!"

Sau khi cúp điện thoại, Diệp Tinh lúc này theo chum đựng nước bên trong lại cầm ra một đầu Thảo Ngư, động thủ làm tiếp một bàn nước nấu cá.

Cũng có trước kinh nghiệm, Diệp Tinh tốc độ nhanh rất nhiều, không đến hai mươi phút thời gian, một bàn nước nấu cá thì giải quyết, đem nước nấu cá cất vào đồ ăn hộp. Diệp Tinh khóa lại đại môn, chỉ hướng nhị cô Bàn Thảm tiệm ăn mà đi.



Sở dĩ tại nhị cô Bàn Thảm tiệm ăn tiếp đãi khách nhân, là bởi vì Diệp Tinh không nghĩ quá nhiều người biết mình khu nhà cũ vị trí. Tuy nói khu nhà cũ bên trong giếng cổ thông đạo đã làm che giấu, cho dù có người đi khu nhà cũ cũng rất khó phát hiện trong giếng cổ thông đạo, nhưng dù sao cẩn thận chạy được vạn năm thuyền, cẩn thận một chút luôn luôn không sai.

Giờ phút này, vẫn còn sáng sớm thời gian, trong không khí mang theo một chút ý lạnh, thường có gà gáy tiếng chó sủa vang lên.

Nhỏ hẹp bùn đất trên đường, ngẫu nhiên có một hai chiếc máy kéo bốc lên hắc khí ' rầm rầm rầm ' theo bên người mở qua.

Bàn Thảm tiệm ăn bên trong, từng trưng cái bàn sắp hàng chỉnh tề lấy, trên bàn sắp xếp đĩa cái thìa cùng nước tương, hương dấm các loại gia vị bình.

Bởi vì là sáng sớm thời gian, sinh ý rất bình thường, tới ăn điểm tâm cơ bản đều là người địa phương, nhân số cũng không nhiều.

Bất quá, số sáu trước bàn ăn, một vị chừng ba mươi tuổi âu phục nam tử cảm thấy đang có chút sốt ruột chờ đợi cái gì.

Diệp Tinh dẫn theo nước nấu cá đi vào trong tiệm, liếc một chút thì chú ý tới số sáu bàn ăn xoay nam tử kia. Nam tử kia ánh mắt cũng nhìn sang, nhìn thấy Diệp Tinh.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 13:: Thủy Chử Ngư sinh ý :

"Ủm, vậy cứ như vậy đi, đợi chút nữa gặp!"

Sau khi cúp điện thoại, Diệp Tinh lúc này theo chum đựng nước bên trong lại cầm ra một đầu Thảo Ngư, động thủ làm tiếp một bàn Thủy Chử Ngư.

Cũng có trước kinh nghiệm, Diệp Tinh tốc độ nhanh rất nhiều, không đến hai mươi phút thời gian, một bàn Thủy Chử Ngư thì giải quyết, đem Thủy Chử Ngư cất vào đồ ăn hộp. Diệp Tinh khóa lại đại môn, chỉ hướng nhị cô Bàn Thảm tiệm ăn mà đi.

Sở dĩ tại nhị cô Bàn Thảm tiệm ăn tiếp đãi khách nhân, là bởi vì Diệp Tinh không nghĩ quá nhiều người biết mình khu nhà cũ vị trí. Tuy nói khu nhà cũ bên trong giếng cổ thông đạo đã làm che giấu, cho dù có người đi khu nhà cũ cũng rất khó phát hiện trong giếng cổ thông đạo, nhưng dù sao cẩn thận chạy được vạn năm thuyền, cẩn thận một chút luôn luôn không sai.

Giờ phút này, vẫn còn sáng sớm thời gian, trong không khí mang theo một chút ý lạnh, thường có gà gáy tiếng chó sủa vang lên.

Nhỏ hẹp bùn đất trên đường, ngẫu nhiên có một hai chiếc máy kéo bốc lên hắc khí ' rầm rầm rầm ' theo bên người mở qua.

Bàn Thảm tiệm ăn bên trong, từng trưng cái bàn sắp hàng chỉnh tề lấy, trên bàn sắp xếp đĩa cái thìa cùng nước tương, hương dấm các loại gia vị bình.

Bởi vì là sáng sớm thời gian, sinh ý rất bình thường, tới ăn điểm tâm cơ bản đều là người địa phương, nhân số cũng không nhiều.

Bất quá, số sáu trước bàn ăn, một vị chừng ba mươi tuổi âu phục nam tử cảm thấy đang có chút sốt ruột chờ đợi cái gì.

Diệp Tinh dẫn theo Thủy Chử Ngư đi vào trong tiệm, liếc một chút thì chú ý tới số sáu bàn ăn xoay nam tử kia. Nam tử kia ánh mắt cũng nhìn sang, nhìn thấy Diệp Tinh.

"Người tốt, người hẳn là Diệp Tinh Diệp tiên sinh a?" Cái kia âu phục nam tử khuôn mặt hơi vui, bước nhanh đi tới.

"Vâng, Chu tiên sinh! Người Thủy Chử Ngư!" Diệp Tinh mỉm cười nói, đem Thủy Chử Ngư đưa cho âu phục nam tử.

Cái kia Chu tiên sinh vội vàng tiếp nhận Thủy Chử Ngư, đem đồ ăn hộp cái nắp mở ra.

Nhất thời, bùng bùng nhiệt khí bốc lên, một cỗ mùi người mùi cá xông vào mũi.

"Oa, thật rất thơm! Khó trách Hoàng Bàn Tử khen không dứt miệng, ta trước đó còn có chút cho là hẳn khoác lác đây." Cái kia Chu tiên sinh nhìn qua đồ ăn trong hộp trắng như tuyết canh cá, không khỏi thèm ăn nhỏ dãi, cổ họng ' ừm ừc ' một tiếng, nuốt ngụm nước bọt, nhìn xuống to lớn dụ hoặc đem Thủy Chử Ngư một lần nữa đắp lên.

"Thơm như vậy Thủy Chử Ngư, nhĩ tử ta suy nghĩ sẽ rất thích ăn, Diệp tiên sinh thật trù nghệ phi phạm." Cái kia Chu tiên sinh ánh mắt kính nể, mở ra ví da, từ đó lấy ra một chồng tờ trăm nguyên, đánh giá có khoảng một vạn nguyên, đưa cho Diệp Tinh.

"Không cần nhiều như vậy, 1000 nguyên liền đầy đủ." Diệp Tinh cười cười nói.

"A, ta nhớ được Hoàng Bàn Tử nói với ta là 10 ngàn nguyên một bàn tối." Cái kia Chu tiên sinh nghi ngờ nói.

"Cái kia là thịt kho tàu muốn 10 ngàn nguyên một bàn, ta hiện tại đã không bán thịt kho tàu. Chỉ bán Thủy Chử Ngư, một phần Thủy Chử Ngư 1000 nguyên đi." Diệp Tinh nói.

"1000 nguyên dễ dàng như vậy? Vậy ta lại mua một phần chính mình ăn được không?"

"Cái này không có ý tứ, ngày hôm nay thì nấu một phần." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, nói: "Nếu như còn muốn mua lời nói, ngươi trời sáng lại đến cái này Bàn Thảm tiệm ăn, về sau nơi này đều biết có loại nước này nấu cá bán."

"Ha-Ha, vậy quá tốt. Ta trời sáng khăng định đến, hiện tại phần này trước cho nhĩ tử ta đưa đi! Như vậy Diệp tiên sinh, ta trước hết cáo từ." Chu tiên sinh theo Diệp Tinh nói tiếng, sau đó dẫn theo Thủy Chử Ngư rời đi Bàn Thảm tiệm ăn, lái xe hướng La Huyện mà đi.

"A Tinh, vừa rồi vị tiên sinh kia chờ ngươi một hồi lâu, là mua ngươi thịt kho tàu?"

Lúc này, nhị cô Diệp Tú Anh cho khách nhân đầu xong đồ ăn, đi tới, cười nói.

"Ừm, có điều không phải thịt kho tàu, là Thủy Chử Ngư." Diệp Tinh nói.

"Hảo tiểu tử, trù nghệ càng ngày càng tốt, lần trước cái kia bàn thịt kho tàu làm hại ngươi nhị cô ta kém chút liền đầu lưỡi đều nuốt vào đi." Nhị cô Diệp Tú Anh nói: "Nếu không có tận mắt nhìn thấy, ta còn thực sự không thể tin được tiểu tử ngươi trù nghệ sẽ tốt như thế."

"Ha-Ha, nhị cô, ngươi thật đúng là tin ta trù nghệ hội tốt như vậy a?" Diệp Tinh nháy mắt mấy cái, cười nói.

"A? Làm sao? Chẳng lẽ đồ vật không phải ngươi nấu." Diệp Tú Anh nghi ngờ nói.

"Đồ vật đúng là ta nấu,

Bất quá ta trù nghệ rất bình thường. Sờ dĩ có thể nấu đến ăn ngon như vậy, hoàn toàn là bởi vì lượng thức ăn vấn đề." Diệp Tinh trầm giọng nói: "Liền giống với ta hiện tại đường Thảo Ngư, tùy tiện người nào nấu, mùi vị đều như thế ngon ăn ngon."

"Thật giả, Thảo Ngư không đều không khác mấy giống nhau sao."

"Không giống nhau, ta đường Thảo Ngư có này một số trân quý dược tài, muốn so phổ thông Thảo Ngư ăn ngon rất nhiều." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, nói: "Ta lần này đến, chủ yếu là muốn theo nhị cô thương lượng một chút, ta có thể hay không đem Thảo Ngư cầm tới ngươi nơi này bán, từ nhị cô ngươi phụ trách đun nấu."

"Được, không có vấn đề. Ngươi nếu không chê nhị cô trù nghệ, cứ lấy đến, nhị cô giúp ngươi nấu." Nhị cô Diệp Tú Anh nói: "Đúng, một bàn muốn bán bao nhiêu tiền?"

"Nhị cô trù nghệ so với ta tốt nhiều, ta nào dám ghét bỏ" Diệp Tinh cười nói: "Giá cả lời nói, tạm thời định là 1000 nguyên đi."

"Mới bán 1000 nguyên? Quá tiện nghi đi!" Nhị cô Diệp Tú Anh hai mắt sáng lên nói: "Nếu không cũng như lần trước thịt kho tàu một dạng mua 10 ngàn nguyên?"

"Nhị cô thật sự là tham tiền." Diệp Tinh không khỏi không còn gì để nói, giải thích: "Nhị cô, 10 ngàn nguyên quá đắt, chỉ có một số nhỏ thô hào mới có thể ăn được lên. Nếu như định 10 ngàn nguyên lời nói, ăn người suy nghĩ không nhiều. Mà nếu như định giá 1000 nguyên lời nói, người bình thường khê cần môi cũng có thể ăn được một lượng bữa ăn, còn về kẻ có tiền lời nói, càng là thường xuyên ăn cũng sẽ không thiệt đau. Khe nhỏ sông dài, đám người cơ sở nhiều, chúng ta bán được càng nhiều, mới có thể kiếm được càng nhiều."

"Ừm, giống như rất có đạo lý. Tiểu tử ngươi là đại học sinh, khăng định hiểu được so nhị cô nhiều, 1000 vậy liền 1000 đi."

Sau đó Diệp Tinh cùng nhị cô lại đàm luận phía dưới cụ thể phương án cùng lợi nhuận phân phối. Theo Diệp Tinh bản ý là chia năm năm, có điều nhị cô không đồng ý, dùng năng lại nói, chiếm chính mình chất nhĩ tiện nghi, còn không bị người cười chết. Nàng chỉ muốn giúp không bận bịu, hoặc là nhiều lắm là thu 50 nguyên công phí. Diệp Tinh phí thật lớn miệng lưỡi, mới thuyết phục nhị cô chia ba bảy, mỗi kiếm lời 1000 nguyên, Diệp Tinh đến bảy trăm, nhị cô đến ba trăm. Như là mỗi ngày có thể bán năm đầu Thảo Ngư lời nói, một tháng chừng mười vạn, đây cũng là một khoản vô cùng có thể nhìn thu nhập. Đương nhiên, hợp tác với Bàn Thảm tiệm ăn đây chỉ là Diệp Tinh bước đầu tiên, kiếm tiền đồng thời có thể diu đất phía dưới thân nhân, Diệp Tinh vẫn là rất vui vẻ.

"Trong tủ lạnh yêu thú thịt thật cần phải chỉ còn lại có một cân hai bên đi!"

Rời đi Bàn Thảm tiệm ăn về sau, Diệp Tinh liền thẳng đến quầy bán quà vật mà đi, lại mua xong mấy cái hộp bột lửa cùng tám gương những vật này, chuẩn bị lại đi vô lâm đại lục kiếm lời kim tệ. Dù sao chỉ có đầy đủ yêu thú thịt, mới có thể liên tục không ngừng bồi dưỡng được mỹ vị Thảo Ngư.

Trở lại khu nhà cũ, Diệp Tinh trước cầm quần áo đổi thành võ lâm đại lục cổ trang phục, dù sao hiện đại phục đi võ lâm đại lục lời nói, luôn bị người dùng dị dạng ánh mắt nhìn, rất lợi hại không được tự nhiên. Bởi vậy Diệp Tinh tự nhiên chuẩn bị kỹ càng mấy bộ võ lâm đại lục y phục. Cầm quần áo thay xong về sau, liền thông qua giếng cổ trước truyền tống trận hướng võ lâm đại lục.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 14:: Thủy Chử Ngư nơi nào có đến mua :

Giờ phút này, Địa Cầu Hoa Hạ quốc La Huyện Khang Minh bệnh viện.

Chu tiên sinh đi vào Khang Minh bệnh viện 60 1 cao cấp phòng bệnh, chỉ gặp một cái gầy yếu bé trai đang nằm tại trên giường bệnh treo điểm, ngồi bên cạnh một cái hơi có vẻ tiêu tụy mỹ phụ.

"Thành Huy, người vừa đi đâu?" Mỹ phụ nhân hỏi.

"Mua điều Thủy Chử Ngư, Ninh Nhi hẳn sẽ thích. Vô cùng hương, người ngửi một cái nhìn!" Chu Thành Huy bụng đồ ăn trên cái hộp trước, đem đồ ăn hộp cái nắp mở ra, nhất thời một cỗ mê người mùi cá vị lan ra.

"A, thật rất thơm!" Mỹ phụ nhân cổ họng nuốt nuốt, lập tức cau mày nói: "Chỉ là thầy thuốc nói Ninh Nhi món ngon nhất sợi hoa quả, cái này Thủy Chử Ngư không biết có thể ăn được hay không!"

"Cái này —— nếu không ta bây giờ hỏi một chút thầy thuốc a?" Chu Thành Huy hơi hơi chần chờ nói.

"Thầy thuốc vừa mới có việc ra ngoài hạ, có thể muốn chờ một lúc mới trở về."

Phu thê hai người chính đàm luận, bên kia ở vào nửa trạng thái hôn mê bé trai bỗng nhiên cái mũi động động, tỉnh lại trong mơ màng, giống như ngửi được cái gì mùi thơm, đang dùng sức ngửi ngửi.

"Baba, trên tay người cầm là cái gì, ta muốn ăn!" Bé trai ánh mắt sáng rực, thẳng nhìn chăm chăm Chu Thành Huy trong tay cái kia hộp Thủy Chử Ngư, đồ ăn trong hộp Thủy Chử Ngư tản ra mùi thơm, cả phòng đều là mê người mùi cá.

"Ách, là Thủy Chử Ngư!" Chu Thành Huy ánh mắt không khỏi nhìn về phía thê tử.

Người mỹ phụ kia cũng một mặt xoắn xuýt, do dự bất định nói: "Ninh Nhi đã thật lâu không có ăn cái gì, lần này khó được hẳn chủ động yêu cầu, nếu không nếu không để hẳn ăn một ngụm nhỏ sẽ không có chuyện gì a?"

"Ừm, thịt cá dễ dàng tiêu hóa, vậy liền ăn một ngụm nhỏ đi." Chu Thành Huy gật gật đầu, kẹp một khối nhỏ Thủy Chử Ngư thịt cá đưa tới bé trai bên miệng, "Ninh Nhi, ăn trước một ngụm nhỏ thử một chút!"

"Ừm ừm!" Bé trai liền vội vàng gật đầu, cắn một cái hạ, hai ba lần liền trực tiếp ăn vào bụng bên trong, cũng không phải hẳn muốn ăn đến nhanh, chỉ là thịt cá ăn quá ngon nhìn không được.

"Ăn quá ngon, baba, ta còn muốn ăn!" Bé trai không kịp chờ đợi thân thủ muốn cướp đồ ăn hộp.

"Chỉ có thể ăn một khối nhỏ nha." Chu Thành Huy vội vàng thu hồi đồ ăn hộp, lo lắng hỏi: "Ninh Nhi, ăn thịt cá về sau, hiện tại có không có cảm giác không thoải mái?" Trước đó bé trai một khi ăn đồ, vật về sau, liền sẽ nôn mửa không ngừng. Chu Thành Huy tự nhiên khẩn trương rất lợi hại, bởi vậy cũng chỉ dám cho hẳn ăn một ngụm nhỏ thịt cá, nhìn xem tình huống.

"Không có không thoải mái, con cá này thịt quá thơm, ta cho tới bây giờ chưa ăn qua ăn ngon như vậy, ta còn muốn ăn!" Bé trai đáng thương nói, một bộ thèm ăn vô cùng bộ dáng nhìn qua Chu Thành Huy trong tay đồ ăn hộp.

"Ăn thịt cá sau không có không thích ứng triệu chứng, quá tốt." Chu Thành Huy sắc mặt hơi vui.

"Cái này Thủy Chử Ngư nói không chừng thật có thể đạt tới Thực Liệu hiệu quả, Thành Huy, ta tới dứt Ninh Nhi đi!" Mỹ phụ nhân tiếp nhận Chu Thành Huy trong tay đồ ăn hộp, bắt đầu một ngụm nhỏ một ngụm nhỏ uy, một bên này một bên quan sát bé trai, cho đến khi bé trai đem trọn cái đồ ăn trong hộp thịt cá toàn bộ ăn hết, vẫn không có xuất hiện bất kỳ không ổn, mà lại rõ ràng tinh thần tốt rất nhiều.

"Ăn quá ngon! Mụ mụ đem hộp cho ta, ta muốn đem canh cũng uống quang!" Bé trai liếm môi nói.

Nhìn lấy nhi tử muốn ăn, một bộ chú mèo ham ăn bộ dáng, Chu Thành Huy phụ phụ nhất thời vui vẻ vô cùng.

Lúc này, ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến một loạt tiếng bước chân.

"Chờ một chút, các người đang đợi thứ gì cho hần ăn?" Một thanh âm bỗng nhiên vang lên, một vị trung niên thầy thuốc bước nhập trong phòng.

"Ha ha, là Luru thầy thuốc a." Chu Thành Huy tâm tình rất là vui vẻ, cười nói: "Ta tại cho nhi tử ta Thực Liệu."

"Thực Liệu?" Cái kia trung niên thầy thuốc khề chau mày.

Chu Thành Huy lúc này cùng Luru thầy thuốc nói rằng chuyện đã xảy ra, dù sao Luru thầy thuốc là chủ trị bác sĩ, đến nói với hần một chút.

"Đây quả thực là hồ nháo!" Luru thầy thuốc sau khi nghe xong, ngữ khí hơi giận nói: "Liên người đều không có tự mình nhìn một chút, không bắt mạch không nghe nhịp tim đập không xem mặt sắc, thì nói bừa Thực Liệu. Mà lại làm món ăn này người chỉ là cái đầu bếp mà không phải thầy thuốc. Không phải ta xem thường đầu bếp,

Mà chính là thuật số có chuyên công. Đã không phải thầy thuốc, nói thế nào Thực Liệu? Thực Liệu nghiêm ngặt mà nói là thuộc về một môn y học, mà không phải một môn trù nghệ. Hần chỉ ít theo ta ngay mặt nói chuyện, cái gì nên ăn cái gì không nên ăn, muốn trước hỏi qua ta, bằng không trù nghệ cao mình đến đâu, ăn sai đồ, vật cũng là không tốt, thậm chí tăng thêm bệnh tình!"

Cái gọi là Thực Liệu, tức sử dụng thực vật đến ảnh hưởng cơ thể các phương diện công năng, làm thu hoạch được khỏe mạnh hoặc chữa trị tật bệnh một loại phương pháp.

Nhưng cũng không phải là tùy tiện làm chút doanh dưỡng phẩm, liền xem như Thực Liệu, nhất định phải căn cứ thân thể cần thiết đối chứng bồi bổ, nếu không sửa sai phương hướng, có hại vô ích. Tỉ như có ít người tự giác thân thể hư thua thiệt, liền thường dùng bổ ích thuốc như nhân sâm tũ, Hoàng Kỳ hoài sơn canh, tham kỳ tinh loại hình đến bồi bổ, không ngờ loại vật này đối Âm Hư người sắc mặt tái nhợt, hồi hộp bất an, sốt nhẹ, mồ hôi trộm, khát nước, lưỡi đỏ thiếu rêu, mắt ngủ mơ nhiều đến nói là không thể dùng, dùng ngược lại tiêu hao âm tân, làm triệu chứng càng thêm nặng.

Nói cách khác, Thực Liệu trọng yếu nhất địa phương, là ăn đối đồ, vật, mà không phải nấu thật tốt ăn.

Tiểu nhi Bệnh kén ăn là một loại bệnh, tiêu hóa công năng hỗn loạn, không thể loạn ăn cái gì, nếu không rất có thể dẫn đến nôn mửa hoặc là tiêu chảy.

Bị Luru thầy thuốc kiểu nói này, người mỹ phụ kia nhất thời hoảng, "Thế nhưng là, Ninh Nhi cũng chưa từng xuất hiện nôn mửa các loại không thích ứng triệu chứng a."

"Ừm?" Luru thầy thuốc trong mắt lóe lên một tia nghi hoặc, nhìn về phía bé trai, liền vội vàng hỏi: "Tiểu gia hỏa, người bây giờ cái bụng có thể hay không khó chịu, có hay không không thích ứng cảm giác?"

Chu Thành Huy phụ phụ cũng liền bận bịu khẩn trương nhìn về phía nhi tử.

"Mới không khó thụ đâu, ăn thịt cá sau ta cảm giác cái bụng ừ ừ, rất lợi hại dễ chịu." Bé trai nhếch miệng cười nói, ánh mắt nhìn về phía trên bàn một bàn hoa quả, "Mụ mụ, ta cái bụng vẫn có chút đói, ta có thể hay không lại ăn quả táo?"

"Ách?" Luru thầy thuốc, Chu Thành Huy, mỹ phụ nhân ba người nhất thời trợn mắt hốc mồm.

"Luru thầy thuốc, người thấy thế nào?" Chu Thành Huy nhìn về phía Luru thầy thuốc hỏi: "Cái này táo hần có thể ăn sao?"

"Có thể có thể, chỉ là ——" Luru thầy thuốc sững sờ một chút, vội vàng bước nhanh đi đến bên giường cho bé trai bắt mạch.

Ngón tay khoác lên bé trai mạch đập bên trên, cái này một thanh mạch, Luru thầy thuốc trực tiếp hai mắt trừng trừng, trên mặt tràn ngập chấn kinh chỉ sắc, cứng họng nói: "Cái này cái này quá thần kỳ, người người cái này Thủy Chử Nư nơi nào có đến mua?"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 15:: Ngự Thú trai :

Từ chín đạo sấm sét hình thành một mờ màu tím ánh sáng bên trong ẩn có Từ Điện lấp lóe, đi qua màu tím ánh sáng truyền tổng môn về sau, Diệp Tinh xuất hiện lần nữa tại võ lâm đại lục Bạch Vân Sơn trên núi bên trong hang núi kia.

Đi ra son động thời điểm, Diệp Tinh cẩn thận từng li từng tí đem động khẩu cỏ dại phủ thẳng, để tránh lưu lại dấu chân.

"Cái này mỗi ngày nom nóp lo sợ cũng không phải biện pháp, đến mau chóng kiểm lời đầy đủ tiền, xây một tòa căn phòng lớn, để này son động trở thành tòa nhà một bộ phận, thì nhẹ nhõm." Diệp Tinh thầm nghĩ trong lòng, ánh mắt nhìn về phía dưới núi Phượng Hoàng trấn, lúc này dẫn theo túi lớn hướng phía dưới núi Phượng Hoàng trấn chạy tới.

Phượng Hoàng trấn nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ. Nơi này tụ tập Thập Lý Bát Hương người chảy, xe ngựa nối liền không dứt, rất là phồn hoa náo nhiệt.

Diệp Tinh đi vào cuối phố, rất mau tìm đến chính mình trước đó bày quầy bán hàng vị trí kia, đem quầy hàng trải rộng ra, đem bật lửa cùng tấm gương thành liệt lên.

"Hắc! Tiểu hỏa tử ngươi rất cục đến, cho ta cái bật lửa, ta muốn hai cái ngân tệ loại kia." Một cái đại nương gạt mở đám người, đi vào Diệp Tinh trước gian hàng. Vị đại nương này hôm qua cũng tới Diệp Tinh cái này mua bật lửa, có điều bởi vì chậm một chút, cho nên không có mua được, sáng sớm hôm nay liền ở đây đợi.

"Tốt, đại nương." Diệp Tinh lúc này đem bật lửa đưa cho cái kia đại nương, cũng nhận lấy hai cái ngân tệ.

"Ồ! Nơi này thế mà cũng có bán tấm gương!" Người qua lại con đường bên trong một cái ăn mặc tươi đẹp nữ tử đi vào Diệp Tinh trước gian hàng, tò mò cầm lấy một chiếc gương đánh giá, "Oa! Cái này gương đồng chiếu lên tốt rõ ràng!"

"Mỹ nữ, đây không phải là gương đồng, đó là pha lê kính!" Diệp Tinh nói: "Rõ ràng độ muốn so gương đồng mạnh rất nhiều."

Võ lâm đại lục không có pha lê kính, chỉ có gương đồng. Gương đồng phí tổn rất đắt đỏ, chỉ có gia đình giàu có mới có thể mua được, phổ thông người dân bình thường đều đánh bồn nước trong lam tấm gương dùng. Tấm gương loại này xa xỉ vật bình thường đều tại chuyên môn trong cửa hàng có bán.

"Thật quá rõ ràng, tấm gương này tài liệu gì làm, bán thế nào nha?" Cái kia ăn mặc tươi đẹp nữ tử mừng rỡ hỏi.

"Khối nhỏ một mặt một kim tệ, khối lớn một mặt hai kim tệ!" Diệp Tinh nói.

"Ngô, ta khối còn lớn hơn loại này cho ta đến một mặt!"

Theo thời gian trôi qua, trên đường cái người đi đường càng ngày càng nhiều. Diệp Tinh bật lửa bán được rất nhanh, dù sao trước đó liền đã bán gần hai trăm cái, cái này thân kỳ bật lửa tại Phượng Hoàng trấn cũng coi như có chút danh tiếng, danh tiếng đã mở ra. Chừng năm trăm cái bật lửa chừng nửa canh giờ thời gian bán sạch. Còn tấm gương lời nói, tuy nhiên cũng rất được hoan nghênh, nhưng dù sao phổ thông gia đình mua không nổi.

Bày quầy bán hàng bày hơn ba canh giờ, cái kia hơn năm mươi cái gương vừa rồi bán xong.

"Ngân tệ cũng đổi lấy thành kim tệ lời nói, có chừng mười mai kim tệ đi. Trời sáng lại bày một lần bày ra, không sai biệt lắm liền có thể đi Vạn Bảo Lâu mua bản võ công bí tịch tu luyện."

Nhìn lấy túi tiền bên trong ánh vàng rực rỡ bạc lấp loè kim tệ cùng ngân tệ, Diệp Tinh tâm tình thật tốt. Đối với võ công bí tịch, Diệp Tinh càng là chờ mong vô cùng. Cái gọi là khinh công kiếm pháp, hần đều là tận mắt nhìn thấy, tự nhiên hướng tới vô cùng.

Đã đồ, vật đều bán xong, Diệp Tinh tự nhiên thu quán, tại trên đường cái đi dạo lên.

Trên đường phố hai bên cửa hàng san sát, người đi đường lui tới như nước chảy.

"Ồ! Ngự Thú trai?" Bỗng nhiên Diệp Tinh ánh mắt nhất động, nhìn về phía đường đi phồn hoa trung tâm nhà kia trang trí phong cách cổ xưa, chiếm diện tích cực lớn tầng ba công trình kiến trúc.

Nhà kia công trình kiến trúc chính diện tám biển phía trên thành linh khắc lấy 'Ngự Thú trai', ba chữ to rồng bay phượng múa, khí thế kinh người. Ra vào đại môn cơ bản đều là một số công vũ khí võ giả. Diệp Tinh trước đó có nghe Tiên Tuyên son trang cái kia Hạ nha đầu nhắc qua, cái này Ngự Thú trai tựa như là bán yêu thú sùng vật địa phương.

Trong lòng hiếu kỳ vô cùng, lúc này cũng theo đi vào Ngự Thú trai bên trong.

"Ha ha, khách quan muốn mua đẳng cấp gì yêu thú sao?" Một tên nhân viên cửa hàng nhiệt tình chào đón.

"Các ngươi yêu thú này là thế nào bán?" Diệp Tinh hiếu kỳ hỏi, ánh mắt vừa quan sát bốn phía.

Chỉ gặp trong tiệm có to to nhỏ nhỏ rất nhiều lồng sắt, trong lồng đang đóng từng đầu yêu thú, khí thế hung hãn, có hồ loại yêu thú, loài rắn yêu thú, trâu

loại yêu thú các loại.

"Yêu thú có chia làm cấp chín, khách quan người nếu như này cấp bậc?"

"Há, cấp chín yêu thú bán thế nào?" Diệp Tinh hỏi.

"Ách? Cấp chín?" Điểm viên kia trực tiếp sùng sốt, ngơ ngác nói: "Cái này không có ý tứ, bản điểm chỉ là tiểu trấn một nhà chi nhánh, tối cao cũng liền một cái cấp bảy yêu thú Tật Phong Báo, giá trị 9,700 kim tệ, cần mang ngài đi xem một chút sao?"

"Không cần, cái kia yêu thú cấp một bán bao nhiêu tiền?" Diệp Tinh thuận miệng hỏi.

"Yêu thú cấp một lời nói cũng phải nhìn loại kia, quý lời nói muốn năm sáu trăm kim tệ. Tiệp nghị lời nói, giống đầu này Hắc Mao Khuyến con non chỉ cần một trăm ba mươi mai kim tệ là được." Điểm viên kia giới thiệu nói.

"Há, dạng này a. Vậy tự ta tùy tiện dạo chơi có thể chứ?" Diệp Tinh nói.

"Được, khách quan tự tiện đi!"

Diệp Tinh lúc này tại Ngự Thú trai bên trong đi dạo lên.

"Vương đại ca, người nhìn cái này thốt Thanh Phong Mã như thế nào?"

"Thanh Phong Mã? Tốc độ rất nhanh, nhưng chiến đấu lực kém chút!"

"Ha-Ha, Vương đại ca người Thập Bát Lộ Khai Sơn Phủ cũng là mạnh nhất chiến đấu lực, người còn cần chiến đấu lực làm gì! Người khiếm khuyết là tốc độ, theo tiêu đề ta xem ra, cái này thốt Thanh Phong Mã là thích hợp nhất người."

"Ừm, người nói cũng có đạo lý, cái này Thanh Phong Mã tốc độ tại đồng bậc bên trong tính toán là phi thường nhanh, . thời khắc mấu chốt dùng nó đào mệnh quả thật không tệ."

Trong tiệm có rất nhiều võ giả cũng tại chọn thích hợp yêu thú sủng vật.

Từng cái trong lồng sắt đang đóng đủ loại sủng thú, có hung hãn khát máu hổ loại yêu thú, cũng có đáng yêu loại chó yêu thú các loại.

"Yêu thú thực lực đều rất cường đại, nếu có thể mua một cái trở lại địa cầu tốt biết bao nhiêu!" Diệp Tinh lòng ngứa ngáy khó nhịn, rất muốn mua một con yêu thú sủng vật, đáng tiếc xấu hổ vì trong ví tiền trống tuếch, chỉ có thể tạm thời coi như thôi.

Rời đi Ngự Thú trai, lại tại trên đường cái đi dạo một hồi, chung quanh bỗng nhiên dòng người cuộn cuộn, rất nhiều người chỉ hướng phía trước dừng nãy lao tới.

"Vị này đại bá, phía trước xảy ra chuyện gì? Làm sao tất cả mọi người hướng bên kia tiến đến?" Diệp Tinh theo bên người một cái lão bá hỏi.

"Cũng không có việc gì, cũng là Kiều gia tiểu nữ oa kia muốn bán mình cứu mẹ. Ai, đáng thương đây này." Lão bá kia thở dài, nói.

Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này cũng theo sau.

Tại phía trước đường đi trong khắp ngõ ngách, có một cái mi thanh mục tú tiểu nữ oa, đại khái chỉ có mười hai mười ba tuổi, mặc một bộ đơn bạc cũ y phục, hốc mắt hồng hồng, chính quỳ trên mặt đất. Chung quanh rất nhiều người qua đường chính chỉ trở nghị luận.

"Mười mai kim tệ, quá đắt!"

"Là đắt một chút, có điều Kiều gia cái này tiểu khuê nữ lớn lên cũng rất tiêu chí! Nghe nói rất ngoan ngoãn đâu! Mua về nhà làm nha hoàn cũng không tệ."

"Chủ yếu là quá nhỏ, mua về nhà, mới mười hai mười ba có thể làm gì sống."

"Mẫu thân nàng đến bệnh nặng không có tiền trị liệu, cái này tiểu nữ oa cũng thật sự là số khổ. Cũng không biết mua nàng có phải hay không người trong sạch."

Bốn phía đám người đài ghé tai, càng ngày càng nhiều xem náo nhiệt người hướng bên này tụ tập tới.

## Chương 16:: Mua nha hoàn :

"A, bên này xảy ra chuyện gì? Tránh ra tránh ra, đừng cản đường ta!"

Bỗng nhiên, một tên xấu xí, lưu manh vô lại, lại mặc lấy lông lầy y phục nam tử chen vào chen chúc đám người, liếc mắt liền thấy quý trên mặt đất tiểu nữ oa, nhất thời nhân tình sáng lên.

"U, là Kiều gia cái tiểu nha đầu kia a, hắc hắc, không tệ không tệ, lớn lên tốt tiêu trí. Mới mười mai kim tệ, không quý không quý, gia mua, mang về nhà thật tốt chơi!"

Cái kia lưu manh vô lại nam tử đem mười mai kim tệ hướng mặt đất ném một cái, đưa tay phải bắt hướng tiểu nữ oa kia.

"Uy, Chó ghê ngươi làm gì!"

"Chó ghê mau buông ra nàng!"

"Buông ra Kiều gia tiểu nữ oa, lại không buông chúng ta ra bảo quan!"

Bỗng nhiên đám người quần tình sục sôi, quát mắng nhao nhao. Cái kia lưu manh vô lại nam tử tại trên trán cảm thấy đánh giá thái độ không thể nào tốt.

"Các ngươi làm gì, cô nàng này muốn bán mình cứu mẹ, lão tử có tiền. Một cái nguyên bán, một cái nguyên mua, nhốt ngươi nhóm hắc nương cái rắm sự tình." Cái kia lưu manh vô lại nam tử liếc mắt nhìn tóa ra bốn phía đám người liếc một chút, cười nhạt nói: "Làm sao? Các ngươi cũng muốn mua? Có thể là các ngươi có tiền sao? Có tiền sao? Ha ha, một đám quỷ nghèo!"

Đám người khí thế nhất thời lập tức hạ, một mai kim tệ liền đầy đủ phổ thông gia đình hơn nửa năm sinh hoạt chi tiêu, mà mười mai kim tệ càng là một khoản không món tiền nhỏ tài, tại đây tiểu trấn phía trên có thể xuất ra nổi người xác thực không nhiều. Dù sao phần lớn là người nhà bình thường, thời gian trôi qua vốn là căng thẳng.

"Lại Tam Bì, ngươi khác quá phách lối. Đừng cho là chúng ta không biết, ngươi tiền rất có thể lai lịch bất chính." Trong đám người cũng có người phản bác.

"Đúng đây, có trời mới biết làm gì chuyện thất đức mới giàu lên."

"Kiều gia tiểu nữ oa thanh bạch, chúng ta có thể không thể nhìn ngươi chà đạp nàng."

Lại nói cái này lưu manh vô lại nam tử tên là Lại Tam Bì, tên hiệu Chó ghê, là Phụng Hoàng trên trán có tên lưu manh vô lại. Trộm đạo, đầu gian dùng mảnh lối làm không ít chuyện xấu. Không sai khiến người ta kỳ quái là, ngay tại hai tháng trước, cái này Lại Tam Bì bỗng nhiên rời đi vài ngày, một lần nữa trở lại Phụng Hoàng trấn thời điểm, lập tức thành nhà giàu mới nổi, vô cùng có tiền. Suốt ngày lưu luyến tại sông bạc cùng trong kỹ viện.

"Lão tử thì yêu chà đạp nàng, làm sao. Lão tử có tiền. Mua về chơi cái đầy đủ, chơi chán lại bán được Di Hồng Viện đi, các ngươi quản ta. Ta chơi chính mình tiểu nha hoàn, quan phủ đều không quản được ta." Lại Tam Bì không có sợ hãi nói.

Tại Đường Quốc, một khi bán mình làm nha hoàn, là thuộc về chủ nhân tư hữu tài sản. Vô luận như thế nào đánh chửi, coi như bị chủ nhà xử tử, quan phủ cũng không quản được.

"Thật xin lỗi, ta ta không bán ngươi!"

Một đạo sợ hãi âm thanh vang lên, lại là này Kiều nhà tiểu nữ oa đang tránh thoát Lại Tam Bì tay.

"Ha-Ha, Lại Tam Bì ngươi có nghe hay không, người ta tiểu nha hoàn không muốn bán mình cho ngươi, ngươi còn muốn ép mua hay sao?"

Trong đám người có người cười nói.

Lại Tam Bì sắc mặt cứng đờ, nghiêm nghị quát: "Tiểu nha đầu ngươi không bán ta? Mẹ, lão tử nhiều tiền là, ngươi không muốn cứu mẹ ngươi? Chẳng lẽ ngươi còn trông cậy vào những quỷ nghèo này xuất ra nổi mười cái kim tệ."

"Ta ta muốn cứu mẫu thân!" Kiều gia tiểu nữ oa hốc mắt hồng hồng, sáng ngời trong mắt to ảm đạm lệ thoáng hiện, "Thế nhưng là ta không muốn bán cho ngươi, ngươi không phải người tốt!"

Nhìn thấy tiểu nữ oa ủy khuất vô cùng, điềm đậm đáng yêu bộ dáng, trong đám người rất nhiều người đều lòng sinh không đành lòng.

"Xảo Nhi, khác khổ sở. Như vậy đi, đại nương mua xuống ngươi, trước cho ngươi năm cái kim tệ, còn lại tiền, ta sẽ nghĩ biện pháp tại trong nửa tháng cho ngươi gom góp, ngươi nhìn được hay không?" Trong đám người một cái ăn mặc phổ thông đại nương khế cắn môi, hạ quyết định nói. Hiện nhiên năm

cái kim tệ là nằng tất cả tích súc, không đủ liền phải vay tiền.

"Cám ơn Trương đại nương!" Tiểu nha đầu mắt to rung rung, lắc lắc đầu nói: "Mẫu thân bệnh tình đã rất nghiêm trọng, đại phu nói muốn trong vòng ba ngày góp đầy đủ tiền xem bệnh."

"Cái này ai, ba ngày thời gian ta góp không ra nhiều tiền như vậy." Trương đại nương thở dài, bắt đầu đi lui về trong đám người.

"Ha-Ha, quý nghèo!" Lại Tam Bì khinh thường bĩu môi,

Đưa tay tại tiểu nữ oa bóng loáng tinh tế tỉ mỉ khuôn mặt nhỏ nhắn phía trên mồm xuống. "Chắc chắc, da thịt thật trơn mềm. Thế nào, đi theo ta đi!"

"Ta nói ta không bán người, người đi ra." Tiểu nữ hài hốc mắt hồng hồng, lông mi dài phía trên treo mấy cái trong suốt nước mắt, mắt to tức giận trừng mắt Lại Tam Bì.

"U, vẫn rất bướng bỉnh. Hắc hắc, người không muốn cứu mẹ người?" Lại Tam Bì xùy cười một tiếng, ánh mắt nhất động, nói ra: "Những quý nghèo này là khẳng định mua không nổi người, người tiếp tục chờ đi xuống, thì không sợ người nương bệnh tình càng ngày càng nghiêm trọng. Chắc chắc, còn bán mình cứu mẹ đâu, còn hiếu nữ đây. Ta nhớ vào! Mẫu thân người khổ cực như vậy đem người nuôi dưỡng lớn lên, người thì trơ mắt nhìn lấy nằng bệnh tình kéo dài thêm. Do dự nữa đi xuống, nói không chừng mẹ người giữa trưa thì ợ ra rắm "

Tiểu nữ hài kiên cường mắt to chứa đầy nước mắt, vừa nghĩ tới mẫu thân muốn cách nằng mà đi, cũng nhịn không được nữa, oa một tiếng, ngồi chồm hồm trên mặt đất, hai tay bao đầu gối khóc rống lên.

"Hắc hắc, người nhìn ta nói đúng đi. Chỉ cần người bán cho ta, ta lập tức cho người tiền, để người cứu mẹ người hôn. Gia ta có là tiền." Lại Tam Bì dương dương đắc ý, duỗi tay nắm lấy tiểu nữ hài tay nhỏ, theo phía ngoài đoàn người kéo đi.

"Ô ô ô ô!"

Tiểu nữ hài khóc vô cùng thương tâm, bị lại ba nắm lấy tay nhỏ theo phía ngoài đoàn người mà đi.

"Ai, Kiều gia cái này tiểu nữ oa xem như hủy!"

Đám người lác đầu thờ dài, loại chuyện này hiện tại bọn hắn cũng không tiện nhúng tay, chỉ có thể cảm thán một tiếng, đồng tình phía dưới Kiều gia tiểu nữ oa.

Mất thấy tiểu nữ oa liền bị Lại Tam Bì lôi đi, bỗng nhiên ——

Đứng lúc này ——

"Chờ một chút, mười mai kim tệ đúng không, ta mua xuống!" Một đạo trong sáng thanh âm bỗng nhiên vang lên, một tên thanh niên tiểu tử vượt qua đám người ra.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 17:: Cùng Kim Thịnh khách sạn hợp tác :

Cái này vừa vừa đuổi tới thanh niên tiểu tử tự nhiên chính là Diệp Tinh. Diệp Tinh vừa tới nơi này, coi xuống tình huống, liền lập tức mở miệng hô. Dù sao kế hoạch hai ngày nữa liền chuẩn bị tại Bạch Vân Sơn xây cái tòa nhà lớn, đến lúc đó nhà dù sao cũng phải có người quản lý, vừa vặn cần một tiểu nha hoàn. Cái này Kiều gia tiểu nha đầu lại nhu thuận lại hiểu chuyện, tiện nghi người khác còn không bằng tiện nghi chính mình.

"Đại ca ca, người có mười mai kim tệ sao?" Kiều gia tiểu nữ oa dừng lại thút thít, hai mắt đầm lệ bất lực rất là mong đợi nhìn về phía Diệp Tinh.

"Có nha, mới mười mai kim tệ mà thôi." Diệp Tinh theo túi tiền bên trong nắm đại khái mười lăm mười sáu mai kim tệ đưa cho tiểu nữ hài, cười nói: "Cầm đi cho mẫu thân người xem đại phu."

"Quá tốt, cám ơn đại ca ca! Không cần nhiều như vậy, mười cái liền đầy đủ." Tiểu nữ hài mừng rỡ vô cùng, tiếp nhận mười mai kim tệ, đem dư thừa sáu mai kim tệ còn cho Diệp Tinh.



"Không có việc gì, đến lúc đó vạn nhất không đủ đây. Cầm trước, nếu có dư thừa trả lại ta cũng không muộn." Diệp Tinh cười nói: "Đúng, tiểu nha đầu người tên là gì, năm nay bao nhiêu tuổi?"

"Ta gọi Kiều Xảo, năm nay mười ba tuổi á." Kiều gia tiểu nữ oa nói.

Một bên Lại Tam Bì sắc mặt khó coi vô cùng.

"Tiểu tử người là ai a, chỗ nào xuất hiện làm cản làm bậy dám theo lão tử đoạt cô nàng!" Lại Tam Bì trong mắt hung quang thoáng hiện, theo Diệp Tinh nghiêm nghị quát.

"Tiểu gia ta mua tên nha hoàn mà thôi, người mù ồn ào cái gì." Diệp Tinh khẽ chau mày, âm thanh lạnh lùng nói: "Người là từ đâu đến chó điên, há mồm thì cần người linh tinh!"

"Đúng đây, con chó què người còn không mau một chút cút!"

"Vị công tử này đã mua xuống Xảo Nhi nha đầu, người còn ở chỗ này làm gì."

Đám người nhao nhao khiển trách quát mắng.

Nhìn thấy tất cả mọi người giúp đỡ Diệp Tinh nói chuyện, Lại Tam Bì chỉ có thể oán hận nhìn Diệp Tinh liếc một chút rồi đi.

"Cái này con chó què rất cục đĩ. A, đúng, vị công tử này rất lạ mặt, giống như không phải chúng ta Phụng Hoàng trấn người địa phương a." Trong đám người có người hỏi.

"Há, ta người ngoài, vừa tới Phụng Hoàng trấn làm điểm làm ăn nhỏ, mới đến, còn mời các vị hương thân phụ lão chiếu cố nhiều hơn." Diệp Tinh chấp tay cười nói.

"Ha-Ha, vị tiểu huynh đệ này ta biết, hôm qua ta còn tại hán quầy hàng phía trên mua cái cây châm lửa đây." Trong đám người một cái lão đại gia vừa cười vừa nói: "Ta nói với các người, cái kia cây châm lửa dùng tốt rất lợi hại đâu?"

Đám người vừa nói vừa cười, dần dần tán đi.

"Đại ca ca, người có thể hay không thư thả mấy ngày. Ta muốn đợi mẫu thân bệnh tình đỡ một ít lại đi theo người được hay không?" Kiều Xảo tiểu nha đầu trên mặt nước mắt còn chưa lắm, đáng thương nhìn lấy Diệp Tinh nói.

"Được a, không có vấn đề. Dù sao ta tòa nhà cũng còn không có xây xong." Diệp Tinh cười nói.

"Đại ca ca, người chuẩn bị tại Phụng Hoàng trấn bên này xây tòa nhà định cư?" Tiểu nha đầu bỗng nhiên mừng rỡ vô cùng nói.

"Ừm, làm sao?" Diệp Tinh nghi ngờ nói.

"Quá tốt. Ta còn tưởng rằng đại ca ca sẽ rời đi Phụng Hoàng trấn, trùng hợp như vậy nhi cũng phải theo đại ca ca rời đi." Kiều Xảo tiểu nha đầu nói ra: "Đại ca ca nếu có thể tại Phụng Hoàng trấn định cư vậy liền quá tốt."

"Ha-Ha, người tiểu nha đầu này." Diệp Tinh cười nói: "Còn không mau trở về mời đại phu cho mẫu thân người xem bệnh."

"Ừm!" Tiểu nha đầu hi hi cười nói: "Đúng, đại ca ca người bây giờ ở đâu, ta muốn làm sao tìm được người."

"Ta cơ bản mỗi ngày đều lại ở trên trấn bày quầy bán hàng, người muốn tìm ta lời nói, chỉ cần đến cuối phố cái kia bán bột lửa quầy hàng phía trên tìm ta là được." Diệp Tinh nói.

Tiểu nha đầu sau khi rời đi, Diệp Tinh trên đường lại rảnh rỗi đi dạo một hồi, sau đó đi Từ Ký hàng thịt mua mười mấy cân yêu thú thịt, phụng mới rời khỏi võ lâm đại lục. Thông qua Bạch Vân Sơn sơn động màu tím ánh sáng truyền tống môn về tới Địa Cầu tổ trạch.

Mới từ tổ trạch trong giếng cổ leo ra, Diệp Tinh điện thoại di động liền vang lên, là cái lạ lắm lại khá quen dây số, giống như ở nơi nào gặp qua.

"Uy!" Diệp Tinh lúc này tiếp thông điện thoại.

"Uy! Tiểu Diệp a, điện thoại di động của người làm sao một mực tắt máy, ta đánh cho tới trưa điện thoại, người cũng không có nhận." Trong điện thoại truyền đến Kim Thịnh từ chủ tiệm Hoàng Kim Bảo phiên muộn thanh âm.

"Ách, cái này ta điện thoại di động vừa vặn không có điện, buổi sáng một mực đang nạp điện, quên khởi động máy." Diệp Tinh ngượng ngập chê cười nói, thực tế dĩ nhiên không phải bởi vì không có điện, mà là bởi vì võ lâm đại lục bên kia căn bản không có tín hiệu, điện thoại là đánh không thông.

"Đúng, Hoàng lão bản, người tìm ta có chuyện gì không?"

"Tiểu Diệp a, người cũng quá không tử tế, người trước còn nói với ta muốn hai ngày nữa mới có thể ăn được người làm thịt kho tàu. Kết quả Chu Thành Huy tên kia sáng sớm thì mua được người làm Thủy Chử Ngư. Người liền không thể làm nhiều một đầu à, ta hiện tại thèm ăn không được." Hoàng Kim

Bảo trùng điệp phản nản nói: "Đúng, người cái kia Thủy Chử Ngư đến cùng là thế nào làm, thực sự quá thần kỳ, Chu gia cái kia bảo bối nhi tử ăn người Thủy Chử Ngư về sau, bệnh kén ăn thể mà tốt hơn phân nửa."

"Ha-Ha, Hoàng lão bản còn muốn ăn lời nói, chỉ cần đến Bàn Thảm tiệm ăn nơi đó liền có thể, nơi đó mỗi ngày đều sẽ có mười đầu Thủy Chử Ngư, ta có thể cho ta nhĩ cô cho người lưu thêm một đầu." Diệp Tinh cười nói.

"Cái gì? Người đến người nhĩ cô nơi đó làm việc?" Hoàng Bàn Tử liền vội vàng khuyên nhủ: "Tiểu Diệp a, . không phải ta nói người, thép tốt phải dùng tại trên lưỡi dao. Tuy nhiên lão bản là thân cô cô của người, nhưng Bàn Thảm tiệm ăn thực sự quá nhỏ, không có nhiều lợi nhuận, căn bản không phải người phát huy sản khẩu a "

"Ách, ta không có ở ta cô nơi đó làm việc. Hoàng lão bản nói thật với người đi, ta trù nghệ thật rất bình thường. Sờ dĩ nấu đi ra đồ, vật ăn ngon, là bởi vì ta có tổ truyền trung được cách điều chế, bồi dưỡng ra đến cá mùi vị đặc biệt tốt." Diệp Tinh nói ra.

"Thật là như thế?" Điện thoại bên kia Hoàng Kim Bảo thanh âm hưng phấn vô cùng, "Có thể cũng cho ta Kim Thịnh khách sạn cung cấp một nhóm?"

"Có thể." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, hỏi: "Người cần bao nhiêu con?"

"Quá tốt, trước cho ta một trăm đầu đi."

"Ách, tạm thời không có nhiều như vậy, trước mắt mỗi ngày tối đa cũng chỉ có thể cung cấp cho người 20 đầu đi." Diệp Tinh thầm nghĩ trong lòng: "Cái này Kim Thịnh khách sạn không hồ là đại khách sạn, khẩu vị thật là lớn."

"Làm sao không nhiều bồi dưỡng một số, thứ này tuyệt đối có thể kiếm nhiều tiền."

Sau đó hai người thương lượng một chút cụ thể hợp tác công việc, trọn vẹn nói hơn nửa canh giờ, vừa rồi kết thúc điện thoại.

Buổi chiều, Diệp Tinh sau khi ăn cơm trưa xong, liền đi hải sản cửa hàng mua hơn hai mươi đầu Thảo Ngư.

Trở về trên đường vừa vặn đi qua một nhà dân, nhà dân chỉ có một tầng lầu, là từ cục gạch xây thành, cảm thấy chủ nhà gia đình điều kiện không hề tốt đẹp gì, tường ngoài cũng không có dán gạch men sứ gia tăng mỹ quan, chỉ có trần lộ bên ngoài màu đỏ cục gạch. Giờ phút này nhà dân đại môn nửa mở, bên trong cảm thấy truyền đến trận trận kịch liệt tiếng đánh nhau.

"A, đây không phải Đại Tráng nhà à, xảy ra chuyện gì?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này đẩy cửa phòng ra đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 18:: Ấu đả :

Chu Đại Tráng là Diệp Tinh trung học đồng học, khi còn bé bởi vì phát sốt sinh một con bệnh nặng, đầu không phải rất lợi hại linh hoạt, lộ ra so sánh không khan trung thực. Có điều tên này có cái rất tốt ưu điểm, liền là phi thường có lòng cầu tiến. Tuy nhiên thành tích không hề tốt đẹp gì, nhưng rất lợi hại thích học tập. Mà Diệp Tinh vừa lúc là trong lớp học bá, tên này thì thường thức đi thỉnh giáo Diệp Tinh. Một tới hai đi, tiếp xúc lâu, hai người cũng là thành anh em tốt.

"Bình bình bang bang!" "Phanh phanh phanh!"

Diệp Tinh mở cửa lớn ra, đi vào nhà dân bên trong, chỉ gặp bên trong ba nam tử chính là đang đánh nhau, chung quanh cái bàn ngã trái ngã phải. Bên trong một cái thấp thấp lớn mạnh cường tráng nam tử rõ ràng là Diệp Tinh anh em tốt Chu Đại Tráng. Hắn đang bị mặt khác hai cái tên cơ bắp bao vây, tuy nhiên ngẫu nhiên cũng có thể hoàn thủ đánh lên một lượng quyền, có điều tổng thể tới nói là ăn thiệt thòi, bị đánh mặt mũi bầm dập.

"Dừng tay!" Diệp Tinh trầm giọng quát: "Lại không dừng tay ta báo động!"

Tràng diện nhất thời lập tức yên tĩnh. Cái kia hai tên hung hãn nam tử ánh mắt tìm đến phía Diệp Tinh.

"Từ đâu tới tiểu tử, dám xen vào việc của người khác! Can thận ta đánh người!" Bên trong một tên tên cơ bắp cười gằn, theo Diệp Tinh đi tới, càng là duỗi ra tay muốn nắm chặt Diệp Tinh cổ áo.

"A Tinh, làm sao người tới. Đi nhanh một chút, cái này chuyện không liên quan người, người cái kia thân thể nhỏ bé ăn thiệt thòi, nhanh lên rồi đi." Chu Đại

Trắng lo lắng nói.

"Đại Trắng, xảy ra chuyện gì, hai người này là ai?"

Nhìn trước mắt bất hướng mình cổ áo tay, Diệp Tinh ánh mắt nhất động, đưa tay trực tiếp chế trụ tên nam tử này cánh tay, sau đó năm ngón tay thành trào chọc vừa dùng lực, ngoẹo đi.

"A, đau. Mau buông tay, thật nhiều sức, đau chết ta! Cánh tay nhanh đoạn, mau buông tay a." Tên nam tử kia rú thảm liên tục, nguyên bản phách lối nhe răng cười khuôn mặt lập tức tràn ngập vẻ thống khổ.

"Ngô Đức, ngươi làm sao như thế yếu, liền một cái thư sinh tiểu tử đều đối phó không." Một tên khác nam tử nghi ngờ nói. Hiển nhiên đối với mình đồng bạn đánh không lại một cái tiểu hòa tử cảm thấy kinh ngạc vô cùng.

"Tiểu tử này khí lực thật lớn, ta đánh không lại a! Ngươi nói thật nhẹ nhàng ngươi đến a." Cái kia họ Ngô nam tử cánh tay bị Diệp Tinh thành 90 độ vận vẹo xoay tròn, đau đến quỳ một chân trên đất không dám nhúc nhích, sợ Diệp Tinh lại thêm chút lực, cánh tay hẳn thì thật muốn đoạn.

"Là ngươi quá phệ đi, tiểu tử này nhả nhận, vừa nhìn liền biết là cái không sao cả tập luyện dân đi làm, có thể có bao nhiêu lợi hại. Mẹ, lão tử tự mình đến!" Cái kia một tên khác nam tử lật lên tay áo, vung cự quả dầm to chỉ hướng Diệp Tinh xông lại, một quyền đối với Diệp Tinh mặt trực tiếp đập tới.

Quyền phong vũ vũ, hiển nhiên dùng hết toàn lực.

"Muốn chết!" Diệp Tinh trong mắt lãnh mang chọc lóe lên, bay lên một chân, một cái thối tiền tử trực tiếp quét vào nam tử kia eo trên bụng.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn, nam tử kia cả người giống như phá bao tải bị Diệp Tinh một chân rút bay ra ngoài, nện ở hơn hai mét trên mặt đất.

Mấy ngày nay Diệp Tinh nghĩ một lát ăn yêu thú thịt, thể chất lực lượng phi tốc đề bạt, sớm đã vượt qua người bình thường quá nhiều. Cái này không quan trọng hai tên nam tử thật đúng là không phải Diệp Tinh đối thủ.

"A Tinh, ngươi ngươi chừng nào thì lợi hại như vậy?" Chu Đại Trắng nhảy dưới có chút máu ứ động sưng đỏ con mắt, không dám tin nhìn lấy Diệp Tinh. Trong ấn tượng hẳn vị bạn học này anh em tốt vẫn luôn là tuần lẳng thư sinh học sinh ba tốt, lúc nào trở nên mạnh như vậy.

"Bọn họ là ai? Là sao đánh ngươi?" Diệp Tinh hỏi.

"Ta ta hướng lão đại bọn họ mượn vay nặng lãi." Chu Đại Trắng bụng bít lấy có chút máu ứ động gương mặt, ấp úng nói: "Năm trước ta mẹ sinh bệnh nằm viện, cần đại lượng tiền chữa bệnh. Ta ta liền đi mượn vay nặng lãi. Sau đó, bọn họ hiện tại thì tìm tới cửa muốn ta trả tiền, thế nhưng là ta thực sự hết tiền, bọn họ liền bắt đầu nện nhà ta đồ, vật bức ta trả tiền."

Diệp Tinh nhất thời ánh mắt quét về phía cái kia hai tên nam tử.

Cái kia hai tên nam tử nhất thời dọa đến lộn nhào, hướng ra phía ngoài chạy tới.

"Chờ một chút, đứng lại!" Diệp Tinh trầm giọng quát.

Cái kia hai tên nam tử thân hình nhất thời, khẩn trương nói: "Tiểu tử, ngươi ngươi khác quá phách lối.

Ta cho ngươi biết ta ta đại ca thủ hạ có mấy chục nhân mã, ngươi tuy nhiên rất biết đánh nhau, nhưng là "

"Đừng nói nhảm, nói đi, Đại Trắng thiếu các ngươi bao nhiêu tiền?" Diệp Tinh thân nhiên nói.

"Cái gì?" Cái kia hai tên nam tử hơi sững sờ, đợi kịp phản ứng về sau, nhất thời mừng lớn nói: "Ba vạn một ngàn nguyên!"

"Ừm, các ngươi trời sáng tới nơi này lấy tiền." Diệp Tinh ánh mắt nhất động nói: "Bất quá, các ngươi đập hư Đại Trắng nhà đồ, vật, cái kia số lẻ ta thì cho ngươi xóa đi, chỉ cho các ngươi 30 ngàn nguyên."

"Được, không có vấn đề!" Cái kia hai tên nam tử nhất thời vui mừng quá đổi. Có thể cầm lại tiền, nhiệm vụ bọn họ thì hoàn thành, mà lại vay nặng lãi lợi tức bản thân thì kiếm lời không ít. Kém cái 1000 ngàn nguyên quan hệ không lớn.

Cái kia hai tên nam tử bụng bít lấy toàn thân đau xót, mừng rỡ rời đi Chu Đại Trắng nhà.

"A Tinh a, ngươi có thể hại khổ ta!"

Nhìn qua mừng rỡ rời đi cái kia hai tên nam tử, Chu Đại Trắng sầu mi khổ kiểm nói: "Trời sáng cho bọn hắn 30 ngàn nguyên, ngươi để cho ta đi nơi nào tìm 30 ngàn nguyên a, có thể sầu chết ta, ai!"

"Không cần ngươi phát sầu, trời sáng ta giúp ngươi trước trả đi!" Diệp Tinh nói.

"Người giúp ta trả?" Chu Đại Tráng nghi ngờ nói: "Nhà người trong huyện vừa mua một bộ phòng, đầu còn có thừa tiền. Ta cũng không dám để người cho ta vay tiền."

"Ta không cần mượn, trong ngân hàng vừa vận có mấy vạn tiền tiết kiệm."

"Không thể nào, lấy đầu ra nhiều tiền như vậy? A, đúng, hai ngày này trong thôn nghe đồn Kim Thịnh tửu chủ tiệm muốn dùng lương cao mời tới người coi đầu bếp, chẳng lẽ đây là thật?" Chu Đại Tráng kinh dị nói.

"Thật ngược lại là thật, bất quá ta không có đi, ta cùng Kim Thịnh khách sạn xem như quan hệ hợp tác đi. . " Diệp Tinh ánh mắt nhất động, nói: "Đúng, Đại Tráng người bây giờ một cái đại khái có bao nhiêu tiền lương."

"Không có nhiều, ta thì trong thôn làm việc vặt, một tháng hai ba ngàn đi." Chu Đại Tráng buồn bực nói.

Diệp Tinh trong lòng hơi động, "Đại Tráng, nếu không như vậy đi. Ta gần nhất tại làm điểm làm ăn nhỏ, người qua đây giúp ta một tay như thế nào?"

"Được a, tiểu tử người có tiền đồ, Ha-Ha, làm lên đến lão bản tới." Chu Đại Tráng cười nói: "Có cần hỗ trợ địa phương cứ việc phân phó, dù sao ta làm việc vặt, trống không thời gian phần lớn là."

"Ách, đến ta cái này làm việc liền không thể lại phân tâm đi làm việc vặt." Diệp Tinh nói: "Như vậy đi, ta mỗi tháng trước cho người mở 5000 tiền lương, về sau ích lợi cao, cho người thêm ngoài định mức phân hoa hồng."

"Cái gì? 5000!" Chu Đại Tráng kinh ngạc nói: "Là làm cái gì, ta thì trung học bằng cấp, quá phức tạp sự việc ta chỉ sợ làm không đến a."

"Ha-Ha, rất đơn giản, không có chút nào phức tạp. Thì lấy cá, sau đó đem cá đưa đến Kim Thịnh khách sạn là được rồi." Diệp Tinh cười nói.

"Cái gì? Đơn giản như vậy?" Chu Đại Tráng nháy mắt mấy cái.

"Đúng, chỉ đơn giản như vậy!"

Đêm tối, vầng trăng treo cao, thanh u ánh trăng chiếu rọi mà xuống, thông qua bệ cửa sổ, soi tiến gian phòng bên trong.

"Tại Bích Lâm Thôn cũng ngốc vài ngày, hôm nay là ngày nghỉ ngày cuối cùng, trời sáng sẽ đi làm, thời gian trôi qua thật nhanh. Là nên từ chức, thật có điểm không nỡ." Diệp Tinh nằm ở trên giường, trầm nghĩ trong lòng.

Diệp Tinh tại La Huyện một nhà văn hóa xuất bản công ty đi làm, trong công ty không khí rất tốt. Lão bản làm người cũng không tệ, nếu không có phải bận rộn lấy sự nghiệp của mình, không muốn tinh lực phân tán, Diệp Tinh còn thật không nỡ từ chức.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 19:: Về công ty :

Sáng sớm, ánh bình minh vừa ló rạng, kim sắc ánh sáng mặt trời rải đầy nhân gian, đem trong mây núi nhánh lá cây dát lên một tầng xinh đẹp hào quang, hồ nước dòng nước tản ra ánh sáng óng ánh, giữa thiên địa lập tức sáng lên.

Gà gáy chó sủa, mấy sợi khói bếp lượn lờ dâng lên.

Bích Lâm Thôn mọi người đều thức dậy rất sớm, mấy cái hùng hài tử đã sớm ngồi xổm ở cửa thôn chơi bùn, đại nhân trồng canh một sớm, hoặc là đi trên công trường ban, hoặc là mang theo cái cuốc đi trong ruộng lao động.

Một ngày này Diệp Tinh không có đi vô lâm đại lục làm ăn, bởi vì muốn đi La Huyện xử lý phía dưới từ chức thủ tục, sau đó bắt đầu chính thức bận rộn sự nghiệp của mình.

Một đầu rộng rãi xi măng đường cái, một cỗ da xanh xe buýt chờ đầy hành khách chỉ hướng phía trước chạy mà đi.

Bích Lâm Thôn cách La Huyện vốn cũng không xa, ngồi xe buýt một đường vừa đi vừa nghỉ nửa giờ cũng có thể đến La Huyện. Nếu là có xe riêng tốc độ kia thì càng nhanh, suy nghĩ hai mươi phút liền có thể đến.

La Huyện chính là trị trấn ven biển, có chút phồn hoa, gần nhất cảng là mới xây không ít nội thành. Một tòa nhà cao ốc đột ngột từ mặt đất mọc lên, trên đường phố đèn xanh đèn đỏ giao thế lấp lóe, dòng xe cộ lui tới, hơi tiếng còi xe vang lên không ngừng.

Diệp Tinh đi làm công ty tên là Hồng Phượng xuất bản công ty TNHH, công ty địa chỉ tại Bãi Hải vùng mới giải phóng văn phòng 21-3. Công ty quy mô trung đẳng, Diệp Tinh chức vị là xuất bản bộ biên tập, phụ trách thư tịch sắp chữ các loại công việc.

Công ty là 8:30 đi làm, có điều giờ phút này đã nhanh chín điểm, trong công ty nhân viên đã sớm đánh thẻ, ai vào chỗ nấy, đều đã đang ngồi ở máy tính trước mặt bận rộn chính mình công tác.

"A, Diệp Tinh, người tới rồi!" Một tên mắt to, trần ngáp tinh thần phấn chấn cô gái trẻ tuổi theo Diệp Tinh chào hỏi. Cô bé này tên là Hứa Tinh, cùng Diệp Tinh là cùng một tổ biên tập. Hai người không sai biệt lắm là cùng một thời gian tiến vào công ty này.

"Ừm." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, hỏi: "Hứa Tinh, Trần tỷ hôm nay tới không?"

Trần tỷ tên là Trần Phượng, ba mươi mốt ba mươi hai tuổi, là cái ly dị nữ thiếu phụ. Từng là Yến Kinh một nhà có chút nổi danh xuất bản công ty tổng biên, về sau một mình đi ra dốc sức làm, lập nên Hồng Phượng xuất bản công ty TNHH cái này gia quy mô hình không tệ sự nghiệp. Làm người rất tốt, đối đãi nhân viên cũng rất thân thiết. Bởi vậy Diệp Tinh cũng là xưng hô Trần tỷ, mà không phải Trần tổng.

"Trần tỷ trong phòng làm việc, công ty của chúng ta chuẩn bị thu mua La Xuyên đường một nhà xưởng in ấn, nhưng là tiền tài còn kém một chút, Trần tỷ đang cùng ngân hàng kiến thiết Chu chủ tịch trao đổi cho vay sự tình." Hứa Tinh nghi ngờ nói: "Diệp Tinh người tìm Trần tỷ chuyện gì a? Lại nói đi vắng người cũng so ta sớm đến, ngày hôm nay làm sao đến trễ, hi hi, tháng này phần thưởng muốn không có nha!"

"Ha-Ha, ta cũng không tính đến trễ, bởi vì ta ngày hôm nay không đi làm, chờ sau đó liền đi, tìm Trần tỷ là chuẩn bị ——"

Bởi vì xuất bản bộ công tác giao tiếp rất lợi hại thuận tiện, cho nên từ chức thủ tục hai đến ba giờ thời gian thì có thể hoàn thành, Diệp Tinh đang nói.

Bỗng nhiên ——

"Diệp Tinh, người chuyện gì xảy ra, đến trễ hơn nửa giờ? Người có còn muốn hay không đi làm." Một đạo hơi có vẻ thanh âm chói tai truyền tới, chỉ gặp một tên thật cao gầy gò mang theo thật dày tròng kính hắc một bên gọng kiếng nam từ đi tới, đối Diệp Tinh nghiêm nghị nói ra.

"Đến trễ chụp cũng là ta tiền lương, ta có muốn hay không đi làm mặc mớ gì tới người!" Diệp Tinh nhàn nhạt quét cái kia dày kính mắt nam từ liếc một chút.

Cái này thật cao gầy gò dày kính mắt nam từ tên là Lưu Từ Huyền, là công ty lão công nhân. Trước đó tại điện cuồng theo đuổi Hứa Tinh, bị Hứa Tinh cự tuyệt về sau, liền bắt đầu ý vào lão công nhân thân phận tận lực làm khó dễ Hứa Tinh, biểu dương chính mình thực lực. Lúc ấy Hứa Tinh vừa mới tiến công ty, công tác còn chưa quen thuộc, thật đúng là bị làm đến sứt đầu mẻ trán. Diệp Tinh suy nghĩ so Hứa Tinh sớm tiến hơn mười ngày, mà lại ngay tại Hứa Tinh sát vách bàn. Hứa Tinh có không hiểu địa phương tự nhiên sẽ đến hỏi Diệp Tinh, Diệp Tinh khả năng giúp đỡ cũng sẽ giúp nài. Sau đó, cái này Lưu Từ Huyền thì ghi hận trong lòng, bắt đầu đem Diệp Tinh cũng hận lên.

Vừa mới bắt đầu thật đúng là bị làm khó dễ hồi lâu, có điều theo công tác càng ngày càng quen thuộc, Diệp Tinh đã sớm không thể nào chim người chim này. Bây giờ càng là muốn từ chức, trước khi đi Diệp Tinh cũng không để ý giáo huấn người chim này một hồi.

"Diệp Tinh, người đây là thái độ gì, đừng tưởng rằng ở chỗ này phía trên hai tháng ban liền coi chính mình là lão công nhân,

Ta cho người biết" cái kia Lưu Từ Huyền há miệng liền bắt đầu quở trách Diệp Tinh.

Diệp Tinh cũng lười nói nhảm, đang suy nghĩ trước khi đi có phải hay không muốn đánh người chim này một hồi hả giận.

Lúc này, bên cạnh Hứa Tinh bỗng nhiên lôi kéo Diệp Tinh tay, thấp giọng nói: "Diệp Tinh, ta nghe nói cái này Lưu Từ Huyền muốn thăng tổ biên, cùng hần chống lại ăn thiệt thòi. Nhìn một chút, chúng ta chỉ phải làm cho tốt bản phận công tác, hần cũng không thể làm gì được chúng ta."

Lưu Từ Huyền là công ty lão công nhân, nhưng hiệu suất làm việc thực còn không bằng Diệp Tinh cùng Hứa Tinh. Bằng không thì cũng sẽ không hần mấy cái lão công nhân đều thăng tổ biên, đơn độc hần một cái vẫn chỉ là phổ thông biên tập. Xem ra Trần tỷ suy nghĩ cũng là nhìn hần công tác đã nhiều năm, công ty vừa vận có cái tổ biên trống chỗ, thích hợp thì đẩy thăng hần chức đi.

"Hần thăng tổ biên đâu có chuyện gì liên quan tới ta, ài, tính toán, lười nhác theo loại người này so đo, lão từ từ chức phui mông một cái rồi đi chính là." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, chuẩn bị tìm tiếp tân muội tử cảm phiền đơn từ chức điền vào, "A, Hứa Tinh, tiếp tân muội tử, đi đâu?"

"Không biết, mới vừa rồi còn ở đây, cần phải đi nhà xí đi thôi." Hứa Tinh nói: "Diệp Tinh người tìm tiếp tân làm gì, hôm nay là không phải là muốn xin nghỉ?"

Lúc này ——

"Két!" Cửa phòng làm việc bỗng nhiên mở ra, . một người tuổi chừng 30 mỹ phụ nhân từ đó đi tới.

"Tiếp tân muội tử đi đâu?" Người mỹ phụ kia quét mắt tiếp tân, không thấy được tiếp tân muội tử, vừa vận nhìn thấy bên cạnh Diệp Tinh, nhất thời nói: "Diệp Tinh, hiện tại có rảnh không? Phòng làm việc của ta trà cụ hư, giúp ta ngâm hai chén trà vào đi!"

"Ách, tốt, Trần tỷ!" Diệp Tinh gật đầu nói.

Lúc này nấu nước pha trà.

Giờ phút này, lão bản trong văn phòng,

Trần Phụng đang cùng một vị chừng ba mươi tuổi âu phục nam tử trao đổi lấy.

"Trần tổng, người muốn cho vay gạch thực sự quá cao, căn cứ người tình huống, chúng ta ngân hàng cho người tối đa là cung cấp 3 triệu cho vay." Chu chủ tịch nói ra.

"Cái này mới 3 triệu, công ty của ta hạng mục này căn bản không có cách nào khởi động. Còn mời Chu chủ tịch dàn xếp dàn xếp một chút, giúp đỡ chút, nhiều vay ta 2 triệu." Trần Phụng ánh mắt nhất động, bất động thần sắc đem một cái phỉnh lên hồng bao đi động đến Chu chủ tịch trước người trên bàn trà.

"Cái này thật không có cách, ngân hàng có ngân hàng quy định, xin hãy tha lỗi!" Chu chủ tịch nói: "Trần tổng như không có việc gì lời nói, ta cái này liền cáo từ!" Nói Chu chủ tịch lúc này đứng dậy, chuẩn bị rời phòng.

"Trần tỷ, nước trà ngâm tốt!" Diệp Tinh đánh xuống cửa phòng làm việc.

"Há, ngâm tốt. Cho Chu chủ tịch bùng lên một chén đi." Trần Phụng vội vàng nói: "Chu chủ tịch, muốn không uống chén trà lại đi thôi!"

"Không, ta trong ngân hàng còn có việc!" Chu chủ tịch đứng dậy hướng đi cửa. Bỗng nhiên, nhìn thấy bùng hai chén trà đi tới Diệp Tinh, không khỏi sững sờ, kinh ngạc nói: "Diệp tiên sinh, người tại sao lại ở chỗ này?"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 20:: Đệ trình từ chức :

"Ách, ta là công ty này nhân viên!" Diệp Tinh cũng không nhận được hơi hơi sững sờ hạ, hiển nhiên cũng không ngờ tới lại ở chỗ này đụng phải vị này Chu tiên sinh, cái này Chu tiên sinh tự nhiên chính là sáng sớm hôm qua Kim Thịnh từ chủ tiệm Hoàng Kim Bảo giới thiệu cho Diệp Tinh mua Thủy Chử Ngư vị kia.

"Diệp Tinh, người theo Chu chủ tịch nhận biết?" Trần Phụng trong mắt lóe lên vẻ mong đợi, lại dẫn nồng đậm nghi hoặc. Dù sao Diệp Tinh chỉ là nàng công ty một tên nhân viên, mà Chu Thành Huy lại là ngân hàng kiến thiết chủ tịch, liền nàng đều muốn nịnh bợ lấy. Theo lý thuyết Diệp Tinh cùng Chu chủ tịch hai cái xã hội địa vị hoàn toàn khác biệt người, là không có cái gì gặp nhau.

"Nhận biết, đương nhiên nhận biết. Ta hôm qua còn tại Diệp tiên sinh nơi đó mua một đầu Thủy Chử Ngư đâu!" Chu Thành Huy liền vội vàng hai tay tiếp nhận Diệp Tinh chén trà, ngữ khí có chút kích động hưng phấn nói: "Trần tổng, người là không biết, Diệp tiên sinh Thủy Chử Ngư thật quá thần kỳ, trước đó không lâu nhà ta cái kia em bé đến tiểu nhi bệnh kén ăn, quả thực sầu chết ta. Kết quả là tại sáng sớm hôm qua ăn Diệp tiên sinh nấu Thủy Chử Ngư về sau, triệu chứng lập tức tốt hơn phân nửa, lúc ấy cái kia chủ trị bác sĩ biểu lộ, Ha-Ha, ta bây giờ suy nghĩ một chút đều cảm thấy buồn cười."

"Là thật sao? Diệp Tinh trù nghệ tốt như vậy?" Trần Phụng kinh ngạc nói.

"Đương nhiên là thật, cái kia Thủy Chử Ngư mùi vị quả thực quá thơm." Chu Thành Huy nhận không được nuốt ngụm nước bọt, mong đợi nói: "Không biết Diệp tiên sinh lúc nào có rảnh, có thể hay không lại nấu một đầu bán cho ta?" Lần trước đầu kia Thủy Chử Ngư hẳn thực sự về La Huyện trên xe cũng ăn vụng hai cái, lúc ấy thêm hẳn kém chút nhận không được tiếp tục ăn đi xuống. Nhưng nghĩ đến muốn cho nhi tử trị tiểu nhi bệnh kén ăn, quả thực là nhận xuống dụ hoặc, đem Thủy Chử Ngư đưa đến Khang Minh bệnh viện cho bảo bối nhi tử ăn.

"Ha-Ha, Chu tiên sinh muốn ăn Thủy Chử Ngư lời nói, hiện tại đi Hoàng lão bản Kim Thịnh khách sạn liền có thể ăn vào." Diệp Tinh khẽ cười nói. Hắn cùng Kim Thịnh khách sạn hợp tác đã mở ra.

"Cái gì, Hoàng đại bản từ nơi đó thì có? Vậy quá tốt, ta về sau muốn ăn thì thuận tiện." Chu Thành Huy rất là vui vẻ nói.

"Ừm, đúng, đã Chu chủ tịch cùng Trần tỷ đang đàm luận tình, ta sẽ không quấy rầy." Diệp Tinh nói liền muốn lui ra khỏi phòng.

"Không quấy rầy, không quấy rầy, ta cũng chuẩn bị muốn trở về." Chu Thành Huy nói ra.

Trần Phụng trong lòng bỗng nhiên nhất động, một đôi mắt phượng có chút khẩn cầu nhìn về phía Diệp Tinh, âm u nói: "Diệp Tinh, người đã theo Chu chủ tịch nhận biết, có thể hay không thay Trần tỷ van nài, để Chu chủ tịch dàn xếp một chút."

"Ách, cái này để cho ta giúp thế nào ta không biết là tình huống gì." Diệp Tinh ánh mắt không khỏi nhìn về phía hai người.

Chu Thành Huy nghĩ một lát, một lần nữa ngồi trở lại ghế xô-pha, đem cặp công văn đặt ở ghế xô-pha bên cạnh, trầm giọng nói: "Sự việc là như thế này, Trần tổng tìm ta muốn cho vay 5 triệu, có điều căn cứ năng cung cấp tình huống cùng điều kiện, chúng ta ngân hàng dưới tình huống bình thường cũng chỉ có thể cho vay cái 2,3 triệu thì không sai biệt lắm."

"Dưới tình huống bình thường?" Trần Phụng ánh mắt sáng lên, rất lợi hại bén nhảy bắt được Chu Thành Huy ngữ khí buông lỏng. Nhất thời, đôi mắt đẹp càng thêm cầu khẩn nhìn về phía Diệp Tinh. Hồng Phụng xuất bản công ty TNHH trong khoảng thời gian này nghiệp vụ khuếch trương, nhu cầu cấp bách tiền tài đầu nhập. Nếu là lần này cho vay không thành công, như vậy công ty phát triển thế tất lại nhận ức chế, bỏ lỡ rất tốt phát triển cơ hội, về sau muốn lại khuếch trương đại quy mô thì khó.

Diệp Tinh ánh mắt hơi hơi trầm tư hạ, mọi người hỗ trợ là cần tiêu hao nhân tình, có điều Trần tỷ làm người không tệ, mà lại theo về sau chính mình sinh ý mở rộng, có lẽ cũng có cần dùng đến Hồng Phụng xuất bản công ty thời điểm, lúc này theo Chu Thành Huy nói: "Chu chủ tịch, Trần tỷ là lão bản của ta, đối với ta cũng có chút chiếu cố. Nếu có thể giúp được việc lời nói, ta hi vọng người có thể giúp một cái!"

Không nói cái khác, vèn vèn Diệp Tinh Thủy Chử Ngư chữa cho tốt Chu tiên sinh bảo bối nhi tử bệnh kén ăn chuyện này, Chu Thành Huy thực thì thiếu Diệp Tinh một cái không tiêu nhân tình. Diệp Tinh tin tưởng chỉ cần không phải quá mức vì chuyện khó, vị này Chu chủ tịch hẳn là hội đáp ứng.

"Được! Đã Diệp tiên sinh mở miệng, chuyện này ta tự nhiên sẽ giúp!" Chu Thành Huy gật gật đầu, sau đó quay đầu nhìn về Trần Phụng nói: "Bất quá ta hi vọng Trần tổng có thể hiểu rõ một chút, người cung cấp tài liệu, chúng ta ngân hàng xác thực chỉ có thể cho vay 3 triệu,

Điểm ấy cũng không phải là ta có ý làm khó dễ Trần tổng."

"Ừm, vâng vâng vâng, ta biết, cái kia liền đa tạ Chu chủ tịch." Trần Phụng mừng rỡ vô cùng, theo Diệp Tinh nói: "Diệp Tinh, rất cảm tạ người!" Nàng đương nhiên hiểu rõ Chu chủ tịch chịu cho vay, khẳng định là xem ở Diệp Tinh trên mặt mũi. Nếu không, nàng và Chu chủ tịch lại không nhiều lắm giao tình, người khác dựa vào cái gì giúp nàng. Chỉ là nàng cũng không nghĩ tới Diệp Tinh mặt mũi thế mà lớn như vậy, cái này làm nàng cảm thấy vui mừng ngoài ý muốn.

Sau đó Chu Thành Huy cùng Trần tỷ hai người liền bắt đầu ký kết cho vay hiệp nghị hợp đồng. Diệp Tinh thì lui ra văn phòng tìm tiếp tân muội tử cầm đơn từ chức đi.

Giờ phút này, tiếp tân muội tử đã trở về, Diệp Tinh lúc này hướng nàng cầm đơn từ chức.

"Diệp Tinh người thật muốn từ chức sao? Có thể phải suy nghĩ cho kỹ a, ta là cảm thấy làm ăn lời nói là có nguy hiểm, vẫn là cầm cố định tiền lương tốt. Mà lại công ty của chúng ta quy mô liền muốn mở rộng, tiền cảnh cũng khá." Tiếp tân muội tử đem đơn từ chức đưa cho Diệp Tinh, một bên khuyên. Diệp Tinh trong công ty nhân duyên cũng khá, dù sao vóc người có chút xuất sắc, tính khí cũng tốt, tự nhiên rất được hoan nghênh.

"Ha-Ha, cái này ta là biết, không có có niềm tin chắc chắn, ta cũng không thể mạo muội từ chức." Diệp Tinh cười bắt đầu điền đơn từ chức.

Trước đó đài muội tử gặp Diệp Tinh đã quyết định đi, cũng chỉ có thể cười nói: "Vây chúc người sinh ý hưng thịnh, muốn thường tới công ty xem ra chúng ta nha!"

"Ừm, nhất định nhất định!"

Đơn điền rất nhanh, chủ yếu cũng là tính danh, tuổi tác, số điện thoại chờ cơ bản tin tức cùng rời chức nguyên nhân, Diệp Tinh rất nhanh liền điền xong, "Là như thế này đi, có hay không chỗ để trống?"

Tiếp tân muội tử tiếp nhận Diệp Tinh đơn từ chức, nhìn xem, nói: "Ừm, đều lấp, không có để lọt địa phương. Sau đó cũng là ký tên, tổng giám đốc ký tên cái này tìm Trần tỷ ký tên, chủ biên ký tên cái này thì tìm các người ba tổ đại diện tổ biên ký tên là được rồi."

"Đại diện chủ biên?" Diệp Tinh không khỏi nghi ngờ nói.

"Ừm, các người ba tổ không có chủ biên, buổi sáng Trần tỷ vừa mới tuyên bố, cũng là cái kia Lưu Từ Huyền. Đương nhiên, cũng vèn vèn chỉ là đại diện chủ biên!" Tiếp tân muội tử ánh mắt nhất động, nhìn không được lại khuyên như: "Diệp Tinh, người công trạng tốt như vậy, chỉ cần lại công tác hai tháng, tư lịch đầy đủ, thực hoàn toàn có thể tranh đoạt cái này chủ biên chi vị."

Diệp Tinh có chút buồn bực, cái kia Lưu Từ Huyền có làm hay không chủ biên hẳn không có chút nào quan tâm, chủ yếu là muốn tìm người kia ký tên, Diệp Tinh tâm lý tự nhiên không thể nào nguyện ý, thực sự không muốn cùng người kia liên hệ.

"Ài, tính toán, trước khi đi vui vẻ lên chút, không cần thiết huyền nào không thoải mái!" Diệp Tinh kiên trì, lúc này đi đến Lưu Từ Huyền trước bàn, đem đơn từ chức đưa cho hắn, ngữ khí rất là khách khí nói: "Phiền phức ký tên!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 21:: Rời chức phong ba :

Lưu Từ Huyền chính bắt chéo hai chân, mang theo tai nghe ngồi tại trước bàn máy vi tính, vừa nghe ca một bên công tác. Hắn hôm nay tâm tình rất là tự đắc, buổi sáng lão bản tuyên bố hắn vì ba tổ đại diện chủ biên, nhưng làm hắn cảm động. Hắn chờ đợi ngày này chờ quá lâu, cùng hắn cùng một thời gian tiến vào công ty mấy cái lão công nhân tất cả đều thăng chức, duy chỉ có hắn một cái còn dậm chân tại chỗ. Nghẹn quá lâu, bây giờ rốt cục đạt được ước muốn, quả thực kích động hưng phấn đến không hạn lượng, trong đầu cũng nhện không được bắt đầu ảo tưởng nhớ tới.

"Lúc này lão từ làm chủ biên, thành vì bọn họ người lãnh đạo trực tiếp, Hứa Tinh cô nàng kia còn không phải đến nịnh bợ ta, nói không chừng liền có thể của được cô nàng này. Còn Diệp Tinh tiểu từ kia muốn nịnh bợ ta lời nói, ha ha, không có cửa đâu, trước đó dám không nghe lời nói, nhìn ta không ngay trảm chết hắn." Lưu Từ Huyền đang nghĩ ngợi, bỗng nhiên một trương biểu ca giấy đưa tới trước bàn, hắn ngẩng đầu nhìn lại, sắc mặt nhất thời lập tức trầm xuống, không âm không dương nói: "Làm gì, xin phép nghỉ a? Người lại không sinh bệnh mời cái gì giả, chẳng lẽ trong nhà người xảy ra chuyện?" Trong giọng nói mang theo cười trên nỗi đau của người khác ý vị.

"Nhà ta rất tốt, không nhọc người hao tâm tổn trí." Diệp Tinh ánh mắt lạnh lẽo, thản nhiên nói: "Làm phiền người thấy rõ ràng, đây là đơn từ chức, không phải xin phép nghỉ bầy tỏ. Người ký tên liền có thể!"

"U a, ta một lát chức người thì từ chức, vẫn rất tự giác nha." Lưu Từ Huyền ha ha cười nói: "Người đây là tại cầu ta a!" Hắn suy nghĩ coi là Diệp Tinh là đang sợ hắn.

"Ta cần cầu người sao? Ta đây là bình thường rời chức, ký tên là người nghĩa vụ!" Diệp Tinh nói.

"Diệp Tinh người đây là thái độ gì, ta thì lại không cho người ký tên làm sao. Ta cho người biết, người muốn cưỡng chế rời chức, người cái này nhân viên làm theo tháng liền không có. Không có chủ biên ký tên, người đi tài vụ nơi đó lĩnh không đến nửa phần tiền. Ta nhìn người cầu hay không ta!" Lưu Từ Huyền đương đương đắc ý nói: "Lão từ hôm nay thì cho người phía trên một bài giảng, dạy người như thế nào tôn kính cấp trên!"

"Kẹt kẹt!" Một tiếng.

Lúc này, tổng giám đốc cửa phòng làm việc mở ra.

Cùng ngân hàng cho vay hiệp nghị ký kết hoàn tất, Trần tỷ tâm tình rất là vui sướng, trên mặt nụ cười, trực tiếp theo Diệp Tinh đi tới, cười nói: "Diệp Tinh, ngày hôm nay thật nhiều uống cho người. Người vừa mới tiến công ty chưa tới nửa năm, ta vốn còn muốn nhiều mà luyện hai người tháng, bây giờ muốn không tăng lên người đều không được. Người công trạng vốn là rất tốt, về sau ba tổ chủ biên liền từ người tới đảm nhiệm đi!"

Theo Trần tỷ vừa dứt lời, toàn bộ công ty lập tức ồn ào nghị luận lên, không ít đồng sự đều buông xuống trong tay công tác, nhìn về phía Diệp Tinh.

"Hi hi, Diệp Tinh, chúc mừng người a. Làm chủ biên, về sau đến bảo kê ta nha!" Hứa Tinh nhanh chóng chạy tới, rất là vui vẻ, theo Diệp Tinh nói.

"Diệp Tinh, ta không có lừa gạt người chứ, ta liền nói người thực lực làm chủ biên cũng không khó, Ha-Ha." Tiếp tân muội tử cũng chạy tới.

Trong bộ môn đồng sự có ý hướng Diệp Tinh chúc mừng, có hâm mộ Diệp Tinh. Đương nhiên, còn có một người đang đứng ở sầm sét giữa trời quang ngốc trệ bên trong.

"Không phải vậy a, Trần tổng, Diệp Tinh hắn làm ba tổ chủ biên, cái này. . . Cái này. . . Vậy ta đâu?" Lưu Từ Huyền vẻ mặt đưa đám nói.

"Ba tổ đã có chủ biên, cái kia đại diện chủ biên tự nhiên hủy bỏ." Trần Phụng nói: "Lưu Từ Huyền người phải cố gắng a, người mặc dù là lão công nhân, nhưng tháng này các người ba tổ năm người, người công trạng chỉ xếp ở vị trí thứ bốn."

Lưu Từ Huyền sắc mặt trong chốc lát phảng phất cha chết nương khó coi vô cùng.

"Cái này. . . A, đúng! Trần tổng, Diệp Tinh không thể làm chủ biên, bởi vì hắn muốn từ chức! Ha-Ha!" Lưu Từ Huyền bỗng nhiên hưng phấn vô cùng, cầm bút lên tại Diệp Tinh từ chức đơn phía trên chủ biên ký tên nơi đó trực tiếp kí lên chính mình tên.

"Từ chức?"

"Diệp Tinh muốn từ chức? Chuyện gì xảy ra?"

"A, vừa rồi ta giống như nhìn thấy hắn cầm một tờ giấy, chẳng lẽ không phải xin phép nghỉ đơn mà chính là đơn từ chức?"



Trong công ty lập tức vỡ tổ, mọi người ùn ùn ghé tai, nghị luận không thôi.

"Diệp Tinh, người thật muốn từ chức? Người ngốc a, chủ biên tiền lương tăng thêm tích hiệu một tháng đều muốn gần 5000!" Hứa Tinh tròn to đôi mắt đẹp trừng mắt Diệp Tinh.

"Đúng đấy, ta vừa rồi đã khuyên qua hử."

5000 tiền lương tại chúng ta La Huyện đã có thể sinh hoạt rất lợi hại tư nhuận, mà lại bên này công tác lại rất nhẹ nhàng. Làm ăn lời nói, chính mình dốc sức làm vừa cực khổ lại có nguy hiểm..." Tiếp tân muối từ lại bắt đầu ý đồ muốn thuyết phục Diệp Tinh.

Lão bản Trần Phụng khề chau mày, dùng hồi thẩm ánh mắt nhìn về phía Diệp Tinh.

"Trần tỷ, không có ý tứ, ta xác thực muốn từ chức!" Diệp Tinh lúng túng nói.

"Vì cái gì đột nhiên muốn từ chức?" Trần Phụng nói: "Là công ty bên trong có cái gì làm người không hài lòng địa phương, còn là nguyên nhân gì?"

"Thực cũng còn tốt, chủ yếu là ta muốn tự mình làm chút kinh doanh, đắp lấy tuổi trẻ phần đầu dưới." Diệp Tinh như nói thật nói.

"Muốn chính mình làm lão bản a, Ha-Ha, vậy được đi!" Trần Phụng gật gù đầu, cười nói: "Buổi chiều có hay không khoảng không, ta muốn mời người ăn bữa cơm, đáp tạ phía dưới người!"

"Trần tỷ, buổi chiều ta còn có việc, chỉ sợ không được, hôm nào đi!" Diệp Tinh nói xin lỗi.

Đã tri hoãn sáng sớm lên, xuống buổi trưa hẳn phải đi vô lâm đại lục làm ăn. Bạch Vân Sơn cái son động kia để Diệp Tinh luôn cảm thấy rất lợi hại không vững vàng, một mực lo lắng đến vạn nhất có người làm vào son động, phát hiện cái kia truyền tông môn, vậy liền hồng bát. Tuy nhiên son động rất bí mật, nhưng không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất. Chỉ có tại Bạch Vân Sơn phía trên xây một tòa nhà lớn, đem son động biến thành tòa nhà một bộ phận, trở thành Diệp Tinh sở hữu tư nhân địa bàn, như thế hệ số an toàn mới hội đề cao thật lớn. Bởi vậy, Diệp Tinh hiện tại không giây phút nào không nghĩ sớm một chút kiếm lời đầy đủ tiền, xây một tòa nhà lớn.

"Há, dạng này a, vậy được rồi. Ta bây giờ cũng muốn đến ngân hàng làm một vài thủ tục, vậy liền hôm nào đi! Diệp đại lão bản, giúp người sinh ý hưng thịnh rồi..." Trần tỷ cười nhạo nói, mà sau đó xoay người cầm túi sách văn kiện, chuẩn bị ra ngoài.

"Trần tổng chờ một chút, chờ một chút a." Lưu Tử Huyền vội vàng chạy lên đi, trở mặt ra cười nói: "Hắc hắc, Trần tổng người nhìn, Diệp Tinh đều từ chức, chủ này biên vị trí là không phải..."

"Đã Diệp Tinh từ chức, chủ kia biên vị trí thì tạm thời trống không đi." Trần trong mắt phụng lướt qua một tia vẻ không vui, lập tức trầm giọng nói: "Ta cho các người một cái công bình cạnh tranh cơ hội, tháng sau các người ba tổ người nào công trạng tốt nhất, người nào coi như đảm nhiệm chủ biên chỉ vị đi."

Vừa dứt lời, lão bản Trần Phụng đã giẫm lên giày cao gót, rời đi công ty.

"Công trạng?" Lưu Tử Huyền làm bầm, sắc mặt có chút khó coi.

Một bên khác Hứa Tinh suy nghĩ hai mắt sáng lên.

"Hứa Tinh, như thế nào! Tháng sau có không có lòng tin đoạt lấy chủ này biên chỉ vị." Diệp Tinh cười nói.

"Có!" Hứa Tinh nói: "Chúng ta tổ trừ người ra, làm việc tích phía trên ta cũng không sợ người nào."

"Ha-Ha, vậy ta chúc người thành công! Người chờ chút, ta đem nắm trong tay của ta tư nguyên đều chuyển cho người đi." Diệp Tinh cười bật máy tính lên, đem một số văn kiện tư liệu thông qua QQ truyền cho Hứa Tinh.

"Thu đến!" Hứa Tinh mừng rỡ vô cùng nói: "Khó trách người công trạng tốt như vậy, nguyên lai người tích lũy nhiều như vậy công tác tư nguyên. Diệp Tinh, cảm ơn người rồi! Ta nếu như thành công, thì mời người ăn cơm! Diệp đại lão bản cần phải hành diện nha!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 22:: Ngẫu nhiên gặp :

Tại về Bích Lâm Thôn trước đó, Diệp Tinh đặc biệt chạy tới siêu thị mua chính một chút hai đại túi thương phẩm, vừa rồi chuẩn bị đón xe về nhà. Bởi vì lần này rất có thể muốn tại võ lâm đại lục ngây ngốc một đoạn thời gian, cho nên đồ, vật tự nhiên muốn nhiều mua một số. Mà La Huyện siêu thị thương phẩm khẳng định phải so Bích Lâm Thôn tiệm tạp hóa muốn phong phú rất nhiều.

"Bưu tút tút tút!" Hoi tiếng còi xe vang lên không ngừng, âm ỉ vô cùng.

La Huyện vận chuyển hành khách nhà ga, từng chiếc xe khách đứng ở nhà ga bên trong, đám người lui tới chen chúc vô cùng.

Diệp Tinh dẫn theo hai đại túi thương phẩm, nhìn về phía nơi xa, chỉ gặp một loạt da xanh xe khách bên trong, bên trong có một cỗ xe khách kiếng xe phía trên thành linh dân ' La Huyện —— Bích Lâm Thôn —— Mai Hoa Thôn ' mấy cái màu đỏ, lúc này gạt ra chen chúc đám người hướng chiếc da xanh xe khách nhích tới gần.

Da xanh xe khách bên ngoài toa xe phía trên bám vào một tầng thật dày đất vàng tro bụi, toàn bộ xe tản ra một cỗ khó ngửi xăng vị. Ngày hôm nay hành khách rất nhiều, Diệp Tinh tiến vào trong xe thời điểm, phát hiện chỗ ngồi cơ bản đều ngồi đầy. Trong xe có người nôn đảm, có người ho khan, có người hút thuốc, mùi khói, mùi chân hôi, xăng vị rót thành một cỗ vô cùng mùi khó ngửi.

"Như thế nào là các nàng! Cái này La Huyện thật đúng là tiểu!" Diệp Tinh ánh mắt nhìn về phía xe khách hàng cuối cùng, nơi đó vừa vặn còn có một chỗ trống, chỉ là Diệp Tinh không khỏi có chút do dự.

Chỉ gặp cái kia xe khách hàng cuối cùng thành linh ngồi tại hai người, bên trong một người là một cái trang điểm rất lợi hại thời thượng, tay đeo LV túi xách cô gái trẻ tuổi; một người khác thì là một cái khoảng bốn mươi tuổi, thoa son móng tay trang điểm dày đặc phụ nữ, thành linh chính là Hà Thiên Thiên mẫu nữ hai người.

Trong tay dẫn theo hai túi to đồ, vật, đứng đây đón xe thực sự không tiện. Diệp Tinh ngẫm lại, cảm thấy mặc dù có chút cứng nhắc, nhưng hẳn là cũng không có gì. Lúc này dẫn theo hai đại túi túi xách đi qua, ngồi tại hàng cuối cùng chỗ trống kia.

"U, đây không phải Diệp Tinh à, người nhị cô gần nhất như thế nào, nghe nói gần nhất nàng Bàn Thảm tiệm ăn làm ăn cực kỳ phát đạt a." Hà Thiên Thiên nữu thân của nàng Tập Lan Phương theo Diệp Tinh nói.

"Ừm, vẫn tốt chứ!" Diệp Tinh khẽ cười hạ, xem như chào hỏi. Dù sao cũng là đồng hương, gặp mặt vẫn là muốn chào hỏi.

Diệp Tinh là Bích Lâm Thôn, Hà Thiên Thiên mẫu nữ thì là Mai Hoa Thôn. Mai Hoa Thôn cùng Bích Lâm Thôn là thôn bên cạnh, cùng thuộc tại Bích Lâm thôn. Hà Thiên Thiên mẫu thân Tập Lan Phương cùng Diệp Tinh nhị cô cũng coi là có chút kết giao bằng hữu đi.

"Người mua nhiều đồ như vậy làm gì, bây giờ còn đang La Huyện nhà kia công ty đi làm sao?" Tập Lan Phương nói.

"Không có ở, đã từ chức. Bây giờ đang ở làm điểm làm ăn nhỏ." Diệp Tinh đáp.

"Làm cái gì sinh ý a? Một tháng có thể kiếm lời bao nhiêu tiền?" Tập Lan Phương hai mắt sáng lên, liền vội vàng hỏi. Một bên khác đang chơi điện thoại di động Hà Thiên Thiên cũng không khỏi vênh tai nhìn về phía Diệp Tinh bên này.

"Không có gì kiếm lời, mua bán nhỏ đi, tại bày hàng vỉa hè!" Diệp Tinh cười ha hả, không có ý định nói tỉ mỉ.

"Há, nguyên lai là bày hàng vỉa hè!" Tập Lan Phương mắt nhìn Diệp Tinh dưới chân cái kia hai đại túi hàng hóa, trong mắt lóe lên một tia không sai, ánh mắt mang theo nồng đậm vẻ khinh thường.

"Xùy!" Một bên khác Hà Thiên Thiên khoe miệng cong lên một vòng trào phúng, tiếp tục chơi nàng Iphone 6S điện thoại di động. "Me, ta chuẩn bị đổi khoản điện thoại di động, táo gần nhất lại đẩy ra một cái kiểu mới nhất điện thoại di động, ta muốn mua!"

"Há, mua thì mua thôi, muốn bao nhiêu tiền?" Tập Lan Phương nói.

"800 nguyên!"

"Đắt như thế?" Tập Lan Phương nói.

"Quý một chút mà thôi. Gần nhất từ điểm chúng ta Hoàng lão bản phải thêm chúng ta tiền lương!" Hà Thiên Thiên dương dương đắc ý nói: "Tháng sau ta tiền lương liền có thể có bốn ngàn 5."

La Huyện phổ biến tiền lương là hai ba ngàn, hơn bốn nghìn xem như tương đối không tệ trình độ.

"Ồ? Hoàng lão bản là sao bỗng nhiên muốn thêm tiền lương?" Tập Lan Phương nói.

"Bởi vì Kim Thịnh khách sạn muốn phát đạt, hôm qua khách sạn mới đẩy ra một bàn đồ ăn, tên là ' Tiên Vị Lão Ngư '. Khách nhân ăn về sau khen không dứt miệng, danh tiếng đã bắt đầu nhanh chóng truyền ra, có đạo này chủ yếu đồ ăn, La Nguyên hẳn khách sạn sinh ý đều bị hấp dẫn đến chúng ta Kim Thịnh khách sạn đến,

Về sau sinh ý khẳng định sẽ càng thêm nóng nảy, Hoàng lão bản một cao hứng, tự nhiên là cho chúng ta thêm tiền lương." Hà Thiên Thiên nói.

"Tiên Vị Lão Ngư thật bốc lửa như vậy sao?" Diệp Tinh đột nhiên hỏi.

"Đương nhiên nóng nảy, ta lừa gạt người làm gì! Chiều hôm qua bắt đầu bán, đến tối một trăm đầu toàn bộ tiêu thụ không còn, có cái thổ hào khách nhân ăn một bàn lại một bàn, một hơi liền ăn tám chín điều Tiên Vị Lão Ngư!" Hà Thiên Thiên ngạo nghễ nói: "Cái kia thịt cá mùi vị thực sự ăn quá ngon, có điều không phải ai đều có thể mua được. Một bàn Tiên Vị Lão Ngư muốn 1000 khối tiền đây. Những cái kia tiền lương chỉ có hai ba ngàn dân đi làm ăn một lần suy nghĩ đều sẽ đau lòng gần chết." Nói Hà Thiên Thiên còn liếc bên cạnh Diệp Tinh liếc một chút.

Giờ phút này, Diệp Tinh chính lâm vào trong trầm tư, cũng không có đi chú ý.

"Xem ra muốn phát tài!" Diệp Tinh khỏe mắt có mỉm cười, Tiên Vị Lão Ngư danh tự chính là hôm qua Diệp Tinh theo Hoàng Kim Bảo thương lượng đi ra. Một đầu Tiên Vị Lão Ngư 1000 nguyên, chia hai tám, Hoàng Kim Bảo phân đi hai trăm, Diệp Tinh đến tám trăm. Một ngày bán một trăm đầu cũng là 80 ngàn nguyên thu nhập, muốn không phát tài cũng khó khăn.

Hoàng Kim Bảo lúc trước còn muốn tranh thủ phía dưới chia ba bảy, có điều Diệp Tinh không có đồng ý. Bằng vào Thảo Ngư mùi vị, La Huyền nhiều như vậy quán rượu từ lâu, hẳn không sợ không ai hợp tác. Quan trọng hơn là, đối với Kim Thịnh khách sạn tới nói, chỉ cần nấu một chút Thảo Ngư mà thôi, mỗi ngày cũng có 20 ngàn nguyên thu nhập, đồng thời còn hội kéo theo hẳn món ăn tiêu phí, lợi nhuận tăng gấp bội. Coi như chia hai tám cũng là kiếm lớn.

"Hô hô hô hô!"

Ngoài cửa sổ xe tin đồn không ngừng, xe khách tỏa ra màu đen đuôi khói lái ở lối đi bộ, hai bên cây cối phi tốc rút lui. Đương nhiên, ngẫu nhiên cũng có một hai chiếc Audi cùng xe BMW 'Bịch' một chút thì vượt qua xe khách, hướng phía trước lao vút mà đi.

Xe khách từ La Huyền xuất phát, chạy đại khái nửa giờ sau, phía trước xuất hiện một cái thôn xóm, từng tòa nhà ngói, xi măng phòng giao thoa phân bố, đương nhiên trừ nhà ngói cùng xi măng bên ngoài, cũng có mấy tòa ra dáng gạch men sứ sáu bảy tầng lầu phòng, bên trong thì có một tòa là Bích Lâm Thôn hương trấn phủ.

"Bích Lâm Thôn đến, đến Bích Lâm Thôn hành khách có thể xuống xe, trạm tiếp theo Mai Hoa Thôn!" Trên xe người bán vé chỉ hướng trong xe hành khách hô.

Xe cộ sắp vào trạm, chậm rãi dừng lại.

Diệp Tinh lúc này dẫn theo hai đại túi bao khóa, chuẩn bị xuống xe.

Lúc này ——

"Đình linh linh, người là ta tiểu nha tiểu bình quả "

"Làm sao lúc này điện thoại tôi!" Diệp Tinh khẽ chau mày, lúc này chỉ có thể tiếp thông điện thoại, sau đó dùng cổ cùng bả vai kẹp điện thoại di động, hai cánh tay dẫn theo hai đại túi bao khóa, một bên gọi điện thoại một bên xuống xe.

"Mẹ, người nhìn hẳn còn tại dùng cái kia khoản quốc sản rách nát điện thoại di động!" Hà Thiên Thiên chỉ về đằng trước tiếp điện thoại xuống xe Diệp Tinh, thấp giọng cười nói.

"Ừm, cái này Diệp Tinh nghèo như vậy, còn tốt lần trước xem mắt người không coi trọng hẳn." Tập Lan Phương nói: "Lại nói cái kia Lý Đại Điền không phải rất có tiền sao, người làm sao —— "

"Mẹ, người khác đề cập với ta cái kia Lý Đại Điền, lớn lên xấu chết, bằng cấp lại thấp, xem mắt thời điểm sẽ chỉ nhìn ta chăm chăm cười ngây ngô." Hà Thiên Thiên bất mãn nói: "Cái kia Lý Đại Điền nếu có thể cùng Diệp Tinh tổng hợp phía dưới liền tốt, tí như nếu như Lý Đại Điền lớn lên còn có thể, hoặc là Diệp Tinh có thể tiền lương hơn vạn —— "

"Mẫu chốt là lại có tiền lớn lên lại đẹp trai chưa chắc sẽ coi trọng người a! Ta nhìn thích hợp, tìm người có tiền là được, có phòng lại có xe, về sau cũng không cần ngồi xe buýt."

"Ừm, xe khách này thú vị chết!"

Bích Lâm Thôn hành khách đều sau khi xuống xe, vận chuyển hành khách xe hơi lần nữa khởi động, tỏa ra màu đen đuôi khói, lái hướng trạm tiếp theo Mai Hoa Thôn.

## Chương 23:: A, đây là cái gì :

"Uy! Đại Tráng a, tìm ta có chuyện gì, ta vừa xuống xe đây." Diệp Tinh cổ kẹp lấy điện thoại nói ra, hai tay đều dẫn theo một túi lớn , vừa đi vừa nói.

"Tinh ca, sinh ý đại hòa a, chúng ta cá tại Kim Thịnh khách sạn tốt dễ bán." Trong điện thoại Chu Đại Tráng thanh âm lộ ra rất là kích động hưng phấn, "Hiện tại La Huyện bên trong mấy quán rượu nghe được tin đồn sau đều liên hệ ta, muốn ta cũng cho bọn hắn cung cấp Thảo Ngư. Có đại khách sạn cũng có quầy hàng nhỏ, ta xem chừng nhu cầu lượng tối thiểu có hơn ngàn điều không thôi."

"Người đáp ứng bọn hắn không?" Diệp Tinh hỏi.

"Không có đâu, không được đến người cho phép, ta nào dám, cái này không gọi điện thoại cho người nhà." Chu Đại Tráng cười ha ha nói: "Mà lại hơn ngàn con cá, ta một người chỉ sợ cũng bận bịu không sống được. Tinh ca, ta xem chừng chúng ta vẫn phải lại tuyển mấy người. Cái này thật phát đại tài."

"Ừm!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, nói: "Không có đáp ứng liền tốt, có thể thoái thác tận lực thoái thác đi."

"Tốt, ta hết sức, có thể nhiều chạy mấy nhà là mấy nhà, nếu không ta tặng ca ách, cái gì? Người vừa nói cái gì? Thoái thác?" Điện thoại bên kia Chu Đại Tráng rõ ràng sững sốt.

"Đúng, không sai, chối từ roi!" Diệp Tinh trầm giọng nói: "Có thể chối từ tận lực chối từ roi, thực sự không tiện cự tuyệt, vậy liền cho bọn hắn cung cấp mấy đầu đi, tạm thời mỗi ngày bán ra số lượng không thể vượt qua hai trăm điều!"

"Cái này vì sao chỉ xuất bán hai trăm điều a? Vậy cũng là trắng bóng bạc a." Chu Đại Tráng không khỏi vội la lên: "Uy cá, đưa cá thực rất đơn giản, ta một người liền có thể giải quyết hơn trăm đầu, chỉ cần lại mời một hai người hỗ trợ, những thứ này đơn đặt hàng chúng ta toàn đều có thể ăn."

"Không nói không muốn, trước kéo lấy đi. Tạm thời chỉ cung cấp hai trăm điều, cụ thể làm sao phân phối, chính người an bài. Ta trong khoảng thời gian này bận." Diệp Tinh nói: "Những ông chủ kia phương thức liên lạc người trước tiên có thể ghi lại, đơn đặt hàng sự việc chờ ta trở lại lại nói."

Một mặt là yêu thú thịt chỉ có mười mấy cân, nếu là đại lượng tiêu thụ Thảo Ngư, yêu thú thịt hội tiêu hao rất nhanh, chỉ sợ chống đỡ không hơn mười ngày. Diệp Tinh trước mắt tinh lực chủ phải đặt ở kiếm lời kim tệ xây trạch viện, kiếm lời NDT sự việc có thể hơi thả một chút. Một phương diện khác, cũng là vì tạo thành trên thị trường cung không đủ cầu hiện tượng. Nếu không nếu là Thảo Ngư xuất thủ quá nhiều, La Huyện mỗi quán rượu đều có thể nhìn thấy, vậy liền lộ ra có chút cò đầu đường. Dù sao vật hiếm thì quý, chỉ có thừa thớt mà trân quý, nỡ vị lại thừa thớt, mọi người mới có thể càng thêm điên cuồng theo đuổi, tiếp theo đề cao Tiên Vị Lão Ngư danh tiếng. Bởi vậy loại này cung không đủ cầu hiện tượng để nó tiếp tục nửa tháng, chưa chắc không có chỗ tốt.

"Há, tốt a!" Chu Đại Tráng nói.

Sau khi cúp điện thoại, Diệp Tinh dẫn theo hai đại túi bao khóa liền thẳng đến tổ trạch mà đi.

"Việc cấp bách là trước xây tòa nhà, sau đó mua bí tịch, cái này đều cần bố lớn bố lớn kim tệ, a a a!"

Diệp Tinh trở lại tổ trạch về sau, lập tức đổi về cổ trang, sau đó dẫn theo hai túi xách lớn khóa tiến vào trong giếng cổ, chui vào mật mờ Tử Điện chầm sáng bên trong.

Mất tối sầm lại, sau một khắc tràng cảnh biến ảo, Diệp Tinh xuất hiện lần nữa tại Bạch Vân Sơn bên trong hang núi kia.

Son động rất là tối tăm, cơ bản không có cái gì ánh sáng chiếu vào.

Diệp Tinh sau lưng đeo một cái túi lớn khóa, tay trái lại dẫn theo một cái bao lớn, tay phải suy nghĩ mở ra điện thoại di động đèn pin công năng.

Nhất thời, trắng sáng ánh sáng theo điện thoại di động Cameras bên trong chiếu xạ mà ra, trong son động lập tức rõ ràng sáng hơn nhiều.

Trong động thông đạo khúc kính uốn cong, đại khái đi chừng ba mươi mét, đẩy ra động khẩu cò đại, từng đạo từng đạo long lanh ánh mặt trời chiếu tiến đến.

"Vô lâm đại lục, ta đến! Lần này suy nghĩ muốn ở lại rất lâu!"

Đứng tại bên ngoài son động, nhìn lên trời xanh, vô lâm đại lục bầu trời đặc biệt đặc biệt lam, gió mát quạt vào mặt, cả người tâm tình thư sướng vô cùng.

Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này đem hai cái bao lớn để dưới đất, sau đó chỉ hướng bên cạnh một tảng đá lớn đi đến.

Cự thạch cao độ có người thân eo cao như vậy, tối thiểu có nặng hai, ba trăm cân, nếu là lúc trước Diệp Tinh là tuyệt đối không dời nổi. Từ khi ăn yêu

thú thịt về sau, Diệp Tinh lực lượng có thể nói đột nhiên tăng mạnh, gia tăng rất nhiều.

Đương nhiên, điểm này thành tựu nhỏ, cũng không có để Diệp Tinh cảm thấy đắc ý cùng thỏa mãn. Phải biết trong truyền thuyết những cường đại võ giả đó cũng là có thể nhất chiêu chém nát cự thạch, thậm chí vượt nóc băng tường, đạp sóng mà đi. Võ lâm đại lục là cái linh khí dồi dào thế giới, không là Địa Cầu như vậy linh khí mỏng manh.

Diệp Tinh hai tay ôm lấy khối cự thạch này, mãnh liệt vừa dùng lực, cự thạch nhất thời ly khai mặt đất.

"Rất nặng, ta nếu như cũng có thể tu luyện ra chân khí lời nói, cần phải thì nhẹ nhõm rất nhiều." Diệp Tinh xách cự thạch theo cửa sơn động mà đi, đem cự thạch ném vào sơn động bên trong, sau đó tiếp tục chuyển xung quanh hắc cự thạch.

Theo từng khối cự thạch ném vào sơn động bên trong, cửa sơn động nhất thời bị phong bế.

Diệp Tinh nhìn xem, cảm thấy động khẩu phong bế dấu vết vẫn là rất rõ ràng lộ ra. Lúc này từ dưới đất nấp lên từng thanh từng thanh bùn đất cùng đá vụn bồi tại bị phong ở cửa sơn động bên trên.

Sau một lát, cửa sơn động hoàn toàn, triệt triệt để để bị phong bế, cũng nhìn không ra mây may dấu vết. Cho dù có người đi qua từ nơi này, cũng chỉ sẽ cho rằng đây chỉ là cái phổ phổ thông thông núi mật, căn bản không có cách nào phát hiện núi này trong mị mắt còn ẩn giấu đi một cái thần kỳ sơn động.

Sở dĩ muốn đem cái sơn động này phong bế, là bởi vì Diệp Tinh hai ngày này chuẩn bị muốn ở chỗ này xây tòa nhà lớn. Chờ hôm nay cuộc làm ăn này làm xong, thì có tiền mời địa phương công tượng ở chỗ này xây nhà. Nếu không đem động khẩu phong bế lời nói, đến lúc đó công tượng thi công lúc, nói không chừng sẽ phát hiện cái sơn động này.

Hiện tại trước đem động khẩu triệt để phong bế, đến lúc đó chỉ cần dạo dò phía dưới thi công công tượng những địa phương kia không nên động, những địa phương kia có thể động là được. Trên cơ bản liền có thể bảo đảm không có sơ hở nào, như vẫn chưa yên tâm, đại không ở bên nhìn chăm chăm.

Đem động khẩu phong bế về sau, Diệp Tinh lúc này dẫn theo hai cái bao lớn, chỉ hướng Bạch Vân Sơn dưới núi Phụng Hoàng trấn gấp rút chạy tới.

"Bước đi thật mệt mỏi, lần sau nhớ kỹ mang cỗ xe đạp tới. Không đúng, không đúng, xe đạp quá nhỏ, đến làm chiếc xe con đến so sánh khác. Cũng không đúng, xe con muốn hao xăng, thời gian dài dùng đến chuẩn bị kỹ càng nhiều xăng! Ha-Ha!" Trên đường đi, Diệp Tinh trong đầu nhin không được yyy lên.

Phụng Hoàng trấn hoàn toàn như trước đây phồn hoa náo nhiệt, Diệp Tinh trước mắt tại võ lâm đại lục cũng chỉ tại Phụng Hoàng trấn dạo qua, theo Hạ nha đầu nói võ lâm đại lục phi thường lớn, vền vẹn rồi cái này tương đối gần một thành trì —— Lạc Nhật thành liền muốn so Phụng Hoàng trấn phồn hoa rất nhiều. Diệp Tinh cũng rất muốn đi ra đi xem một chút hạ, có điều đây đều là lấy sau sự tình. Việc cấp bách là trước muốn tại Phụng Hoàng trấn trên đặt chân, chỉ có đứng vững gót chân sinh tồn được, một bộ một cái dấu chân, đánh xuống tốt đẹp cơ sở, mới có truy đuổi mộng tưởng tư cách.

Đem quầy hàng trải rộng ra, bật lửa, tắm gương, cắt móng tay chờ một chút, từng kiện từng kiện đồ trang sức nhỏ bắt đầu bày ở quầy hàng bên trên.

"Tiểu huynh đệ, cho ta đến cái gương đi, buổi sáng hôm nay tại sao không có bày quầy bán hàng? A, lại có mới lạ đồ, vật, cái này màu xanh lam trong hộp nhỏ đựng là cái gì?" Một người mặc váy lụa đầu đội trâm cài nữ tử từ đi vào Diệp Tinh trước gian hàng, theo cầm lấy quầy hàng cái trước màu xanh lam cái hộp nhỏ hiệu kỳ đánh giá, cái này màu xanh lam cái hộp nhỏ phía trên thành linh có mấy cái chữ nhỏ —— sống động siêu mỏng trang, siêu mỏng siêu nhẹ, vân tay thể nghiệm! Ai dùng người này biết.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 24:: Kim Tài tiền trang :

Đem quầy hàng trải rộng ra, bật lửa, tắm gương, cắt móng tay chờ một chút, từng kiện từng kiện đồ trang sức nhỏ bắt đầu bày ở quầy hàng bên trên.

"Tiểu huynh đệ, cho ta đến cái gương đi, buổi sáng hôm nay tại sao không có bày quầy bán hàng? A, lại có mới lạ đồ, vật, cái này màu xanh lam trong hộp nhỏ đựng là cái gì?" Một người mặc váy lụa đầu đội trâm cài nữ tử từ đi vào Diệp Tinh trước gian hàng, theo cầm lấy quầy hàng cái trước màu xanh lam cái hộp nhỏ hiệu kỳ đánh giá, cái này màu xanh lam cái hộp nhỏ phía trên thành linh có mấy cái chữ nhỏ —— sống động siêu mỏng trang, siêu mỏng siêu nhẹ, vân tay thể nghiệm! Ai dùng người này biết.

"Há, cái kia là kẹo cao su đâu!" Diệp Tinh hơi liếc một cái nói, cũng không có nghiêm túc nhìn. Hắn đang bận cho bên cạnh một vị khác khách nhân bật lửa đâu, "Ày, đại nương, người muốn bật lửa, cho người."

"Kẹo cao su?" Cái kia vậy lựa nữ hài hiếu kỳ vô cùng nói: "Kẹo cao su là cái gì? Là đặt ở bên miệng bên trong ăn sao?"

"Ừm, đúng a! Có điều không thể nuốt vào, là thả ở trong miệng nhắm nuốt, mùi vị giòn ngọt, người cái kia màu xanh lam trang trí hộp hẳn là Blueberry vị. Ta vốn là không bán cái này, có thể có thể nhập hàng thời điểm thuận tay cầm, người muốn lời nói một ngân tệ cho người." Diệp Tinh một bên tiếp nhận bên cạnh mua bột lửa đại nướng hai cái ngân tệ, một bên đối cái kia vậy lựa cô bé nói.

"Tốt, vậy ta mua một cái đi. Cũng chưa từng ăn thử này, ném thử thấy được hay không ăn." Cái kia vậy lựa nữ hài lúc này theo túi tiền bên trong lấy ra một cái ngân tệ đưa cho Diệp Tinh.

"Ừm, ta bên này mới lạ đồ, vật phần lớn là, hoan nghênh lần sau quang lâm ha." Diệp Tinh đưa tay tiếp nhận cái kia vậy lựa nữ hài ngân tệ, bỗng nhiên trong lúc vô tình thoáng nhìn màu xanh lam cái hộp nhỏ bên cạnh thương hiệu mấy chữ —— durex!

"Durex? Có tấm băng này kẹo cao su sao?" Diệp Tinh không khỏi sửng sốt, đầu trong lúc nhất thời không có quay lại, chỉ cảm thấy cái này thương hiệu rất lợi hại quen tai, đại học thường xuyên nghe tức xá mấy cái anh em nhắc lên.

"Cái này tựa như . . . cmn, thứ này lúc nào trà trộn vào ta trong bao?"

Diệp Tinh sắc mặt 'Bạch' một chút, đồ bưng vô cùng. Bỗng nhiên vỗ đầu một cái, nhất thời nhớ tới. Là buổi sáng La Huyền vĩnh huy siêu thị làm hoạt động, toàn trường thương phẩm mua đầy chín trăm chín mươi tám nguyên lập giảm 50 nguyên. Diệp Tinh lúc ấy mua hai đại túi bao khoai tây, tổng cộng chín trăm chín mươi sáu nguyên, chỉ kém hai nguyên liền có thể lập giảm 50 nguyên. Lúc ấy thì thuận tay theo quầy thu ngân bên cạnh kệ hàng phía trên cầm một hộp kẹo cao su, kẹo cao su, kẹo cao su a. Rõ ràng cầm là kẹo cao su, hồ cha a, cái kia hai loại đồ, vật làm sao đặt ở cùng một cái kệ hàng bên trên, trang trí hộp còn như vậy tương tự.

"Ai, mỹ nữ, không có ý tứ a, vật này không thể bán cho người!" Diệp Tinh vội vàng đoạt lấy cái kia vậy lựa nữ hài trong tay 'kẹo cao su' thêm dấu ngoặc kép, khụ khụ.

"Vì cái gì không thể bán cho ta, ta tiền đều giao đây." Vậy lựa nữ hài lông mày nhỏ nhắn hơi nhíu lại, nghi hoặc nhìn về phía Diệp Tinh.

"Ách, cái này bởi vì cái này không phải kẹo cao su a, ta vừa rồi nhìn lầm!"

"Không phải kẹo cao su? Cái kia đây là vật gì? Làm gì dùng?" Cái này vậy lựa nữ hài lông mày hiếu kỳ quả thực tăng mạnh, quả nhiên nữ nhân đều rất lợi hại bất quá!

"Ta phải nói cho người phương pháp sử dụng, người còn không phải cáo ta lừa dối?" Diệp Tinh tròn mắt trừng một cái, mắt sáng lên, lúc này từ trong túi bên trong móc ra hai cái ngân tệ, "Ày, mỹ nữ, ta tiền trả lại cho người, ngoài định mức lại nhiều cho người một cái ngân tệ, xem như đền bù tổn thất đi!"

Để nói tốt xấu cuối cùng đem vị này vậy lựa nữ hài ứng phó đi, sau đó bắt đầu tiếp tục làm ăn.

"Đại ca ca!" Cách đó không xa bỗng nhiên truyền đến một tiếng thanh thúy đồng âm.

Diệp Tinh không khỏi ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp một cái mười hai mười ba tuổi trên đầu ghim hai cái bím tóc sừng dê, mặc lấy vải thô quần lót vậy tiểu nha đầu chính gât mở chen chúc đám người, mừng rỡ vô cùng hướng bên này chạy tới, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, rất là đáng yêu, thỉnh linh chính là Kiều Xảo tiểu nha đầu.

"Xảo Nhi, người tới rồi!" Diệp Tinh cười nói: "Mẫu thân người hiện tại bệnh tình như thế nào?"

"Đã tốt nhiều, có thể hơi phía dưới giường đi lại. Đại phụ nói lại điều dưỡng cái năm ba ngày liền có thể triệt để khôi phục." Tiểu nha đầu rất là vui vẻ, "Đúng, đại ca ca, người buổi sáng làm sao không có tới bày quầy bán hàng,

Ta chờ người thật lâu đây. Ta nghe Trương đại nướng các nàng nói, người bình thường đều là sớm tới tìm bày quầy bán hàng."

"Ha-Ha, buổi sáng hôm nay vừa vặn có chút việc xử lý xuống." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, nói: "Xảo Nhi người bây giờ có rảnh không, có thể hay không bày đại ca ca bày quầy bán hàng?"

"Tốt a!" Tiểu nha đầu vui vẻ nói: "Có điều người muốn cùng ta giảng phía dưới đồ, vật giá cả nha!"

"Ừm, loại này vòng lăn bột lửa là bán một cái ngân tệ, nén loại thứ này bán hai cái ngân tệ. Còn tấm gương lời nói, khối nhỏ tấm gương giá trị một mai kim tệ, khối lớn tấm gương giá trị hai mai kim tệ. Còn có cắt móng tay là bán 5 cái ngân tệ, cái tiểu đao này kim khâu bán "

Thương phẩm tổng cộng có mười mấy dạng, Diệp Tinh vốn cho rằng muốn nhiều giảng mấy lần. Nhưng mà làm hẳn mừng rỡ là, tiểu nha đầu vô cùng thông minh, Diệp Tinh chỉ nói một lần, nàng thì đều nhớ kỹ toàn bộ giá cả.

Phượng Hoàng trấn trong trấn trị an rất tốt, tiểu nha đầu lại là người địa phương, mua bán thương phẩm rất nhiều đều là nhà hàng xóm, Diệp Tinh cũng không lo lắng xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn. Trực tiếp đem quầy hàng ném cho Kiều Xảo tiểu nha đầu trông giữ, chính mình mang theo mười cái máy kế toán rời đi quầy hàng.

Hành tẩu tại trên đường phố, xuyên qua tại đám người lui tới bên trong, Diệp Tinh rất mau tới đến một tòa căn phòng lớn trước mặt. Căn phòng lớn chỉ có một tầng, trang trí xa hoa cổ điển, tấm biển đáng chú ý —— 'Kim Tài tiền trang' bốn chữ lớn, kim chói, cảm thấy thật sự là Hoàng Kim điều khắc mà thành.

Rất nhiều người lui tới ra vào bên trong. Có ăn mặc lộng lẫy gia đình giàu có, cũng có đeo đai đao đeo lấy trường kiếm võ giả.

"Kim Tài tiền trang, bản địa lớn nhất một nhà ngân hàng tư nhân, khẳng định rất nhiều tiền tiền, hắc hắc, tiểu gia không thiếu được muốn làm một lần nhân viên chào hàng!" Diệp Tinh khoe miệng cong lên mỉm cười, lúc này cất bước bước vào Kim Tài tiền trang đại môn.

Ngân hàng tư nhân bên trong có lấy mấy cái quầy hàng, mỗi cái quầy hàng đều có một cái tiền sinh kế toán, những phòng thu chi đó tiền sinh đều tại mỗi người kích thích bàn tính, vội vàng.

"Ha ha, khách quan ngài tốt! Xin hỏi là tiết kiệm tiền vẫn là lấy tiền đâu?" Số hai quầy hàng tên kia tiền sinh kế toán một bên kích thích bàn tính, vừa hỏi.

"Đều không phải là!" Diệp Tinh đáp.

"Ách, không phải là tiết kiệm tiền, cũng không phải lấy tiền, vậy người đến ngân hàng tư nhân là?" Cái kia tiền sinh kế toán nghi ngờ nói.

"Ta tới nơi này là muốn cùng quý ngân hàng tư nhân phòng thu chi nhóm luận bàn một chút số học!" Diệp Tinh lớn tiếng nói. Thanh âm dẫn tới bốn phía rất nhiều người ghé mắt.

"Luận bàn số học?" Cái kia tiền sinh kế toán nhướng mày.

"Chuyện gì xảy ra, số hai quầy hàng chuyện gì xảy ra, ngăn người làm gì?" Một thanh âm bỗng nhiên, một tên mặc lấy tơ lụa đại bàn tử từ bên trong đi tới.

"Chương quỹ, vị khách quan kia không phải đến tiết kiệm tiền, hẳn tới là muốn cùng chúng ta ngân hàng tư nhân phòng thu chi luận bàn số học." Cái kia số hai quầy hàng tiền sinh kế toán chỉ chỉ Diệp Tinh, theo Kim Tài tiền trang chương quỹ hồi đáp.

Kim Tài tiền trang dù sao cũng là bản địa lớn nhất một nhà ngân hàng tư nhân, thường ngày cũng thường thức có ngoại lai tiền sinh kế toán tới nơi này khiêu chiến luận bàn, nếu như luận bàn thắng, trên cơ bản đều sẽ bị Kim Tài tiền trang dùng lương cao mời tới. Có điều những cái kia tới khiêu chiến tiền sinh kế toán cơ bản đều là bốn mươi năm mươi tuổi lại số học cao siêu lão trưởng phòng, có rất ít giống Diệp Tinh còn trẻ như vậy tiểu hóa tử.

Cái kia Kim Tài tiền trang chương quỹ ánh mắt khinh miệt, trên dưới dò xét Diệp Tinh liếc một chút, cười nhạo nói: "Tuổi trẻ, tính qua mấy môn tử số sách, ha ha, cũng hiểu được Toán Thuật chi Đạo?"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 25:: Giữ lời tỷ thí:

"Chương quỹ lời ấy sai rồi, số học có được hay không như thế nào nhìn tuổi tác! Lớn tuổi người cố nhiên có kinh nghiệm lịch duyệt, nhưng trẻ tuổi người lại cũng chưa chắc thì yếu. Yếu mạnh tốt xấu còn cần tỷ thí một phen mới có thể thấy rõ ràng." Diệp Tinh sắc mặt thông dong mà tự tin, khẽ cười nói: "Thế nào, quý ngân hàng tư nhân nhiều như vậy tiền sinh kế toán, chẳng lẽ không người dám cùng tại hạ một phen cao thấp?"

"Làm cần! Tiền vốn trang tiền sinh kế toán đều là thuật số cao thủ, làm thế nào có thể sợ người khiêu chiến." Cái kia Kim Tài tiền trang chương quỹ lạnh hừ một tiếng, ánh mắt tìm đến phía mấy cái kia sau quầy tiền sinh kế toán, trầm giọng nói: "Mấy người các ngươi người nào đi ra để cái này không biết trời cao đất rộng tiểu tử được thêm kiến thức!"

Vừa dứt lời, trong quầy từng cái tiền sinh kế toán nhất thời rục rịch, dưới cái nhìn của bọn họ một cái tuổi trẻ tiểu tử có thể có cái gì số học bản lĩnh. Giáo huấn một chút cái này trẻ tuổi tiểu tử, thuận tiện tại chương quỹ trước mặt lộ hai tay, có lợi cho củng cố mình tại ngân hàng tư nhân nội địa vị.

"Ta đến!" Số hai quầy hàng tiền sinh kế toán vội vàng vượt lên trước xung phong nhận việc nói. Hắn thấy cái này trẻ tuổi tiểu tử là theo hắn số hai quầy hàng xuất hiện, tự nhiên phải do hắn đến giải quyết rồi.

"Tốt, liền từ Lý tiền sinh ra mặt." Kim Tài tiền trang chương quỹ theo Diệp Tinh ngạo nghễ nói: "Tiểu tử, ngươi nhưng có ra đề mục nhân tuyển?"

"Ha ha, người nào ra đề mục đều như thế, chương quỹ xin cứ tự nhiên!" Diệp Tinh mỉm cười nói.

"Vậy thì tốt, liền từ vốn chương quỹ ra đề mục!" Kim Tài tiền trang chương quỹ vung tay lên, nói: "Người tới, chuẩn bị cái bàn bàn tính!"

Nhất thời, lập tức có người hầu chuyển đến cái bàn cùng hai cái bàn tính, Diệp Tinh cùng số hai quầy hàng phòng thu chi Lý tiên sinh mặt ngồi đối diện nhau. Bên này động tĩnh tự nhiên dẫn tới ngân hàng tư nhân bên trong rất nhiều người vây xem.

"Đều chuẩn bị kỹ càng đi, ta bắt đầu ra đề mục. Đạo thứ nhất đề: Một trăm hai mươi năm mai kim tệ tăng thêm ba trăm chín mươi sáu mai kim tệ tương đương bao nhiêu mai kim tệ?" Kim Tài tiền trang chương quỹ cao giọng nói ra, ánh mắt có chút đùa cợt nhìn về phía Diệp Tinh.

Võ lâm đại lục thuật số phương diện còn rất lợi hại đằng sau, trăm vị đếm đã coi như là có chút khó khăn số học. Hắn thì là cố ý đạo thứ nhất đề thì ra độ khó cao, đề cái này không biết trời cao đất rộng tiêu từ đạo thứ nhất đề thì xấu mặt.

Tiền Trang chương quỹ vừa dứt lời, bên kia phòng thu chi Lý tiên sinh ngón tay đã bắt đầu 'đùng đùng (\*không dứt)' nhanh chóng ba động bàn tính tính toán hạt châu. Loại này trăm vị đếm số học tuy nhiên thẳng khó khăn, nhưng đối với tinh thông số học, tại phòng thu chi gốc hơn mười năm Lý tiên sinh tới nói, chỉ cần tìm chút thời giờ vẫn có thể tính ra tới.

"Ách, trăm vị? Đây cũng quá đơn giản đi!" Diệp Tinh trong lòng không nhịn được cô âm thanh, sớm tại tiền Trang chương quỹ vừa niệm xong đề mục thời điểm, Diệp Tinh trong đầu liền đã hiện ra đáp án. Loại này trăm vị cấp số học đối với Diệp Tinh loại này chính tông cao đẳng tốt nghiệp đại học liền cao đếm Vi Phân và Tích Phân đều chơi đến quay tít cao tài sinh tới nói, quả thực quá đơn giản, trực tiếp tính nhắm liền có thể tính ra tới. Bất quá lần này mục đích là chào hàng mấy kẻ toán, bởi vậy Diệp Tinh cũng làm bộ tại tính toán khí phía trên theo mấy lần.

Mấy kẻ toán loại này cao khoa kỹ sản phẩm, võ lâm đại lục người căn bản là không có gặp qua. Rất nhiều người đều hiếu kỳ nhìn lấy Diệp Tinh ngón tay ở nơi đó ấn lấy một cái kỳ quái vuông vức đồ, vật, tất cả đều không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại.

"A, hắn đang làm gì? Ở nơi đó mù theo cái gì đâu?"

"Làm sao không cần thì thôi tính toán đếm? Hắn nên sẽ không buông tha cho đi."

"Lý tiên sinh cũng bắt đầu tính toán, hắn trả đang chơi!"

"Cũng đúng, trăm vị cấp số học xác thực khó khăn, ta suy nghĩ hắn muốn một khắc đồng hồ về sau mới có thể tính ra tới. Về thời gian khẳng định không kịp Lý tiên sinh nhanh, đây là muốn từ bỏ."

Chu vi xem đám người đài ghé tai, nghị luận không thôi.

"Làm sao? Lúc này mới đạo thứ nhất đề thì khó đến người?" Kim Tài tiền trang chương quỹ ánh mắt càng thêm khinh thường nhìn về phía Diệp Tinh, cười nhạo nói: "Lần sau nhớ kỹ khác khoắc lác, tuổi trẻ học cái gì không tốt."

"Năm trăm hai mươi mốt!" Diệp Tinh chậm rãi nói.

"Cái gì? Cái gì năm trăm hai mươi mốt?" Kim Tài tiền trang chương quỹ không khỏi sửng sò, trong lúc nhất thời không có kịp phản ứng.

Diệp Tinh trợn mắt trừng một cái, "Một trăm hai mươi năm mai kim tệ tăng thêm ba trăm chín mươi sáu mai kim tệ tương đương năm trăm hai mươi mốt mai kim tệ!"

"Năm trăm hai mươi mốt kim tệ? Thật giả,

Tiểu tử nguoi loạn báo số lượng từ không có ý nghĩa gì, ta khuyên nguoi vẫn là trực tiếp nhận thua đi." Kim Tài tiền trang chương quỹ nhìn mắt một bên chính đang nhanh chóng ba động bàn tính phòng thu chi Lý tiên sinh, lại mắt nhìn bên này liền bàn tính cũng không đụng tới Diệp Tinh, trong lòng càng thêm vững tin Diệp Tinh là loạn được.

"Đùng đùng (\*không dứt)!" "Đùng đùng (\*không dứt)!"

Phòng thu chi Lý tiên sinh kích thích bàn tính tốc độ thật nhanh, không hồ là chìm đắm đạo này mười mấy năm lão trưởng phòng. Lý tiên sinh đã hoàn toàn đắm chìm trong số học bên trong, ngoại giới tiếng nghị luận chờ một chút hết thấy hắn đều mất điếc tai ngơ, chuyên tâm phía dưới số học có thể nói vượt xa bình thường phát huy.

Chỉ chốc lát, ùng ùng (\*không dứt) thanh âm liền dừng lại.

"Ta tính ra đến, tổng cộng là năm trăm hai mươi mốt mai kim tệ! Ha-Ha!" Phòng thu chi Lý tiên sinh rất là vui vẻ nói, hắn ngày hôm nay có thể nói là vượt xa bình thường phát huy, thời gian tuyệt đối so với bình thường nhanh không ít, suy nghĩ đã tiếp cận phòng thu chi chủ quản Lão Triệu mức độ. Vừa nghĩ tới chương quỹ hài lòng biểu lộ, đồng sự khâm phục ánh mắt, phòng thu chi Lý tiên sinh trong lòng liền không nhịn được có chút ít kích động có hay không.

"Ồ! Tinh hướng như thế nào?" Phòng thu chi Lý tiên sinh rất nhanh liền phát hiện không hợp lý.

Chỉ gặp chương quỹ ánh mắt cũng không phải là loại kia hài lòng biểu lộ, mà là phi thường giật mình đồng thời mang theo chút biểu tình cổ quái, giống như không cẩn thận ăn một đồng nóng mảnh một dạng, sắc mặt đều là đỏ bừng đỏ bừng. Không chỉ có là tiền Trang chương quỹ, chu vi xem đám người trên mặt cũng đều là chấn động vô cùng bộ dáng, mấy cái miệng đều mở lớn lớn, cái cằm đều nhanh rút xuống đất.



"Đáp án thế mà thật sự là năm trăm hai mươi mốt mai kim tệ! Quá lợi hại!"

"Ngắn như vậy thời gian coi như đi ra, hẳn có không thể nào có phải hay không là được?"

Trong đám người có người kinh dị, cũng có người hoài nghi nói.

"Đúng, được, . . . hẳn nhất định là mù mờ!" Kim Tài tiền trang chương quỹ chỉ có thể dạng này tự an ủi mình, lúc này hắng giọng, trầm giọng nói: "Yên tĩnh! Yên tĩnh! Đều an tĩnh lại! Hiện tại bắt đầu đề thi thứ hai —— chín trăm mười sáu mai ngân tệ tăng thêm 17 mai kim tệ, lại giảm đi phía trên năm trăm tám mươi ba mai ngân tệ tương đương bao nhiêu mai ngân tệ?"

"Cái này. . . Cái này đề thi thứ hai làm sao đột nhiên khó như vậy, chương quỹ đây là nào cái gì a? ? ?" Phòng thu chi Lý tiên sinh trực tiếp mắt tròn, tâm lý 10 ngàn đầu con mẹ nó lao đang lao nhanh, cái này đạo thứ nhất đề cùng đề thi thứ hai độ khó khăn trực tiếp tăng vọt mấy chục lần, cái này còn đề hẳn tính thế nào?

"Lý Bành Thanh, ngươi còn thất thần làm gì, tranh thủ thời gian tính toán a!" Kim Tài tiền trang chương quỹ rất là bất mãn nói, hẳn hiện tại vội vã muốn tẩm về thể diện, tự nhiên muốn đem độ khó khăn tăng mạnh.

"Vâng vâng vâng! Bây giờ liền bắt đầu!" Phòng thu chi Lý tiên sinh vội vàng bắt đầu nhanh chóng kích thích bàn tính hạt châu, cái này đề thi thứ hai tuy nhiên độ khó khăn tăng mạnh, nhưng vẫn là có hi vọng tính ra đến, chỉ là về thời gian chỉ sợ muốn nhiều hoa gấp bội, muốn chỉ thấu đại lượng tính lực cùng trí nhớ.

Theo đề thi thứ hai độ khó khăn tăng mạnh, chu vi xem đám người cũng biến thành hưng phấn vô cùng, tất cả đều không chớp mắt nhìn chăm chăm giữa sân hai người. Thậm chí ngân hàng tư nhân bên trong những cái kia đang tiết kiệm tiền lấy tiền người cũng không nhịn được chen chúc mà đến xem náo nhiệt.

"Đừng đừng (\*không dứt)!" "Đừng đừng (\*không dứt)!"

"Đừng đừng (\*không dứt)!" "Đôm đốp!" "Đừng đừng (\*không dứt)!"

Phòng thu chi Lý tiên sinh cái trán cảm thấy có mồ hôi lạnh tràn ra, ngón tay phi tốc kích thích bàn tính, chính toàn thân tâm đầu nhập số học bên trong.

Một bên khác, Diệp Tinh tay trái nâng máy kế toán, tay phải suy nghĩ ' cộc cộc cộc ' tại ấn phím phía trên gỗ mấy lần.

"Đáp án là 2,033 mai ngân tệ!" Diệp Tinh thanh thoi thanh thoi nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 26:: Số học đáp án :

"Tê!" Bốn phía đám người tất cả đều hít sâu một hơi.

"Tốc độ này cũng quá nhanh đi!"

"Thanh niên này tiểu tử không phải là Thần Toán Tử không thành."

"Đề thi thứ hai rõ ràng so đạo thứ nhất đề khó rất nhiều, hẳn thế mà cũng nhanh như vậy đáp ra, đáp án thật sự là 2,033 mai ngân tệ sao?"

Đám người ánh mắt kinh dị vô cùng, đồng thời cũng bán tín bán nghi vô cùng. Thật sự là Diệp Tinh giải đề tốc độ quá nhanh, liền xem như ưu tú nhất tiên sinh kế toán chỉ sợ đều rất khó tại ngắn như vậy thời gian bên trong tính ra đi.

"Tốc độ này nếu là thật sự, cũng không tránh khỏi quá" Kim Tài tiền trang chương quỹ ánh mắt ngưng trọng vô cùng, vội vàng chỉ hướng mỗi cái quầy hàng tiên sinh kế toán nói: "Các ngươi tạm thời đều dừng lại trong tay công tác đi, lập tức bắt đầu tính toán đạo này đề, tính ra đáp án sau lập tức nói cho ta biết."

Nhất thời, toàn bộ ngân hàng tư nhân bên trong đều là ' đừng đừng (\*không dứt) ' đừng đừng (\*không dứt) ' kích thích bàn tính âm thanh. Từ cái tiên sinh kế toán đều toàn thân tâm đầu nhập số học bên trong.

Kim Tài tiền trang chương quỹ con mắt chăm chú nhìn lấy Diệp Tinh, lý trí nói cho hắn biết cái này trẻ tuổi tiểu tử đáp án là nói mò, bởi vì như vậy trong thời gian ngắn đạt được đáp án, thực sự không hợp tình lý a. Sau đó, trực giác nhưng lại nói cho hắn biết, cái này trẻ tuổi tiểu tử cho ra đáp án rất có thể là thật. Bởi vì lúc trước cái kia đạo thứ nhất đề, cái này trẻ tuổi tiểu tử cũng là tại như vậy trong thời gian ngắn đạt được đáp án, khó đảm bảo đề thi thứ hai cũng là như thế này. Giờ phút này, Kim Tài tiền trang chương quỹ ánh mắt đã không có nửa phần vẻ khinh miệt, rất là trịnh trọng.

"Giả, hắn là giả. Nếu thật là thật, cái kia thuật số cũng không tránh khỏi thật đáng sợ, nhất định phải đem hắn kéo vào ta Kim Tài tiền trang, ra giá cao đến đâu tiền cũng đáng." Kim Tài tiền trang chương quỹ tối thâm hạ quyết tâm nói. Phải biết một cái ưu tú tiên sinh kế toán đối với ngân hàng tư nhân tới nói là phi thường trọng yếu, ngân hàng tư nhân mỗi tháng mỗi ngày đều có to lớn tiền tài số liệu cần thống kê. Nếu là tiên sinh kế toán năng lực không quá quan, thỉnh thoảng đem tiền tài số lượng thống kê sai lầm lời nói, như vậy sẽ cho ngân hàng tư nhân mang đến không thể đánh giá tổn thất. Bởi vậy mỗi cái ngân hàng tư nhân đối tiên sinh kế toán nhân tài tranh đoạt cũng là phi thường kịch liệt.

"Đừng đừng (\*không dứt)!" "Đừng đừng (\*không dứt)!"

"Đôm đốp!" "Đừng đừng (\*không dứt)!"

Thời gian một điểm nhất lưu trôi qua, rất nhiều người đều nín hơi ngưng thần, ánh mắt nhìn chăm chăm mỗi cái tiên sinh kế toán bàn tính, chờ đợi lấy bọn hắn tuyên bố kết quả.

"Đừng đừng (\*không dứt)!"

Sau một lát, số bốn quây hàng tiên sinh kế toán bỗng nhiên dừng lại bàn tính, thần sắc hưng phấn, sắc mặt bởi vì kích động mà có vẻ hơi ửng hồng.

"Tính ra đến, tính ra đến, Ha-Ha, ta tính ra tới." Tên kia tiên sinh kế toán mừng rỡ vô cùng.

"Đáp án là bao nhiêu?" Kim Tài tiền trang chương quỹ liền vội vàng hỏi.

Đám người ánh mắt nhất thời cũng đồng loạt tìm đến phía tên kia số bốn quây hàng tiên sinh kế toán.

"Hắc hắc, đáp án căn bản không phải 2,033 mai ngân tệ, câu trả lời chính xác hẳn là ba trăm năm mươi mai kim tệ." Cái kia số bốn quây hàng tiên sinh kế toán dương dương đắc ý nói, hai phiết râu cá trê nhếch lên nhếch lên, rất lợi hại hưởng thụ loại này vạn chúng chú mục cảm giác. Ánh mắt còn mang theo khiêu khích liếc bên kia Diệp Tinh liếc một chút.

"Câu trả lời chính xác lại là ba trăm năm mươi mai ngân tệ!"

"Hai loại đáp án chênh lệch thật lớn a, đến cùng loại nào mới là thật?"

"Ta nhìn số bốn quây hàng vị kia tiên sinh kế toán là chính xác, bên này vị này tiểu hỏa tử thủy chung tuổi còn rất trẻ."

"Vậy cũng không nhất định a, ta đến cảm thấy thanh niên này tiểu tử "

Đám người dài ghé tai, nghị luận âm ỉ. Ngân hàng tư nhân bên trong lộ ra ồn ào náo nhiệt vô cùng.

"Ta Kim Tài tiền trang số bốn phòng thu chi đã tính ra đáp án là ba trăm năm mươi mai ngân tệ. Ha ha, tiểu huynh đệ ngươi thấy thế nào?" Kim Tài tiền trang chương quỹ cười híp mắt nhìn lấy Diệp Tinh, hỏi.

"Sơ ý!" Diệp Tinh thần nhiên nói.

Kim Tài tiền trang chương quỹ nụ cười trên mặt không khỏi cứng đờ, nhìn thấy Diệp Tinh trấn định như vậy thong dong, trong lòng của hắn cũng có chút bồn chồn.

"Thật là cuồng vọng tiểu tử, lão phu bắt đầu làm phòng thu chi thời điểm, ngươi còn tại tập tễnh học bước đây. Tuổi còn trẻ lại dám khẳng định lão phu sơ ý." Cái kia số bốn quây hàng tiên sinh kế toán tức giận nói.

"Tốt, đừng âm ỉ, chờ hắn người kết quả đi ra." Kim Tài tiền trang chương quỹ trầm giọng nói.

Nhất thời, tất cả mọi người bắt đầu lòng ngứa ngáy khó nhịn chờ đợi kết quả.

"Đừng đừng (\*không dứt)!" "Đừng đừng (\*không dứt)!"

Ngân hàng tư nhân bên trong mười mấy vị phòng thu chi đều đang toàn lực tính toán lấy, bàn tính đừng đừng (\*không dứt) vang.

Hồi lâu sau.

"Hô, rốt cục tính ra đến! Ta đáp án là 2,078 mai ngân tệ." Số ba quây hàng tiên sinh kế toán thở phào một hơi, thần sắc có một tia mỏi mệt cùng mấy phần mừng rỡ cùng cảm giác thành tựu.

"Lão Ngô ngươi tính toán sai đi, làm sao có thể là hơn hai ngàn mai ngân tệ, nào có nhiều như vậy, quá khoa trương đi." Cái kia số bốn quây hàng râu cá

trên sinh kể toán giọng the thé nói.

"Nào có khoa trương, vốn chính là 2,078 mai ngân tệ." Số ba quỳ hàng tiền sinh kể toán hơi giận nói: "Người nói ta tính toán sai, vậy người đáp án lại là bao nhiêu?"

"Ta đáp án là ba trăm năm mươi mai ngân tệ." Cái kia số bốn quỳ hàng tiền sinh kể toán ngạo nghễ nói, ngữ khí rất là tự tin.

"Cái gì? Ba trăm năm mươi mai ngân tệ?" Số ba quỳ hàng tiền sinh kể toán không khỏi sững sờ, lập tức bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, cười lên ha ha.

"Lão Ngô, người cười cái gì! Có cái gì tốt cười." Cái kia số bốn quỳ hàng tiền sinh kể toán rất là tức giận nói.

"Ba trăm năm mươi mai ngân tệ, ha ha ha, uống cho người cũng có thể tính toán được đi ra, Lão Khâu người cũng không tránh khỏi quá sợ ý đi. Chín trăm mười sáu mai ngân tệ tăng thêm 17 mai kim tệ, lại giảm đi phía trên năm trăm tám mươi ba mai ngân tệ, làm sao lại là ba trăm năm mươi mai ngân tệ. Vền vền 17 mai kim tệ chẳng khác nào 1000 bảy trăm mai ngân tệ, Ha-Ha, Lão Khâu, người khẳng định là đem 17 mai kim tệ xem như 17 mai ngân tệ để tính, ha ha ha!"

"Ách" cái kia số bốn quỳ hàng phòng thu chi Khâu tiền sinh nhất thời sững sờ, sắc mặt 'Bạch' một chút, đỏ bừng lên đỏ bừng, thần tình kia thẳng hận không được tìm một cái lỗ để chui xuống.

Kim Tài tiền trang chương quỹ sắc mặt rất khó coi, . sợ ý loại chuyện này tại phòng thu chi tính sổ sách bên trong là thường có chuyện, cho dù là sổ học cho dù tốt tiền sinh kể toán ngẫu nhiên cũng sẽ sợ ý phạm sai lầm, chỉ là bây giờ vậy xem đám người nhiều như vậy, ngay trước nhiều người như vậy mặt, đối Kim Tài tiền trang hình tượng thủy chung không thể nào tốt. Thực vị này số bốn quỳ hàng tiền sinh kể toán cũng là khản trương thái quá cùng quá chỉ vì cái trước mắt muốn biểu hiện. Người càng là gấp càng là đuổi, thì càng dễ dàng phạm sai lầm.

Giờ phút này, Kim Tài tiền trang bên trong lạ thường yên tĩnh, chỉ có bàn tính kích thích đùng đùng (\*không dứt) âm thanh, tất cả mọi người đang chờ hần tiền sinh kể toán sổ học kết quả. Khẩu trừ ba trăm năm mươi như thế sai lầm đáp án, trước mắt có hai loại đáp án, một loại là Diệp Tinh 2,033, một loại khác là số ba quỳ hàng tiền sinh kể toán 2,078. Càng là tiếp cận kết quả tuyên bố, mọi người thì càng chờ mong vô cùng.

Lại qua sau một lát, đông đảo quỳ hàng tiền sinh kể toán đều lần lượt dừng lại trong tay sổ học, cả đám đều tuân tự tuyên bố chính mình lao tâm lao lực phía dưới được đi ra kết quả.

"2,033 mai ngân tệ!" Số chín quỳ hàng tiền sinh kể toán nói.

"2,056 mai ngân tệ!" Số bảy quỳ hàng.

"2,033 mai ngân tệ!" Số mười quỳ hàng.

"2,033 mai ngân tệ!" Số một quỳ hàng.

"Ta đáp án cũng là 2,033 mai ngân tệ!" Số sáu quỳ hàng.

"Hô, rốt cục tính ra đến, 2,033 mai ngân tệ!" Số tám quỳ hàng tiền sinh kể toán nói.

"Đồng dạng, 2,033 mai ngân tệ!" Số năm quỳ hàng.

"Ta cũng là 2,033 mai ngân tệ!" Số mười một quỳ hàng tiền sinh kể toán nói.

Theo từng cái đáp án công bố, đám người một mảnh xôn xao.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 27:: Vạn Bảo Lâu :

Trừ số bảy quỳ hàng 2,056 mai ngân tệ cùng số bốn quỳ hàng 2,078 mai ngân tệ không giống nhau bên ngoài, còn lại mười cái quỳ hàng đạt được kết quả tất cả đều nhất trí, 2,033 mai ngân tệ. Như vậy đáp án cơ hồ miêu tả sinh động, cũng là 2,033 mai ngân tệ. Bởi vì nếu là một người phạm sai lầm hai người sợ ý lời nói còn có thể. Nhưng là mười cái tiền sinh kể toán đều sợ ý, vậy liền tuyệt đối không thể có thể. Cho nên có thể khẳng định là, 2,033 mai ngân tệ cũng là câu trả lời chính xác.

"Tiểu ca thật là thần nhân vậy!" Kim Tài tiền trang chường quỹ sắc mặt vừa mừng rỡ lại là xoắn xuýt, trơ mặt ra cười bồi nói: "Tiểu ca quả thực cũng là đương thời Thần Toán Tử, không biết có thể có hứng thú đến ta Kim Tài tiền trang đương nhiệm kế toán trưởng chức?"

Kim Tài tiền trang chường quỹ tâm tình lại là tâm thần bất định lại là chờ mong, tâm thần bất định là trước mắt vị này số học kinh người tiểu ca đến cùng có thể hay không hẳn Kim Tài tiền trang đâu, nếu là không Kim Tài tiền trang, ngược lại bị khác ngân hàng tư nhân cho đào đi, vậy coi như lỗ lớn. Còn chờ mong thì là, trước mắt vị tiểu ca này dù sao cũng là đến Kim Tài tiền trang luận bàn, mục đích rất có thể là triển lộ lên đồng tính toán bản lĩnh, sau đó tại thuận thế đáp ứng lời mời Kim Tài tiền trang. So sánh dĩ vãng rất nhiều tiên sinh kế toán đều là dùng loại phương pháp này đến nhận lời mời.

"Ha ha, chường quỹ hiểu lầm, tại hạ tới đây, không phải vì nhận lời mời. Mà chính là có bút đại mua bán muốn cùng chường quỹ giao dịch!" Diệp Tinh khẽ cười nói.

"Đại mua bán?" Kim Tài tiền trang chường quỹ nghi ngờ nói: "Cái gì đại mua bán!"

"Chính là ta trong tay cái này cái vật kiện, nó tên là máy kế toán." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, nói ra: "Chắc hẳn mọi người vừa rồi cần phải đều có chú ý tới, ta số học thời điểm cũng không dùng đến bàn tính, mà là tại cái này máy kế toán phía trên theo mấy lần, vừa rồi đạt được đáp án."

Theo Diệp Tinh lời nói, nhất thời rất nhiều người đều hiếu kỳ lại gần.

"Cái này máy kế toán là chuyên môn dùng để giữ lời, vô luận cỡ nào phức tạp khó tính toán thuật, chỉ cần tại đây máy kế toán phía trên gõ lên mấy cái ấn phím, đều có thể lập tức đạt được đáp án." Diệp Tinh giới thiệu nói.

"Cái này tất nhiên là thật có thần kỳ như thế?" Kim Tài tiền trang chường quỹ kinh nghi bất định nói, ánh mắt lại là nóng rực lại là chờ mong. Bốn phía đám người cũng nhao nhao vây quanh, vô cùng háo kỳ nhìn về phía Diệp Tinh trong tay máy kế toán.

Máy kế toán vuông vức, chỉ có bàn tay kích cỡ tương đương, một cái hình sợi dài màn hình, mười mấy ấn phím.

Cổ quái như vậy một vật, như là trước kia Diệp Tinh trực tiếp lấy ra lời nói, người khác chắc chắn sẽ không tin tưởng. Chẳng qua hiện nay Diệp Tinh đã thể hiện ra chính mình cao siêu số học, rất nhiều người nhất thời trở nên hiếu kỳ vô cùng.

"Thật giả, thử một chút chẳng phải sẽ biết." Diệp Tinh cười giảng giải: "Đến, ta trước dạy các ngươi phương pháp sử dụng, chờ sau đó chính các ngươi thử một chút. Nhìn thấy cái này ấn phím không? Cái này '1' chính là 'Nhất' chữ, '2' chính là 'hai' chữ '9' thì là 'chín' chữ. '+' cái ký hiệu này ý tứ cũng là 'thêm' ý tứ"

Theo Diệp Tinh giảng giải, tiền Trang chường quỹ cùng cái kia mười cái tiên sinh kế toán ánh mắt càng ngày càng sáng, một bộ nóng lòng muốn thử biểu lộ.

"Tốt, đại khái phương pháp sử dụng liền là như thế này, các ngươi thử một chút xem sao." Diệp Tinh cười nói.

Lời nói ứng vừa dứt, Kim Tài tiền trang chường quỹ đã cấp tốc tiếp nhận Diệp Tinh trong tay máy kế toán, 'cộc cộc cộc!' nhanh chóng theo lên. Đầu tiên là vị trí số học, tiếp lấy mười con số số học, sau đó trăm vị mấy cấp khác số học, từng cái thí nghiệm qua đi. Tiền Trang chường quỹ sắc mặt thay đổi lại thay đổi, từ hiếu kỳ biến thành ngạc nhiên, kinh ngạc, cho đến trên mặt tràn ngập cực độ chấn kinh chỉ sắc.

"Quá thần kỳ, thật quá thần kỳ, thứ này quả thực cũng là thuật số một đạo Thần khí a!" Kim Tài tiền trang chường quỹ ánh mắt sợ hãi thán phục vô cùng, hai tay hơi có chút run rẩy, giống như là đối đãi hiếm thấy trân bảo, bụng lấy máy kế toán, "Xin hỏi tiểu ca, cái này máy kế toán thế nhưng là xuất từ tay người?"

"Ừm, là!" Diệp Tinh cười nói. Hắn mặt không đỏ, hơi thờ không gấp, làm ăn, chính là muốn da mặt dày. Không nói mình làm, chẳng lẽ nói là Địa Cầu mang đến?

"Tiểu ca thật không phải phàm nhân vậy! Không biết máy kế toán giá trị mấy phần? Có thể bán cho ta?" Kim Tài tiền trang lão bản liền vội vàng hỏi.

Ánh mắt khẩn cầu vô cùng.

"Đương nhiên có thể, ta tới này, vốn chính là muốn cùng ngươi buôn bán. Ha ha, còn về giá cả mà ——" Diệp Tinh mặt mỉm cười, dựng thẳng lên ba ngón tay.

"Ba trăm kim tệ?" Kim Tài tiền trang chường quỹ lại là khẩn trương lại là kinh hãi nói.

Diệp Tinh lắc đầu.

"Ba nghìn kim tệ?" Kim Tài tiền trang chường quỹ có vẻ hơi ử rử, ba ngàn mai kim tệ đã siêu nhiên hẳn mua sắm năng lực phạm trù.

"Không, ba mươi kim tệ!" Diệp Tinh khước miệng cong lên mỉm cười, "Chường quỹ như thế biểu lộ, chẳng lẽ mua không nổi?"

"Cái gì? Mới ba mươi kim tệ? Mua được! Mua được! Ta mua được a!" Tiền Trang chường quỹ kinh hi nói, hẳn vừa rồi cơ hồ cho là mình nghe lầm.

"Cái này quá thần kỳ!"

"Xác thực, quả thực thật không thể tin!"

"Chúng ta muốn tính toán hơn nửa ngày mới có thể có ra kết quả, cái này mấy kẻ toán thế mà theo mấy lần thì đi ra."

Một bên khác chợt bộc phát ra một trận tiếng thán phục, . lại là cái kia mười cái tiên sinh kẻ toán chính cầm mấy kẻ toán đối với sổ sách xác minh lấy, thần sắc hưng phấn vô cùng kích động.

Theo Kim Tài tiền trang bên trong đi ra về sau, Diệp Tinh túi tiền bên trong nhiều ba trăm chín mươi mai kim tệ, không sai, cái kia Kim Tài tiền trang chưởng quỹ một hơi đem Diệp Tinh 13 dài mấy kẻ toán tất cả đều mua xuống.

Đương nhiên, thực Diệp Tinh mấy kẻ toán là có thể bán được ba trăm kim tệ một dài, chỉ là Diệp Tinh muốn khe nhỏ sông dài. Phải biết Kim Tài tiền trang tại Đường Quốc các nơi đều có chi nhánh, chỉ cần dựng vào đường dây này, về sau thì tài lộ cuộn cuộn. Còn nếu là bán ba trăm mai kim tệ lời nói, chỉ sợ Kim Tài tiền trang cũng tiêu hóa không bao nhiêu, dù sao ba mươi kim tệ đã đầy đủ đất đỏ. Một dài ba mươi kim tệ, còn có thể thuận tiện bán tiền trang chưởng quỹ một cái nhân tình, cái này mua bán có lời.

"Lập tức kiểm lời gần bốn trăm mai kim tệ, Ha-Ha, cái này nho nhỏ phát tài một thanh! Xây tòa nhà cùng mua võ công bí tịch tiền, đều có thể kiếm đủ." Diệp Tinh tâm tình thoải mái vô cùng.

Hành tẩu tại trên đường cái, chỉ hướng quầy hàng phương hướng mà đi, chính đi tới, bỗng nhiên ánh mắt nhất động, nhìn thấy đường đi bên trái có một tòa quy mô to lớn lầu các công trình kiến trúc, công trình kiến trúc có ba tầng lầu, trang trí phong cách cổ xưa, cửa chính tám biển phía trên đều khắc lấy 'Vạn Bảo Lâu' ba cái thiệp vàng chữ lớn, bảo quang bốn bản.

Vạn Bảo Lâu thu nạp thiên hạ Vạn Bảo, có bán vũ khí, bán đan dược Linh thảo, bán võ công bí tịch chờ một chút, định kỳ sẽ còn cử hành thịnh buổi đấu giá lớn, võ giả tụ tập, là cái phi thường cường đại thế lực.

"Dù sao coi như lập tức khởi công, tòa nhà cũng muốn một đoạn thời gian mới có thể xây xong. Hiện tại đã đi vào Vạn Bảo Lâu, dứt khoát trước hết mua bản võ công bí tịch tu luyện một chút!" Diệp Tinh ánh mắt nóng rực vô cùng, sớm đã tìm đập thành thích, phi tốc xông vào Vạn Bảo Lâu bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 28:: Chọn lựa võ công bí tịch :

Đối với võ công bí tịch, Diệp Tinh sớm đã chờ mong đã lâu, không đơn thuần là vì nhất thời giác ngộ võ hiệp, đầu tiên nếu muốn ở thế giới này đặt chân, tập võ cùng xây tòa nhà đồng dạng lửa sém lòng mảy. Diệp Tinh cũng không muốn làm một cái bị người xâm lược đại dè béo, bởi vậy theo về sau tài sản gia tăng, vũ lực đồng dạng không thể coi thường.

Vạn Bảo Lâu chia làm tầng ba, tầng thứ nhất là để đặt các loại vũ khí, đao, thương, côn, tốt, búa, kích, kiếm, thuẫn chờ một chút, cái gì cần có đều có, từng kiện từng kiện binh khí lưỡi đao tăn ra từng đạo hàn quang, rất rõ ràng những thứ này phần lớn là tinh cương cấp vũ khí. Lại nói vũ khí chia làm tam đại đẳng cấp, theo thứ tự là sắt thường cấp, tinh cương cấp cùng Bảo khí cấp, mỗi cái đại cấp bậc lại phân làm thượng trung hạ tam phẩm. Sắt thường khí trên cơ bản đều là nông cụ cái cuốc thái đao loại hình, chất lượng rất bình thường đồ sắt, có rất ít võ giả sẽ dùng sắt thường khí. Võ giả trên cơ bản đều là sử dụng tinh cương cấp vũ khí, cái gọi là Bách Luyện Thành Cương, mỗi một kiện tinh cương cấp vũ khí vô luận là độ cứng vẫn là sắc bén độ đều là nhân tuyển tốt nhất, chỉ có đại thợ rèn mới có thể chế tạo ra đến. Còn Bảo khí lời nói, vậy liền vô cùng thừa thớt, mỗi một món bảo khí đều giá trị thiên kim, vô cùng trân quý. Bảo khí uy lực càng là đáng sợ vô cùng, có thể rút vào chân khí, chém sắt như chém bùn dễ như trở bàn tay. Phổ thông sắt thường bị Bảo khí chạm vào tức đoạn, coi như tinh cương cấp vũ khí, nếu là ở trong chém giết cùng Bảo khí va chạm, cũng sẽ xuất hiện rất nhiều lỗ hỏng.

Vạn Bảo Lâu tầng thứ hai là bày đặt đan dược Linh thảo, các loại trân quý đan dược, có Bồi Nguyên Đan, Tụ Khí Đan, Ngưng Khí Đan các loại.

Còn về tầng thứ ba mới là để đặt võ công bí tịch, từng dãy giá sách chỉnh tề sắp xếp tại lầu ba bên trong, trên giá sách sắp xếp từng quyển từng quyển võ công thư tịch, rất nhiều người đang đọc qua chọn thích hợp bản thân tu luyện võ công bí tịch.

"Vị khách quan kia ngài tốt! Cần muốn trợ giúp sao? Xin hỏi muốn mua cái gì loại hình võ công bí tịch?"

Diệp Tinh vừa bước vào lầu ba, liền có một vị nhân viên cửa hàng nhiệt tình chào đón.

"Ta muốn mua vốn nội công tâm pháp bí tịch, không có việc gì, người bạn bậu người đi, chính ta tùy tiện nhìn xem!" Diệp Tinh nói tiếng về sau, trực tiếp hướng đi bên trong một cái giá sách.

Võ công bí tịch chia làm nội công cùng ngoại công, nội công là chỉ phương pháp hô hấp thở nạp, tu luyện về sau bên trong thân thể hội sinh ra chân khí năng lượng; ngoại công thì là Chỉ Đạo pháp, kiếm pháp, quyền pháp, khinh công, chưởng pháp chờ cần tiêu hao chân khí dùng cho cận chiến chém giết công pháp. Đơn thuần nội công chân khí, lực công kích không phải rất mạnh. Chỉ có phối hợp thêm ngoại công kiếm pháp, đao pháp lúc, mới có thể uy lực tăng gấp bội, phát huy ra đáng sợ lực sát thương.

Bất quá đối với trước mắt Diệp Tinh tới nói, là cần trước mua sắm Nội Công Bí Tịch, chỉ có tu luyện ra luồng thứ nhất chân khí sau mới có thể được xưng là võ giả. Nếu không, nếu là không có nội công chân khí làm cơ sở, đơn thuần ngoại công cũng chỉ là giả kỹ năng, chỉ có bề ngoài mà thôi.

Cái này Vạn Bảo Lâu lâu ba bí tịch rất nhiều, có đao pháp, kiếm pháp, quyền pháp, Khinh Công Bộ Pháp, nội công tâm pháp chờ một chút vô cùng phong phú. Diệp Tinh muốn chọn nội công tâm pháp, tự nhiên tại nội công tâm pháp khu tra tìm, theo tay cầm lên trên giá sách một bản bí tịch lật xem.

Trên giá sách bày đặt những thứ này võ công bí tịch tất cả đều là tàn quyển thiếu trang, muốn nghĩ ra được hoàn chỉnh, nhất định phải trả tiền về sau, mới có thể theo nhân viên cửa hàng cái kia nghe đến. Những thứ này không hoàn chỉnh bí tịch bày ở trên giá sách, chủ yếu là đưa đến giới thiệu văn tất giới thiệu tác dụng, miêu tả công pháp đặc tính, thuận tiện mọi người chọn lựa bí tịch.

"《 Trường Xuân Công 》: Hoàng giai thượng phẩm công pháp, chân khí kéo dài, hậu kinh mười phần! Giá cả bảy trăm tám mươi chín mai kim tệ. Công pháp này không tệ, đánh đánh lâu dài tốt. Có điều mình tạm thời mua không nổi, Ha-Ha!" Diệp Tinh nhếch miệng cười một tiếng, đem 《 Trường Xuân Công 》 bí tịch thả lại giá sách, tiếp tục đọc qua bản bí tịch.

Muốn mua 《 Trường Xuân Công 》 vẫn phải đợi thêm mấy ngày, tăng đầy đủ kim tệ mới được, có điều Diệp Tinh bây giờ chờ không kịp, muốn mua trước một bản phổ thông về đi tu luyện. Nếu không chờ sau này kiếm lời đầy đủ tiền, lại mua tốt hơn nội công tâm pháp chứ sao.

Tuy nhiên tạm thời mua không nổi Hoàng giai thượng phẩm công pháp, nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng Diệp Tinh đọc sách hào hứng ——

#### 《 Linh Phong kiếm pháp 》

Phẩm chất: Hoàng giai thượng phẩm

Giới thiệu: Gió giống như linh động, biến ảo vô thường kiếm pháp này phiêu dật như gió, thích hợp nữ tử tu luyện.

Giá cả: Chín trăm ba mươi sáu mai kim tệ.

#### 《 Dương Gia Thương Pháp 》

Phẩm chất: Hoàng giai trung phẩm

Giới thiệu: Đem cửa Dương gia các vị tướng quân sáng tạo công pháp,

Trường thương như rồng, thích hợp chiến trường chém giết, có thể phát huy ra Hoàng giai thượng phẩm uy lực.

Giá cả: Năm trăm mười tám mai kim tệ.

#### 《 Phi Toàn Bộ 》

Phẩm chất: Hoàng giai hạ phẩm

Giới thiệu: Bước đi như bay, một môn cũng không tệ lắm Khinh Công Bộ Pháp, thích hợp nhất nhị trọng cảnh võ giả sử dụng.

Giá cả: Hai trăm hai mươi một mai kim tệ

#### 《 Hồ Khiếu quyền 》

Phẩm chất: Hoàng giai thượng phẩm

Giới thiệu: Quyền phong hắc hắc, như hổ gầm thâm son, uy mãnh bá đạo.

Giá cả: Chín trăm sáu mươi chín mai kim tệ.

Theo từng môn công pháp đọc qua, Diệp Tinh lòng ngứa ngáy khó nhịn, chỉ hận chính mình túi tiền quá ít, bởi vì một bộ công pháp bí tịch có Tứ Môn, theo thứ tự là nội công tâm pháp, kiếm pháp chưởng pháp chờ công kích công pháp, dùng cho né tránh thân pháp cùng Khinh Công Bộ Pháp. Mỗi một môn công pháp đều muốn mấy trăm miếng kim tệ, một bộ bốn môn công pháp bí tịch liền muốn hơn ngàn mai kim tệ.

"Như đều là Hoàng giai thượng phẩm lời nói, như vậy bốn môn công pháp bí tịch tối thiểu muốn ba bốn ngàn mai kim tệ. Chỉ dựa vào chính ta bày hàng vỉa hè lời nói, ta suy nghĩ muốn nửa tháng mới có thể kiếm lời đầy đủ ba bốn ngàn mai kim tệ." Diệp Tinh có chút buồn bực nghĩ đến, hẳn tại ghét bỏ chính mình tốc độ kiếm tiền quá chậm. Đương nhiên, nếu là bị người khác nghe được trong lòng của hắn lời nói, suy nghĩ sẽ có một nhóm người lớn hăm mộ ghen ghét đến muốn bóp chết hắn. Phải biết nửa tháng ba bốn ngàn kim tệ, . cái này tốc độ kiếm tiền đã vượt qua rất nhiều võ giả. Chỉ là Diệp Tinh trước mắt đến võ lâm đại lục cũng mới năm ba ngày thời gian, mà lại dùng tiền địa phương quá nhiều, cho nên mới cấp thiết muốn nhanh lên kiếm lời kim tệ.

Tại Vạn Bảo Lâu lâu ba đọc qua hơn một giờ về sau, sau cùng Diệp Tinh chọn lựa một bản Hoàng giai hạ phẩm nội công tâm pháp ——《 cơ sở hô hấp thổ nạp pháp 》， giá trị 100 mai kim tệ. Không có cách, dùng kim tệ địa phương quá nhiều, tòa nhà còn không có xây, cửa hàng còn không có mua. Chỉ có thể dùng ít đi chút, chờ qua một thời gian ngắn căn cơ ổn định, cần phải thì nhẹ nhõm. Trước mắt vẫn còn sự nghiệp cần bước giai đoạn, nhất định phải tính toán tỉ mỉ mới được.

Mà lại, sở dĩ mua khá là rẻ《 cơ sở hô hấp thổ nạp pháp 》， là bởi vì Diệp Tinh muốn trước luyện một đoạn thời gian, chờ sau đó lần kim tệ đủ nhiều, liền trực tiếp mua Hoàng giai thượng phẩm nội công tâm pháp. Nếu không, nếu là lần này mua cái bốn năm trăm kim tệ Hoàng giai trung phẩm nội công, nửa vời. Dù sao dùng không bao lâu, Diệp Tinh khẳng định phải mua tốt hơn nội công tâm pháp.

"Cái này tiểu trấn Vạn Bảo Lâu thật sự là không có ý nghĩa, đều là Hoàng giai cấp bậc công pháp!"

"Ừm, Hoàng Giai công pháp tu luyện quá chậm, nếu có thể đạt được Huyền Cấp công pháp liền tốt."

"Thực Hoàng giai thượng phẩm cũng không tệ lắm! Huyền Giai công pháp nào có dễ chiếm được như thế!"

"Vây cũng không nhất định, hơn một tháng sau Lạc Nhật thành bên kia không phải muốn cử hành buổi đấu giá à, nói không chừng thì có Huyền Cấp công pháp lấy ra đấu giá."

"Buổi đấu giá? Lão tam ngươi suy nghĩ nhiều, cho dù có Huyền Cấp công pháp đấu giá, cũng không phải chúng ta có thể mua được."

"Mua không nổi, chúng ta liền đi đoạt!"

Mấy cái trên vai mang theo đại đao, toàn thân phát ra hung hãn khí tức đại hán, vừa nói vừa đi, theo Vạn Bảo Lâu lâu ba đi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 29:: Tu luyện nội công tâm pháp :

"Hơn một tháng sau Lạc Nhật thành buổi đấu giá? Huyền Cấp công pháp?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, âm thầm ghi lại. Giao xong tiền về sau, đem《 cơ sở hô hấp thổ nạp pháp 》 bỏ vào trong ngực trong nội y, thiếp thân bảo quản, dù sao cũng là 100 mai kim tệ, đầy đủ xây một tòa nhà lớn tiền.

Rời đi Vạn Bảo Lâu về sau, Diệp Tinh chỉ hướng Phụng Hoàng trấn đường cái cuối phố mà đi.

Giờ phút này, Phụng Hoàng trấn cuối phố Diệp Tinh quầy hàng cái kia.

Tiểu nha đầu Kiều Xảo đang giúp Diệp Tinh nhìn lấy quầy hàng, trước gian hàng vây quanh rất nhiều người đang mua bột lửa tắm gương các loại vật phẩm, làm ăn cực kỳ phát đạt.

"Xảo Nhi, đồ, vật bán bao nhiêu?" Diệp Tinh đi tới nói.

"Đại ca ca, đã bán một túi lớn đâu!" Tiểu nha đầu rất là vui vẻ nói.

"Ừm, không tệ không tệ! Về sau đại ca ca liền có thể đem quầy hàng giao cho người quản lý!" Diệp Tinh cười sờ sờ tiểu nha đầu cái đầu nhỏ, ánh mắt nhất động, hỏi: "Đúng, Xảo Nhi, người có biết hay không cái này trấn đi đâu có xây nhà công tượng?"

"Đại ca ca muốn xây nhà à nha?" Tiểu nha đầu hai mắt sáng lên, vui vẻ nói: "Xây nhà công tượng rất nhiều, ta nhà bên cạnh Lâm đại bá cũng là xây nhà."

"Ừm, vậy quá tốt. Còn lại đồ, vật trời sáng lại bán. Đi, trước mang đại ca ca đi tìm người Lâm đại bá." Diệp Tinh vội vàng nói.

Xây trạch viện là trọng yếu nhất sự tình, quan hệ đến sơn động thuộc về cùng ẩn nấp vấn đề, sớm một chút xây xong sớm một chút an tâm. Diệp Tinh lúc này thu thập xong quầy hàng, dẫn theo còn lại một túi đồ vật, đi theo tiểu nha đầu về nhà nàng đi.

Tiểu nha đầu nhà là một tòa rất lợi hại cũ nát khu nhà cũ viện, tường gỗ ngói xám, rêu xanh khắp nơi, dưới mái hiên càng là có một cái ổ chim non, hai cái chim yến từ đằng xa bay tới, lù lù ở dưới mái hiên. Trạch viện tuy nhiên rất già cỗi, nhưng lại rất sạch sẽ, không có mạng nhện cùng tro bụi loại hình đồ, vật, hiển nhiên tiểu nha đầu này thường xuyên quét dọn.

"Đại ca ca, người tại đây trước chờ một lát, ta đi gọi Lâm đại bá đến!" Tiểu nha đầu nói tiếng về sau, liền rời đi sân.

Diệp Tinh bước xuống bao khỏa, bắt đầu dò xét bốn phía, cái này tòa trạch viện rất nhỏ, chỉ có hai gian nhà gỗ nhỏ, bên trong một gian nhà gỗ nhỏ phòng cửa khép hờ, cẩn thận nghe lời, cảm thấy có thể nghe được có đều đều tiếng ngáy từ trong nhà truyền ra.

"Trong phòng không phải là Kiều Xảo mẫu thân nàng?" Diệp Tinh tò mò, đi vào trong nhà.

Một cỗ mùi thuốc xông vào mũi, gian phòng trên giường gỗ một cái ba bốn mươi tuổi phụ nhân đang nằm đang ngủ, cái kia cái chăn vá khắp nơi. Phụ sắc mặt người có một tia bệnh trạng tái nhợt, hiển nhiên bệnh nặng còn chưa hoàn toàn khôi phục.

Diệp Tinh rời khỏi nhà gỗ, đem cửa phòng nhẹ nhẹ đóng lại. Ngồi tại tiểu viện trên ghế mây, các loại Kiều Xảo nha đầu kia trở về.

Vị kia Lâm đại bá nhà cách Kiều Xảo nhà rất gần. Quả nhiên, không bao lâu, ngoài cửa lớn liền truyền đến một loạt tiếng bước chân.

"Đại ca ca, ta trở về á!" Tiểu nha đầu vui sướng chạy vào, ở sau lưng nàng theo một cái bốn mươi năm mươi tuổi tóc có chút điểm hoa râu lão bá.

"Vị này chắc hẳn cũng là Lâm đại bá a?" Diệp Tinh đứng dậy chào hỏi.

"Lão hủ Lâm Khải Kiến, vị tiểu ca này hẳn là mua xuống Xảo Nhi nha đầu này vị quý nhân kia đi, thật sự là nhất biểu nhân tài a!" Lão bá kia Lâm Khải Kiến chấp tay nói.

"Ha-Ha, lão tiên sinh quá khen." Diệp Tinh khẽ cười nói: "Lần này mời lão tiên sinh tới, chắc hẳn Xảo Nhi vừa rồi cũng nói, tiểu tử muốn tại bản địa xây một tòa tòa nhà, coi đây là căn cơ."

"Ừm, xây tòa nhà sự việc, tiểu ca cứ việc yên tâm, lão hủ tại đây được đã làm hơn hai mươi năm." Lão bá kia Lâm Khải Kiến trầm giọng nói: "Chỉ là không biết tiểu ca muốn xây ở chỗ nào, khế đất phải chăng đã mua xong, còn có nhà quy mô cùng phong cách vẫn phải tiểu ca nói tí mĩ một hai."

"Tòa nhà lời nói, sơ kỳ cũng không cần xây quá lớn. Về sau có đầy đủ tiền tài ta sẽ lại khuếch trương đại quy mô còn về vị trí lời nói, thì xây ở bên ngoài trấn ba dặm địa Bạch Vân Sơn trên núi, ta cái này mang lão tiên sinh đi xem một chút vị trí, chúng ta vừa đi vừa nói đi!" Diệp Tinh lão bá kia Lâm Khải Kiến rời đi Kiều Xảo nhà, theo Bạch Vân Sơn giữa sườn núi mà đi.

"Tốt nhất kiến tạo tốc độ phải nhanh, ta so sánh thời gian đang gấp. Tốt nhất phải thêm chút công tượng đẩy nhanh tốc độ,

Giá tiền phương diện nhiều ba năm mươi mai kim tệ vẫn đề không lớn."

Hai người vừa đi vừa nói, sau gần nửa canh giờ đi vào Bạch Vân Sơn giữa sườn núi vị trí. Sau đó Diệp Tinh có ý dẫn dò một ít chuyện, hai người đối với trạch viện phong cách các loại chi tiết lại tường trò chuyện hơn một giờ, phương mới rời khỏi Bạch Vân Sơn.

Trở lại Phụng Hoàng trấn về sau, Diệp Tinh lại chạy lợi quan phủ, hoa 35 mai kim tệ giá tiền, rốt cục đem Bạch Vân Sơn khỏi kia vùng núi khế đất nắm bắt tới tay.

Theo trong quan phủ xong xuôi thủ tục, sau khi ra ngoài, đã là hoàng hôn thời khắc.

Ánh chiều đi về Tây Thiên, nho nhỏ ánh chiều tà nhuộm đỏ chân trời đám mây.

"Hò, rốt cục giải quyết, sáng ngày mai có thể lấy bắt đầu làm việc. Bây giờ trở về nhà ăn cơm!" Diệp Tinh đại đại đuổi người một cái, sau đó cất bước chỉ hướng Xảo Nhi nhà mà đi.

Trần nhỏ khói bếp lượn lờ, rất nhiều người nhà đều đang nấu cơm.

Diệp Tinh đi vào Kiều Xảo nhà thời điểm, vừa tới cửa đã nghe đến một cỗ cơm mùi thơm, phi thường dễ ngủ. Đó là thuần thiên nhiên cơm, không có tăng thêm bất luận cái gì hóa học vật chất.

"Đại ca ca, người trở về á! Đang đợi lát nữa, ta cơm nhanh làm xong." Tiểu nha đầu đang bếp củi đốt lửa, lò bên trong màu da cam lửa cháy hừng hực nhảy nhót, nồi sắt phía trên có nhiều lần khói xanh không ngừng toát ra, toàn bộ trong phòng đều là cơm mùi thơm.

Diệp Tinh nhìn mắt trên bàn một bồn nhỏ đã rửa sạch sẽ rau xanh cùng một bát cắt thành mảnh thịt heo, nói: "Đồ ăn còn không có nấu đi, đến, đại ca ca vào bếp nấu cho người ăn!"

"Không được, không được!" Tiểu nha đầu hoảng vội vàng đứng dậy nói: "Loại chuyện này là chúng ta nữ hài làm, đại ca ca tại sao có thể làm loại chuyện này, sẽ bị người khác chê cười."

"Ách!" Diệp Tinh có chút bất đắc dĩ buông tay, trong lòng hơi động, nói: "Vậy ta đi mua hai cân Yêu thú thịt trở về đi, loại này phổ thông thịt heo không có gì ăn ngon."

"Há, thế nhưng là ta nghe người ta nói Yêu thú thịt rất đắt nha!" Tiểu nha đầu nói.

"Không có việc gì, ăn Yêu thú thịt đối thân thể tốt, chúng ta không thiếu mấy cái kia kim tệ." Diệp Tinh cười nói.



Khẩu trừ mua võ công bí tịch cùng xây nhà tiền, Diệp Tinh trong tay còn có hai ba trăm mai kim tệ đây.

Đem Yêu thú thịt mua về về sau, để tiểu nha đầu nấu một bàn thịt kho tàu.

Không thể không nói, Xảo Nhi nha đầu này tay nghề phi thường tốt. Vô luận là rau xanh vẫn là thịt kho tàu đều nấu ăn rất ngon.

Com tối thời điểm, tiểu nha đầu cũng đỡ mẩu thân nàg đi ra ăn com. Kiểu đại thẩm chỉ có ba mươi bảy ba mươi tám tuổi, nhưng mà nhiều năm vất vả, khiến nàg nhìn qua có hơn bốn mươi tuổi bộ dáng, hơi có vẻ già nua.

Ban đêm, gió mát phát phơ, ngoài cửa sổ cây hòe lá cây ào ào vang động.

Gió đêm phát động, gọi lên chân trời tầng mây, một vầng loan nguyệt treo không trung, rơi xuống gập gập trời sao ánh trắng, thông qua tiểu Mộc cửa sổ, soi tiến gian phòng bên trong.

Gian phòng bên trong, Diệp Tinh xuất ra Hoàng cấp nội công tâm pháp 《 cơ sở hô hấp thổ nạp pháp 》, cẩn thận duyệt một lần, sau đó bắt đầu ngồi xếp bằng, Ngũ Tâm Triều Thiên, chiếu vào tâm pháp khẩu quyết bên trong miêu tả, bắt đầu một hít một thở có quy luật hô hấp thổ nạp lên.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 30:: 1 tháng sau :

Nhắm mắt tĩnh tọa, trong đầu mặc niệm tâm pháp khẩu quyết.

Hô ——

Hút ——

Chậm rãi hấp khí, lại chậm chậm phun ra! Một hít một thở ở giữa có quy luật địa thổ nạp lấy. Theo hô hấp thổ nạp, Diệp Tinh cảm giác toàn thân lỗ chân lông tất cả đều thư giãn ra, có loại như mộc xuân phong thư sướng cảm giác.

Ngoài cửa sổ ánh trắng như nước, bóng cây pha tạp, gió nhẹ nhẹ phẩy, vang sào sạt.

Thời gian một điểm nhất lưu trôi qua, cảnh ban đêm trực thừa dần.

Cũng không biết qua bao lâu, chân trời lộ ra một tia ngân bạch sắc ánh sáng, ánh sáng dần dần khuếch tán ra tới.

Giây lát về sau giữa thiên địa bắt đầu sáng lên, một vầng mặt trời vàng óng đến phía Đông chân trời từ từ bay lên, ánh sáng mặt trời như vạn tên cùng bắn bắn về phía nhân gian. Đem Phượng Hoàng trấn từng tòa nhà ngói lầu các dát lên một tầng hào quang vàng óng.

Ánh sáng mặt trời thông qua cửa gỗ chiếu vào trong phòng nhỏ, trên giường gỗ khoanh chân ngồi tĩnh tọa Diệp Tinh mở hai mắt ra.

"Hô! Thật sự là thư sướng, nhanh như vậy một đêm liền đi qua." Diệp Tinh duỗi cái đại đại lưng mồi, từ trên giường đứng lên, chỉ cảm thấy cả người tinh thần sáng láng. Cứ việc một đêm không ngủ, nhưng lại không có chút nào mệt mỏi, ngược lại sáng khoái tinh thần. Trong lòng không khỏi cảm thán nội công tâm pháp thật sự là thần kỳ, khó trách những cái kia võ giả thể chất tốt như vậy.

"Đông đông đông!"

Ngoài cửa bỗng nhiên vang lên một trận nhẹ nhàng tiếng đập cửa.

"Đại ca ca, người tỉnh lại không có?" Ngoài cửa truyền đến tiểu nha đầu Xảo Nhi thanh âm.

"Ừm, vừa tỉnh!" Diệp Tinh đi qua, mở cửa phòng.

Chỉ gặp tiểu nha đầu Xảo Nhi đang bụng một chậu nước nóng đi tới.

Nước nóng bốc lên bùng bùng nhiệt khí, tiểu nha đầu đem khăn mặt để vào bên trong, vắt khô về sau, đem đưa cho Diệp Tinh, "Đại ca ca, cho người!"

"Ủm." Diệp Tinh tiếp nhận khăn nóng, đem mở ra, hướng trên mặt lau đi, khăn mặt hâm nóng rất lợi hại dễ chịu, một bên rửa mặt vừa nói: "Xảo Nhi, người về sau không cần đầu nước tiến đến phiền toái như vậy, ta tự đánh mình nước là được."

"Như vậy sao được chứ, cho đại ca ca đầu nước rửa mặt là Xảo Nhi nằm trong phận sự công việc." Tiểu nha đầu rất là chân thành nói: "Xảo Nhi là đại ca ca nha hoàn, đại ca ca đã mua xuống Xảo Nhi, Xảo Nhi về sau liền phải hầu hạ đại ca ca."

"Ha-Ha, không cần, đại ca ca cũng không phải ba tuổi tiểu hài tử, chính mình sẽ đánh nước rửa mặt." Diệp Tinh đang nói, chợt phát hiện tiểu nha đầu hốc mắt hồng hồng, lông mi dài run lên một cái, ẩn có nước mắt thoáng hiện.

"Đại ca ca có phải hay không ngại Xảo Nhi đàn, không thích Xảo Nhi!" Tiểu nha đầu cúi đầu, cái miệng nhỏ nhắn chu lên chu lên, thanh âm có giọng nghẹn ngào vị, ủy khuất vô cùng.

"Ách, không có có chuyện này a! Đại ca ca chỉ là quen thuộc mà thôi, bình thường đều là mình múc nước rửa mặt." Diệp Tinh vội vàng nói: "Xảo Nhi lại thông minh lại nhu thuận, đại ca ca làm sao lại ghét bỏ Xảo Nhi đây."

Tiểu nha đầu giữ im lặng, nước mắt như chuỗi ngọc đứt dây bắt đầu lã lã chảy xuống.

"Xảo Nhi đừng khóc a, người nha đầu này, tốt, tốt, tốt, đại ca ca nghe người." Diệp Tinh vội vàng nói.

"Ủm" Tiểu nha đầu tay nhỏ lau nước mắt mát, nghĩ linh tinh nói: "Trần Đông một bên Hoàng viên ngoại mỗi sáng sớm đều có bốn năm cái nha hoàn hầu hạ đầu, chỉ có không thích nha hoàn, Hoàng viên ngoại mới có thể đuổi đi"

"Đại ca ca không phải không ưa thích Xảo Nhi, đại ca ca là sợ người mệt mỏi." Diệp Tinh giải thích nói, trong lòng dờ khóc dờ cười, nha đầu này suy nghĩ coi là Diệp Tinh không muốn nàng hầu hạ rửa mặt là không thích nàng. Chỉ có thể nói võ lâm đại lục dù sao cũng là cổ đại phong kiến thể chế, xã hội hoàn cảnh cùng hiện đại đô thị hoàn toàn khác biệt. Cái này mười hai mười ba tuổi tiểu nha đầu nếu là ở Địa Cầu, cũng chính là cái vừa mừng một tiểu muội muội, ở vào nững nịu bị sủng ái tuổi tác. Nhưng mà, Xảo Nhi nha đầu này lại đã sớm hiểu chuyện bắt đầu công việc quản gia.

"Không mệt, đại ca ca, Xảo Nhi không mệt." Tiểu nha đầu nói: "Đại ca ca là có bản lĩnh lớn người, về sau khẳng định so Hoàng viên ngoại lợi hại. Mỗi ngày muốn tám cái 10 tên nha hoàn hầu hạ đây."

"Ồ? Nếu là đại ca ca về sau có mười cái tên nha hoàn hầu hạ, cái kia Xảo Nhi người cái này tiểu nha hoàn chẳng phải không có việc để hoạt động?" Diệp Tinh nhìn không được đùa nàng nói.

Tiểu nha đầu hơi sững sờ, nhất thời vãn về góc áo,

Khuôn mặt nhỏ xoắn xuýt vô cùng. Bộ dáng kia đáng yêu cực.

Điểm tâm là một bát cháo loãng thêm hai đĩa rau xanh. Ăn xong điểm tâm về sau, Diệp Tinh để Xảo Nhi mang theo tấm gương bật lửa những vật này đi trên trần bày quầy bán hàng. Diệp Tinh chính mình suy nghĩ tiến về Bạch Vân Sơn xem xét trạch viện kiến thiết tình huống.

Diệp Tinh kế hoạch trong tương lai muốn thấy một cái đại sơn trang, thậm chí phòng ngự Vô Song Thành bảo. Có điều cái này cần to lớn tiền tài, đầu nhập đại lượng nhân lực, vật lực cùng thời gian. Tạm thời là không có cái này tư nguyên, chỉ có thể trước xây một tòa đại trạch viện, trước coi đây là căn cơ.

Cái kia Lâm Khai Kiến Lâm đại bá không hổ là một hai chục tuổi già công tượng, hiệu suất làm việc rất cao. Diệp Tinh đuổi tới Bạch Vân Sơn Trang giữa sườn núi thời điểm, nhìn thấy có năm sáu mươi tên công tượng đã khởi công ở nơi đó đánh móng. Những thứ này công tượng mỗi cái đều là thân thể khỏe mạnh đại hán, màu đồng cổ da thịt dưới ánh mặt trời đỏ mồ hôi như mưa, di chuyển lấy cọc gỗ thạch đầu những vật này.

Võ lâm đại lục hoàn cảnh rất tốt, thiên địa nguyên khí vô cùng nồng đậm, thế giới này mọi người thể chất cũng phổ biến muốn so trên Địa Cầu mọi người mạnh rất nhiều.

Thời gian trôi qua rất nhanh, một ngày lại một ngày, Bạch Vân Sơn tòa nhà tại hừng hực khí thế kiến tạo. Diệp Tinh mỗi ngày đều sẽ đi xem xét một phen, ban ngày tại Bạch Vân Sơn phía trên đốc tra kiến thiết tiến độ, thuận tiện tại trên núi đá tĩnh tọa tu luyện, buổi tối suy nghĩ về Phụng Hoàng trấn Kiêu Xảo nhà tĩnh tọa tu luyện.

Thời gian một ngày nhanh giống như một ngày, trong nháy mắt một tháng thời gian đi qua, Bạch Vân Sơn trạch viện kiến thiết cũng gần khâu cuối cùng.

Lại là nhất triều ngày nắng chói chang, Bạch Vân Sơn phía trên một khối trên núi đá, Diệp Tinh ngồi xếp bằng, Ngũ Tâm Triều Thiên, tu luyện nội công tâm pháp.

"Ai, cái này đều tu luyện hơn một tháng, làm sao còn không có tu luyện ra luồng thứ nhất chân khí." Diệp Tinh rất là buồn bực, mở hai mắt ra, dừng lại tu luyện. Cái này hơn một tháng tu luyện, Diệp Tinh cảm giác mình thể chất rõ rệt đề bạt, khí lực so trước kia tăng lớn hơn nhiều, động tác cũng càng thêm nhanh nhẹn. Chỉ là thể chất tuy nhiên đề bạt rất nhiều, nhưng vẫn như cũ không có tu luyện ra chân khí. Phải biết chỉ có tu luyện ra luồng thứ nhất chân khí về sau, mới xem như nhất trọng cảnh võ giả.

Người bình thường cùng võ giả so sánh, thực lực sai biệt phi thường lớn. Bởi vì võ giả có thể tiêu hao chân khí, chiến lực tăng gấp bội. Mà lại chân khí còn có thể tẩy phạt kinh mạch, kéo dài tuổi thọ. Tại võ lâm đại lục, võ giả địa vị muốn so với người bình thường tôn quý rất nhiều.

"Cái này 《 cơ sở hô hấp thở nạp pháp 》 cuối cùng chỉ là Hoàng giai hạ phẩm công pháp. Hiện tại tòa nhà không sai biệt lắm xây xong, sáng ngày mốt liền có thể trở lại địa cầu, tại mang vài thứ tới bán, mau chóng mua vốn Hoàng giai thượng phẩm nội công tâm pháp." Diệp Tinh trầm nghĩ trong lòng, ánh mắt không khỏi nhìn hướng phía dưới cái kia tòa nhà đại trạch viện.

Diệp Tinh giờ phút này vị trí núi đá vị trí có cao ba mươi, bốn mươi mét, nhìn xuống mà xuống, vừa dễ dàng nhìn thấy cả tòa đại trạch viện toàn cảnh. Đại trạch viện đã cơ bản xây xong, chỉ còn lại có một số một bên cạnh góc sừng, có mấy cái công tượng tại trên nóc nhà xứng mái ngói, cũng có mấy cái công tượng bên ngoài tường trên cửa chính xoát son hồng.

Diệp Tinh hơi xem xét phía dưới trạch viện kiến thiết, sau đó tiếp tục nhắm mắt khoanh chân, tĩnh tọa tu luyện.

Chính tu luyện, bỗng nhiên, phía dưới truyền đến 'suru' một tiếng.

Diệp Tinh lập tức mở hai mắt ra, chỉ gặp phía dưới một cái váy đỏ thiếu nữ tay cầm bảo kiếm, song chân vừa đạp mặt đất, cả người như chim bay bay lên trên không, nhảy lên chính là chừng hai mươi thước, chân ngọc hướng trên vách đá dựng đứng nhẹ nhàng điểm một cái, một cái bay lên không trung lật, đã đi vào Diệp Tinh trước người.

"Ha ha, thói lưu manh, ngươi ở chỗ này làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 31:: Không trung nhảy Bungee :

Chính tu luyện, bỗng nhiên, phía dưới truyền đến 'suru' một tiếng.

Diệp Tinh lập tức mở hai mắt ra, chỉ gặp phía dưới một cái váy đỏ thiếu nữ tay cầm bảo kiếm, song chân vừa đạp mặt đất, cả người như chim bay bay lên trên không, ồng tay áo tung bay, nhảy lên chính là chừng hai mươi thước, chân ngọc hướng trên vách đá dựng đứng nhẹ nhàng điểm một cái, một cái bay lên không trung lật, đã đi vào Diệp Tinh trước người.

"Ha ha, thói lưu manh, ngươi ở chỗ này làm gì?"

"Ta tại tu luyện nội công đâu! Ha-Ha, Hạ nha đầu ngươi đến vừa vặn, ta có một vấn đề muốn hỏi ngươi!" Diệp Tinh lúc này hỏi: "Ta ấn lấy bản này nội công tâm pháp tu luyện, đều tu luyện hơn một tháng, là sao còn tu luyện không ra chân khí?"

"Hi hi, ngươi còn tu luyện nội công nha, ngươi tu luyện là cái gì bí tịch?" Váy đỏ nữ hài hỏi.

"Hắc hắc, là 《 cơ sở hô hấp thở nạp pháp 》." Diệp Tinh cười khan nói.

"Phốc!" Váy đỏ nữ hài che miệng cười nói: "Hoàng giai hạ phẩm bí tịch, ngươi còn muốn tu luyện ra chân khí đến? Ha-Ha, hơn nữa còn là Hoàng giai hạ phẩm trong bí tịch thô nhất một bản. Cái kia 《 cơ sở hô hấp thở nạp pháp 》，liền xem như chưa đầy mười tuổi, vẫn còn tu luyện tốt nhất thời kỳ hài đồng tu luyện, sợ rằng cũng phải đợi thời gian nửa năm mới có thể tu luyện ra chân khí. Còn ngươi, Ha-Ha, ngày tháng năm nào về sau, ngươi hẳn là cũng có thể tu luyện ra chân khí."

"Có khó như vậy sao?" Diệp Tinh cười khổ nói.

"Nói nhảm, tập võ chi đạo vốn là khó khăn trùng điệp. Hô hấp thở nạp càng là cần quanh năm suốt tháng tích lũy, mới có thể hấp thu một số thiên địa nguyên khí ngưng luyện ra chân khí." Hạ nha đầu trợn mắt trừng một cái nói: "Ngươi cho rằng vừa được đến bí tịch, liền có thể lập tức trở thành võ giả a. Nghĩ ra được đẹp vô cùng!"

"Thế nhưng là ta ta cảm giác mỗi ngày thể chất đều tăng lên a, ta hiện tại một người đánh ngã năm sáu đại hán cũng không có vấn đề gì đây." Diệp Tinh nói.

"Đã có thể một cái đánh năm cái? Cảm thấy tiến bộ vẫn còn lớn." Váy đỏ nữ hài kinh ngạc một tiếng, nói ra: "Thực sự trở thành võ giả trước đó, còn có một cái quá độ giai đoạn tên là Đoán Thể Kỳ. Đoán Thể Kỳ là xen vào võ giả cùng người bình thường ở giữa, ở vào Đoán Thể Kỳ người, lực lượng nhanh nhẹn còn mạnh hơn người bình thường rất nhiều. Ngươi bây giờ không sai biệt lắm thì ở vào Đoán Thể Kỳ, xem như luyện tập thân thể trung hậu kỳ giai đoạn đi."

Nghĩ một lát, váy đỏ nữ hài kinh ngạc nói: "Theo lý thuyết chỉ dựa vào tu luyện 《 cơ sở hô hấp thổ nạp pháp 》 là không thể nào tiến bộ nhanh như vậy, trong khoảng thời gian này ngươi cần phải thường xuyên ăn Linh Đan cùng Yêu thú thịt a?"

"Ha-Ha, cái này nhất định phải, ta nghĩ một lát đều ăn Yêu thú thịt, dinh dưỡng lại tốt ăn!" Diệp Tinh cười nói. Cái này một tháng thời gian, hẳn một ngày ba bữa đều là ăn Yêu thú thịt, tiêu vào mua Yêu thú thịt tiền lên đều có tám chín mươi kim tệ.

"Trách không được tiến bộ vẫn rất nhanh, tập võ là cần tiêu hao đại lượng tư nguyên. Nhìn không ra ngươi vẫn rất có tiền nha." Váy đỏ cô bé nói.

"Đó là đương nhiên, ta thể nhưng là tương lai đại thổ hào."

"Nhìn ngươi cái kia đặc chí dạng, có tiền nhân rồi làm gì không mua bản hoàng giai thượng phẩm bí tịch?" Hạ nha đầu nghi ngờ nói.

"Khụ khụ, gần nhất trong tay có chút gấp, ta cái này không vừa xây một tòa nhà lớn nha." Diệp Tinh nói: "Ta tòa nhà lớn lập tức liền xây xong, có rãnh tới nhà của ta chơi nha!"

"Thôi đi, nhà ngươi có cái gì tốt chơi, ta mới không đi đây." Hạ nha đầu bĩu môi nói.

"Nhà ta hay có chơi vui đồ vật nha, liền sợ ngươi đến lúc đó đến lại không đi được." Diệp Tinh ngạo nghễ nói.

"Mặc kệ ngươi đây!" Hạ nha đầu tròn mắt trừng một cái, nói: "Đúng, ngươi bây giờ có rãnh không? Ngươi cho tiểu thư nhà ta cái kia nhạc cụ giống như hư, nghe nghe đột nhiên liền không có thanh âm"

"Hắn là không có điện đi, ta đi theo ngươi nhìn xem." Diệp Tinh lúc này đứng dậy, chỉ hướng sau lưng núi đường đi tới.

"Làm gì đi đường núi, phiền toái như vậy, trực tiếp nơi này đi xuống nhanh hơn mà!" Hạ nha đầu chỉ chỉ dưới vách núi, trên mặt xuất hiện một tia cười xấu xa, như mực đôi mắt lẫn lông lóc xoay quanh lấy, không biết đang có ý đồ gì.

"Ngươi đừng đùa ta, cái kia ba mươi mấy mét cao đâu! Đi xuống ta còn không ngã chết." Diệp Tinh ánh mắt cảnh giác, trong lòng bỗng nhiên xuất hiện một tia dự cảm không tốt, vội vàng chỉ hướng đường núi chạy tới.

Nhưng mà,

Vừa chạy mấy bước, thân thể bỗng nhiên đầy ánh sáng, hai chân đã ly khai mặt đất.

"Hi hi, sẽ không ngã, ta mang ngươi đi xuống! Đừng sợ nha! Thật tốt chơi!" Váy đỏ nữ hài một thanh nắm chặt Diệp Tinh sau lưng cổ áo, . song chân vừa đạp mặt đất, 'suru' một tiếng, đã mang theo Diệp Tinh chỉ hướng vách núi người nhẹ nhàng xuống.

"Ta sợ độ cao, ta không muốn chơi nhảy Bungee a! A! A!"

Gió thoảng bên tai âm thanh vù vù, Diệp Tinh cảm giác thân thể cấp tốc hạ xuống, một trái tim đều nhanh nhảy ra cuống họng tới. Cuống quýt ở giữa song tay vò một cái bao quát, trực tiếp ôm lấy bên cạnh cái kia mềm mại bờ eo thon.

"A, thôi lưu manh, ngươi làm gì, ngươi mau buông tay a!" Bên tai vang lên thiếu nữ nổi giận vô cùng, tức hồng hồng thanh âm.

Váy đỏ nữ hài không ngừng giãy dụa lấy, Diệp Tinh khẩn trương phía dưới càng ôm càng chặt.

"Đừng nhúc nhích a, ta thì vừa vặn hạ, ta không muốn ngã chết a!"

"Sẽ không ngã, ta nắm lấy quần áo ngươi đâu! Ngươi mau buông tay a, ngươi tên lưu manh này!"

"Hô!" "Hô hô hô!"

Gió thoảng bên tai âm thanh vù vù, ba mươi mấy mét cao độ tuy cao, nhưng ba năm hơi thở về sau, hai người cũng đều hạ xuống. Rơi vào đại trạch viện trước cửa, rất nhiều công tượng đều nhìn qua hai người.

"Còn không mau buông tay!" Váy đỏ nữ hài khuôn mặt đỏ bừng, vừa thẹn vừa giận, thân thủ liền muốn rút ra bên hông trường kiếm.

"A..., Hạ nha đầu, ngươi cái này cũng không nên trách ta nha. Là chính ngươi phải làm làm ta, ta có thể không phải cố ý muốn chiếm tiện nghi của ngươi a, hắc hắc." Diệp Tinh vội vàng nói sang chuyện khác: "A, đúng, ngươi không phải nói tiểu thư nhà ngươi MP3 hư à, Đi đi đi, chúng ta nhanh đi sửa chữa, khác để tiểu thư nhà ngươi chờ quá lâu!"

Còn chưa dứt lời, Diệp Tinh đã 'Bịch' một chút, theo Tiên Tuyền sơn trang phương hướng bay vượt qua chạy tới.

"Thối lưu manh! Chạy thật nhanh!" Váy đỏ nữ hài oán hận dậm chân một cái, đuổi theo.

## Chương 32:: 《 Tiên Thiên Công 》 :

Tiên Tuyền son trang, muôn hoa đua thắm khoe hồng, bướm翩翩 bay. Khúc kính uốn lượn, nổi thẳng Hồ Tâm Đình.

Trong đình một tịch bạch ngọc cổ cầm, nửa sạch y nữ tử, lụa mỏng che mặt, xanh nhạt ngón tay ngọc kích thích dây đàn, từng cái mỹ diệu thanh âm truyền vang mà ra.

Trên mặt hồ, sóng biếc dập dờn, mấy cái chuồn chuồn lướt nước mà qua. Suối chảy thác tuôn như một đạo dải lụa màu bạc đến trên vách núi đá trùng kích mà xuống, bọt nước vẩy ra, hợp lấy tiếng đàn hình thành một khúc rung động lòng người vô cùng giai diệu.

Theo Diệp Tinh đến, tiếng đàn liền ngưng.

Áo tuyết nữ tử ngọc thủ che ở bạch ngọc cổ cầm bên trên, đem rung động dây đàn nhẹ nhàng vuốt lên, đôi mắt đẹp nhìn về phía Diệp Tinh, môi son khẽ mở, "Diệp công tử, lại phải làm phiền người. Người lần trước cho ta nhạc cụ MP3 chẳng biết tại sao, nghe nghe thì không có âm thanh, có thể hay không giúp ta xem một chút là chuyện gì xảy ra?" Áo tuyết nữ tử nói theo trong tay áo lấy ra MP3.

"Hắn là không có điện đi, ta xem một chút!" Diệp Tinh lúc này theo áo tuyết nữ tử trong tay tiếp nhận MP3, đem Pin cái nắp lật ra, lại từ trong túi lấy ra hai đoạn mới Pin, đem mới Pin thay đổi, sau đó đờ xuống nút khởi động.

Theo một trận đặc thù khởi động máy âm nhạc vang lên, MP3 màn hình một lần nữa sáng lên.

"Cái này MP3 không có hư, chỉ là không có điện mà thôi." Diệp Tinh cười nói, đem MP3 đưa cho áo tuyết nữ tử.

Áo tuyết nữ tử đôi mắt đẹp hơi vui, tiếp nhận Diệp Tinh MP3, nghi ngờ nói: "Không có điện? Không biết Diệp công tử nói tới điện, là chỉ cái gì?"

"Điện thoại có thể hiểu được thành là một loại năng lượng, liền giống với võ giả phát động kiếm chiêu đao pháp lúc, cần tiêu hao chân khí một dạng. MP3 muốn thả âm nhạc lời nói, cũng muốn tiêu hao điện năng." Diệp Tinh giảng giải.

"Thì ra là thế." Áo tuyết nữ tử gật gật đầu, lập tức một đôi đẹp mắt liễu mi lại hơi nhú lên, hỏi: "Chỉ là chúng ta võ giả muốn là chân khí tiêu hao quá lớn lúc, có thể thông qua vận chuyển nội công tâm pháp cùng phục dụng Đại Hoàn Đan đến bổ sung. Vậy cái này nhạc cụ MP3 nếu như không có điện, làm như thế nào bổ sung?"

"Đôi Pin nha, tựa như ta vừa mới như vậy, một lần nữa thay đổi hai đoạn mới pin khô, thì lại có điện năng." Diệp Tinh nói: "Ta trên người bây giờ cũng liền cái này hai đoạn pin khô, hai ngày nữa người có thể đến ta ngoài phủ lấy thêm mấy cái tiết Pin dự bị."

"Ừm, cái kia liền đa tạ Diệp công tử." Áo tuyết nữ tử cảm kích nói, bỗng nhiên đôi mắt đẹp ba quang nhất chuyển, quan sát tỉ mỉ Diệp Tinh liếc một chút, gặp Diệp Tinh hô hấp ở giữa rất có tiết tấu, không khỏi kinh ngạc nói: "Diệp công tử gần nhất thể nhưng là tại tập võ?"

"Ha-Ha, đúng vậy a. Chỉ là tại hạ tự chất so sánh ngu dốt, đều luyện một tháng còn không có luyện được chân khí tới." Diệp Tinh cứng ngắt gãi gãi đầu, "Để cô nương bị chê cười!"

"Diệp công tử, tập võ lời nói không thể nóng vội, tu luyện nội công tâm pháp hô hấp thở nạp ở giữa cần tiến hành theo chất lượng!" Áo tuyết nữ tử đôi mắt đẹp nhất động, từ bên hông hái kẻ tiếp tinh mỹ cái túi nhỏ, sau đó ngọc thủ thăm dò vào trong bao vải.

Diệp Tinh hai mắt trong chớp lát tròn tròn, tràn ngập vẻ kinh dị, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm áo tuyết nữ tử tay, chỉ gặp áo tuyết nữ tử theo cái kia cái túi nhỏ bên trong lấy ra một bản phong cách cổ xưa sách. Đương nhiên, đây không phải quan trọng, mấu chốt là cái kia tinh mỹ cái túi nhỏ mới không đến bàn tay kích cỡ tương đương a, thế mà có thể giả vờ phía dưới một quyển sách? Coi như sách vở thành viên giấy đều không đủ nhét a!

"Cái này không khoa học a!" Diệp Tinh ánh mắt chấn động vô cùng, "Chẳng lẽ là trong truyền thuyết không gian túi?"

"Diệp công tử, võ giả chúng ta bình thường đều là từ hải đồng thời kỳ bắt đầu tu luyện, khi còn nhỏ từ nẫu thể mạng đến cái kia cổ Tiên Thiên chi khí còn chưa tiêu tán, khi đó tu luyện có thể làm ít công to. Có điều mọi thứ không có tuyệt đối, ta chỗ này vừa vặn có một bản nội công tâm pháp có lẽ tương đối thích hợp người." Áo tuyết nữ tử cầm trong tay sách đưa cho Diệp Tinh.

"Tiên Thiên Công!" Diệp Tinh ánh mắt nhìn đến bí tịch bìa ba cái kia phong cách cổ xưa mà cứng cáp mạnh mẽ chữ lớn, không khỏi một trận do dự, trong lòng có loại dự cảm, bí tịch này rất có thể đúng vậy vì trân quý Huyền Giai bí tịch. Phải biết cho dù là Huyền Giai hạ phẩm bí tịch đều muốn hơn ngàn kim tệ, mà lại vẫn là có tiền mà không mua được, cần thông qua buổi đấu giá mới có cơ hội mua được.

"Bí tịch này quá trân quý, ta "

"Còn mời công tử nhận lấy, bí tịch này đối với ta cũng chỗ vô dụng! Giữ lấy cũng không có tác dụng gì đâu." Áo tuyết nữ từ khuyên: "Công tử nhạc cụ đối với ta trợ giúp quá lớn, ta trong khoảng thời gian này luyện tập nhạc cụ bên trong cầm khúc, Âm Công tiến bộ rất lớn. Quyền bí tịch này coi như là đáp tạ công tử đi! Làm ơn tất nhận lấy!"

"Tốt a, cái kia Diệp Tinh thì cảm ơn cô nương!"

Hơi hơi chần chờ, Diệp Tinh lúc này tiếp nhận bí tịch 《 Tiên Thiên Công 》. 《 cơ sở hô hấp thổ nạp pháp 》 cuối cùng chỉ là Hoàng giai hạ phẩm, Diệp Tinh xác thực cần một môn cao đẳng nội công tâm pháp, hẳn muốn trở thành võ giả.

"Tại hạ có thể hay không mạo muội hỏi thăm cái này 《 Tiên Thiên Công 》 là bực nào cấp công pháp?" Diệp Tinh có chút cứng ngắc hỏi: "Theo cô nương xem ra, ta cần phải bao lâu có thể trở thành võ giả?"

"Công tử trước mắt đã ở vào Đoán Thể Kỳ, nếu có thể có sung túc đan dược và Yêu thú thịt phối hợp tu luyện lời nói, hẳn là có thể tại trong bảy ngày luyện được luồng thứ nhất chân khí?" Áo tuyết nữ từ ngẫm lại, trầm ngâm nói.

"Thật là như thế! Vậy quá tốt!" Diệp Tinh nhất thời mừng rỡ vô cùng nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 33:: Siêu cấp nồng đậm thiên địa nguyên khí :

"Tu hành tốc độ nhanh chậm có tam đại nhân tố ảnh hưởng, một là tự thân căn cốt ưu khuyết; hai là công pháp đẳng cấp cao thấp; ba là tài nguyên tu luyện. Bên trong tài nguyên tu luyện lại bao quát đan dược, Yêu thú thịt cùng thích hợp tu luyện thiên địa nguyên khí dồi dào động thiên phúc địa. Công tử trước mắt đã ở vào Đoán Thể Kỳ, công pháp phương diện cũng có 《 Tiên Thiên Công 》, nếu có thể lại phối hợp sung túc đan dược và Yêu thú thịt tu luyện lời nói, hẳn là có thể tại trong bảy ngày luyện được luồng thứ nhất chân khí?" Áo tuyết nữ từ ngẫm lại, trầm ngâm nói.

"Thật là như thế! Quá tốt!" Diệp Tinh nhất thời vui mừng quá độ.

Diệp phủ đã hoàn toàn xây xong, rồi đi Tiên Tuyền sơn trang về sau, Diệp Tinh về tòa nhà lớn một chuyến, đem còn thừa tiền công đưa cho công nhân, sau đó chuẩn bị dọn nhà công việc.

Cái gọi là dọn nhà thực cũng không có thứ gì, chủ yếu là Kiều Xảo nha đầu kia dọn nhà, cùng Kiều đại thẩm cũng chuyển vào Diệp phủ bên trong ở lại.

Sau đó cũng là đi trên trần mưa sấm một số gỗ lim đồ dùng trong nhà những vật này, đứng nhìn đầy đều là vụn vặt việc nhỏ, cái này một bận rộn lại là một cái buổi chiều đi qua.

Mặt trời xuống núi, đã là hoàng hôn thời khắc.

Sau khi ăn cơm tối xong, tại trong vườn đi dạo một vòng, Diệp Tinh liền chuẩn bị trở về phòng luyện công tĩnh tọa tu luyện nội công tâm pháp.

"Nhà vệ sinh còn thiếu hai cái bồn cầu tự hoại, phòng tắm đến đựng cái vòi phun tắm rửa dùng, sau đó phòng khách tốt nhất phải có một cái đại bình phong máy tivi Lcd, còn có máy tính cùng dầu diesel máy phát điện chờ một chút đều là nhất định phải. Muốn mua đồ tốt nhiều a, điện nước cũng được bản thân đựng, cái này có bận bịu." Diệp Tinh chỉ hướng phòng luyện công mà đi, vừa đi vừa tự hỏi trời sáng muốn mua thứ gì.

"Đại ca ca!" Thân thể đằng sau truyền lại một đạo thanh thúy đồng âm.

Diệp Tinh quay đầu nhìn lại, là Kiều Xảo tiểu nha đầu này, không khỏi cười nói: "Xảo Nhi gọi đại ca ca chuyện gì chứ, tòa nhà này vừa ý không?"

"Ừm, tòa nhà mới rất lớn rất xinh đẹp." Tiểu nha đầu vui vẻ nói.

"Ha-Ha, các loại đại ca ca kiếm nhiều tiền, hội xây càng tốt đẹp hơn xinh đẹp." Diệp Tinh cười nói: "Tốt, đại ca ca muốn đi luyện công."

Nghĩ một lát, Diệp Tinh lại trịnh trọng nói: "Đúng, Xảo Nhi, đại ca ca có khi luyện công hội luyện cả ngày, như không có cái gì đại sự lời nói, người ngân vạn không thể tới quấy rầy đại ca ca nha!"

"Ừm, Xảo Nhi biết!" Tiểu nha đầu nhu thuận gật gù đầu.

Cái này một tháng thời gian, Diệp Tinh thường thức tỉnh tọa tu luyện, tiểu nha đầu cũng là biết, bình thường cũng không thể đi quấy rầy Diệp Tinh.

Phòng luyện công vị trí tại cả tòa tòa nhà lớn bên trong xem như bí mật nhất vị trí. Diệp Tinh liền cửa đều làm cho rất nhỏ, nếu không nhìn kỹ lời nói, thật đúng là phát hiện không đây. Tiến vào phòng luyện công về sau, Diệp Tinh liền vội vàng đem cửa phòng khóa trái rồi.

"Đêm nay ta ngay tại cái này tĩnh tọa tu luyện, Địa Cầu bên kia thiên địa nguyên khí quá mỏng manh, trời sáng lại trở về." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, nhìn mắt từ gỗ phương hướng, sau đó trực tiếp tại trong phòng luyện công bồ đoàn bên trên ngồi xếp bằng.

"Theo Đạm Thai cô nương nói, tu luyện 《 Tiên Thiên Công 》, bảy ngày sau, ta liền có thể trở thành võ giả, thật sự là chờ mong a!" Diệp Tinh không kịp chờ đợi từ trong ngực lấy ra bí tịch, đem bí tịch lật ra, nhất thời từng hàng Cổ Triện thể văn tự đập vào mi mắt ——

"Thiên Chi Đạo vạn vật đều có linh Tiên Thiên chi khí, tồn tại ở thể, nạp tại hô hấp thổ nạp, tuần hoàn không ngừng, sinh sôi không ngừng!"

Dựa theo 《 Tiên Thiên Công 》 công pháp khẩu quyết, Diệp Tinh bắt đầu tĩnh tâm nhắm mắt, tu luyện nội công tâm pháp.

Ngồi xếp bằng, Ngũ Tâm Triều Thiên, trong đầu mặc niệm tâm pháp khẩu quyết.

Hô ——

Hút ——

Chậm rãi hấp khí, lại chậm chậm phun ra, một hít một thở ở giữa, linh đài càng thêm thư thái. Cứ như vậy yên tĩnh hô hấp thổ nạp, thời gian một điểm nhất lưu trôi qua.

Màn đêm buông xuống, bóng tối bao trùm khắp nơi. Không bao lâu, treo trăng đầu ngọn liễu, rơi xuống mông lung ánh sáng. Gió đêm phơ phất, trong bầu trời đêm mây đen phiêu động.

Theo thời gian trôi qua, cảnh ban đêm trực thừa dần.

Trong nháy mắt lại là một đêm đi qua, hơi sáng ánh sáng theo nóc nhà cửa sổ mái nhà chiếu vào, chiếu vào phòng luyện công bên trong.

"Hô, hùng đông, nhanh như vậy!" Diệp Tinh mở hai mắt ra, hai mắt thần quang trong trẻo, toàn thân tinh lực dồi dào,

Cảm giác có sức lực dồi dào.

"Đạm Thai cô nương xuất thủ bất phạm, cái này 《 Tiên Thiên Công 》 quả thực là thần công, so 《 cơ sở hô hấp thổ nạp pháp 》 mạnh quá nhiều, cứ theo đà này, nói không chừng chỉ cần năm sáu ngày thời gian ta thì có thể trở thành võ giả." Diệp Tinh trong ánh mắt có vẻ mừng rỡ, "Đêm nay tiếp tục tu luyện, bất quá bây giờ đến trở lại địa cầu một chuyến, đều rồi đi lâu như vậy, có một đồng lớn sự việc không có xử lý."

Diệp Tinh lúc này đứng dậy chỉ hướng sau lưng đi đến, đi vào phòng luyện công dựa vào tường vách tường cái kia trước tủ sách, đem sách tủ dời, phía trước vách tường nhất thời lộ ra một đầu đen nhánh thông đạo.

Đầu này đen nhánh thông đạo tự nhiên là thông hướng truyền tống môn cái sơn động kia. Diệp Tinh đặc biệt đem phòng luyện công xây ở núi này vách tường vị trí, chính là vì thuận tiện lui tới lưỡng giới. Ngay tại hôm qua tòa nhà triệt để hoàn thành, công tượng đều sau khi rời đi, Diệp Tinh tìm cái thời gian lặng lẽ đem một tháng trước phong bế động khẩu một lần nữa đào mở.

Trong thông đạo đen kịt một màu, Diệp Tinh di động Giá sách, đem động khẩu một lần nữa ngăn chặn, sau đó mở ra điện thoại di động đèn pin công năng, nhất thời một chùm sáng dây theo điện thoại di động Cameras bên trong chiếu xạ mà ra, chiếu sáng thông đạo.

Dưới chân đều là đá vụn, chỉ hướng phía trước đi hai ba mươi mét, lần nữa đi vào màu tím ánh sáng trước.

"Lần này lúc rời đi ở giữa hơi dài, đến nhanh đi về, cũng không biết Thảo Ngư bán được như thế nào." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này chỉ hướng màu tím ánh sáng đi đến, chuẩn bị chui vào truyền tống môn bên trong.

Nhưng mà, vừa mới tới gần màu tím ánh sáng, bỗng nhiên màu tím ánh sáng chung quanh khí lưu mờ mịt lưu động, bỗng nhiên chỉ hướng Diệp Tinh vọt tới, thông qua miệng mũi lỗ chân lông chui vào Diệp Tinh bên trong thân thể.

Diệp Tinh lập tức sững sờ

"Cái này? Ngoa tào, thật là nồng nặc thiên địa nguyên khí!" Diệp Tinh thần sắc kích động vô cùng, liền bận bịu ngồi xếp bằng, bắt đầu vận chuyển 《 Tiên Thiên Công 》 nội công tâm pháp.

Hô ——

Hút ——

Chậm rãi hấp khí, lại chậm chậm phun ra. Từng đạo từng đạo nhát khí lưu màu tím bị Diệp Tinh hút nhập thể nội, Thanh Khí hút vào, trọc khí phun ra. Một hít một thở ở giữa, Diệp Tinh cảm giác thể chất đang phát sinh lột xác kinh người.

Sau nửa canh giờ, một dòng nước ấm từ đan điền bụng dưới vị trí bay lên, vòng quanh bên trong thân thể kinh mạch chậm rãi vận chuyển.

"Cái này dòng nước ấm hẳn là chân khí!" Diệp Tinh hai mắt bỗng nhiên mở ra, trong mắt thần quang trong trẻo. Đem chân khí vận đến hữu chưởng, đột nhiên chỉ hướng trong động một khối núi đá đập tới.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn, khối kia núi đá bị đánh bay mà ra, nện ở trên vách động, mảnh đá vẩy ra.

"Thật cường đại, khó trách thực lực võ giả viễn siêu người bình thường!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, nhìn về phía cái kia màu tím ánh sáng, lẩm bẩm nói: "Không nghĩ tới cái này màu tím ánh sáng chung quanh thiên địa nguyên khí thể mà như thể dồi dào, nếu không có lần tu luyện này nội công tâm pháp, ta chỉ sợ còn phát hiện không đây."

Thiên địa nguyên khí lưu giữ giữa thiên địa, có nhiều có ít, có nồng đậm có mỏng manh. Người bình thường là cảm ứng không ra, chỉ có tu luyện nội công tâm pháp người, quanh năm suốt tháng hô hấp thổ nạp, mới có thể dần dần cảm ứng được thiên địa nguyên khí tồn tại. Bởi vậy, trước đó nhiều lần tới nơi này, Diệp Tinh đều không cảm ứng được nơi này nồng đậm thiên địa nguyên khí.

Diệp Tinh tỉ mỉ quan sát hạ, phát hiện càng đến gần màu tím ánh sáng vị trí, thiên địa nguyên khí thì càng nồng đậm.

"Vốn là cần năm sáu ngày thời gian mới có thể Ngưng Luyện chân khí, kết quả mới qua nửa giờ, Ha-Ha, nơi này thiên địa nguyên khí chỉ sợ viễn siêu những cái được gọi là động thiên phúc địa đi!" Diệp Tinh thần sắc mừng rỡ vô cùng.

Phải biết động thiên phúc địa đúng vậy vì trân quý tu luyện bảo địa, mỗi khi có mới động thiên phúc địa bị phát hiện lúc, đều sẽ khiến đông đảo cường giả kịch liệt chém giết tranh đoạt. Có chút tiểu môn phái không cách nào đạt được động thiên phúc địa, cũng sẽ ai cầu ai, đem môn phái xây dựng ở thiên địa nguyên khí tương đối dồi dào địa phương, có lợi cho tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 34:: Bể Hãi tân thành :

Diệp Tinh dẫn theo một túi Yêu thú thịt, thông qua màu tím ánh sáng truyền tống môn, xuất hiện lần nữa tại tổ trạch trong giếng cỏ.

Vừa về tới Địa Cầu, trong túi điện thoại di động liên tít tít vang lên không ngừng.

Mở ra điện thoại di động, chỉ gặp truyền tin trong ghi chép một loạt cuộc gọi nhỡ, cùng tin tức cột bên trong hơn ba mươi điều chưa tin tức.

Tin tức rất hơn, có nhị cô, có Chu Đại Tráng, có lão mụ, có bạn học thời đại học, còn có Trần Phụng, Hứa Tinh phát tới. Thậm chí còn có thật nhiều điều công thương ngân hàng tiền tiết kiệm tin tức.

"Một tháng thời gian kiếm lời hơn 4 triệu, thật sự sáng khoái!" Diệp Tinh mắt nhìn công thương ngân hàng nhập trương tin tức, đem đóng lại, sau đó bấm Chu Đại Tráng điện thoại.

"Uy! Đại Tráng a!"

"Tinh ca a, thật đúng là nguoi a, ta trông mong chăm nhỏ trông mong mặt trắng rớt cục chò đến nguoi xuất hiện. Nguoi đến cùng đi nơi nào đi công tác, làm sao đi lâu như vậy, điện thoại đều đánh không thông. Đồ ăn lập tức liền muốn không, Thảo Ngu đều cung ứng không được, những khách sạn đó lão bản thúc đến theo cái gì giống như" trong điện thoại truyền đến Chu Đại Tráng lại là kinh hi lại là phàn nàn thanh âm.

"Ha-Ha, làm sao theo cái oán phụ giống như. Tốt, ta đây không phải trở về à. Nguoi bây giờ có thời gian lời nói thì tới nhà của ta một chuyến, ta lập tức lại phối một nhóm Thảo Ngu đồ ăn." Diệp Tinh cười nói.

"Có, có, ta hiện tại nhàn hoàng đầu, ta lập tức đi tới." Chu Đại Tráng vội vàng nói.

Sau khi cúp điện thoại, Diệp Tinh lúc này bắt đầu chế tác Thảo Ngu đồ ăn.



Từ trong phòng bếp mang tới cái thớt gỗ, trước đem Yêu thú thịt chặt thành thịt vụn, mà hậu nhân tham Đường Quy các loại trung dược cùng đại lượng tinh bột, theo 1 : 100 tỉ lệ phối trí, đều đều quý.

Sau một lát, nhất đại thùng Thảo Ngu đồ ăn liền chế tác hoàn thành. Sở dĩ nhân sâm Đường Quy các loại thuốc Đông Y, chủ yếu là vì nghe nhìn lẫn lộn, để tránh bị người nhìn ra nghe thấy. Dù sao Thảo Ngu đồ ăn đối ngoại tuyên truyền thì là một loại trung dược cách điều chế. Một số thuốc Đông Y, sẽ rất khó phát hiện Yêu thú thịt đặc thù. Một ít người có quyết tâm nếu là muốn nghiên cứu Thảo Ngu đồ ăn, chú ý lực cũng sẽ bị hấp dẫn đến trung dược phối trộn bên trên. Đối với Diệp Tinh tới nói, có thể tránh bớt rất nhiều không tất yếu phiền phức.

Thảo Ngu đồ ăn vừa mới chế tác hoàn thành, ngoài cửa lớn liền vang lên một tràng tiếng gõ cửa, không cần phải nói, khẳng định là Chu Đại Tráng tiểu tử này.

"Tinh ca, đồ ăn đâu, đồ ăn ở đâu?" Chu Đại Tráng vừa vào cửa thì đi thẳng vào vấn đề nói.

"Tại nhà bếp đâu, tiểu tử nguoi gấp cái gì." Diệp Tinh cười nói: "Có nhất đại thùng đâu!"

"Vây quá tốt, ta nói Tinh ca a, nguoi biết rõ bản thân bận, liền không thể nhiều phối điểm đồ ăn à. Nguoi biết trong khoảng thời gian này chúng ta kiếm ít bao nhiêu tiền không, những khách sạn đó lão bản không ngừng thúc, ta chỉ có thể không ngừng hạn chế Thảo Ngu lượng tiêu thụ, từ mỗi ngày hai trăm điều một mực giảm bớt đến chừng một trăm điều."

"Tốt, nên kiếm tiền sẽ không thiếu." Diệp Tinh cười nói: "Đúng, những ông chủ kia điện thoại liên lạc nguoi cũng có đi."

"Có, phần lớn là, hai ba mươi cái đâu! Toàn bộ La Huyện phàm là phía trên đến cấp bậc khách sạn nhà ăn cơ hồ đều có. Bọn họ đều tại tranh đoạt Thảo Ngu mua sắm số lượng, làm cho ta mang tai không được thanh tỉnh, có còn lấy tiền hối lộ ta đây, muốn ta nhiều bán bọn họ mấy đầu Thảo Ngu, hắc hắc." Chu Đại Tráng thần sắc hưng phấn nói: "Tinh ca, nguoi biết không, Tiên Vị Lão Ngu hiện tại danh khí có thể lớn, rất nhiều người bên ngoài đều mộ danh mà đến, đến chúng ta La Huyện thì vì ăn một bữa Tiên Vị Lão Ngu đây. Sinh ý quả thực nóng nảy có phải hay không, hoàn toàn cung không đủ cầu."

Tiên Vị Lão Ngu tiêu thụ nóng nảy, đã sớm tại Diệp Tinh trong dự liệu. La Huyện những khách sạn đó nhà ăn tại tranh đoạt Tiên Vị Lão Ngu mua sắm số lượng cũng là có thể hiểu được. Đầu tiên tiêu thụ Tiên Vị Lão Ngu căn bản là vững vàng không lỏng, bởi vì Tiên Vị Lão Ngu thực sự quá mỹ vị, muốn ăn quá nhiều người, cung không đủ cầu, căn bản không cần lo lắng nấu bán không được. Mà lại tiêu thụ Tiên Vị Lão Ngu, còn có thể kéo theo hần món ăn tiêu thụ, dù sao khách nhân trừ điểm Tiên Vị Lão Ngu, cũng sẽ điểm chút hần món ăn. Những ông chủ kia càng là phát hiện, Tiên Vị Lão Ngu số lượng đã ảnh hưởng đến bọn họ sinh ý bao nhiêu. La Huyện những phòng ăn này khách sạn bản thân thì tồn tại cạnh tranh quan hệ, thử nghĩ nếu là nhà cách vách nhà ăn có bán Tiên Vị Lão Ngu,

Mà nhà mình lại không có bán Tiên Vị Lão Ngu, rất nhiều hướng về phía Tiên Vị Lão Ngu mà đi khách nhân khẳng định đều biết tuân hướng sát vách nhà ăn mà đi. Bởi vậy, những rượu này cửa hàng chủ nhà hàng đều tại vắt hết não kế suy nghĩ nhiều mua sắm mấy đầu Tiên Vị Lão Ngu.

"Ừm." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, trầm giọng nói: "Đại Tráng, nguoi bây giờ liên lạc một chút những khách sạn đó chủ nhà hàng, thì nói buổi trưa hôm nay ta chuẩn bị mời bọn họ ăn cơm tụ họp một chút, thảo luận phía dưới Tiên Vị Lão Ngu phân phối số lượng. Địa điểm thì định tại Kim Thịnh khách sạn đi!"

"Có ngay!" Chu Đại Tráng hai mắt sáng lên, vội vàng lấy điện thoại di động ra, bắt đầu gọi điện thoại.

Diệp Tinh lúc này cũng lấy điện thoại di động ra, gọi phía dưới Kim Thịnh từ chủ tiệm Hoàng Kim Bảo điện thoại, thông báo hần một tiếng, để hần an bài cái phòng khách.

Bữa tiệc sự việc an bài tốt về sau, Diệp Tinh liền ngồi xe khách tiến về La Huyện mà đi, nửa giờ sau, đến La Huyện.

"Cái này đi ra ngoài không xe còn cái này thật không tiện!"

Diệp Tinh phía dưới xe khách về sau, đứng tại đường cái bên đường phố, đánh giá qua lại xe cộ, rất nhiều sĩ đều chờ đầy người. Diệp Tinh ánh mắt nhất động, vừa vận nhìn thấy một cỗ khoảng không lại Tiểu Phi hươu xe ba bánh, lúc này vội vàng theo xe ba bánh vẫy tay.

"Tiểu huynh đệ, đi nơi nào?" Xe ba bánh tại Diệp Tinh trước mặt dừng lại.

"Đi Băng Hải tân thành! Bao nhiêu tiền?" Diệp Tinh hỏi.

"Băng Hải tân thành lời nói, 50 đồng tiền!" Xe ba bánh tài xế nói ra.

"Quá đắt, . 20 nguyên có đi hay không?" Diệp Tinh nói.

"20 nguyên ít như vậy, ta liền tiền xăng đều không đủ đâu, ít nhất cũng phải 40 nguyên đi."

"Đại thúc, Băng Hải tân thành cách nơi này mới bao xa, nguoi lừa gạt phía dưới nguoi bên ngoài hoàn thành, ta đều đi qua mấy chục lần hội không hiểu? Nguoi không đi lời nói coi như, ta lại gọi hần xe." Đối với loại này trả giá sự việc, Diệp Tinh thuần thực vô cùng. Bên này tài xế đặc biệt yêu làm thịt người, tuy nhiên Diệp Tinh không thiếu chút tiền ấy, nhưng cũng không muốn làm coi tiền như rác.

"Ai, được được được, lên xe đi!" Xe ba bánh tài xế vội vàng nói.

Diệp Tinh lúc này lên xe, xe ba bánh chậm rãi chạy nhanh động, chỉ hướng Băng Hải tân thành mà đi.

Băng Hải tân thành là La huyện mới khai phá khu vực mới, phi thường lớn, các loại công trình chỗ ăn chơi các loại cả đám đầy đủ. La Huyện một nhà duy nhất khách sạn năm sao —— Kim Thịnh khách sạn liền tọa lạc tại Băng Hải tân thành. Đồng thời, Diệp Tinh nhà cũng mua tại Băng Hải tân thành 5 khu. Cứ như vậy chừng một trăm bình tiểu phòng, trực tiếp tiêu hết phụ mẫu tất cả tích súc, ngân hàng trả nợ khoản 300 ngàn.

Băng Hải tân thành cách La Huyện vận chuyển hành khách nhà ga gần vô cùng, không đến sáu phút thời gian, liền tới đến Băng Hải tân thành.

Một tòa nhà cao tầng đột ngột từ mặt đất mọc lên, rộng lớn như đường đường cái trên đường lớn xe cộ lui tới chạy ở giữa.

Diệp Tinh nhìn nhìn thời gian, mới buổi sáng 9:00 chuông, cách giữa trưa hẹn xong bữa tiệc còn có hai ba giờ đầu thời gian. Diệp Tinh cũng không vội, chuẩn bị trước về nhà một chuyến, dù sao đều hơn một tháng không có về nhà.

"Cũng không biết phụ mẫu có ở nhà không, khả năng đã đi ra ngoài làm việc. Ai, đợi chút nữa muốn khuyên bọn họ từ chức ở nhà nghỉ ngơi chỉ sợ không dễ dàng."

Diệp Tinh phía dưới xe ba bánh, dẫn theo một túi nhỏ Yêu thú thịt chỉ hướng 5 khu lầu số sáu mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 35:: Người bạn rợn Diệp Tinh :

"Xoạch!"

Diệp Tinh xuất ra chìa khóa mở ra phòng phòng trộm cửa sắt.

Bởi vì tại lầu ba, ánh sáng lại so với cao ốc tầng tối hơn chút, bởi vậy trong nhà sửa sang là lấy màu trắng làm chủ đạo, vì tính chút tiền, sửa sang cũng so sánh ngắn gọn.

"Thật đúng là không ở nhà!" Diệp Tinh nói thầm âm thanh, cầm trong tay cái kia túi Yêu thú thịt để vào trong tủ lạnh giữ tươi. Sau đó lấy điện thoại di động ra bấm lần nữa điện thoại.

"Uy! Mẹ!"

"Ngươi tiểu tử thú này, ngươi rốt cục bỏ được gọi điện thoại, ngươi ra cái kém làm sao đi lâu như vậy, ta còn tưởng rằng ngươi bị bọn buôn người ngoặt chạy. Điện thoại cũng đánh không thông, ngươi nếu như lại trễ hai ngày trở về, mẹ ngươi ta không thể nói được phải đi sờ cảnh sát báo động đi" trong điện thoại truyền đến lão mẹ huyền thuyên răn dạy âm thanh.

Diệp Tinh không khỏi cười khổ nói: "Mẹ, ta trước đó không phải nói cho ngươi à, ta đi công tác muốn đi một cái rất lợi hại xa xôi địa phương, nơi đó điện thoại di động không có tín hiệu. Điện thoại bốn đến thì đánh không thông."

"Vậy cũng không thể vừa đi thì một tháng a, điện thoại lại liên lạc không được, ngươi khiến người ta làm sao không lo lắng! Chẳng phải ra lợi kém nha, làm sao đi hơn một tháng, ngươi đi công tác đến cùng là làm gì đi?"

"Mua chút thuốc Đông Y a, ta cùng nhị cô đang hợp tác một cuộc làm ăn ngươi cũng biết, những Thảo Ngư đó đều là ta dùng thuốc Đông Y bồi dưỡng ra đến, lần này đi công tác chính là vì mua mấy loại khan hiếm được tài." Diệp Tinh hỏi: "Đúng, mẹ ngươi bây giờ ở nơi nào a?"

"Ta còn có thể đi nơi nào, ta ngay tại cửa Nam đường phố bày sạp trái cây chứ sao."

"Không phải vậy a mẹ, nhà chúng ta hiện tại đã không kém như vậy ít tiền, ngươi còn đi bày sạp trái cây làm gì! Vừa mệt lại không có gì tiền kiếm lời!" Diệp Tinh liền vội vàng khuyên nhủ.

"Người nào nói không có tiền kiếm lời, ta một tháng này cũng có hơn ba ngàn, lại thêm cha ngươi kiếm lời chuyển công phí, chúng ta một tháng cũng có thể cho ngươi kiếm được tiền hơn 10 ngàn. Chúng ta ngân hàng còn thiếu 300 ngàn cho vay đâu, sớm một chút kiếm lời đầy đủ tiền, sớm một chút trả hết nợ roi. Đến lúc đó liền sẽ không có cô nương ghét bỏ nhà chúng ta nghèo!"

"Ngân hàng cho vay, ta bây giờ hội duy nhất một lần trả hết nợ. Ta hiện tại một tháng có thể kiếm lời hơn 4 triệu, tiền hoàn toàn đủ. Mẹ, người cùng ta cha cái kia gần một vạn khối tiền lương cũng không cần phải kiếm lời, vạn nhất một chết thân thể thì không tốt."

"Không mệt, không mệt, ta và cha người đều còn trẻ, chịu được. A, chờ một chút! Người mới vừa nói cái gì? Hơn 4 triệu? Cái gì hơn 4 triệu?" Điện thoại lão mụ kinh nghi nói.

"Ta nói ta, con của người, hiện tại một tháng có thể kiếm lời hơn 4 triệu, tháng sau sinh ý mở rộng còn có thể kiếm lời càng nhiều. Người cùng lão ba có thể ở nhà hưởng phúc." Diệp Tinh cười nói.

"Hơn 4 triệu! ! Tiểu tử người thì khoác lác đi, người cô rõ ràng nói với ta là chừng hai mươi vạn, trừ đi thuế sau là mấy trăm ngàn. Người còn muốn lừa mẹ người không thành!"

"Là thật hơn 4 triệu a!" Diệp Tinh dờ khóc dờ cười nói: "Ta theo nhĩ cô bên kia hợp tác chỉ là chuyện nhỏ nhất. Chánh thức đầu to là tại La Huyện cái kia hai ba mươi nhà đại khách sạn, ta bây giờ thì cho người xem ta thẻ ngân hàng."

Lại khuyên lão mụ sau một hồi, Diệp Tinh vừa rồi cúp điện thoại, đưa điện thoại di động để lên bàn.

Bỗng nhiên ——

"Đình linh linh, người là ta tiểu nha tiểu bình quả "

Điện thoại di động vừa để lên bàn, bỗng nhiên lại đánh chuông chấn động.

"Làm sao cảm giác gần nhất càng ngày càng bận rộn, người nào gọi điện thoại đâu?" Diệp Tinh một lần nữa cầm điện thoại di động lên, mắt nhìn, là Trần tỷ gọi điện thoại tới, lúc này vẽ động màn hình điện thoại di động, tiếp thông điện thoại.

"Chắc chắc chắc! Diệp Tinh Diệp đại lão bản a, một khi thất tung cũng là một tháng, ngày hôm nay làm sao có rảnh tiếp tiểu nữ tử điện thoại đâu!" Trong điện thoại truyền đến Trần tỷ chế nhạo tiếng nhạo báng âm.

"Trần tỷ ta không phải cố ý không tiếp người điện thoại, ta đi công tác đi, chỗ kia so góc vắng vẻ, không có tín hiệu gì, cho nên điện thoại đều đánh không thông!" Diệp Tinh lúc này giải thích nói.

"Được, khác giải thích a, gần nhất sinh ý làm như thế nào?"

"Vẫn tốt chứ, tiểu kiếm lời một khoản!" Diệp Tinh đáp.

"Vậy chúc mừng người đi, Diệp đại lão bản, giữa trưa có rảnh không?"

"Ách, giữa trưa ——" Diệp Tinh cười khổ nói: "Giữa trưa vừa vặn ước mấy cái trên phương diện làm ăn lão bản tụ họp một chút nói một số chuyện!"

"Lại không rảnh?" Trong điện thoại Trần tỷ thanh âm có chút phàn nàn,

Nửa đùa nửa thật nói: "Ài, muốn ước người ăn bữa cơm đáp tạ phía dưới người còn thật không dễ dàng. Diệp đại lão bản người nói đi, người chừng nào thì có rảnh, ta có thể hẹn trước phía dưới sao?"

"Mò hôi, Trần tỷ, người cũng bị trêu chọc ta. Ta giữa trưa thật ước người, bắt quá bây giờ có rảnh, nếu không như vậy đi, ta hiện tại cùng người ra ngoài, nếu không ta bữa trưa ăn hai bữa." Diệp Tinh nói.

"Ha-Ha, kéo xuống đi, còn hai bữa đâu, ta sợ đem người ăn quá no. Đến lúc đó cũng không phải là đáp tạ người, ngược lại bị người ghi hận đâu!" Trong điện thoại Trần Phụng cười nói: "Được, sinh ý vừa cất bước đều bề bộn nhiều việc, ta cũng lý giải. Như vậy đi, người chừng nào thì có rảnh lại gọi điện thoại cho ta đi."

"Được, không có vấn đề!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động. "Đúng, Trần tỷ, ta chuẩn bị mua chiếc xe, người hiểu được cần phải tương đối nhiều, có không có gì không tệ xe để cử một lượng khoản cho ta xem một chút."

Mua xe, là Diệp Tinh kế hoạch bên trong sự việc. Dù sao muốn tới hướng La Huyện cùng Bích Lâm Thôn ở giữa, không có xe của mình lời nói, thực sự không tiện. Mà lại bây giờ làm ăn, theo quy mô mở rộng, tiếp xúc đều là một số thượng lưu nhân vật. Các loại xã giao tới lui, coi trọng cũng là mặt mũi. Nếu là không có xe của mình lời nói, ra ngoài rất dễ dàng bị người xem thường.

"Mua xe a? Diệp Tinh, xem ra người sinh ý thật rất không tệ a, mới một tháng thời gian, liền có thể mua xe. Không tệ không tệ, người muốn mua gì mặt hàng nhãn hiệu gì xe? Ta có cái đồng học tại La Huyện lớn nhất một nhà xe hơi công ty mậu dịch làm quản lý. . người muốn cái gì thời điểm mua, ta cùng người đi xem một chút xe. Ta cùng hắn là bạn học cũ quan hệ, ta dẫn người đi lấy xe, cũng hẳn là có chút chiết khấu. Coi như không nói chiết khấu, đề xe có lẽ vẫn là so với bình thường khách hàng nhanh." Trần Phụng rất là nhiệt tình nói.

"Thật a? Vậy quá tốt! Ta hiện tại là dùng xe gấp, càng nhanh đề xe càng tốt! Vậy liền phiền phức Trần tỷ, ha ha, Trần tỷ nhân mạch quan hệ cũng là rộng. Không giống ta, muốn mua cái xe, đều không sao, vẫn phải thành thành thật thật xếp hàng." Diệp Tinh một cái ngựa lớn cái rầm vung đi qua.

"Ha ha, nguoi thi khiem ton di. Cung Chu chu tich deu biet nguoi, con noi minh khong co nhan mach!" Trần tỷ cười nắc nẻ.

"Ha-Ha, ngẫu nhiên ngẫu nhiên!" Diệp Tinh cười nói, ánh mắt nhất động, lúc này hỏi: "Cái kia Trần tỷ nguoi bây giờ có rảnh không, nếu không chúng ta bây giờ liền đi qua coi xe?"

"Được, ta bây giờ đang ở công ty, trong tay cũng không có việc gì, vậy bọn ta phía dưới lái xe đi tiếp nguoi đi!" Trần Phụng nói.

"Tốt, tốt, Trần tỷ, nguoi chờ chút đem xe chạy đến Băng Hải 5 khu cửa là được!" Diệp Tinh nói xong, liền vội vàng tắt điện thoại. Sau đó ở nhà điểm nóng cháo loãng, ăn bữa sáng. Sau đó lại thu thập lật một cái, đem CMND, thẻ ngân hàng, bằng lái các loại giấy chứng nhận đều mang lên.

Tiếp theo, Diệp Tinh liền đăng đăng đăng đi xuống lầu. Vừa nghĩ tới lập tức liền muốn đi mua xe, liền muốn có được chính mình xe riêng, Diệp Tinh tâm lý thì cao hứng vô cùng. Diệp Tinh sớm tại năm ngoái năm thứ tư đại học nghĩ hè thời điểm thi thi phần bằng lái, vốn cho là muốn phần đầu đã nhiều năm mới có thể có hi vọng cho vay mua chiếc tiện nghi thay đi bộ xe đây. Không nghĩ tới hôm nay mới tốt nghiệp mấy tháng liền có thể lập tức có được chính mình xe riêng, trong lòng kích động có thể nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 36:: Diệp Tinh mua xe :

Trần tỷ Hồng Phụng xuất bản công ty TNHH ngay tại Băng Hải tân thành văn phòng, cách Diệp Tinh nhà rất gần.

Xuống lầu thời điểm, Diệp Tinh thì tiếp vào điện thoại, Trần Phụng đã đem lái xe đến Băng Hải 5 khu cửa chính chờ lấy.

Diệp Tinh lúc này tăng tốc cước bộ chạy đến 5 khu cửa bảo an đình cái kia.

Chỉ gặp một cổ màu đỏ gió đông âm thanh thiên nhiên đậu ở chỗ đó, một cái vóc nguoi đầy đặn, khí chất ưu nhã xuất chúng thiếu phụ, đứng tại xe cửa bên cạnh, thỉnh thoảng chính là Diệp Tinh trước lão bản Trần Phụng Trần tỷ.

Ngày hôm nay Trần Phụng mặc một bộ lộ ra tuổi trẻ màu da cam sắc điệu áo thun, ngực mướt vị trí trống trống túi túi, biểu dương đi ra thiếu phụ đặc biệt phong vận; phía dưới nguoi mặc một đầu hơi có vẽ căng cứng màu đen váy vải, đem mông bộ phận này kinh nguoi đường cong hoàn mỹ phác họa ra tới. Dưới chân giẫm lên một đôi cao bảy cm dép lê, đem cặp kia tròn trịa hai chân tôn lên càng lộ vẻ thon dài. Trên mặt nàng họa nhân nhạ trang dung, đuôi lông mày khỏe nết có thiếu nữ không cách nào tu luyện được già dặn cùng tài trí đẹp, còn có một loại sự nghiệp có thành tựu tự tin. Nàng trên sông mũi cái một bộ che nắng hàng hiệu kính mát, càng là đưa đến vẽ rộng thêm mắt tác dụng. Thật là một cái cực phẩm đẹp thiếu phụ!

"Làm sao? Nhìn chăm chăm vào ta nhìn làm gì, mới một tháng không gặp thì không nhận ra ta rồi?" Trần Phụng nhìn thấy Diệp Tinh về sau, đem mũi cời xuống, cười nói.

"Ta đương nhiên nhận ra Trần tỷ, chỉ là Trần tỷ thật xinh đẹp, ta nhìn không được nhìn nhiều hai mắt." Diệp Tinh cười hắc hắc nói.

"U, miệng vẫn rất ngọt, ra ngoài lăn lộn một tháng, học được miệng lưỡi trơn tru." Trần Phụng trắng Diệp Tinh liếc một chút, nói: "Lên xe đi!"

Diệp Tinh lúc này mở cửa xe, ngồi ở vị trí kế bên tài xế, nịt dây an toàn, "Trần tỷ, ngày hôm nay làm phiền nguoi."

"Nói với ta cái gì lời khách khí, lần trước nếu không phải nguoi, ta suy nghĩ sớm bị vấn đề tiền bạc làm cho sút đầu mẻ trán. Ngồi xuống, ta hiện tại thì dẫn nguoi đi tìm ta lão đồng học." Trần Phụng nói tiếng về sau, liền thúc đẩy xe hơi.

Màu đỏ xe con chỉ hướng phía trước chạy mà đi.

Trần Phụng lái xe rất vững vàng, tốc độ tương đối chậm. Diệp Tinh ngồi tại nàng bên cạnh, con mắt nhìn qua ngẫu nhiên thoáng nhìn, thì không khỏi rơi vào nàng cái kia thành thực sung mãn bộ ngực bên trên, chớp mũi tung bay lấy từ trên nguoi nàng truyền đến nhân nhạ mùi thơm. Diệp Tinh đến cùng là cái huyết khí phương cương thanh niên nam tử, khó tránh khỏi bị trêu chọc đến lòng ngứa ngáy.

"Thật khảo nghiệm nguoi định lực a!" Diệp Tinh liền vội vàng đem đầu chuyển hướng ngoài cửa sổ, nhìn lấy ngoài cửa sổ xe lui tới nguoi đi đường và số lượng xe.

"Đúng, Diệp Tinh, nguoi chuẩn bị mua cái gì nhãn hiệu xe, ta bạn học kia chỗ ấy, là chuyên môn mua đức hệ xe. Nếu như nguoi muốn mua Nhật Hệ, Hàn Hệ xe. Khả năng chỉ có thể đi địa phương khác. Đức hệ xe, nguoi cảm thấy thế nào?" Trần Phụng vừa lái xe một bên mở miệng hỏi.

"Rất tốt a." Diệp Tinh gật đầu nói: "Ta cảm thấy rất không tệ. Ta trước đi qua nhìn một chút rồi nói sau. Như quả không có gì bất ngờ xảy ra, ngay tại Trần ty người đồng học nơi đó mua."

"Ừm, tốt, ta đã vừa mới cùng hắn liên lạc qua, chúng ta trực tiếp đi qua, ngay tại Hoành Hoa quảng trường bên kia, hắn sẽ đích thân tiếp đãi đãi chúng ta." Trần Phượng vừa cười vừa nói.

Lộ trình không xa, chừng mười phút đồng hồ về sau, Trần Phượng liền đem lái xe đến Hoành Hoa quảng trường. Tại Hoành Hoa quảng trường cái này khu vực, thì phân bố đại lượng xe hơi công ty mậu dịch, 4S cửa hàng đã Taxi được. Còn có rất nhiều bán xe second-hand.

Trần Phượng đem Diệp Tinh đưa đến một cái tên là ' Đẳng Huy xe hơi công ty mậu dịch ' địa phương. Diệp Tinh liền thấy một tòa rất phong độ kiến trúc. Phía trên có Trung Quốc quốc kỳ cùng nước Đức quốc kỳ, tại kiến trúc vật phía trên, còn có một số đại chúng, Porsche, BMW, lao vụt các loại tiêu chí.

Trần Phượng đem chính mình kiệu sau khi xe dừng lại, liền mang theo Diệp Tinh tiến Đẳng Huy xe hơi công ty mậu dịch lầu một.

Tại rộng rãi sáng ngời lầu một trong đại sảnh, có rất nhiều xe hơi hướng dẫn mua hàng, đang vì một số muốn mua xe khách hàng phục vụ. Giảng giải một số xe con tính có thể giá cả loại hình giới thiệu. Ngoài ra còn có một số nước ngoài kỹ sư tại vì cao đoạn khách hàng khoa tay múa chân khoa tay lấy cái gì. Bầu không khí vẫn là lộ ra rất yên tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 37:: Toàn ngạch trả tiền :

"Trần Phượng!" Một đạo hơi có vẻ mừng rỡ phụ nữ thanh âm, ngay tại Diệp Tinh cùng Trần Phượng chéo phía bên trái vang lên.

Diệp Tinh quay đầu nhìn lại, chỉ gặp một cái trang phục nghề nghiệp phụ nữ mặt mỉm cười đi tới. Cái này người phụ nữ tuổi tác cùng Trần Phượng không sai biệt lắm, ba mươi hai mươi ba tuổi bộ dáng.

"Ha-Ha, ta lão đồng học, tới ngồi, tới ngồi!" Phụ nữ kia rất là nhiệt tình nói.

"A, Nguyễn đồng học, lại tới làm phiền người." Trần Phượng cười nói.

Trần Phượng cho Diệp Tinh đánh cái ánh mắt, sau đó mang theo Diệp Tinh, từ cái kia người phụ nữ mang theo, ở đại sảnh trong khắp ngõ ngách, một khóa bốn hoa bên cạnh bên bàn trà ngồi xuống, vừa mới ngồi xuống đến, thì có tuổi trẻ cao gầy nhân viên nữ, đưa tới nước lọc.

"Trần Phượng, người để ta giúp người bằng hữu chọn xe, chẳng lẽ chính là cái này thanh niên?"

"Đúng vậy a, hắn gọi Diệp Tinh. Diệp Tinh, đây là ta lão đồng học, thời cấp ba bạn học cùng lớp, tốt bạn thân. Ân, người bảo nàng Nguyễn kinh lý đi, là nhà này xe hơi công ty mậu dịch tiêu thụ quản lý, đối đức hệ xe như lòng bàn tay." Trần Phượng cười đối Diệp Tinh giới thiệu nói.

"Nguyễn kinh lý người tốt!" Diệp Tinh chào hỏi.

"Ừm, Tiểu Diệp đúng không. Ha ha, còn trẻ như vậy, cần phải vừa tốt nghiệp không lâu đi." Nguyễn kinh lý gật gật đầu, cười nói: "Bây giờ ở nơi nào đi làm đâu?"

"Ừm, tốt nghiệp bốn năm tháng, tháng trước vừa từ chức, trước kia ngay tại Trần ty công ty đi làm." Diệp Tinh nói.

Nguyễn kinh lý không để lại dấu vết đánh giá Diệp Tinh mặc lấy trang phục liếc một chút, mỉm cười nói: "Người loại tình huống này lời nói, ta đề cử đại chúng Jetta, Toyota, Polo, những khả năng này đều tương đối thích hợp người. Ân yết lời nói, ba năm vạn liền có thể giải quyết, tính so sánh giá cả đều cũng không tệ lắm."

"Ách!" Diệp Tinh không khỏi sửng sốt một chút, lập tức cười nói: "Nguyễn kinh lý, ta tuy nhiên không hiểu nhiều lắm đến xe, nhưng là, cá nhân ta cảm giác, người vừa rồi cho ta đề cử những xe này, giống như quá quá cái kia cái gì, cũng là cấp thấp một số."

Phải biết bây giờ Diệp Tinh thề ngân hàng bên trong thế nhưng là có hơn 4 triệu tiền tiết kiệm. Đã muốn tới mua xe, nếu là mua cái ba năm vạn cũng không tránh khỏi quá khó coi, ít nhất cũng phải mua cái sáu bảy mươi vạn.

"Ồ?" Nguyễn kinh lý ánh mắt lộ ra kinh ngạc biểu lộ, nhìn không được lại nhìn Diệp Tinh liếc một chút, lập tức như có mây, "Diệp Tinh, người muốn mua bên trong cao đoàn xe lời nói, mỗi tháng cho vay áp lực thế nhưng là không nhỏ a, mà lại người bây giờ lại thất nghiệp!" Nguyễn kinh lý ở đây làm tiêu thụ quản lý cũng có rất nhiều năm, giới về nhìn mặt mà nói chuyện, nàng nhận định Diệp Tinh mạo xưng chỉ có thể mua cái chừng mười vạn đức hệ xe. Dù sao người trẻ tuổi dựa vào phụ mẫu cho mấy vạn nguyên tiền mua cái tiện nghi thay đi bộ xe cũng là thường có chuyện.

"Nguyễn kinh lý, người đây không cần lo lắng, một mực giới thiệu cho ta xe tốt là được!" Diệp Tinh cười nói.

"Vây được rồi, ta hiện tại dẫn người đi nhìn xem xe đi, người nói Jetta cùng Toyota loại hình xe cấp thấp, vậy ta hiện tại dẫn người đi nhìn xem Audi A4, đều xem, Mai Đăng những thứ này, ước chừng cũng là hơn 200 ngàn đi, hẳn là có thể đầy đủ thỏa mãn người nhu cầu." Nguyễn kinh lý đứng lên, chuẩn bị mang Diệp Tinh đi xem xe.

Nhưng mà Diệp Tinh lại không có đứng lên, ngược lại lắc đầu, nói: "Nguyễn kinh lý, cái kia cái gì, hơn 200 ngàn xe, có vẻ vẫn là cấp thấp chút còn có hay không khác xe đề cử?"

Nguyễn kinh lý trực tiếp sững sốt.

"Hơn 200 ngàn xe còn ngại không đủ? Tiểu tử này thuần túy là lại chơi sao - Come To Play, nhìn xe sang trọng tăng ánh mắt? Nhưng là xem hết cao đoàn sau xe, mua không nổi lúc khẳng định lại sẽ nói không thích, sau đó chọn một chiếc mấy vạn nguyên cấp thấp xe, lãng phí thời gian của ta. Cái này ài, tính toán nhìn lấy lão đồng học trên mặt mũi" Nguyễn kinh lý trong mắt có một tia khinh thường, nhân nhợt liếc Diệp Tinh một cái nói: "Được, vậy ta thì dẫn người đi nhìn xem Porsche xe, có mấy cái khoản là vừa vặn theo tình thành tổng công ty phát tới."

"Porsche không tệ, ta trước đó tại trên Internet có nhìn qua hình ảnh, rất xinh đẹp." Diệp Tinh đứng lên, một mặt sắc mặt vui mừng nói: "Vây chúng ta liền đi nhìn Porsche đi. Bên ngoài bây giờ khắp nơi đều là Mercedes-Benz BMW, ta thì không học người khác. Ta làm chiếc Porsche mở một chút, cần phải rất lợi hại thú vị."

"Ha ha.

"Nguyễn kinh lý môi động động, lãnh đạm tiếng cười, sau đó mang theo Diệp Tinh cùng Trần Phượng đến đằng sau thử xe địa phương. Tại Porsche chuyên khu, ngừng lại mấy chiếc lóe ra trắng lẹ độ bóng, hình giọt nước thân xe, khốc tới cực điểm Porsche.

Có Porsche Cayenne, Porsche 911, xe thể thao mui trần các loại.

Diệp Tinh ánh mắt liếc nhìn vòng, liền trực tiếp bị bên trong một cỗ màu đen Porsche 911 hấp dẫn.

Không có cái gì nguyên nhân, giống như là đối một nữ nhân nhất kiến chung tình. Diệp Tinh vọt thẳng đi qua, rất là thân mật địa phủ - sờ một chút thân xe. Sau đó ở bên kia chặc chặc than thở.

Nguyễn kinh lý cùng Trần Phượng ở phía sau tăng kha kha.

"Trần Phượng, người bằng hữu này là phú nhị đại sao?" Nguyễn kinh lý đột nhiên hỏi.

"Hắn không phải là đi, Diệp Tinh nhà rất phổ thông, thế nào lại là phú nhị đại." Trần Phượng nghi ngờ nói: "Làm sao?"

"Nhìn lấy cũng không giống là phú nhị đại, cái kia một thân hàng via hệ hàng y phục tuyệt đối không cao hơn 500 nguyên. Điện thoại di động dùng vẫn là hai năm trước cái kia khoản quốc sản điện thoại di động." Nguyễn kinh lý liếc mắt cách đó không xa Diệp Tinh, thấp giọng nói: "Người bằng hữu này thực sự quá cực phẩm, Trần Phượng, ta cảm thấy người vẫn là thiếu cùng loại người này lui tới."

"Vì cái gì nói như vậy?" Trần Phượng như có mây, có chút không vui nói: "Ta cảm thấy Diệp Tinh người rất tốt."

"Ha ha, một gia đình phổ thông lại không công nhân làm sao có thể mua được xe." Nguyễn kinh lý nói: "Còn giả vờ giả vịt ở bên kia nhìn, người này quá hư phù."

"Vây cũng không nhất định, Diệp Tinh hẳn thực cũng không phải là không có công tác, hẳn tháng trước từ đi làm việc, là bởi vì muốn chính mình dốc sức làm làm ăn, nói không chừng trong khoảng thời gian này hẳn tiêu kiếm lời một khoản đấy." Trần Phượng giải thích nói.

"Ha ha, tiêu kiếm lời một khoản mà thôi, người nhìn bên kia, chiếc kia Porsche 911, người biết giá tiền là bao nhiêu không. Vén vén trần xe đều là hơn một trăm sáu mươi vạn, tăng thêm đồ vật bên trong, mua xe thuế bảy tám phần, đến 2 triệu mới có thể lấy xuống. Mua loại này xe sang trọng bình thường đều là cao tuổi trung niên lão bản hoặc là phú nhị đại, người cảm thấy hẳn loại này tốt nghiệp không bao lâu thì thất nghiệp người trẻ tuổi có thể mua được a?" Nguyễn kinh lý cười cười nói.

"Hơn 2 triệu? Làm sao mắc như vậy!" Trần Phượng trong lòng nhảy một cái, hơn 2 triệu giá cả xe sang trọng liền nàng cũng mua không nổi đây. Nàng đến nay mở cũng liền hơn ba mươi vạn phía Đông âm thanh thiên nhiên.

"Trần tỷ, Nguyễn kinh lý, các người tới phía dưới!"

Phía trước Diệp Tinh vòng quanh Porsche rốt cục nhìn qua nghiệm, lúc này chỉ hướng Trần Phượng cùng Nguyễn kinh lý vẫy tay.

Trần Phượng nhất thời chỉ hướng Diệp Tinh bên kia đi đến, Nguyễn kinh lý suy nghĩ chậm rãi không quan trọng theo sau.

"Trần tỷ, người nhìn bộ này Porsche như thế nào, đẹp mắt a?" Diệp Tinh cười hỏi.

"Ừm, nhìn rất đẹp." Trần Phụng đoạt trước mấy bước, đi đến Diệp Tinh trước mặt, lôi kéo Diệp Tinh tay áo nói: "Diệp Tinh, người ưa thích bộ này Porsche 911? Vừa rồi ta hỏi qua, người muốn đem lái xe đi, ước chừng cần 2 triệu."

"2 triệu a?" Diệp Tinh chân chờ một chút. Hẳn vốn là kế hoạch là dùng tám chín mươi vạn, đại khái một triệu hai bên mua xe. Không nghĩ tới, hiện tại siêu nhiên gấp đôi dự toán. Nói cách khác trong ngân hàng hơn 4 triệu tiền tiết kiệm lập tức muốn đi rơi một nửa. Diệp Tinh đã lớn như vậy, chưa từng hoa qua bạc này khoản tiền lớn.

Nhìn thấy Diệp Tinh sắc mặt do dự, Trần Phụng nhỏ giọng an ủi: "Diệp Tinh, bằng không, nhìn nhìn lại hán thê bài, Porsche có thể là hơi đắt một chút, tính so sánh giá cả không cao lắm. Thực lao vut hệ liệt cùng BMW hệ liệt, thật rất không tệ."

Nguyễn kinh lý lúc này cũng đi tới, nàng nghe được Trần Phụng an ủi Diệp Tinh lời nói, ánh mắt nhất thời gia tăng khinh thường, có chút không nhịn được nói: "Tiểu Diệp đã xem xong chưa, nói thật loại này xe sang trọng toàn bộ La Huyện có thể mua được người cũng không nhiều, người vẫn là suy nghĩ một chút ta cho lúc trước người đề cử Toyota, Jetta những thứ này đi. Người nếu là A Phụng mang đến, xem ở lão đồng học trên mặt mũi, ta có thể cho người có chút mất giá."

Diệp Tinh nhìn thấy Nguyễn kinh lý cái kia khinh miệt ánh mắt, trong lòng nhất thời nhận một điểm kích thích. Dù sao hiện tại có hơn 4 triệu tiền nhàn rỗi, hoa 2 triệu, còn có hơn 2 triệu, nghĩ như vậy.

"Mẹ!" Diệp Tinh quyết định chắc chắn, liền nói ngay: "Muốn mua thì mua cái ưa thích, không thích mua cũng là ngọt ngat, xe này làm được muốn 2 triệu đúng không? Được, ta mua!"

"Ách?" Nguyễn kinh lý cùng Trần Phụng, đều có chút ngẩn người.

Sau hai giờ

Diệp Tinh vô cùng tiêu sái duy nhất một lần quét thẻ tiêu phí 2 triệu, chánh thức đem chiếc này Porsche 911 mở sau khi đi. Nguyễn kinh lý hai chân run rẩy, ánh mắt ngốc trệ đứng tại chỗ, trên mặt nóng bỏng đau đớn.

"Quá quá thổ hào, A Phụng, người người còn nói hán không phải phú nhị đại, cái này đây chính là 2 triệu Porsche a, còn duy nhất một lần trả tiền!" Nguyễn kinh lý ánh mắt tràn đầy u oán nhìn về phía bên cạnh Trần Phụng, một bộ người làm gì muốn lừa gạt ta bộ đáng ủy khuất.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 38:: Bữa tiệc xã giao :

Rất cực có chính mình xe riêng, Diệp Tinh tâm tình vô cùng thoải mái. Bởi vì Trần tỷ tại cùng lão đồng học ôn chuyện, Diệp Tinh suy nghĩ chính mình trước lái xe đi ra, từ La Huyện Hoàn Hoa quảng trường một đường chỉ hướng Băng Hải tân thành bay đi.

"Ngô, đều 11:30, phải đi Kim Thịnh khách sạn!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này lái xe theo Kim Thịnh khách sạn phương hướng mà đi.

Rộng lớn trên đường cái xe cộ như nước chảy, đèn xanh đèn đỏ lấp lóe giao thế.

Kim Thịnh khách sạn có 30 Tầng lầu cao, ở vào Băng Hải tân thành phong tình phố thương mại phụ cận, cái này một chỗ đoạn vô cùng phồn hoa, thuộc về Hoàng Kim khu vực.

Bởi vì Tiên Vĩ Lão Ngư danh tiếng dần dần truyền ra, gần nhất chung quanh đây thực khách lượng cũng là tăng mạnh, Kim Thịnh khách sạn sinh ý có thể nói nóng nảy tới cực điểm.

"Nghe nói hôm nay giữa trưa lớn bao nhiêu lão bản đến chúng ta Kim Thịnh từ lâu."

"Đúng vậy a, toàn bộ La Huyện bữa ăn buôn bán lão bản hầu như đều tụ tập. Người nhìn bên ngoài bãi đỗ xe cái kia từng chiếc Mercedes-Benz BMW, trước kia cũng không có nhiều như vậy."

"Những lão bản này làm sao toàn đến chúng ta Kim Thịnh khách sạn? Tất cả mọi người là cạnh tranh quan hệ, bình thường bọn họ cũng chưa chắc hội

cho chúng ta Hoàng lão bản mặt mũi nha."

"Không rõ ràng lắm, nghe nói tựa như là Tiên Vị Lão Ngư thương nghiệp cung ứng phát động."

"Há, khó trách có lớn như vậy năng lượng."

Kim Thịnh trong tửu điểm mấy cái phục vụ viên đầu xong đồ ăn sau nghị luận vài tiếng, lại bắt đầu công việc lu bù lên.

Trong nhà ăn từng trưng cái bàn ngồi đầy thực khách, thức ăn trên bàn tản ra bùng bùng nhiệt khí mùi thơm, sinh ý đầy ắp.

Diệp Tinh đem Porsche 911 đứng ở bên ngoài quán rượu bãi đỗ xe, mà chưa đường rút nhập trong tửu điểm.

Trước đó theo Hoàng Kim Thịnh đã đặt trước tốt phòng, là tại lầu năm số 501 phòng phòng.

Diệp Tinh lúc này ngồi thang máy đi vào lầu năm.

Giờ phút này, lầu năm 5 là một hào bên trong phòng, một cái bàn tròn lớn trước, hai mươi, ba mươi người chính quanh bàn mà ngồi, những người này phần lớn là bốn mươi năm mươi tuổi trung niên lão bản, mấy cái trên cổ đều treo một đầu chơi lớn dây chuyền vàng, tay cầm danh quý ví da, một bộ phái đoàn mười phần bộ dáng.

"Thật hâm mộ Hoàng lão bản, mỗi ngày đều có thể đạt được một trăm đầu Tiên Vị Lão Ngư bán, chúng ta chỉ có năm sáu điều, ai, quá ít."

"Các người nói cái kia Diệp tiên sinh cả đến cùng là thế nào bồi dưỡng ra đến, thế nào thì mỹ vị như vậy đây."

"Không rõ lắm, ta nghe nói cái kia Diệp tiên sinh có tổ truyền bí phương."

"Bây giờ Tiên Vị Lão Ngư mỹ vị như vậy, kiếm tiền muốn kiếm lời lật."

"Các người nói ta nếu như ra 10 triệu, có thể hay không theo cái kia Diệp tiên sinh trong tay đem cái kia tổ truyền bí phương mua lại?"

"Ha-Ha, Vu lão bản người suy nghĩ nhiều, trước đó Hoàng lão bản đã hỏi. Thậm chí trở ra giá cả cao hơn người nhiều. Cái kia tổ truyền bí phương cũng là Cây rừng tiên, đến lượt ta ta cũng không bán."

"Chúng ta vẫn là thực sự điểm, đợi chút nữa đều bằng bản sự, xem ai có thể theo Diệp tiên sinh trong tay thu hoạch được càng nhiều Tiên Vị Lão Ngư bán."

Từng cái nhà ăn tửu chủ tiệm chính nghị luận trò chuyện với nhau, ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến một loạt tiếng bước chân, một người hai mươi tuổi ra mặt thanh niên nam tử đi tới.

"Ách, các vị đều tới sớm như thế?" Diệp Tinh hơi hơi sững sờ phía dưới cười nói. Ước định thời gian là mười hai giờ trưa, hiện tại mới mười một giờ ba mươi mấy phút. Hắn không có nghĩ tới những thứ này khách sạn chủ nhà hàng đều tới sớm như thế.

"Ha-Ha, Diệp Tinh người đến, tranh thủ thời gian tới. Tất cả mọi người đến đông đủ, liền chờ người một người đây." Đại bản tử Hoàng Kim Bảo cười nói.

"A, vị này cũng là Diệp tiên sinh a, thật trẻ tuổi!"

"Diệp tiên sinh gặp gỡ lần đầu, chiếu cố nhiều hơn Haaa...!"

"Ta bên này có phòng trống, Diệp tiên sinh ngồi ta bên này đi."

Đồng đảo lão bản nhao nhao đứng dậy chào hỏi. Phải biết bây giờ Diệp Tinh chính là bọn họ đại tài chủ, nắm giữ lấy mạng bọn họ mạch đây. Tiên Vị Lão Ngư nhiều cũng ít, thế nhưng là quan hệ đến bọn họ sinh ý tốt xấu. Nếu là ở chỗ khác, tất cả tửu lâu đều không có Tiên Vị Lão Ngư, đối với kinh doanh ảnh hưởng chưa đủ lớn. Mà ở bây giờ La Huyện, tất cả mọi người có bán ra Tiên Vị Lão Ngư, nếu là bên trong có một nhà mà không có Tiên Vị Lão Ngư bán ra, như vậy cái này một nhà sinh ý tuyệt đối phải rút xuống ngàn trượng.

Căn bản không cạnh tranh được hắn tửu lâu. Liền giống với một thời thượng một dạng, theo không kịp thời đại cuộc bộ, liền sẽ bị đào thải. Bởi vậy, những thứ này bữa ăn buôn bán lão bản tự nhiên muốn kiệt lực nịnh bợ Diệp Tinh.

Diệp Tinh lúc này nhập tọa, ánh mắt liếc nhìn một vòng, mắt nhìn đồng đảo lão bản, cười nói: "Các vị đang ngồi ở đây đều là chúng ta La Huyện bữa ăn buôn bán đại lão bản, thật cao hứng có thể nhận biết các vị."

"Ha-Ha, Diệp tiên sinh khách khí."

"Diệp tiên sinh nắm giữ Tiên Vị Lão Ngư, về sau tiền đồ bất khả hạn lượng."

"Không bao lâu nữa, Tiên Vị Lão Ngư cái này nhãn hiệu hoàn toàn có thể mở rộng đến toàn tỉnh, thậm chí cả nước."

"Diệp lão bản đến lúc đó phát đại tài, cần phải hơi mang mang bọn ta nha!"



"Có thể nhận biết Diệp lão bản, hẳn là chúng ta vinh hạnh." Đông đảo lão bản cũng nhao nhao nịnh nọt nói.

"Ha ha, mọi người quá đề cao ta." Diệp Tinh khẽ cười hạ, trầm giọng nói: "Thực ngày hôm nay mời mọi người đến đây, cũng không nhiều lắm sự tình. Chủ yếu là muốn cùng đều ông chủ gặp mặt nhận biết hạ, dù sao về sau muốn hợp tác lâu dài. Sau đó, lại thuận tiện thảo luận phía dưới các nhà Tiên Vĩ Lão Ngư phân phối!"

Diệp Tinh vừa dứt lời, bên trong phòng đông đảo lão bản tất cả đều hai mắt sáng lên, tất cả đều giữ vững tinh thần tới. Đối với bọn hắn tới nói Tiên Vĩ Lão Ngư phân phối cũng là lớn nhất chuyện trọng yếu, không có người sẽ cùng tiền không qua được. Nhất thời, từng cái lão bản có vẻnh tai, có giữ vững tinh thần, có bắt đầu tỏ khó, đại thổ nước đắng .

"Diệp tiên sinh a, ngại cho ta Tiên Vĩ Lão Ngư thật quá ít. Chúng ta Minh Vũ từ lâu mỗi ngày mới sáu đầu Tiên Vĩ Lão Ngư, thật quá ít."

"Kim Thịnh khách sạn đều cho một trăm đầu, chúng ta mới như vậy điểm."

"Ha ha, các người trò chuyện các người nhắc lên ta làm gì, ta Hoàng Kim Bảo theo Diệp Tinh quan hệ là các người có thể so sánh a."

"Không thể nói như thế a Hoàng lão bản "

"Đúng a, Diệp tiên sinh, ta Trầm Hương khách sạn tuy nhiên không bằng Kim Thịnh khách sạn lớn, nhưng sáu đầu thật quá ít, hoàn toàn không đủ vận hành."

"Các người cũng còn có sáu đầu, ta nhà ăn lại mới tam điều, vừa nấu xong liền bị cướp sạch."

"Người cái kia phá nhà ăn quy mô nhỏ như vậy, có tam điều đã không tệ."

"Uy, Lão Trịnh ngại có ý tứ gì a, ta nhà ăn thế nhưng là lão bản hiệu "

Đồ ăn còn chưa bắt đầu ăn, đông đảo lão bản đã bắt đầu tranh luận, làm cho mặt đỏ tới mang tai.

Lúc này, ngoài cửa truyền đến một loạt tiếng bước chân, lại có hai tên phục vụ viên bưng đồ ăn cùng đồ uống đi tới.

Hai tên nữ phục vụ viên đem món ăn bưng lên bàn ăn xoay, đem món ăn để ở một bên, đều cầm lấy nhất đại bình thủy tinh dĩa nước đồ uống, sau đó bắt đầu cho khách nhân rót đồ uống.

"Lão bản, cần dĩa nước đồ uống sao?" Bên trong một tên nữ phục vụ viên có chút nịnh nọt đi vào Hoàng Kim Thịnh bên cạnh, muốn trước cho Hoàng Kim Bảo rót đồ uống.

"Há, ta bây giờ lại rót! Ngươi trước cho Diệp lão bản rót đi!" Hoàng Kim Bảo chỉ chỉ bên kia Diệp Tinh nói.

Bởi vì bàn tròn lớn ngồi hơn hai mươi người, tên kia nữ phục vụ viên vừa lúc đi vào cũng không có chú ý tới cái gì Diệp lão bản. Lúc này theo Hoàng Kim Bảo ánh mắt chỉ nhìn sang, cái này xem xét, nhất thời cả người lập tức sùng sốt.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 39:: Nhị cô điện thoại :

"Diệp Diệp Tinh? ?" Tên kia tuổi trẻ nữ phục vụ hai mắt ngốc trệ, trong ánh mắt tràn ngập chấn kinh cùng nghi hoặc.

"Cái gì Diệp Tinh, gọi Diệp lão bản, không lẽ phép như vậy!" Hoàng Kim Thịnh nhưómg mày, bắt măn trách cứ.

Tên kia nữ phục vụ viên cuống quýt bưng dĩa nước trái cây đi đến Diệp Tinh bên người, ngữ khí hơi có chút run giọng, khó khăn mở miệng nói: "Diệp Diệp lão bản, ngài cần dĩa nước sao?"

"Há, tốt, cho ta rót một ly đi, cảm ơn!" Diệp Tinh lúc này đem cái chén đưa tới, hơi ngẩng đầu một cái, trong lúc lơ đãng nhìn thấy tên kia nữ phục vụ viên hình dạng, không khỏi sùng sốt một chút.

Cái này nữ phục vụ viên thành lĩnh chính là theo Diệp Tinh có quá nhiều mặt duyên phận Hà Thiên Thiên. Diệp Tinh biết Hà Thiên Thiên tại Kim Thịnh từ điểm ban, tuy nhiên có chút ngoài ý muốn, nhưng cũng không phải vô cùng kinh ngạc.

Hà Thiên Thiên cho Diệp Tinh rót đồ uống quá trình bên trong, tay nàng thủy chung đều là run rẩy, cho thấy nàng nổi lòng rất lợi hại không bình tĩnh.

Bỗng nhiên ——

"Loảng xoảng!" Một tiếng.

Một cái đựng đầy nước chanh đồ uống bình thủy tinh trượt xuống, nện ở trên bàn cơm. Trong cốc lát, bát đĩa vỡ vụn, nước canh văng khắp nơi, bắn tung tóe đến bốn phía rất nhiều người trên thân.

"Hai người chuyện gì xảy ra, liền chén đồ uống đều rót không được! Có còn muốn hay không làm!" Hoàng Kim Bảo không khỏi cá giận nói.

"Lão bản, không phải ta làm, là Tôn Hiểu Quyên!" Hà Thiên Thiên vội vàng phủ nhận chính mình, chỉ chỉ đối diện.

Chỉ gặp đối diện một cái mười tám mười chín tuổi nữ hài sắc mặt hơi trắng bệch, chính luống cuống tay chân thu thập mảnh vỡ, sát trên bàn vẩy xuống một mảnh canh nước trái cây.

"Đều là tràn dầu, ta vừa mua hai ngày y phục cứ như vậy phề! Trong tiệm này phục vụ viên "

"Com này cục nếu như đặt ở ta Minh Vũ từ lâu lời nói, ta dám cam đoan tuyệt đối sẽ không phát sinh loại sự tình này!"

"Đặt ở ta Trầm Hương từ lâu cũng sẽ không phát sinh loại sự tình này."

"Chẳng những tung tóe chúng ta một thân, các người nhìn, liền Diệp tiên sinh đều bị nước canh lấy tới!"

"Ha ha, Hoàng lão bản người khách sạn này phục vụ viên tố chất thật là tốt, không hổ là khách sạn năm sao a."

Cái gọi là đồng hành là oan gia, bên trong mấy cái lão bản nhất thời thừa cơ chỉ trích châm chọc nói.

Xảy ra chuyện như vậy, Hoàng Kim Bảo cũng là cảm thấy trên mặt không ánh sáng, trầm mặt hướng tên nữ phục vụ viên nói: "Tôn Hiểu Quyên, người chờ chút đến bộ phận tài vụ kết toán tan ca đi."

Tên kia nữ phục vụ viên nhất thời sắc mặt tái nhợt, thần sắc sợ hãi, hoảng hốt vội nói: "Thật xin lỗi, thật xin lỗi, đều ông chủ thật xin lỗi, ta thật không phải có ý. Hoàng lão bản có thể hay không đừng sa thải ta, cầu người lại cho ta lần cơ hội đi, ta rất lợi hại cần phần công tác này."

Tại La Huyện một tháng hơn bốn nghìn tiền lương mà lại bao ăn ở công tác thật khó tìm, nhân làm một cái sơ sẩy không duyên cớ vứt bỏ phần này công việc tốt, nữ hài gấp đến độ sắp khóc, liên tục cầu khẩn.

Hoàng Kim Bảo lắc đầu, chỉ hướng một bên khác Hà Thiên Thiên đánh cái ánh mắt.

"Hiểu Quyên, đi thôi, ta dẫn người đi bộ phận tài vụ!" Hà Thiên Thiên vội vàng nói, nàng hiện tại chỉ muốn mau rời khỏi nơi này, nếu không vạn nhất Hoàng lão bản cũng giận lấy sang nàng, tai bay vạ gió vậy coi như hồng phúc.

Lúc này lập tức nắm lấy cô bé kia Tôn Hiểu Quyên tay đi ra ngoài cửa.

"Ha ha!"

Đúng lúc này, trong rạp bỗng nhiên vang lên một tiếng cười khê âm thanh, thanh âm rất nhẹ, nhưng là đang ngồi đông đảo lão bản không người nào dám coi nhẹ, tất cả đều vênh tai, trông đi qua.

"Ta nói chú ông chủ a! Thực cũng liền mấy cái nước canh tung tóe đến trên thân mà thôi. Đã vị này tiểu muội cũng xin lỗi, chúng ta từng cái đại lão gia cũng không cần thiết nêu chuyện này không thả đi." Diệp Tinh hững hờ tay lấy ra rút giấy, lau chóp mũi mấy cái nước canh, khê cười nói.

Bên trong phòng đông đảo lão bản tất cả đều sững sờ.

"Ha-Ha, vẫn là Diệp tiên sinh rộng lượng "

"Trình lão bản, người trang phục màu đen kia dính chút canh nước lại không sự tình, cần phải như thế à."

"Lão Vu, vừa rồi rõ ràng là người trước ồn ào cái này được không."

"Người khác nói không chừng liền dựa vào lấy chút tiền lương sinh hoạt đâu, cũng không dễ dàng "

"Vị này tiểu muội đều như vậy đau khổ khẩn cầu,

Mọi người vẫn là quên đi."

"Ta cũng cảm thấy, một điểm nhỏ sơ sẩy thực cũng là có thể tha thứ."

Nhìn lấy bên trong phòng đông đảo lão bản nói chuyện, Hà Thiên Thiên trong lúc nhất thời có chút không chắc có ý tứ gì, "Hoàng lão bản, vậy bây giờ "

"Còn thất thần làm gì, Diệp lão bản thay hai người nói chuyện, còn không mau cảm tạ Diệp lão bản." Hoàng Kim Bảo ánh mắt nhất động, trầm giọng nói.

"Cám ơn Diệp lão bản, cám ơn Diệp lão bản!" Cô bé kia Tôn Hiểu Quyên nhất thời mừng rỡ vô cùng, lau khước mắt mấy cái nước mắt, đối Diệp Tinh liên tục nói cảm tạ.

Một bên khác Hà Thiên Thiên ánh mắt suy nghĩ phức tạp tới cực điểm, có nghi hoặc, có chán kinh, có ảo não, còn có người yếu đuối cường giả loại kia nóng rực cùng bùng nổ.

Bữa tiệc kết thúc, theo Kim Thịnh khách sạn sau khi ra ngoài, Diệp Tinh liền mở ra Porsche 911 theo khu mua sắm phương hướng mà đi.

Bạch Vân Sơn tòa nhà lớn vừa mới xây xong, các phương diện đều muốn chính mình sửa sang một phen, lần này cần mua đồ quá nhiều. Có màn hình lớn máy tivi Lcd, năm màu đèn điện, dây điện, vòi nước, Lò vi ba, tủ lạnh, pha lê dụng cụ các loại.

Vén vén mua những gia cụ này đặt trước loại hình, cả một buổi chiều thì trực tiếp như vậy đi qua

Mặt trời chiều ngã về tây, kim sắc ánh chiều tà dần dần rút đi, sắc trời dần dần tối mờ.

Băng Hải tân thành 5 khu một gian trong phòng, Diệp Tinh đang cùng phụ mẫu cùng nhau ăn cơm.

"A Tinh a, nhà chúng ta hiện tại cũng có tiền. . ta để người nhị cô lại giới thiệu cho người giới thiệu đối tượng!" Lúc ăn cơm, Diệp Tinh lão mẹ Lâm Ngọc Phương hào hứng hùng hực nói.

"Khác a, mẹ!" Diệp Tinh cười khổ nói: "Ta không muốn xem mắt, việc này không vội, ta muốn chính mình tìm."

"Cái gì không vội, người cũng hai mươi ba, cùng người cùng tuổi nhà khác em bé đều có thể đánh đám già bộ (cho có khí thế)." Diệp Tinh lão ba diệp Quốc Trung mảy mui lại một chút nói: "Có điều người nhị cô nơi đó suy nghĩ không có gì tốt tư nguyên, ta nhìn việc này tám thành vẫn phải rơi vào người Tam thức trên thân. Hấn giao thiệp rộng, tiếp xúc đều là thượng lưu nhân vật."

"Không nên không nên, tiểu thúc bọn hấn một nhà cái kia đức hạnh người cũng không phải không biết, nhà bọn hấn luôn luôn xem thường chúng ta. Người để hấn cho người A Tinh giới thiệu đối tượng, đây không phải tìm tội tự à." Lão mẹ Lâm Ngọc Phương lắc đầu liên tục nói.

"Tam đệ bọn hấn một nhà dù sao tai to mặt lớn, là ngạo điểm, cũng tình có thể hiểu. Mà lại đây là tại vì A Tinh tìm đối tượng "

Nhìn lấy phụ mẫu tranh luận, Diệp Tinh chỉ cảm thấy đau cả đầu.

Rốt cục sau khi ăn cơm tối xong, Diệp Tinh lấy có trên phương diện làm ăn sự tình, vội vàng chạy trốn chết, chuẩn bị lái xe về Bích Lâm Thôn.

"Ừ ừ ừ ừ!"

Xuống lầu thời điểm, túi điện thoại di động tin tức tiếng chuông bỗng nhiên vang lên.

Diệp Tinh mở ra điện thoại di động tin tức rung, là một đầu công thương ngân hàng nhập trương tin tức, nhắc nhở thẻ ngân hàng bên trong vừa mới lưu giữ nhập mấy trăm ngàn nguyên.

"Đình linh linh! Người là ta tiểu nha tiểu bình quả, làm sao yêu người đều chê ít, hồng hồng gương mặt "

Tin tức vừa đóng lại, điện thoại di động điện báo tiếng chuông lại vang lên, là nhị cô gọi điện thoại tới, Diệp Tinh lúc này vẽ động màn hình điện thoại di động, tiếp thông điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 40:: Xe cảnh sát xuất động :

Đến, cầu phía dưới phiếu đề cử!

"Uy! Nhị cô!" Diệp Tinh tiếp thông điện thoại, đặt ở bên tai.

"Uy! A Tinh a, người thắng trước tiên, ta cho người hợp thành đi qua, người nhận được không có?" Trong điện thoại truyền đến nhị cô thanh âm, thanh âm xen lẫn lú rú, tút tút tút tạp âm, chung quanh giống như rất lợi hại âm ỉ ồn ào.

"Há, thu đến." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, hỏi: "Nhị cô, người hiện tại ở đâu một bên, bên cạnh làm sao như thể nhao nhao!"

"Ta tại cửa Nam vận chuyển hành khách nhà ga đầu, ngày hôm nay rảnh rồi ước mấy cái bài bạn tại trong huyện lượn vòng mát chược, bây giờ chuẩn bị trở về."

"Há, người cũng muốn về Bích Lâm Thôn a! Nhị cô, cái kia ta đưa người trở về đi, ta hôm nay vừa mua chiếc xe." Diệp Tinh liền nói ngay.

"Được a, A Tinh người có xe, quá tốt." Nhị cô Diệp Tú Anh cười nói: "Vậy ta thì không mua xe khách vé xe, đúng, ta bên này còn có hai cái bằng hữu, tăng thêm ta tổng cộng ba người, có vị trí không?"

"Có vị trí, ta khoảng không lại, phần lớn là. Cái kia nhị cô người ngay tại cửa Nam vận chuyển hành khách nhà ga chờ ta hạ, ta lập tức đi tới!"

Sau khi cúp điện thoại, Diệp Tinh bước nhanh đi đến dưới đất thất bãi đỗ xe, mở ra Porsche 911 chỉ hướng cửa Nam vận chuyển hành khách nhà ga bay đi.

Băng Hải tân thành cách cửa Nam vận chuyển hành khách nhà ga gần vô cùng, cũng liền vài phút lộ trình.

Giờ phút này, La Huyện cửa Nam vận chuyển hành khách nhà ga, nơi này ngừng lại rất nhiều xe khách, xe tới xe đi, không ngừng có khách xe vào trạm, cũng có xe khách lục tục ngo ngoe xuất phát, lái hướng mỗi cái trạm điểm.

Nhà ga người bên trong bày dẫn theo bao lớn bao nhỏ hành lý, chen chúc vô cùng.

Bên trong nhà ga cửa chính đang có lấy ba vị khoảng bốn mươi tuổi trung niên phụ nữ đứng ở nơi đó chờ đợi cái gì. Cái này ba cái trung niên phụ nữ, bên trong một cái tự nhiên chính là Diệp Tú Anh, mặt khác hai cái thì là Tập Lan Phương cùng một cái vóc người hơi mập phụ nữ, đều là cùng thôn quê nhà.

"Ha ha, Tú Anh, người nói đợi sẽ có người đưa chúng ta trở về, là ai đâu?" Tập Lan Phương hiểu kỳ nói.

"Cháu của ta Diệp Tinh nha." Nhị cô Diệp Tú Anh cười nói.

"Diệp Tinh?" Tập Lan Phương không khỏi sửng sò một chút, "Diệp Tinh hẳn có xe? Hắn không phải tại bày hàng via hè sao? Hắn lần trước còn cùng ta ngồi cùng một ban xe khách đây."

"Nói mò, bày cái gì hàng via hè, nhà ta A Tinh hiện tại một tháng có mười mấy 200 ngàn thu nhập đây." Diệp Tú Anh nói.

"Mười mấy 200 ngàn? Một tháng?" Tập Lan Phương kinh ngạc nói: "Làm sao có thể!"

"Làm sao liền không khả năng, ta cái kia Bàn Thảm tiệm ăn sinh ý có bao nhiêu nóng này người cũng biết." Nhị cô Diệp Tú Anh ghéch đầu lên nói: "Vậy cũng là A Tinh công lao, nhà chúng ta A Tinh bồi dưỡng ra..."

"A, A Tinh xe đến!" Diệp Tú Anh chỉ chỉ phía trước nói. Phía trước chỗ giao nhau đèn xanh đèn đỏ chỗ đang có mấy chiếc xe chạy mà đến, bên trong một cỗ màu đen xe chính là Porsche 911.

"Làm sao? Đây chiếc?" Tập Lan Phương liền vội vàng hỏi.

"Người mắt mù a, màu đen chiếc kia đâu!" Diệp Tú Anh nói.

"Màu đen chiếc kia? Đó là Porsche 911 a, Tú Anh người có phải hay không nhìn lầm." Tập Lan Phương im lặng nói.

"Cái gì 911 Porsche, cái kia chính là A Tinh xe, hẳn trong điện thoại nói với ta, hẳn xe là màu đen, bảng số xe cũng là cái kia."

"Xùy, Tú Anh người khẳng định nhìn lầm. Đối với xe, ta hiểu được nhiều hơn người, người biết Porsche 911 giá bán bao nhiêu không?" Tập Lan Phương cười nhạo âm thanh, đang nói.

Bỗng nhiên ——

"Kẹt kẹt!" Tiếng thắng xe âm bỗng nhiên vang lên, chiếc kia màu đen Porsche 911 đứng ở ba người trước mặt.

"Nhị cô, tập a di, Trương a di các người lên xe đi!" Cửa sổ xe mở ra, Diệp Tinh thò đầu ra nói.

"Chắc chắn, A Tinh xe này thật xinh đẹp, tốt mới a." Diệp Tú Anh cùng cái kia Trương a di lúc này đánh trên cửa xe xe.

"Cái này. . . Cái này. . . Thật sự là Diệp Tinh!" Tập Lan Phương trực tiếp mắt tròn tròn, lấy lại tinh thần, vội vàng cũng mở cửa xe, ngồi lên xe.

"A Tinh, người xe này giống như rất xa hoa, cần phải rất đắt đi." Cái kia lớn mập Trương a di thân thủ nhẹ nhàng sờ sờ bằng da đệm,

Không khỏi hỏi.

"Ừm, còn có thể đi, là đắt một chút." Diệp Tinh vừa lái xe, một bên thuận miệng đáp.

"Mới đắt một chút!! Diệp Tinh người đây là Porsche 911 đi!" Tập Lan Phương nhìn không được giọng the thé nói: "Muốn một hai trăm vạn a?"

"Ừm, vừa vạn 2 triệu!" Diệp Tinh không hề hoang mang nói.

"Cái gì? 2 triệu!!" Lúc này đến phiên nhị cô Diệp Tú Anh sững sốt.

"Diệp Tinh, người này đến như vậy tiền a." Tập Lan Phương hai mắt tỏa ánh sáng, "Coi như người nhị cô trong tiệm Thảo Ngư là người, một tháng thật có mấy trăm ngàn, cũng không đủ mua cái này Porsche a! Người vay tiền cho vay?"

"Toàn gạch trả tiền." Diệp Tinh thân nhiên nói: "Ta cho ta nhị cô Thảo Ngư, thực cũng là Tiên Vĩ Lão Ngư, người thường hưởng La Huyện chạy, hẳn phải biết a?"

"Tiên Vĩ Lão Ngư!! Cái gì? Người chính là Tiên Vĩ Lão Ngư thương nghiệp cung ứng?"

Tập Lan Phương triệt để mắt tròn tròn.

...

Rộng lớn đường cái trên đường lớn, từng chiếc xe hơi xe vận tải chạy mà qua.

Porsche 911 không hồ là xe tốt, tính năng rất tốt, có điều Diệp Tinh mở cũng không nhanh. Bởi vì là năm ngoái thi bằng lái, đã đem gần một năm không có đụng xe, cần trước quen thuộc dưới. Bởi vậy, Diệp Tinh tốc độ xe mở rất lợi hại phổ thông, nhưng là rất lợi hại vững vàng.

Chính lái xe, bỗng nhiên phía sau truyền đến từng đợt tiếng vang.

"Biu đi... Biu đi... Biu đi!"

"Biu đi!" "Biu đi biu đi!"

Thanh âm từ xa mà đến gần, không ngừng tiếp cận mà đến, tựa như là xe cảnh sát tiếng kêu to âm.

Diệp Tinh không khỏi quay đầu nhìn về phía kính chiếu hậu, chỉ gặp tám chín chiếc xe cảnh sát trần xe đèn báo hiệu xanh đỏ ánh đèn lấp lóe không ngừng, tới lúc gấp rút nhanh chạy đến.

"Bạch!" "Bá bá bá!"

Từng chiếc cảnh lái xe được rất gấp, tựa hồ tại truy kích cái gì, . lập tức liền vượt qua Diệp Tinh, chỉ hướng phía trước bay đi.

"Xảy ra chuyện gì? Làm sao nhiều như vậy xe cảnh sát?" Diệp Tú Anh không khỏi nói.

"Đúng a, rất ít nhìn thấy xuất động nhiều như vậy xe cảnh sát!" Tập Lan Phương cũng tò mò nói.

"Những thứ này xe cảnh sát tựa như là hướng chúng ta thôn phương hướng mà đi! Đến cùng xảy ra chuyện gì?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này mở ra trên ô tô Máy thu âm, xoay tròn đến La Huyện bản địa đài phát thanh.

Nhất thời thứ nhất tin tức bắn ra tới.

"Bản đài gần nhất đưa tin: Xế chiều hôm nay mười sáu lúc 31 phân, La Huyện Chiêu Thương ngân hàng phát sinh đội ăn cướp án, cùng sở hữu mười một tên lưu manh tập kích ngân hàng, cướp bóc mấy triệu người dân tệ. Hiện trường bị đánh chết bảy tên lưu manh, còn có ba tên phạm tội nhân viên trốn hướng La Lâm đường Bích Lâm Thôn phương hướng mà đi, cảnh sát đang toàn lực đuổi bắt. Lưu manh trong tay nắm giữ súng ống, mời phụ cận cư dân nhất định muốn chặt chẽ chú ý an toàn. Nếu có phát hiện nhân vật khả nghi, mời kịp thời báo động, cung cấp tin tức, để cảnh sát có thể mau chóng đem phạm tội nhân viên bắt quy án."

"Bích Lâm Thôn bên kia hiện tại chẳng phải là rất nguy hiểm?" Tập Lan Phương khẩn trương nói.

"Hóngбет, nhà ta ngay tại cửa thôn, cái này hội sẽ không xảy ra chuyện." Trương a di lo lắng nói.

"A Tinh, tội phạm cướp giật làm sao chạy trốn tới chúng ta thôn đi." Nhị cô Diệp Tú Anh nói.

"Không biết, về đi xem một chút!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này dẫm chân ga đi, Porsche 911 tốc độ đột nhiên tăng vọt, chỉ hướng phía trước

mau chóng đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 41:: Doanh cứu con tin :

Vung hoa! Vung hoa! Quyền sách xuất hiện vị thứ nhất Đà Chủ Long Không 66666!

"Bữu đi... Bữu đi... Bữu đi!" "Bữu đi!"

"Bữu đi!" "Bữu đi bữu đi!"

Xanh đỏ đèn xe lấp loé không yên, tại từng tiếng chói tai tiếng còi cảnh sát bên trong, từng chiếc xe cảnh sát cấp tốc lái vào Bích Lâm Thôn.

Sau ba phút.

"Kẹt kẹt!" Một tiếng tiếng thắng xe vang lên, Diệp Tinh Porsche 911 cũng lái vào Bích Lâm Thôn bên trong.

Giờ phút này Bích Lâm Thôn vô cùng yên tĩnh, cơ hồ không nhìn thấy mấy người, an tĩnh có chút bí hiểm. Dĩ vãng lúc này, các thôn dân đều ăn cơm tối xong đi ra tản bộ, hoặc là ngồi tại hẻm nhỏ tiệm tạp hóa bên trong xem tivi nói chuyện phiếm. Nhưng mà, bây giờ rất nhiều cửa hàng đều đại môn đóng chặt, sớm đóng cửa tiệm. Trong thôn trong hẻm nhỏ cũng chỉ có thể nhìn thấy một hai cái cao tuổi lão đầu.

"Triệu lão bá, xảy ra chuyện gì, người trong thôn đều đi nơi nào?" Diệp Tinh liền vội vàng hỏi.

"Ai, ngay tại một khúc đồng hồ trước có ba cái lưu manh xông vào thôn làng, bắt cóc đi hai cái tiểu hài tử hướng thôn Đông Giao phế công xưởng đi. Trước mắt đang cùng cảnh sát giằng co đàm phán, trong thôn rất nhiều người đều chạy tới vây xem. Thật sự là bất hạnh a, cái kia hai cái em bé chỉ sợ nguy hiểm, lưu manh trong tay đều có súng, hung ác rất lợi hại, nghe nói vẫn là tẩy cướp ngân hàng tội phạm cướp giật." Triệu lão bá lắc đầu, thở dài nói.

"A." Diệp Tinh ánh mắt hơi hơi động động.

"A Tinh, nếu không chúng ta cũng đi xem một chút?" Nhị cô Diệp Tú Anh theo Diệp Tinh phía sau đi tới.

"Không, ta buổi tối còn có việc." Diệp Tinh lắc đầu nói: "Nhị cô, chúng ta vẫn là đừng đi tham gia náo nhiệt, lưu manh trong tay có súng, vạn nhất nổi điên lời nói, nguy hiểm vô cùng." Diệp Tinh trước mắt tu vi vừa bước vào võ đạo nhất trọng cảnh. Thực lực tuy nhiên viễn siêu thường nhân, nhưng tốc độ vẫn như cũ không nhanh bằng bay ra khỏi nòng súng viên đạn. Đương nhiên, nếu là không cho đạn ra khỏi nòng cũng cũng không khó. Có điều loại chuyện này có cảnh sát xử lý là được, chính mình không cần thiết mạo hiểm.

"A, Tú Anh, ngươi làm sao còn ở nơi này?" Triệu lão bá nhìn lấy đi lên phía trước Diệp Tú Anh, bỗng nhiên nghi ngờ nói.

"Triệu Bá, ta mới từ La Huyện trở về đây. Làm sao?" Nhị cô Diệp Tú Anh càng thêm nghi hoặc, kỳ quái nói: "Ta vì cái gì không thể ở chỗ này nha?"

"Ngươi còn sững sờ ở chỗ này làm gì, nhà ngươi em bé đều bị bắt đi, ngươi không vui đi!" Triệu lão bá lớn tiếng nói.

Diệp Tú Anh sững sờ một chút, không khỏi vội la lên: "Ngươi nói bị bắt đi cái kia hai người nam hài, có một cái là nhà ta Tiểu Hải?"

"Đúng a, nhà ngươi Tiểu Hải cùng Lưu gia em bé tại cửa thôn chơi, lưu manh vừa vọt xông vào thôn tới..."

"Tiểu Hải, Tiểu Hải sẽ không xảy ra chuyện, Tiểu Hải nhất định sẽ không xảy ra chuyện!" Nhị cô Diệp Tú Anh thần sắc lập tức hoảng, vô cùng nóng nảy, hốc mắt hồng hồng, hiển nhiên lo lắng cực, co căng thì theo vùng ngoại ô phế công xưởng liều mạng chạy tới.

"Tiểu Hải biểu đệ bị bắt?" Diệp Tinh không khỏi cũng sững sờ một chút, khóe miệng cười khổ không thôi.

Diệp Tinh tiểu biểu đệ tên là trình Tiểu Hải, năm nay vừa mừng một. Từ nhỏ đã là Diệp Tinh theo đuôi, cả ngày Diệp Tinh biểu ca Diệp Tinh biểu ca, là cái rất lợi hại hoạt bát bé trai. Tiểu biểu đệ trình Tiểu Hải là nhị cô nhà dòng độc đinh, hân vạn nhất xảy ra chuyện, nhị cô cùng dượng còn không phải thương tâm chết.

Diệp Tinh lúc này đi trên xe cầm ít đồ, sau đó cũng chỉ hướng Đông Giao bên ngoài phế công xưởng mà đi.

Phế công xưởng rời thôn từ chỉ có hai ba dặm, Diệp Tinh bây giờ tốc độ, toàn lực chạy vội phía dưới, không bao lâu liền đuổi tới vùng ngoại ô phế công xưởng.

Nhà này công xưởng là từ hai tòa nhà tầng sáu lầu kiến trúc cầu thành, tường ngoài đều là màu đỏ cục gạch, cục gạch vách tường phủ đầy rêu xanh, đã hoang phế 8 9 năm, nghe nói qua chừng hai năm nữa có khả năng phá dỡ trọng kiến. Bình thường nơi này cũng không có người nào đến, hoang vu vô cùng.

Có điều giờ phút này, cái này phế công tác chung quanh lại vây đầy người.

Hơn ba mươi vị cảnh sát thân sắc đề phòng, đem phế trong nhà xung một dãy nhà tất cả lối ra đều chăm chú vây lại, từng con tay thương chăm chú nhắm chuẩn phía trước. Bên trong một vị cảnh quan bộ dáng trung niên cảnh sát chính cầm loa to theo trong kiến trúc gọi hàng.

Tại cảnh giới tuyến bên ngoài, suy nghĩ vây quanh một vòng lại một vòng thôn dân,

Già trẻ nam nữ tất cả đều đều có, đối với phía trước chỉ tỏ, đài ghé tai nghị luận. Thanh âm bên trong còn kèm theo từng tiếng nước nổ tiếng la khóc, là Diệp Tú Anh cùng một tên khác trong thôn phụ nữ. Có một tên tuổi trẻ nữ cảnh sát đang an ủi các nàng.

"Hai vị a di yên tâm tốt, chúng ta nhất định sẽ bảo đảm người thể chấp an toàn, đem bọn người hài tử an toàn doanh cứu ra."

"Vị này cảnh quan người tốt, xin hỏi bên trong hiện tại là tình huống như thế nào?" Lúc này Diệp Tinh đi tới hỏi.

"Người là ai? Hỏi những thứ này làm gì?" Trẻ tuổi nữ cảnh sát lông mày nhỏ nhăn nhu một cái, ánh mắt cảnh giác nhìn lấy Diệp Tinh.

"Nhị cô đừng thương tâm, Tiểu Hải hội không có việc gì. Cảnh sát nhiều như vậy, lưu manh chỉ có ba cái. Nhất định có thể an toàn đem Tiểu Hải cứu ra." Diệp Tinh an ủi nhị cô hai câu, sau đó theo trẻ tuổi nữ cảnh sát trầm giọng nói: "Bị cưỡng ép người thể chấp bên trong, có một vị là ta biểu đệ, ta muốn cỏi xuống bên trong tình huống, còn xin báo cho!"

"Lưu manh có ba người, bên trong hai người đang lầu hai trong phòng trông coi người thể chấp, cầm đầu cái kia đang cùng với chúng ta đàm phán." Trẻ tuổi nữ cảnh chỉ chỉ phía trước nói.

Chỉ thấy phía trước kiến trúc hành lang lối đi ra, đang có một tên phần tử có súng sắc mặt hung ác, chỉ hướng phía trước một bọn cảnh sát nghiêm nghị gọi uống vào, một bộ không có sợ hãi bộ dáng.

Đồng đảo cảnh sát mười mấy con súng lục hòng súng đồng thời nhắm chuẩn tên kia lưu manh, nhưng mà lại không một người dám nổ súng. Rất rõ ràng một khi nổ súng giết chết trước mắt cái này lưu manh, như vậy trên lầu hai cái bé trai cũng tuyệt đối mất mạng. Song phương như trước đang kịch liệt đàm phán lấy, nhưng là lưu manh yêu cầu cảm thấy rất cao, cảnh sát bên này chậm chạp không có đáp ứng.

Giờ phút này đại khái đã hơn bảy điểm, sắc trời sớm đã tối xuống, song phương còn tại giằng co.

"Tiếp tục như vậy, một khi nói không ổn, Tiểu Hải chỉ sợ rất nguy hiểm!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, quan sát tỉ mỉ lấy chung quanh địa hình.

Cái này phế công xưởng có hai tòa nhà công trình kiến trúc, theo thứ tự là lầu số một cùng lầu số hai, hai lầu ở giữa cách xa nhau sáu bảy mét khoảng cách. Lưu manh cùng người thể chấp đều tại lầu số hai, lầu số hai cũng bị đồng đảo cảnh sát cùng đám người vây nước chảy không lọt.

"Muốn lặng lẽ theo lầu số hai đi lên, chỉ sợ không có khả năng. Đến theo lầu số một đi qua mới được!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, nhìn về phía phế công xưởng lầu số một. Lúc này thân hình nhất động, đáp lấy cảnh ban đêm chính nòng, không ai chú ý, trùng hợp chui vào lầu số một. Thông qua thang lầu đi vào lầu số một tầng cao nhất sân thượng.

"Nếu có thể có Đạm Thai cô nương hoặc là Hạ nha đầu cái kia khinh công liền tốt, lầu sáu cũng rất cao, cái này nếu như té xuống, ta chỉ sợ cũng phải trọng thương. Còn tốt lầu khoảng thời gian chỉ có xa sáu, bảy mét, hẳn là có thể đi qua." Diệp Tinh ánh mắt nhìn về phía lầu số hai sân thượng, sau đó thân hình lui lại mấy bước, vận chuyển 《Tiên Thiên Công》, đem chân khí vận đến hai chân, sau đó bỗng nhiên hướng phía trước xông đâm đi qua. Vọt tới lầu số một sân thượng ở mép lúc, hai chân bỗng nhiên đạp xuống đất mặt.

"Sư!"

Một cái bay lên không trung lật, lần nữa lúc rơi xuống đất, đã lầu số một sân thượng đi vào lầu số hai trên sân thượng.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 42:: Độ sức :

Đến lâu số hai sân thượng về sau, Diệp Tinh theo trong túi áo lấy ra một khối vải rách, hệ ở sau ót, che kín mặt. Hắn cũng không muốn bại lộ thân phận, dẫn tới phiền phức.

Che kín mặt về sau, lúc này theo trời dài thang lầu hướng phía dưới mà đi.

Tới gần lâu hai lúc, Diệp Tinh lập tức thả chậm cước bộ, đề cao cảnh giác. Trở thành võ giả về sau, Diệp Tinh thính lực, thị lực chờ thân thể các phương diện tố chất đều thu hoạch được to lớn đề cao, cho dù không sử dụng chân khí cũng viễn siêu thường nhân.

Trong lâu không giống với lâu bên ngoài, nơi này vô cùng yên tĩnh.

Giờ phút này, sắc trời có chút tối tăm, lầu hai bên trong dựa vào bên phải có một gian phòng cảm thấy có ánh nến lộ ra. Bởi vì phế công xưởng sớm đã hoang phế nhiều năm, nguồn điện đều gãy mất, không có khả năng có đèn điện. Bởi vậy cái kia ánh nến rất có thể là lưu manh điếm.

Diệp Tinh lúc này chỉ hướng lầu hai hành lang cái kia gian phòng tiềm hành đi qua.

Sau đó, mới vừa đi tới một nửa, phía trước trong phòng kia, bỗng nhiên vang lên một tiếng rất nhỏ tiếng bước chân.

Diệp Tinh biến sắc, vội vàng vận khởi chân khí, hai chân nhẹ nhàng điểm một cái mặt đất, cả người phi thân lên, thân thể dán tại hành lang trên trần nhà, hai tay hai chân mở ra thành thần lân hình, chống đỡ tại trần nhà hai bên bên bờ bên trên, ánh mắt nhìn hướng về phía trước.

Sau một khắc, chỉ gặp một tên lưu manh tay cầm súng lục theo cái kia ánh nến trong phòng thò đầu ra nhìn đi tới, đứng ở trong hành lang trái phải nhìn quanh hạ, không có phát hiện dị thường, sau đó lại về đến phòng bên trong đi.

"Thật đúng là đầy đủ cẩn thận!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, song lòng tay ra, nhẹ nhàng theo hành lang trên trần nhà hạ xuống tới, hai chân giẫm trên mặt đất, rơi xuống đất im ắng.

Lại cẩn thận từng li từng tí hướng phía trước đi tầm mười bước về sau, rốt cục đi vào cái kia ánh nến gian phòng, Diệp Tinh thăm dò chỉ hướng cửa sổ gian phòng bên trong nhìn lại.

Gian phòng bên trong cũng không lớn, chông chất lấy rất nhiều rác rưởi cùng phá cái bàn, bên trong một trương cũ nát lão trên mặt bàn đúng giờ lấy một cái ngọn nến, ánh nến dôm dốp thiêu đốt, trong gió chấp chờn, tản ra ánh sáng lơ mờ, chiếu sáng hơn phân nửa gian phòng.

Chỉ gặp gian phòng trong góc có hai tên bé trai, bọn họ ánh mắt hoảng sợ, tay chân bị dây thừng trói lại, không cách nào động đậy. Hai cái lưu manh trong tay đều nắm lấy một thanh súng lục, tối như mực họng súng trực tiếp chống đỡ tại hai cái bé trai trên ót. Hiện nhiên, cảnh sát nếu là dám lên, vừa có gió thổi cỏ lay, bọn họ liền sẽ nổ súng giết người.

Bỗng nhiên ——

"Huru!" Một chút, trên bàn ngọn nến đột nhiên dập tắt, gian phòng bên trong lập tức lâm vào trong bóng tối, chỉ có朦胧 lung ánh trăng, lơ mờ nhưng nhìn đến giờ điểm mờ hồ hình dáng.

"Chuyện gì xảy ra? Ngọn nến đột nhiên như vậy dập tắt?"

Bên trong một tên lưu manh nhất thời thần kinh căng cứng.

"Không có việc gì, hẳn là gió thổi!"

Một tên khác lưu manh theo trong túi quần lấy ra bật lửa, đi qua, một lần nữa đem ngọn nến thiêu đốt, gạt gạt ánh sáng lơ mờ nở rộ ra, gian phòng lần nữa khôi phục ánh sáng.

"Kỳ quái, vừa rồi giống như không có gì gió a?"

"Ừm, quả thật có chút tà môn!"

Hai tên lưu manh trong phòng nghị luận.

Ngoài cửa sổ, Diệp Tinh lần nữa từ dưới đất nhặt lên một khóa hòn đá nhỏ, ánh mắt nhìn về phía gian phòng bên trong, vận chuyển 《 Tiên Thiên Công 》, đem một sợi chân khí vận đến tay phải, ngón trỏ ngón giữa ép chặt lấy viên kia hòn đá nhỏ nhẹ nhàng hát lên.

Nhất thời, viên kia hòn đá nhỏ lấy tốc độ kinh người chỉ hướng phía trước kích bắn đi, đánh vào phá trên mặt bàn ngọn nến nến tâm, ánh nến nhất thời lập tức dập tắt, gian phòng lần nữa lâm vào trong bóng tối.

"Mẹ, gặp quỷ, tại sao lại dập tắt!" Bên trong một tên lưu manh lớn tiếng chú mắng lên, đi qua, lần nữa đem ngọn nến thiêu đốt.



"Khôn tử, ta nghe nói cái này phé công xưởng giống như không sạch sẽ, người nói trong gian phòng đó có thể hay không... Sẽ có hay không có mấy thứ bẩn thỉu?" Một tên khác lưu manh có chút khẩn trương nói, nghĩ thần nghĩ quỷ, chỉ hướng bốn phía hết nhìn đông tới nhìn tây.

"Có thể có cái gì mấy thứ bẩn thỉu, thật có quỷ, lão tử cũng nhất thương Băng hấn." Tên kia gọi khôn tử lưu manh cười nhạo âm thanh, lập tức có chút bức bối nói: "Cũng không biết ngựa ca dưới lầu đến cùng đàm phán đến như thế nào, đều lâu như vậy còn chưa tốt! Soi ta nói trước đánh chết một người, dọa một chút đám kia cảnh sát, ta cũng không tin bọn họ dám không đáp ứng."

"Lần này trốn được vợ vàng,

Tổng cộng thì bắt hai tên người thế chấp, như lại giết một người, chỉ sợ những cảnh sát kia càng sẽ không đáp ứng chúng ta điều kiện."

"Mẹ, các loại được lòng người phiền. Tường tử người trông coi nơi này, ta đi xuống xem một chút đàm phán tiến triển được như thế nào!" Bên trong một tên lưu manh lúc này đứng dậy, muốn đi ra ngoài cửa.

"Khôn tử, người đi đâu, nơi này thì một mình ta, cảnh sát vạn nhất đánh lên xông tới làm sao bây giờ!" Một tên khác lưu manh nhất thời hét lên.

"Người sợ cái rắm, cóm dám đi vào, người trực tiếp nổ súng, trước đánh chết một cái lại nói." Tên kia dáng người thấp lớn mạnh lưu manh lớn tiếng nói, nói liền muốn cửa trước bên ngoài mà đi.

Một tên khác lưu manh nhìn xem gian phòng bên trong đen nhánh vàng ó vách tường, lại nhìn sang trên bàn ngọn nến, không khỏi tâm sinh sợ hãi, hét lên: "Gian phòng kia âm trầm, muốn đi cùng là ta đi, người tại đây nhìn lấy."

"Người hấn mẹ thì điếm ấy lá gan!" Cái kia mập lùn lưu manh khinh thường nói: "Được, vậy người đi đi, hỏi một chút ngựa ca, những cóm đó dám không đáp ứng, chúng ta trước hết chém đứt hai người kia chặt một cánh tay."

"Được, người hấn mẹ người xem trọng điếm!" Một tên khác lưu manh lúc này đứng dậy, đi ra ngoài cửa.

Bên ngoài gian phòng, Diệp Tinh trong mắt hàn quang lấp lóe, hai chân nhẹ nhàng điếm một cái mặt đất, phi thân lên, lần nữa bám vào trên hành lang phurong.

Không bao lâu, chỉ gặp một tên lưu manh từ trong phòng đi tới, theo đầu bậc thang mà đi.

Chờ tên kia lưu manh vừa vịn đi qua phía dưới lúc, Diệp Tinh thân hình đột nhiên nhất động, từ bên trên rơi xuống, dựng thẳng chương thành đao, Chương Đao nhanh như như thiểm điện trùng điệp đánh vào tên kia lưu manh trên ót, tên kia lưu manh còn chưa kịp phát ra thanh âm, liền té xỉu đi qua.

Gian phòng bên trong,

Tên kia dáng người thấp lớn mạnh lưu manh đang xem thủ trong tay người thế chấp, bỗng nhiên, gian phòng tối sầm lại, trên bàn ngọn nến lần nữa không có dấu hiệu nào dập tắt.

"Cái cmm chứ, lần thứ ba, cái này từ đâu tới gió, rõ ràng không có gió a, ngọn nến tại sao lại dập tắt." Cái kia thấp lớn mạnh lưu manh tức giận đến nổi trợn lồi đinh, theo trong túi áo lấy ra bật lửa, muốn lần nữa thiêu đốt ngọn nến.

Đúng lúc này ——

"Suru!" Một tiếng, một bóng người chợt lóe lên, xuất hiện trong phòng, chỉ hướng hấn bay nhào mà đến.

"Mẹ, là cóm! Lão tử đánh chết người!" Cái kia thấp lớn mạnh lưu manh ánh mắt dữ tợn, vứt bỏ bật lửa, giơ lên trong tay tay thương.

"Muốn chết!" Diệp Tinh trong mắt hàn quang lóe lên mà qua, lấy ra một cái tiền xu, vận khởi chân khí ném ra đi, tiền xu gào thét mà ra, chỉ hướng phía trước kích bắn đi.

"Keng!"

Một tiếng vang nhỏ, cái viên kia tiền xu chuẩn xác không sai làm đánh vào tên kia thấp lớn mạnh lưu manh trên cổ tay, cái kia lưu manh còn chưa kịp nổ súng, cổ tay bị đau, súng lục nhất thời rơi xuống đất.

Cái kia lưu manh động tác phản ứng cũng là phi thường nhanh nhẹn, lập tức ngồi xổm người xuống muốn đi kiểm súng lục.

Tay hấn rời tay thương có lẽ chỉ kém 0 điếm lẻ loi 0 một li, nhưng mà đúng vào lúc này một trận chân gió đánh tới, hấn hoảng sợ phát hiện một cái đế giày tại trước mắt hấn vô hạn phóng đại.

"Àm!" Một tiếng,

Đế giày chuẩn xác không sai khác ở cái kia lưu manh trên mặt, lực lượng khổng lồ bắn ra, tên kia lưu manh trực tiếp bị Diệp Tinh một chân đá bay ra ngoài, thân thể giống như phá bao tải, hung hăng nện ở gian phòng trên vách tường, sau đó lại nện rơi trên mặt đất, kích thích một mảnh tro bụi.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 43:: Dầu diesel máy phát điện :

Phé công xưởng lầu số hai dưới lầu, giờ phút này đàm phán đã tiến vào gay cấn, tất cả mọi người vô cùng khẩn trương.

"Mẹ, đến cùng có đáp ứng hay không, lão tử không có thời gian cùng các người nói nhảm." Cái kia lưu manh sắc mặt dữ tợn nói.

Đồng đảo cảnh sát thần sắc đề phòng, cái trán đều là đổ mồ hôi, vô cùng khẩn trương, "Người yêu cầu quá —— "

"Xem ra các người là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt. Khôn tử, lập tức xử bắn một cái, đem thi thể vứt xuống đến!" Cái kia lưu manh hung ác vô cùng, chỉ hướng lầu hai trên lầu rống to.

Đồng đảo cảnh sát sắc mặt đại biến, đang muốn quát bảo ngưng lại lúc, bỗng nhiên ——

"Phù phù!" "Phù phù!"

Hai tiếng nhẹ vang lên, hai đạo nhân ảnh từ lầu hai rơi xuống, nặng nề mà nện rơi trên mặt đất, không nhúc nhích, không rõ sống chết.

Cái này bất chợt tới đến biến cố, khiến ở hiện trường tất cả mọi người sững sờ.

"Khôn tử, tường tử! Mẹ , xảy ra chuyện gì? Người thế chấp chẳng lẽ được cứu?" Cái kia lưu manh ánh mắt vô cùng hoảng sợ, quay người hướng thẳng đến trên lầu bỏ chạy. Tuy nhiên không biết trên lầu xảy ra chuyện gì, nhưng hẳn như muốn mạng sống, chỉ có thể một lần nữa chường không người thế chấp.

"Nhanh! Nổ súng, đừng để hắn lên lầu!" Trung niên cảnh quan kia thanh âm hơi vui, quả quyết hạ lệnh.

"Àm!" "Àm!"

Liên tiếp hai tiếng súng tiếng vang lên, hai viên đạn phân biệt mệnh trung lưu manh hai chân, máu tươi vẩy ra mà ra, tên kia lưu manh kêu thê lương thảm thiết âm thanh, hai chân mềm nhũn, thân thể té nhào vào hành lang chỗ khúc quanh. Năm sáu tên cảnh sát cấp tốc xông đi lên, lấy tay còng tay đem lưu manh trực tiếp bắt.

"Đi, đi lên xem một chút!" Trung niên cảnh quan kia ra lệnh một tiếng, nhất thời một bọn cảnh sát cầm trong tay súng ông chỉ hướng lầu lên lầu hai chậm chậm chui vào.

"Xảy ra chuyện gì, cái kia hai tên lưu manh tại sao lại từ trên lầu ngã xuống!"

"Khẳng định là có đặc công xuất động, trên lầu cùng lưu manh phát sinh độ sức!"

Dưới lầu vây xem đám người đài ghé tai, nghị luận âm ỉ.

Giờ phút này, trên lầu hai.

Làm một bọn cảnh sát cẩn thận từng li từng tí đi vào cái kia gian phòng lúc, phát hiện cũng không có người khác, chỉ có hai cái bé trai bị trói trong góc, miệng bên trong còn đứt lấy vải, trên thân dây thừng còn chưa bị giải khai.

"Đội trưởng, nơi này có tranh đấu dấu vết!" Bên trong một tên cảnh sát cầm đèn pin trong phòng chiếu vào, phát hiện mặt đất phía trên có lấy gậy gặt đồ thẫm vết máu, còn có mấy đầu cái bàn đều đứt gãy.

Trung niên cảnh quan kia ánh mắt nhất động, bước nhanh đi đến hai cái bé trai trước người, đem trên người bọn họ dây thừng cởi ra, miệng Lý Bố điều lấy xuống, hỏi: "Tiểu gia hỏa, nơi này xảy ra chuyện gì?"

Hai cái tiểu gia hỏa ngày hôm nay bị kích thích rất lớn, ánh mắt lại là sợ hãi lại là kích động.

"Có cái đại ca ca vô cùng lợi hại, lưu manh đung ở trên tường, sau đó đập xuống đất."

"Một chân đá ra đi, ần, cái kia lớn mạnh lớn mạnh lưu manh thì bay ra ngoài, bàn ghế đều bị nện nát."

"Ừm, rất lợi hại, cái kia lưu manh muốn giết chúng ta, vậy đại ca ca một cái ghế rút đi qua, lưu manh trực tiếp bị rút choáng."

Hai cái bé trai nói năng lộn xộn, hoa chân múa tay khoa tay lấy, ánh mắt lộ ra sùng bái, rất là kích động nói.

Trung niên cảnh quan trầm tư hạ, làm rõ phía dưới tin tức, nói: "Các người nói đúng, có cái thanh niên nam tử xông tới, đem lưu manh đánh ngã xiu, sau đó, từ lâu hai ném xuống?"

"Ừm, là, là!"

"Cái kia thanh niên nam tử là ai? Các người có không thấy rõ hần hình dạng?" Trung niên cảnh quan liền vội vàng hỏi.

"Không biết, gian phòng rất tối, thấy không rõ lắm. Mà lại vậy đại ca ca trên mặt còn giống như được mảnh vải!"

Trung niên cảnh quan ánh mắt nhất động, lập tức lại nghi ngờ nói: "Hắn đã cứu các người, là sao không giúp các người đem dây thừng cởi ra? Hắn rời đi bao lâu?"

Trung niên cảnh quan kia chính đang hỏi chuyện lấy, lúc này, hành lang truyền đến một trận loạt tiếng bước chân, hai cái bé trai gia thuộc người nhà nhao nhao chạy vào.

"Tiểu Đào, có hay không thụ thương, ta xem một chút."

"Không bị thương tổn! Quá tốt!"

"Tiểu Hải, quá tốt, nhìn thấy người không có việc gì quá tốt. Mẹ đều lo lắng chết." Diệp Tú Anh vui đến phát khóc,

Một đám gia thuộc người nhà vội vàng chỉ hướng đông đảo cảnh sát nói lời cảm tạ, "Cảm ơn các vị cảnh quan, quá cảm giác cảm, cảm ơn các người cứu hài tử nhà ta."

"Không cần khách khí, thực hai cái tiểu gia hỏa không phải chúng ta cứu, là một cái thân thủ bất phàm thanh niên nam tử trượng nghĩa tương trợ đem bọn hắn cứu." Trung niên cảnh quan kia cười khò âm thanh, lập tức nói: "Hai cái tiểu gia hỏa đều vô sự, các người yên tâm đi. Đúng, sáng ngày mai có thể có thể muốn làm hạ bút quay."

Sau khi phân phó xong, trung niên cảnh quan kia lúc này bắt đầu mệnh lệnh đông đảo cảnh sát sơ tán đám người, lưu lại mấy cái cảnh sát tại hiện trường lại xem xét một phen.

"Mẹ, người là không biết vậy đại ca ca có bao nhiêu lợi hại, hần một quyền như vậy truyền đi ra, không khí đều biết phát ra âm thanh đây."

"Thật không lừa người a, một chân đập xuống, cái bàn trực tiếp nứt đầu! Đầu vỡ thành hai mảnh."

Rời đi trên đường, hai cái tiểu gia hỏa hoa chân múa tay khoa tay lấy.

...

Đêm tối, gió nhẹ, vầng trăng treo cao, roi xuống thanh u ánh trăng.

Tổ trạch trong giếng cổ, màu tím ánh sáng bên cạnh, Diệp Tinh ngồi xếp bằng, Ngũ Tâm Triều Thiên, vận chuyển 《Tiên Thiên Công》 hô hấp thổ nạp. Từng đạo từng đạo nhật khí lưu màu tím theo hô hấp thổ nạp, bị Diệp Tinh hút nhập thể nội. Chậm rãi hấp khí, chậm chậm phun ra.

Chân khí tại thể nội trong kinh mạch tuần hoàn không ngừng, mỗi vận chuyển một chu thiên, liền sẽ lớn mạnh một điểm.

Tại phế công xương cứu tiểu biểu đệ về sau, xác nhận không có nguy hiểm gì, Diệp Tinh liền về tới tu luyện.

Giếng cổ miệng giếng bên trên, Diệp Tinh thấy một cái Tiểu Thiết phòng nhà kho, mỗi khi đến trong giếng cổ lúc tu luyện, Diệp Tinh đều biết trước đem cửa sắt khóa trái rồi, sau đó bắt đầu chuyên tâm tu luyện.

Dù sao thực lực mới là căn bản nhất, không có thực lực là thủ không được tài phú. Ngày đó tại Tiên Tuyền sơn trang, Đạm Thai cô nương từng vì Diệp Tinh giải thích cận kề một phen Vũ Giả cảnh giới.

Vô giả chia làm ngày kia chín tầng cảnh, một đến ba nặng vì Luyện Khí Kỳ, tứ đến lục trọng vì Tụ Khí Kỳ, bảy đến chín tầng vì ngưng khí kỳ. Luyện Khí Kỳ vô giả bên trong thân thể mới vừa vận sinh ra chân khí, chỉ có vô cùng nhỏ bé từng sợi; Tụ Khí Kỳ vô giả thì là đem chân khí hội tụ thành từng đạo từng đạo một cổ, liền như là nước hội tụ thành dòng nước, chân khí thì trở nên vô cùng hùng hậu. Còn ngưng khí kỳ thì là bắt đầu thổi luyện chân khí, để chân khí trở nên càng thêm ngưng tụ tinh thuần. Bảy đến chín tầng phân biệt đối ứng ngưng khí sơ kỳ, ngưng khí trung kỳ cùng ngưng khí hậu kỳ. Một khi đạt tới ngưng khí hậu kỳ, liền có thể ném thủ hạ thông bưng dưới huyết Khí Hải, mở ra đan điền, uẩn dực Tiên Thiên Chân Nguyên, thành vì tiên thiên cảnh vô giả.

Tiên Thiên cảnh thì là áp đảo ngày kia chín tầng cảnh chỉ cái trước phi thường cường đại cảnh giới. Tiên Thiên cảnh vô giả có thể ngoại phóng Tiên Thiên

Chân Nguyên, hình thành Tiên Thiên kiếm khí, trong nháy mắt ở giữa lấy tính mạng người ta; Tiên Thiên Chân Nguyên ly thể mà ra, hình thành Tiên Thiên hộ trảo, phòng ngự lực cực kỳ kinh người. Mỗi một cái Tiên Thiên võ giả đều có thể cách không lấy vật, đập sóng mà đi, nắm giữ không thể tưởng tượng năng lực. Thực lực mạnh mẽ hơn phổ thông võ giả quá nhiều. Toàn bộ Đường Quốc mười ba châu bảy mươi hai thành đếm trăm triệu nhân khẩu, Tiên Thiên cảnh võ giả suy nghĩ đều không cao hơn 100 người.

Diệp Tinh trước mắt là nhất trọng cảnh luyện khí sơ kỳ võ giả, thuộc về vừa bước vào võ đạo ngưỡng cửa này. Muốn tại võ lâm đại lục đặt chân, ngoại trừ tại thực lực bên ngoài, tự thân thực lực cũng đồng dạng phi thường trọng yếu. Bởi vậy hần hiện tại tu vi phá lệ chăm chỉ. Có 《 Tiên Thiên Công 》 này môn cao giai nội công cùng màu tím ánh sáng cái này dồi dào tới cực điểm thiên địa nguyên khí, Diệp Tinh tin tưởng hần tu luyện tốc độ chắc chắn sẽ không chậm.

Thời gian như nước, một điểm vừa bay nhanh trôi qua.

Yên tĩnh trong tu luyện, không biết qua bao lâu, một sợi mịn mờ ánh sáng theo Thiết Ốc cửa sổ mái nhà chiếu vào, đầu nhập trong giếng cổ. Hiện nhiên đã là lúc sáng sớm, trời đã sáng.

Lại qua một lát, ánh sáng biến thành vàng tươi ánh sáng mặt trời, cùng màu tím ánh sáng hoà lẫn, trong giếng cổ lập tức liền sáng lên.

Bỗng nhiên ——

"Đỉnh linh linh! Ngươi là ta tiểu nha tiểu bình quả..."

Trong túi áo chuông điện thoại di động, đem Diệp Tinh theo trong tu luyện lôi ra tới.

Tu luyện suốt cả đêm, Diệp Tinh cảm giác tinh thần sáng láng, tinh lực dồi dào vô cùng, bên trong thân thể cái kia sợi chân khí lại lớn mạnh rất nhiều. Theo trong túi áo lấy điện thoại di động ra, huy động màn hình tiếp thông điện thoại.

"Uy! Ngài tốt!" Diệp Tinh nói.

"Ngài tốt! Là Diệp Tinh Diệp tiên sinh đi, ngài hôm qua đặt hàng dầu diesel máy phát điện đã cho người đưa tới, còn mời đi ra tiếp thu phía dưới!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 44:: Bạch Vân Sơn Diệp phủ sửa sang :

Bởi vì võ lâm đại lục không có nguồn điện, thành lập trạm phát điện lời nói, điều kiện còn chưa đủ, lấy tình huống trước mắt rất không có khả năng. Mà máy tivi Lcd, đèn điện, tủ lạnh, máy tính chờ một chút đều cần dùng đến điện năng. Bởi vậy, Diệp Tinh đặc biệt hoa 100 ngàn nguyên đặt hàng một đài dầu diesel máy phát điện.

Đem dầu diesel máy phát điện thông qua giếng cổ thông đạo, trước đem đến tòa nhà lớn phòng luyện công bên trong, sau đó lại trở lại tổ trạch trong giếng cổ, một bên tu luyện vừa chờ đợi. Sau đó hơn một giờ bên trong, Diệp Tinh điện thoại di động vang lên không ngừng, tủ lạnh, máy tivi Lcd, ống nước với phun chờ một chút đặt trước điện khí đều lục tục ngo ngoe đưa đặt.

Đem tất cả mọi thứ đều đem đến phòng luyện công về sau, Diệp Tinh lúc này rời đi phòng luyện công, dẫn theo hai đại túi đồ vật đi vào trong trạch viện.

Lúc buổi sáng, kim sắc ánh sáng mặt trời rải đầy sân nhỏ, đem trong viện lá cây dát lên một tầng hào quang vàng óng. Gió nhẹ khẽ vuốt, lá rụng bay múa, trên không trung đánh vài vòng chuyển, bay xuống tại đất. Kiều đại thẩm chính cầm cây chổi ở trong viện quét lấy lá rụng.

"Kiều thẩm! Làm sao không thấy được Xảo Nhi, nha đầu kia đi đâu?" Diệp Tinh đi tới hỏi.

"Gia chủ! Người rốt cục xuất quan. Xảo Nhi nàng đi người căn phòng gian phòng quét dọn vệ sinh." Kiều đại thẩm vội vàng đáp.

Bởi vì Xảo Nhi đã bán mình cho Diệp Tinh làm nha hoàn, Kiều đại thẩm nàng bản thân cũng là bởi vì Diệp Tinh, mới cứu được một cái mạng. Bây giờ hai mẹ con càng là dựa vào Diệp Tinh, mới vượt qua hậu đãi sinh hoạt. Bởi vậy Kiều đại thẩm đối Diệp Tinh là từ tâm cảm kích, một mực phía dưới người tự cho mình là, nguyên bản đều là xưng hô Diệp Tinh vì lão gia. Chỉ là Diệp Tinh cảm giác rất không quen, dù sao để một cái lớn tuổi trưởng bối xưng hô như vậy chính mình, đối với đến từ thế kỷ 21 Địa Cầu Diệp Tinh tới nói cảm giác rất quái dị. Mà lại Diệp Tinh trong lòng cũng không có đem Xảo Nhi cùng Kiều đại thẩm làm nha hoàn người hầu đối đãi, mà chính là coi các nàng là người nhà đối đãi, Bạch Vân Sơn Diệp phủ cũng là Diệp Tinh một ngôi nhà khác. Diệp Tinh vốn muốn cho Kiều đại thẩm trực tiếp gọi mình là A Tinh liền có thể, dù sao tại Địa Cầu cái kia Biên cô cô các loại trưởng bối đều là

xung hô như vậy Diệp Tinh. Chỉ là Kiều đại thẩm nói cái gì cũng không chịu, Diệp Tinh chỉ có thể điều hoà để Kiều đại thẩm xung hô hẳn là gia chủ, đương nhiên bản thân hẳn cũng là cái này nhất gia chi chủ.

"A, đại ca ca người ra ngoài rồi!" Một đạo thanh thúy âm thanh vang lên, tiểu nha đầu chính cầm khăn lau, bụng một chậu nước mừng rỡ chạy tới.

"Ừm." Diệp Tinh gật gật đầu, cười nói: "Xảo Nhi hiện tại có hay không khoảng không, sẽ giúp đại ca ca đi bày quầy bán hàng có được hay không?"

"Ừm, tốt lắm! Bày quầy bán hàng có thể kiếm lời thật nhiều tiền đâu!" Tiểu nha đầu tiếp nhận Diệp Tinh trong tay cái túi, một bộ tiểu tài mê bộ dáng.

"Kiều thẩm, nếu không người theo Xảo Nhi cùng đi chứ. Thuận tiện giúp ta xem một chút Phượng Hoàng trấn còn có không trống không cửa hàng!" Diệp Tinh nói.

"Gia chủ muốn tại Phượng Hoàng trên trấn mở tiệm?" Kiều đại thẩm hỏi.

"Ừm, bày quầy bán hàng lời nói, lượng giao dịch quá ít, mà lại cũng không tiện. Có nhà chính mình cửa hàng, chẳng những có thể đánh ra bảng hiệu, mà lại về sau khách nhân cũng sẽ càng ngày càng nhiều. Đứng, cửa hàng địa chỉ tốt nhất muốn tại phồn hoa khu vực, đất một chút không có vấn đề." Diệp Tinh phân phó nói.

Tại Phượng Hoàng trấn mở một nhà tiệm tạp hóa vốn là tại Diệp Tinh kế hoạch bên trong, dù sao có cửa hàng, thì có cố định bán điểm, về sau khách quen cũng sẽ nhận chuẩn cửa hàng này vị trí. Mà lại trong cửa hàng bày bỏ đồ vật cũng khẳng định so quầy hàng nhiều. Diệp Tinh chỉ cần đem từng túi thương phẩm chôn cất trong cửa hàng, cái kia lượng giao dịch đem vô cùng kinh người, kiếm lời kim tệ sợ rằng sẽ là bày quầy bán hàng gấp mấy chục lần. Mà lại theo quy mô mở rộng, Diệp Tinh còn dự định đem cửa hàng chạy đến Lạc Nhật thành đi. Đương nhiên, cái này là lúc sau sự việc.

Sau đó kiều thẩm cùng Xảo Nhi mang theo đồ vật đến Phượng Hoàng trên trấn bày quầy bán hàng đi, Diệp Tinh suy nghĩ về phòng luyện công đem những điện khí đó các loại vật phẩm tất cả đều dời ra ngoài, sau đó bắt đầu lắp đặt sửa sang. Nước lời nói khẳng định phải dẫn núi nước suối, đường ống chôn thiết lập không có nhanh như vậy. Diệp Tinh quyết định trước an định nguồn điện, đem dầu diesel máy phát điện khiêng đến trong sân khắp ngõ ngách, sau đó bắt đầu lắp ráp, kéo dây điện các loại sự nghi.

Bởi vì đã trở thành võ giả, thể chất viễn siêu thường nhân, Diệp Tinh động tác tốc độ thật nhanh, từng cái từng cái dây điện thông hướng đều cái gian phòng, đem ổ điện liền lên, đem đèn điện lắp đặt. Sau đó lại đến phòng khách đem đại bình phong máy tivi Lcd lắp đặt,

Cố định ở phòng khách vách tường. Một tay đem tủ lạnh nâng lên, vác lên vai, lấy tới nhà bếp đi.

Đem nguồn điện điện khí đều lắp đặt tốt về sau, tất cả vụn vặt xử lý xuống, đại nửa ngày thời gian cứ như vậy đi qua, sắc trời bắt đầu tối xuống, đã là mờ nhạt thời khắc. Ngoài cửa truyền đến một loạt tiếng bước chân, chắc là Kiều đại thẩm cùng Kiều Xảo nha đầu hai mẹ con trở về.

"Hi hi, đại ca ca, ta trở về á! Đồ, vật tất cả đều bán xong, thật nhiều tiền tiền." Tiểu nha đầu vui vẻ chạy vào, bỗng nhiên khuôn mặt nhỏ lập tức sùng sốt, đen lúng liếng mắt to hiếu kỳ đánh giá phòng khách.

"Thế nào, không nhận ra phòng khách?" Diệp Tinh cười nói.

"Nơi này làm sao thay đổi!" Tiểu nha đầu ánh mắt cổ quái, chỉ chỉ hướng trên đỉnh đầu, "Đại ca ca, đó là cái gì?"

"Đó là đèn treo, biết phát sáng nha!" Diệp Tinh cười đi đến bên tường, ấn xuống chốt mở.

Nhất thời, trên trần nhà đèn treo lập tức sáng lên, mười cái pha lê mặt dây chuyền tại ánh đèn chiếu xuống, phản xạ ra trong suốt sáng long lanh ánh sáng, toàn bộ phòng khách lập tức trở nên sáng ngời thông thấu vô cùng.

"Oa, thật sáng, thật xinh đẹp!" Tiểu nha đầu kinh ngạc nói: "Cái kia đèn treo vì sao lại phát sáng nha, bên trong có thả ngọn nến sao?"

"Ha-Ha, nha đầu ngốc, . bên trong làm sao lại có ngọn nến. Còn biết phát sáng, là bởi vì đèn treo mở điện. Ân, nói như thế nào đây, người đem nó lý giải thành ở buổi tối biết phát sáng Dạ Minh Châu là được." Diệp Tinh cười nói: "Đúng, Xảo Nhi, muốn không muốn xem tivi? Về sau nhằm chán lời nói, có thể chính mình đến phòng khách mở TV nhìn."

Diệp Tinh mua Tivi LCD màn hình phi thường lớn, chừng cao đến một người, nhìn thị giác hiệu quả vô cùng thoải mái. Đương nhiên, võ lâm đại lục là không có truyền hình tín hiệu, có điều Diệp Tinh mang USB, USB bên trong đã sớm download mấy trăm bộ kinh điển Truyền Hình Điện Ảnh.

"Đại ca ca, cái gì là truyền hình?" Tiểu nha đầu rất là nghi ngờ nói.

"Cái kia chính là truyền hình!" Diệp Tinh chỉ chỉ trên vách tường máy tivi Lcd, giảng giải: "Truyền hình một khi mở ra, trên màn hình liền sẽ có nhân vật các loại hình vẽ xuất hiện, tựa như tại bên dưới sân khấu kịch xem kịch một dạng, phía trên người đang biểu diễn đặc sắc cổ sự."

Vừa nói, Diệp Tinh lúc này mở ti vi chốt mở, tiến vào USB, tria hạt bên trong một bộ phim truyền hình.

Theo truyền hình phát ra, trên màn hình TV bóng người chớp động.

Tiểu nha đầu hai mắt trừng đến căng tròn căng tròn, cái miệng nhỏ nhắn mở ra thật to chữ O.

...

Điện khí lắp đặt xong, nước còn không có đựng. Sau đó thời gian bên trong, Diệp Tinh vô cùng bận rộn. Đào đường ống, chôn ống nước, dẫn núi nước suối, đựng vòi phun, đựng bồn cầu, đựng máy nước nóng chờ một chút, trong nháy mắt chính là hai ngày thời gian trôi qua.

Buổi chiều ánh sáng mặt trời có chút nóng bức, Diệp Tinh đang trong phòng bếp lắp đặt vòi nước.

Bỗng nhiên phía ngoài phòng bếp truyền đến một loạt tiếng bước chân, tiếng bước chân từ xa mà đến gần, rất nhanh liền tới đến trong phòng bếp.

"Gia chủ, ngoài cửa lớn có cái cô nương tìm người, tựa như là Tiên Tuyền sơn trang!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 45:: Ngồi hàng hàng xem tivi :

Diệp phủ cửa phủ đệ, một cái eo đeo bảo kiếm váy đồ nữ hài đang đứng tại cửa chính bồi hồi.

"Ha-Ha, Hạ nha đầu, tìm ta có chuyện gì, mới mấy ngày không thấy, nhớ ta như vậy á." Diệp Tinh cao giọng cười to, theo trong phủ đệ đi tới.

"Thôi đi, thôi lưu manh, tiểu thư nhà ta để cho ta tới người cái này cầm Pin." Váy đồ cô bé nói: "Người đem Pin cho ta đi!"

"Pin ở phòng khách, ta không có mang ra." Diệp Tinh buông buông tay nói.

"Vậy người đi cầm nha, còn thất thần làm gì?"

"Người đi với ta cầm nha, ngốc đứng đấy làm gì."

"Người sẽ không lấy ra a, ta sẽ ở cửa chờ."

"Ta đi vào thì lười được đi ra, muốn lời nói thì theo ta đi thôi!" Diệp Tinh nói liền theo phủ đệ phòng khách phương hướng đi đến.

"Người ——" váy đồ nữ hài hăm hừ đuổi theo đi.

Diệp phủ trong phòng khách, tiểu nha đầu Xảo Nhi đang ngồi ở trên ghế sa lon xem tivi, trong TV phát hình điện ảnh 《 Đông Thành Tây Tựu 》, một màn kia màn khôi hài tình tiết, trực tiếp đem tiểu nha đầu chọc cho khanh khách cười không ngừng.

Lúc này, Diệp Tinh mang theo váy đồ nữ hài Hạ Ngôn đi tới.

"Xảo Nhi, đi trong ngăn kéo cầm mấy cái tiết Pin cho vị tiểu thư này tỷ!" Diệp Tinh nói.

"A!"

Tiểu nha đầu nhu thuận ứng thanh, đi lấy pin đi.

"A, người mặt tường tại sao có thể có người?" Váy đồ nữ hài kinh ngạc nói, ánh mắt cảnh giác vô cùng, kinh nghi bất định nhìn chằm chằm màn hình TV.

Cái này sánh khách tivi chừng cao đến một người, cái kia màn hình lớn bên trong người quả thực tựa như người thật giống như. Giờ phút này đang phát ra 《 Đông Thành Tây Tựu 》, màn hình lớn bên trong Âu Dương Phong một mặt cười xấu xa chính đang thi triển Cáp Mô Công, bò lồm ngồm thân thể, bên miệng hai má một trắng một hồng, thân thể thể tích không ngừng bành trướng, toàn thân khí kinh bành trướng, dẫn tới bốn phía cát bay đá chạy, lá rụng cuồng bay.

"Người kia là ai? Nội công thật thâm hậu!" Váy đồ nữ hài ánh mắt ngưng trọng vô cùng, như lâm đại địch, phải tay nắm thật chặt chuỗi kiếm.

"Ha-Ha, cái gì nội công thâm hậu, cái kia trong TV là giả, khí kinh bành trướng là bởi vì bên cạnh có quạt điện tại thôi." Diệp Tinh cười đi tới, giải thích nói.

Lúc này, trong màn hình Âu Dương Phong Cáp Mô Công đã tích súc hoàn tất, hai chân đạp xuống đất mặt, bỗng nhiên bay về phía trước phốc mà đến,

khí thể cực độ kinh người.

"Cẩn thận!" Hạ nha đầu biến sắc, thân thủ vội vàng đem Diệp Tinh kéo ra phía sau, sau đó 'bang' một tiếng, bảo kiếm trong tay bỗng nhiên ra khỏi vỏ.

Lợi kiếm lạnh chói, chỉ hướng trên vách tường trong màn hình TV Âu Dương Phong trực tiếp đâm đi qua.

"Đừng a!"

Diệp Tinh hoảng sợ kêu to, nhưng mà Hạ nha đầu võ công vốn là ở trên hần, kiếm pháp càng là nhanh chóng vô cùng, hần căn bản không kịp ngăn lại, tới kịp cũng ngăn không được. Đã hoàn toàn có thể tiên đoán được đài này mấy vạn nguyên mua được HD TV tại cô gái nhỏ này đâm một cái phía dưới, thỏa thỏa muốn báo phết.

Hết mấy vạn nguyên NDT a, vừa mua tivi đâu, cái này phá của đàn bà, Diệp Tinh khổ sở phía dưới quay đầu đi chỗ khác.

Nhưng mà, trong tường tượng màn hình vỡ vụn thanh âm cũng không có vang lên.

Diệp Tinh tò mò, quay đầu nhìn lại, chỉ gặp sắc bén kia mũi kiếm tại khoảng cách màn hình TV ba năm centimet thời điểm đột nhiên dừng lại.

Nguyên lai là truyền hình tràng cảnh biển ảo, màn hình lớn bên trong Âu Dương Phong biến mất không thấy gì nữa, biến thành một cảnh khác tràng cảnh.

"Hạ nha đầu, mau dừng lại, cái kia trong TV không phải thật sự người, bên trong không có người a, người có thể hiểu được thành đồ họa, sẽ động đồ họa "

Nhìn thấy truyền hình không có báo hồng, Diệp Tinh nhất thời mừng rỡ vô cùng, vội vàng huyền thuyên đối Hạ nha đầu kỹ càng giảng giải. Hần cũng không muốn, chờ sau đó Hạ nha đầu lại một kích động, cái kia truyền hình nói không chừng thì thật phết.

Trộn vẹn giảng giải gần nửa nén hương thời gian, Hạ nha đầu cuối cùng biết truyền hình vật này công dụng cùng công năng, không tại như vậy đột nhiên hét lên, tiếp theo trở nên hiếu kỳ vô cùng, bắt đầu ngồi ở trên ghế sa lon, cùng Xảo Nhi cùng một chỗ xem tivi.

Theo dung nhập vào điện ảnh nội dung cốt truyện bên trong, một màn kia màn khôi hài tràng cảnh, hai cái tiểu ny tử thường xuyên bị bên trong tình tiết chọc cho không đề ý hình tượng đến cười lớn.

Diệp Tinh dứt khoát lấy ra một bao hạt dưa cùng các nàng xem tivi, ba người một bên đập lấy hạt dưa, một bên xem tivi, cái này cuộc sống tạm bợ trôi qua có chút tiêu dao.

Ánh chiều đi về Tây Thiên, trong nháy mắt lại là hoàng hôn thời khác. Mặt trời lặn ánh chiều tà dần dần thu liễm với thiên tế, hoàng hôn buông xuống.

"Gia chủ, ngoài cửa có người tìm người!" Kiều đại thẩm chạy vào nói.

"Há, tốt, ta lập tức ra ngoài!" Diệp Tinh gật gật đầu, theo Hạ Ngôn nói: "Hạ nha đầu, có phải hay không là tiểu thư nhà người tìm đến, cái kia Pin vội vã dùng sao?"

"Sẽ không, MP3 còn có tốt mấy vạch điện đâu, tiểu thư nhà ta gọi ta đến người cái này lấy mấy cái tiết Pin là dự định giữ lấy dự bị, không vội mà dùng." Hạ nha đầu theo Diệp Tinh nói tiếng về sau, tiếp tục không chớp mắt nhìn chăm chăm truyền hình nhìn, nha đầu này đã xem tivi nhìn mê mẩn.

Diệp Tinh lúc này rời đi phòng khách, đi ra ngoài cửa. Đi vào cửa chính, nhìn thấy một cái quần màu lục tiểu nha hoàn chính đứng chờ ở cửa. Cũng là cái kia chỉ có mười bốn mười lăm tuổi, có mắt to ngập nước, cười rộ lên có hai cái lúm đồng tiền tiểu cô nương.

"A, Xuân Ngữ tiểu nha đầu, người tìm đến ta có chuyện gì không?" Diệp Tinh cười nói.

"Hạ tỷ tỷ có ở hay không người nơi này, nàng rời đi thật lâu, tiểu thư nhà ta lo lắng, để cho ta tới hỏi một chút có ở hay không người nơi này!" Quần màu lục tiểu nha hoàn nói.

"Há, tại a, nàng ở phòng khách xem tivi!" Diệp Tinh nói.

"Xem tivi?" Quần màu lục tiểu nha hoàn nghi ngờ nói: "Truyền hình là cái gì?"

"Truyền hình cũng là ngạch, tính toán, ta trực tiếp dẫn người đi tìm nàng đi!" Diệp Tinh lúc này mang theo quần màu lục tiểu nha hoàn đi vào trong phòng khách.

Giờ phút này, trong phòng khách, Hạ nha đầu đang cùng Xảo Nhi xem tivi, . gặm lấy hạt dưa, một bên phình bụng cười to lầy. Toàn bộ phòng khách đều là cười toe toét như chuông bạc thanh thúy êm tai tiếng cười.

Trong màn hình TV đang phát hình một bộ cổ trang mãnh hài kịch. Loại này mảng cổ trang đối với võ lâm đại lục mọi người tới nói, thì tương đương với người hiện đại nhìn mảng đô thị một dạng.

Rất nhanh, quần màu lục tiểu nha hoàn cũng các nàng, ba cái tiểu cô nàng đập lấy hạt dưa, xem tivi, càng xem càng mê mẩn, một chút cũng không có muốn ly khai ý tứ.

Nhìn lấy rất lợi hại sung sướng ba cái tiểu cô nàng, Diệp Tinh khởi điểm trò đùa quái đản, đợi đến các nàng bộ này cổ trang kịch vui sau khi xem xong, Diệp Tinh trực tiếp điểm truyền bá bi kịch mảng 《Lương Sơn Bá cùng Chúc Anh Đài》.

Sau đó, ba cái tiểu cô nàng dần dần chìm vào bên trong, khi thì sốt ruột, khi thì khẩn trương, khi thì lo lắng, khi thì phẫn nộ, sau cùng lại khóc bù lu bù loa, bị ngược không hạn lượng.

Treo trắng đầu ngọn liễu, đêm đã khuya thời gian.

Mông lung ánh trăng chiếu rọi mà xuống, thông qua bộ cửa sổ, chiếu vào trong phòng khách. Diệp Tinh cùng ba cái tiểu cô nàng vẫn như cũ trong phòng khách xem tivi. Ba cái tiểu cô nàng hai mắt nhắm nghiền, nước mắt như mưa, Diệp Tinh mặt không biểu tình, tâm lý suy nghĩ không ngừng cười trộm, tràn ngập trò đùa quái đản cảm giác thành tựu.

"Gia chủ, gia chủ, ngoài cửa có người tìm người!" Kiều đại thẩm thở hồng hộc chạy vào.

"Há, lại có người tìm ta, ai vậy?" Diệp Tinh có chút mặt ủ mày chau nói, đêm đã khuya, đang chuẩn bị cùng các nàng lại nhìn hai tập hợp truyền hình thì đi nghỉ ngơi.

"Là một cái rất xinh đẹp, vô cùng tuyệt y mỹ nữ từ!" Kiều đại thẩm thần sắc sợ hãi than nói: "Quả thực cũng là tiên tử hạ phàm, thật quá đẹp, ta cho tới bây giờ chưa thấy qua xinh đẹp như vậy cô nương."

"A..., là Đạm Thai cô nương đến!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, vội vàng đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 46:: Tiệm tạp hóa khai trương :

"Há, lại có người tìm ta, ai vậy?" Diệp Tinh có chút mặt ủ mày chau nói, đêm đã khuya, đang chuẩn bị cùng các nàng lại nhìn hai tập hợp truyền hình thì đi nghỉ ngơi.

"Là một cái rất xinh đẹp, vô cùng tuyệt y mỹ nữ từ!" Kiều đại thẩm thần sắc sợ hãi thán phục, thán nói: "Thật quá đẹp, ta cho tới bây giờ chưa thấy qua xinh đẹp như vậy cô nương."

"A..., nhất định là Đạm Thai cô nương đến!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này đi ra ngoài.

Diệp phủ cửa chính, trắng sáng lên cao, một cái áo tuyết nữ từ chính xinh đẹp đứng ở cửa, lụa mỏng che mặt, gió đêm phát động, khiết bạch vô hạ y phục theo gió tung bay, mấy sợi tóc xanh trên không trung vạch lên ưu mỹ đường vòng cung. Quanh thân bộc lộ ra một loại Tiên Linh khí tức.

"Đạm Thai cô nương, người là tìm đến Hạ nha đầu cùng Tiểu Ngử sao?" Diệp Tinh đi tới, cười nói: "Các nàng đang nhà ta phòng khách chơi đây."

"Há, đã tại người cái này, vậy ta cứ yên tâm. Gần đây Lạc Nhật thành phụ cận bao quát Phụng Hoàng trấn khả năng đều sẽ có rung chuyển, Diệp công tử cũng muốn gia tăng chú ý an toàn!" Áo tuyết nữ từ môi son khẽ mở nói.

"Rung chuyển? Bên này muốn phát sinh cái đại sự gì sao?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, hỏi.

"Tiếp qua nửa tháng Lạc Nhật thành liền muốn cử hành mỗi năm một lần buổi đấu giá, đến lúc đó có thật nhiều giang hồ nhân sĩ hội chạy tới đây, đủ hạng người, các môn các phái chi sợ sẽ có rất nhiều tranh chấp, thậm chí chém giết."

"Có điều chỉ phải cẩn thận một chút, khác đến đã ngoại hoang vu đi, cơ bản cũng không có việc gì, những cái kia vô gia có có lẽ tính khí nóng nảy, nhưng dưới tình huống bình thường cũng không thể vô duyên vô cớ động thủ giết người." Áo tuyết nữ từ trầm ngâm nói, bỗng nhiên đôi mắt đẹp ba quang chuyển động, quan sát từ phía dưới Diệp Tinh liếc một chút, hơi hơi kinh dị nói: "Diệp công tử đã trở thành võ giả?"

"Ừm! Không cẩn thận đã đột phá!" Diệp Tinh gãi gãi đầu, cười nói: "Thế nào, nhanh đi!"

"Ừm! Cái này tu luyện tốc độ vô cùng kinh người." Áo tuyết nữ từ gật đầu nói.

"Ha-Ha, cùng người so ra vẫn là kém xa." Diệp Tinh nói.



"Cái kia không giống nhau, ta là thuở nhỏ thì có sự môn bồi dưỡng. Cùng Diệp công tử tình huống hoàn toàn khác biệt." Áo tuyết nữ từ chân thành nói: "Diệp công tử nếu có thể tiếp tục tiếp tục giữ vững, tương lai võ đạo nhất định có một phen thành tựu."

"Ha-Ha, nhận cô nương cát ngôn!" Diệp Tinh cười nói.

Hai người chính trò chuyện, Hạ nha đầu cùng quần màu lục tiểu nha hoàn Xuân Ngừ chính từ bên trong đi tới, hai cái tiểu ny từ hốc mắt hồng hồng, lông mi dài phía trên còn mang theo mấy cái trong suốt nước mắt, một bộ khóc đến nước mắt như mưa thương tâm bộ dáng.

"Tiểu Ngôn, Tiểu Ngừ hai người làm sao?" Áo tuyết nữ từ nghi ngờ nói.

"Ô ô, tiểu thư, cái kia Mã Văn Tài là cái bại hoại!" Quần màu lục tiểu nha hoàn Xuân Ngừ cái miệng nhỏ nhắn chu lên chu lên, rất là khổ sở nói.

"Mã Văn Tài? Ai là Mã Văn Tài?" Áo tuyết nữ từ liễu mi hơi nhíu lại.

"Cũng là cái kia chia rẽ Lương Sơn Bá cùng Chúc Anh Đài bại hoại." Hạ nha đầu không đầu không đuôi giải thích nói.

"Lương Sơn Bá? Chúc Anh Đài?" Áo tuyết nữ từ nghe được càng thêm nghi hoặc.

"Khụ khụ! Lương Sơn Bá cùng Chúc Anh Đài đều là trong TV nhân vật, cùng loại kịch đi, cái này hai nha đầu tại nhà ta xem tivi thấy quá đầu nhập, sau đó kim lòng không được khóc." Diệp Tinh lúc này giải thích nói, nếu không đề Hạ nha đầu cùng Xuân Ngừ tiểu nha hoàn cái này hai cô nương giải thích, sẽ chỉ càng giải thích càng loạn.

"Ồ? Kịch nào như thế cảm động?" Áo tuyết nữ từ hiếu kỳ nói.

"Thì kêu 《Lương Sơn Bá cùng Chúc Anh Đài》." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, cười nói: "Bộ này truyền hình cảm khúc, cô nương tại MP3 bên trong thì có nghe qua, tên là 《hóa bướm》. Trước đó Đạm Thai cô nương còn nói cái này 《hóa bướm》 cảm khúc thể lương thâm thiết, nhất định là ẩn giấu đi một đoạn thúc người rơi lệ thương cảm ái tình."

"Nguyên lai giảng tố là 《hóa bướm》 bên trong cổ sự." Áo tuyết nữ từ đôi mắt đẹp ý động, yên lặng bất động đôi mắt đẹp hơi hơi lên một tia gọn sòng.

"Tiểu thư, cái kia cổ sự có thể cảm động. Cái kia Lương Sơn Bá cũng là cái đàn ông, hẳn cùng Chúc Anh Đài ở chung lâu như vậy, thế mà không có phát hiện nàng là nữ, thật sự là tức chết người." Xuân Ngừ tiểu nha hoàn tức giận bất bình nói, cô gái nhỏ này lộ ra nhưng đã thành Lương Chúc trung thành,

Fan lớn, không ngừng hướng tiểu thư nhà mình đề cử nói.

Áo tuyết nữ từ thông qua cảm khúc 《hóa bướm》 ý cảnh, vốn liền có thể cảm nhận được cái kia đoạn réo rất thâm thiết ái tình cổ sự, tại kinh quần màu lục tiểu nha hoàn cái này một cô động, trong lòng nhất thời cũng có chút ý động, "Diệp công tử có thể hay không đem gánh hát tạm cho ta mượn mấy ngày?"

"Ha-Ha, không phải gánh hát, ta đó là truyền hình. Tiên Tuyền sơn trang không có điện, chỉ sợ không phát được, tại ta nơi này có thể nhìn." Diệp Tinh cười nói: "Đạm Thai cô nương muốn nhìn lời nói, ta cái này dẫn người đi phòng khách quan sát!"

"Hiện tại?" Áo tuyết nữ từ hơi hơi chần chờ, lắc đầu, "Bây giờ sắc trời đã muộn, ta trời sáng lại đến quan sát có thể?"

"Ha-Ha, được, hoan nghênh rất lợi hại!" Diệp Tinh nghĩ một lát nói: "Có điều buổi sáng ngày mai ta Phụng Hoàng trên trần cửa hàng muốn khai trương, cô nương muốn tới lời nói, buổi chiều cùng buổi tối đều có thể."

Đem áo tuyết nữ từ các nàng đưa đi về sau, Diệp Tinh lúc này trở về phòng tu luyện nội công. Đối với phương diện tu luyện, Diệp Tinh là phi thường khắc khổ nỗ lực.

Cảnh ban đêm đêm nồng, ngược lại mỏng manh.

Giấy lát về sau, chân trời hơi lộ ra một tia ngân bạch sắc ánh sáng, tiếp theo ánh sáng khuếch tán ra đến, giữa thiên địa dần dần chuyển sáng lên.

Không bao lâu, một vòng kim ngày đến phía Đông Nhiễm Nhiễm, kim sắc ánh sáng mặt trời chiếu sáng Bạch Vân Sơn, đem nhánh lá cây dát lên một tầng hào quang vàng óng.

Sáng sớm, Diệp Tinh cùng Xảo Nhi kiều thâm ba người liền dẫn theo túi lớn túi nhỏ dưới hàng hóa trước núi hướng Phụng Hoàng trấn mà đi.

Phụng Hoàng Trấn Điểm cửa hàng, hôm qua liền đã chọn tốt cũng mua lại. Cửa hàng là có sẵn, ở vào Phụng Hoàng đường cái giữa đường phồn hoa khu vực, bản thân liền đã sửa sang qua, Diệp Tinh lại hơi tân trang một chút, liền có thể chính thức khai trương.

Kệ hàng phía trên trong học tủ bày đầy từng kiện từng kiện thương phẩm, có bột lửa, tấm gương, cắt móng tay, Bút bi các loại các loại Tạp Hóa thương phẩm

"Lão bản cho ta đến hai cái bột lửa!"

"Tiểu muội muội, ta muốn mua cái tấm gương, mĩ sọt loại này là được rồi."

"Một kim tệ cho người!"

"Lão bản, 5 cái ngân tệ cho người, cho ta một móng tay cắt bỏ. Lần trước ta mượn sát vách Lão Vương nhà cắt móng tay, cảm giác lão dùng tốt. Cắt bỏ móng tay thuận tiện rất lợi hại, ta muốn hai cái tính toán, mười cái ngân tệ đi."

"Lão bản khoản này thật tốt dùng sao?"

"Đương nhiên tốt dùng, ta cái này Bút bi so bút lông dùng tốt nhiều, chủ yếu là thuận tiện rất lợi hại, mang theo thuận tiện, viết chữ cũng thuận tiện, còn không cần mài mực nước đây."

"Lão bản người trang giấy này bán thế nào, cảm giác người trang giấy chất lượng đặc biệt tốt."

"Ha-Ha, đó là đương nhiên. Hàng đẹp giá rẻ, tiện nghi rất lợi hại, một bản chỉ cần mười cái tiền bạc liền đầy đủ."

Từng cái khách nhân đến hướng khi ra vào mua sắm thương phẩm, rất nhiều đều là khách quen, cũng có khách quen dư luận tương truyền giới thiệu đến khách hàng mới, sinh ý cực kỳ nóng này.

Bởi vì khách rất nhiều người, Diệp Tinh Xảo Nhi kiều thăm ba người đều vô cùng bận rộn, đem hàng hóa đưa cho khách nhân, đem ngân tệ cùng kim tệ thu vào quầy hàng.

Chính bận rộn.

Đúng lúc này ——

"U, ta đến nhà này tiệm mới cửa hàng là ai mở, nguyên lai là người tiểu tử thú này mở!"

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm chói tai bỗng nhiên vang lên, chỉ gặp một cái lưu manh vô lại nam tử theo ngoài cửa bước vào trong cửa hàng.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 47:: Lại Tam Bì quấy rối

Diệp Tinh ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp đó là một cái xấu xí, đáng vẻ lưu manh nam tử, rõ ràng là Phụng Hoàng trấn trên trấn có tên du côn lưu manh Lại Tam Bì. Trước đó tại Xảo Nhi bán mình cứu mẹ lúc, Diệp Tinh cùng cái này Lại Tam Bì từng có khúc mắc.

"Lại Tam Bì, người tới nơi này làm gì!" Một bên, Kiều thăm ánh mắt cảnh giác nói.

"Nha, người cái này đại mở cửa phòng làm ăn, chẳng lẽ còn không chào đón khách nhân? Đây là muốn đuổi người đi a!" Lại Tam Bì kéo vờn thẳng mí mắt, âm dương quái khí mà nói, vuốt vuốt trong tay một chiếc gương.

"Ha ha, nếu như người là tới mua đồ lời nói, chúng ta tự nhiên hoan nghênh vô cùng." Diệp Tinh cười, bỗng nhiên lời nói xoay chuyển, âm thanh lạnh lùng nói: "Có điều nếu như người là tới quấy rối lời nói, vậy cũng đừng trách ta không đề tình người, ta trong tiệm này đồ, vật có thể đáng tiền rất lợi hại, người làm hư bao nhiêu, liền phải thường bao nhiêu."

"Lão tử cũng là tới mua đồ, không mua đồ, ta tới này làm gì!" Lại Tam Bì lớn tiếng hét lên, theo tay cầm lên một chiếc gương vuốt vuốt.

Diệp Tinh đang bận làm ăn, tạm thời cũng không rảnh phản ứng cái kia Lại Tam Bì.

Đương nhiên, làm ăn đồng thời, cũng phải phân ra điểm tinh lực nhìn lấy cái kia Lại Tam Bì, đề phòng hắn quấy rối. Loại này du côn lưu manh luôn luôn khó chơi vô cùng.

Trong tiệm khách rất nhiều người, hồi hã, sinh ý rất tốt.

"Ha ha, lão bản! Nhà ta chường quỹ để cho ta tới người cái này lại mua mười cái máy kế toán!" Lúc này, có một vị khách nhân đi vào Diệp Tinh trước quầy, khách nhân kia là cái bốn mươi năm mươi tuổi trung niên nam tử, trên môi súc có hai chòm râu.

Diệp Tinh ngẩng đầu nhìn lại, là Kim Tài tiền trang một vị quản sự, lúc này cười nói: "Tốt, cái này lấy cho ngươi!" Lúc này mở ra sau lưng quầy hàng ngăn kéo, lấy ra mười cái máy kế toán, đem máy kế toán đóng gói tiền cái túi, sau đó đưa cho vị kia Kim Tài tiền trang quản sự.

"Diệp lão bản, ngươi cái này máy kế toán cần phải còn có tồn kho a?"

Cái kia Kim Tài tiền trang quản sự hỏi.

"Có, còn có rất nhiều, nguồn cung cấp phương diện không cần lo lắng." Diệp Tinh cười nói.

"Há, vậy là tốt rồi. Chúng ta Kim Tài tiền trang Lạc Nhật thành phân bộ bên kia khả năng cũng cần một nhóm máy kế toán, cái đồ chơi này đơn giản dễ dàng vào tay. Có cái này máy kế toán, cho dù là không thể nào biết số học người bình thường đều có thể trở thành phòng thu chi cao thủ." Cái kia Kim Tài tiền trang quản sự chắc chắn tán dương.

"Ày, đây là ba tờ 100 kim tệ kim phiếu, cho ngươi. Diệp lão bản, vậy ta liền đi trước, có rảnh lời nói đến chúng ta Kim Tài tiền trang chơi!" Cái kia Kim Tài tiền trang quản sự tiếp nhận cái kia túi máy kế toán, giao xong tiền sau liền rời đi.

Kim phiếu là võ lâm đại lục thông dụng tiền một loại, tất cả đều là cao mệnh giá, thấp nhất cũng là giá trị mười mai kim tệ kim phiếu. So khá thường gặp kim phiếu đồng dạng có ba loại, một loại là giá trị mười mai kim tệ kim phiếu, một loại là giá trị 5 mười mai kim tệ kim phiếu, còn có một loại là giá trị 100 mai kim tệ kim phiếu. Bên trong giá trị 100 mai kim tệ kim phiếu muốn so giá trị 5 mười mai kim tệ kim phiếu muốn hơi lớn một chút, phía trên thiếp vàng con số cũng lớn hơn một chút. Đương nhiên, trừ 20, 50, 100 cái này ba loại tương đối phổ biến kim phiếu bên ngoài, còn có càng lớn mệnh giá kim phiếu. Tỉ như giá trị một ngàn kim tệ kim phiếu, giá trị một vạn kim tệ, thậm chí 100 ngàn trăm vạn kim tệ kim phiếu đều là có. Chỉ là loại này cực lớn mệnh giá kim phiếu đều là đại thế lực hoặc là thượng tầng nhân vật mới dùng, người bình thường cho dù là võ giả, bình thường cũng không có nhiều như vậy tài sản.

"Mẹ hán, như thế kiếm lời! Vậy rốt cuộc thứ đồ gì? Lập tức cũng là ba trăm mai kim tệ, so lão tử trộm cắp ăn cướp đều đến tiền nhanh!" Lại Tam Bì ánh mắt tham lam vô cùng, đỏ mắt nhìn chăm chăm Diệp Tinh trong tay kim phiếu tử.

Bán mười cái máy kế toán, Diệp Tinh lúc này đem ba tấm kim phiếu để vào trong túi áo.

Bỗng nhiên ——

"Leng keng!"

Một tiếng vang giòn, pha lê tan vỡ thanh âm bỗng nhiên vang lên.

Trong tiệm mọi người quay đầu nhìn lại, phát hiện là Lại Tam Bì trong tay một chiếc gương tuột tay, nện rơi trên mặt đất, vỡ vụn ra.

"Lại Tam Bì, ngươi ném hồng chúng ta tấm gương!" Tiểu nha đầu Xảo Nhi tức giận nói. Nàng là phụ trách tấm gương quầy chuyên doanh. Mua tấm gương cơ bản phần lớn là nữ tử, mà lại số lượng không có đánh bật lửa nhiều như vậy,

Tương đối dễ dàng ứng phó, bởi vậy Diệp Tinh đem tấm gương quầy chuyên doanh giao cho tiểu nha đầu quản lý.

Lại Tam Bì con ngươi lẩn lộn nhất chuyển, ác nhân cáo trạng trước, nghiêm nghị quát: "Tiểu nha đầu, ngươi cái này cái gì phá tấm gương a, chất lượng kém như vậy, cái gì rác rưởi đồ chơi!"

"Người khác cũng sẽ không vỡ vụn, thì ngươi chân tay lỏng ngóng, ngươi làm hư tấm gương, ngươi đến bồi chúng ta!" Xảo Nhi nói ra.

"Bồi cái rắm, ngươi cái này rác rưởi tấm gương, còn muốn lão tử bồi thường, ngươi nghĩ hay lắm." Lại Tam Bì cười nhạo lấy, lại cầm lấy một chiếc gương, 'không cần thận' nhẹ buông tay, 'leng keng' một tiếng, tấm gương vỡ vụn trên mặt đất.

"Nha, lại nát một mặt, Ha-Ha, ta không phải cố ý. Có điều ngươi trong tiệm này đều là cái gì phá ngoạn ý, chất lượng kém như vậy, lão tử không mua." Nói liền đi ra phía ngoài.

"Ngươi đứng lại, không cho ngươi đi, ngươi làm hồng đồ đạc phải bồi thường!" Tiểu nha đầu Xảo Nhi chạy lên đi, thân thủ ngăn ở Lại Tam Bì trước mặt, mắt to tức giận nhìn lấy Lại Tam Bì.

"Bồi ngươi bà ngoại a bồi!" Lại Tam Bì dữ tợn cười một tiếng, thân thủ theo tiểu nha đầu Xảo Nhi khuôn mặt nhỏ nhắn trực tiếp trừng điệp đập tới đi.

"Ba!" Xảo Nhi mặt trong nháy mắt xuất hiện năm cái hồng hồng dấu bàn tay, bị nhất chương tát đến tiểu thân tử một cái lao đảo, té lăn trên đất.

Tiểu nha đầu tay nhỏ bụm mặt gò má, cảm giác trên mặt nóng bỏng đau nhức, hốc mắt hồng hồng, nước mắt nhĩ tại trong mắt xoay một vòng, làm bầm rơi xuống.

"Lại Tam Bì! Ngươi muốn chết!"

Trong tiệm Diệp Tinh sắc mặt lạnh lẽo, cấp tốc xông đi lên.

Vừa rồi sự việc phát sinh quá đột ngột, Xảo Nhi vừa lúc là phụ trách bên ngoài cái kia tấm gương quầy chuyên doanh, Diệp Tinh nhìn thấy Lại Tam Bì xuất thủ lúc, đã không ngăn trở kịp nữa.

"Làm sao? Muốn động thủ à! Ha ha, lão tử ngày ngày ăn Yêu thú thịt, tu luyện nội công tâm pháp, chẳng lẽ lại còn đối phó không người cái mao đầu tiểu tử!" Lại Tam Bì cười nhạo lấy lột lên tay áo, huy động quyền đầu, ánh mắt mĩa mai nhìn lấy cấp tốc xông về phía trước Diệp Tinh.

Diệp Tinh lúc này dưới con thịnh nộ, đã nhắc lên chân khí, vền vền hai cái hô hấp ở giữa liền đến đến Lại Tam Bì trước người.

Nhắc chân! Đá ra! Cấp tốc vô cùng.

Kinh phong gào thét, một cái thời tiên tử trực tiếp rút đi qua, một chân đá vào Lại Tam Bì eo trên bụng.

"Àm!"

Cái kia Lại Tam Bì ánh mắt sợ hãi, hần quyền đầu mới vung đến một nửa, bỗng nhiên cảm giác bụng dưới đau xót, cả người giống như phá bao tải bị Diệp Tinh một chân đập bay ra ngoài, từ lối vào cửa hàng trực tiếp bị đập bay, hung hăng rơi đập ở bên ngoài trên đường cái.

Đường đi bên trên ngựa xe như nước, từng chiếc xe ngựa bánh xe cuộn cuộn, người đến người đi, lại là phồn hoa khu vực, bên này động tĩnh nhất thời dẫn tới rất nhiều người ngừng chân vây xem.

"Thật nhiều sức, tiểu tử này chẳng lẽ đã trở thành võ giả?" Lại Tam Bì ánh mắt hoảng sợ, bụng bít lấy bụng dưới vội vàng từ dưới đất bò dậy, vừa muốn chạy trốn. Bỗng nhiên cảm giác sau lưng xiết chặt, cổ áo đã bị người nắm chặt.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 48:: Đánh đập Lại Tam Bì :

Đến, cầu phía dưới phiếu đề cử!

Sau lưng cổ áo bị nắm chặt, Lại Tam Bì khó khăn vặn vẹo cổ quay đầu đi, nhìn thấy Diệp Tinh một mặt sát khí bộ dáng, không khỏi trong lòng một sợ, vội vàng nói: "Bồi, ta bồi thường tiền, ta lập tức bồi thường tiền!" Nói cuống quít theo trong túi quần móc ra hai mai kim tệ.

Diệp Tinh nhìn cũng chưa từng nhìn liếc một chút cái kia kim tệ, trực tiếp nắm chặt Lại Tam Bì cổ áo, giống như là kéo lấy như chó chết, chỉ hướng Xảo Nhi bên kia kéo đi.

"Uy, mau buông ta ra a, ta bồi người tiền a! Ta đều nói bồi người tiền, người mau buông ta ra!" Lại Tam Bì vội vàng hét lớn.

Diệp Tinh trực tiếp kéo lấy hần, hướng cửa tiệm hát lên, vút trên mặt đất, lạnh lùng nói: "Tiền là thứ yếu, trọng yếu là người đánh Xảo Nhi, vấn đề này thì không dễ dàng như vậy giải quyết!"

"Ta ta nhiều bồi hai mai kim tệ làm tiền thuốc men người nhìn thành được không?" Lại Tam Bì run giọng nói.

"Ha ha, hai mai kim tệ? Lại nhiều hai trăm mai đều không được!" Diệp Tinh âm thanh lạnh lùng nói: "Quý xuống, hướng Xảo Nhi xin lỗi!"

"Cái này ta người để cho ta hướng một cái con bé quý xuống, cái này người đừng quá mức." Lại Tam Bì nói.

"Thế nào, chẳng lẽ lại loại người như người còn rất có cốt khí!" Diệp Tinh cười lạnh một tiếng, giờ quả đấm lên trực tiếp đập tới.

"Àm!" Một tiếng, cái kia Lại Tam Bì hốc mắt trái trong nháy mắt một mảnh Ô Thanh sưng đỏ.

"A!" Lại Tam Bì kêu thảm nói: "Người dám đánh người, nơi này là Phụng Hoàng trấn đường cái, người dám ở chỗ này đánh —— "

"Àm!" Diệp Tinh lại một chân đá vào Lại Tam Bì trên bụng, lại nắm chặt hần cổ áo, huy quyền đánh tới hướng hần mắt phải vành mắt. Sau đó trái đấm móc có đấm móc, quyền quyền đến thịt đánh tới hướng Lại Tam Bì.

"A, đau chết ta! Lão tử muốn báo quan viên, người coi đường phố đánh người, lão tử muốn cáo người!" Lại Tam Bì tiếng kêu rên liên hồi.

Lúc này, Kiều thăm theo trong tiệm chạy tới, lo lắng nói: "Gia chủ, Tri huyện đại lão gia rất lợi hại nghiêm khắc, nếu như đem người đã thương, chúng ta có thể sẽ bị nhạ môn bắt đi ngồi tù."

Đường Quốc quan phủ chia làm ba đẳng cấp, theo Châu, thành, trấn, theo thứ tự là tri châu, tri phủ cùng tri huyện. Phụng Hoàng trấn tri huyện nghe nói là một cái thanh liêm quan tốt, thường phạt nghiêm minh, tại trấn bình luận rất tốt. Bởi vậy, Phụng Hoàng trấn trị an phi thường tốt, có rất ít người dám phạm tội. Nếu không, nếu như khác mục nát điếm thành trấn, hướng Lại Tam Bì loại này lưu manh tuyệt đối là làm mưa làm gió, mà không phải người nào kêu đánh. Có thể nói tại Phụng Hoàng trên trấn, những du côn đó lưu manh cơ hồ không sao cả sinh trường đất đai. Phụng Hoàng trấn cũng bởi vậy trị an thái bình, đừng nói án mạng, liền xem như ấu dâm sự kiện đều rất lợi hại ít phát sinh.

Tiểu nha đầu Xảo Nhi vội vàng lau khô mắt nước mắt, chạy tới, khuôn mặt nhỏ lo lắng nói: "Đại ca ca Xảo Nhi không có việc gì, Xảo Nhi không có việc gì, đại ca ca không phải ngồi tù!"

"Ha-Ha, Xảo Nhi đừng lo lắng, đại ca ca tâm lý tự do phân tác!" Diệp Tinh cười trấn an phía dưới tiểu nha đầu, ánh mắt đảo qua Xảo Nhi trên khuôn mặt nhỏ nhắn cái kia hồng hồng dẫu bàn tay, trong lòng nhất thời lãnh ý càng tăng lên, đánh Lại Tam Bì kêu trời trách đất, thê lương đến kêu thảm.

"Đừng đánh, dừng lại, đừng đánh, ta nói xin lỗi, ta lập tức quỳ xuống xin lỗi a!" Lại Tam Bì vội vàng xin tha nói. Hắn đã bị Diệp Tinh đánh mặt mũi bầm dập.

"Chớ nóng vội cầu xin tha thứ, ta đánh cho chính thống khoái đâu!" Diệp Tinh vừa nói, quyền cước có thể không dừng lại tới.

"Đánh thật hay!"

"Cái này con chó què liên phải như thế đánh!"

Chu vi xem đám người nhao nhao gọi tốt nói, hiển nhiên đối Lại Tam Bì cảm quan cực kém, chẳng những không có người đi báo quan, ngược lại có nhân đại âm thanh gọi tốt, thay Diệp Tinh trợ uy.

"Àm!" "Phanh phanh phanh!"

Rất nhanh Lại Tam Bì mặt bị Diệp Tinh đánh theo đầu heo giống như, toàn thân máu ứ đọng sưng đỏ. Diệp Tinh ra tay cực kỳ có chừng mực, tất cả đều hướng đầu đến phương đánh, nhưng là lại sẽ không đem người thật đánh tàn, coi như lại Tam Chân đi quan phủ quan lớn, cũng không thể đem Diệp Tinh như thế nào. Mà lại chuyện này vốn là Lại Tam Bì xuất thủ trước đánh Xảo Nhi, huống chi cái này Lại Tam Bì nội tình tuyệt đối không sạch sẽ, hắn suy nghĩ cũng không dám đi báo quan. Nếu không một khi quan phủ truy tra ra, hắn cũng tuyệt đối hối hận đi.

Đem Lại Tam Bì đánh thành đầu heo về sau,

Diệp Tinh lúc này dừng lại, "Tốt, ta đánh đủ, ngươi bây giờ có thể đối Xảo Nhi xin lỗi."

"Nên nghĩ tiểu tử, ngươi đem nằm tạo thành dạng này, ngươi ngươi còn nhớ ta tạo xin lỗi?" Lại Tam Bì bùng bít lấy sưng đỏ gương mặt, mồm miệng không rõ nói.

"Thế nào, ngươi không xin lỗi? Ngươi còn nhớ ta lại đánh ngươi một chầu đúng không?" Diệp Tinh nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra dây đặc răng trắng.

Lại Tam Bì gạt nẩy mình đánh cái rùng mình, vội vàng chỉ hướng tiểu nha đầu Xảo Nhi quỳ đi xuống, "Thật xin lỗi, đối bố trí xong, ta không dám đánh ngươi, còn mời bà cô nhỏ tha thứ ta."

"Ừm." Xảo Nhi mắt to chán ghét nhìn Lại Tam Bì liếc một chút, theo Diệp Tinh nói: "Đại ca ca, việc này cứ như vậy đi, hắn cũng bị đánh cho đầy đủ thảm." Tiểu nha đầu lo lắng Diệp Tinh tiếp tục đánh Lại Tam Bì hội nháo ra chuyện bùng tới, nàng cũng không muốn nàng Diệp Tinh đại ca ca bị chộp tới ngồi tù.

"Ừm, đã Xảo Nhi nói tính toán, như vậy việc này thì tạm thời tính như vậy đi." Diệp Tinh lạnh lùng liếc Lại Tam Bì liếc một chút, sau đó mang theo Xảo Nhi tiến vào tiệm tạp hóa bên trong.

Chu vi xem đám người cũng dần dần tán đi, đều bận bịu đều.

"Đáng chết tiểu tử, tiếp qua mấy cái đại ca liền muốn đến Phụng Hoàng trấn, lão tử muốn ngươi đẹp mặt! Lão tử phải cướp sạch ngươi tất cả tài sản, còn có nha đầu này, hắc hắc hắc!" Lại Tam Bì sưng đỏ trong ánh mắt lộ ra oán độc, cười lạnh bỏ người lên, theo đường đi nơi xa đi đến.

Tiệm tạp hóa bên trong, bận rộn cả một cái buổi sáng, đến giữa trưa cơm trưa thời khắc, lưu lượng khách mới giảm ít một chút.

"Kiều thăm, cái này cửa hàng ngươi trước nhìn lấy, ta mang Xảo Nhi ra ngoài phía dưới!" Diệp Tinh nói. Lúc này cơm chút thời gian, cửa hàng người không tệ, Kiều thăm hoàn toàn có thể giải quyết được.

"Đại ca ca, đi nơi nào nha?" Tiểu nha đầu hiếu kỳ nói.

"Dẫn ngươi đi chỗ tốt." Diệp Tinh yêu thương sờ sờ Xảo Nhi cái đầu nhỏ, nói: "Mua cho ngươi bé đáng yêu tiểu đồng bọn bảo hộ ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 49:: Long đen chó con non :

Tiệm tạp hóa bên trong, bận rộn cả một cái buổi sáng, đến giữa trưa cơm trưa thời khắc, lưu lượng khách mới giảm ít một chút, không có như vậy ồn ào chen chúc.

"Kiều thăm, cái này cửa hàng người trước nhìn lấy, ta mang Xảo Nhi ra ngoài phía dưới!" Diệp Tinh nói. Lúc này cơm chút thời gian, cửa hàng người không tệ, Kiều thăm hoàn toàn có thể giải quyết được.

"Đại ca ca, đi nơi nào nha?" Tiểu nha đầu hiếu kỳ nói.

"Đ dẫn người đi chỗ tốt." Diệp Tinh yêu thương sờ sờ Xảo Nhi cái đầu nhỏ, nói: "Mua cho người bé đáng yêu tiểu đồng bọn bảo hộ người!"

Ngự Thú trai ở vào Phượng Hoàng đường phố giữa đường khu vực, ở vào phần hoa nhất khu vực, nơi này khoảng cách Diệp Tinh cửa hàng gần vô cùng.

Ngự Thú trai là một cái vô cùng thể lực to lớn, thuộc về đại lực đỉnh cấp thể lực một trong. Toàn bộ võ lâm đại lực ở bên trên trăm quốc gia vô số cái thành trì cơ hồ đều có Ngự Thú trai phân đà. Ngự Thú trai nắm giữ cực kỳ cao minh thuần thú thủ đoạn, chuyên môn bán ra các loại đẳng cấp các loại phẩm loại Yêu thú sủng thú, thậm chí một số để đồ Chủ Thành còn có Tiên Thiên cảnh Yêu thú bán ra, chỉ cần xuất ra nổi giá tiền, bọn họ thì cho đặt được Yêu thú. Sinh ý có thể nói trải rộng toàn bộ võ lâm đại lực, vô luận vũ giả, còn là thương nhân quý tộc, cơ bản đều có tại Ngự Thú trai mua sắm qua Yêu thú sủng thú.

Võ giả mua sắm Yêu thú sủng vật là bởi vì có Yêu thú đồng bọn có thể phối hợp chiến đấu, tăng cường thực lực. Thương nhân quý tộc mua sắm Yêu thú sủng vật thì là vì bảo vệ tự thân an toàn. Ti như có chút thương nhân võ đạo phương diện thành tựu rất thấp, bình thường đều biết hoa ketchup mua một đầu thực lực cường đại Yêu thú đến bảo vệ mình, bởi vì Yêu thú một khi ký kết Huyết Chi Khế Ước, liền sẽ cùng chủ nhân tâm ý tương thông, có tuyệt đối trung thành, thời khắc nguy nan, thường thường có thể cứu người tại trong nước lửa.

Bình thường có hai loại phương thức có thể thu hoạch được Yêu thú đồng bọn, một loại là dựa vào chính mình thực lực đến Yêu Thú Sơn Mạch đi bắt, loại tình huống này thường thường cần bắt người thực lực đủ mạnh, đem Yêu thú đánh bại, khiến thần phục. Có nguy hiểm tương đối, nếu không bắt người thực lực quá yếu, ngược lại sẽ bị Yêu thú đánh giết. Một loại khác suy nghĩ cũng là theo Ngự Thú trai bên trong mua sắm. Hai loại phương pháp có lợi có hại, theo Yêu Thú Sơn Mạch bên trong thu hoạch được Yêu thú đồng bọn, bình thường chiến đấu lực đều mạnh phi thường, dù sao lâu dài chỗ tại loại này mạnh được yếu thua mỗi trường tự nhiên bên trong, kinh nghiệm thực chiến đều vô cùng đủ, chỉ là bắt có nguy hiểm a. Mà Ngự Thú trai Yêu thú suy nghĩ phần lớn là nuôi nhốt, bởi vậy chiến đấu lực hội lại yếu một ít. Đương nhiên, theo về sau chiến đấu số lần gia tăng, mà luyện về sau, cũng sẽ trở nên rất mạnh.

Tiểu nha đầu thực lực quá yếu, không có cách nào bảo vệ mình. Tuy nhiên Diệp Tinh cũng làm cho Xảo Nhi tu luyện nội công, nhưng dù sao thời gian tu luyện ngắn ngủi, không có mấy tháng thời gian, chỉ sợ rất khó có thấy hiệu quả. Bởi vậy, Diệp Tinh định cho tiểu nha đầu mua con yêu thú sủng vật đến bảo hộ nàng.

Ngự Thú trai bên trong, khách nhân rất nhiều. Từng cái trong lồng sắt nhốt một con con yêu thú. Có đại hình hồ báo loại Yêu thú, cũng có tiểu hình khuyển loại mèo loại Yêu thú.

"Đại ca ca, Yêu thú rất đắt, chúng ta trở về đi! Không muốn mua." Tiểu nha đầu lôi kéo Diệp Tinh góc áo nói.

"Ha-Ha, quý chúng ta tạm thời mua không nổi, có điều yêu thú cấp một, chúng ta vẫn là mua được." Diệp Tinh cười nói: "Xảo Nhi, người xem trước một chút ưa thích con yêu thú kia, đại ca ca mua cho người. Sau đó người cũng giúp đại ca ca chọn một chỉ, chúng ta một người mua một cái có được hay không!"

Tiểu nha đầu ánh mắt đánh giá trong tiệm, bỗng nhiên nhân tình sáng lên, ngón tay nhỏ chỉ trong góc một cái lồng sắt nhỏ, vui vẻ nói: "Đại ca ca, con yêu thú kia thật đáng yêu oa!"

Diệp Tinh không khỏi theo Xảo Nhi chỉ phương hướng nhìn lại, cái này xem xét, trong nháy mắt hiện ra mắt.

Chỉ gặp góc kia rơi lồng sắt nhỏ bên trong, thỉnh linh nhốt một con mũm mĩm hồng hồng con thỏ nhỏ, cái kia phần bộ lông màu đỏ sáng mềm mà nhẵn bóng, nhìn khiến người ta hận không thể trực tiếp ôm vào trong ngực, xác thực đáng yêu cực.

"Ha ha, vị này tiểu khách quan hảo nhãn lực! Cái kia chính là phần hồng thỏ, là một loại vô cùng đáng yêu tiểu yêu thú, rất nhiều quan to quý phụ nhân nữ hài đều rất lợi hại ưa thích cái này phần hồng thỏ." Một tên nhân viên cửa hàng nhiệt tình chạy tới giới thiệu nói.

"Đáng yêu? Đáng yêu có thể coi như ăn cơm không?" Diệp Tinh trợn mắt trừng một cái, lúc này đối tiểu nha đầu khuyên: "Xảo Nhi a, chúng ta mua Yêu thú đồng bọn, đến mua thực lực cường đại Yêu thú đồng bọn,

Dạng này mới sẽ không có người xấu dám khi dễ chúng ta. Nếu không, nếu như loại này con thỏ nhỏ trở về lời nói, căn bản giúp không chúng ta. Nói không chừng liền cái này con thỏ nhỏ đều sẽ bị người cướp đi, biết không?"

"A!" Tiểu nha đầu cái hiểu cái không gật đầu.

Diệp Tinh lúc này đi đến phía trước một cái đang đóng sập loại Yêu thú lồng sắt trước, hỏi: "Cái này sập loại Yêu thú bán thế nào?" Cái kia trong lồng sắt sập loại Yêu thú, là một đầu có bộ lông màu xanh sẫm, móng vuốt sắc bén, đặc biệt là một đôi mắt sẫm bên trong lóe ra hung ác ánh mắt.

"Đó là Thanh Lang, thuộc về cấp hai Yêu thú, cái này Thanh Lang giá trị một ngàn ba trăm mai kim tệ!" Điểm viên kia hồi đáp.

"Một ngàn ba trăm mai kim tệ!" Diệp Tinh sờ sờ túi, không khỏi không còn gì để nói, quả nhiên vẫn là nghèo rớt mồng tơi a. Trong túi quần tổng cộng chỉ có hơn chín trăm mai kim tệ, cấp hai Yêu thú thật đúng là mua không nổi. Chủ yếu là cửa hàng vừa khai trương nửa ngày không đến, cũng mới kiếm lời ba năm trăm mai kim tệ, tại cửa hàng khai trương trước đó, bày quầy bán hàng kiếm được không nhiều, khấu trừ chi tiêu hàng ngày, đã không có thừa bao nhiêu. .

"Một ngàn ba trăm mai kim tệ có chút quý, như vậy đi, có hay không ba năm trăm mai kim tệ hai bên yêu thú cấp một đề cử hai cái cho ta xem một chút!" Diệp Tinh lúc này theo điểm viên kia nói.

"Ba năm trăm mai kim tệ lời nói, ta bên này ngược lại là có hai cái lông đen chó con non, mới ấu niên kỳ đã có yêu thú cấp một thực lực, phẩm chất đều phi thường tốt, tương lai tấn cấp cấp hai không khó lắm." Điểm viên kia giới thiệu nói.

"Ồ? Cụ thể bao nhiêu kim tệ? Mang ta đi nhìn xem!" Diệp Tinh nói ra.

"Một cái lời nói muốn ba trăm kim tệ, nếu như hai cái mua một lần lời nói, cái kia có thể bớt cho người chụp, 500 kim tệ là được!" Điểm viên kia nói, lúc này mang theo Diệp Tinh cùng Xảo Nhi vượt qua hai cái chỗ ngoặt, đi vào bên trong một cái lồng sắt trước.

Lồng sắt cũng không lớn, chỉ có nửa người đến cao. Bên trong chính đang đóng hai cái lông đen tiểu cầu, lông xù, tròn vo rất là đáng yêu. Đương nhiên, trừ đáng yêu bên ngoài, cái kia một đôi Khuyển Nha cũng lộ ra phá lệ sắc bén. Tin tưởng một khi bị cái kia Khuyển Nha cắn một cái, tuyệt đối không dễ chịu.

"Khách quan, cái này hai cái lông đen chó con non tuy nhiên đáng yêu, nhưng người cũng chớ xem thường chúng nó nha. Cái này hai cái oắt con là sinh đôi, phối hợp vô cùng ăn ý, hoàn toàn địch nổi hai tên võ đạo nhất trọng cảnh võ giả." Điểm viên kia nói ra.

Loại chó Yêu thú dù sao cũng là người nhỏ bé Yêu thú, không so được hồ loại sư loại Yêu thú hung mãnh. Tuy nhiên cùng là nhất trọng cảnh, nhưng nhất cấp loại chó Yêu thú đơn đầu lời nói bình thường là đánh không lại võ đạo nhất trọng cảnh nhân loại võ giả. Mà cái này hai cái lông đen con non phối hợp lại lời nói, có thể đối phó hai tên võ đạo nhất trọng cảnh võ giả, cái này không tầm thường, lại thêm vẫn là con non, tiềm lực rất lớn, cũng khó trách giá trị ba trăm mai kim tệ một cái.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 50:: Diệp phủ đánh cò :

Dưới tình huống bình thường, phổ thông lông đen chó chỉ cần một hai trăm mai kim tệ liền đầy đủ, huống loại này phẩm chất cao lời nói, có tiền giai tiềm lực lông đen con non, cũng xác thực muốn ba trăm mai kim tệ.

"Xảo Nhi, ưa thích cái này hai cái cầu cầu còn là ưa thích cái kia sập?" Diệp Tinh cười hỏi.

"Ta thích cầu cầu, chúng nó béo lùn chắc nịch hảo hữu thú!" Tiểu nha đầu nói ra.

"Ha-Ha, cái kia Thanh Lang, đại ca ca muốn mua cũng mua không nổi. Vậy liền mua cái này hai cái tiểu cầu cầu đi!" Diệp Tinh lúc này theo điểm viên nói.

"Tốt!" Điểm viên kia đem hai cái tiểu cầu tất cả đều ôm ra, sau đó đem hai thanh tiểu đao đưa cho Diệp Tinh cùng Xảo Nhi, nói: "Các người cắt vỡ đầu ngón tay, hai máu tươi tại chúng nó chỗ mí mắt là được! Chúng nó hội hấp thu các người máu tươi, hoàn thành Huyết Chi Khế Ước."

Diệp Tinh cùng Xảo Nhi phân biệt tiếp nhận hai chi tiểu đao.

"Xảo Nhi, có sợ hay không đau nhức!" Diệp Tinh vừa cười vừa nói, tiểu đao vô cùng sắc bén, đem tiểu đao hướng đầu ngón tay phía trên nhẹ nhàng vạch một cái, sau đó đỏ thẫm máu tươi liền xuất hiện, có chút điểm cảm giác đau đớn.

"Đại ca ca cũng không sợ. Xảo Nhi cũng không sợ!" Tiểu nha đầu nhắm chặt hai mắt, tiểu tay cầm tiểu đao hướng đầu ngón tay phía trên vạch một cái, nhất thời máu tươi cũng xuất hiện. Sau đó tại nhân viên cửa hàng chỉ đạo hạ triều lấy tiểu cầu cầu chỗ mi tâm ấn đi.

Diệp Tinh cũng đồng dạng đem vạch phá đầu ngón tay tại chỗ đen nhỏ chỗ mi tâm, nhất thời kỳ diệu một màn xuất hiện, chỉ gặp đầu ngón tay phía trên máu tươi rất nhanh bị hút vào đi vào, đại khái hấp thu một lượng máu tươi sau.

"Ông!"

Diệp Tinh chỉ cảm thấy não hải một trận chấn động, một cỗ rất lợi hại thần kỳ cảm giác kỳ diệu trong nháy mắt bao phủ toàn thân, thức hải bên trong phảng phất nhiều một cỗ thân thiết khí tức. Diệp Tinh nhìn qua cái kia chỗ đen nhỏ, lại có loại huyết mạch tương liên cảm giác, vô cùng thân thiết.

"Gâu Gâu!"

Cái kia chỗ đen nhỏ cũng vô cùng thân mật dùng cái đầu nhỏ ủi lấy Diệp Tinh chân, cái đuôi dao động nha dao động, hướng Diệp Tinh nịnh nọt.

"Khanh khách, đại ca ca, cầu cầu thật đáng yêu!" Tiểu nha đầu ngồi xổm người xuống, đem nằng cái kia tiểu cầu cầu ôm.

"Ha-Ha. Hai cái tiểu gia hỏa, một cái gọi Đại Hắc, một cái gọi Nhị Hắc tốt!"

Diệp Tinh cùng Xảo Nhi đang bận theo cầu cầu chuyển động cùng nhau.

Lúc này cửa tiệm bỗng nhiên đến một nhóm người, đi đầu là cả người mặc trường bào màu đen nam tử khôi ngô, tuổi chừng ba chừng bốn mươi, toàn thân tản ra cực kỳ hung hãn khí tức, gót lấy bốn tên cầm trong tay đại đao đại hán tùy tùng.

"Tựa như là Đại Hà Bang bang chủ!"

"A, Đại Hà Bang không phải sát vách Thanh Hà Trần Bang phải à, làm sao tới chúng ta Phụng Hoàng trấn?"

"Hắn là chạy tới Lạc Nhật thành, đi ngang qua chúng ta nơi này đi! Mấy ngày nay chúng ta trên trấn tốt bao nhiêu nhiều thực lực cường đại võ giả!"

"Cái này Đại Hà Bang bang chủ nghe nói là võ đạo lục trọng cảnh võ giả, tự khí hậu kỳ cảnh giới, khoảng cách võ đạo thất trọng cảnh cũng chỉ thiếu chút nữa xa."

"Ừm, chúng ta đều cẩn thận một chút, cái kia Đại Hà Bang là nửa hắc đạo môn phái, tàn ác!"

Trong tiệm rất nhiều võ giả đài ghé tai, xì xào bàn tán.

"Lão bản, nghe nói người cái này có một đầu cấp bảy Yêu thú Tật Phong Báo đúng không!" Hắc bào nam tử kia lớn tiếng hỏi.

"Ha ha, khách quan không có ý tứ, đầu kia Tật Phong Báo là nhỏ cửa hàng Trần Điểm Yêu thú, ngay tại hai ngày trước vừa mới tiến cấp trở thành cấp tám Yêu thú!" Ngự Thú trai lão bản cười nói.

"Cấp tám Yêu thú?" Hắc bào nam tử kia nhướng mày, chần chờ hỏi: "Vậy bây giờ muốn bao nhiêu kim tệ mới có thể mua xuống?"

"Ách, cái này cấp tám Yêu thú giá cả không rẻ Tật Phong Báo đã coi như là Yêu thú bên trong cao giai tồn tại, đầu kia Tật Phong Báo chạy với tốc độ chỉ sợ liền rất nhiều chín tầng cảnh võ giả đều chưa hẳn theo kịp, hiện tại thân giá gấp bội cần một vạn sáu ngàn mai kim tệ!" Ngự Thú trai lão bản nghĩ một lát, trầm giọng nói: "Nếu không người cân nhắc, cấp sáu Yêu thú Kim Văn Báo đi, Kim Văn Báo tốc độ tuy nhiên không kịp cùng giai Tật Phong Báo, nhưng lực công kích vẫn là rất cường hãn."

"Kim Văn Báo, ta đã có một đầu, còn mua cái rằm!" Hắc bào nam tử kia bất mãn nói: "Tính toán, lão tử nhìn nhìn lại có thể hay không trừ ít tiền!"

Nói,

Hắc bào nam tử kia lúc này mang người rời đi Ngự Thú trai.

Võ đạo lục trọng cảnh võ giả tại Lạc Nhật thành loại cấp bậc kia thành trì có lẽ không đáng chú ý, nhưng ở Thanh Hà trấn cùng Phụng Hoàng trấn loại này cấp bậc thành nhỏ, đã có thể tính là một phương hào hùng. Cái kia Đại Hà Bang bang chủ sau khi rời đi, trong tiệm lần nữa khôi phục bình thường.

Diệp Tinh cùng Xảo Nhi mua xong Yêu thú lông đen chó về sau, lúc này cũng rời đi Ngự Thú trai. Trở lại tiệm tạp hóa, tiếp tục quản lý sinh ý. Dù sao mua hai con yêu thú lông đen chó, 500 mai liền không có, túi lại khoảng không hơn phân nửa, phải nỗ lực kiếm tiền.

Tiệm tạp hóa làm ăn cực kỳ phát đạt, có thể nói tài nguyên cuộn cuộn, cái này một bận rộn, lại đến mờ nhạt thời khắc, ánh chiều đi về Tây Thiên, sắc trời



bắt đầu dần dần tới xuống.

Diệp Tinh cùng Xảo Nhi Kiều thăm đem cửa hàng đóng lại về sau, liền trở lại Bạch Vân Sơn đi.

Bình minh sáng sớm, lần nữa mở cửa làm ăn. Về sau Diệp Tinh lại thuê hai tên nhân viên cửa hàng, đem cửa hàng giao cho Kiều thăm quản lý, chính mình làm lên vung tay chương quỹ.

Thời gian trôi qua rất nhanh, trong nháy mắt sáu bảy ngày thời gian cứ như vậy đi qua, tiệm tạp hóa bên trong mỗi ngày đều có mấy trăm mai kim tệ nhập trướng, Diệp Tinh tài sản cũng đang nhanh chóng gia tăng.

Bạch Vân Sơn Diệp phủ trong phủ đệ.

Trong sân, dưới cây ngô đồng, có một khối đá cẩm thạch bàn tròn, trên cái bàn tròn chính bày biện một bàn cờ tướng, một nam một nữ hai người ngồi đối diện nhau, nam mày kiếm mắt sáng, diện mục tuấn lãng; nữ lụa mỏng che mặt, dung mạo tuyệt sắc.

"Ha-Ha, ta ăn xe của ngươi, Mộng Tuyết, ngươi cái này bàn muốn thua nha." Diệp Tinh cười nói: "Ngươi thiếu ta một cái ngựa cùng một cái xe, ngươi rất khó đi a."

"Há, có đúng không!" Áo tuyết nữ từ trong đôi mắt đẹp có một tia trêu tức, . xanh nhạt ngón tay ngọc di động trên bàn cờ một cái pháo, cười nói: "Tướng quân!"

"Hắc hắc, chỉ là tướng quân nha! Ta né tránh không là được." Diệp Tinh tướng quân di động một bộ.

"Lại là tướng quân!" Áo tuyết nữ từ đem bàn cờ cái trước ngựa đạp đi qua.

"Hắc hắc, ta lại dời đi cái này" Diệp Tinh biểu lộ hoảng hốt.

"Diệp Tinh, ngươi thua nha!" Áo tuyết nữ từ trong đôi mắt đẹp có mỉm cười.

"Ách, Ha-Ha, thua thì thua, thắng bại chính là chuyện thường bình gia." Diệp Tinh nhãn châu xoay động, "Mình đổi một loại cách chơi, ngươi khẳng định chơi không lại ta!" Nói Diệp Tinh lúc này hướng từng cái cờ tướng quân cờ lật ngược, xếp tại cờ ca-rô bên trong.

Diệp phủ bên trong giải trí hạng mục đặc biệt nhiều, rất nhiều mới lạ đồ chơi. Mấy ngày nay Tiên Tuyền sơn trang Đạm Thai Mộng Tuyết, Hạ nha đầu, Tiểu Xuân Ngừ đều thường đến Diệp phủ chơi. Hạ nha đầu cùng Tiểu Xuân Ngừ đều ở phòng khách xem tivi, Diệp Tinh suy nghĩ bởi tiếp Đạm Thai Mộng Tuyết trong sân đánh cờ.

Từ cờ vây đến nhảy nhót cờ, từ nhảy nhót cờ đến phi hành cờ, lại đến cờ đấu thú, cờ caro, cờ tướng, mỗi một loại cờ, Diệp Tinh cơ hồ đều chỉ có thể thắng cờ hai bàn, về sau một mực thua thua thua. Đầu hai bàn sở dĩ có thể thắng, phần lớn là khi dễ Đạm Thai Mộng Tuyết vừa chơi không hiểu quân cờ quy tắc, tỉ như chơi cờ tướng, ' xe ' là đi thẳng về thẳng, ' voi ' là đi bước điền, Diệp Tinh rất là ' hạ lưu ' cố ý không nói, đợi đến Đạm Thai Mộng Tuyết đi nhầm, vừa rồi vạch, chiếm nhiều lần tiện nghi.

Tuy nhiên, thắng đầu hai ba bàn về sau, Đạm Thai Mộng Tuyết quen thuộc cờ tướng quy tắc, Diệp Tinh bất đắc dĩ phát hiện về sau ván cờ hán một mực thua, liền không có thắng nổi một bàn.

"Mộng Tuyết, có sự việc ta muốn hỏi ngươi phía dưới!" Diệp Tinh một bên đánh cờ, vừa nói nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 51:: Túi càn khôn :

Tuy nhiên, thắng đầu hai ba bàn về sau, Đạm Thai Mộng Tuyết quen thuộc cờ tướng quy tắc, Diệp Tinh bất đắc dĩ phát hiện về sau ván cờ hán một mực thua, liền không có thắng nổi một bàn.

Ngược lại cũng không phải Diệp Tinh tài đánh cờ có bao nhiêu mực, mà chính là Đạm Thai Mộng Tuyết quá lợi hại. Diệp Tinh tài đánh cờ tuy nói không là phi thường cao minh, nhưng ở người đồng lứa cũng coi như rất không tệ.

"Mộng Tuyết cô nương, có sự việc ta muốn hỏi ngươi phía dưới! Có thể thông báo một hai?" Diệp Tinh một bên đánh cờ, vừa nói nói.

"Ừm, chuyện gì?" Đạm Thai Mộng Tuyết lật ra một con cò, là cái ' tướng ', đem bên cạnh ca-rô bên trong Diệp Tinh một cái ' xe ' cho ăn.

"Móa, người vận khí tốt như vậy, vừa vận ăn ta ' xe '. Cái kia cũng là người lần trước dùng cái không gian kia túi giá trị bao nhiêu kim tệ? Nơi nào bán, ta cũng muốn mua một cái!" Diệp Tinh hỏi. Không gian túi đối Diệp Tinh tác dụng cùng dự hoặc quá lớn. Hẳn hiện tại lưỡng giới chạy Thương, nếu có thể có một cái không gian túi chứa đồ vật, vậy đơn giản quá hạnh phúc.

"Không gian túi?" Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp nghi hoặc, ngọc thủ chỉ chỉ bên hông cái kia tinh mỹ cái túi nhỏ, nói: "Là cái này sao?"

"Đúng, chính là cái này cái túi nhỏ." Diệp Tinh vui vẻ nói: "Ta lần trước nhìn thấy người đem 《 Tiên Thiên Công 》 bí tịch từ nơi này cái túi nhỏ bên trong lấy ra."

"Đây là túi càn khôn! Không gọi không gian túi!" Đạm Thai Mộng Tuyết giảng giải: "Túi càn khôn là áp dụng một loại vô cùng đặc thù cao giai yêu thú da lông cùng rất nhiều tài liệu quý hiếm chế tác mà thành, theo phẩm chất phân thượng trung hạ tam phẩm. Thượng phẩm túi càn khôn có rất ít lấy ra bán. Có điều hạ phẩm túi càn khôn lời nói, mỗi giới Vạn Bảo Lâu buổi đầu giá đều biết có một hai cái, giá khởi đầu đại khái tại 5 nghìn kim tệ hai bên!"

"Ha-Ha, có bán vậy quá tốt." Diệp Tinh trong lòng vô cùng kích động, "Xem ra qua mấy ngày ta còn thực sự phải đi Lạc Nhật thành một chuyến!"

"Diệp Tinh, người muốn đi Lạc Nhật thành lời nói, ta có thể tiện thể người đoạn đường nha." Đạm Thai Mộng Tuyết nói: "Đại khái ngày kia ta có việc muốn ra ngoài làm vài việc, có thể thuận đường để Truy Phong Bạch Hạc dẫn người đi Lạc Nhật thành."

Truy Phong Bạch Hạc là Đạm Thai Mộng Tuyết Yêu thú đồng bọn, một cái phi thường cường đại Phi Cầm Yêu Thú, vũ mao trắng nõn như tuyết, bay lên không trung bay lượn, tốc độ nhanh đến biến thái.

"Ha-Ha, vậy quá tốt." Diệp Tinh cười nói: "A, không đúng, người cái này ' soái ' không thể ăn ta ' binh sĩ ' nha!"

"Không thể ăn ' binh sĩ '?" Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp nghi ngờ nói: "Người không phải nói ' soái ' cùng 'Tướng' lớn nhất sao? ' binh ' cùng ' tốt ' nhỏ nhất?"

"Ừm, ' soái ' cùng 'Tướng' xác thực lớn nhất, có điều vừa vận bị ' tốt ' cùng ' binh ' khác chế. Cho nên, người cái này hắc hắc, người ' soái ' muốn bị ta ăn nha!" Diệp Tinh tiện tiện cười một tiếng. Không có cách, đối diện cô nàng này quá lợi hại, vì thắng một hai bàn hán cũng là đủ liều.

"Há, nguyên lai dạng này. Người ' tốt ' có thể ăn ta ' soái ', vậy ta ' binh ' có hay không có thể ăn người 'Tướng' ?" Đạm Thai Mộng Tuyết hỏi.

"Ừm, đúng, đúng, ách cái này" Diệp Tinh đang nói, đột nhiên mắt tròn.

Chỉ gặp Đạm Thai Mộng Tuyết tại Diệp Tinh quân cò 'Tướng' bên cạnh ca-rô theo tay vừa lộn, một cái ' tiểu binh ' liền xuất hiện tại 'Tướng' bên cạnh. Sau đó ' tiểu binh ' rất là nhân nhả chuyển qua 'Tướng' vị trí, đem 'Tướng' ăn hết.

"Ách cái này ta đi Mộng Tuyết người vận khí cũng không tránh khỏi quá nghịch thiên đi, người ' sĩ ' ăn ta ' tướng ', ' tướng ' ăn ta ' xe ', tiện tay lật cái bài đều có thể là ' binh '." Diệp Tinh bất lực đầu đen rau muống, chỉ có thể liên tục cười khổ.

"Vận khí?" Đạm Thai Mộng Tuyết lắc đầu, nói: "Cái này không có quan hệ gì với vận khí, chủ yếu dựa vào là ký ức lực!"

"Ký ức lực?" Diệp Tinh hơi hơi sững sờ, lập tức ăn một chút nói: "Chẳng lẽ lại cái này mỗi con cò là cái gì cò người cũng toàn ghi lại?"

"Ừm!" Đạm Thai Mộng Tuyết gật gật đầu.

Diệp Tinh lúc này chỉ chỉ bên trong một con cò, hỏi thăm "Đây là cái gì?"

"Hồng mã!" Đạm Thai Mộng Tuyết nói.

Diệp Tinh liền vội vàng đem quân cò lật ra, quả nhiên là một cái to lớn màu đỏ ' ngựa ' chữ.

"Trời ạ,

Còn có dễ hay không cho người chơi, cái này trí nhớ lực cũng quá biến thái, thỏa thỏa đã gặp qua là không quên được a a a!" Diệp Tinh không tin tã, lại chỉ chỉ bên trong một con cò, "Đây là cái gì?"

"Tướng!"

"Đây là cái gì?"

"Binh!"

"Đây là cái gì?"

"Tốt!"

"" Diệp Tinh.

Đêm tối, vàng trắng như một thanh lưỡi hái, treo ở không trung, rơi xuống bằng lãnh ánh trắng.

Bạch Vân Sơn Diệp phủ, trong tiểu viện, gió nhẹ nhẹ phẩy, bóng cây pha tạp. Trong tiếng gió còn kèm theo từng đợt tiếng kiếm rít.

Dưới ánh trăng, chỉ gặp một tên thanh niên mặc áo xanh tay thuận nắm lợi kiếm, đang luyện tập lấy kiếm pháp.

Kiếm rít traten traten, ở dưới ánh trăng chiếu rọi ra từng đạo hàn quang.

Cái này luyện tập kiếm pháp thanh niên thỉnh thoảng chính là Diệp Tinh, chỗ luyện kiếm pháp tên là 《 Lăng Phong Kiếm Pháp 》, một môn Hoàng giai thượng phẩm bí tịch, nhanh chóng mà sắc bén.

Bởi vì đơn thuần nội công không phát huy ra uy lực, chỉ có phối hợp kiếm chiêu ngoại hạng công, mới có thể phát huy ra đầy đủ lực sát thương. Bởi vậy, trong khoảng thời gian này, Diệp Tinh vẫn luôn đang khổ luyện kiếm pháp. Vừa có không hiểu phương, Diệp Tinh đều biết thường xuyên đến hỏi Đạm Thai Mộng Tuyết. Đạm Thai Mộng Tuyết ánh mắt cùng thực lực đều cực cao, có nàng chỉ điểm phía dưới, Diệp Tinh kiếm pháp có thể nói đột nhiên tăng mạnh, vẹn vẹn hai ngày thời gian thì nhập môn, sau đó chỉ bức cảnh giới tiểu thành.

Lại nói kiếm pháp bí tịch cùng Đạo Pháp Bí Tịch ngoại hạng công bí tịch cảnh giới bình thường chia làm bốn đại tầng thứ, theo thứ tự là nhập môn cảnh giới, cảnh giới tiểu thành, đại thành cảnh giới cùng Hoàn Mỹ Cảnh Giới. Nhập môn cảnh giới mang ý nghĩa môn công pháp này vừa mới bước vào cảnh cửa, cảnh giới tiểu thành thì là có chút thành tựu, đại thành cảnh giới đại biểu cho đã hóa thuần thanh, có thể vô cùng thuần thực nắm giữ này môn bí tịch. Còn Hoàn Mỹ Cảnh Giới suy nghĩ mang ý nghĩa này môn bí tịch dù là may mắn đều có thể hoàn mỹ chừng không, như cánh tay sai. Cảnh giới mỗi tiến lên một tầng, uy lực lại càng tăng đáng sợ. Thậm chí có thể vượt cấp khiêu chiến.

Liên giống với nhị trọng cảnh nhập môn võ giả đánh không lại nhất trọng cảnh đại thành võ giả một dạng. Tuy nói nội công là cơ sở, nhưng thực lực chân chính cường đại, dựa vào vẫn là ngoại công kiếm chiêu. Ảnh hưởng nội công tiến độ nhân tố đồng dạng có ba loại nhân tố, trừ công pháp đẳng cấp cùng tài nguyên tu luyện bên ngoài, cũng là tự thân căn cốt ưu khuyết. Mà ngoại công kiếm chiêu tu luyện, trừ sư môn trưởng bối chỉ đạo bên ngoài, tiến tới là tự thân ngộ tính, ngộ tính càng cao, kiếm pháp lĩnh ngộ đến thì càng thấu triệt. Cùng là một bản bí tịch, có chút ngộ tính ngu dốt người cần luyện tập mấy tháng mới có thể vào môn, mà một chút ngộ tính thiên phú hơn người người tu luyện, có lẽ chỉ cần một hai ngày thời gian thì có thể nhập môn, thậm chí mấy giờ nhập môn đều có thể khả năng. Đương nhiên, nhập môn vẹn vẹn bước đầu tiên, về sau còn có tiểu thành, đại thành cùng Hoàn Mỹ Cảnh Giới, mỗi một cấp tu luyện độ khó là tăng gấp bội.

Trong sân lá rụng cuồng phong, kiếm ảnh trùng điệp.

Đang trong tiểu viện luyện tập kiếm pháp, bỗng nhiên, Diệp Tinh hai lỗ tai nhất động.

"Có người!" Diệp Tinh bèn nhảy nghe được viện bên ngoài từng đợt 'sa sa sa' tiếng bước chân đang không ngừng tới gần.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 52:: Đêm tối gió lạnh, đêm giết người :

Đêm đen, phong cao.

Nguyệt Như lưỡi hái, rơi xuống thanh lãnh ánh sáng.

Mông lung dưới ánh trăng, hai mươi cái người áo đen bịt mặt lên lên lút lút chỉ hướng phía trước phủ đệ kia tiềm hành mà đi.

"Xác định cái này dê béo tốt làm thịt không?"

"Tốt làm thịt rất lợi hại! Một vị phụ nhân, một tiểu nha đầu, còn về tiểu tử kia có thể là võ đạo nhất trọng võ giả."

"Ừm, vậy liền dễ làm, có điều cần thận chạy được vạn năm thuyền, đều đề cao cho ta cảnh giác!"

"Suru!" "Suru!" "Suru!"

Hai mươi cái người áo đen bật mặt cấp tốc nhảy lên tường vậy, giống như Ly Miêu leo tường mà qua, động tác nhanh nhẹn vô cùng.

Từng cái người áo đen bật mặt mượn cây cối yểm hộ, chỉ hướng nội viện tiềm hành mà đi.

Rất nhanh liền tới đến trong nội viện, đang chuẩn bị chỉ hướng phòng mà đi. Bỗng nhiên, những người áo đen bật mặt này tất cả đều biểu lộ sững sờ, sắc mặt biến hóa.

Chỉ gặp dưới ánh trăng, một cái thanh niên mặc áo xanh nam tử hông đeo trường kiếm đứng tại phòng trước, chính là một mặt thông dong, mặt mỉm cười nhìn lấy bọn hắn.

"Ha ha, mấy vị đêm khuya tới chơi, có phải là vì tài đi!" Diệp Tinh cười nói.

"Không tệ, chúng ta cũng là ăn cướp, thức thời một chút liền đem tiền tài đều giao ra đi." Cái kia cầm đầu người áo đen bật mặt gặp hành tung đã bại lộ, lúc này trực tiếp làm rõ nói. Hắn cũng là yên tâm có chỗ dựa chắc, lần này mang hai mươi người Malaysia ăn cướp, mỗi cái đều là trong trại hảo thủ.

"Ha-Ha, nếu là ăn cướp, vậy liền quá tốt." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, cười nói: "Nói thật, ta cái này Diệp phủ khác không, cũng là nhiều tiền. Có người đến ăn cướp, ta thực sự thật là vui."

Nghĩ một lát, Diệp Tinh lại nói: "Nhưng mà, cũng không phải người nào đến ăn cướp, ta thi cho kim tệ. Ta người này bội phục nhất cũng là võ nghệ cao cường anh hùng hào kiệt. Như vậy đi, các ngươi phải một người đi ra cùng ta đơn đấu, người nào có thể thắng được qua trong tay của ta thanh kiếm này, tại hạ liền đem bao nhiêu tài sản chấp tay đưa tiền!"

Đồng đảo người áo đen bật mặt nhất thời hai mặt nhìn nhau, có chút không chắc Diệp Tinh là có ý gì.

"Người này nếu là ngoan ngoãn giao ra tiền tài, có thể tiết kiệm không ít phiền phức!"

"Ngươi ngốc a, ai sẽ đem tiền mình tài giao ra, chỉ sợ không có đơn giản như vậy!"

Đồng đảo người áo đen bật mặt dài ghê tai, nói thầm lấy.

"Lão đại, hẳn nhất định là đang trì hoãn thời gian! Nói không chừng đã báo quan, chúng ta trực tiếp giết hắn." Bên trong một cái người áo đen bật mặt giọng the the nói.

Cái kia cầm đầu người áo đen bật mặt nhất thời trong mắt sát khí thoáng hiện, bên trong người áo đen bật mặt tay cầm sáng loáng cương đao, từng cái trong mắt chứa sát khí, chờ đợi lão đại ra lệnh một tiếng, liền bắt đầu hành hung cướp bóc.

"Ha-Ha, chớ vị lo ngại đi. Ta cái này Diệp phủ chỉ là cái thâm sơn tiểu viện, rừng núi hoang vắng, Bạch Vân Sơn Ly Phụng hoàng trấn vẫn là có đoạn khoảng cách không nhỏ. Coi như ta hiện tại đi báo quan, đến lúc này một lần, chỉ sợ cũng đến gần một canh giờ. Ta trì hoãn mấy phút cũng không có ý nghĩa gì, các loại quan phủ người đuổi tới, chớ vị chỉ sợ đều đã xong việc rồi đi thôi." Diệp Tinh cười nhạo lấy, ánh mắt nhất động nhìn về phía cái kia lên tiếng trước người áo đen bật mặt, nói: "A, vị này thanh âm rất lợi hại quen tai, nếu như ta đoán không nói bậy, ngươi hẳn là Lại Tam Bì đi. Trên trán người đều đang nghi ngờ, ngươi làm sao lập tức bạo giầu lên, nguyên lai là làm lên cướp bóc hoạt động tới."

"Không tệ, chính là ta. Tiểu tử ngươi nhận ra ta đến lại như thế nào, ngươi cho rằng ngươi có cơ hội báo quan?" Lại Tam Bì trực tiếp lấy xuống trên mặt miếng vải đen, không có sợ hãi nói: "Trại chủ, đợi chút nữa giết tiểu tử này, trong phủ cái tiểu nha đầu kia chỉ được giữ cho ta thật tốt chơi đùa."

"Được, ngươi cung cấp tình báo có công, chỉ cần lần này thu hoạch có thể có một ngàn kim tệ trở lên, thì thỏa mãn ngươi yêu cầu này. Tốt, động thủ, động tác nhanh lên!" Cái kia cầm đầu người áo đen bật mặt ra lệnh một tiếng, nhất thời cái kia hai mươi cái người áo đen bật mặt cầm trong tay cương đao, sát khí đằng đằng, trùng sát mà đến.

"Chậm đã!" Diệp Tinh trong mắt lướt qua một đạo lãnh mang, cấp tốc thu liễm, trầm giọng cười nói: "Nói thực cho ngươi biết chớ vị, các ngươi coi như thật giết ta, đem cái này Diệp phủ từ trên xuống dưới đều thu hết một lần, chỉ sợ cũng không chiếm được bao nhiêu kim tệ, ần,

Đại khái có thể được đến ba mươi năm mươi mai tiền lẻ đi."

"Ngươi có ý từ gì?"

Đồng đảo người áo đen bật mặt nhất thời thân hình nhất thời, ánh mắt lấp loé không yên.

"Không có ý gì, ta chỉ là nhắc nhở các ngươi hạ, ta cái này Diệp phủ từ trên xuống dưới chỉ có một ít rải rác tiền lẻ. Chánh thức đại mệnh giá kim phiếu, ta đều giấu đi. Giấu rất bí mật, các ngươi tuyệt đối tìm không thấy nha. Coi như đào ba thước đất cũng chưa chắc tìm được, bởi vì ta không nhất định hội giấu ở Diệp phủ bên trong, ngươi rất có thể muốn toi công bận rộn một trận." Diệp Tinh buông tay, cười nói.

"Tiểu tử ngươi có gan!" Cái kia cầm đầu người áo đen bật mặt sắc mặt âm tình bất định, hơi hơi trầm tư hạ, trầm giọng nói: "Ngươi nói thắng ngươi, ngươi thi giao ra kim phiếu đúng không, đã như vậy, ta thì tốn một chút thời gian bởi ngươi tốt nhất chơi đùa!"

"Ngươi theo giúp ta so chiêu, đương nhiên có thể, chỉ là ngươi thật giống như là thủ lĩnh bọn họ đi. Vừa đến, ngươi thì ra sân, ngươi không cảm thấy rất lợi hại hạ giá à." Diệp Tinh cười nhạo nói: "Ta vừa mới trở thành võ giả không có mấy ngày, nói không chừng bên cạnh ngươi tùy tiện phái ra một cái thủ hạ đi ra, đều có thể nhẹ nhõm thắng ta!"

Cái kia cầm đầu người áo đen bịt mặt nhất thời sắc mặt cứng đờ.

"Trại chủ, ta tới đối phó tiểu tử này đi, hai trong vòng mười chiêu liền có thể giải quyết hắn! Phí không bao lâu thời gian." Bên trong một cái làm song đao vóc dáng thấp người áo đen bịt mặt đi tới, nói. Người bịt mặt áo đen này vô cùng thấp, đại khái chỉ có một mét bốn mấy cái, khoảng 1m50 bộ dáng, hai mắt hung tàn, lộ ra rất là tinh anh, hiển nhiên trong tay khẳng định chắm không ít người mệnh, trong ánh mắt thường có sát khí lộ ra.

"Ừm, Quách lão nhị song đao đối phó hắn đây đủ!" Cái kia cầm đầu người áo đen bịt mặt gật gật đầu, lập tức theo Diệp Tinh nghiêm nghị quát: "Tiểu tử, hi vọng ngươi nói lời giữ lời, thua thì giao ra tài sản, nếu không, đợi chút nữa có là phương pháp để ngươi sống không bằng chết!" Cái này người áo đen bịt mặt hiển nhiên cho rằng Diệp Tinh chống đỡ không mấy chiêu, nhiều nhất nửa khắc đồng hồ thời gian chỉ sợ cũng đến bị thua. Dù sao hắn thủ hạ Quách lão nhị tuy nhiên tư chất bình thường, nhưng cũng đã bước vào võ đạo nhất trọng cảnh nhiều năm, song đao tuyệt kỹ cũng là Hoàng giai trung phẩm bí tịch, càng là đến cảnh giới tiểu thành. Đối phó một cái vừa bước vào võ đạo nhất trọng cảnh tiểu tử, còn không phải dễ như trở bàn tay.

"Ta người này nói từ trước đến nay nhất ngôn cửu đỉnh, thắng ta, ta tự nhiên đem tài sản tung tích nói cho ngươi." Diệp Tinh khoe miệng cong lên một tia trào phúng, nhìn về phía tên kia làm song đao người áo đen bịt mặt, cố ý cười nhạo nói: "Bất quá, ngươi phải ra cái này thủ hạ, ta cảm giác có chút tọa, tốt thấp bộ dáng, ngươi xác định hắn có thể thắng ta? Như thế thấp, nhảy dựng lên hắn là có thể đánh tới ta đầu gối đi! Ha-Ha."

Diệp Tinh vừa dứt lời, cái kia thấp bé người áo đen bịt mặt nhất thời ầm ầm giận dữ, trong mắt hung quang thoáng hiện, hai chân hướng mặt đất đạp một cái, cả người trực tiếp bay lên không trung vọt lên, Song Thủ Đao tại ánh trăng chiếu xuống, tản ra từng đạo hàn quang, hướng thẳng đến Diệp Tinh vào đầu thẳng bổ xuống.

Tiếng đao trợn trợn, khí thế dọa người.

Nhìn thấy cái kia sáng loáng cương đao chém thẳng vào mà đến, Diệp Tinh ánh mắt nhất thời trở nên ngưng trọng vô cùng, tại chiến lược phía trên xem thường địch nhân, trong chiến đấu coi trọng địch nhân. Vừa rồi ngôn ngữ khiêu khích, chỉ là vì chọc giận cái kia Quách lão nhị a.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 53:: 《 Lãng Phong Kiếm Pháp 》 :

"Ha ha ha, Quách lão nhị giận, tiểu tử này sẽ chết rất thảm!"

"Quách lão nhị hận nhất người khác nói hắn thấp!"

"Hắc hắc, ta nhớ được lần trước có cái người qua đường vèn vèn nghiêng mắt nhìn hắn kích cỡ liếc một chút, liền bị Quách lão nhị chặt thành ba đoạn, đâm máu, cái kia thảm a!"

"Ta cảm giác tiểu tử này cũng sẽ chết rất thảm!"

"Vậy cũng không nhất định, còn không hỏi ra kim phiếu tung tích, trại chủ sẽ không để cho hắn chết!"

Đồng đao người áo đen vừa nhìn trong viện chiến đấu, một bên nghị luận.

"Cầm tạm không sai không thể để cho hắn nhanh như vậy chết, có điều biến thành tàn phế, chế thành nhân côn, suy nghĩ trại chủ là sẽ không ngăn cản." Lại Tam Bì cười hắc hắc nói, trong ánh mắt chớp động lên vẻ oán độc.

"Ừm, hết thấy lấy kim phiếu làm chủ, lần này cũng không thể tay không mà về toi công bọn rận một trận, bị lão nhị lão tam bọn họ trò cười." Cái kia cầm đầu người áo đen bịt mặt ánh mắt nhất động, trầm giọng nói: "Lại Tam Bì, nghe thành xuân, hai người các ngươi đi cửa canh chừng, có cái gì gió thổi cỏ lay phải kịp thời cảnh báo."

"Tốt, yên tâm đi trại chủ, cái này hoang sơn dã lĩnh cơ bản sẽ không có người tới." Lại Tam Bì cùng người áo đen bịt mặt nghe thành xuân lúc này chỉ hướng Diệp phủ đại môn mà đi, chuẩn bị đi cửa canh chừng.

"Keng!" "Keng keng keng!"

"Bình bình bang bang!"

Dưới ánh trăng, đao quang kiếm ảnh liên tiếp chớp động.

Cái kia vóc dáng thấp người áo đen bịt mặt Quách lão nhị thân thể giống như khi đồng dạng nhanh nhẹn vô cùng, dưới con thịnh nộ công kích càng là cực kỳ cuồng mãnh, Song Thủ Đao, từng đao liên tiếp một đao, thế công như là đứng hàng Đao Hải chỉ hướng Diệp Tinh xâm nhập mà đi.

Diệp Tinh ánh mắt ngưng trọng, chân đạp 《Phi Toàn Bộ》, liên tiếp né tránh. 《Phi Toàn Bộ》là Hoàng giai hạ phẩm bộ pháp, tu luyện muốn so 《Lăng Phong Kiếm Pháp》dễ dàng rất nhiều, Diệp Tinh đã đem chi tu luyện tới cảnh giới tiểu thành, khoảng cách đại thành cảnh giới cũng không xa. Luận uy lực đã không sai biệt lắm tiếp cận Hoàng giai trung phẩm bộ pháp cảnh giới tiểu thành.

Kiểm pháp, đao pháp, bộ pháp, thân pháp ngoại hạng công cảnh giới chia làm nhập môn, tiểu thành, đại thành cùng Hoàn Mỹ Cảnh Giới. Dưới tình huống bình thường, ngoại công uy lực là tính như vậy. Hoàng giai hạ phẩm công pháp cảnh giới tiểu thành tương đương với Hoàng giai trung phẩm công pháp nhập môn cảnh giới. Hoàng giai hạ phẩm công pháp đại thành cảnh giới tương đương với Hoàng giai trung phẩm công pháp cảnh giới tiểu thành, cũng tương đương với Hoàng giai thượng phẩm công pháp nhập môn cảnh giới. Hoàng giai hạ phẩm công pháp Hoàn Mỹ Cảnh Giới suy nghĩ tương đương với Hoàng giai trung phẩm công pháp đại thành cảnh giới, cũng tương đương với Hoàng giai thượng phẩm công pháp cảnh giới tiểu thành, cùng Huyền Cấp hạ phẩm công pháp nhập môn cảnh giới. Nói cách khác một tên Hoàng giai hạ phẩm công pháp nếu có thể tu luyện tới đại thành thậm chí Hoàn Mỹ Cảnh Giới, như vậy uy lực cũng là tương đương có thể nhìn.

Bây giờ cái kia vóc dáng thấp người áo đen bịt mặt Quách lão nhị bị Diệp Tinh chọc giận về sau, vội vã muốn bắt lại Diệp Tinh, công kích nhất thời trở nên cực kỳ cuồng mãnh, như cuồng phong bạo vũ toàn lực công kích. Diệp Tinh đương nhiên sẽ không cùng hắn cứng đối cứng, địch tiến suy nghĩ ta lui, lấy nhu thắng cương.

Đương nhiên, liên tiếp trốn tránh đồng thời, Diệp Tinh cũng sẽ thi triển 《Lăng Phong Kiếm Pháp》, thẳng vào chỗ yếu hại, đâm phá trên như vậy một hai cái.

"Keng!" "Keng keng keng!"

"Bình bình bang bang!" "Keng!"

Hai người đao kiếm liên tiếp giao kích, traten traten thanh thúy kim loại tiếng va chạm vang vọng bầu trời đêm.

Diệp Tinh tuy nhiên ở vào hạ phong, nhưng ở Quách lão nhị cuồng mãnh công kích đến quả thực là tiếp tục chống đỡ, trong nháy mắt chính là mười mấy chiêu đi qua, mắt thấy gần hai mươi chiêu thì muốn tới, cái kia Quách lão nhị nhất thời trở nên vội vàng xao động vô cùng, bởi vì hắn vừa rồi khoe khoang khoắc lác muốn tại hai trong vòng mười chiêu cầm xuống Diệp Tinh. Nhưng mà, bây giờ 20 chiêu sắp đi qua, nhưng như cũ không có thể thắng Diệp Tinh, chợt cảm thấy mặt mũi không ánh sáng.

"Ha ha, 20 chiêu đã qua, ta rất chờ mong ngươi ba mươi chiêu bên trong có thể hay không đánh bại ta!" Diệp Tinh khẽ cười nói.

"A, muốn chết!" Cái kia Quách lão nhị phẫn nộ vô cùng, song đao đồng thời chém ra, nhất đao trăm hướng Diệp Tinh cái cổ, một đao đâm về Diệp Tinh trái tim.

"Ha ha, đao pháp đã loạn, còn muốn thắng ta!" Diệp Tinh trong lòng cười lạnh không thôi, bây giờ Quách lão nhị tức giận công tâm, tâm cảnh đã loạn, đao pháp tuy nhiên cuồng mãnh, nhìn như thanh thế dọa người, nhưng mà lực sát thương dĩ nhiên đã hạ xuống, đối Diệp Tinh uy hiếp đã giảm mạnh.

Lại thêm trước đó hắn điên cuồng công kích, chân khí tiêu hao chắc hẳn rất là to lớn, có thể nói miệng cộp gan thỏ. Diệp Tinh đã không sợ hắn tí nào, lúc này không tại làm sao trốn tránh, đối phòng làm công, toàn lực thi triển 《Lăng Phong Kiếm Pháp》.

Quách lão nhị cùng Diệp Tinh cùng là võ đạo nhất trọng cảnh võ giả, có điều người này tại võ đạo nhất trọng cảnh lưu lại nhiều năm, đã coi như là võ đạo nhất trọng cảnh đỉnh phong, khoảng cách võ đạo nhị trọng cảnh cũng chỉ thiếu chút nữa xa. Mà Diệp Tinh tuy nhiên có màu tím ánh sáng cùng 《Tiên Thiên Công》trương trợ, tu luyện tốc độ có thể nói kinh người vô cùng, đã không thua gì những môn phái kia thiên tài đệ tử. Nhưng mà ngày tháng tu luyện ngắn ngủi, tại chân khí độ hùng hậu phía trên cuối cùng so cái này vóc dáng thấp người áo đen bịt mặt Quách lão nhị kém hơn một chút. Cái này là chân khí phương diện, mà ngoại công đao pháp kiếm pháp phương diện, Diệp Tinh tu luyện là Hoàng giai thượng phẩm bí tịch 《Lăng Phong Kiếm Pháp》, mà người áo đen bịt mặt Quách lão nhị tu luyện song đao đao pháp thì là Hoàng giai trung phẩm bí tịch. Diệp Tinh 《Lăng Phong Kiếm Pháp》là nhập môn cảnh giới, tiếp cận cảnh giới tiểu thành. Mà người áo đen bịt mặt Quách lão nhị song đao đao pháp suy nghĩ đã là cảnh giới tiểu thành, có điều song đao đao pháp chỉ là Hoàng giai trung phẩm bí tịch, so Diệp Tinh Hoàng giai thượng phẩm công pháp 《Lăng Phong Kiếm Pháp》phải kém một bậc. Cảnh giới mặc dù cao thêm một bậc, nhưng mà công pháp phẩm chất lại kém một bậc, nhân hai người này tại đao pháp kiếm pháp cái này ngoại công phương diện, thực là sắn sắn với nhau, không kém bao nhiêu.

Như vờ vờ theo ngoại công cùng nội công hai phương diện này để phán đoán, hai người thực lực thực là không sai biệt lắm. Sở dĩ Diệp Tinh ở vào hạ phong, cái kia Quách lão nhị đại chiến thượng phong, là bởi vì người áo đen bịt mặt kia Quách lão nhị lâu dài ăn cướp giết người cướp của, kinh nghiệm thực chiến phong phú vô cùng. Mà Diệp Tinh so sánh cùng nhau, căn bản không có chiến đấu qua mấy trận, kinh nghiệm thực chiến tự nhiên yếu kém vô cùng. Diệp Tinh cũng biết mình không đủ, bởi vậy ngay từ đầu thì hái lấy phòng thủ chiến pháp, công tâm là thượng sách. Đồng thời cũng có ý mượn nhờ cái này người áo đen bịt mặt Quách lão nhị đến mà luyện chính mình chiến đấu năng lực.

"Keng!" "Bình bình bang bang!"

"Keng keng keng!"

"Cùng cùng cấp bậc võ giả chém giết, quả nhiên đối với kiếm pháp tiến bộ càng nhanh!" Diệp Tinh hai mắt sáng lên, toàn thân tâm vui đầu vào 《Lăng

Phong Kiếm Pháp 》 thi triển bên trong. Trước đó Diệp Tinh đã từng để cho Đạm Thai Mộng Tuyết chỉ điểm kiếm pháp, đồng thời cũng làm cho Hạ nha đầu cùng Tiểu Xuân Ngừ cho hấn vì chiêu. Nhưng mà cái kia hai cái nha đầu thực lực quá cao, thì liền yếu kém Tiểu Xuân Ngừ đều có võ đạo tứ trọng cảnh tu vi. Còn Hạ nha đầu, Diệp Tinh càng không muốn cùng nàng đối chiêu. Võ công cảnh giới kém ba bốn cái tầng thứ, cùng các nàng đối chiêu, quả thực cũng là tìm tai vạ.

Vẫn là cùng cảnh giới giết, tới hăng hái, lại kích thích, lại có thể tiến bộ. Chỉ là trước kia một mực không có cơ hội, bây giờ lại là cơ hội trời cho, Diệp Tinh há có thể không lợi dụng một phen.

Toàn lực thi triển 《 Lăng Phong Kiếm Pháp 》， trong chớp lát kiếm ảnh trùng điệp, kiếm chiêu khi thì sắc bén vô cùng, khi thì mềm dẻo như gió.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 54:: Kịch chiến liên tục :

"Chuyện gì xảy ra, Quách lão nhị lâu như vậy còn không có cầm xuống tiểu tử kia!"

"Mẹ hấn, đều ba mươi mấy chiêu, Quách lão nhị phế vật này!"

"A, tiểu tử kia kiếm pháp giống như đang không ngừng tiến bộ!"

"Quách lão nhị ở vào hạ phong, muốn héo."

"Gặp quý, tiểu tử kia thực lực giống như mạnh lên rất nhiều, chẳng lẽ trước đó vẫn giấu kín lấy!"

"Có phải hay không là trong chiến đấu đề bạt?"

"Làm sao có thể, cứ như vậy mất một lúc, cái kia ngộ tính cũng quá kinh người đi!"

Đồng đảo người áo đen bịt mắt ánh mắt kinh dị, đài ghé tai.

"Lăng Phong, Lăng Phong, đã gió lớn chỉ sắc bén, lại có gió chỉ linh động!" Diệp Tinh trong đầu cảm thấy dâng lên một tia minh ngộ, nhưng lại khai tỏ ánh sáng không rõ, đem ngộ chưa ngộ. Cảm giác chỉ kém như vậy một lớp mỏng manh giấy dán cửa sổ, vạch trần phá liền có thể bước vào cao hơn tầng kia cảnh giới.

Kiểm pháp như gió, khi thì sắc bén, khi thì linh động; khi thì cương mãnh, khi thì âm nhu.

Giờ phút này, tràng diện tình thế đã hoàn toàn nghịch chuyển, Diệp Tinh kiếm pháp biến hóa khó lường, nhìn như đâm về Quách lão nhị trái tim, bỗng nhiên biến đổi lại gọt hướng Quách lão nhị cái cổ, rõ ràng cương mãnh sắc bén một kiếm, bỗng nhiên biến đổi lại trở nên linh động mà phiêu dật, làm cho người nhìn không thấu. Tại 《 Lăng Phong Kiếm Pháp 》 công kích đến, người áo đen bịt mắt kia Quách lão nhị ứng phó đến đầu đầy mồ hôi, hiện tượng nguy hiểm còn sống, hoàn toàn ở vào hạ phong.

Lại qua năm sáu chiêu.

"Phốc phốc!" "A!"

Một tiếng hét thảm, cái kia Quách lão nhị bụng dưới xuất hiện một đạo thật dài kiếm thương, máu tươi chảy ròng, sắc mặt tái nhợt vô cùng.

"Người không được! Đòi một cái đi!" Diệp Tinh lắc đầu, máu trường kiếm xa xa nhất chỉ, chỉ hướng cái kia cầm đầu người áo đen bịt mắt, "Vẫn là người tới đi!"

"Chính hợp ý ta, tốc chiến tốc thắng, nhìn bản trại chủ như thế nào trong vòng năm chiêu cầm xuống người." Cái kia cầm đầu người áo đen bịt mắt sắc mặt dữ tợn, nhất thời khua tay Cửu Hoàn Đại Dao chỉ hướng Diệp Tinh eo quét ngang mà đi, tiếng đao trận trận, khí thế kinh người.

Diệp Tinh ánh mắt ngưng trọng, vội vàng huy kiếm theo khía cạnh ngăn lại đi.

"Keng!" Một tiếng, đao kiếm giao kích, sắt thép va chạm, tia lửa tung tóe.

"Cái này người áo đen bịt mặt đầu lĩnh quả nhiên là võ đạo nhị trọng cảnh võ giả, chân khí so ta hùng hậu tốt nhiều!"

Đao kiếm giao kích trong chốc lát, Diệp Tinh chỉ cảm thấy một cỗ to lớn kinh lực thông qua thân kiếm truyền lại mà đến, từ thân kiếm, đến chuôi kiếm, lại tới cổ tay, sau cùng chấn động đến Diệp Tinh chính cánh tay đều run lên.

"Keng!" "Binh binh bang bang!"

"Keng keng keng!"

Đao kiếm giao kích, tia lửa tung tóe. Giao thủ bốn năm chiêu, Diệp Tinh tinh thể trở nên hiện tượng nguy hiểm còn sống, chính cánh tay đều run lên, cảm giác đều nhanh mất đi tri giác.

Muốn cản rằng kiên trì hai chiêu.

"Ngừng ngừng ngừng! Dừng lại, không đánh!" Diệp Tinh hét lên.

"Người nhận thua?" Người áo đen bịt mặt kia đại đao trong tay dừng lại, liền vội vàng hỏi.

"Thua cái rắm, nghỉ ngơi một chút lại đánh!" Diệp Tinh xoa xoa rất là đau nhức run lên cánh tay phải.

"Tiểu tử ngươi đùa bỡn ta? Ngươi đang trì hoãn thời gian?" Người áo đen bịt mặt kia thủ lĩnh trong mắt hung quang thoáng hiện.

"Ta trì hoãn thời gian làm gì, trì hoãn điểm này lại không dùng. Sở dĩ muốn nghỉ ngơi một chút, là bởi vì giữa chúng ta giao đấu không công bằng. Người suy nghĩ một chút a, ta cùng ngươi trước khi tỷ đấu, đã theo ngươi thủ hạ đánh qua một trận. Ta cái này thể lực chân khí tinh thần lực đều tiêu hao rất lớn, sau đó lại cùng ngươi tỷ thí, cái này quá không công bằng, ngươi thắng ta cũng thắng mà không võ, ta cũng không phục. Đúng không, cho nên ta muốn nghỉ ngơi hạ, khôi phục một bộ phận chân khí, sau đó tới tròng tỷ thí công bình. Ngươi yên tâm, ta người ngay ở chỗ này, lại chạy không thoát. Ngươi chỉ cần tại tỷ thí công bình bên trong thắng ta, ta lập tức đem tất cả kim phiếu hai tay phân thượng." Diệp Tinh thuận miệng họa một khối bánh nướng, dụ hoặc người áo đen bịt mặt kia thủ lĩnh.

"Vậy thì tốt, bản trại chủ thì cho ngươi một khắc đồng hồ thời gian nghỉ ngơi." Người áo đen bịt mặt kia thủ lĩnh trầm giọng nói.

"Cái này mới đúng mà, ngươi đường đường một cái võ đạo nhị trọng cảnh võ giả, nếu như sợ ta một cái võ đạo nhất trọng cảnh võ giả, vậy liền quá buồn cười." Diệp Tinh cười lấy ra một cái đan bình,

Đổ ra một hạt Tiểu Hoàn Đan nuốt vào, bắt đầu tĩnh tọa khôi phục chân khí. Đồng thời một bên tiêu hóa vừa rồi hai tràng chiến đấu kinh nghiệm cùng trong quá trình chiến đấu đối 《 Lăng Phong Kiếm Pháp 》 kiếm pháp cảm ngộ.

"Trại chủ, tiểu tử này hội không biết giờ trò lừa bịp, đang trì hoãn thời gian?" Bên trong người áo đen bịt mặt nói.

"Muốn không dứt khoát giết hắn, huyết tẩy phủ đệ, chúng ta trực tiếp điều tra, nói không chừng có thể tìm ra hắc kim phiếu?" Một cái khác người áo đen bịt mặt nói.

"Không cần, hắc muốn chơi, chúng ta liền bồi hắc thật tốt chơi đùa. Dù sao cũng liền một hai phút đồng hồ thời gian, lượng hắc cũng đùa nghịch không ra hoa dạng gì tới." Người áo đen bịt mặt kia thủ lĩnh ánh mắt nhất động, lúc này theo bên trong một cái thủ hạ nói: "Người lập tức đi ngoài cửa hỏi một chút Lại Tam Bì cùng nghề thành xuân, nhìn xem bên ngoài có không có động tĩnh gì!"

"Đúng!" Tên kia người áo đen bịt mặt thủ hạ nhất thời lập tức rời khỏi nội viện, theo cửa chính chạy tới.

Tiểu nữ khắc đồng hồ về sau, tên kia phái đi ra người áo đen bịt mặt theo cửa chính bên ngoài trở về, tại áo đen bề ngoài đầu người lĩnh bên tai, thấp giọng nói: "Bên ngoài yên tĩnh rất lợi hại, không có gì dị thường. Lại Tam Bì cùng nghề thành xuân hai người chính đang đi tuần xem xét."

Lúc này, Diệp Tinh theo trong nhập định mở hai mắt ra, trong mắt thần quang trong trẻo, tinh thần sáng láng.

"Bắt đầu đi, ta nghỉ ngơi tốt!" Diệp Tinh đứng dậy, khẽ cười nói.

"Tu vì cảm thấy tiến bộ một điểm, có điều không có tác dụng gì, vẫn là đến thua." Người áo đen bịt mặt kia thủ lĩnh lạnh hừ một tiếng, huy động trong tay Cửu Hoàn Đại Đao chỉ hướng Diệp Tinh chém thẳng tới.

"Hô!"

Tiếng đao trợn trợn, mặt đao ở dưới ánh trăng phản xạ ra khiếp người hàn quang.

Diệp Tinh ánh mắt ngưng trọng, trường kiếm trên chọc Thiên mà lên, cản hướng cái kia Cửu Hoàn Đại Đao.

"Keng!" Một tiếng, đao kiếm giao kích, tia lửa tung tóe. Một cỗ cự lực thông qua trường kiếm xâm nhập mà đến. Diệp Tinh vội vàng biến ảo kiếm chiêu, kiếm như nhu gió, lấy nhu thắng cương, tan mất một bộ phận kinh lực.

Thi triển 《 Lăng Phong Kiếm Pháp 》 đồng thời, bên trong thân thể 《 Tiên Thiên Công 》 cũng phi tốc vận chuyển, liên tục không ngừng chân khí bay lên.



"Keng!" "Binh binh bang bang!"

"Rầm rầm rầm!" "Keng keng keng!"

Hai người kịch liệt giao chiến, khi thì bay lên trên không, khi thì chuyển chuồn xê dịch. Cái kia Cửu Hoàn Đại Dao vô cùng uy mãnh, trong viện đại thụ tất cả đều bị chặn ngang chém thành hai đoạn, nhánh lá cây ào ào vang động, nện rơi trên mặt đất.

Trong nháy mắt, hai người đã giao thủ gần mười chiêu, Diệp Tinh tình hình nhất thời lẩn nhủ trở nên hiện tượng nguy hiểm còn sống, tràn ngập nguy hiểm, một mực lại cắn răng kiên trì lấy.

"Đột phá, chỉ có tại áp lực bên trong mới có thể nhanh chóng đột phá! Con đường võ đạo, dài đằng đặc mà gian khổ, tranh với trời, cùng Địa Tranh, cùng người tranh giành!"

Diệp Tinh ánh mắt kiên định vô cùng.

"Phốc phốc!"

Đại đao xẹt qua cánh tay, máu tươi vẩy ra mà ra.

"Nhanh, cảm giác nhanh!" Diệp Tinh ánh mắt càng ngày sáng, . trong đầu cái kia tia minh ngộ càng ngày rõ ràng.

Lại qua ba chiêu.

"Gió có nhu hòa một mặt, cũng có phong mang một mặt. Lãng Phong, Lãng Phong, Lãng như gió táp chi lợi, nhu như gió mát chi cùn! Ha ha ha, thì ra là thế, thì ra là thế a!" Trong chiến đấu Diệp Tinh đột nhiên cao giọng cười ha hả, nhuộm máu cánh tay phải khua tay trường kiếm, kiếm pháp uy lực bỗng nhiên tăng gấp bội. Nguyên bản hiện tượng nguy hiểm còn sống, tràn ngập nguy hiểm tình hình, lập tức trở nên thành thạo. Tuy nhiên vẫn như cũ ở vào hạ phong, nhưng không có trăm tám mươi chiêu, người áo đen bịt mặt kia thủ lĩnh chỉ sợ là bất không được Diệp Tinh.

"Đáng chết, tiểu tử này đột phá, không có thời gian cùng hấn chơi. Toàn đều cho ta bên trên, trực tiếp bắt giữ hấn nghiêm hình khảo tra! Phủ đệ người khác trực tiếp giết!" Người áo đen bịt mặt kia biến sắc, nghiêm nghị quát.

"Giết!"

Nhất thời, hấn người áo đen bịt mặt sát khí đằng đằng, vây hướng Diệp Tinh.

"Ha ha, kiếm pháp đã đột phá, cũng không cần thiết lại cùng các ngươi chơi tiếp tục! Các ngươi trả thật coi ta Diệp phủ đệ trêu không thành, " Diệp Tinh trong mắt hàn mang lấp lóe, thanh âm vô cùng băng lãnh, trầm giọng quát: "Lang Nhất, Lang Nhị ra đi!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 55:: Đánh giết Lại Tam Bì :

"Ngao!" "Ngao ô!"

Hai tiếng lạnh lẽo sôi tru vang vọng bầu trời đêm, thanh âm làm cho người rừng mình.

Chỉ gặp dưới ánh trăng, trên nóc nhà. Hai ngày Thanh Lang tứ chi thực sự động, nhẹ nhàng mà mau lẹ địa giẫm lên từng khối mái ngói, bộ lông màu xanh theo gió mà động, theo trên nóc nhà nhảy xuống, trực tiếp đem phía dưới hai tên người áo đen bịt mặt ngã nhào xuống đất.

"Không tốt! Là cấp hai Yêu thú Thanh Lang, hai ngày Thanh Lang!" Người áo đen bịt mặt kia thủ lĩnh sắc mặt hoàn toàn thay đổi, nghiêm nghị hô: "Mau trốn, tất cả đều phân tán ra đến trốn!" Vừa dứt lời, chính mình đã dẫn đầu leo tường mà chạy.

Còn lại mười cái người áo đen bịt mặt nhao nhao quá sợ hãi, hoảng sợ đến chạy tứ phía.

Thanh Lang, cấp hai Yêu thú, hung tàn vô cùng, đơn thể chiến đấu lực có thể sánh ngang võ đạo nhị trọng cảnh võ giả. Cực kỳ giỏi về phối hợp, kết bè kết đội Thanh Lang bày , có thể tươi sống mà chết lực thất trọng cảnh võ giả. Tại Yêu Thú Sơn Mạch, Thanh Lang bày số lượng một khi quá ngàn, liền

chín tầng cảnh võ giả đều phải lui mà xa chi.

"Cứu ta a!"

"Trại chủ đừng đi, cứu ta!" Cái kia hai tên bị ngã nhào xuống đất phía trên người áo đen bị mặt dọa đến vãi cả linh hồn, hoảng sợ kêu to.

"Phốc phốc!" "A!"

"A!"

Hai tiếng kêu thê lương thâm thiết âm thanh hoàn toàn mà dừng. Máu tươi vẩy ra mà ra, hai ngày Thanh Lang sắc bén hàm răng trực tiếp giật đứt cái kia hai tên người áo đen bị mặt vì trí hiểm yếu, nâng lên xanh thẫm mắt sói, nhìn qua cái kia mười cái chạy từ phía người áo đen bị mặt, cấp tốc đuổi theo.

Diệp phủ phủ đệ cửa chính.

Lại Tam Bì cùng một cái khác người áo đen bị mặt chính tại cửa ra vào tuần tra canh chừng.

"Như thế yên tĩnh, nơi này có thể có cái điều nhân, hơn nửa đêm vẫn phải đứng tại cái này hóng gió!" Lại Tam Bì nói.

"Người bớt tranh cãi, ai kêu ta hai là thực lực yếu nhất hai cái." Một cái khác người áo đen bị mặt nói.

"Đợi chút nữa cướp sạch thời điểm, có đồ tốt khẳng định là bọn họ trước phải!"

"Người gấp cái gì, người không phải còn có cái cô nàng à, đại trại chủ đều đáp ứng người. Nghe nói rất non, hắc hắc, người chơi chán, mượn huynh đệ ta chơi hai ngày."

"Được, khách khí cái gì, có thể cùng đi, ta thuốc đều chuẩn bị kỹ càng. Có điều người lần trước tại Thanh Hà trấn cướp tới cái kia đàn bà cũng phải cho ta mượn chơi đùa!"

Hai người chính đài ghé tai đàm luận.

Bỗng nhiên, hai tiếng lạnh lẽo kéo dài tiếng sói tru bỗng nhiên vang lên, ngay sau đó hai tiếng kêu thê lương thâm thiết âm thanh vạch phá yên tĩnh bầu trời đêm, Lại Tam Bì cùng một tên khác người áo đen bị mặt bỗng nhiên giật mình, trong lòng rung mình, vội vàng nhìn về phía trong phủ đệ viện phương hướng.

"Tựa như là nội viện phương hướng!"

"Xảy ra chuyện gì?"

Hai người còn đang nghi hoặc, liền gặp được thủ lĩnh bọn họ, vị kia đại trại chủ một ngựa đi đầu theo trong phủ đệ lao ra, tại sau lưng còn có ba bốn cái người áo đen bị mặt thần sắc hoảng sợ cũng chỉ hướng cái phương hướng này bỏ mạng mà chạy.

"Nhất định là nội viện xuất hiện biến cố gì, tiểu tử kia suy nghĩ có bài tẩy gì! Ta phải mau trốn!" Lại Tam Bì con người lăn lông lốc nhất chuyển, co cẳng thi hướng phía dưới núi chạy trốn mà đi.

Yên tĩnh bầu trời đêm, gió lạnh gào thét, lạnh thấu xương như đao, thỉnh thoảng vang lên từng tiếng sói tru cùng người trước khi chết cái kia kêu thê lương thâm thiết âm thanh. Cấp hai Yêu thú Thanh Lang đã coi như là có chút lợi hại một loại Yêu thú, hai ngày Thanh Lang một khi phối hợp, đã đủ để đánh giết phổ thông nhị trọng cảnh võ giả, còn về nhất trọng cảnh võ giả, cũng liền ba năm cái hiệp sự tình. Mà lại Thanh Lang tốc độ lại nhanh, mau lẹ vô cùng, một khi để mắt tới người nào, muốn chạy trốn đều khó cực kỳ.

Diệp Tinh cũng là coi trọng Thanh Lang Yêu thú cái này ưu điểm, mới bỏ ra nhiều tiền mua sắm hai ngày Thanh Lang. Bởi vì tiền tài có hạn, cũng chỉ có thể mua sắm hai ngày đến thủ vệ Diệp phủ. Dù sao một đầu Thanh Lang Yêu thú muốn hơn một ngàn ba trăm mai số tiền lớn, không phải ai đều có thể mua được. Coi như những cái kia trên trấn những cái kia gia đình giàu có chỉ sợ cũng chỉ có thể mua được hai ba trăm mai kim tệ yêu thú cấp một.

Nguyệt Như lưỡi hái, treo không trung, rơi xuống băng lãnh trời sao ánh trắng.

Trong rừng bóng cây pha tạp, trừu tin đồn, còn có kịch liệt chạy lúc cái kia to khỏe tiếng thờ đóc.

Lại là hai tiếng kêu thê lương thâm thiết âm thanh từ nơi xa vang lên, Lại Tam Bì không khỏi run một cái,

Giật nảy mình lạnh run.

"Còn Giọng Hát Hay rồi cái này rất xa, hẳn là hẳn phương hướng, ta phương hướng này hẳn tạm thời không có nguy hiểm!" Lại Tam Bì phi tốc chạy trốn đồng thời, chính âm thâm may mắn lấy.

Đột nhiên ——

"Sưu!"

Một đạo tiếng xé gió bỗng nhiên vang lên, chỉ gặp trên đỉnh đầu lá cây cành lá lắc lư, một bóng người một cái bay lên không trung lật tới đến Lại Tam Bì phía trước.

Chỉ gặp đó là một người mặc thanh niên mặc áo xanh nam tử, tay phải hất chính nắm lấy một thanh trường kiếm sắc bén, trường kiếm kiếm nhận ở dưới ánh trắng bắn ra từng đạo hàn quang lạnh như băng, mũi kiếm chính máu, từng cái đỏ thẫm máu tươi từ mũi kiếm rơi mà xuống, rơi trên mặt đất lá rụng bên trên. Hiện nhiên đã có không ít vong hồn chết tại dưới kiếm.

"Lại Tam Bì, ngươi chạy rất nhanh mà!" Diệp Tinh khoe miệng cong lên một tia cười lạnh.

"Tha mạng, tha mạng! Đừng giết ta!" Lại Tam Bì thần sắc sợ hãi, không ngừng lùi lại.

"Ngươi trốn không thoát, nói đi, đêm nay nhóm người này là lai lịch gì?" Diệp Tinh trầm giọng nói.

"Ta cho ngươi biết, ngươi ngươi đừng giết ta!" Lại Tam Bì vội vàng nói.

"Vậy phải xem ngươi cung cấp tình báo tường không tỉ mỉ, nếu như lệnh ta hài lòng lời nói, ta có thể suy nghĩ một chút, mà lại ngươi không có lựa chọn đường sống!" Diệp Tinh nói: "Ngươi không nói lời nào, ta cũng có thể bắt người khác. Còn ngươi, ha ha!" Đang khi nói chuyện, Diệp Tinh tay cầm lợi kiếm, theo Lại Tam Bì chậm rãi đi đến.

"Khác đừng giết ta, . ta nói, ta tất cả đều nói, chúng ta là Hắc Hồ trại người, ta ba tháng trước Hắc Hồ trại. Hôm nay tới ăn cướp, dẫn đội người là chúng ta son trại trại chủ Dương đại Long." Lại Tam Bì nói.

"Hắc Hồ trại là chỗ kia son trại? Trong son trại là tình huống như thế nào? Đều có cao thủ gì sao?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, trầm giọng nói.

"Ngay tại Liên Vân son mạch, nơi đó cường đạo thô phi đặc biệt nhiều, Hắc Hồ trại xem như rất lợi hại phổ thông một cái đi, hai, ba trăm nhân mã. Trong trại có ba cái trại chủ, Dương đại Long là đại trại chủ, còn có Nhị trại chủ cùng tam trại chủ thực lực đều không kém đại trại chủ, đồng thời còn có hai ba đầu cấp hai Yêu thú." Lại Tam Bì nói.

"Ừm, đều nói xong?"

"Ta ta biết chỉ những thứ này." Lại Tam Bì thấp thòm nói: "Cái kia vậy ta có thể đi?"

"Ừm, có thể đi!" Diệp Tinh gật gật đầu, trong mắt lãnh quang lóe lên, "Ta cái này tiễn ngươi lên đường!"

"Hừ!"

Kiểm phong trận trận, trường kiếm chỉ hướng Lại Tam Bì chặt chém mà ra.

"Bỉ ôi, ngươi nói tha ta nhất mệnh!" Lại Tam Bì kinh sợ vô cùng, vội vàng giơ lên trong tay trường đao ngăn lại đi.

Diệp Tinh khoe miệng cong lên một tia khinh thường cười lạnh, 《Lăng Phong Kiếm Pháp》linh hoạt đa dạng, trường kiếm trong tay bỗng nhiên đột biến, trực tiếp vòng qua trường đao.

"Phốc phốc!"

Trường kiếm đâm vào Lại Tam Bì mi tâm, mạnh mẽ một quấy, xuất hiện một cái cự đại lỗ máu, dòng máu chảy nhỏ giọt mà chảy. Lại Tam Bì thân thể 'bịch' một tiếng, thẳng tắp địa ngã trên mặt đất, không có sinh sống.

"Đối với địch nhân nói cái gì chữ tín, huống chi còn là cái người chết!" Diệp Tinh lạnh lùng liếc mắt đất Lại Tam Bì thi thể một dạng, sau đó trường kiếm vào vỏ, chỉ hướng phía trước đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 56:: Truy Phong Bạch Hạc :

: Đề cử vốn bằng hữu đô thị sách tra cứu 《tiền vườn trang trại》, đã lên giá, viết không tệ, cảm thấy hứng thú bạn đọc có thể đi nhìn xem nha!

Đêm đen gió lớn, vầng trăng treo cao, ánh trăng lạnh lùng chiếu rọi mà xuống, chiếu xuống tại trong tiểu viện.

Trong tiểu viện nằm vô số cổ thi thể, những thi thể này hoặc là cổ bị cắn đứt, hoặc là trái tim bị đâm xuyên, dòng máu chảy nhỏ giọt mà chảy. Kiều thăm đang đẩy lấy mặt đất thi thể, tiểu nha đầu suy nghĩ cố hết sức dẫn theo thùng nước cùng cây chổi tại thanh tẩy mặt đất vết máu. Hai đầu chó đen nhỏ suy nghĩ ngồi xôm ở một bên le đầu lưỡi, yên tĩnh thủ vệ. Hắc Hồ trại cường đạo đột kích thời điểm, Diệp Tinh đem tiểu nha đầu cùng Kiều thăm đều an bài tại Địa Hạ Thạch Thất bên trong, cái kia thạch thất vô cùng an toàn lại ẩn nấp, trong thạch thất trang bị giám sát, có thể nhìn thấy trong sân tình hình.

Lần này tới tập Hắc Phong trại cường đạo có hai mươi người, chết mười ba người, còn có tám chín cái thành công đào tẩu. Dù sao những cường đạo này cũng giao hoạt rất lợi hại, chỉ hướng đông nam tây bắc mỗi cái phương hướng chạy thực mạng. Thanh Lang tốc độ mặc dù nhanh, nhưng cũng chỉ có thể nhắm chuẩn hai ba phương hướng đánh giết mười mấy người.

"Xảo Nhi, ngươi trở về phòng đi, đất này phía trên vết máu từ đại ca ca đến thanh tẩy!" Diệp Tinh theo ngoài cửa lớn đi tới.

"Đại ca ca ngươi trở về á!" Tiểu nha đầu mừng rỡ chạy tới, thật dài địa lông mi phía trên còn mang theo mấy cái trong suốt nước mắt, hiển nhiên trước đây không lâu vừa khóc qua.

"Làm sao khóc, ta đây không phải an toàn trở về à." Diệp Tinh cười lau tiểu nha đầu trên mặt nước mắt.

"Đại ca ca, ngươi làm gì muốn cùng người áo đen kia đánh. Chúng ta trực tiếp để Thanh Lang ra ngoài đem những người xấu này tất cả đều đánh chạy không là được, ngươi cũng thụ thương!" Tiểu nha đầu bắt mẫn chu cái miệng nhỏ nhắn, mắt to nhìn lấy Diệp Tinh cái kia nhuộm máu cánh tay phải, tràn ngập lo lắng. Trước đó thông qua Địa Hạ Thạch Thất giám sát màn hình, tiểu nha đầu nhìn thấy Diệp Tinh bị người áo đen bịt mặt chặt thương tổn lúc, trực tiếp lo lắng khóc. Nếu không phải Kiều thăm ngăn đón, suy nghĩ đều muốn xông ra Địa Hạ Thạch Thất.

"Ha-Ha, những người áo đen kia thực lực không tính rất mạnh, vừa vặn dùng để ma luyện, đại ca ca muốn muốn nhờ bọn họ đến đề cao tự thân thực lực, gia tăng chiến đấu kinh nghiệm. Dù sao Thanh Lang chỉ là chúng ta bên ngoài thực lực, tự thân thực lực hơi trọng yếu hơn." Diệp Tinh phá phá tiểu nha đầu cái mũi, cười nói: "Xảo Nhi cũng phải nỗ lực tu luyện biết không!"

"Ừm!" Tiểu nha đầu dùng sức chút gật đầu, "Xảo Nhi sẽ cố gắng tu luyện, giúp đại ca ca đánh người xấu!"

"Tốt, Xảo Nhi lớn nhất ngoan." Diệp Tinh cung chiêu sờ sờ tiểu nha đầu đầu, "Xảo Nhi nghe lời, trở về phòng tu luyện đi!"

"Không được, đất này mặt thật là nhiều máu, rất bẩn, Xảo Nhi trước tiên đem sàn nhà rửa sạch sẽ lại đi tu luyện!" Tiểu nha đầu nói.

"Sàn nhà phía trên vết máu, đại ca ca cùng mẫu thân ngươi hội thanh tẩy, ngươi lập tức trở về phòng tu luyện, không phải vậy đại ca ca tức giận!" Diệp Tinh nghiêm mặt nói.

Viện này bên trong có mấy chỗ thi thể cùng vết máu, tràng diện có chút huyết tinh. Tiểu nha đầu tuy nhiên chứa không sợ bộ dáng, nhưng Diệp Tinh biết nha đầu này đang ràng chống đỡ lấy. Tiểu nha đầu dù sao còn nhỏ, quá sớm tiếp xúc đến cái này máu tanh hình ảnh, cuối cùng không tốt. Bởi vậy, Diệp Tinh bày ra gia chủ uy nghiêm, quả thực là đem tiểu nha đầu đuổi trở về phòng đi tu luyện.

"Gia chủ, những thi thể này hiện tại xử lý như thế nào?" Kiều thăm chạy tới hỏi.

"Ta lập tức đến hậu sơn đào hố, tất cả đều chôn. Còn đất này phía trên vết máu thì xin nhờ Kiều thăm ngươi thanh tẩy." Diệp Tinh nói.

"Tốt!" Kiều thăm tiếp nhận Diệp Tinh trong tay tay đem cùng thùng nước, bắt đầu thanh tẩy mặt đất. Đem trong thùng nước nước trôi tới mặt đất, đem vết máu tách ra rơi, sau đó dùng cây chổi bắt đầu vừa đi vừa về tảo động.

Diệp Tinh suy nghĩ đem trong sân mấy cổ người áo đen thi thể khiêng đến hậu sơn đi. Sau đó cầm cái cuốc cùng cái xẻng, tại hậu sơn bắt đầu đào hố, một cái xẻng một cái xẻng bùn đất lật ra đi, chông chắt tại bờ hố. Theo thời gian trôi qua, hố đất bị đào đến càng lúc càng lớn, càng ngày càng sâu, hố bên cạnh bùn đất cũng chông chắt đến càng ngày càng nhiều, càng ngày càng cao. Hơn nửa canh giờ thời gian, rốt cục đào ra một cái thật sâu hố to. Sau đó đem vô số cổ thi thể tất cả đều ném vào trong hầm, một lần nữa đem hố đất trên chôn.

"Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, tối nay tới còn vền vẹn chỉ là một số Thổ Phi Cường Đạo.

Theo tương lai của ta tài sản gia tăng, chỉ sợ để mất tới ta sẽ là một số võ nghệ cao cường cường đạo đi." Diệp Tinh hơi hơi thở dài.

"Cái gọi là cây lớn rễ sâu, nhưng mà ta rễ cây lại không đủ vững vàng, cuồng phong vừa đến, chỉ sợ cũng muốn lay động. Không có thực lực thì bảo hộ không nhà, vô luận là bên ngoài vẫn là bản thân thực lực, đều phải mau chóng đề cao, phải cố gắng tu luyện! Còn về Hắc Hồ trại bút trưởng này, tạm thời trước ghi lại, còn nhiều thời gian!" Diệp Tinh trong mắt lãnh quang lấp lóe, nhàn nhạt liếc cái kia chôn xác thể hố đất liếc một chút. Sau đó trở về Diệp phủ tu luyện đi.

Đen nhánh trong sơn động, mịt mờ màu tím ánh sáng, ẩn có lói quang lấp lóe.

Màu tím ánh sáng bên cạnh, Diệp Tinh ngồi xếp bằng, Ngũ Tâm Triều Thiên, vận chuyển 《Tiên Thiên Công》, hô hấp thổ nạp, phun ra nuốt vào Tử Hà. Chân khí trong cơ thể ở trong kinh mạch chậm rãi vận chuyển, mỗi vận hành một chu thiên, chân khí liền lớn mạnh một điểm.

Công pháp tốt xấu, ở mức độ rất lớn quyết định chân khí tu luyện tốc độ. 《Tiên Thiên Công》 không thể nghi ngờ là môn tuyệt hảo nội công tâm pháp.

Diệp Tinh tò mò cũng đã từng hỏi qua Đạm Thai Mộng Tuyết 《 Tiên Thiên Công 》 là đẳng cấp gì nội công, có phải hay không Huyền Cấp cao giai nội công tâm pháp. Nhưng mà cô nàng kia cũng không có nói cho Diệp Tinh, chỉ là nói với Diệp Tinh 《 Tiên Thiên Công 》 là thích hợp nhất muộn người tu võ tu luyện nội công tâm pháp, để Diệp Tinh thật tốt tu luyện.

Nếu đem thiên địa nguyên khí so thành một bình nước, như vậy tu luyện công pháp tốt xấu thì tương đương với bình này Thủy Bình miệng lớn đến bao nhiêu. Miệng bình nếu như quá nhỏ, chỉ có ống hút kích cỡ tương đương, như vậy uống nước tốc độ tự nhiên là chậm, lại tổn sức vô cùng. Miệng bình nếu như cũng đủ lớn, có bóng bàn kích cỡ tương đương, như vậy uống nước tốc độ tự nhiên là rầm rầm rầm rầm nhanh vô cùng.

Cái này màu tím trong sơn động thiên địa nguyên khí so rất nhiều động thiên phúc địa đều nồng đậm gấp bội, 《 Tiên Thiên Công 》 lại là cao giai nội công tâm pháp, tăng thêm khắc khổ tu luyện phía dưới, Diệp Tinh tu luyện tốc độ có thể nói đột nhiên tăng mạnh, khoảng cách vô đạo nhị trọng cảnh càng ngày càng gần.

Say mê trong tu luyện, thời gian trôi qua rất nhanh.

Trong nháy mắt hai ngày thời gian liền đi qua.

Sáng sớm, ánh bình minh vừa ló rạng, bầu trời trong trẻo, ánh sáng mặt trời như vạn tên cùng bắn bắn hướng nhân gian. Đem Bạch Vân Sơn phía trên nhánh lá cây dát lên một tầng nhạt hào quang vàng óng, hồ nước thác nước tất cả đều hiện ra như thủy tinh ánh sáng.

Giờ phút này, Tiên Tuyền cửa sơn trang, một cái toàn thân trắng như tuyết Bạch Hạc chính xoay quanh ở trên không bên trong, hai cánh hơi hơi phe phẩy, dẫn tới bốn phía khí lưu phun trào, tin đồn vu vu, . thỉnh thoảng chính là Truy Phong Bạch Hạc.

Đang đuổi gió Bạch Hạc phía dưới, Tiên Tuyền cửa sơn trang trước chính xinh đẹp mà đứng lấy ba tên nữ tử, một cái là có mắt to ngập nước quần màu lục tiểu nha hoàn, một cái là eo đeo bảo kiếm váy đỏ nữ hài, còn có một cái thì là lụa mỏng che mặt, tư sắc tuyệt tuyệt y nữ tử từ.

"A..., ba vị mỹ nữ, ta tới rồi! Không có ý tứ, để cho các người đợi lâu!" Diệp Tinh gánh vác trường kiếm, một thân cổ trang áo xanh trang điểm, bước đi như bay, từ nơi không xa trong rừng cây nhanh chóng chạy tới.

"Thối lưu manh, người liền không thể sớm một chút đến a, đi nhờ vị trí, còn dám đến trễ!" Váy đỏ nữ hài lông mày nhướn lên, bắt đầu quở trách nói.

"Đúng đấy, Hạ tỷ tỷ nói đúng." Quần màu lục tiểu nha hoàn cũng liền giúp đỡ miệng phụ họa nói.

"Cái này không làm thời có chút việc xử lý xuống, trì hoãn điểm công phu!" Diệp Tinh đi tới gần, xoay chuyển ánh mắt, nhìn về phía quần màu lục tiểu nha hoàn, "Ha ha, ta nói Tiểu Xuân Ngừ a, người cũng không giúp ta nói chuyện, ngược lại theo Hạ nha đầu cùng một chỗ quở trách lên ta tới. Lo lắng ta lần sau không cho người đến ta ngoài phủ xem tivi nha!"

"Ta" quần màu lục tiểu nha hoàn nhất thời khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ xuống tới, mắt to ngập nước đáng thương nhìn lấy Diệp Tinh, lại quay đầu nhìn về váy đỏ cô bé nói: "Hạ tỷ tỷ, thực hấn cũng không có đến trễ bao lâu, là chúng ta sớm "

"Tiểu Ngừ, người cánh tay cái này ra bên ngoài ngoặt?" Váy đỏ nữ hài tròn mắt trừng một cái, có chút im lặng nói.

Nhìn lấy ba người cãi nhau, một bên áo tuyết nữ tử trong đôi mắt đẹp đều là ý cười, môi son khẽ mở, "Tốt, khác tranh cãi, nên lên đường!"

Vừa dứt lời, gót sen điểm nhẹ mặt đất, cả người đã phi thân lên, hơi hơi nhảy lên chính là sáu bảy mét độ cao, nhẹ nhàng rơi vào Truy Phong Bạch Hạc vai cánh bên trên.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

## Chương 57:: Đi ngang qua Liên Vân sơn mạch :

"Suu!" "Suu!"

Váy đỏ nữ hài cùng quần màu lục tiểu nha hoàn cũng phân biệt đáp xuống Truy Phong Bạch Hạc trên lưng.

"Hô, giống như có chút cao nha!" Diệp Tinh nhìn mắt trên không trung Truy Phong Bạch Hạc.

"Hi hi, thối lưu manh, người sẽ không bỏ không được đi." Váy đỏ nữ hài cười đùa nói.

Áo tuyết nữ từ đôi mắt đẹp nhất động, đôi Truy Phong Bạch Hạc phản phó nói: "Ngây thơ không biết gì, khác bay quá cao, Diệp Tinh hẳn sơ học võ công, người giảm xuống chút cao độ."

"Không cần, Mộng Tuyết cô nương, ta có thể làm. Điểm ấy cao độ, chút lòng thành!" Diệp Tinh hừ hừ nói. Mà hậu vận chuyển chân khí, hai chân bỗng nhiên đạp xuống đất mặt, cả người vút mà lên, lập tức chính là cao đến ba thước, ba mét qua đi, thể xông bắt đầu chậm rãi giảm thấp.

"Ha-Ha, hẳn không được, muốn rơi xuống." Váy đỏ nữ hài giễu giễu nói. Bên cạnh quần màu lục tiểu nha hoàn bưng bát lấy cái miệng nhỏ nhẩn cười, tuy nhiên nàng rất muốn phụ họa nàng Hạ tỷ tỷ, nhưng là vì có thể thường đi Diệp phủ cộ truyền hình nhìn, tiểu nha hoàn cũng không dám lại đắc tội Diệp Tinh.

Phía dưới Diệp Tinh trùng kích đúng là không ngừng yếu bớt, miễn cưỡng qua cao năm mét về sau, trùng kích đã hoàn toàn biến mất. Mắt thấy lập tức liền muốn rơi xuống dưới.

Bỗng nhiên, Diệp Tinh ánh mắt nhất động, thân thủ trực tiếp bắt lấy Truy Phong Bạch Hạc một cái móng vuốt, bỗng nhiên kéo một phát, sau đó một cái bay lên không trung lật, 'suru' một chút, văng vàng rơi vào Truy Phong Bạch Hạc vai cánh bên trên.

"Ha-Ha, ai nói ta lên không nổi!" Diệp Tinh cười nói.

"Hừ, đầu cơ trục lợi thôi, cần bả khinh công!" Váy đỏ nữ hài bĩu môi. Nha đầu này không giây phút nào không quên đã kích Diệp Tinh.

"Tiểu Ngôn, Diệp công tử tập võ đến nay không đủ hai tháng, có thể có cái này khinh công đã rất không tệ." Áo tuyết nữ từ mở miệng nói: "Ta nhớ được người khi đó tập võ thời điểm, khinh công so cái này còn kém một chút, còn dám giễu cợt người ta!"

"Đúng đây, ta nhớ được Hạ tỷ tỷ lúc trước học khinh công thời điểm, còn theo trên cây ngã xuống đây. Nếu không có tiểu thư kịp thời tiếp được, thì cái rầm cổ nở hoa á!" Quần màu lục tiểu nha hoàn thuận miệng nói ra.

Váy đỏ nữ hài khuôn mặt đỏ lên, hung hăng trừng quần màu lục tiểu nha hoàn liếc một chút.

"Hi hi." Tiểu Xuân Ngừ lập tức ngưng ngừng im miệng.

Truy Phong Bạch Hạc hai cánh chấn động, tạo nên một cơn gió lớn, cấp tốc bay lên không, giống như rời dây cung mũi tên nhọn chỉ hướng phía trước gào thét mà đi.

Lần này tiến về Lạc Nhật thành, Diệp Tinh lớn nhất mục đích cũng là có thể trên đầu giá hội mua kẻ tiếp tui càn khôn. Tui càn khôn có thể chứa đồ vật, liền xem như dưới cùng phẩm Càn Khôn Bồ Đại, bên trong cũng có một cái phòng kích cỡ tương đương không gian, có thể chứa đựng rất nhiều thứ, đối Diệp Tinh tới nói, có thể nói ý nghĩa phi phàm. Hẳn lui tới lưỡng giới, phiền mại thương phẩm, bao lớn bao nhỏ vận chuyển là phi thường tốn sức phiền phức. Thử nghĩ loại tình huống này, nếu như có thể có một cái Càn Khôn Bồ Đại, như vậy một lần liền có thể vận chuyển một đồng lớn hàng hóa, quả thực thuận tiện có phải hay không, có thể tiết kiệm rất nhiều thời gian.

Trời xanh mây trắng, trời cao vạn lý.

Trạm bầu trời màu lam bên trong bỗng bành cái này mấy cái đóa mây trắng, dưới ánh mặt trời chiếu xuống, tầng mây lộ ra nhạt đậm kim quang.

Theo Truy Phong Bạch Hạc lên không, phía dưới Tiên Tuyền sơn trang từ từ nhỏ dần, càng ngày càng nhỏ, cúi đầu nhìn lại, đã hóa thành bàn tay kích cỡ tương đương.

Truy Phong Bạch Hạc hai cánh vỗ, bốn phía khí lưu phun trào, tốc độ nhanh vô cùng, vền vền hai cái hô hấp thời gian, liền tới đến Phượng Hoàng trên trần khoảng không.

Cúi đầu nhìn lại, phía dưới Phượng Hoàng trên trần từng tòa phòng ốc kiến trúc đều chỉ có đầu ngón tay kích cỡ tương đương, bóng người càng là như từng con từng con kiến.

Gió thoảng bên tai âm thanh vù vù, ống tay áo phiêu động phồng lên, bay phát phới.

Truy Phong Bạch Hạc vai cánh rất là rộng thùng thình, nhưng dù sao đứng đầy bốn người, thoáng chen chúc điểm. Áo tuyết nữ từ đứng tại Truy Phong Bạch Hạc phía trước nhất, Hạ nha đầu cùng Tiểu Xuân Ngừ đứng ở chính giữa hai bên, Diệp Tinh tiếp lấy hai cái tiểu ny từ phía sau.

Trên bầu trời kinh phong chớp trùng, phút chốc trầm dậm, chỉ hướng Lạc Nhật thành phương hướng gào thét mà đi.

"Mộng Tuyết cô nương, chúng ta đại khái bao lâu có thể đến tới Lạc Nhật thành!" Diệp Tinh hỏi.

"Một hai canh giờ!" Đạm Thai Mộng Tuyết nói.

"Cái gì? Một hai canh giờ liền đến?" Diệp Tinh kinh dị nói: "Nhanh như vậy,

Ta còn tưởng rằng muốn hai ba ngày đây."

"Đàn độn thổi lưu manh, ba ngày lộ trình đó là cuời ngựa đi đường mới chịu lâu như vậy, muốn quán rất nhiều đường quanh co. Chúng ta đây là đi ngang qua Liên Vân sơn mạch, lưu một chút liền đến, tự nhiên nhanh vô cùng." Hạ nha đầu nói.

"Ách, cũng đúng, cái này lái xe cùng ngồi phi cơ xác thực không thể so sánh! Trước kia theo phúc thành phố ngồi xe lửa đến thạch khánh thành phố muốn ba ngày ba đêm mới đến, làm phi cơ lời nói chỉ cần hai ba canh giờ liền đến." Diệp Tinh chính nói thầm lấy, bỗng nhiên trong lòng giật mình, "Cái gì, đi ngang qua Liên Vân sơn mạch? Là bên ngoài vẫn là vòng trong? Cái kia Liên Vân sơn mạch không phải Yêu Thú Sơn Mạch à, sẽ có hay không có Phi Cầm Yêu Thú tập kích?"

"Yên tâm đi, có tiểu thư nhà ta ở đây, chỉ cần không phải Tiên Thiên cảnh yêu thú vương, thì khẳng định không có việc gì!" Váy đỏ cô bé nói.

"Ừm, cũng đúng, có Mộng Tuyết cô nương cái này đại cao thủ tại." Diệp Tinh cũng nhất thời yên tâm.

Một hai canh giờ, nói dài cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn. Đứng tại Truy Phong Bạch Hạc phía trên, Diệp Tinh có chút nhàm chán, lúc này lấy điện thoại di động ra chuẩn bị xem phim. Huy động màn hình, ấn mở video máy chiếu phim, tria hạt 《 Đường Bá Hổ điểm Thu Hương 》.

Diệp Tinh điện thoại di động lưu trữ lấy mấy bộ Châu Tinh Trì kinh điển điện ảnh, 《 Đường Bá Hổ điểm Thu Hương 》 cũng là bên trong một bộ. Bộ phim này đều nhìn mười mấy lần, không có cách, kinh điển cũng là kinh điển, một khi không có phim xem, Diệp Tinh liền sẽ nặng làm nóng một chút bộ phim này.

Bắt đầu chính là rất lợi hại vui cảm giác bởi cảnh âm nhạc vang lên, Tiểu Xuân Ngừ vừa nhìn thấy Diệp Tinh xem phim, cái đầu nhỏ liền không nhịn được tò mò lại gần, cô nàng này tuyệt đối là cái truyền hình mẽ. Một bên khác Hạ nha đầu cũng nhận rồi nhàm chán, cũng lại gần.

《 Đường Bá Hổ điểm Thu Hương 》 từng bức họa phát hình, rất nhanh tới Chúc Chi Sơn cầu họa cảnh tượng đó, Đường Bá Hổ đem cự phúc giấy vẽ trải trên mặt đất, sau đó Chúc Chi Sơn bị thoát sạch sành sanh.

"Bạch!" "Bạch!"

Hai cái tiểu ny từ hai mắt trừng trừng, khuôn mặt 'Bịch' một chút đỏ bừng vô cùng, cấp tốc quay đầu đi chỗ khác.

"Người thổi lưu manh, người hạ lưu!"

"Mắc cỡ chết người, người người người này rất lợi hại vô lại, người làm gì thả ti vi loại này, người "

Hai cái tiểu ny từ mắt hạnh trừng trừng, cảm tức nhìn Diệp Tinh. Tức giận vô cùng, khuôn mặt đỏ bừng, xấu hổ đều nhanh chảy nước tới.

"Tiểu Ngôn Tiểu Ngừ khác hô to gọi nhỏ, người hai nha đầu làm sao?" Phía trước Đạm Thai Mộng Tuyết nghi ngờ xoay đầu lại.

"Là hần, tên lưu manh này hần" Hạ nha đầu nổi giận vô cùng, không biết nên nói như thế nào đi ra.

"Tiểu thư, hần rất lợi hại sắc, hần hần điện thoại di động bên trong có nam nhân, trần truồng." Quần màu lục tiểu nha hoàn tổ cáo. .

Diệp Tinh rất lợi hại không nói trọn mắt trừng một cái, trong lòng nhịn không được đầu đen rau muống nói: "Ta đi, nha đầu người biết hay không a, cái này theo sắc bất sắc có cái cộng lông quan hệ, người cũng nói đó là cái nam, ca lại không làm cơ. Hắc hắc, chờ ca ngày nào phát ra Nhật Bản yêu tình động làm khoảng cách, lại nói ca là sắc lang cũng không muộn nha!"

"Diệp công tử!" Đạm Thai Mộng Tuyết mặt ngọc ửng đỏ, liễu mi hơi nhíu lại, đôi mắt đẹp có chút oán trách địa trừng Diệp Tinh liếc một chút.

"Ha ha, Mộng Tuyết cô nương, thực cũng không có gì, thì lộ cái cánh tay cùng chân, không nghiêm trọng như vậy, còn mặc lấy quần xái đâu, không nên lộ địa phương đều không lộ đây." Diệp Tinh sờ mũi một cái, ngượng ngập chê cười nói.

"Người nói vậy, người kia rõ ràng đều không mặc quần áo!" Tiểu Xuân Ngừ nói.

"Là không mặc quần áo, thế nhưng là hần có Mosaics nha!" Diệp Tinh nói.

"Mosaics là cái gì?" Quần màu lục tiểu nha hoàn hiểu kỳ nói.

"Mosaics cũng là Mosaics, người không nhìn chính ta nhìn!" Diệp Tinh tiếp tục cầm điện thoại di động say sưa ngon lành mà nhìn xem, nhìn thấy bên trong kinh điển tràng cảnh, nhịn không được bạo bật cười. Làm cho bên cạnh quần màu lục tiểu nha hoàn lòng ngứa ngáy, muốn nhìn, nhưng lại sợ xấu hổ, bộ dáng kia đáng yêu cực.

Sau cùng Tiểu Xuân Ngừ vẫn là không nhịn được dụ hoặc, nhanh chóng liếc Diệp Tinh màn hình điện thoại di động liếc một chút, phát hiện đã không có loại kia mặt xấu hổ hình ảnh, lúc này cái đầu nhỏ lại lại gần, say sưa ngon lành xem gây ra dòng điện hình bóng.

Vừa nhìn điện ảnh, thỉnh thoảng phát ra một tiếng tiếng cười lớn, rất nhanh, hơn nửa canh giờ liền đi qua.

"Đều đề cao cảnh giác, lập tức liền tiến vào Liên Vân sơn mạch nội địa. Tiểu Ngôn Tiểu Ngừ hai người bảo vệ tốt Diệp công tử!" Phía trước Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp ngưng trọng, nhìn qua phía dưới núi non trùng điệp, Trịnh trọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 58:: Thiết Dực Ngốc Thứ :

Liên Vân sơn mạch là một tòa vô cùng to lớn Yêu Thú Sơn Mạch, cổ thụ che trời, xanh um tùm, kéo dài mấy ngàn vạn dặm, vượt ngang hai châu bảy đại thành. Liên Vân sơn mạch chia làm khu vực bên ngoài cùng vòng trong khu vực. Bên trong khu vực bên ngoài có rất ít Yêu thú, phần lớn là dã thú. Đương nhiên trừ dã thú bên ngoài, nơi đó sơn trại san sát, còn có rất nhiều Thổ Phi Cường Đạo ăn cướp. Cái này Liên Vân sơn mạch khu vực bên ngoài tuy nhiên có cường đạo ăn cướp, nhưng mà thì đối với người bình thường tới nói rất nguy hiểm, đối với võ giả tới nói độ nguy hiểm cũng không tính lớn. Dù sao cường đạo bên trong phần lớn là Đoán Thẻ Kỳ, võ giả cũng không nhiều.

So với khu vực bên ngoài, thật sự là nguy hiểm vẫn là vòng trong khu vực. Vòng trong khu vực có thể nói Yêu thú mọc thành bụi, hổ, báo, sói, ung, rắn chờ một chút, các loại chim bay cá nhảy, hung hiểm vô cùng, rất nhiều Tụ Khí Kỳ võ giả tiến vào bên trong đều đến cẩn thận từng li từng tí, còn về một đến ba nặng cảnh Luyện Khí Kỳ võ giả càng là không dám xâm nhập bên trong.

Núi non trùng điệp, cổ thụ xanh ngắt, gió to thổi qua, lá rụng cuồng bay, giống như một mảnh đại dương màu xanh lục, dao động chấp trùng. Dãy núi bên trong thỉnh thoảng vang lên từng tiếng đáng sợ tiếng thú gào, cho dù là ngăn cách mấy cái cao ngàn trượng không trung, đều có thể nghe được.

Tiến vào Liên Vân sơn mạch tìm gan vị trí về sau, Truy Phong Bạch Hạc tốc độ lần nữa tăng vọt, hiển nhiên là phải nhanh một chút bay cách nơi này.

Gió thoảng bên tai âm thanh vù vù, bốn phía kinh phong chấp trùng.

Bỗng nhiên, phía trước truyền đến từng đợt cổ quái tiếng kêu to, thanh âm từ xa mà đến gần, từng tia từng sợi, nhưng lại bén nhọn vô cùng. Bốn người không khỏi ngừng đầu nhìn lại, chỉ thấy phía trước xuất hiện từng cái chấm đen nhỏ, lít nha lít nhít chùng trên trăm cái, cấp tốc tới gần.

"Không tốt, là Thiết Dực Ngốc Thứu! Chuẩn bị nghênh chiến!" Đạm Thai Mộng Tuyệt sắc mặt biến hóa, theo trong túi càn khôn lấy ra một tịch bạch ngọc cổ cầm.

Hạ nha đầu cùng Tiểu Xuân Ngừ cũng liền bận bịu rút ra bên hông trường kiếm, đem Diệp Tinh hộ ở giữa, khuôn mặt một bộ như lâm đại địch bộ dáng nhìn chăm chăm phía trước.

Còn về Diệp Tinh suy nghĩ làm đứng tại ba cái lớn nhỏ mỹ nữ trung gian, trong lúc nhất thời không biết nên làm gì. Rút kiếm? Nhỏ cái rắm kiếm! Thiết Dực Ngốc Thứu là cấp bốn Yêu thú, hung tàn vô cùng, vũ mao toàn thân đen nhánh như sắt, cánh một cái cắt ngang là có thể đem Diệp Tinh cái này không đến nhị trọng cảnh tiểu Vũ Giả cắt thành hai nửa.

Giờ khắc này, Diệp Tinh đối võ đạo truy cầu càng là trước đó chưa từng có nóng rực lên.

"U!" "Ô ô u!"

Nương theo lấy từng tiếng bén nhọn tiếng kêu to, từng đầu Thiết Dực Ngốc Thứu ùn ùn kéo đến, một mảnh đen kịt gào thét mà đến, chỉ hướng Truy Phong Bạch Hạc trên lưng mọi người tấn công mà xuống, sắc bén móng vuốt giống như thép câu, dưới ánh mặt trời tản ra như kim loại lộng lẫy.

Lúc này, Truy Phong Bạch Hạc hai cánh đột nhiên chấn động, tạo nên một cỗ mãnh liệt cuồng phong. Thổi đến bốn phía Thiết Dực Ngốc Thứu ngã trái ngã phải, lập tức tránh đi nhóm lớn Thiết Dực Ngốc Thứu. Có điều vẫn như cũ có cách gần đó mười mấy đầu Thiết Dực Ngốc Thứu tấn công mà đến.

"Keng!" "Bình bình bang bang!"

"Keng keng keng!"

Hạ nha đầu cùng Tiểu Xuân Ngừ hai người một trái một phải, vội vàng huy động trường kiếm ngăn cản Thiết Dực Ngốc Thứu công kích. Kiếm ảnh chớp động, trường kiếm trăm tại Thiết Dực Ngốc Thứu cánh cùng trên móng vuốt, lại phát ra 'đỉnh đỉnh đang đang', trợn trợn kim loại tiếng va chạm.

Phía trước Đạm Thai Mộng Tuyệt một tay Bão Cầm, một tay đàn tấu, xanh nhạt ngón tay ngọc nhẹ nhàng kích thích dây đàn. Nương theo lấy từng tiếng mỹ diệu thanh âm vang lên, từng đạo từng đạo đáng sợ âm ba từ đầu ngón tay bắn ra mà đi, chỉ hướng phía trước gào thét mà đi.

"Oanh!" "Phanh phanh phanh!"

"Phanh phanh!"



Trong chốc lát, liền có sáu bảy đầu Thiết Dực Ngốc Thứ cánh bị âm ba oanh trúng, cánh bị thương, lung la lung lay từ trên không trung rơi xuống phía dưới.

"U!" "Ồ ô!"

Có điều bốn phía Thiết Dực Ngốc Thứ phảng phất bị kích thích, càng thêm điên cuồng đến công kích bốn người. Khoảng chừng hơn một trăm đầu Thiết Dực Ngốc Thứ, thế công hung mãnh, tương đương đáng sợ.

Truy Phong Bạch Hạc hai cánh không ngừng chấn động, sử dụng ưu thế tốc độ, hất ra từng đầu Thiết Dực Ngốc Thứ truy kích. Bởi vậy, tuy nhiên Thiết Dực Ngốc Thứ có hơn một trăm đầu, nhưng mọi người chỉ cần đồng thời đối mặt mười mấy hai mươi con Thiết Dực Ngốc Thứ vậy công.

"Keng!" "Phốc phốc!"

"Bình bình bang bang!" "Keng keng keng!"

Váy đỏ nữ hài Hạ nha đầu cùng quần màu lục nha hoàn Tiểu Xuân Ngừ hai người trường kiếm liên tục huy động.

Có chút cổ hết sức ngăn cản hai bên Thiết Dực Ngốc Thứ vây công. Thiết Dực Ngốc Thứ cánh cùng móng vuốt đều cứng rắn như sắt, căn bản không sợ cùng trường kiếm va chạm. Đương nhiên, Hạ nha đầu cùng Tiểu Xuân Ngừ kiếm pháp cũng linh động người, ngẫu nhiên cũng có thể lách qua Thiết Dực, bổ trúng Thiết Dực Ngốc Thứ thân thể, nhất thời máu vậy trời cao, có như vậy hai ba đầu Thiết Dực Ngốc Thứ bị đánh thương tổn, từ trên không trung rơi xuống phía dưới.

Chỉ là Thiết Dực Ngốc Thứ số lượng cuối cùng quá nhiều, hai bên trái phải gần như đồng thời đều có ba năm đầu Thiết Dực Ngốc Thứ đang vây công. Hai cái tiểu nữ tử đồ mồ hôi lâm ly, trường kiếm nhanh chóng múa, ngăn cản được có chút cổ hết sức. Hạ nha đầu đến còn tốt chút, dù sao cũng là Tự Khí Kỳ trung kỳ võ đạo ngũ trọng cảnh võ giả, đồng thời đối phó năm đầu Thiết Dực Ngốc Thứ, mặc dù có chút áp lực, nhưng vấn đề không lớn. Còn quần màu lục tiểu nha hoàn bên này suy nghĩ thoáng có hơi phiền toái. Tiểu Xuân Ngừ tu vi chỉ có tự khí sơ kỳ võ đạo tứ trọng cảnh tu vi, đối phó ba con cấp bốn Yêu thú Thiết Dực Ngốc Thứ, lộ ra rất là cổ hết sức.

"Cô gái nhỏ này được hay không, không được lời nói, ta chỉ sợ đến chóng lên! Khác không nói, giết cái mười mấy đầu cũng không có vấn đề đi!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, thân thủ sờ sờ phía sau túi cái kia phình lên vị trí. .

Cảm âm kéo dài, âm ba chấn động, nương theo lấy trận trận ' bình bình bang bang ' tiếng chém giết.

Tiểu nữ khắc đồng hồ về sau, Truy Phong Bạch Hạc rốt cục xông ra Thiết Dực Ngốc Thứ vây vây quanh ngăn cản. Từng đầu Thiết Dực Ngốc Thứ ở hậu phương điên cuồng đuổi theo không thôi. Có điều Thiết Dực Ngốc Thứ tốc độ cuối cùng so ra kém Truy Phong Bạch Hạc, theo khoảng cách không ngừng kéo dài, không bao lâu, liền bị Truy Phong Bạch Hạc xa xa vung ở hậu phương.

"Hô, rốt cục thoát khỏi đám kia mao đầu tiểu tử súc sinh truy kích." Hạ nha đầu trực tiếp ngồi đang đuổi gió Bạch Hạc vai cánh phía trên nghỉ ngơi.

"Mệt chết ta rồi!" Tiểu Xuân Ngừ cầm ra khăn chà chà trên khuôn mặt nhỏ nhắn mồ hôi.

Đạm Thai Mộng Tuyết đem bạch ngọc cổ cầm thu nhập trong túi càn khôn, trầm ngâm nói: "Cấp bốn Yêu thú bên trong, Thiết Dực Ngốc Thứ lực công kích xem như rất mạnh, lại khó chơi vô cùng. Còn tốt ngày hôm nay bọn này Thiết Dực Ngốc Thứ chỉ có chừng một trăm đầu. Hiện tại cần phải an toàn, sau một chốc, thì không sai biệt lắm rời đi Liên Vân sơn mạch nội địa."

Trời cao vạn lý, mặt trời gay gắt sáng rực, mấy cái đóa mây trắng bồng bềnh bên trên.

Gió thoảng bên tai âm thanh vù vù, ống tay áo bay phất phới.

Truy Phong Bạch Hạc tốc độ thật nhanh, hai cánh kéo theo lấy khí lưu cuồng phong gia tốc phi hành, trăm dặm mảnh đất phút chốc mà qua, đại khái lại phi hành hơn nửa canh giờ, phía trước phía dưới xuất hiện một tòa to lớn vô cùng thành trì, từ trên không trung xa xa nhìn xuống, lờ mờ nhưng nhìn đến từng tòa rộng rãi lâu các kiến trúc. Nhìn cái kia thành trì quy mô, chỉ sợ muốn so Phụng Hoàng trấn đại mười mấy lần.

"Diệp Tinh, Lạc Nhật thành đến! Ta để ngay thơ không biết gì đưa người đi xuống!" Đạm Thai Mộng Tuyết vỗ nhẹ đập Truy Phong Bạch Hạc vai cánh.

Truy Phong Bạch Hạc minh kêu một tiếng, nhân tính hóa gật đầu, sau đó phe phẩy cánh, chỉ hướng phía dưới đối phương thành trì lướt đi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 59:: Lạc Nhật thành :

Bốn phía khí lưu phun trào, Truy Phong Bạch Hạc hai cánh lướt đi, dần dần hạ xuống thấp chỗ trống.

"Diệp Tinh, ta chỗ này có tấm Vạn Bảo Lâu thẻ vàng, ngươi lấy trước đi sử dụng, đến lúc đó buổi đấu giá phía trên có thể sẽ thuận tiện không ít." Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp nhất động, tay lấy ra thẻ màu vàng đưa cho Diệp Tinh.

Thẻ màu vàng là từ Hoàng Kim chú tạo mà thành, ánh vàng rực rỡ, chính diện điều khắc lấy Vạn Bảo Lâu đồ án tiêu chí, mặt sau khảm nam lấy bảy viên trong suốt sáng long lanh bảo thạch, xa hoa vô cùng, vừa nhìn liền biết có giá trị không nhỏ.

"Nhìn lấy thật cao lúc bộ dáng, Mộng Tuyết cô nương nhiều như vậy đồ tốt. Ha-Ha, ta thì không khách khí với ngươi. Đấu giá kết thúc sau khi trở về ta trả lại ngươi." Diệp Tinh cười tiếp nhận Đạm Thai Mộng Tuyết trong tay Vạn Bảo Lâu thẻ vàng, mà hậu vận lên chân khí, thả người nhảy lên, theo Truy Phong Bạch Hạc trên lưng nhảy đi xuống.

Thi triển 《Phi Toàn Bộ》, hai chân vững vàng rơi trên mặt đất.

"Diệp Tinh, trở về thời điểm, chính ngươi phải bảo trọng! Ta có thể muốn vài ngày mới có thể trở về Bạch Vân Sơn, không có cách nào đưa ngươi." Đạm Thai Mộng Tuyết nói.

"Ừm, yên tâm đi, Mộng Tuyết cô nương, Hạ nha đầu, Tiểu Xuân Ngừ các ngươi cũng bảo trọng!" Diệp Tinh chấp tay nói.

Truy Phong Bạch Hạc hai cánh chấn động, chỉ hướng chân trời cấp tốc bay đi, không bao lâu liền hóa làm một cái chấm đen nhỏ, biến mất ở chân trời.

Lần này Đạm Thai Mộng Tuyết các nàng cũng là ra ngoài làm việc, thuận đường đi qua Lạc Nhật thành. Đem Diệp Tinh đưa đạt Lạc Nhật thành, các nàng tự nhiên muốn bay hướng hân thành trì.

Đưa mắt nhìn Đạm Thai Mộng Tuyết các nàng sau khi rời đi, Diệp Tinh lúc này chỉ hướng Lạc Nhật thành cửa thành mà đi.

Lạc Nhật thành là một tòa Trung Đại Hình thành trì, bởi vì tới gần Liên Vân sơn mạch, rất nhiều muốn đi Yêu Thú Sơn Mạch mạo hiểm võ giả đều lại ở chỗ này tiếp tế chinh chiến, Lạc Nhật thành có thể nói phồn hoa vô cùng, thành trì quy mô tại Xích Dương Châu có thể đứng hàng ba vị trước.

Rộng rãi thành trì, cân trọng thành tường, áp dụng cứng rắn đá hoa cương đắp lên mà thành, trên tường thành có từng đội từng đội cầm trong tay Thiết Kích, lui tới binh lính tuần tra. Mỗi cái khôi giáp rõ ràng, thể đứng thẳng tắp, đều có không tầm thường thực lực.

Tại dưới tường thành phương chính giữa có một cái rộng thùng thình cổng thành, phía trên tấm biển điều khắc 'Lạc Nhật thành' ba chữ to, rồng bay phượng múa, cứng cáp mạnh mẽ, xem xét cũng là xuất từ danh gia làm ra. Cửa thành hai bên các trạm lấy hai đội 20 tên thủ cương vệ binh lính, khôi giáp rõ ràng, đao kiếm sắc bén, thủ vệ hai bên.

Giờ phút này, Lạc Nhật thành hai phiên cổng thành chính mở ra lấy, rất nhiều người đi đường hỏi hã, cổng bao lớn bao nhỏ bao khóa hành lý lui tới ở giữa. Có lão nhân, tiểu hài tử, cũng có phụ nữ, thanh niên tráng hán chờ một chút, có gánh lấy đòn gánh, có đẩy xe cút kít, còn có một cỗ chiếc xe ngựa sang trọng, nhấp nhô bánh xe lái vào Lạc Nhật thành.

Diệp Tinh một thân áo xanh, tay cầm trường kiếm, lưng đeo cái bao, cũng theo đám người tiến vào Lạc Nhật thành.

Lạc Nhật thành nội thành phồn hoa vô cùng, hai bên cửa hàng san sát, trang trí cổ điển xa hoa. Hai bên đường phố càng là bày ra cửa hàng vô số, trận trện gào to âm thanh liên tiếp.

"Bán bánh bao, tươi ngon mới ra lò bánh bao, một cái chỉ cần một đồng tiền!"

"Băng đường hồ lô, ăn ngon băng đường hồ lô, hai văn tiền một chuỗi! Băng đường hồ lô!"

"Vị khách quan kia, tốt nhất son và phấn, mua hai hộp về nhà cho nhà ngươi nương tử, tuyệt đối có thể chiếm được nàng niềm vui!"

"Tình mỹ trăm cài "

"Mau đến xem nhìn, mau đến xem nhìn, thượng đẳng Yêu thú da thú, hoàn hảo vô khuyết, vừa mới liệt sát. Bỏ lỡ, nhưng là không còn!"

Một tiếng gào to lẫn át một tiếng, trên đường cái phồn hoa náo nhiệt vô cùng. Có gào to âm thanh, có tiếng trà giá âm, còn có đàm luận tiếng cười nói âm, cùng bánh xe cuộn cuộn, móng ngựa cộc cộc thanh âm. Trên đường cái thường thức có thể nhìn thấy rất nhiều ăn mặc lộng lẫy, mặc lấy tơ lụa người giàu có.

"Không hổ là thành lớn, cái này Lạc Nhật thành phồn hoa trình độ xa không phải Phượng Hoàng trấn có thể so sánh. Ta như ở đây mở một nhà cửa hàng, nhất định phát đại tài!" Diệp Tinh ánh mắt chớp động, dò xét bốn phía liếc một chút. Sau đó đi đến một nhà cửa hàng bánh bao trước mặt.

Có không ít người đến tại mua bánh bao, cái kia cửa hàng bánh bao lão bản trên mặt chất đồng nộ cười, đem lồng hấp mở ra, từng cái trắng trắng bánh bao bốc lên bùng bùng nhiệt khí, tản ra trận trận mùi thơm ngát.

Cửa hàng bánh bao lão bản đang dùng giấy dầu đem từng cái bánh bao gói kỹ, đưa cho khách nhân.

"Lão bản, cho ta đến hai cái bánh bao." Diệp Tinh đi đến cửa hàng bánh bao trước, hướng cửa hàng bánh bao lão bản nói. Buổi sáng hôm nay thời gian đang gấp, Diệp Tinh điểm tâm đều không sao cả ăn, đến bây giờ cái bụng thật là có điểm đói.

"Khách quan là muốn bánh bao nhân thịt vẫn là bánh bao nhân rau!" Cái kia cửa hàng bánh bao lão bản trên mặt đối với nộ cười, liền vội vàng hỏi.

"Bánh bao nhân thịt bánh bao nhân rau đều tới một cái!" Diệp Tinh nói.

"Được rồi, khách quan chờ một lát!" Cái kia cửa hàng bánh bao lão bản vô cùng thành thạo đem hai cái bánh bao dùng giấy dầu bọc lại đưa cho Diệp Tinh.

Diệp Tinh lấy ra hai văn đồng tiền đưa cho cửa hàng bánh bao lão bản, sau đó tiếp nhận cái kia hai cái bánh bao, chính muốn rời khỏi lúc, chợt thấy một cái vô cùng bần tay nhỏ chính lặng lẽ vươn vào lồng hấp bên trong, cấp tốc bắt lấy một cái bánh bao thịt.

"Uy, đồ ăn mày dám trộm bánh bao! Nhìn lão tử đánh không chết ngươi!" Cái kia cửa hàng bánh bao lão bản mắt sắc rất lợi hại, lập tức liền nhìn thấy gian dân bánh bao tiểu khát cái, nghiêm nghị quát. Cầm lấy bên cạnh một cái thô to cây gậy, cấp tốc lao ra.

Tiểu khát cái nắm lấy bánh bao liều mạng chạy trước, nhưng mà, hắn cảm thấy rất mệt mỏi, không có khí lực gì, cho dù toàn lực chạy, tốc độ cũng không nhanh, lại thêm bốn phía chen chúc đám người, rất nhanh liền bị cửa hàng bánh bao lão bản đuổi kịp.

"Để ngươi trộm bánh bao, để ngươi trộm lão tử bánh bao. Đánh chết ngươi cái này tiểu tiện chủng!" Cửa hàng bánh bao lão bản vùng trong tay gậy gỗ, hung hăng rút trên mặt đất tiểu khát cái.

Cái kia tiểu khát cái là cái mười bốn mười lăm tuổi bé trai, mặc trên người một kiện rách tung toé địa áo mỏng. Bị cửa hàng bánh bao lão bản dùng cây gậy hung hăng quật, chính ôm đầu nằm trên mặt đất, kêu thảm khóc rống lấy. Trên thân bị gậy gỗ đánh cho từng mảnh từng mảnh máu ứa động sung đỏ.

"Để ngươi dám trộm lão tử bánh bao, ta đánh chết ngươi cái này tiểu tiện chủng!" Cái kia cửa hàng bánh bao lão bản vừa đánh vừa chửi, đánh thẳng nỗi kinh, bỗng nhiên, cảm giác trong tay trường côn cứng đờ, gậy gỗ giống như bị người ta tóm lấy. Không khỏi quay đầu nhìn lại, chỉ thấy là cái thanh niên mặc áo xanh, vừa mới đang hẳn cửa hàng phía trên mua hai cái bánh bao cái kia.

"Khách quan, ngươi đây là làm gì? Cái này tiểu tiện chủng trộm ta bánh bao!" Cái kia cửa hàng bánh bao lão bản nhướng mày nói.

"Tốt, chẳng phải trộm ngươi một cái bánh bao nha, không cần thiết đem ngươi đánh thành dạng này!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lấy ra một cái tiền đồng đưa cho cái kia cửa hàng bánh bao lão bản, trầm giọng nói: "Túi kia từ tiền, ta thay hắn giao!"

Cái kia cửa hàng bánh bao lão bản cấp tốc tiếp nhận Diệp Tinh trong tay tiền đồng, nói ra: "Vị công tử này, ngươi làm sao thay cái này tiểu tiện chủng ra mặt đây. Như loại này tiểu tiện chủng liền phải đánh chết, học cái gì không tốt, học người trộm đồ, liền phải đánh chết tui, cắt ngang hẳn hai chân "

"Thế nào, bắt ta tiền, ngươi còn không đi?" Diệp Tinh sắc mặt lạnh lẽo.

"Ta lúc này đi, lúc này đi!" Cái kia cửa hàng bánh bao lão bản trong lòng một sợ, ngượng ngùng giải thích, vội vàng trở về chính mình cửa hàng bánh bao đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 60:: Phong Vân Khách Sạn

Diệp Tinh đánh giá mặt đất tiểu khát cái, tiểu khát cái là cái mười bốn mười lăm tuổi bé trai, mặc lấy rất là đơn bạc áo thùng Thường, toàn thân gầy trơ xương đá lôm chôm, xanh xao vàng vọt, hiển nhiên thời gian dài đói bụng, tạo thành nghiêm trọng dinh dưỡng không đầy đủ.

Đời này như đến an ổn, ai muốn lang bạt kỳ hồ. Diệp Tinh trong đầu không khỏi hiện ra những lời này đến, rất lợi hại hiển nhiên cái này tiểu khát cái đã đói thật lâu, hắn nếu không trộm bánh bao chỉ sợ cũng đến chết đói. Cho dù trộm một cái bánh bao, thiếu chút nữa cũng bị đánh chết tui. Loại chuyện này cũng liền tại vô lâm đại lục có phát sinh, cái này tiểu khát cái cũng xác thực rất lợi hại đáng thương. Diệp Tinh trong lòng không khỏi động một chút

thương hại chỉ tâm, lúc này theo bao khóa bên trong lấy ra năm cái ngân tệ đưa cho tiểu khát cái.

"Cảm ơn, cảm ơn vị đại ca kia." Tiểu khát cái bụng bít lấy thụ thương cánh tay phải, từ dưới đất bò dậy, cảm kích vô cùng nói. Hắn trên người trên mặt cùng cánh tay mấy chỗ đều máu ứ đọng sưng đỏ.

"Tiện tay mà thôi mà thôi, không cần khách khí. Tiền nguoi cầm, đi y quán nhìn xem thương thế đi." Diệp Tinh nói.

"Không có việc gì, một điểm bị thương ngoài da, qua mấy ngày là khỏe. Ta gọi Lục Tiểu Du, cảm tạ ân công ân cứu mạng." Tiểu khát cái nói.

"Ha-Ha, đây coi là cái gì ân cứu mạng." Diệp Tinh buồn cười nói.

"Là thật, ân công xuất thủ hào phóng. Cái này năm cái ngân tệ đầy đủ chúng ta mua bánh bao ăn thật lâu, hai ngày này chúng ta trong miếu tốt mấy người đồng bạn đều đói ngất đi. Nếu như tại không có đồ ăn, chỉ sợ đến tui sống chết đói." Tiểu khát cái rất là chân thành nói: "Ân công đại ân đại đức, tiểu tử suốt đời khó quên."

"Vậy nguoi nhanh đi mua chút ăn đi." Diệp Tinh nói.

"Ừm, tiểu tử kia trước hết cáo từ." Cái kia tiểu khát cái lúc này khập khiễng chỉ hướng phía trước mà đi.

Diệp Tinh lắc đầu, lúc này cũng quay nguoi hướng phía trước đi đến.

Trên đường phố đám nguoi hồi hã, phồn hoa vô cùng.

"Vạn Bảo Lâu buổi đầu giá, còn muốn ba ngày mới cử hành. Ta phải trước tìm khách sạn ở lại!" Diệp Tinh theo trên đường nguoi đi đường nghe ngóng phía dưới khách sạn vị trí, lúc này chỉ hướng phía trước rẽ ngoặt đi đến.

Vượt qua một con đường về sau, Diệp Tinh rốt cục đi vào một cái khách sạn trước.

"Thế mà Phong Vân Khách Sạn!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, nhìn thấy khách sạn trước cửa thật cao đứng thẳng một mặt lá cờ, dăng thư 'Phượng Vân khách sạn' bốn chữ lớn đại khí bằng bạc, chính nghênh phong pháp phối lấy, bay phát phối, phồng lên không thôi.

Phong Vân Khách Sạn cũng là đại lục đỉnh cấp thế lực một trong, cùng Vạn Bảo Lâu, Kim Tài tiền trang, Ngự Thủ trai đều là cùng một cái cấp độ thế lực cường đại. Loại tầng thứ này thế lực tại võ lâm đại lục đều là có rất nhiều phân đà, thế lực trải rộng toàn bộ võ lâm đại lục. Vạn Bảo Lâu là chủ muốn kinh doanh đầu giá cùng các loại bảo vật quý hiếm bán ra cùng thu mua. Kim Tài tiền trang suy nghĩ chương quản lý cực kì khủng bố tài sản thực lực. Ngự Thủ trai dĩ nhiên chính là bán ra Yêu thú phương diện thế lực. Mà Phượng Vân khách sạn suy nghĩ lộn xộn rất lợi hại, nơi này thường thức hội tụ đủ hạng nguoi, mỗi cái giai cấp nhân vật. Rất nhiều nguoi đều quen thuộc tại Phong Vân Khách Sạn bên trong vừa uống rượu, một bên nói chuyện phiếm. Bởi vậy, Phong Vân Khách Sạn tin tức linh thông nhất. Trong khách sạn có chuyên môn tin tức bán ra con đường. Đến Phong Vân Khách Sạn nguoi đồng dạng có ba loại, một là ăn cơm, hai là dùng chân, ba là mua sắm muốn tin tức.

Khách sạn có tầng ba, trang trí phong cách cổ xưa đại khí.

Giờ phút này, khách sạn đại môn đánh thẳng mở, rất nhiều nguoi lui tới khi ra vào, có không ít là mang theo đại đao, eo Paley kiếm võ giả.

Cửa khách sạn tám biển phía trên cũng khắc lấy 'Phong Vân Khách Sạn' bốn chữ lớn, hai bên đều một cặp câu đối hai bên cửa, về trên —— tứ phía gió lộng hào hùng, về dưới —— Bát Phượng Vân Động nghênh tiếp khách.

Diệp Tinh vừa đi đến cửa miệng, liền nghe đến trong khách sạn truyền đến từng đợt gào to ồn ào tiếng đàm luận, còn có traten traten mùi rượu cùng mùi com chín.

Đi vào trong khách sạn, chỉ gặp bên trong náo nhiệt vô cùng, từng trương bốn bàn vuông trước ngồi từng cái giang hồ nhân sĩ, chính uống từng ngụm lớn tui, ngoạn miếng thịt lớn, đàm luận gần nhất trong giang hồ phát sinh một số kỳ văn đại sự.

"Chương quỹ, bên này còn có gian phòng sao?" Diệp Tinh lưng đeo cái bao, dẫn theo trường kiếm, đi đến trước quầy, hướng Phong Vân Khách Sạn chương quỹ, mở miệng hỏi.

"Có có, còn có mấy gian phòng trọ trống không đây.

"Chương quỹ kia vội vàng nói: "Chúng ta cái này có Thiên, Địa, Nhân ba loại phòng trọ, . chữ "Thiên" phòng trọ một ngày phí ăn ở là một mai kim tệ, phòng chữ Địa phòng trọ một ngày phí ăn ở là mười cái ngân tệ, phòng chữ Nhân phòng trọ một ngày phí ăn ở là một cái ngân tệ, không biết khách quan muốn ở loại kia gian phòng?"

"Cho ta một gian phòng chữ Địa phòng là được! Đây là 10 ngày tiền thế chấp cùng phí dụng." Diệp Tinh xuất ra túi tiền, lấy ra một mai kim tệ đưa cho chương quỹ kia.

"Được rồi!" Cái kia Phong Vân Khách Sạn chương quỹ tiếp nhận Diệp Tinh trong tay kim tệ, sau đó từ phía sau treo trên vách tường từng dãy bè tre bên trong lấy kế tiếp thế số đưa cho Diệp Tinh, "Khách quan, đây là phòng nguoi hào! Tại lầu hai phòng chữ Địa hai 0 phòng số ba. Trên bảng số liền có chìa khoá."

"Tốt!" Diệp Tinh lúc này tiếp nhận thẻ số, chỉ hướng cái thang đi đến.

Đi vào lầu hai phòng chữ Địa hai 0 phòng số ba, Diệp Tinh lúc này xuất ra chìa khoá mở ra gian phòng.

Gian phòng bên trong có chút rộng rãi, một cái giường lớn, có tủ quần áo, còn có cái bàn những vật này, công trình đầy đủ. Diệp Tinh lúc này đem bao khoá hành lý để vào trong tủ treo quần áo, vội kiểm tra trên tường, sau đó khoá lại cửa phòng, rồi đi phòng chữ Địa hai 0 phòng số ba ở giữa. Chuẩn bị đến lầu một đi ăn bữa trưa.

Còn về gian phòng bên trong bao khoá hành lý có thể hay không bị ăn cắp, Diệp Tinh không có chút nào lo lắng. Phong Vân Khách Sạn chính là trăm năm danh tiếng lâu năm, mỗi khách sạn phân đà đều có cao thủ tọa trấn, căn bản không cần lo lắng vấn đề an toàn. Toàn bộ võ lâm đại lục tất cả Phong Vân Khách Sạn phân đà, trong vòng mười năm tổng cộng cũng liền bỏ qua ba lần trộm cướp sự kiện. Tiếp nhận ba cái kia cường đạo tại trộm cướp sau không đủ ba ngày, tất cả đều theo bốc hơi khỏi nhân gian biến mất. Không người nào dám tại Phụng Vãn trong khách sạn nháo sự, trừ phi chán sống.

Đi vào lầu một trong đại sảnh, Diệp Tinh dò xét phía dưới bốn phía, vừa vận nhãn thấy cửa sổ còn có một cái bàn trống không, lúc này đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 61:: Khách sạn chuyện phiếm :

Mà lại tại Phong Vân Khách Sạn bên trong không cho phép ẩu đả, người nào nếu là ở Phong Vân Khách Sạn bên trong ẩu đả chém giết, hư hao bên trong một hai cái bàn ghế dựa, như vậy thì đến giúp đỡ kén thù tiền bồi thường. Cái kia tiền bồi thường độ cao, là tuyệt đại đa số võ giả đều không chịu đựng nổi.

Bởi vậy, tại khác trong khách sạn, có lẽ có ít võ giả một lời không hợp thì đánh nhau, nhưng ở Phong Vân Khách Sạn bên trong không ai dám như thế, đây cũng là đại thế lực uy hiếp lực.

Đương nhiên, Phong Vân Khách Sạn bên trong cũng là ồn ào rất lợi hại, rất nhiều võ giả uống rượu nói chuyện phiếm, ngoạm miếng thịt lớn, náo nhiệt vô cùng.

Đi vào lầu một trong đại sảnh, Diệp Tinh dò xét phía dưới bốn phía, vừa vận nhãn thấy bên cửa sổ phía trên còn có một cái bàn, nơi đó chỉ ngồi một người, còn chỉ có ba cái vị trí, lúc này đi qua.

"Người tốt, xin hỏi ta có thể ngồi ở đây sao?" Diệp Tinh theo bên cửa sổ bốn bàn vuông nam tử kia, hỏi.

Từ phương trên bàn gỗ sắp xếp rau xanh, thịt bò, cơm cùng một bầu rượu, một cái đầy mặt lông tóc đại hán râu quai nón đang lúc ăn cơm, phối thêm thịt bò rau xanh, thỉnh thoảng chắc chắn lấy miệng uống một hai ngụm liệ tửu.

"Được nha, không có vấn đề, cái này còn trống không ba cái vị trí, ngồi đi!" Cái kia đại hán râu quai nón có chút hiếu khách, thanh âm rất là to.

"Ừm, vậy tại hạ cảm ơn vị đại ca kia!" Diệp Tinh cười chấp tay một cái, lúc này ngồi xuống.

Khách sạn này cái bàn phần lớn là bốn bàn vuông, cái ghế thì là tám dài ghế gỗ. Bình thường có thể ngồi bốn người, chen một chút lời nói, tám chín người cũng là có thể ngồi dưới.

Lúc này, điểm tiểu nhị đi tới, theo trên vai cầm xuống khăn lau, hướng trên mặt bàn sát, vừa hỏi: "Khách quan cần gì không?"

"Ừm, cho ta đến bát cơm, một đĩa rau xanh, một đĩa thịt heo xào măng, một bát canh cà chua trứng là đủ. Đúng, lại cho ta đến hai bầu rượu ngon, ta bồi vị đại ca kia uống hai chén." Diệp Tinh cười nói.

"Có ngay, khách quan chờ một lát!" Điểm tiểu nhị kia đem khăn lau hướng trên vai vừa để xuống, bước nhanh chạy vào nhà bếp bưng thức ăn đi.

"Tại hạ Lý Vân Long, Uy Viễn tiêu cục tiêu đầu, không biết vị tiểu huynh đệ này xưng hô như thế nào!" Cái kia đại hán râu quai nón Lý Vân Long ôm quyền tự giới thiệu mình.

"Tiểu tử Diệp Tinh!" Diệp Tinh khẽ cười nói.

"Nhìn tiểu huynh đệ mi thanh mục tú, hẳn là mới vừa vào giang hồ đi, không biết là môn nào phái nào đệ tử?" Đại hán râu quai nón Lý Vân Long hỏi.

"Ha ha, tiểu tử không môn không phái, là một tên tiểu thương nhân, gần nhất tại làm điểm làm ăn nhỏ!" Diệp Tinh nói.

"Nguyên lai là thương nhân, Ha-Ha, thực không dám giấu giếm, tại hạ làm tiêu cục, vào Nam ra Bắc, trừ sơn tặc cường đạo bên ngoài, lớn nhất thường xuyên tiếp xúc thì là thương nhân." Cái kia đại hán râu quai nón Lý Vân Long cao giọng cười to nói: "Tiểu huynh đệ về sau nếu có đồ vật muốn nắm tiêu, cứ tới Uy Viễn tiêu cục tìm ta."

Phong Vân Khách Sạn hiệu suất rất nhanh, Diệp Tinh điểm cũng là đồ ăn thường ngày, không bao lâu, điểm tiểu nhị liền bưng mâm thức ăn đi ra. Cái kia mâm thức ăn là chất gỗ, phía trên thỉnh thoảng để đó một chén cơm, một đĩa rau xanh, một đĩa thịt heo xào măng, một bát canh cà chua trứng cùng hai bầu rượu ngon.

"Mời khách quan chậm dùng!" Điểm tiểu nhị đem mâm gỗ từ buồng xuống, sau đó đem một trong mâm cơm, rau xanh các loại bưng đến Diệp Tinh trước mặt trên mặt bàn.

Khách sạn cơm vô cùng hương, rau xanh cũng không có thuốc trừ sâu phun ra, không có tan học chất phụ gia, đều là thuần thực phẩm thiên nhiên. Mùi vị so trên Địa Cầu muốn thuần chủng rất nhiều.

Diệp Tinh mở ra chai rượu, trước hướng Lý Vân Long trước mặt chén rượu đổ đầy tửu, sau đó hướng trước mặt mình chén rượu cũng rót đầy tửu.

"Tại hạ đang chuẩn bị qua một thời gian ngắn tại Lạc Nhật thành cũng mở một nhà cửa hàng, về sau nói không chừng thật là có phiền phức đến Vân Long đại ca thời điểm. Đến, ta trước kính Vân Long đại ca một chén! Uống trước rồi nói!" Diệp Tinh bưng chén rượu lên, đem rượu một uống xuống.

"Ha-Ha, huynh đệ khách khí, người như đến Uy Viễn tiêu cục nắm tiêu, cũng là chiếu cố ta sinh ý. Ta cũng kính người một chén!" Cái kia đại hán râu quai nón hào sảng rất lợi hại, giờ ly rượu lên uống một hơi cạn sạch.

"A, đúng!" Cái kia đại hán râu quai nón Lý Vân Long đánh giá Diệp Tinh, nghi ngờ nói: "Nhìn huynh đệ mặc đồ này, cũng hẳn là tên võ giả a?"

"Ừm, tự học, tại Vạn Bảo Lâu mua hai bản bí tịch tu luyện."

Đề Vân Long huynh bị chê cười." Diệp Tinh nói.

"Tự học liền có thể có bậc này tu vi, huynh đệ không được a." Đại hán râu quai nón Lý Vân Long ánh mắt chân thành nói: "Nhìn Diệp huynh đệ hô hấp ở giữa, khí tức kéo dài, cũng nhanh bước vào võ đạo nhị trọng cảnh a?"

"Ha-Ha, còn kém một chút, có điều cũng nhanh!" Diệp Tinh cười nói: "Đúng, Vân Long huynh, ta là Phụng Hoàng trấn người, người cần phải có chạy Phụng Hoàng trấn a?"

"Có, chỉ cần là Lạc Nhật thành phụ cận thành trấn, chúng ta thường xuyên đều có áp tiêu. Phụng Hoàng trấn lời nói mỗi tháng đều biết áp tiêu bốn năm lần." Lý Vân Long nói.

Hai người vừa ăn cơm uống rượu, một bên nói chuyện phiếm đàm luận, lời nói rất hòa, có chút ý hợp tâm đầu.

Bỗng nhiên, Diệp Tinh cảm giác một cổ âm lãnh khí tức từ sau lưng gần sát mà đến, không khỏi giật nảy mình đánh cái rùng mình, toàn thân không thoải mái. Vội vàng quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp một người mặc bào xám, đầu đội mũ rộng vành nam tử từ từ bên ngoài đi tới, quanh thân âm khí quẩn, vừa vặn đi qua Diệp Tinh bên cạnh, cái kia trên đầu lạp rú xuống màn che, thấy không rõ hán diện mạo thật.

"Tiểu nhị, cho ta đến cừu sừng xoắn ốc ruột gan heo!"

Cái kia bào xám thanh âm nam tử khàn khàn mà trầm thấp, trực tiếp tại Diệp Tinh bên cạnh chỗ ngồi xuống đi.

"Diệp huynh đệ làm sao?" Cái kia đại hán râu quai nón Diệp Vân Long nhìn thấy Diệp Tinh thần sắc dị thường, không khỏi hỏi.

Diệp Tinh lấy lại tinh thần, lặng lẽ chỉ chỉ sau lưng bàn kia, thấp giọng hỏi: "Người kia là ai, toàn thân khí tức thật cổ quái, rét căm căm, làm cho người toàn thân không được tự nhiên."

"Nhìn cái kia trang điểm, hẳn là Ngũ Độc Giáo người!" Lý Vân Long ánh mắt đảo quanh sau lưng bàn kia liếc một chút, sắc mặt trầm trọng, hạ giọng, nói: "Ngũ Độc Giáo người vừa chính vừa tà, thần bí mà cổ quái, cực kỳ âm hiểm dùng độc, Diệp huynh đệ ngàn vạn phải nhớ kỹ tuyệt đối không thể đắc tội loại người này. Nếu không vô luận là ăn cơm mặc quần áo, cho dù là uống miếng nước đều có độc phát thân vong khả năng."

Nghĩ một lát, Lý Vân Long lại nói: "Hành tẩu giang hồ nhất thiết phải cẩn thận làm việc, trong thành lời nói còn hơi an toàn một số. Tại một ít nguy hiểm khu vực đoạn đường, các loại thủ đoạn đều có thể đưa người vào chỗ chết. Đặc biệt là một khi có xung đột lợi ích, hoặc là ân oán mâu thuẫn, võ giả ở giữa xé đao giết người, quả thực giống như chuyện thường ngày."

Râu quai nón Lý Vân Long có chút nhiệt tâm, cùng Diệp Tinh lời nói thật vui, bắt đầu giảng tố chút hán xông xáo giang hồ kinh nghiệm chia sẻ cho Diệp Tinh. Đương nhiên, thỉnh thoảng cũng sẽ xen lẫn điểm hàng lậu, thổi một chút ngưu bức.

Trong khách sạn lạ ra rất là ồn ào náo nhiệt, có uống rượu ừng ực âm thanh, có ăn cơm ăn thịt chặc chặc âm thanh, còn có các loại tiếng đàm luận.

"Tôn đại ca, người ta nhiều tháng không thấy, người lần này tới Lạc Nhật thành có phải là vì Vạn Bảo Lâu buổi đầu giá đi, nhưng có chọn trúng bảo vật."

"Ha-Ha, đó là đương nhiên, nghe nói lần hội đầu giá này sẽ có mấy món Ngân Ti Nhuyễn Giáp bán ra, ta chuẩn bị thử nhìn một chút có thể hay không mua cái tiếp theo."

"Được a, phát đại tài người đây là, cái kia Ngân Ti Nhuyễn Giáp một kiện phải lớn mấy trăm mai kim tệ đi!"

"Ha-Ha, phát cái gì đại tài, trước mấy ngày đi Liên Vân sơn mạch liệt sát hai con yêu thú, kiếm chút tiền mà thôi. Cái kia Ngân Ti Nhuyễn Giáp giá khởi đầu một kiện liền muốn 500 mai kim tệ, ta còn không biết có thể hay không mua xuống, nếu như giá cả nhắc quá cao, suy nghĩ cũng không đùa!"

"Ha ha, các người biết ta chiều hôm qua ở ngoài thành nhìn thấy người nào không?"

"Người nào?"

"Cuồng Phong Khoái Kiếm Triệu Thiên Huyền a, Đường Quốc 《 Phong Vân Bảng 》 trên bảng cao thủ."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 62:: Lửa giận :

Đến, cầu phía dưới phiếu đề cử! 5000 phiếu tăng thêm cái kia chương, Tiểu Phong lại ở trong hai ngày thực hiện hứa hẹn! Ừm! Không phải thứ 5 cũng là thứ bảy hội tăng thêm!

"Triệu Thiên Huyền 《 Cuồng Phong kiếm pháp 》, nghe nói đã đạt cảnh giới Đại Thành, thực lực phi thường cường đại."

"《 Phong Vân Bảng 》 cao hơn tay, người nói thực lực có thể Bất Cường à, thấp nhất đều là võ đạo chín tầng cảnh cao thủ!"

"Võ công cao lại như thế nào, cái kia Triệu Thiên Huyền cũng không phải kẻ tốt lành gì! Người này sát tâm cực nặng, nghe nói hắn đã từng vì luyện kiếm mà đồ diệt một thôn trang, chỉ vì thí luyện kiếm chiêu uy lực mà giết người, cái kia mấy trăm đầu người vô tội mệnh "

"Im miệng!"

"Uy, Lưu Đại Đầu người ý gì a, người cái này thái độ gì, ta chẳng lẽ còn nói sai không thành "

"Vương Tam, người nhanh cầm miệng cho ta, người muốn chết khác liên lụy lão tử, tự mình nhìn cửa." Cái kia Lưu Đại Đầu hạ giọng, nghiêm nghị nói.

Cái kia Vương Tam nhí nhất thời ánh mắt nghi hoặc, nhìn về phía cửa khách sạn, cái này xem xét nhất thời giật nảy mình rùng mình, tay chân khẽ run rẩy, vội vàng ngậm miệng lại.

Chỉ gặp cửa khách sạn, một vị ba mươi lăm ba mươi sáu tuổi nam tử, eo đeo bảo kiếm đi vào trong khách sạn. Nam tử này mắt ung, đao tước kiếm, hơi mỏng bờ môi cong lên một tia đường cong, mang theo cười lạnh lạnh ý, toàn thân cảm thấy bộc lộ ra một cỗ vô hình sát khí.

Theo hắn đến, ồn ào khách sạn lập tức yên lặng lại. Rất nhiều người không dám thở mạnh một cái, nguyên bản ngoạm miếng thịt lớn uống từng ngụm lớn từ mọi người lập tức biến thành nhai kỹ nuốt chửng, sợ phát ra một tia tiếng vang.

Cái kia nam tử mũi ung hai mắt tỏa ra bốn phía liếc một chút, sau đó ánh mắt tại trong khách sạn dựa vào nơi hẻo lánh cửa sổ tên kia đầu đội mũ rộng vành người áo xám cái kia dừng lại hạ, trực tiếp chỉ hướng bên kia đi qua.

Ở vào người áo xám kia bàn bên Diệp Tinh cùng Lý Vân Long đang ăn uống.

Bỗng nhiên ——

"Àm!"

Một thanh bảo kiếm vô kiếm trực tiếp nện trên bàn, chấn động kịch liệt khiến trên bàn nước canh loại rượu tất cả đều vẩy ra mà ra, vắng đầy bàn đều là,

liền y phục trên người đều hơi có chút ẩm ướt.

Diệp Tinh cùng Lý Vân Long ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp rõ ràng là tên kia nam tử mũi ưng chính là một mặt lạnh ngạo nhìn xuống hắn cùng Lý Vân Long, khinh miệt ánh mắt phảng phất tại nhìn hai cái con kiến hôi.

"Cút!" Cái kia nam tử mũi ưng hơi mỏng bờ môi nhàn nhạt phun ra một chữ.

Diệp Tinh không khỏi trong lòng giận dữ, "Dựa vào cái gì, cái bàn này là chúng ta ngồi trước cái này —— "

Bên cạnh Lý Vân Long sắc mặt đại biến, vội vàng kéo lại Diệp Tinh, vội vàng hướng nam tử mũi ưng liên tục cười làm lành nói: "Thật có lỗi, thật có lỗi, không có ý tứ, Triệu đại hiệp, ta vị tiểu huynh đệ này sơ nhập giang hồ, không hiểu chuyện, ngài đại nhân không chấp tiểu nhân, chỗ mạo phạm xin hãy tha lỗi. Chúng ta lúc này đi! Vị trí này ngài ngồi! Ngài ngồi!" Lý Vân Long vội vàng lôi kéo Diệp Tinh rồi đi chỗ ngồi.

Phồn hoa trên đường cái, đám người hối hả, lui tới. Lý Vân Long thần sắc bối rối, lôi kéo Diệp Tinh rồi đi Phong Vân Khách Sạn.

"Ta nói Diệp huynh đệ a, ngươi thật đúng là xuất thân Nghé Con không sợ cọp a." Đại hán râu quai nón Lý Vân Long cười khổ nói: "Ngươi vừa rồi kém chút mạng nhỏ thì ném biết không? Ngươi biết vừa rồi người kia là ai chẳng?"

"Không biết, giống như thực lực rất mạnh bộ dáng." Diệp Tinh lắc lắc đầu nói. Thực hán vừa rồi cũng chỉ là nhất thời nộ khí dâng lên, liền muốn mắng lên. Dù sao vô duyên vô cớ, lại không trêu ai gây người nào, bị người cố ý tung tóe một thân nước canh, có thể không phát giận mới là lạ.

"Há lại chỉ có từng đó rất mạnh, người kia chính là Cuồng Phong Khoái Kiếm Triệu Thiên Huyền, chúng ta Đường Quốc 《 Phong Vân Bảng 》 phía trên đỉnh cấp cao thủ, cái kia mười một đường Cuồng Phong kiếm pháp, một kiếm nhanh giống như một kiếm. Người này cực kỳ ngông cuồng thích giết chóc, đã từng vền vền vì thí luyện kiếm chiêu, thi đồ diệt một thôn trang, máu chảy thành sông. Lục Phiến Môn đã từng phái ra mấy cái chín tầng cảnh Danh Bộ, đều không có thể đem hắn bắt quy án." Lý Vân Long ánh mắt ngưng trọng nói.

Diệp Tinh trong lòng không khỏi một trận hoảng sợ, cảm kích nói: "Đa tạ Vân Long đại ca."

"Cám ơn ta cũng không cần thiết, chúng ta bây giờ cũng không thể về khách sạn. Các loại sát tinh đó sau khi đi, chúng ta lại trở về đi." Lý Vân Long nói: "Chúng ta bây giờ trước đi dạo phố đi!"

"Ừm,

Cũng tốt!" Diệp Tinh lúc này gật đầu nói.

"Đúng, Diệp huynh đệ, ngươi đến Lạc Nhật thành có phải hay không cũng là vì lần hội đấu giá này?"

"Ừm, chuẩn bị nhìn xem có hay không đồ tốt mua một hai kiện trở về." Diệp Tinh nói: "Đúng, Vân Long huynh, ngươi ba ngày sau có hay không áp tiêu đi Phượng Hoàng trấn, nếu là có lời nói, ta thẳng thần theo tùy các ngươi tiêu cực trở về." Ba ngày sau buổi đấu giá kết thúc, Diệp Tinh cũng kém không nhiều muốn về Phượng Hoàng trấn.

"Ha-Ha, cầu còn không được, Diệp huynh đệ nói thế nào cũng là tiếp cận võ đạo nhị trọng cảnh võ giả, có ngươi, ta tiêu đội đem nhiều một trợ lực." Lý Vân Long cười nói.

Hai người tại trên đường cái vừa đi trò chuyện.

...

Đêm tối, vàng trăng treo cao, ánh trăng lạnh lùng thông qua bộ cửa sổ chiếu vào Phong Vân Khách Sạn phòng chữ Địa hai 0 phòng số ba ở giữa.

Giờ phút này, Diệp Tinh nằm ở trên giường cũng không có ngủ, đang phản tư ngày hôm nay chuyện phát sinh.

Diệp Tinh đạt được tổng kết, phát hiện mình tư tưởng còn Địa Cầu bộ dáng, cũng không có chuyển biến đến vô lâm đại lục bên này, đây là tương đối nguy hiểm sự việc. Cái này Địa Cầu đô thị cùng vô lâm đại lục đây là hai cái xã hội hoàn cảnh hoàn toàn khác biệt thế giới. Tại Địa Cầu trong đô thị, nếu như tại lúc ăn cơm, bị người vô duyên vô cớ làm một thân nước canh, phát sinh loại sự tình này. Không quan tâm đối phương là ai, liền xem như phú nhị đại quan viên hai thay, cũng muốn nôn hán một mặt nước bọt, chơi lên một trận đều vô sự, cũng sẽ không người chết. Nhưng mà, tại vô lâm đại lục lại không giống nhau, tại thực lực không bằng nhân tình huống hạ, không biết ẩn nhẫn là rất dễ dàng vứt bỏ mạng nhỏ. Vô lâm đại lục mạng người như cỏ rác, đẳng cấp rõ ràng, các loại ân oán báo thù.

Hiện đại đô thị có hiện đại đô thị xã hội quy tắc, vô lâm đại lục có vô lâm đại lục sinh tồn pháp tắc. Hành tẩu lưỡng giới liền phải hoán đổi chính mình tư tưởng, không đơn giản y phục muốn đổi về cổ trang, tư tưởng cũng muốn thích ứng cái thế giới này sinh tồn pháp tắc.

"Cái cmm chứ, . chẳng phải một tên chín tầng cảnh võ giả, các loại tiểu gia kiếm lời đầy đủ tiền, mua một đầu Tiên Thiên cảnh Yêu thú, ngược chết hán nha." Diệp Tinh trong lòng kim nén một hơi, tại tổng kết kinh nghiệm đồng thời, cũng không nhịn được yy lên.

Nghĩ đi nghĩ lại, thời gian dần qua cũng có chút buồn ngủ, rất nhanh liền lâm vào trong mộng đẹp.

Ngày thứ hai, Diệp Tinh trừ ăn và ngủ bên ngoài, cả ngày đều ngồi trong phòng tu luyện nội công. Hôm qua sự việc, cho Diệp Tinh kích thích rất lớn.



Hắn hiểu thêm cái thế giới này là cái trần trụi địa coi trọng quyền đầu thế giới, không có thực lực chỉ có thể bị người khi nhục. Muốn có tôn nghiêm sinh tồn được, nhất định phải nỗ lực tu luyện, nhất định phải nắm giữ thực lực cường đại mới được.

Ba Thiên thời gian trôi qua rất nhanh, Vạn Bảo Lâu buổi đầu giá đúng hạn cử hành.

Sáng sớm, sáng sớm, Vạn Bảo Lâu trước cửa đông nghịt, từng chiếc trang trí xa hoa xe ngựa dừng sát ở Vạn Bảo Lâu cửa, từng cái thượng tầng nhân vật, hoặc vũ giả hoặc là quan viên quý tộc chỉ hướng Vạn Bảo Lâu bên trong đi đến.

Buổi đầu giá tại Vạn Bảo Lâu lầu bốn cử hành, bốn cửa lầu hai bên các trạm lấy hai tên bồi bàn. Vạn Bảo Lâu buổi đầu giá không phải ai đều có thể tham gia, muốn tham gia buổi đầu giá, chỉ có hai loại tình huống, một loại là giao đầy đủ 100 mai kim tệ tiền thế chấp, mới vừa có tư cách ra trận tham gia buổi đầu giá. Dù sao buổi đầu giá thấp nhất một kiện đồ vật đều muốn 100 mai kim tệ trở lên, nộp lên 100 mai tiền thế chấp, vèn vèn nói rõ người này là có mua sắm năng lực. Nếu không, nếu như tùy tiện người nào đều tới tham gia, cái kia buổi đầu giá há không lộn xộn. Đương nhiên, trừ loại thứ nhất giao tiền thế chấp bên ngoài, còn có một tình huống khác cũng là nắm giữ thẻ vàng. Chỉ có địa vị tôn quý người, Vạn Bảo Lâu mới có thể cấp cho thẻ vàng. Thẻ vàng người nắm giữ tự nhiên có thể trực tiếp tham gia buổi đầu giá, mà không cần giao cái gì tiền thế chấp.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 63:: Thất Tinh thẻ vàng :

Vạn Bảo Lâu lầu ba, cửa chính cùng sở hữu bốn tên bồi bàn canh giữ ở cái kia.

Tham gia buổi đầu giá đám người xếp thành hai đội, lục tục ngo ngoe tiến vào phòng đầu giá. Có thẻ vàng người trực tiếp đưa ra thẻ vàng, liền có thể tiến vào phòng đầu giá. Không có thẻ vàng người, thì cần muốn xuất ra giá trị 100 mai kim tệ kim phiếu đổi lấy một trương vé vào cửa, đợi buổi đầu giá sau khi kết thúc, lại dùng vé vào cửa một lần nữa đổi lấy thành kim phiếu rời đi.

Tới tham gia buổi đầu giá đám người rất nhiều, có thể tới nơi này khẳng định đều là không phú thì quý, mỗi cái mặc lấy tư lự, y phục hoa lệ. Có điều tuy nhiên cùng là người giàu có, nhưng nhìn lời nói cử chỉ, đại khái cũng có thể chia làm hai loại. Một loại rõ ràng là hữu thụ quá nghiêm khắc cách lễ nghi giáo dục quý tộc, sắc mặt mang theo tài trí hơn người ngạo mạn, một loại khác suy nghĩ xem xét cũng là nhà giàu mới nổi bộ dáng, tùy tiện lớn giọng.

Tham gia buổi đầu giá người đại bộ phận đều là bằng vào vé vào cửa ra trận, ngẫu nhiên mới có thể nhìn thấy một hai người đưa ra thẻ vàng ra trận. Nhìn ra suy nghĩ có tám thành trở lên người đều là dùng kim phiếu đổi lấy vé vào cửa ra trận, chỉ có không đến hai thành người là đưa ra thẻ vàng ra trận. Nói cách khác đại đa số người đều không có Vạn Bảo Lâu thẻ vàng, chỉ có một số nhỏ nhân tài có thẻ vàng.

Đám người làm hai hàng, theo trình tự ngay ngắn trật tự ra trận. Dù sao đều là thượng tầng nhân vật, hoặc là tu vi không kém võ giả, đại môn phái đệ tử, hoặc là thương nhân thô hào, hoặc là quý tộc quan viên, đều rất lợi hại chủ trọng chính mình hình tượng. Không có người lại bởi vì một chút thời gian, mà đi chen ngang, không duyên cớ mất mặt.

"Cái này có thẻ vàng, cũng là thuận tiện, có thể ngồi lâu năm phòng cao thượng. Không giống chúng ta, chỉ có thể ngồi lâu bốn phổ thông vị trí."

"Há lại chỉ có từng đó như thế, nắm giữ Vạn Bảo Lâu thẻ vàng, bất luận là mua mua đồ vẫn là vật phẩm bán đầu giá đều có thể giảm giá. Vèn vèn nhất tinh thẻ vàng, liền có thể hưởng thụ 90% giảm giá ưu đãi."

"Chu lão ca mau nhìn, phía trước cái kia người thật giống như là công tử Thác Bạt, nắm giữ tam tinh thẻ vàng, là Vạn Bảo Lâu tam tinh khách quý đây."

"Thác Bạt gia tộc tại chúng ta Lạc Nhật thành quyền thế ngập trời"

"Tam tinh thẻ vàng a, quá lợi hại. Ta là không dám hy vọng xa vời, nếu có thể lẫn lộn đến một trương nhất tinh thẻ vàng, ta thì thỏa mãn."

"Nói dễ dàng, Vạn Bảo Lâu thẻ vàng cũng không phải tùy tiện tóc rối bồi, người cho rằng nhất tinh thẻ vàng dễ dàng như vậy đạt được a!"

Đám người một bên xếp hàng chờ lấy, một bên đài ghé tai, thấp giọng nghị luận.

"Sư muội, đợi chút nữa đập bán đồ lúc, người chi được đem thẻ vàng cấp cho sư tỷ nha!"

"Ừm, tốt, không có vấn đề, dù sao có thể đánh 90% giảm giá, có thể rẻ hơn một chút cũng là một điểm!"

Sau lưng một đôi sư tỷ muội chính nói chuyện với nhau nghị luận. Vậy sư muội đại khái chỉ có mười sáu mười bảy tuổi, cái kia sư tỷ lại có chừng ba mươi

bộ dáng.

"Ha ha, vị cô nương này có thể hay không hỏi thăm, cái này muốn làm Vạn Bảo Lâu thẻ vàng lời nói muốn làm sao ý?" Diệp Tinh theo sau lưng cái kia mười sáu mười bảy tuổi tiểu cô nương hỏi. Nghe nói thẻ vàng mua đồ có thể tại Vạn Bảo Lâu giảm giá, Diệp Tinh nhất thời cũng muốn xử lý một tấm thẻ vàng. Tuy nhiên trong tay đã có một tấm thẻ vàng, nhưng đây là Đạm Thai Mộng Tuyết, buổi đầu giá sau khi kết thúc, trở về, đến còn cho người ta. Mình nếu là cũng có thể công việc một tấm thẻ vàng, vậy liền thuận tiện nhiều.

Cái kia chừng ba mươi sư tử nhân nhát liếc Diệp Tinh liếc một chút, ồm ồm âm thanh cha tức giận nói: "Cái này thẻ vàng cũng không phải cái gì người đều có thể làm. Nếu như cái gì a miêu a cầu đều có thể công việc thẻ vàng, cái kia Vạn Bảo Lâu thẻ vàng chẳng phải là đã sớm nước tràn thành lụt."

Diệp Tinh không để ý đến nữ tử kia, mà chính là ánh mắt nhìn về phía cái kia mười sáu mười bảy tuổi tiểu cô nương.

"Vạn Bảo Lâu thẻ vàng không phải làm, là Vạn Bảo Lâu người cấp cho!" Cái kia mười sáu mười bảy tuổi tiểu cô nương nói: "Chỉ có lợi hại người, lấy được đến bọn hấn tán đồng, Vạn Bảo Lâu mới có thể cấp cho thẻ vàng. Ta không có thẻ vàng, trương này nhất tinh thẻ vàng là cha ta."

"Há, thì ra là thế. Vậy cảm ơn tiểu cô nương!" Diệp Tinh cười nói.

Hiển nhiên thẻ vàng đại biểu thực lực cùng địa vị, chỉ có thực lực cùng địa vị đầy đủ người, Vạn Bảo Lâu mới có thể cấp cho thẻ vàng. Cái này cái gọi là thực lực cùng địa vị hiển nhiên yêu cầu còn không thấp, nếu không ở hiện trường nhiều người như vậy, liền sẽ không chỉ có không đến hai thành người có thẻ vàng.

Đội ngũ sắp xếp rất dài,

Theo từng cái người tiến vào phòng đấu giá.

Một hồi về sau, rốt cục đến phiên Diệp Tinh.

Diệp Tinh lúc này theo trong túi quần lấy ra cái kia tấm thẻ vàng.

"A, ngươi cũng có thẻ vàng a, vậy ngươi còn hỏi ta?" Cái kia mười sáu mười bảy tuổi tiểu cô nương phồng má, có chút thờ phỉ phò nói.

"Ách, ta cái này thẻ vàng là bằng hữu, chính ta không có thẻ vàng, cho nên ta mới hỏi ngươi như thế nào mới có thể làm thẻ vàng." Diệp Tinh đối tiểu cô nương kia cười nói, sau đó cầm trong tay thẻ vàng đưa cho cái kia phụ trách kiểm tra bồi bàn.

Cái kia bồi bàn tiện tay tiếp nhận Diệp Tinh trong tay thẻ vàng, lật đến mặt sau xem xét, chỉ gặp thẻ vàng mặt sau thành linh khảm nam lấy bảy viên bảo thạch.

"Thất tinh thẻ vàng! ! !" Cái kia bồi bàn hai tay khẽ run rẩy, kém chút không có nắm vững trong tay thẻ vàng, trên mặt tràn ngập chấn kinh chi sắc, cung kính vô cùng nói: "Vị quý khách kia xin chờ chốc lát, ta lập tức cho chúng ta biết chương quỹ đến đây."

Theo Diệp Tinh cung kính nói âm thanh về sau, cái kia bồi bàn bay vọt qua chạy vào bên trong phòng đấu giá đi.

"Cái này tình huống gì? Làm sao bỗng nhiên chạy?" Diệp Tinh sững sờ. Sau lưng xếp hàng người cũng tất cả đều một bộ không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại bộ dáng.

Cũng may cái kia bồi bàn tốc độ rất nhanh, không bao lâu liền trở lại, cùng đi còn có một vị người mặc viền vàng hoa phục mang theo nhẫn vàng trung niên mập mạp. Hai người giống như một đường vệt vàng chạy tới, có chút thờ hồng hộc.

"Vị quý khách kia ngài khỏe chứ, ta là Vạn Bảo Lâu trú Lạc Nhật thành phân đà chương quỹ Trịnh Phúc, rất hân hạnh được biết ngài." Cái kia Vạn Bảo Lâu chương quỹ thái độ cung kính vô cùng, theo Diệp Tinh cung khom người nói.

"Ách, ngài khỏe chứ, cái này ta có thể tiến đi tham gia buổi đầu giá sao?" Diệp Tinh hỏi .

"Có thể , có thể, ta cái này mang ngài phía trên lầu năm phòng cao thượng!" Cái kia Vạn Bảo Lâu chương quỹ vội vàng nói, sau đó mang theo Diệp Tinh tiến vào lầu bốn phòng đấu giá, theo thang lầu theo lầu năm phòng cao thượng đi đến.

Diệp Tinh cùng cái kia Vạn Bảo Lâu chương quỹ sau khi rời đi, lầu bốn đám người có vẻ hơi bạo động, đài ghé tai nghị luận.

"Xảy ra chuyện gì? Thanh niên mặc áo xanh kia là ai? Làm sao Vạn Bảo Lâu chương quỹ tự mình tới tiếp đãi?"

"Không biết a, chưa thấy qua!"

"Cái kia Vạn Bảo Lâu chương quỹ bình thường bài lớn rất lợi hại, vừa rồi thái độ làm sao như vậy cung kính!"

"Thanh niên mặc áo xanh kia lại lịch gì?"

Đám người đài ghé tai, tiếng nghị luận kinh dị vô cùng.

"Người tốt, có thể hay không hỏi thăm vừa rồi vị kia thanh niên mặc áo xanh thẻ vàng là mấy sao? Làm sao các người chương quỹ đều tự mình đi ra tiếp đãi, trước đó Thác Bạt thiếu gia đi vào thời điểm, giống như các người chương quỹ đều không đi ra?" Cái kia ba mươi tuổi sư tỷ đem 100 mai kim tệ kim phiếu đưa cho bồi bàn thời điểm, nhin không được hỏi.

"Ha ha, Thác Bạt Quyền cũng liền tam tinh cấp khách quý, còn lâu mới đủ tư cách để cho chúng ta chương quỹ tự mình tiếp đãi!" Cái kia bồi bàn nói ra. Tiếp nhận cái kia sư tỷ nữ tử trong tay kim phiếu, sau đó đem một trương buổi đấu giá ra trận khoán đưa cho nàng.

"Tam tinh cấp, còn còn thiếu rất nhiều? Cái kia thanh niên mặc áo xanh kia là tứ tinh vẫn là ngũ tinh?" Cái kia sư tỷ nữ tử sắc mặt giật mình, chỉ cảm thấy chính cái đầu ông ông tác hưởng.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 64:: Ngân Ti Nhuyễn Giáp :

Vạn Bảo Lâu lầu bốn cùng lầu năm đều là phòng đấu giá, lầu bốn đều là từng cái phổ thông chỗ ngồi, tại bốn trong lầu đứng thẳng một cái thật cao sân khấu, nơi đó chính là bàn đấu giá, nhân viên đấu giá ở nơi đó phụ trách vật phẩm bán đấu giá. Lầu năm thì là từng cái phòng tạo thành, tặc xưng khách quý phòng phòng cao thượng, thành hình vòng hình dáng làm thành một vòng, hình vòng bên trong là trống không, thông qua nhả gian bên trong cửa sổ có thể rõ ràng nhìn thấy bốn trong lầu bàn đấu giá.

Diệp Tinh tại Vạn Bảo Lâu chương quỹ Trịnh Phúc chỉ huy hạ, đi vào bên trong một gian rất là rộng thùng thình phòng cao thượng. Nhả gian bên trong trang trí xa hoa, treo trên vách tường một vài bức danh gia tranh chữ, cổ điển mà đại khí. Có chuyên môn dùng để nghỉ ngơi giường chiếu, ngăn cách tinh mỹ bình phong bên ngoài, còn có cái bàn bàn trà, hai tên tuổi trẻ mỹ mạo thị nữ đang vì Diệp Tinh pha trà.

"Buổi đấu giá tiếp qua nửa khắc đồng hồ liền bắt đầu, ngài trước uống chén trà đi." Cái kia Vạn Bảo Lâu chương quỹ Trịnh Phúc cung kính nói.

"Ừm, tốt." Diệp Tinh cười nói.

"Đúng, có thể hay không mạo muội hỏi thăm, ngài trương này thất tinh thẻ vàng là ngài bản thân sao?" Cái kia Vạn Bảo Lâu chương quỹ Trịnh Phúc ánh mắt nhất động, hỏi.

"Không phải, cái này thẻ vàng là bằng hữu ta cái kia mượn tới, cái này mượn có thể dùng sao?" Diệp Tinh hỏi.

"Ừm, có thể. Chúng ta Vạn Bảo Lâu thẻ vàng bình thường đều là bản thân sử dụng, đương nhiên, thẻ vàng người nắm giữ ngẫu nhiên cũng có thể đem thẻ vàng cấp cho thân bằng hảo hữu sử dụng." Nghĩ một lát, cái kia Vạn Bảo Lâu chương quỹ Trịnh Phúc lại nói: "Chẳng qua nếu như là thông qua cướp đoạt, ăn cắp hoặc là nhặt được mà thu được, cái kia lại không được, coi như may mắn lừa dối vượt qua kiểm tra, chúng ta Vạn Bảo Lâu cũng sẽ truy cứu trách nhiệm. Phải biết mỗi tấm thẻ vàng đều là có khác biệt số hiệu, thẻ vàng ra từ nơi đâu, tra một cái liền biết."

"A, người là ý nói lấy căn cứ thẻ vàng số hiệu, liền có thể đoán ra thẻ vàng chủ người thân phận?" Diệp Tinh không khỏi hiếu kỳ nói: "Vậy có thể hay không giúp ta điều tra thêm cái này tấm thẻ vàng ra từ nơi đâu? Yên tâm đi, ta cái này thẻ vàng lai lịch chính đáng người, tuyệt đối là bằng hữu mượn. Có điều tuy nhiên ta cùng ta bằng hữu kia rất quen, nhưng nàng lai lịch ta còn thực sự không rõ ràng?"

"Ách, là có thể tra được, có điều cái này chỉ sợ không tiện lộ ra. Còn mời ngài thông cảm." Cái kia Vạn Bảo Lâu chương quỹ Trịnh Phúc khổ sở nói.

"Tốt a, đã không tiện lộ ra, cái kia coi như. Không có việc gì, người thì lui ra đi." Diệp Tinh nói. Mặc dù hiếu kỳ rất lợi hại, có điều cái này Vạn Bảo Lâu chương quỹ lại không nói, vậy chỉ có thể coi như thôi.

"Tốt, cái kia đa tạ. Ngài trương này thất tinh thẻ vàng, tại chúng ta Vạn Bảo Lâu tiêu phí, đem hưởng thụ giảm giá sáu phần! Chúc ngài đấu giá vui sướng!" Cái kia Vạn Bảo Lâu lão bản Trịnh Phúc cung khom người, rời khỏi phòng.

"Giảm giá sáu phần?" Diệp Tinh hai mắt sáng lên, "Đây quả nhiên là đồ tốt, đợi chút nữa nếu như mua túi càn khôn, 5 nghìn kim tệ lời nói, trực tiếp liền có thể tiện nghi 2000 kim tệ. Ngoa tào, như thế tới nói, ta được nhiều mua vài món đồ, đem tiền đều tiêu hết mới có lời."

Diệp Tinh ngồi tại một trương trên ghế bành, thông qua cửa sổ nhìn hướng phía dưới lầu bốn phòng đấu giá.

Đám người lục tục ngo ngoe tràn vào trong phòng đấu giá, ẩn lấy mỗi người chỗ ngồi ngồi xuống. Trong phòng đấu giá người rất nhiều, từng cái chỗ ngồi đều ngồi đầy người, nhìn ra quá khứ có ba năm trăm người. Đài ghế tại, nghị luận âm ỉ, các loại tiếng đàm luận có vẻ hơi ồn ào.

Bỗng nhiên ——

"Đông!"

Một thanh âm bỗng nhiên vang lên, chỉ gặp trên đài đấu giá người chủ trì đấu giá đem một cái Tiểu Kim nện hướng trên mặt bàn vừa gỗ, cất cao giọng nói: "Yên tĩnh! Đều an tĩnh lại, buổi đấu giá chính thức bắt đầu."

Ồn ào phòng đấu giá ngừng lại lúc an tĩnh lại, mọi người ánh mắt đều bị hấp dẫn đến trên đài đấu giá.

Cái kia người chủ trì đấu giá thẳng vào chính đề, cất cao giọng nói: "Lần này buổi đấu giá cùng sở hữu 30 kiện bảo vật muốn đấu giá, bao hàm đan dược, các loại vũ khí các phương diện bảo vật quý hiếm. Hiện tại bắt đầu đấu giá kiện vật phẩm thứ nhất ---- -- khóa cực phẩm Tụ Khí Đan, mọi người đều biết, đan dược bình thường chia làm thượng trung hạ tam phẩm, hạ phẩm đan dược, tạp khí rất nhiều, cần muốn tiêu tốn rất nhiều thời gian chiết xuất. Phẩm chất càng cao đan dược, đối với tu hành trợ giúp rất lớn, chỉ là cũng thừa thốt vô cùng. Viên này cực phẩm Tụ Khí Đan chính là Dược Vương Cốc xuất phẩm, chỉ có một khóa. Phục dụng về sau, bên trong thân thể có thể lập tức sinh ra tinh thuần chân khí,

Tăng tiến tu vi, không cần bất luận cái gì tinh luyện tức có thể sử dụng, thích hợp tụ khí hậu kỳ võ đạo lục trọng cảnh võ giả xông vào thất trọng cảnh lúc sử dụng. Giá khởi đầu 100 mai kim tệ, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn mười cái, hiện tại bắt đầu giá bắt đầu!"

Cái kia người chủ trì đấu giá vừa dứt lời, phía dưới đám người lập tức ồn ào lên.

"150 mai kim tệ!"

"Hai trăm mai kim tệ!"

"Là Dược Vương Cốc đan dược a, ta ra ba trăm mai kim tệ!"

"Ba trăm hai mươi mai kim tệ!"

"Ba trăm năm mươi mai kim tệ!"

Phía dưới đám người không ngừng có người ra giá, hiển nhiên Dược Vương Cốc xuất phẩm đan dược rất được hoan nghênh, giá cả từng bước nâng lên.

"Nếu là có cực phẩm Dưỡng Khí Đan liền tốt. Cực phẩm Tụ Khí Đan, đó là tứ đến lục trọng cảnh Tụ Khí Kỳ võ giả sử dụng đan dược. Ta hiện tại mới võ đạo nhị trọng cảnh, còn kém xa lắm đâu!" Lầu năm khách quý phòng nhả gian bên trong, Diệp Tinh nhìn phía dưới đấu giá, trầm nghĩ trong lòng.

Bình thường Dưỡng Khí Đan là một đến ba nặng cảnh võ giả sử dụng, Tụ Khí Đan thì là tứ đến lục trọng cảnh võ giả sử dụng. Diệp Tinh tối hôm qua mới vừa vận đột phá đến nhị trọng cảnh, khoảng cách tam trọng cảnh cũng còn có đoạn khoảng cách, huống chi là tứ trọng cảnh. Bởi vậy, phía dưới phòng đấu giá cực phẩm Tụ Khí Đan đấu giá, . Diệp Tinh chỉ là nhìn cái náo nhiệt, cũng không tính xuất thủ.

"Bốn trăm năm mươi mai kim tệ!"

"Bốn trăm sáu mươi mai kim tệ!"

Dược Vương Cốc cái này mai cực phẩm Tụ Khí Đan, giá cả biểu rất mạnh, trực tiếp so giá khởi đầu lật bốn lần nhiều, cuối cùng lấy bốn trăm chín mươi mai kim tệ giá cả thành giao. Cực phẩm Tụ Khí Đan tuy nhiên trân quý, nhưng dù sao thì một khóa, một khóa Tụ Khí Đan có thể bán được bốn trăm chín mươi mai kim tệ, không thể không nói là phi thường lợi hại.

"Hiện tại bắt đầu đấu giá kiện vật phẩm thứ hai —— Ngân Ti Nhuyễn Giáp. Ngân Ti Nhuyễn Giáp là áp dụng trân quý bí ngân tia bên mà thành, mềm mại mà cứng cỏi, có thể thiếp thân mặc lên người, đao kiếm khó thương. Giá khởi đầu 500 mai kim tệ, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn mười mai kim tệ, hiện tại bắt đầu giá bắt đầu!" Trên đài đấu giá cái kia người chủ trì đấu giá cao giọng nói ra.

Phía dưới vừa mới yên tĩnh đám người, lần nữa ồn ào lên.

"Năm trăm hai mươi mai kim tệ!"

"Ta ra năm trăm năm mươi mai kim tệ!"

"Năm trăm sáu mươi mai kim tệ!"

"Lão tử ra sáu trăm mai kim tệ!"

Phía dưới rất nhiều người đều tại đấu giá. Hiển nhiên rất nhiều người đều muốn Ngân Ti Nhuyễn Giáp. Dù sao mua kiện Ngân Ti Nhuyễn Giáp, thời khắc nẫu chốt có thể bảo mệnh dùng. Có chút võ giả tiến vào Yêu Thú Sơn Mạch cùng Yêu thú chém giết lúc, nếu có Ngân Ti Nhuyễn Giáp phòng thân, có thể tăng lên trên diện rộng thực lực, giảm xuống chiến đấu nguy hiểm. Mà thương nhân phú hào mua sắm Ngân Ti Nhuyễn Giáp, suy nghĩ có thể dùng đến bảo mệnh, một ít Cừu gia kẻ thù nếu như phải thích khách sát thủ đến đây ám sát lời nói, Ngân Ti Nhuyễn Giáp nói không chừng liền có thể cứu phía trên nhất mệnh.

Hiển nhiên Ngân Ti Nhuyễn Giáp là kiện rất tốt phòng thân áo giáp, người người đều muốn.

"Tám trăm mai kim tệ!" Lầu năm khách quý phòng nhã gian bên trong, Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này trăm giọng báo giá nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 65:: Túi càn khôn :

Lập tức theo sáu trăm mai nhảy đến tám trăm mai kim tệ, theo Diệp Tinh báo giá, phía dưới đám người hơi hơi yên tĩnh. Hiển nhiên tám trăm mai kim tệ đã vượt qua rất nhiều người tiếp nhận phòng tuyến cuối cùng.

"Tốt, số một khách quý phòng ra giá tám trăm mai kim tệ, còn có không có giá cao hơn." Cái kia người chủ trì đấu giá cất cao giọng nói.

"Tám trăm mười mai kim tệ!" Phía dưới trong phòng đấu giá có người hô.

"Tốt, tám trăm mười mai kim tệ, còn có không có càng —— "

"Chín trăm mai kim tệ!"

"Tốt, số một khách quý phòng ra giá chín trăm mai kim tệ, còn có không có cao hơn." Cái kia người chủ trì đấu giá ánh mắt liếc nhìn toàn trường, cao giọng nói: "Còn có không có cao hơn? Chín trăm mai kim tệ một lần, chín trăm mai kim tệ hai lần, chín trăm mai kim tệ ba lần, tốt, thành giao!"

"Đồng!" Cái kia người chủ trì đấu giá cầm trong tay Tiểu Kim nện hướng đấu giá trên bàn vừa gõ, giải quyết dứt khoát, thành giao.

"Hiện tại bắt đầu đấu giá kiện vật phẩm thứ ba —— 《 Kim Cương quyền pháp 》, 《 Kim Cương quyền pháp 》 chính là Phật môn một vị cao tăng sáng tạo. Là Huyền Cấp hạ phẩm quyền pháp, cương mãnh vô cùng. Thích hợp chân khí hùng hậu người sử dụng, uy lực cực lớn. Giá khởi đầu 1000 mai kim tệ, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn 100 mai kim tệ, hiện tại bắt đầu giá bắt đầu!"

"Ta ra một ngàn năm trăm mai kim tệ!"

"Một ngàn tám trăm mai kim tệ!"

"Hai ngàn mai kim tệ!"

Phía dưới đám người lâm vào kịch liệt đấu giá bên trong.

Lầu năm số một khách quý phòng trong gian phòng trang nhã.

Một tên bồi bàn cầm một kiện Ngân Tì Nhuyễn Giáp đi vào phòng bên trong.

"Có thể vàng, thật mẹ nó thoải mái, chín trăm mai kim tệ giá cả, đánh xong 60%, chỉ cần năm trăm bốn mươi mai kim tệ. Tương đương với giá khởi đầu." Diệp Tinh trả hết năm trăm bốn mươi mai kim tệ, tiếp nhận Ngân Tì Nhuyễn Giáp.

Ngân Tì Nhuyễn Giáp ngân quang lóng lánh, là một kiện hơi mỏng Tì Y, lạnh lạnh mát mát, có thể bảo vệ chính thân thể.

"Cái này áo giáp thật mỏng, ta thử nhìn một chút có phải là thật hay không đao kiếm khó thương!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, rút ra bên hông lợi kiếm, đối với Ngân Tì Nhuyễn Giáp dùng lực cứa đi xuống.

"C-K-Í-T..T...T!" "Chi chi C-K-Í-T..T...T!"

Một trận rộn người thanh âm vang lên theo.

Diệp Tinh vội vàng cầm lấy Ngân Tì Nhuyễn Giáp tỉ mỉ quan sát dưới. Chỉ gặp Ngân Tì Nhuyễn Giáp cơ hồ may không tổn hao gì, phía trên chỉ có một đạo vô cùng vô cùng tiểu nhân nhọt vết cắt, còn về bí ngân tia suy nghĩ một cái đều không đoạn. Loại trình độ này vết cắt, suy nghĩ muốn tới mấy trăm cái, mới có thể làm gãy một cái bí ngân tia. Nói cách khác cái này Ngân Tì Nhuyễn Giáp đúng là đao kiếm khó thương, có thể rất tốt bảo hộ thân thể trái tim các bộ vị.

"Cái này mua bán giá trị!" Diệp Tinh lúc này đem Ngân Tì Nhuyễn Giáp thu nhập bao khóa bên trong, sau đó tiếp tục chú ý xuống phương buổi đấu giá.

《 Kim Cương quyền pháp 》 cương mãnh vô cùng, chính là Huyền Cấp hạ phẩm công pháp. Tuy nhiên Diệp Tinh ý động rất lợi hại, nhưng vẫn là nhện xuống trong lòng đục vọng. Dù sao chuyện này chánh thức mục tiêu là mua sắm túi càn khôn, khác đồ vật chỉ có thể bài xích muốn vị trí. Trong khoảng thời gian này tất cả tích súc, Diệp Tinh tất cả đều mang ở trên người, tổng cộng Bát Thiên đến mai kim tệ. Mua Ngân Ti Nhuyễn Giáp tiêu xài năm trăm bốn mươi mai kim tệ, còn thừa lại bảy ngàn năm trăm mai hai bên kim tệ. Ngân Ti Nhuyễn Giáp dù sao cũng mới 500 mai kim tệ hai bên, chuyện nhỏ nhất, mua một kiện không có quan hệ gì. Nhưng mà 《 Kim Cương quyền pháp 》 loại này Huyền Cấp hạ phẩm bí tịch, không có một 2000 kim tệ là tuyệt đối bất khả được. Diệp Tinh lo lắng mua xuống 《 Kim Cương quyền pháp 》 bí tịch, lập tức ít đi một 2000 kim tệ, sẽ ảnh hưởng đến đẳng sau mua túi càn khôn. Vạn nhất túi càn khôn đấu giá cạnh tranh rất lợi hại kịch liệt, còn kém như vậy một 2000 kim tệ, chẳng phải là hối tiếc không kịp.

Bởi vậy, Diệp Tinh trực tiếp đoạn tuyệt mua sắm hán đồ vật tưởng niệm, chuẩn bị các loại túi càn khôn sau khi xuất hiện, đang xuất thủ.

《 Kim Cương quyền pháp 》 đấu giá có chút kịch liệt, loại uy lực này đại quyền pháp, rất lợi hại thích hợp đi cương mãnh lộ tuyến võ giả sử dụng. Cuối cùng 《 Kim Cương quyền pháp 》 lấy hai ngàn năm trăm mai kim tệ giá cả bị số sáu khách quý phòng mua đi.

Sau hơn một giờ bên trong, lại có mười mấy kiện đồ vật đấu giá mà ra. Vật phẩm bán đấu giá đến đẳng sau càng ngày càng trân quý, có mấy kiện đều là khiến Diệp Tinh tâm động vô cùng. Ti như có bộ Huyền Cấp trung phẩm kiểm pháp bí tịch 《 Toàn Phong Kiểm pháp 》, giá khởi đầu là ba ngàn mai kim tệ,

Cuối cùng giá sau cùng là bốn ngàn sáu trăm mai kim tệ. Diệp Tinh trước mắt tu luyện vền vện Hoàng giai thượng phẩm 《 Lăng Phong Kiếm Pháp 》, cái này 《 Toàn Phong Kiểm pháp 》 đối Diệp Tinh tới nói tự nhiên dự hoặc vô cùng. Có điều vì Càn Khôn Bồ Đại, Diệp Tinh chỉ có thể cưỡng ép nhịn xuống. Dù sao Càn Khôn Bồ Đại quá trọng yếu, quan hệ đến chính mình đến tiếp sau phát triển. Mà lại túi càn khôn, chỉ có Vạn Bảo Lâu buổi đấu giá mới có mua, địa phương khác căn bản không có mua.

"Làm sao còn chưa tới túi càn khôn? Cũng nhanh đến đi!" Diệp Tinh đang nóng nảy chờ đợi bên trong, buổi đấu giá rất mau vào được thứ hai mươi lăm kiện bảo vật —— Bát Bảo Huyền Linh Đan.

Bát Bảo Huyền Linh Đan là chuyên môn dùng để trùng kích Tiên Thiên cảnh, khai mở đan điền Cực Phẩm Linh Đan, loại linh đan này đối chín tầng cảnh võ giả dự hoặc đặc biệt lớn. Chính tầng lầu năm khách quý phòng đều lâm vào kịch liệt đấu giá bên trong.

Lại qua một khắc đồng hồ về sau, buổi đấu giá tiến vào thứ hai mươi bảy kiện đồ vật.

"Hiện tại bắt đầu đấu giá thứ hai mươi bảy kiện bảo vật —— túi càn khôn." Cái kia người chủ trì đấu giá cất cao giọng nói: "Túi càn khôn là áp dụng không gian túi Thử Yêu da thú mao tăng thêm nhiều loại tài liệu quý hiếm từ Tiên Thiên cảnh luyện khí sư chế tác mà thành. Không gian túi chuột là một loại vô cùng đặc thù lại rất khó bắt Yêu thú, nó da lông bên trên có thần kỳ đường vân, có người phỏng đoán đó là thiên địa pháp tắc thực chất thể hiện. Từ không gian túi chuột da lông chế thành túi càn khôn, cũng theo đó ứng có thần kỳ công năng. Trong túi tự thành một vùng không gian. . "

"Tưởng tượng một chút, mang theo trong người một cái túi càn khôn, xuất hành sẽ có bao nhiêu tiện lợi. Vô luận là cái gì rườm rà nặng nề đồ vật đều có thể ném vào trong túi càn khôn, mà không cần cầm tại hai tay. Một số võ giả bằng hữu tiến vào Yêu Thú Sơn Mạch săn giết yêu thú lúc, càng là có thể đem săn giết yêu thú ném đi trong túi càn khôn, có thể thắng lợi trở về."

"Tốt, không cần nói nhảm nhiều lời, hiện tại bắt đầu đấu giá túi càn khôn, giá khởi đầu 5000 mai kim tệ, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn 100 mai kim tệ!" Cái kia người chủ trì đấu giá kêu lớn.

Vừa dứt lời, đã có người bắt đầu báo giá.

"5100 mai kim tệ!"

"5,200 mai kim tệ!"

"5500 mai kim tệ!"

...

"6,300 mai kim tệ!"

"6,500 mai kim tệ!"

Tuy nhiên báo giá cũng không có nhiều người, nhưng giá cả tại liên tiếp tề cao, lầu bốn phòng đấu giá cơ bản không ai báo giá, phần lớn là lầu năm khách quý phòng cao thượng đang kịch liệt đấu giá.

Đẳng sau mấy món bảo vật phần lớn là lầu năm phòng cao thượng tại đấu giá. Dù sao hơn ngàn mai kim tệ giá cả, đã siêu nhiên lầu bốn mọi người mua sắm phạm trù. Có ít người có lẽ táng gia bại sản phía dưới, cũng là có thể mua cái trước túi càn khôn. Nhưng này dạng thì mất đi mua sắm ý nghĩa. Tuy nhiên rất nhiều người đều vô cùng muốn mua một cái túi càn khôn, nhưng nếu trả giá đắt quá mạnh mẽ, là sẽ không mua. Dù sao túi càn khôn không thể gia tăng thực lực, cũng liền Diệp Tinh loại này lưỡng giới chạy thương nhân, đối túi càn khôn nhu cầu mới như vậy bức thiết.

"7,100 mai kim tệ!"

"7,200 mai kim tệ!"

Giá cả đạt tới bảy ngàn mai kim tệ về sau, kéo lên tốc độ lập tức hạ xuống rất nhiều

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 66:: Người áo xám :

Số một khách quý trong phòng, Diệp Tinh một mực đang mật thiết chú ý túi càn khôn giá cả, cũng không có vội vã báo giá.

"Bảy ngàn năm trăm mai kim tệ!"

Dừng lại hồi lâu, lâu năm khách quý phòng phòng cao thượng có người báo giá nói.

"Tốt, số bảy khách quý phòng báo giá bảy ngàn năm trăm mai kim tệ, còn có hay không cao hơn." Người chủ trì đấu giá cất cao giọng nói.

Đấu giá hiện trường hoàn toàn yên tĩnh, không ai lên tiếng. Bảy ngàn năm trăm mai kim tệ đã là một cái phi thường cao giá cả.

"Bảy ngàn năm trăm mai kim tệ một lần, bảy ngàn năm trăm mai kim tệ hai lần, bảy ngàn năm trăm——"

"7,600 mai kim tệ!"

"Tốt, số một khách quý phòng ra giá 7,600 mai kim tệ! Còn có hay không cao hơn." Người chủ trì đấu giá cao giọng nói.

"7,700 mai kim tệ!" Số bảy khách quý phòng truyền ra một thanh âm.

"Túi càn khôn, ta tình thế bất buộc!" Số một khách quý trong phòng, Diệp Tinh ánh mắt nhất động, trầm giọng nói: "Bát Thiên mai kim tệ!"

"8,100 mai kim tệ!" Cái kia số bảy khách quý phòng chần chờ sau một hồi, báo giá nói.

"8,500 mai kim tệ!" Diệp Tinh tiếp tục báo giá nói.

Lúc này toàn bộ phòng đấu giá triệt để yên tĩnh xuống, cái kia số bảy khách quý phòng cảm thấy cũng từ bỏ, không có người còn dám tăng giá. Dù sao 8,500 mai kim tệ đã coi như là rất cao. Mà lại Diệp Tinh báo giá khí thế rất mạnh, trực tiếp tăng giá 500 kim tệ.

"Tốt, 8,500 mai kim tệ, còn có không có cao hơn. 8,500 mai kim tệ một lần, 8,500 mai kim tệ hai lần, 8,500 mai kim tệ ba lần, thành giao!" Cái kia người chủ trì đấu giá đem Tiểu Kim nện hướng trên mặt bàn vừa gỗ, hoàn thành định giá. Sau đó tiếp tục đấu giá cái tiếp theo bảo vật.

Lâu năm số một khách quý phòng nhả gian bên trong, Diệp Tinh tâm tình rất là kích động, các loại sau một lát, người thị giả kia bưng khay rót cực tới. Trên khay thình lình chính đề đó một cái thanh sắc cái túi nhỏ. Cái túi tàng ngoài có phong cách cổ xưa đường vân.

Diệp Tinh không kịp chờ đợi tiếp nhận túi càn khôn, lập tức cắn nát đầu ngón tay, đem một máu tươi tại túi càn khôn bên trên. Túi càn khôn là một loại Bán Linh tính bảo vật, cần máu nhận chủ. Nhận chủ về sau, chỉ có túi càn khôn chủ người mới có thể mở ra túi càn khôn, người khác là không thể sử dụng. Đương nhiên, nếu là túi càn khôn chủ nhân chết, túi càn khôn tự nhiên lại hội một lần nữa biến thành vô chủ chi vật.

Máu tươi tại túi càn khôn bên trên, rất nhanh thay đổi bị túi càn khôn hấp thu đi vào, túi càn khôn tàng ngoài phong cách cổ xưa đường vân bắt đầu nhuyển động.

Sau một khắc ——

"Ông!"

Một cỗ rất lợi hại cảm giác kỳ diệu xuất hiện tại Diệp Tinh trong đầu, thức hải bên trong cảm thấy có thể cảm ứng được trong túi càn khôn không gian, cái không gian kia chỉ có một cái phòng kích cỡ tương đương, bên trong rỗng tuếch, không có thả bất kỳ vật gì.

Diệp Tinh trong lòng hơi động, mở ra túi càn khôn miệng túi, cầm trong tay bao khóa hướng trong túi càn khôn đựng đi. Làm bao khóa đến túi càn khôn miệng túi lúc, sau một khắc, cảnh tượng kỳ dị xuất hiện, có một cỗ thần bí năng lượng trong nháy mắt bao phủ bao khóa.

Chỉ gấp bao khóa cấp tốc thu nhỏ, không bao lâu liền chui vào trong túi càn khôn.

"Quá thú vị!" Diệp Tinh trong lúc nhất thời cảm thấy mới lạ vô cùng, bắt đầu cầm túi càn khôn thử đi thử lại nghiệm lấy.

Phía dưới lầu bốn buổi đấu giá tại như hòa như đồ tiến hành, cũng không lâu lắm, sau cùng ba kiện bảo vật cũng tận đều là đấu giá mà ra. Chính buổi đấu giá cuối cùng hai canh giờ rưỡi, tuyên bố kết thúc.

Đấu giá sau khi kết thúc, Diệp Tinh lại tại Vạn Bảo Lâu bên trong nhanh chóng mua sắm rất nhiều Dưỡng Khí Đan những vật này, sau đó nhanh chóng nhanh rời đi Vạn Bảo Lâu theo Lạc Nhật thành Uy Viễn tiêu cục phương hướng mà đi.

Lý Vân Long ngày hôm nay vừa vặn muốn áp tiêu tiến về Phụng Hoàng trấn. Diệp Tinh hôm qua liền cùng hắn thương lượng xong, đấu giá sau khi kết thúc, thì lập tức cùng hắn tụ họp tiến về Phụng Hoàng trấn.

Giờ phút này, Uy Viễn tiêu cục trước cửa, chính ngừng lại tám chín cỗ xe ngựa, trên xe ngựa có chồng chất hàng hóa, có ngồi người. Tiêu cục đồng dạng có hai cái nghiệp vụ, một cái là áp tiêu đưa hàng, một cái là hộ tống nhân viên, an toàn đến mục đích là đủ.

Tại tiêu xa chung quanh, có 20 thớt ngựa chiến, lập tức ngồi hai mươi cái tiêu sư, có năm sáu cái đều là nhất trọng cảnh võ giả.

"Lý tiêu đầu, người vị bằng hữu nào lúc nào đến nha! Có khách đang thúc giục.

" bên trong một tên tiêu sư cưỡi ngựa chậm rãi bước đi vào Lý Vân Long bên cạnh, hỏi.

"Cũng nhanh, cách ước định thời gian còn thiếu một chút, đợi thêm một khắc đồng hồ. Nếu như còn chưa tới, chúng ta chỉ có trước lên đường!" Lý Vân Long trầm giọng nói.

"Ừm, tốt! Ta đi nói với khách nhân dưới." Tên kia tiêu sư gật gật đầu, bỗng nhiên nói: "A, Lý tiêu đầu mau nhìn , bên kia có cái thanh niên tiểu tử tới, là bằng hữu của người sao?"

Lý Vân Long lúc này quay đầu nhìn lại, chỉ gặp đường đi bên kia một cái lưng đeo cái bao, dẫn theo trường kiếm thanh niên mặc áo xanh chính bước nhanh hướng bên này đi tới.

"Ha-Ha, Đúng vậy!" Lý Vân Long lúc này giục ngựa đi qua, cười vang nói: "Diệp huynh đệ, người lại không đến, lão ca ta coi như lên đường nha!"

"Ta có thể không có trễ, thời gian vừa vặn, ta đứng giờ đi!" Diệp Tinh cười nói, thả người nhảy lên, nhảy lên bên trong một thớt ngựa chiến.

"Ha-Ha, lên đường!" Lý Vân Long trầm giọng quát.

Nhất thời toàn bộ tiêu cục đội xe chậm rãi lên đường, ra khỏi cửa thành, liền chỉ hướng Phụng Hoàng trấn phương hướng mà đi.

Rộng lớn đường đất vàng bên trên, bánh xe cuộn cuộn, móng ngựa cộc cộc, kích thích một mảnh bụi đất.

"Vân Long đại ca, các người áp tiêu hội thường xuyên cùng sơn tặc cường đạo chém giết sao?" Diệp Tinh hỏi. Lộ trình nhàm chán, nói chuyện chẳng những có thể giải buồn, còn có thể gia tăng kinh nghiệm giang hồ.

"Chém giết lời nói, thực cũng không nhiều. Không trải qua thường xuyên theo sơn tặc liên hệ, chỉ cần ven đường chuẩn bị tốt mà nói, cơ bản đều có thể bình an vô sự. Dù sao cường đạo cũng là người, có thể tránh khỏi thương vong. , hòa khí sinh tài, đây là tất cả mọi người hi vọng. Trừ phi song phương không thể đồng ý lúc, có lẽ có thể vãng vãng ăn chúng ta lúc, những cường đạo đó mới sẽ động thủ." Lý Vân Long nói ra.

Đội xe chậm rãi tiến lên, hai bên cây cối không ngừng rút lui.

Diệp Tinh đang cùng mấy cái người tiêu sư tán gẫu.

Bỗng nhiên ——

"Giá giá giá!"

Thân thể đằng sau truyền lại một trận gấp rút tiếng vó ngựa, thanh âm từ xa mà đến gần, cấp tốc áp sát tới.

Diệp Tinh không khỏi quay đầu nhìn về sau lưng nhìn lại. Chỉ gặp đường đất vàng rẽ ngoặt cuối đường khói bụi cuộn cuộn, một vị áo bào xám chính giục ngựa cuộn cuộn mà tới. Người áo bào tro kia đi được cực kỳ cuồng quít, trên đầu mang theo mũ rộng vành bởi vì cấp tốc chạy vội phía dưới có vẻ hơi nghiêng lệch, đều không lo lắng chỉnh lý. Móng ngựa cộc cộc, nhanh như chớp liền vượt qua tiêu cục đội xe, chỉ hướng phía trước chạy như điên.

"A, Vân Long huynh, vừa rồi vị kia người áo xám hẳn là chúng ta hai ngày trước tại Phong Vân Khách Sạn gặp được vị kia Ngũ Độc Giáo người a?" Diệp Tinh chỉ chỉ vị kia người áo xám rồi đi bóng lưng nói. Người áo xám này cho Diệp Tinh ấn tượng rất sâu sắc, cái kia âm lãnh cổ quái khí tức, khiến Diệp Tinh rất lợi hại không được tự nhiên.

"Ừm, không sai, là người này. Người này thực lực cũng không yếu, chỉ là hắn vừa rồi bộ dáng tựa như là đang chạy trốn chết?" Lý Vân Long nghi ngờ nói, một đôi mắt to như chuông đồng tràn ngập không hiểu.



Hai người đang nói, sau lưng đột nhiên lại là một trận tiếng vó ngựa vang lên.

"Cộc cộc!" "Cộc cộc cộc!"

Chỉ gặp một tên gánh vác bảo kiếm nam tử mũi ưng, trên mặt sát khí, ánh mắt âm ngoan, mạnh mẽ quật lấy roi ngựa, ngựa chiến tê mình, nhanh chân phi nước đại, trong nháy mắt liền vượt qua Uy Viễn tiêu cục đội xe, hướng phía trước cấp tốc đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 67:: Lưỡng bại câu thương :

Người áo xám vừa đi không bao lâu, đường đất vàng lặn nửa khói bụi cuốn cuộn.

"Cộc cộc!" "Cộc cộc cộc!"

Chỉ gặp một tên gánh vác bảo kiếm nam tử mũi ưng, trên mặt sát khí, ánh mắt âm ngoan, mạnh mẽ quật lấy roi ngựa, ngựa chiến tê mình, nhanh chân phi nước đại, trong nháy mắt liền vượt qua Uy Viễn tiêu cục đội xe, hướng phía trước cấp tốc đuổi theo.

"Đây không phải là Cuồng Phong Khoái Kiếm Triệu Thiên Huyền cái kia tạp chủng sao? Ta nhờ vào!" Râu quai nón Lý Vân Long nói thầm lấy, chỉ hướng Triệu Thiên Huyền đi xa bóng lưng, hung hăng nói ra cục đàm. Hiên nhiên Lý Vân Long trong lòng cũng kìm nén một hơi.

"Kỳ quái, hai người này làm sao đồng thời xuất hiện ở đây." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, "Cái kia Triệu Thiên Huyền giống như đang đuổi giết người áo xám!"

"Rất không có khả năng đi!" Lý Vân Long lắc đầu nói: "Người áo xám kia công lực không thấp, coi như không phải chín tầng cảnh, cũng hẳn là bát trọng cảnh võ giả. Mà lại Ngũ Độc Giáo nhân thủ đoạn nhiều rất lợi hại, các loại độc trùng độc dược, nào có dễ đối phó như vậy. Triệu Thiên Huyền cái kia tạp chủng chẳng lẽ nhân rồi không chuyện gì làm đi trêu chọc Ngũ Độc Giáo người?"

"Cái kia không được rõ lắm. Có điều hai ngày trước Triệu Thiên Huyền cướp đoạt chúng ta chỗ ngồi, ta cảm giác rất lớn nguyên nhân là bởi vì người áo xám tại chúng ta bàn bên, cái kia Triệu Thiên Huyền đang ngó chừng người áo xám." Diệp Tinh trầm giọng nói: "Mà lại vừa rồi người áo xám trốn được rất gấp, dạng như vậy không giống như là đang đuổi đường, mà giống như là đang chạy trốn chết!"

"Ách, người nói cũng có đạo lý. Có điều ai mặc kệ nó. Hai cái đều không là đồ tốt, đều là tạp chủng!" Lý Vân Long hùng hùng hổ hổ nói.

Bánh xe cuốn cuộn, móng ngựa cộc cộc, kích thích một mảnh bụi đất.

Đội xe đại khái lại chạy 5 sáu canh giờ, sắc trời dần dần tối xuống.

"Ngừng!" Lý Vân Long trầm giọng nói: "Phía trước có phiến rừng cây, bây giờ sắc trời đã tối, mọi người xứng tốt lều vải, chúng ta đêm nay thì tại cái kia phiến rừng cây ngủ lại một đêm."

Lý Vân Long kinh nghiệm giang hồ lão đạo, làm lần này áp tiêu tiêu đầu. Theo hẳn ra lệnh một tiếng, đội xe chậm rãi lái vào trong rừng cây nhỏ. Hai mươi vị tiêu sư hiệp trợ khách nhân đem từng cái lều vải đều dựng tốt. Mọi người tùy ý ăn chút lương khô, sau đó nói chuyện phiếm một lát, liền bắt đầu nằm xuống nghỉ ngơi, dù sao đuổi cả ngày lộ trình, rất nhiều người cũng đều mệt mỏi. Mà lại buổi sáng ngày mai vẫn phải sáng sớm đi đường, từng cái tự nhiên đều sớm nằm xuống nghỉ ngơi.

Đêm tối, trong rừng gió nhẹ, gọi lên lá cây vang sào sạt. Ánh trăng trong ngần chiếu rọi mà xuống, lưu lại gập gập pha tạp bóng hình.

Một cây đại thụ chạc cây bên trên, Diệp Tinh ôm kiếm mà nằm, nằm trên cây nghỉ ngơi. Trừ Diệp Tinh bên ngoài, Lý Vân Long cùng mấy cái võ giả cấp bậc tiêu sư bọn họ cũng không có ngủ lều vải, cũng đều nằm trên cây nghỉ ngơi.

Dù sao một khi trở thành võ giả, không đơn giản thân thể tổ chất viễn siêu thường nhân, ý thức phương diện cũng có thể phân tâm làm việc khác. Đang ngủ nghỉ ngơi đồng thời, còn có thể duy trì một điểm cảnh giác. Bốn phía nếu là có cái gì dị thường động tĩnh, nằm trên tàng cây cũng có thể cấp tốc phát giác.

Đương nhiên, trừ cái đó ra, cũng có sáu tên tiêu sư phụ trách thay phiên tuần tra ban đêm.

"Bây giờ ta đã có Càn Khôn Bối Đại, sau khi trở về phải khuếch trương đại sinh ý quy mô. Tranh thủ sớm một chút mua sắm một đầu Tiên Thiên cảnh Yêu thú, có điều Tiên Thiên cảnh Yêu thú quá đắt, ít nhất phải 100 ngàn mai kim tệ trở lên. Bằng vào ta trước mắt tốc độ kiếm tiền, sợ rằng cũng phải đợi mấy tháng lâu, tốn thời gian quá dài. Vẫn là mua trước đầu tám chín cấp Yêu thú so sánh thực sự. A, đối Phương Hoàng trấn Ngự Thú trai đầu kia Tật Phong Báo cũng rất không tệ, cũng mới một vạn sáu ngàn mai kim tệ, ta trong tiệm một tháng lợi nhuận không kém sai liền có thể mua xuống." Diệp Tinh nhắm mắt nằm ở trên nhánh cây, trong đầu suy nghĩ xuất hiện, một điểm buồn ngủ đều không có, "Ai, không có chút nào buồn ngủ, tính toán không muốn. Đi trước luyện hai giờ kiếm pháp, trở lại nghỉ ngơi."

Diệp Tinh trong lòng hơi động, trên cây cành lá lắc lư, theo chạc cây phía trên xoay người nhảy xuống.

"Diệp huynh đệ, làm gì đi đâu?" Trên cây Lý Văn Long quay đầu hỏi.

"Ha ha, ngủ không được, chuẩn bị đi trong rừng biết luyện kiếm, trở lại nghỉ ngơi!" Diệp Tinh cười cười,

Tay cầm trường kiếm, chỉ hướng phía trước rừng cây chỗ sâu.

Luyện tập kiếm pháp, dùng sức quá mạnh lúc, lợi kiếm vạch phá không khí, bình thường đều biết sinh ra trận trận tiếng kiếm rít. Vì không quấy rầy đội xe mọi người nghỉ ngơi, Diệp Tinh dự định chọn cái hơi xa một chút lùm cây tu luyện.

Dù sao nơi này cũng chỉ là Liên Vân sơn mạch khu vực bên ngoài, cơ bản không có lợi hại gì Yêu thú ẩn hiện. Cấp một cấp hai Yêu thú, Diệp Tinh hoàn toàn có thể nhẹ nhõm ứng phó.

Bầu trời đêm không mây, trăng sáng sao thưa, sao lốm đốm đầy trời, tô điểm tại trong bầu trời, ánh trăng trong ngần chiếu xạ xuống.

Mượn trời sao ánh trăng, Diệp Tinh tay cầm trường kiếm, chỉ hướng rừng cây chỗ sâu bước đi.

Hoang sơn dã lĩnh, lùm cây sinh, gai đâm phong phú. May mà Diệp Tinh 《Phi Toàn Bộ》 đã gần đến đại thành, vận chuyển chân khí, chạy vội ở giữa như giẫm trên đất bằng.

Tốc độ thật nhanh, mắt một lúc, đại khái đi hai ba dặm địa. Diệp Tinh đi vào một mảnh rừng cây rậm rạp bên trong.

"Nơi này hoàn cảnh không tệ, ngay tại cái này tu luyện tốt!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này rút ra trong tay Tinh Cương Kiếm, đang muốn tu luyện 《Lăng Phong Kiếm Pháp》 lúc.

Đột nhiên ——

"A!"

Một tiếng kêu thê lương thảm thiết âm thanh, vạch phá bầu trời đêm, theo sát vách rừng cây truyền tới.

"Chuyện gì xảy ra? Xảy ra chuyện gì?" Diệp Tinh trong lòng giật mình, lập tức đề cao cảnh giác. Ánh mắt nhìn về phía phải phía trước trong rừng cây.

Vừa rồi cái kia tiếng kêu thảm thiết âm thanh cách cũng không xa, thanh âm vẫn là rất rõ ràng.

"Cái này hoang sơn dã lĩnh, không phải là có người bị Yêu thú tập kích?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này rút kiếm cẩn thận từng li từng tí chỉ hướng phía trước đi đến.

Trong rừng cành lá rậm rạp, mượn cành lá yểm hộ. Diệp Tinh đi lại nhẹ nhàng, giẫm trên mặt đất, cơ hồ không có phát ra nửa điểm tiếng vang, chỉ hướng phía trước rừng cây kín đáo đi tới. .

Theo vừa rồi âm thanh ngọn nguồn, ước chừng đi một hai trăm bước, Diệp Tinh rốt cục nhìn thấy phía trước tình hình.

Chỉ gặp dưới ánh trăng, phía trước trong rừng cây thỉnh thoảng có hai tên nam tử đang đối đầu lấy. Bên trong một tên là cái sử dụng móng vuốt áo xám nam tử, một tên khác thì là một cái sử dụng Thanh Phong Kiếm chừng ba mươi tuổi trên mặt sát khí nam tử mũi ưng.

Thỉnh thoảng chính là ban ngày cái kia giục ngựa mà qua người áo xám cùng Cuồng Phong Khoái Kiếm Triệu Thiên Huyền hai người.

Giờ phút này, cái kia áo xám nam tử sắc mặt tái nhợt vô cùng, hấn cánh tay phải bị lưỡi dao sắc bén chặt đứt, đồ thẩm máu tươi không ngừng theo cánh tay đứt gãy bên trong phun ra, chảy nhỏ giọt mà chảy.

"Giống Vô Tà, ta khuyên ngươi vẫn là ngoan ngoãn giao ra Tử Điện Kim Ưng đi!" Cái kia sử kiếm nam tử thanh sắc bên trong lộ nói.

"Triệu Thiên Huyền, ngươi ta nước giếng không phạm nước sông, ngươi khác khinh người quá đáng." Cái kia áo xám nam tử tay trái bụng bít lấy đồ máu cánh tay phải, nói: "Ta nói ta không có Tử Điện Kim Ưng. Ngươi còn dây dưa không thả, ngươi cho ta Ngũ Độc Giáo dễ trêu không thành!"

"Hừ, có hay không Tử Điện Kim Ưng, đem ngươi túi càn khôn cho ta dò xét một phen chẳng phải sẽ biết." Cái kia nam tử mũi ưng âm thanh lạnh lùng nói: "Lại không giao ra Tử Điện Kim Ưng, đừng trách ta không khách khí!"

"Không khách khí? Ha ha, Triệu Thiên Huyền người giả dạng cái gì, người ẩn đường hơi đen, khóe môi đỏ bừng, chắc hẳn ta Đoạn Trùng Độc đã tiến vào người trái tim bên trong." Áo xám nam tử sắc mặt tái nhợt, cười lạnh nói: "Người ta lường bại câu thương đối với người nào đều không chỗ tốt, không bằng dừng tay như vậy đi!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 68:: 1 thương Bằng :

"Nghĩ hay lắm, không giao ra Từ Điện Kim Ưng, người thôi muốn còn sống rồi đi!" Cái kia nam tử mũi ưng Triệu Thiên Huyền trầm giọng nói.

"Hừ, Triệu Thiên Huyền người khác hùng hổ dọa người." Người áo xám sắc mặt tái nhợt nổi lên một tia cười lạnh, nói: "Người bên trong ta Đoạn Trùng Độc, ai sống ai chết còn chưa nhất định!"

"Vậy ta thì trước hết là giết người, lại vận công bức độc!" Cái kia nam tử mũi ưng nghiêm nghị quát, trường kiếm trong tay cuốn lên trận trận cuồng phong, hóa thành một đạo thanh quang chỉ hướng áo xám nam tử gào thét mà đi.

Áo xám nam tử sắc mặt đại biến, ánh mắt ngưng trọng vô cùng khẩn trương, vội vàng vận khởi trong tay Hắc Thiết trảo nghênh đón.

"Keng!"

Hắc Thiết trảo cùng Thanh Phong Kiếm giao kích đụng vào nhau, sắt thép va chạm, tia lửa tung tóe.

"Keng!" "Bình bình bang bang!"

"Keng keng keng!"

Hai người bắt đầu một vòng mới kịch liệt giao phong. Người áo xám trảo công sắc bén xảo trá, không thể coi thường, có điều bởi vì đoạn một tay, uy lực muốn tan hàng không ít. Mà Triệu Thiên Huyền tuy nhiên bên trong Đoạn Trùng Độc, nhưng Cường Phong kiếm pháp uy lực cực lớn, cảm thấy kéo theo bốn phía khí lưu phun trào, toàn diện đè ép người áo xám đánh.

Nam tử mũi ưng Triệu Thiên Huyền thực lực rõ ràng muốn tại người áo xám giống Vô Tà phía trên. Có điều giống Vô Tà Hắc Thiết trên vuốt bởi có kịch độc, khiến Triệu Thiên Huyền cố kỵ trùng điệp, không dám khinh thường, đánh cho vô cùng cẩn thận.

Tuy nhiên cẩn thận, có điều ra tay lại tàn nhẫn vô cùng.

Nam tử mũi ưng Triệu Thiên Huyền muốn đánh giết người áo xám giống Vô Tà, cướp đoạt cái kia không biết có hay không Từ Điện Kim Ưng. Người áo xám giống Vô Tà cũng biết, nếu không phân sát Triệu Thiên Huyền, hẳn tuyệt khó sống sót. Hắn tự biết cứng rắn thực lực không bằng Triệu Thiên Huyền, có điều Triệu Thiên Huyền cũng bên trong hắn Đoạn Trùng Độc, hẳn trả có lật bàn cơ hội. Chính là tập đâm lê đao thoi khác, song phương liều mạng chém giết.

Ngõ hẹp gặp nhau, quyết tử đấu tranh.

Ba mươi chiều qua đi, song phương chém giết toàn diện thẳng cấp, chiến đấu tiến vào toàn diện gay cấn, đã đến người không chết thì là ta vong cấp độ.

Người áo xám tay cụt đang không ngừng lấy máu, gian nan ngăn cản. Nam tử mũi ưng Triệu Thiên Huyền ẩn đường suy nghĩ càng ngày càng đen, hiển nhiên độc tố so trước đó lại làm sâu sắc rất nhiều. Song phương đều muốn mau sớm giết từ đối thủ, sau đó tại vận công liệu thương.

"Keng!" "Bình bình bang bang!"

"Keng keng keng!"

Bốn phía kinh phong đập trùng, lá rụng cuồng bay. Hai người theo trên cây giết tới dưới cây, lại từ dưới cây nhảy đến chạc cây phía trên kịch liệt chém giết.

Lại qua 20 chiều, bỗng nhiên, một tiếng kêu thê lương thảm thiết âm thanh vạch phá bầu trời đêm, im bật mà dừng.

Nơi xa hai đạo nhân ảnh không nhúc nhích, cảnh ban đêm giống như chết yên tĩnh.

Chỉ gặp cái kia nam tử mũi ưng Triệu Thiên Huyền Thanh Phong Kiếm đã đâm vào người áo xám giống Vô Tà lồng ngực, trường kiếm mạnh mẽ một quấy, trực tiếp xoắn nát người áo xám giống Vô Tà trái tim, đem giết chết. Đồ thẩm máu tươi theo mũi kiếm ngưng ngừng chảy xuống, một lại một, nhuộm đỏ mặt đất lá rụng.

Có điều tuy nhiên đánh giết người áo xám giống Vô Tà, nhưng Triệu Thiên Huyền sắc mặt lại cũng không tốt như vậy nhìn. Chỉ gặp hấn ấn đường biến thành màu đen, bờ môi đỏ bầm, cái trán một lạnh lẽo mồ hôi không ngừng tràn ra. Đặc biệt là bụng bên trong giống Vô Tà trước khi chết nhất kích ra sức phản công. Tại bụng vị trí lưu lại năm đạo thật sâu vết cào, máu thịt be bét, chảy ra máu tươi đều là màu đen nhánh độc huyết.

"Từ Điện Kim Ưng, hi vọng tin tức không sai! Nếu không truy tung cái này giống Vô Tà vài ngày thời gian, đều lãng phí không." Triệu Thiên Huyền không kịp chờ đợi vọt tới người áo xám bên cạnh, cõng xuống người áo xám thì thể bên hông túi càn khôn, hướng bên trong cẩn thận tìm tòi tra.

"Ha-Ha, quả nhiên, nghe đồn giống Vô Tà tại Yêu Thủ Sơn Mạch may mắn đạt được một khóa Từ Điện Kim Ưng Yêu thủ trướng, quả nhiên là thật. Ha ha ha, cái này Từ Điện Kim Ưng là ta Triệu Thiên Huyền." Cái kia nam tử mũi ưng Triệu Thiên Huyền chính lật tới lật lui người áo xám giống Vô Tà túi càn khôn, thần tình kích động hưng phấn vô cùng. "A, thế mà còn có Ngũ Độc Giáo bí tịch 《Ngũ Độc Chân Kinh》, đây thật là niềm vui ngoài ý muốn... Qe!"

Chính kích động lật tới lật lui túi càn khôn, Triệu Thiên Huyền bỗng nhiên biến sắc, một ngụm độc huyết nôn mửa mà ra. Đen nhánh độc huyết trực tiếp đem trên mặt đất lá rụng ăn mòn hơn phân nửa.

"Đáng giận,

Nếu không có trước đó chủ quan, bằng thực lực của ta làm thế nào có thể trúng độc thụ thương. Đáng chết Ngũ Độc Giáo đồ, quý kẻ đa đoan, đợi chút nữa nhất định phải đưa người thi thể chặt thành thịt nát, để giải mối hận trong lòng ta!" Triệu Thiên Huyền trong mắt sát khí thoáng hiện, thân thủ cấp tốc tại bụng mấy cái huyết vị điểm mấy lần, phong bế cái kia mấy chỗ huyết đạo, phòng ngừa độc huyết khuếch tán, sau đó liền bận bịu ngồi xếp bằng, vận công bức độc.

Giờ phút này, nơi xa trong rừng cây, lá cây rậm rạp vô cùng.

Thông qua nhánh lá cây, Diệp Tinh tận mắt nhìn thấy trận này kịch liệt chém giết.

"Chín tầng cảnh thực lực võ giả quả nhiên cường đại rất lợi hại, chỉ sợ một chiêu thì có thể giết ta đi. Cái này Triệu Thiên Huyền võ công coi như trạng thái trọng thương, cũng xa không phải ta có khả năng địch. Nhị trọng cảnh cùng chín tầng cảnh kém chính một chút bảy cấp độ. Thật tốt lường bại câu thương, ngư ông đắc lợi trắng diện, võ công quá thấp cũng chơi không thông a. Không được, ở chỗ này quá nguy hiểm, đáp lấy cái kia tạp chủng tại vận công bức độc, ta phải mau thoát đi nơi này." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này chuẩn bị muốn rời khỏi cánh rừng cây này.

Nhưng mà, vừa đi mấy bước, Diệp Tinh thân hình bỗng nhiên bỗng nhiên dừng lại.

"Đừng, kém chút quên. Ta trước mắt võ công xác thực không được, bắt quá ta có cái này a!" Diệp Tinh thân thủ sờ về phía phía sau, trực tiếp từ sau eo vị trí lấy ra một cây súng lục.

Súng lục này tự nhiên là lần trước cứu Tiểu Hải biểu đệ lúc, . theo lưu manh trên thân thuận tay lấy tới.

"Làm sao bây giờ, đến cùng có nên hay không làm!" Diệp Tinh cảm thương tay có chút điểm khăn trương, trong lúc nhất thời không khỏi lâm vào chần chờ bên trong. Rất rõ ràng một khi giết chết Triệu Thiên Huyền, mang ý nghĩa sẽ có đại khoản tài phú tới tay, có thể để Diệp Tinh trực tiếp bạo giàu lên, mà không cần các loại mây thẳng lâu. Vén vén cái kia hai cái túi càn khôn thì giá trị phía trên vạn kim tệ, huống chi trong túi càn khôn nói không chừng còn sẽ có võ công bí tịch, đây tuyệt đối mê người vô cùng. Nhưng mà, ích lợi cùng tồn tại với phiêu lưu, chín tầng cảnh võ giả như thế nào dễ dàng đổi phó như vậy, một khi giết không chết Triệu Thiên Huyền, Diệp Tinh tình cảnh đem sẽ trở nên cực kỳ nguy hiểm, thậm chí hội mất đi tính mạng.

Đây đúng là cái làm cho người rất khó lựa chọn nan đề, Diệp Tinh không khỏi lâm vào trầm tư, bắt đầu cân nhắc lợi hại.

"Cái này Triệu Thiên Huyền lại là trúng độc lại là thụ thương, ta ở trong rừng len lén liếc chính xác hấn sau đó nổ súng, cái này xác suất thành công cần phải có tám thành trở lên đi. Cái cmm chứ, cơ hội tốt như vậy muốn là bỏ lỡ há không đáng tiếc, tiêu gia ta liệu!" Diệp Tinh cân nhắc một cái, lúc này hướng phía trước đi đến, điều chỉnh tốt nhất nhất phương vị, giờ súng lục lên nhắm ngay rừng cây phía trước Triệu Thiên Huyền.

"Trời cũng giúp ta, hấn cái này tư thế quá tuần tú, vận công bức độc, không nhúc nhích, quả thực cũng là cái bia sống, hắc hắc."

Dưới ánh trăng, phía trước trong rừng cây, giờ phút này Triệu Thiên Huyền chính ngồi xếp bằng, không nhúc nhích, toàn lực vận công bức độc.

"Ok, đã nhắm chuẩn đầu của hấn. Nhất thương Băng, để cái này tạp chủng gặp Diêm Vương đi thôi!" Diệp Tinh trong mắt hung quang thoáng hiện, trực tiếp bóp cò.

"Àm!"

Tiếng súng vang lên, bay ra khỏi nòng súng viên đạn nhanh như thiểm điện, lấy không gì sánh kịp tốc độ chỉ hướng chỉ hướng phía trước rừng cây cái kia Triệu Thiên Huyền đầu kích bắn mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 69:: 《 Cuồng Phong Kiếm Pháp 》 :

Vàng trắng như một thanh lạnh lẽo lưỡi hái, treo không trung, rơi xuống lạnh lẽo quang hoa.

"Lần này có thể thu được Từ Điện Kim Ứng, không bao lâu nữa, coi như Tiên Thiên cảnh cường giả, ta cũng không cần đáng sợ. Đợi ta trước đem độc bức ra "

Triệu Thiên Huyền chính nhắm mắt khoanh chân, toàn lực vận công, một độc huyết bắt đầu theo hân bụng dưới cái kia vết thương vị trí không ngừng bị buộc ra ngoài thân thể.

Gió đêm nhẹ phẩy, trong rừng hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có lá cây vang sào sạt thanh âm.

Đột nhiên ——

"Àm!"

Một thanh âm bỗng nhiên vang lên.

Ngồi xếp bằng bên trong Triệu Thiên Huyền bỗng nhiên toàn thân lông tơ bùng nổ, đột nhiên cảm giác được một cỗ cực độ mãnh liệt cảm giác nguy cơ đang cấp tốc tiếp cận mà đến, cuống quýt ở giữa mở hai mắt ra.

"Huru!"

Chỉ gặp một khóa đầu ngón tay kích cỡ tương đương ' âm khí ' uyển như điện thiểm chỉ hướng hân kích xạ mà đến, cái kia ' âm khí ' tốc độ quả thực nhanh đến mức khó mà tin nổi cấp độ, trong nháy mắt đã đến trước mắt.

"Thật là khủng khiếp âm khí! Tốc độ này ——" Triệu Thiên Huyền hoảng sợ mở to hai mắt, hân xông xáo giang hồ nhiều năm, lần thứ nhất gặp được phát xạ tốc độ nhanh như vậy âm khí, nhanh đến làm người tuyệt vọng. Trong đầu hân chỉ tới kịp toát ra cái này tưởng niệm.

Sau một khắc ——

"Phốc phốc!"

Viên đạn theo Triệu Thiên Huyền mi tâm bắn vào, xuyên qua mà qua, mang theo mấy cái máu tươi óc theo cái ót bay ra ngoài.

Nhất thương nổ đầu, Triệu Thiên Huyền mi tâm xuất hiện một cái lỗ máu, dòng máu chảy nhỏ giọt mà chảy, ' bịch ' một tiếng, ngã trên mặt đất, triệt để không có sinh sống.

Trôi chết, Đường Quốc 《 Phong Vân Bảng 》 cao thủ, chín tầng cánh đỉnh cấp võ giả, giang hồ tên hiệu ' Cuồng Phong Khoái Kiếm ' Triệu Thiên Huyền triệt để tử vong. Hân trước khi chết ánh mắt tràn ngập hoảng sợ cùng thật không thể tin.

Súng lục viên đạn một khi bay ra khỏi nòng súng, tốc độ đem đạt tới khủng bố ba bốn trăm mét mỗi giây, coi như viên đạn bay bắn trên đường cùng không khí lực cản ma sát sẽ có yếu bớt, nhưng vẫn như cũ tiếp cận tốc độ âm thanh, thậm chí càng có thắng chí. Thanh âm trong không khí truyền bá tốc độ là 340 mét mỗi giây 340 m/s . Nói cách khác, Triệu Thiên Huyền nghe được thanh âm thời điểm, viên đạn cũng gần như đồng thời đến hân trên trán. Hân căn bản không có thời gian nào trốn tránh, liên tục tiếp bị viên đạn nhất thương nổ đầu.

"Ha-Ha, bên trong! Bọ ngựa bắt ve chim sẻ núp đằng sau, đồ vật tất cả đều là ta!" Diệp Tinh ánh mắt có khó đề nén kích động, vội vàng theo trong rừng cây lao ra.

Phía trước trên đất trống đang nằm hai bộ thi thể, một đoạn tay cụt. Một bộ là Ngũ Độc Giáo người áo xám kia, hân cánh tay phải chỗ đứt máu tươi chảy nhỏ giọt mà chảy, một mảnh đồ thủy ở ngực vị trí trái tim còn cắm một thanh Thanh Phong Kiếm, còn chưa nhổ đi . Còn khác một cỗ thi thể suy nghĩ tự nhiên là Cuồng Phong Khoái Kiếm Triệu Thiên Huyền. Triệu Thiên Huyền thi thể trên phần bụng có một đạo thật sâu vết cào, giữ lấy đen nhánh đen nhánh độc huyết. Đương nhiên, đây không phải trí mệnh thương thế. Hân trí mệnh thương thế, là trên trán cái kia lỗ máu. Đầu bị xô xuyên, không chết mới là lạ. Cái này tự nhiên là Diệp Tinh kiệt tác.

"Người không phải rất ngông cuồng a, còn không phải chết trong tay ta. Dám cướp ta chỗ ngồi, tiểu gia ta nhất thương tiễn người về Tây Thiên!" Diệp Tinh khoe miệng cong lên một tia cười lạnh, cấp tốc lấy xuống Triệu Thiên Huyền bên hông hai cái túi càn khôn.

Một cái túi càn khôn thì giá trị cực lớn mấy ngàn mai kim tệ, phổ thông võ giả khẳng định mua không nổi, bình thường cũng liền bắt cừu trọng cảnh võ giả mới có tư cách phối hợp túi càn khôn. Hai cái này túi càn khôn, một cái là Triệu Thiên Huyền, một cái khác tự nhiên là Ngũ Độc Giáo người áo xám.

Diệp Tinh ánh mắt cảnh giác dò xét rừng cây bốn phía liếc một chút, cường ép ngăn chặn lập tức mở ra hai cái này túi càn khôn xúc động, lập tức nhanh nhanh rời đi cánh rừng cây này. Đương nhiên, trước khi đi, cũng đem người áo xám nơi ngực chuôi này Thanh Phong Kiếm cũng nhỏ đi.

Cái này Thanh Phong Kiếm là Triệu Thiên Huyền bội kiếm, càn là một thanh chém sắt như chém bùn bảo kiếm, giá trị thiên kim. Như thế đáng tiền, khẳng định phải mang đi.

Vén vén Thanh Phong Kiếm thì giá trị thiên kim, hướng chỉ là trong túi càn khôn đồ, vật. Lần này có thể nói đại hoạch thu hết, Diệp Tinh xem như đánh bạc độc đúng.

Đạt được túi càn khôn về sau, Diệp Tinh tuy nhiên rất muốn đánh mở nhìn xem, nhưng quả thực là nhịn xuống loại này xúc động. Bởi vì nơi đây vừa mới đi qua một trận đại chiến,

Động tĩnh cũng không nhỏ, có trời mới biết sẽ có hay không có người chính chạy tới bên này. Tuy nhiên nơi này hoang sơn dã lĩnh, không có người nào, nhưng không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, đề tránh sinh thêm sự cố. Bởi vậy, Diệp Tinh đạt được Triệu Thiên Huyền cùng giống Vô Tà túi càn khôn về sau, co cẳng liền đi, lập tức rời đi địa điểm chiến đấu.

Hai bên cây cối phi tốc rút lui, Diệp Tinh thi triển 《Phi Toàn Bộ》, một đường đi vội. Ước chừng chạy vội ba năm dặm Địa Hậu, đi vào một góc đại cây dong trước, mới dừng lại tới.

Cây này đại cây dong vô cùng đại, đại khái đã mấy trăm năm năm, thân cây cần ba năm người mới có thể ôm hết ở. Lá cây rậm rạp tươi tốt, nhánh lá cây giống như từng trương mở chống trời ô lớn.

Diệp Tinh đi vào đại cây dong trước, song chân vừa đạp mặt đất, mở ra khinh công, 'suru' một tiếng, phi thân nhảy đến đại cây dong trên cành cây. Sau đó tiếp tục hướng chỗ cao leo lên, đi vào lá cây tươi tốt nhất, bí mật nhất một chỗ mới dừng lại tới.

"Xem trước một chút Triệu Thiên Huyền trong túi càn khôn có cái gì!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này từ bên hông Triệu Thiên Huyền Càn Khôn Bỏ Đại.

Triệu Thiên Huyền chính là võ đạo chín tầng cảnh cao thủ, danh liệt Đường Quốc 《Phong Vân Bảng》 bên trong. Hắn tài sản khẳng định không thấp. Đương nhiên, Diệp Tinh sở dĩ muốn trước nhìn Triệu Thiên Huyền túi càn khôn, thực lớn nhất trông mà thêm vẫn là hắn võ công bí tịch, đặc biệt là mười một đường 《Cuồng Phong Kiếm Pháp》, tại toàn bộ Đường Quốc đều có nhất định uy danh.

Diệp Tinh cắn nát đầu ngón tay, đem một máu tươi tại Triệu Thiên Huyền túi càn khôn bên trên. Nhất thời, Càn Khôn Bỏ Đại phía trên đường vẫn một trận nhúc nhích biến ảo, rất nhanh liền đem Diệp Tinh cái kia máu tươi hấp thu đi vào.

Sau một khắc ——

"Ông!"

Diệp Tinh cảm giác thức hải bên trong một trận chấn động, cùng túi càn khôn sinh ra một loại thần kỳ liên hệ, cảm thấy cảm ứng đồng thời dường như không trong túi càn khôn không gian. Đây cũng là túi càn khôn chỗ kỳ lạ, không gian kia túi chuột da lông phía trên đường vẫn, nghe nói là thiên địa quy tắc diễn hóa, vô cùng thần bí, rất nhiều Tiên Thiên cảnh cường giả đều không có thể nghiên cứu cái hiểu rõ.

Bây giờ, Diệp Tinh thức hải bên trong đã có thể cảm ứng được hai cái túi càn khôn không gian, một cái là Diệp Tinh chính mình túi càn khôn, bên trong tạm thời không có thứ gì, trừ bao khóa kim phiếu bên ngoài, cũng là một số rai rác tạp vật. Còn một cái khác túi càn khôn, tự nhiên là Triệu Thiên Huyền cái kia cướp tới túi càn khôn. Triệu Thiên Huyền trong túi càn khôn đồ, vật rất nhiều, các loại bảo vật, có vũ khí, có bí tịch, có đan dược, còn có kim phiếu kim tệ chờ một chút, suy nghĩ hắn hơn phân nửa tài sản đều ở nơi này.

Diệp Tinh ý thức tại Càn Khôn Bỏ Đại bên trong lật tới lật lui, rất nhanh liền khóa chặt bên trong một bản bí tịch, bí tịch trang bìa thành lĩnh có bốn chữ —— 《Cuồng Phong Kiếm Pháp》.

"《Cuồng Phong Kiếm Pháp》 trong giang hồ uy danh không nhỏ, cái này Triệu Thiên Huyền lại là tên hiệu 'Cuồng Phong Khoái Kiếm', chắc hẳn cái này kiếm pháp phẩm cấp cũng không thấp." Diệp Tinh hơi chuyển động ý nghĩ một chút, thân thủ mở ra túi càn khôn, không kịp chờ đợi đem 《Cuồng Phong Kiếm Pháp》 theo trong túi càn khôn lấy ra.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 70:: 《 Ngũ Độc Chân Kinh 》 :

《 Cuồng Phong Kiếm Pháp 》 bí tịch sách Logo cũ kỹ vàng ố, có vẽ hơi nấm, nhìn qua giống như là nguyên bản.

Diệp Tinh mở ra quyển sách tờ thứ nhất, nhất thời một hàng chữ viết đập vào mi mắt ——

"Gió vốn vô hình, hi nộ vô thường giận mà cuồng lên, trăm mộc chỉ xếp uống rượu đập ca, theo gió mà đi ta Mộc Đạo Nhân du lịch thiên hạ, bất chợt tới có cảm ngộ, lập nên 《 Cuồng Phong Kiếm Pháp 》, chôn ở cái này thâm sơn trong cổ động. Nhìn hữu duyên nhân đạt được về sau, tập kiếm này chiêu, có thể cảm mạnh đỡ yếu, nhiều làm việc thiện sự tình "

Rất rõ ràng 《 Cuồng Phong Kiếm Pháp 》 là Mộc Đạo Nhân sáng tạo, còn về Mộc Đạo Nhân là ai, Diệp Tinh cũng không biết. Có thể là một vị nào đó võ công cao thâm tiền bối cao nhân đi, dù sao võ công không cao, cũng chế không được 《 Cuồng Phong Kiếm Pháp 》 bức này Địa cấp thượng phẩm bí tịch. Còn cái kia Triệu Thiên Huyền, đoán chừng là gặp may mắn mới đến 《 Cuồng Phong Kiếm Pháp 》. Đáng tiếc Mộc Đạo Nhân một mảnh chí nguyện, cái kia Triệu Thiên Huyền đạt được 《 Cuồng Phong Kiếm Pháp 》 sau chẳng những không có làm việc thiện sự tình, ngược lại thích giết chóc vô cùng, vì thử kiếm chiêu mà đi đồ thôn giết người.

Bất quá, cũng may ác hữu ác báo, cái này Triệu Thiên Huyền cuối cùng cũng chết không yên lành, bị Diệp Tinh nhất thương Băng đầu.

Theo từng hàng văn tự hướng xuống duyệt, 《 Cuồng Phong Kiếm Pháp 》 kiếm pháp bí tịch rất là cao thâm huyền ảo, phảng phất có được vô hình Ma lực, khiến Diệp Tinh không khỏi trong say mê, cái này xem xét chính là đại nửa canh giờ trôi qua.

"Cái này 《 Cuồng Phong Kiếm Pháp 》 lại là Địa cấp thượng phẩm công pháp!" Diệp Tinh khép lại bí tịch, trong ánh mắt tràn ngập khó có thể ức chế kích động cùng hưng phấn.

Địa cấp thượng phẩm bí tịch, đây là khái niệm gì. Phải biết võ công bí tịch phân vì Thiên Địa Huyền Hoàng tứ đại giai. Thiên cấp võ công là tối cao tăng thứ bí tịch, cực kỳ thưa thớt, toàn bộ Đường Quốc suy nghĩ đều tìm không ra mấy quyển tới.

Nói cách khác Địa giai thượng phẩm 《 Cuồng Phong Kiếm Pháp 》 đã coi như là vô cùng lợi hại bí tịch. Khó trách Triệu Thiên Huyền có thể đứng hàng Đường Quốc 《 Phong Vân Bảng 》. Có 《 Cuồng Phong Kiếm Pháp 》 bức này Địa giai thượng phẩm bí tịch, chỉ cần tu luyện tới cảnh giới tiểu thành thì vô cùng lợi hại, nếu có thể tu luyện tới đại thành cảnh giới, vậy thì càng thêm không được.

Phải biết Vạn Bảo Lâu buổi đầu giá tối cao cũng chỉ đầu giá Huyền Cấp bí tịch, Địa giai bí tịch căn bản không có khả năng lấy ra đầu giá. Địa giai cấp bậc bức này bí tịch tại Đường Quốc rất nhiều đại môn phái bên trong, đã có thể tính là Trần Phái bí tịch. Muốn có được Địa giai bí tịch tu luyện, bình thường chỉ có đại môn phái bên trong, trở thành tinh anh đệ tử, mới có hi vọng tu luyện tới.

Diệp Tinh nguyên bản còn tại buồn rầu lấy, Hoàng giai bí tịch đẳng cấp quá thấp, bây giờ lập tức đạt được 《 Cuồng Phong Kiếm Pháp 》 bức này Địa giai thượng phẩm kiếm pháp, quả nhiên là mừng rỡ như điên.

Tại võ đạo bên trong, bí tịch cấp bậc là phi thường trọng yếu, Hoàng giai cấp bậc bí tịch đối với một số lĩnh ngộ tính kém người mà nói có lẽ đủ. Nhưng đối với Diệp Tinh loại ngộ tính này rất cao nhân tới nói, thì không đủ dùng. Tỉ như 《 Phi Toàn Bộ 》, Hoàng giai hạ phẩm công pháp, Diệp Tinh bây giờ đã tu luyện tới đại thành cảnh giới, tin tưởng không bao lâu nữa liền có thể đạt tới Hoàn Mỹ Cảnh Giới. Một khi đạt tới Hoàn Mỹ Cảnh Giới thì tiến không thể tiến. Mà lại liền xem như Hoàn Mỹ Cảnh Giới 《 Phi Toàn Bộ 》, uy lực cũng chỉ có thể tương đương với Huyền Cấp hạ phẩm cấp độ nhập môn. Đây cũng là hạ cấp bí tịch thế yếu, tuy nhiên dễ dàng tu luyện, giá cả cũng không quý, nhưng uy lực cũng không có cách nào thành vì chân chính cao thủ.

Đem 《 Cuồng Phong Kiếm Pháp 》 bí tịch một lần nữa để vào trong túi càn khôn, Diệp Tinh bắt đầu tiếp tục lật tới lật lui hần bí tịch sách.

Triệu Thiên Huyền Càn Khôn Bô Đại bên trong võ công bí tịch có chừng hơn hai mươi vốn, phần lớn là Huyền Cấp bí tịch, thượng trung hạ tam phẩm đều có. Diệp Tinh chính lý một phen, kinh hi phát hiện trừ 《 Cuồng Phong Kiếm Pháp 》 bên ngoài, còn có Tứ Môn Địa giai bí tịch. Theo thứ tự là Địa giai trung phẩm 《 Phong Ảnh Bộ 》 bộ pháp, Địa giai trung phẩm 《 Lá rụng tung bay 》 thân pháp, Địa giai trung phẩm 《 Thanh Phong Quyết 》 cùng Địa giai hạ phẩm 《 Linh Nguyệt kiếm pháp 》.

Trừ võ công bí tịch bên ngoài, còn có kim phiếu cùng kim tệ, hơi thống kê hạ, suy nghĩ có 10, 20 ngàn mai kim tệ. Đương nhiên, trừ bí tịch cùng tiền tài bên ngoài, đan dược các loại vũ khí bảo vật cùng loạn thất bát tao không rõ tạp vật cũng rất nhiều, thậm chí còn có một khóa Yêu thú trứng, Diệp Tinh cũng không có đi nhìn kỹ.

Yêu thú trứng loại vật này coi như ấp trứng ra Yêu thú đến, cái kia tiểu yêu thú vẫn phải chậm rãi bồi dưỡng.

Đối với Diệp Tinh tới nói còn không bằng trực tiếp đi Ngự Thú trai mua sắm một đầu lợi hại Yêu thú tới cũng nhanh. Đương nhiên, Diệp Tinh cũng không biết viên kia Yêu thú trứng là yêu thú nào. Bởi vì lúc trước gần cách rừng cây có đoạn khoảng cách, cũng không nghe thấy Triệu Thiên Huyền cùng người áo xám đối thoại. Bởi vậy, viên này từ sắc Yêu thú trứng, Diệp Tinh cũng không để ý. Trong túi càn khôn còn có rất nhiều không biết tên tạp vật, chỉ có thể chờ đợi về sau có rảnh lại nghiên cứu một phen, dù sao đồ, vật đều tại trong túi càn khôn, lại chạy không thoát.

Lúc này thu hồi Triệu Thiên Huyền cái kia túi càn khôn, bắt đầu mở ra Ngũ Độc Giáo Miêu Vô Tà cái kia túi càn khôn.



Cái này không nhìn không biết, xem xét giật mình.

Chỉ gặp Miêu Vô Tà trong túi càn khôn đồ, vật rất nhiều, so Triệu Thiên Huyền còn nhiều, toàn bộ không gian cơ hồ đều chong chóng chất đến tràn đầy địa. Cẩn thận xem xét, tất cả đều là một số độc thảo cổ trùng các loại độc vật, từng con Độc Hạt Từ Độc Tri Chu, còn có con rết các loại, vô cùng đáng sợ. Trừ độc thảo độc vật bên ngoài, còn có thật nhiều bình bình lọ lọ. Bên trong chứa không biết tên thuốc bột.

Thuốc bột này độc vật các thứ, Diệp Tinh cũng không thể nào dám hứng thú. Tại trong túi càn khôn tìm kiếm một phen, cũng tìm tới mười mấy bản bí tịch, có hai vốn cũng là Địa giai hạ phẩm bí tịch. Có điều tại mười mấy bản bí tịch bên trong, có một bản bí tịch bảo điển lập tức hấp dẫn Diệp Tinh chú ý lực.

"« Ngũ Độc Chân Kinh »? Đây là cái gì phẩm giai bí tịch làm sao không có ghi rõ, a, giống như chỉ có trên nửa quyển?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động trong lòng hiếu kỳ vô cùng, lúc này lật ra « Ngũ Độc Chân Kinh », bắt đầu duyệt lên.

Theo không ngừng hướng xuống duyệt, Diệp Tinh ánh mắt đầu tiên là kinh ngạc, kinh ngạc, sau đó chán kinh, cho đến mừng rỡ như điên.

"Ha ha ha, cái này « Ngũ Độc Chân Kinh » quả thực cũng là âm người bảo điển a. Các loại độc được phối chế quả thực quá biến thái, thật mạnh mẽ liệt độc tính, không cần thận chí sợ cũng lấy nói. Khó trách Triệu Thiên Huyền cao như vậy võ công, còn bị người áo xám làm cho thụ thương lại trúng độc. Trong này thủ đoạn chẳng những có thể âm người, còn có khủng bố Phệ Tâm Cổ lại có thể khống chế người." Diệp Tinh hai mắt sáng lên, hình như là đã thấy một đầu tiên đồ tươi sáng.

Cảnh ban đêm như mực, gió nhẹ khẽ vuốt, nhánh lá cây xào xạc vang động.

Đại cây dong trên cành cây, Diệp Tinh chính ngồi xếp bằng, Ngũ Tâm Triều Thiên, tu luyện Địa giai trung phẩm nội công bí tịch « Thanh Phong Quyết ».

Hô ——

Hút ——

Chậm rãi hấp khí, lại chậm chậm phun ra. Thanh Khí hút vào, trọc khí phun ra. Một hít một thở ở giữa, tuần hoàn không ngừng, sinh sôi không ngừng.

Ước chừng tu hành một khắc đồng hồ về sau, Diệp Tinh bỗng nhiên mở hai mắt ra, trong ánh mắt có một tia nghi hoặc.

"Kỳ quái, cái này « Thanh Phong Quyết » chính là là Địa giai trung phẩm nội công, là sao tu luyện hiệu quả còn không bằng « Tiên Thiên Công », cái này chẳng lẽ Mộng Tuyết cô nương cho ta « Tiên Thiên Công » là ——" Diệp Tinh trong ánh mắt lóe lên một tia kinh dị.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 71:: Đại chiến chém giết :

Phải biết nội công đẳng cấp càng cao, chân khí tu luyện tốc độ thì càng nhanh. « Thanh Phong Quyết » chính là là Địa giai trung phẩm nội công tâm pháp, tính toán là phi thường tốt nội công tâm pháp, cái kia Triệu Thiên Huyền tu luyện nội công tâm pháp suy nghĩ cũng là đất này giai trung phẩm « Thanh Phong Quyết ». Nhưng mà, khiến Diệp Tinh kinh ngạc là tại tốc độ tu luyện phía trên « Thanh Phong Quyết » thể mà còn không bằng « Tiên Thiên Công ». Như vậy rất rõ ràng, « Tiên Thiên Công » phẩm cấp khẳng định là tại « Thanh Phong Quyết » phía trên, rất có thể thì là Địa giai thượng phẩm nội công tâm pháp, thậm chí có như vậy một khả năng nhỏ nhoi là

Trước kia Diệp Tinh còn tưởng rằng « Tiên Thiên Công » có thể là một môn Huyền Cấp công pháp, bây giờ xem ra

Đã « Thanh Phong Quyết » không bằng « Tiên Thiên Công », như vậy Diệp Tinh tự nhiên là tiếp tục tu luyện « Tiên Thiên Công ». Còn kiếm pháp phương diện khẳng định là bắt đầu luyện tập « Cuồng Phong Kiếm Pháp », phải biết Địa giai thượng phẩm kiếm pháp uy lực tuyệt đối là mạnh đến đáng sợ. Cho dù là nhập môn cảnh giới « Cuồng Phong Kiếm Pháp », lực sát thương cũng xong bạo bất luận cái gì Hoàn Mỹ Cảnh Giới Huyền Cấp công pháp.

« Lăng Phong Kiếm Pháp » dù sao chỉ là Hoàng giai thượng phẩm công pháp, coi như tu luyện tới Hoàn Mỹ Cảnh Giới, cũng chỉ có thể tại Phượng Hoàng trấn đùa giỡn một chút uy phong. Muốn trở thành một tên chân chính cao thủ, sát lại còn nhất định phải là « Cuồng Phong Kiếm Pháp ».

"Huru!" "Bá bá bá!"



Trong rừng kiếm rít trận trận, dưới ánh trăng, trong rừng cây, Diệp Tinh tay cầm Thanh Phong Kiếm, luyện tập lên 《Cuồng Phong Kiếm Pháp》.

Kiểm ảnh trùng điệp, trong rừng cuồng phong đột khởi, roi Diệp Phi Dương.

Bởi vì 《Lăng Phong Kiếm Pháp》 cùng 《Cuồng Phong Kiếm Pháp》 có một số chỗ tương đồng, Diệp Tinh cảm giác tu luyện lên 《Cuồng Phong Kiếm Pháp》 cũng đặc biệt thuận buồm xuôi gió. Vô luận là 《Lăng Phong Kiếm Pháp》 vẫn là 《Cuồng Phong Kiếm Pháp》 đều là đi tốc độ lưu Khoái Kiếm, kiếm chiêu linh hoạt mà nhanh chóng.

Đắm chìm trong kiếm pháp trong luyện tập, trong nháy mắt chính là ba năm canh giờ đi qua.

Đã đến nửa đêm về sáng thời gian, cảnh ban đêm trực thừa dần, tiếp qua hai ba canh giờ, Thiên suy nghĩ liền muốn sáng.

Tu luyện kiếm pháp không giống với tĩnh tọa tu luyện nội công, nội công tĩnh tọa, vận chuyển chân khí có thể đi trừ mệt nhọc. Nhưng là tu luyện kiếm pháp lời nói, liền cần tốn tinh lực cùng trí nhớ đi cảm ngộ kiếm chiêu, đặc biệt là 《Cuồng Phong Kiếm Pháp》 loại này tương đối cao thâm lại thâm ảo kiếm chiêu, luyện tập lên cũng không dễ dàng.

Cũng luyện tập 5 sáu canh giờ, Diệp Tinh cảm giác thời gian cũng không còn nhiều lắm, lúc này dừng lại 《Cuồng Phong Kiếm Pháp》 luyện tập, chỉ hướng tiêu cục doanh địa đi vội mà đi.

Giờ phút này, tiêu cục trong doanh địa, hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có gió nhẹ khẽ vuốt lá cây tiếng xào xạc.

Trong trường bóng từng cái người sớm đã ngủ say. Chỉ có sáu người tiêu sư đang đi tuần gác đêm, chú ý đến trong rừng động tĩnh.

Bỗng nhiên, trong rừng cành lá một trận lắc lư, vang lên một loạt tiếng bước chân, thanh âm từ xa mà đến gần.

"A, là Diệp huynh đệ, người trở về!" Bên trong một tên tiêu sư nói.

"Ừm!" Diệp Tinh hơi cười cợt, gật gật đầu, thả người nhảy lên, phi thân lên, đi vào trên đại thụ. Hai tay vây quanh, nằm tại chạc cây phía trên hai mắt nhắm lại, nghỉ ngơi.

"Ra ngoài luyện công lâu như vậy mới trở về, cái này Diệp huynh đệ thật sự là chăm chỉ!"

"Không chăm chỉ, người khác có thể có thực lực này à. Nghe nói hắn đã là võ đạo nhị trọng cảnh, tuổi trẻ, thực lực so chúng ta tiêu đầu cũng kém không nhiều lắm!"

Mấy tên gác đêm tiêu sư một bên tán gẫu, vừa chú ý lấy trong rừng động tĩnh.

Cảnh ban đêm càng ngày càng mỏng manh, chân trời dần dần lộ ra một tia ngân bạch sắc ánh sáng.

Không bao lâu, ánh sáng dần dần khuếch tán ra tới.

Cảnh ban đêm rút đi, trời tờ mờ sáng.

Uy Viễn tiêu cục tiêu sư lúc này đánh thức đang ngủ say mọi người, tiêu cục đội xe, lần nữa chậm rãi lên đường.

Hai bên Thanh Sơn cây xanh, đường đất vàng bên trên, bánh xe cuộn cuộn, móng ngựa cộc cộc, kích thích từng mảnh từng mảnh bụi đất.

Ước chừng được hơn bốn canh giờ, đã là vào lúc giữa trưa.

Mặt trời chói chang trên, nóng bức vô cùng. Mọi người đuổi nửa ngày đường, cũng là có chút mệt mỏi mệt rã rời. Trong xe ngựa khách nhân rất nhiều đều ngủ thật say. Có mấy tên tiêu sư cũng là phờ phạc mà ngồi cười ngựa chiến.

"Chịu đựng, đều giữ vững tinh thần, qua cánh rừng cây này, phía trước thì có một cái khách sạn!" Trước đoàn xe đầu,

Lý Văn Long trầm giọng quát.

Đông đảo tiêu sư nhất thời giữ vững tinh thần, giục ngựa gioroi, đội xe tốc độ cũng tăng tốc mấy phần.

Đội xe chính chậm rãi đi về phía trước.

Đột nhiên ——

"Huru!" "Huru huru!"

Yên tĩnh trong rừng cây bỗng nhiên vang lên từng tiếng tiếng hét lớn, hai bên trong rừng cây từng đạo từng đạo mũi tên phá không mà đến, bắn về phía tiêu cục đội xe.

"Địch tập!" "Nhanh, ngăn trở!"

Đội xe mọi người sắc mặt đại biến, vội vàng khua tay trường kiếm đại đao, đem kích xạ mà đến mũi tên đánh bay.

"Keng!" "Bình bình bang bang!"

"Keng keng keng!" "Phốc phốc!" "Phốc phốc!"

Từng cây mũi tên bị đánh bay, tuy nhiên đông đảo tiêu sư kiệt lực tới, nhưng vẫn như cũ có ba tên tiêu sư bị bắn bị thương, theo ngã từ trên ngựa tới.

Một đợt mưa tên qua đi.

"Giết!" "Nam toàn giết sạch, nữ nhân cùng hàng hóa cướp về sơn trại!"

Trong rừng phát ra một tiếng quát lớn âm thanh, rừng cây hai bên tuôn ra ba bốn mươi danh thủ nắm đại đao cường tráng đại hán, mỗi cái sát khí đằng đằng, chỉ hướng Uy Viễn tiêu cục đội xe đánh lên mà đến.

"Keng!" "Bình bình bang bang!"

Song phe nhân mã kịch liệt va chạm chém giết cùng một chỗ. Tiêu cục trong đội xe hỗn loạn tung bùng, thỉnh thoảng vang lên từng tiếng nữ nhân tiều hài tử hoảng sợ tiếng hét chói tai.

Cường đạo nhân mã là Uy Viễn tiêu cục gấp hai nhiều, lại là mai phục phía dưới. Uy Viễn tiêu cục mọi người tình thế trần ngập nguy hiểm, vô cùng nghiêm trọng. Phía trước tiêu đầu Lý Vân Long tức thì bị hai tên vô đạo nhị trọng cánh thủ lĩnh cường đạo giáp công vây giết. Hai cái này thủ lĩnh cường đạo, một cái là làm đại đao, đao pháp vô cùng uy mãnh, chính diện ngạnh kháng Lý Vân Long trường thương mà không rơi vào hạ phong. Một tên khác thủ lĩnh cường đạo thì là một cái vóc người gầy yếu, khỏe mắt hẹp dài nam tử, sử dụng là một thanh hơi mỏng trường kiếm, thân thủ cực kỳ nhanh nhẹn, luôn luôn nhắm ngay Lý Vân Long chỗ hiểm ra tay.

"Keng!" "Bình bình bang bang!"

Lý Vân Long trường thương múa thành gió vòng toàn lực phòng ngự lấy, cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh, vương trái vương phải, đồng thời ứng phó hai tên nhị trọng cánh võ giả vây công, tình thế hiện tượng nguy hiểm còn sống.

"Không tốt, Vân Long huynh gặp nguy hiểm "

Đội xe phía sau, Diệp Tinh tiện tay một kiếm đem một tên cường đạo đâm chết, nhìn về phía trước đoàn xe phurong. Bỗng nhiên ánh mắt nhất động, không khỏi nhìn về phía tên kia dùng đao thủ lĩnh cường đạo, hơi sững sờ, "A, cái kia người thật giống như là?"

"Hắc Hổ trại Dương Đại Long! Ha ha, thật đúng là oan gia ngõ hẹp!" Diệp Tinh khỏe miệng cong lên một tia cười lạnh, lúc này giục ngựa giờ roi, thôi động chiến mã chỉ hướng phía trước trùng kích đi qua.

"Phốc phốc!" "Phốc phốc!"

Những nơi đi qua, múa trường kiếm, mang đi ven đường ba năm tên cường đạo tánh mạng, máu tươi vẩy ra mà ra, phụ cận cường đạo vội vàng hoảng sợ tránh thoát, cách Diệp Tinh xa xa.

"Đi!" "Cộc cộc cộc!"

Chiến mã cực tốc xông vào, tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt liền vọt tới trước đoàn xe phurong.

Diệp Tinh tại trên chiến mã đứng lên mà lên, song chân vừa đạp lưng ngựa, mở ra khinh công cả người phi thân lên, lợi kiếm trong tay hóa thành một đạo hàn quang đâm hướng về phía trước trong giao chiến Hắc Hổ trại đại trại chủ Dương Đại Long.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 72:: Trở về nhà :

"Keng!" "Keng keng keng!"

Tiếng đao trận trận, vô cùng uy mãnh. Dương Đại Long chính khua tay Cửu Hoàn Đại Đao cùng Lý Vân Long chém giết.

Chém giết say sưa, bỗng nhiên phía trước truyền đến một tiếng kiếm rít, một đạo lạnh lẽo kiếm phong xâm nhập mà đến.

Dương Đại Long vội vàng theo địa cái trước lại lư đã cõn, hiêm hiêm địa né tránh tới.

"Tại sao là ngươi!" Dương Đại Long ngẩng đầu nhìn lại, nhất thời biến sắc, trước mắt thanh niên mặc áo xanh, hần tự nhiên nhận ra. Đúng là hần lần trước muốn giết dê béo, đáng tiếc dê béo không thịt thành, ngược lại ăn thiệt ngẫm, khiến Hắc Hồ trại tổn thất không ít nhân thủ.

Vừa nghĩ tới đêm đó sự việc, Dương Đại Long nhất thời cảnh giác vô cùng, ánh mắt quét mắt Diệp Tinh chung quanh, tựa hồ tại tìm tìm cái gì.

"Đừng nhìn, chỉ một mình ta, ta đi ra ngoài cũng không có mang yêu thú nào!" Diệp Tinh khóe miệng cong lên đường cong, Dương Đại Long điểm tiểu tâm tư kia, Diệp Tinh một đoán liền rõ ràng.

"Ngươi không mang Thanh Lang đi ra ngoài, xem ra ngươi là muốn chết!" Dương Đại Long cười gằn nói.

Yêu thú Thanh Lang hung tàn vô cùng, hần Dương Đại Long cũng chỉ có thể đối phó một đầu, nếu là hai ngày Thanh Lang đồng thời xuất hiện, hần Dương Đại Long cũng chỉ có thể nhanh chân liền chạy. Bây giờ nhìn thấy Diệp Tinh thể mà không mang Thanh Lang đi ra ngoài, Dương Đại Long trong mắt nhất thời sát cơ thoáng hiện.

"Giết ngươi cái này tiểu nhân vật, chỉ cần ta một người liền đầy đủ." Diệp Tinh khinh miệt quét Dương Đại Long liếc một chút, khẽ cười nói.

"Hừ, bại tướng dưới tay, cũng dám can rồi! Lão tử cái này giết ngươi!" Dương Đại Long giận quát một tiếng, trong tay Cửu Hoàn Đại Đao một chiêu Lục Phách Hoa Sơn, chỉ hướng Diệp Tinh thẳng bổ xuống.

"Ai giết ai có thể không nhất định nha!" Diệp Tinh cười lạnh một tiếng, vận chuyển 《 lá rụng tung bay 》 thân pháp, lệch người đi, dễ như trở bàn tay né tránh Dương Đại Long khí thế hung hung một đao.

《 lá rụng tung bay 》 thân pháp chính là là Địa giai trung phẩm bí tịch, cho dù Diệp Tinh chỉ học một chút da lông, uy lực cũng là viễn siêu Hoàng giai bí tịch. Có thể nói cao giai bí tịch cũng là dễ dàng như vậy triển đề thấp giai bí tịch. Hoàng giai bí tịch cùng Địa giai bí tịch chính một chút chênh lệch hai cái đại tầng thứ, tự nhiên không thể so sánh.

Lúc trước tại Diệp phủ thời điểm, Diệp Tinh vẫn chỉ là nhất trọng cảnh võ giả, liền có thể tại Dương Đại Long trên tay đi đến tám mươi chiêu, bây giờ Diệp Tinh bước vào võ đạo nhị trọng cảnh tu vi, càng là tu luyện 《 Cuồng Phong Kiếm Pháp 》 《 lá rụng tung bay 》 cùng 《 Phong Ảnh Bộ 》 cái này ba môn cao giai nội công, lại có 《 Tiên Thiên Công 》 liên tục không ngừng địa cung cấp chân khí. Cái này Hắc Hồ trại đại trại chủ Dương Đại Long ở trong mắt Diệp Tinh đã không đáng giá nhắc tới.

"Dám đi ta Diệp phủ ăn cướp, liền muốn có tử vong chuẩn bị!" Diệp Tinh trong mắt lãnh mang lóe lên, trường kiếm trong tay cuốn lên một mảnh cuồng phong, chỉ hướng Dương Đại Long cắt ngang mà đi.

"Thật là nhanh tốc độ!" Dương Đại Long sắc mặt đại biến, vội vàng vận khởi Cửu Hoàn Đại Đao ngăn lại đi.

"Keng!"

Đao kiếm giao kích, tia lửa tung tóe. Dương Đại Long chỉ cảm thấy một cỗ to lớn kinh lực thông qua hần Cửu Hoàn Đại Đao truyền lại mà đến.

"Bạch bạch bạch!"

Liên tiếp lui về phía sau ba bước, phương mới dừng thân hình.

"Làm sao có thể, lúc này mới mấy cái ngày thời gian, hần thực lực làm sao mạnh lên nhiều như vậy!" Dương Đại Long thần sắc hải nhiên, vừa thở nữa sức lực, Diệp Tinh trường kiếm lần nữa gào thét mà đến.

"Hư!"

Kiếm phong trận trận, lạnh thấu xương thấu xương. Cuốn lên trận trận cuồng phong, một kiếm nhanh giống như một kiếm, thi triển thành linh chính là mười một đường 《 Cuồng Phong Kiếm Pháp 》.

"Keng!" "Bình bình bang bang!"

"Phốc phốc!" "Keng keng keng!"

Tại Diệp Tinh thi triển 《 Cuồng Phong Kiếm Pháp 》 công kích đến, Dương Đại Long luống cuống tay chân, vô cùng nóng nảy, cái trán khóa khóa mồ hôi lạnh tràn ra. Vên vên 15 chiêu không đến, trên thân liền đã bị thương ba khu. Một đao là cánh tay, một đao là bụng, một đao là bắp đùi, máu tươi chảy nhỏ giọt mà chảy, nhuộm đỏ ống quần cùng ống tay áo.

"Nhị đệ mau tới giúp ta, tiểu tử này kiếm pháp quá lợi hại!" Dương Đại Long đầu đầy mồ hôi, một bên gian nan tới Diệp Tinh tiến công, một bên hướng

một bên cái kia cùng Lý Vân Long chém giết Hắc Hồ trại Nhị trại chủ hô.

Bên kia cái kia Hắc Hồ trại Nhị trại chủ dò xét Dương Đại Long bên kia chiến đấu, không khỏi biến sắc.

"Các huynh đệ, gặp phải cường địch, nhanh chóng rút lui!" Cái kia Hắc Hồ trại Nhị trại chủ cao giọng hô,

Sau đó một kiếm bức lui Lý Vân Long, chỉ hướng trong rừng bay tán loạn mà đi.

Còn lại còn lại hai mươi cái cường đạo cũng nhao nhao quay người đào tẩu, chui vào trong rừng cây, không bao lâu liền không có bóng dáng.

"Đứng lại a, đáng chết! Tất cả đều chạy!" Hắc Hồ trại đại trại chủ Dương Đại Long tức hồng hồng, ánh mắt đánh giá rừng cây bốn phía, hắn cũng muốn chạy trốn.

Chẳng qua đáng tiếc là, hắn bị Diệp Tinh tiếp cận. 《Cuồng Phong Kiếm Pháp》 uy lực cực lớn, tấn mãnh vô cùng, khiến Dương Đại Long cơ hồ khó có chống đỡ chỉ lực. Càng là tới, hắn phát hiện chênh lệch lại càng lớn.

"Diệp huynh đệ, cần cần giúp một tay không?" Lý Vân Long một thương xuyên thủng một tên cường đạo thân thể, theo Diệp Tinh hỏi.

Giờ phút này, tràng diện tình thế đã hoàn toàn nghịch chuyển, bọn cường đạo tất cả đều chạy tứ phía, căn vốn không có lực sát thương gì.

"Không cần, ta có thể nhẹ nhõm giải quyết, vừa rồi chỉ là bắt hắn nhận chiêu a!" Diệp Tinh khẽ cười nói, thư giãn thích ý. Phảng phất căn bản không phải tại cùng người chém giết, mà là tại chơi.

"Keng!" "Bình bình bang bang!"

Trong nháy mắt, cùng Hắc Hồ trại đại trại chủ Dương Đại Long đã giao thủ ba mươi chiêu.

Diệp Tinh 《Cuồng Phong Kiếm Pháp》 càng ngày càng thành thạo, Dương Đại Long đã căn bản đối Diệp Tinh không tạo thành uy hiếp.

"Vốn định quá nhiều mấy chiêu, đã ngại thì chút thực lực ấy, vậy ta thì tiến ngại lên đường đi!" Diệp Tinh trong mắt lãnh mang lóe lên, thi triển 《Cuồng Phong Kiếm Pháp》 bốn phía khí lưu phun trào, thời động kiếm pháp tốc độ tăng vọt, trực tiếp thẳng hướng Dương Đại Long.

"Keng keng keng!" "Phốc phốc!"

Ba chiêu qua đi, Diệp Tinh một kiếm trực tiếp cắt vỡ Dương Đại Long vì trí hiểm yếu, đem đánh giết.

"Diệp huynh đệ, lợi hại a! Cái này Hắc Hồ trại đại trại chủ Dương Đại Long thế mà đều không phải là đối thủ của ngại." Lý Vân Long cảm khái lại là cảm kích nói: "Ngày hôm nay nếu không phải ngại, sợ là chúng ta đội xe liền muốn toàn quân bị diệt."

"Ha ha, vẫn tốt chứ, gần nhất kiếm pháp chợt có đột phá a. Đúng, đội xe thương vong như thế nào?" Diệp Tinh ánh mắt dò xét mắt đội xe, chỉ gặp đội xe hỗn loạn tung búng, cường đạo tuy nhiên rút đi, nhưng rất nhiều phụ nhân cùng tiểu hài tử còn chưa tỉnh hồn.

Mặt đất nằm vô số cổ chân cụt tay đứt, có cường đạo, cũng có tiêu cục tiêu sư.

"Tiêu cục chết hai tên tiêu sư, còn có ba tên hành khách bị tên lạc bắn giết. Còn thụ thương lời nói, có chừng mười sáu mười bảy người." Lý Vân Long thờ dài nói: "Buổi chiều suy nghĩ đuổi không đường, rất nhiều thụ thương người đến băng bó lại thương thế. Phía trước vừa vặn muốn khách sạn, chúng ta ngay tại cái kia nghỉ ngơi tốt. Lần này may mắn có Diệp huynh đệ tại, không phải vậy cũng không phải là chết ba năm người đơn giản như vậy."

Tại khách sạn sau một đêm nghỉ ngơi, đem thiện sau sự tình xử lý xong.

Sáng sớm ngày thứ hai, đội xe chỉnh đốn hoàn tất, tiếp tục đi đường. Đi qua một ngày rưỡi thời gian đi đường, đội xe rốt cục thành công tới Phụng Hoàng trấn.

Cùng đội xe phân biệt về sau, Diệp Tinh lòng chỉ muốn về, thẳng đến Bạch Vân Sơn Diệp phủ mà đi.

Đi một chuyến Lạc Nhật thành, chính là thời gian bảy tám ngày đi qua, Diệp Tinh thật đúng là rất nhớ nhà.

"Xảo Nhi, ta trở về, ngại có không tưởng niệm đại ca a!" Diệp Tinh cười đẩy ra Diệp phủ đại môn.

Nhưng mà, sau một khắc, Diệp Tinh sắc mặt hoàn toàn thay đổi, nụ cười trên mặt cấp tốc động lại, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm trong nội viện phía trước.

## Chương 73:: Đại Hà Bang :

Mặt trời chói chang trên, lúc này là giữa trưa thời khắc, khí trời vốn nên rất lợi hại nóng bức. Nhưng mà Diệp Tinh một trái tim lại cấp tốc chìm xuống, rơi xuống đáy cốc, hết sức lạnh lẽo hàn ý.

"Loảng xoảng!" Sau lưng đại môn cấp tốc bị nhốt, hai tên cầm đao đại hán thủ tại cửa ra vào, đem Diệp Tinh vây ở trong phủ đệ.

Ngay phía trước trong sân thành linh đang đứng một cái hắc bào trung niên nam tử, toàn thân tản ra hung mãnh bu rục hàn khí tức.

"Người hán là nhà này phủ đệ chủ nhân đi! Ta chờ người thật lâu!" Phía trước hắc bào nam tử kia nhếch miệng cười nói.

"Các nàng đâu!" Diệp Tinh hỏi. Con mắt chăm chú chăm chăm lấy trước mắt cái này hắc bào nam tử, cái này hắc bào nam tử Diệp Tinh nhận ra, trước đó từng có gặp mặt một lần. Người này là Đại Hà Bang bang chủ, vài ngày trước tại Ngự Thủ trai muốn mua Tật Phong Báo lúc, Diệp Tinh gặp qua.

"Yên tâm, các nàng đều vô sự. Ta tìm người là đến nói chuyện, người đã trở về, ta cái này thả các nàng!" Hắc bào nam tử theo cửa chính hai tên tráng hán nháy mắt.

Bên trong một tên cầm đao đại hán lập tức rời đi cửa chính, tiến về Diệp phủ nội viện thả người đi.

Nghe được Xảo Nhi các nàng không có việc gì, Diệp Tinh trong lòng hơi hơi thở phào, ánh mắt nhất động, nhìn về phía hắc bào nam tử kia nói: "Ta cùng các hạ cảm thấy không quen, không biết các hạ tìm ta không biết có chuyện gì!"

"Ha ha, trước tự giới thiệu xuống đi. Ta đây, tên là Du Bản, là sát vách Thanh Hà trấn Đại Hà Bang bang chủ." Hắc bào nam tử cười nói: "Lần này đến đây là muốn hợp tác với người!"

"Hợp tác?" Diệp Tinh nhướng mày.

"Không tệ, hợp tác!" Hắc bào nam tử trầm giọng nói: "Ta có ý điều tra, người tại Phụng Hoàng trên trấn mở một nhà cửa hàng, chuyên môn bán một số rất lợi hại mới lạ đồ chơi, mỗi ngày đều có mấy trăm mai kim tệ nhập trương. Mấy trăm kim tệ a, thật sự là bội phục người. Ta Đại Hà Bang một tháng tổng thu nhập cũng liền cái kia đếm. Người chính là cái Thần Tài."

"Nhưng mà, thực lực người quá yếu. Phải biết nhiều tiền thực lực yếu, thực cũng là cái dê béo, người cần người bảo hộ. Ta Đại Hà Bang người đồng thể mạnh, bang chúng hơn ngàn, bản bang chủ càng là võ đạo lục trọng cảnh Tụ Khí Kỳ võ giả." Hắc bào nam tử cười nói: "Có ta Đại Hà Bang bảo hộ người, hợp tác với ta, mọi người cùng nhau kiếm tiền không thật là tốt nha."

"Nói một đồng lớn, người này cảm tình là đến thu bảo hộ phí!" Diệp Tinh thầm nghĩ trong lòng, ánh mắt nhất động, hỏi: "Không biết Du bang chủ muốn làm sao cái hợp tác pháp?"

"Rất đơn giản, người cửa hàng tiếp tục mở, làm được càng lớn càng tốt, chúng ta Đại Hà Bang hội bảo hộ người. Kiếm được tiền chúng ta Nhất Cửu phân!" Hắc bào nam tử Du Bản nói.

"Nhất Cửu phân?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, luôn cảm thấy không có đơn giản như vậy.

"Đúng, Nhất Cửu phân, người một ta chín!" Hắc bào nam tử cường điệu nói.

"Đã cảm thấy, ha ha, Nhất Cửu phân, ta đi người mẹ bức Nhất Cửu phân. Lão tử cực khổ kiếm tiền đành phải một điểm, người mẹ nó trực tiếp muốn đi chín thành lợi nhuận. Coi ta là dê trứng vàng gà mái không thành! Nói rõ là đến đoạt tiền." Diệp Tinh trong lòng nổi trận lôi đình, cường chế lấy lửa giận, trên mặt nhìn không ra bất kỳ biểu lộ, "Ha ha, Du bang chủ, người cái này lợi nhuận phân phối cảm thấy không hợp tình lý đi. Một gần chết kiếm tiền là chúng ta, các người Đại Hà Bang trực tiếp ngồi hưởng thành, phân đi chín thành lợi nhuận, cái này có chút không còn gì để nói đi!"

"Tiểu tử, người làm sao theo bang chủ của chúng ta nói chuyện!"

Hét lớn một tiếng, cửa tên kia đại hán dẫn theo đại đao, hung thần ác sát đi qua tới.

Diệp Tinh sắc mặt hơi đổi, từ nơi này tên đại hán phát ra khí thế, hán có thể cảm thấy cảm giác ra người này nội công tu vi trên mình.

"Ha ha, Tiểu Diệp, ta trước giới thiệu cho người đi." Hắc bào nam tử chỉ chỉ đại hán kia, cười nói: "Vị này là ta Đại Hà Bang đã chủ Tiết Dũng, võ đạo tam trọng cảnh tu vi. Trước đó đi vào nội viện vị kia tên là Hồng biển, cũng là ta Đại Hà Bang đã chủ, cũng là võ đạo tam trọng cảnh tu vi. Về sau bọn họ liền ở tại người trong phủ đệ, chuyên môn phụ trách bảo hộ người an toàn!"

Diệp Tinh nhướng mày, tên vì bảo vệ, thật là giám sát đi.

Nghe một lát, hắc bào nam từ ánh mắt lạnh lẽo đảo quanh liếc một chút, mang theo uy hiếp nói: "Tiểu Diệp,

Ta đây cũng là vì muốn tốt cho ngươi! Phải biết tiền này cũng không phải là càng nhiều càng tốt. Ngươi trước mắt mới võ đạo nhị trọng cảnh tu vi, nắm giữ quá nhiều tiền tài ngược lại dễ dàng mất mạng. Một thành lợi nhuận đầy đủ ngươi sinh hoạt rất tốt, ngươi nỗ lực kiếm tiền chính là, hắc chớ suy nghĩ quá nhiều biết không!"

Lúc này, một tên khác Đại Hà Bang đã chủ theo trong nội viện, mang theo Xảo Nhi, Kiều thâm đi tới.

"Ô ô, đại ca ca!" Tiểu nha đầu khóc chạy tới, trong mắt đều là nước mắt.

"Xảo Nhi, đừng khóc. Đại ca ca đây không phải trở về nhà." Diệp Tinh thân thủ lau tiểu nha đầu trên mặt nước mắt, nói: "Bọn họ có phải hay không khi dễ ngươi? Có hay không đánh ngươi?"

"Không có đánh ta!" Tiểu nha đầu lắc đầu, lông mi dài phía trên còn mang theo nước mắt, nức nở nói: "Có điều Đại Hắc Thanh Lang chúng nó tất cả đều chết, những người xấu này đột nhiên xâm nhập nhà chúng ta, đem ta cùng mẫu thân quan tại hậu viện. Đại Hắc cùng Lang Nhất Lang Nhị tới cứu chúng ta, đều bị bọn họ giết chết, ô ô!"

Chó đen nhỏ Đại Hắc cùng Lang Nhất Lang Nhị đều là Diệp Tinh cùng tiểu nha đầu Yêu thú đồng bọn, tuy nhiên ở chung thời gian không phải rất dài, nhưng cũng đã bồi dưỡng được cảm tình.

Đột nhiên nghe ba con yêu thú đồng bọn tất cả đều bị giết chết, Diệp Tinh sắc mặt lập tức âm trầm xuống, chỉ hướng hắc bào nam từ nói: "Du bang chủ, ngươi luôn miệng nói muốn hợp tác, đây chính là ngươi thành ý?"

"Mấy cái con yêu thú mà thôi, ngươi làm gì để ý như vậy." Hắc bào nam từ thân nhiên nói: "Lại nói, Yêu thú nguy hiểm rất lợi hại, hàng năm đều có thật nhiều người bị Yêu thú giết chết."

"Ngươi nói vậy, Đại Hắc cùng Thanh Lang chúng nó ngoan rất lợi hại, đều rất lợi hại nghe ta lời nói, chúng nó mới sẽ không lung tung giết người." Tiểu nha đầu phản bác.

Diệp Tinh ánh mắt nhất động, trầm giọng nói: "Du bang chủ, ngươi nói Yêu thú đã thương người, hẳn là Yêu Thú Sơn Mạch bên trong Yêu thú đi. Đại Hắc Thanh Lang đều là ta Yêu thú đồng bọn, chúng nó là không thể nào thương tổn ta, ngược lại có thể bảo hộ ta an toàn!"

"Ngươi an toàn từ chúng ta Đại Hà Bang toàn quyền phụ trách, Hồng biển cùng Tiết Dững đều là võ đạo tam trọng cảnh tu vi, đầy đủ bảo hộ ngươi an toàn. Ngươi như ngại không đủ, ta còn có thể phái thêm mấy cái viên thủ hạ đến đây." Hắc bào nam từ âm thanh lạnh lùng nói: "Ta nói lại lần nữa xem, Yêu thú rất nguy hiểm. Ngươi nếu dám đi mua sắm Yêu thú, lo lắng ngươi Yêu thú sẽ làm bị thương tiểu nha đầu này tánh mạng." Trong giọng nói lộ ra một cỗ uy hiếp cùng cảnh cáo.

"Đương nhiên, cho các ngươi an toàn nghĩ, ta sẽ để Hồng biển cùng Tiết Dững lúc nào cũng nhìn lấy các ngươi, không để cho các ngươi bước vào Ngự Thú trai nửa bước." Hắc bào nam từ cười vỗ vỗ Diệp Tinh bả vai, nói: "Ngươi là người thông minh, cần phải hiểu rõ ta ngoài ý muốn nghĩ. Thật tốt kiếm tiền, ta sẽ để ngươi vượt qua rất giàu dự sinh hoạt."

"Du bang chủ ý tứ ta tự nhiên hiểu rõ! Du bang chủ thực lực cao cường như vậy, ta có thể dựa vào Đại Hà Bang, tự nhiên là ta vinh hạnh." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, cười nói: "Bất quá ta vẫn là muốn tranh gỡ xuống chia hai tám lợi nhuận, ta lần này tại Lạc Nhật thành vừa vận đạt được một kiện bảo vật, muốn hiến cho Du bang chủ, hy vọng có thể dàn xếp một hai."

Nói, Diệp Tinh lúc này thân thủ sờ về phía phía sau vị trí.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 74:: Cổ trùng :

"Há, bảo vật gì?" Cái kia Đại Hà Bang bang chủ Du Bản trong mắt lóe lên một tia đề phòng, ánh mắt nhìn chăm chăm Diệp Tinh tay.

"Ha-Ha, một kiện tiểu đồng tây mà thôi. Du bang chủ khăn trương như vậy làm gì, ta một cái võ đạo nhị trọng cảnh nho nhỏ võ giả, Du bang chủ chẳng lẽ còn sợ ta hay sao?" Diệp Tinh cười từ sau hông lấy ra cây súng lục kia, một mặt nhẹ nhõm, bình tĩnh ung dung đem cây súng lục kia hai tay dâng lên, đưa cho hắc bào nam từ.

"Bản bang chủ sẽ sợ người, người nói đùa cái gì, ta một đầu ngón tay liền có thể cầm xuống người." Đại Hà Bang bang chủ Du Bản cười nhạo âm thanh, tiếp nhận Diệp Tinh trong tay súng lục, trong mắt vẻ đề phòng nhất thời rút đi.

"Nói đi, cái này hắc vấn đề là cái gì, làm gì dùng! Cảm giác cũng không có gì đặc biệt!" Hắc bào nam tử Du Bản loay hoay trong tay súng lục.

Hắc bào nam tử căn bản chưa thấy qua súng lục, lật qua lật lại cũng là nhìn không ra cái gì thành tựu, không khỏi cau mày nói: "Cảm giác cái này hắc vấn đề gòn rất lợi hại, bản bang chủ nhẹ nhàng bóp, liền có thể bóp nát roi, cái này có thể tính gì chứ bảo vật."

"Ha-Ha, cái này gọi súng lục, tác dụng có thể lớn đây. Là dùng đến thả khói lửa cảnh cáo dùng, thanh âm kia phương viên hơn mười dặm đều có thể nghe được. Mà lại tựa như ta trong cửa hàng bán bột lửa một dạng, có thể lập lại sử dụng. Đến, ta dạy cho người làm sao sử dụng đi!" Diệp Tinh cười nói.

"Xùy! Thả khói lửa dùng? Khói lửa tính toán cái gì bảo vật!" Hắc bào nam tử ánh mắt khinh thường, cười nhạo nói: "Cái này ' bảo vật ' người vẫn là giữ lấy chính người dùng đi. Lợi nhuận vẫn là một chín phân!" Nói giống tiện tay ném rác rưởi một dạng, đem súng lục ném cho Diệp Tinh.

Diệp Tinh tiếp nhận súng lục, trên mặt lại là lộ ra một bộ lo lắng biểu lộ, "Du bang chủ, ta súng lục này thật sự là tốt nhất khói lửa. Một khi gặp được địch tập lưc, có thể cấp tốc thông báo toàn bang biết. Ta súng lục này cho người, chúng ta lợi nhuận chia hai tám được chứ?"

"Đám khói này Hòa Chân dùng rất tốt, ta cho người làm mẫu hạ, người liền biết!" Diệp Tinh vừa nói, một bên loay hoay trong tay súng lục, lật qua lật lại, sau đó lặng lẽ trong lúc lơ đãng đem hòng súng nhắm ngay hắc bào nam tử ở ngực vị trí trái tim.

"A, ta Đại Hà Bang cũng không thiếu cái gì khói lửa, coi như tốt nhất khói lửa, cũng không nhiều lắm tác dụng." Hắc bào nam tử một mặt trào phúng, chính cười nhạo lấy.

Đột nhiên ——

"Ầm!"

Một đạo tiếng súng bỗng nhiên vang lên, viên đạn thùng ngực mà ra, uyển như điện thiểm chỉ hướng hắc bào nam tử trái tim kích bắn đi.

"Tốc độ này? Thật đáng sợ ám khí!"

Hắc bào nam tử sắc mặt hoàn toàn thay đổi, vội vàng vận chuyển chân khí, muốn né tránh ra tới. Nhưng mà Diệp Tinh cùng hắn cách rất gần, lại thêm đạn ra khỏi nòng sau cái kia tốc độ kinh khủng, hai mét khoảng cách, chớp mắt là tới.

"Phốc phốc!"

Viên đạn xẹt qua một đạo tàn ảnh, bắn nhập hắc bào nam tử trong lồng ngực, mấy cái máu tươi vẩy ra mà đi.

Hắc bào nam tử Du Bản hét lên rồi ngã gục, võ đạo lục trọng cảnh mang đến cường đại sinh mệnh lực khiến cho hắn còn chưa lập tức chết đi. Toàn thân co quắp, ánh mắt tràn ngập cực độ chấn kinh, hoảng sợ, phẫn nộ, vẻ không cam lòng.

"Khói lửa là không có tác dụng gì, bất quá ta súng lục này lại là có thể đòi mạng người đồ, vật, người nói có tính không bảo vật!" Diệp Tinh trong mắt lãnh mang lấp lóe.

Có thể nói Diệp Tinh trước đó hết thảy biểu diễn đều là vì một thương này làm chuẩn bị, đem súng lục cho hắc bào nam tử, cố ý nói súng lục là khói lửa, đều là vì giảm thấp hắc bào nam tử lòng cảnh giác. Nếu không, lấy hắc bào nam tử cao Diệp Tinh bốn cấp độ võ đạo lục trọng cảnh tu vi, nếu là Diệp Tinh vừa xuất ra súng lục, còn chưa kịp súng nhắm chuẩn, hắc bào nam tử kia chỉ sợ cũng có thể lập tức né tránh ra tới.

Việc quan hệ sinh tử, không có hoàn toàn chắc chắn, Diệp Tinh là sẽ không dễ dàng nổ súng. Tốt tại trải qua một phen giả vờ giả vịt biểu diễn về sau, rốt cuộc tìm được nổ súng cơ hội, nhất cử đánh trúng hắc bào nam tử.

"Đám giết ta Yêu thú đồng bọn, còn muốn chiếm lấy ta tài sản, người mẹ nó là sống đến không kiên nhẫn đi! Tiểu gia ta vừa rồi nếu không có vội vã về nhà, nếu như trước đi một chuyến Ngự Thú trai lời nói. Ha ha, võ đạo lục trọng cảnh tính là cái gì a! Đi chết đi!" Diệp Tinh cười lạnh một tiếng, giờ súng lục lên, hòng súng nhắm ngay mặt đất Đại Hà Bang bang chủ đầu, trực tiếp bóp cò.

"Ầm!"

Viên đạn bay đi,

Trực tiếp xuyên qua mặt đất hắc bào nam tử đầu, máu tươi ọc vẩy ra mà ra. Hắc bào nam tử kia hoảng sợ không cam lòng ánh mắt cấp tốc âm thầm đi, triệt để không có sinh sống, chết đến mức không thể chết thêm.

"Cái kia khói lửa lại là ám khí, giúp bang chủ chết? Thật đáng sợ ám khí!"

"Người này là đỉnh cấp cao thủ ám khí, mau trốn!"

Cái kia Đại Hà Bang hai tên đà chủ Tiết Dũng cùng Hồng Hải ánh mắt hoảng sợ, mở ra thân pháp khinh công quay người liền muốn theo Diệp phủ cửa

chính cấp tốc bỏ chạy.

Diệp Tinh ' ám khí ' xác thực dọa sợ hai người này, cái kia ' ám khí ' tốc độ phi hành, hai người bọn họ võ đạo tam trọng cảnh tu vi, thế mà liền ' ám khí ' tàn ảnh đều không nhìn thấy, cái kia còn đánh cái cái rầm, đào mệnh quan trọng.

"Các người hai cái như lại hướng phía trước trốn một bộ, có tin ta hay không một hơi ở giữa thì có thể đưa người nhóm song toàn đều đánh chết!" Diệp Tinh trầm giọng quát lạnh nói.

Cái kia Đại Hà Bang đã chủ Tiết Dững cùng Hồng Hải đều là võ đạo tam trọng cảnh tu vi, Diệp Tinh mặc dù chỉ là võ đạo nhị trọng cảnh, nhưng có sủng lục nơi tay, song phương tu vi chênh lệch cũng không lớn, xác thực có thể chính diện đem bọn hắn hết thầy đánh chết.

Cái kia Đại Hà Bang đã chủ Tiết Dững cùng Hồng Hải thân hình im bất mà dừng, vội vàng dừng lại, khó khăn xoay người lại, một mặt tâm thần bất định bất an phải xem lấy Diệp Tinh. Đối với Diệp Tinh lời nói, hai người bọn hắn là không chút nghi ngờ. Nói đùa liền bọn họ võ đạo lục trọng cảnh Du bang chủ đều chết dưới ám khí, hai người bọn họ càng thêm trốn không thoát.

"Hai người các người là muốn mạng sống, vẫn là muốn chết?" Diệp Tinh trong ánh mắt lãnh mang lấp lóe, thần nhiên nói.

"Mạng sống mạng sống, chúng ta đương nhiên không muốn chết!"

"Lưu tánh mạng tại, Vương Bát mới muốn chết đâu! Người người chịu buông tha chúng ta?"

Cái kia Đại Hà Bang đã chủ Tiết Dững cùng Hồng Hải thấp thòm trong lòng vô cùng, . cái trán khóa khóa mồ hôi lạnh tràn ra, ánh mắt khẩn trương, liền vội vàng hỏi. Tính mạng bọn họ hoàn toàn nắm tại Diệp Tinh trong tay, có thể không khẩn trương mới là lạ.

"Thà các người đi, đương nhiên là không thể nào!"

Hồng Hải cùng Tiết Dững nhất thời sắc mặt trắng nhợt.

"Bất quá ta thủ hạ còn thiếu mấy cái làm việc người, hai người như không muốn chết lời nói, ta ngược lại là có thể miễn vì khó thu phía dưới các người!" Diệp Tinh nói: "Ta cho các người thời gian ba cái hô hấp, các người có thể cân nhắc!" Cái này Tiết Dững cùng Hồng Hải dù sao cũng là võ đạo tam trọng cảnh tu vi, giữ lấy vẫn có chút tác dụng.

"Không cần cân nhắc, chúng ta đáp ứng!" Cái kia Hồng Hải cùng Tiết Dững vội vàng đáp.

"Nhanh như vậy liền đáp ứng? Phải biết đầu nhập vào ta, chẳng khác nào phản bội Đại Hà Bang, chẳng lẽ các người không sợ?" Diệp Tinh cười nói.

"Không sợ, chúng ta Đại Hà Bang bên trong cũng liền bang chủ thực lực cao nhất. Người liền bang chủ của chúng ta đều giết chết, người khác càng thêm không phải đối thủ của người." Hồng Hải cùng Tiết Dững vội vàng nói: "Người khác giết chúng ta, chúng ta nhất định tận tâm tận lực hiệu trung với ngài!"

"Ha ha, cái kia tốt!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, thần nhiên nói: "Đề bàn tay mở ra đi!"

"Bàn tay mở ra?" Tiết Dững cùng Hồng Hải hai người ánh mắt nghi hoặc, có điều lại không dám vi phạm Diệp Tinh mệnh lệnh, lúc này đưa bàn tay mở ra.

"Nghe, lập tức nhắm mắt lại đừng nhúc nhích! Nếu ai dám mở to mắt, ta lập tức tiễn hán phía trên Tây Thiên!" Diệp Tinh âm thanh lạnh lùng nói âm thanh, sau đó theo bao khóa bên trong lấy ra một cái màu xanh thẫm cái bình.

Mở ra nắp bình, một cổ mùi hôi thối xông vào mũi, chỉ gặp bên trong phải là từng con màu xanh sẫm côn trùng, chỉ có hạt gạo kích cỡ tương đương, chính chậm rãi ngo ngoáy.

Diệp Tinh tiện tay nắm lên hai con côn trùng, đặt ở Hồng Hải cùng Tiết Dững trên lòng bàn tay.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 75:: Tật Phong Báo :

Hai cái màu xanh sẫm tiểu trùng từ ngo ngoáy, leo đến Hồng Hải cùng Tiết Dững lòng bàn tay. Sau đó cấp tốc đâm rách hai người lòng bàn tay, hai đo thắm máu tươi tràn ra, màu xanh sẫm côn trùng chui vào hai người lòng bàn tay, theo mạch máu chỉ hướng ở ngực trái tìm phương hướng mà đi.



"A! Thứ gì, thứ gì tiến vào ta trong lòng bàn tay! Nơi cánh tay bên trong bò!"

"Đến trái tim, a! Đau quá!"

Đại Hà Bang hai tên đà chủ Hồng Hải cùng Tiết Dững vô cùng hoảng sợ, vị trí trái tim toàn tâm nhói nhói, hai người che ngực, cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh, khuôn mặt vận vận vô cùng thống khổ.

"Yên tâm đi, cũng liền đau một chút mà thôi!" Diệp Tinh khước miệng cong lên mỉm cười, "Ta vừa rời cho các người Hạ Cổ trùng, hai cái Phệ Tâm trùng phân biệt theo mạch máu huyết dịch chảy trở về, tiến vào các người trái tim bên trong. Mới vừa tiến vào trái tim, có thể sẽ có chút không thích ứng mà gây nên đau đớn, chốc lát nữa liền tốt."

"A, đau đớn giống như thật đang yếu bớt."

"Không có trước đó như vậy thương!"

Hồng Hải cùng Tiết Dững hai người đưa mắt nhìn nhau, lau mồ hôi lạnh trên trán, ánh mắt kinh nghi bất định nói: "Cái này cổ trùng làm gì dùng, người vì sao muốn đối với chúng ta Hạ Cổ?"

"Ha ha, các người mới tới đầu nhập vào, ta có thể không thể nào tin mặc cho các người. Không có chút thủ đoạn khống chế các người, các người cảm thấy ta sẽ yên tâm dùng các người à." Diệp Tinh nhếch miệng cười nói, lộ ra đầy đặc răng trắng. "Các người nghe kỹ, ta cho các người phía dưới hai cái cổ trùng tên là Phệ Tâm Cổ, Phệ Tâm Cổ sẽ trú lưu tại các người trái tim bên trong, các người một khi làm việc bất lợi, hoặc là chán chừ, lệnh ta không hài lòng lời nói, ta tùy thời cũng có thể làm cho Phệ Tâm Cổ chậm rãi thôn phệ các người trái tim, để cho các người trái tim khô kiệt, tại cực độ trong thống khổ chết đi, cái kia cảm giác đau đớn chính là vừa rồi gấp mười lần!"

Diệp Tinh vừa dứt lời, Tiết Dững cùng Hồng Hải hai người tất cả đều không rét mà run, vừa rồi cái kia toàn tâm cảm giác đau đớn bọn họ đã bản thân thể nghiệm qua, nếu là lại thêm nặng gấp mười lần cảm giác đau, cái kia coi như không chết, cũng sẽ nổi điên rồi.

"Nhất định, nhất định, chúng ta nhất định sẽ tận tâm làm việc!" Hai người vội vàng biểu trung tâm nói. Bọn họ vốn là bức bách tại tử vong uy hiếp, mới đầu hàng. Trong lòng tự nhiên có tính toán nhỏ nhất, từng người mang ý xấu riêng. Bây giờ bị Diệp Tinh phía dưới Phệ Tâm Cổ, hai người nhất thời cũng không dám nữa chán chừ. Nếu không, hạ tràng chính là sống không bằng chết. Bọn họ cũng không biết trước mắt người thanh niên này lại là người lương thiện.

Diệp Tinh nhân nhật quét Hồng Hải Tiết Dững hai người liếc một chút, "Đi với ta Ngự Thú trai đi, Xảo Nhi, Kiều thăm các người cũng cùng một chỗ!"

Diệp Tinh nói tiếng về sau, lúc này liền mang theo một hàng bốn người chỉ hướng Bạch Vân Sơn dưới núi mà đi, một đường thẳng đến Phượng Hoàng trấn Ngự Thú trai. Diệp Tinh hiện tại một lát đều không muốn trì hoãn, vừa rồi tình hình thực nguy hiểm rất lợi hại, nếu không có giết chết Đại Hà Bang bang chủ, nếu không sẽ phiền phức trùng điệp. Mãnh liệt cảm giác nguy cơ bao phủ Diệp Tinh trong lòng, nhất định phải ngay lập tức tăng thực lực lên. Bản thân thực lực trong thời gian ngắn không cách nào tăng lên trên diện rộng, vậy liền đề bạt bên ngoài thực lực.

Phượng Hoàng trấn mặc dù không cách nào theo Lạc Nhật thành so sánh, nhưng cũng coi là một cái có chút phồn hoa thành trấn. Trên đường người đi đường lui tới, như nước chảy.

Ngự Thú trai ở vào Phượng Hoàng trấn phồn hoa nhất khu vực. Là cao quý vô lâm đại lục đỉnh cấp thế lực một trong, Ngự Thú trai địa vị cực cao, dù là chỉ là Phượng Hoàng trấn tiểu phân đà, cũng không có võ giả dám ở chỗ này nháo sự.

Trong tiệm võ giả tuy nhiều, tiếng đàm luận không ít, nhưng lại rất lợi hại quy củ vô cùng.

Từng cái trong lòng sắt chốt một con con yêu thú, mấy cái nhân viên cửa hàng đang cho khách hàng giới thiệu các loại Yêu thú đặc điểm cùng giá cả.

"Ha ha, mấy vị khách quan các người tốt, muốn mua yêu thú nào sao?" Một vị nhân viên cửa hàng nhìn thấy Diệp Tinh một đoàn người đi tới, lúc này nhiệt tình chào đón.

"Các người trong tiệm đầu kia Tật Phong Báo bán đi không có?" Diệp Tinh trực tiếp hỏi.

"Tật Phong Báo? Ngài là nói tiệm chúng ta trong kia đầu Trấn Điểm Yêu thú cấp tám Tật Phong Báo?" Tên điểm viên kia hơi hơi sững sờ hạ, hiển nhiên không nghĩ tới Diệp Tinh sẽ trực tiếp hỏi Tật Phong Báo. Dù sao Tật Phong Báo chính là cấp tám Yêu thú, giá trị một vạn sáu ngàn mai kim tệ, cũng không phải ai cũng có thể mua được. Một số võ đạo lục thất trọng cảnh võ giả đều chưa hẳn mua được. Hẳn trước mắt vị khách quan kia tu vi giống như cũng không làm sao cao.

"Đúng,

Cũng là đầu kia cấp tám Yêu thú Tật Phong Báo, không có bán đi đi!" Diệp Tinh trầm giọng nói.

"Không có bán đi, còn tại trong tiệm, cần mang ngài đi xem một chút sao?" Điểm viên kia hỏi, ánh mắt lộ ra một vẻ hoài nghi, cảm thấy không cảm thấy Diệp Tinh có thể mua xuống Tật Phong Báo.

"Ừm, phía trước dẫn đường!" Diệp Tinh nói.

"VẬY ĐƯỢC RỒI!" Điểm viên kia hơi hơi chân chờ, lúc này Diệp Tinh theo lầu ba đi đến, tuy nhiên hẳn không cho là như vậy Diệp Tinh có thể mua xuống, nhưng xuất phát từ Ngự Thú trai nhân viên cửa hàng chức nghiệp tổ đường, vẫn là mang theo Diệp Tinh đi vào lầu ba.

Ngự Thú trai chia làm tầng ba, mỗi tầng giam giữ Yêu thú đẳng cấp cũng không giống nhau. Bên trong một tầng lầu là rộng lớn nhất, giam giữ đều là một đến ba cấp Yêu thú, ở vào yêu thú cấp thấp, số lượng nhiều nhất, mua sắm người cũng là nhiều nhất. Một số võ giả thương nhân cũng đều là tại lầu một mua sắm. Dù sao một con yêu thú động suy nghĩ chính là mấy trăm miếng kim tệ, liền xem như nhà giàu cũng rất khó găm phía dưới vài đầu. Tỉ như yêu thú cấp một rẻ nhất cũng muốn một hai trăm mai kim tệ, cấp hai Yêu thú liền muốn đại mấy trăm hơn ngàn mai kim tệ, cấp ba Yêu thú thì càng quý, có thể mua được cũng là thương nhân giàu có Đại Quý Nhân. Còn lầu hai tuy nhiên không gian thứ hai, không bằng lầu một rộng thùng thình, nhưng trang trí càng thêm tinh xảo, giam giữ đều là bốn đến cấp sáu trung giai yêu thú. Có hồ bảo sư loại, khí thể cực kỳ hung mãnh. Loại này cấp bậc Yêu thú, một khi ừng có một đầu, cơ bản liền có thể tại Phượng Hoàng trấn loại này cấp bậc thành trấn đi ngang, không ai dám trêu chọc. Coi như đi Lạc Nhật thành cũng có thể trôi qua rất lợi hại thoải mái. Toàn bộ Ngự Thú trai lầu hai, tổng cộng cũng là tám chín cái lồng sắt, giam giữ lấy tám chín đầu bốn đến cấp sáu Yêu thú.

Tại tên kia Ngự Thú trai nhân viên cửa hàng chỉ huy hạ, Diệp Tinh một đoàn người đi vào lầu ba. Lầu ba này là giam giữ cấp bảy đến cấp chín Yêu thú.

Ngự Thú trai các loại kiến trúc cấp rõ ràng, lầu một là bán ra một đến ba cấp Yêu thú, lầu hai là bán ra bốn đến cấp sáu Yêu thú, lầu ba thì là bán ra bảy đến cấp chín cao giai yêu thú. Có điều Phượng Hoàng trấn dù sao cũng là cái thành nhỏ, cân nhắc đến khách nhân mua sắm năng lực, nơi này vốn là cũng liền giam giữ lấy một đầu cấp bảy Tật Phong Báo làm Trấn Điểm Yêu thú. Coi như trước đó không lâu đầu này cấp bảy Tật Phong Báo đột phá đến cấp tám cảnh giới, cái này càng là không ai có thể mua được, tuy nhiên trông mà thêm rất nhiều người. Bên này phân đã chương quỹ đều dự định qua mấy ngày đêm đầu này Tật Phong Báo vận chuyển về Lạc Nhật thành.

Ngự Thú trai lầu ba diện tích không gian so lầu một lầu hai đều muốn nhỏ, nhưng bởi vì chỉ giam giữ lấy một con yêu thú, cho nên ngược lại lộ ra càng rộng lớn.

Chỉ gặp Ngự Thú trai ba trong lầu, có một cái cao đến một người lồng sắt. Trong lồng sắt một đầu toàn thân bộ lông màu xanh con báo chính nằm sấp trên mặt đất, nhắm hai mắt, cảm thấy đang say giấc nồng.

Cái kia hình giọt nước thân thể, lông tóc bóng loáng có như trù đoạn, mạnh mẽ bắp thịt, tứ chi móng vuốt giống như thép câu sắc bén, bộc lộ ra như kim loại hàn quang. Trong ngủ mê một hít một thở ở giữa, bốn phía khí lưu phun trào, tản ra vô cùng mạnh mẽ khí tức.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 76:: Mưu đoạt Đại Hà Bang :

"Đây cũng là Tật Phong Báo, cấp tám Tật Phong Báo giá bán muốn một vạn sáu ngàn mai kim tệ, khách quan người bây giờ muốn mua sao?" Điểm viên kia theo Diệp Tinh hỏi, trong ánh mắt lại lộ ra một tia trêu tức.

"Ừm, mua!" Diệp Tinh mở ra bao khóa, lấy ra một chồng thật dày kim phiếu, đưa cho điểm viên kia, trầm giọng nói: "Đầu này Tật Phong Báo ta mua, mặt khác lầu hai cấp năm Yêu thú Kim Mao Hồ cũng cho ta đến bốn đầu!"

Nhìn lấy Diệp Tinh trong tay cái kia một chồng thật dày kim phiếu, thấp nhất đều có trên trăm mai kim tệ mệnh giá, xem chừng tối thiểu có hàng trăm tám. Điểm viên kia chỉ cảm thấy cổ họng phát khô, run rẩy hai tay tiếp nhận Diệp Tinh trong tay kim phiếu đếm, sau đó vội vàng chạy đến lầu một hô Ngự Thú trai chương quỹ đi.

Hai phút đồng hồ về sau, hết thầy thủ tục khế ước làm hoàn tất. Diệp Tinh, Xảo Nhi, Kiều thẩm cùng Tiết Dũng Hồng Hải năm người ngồi cười một đầu Tật Phong Báo, bốn đầu Kim Mao Hồ rồi đi Ngự Thú trai.

"Chường... Chường quỹ, vừa rồi vị công tử này rõ ràng thực lực, làm sao có tiền như vậy, không phải là trong thành đến công tử ca?" Điểm viên kia run giọng nói.

"Ừm, hẳn là những đại gia tộc kia quý công tử! Về sau con mắt sáng lên chút, đối loại này quý nhân thái độ muốn cung kính chút!" Ngự Thú trai chương quỹ nói.

Rời đi Ngự Thú trai về sau, một hàng năm người ngồi cười Tật Phong Báo, Kim Mao Hồ đi qua Phượng Hoàng đường phố, dừng đề cập có bao nhiêu phong cách, chú ý cơ hồ trăm phần trăm. Rất nhiều người thậm chí võ giả đều ánh mắt hâm mộ vô cùng, đó mắt nhìn chăm chăm Tật Phong Báo cùng Kim Mao Hồ.

Bởi vì Tật Phong Báo cùng Kim Mao Hồ cũng không có phóng thích mở khí tức, bởi vậy, ngoại nhân là căn bản nhìn không ra Tật Phong Báo cùng Kim Mao Hồ đẳng cấp. Dù sao có chút Tật Phong Báo sáu bảy cấp, có chút Tật Phong Báo cùng Kim Mao Hồ chỉ có bốn năm cấp. Đương nhiên, loài báo cùng hồ loại các loại hung mãnh Yêu thú thấp nhất bình thường đều có bốn cấp hai bên.

Diệp Tinh Tật Phong Báo càng là đạt tới cấp tám tu vi, tốc độ có thể có thể so với chín tầng cảnh võ giả, rất chi càng có thắng chi. Bốn đầu Kim Mao Hồ cũng có cấp năm tu vi, thực lực cường đại, tốc độ cũng không yếu.

Diệp Tinh một hàng năm người ngồi cười Tật Phong Báo cùng Kim Mao Hồ, lướt nhanh như gió chỉ hướng Bạch Vân Sơn bay đi. Tốc độ nhanh một chút cực điểm, không đến nửa khắc đồng hồ thời gian thì trở lại Bạch Vân Sơn Diệp phủ.

Đêm tối, vàng trăng treo cao, gió đêm phơ phất, trong viện lá cây vang sào sạt.

Tây Sương phòng trong phòng.

"Ha ha, Hồng Hải, chúng ta bây giờ nên làm gì?"

"Cái gì làm sao bây giờ, đã lên thuyền giặc, không sai không thành người còn muốn nhảy thuyền, lo lắng bị 'nước' chết đuối. Đừng quên, chúng ta trái tim bên trong còn có Phệ Tâm Cổ, như chân chừ bất cứ lúc nào cũng sẽ mất mạng."

"Hắc hắc, ta đến cảm thấy cái này thuyền giặc rất tốt, để cho ta đi, ta đều không muốn đi. Mẹ hán, cấp năm Yêu thú Kim Mao Hồ a. Nói mua thì mua, liền chúng ta đều có thể một người phân đến một đầu. Cái này đãi ngộ so chúng ta tại Đại Hà Bang bên trong mạnh hơn."

"Ừm, chủ thượng xác thực là rất hào phóng. Ta xem hán vì tâm tư người kín đáo, đối đãi địch nhân thủ đoạn độc ác, đối đãi người một nhà lại trọng tình trọng nghĩa rất lợi hại, là cái đáng giá đi theo người."

"Ta cũng cho rằng như vậy. Chúng ta thì thành thành thật thật làm việc, nói không chừng về sau cũng có thể ăn ngon uống sướng. Hắc, Hồng Hải, người nói chủ thượng lại là hội ám khí, lại là biết hạ cổ, bản lĩnh nhiều như vậy, có phải hay không là đại gia tộc đại môn phái đệ tử đi ra ngoài lịch luyện tới?"

Trong cửa phòng, hai người chính xi xào bàn tán nghị luận.

"Đông!" "Đông đông đông!"

Ngoài cửa bỗng nhiên vang lên một trận trùng điệp tiếng đập cửa.

Đại hán Tiết Dững vội vàng đi tới cửa, mở cửa phòng, chỉ gặp một tiểu nha đầu đang đứng cửa, "Ha ha, là Xảo Nhi tiểu thư nha, người tìm chúng ta có chuyện gì không?" Tiết Dững ngữ khí lấy lòng nói. Bọn họ muốn tại Diệp phủ lẫn lộn, nào dám đắc tội trước mắt cái này bà cô nhỏ.

Kiều Xảo mắt to hân hân nhìn lấy bọn hán, "Ta đại ca ca đề ta bảo các người đi phòng khách tìm hán!" Nói xong cũng không quay đầu lại đi. Đại Hắc cùng Thanh Lang mặc dù là Đại Hà Bang bang chủ giết chết, nhưng trước mắt hai người này cũng là đồng lõa, tiểu nha đầu tự nhiên ký hận trừ, không cho bọn hán sắc mặt tốt nhìn.

"Tốt, tốt. Chúng ta lập tức liền đi qua!" Hồng Hải Tiết Dững vội vàng nói.

Tiết Dững ánh mắt nhất động,

"Nghe ngữ khí, Xảo Nhi tiểu thư, giống như đối với chúng ta không thể nào thân mật a, vậy phải làm sao bây giờ?"

"Người mới phát hiện a! Chúng ta dù sao vừa ném theo sát đi tới." Hồng Hải cười khổ nói: "Không có khác biện pháp, tận lực dỗ dành nàng, thời gian lâu dài tự nhiên sẽ xóa đi một số. Đi thôi, chủ thượng triệu tập chúng ta, nhanh đi!"

Hai người lúc này bước nhanh theo phòng khách phương hướng mà đi.

Giờ phút này, Diệp phủ trong phòng khách, ánh đèn sáng tỏ.

Diệp Tinh đang ngồi ở trên ghế sa lon xem tivi, lúc này, Hồng Hải cùng Tiết Dững đi tới. Hồng Hải thân hình có chút lớn mập, Tiết Dững thì là cái tinh tráng đại hán.

"Chủ thượng!" Hồng Hải cùng Tiết Dững hai người đứng trong phòng khách, theo Diệp Tinh cung kính nói.

"Ừm, khác kêu cái gì chủ thượng, không dễ nghe. Ta là một cái thương nhân, trực tiếp gọi lão bản của ta đi!" Diệp Tinh cười chỉ chỉ ghế xô-pha nói: "Ngồi đi, đừng khách khí!"

Hồng Hải Tiết Dững hai người lúc này ngồi tại ghế xô-pha bên cạnh, "Không biết chủ... Lão bản, gọi chúng ta đến đây không biết có chuyện gì?"

"Các người đoán!" Diệp Tinh nói.

"Chúng ta đoán?" Tiết Dững không khỏi nghi hoặc vô cùng.

Hồng Hải ánh mắt nhất động, nói: "Hắn là Đại Hà Bang sự việc a?"

"Không tệ, có có ý nghĩa!" Diệp Tinh cười nói: "Đại Hà Bang bang chủ đã chết, Đại Hà Bang quân long vô thủ, ta cảm thấy chúng ta hoàn toàn có thể đoạt lấy Đại Hà Bang cơ nghiệp! Các ngươi nói cho ta một chút Đại Hà Bang nội tình hướng đi, đều có nào cao thủ."

"Cũng không có cao thủ gì, bây giờ Du bang chủ đã chết, lợi hại nhất cũng liền võ đạo tứ trọng cảnh hai bên hai tên hộ pháp, còn về võ đạo tam trọng cảnh đã chủ cần phải còn có sáu bảy vị. Còn võ đạo nhất trọng cảnh bang chúng chỉ sợ có gần trăm vị, chúng ta nếu như trực tiếp giết đi qua lời nói, hội có chút phiền phức." Hồng Hải trầm giọng nói.

Tiết Dừng cũng nói: "Chúng ta có cấp tám Yêu thú Tật Phong Báo, còn có bốn đầu Kim Mao Hồ, sợ cái gì, vừa đi vừa về mấy cái trùng sát..."

"Không cần phiền toái như vậy." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, trầm giọng nói: "Ta chỗ này ngược lại là có cái phương pháp, có thể dễ như trở bàn tay cầm xuống Đại Hà Bang!"

"Chủ thượng... Lão bản thỉnh giảng!" Hồng Hải nói.

"Rất đơn giản, 'trảm thủ hành động', đem người lừa gạt đến là được. Ta tại Du Bản trên thi thể lục soát hấn tín vật, các ngươi cầm hấn tín vật đi Đại Hà Bang, đem cái kia Tả Hữu Hộ Pháp lừa gạt đến ta Bạch Vân Sơn là được!" Diệp Tinh cười nói.

"Kế này hay lắm, Du bang chủ mang ta cùng Tiết Dừng đến đây Bạch Vân Sơn mưu đoạt lão bản tài sản, việc này bang chúng đều biết. Dừng lý do này, Tả Hữu Hộ Pháp chắc chắn sẽ không hoài nghi." Hồng Hải một đôi híp híp mắt hơi hơi sáng lên.

"Cái kia việc này không nên chậm trễ, chúng ta nhanh đi?" Tiết Dừng nói.

"Ha ha, không cần sốt ruột. Thanh Hà trấn cách chúng ta cái này không xa, sáng mai lên đường đều tới kịp." Diệp Tinh cười nói: "Các ngươi đi về nghỉ trước, dưỡng đủ tinh thần chuẩn bị trời sáng đại sự."

Tiết Dừng cùng Hồng Hải hai người nhìn nhau, liền nói ngay: "Cái kia thuộc hạ thì cáo lui trước!"

Đem Hồng Hải cùng Tiết Dừng hai người đuổi đi về sau, Diệp Tinh lúc này về phòng luyện công tu luyện đi.

Đối với tu luyện, Diệp Tinh chưa từng có buông lỏng qua.

Dời Giá sách, vào sơn động trong thông đạo, rất mau tới đến màu tím ánh sáng trước.

"Màu tím ánh sáng tuyệt đối không thể bị bất luận kẻ nào biết, sáng mai trở lại địa cầu tổ trạch lúc, phải lần nữa gia cố phía dưới giếng cổ phía trên Thiết Ốc tử. Có màu tím ánh sáng tại, ta tu luyện tốc độ đem viễn siêu thường nhân." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này ngồi xếp bằng, vận chuyển 《Tiên Thiên Công》 hô hấp thổ nạp, tu luyện.

Hô ——

Hút ——

Chậm rãi hấp khí, chậm chậm phun ra.

Ước chừng tu luyện sau nửa canh giờ, Diệp Tinh bỗng nhiên trong đầu linh quang nhất tiểm, một cái làm hắn vô cùng kích động suy nghĩ xuất hiện trong đầu.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 77:: Tổ trạch tiếng chó sủa :

PS. Dâng lên ngày hôm nay đổi mới, thuận tiện cho khởi điểm 515 fan tiết kéo một chút phiếu, mỗi người đều có 8 tấm phiếu, bỏ phiếu còn đưa Qidian tiền, quý cầu mọi người chống đỡ tán thưởng!

Ngồi xếp bằng bên trong Diệp Tinh mãnh liệt mở hai mắt ra, nhìn trước mắt màu tím ánh sáng.

"Màu tím ánh sáng tuy nhiên rất đặc thù, nhưng cũng hẳn là loại vật thể. Ta có hay không có thể đem màu tím ánh sáng chứa vào trong túi càn khôn, như thể về sau thì rốt cuộc không cần lo lắng son động bại lộ mà dẫn đến màu tím ánh sáng bị người phát hiện."

Cái này nhất niệm đầu vừa xuất hiện trong đầu, Diệp Tinh trong lòng nhất thời sốt ruột vô cùng.

Lo lắng màu tím ánh sáng bại lộ vấn đề này, một mực khốn khổ Diệp Tinh, là hẳn uy hiếp. Bây giờ nghĩ đến một cái khả thi biện pháp giải quyết, trong lòng vừa mừng rỡ lại là kích động lại là khẩn trương lại là tâm thần bất định, có thể nói ngũ vị tạp trần.

Trên lý luận chỉ muốn đồ, vật đồ vật thể tích không có vượt qua túi càn khôn không gian, đều có thể chứa nổi. Nhưng màu tím ánh sáng dù sao cũng là một loại đặc thù tồn tại, Diệp Tinh cũng không dám khẳng định túi càn khôn có thể hay không giả bộ tiến màu tím ánh sáng.

"Hi vọng có thể thành công, nhất định muốn thành công a!" Diệp Tinh ở trong lòng cầu nguyện âm thanh, lúc này vội vàng lấy xuống bên hông túi càn khôn. Hơi chuyển động ý nghĩ một chút, mở ra túi càn khôn miệng túi, nhắm ngay màu tím ánh sáng.

Hô ——

Trong chốc lát trong động khí lưu phun trào, đầu tiên là một cổ khí lưu màu tím bị hút vào trong túi càn khôn.

Không bao lâu, màu tím chum sáng cũng bắt đầu biến ảo lên, không ngừng thu nhỏ, không bao lâu liền chui vào trong túi càn khôn.

"Ha-Ha, thật đúng là thành!" Diệp Tinh hưng phấn vô cùng, có thể cảm giác được rõ ràng trong túi càn khôn không gian nhiều một đoàn màu tím ánh sáng.

Theo màu tím ánh sáng bị hút vào trong túi càn khôn, trong son động ánh sáng nhất thời ảm đạm xuống, đồng thời đất trời bốn phía nguyên khí cũng biến thành càng ngày càng mỏng manh.

Diệp Tinh hơi chuyển động ý nghĩ một chút, lần nữa mở ra túi càn khôn.

Hô ——

Nhất thời, bốn phía khí lưu phun trào, Hà Khí lượn lờ, màu tím ánh sáng xuất hiện lần nữa trong son động, trong son động nguyên bản pha loãng mỏng manh thiên địa nguyên khí lần nữa tụ đến, tụ tập tại màu tím ánh sáng chung quanh. Động bên trong thiên địa nguyên khí lập tức lại trở nên nồng đậm vô cùng.

"Quá tốt, thật có thể thu nhập trong túi càn khôn, cái này ta cũng không cần nom nớp lo sợ, lo lắng cái này lo lắng cái kia. Cũng đúng, trong túi càn khôn vốn là tự thành một vùng không gian. Đáng tiếc chính là không gian bên trong không có có không khí tuần hoàn, không phải vậy còn có thể đem Yêu thú các loại sinh mệnh thể chứa vào trong túi càn khôn." Diệp Tinh thu hồi túi càn khôn, sau đó tiếp tục ngồi xếp bằng, ngồi tại màu tím ánh sáng bên cạnh, vận chuyển 《Tiên Thiên Công》tu luyện nội công.

Túi càn khôn tuy nhiên tự thành một vùng không gian, nhưng Diệp Tinh túi càn khôn là hạ phẩm túi càn khôn, không gian đại nhỏ chỉ có một cái phòng kích cỡ tương đương. Coi như toàn bộ không gian đồ đầy đường khí, cũng duy trì không bao lâu. Mà lại trong không gian không có cách nào hình thành khí sự lưu thông của máu, nếu là đem người cùng yêu thú các loại cần dưỡng khí hô hấp sinh mệnh thể chứa ở túi càn khôn, đựng lâu hoặc là không cần thận quên phóng xuất lời nói, rất có thể sẽ dẫn đến bên trong sinh mệnh ngạt thở mà chết. Đây là tương đối nguy hiểm, bởi vậy dưới tình huống bình thường có rất ít người sẽ dùng túi càn khôn đựng Yêu thú các loại sinh mệnh thể.

Nếu không, túi càn khôn nếu có thể đựng Yêu thú lời nói, vậy liền quá tuyệt. Tương đương mang theo trong người một đồng Yêu thú bảo tiêu, thời khắc mấu chốt phóng xuất âm người thích nhất.

Hô ——

Hút ——

Chậm rãi hấp khí, lại chậm chậm phun ra, Thanh Khí hút vào, trọc khí phun ra.

Theo hô hấp thở nạp, bên trong thân thể liên tục không ngừng có chân khí sinh ra, theo kinh mạch vận hành. Mỗi vận chuyển một chu thiên, Diệp Tinh tu vi liền tăng thêm một phần, chỉ hướng vô đạo tam trọng cảnh bước dài tiến.

Nội công bí tịch phương diện, Diệp Tinh có 《Tiên Thiên Công》, tài nguyên tu luyện phương diện, Diệp Tinh có viễn siêu động thiên phúc địa màu tím ánh sáng. Lại thêm mỗi ngày đều khắc khổ tu luyện phía dưới, bởi vậy, Diệp Tinh tu luyện tốc độ tuyệt đối là đột nhiên tăng mạnh.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, ước chừng qua 5 sáu canh giờ, Diệp Tinh từ tĩnh tọa bên trong tỉnh lại, mở hai mắt ra, nhìn xem trong tay trên đồng hồ thời gian, đã là tám giờ sáng.

"Một ngày mới bắt đầu, đến trở lại địa cầu một chuyến,

Đều vài ngày không có trở về!" Diệp Tinh đại đại đuổi người một cái, ánh mắt nhất động, nhấc chân bước vào màu tím ánh sáng truyền tống môn bên trong.

Sau một khắc, mắt tối sầm lại, bốn phía trảng cảnh biến ảo, Diệp Tinh biến mất trong sơn động. Làn nửa hiện thân lúc, đã xuất hiện ở địa cầu tổ trạch trong giếng cổ.

"!" "Tít tít tít!"

Vừa một xuất hiện ở địa cầu tổ trạch trong giếng cổ, điện thoại di động tin nhắn thanh âm nhắc nhở liên vang lên không ngừng, suy nghĩ có một nhóm lớn chưa đọc tin nhắn cùng cuộc gọi nhờ đi. Cái này hiển nhiên tại Diệp Tinh trong dự liệu, dù sao đi một chuyến Lạc Nhật thành, đều vài ngày không có trở lại địa cầu. Bình thường thường liên hệ thân bằng hảo hữu vô luận cũng không có việc gì, khẳng định đều biết gọi điện thoại tới liên lạc một chút. Trước đó Diệp Tinh tại Diệp phủ thời điểm, cách mỗi một hai ngày cũng đều sẽ trở lại địa cầu tổ trạch một chuyến, nhìn xem phải chăng có chuyện quan trọng, còi xuống tin tức. Bất quá lần trước đi Lạc Nhật thành mua túi càn khôn, vừa đi cùng là vài ngày, người đi ra ngoài bên ngoài, màu tím ánh sáng truyền tống môn lại tại Bạch Vân Sơn Diệp phủ trong sơn động, tự nhiên không có cách nào trở lại địa cầu tổ trạch.

Chẳng qua hiện nay có túi càn khôn, túi càn khôn lại có thể chứa đựng màu tím ánh sáng, hết thảy đều trở nên dễ dàng thuận tiện lên. Màu tím ánh sáng truyền tống môn có thể mang theo trong người, muốn trở lại địa cầu, tùy thời đều có thể.

Diệp Tinh cúi xuống bên hông túi càn khôn, mở ra túi càn khôn, đem màu tím ánh sáng truyền tống môn thu nhập trong túi càn khôn. Sau đó lấy ra trong túi quần điện thoại di động, huy động màn hình đưa điện thoại di động giải tỏa, vừa vận lật qua nhìn tin nhắn rung cùng cuộc gọi nhờ lúc.

Đúng lúc này ——

"Gâu!" "Uông uông uông!"

Giếng cổ phía trên đột nhiên vang lên một trận tiếng chó sủa, réo lên không ngừng. Thanh âm non trẻ con, mang theo sữa vị, giống như chỉ tiểu cẩu con non.

"A, là Tiểu Nhị Hắc thanh âm, xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ có người xâm nhập ta gia tổ trạch bên trong?" Diệp Tinh nhướng mày, vận chuyển chân khí, song chân vừa đạp đáy giếng mặt đất.

"Suru!" Một tiếng, toàn bộ phi thân lên, trực tiếp theo giếng cổ miệng giếng một nhảy ra. .

Nếu là một tháng trước lời nói, Diệp Tinh đều phải dùng cái thang mới có thể leo ra giếng cổ. Bây giờ tu vi tiến nhanh, Diệp Tinh đã là võ đạo nhị trọng cảnh võ giả, tự nhiên có thể thi triển khinh công, bay thẳng thân thể nhảy ra giếng cổ.

Tại giếng cổ phía trên, Diệp Tinh cố ý xây cái Tiểu Thiết phòng, phòng sắt là bịt kín, vách tường tứ phía bao quát nóc nhà, đều là dùng cân trọng giáp thép đắp lên mà thành, cửa sắt lại thêm tam trọng phòng trộm khóa.

Trừ cái đó ra, Diệp Tinh lại cố ý đem Tiểu Nhị Hắc theo võ lâm đại lục mang tới Địa Cầu tổ trạch thủ hộ nơi này. Tiểu Nhị Hắc dĩ nhiên chính là cái kia lông đen Cầu Yêu thú. Diệp Tinh ban đầu ở Ngự Thú trai mua hai cái lông đen chó con non, phân biệt lấy tên Đại Hắc cùng Nhị Hắc. Đại Hắc cùng hai cái Thanh Lang tại Diệp phủ thời điểm, vì bảo vệ Xảo Nhi cùng Kiều thâm, mà bị Đại Hà Bang bang chủ võ đạo lục trọng cảnh tu vi Du Bân đánh giết. Tiểu Nhị Hắc lời nói, bởi vì bị Diệp Tinh phái tới Địa Cầu đến thủ hộ tổ trạch, vừa rồi may mắn thoát khỏi tại khó.

Sở dĩ lại là phòng sắt, lại là phòng trộm khóa, lại là phái Yêu thú đến, làm nhiều như vậy cong cong quán quán. Diệp Tinh tự nhiên là lo lắng có người hội xâm nhập tổ trạch bên trong. Tuy nói cái này tổ trạch đều là một số cũ kỹ điện khí các loại vật phẩm, không có gì đáng tiền đồ, vật, cơ bản không có kẻ trộm đến vào xem. Nhưng không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, vạn nhất thật có kẻ trộm xâm nhập tổ trạch phát hiện giếng cổ thông đạo, vậy hấn nường thì gặp phiền phức lớn.

"Gâu!" "Uông uông uông!"

Tiểu Nhị Hắc tiếng chó sủa còn đang kéo dài lấy, hiển nhiên người tới còn chưa thôi lui. Diệp Tinh trong mắt có một tia sát khí, cấp tốc mở ra phòng sắt cửa sắt, đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 78:: Tiểu Hải tập võ :

PS. Dâng lên ngày hôm nay đổi mới, thuận tiện cho khởi điểm 515 fan tiết kéo một chút phiếu, mỗi người đều có 8 tấm phiếu, bỏ phiếu còn đưa Qidian

tiền, quý cầu mọi người chống đỡ tán thưởng!

"Nghe thanh âm giống như nhà bếp phượng hướng!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này phi tốc chỉ hướng nhà bếp phượng hướng gấp rút chạy tới. Sau lưng cửa sắt cũng lười lại quan, dù sao màu tím ánh sáng truyền tống môn đã bị Diệp Tinh thu nhập trong túi càn khôn, quan không liên quan cửa sắt đã không quan trọng.

Diệp Tinh coi như không sử dụng chân khí, chỉ bằng vào thân thể bản thân thể chất, chạy vội tốc độ cũng nhanh vô cùng. Võ giả thể chất khẳng định khẳng định còn mạnh hơn người bình thường rất nhiều, dù sao chân khí tại thể nội lưu chuyển vận hành thời điểm, bản thân cũng tại thay đổi một cách vô tri vô giác địa cải thiện lấy thân thể thể chất. Bởi vậy võ giả thọ mệnh bình thường đều so với người bình thường dài.

Giống cổ cách nhà bếp rất gần, vèn vèn hai cái hồ hấp thời gian, liền tới đến trong phòng bếp. Chỉ là trước mắt trắng cảnh khiến Diệp Tinh có chút quỳnh so.

Chỉ gặp một cái lông tóc đen nhánh ánh sáng chói đen nhỏ chính đối bệ cửa sổ sủa réo lên không ngừng. Còn nhà bếp trên bệ cửa sổ cộng lông người đều không có, chỉ có một con mèo mướp nhỏ. Cái kia con mèo mướp nhỏ chính là lần trước quan tâm chăm sóc Diệp Tinh nhà bếp loại kia mèo hoang, giờ phút này chính ghé vào nhà bếp trên bệ cửa sổ ngủ. Chỉ có chó đen nhỏ ở phía dưới làm cho rất lợi hại vui mừng.

Vốn cho rằng là có tặc xâm nhập trong nhà, hiện tại đừng nói là tặc, thí điểm bóng người cũng không thấy.

"Mẹ nó, ta là bảo người Thủ gia nhìn tặc. Không phải để người không có việc gì theo một con mèo phân cao thấp a a!"

Diệp Tinh không khỏi nghĩ đến một cái rất nghiêm trọng vấn đề, chính mình có phải hay không cho nó lấy sai tên. Thì tình huống trước mắt đến xem Tiểu Nhị Hắc tuyệt đối có trở thành hai bức chó tiềm chất.

"Gâu!" "Uông uông uông!"

Nhìn thấy Diệp Tinh tiến đến, Tiểu Nhị Hắc vô cùng hưng phấn địa sủa inh lên, hóa thành một đạo hắc ảnh, 'suru' một chút, vọt tới Diệp Tinh dưới chân, cái đuôi không ngừng đến đong đưa, cái đầu nhỏ dùng sức địa ủi lấy Diệp Tinh dưới chân.

"Ha-Ha, đừng làm rộn, chính mình đi chơi! Không có việc gì chờ cùng một con mèo phân cao thấp, người dù sao cũng là một con yêu thú!" Diệp Tinh cười ôm lấy Tiểu Nhị Hắc, sờ sờ nó đầu, nắm nắm nó móng vuốt, đưa nó để dưới đất.

Có lẽ có vài ngày không thấy được Diệp Tinh, Tiểu Nhị Hắc có chút chán ngán, thì tôn tại Diệp Tinh bên chân, le đầu lười, bộ dáng mạnh mẽ.

Nhà bếp cái bàn khả năng quá lâu không có xoa, đã dát lên một tầng hơi mỏng tro bụi.

Diệp Tinh lấy ra một trương khăn lau đem cái ghế chà chà, mà giặt dưới. Bỗng nhiên tâm huyết dâng trào, theo chó đen nhỏ nói: "Tiểu Nhị Hắc có thể hay không lau bàn?"

"Gâu!" Tiểu Nhị Hắc gât gât cái đầu nhỏ, kêu một tiếng, sau đó há mồm cấp tốc ngậm qua Diệp Tinh trong tay khăn lau, 'suru' một tiếng, nhảy đến trên mặt bàn, bắt đầu thay Diệp Tinh lau bàn.

"Ha ha ha! Thật thông minh, về sau trong nhà vệ sinh thì bao người." Diệp Tinh nhìn lấy không khỏi trong lòng vui mừng.

Theo trong túi quần lấy điện thoại di động ra, hoạt động màn hình, mở ra trò chuyện ghi chép, xem xét hạ, bên trong tổng cộng có hơn năm mươi điều cuộc gọi nhớ, bên trong có hai mươi ba điều đều là Chu Đại Tráng đánh tới, mà lại điện thoại ghi chép phần lớn tập trung ở ba ngày trước.

"Đại Tráng tiểu tử này đánh như thế nào ta nhiều như vậy điện thoại, chẳng lẽ xảy ra chuyện gì?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này chỉ vào màn hình gọi lại.

"Ừc ực!" "Tút TUT TUT!"

Một trận đánh chuông qua đi, điện thoại lập tức kết nối.

"Uy! Tinh ca a, người tại sao lại mất tích, gọi điện thoại cho người đều là tắt máy." Chu Đại Tráng phản nản nói.

"Ta đi công tác mấy ngày, bên kia địa phương quá vắng vẻ lại không tín hiệu. Người đánh ta nhiều như vậy điện thoại, có phải hay không xảy ra chuyện gì?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, hỏi.

"Ừm, ta bên này ra chút tình huống, có ăn trộm đến ta bên này trộm Thảo Ngư đồ ăn." Chu Đại Tráng nói.

"Ồ? Lúc nào sự việc?" Diệp Tinh hỏi.

"Ba ngày trước buổi tối, đại khái rạng sáng hai ba điểm đi, khi đó ta đều ngủ dưới. Là cửa Camera đập tới, bắt quá hấn che kín mặt, không nhìn thấy hấn hình dạng." Chu Đại Tráng hùng hùng hồ hồ nói: "Hấn chính là chính là, cái này kẻ trộm thật là giao hoạt. Nếu để cho ta nhìn thấy, ta nhất định đánh chết hấn."

"

"Người khác nếu là đến ăn cắp, như thế nào không có chuẩn bị biện pháp." Diệp Tinh nói: "Ngươi bây giờ ở nhà đi, ta lập tức đi tới nhìn xem."

Sau khi cúp điện thoại, Diệp Tinh lúc này mang theo chó đen nhỏ, rồi đi tổ trạch, chỉ hướng Chu Đại Tráng nhà mà đi.

Giờ phút này chỉ có hơn tám giờ, vẫn còn sáng sớm thời gian.

Bích Lâm Thôn từng tòa nhà ngói phía trên ống khói không ngừng có khói xanh toát ra, khói bếp lượn lờ, bùng bùng dâng lên, hiển nhiên rất nhiều người nhà đều tại làm điểm tâm. Tuy nói khí gas đã đi vào Thiên gia Vạn hộ, nhưng vẫn còn có chút nông hộ vì tiết kiệm khí gas phí, mà dùng củi lửa nấu cơm.

Có lẽ là tới hôm qua trận tiếp theo mưa, cái hẻm nhỏ mặt đường có chút vũng bùn, một số vũng nước đọng bên trong còn có cái này không ít nước đọng.

Diệp Tinh đang trong hẻm nhỏ đi tới, phụ cận bỗng nhiên vang lên một tiếng tiếng kêu to.

"A..., Diệp Tinh biểu ca, là Diệp Tinh biểu ca. Mẹ, ngươi mau nhìn, Diệp Tinh biểu ca ở bên kia!" Một cái nam hài thanh âm theo bên trái trong ngõ nhỏ vang lên.

Diệp Tinh thân hình dừng lại, lúc này lui lại mấy bước, quay đầu nhìn về bên trái rẽ ngoặt ngõ nhỏ nhìn lại. Chỉ gặp nhị cô Diệp Tú Anh chính mang theo 14 tuổi tiểu biểu đệ Trình Tiểu Hải theo trong hẻm nhỏ đi tới.

"A Tinh, vài ngày không thấy được ngươi, gần nhất đều đang bận rộn sống cái gì!" Nhị cô Diệp Tú Anh cười, bước nhanh đi tới.

"Diệp Tinh biểu ca, ta cũng rất lâu không thấy được ngươi." Trình Tiểu Hải khoẻ mạnh kháu khỉnh chạy tới nói.

"Ha-Ha, hôm nào có rảnh, biểu ca mang ngươi đi ra ngoài chơi." Diệp Tinh cười nói: "Đúng, nhị cô, các ngươi cái này muốn đi chỗ nào bên trong?"

"Hắc hắc, ta đi luyện võ công!" Trình Tiểu Hải ánh mắt hưng phấn, vượt lên trước đáp.

"Luyện võ công?" Diệp Tinh không khỏi hơi sững sờ. .

Nhị cô Diệp Tú Anh cười khổ nói: "Tiểu Hải một mực la hét muốn học võ công, làm âm ỉ vô cùng. Không có cách, chỉ có thể dẫn hắn đi trong huyện một nhà võ quán báo cái tên. Hiện tại mỗi tuần cuối tuần đều phải dẫn hắn đi võ quán luyện tập."

"A Tinh, ngươi nói cái này võ thuật học có thể có làm được cái gì. Đọc sách không đi, tiểu tử này hiện tại đầy trong đầu đều là võ công võ công, A Tinh ngươi mau giúp ta khuyên như Tiểu Hải, hắn nghe ngươi nhất lời nói." Nhị cô Diệp Tú Anh liền vội vàng đem Diệp Tinh kéo đến một bên nói.

Diệp Tinh ánh mắt nhất động, không khỏi cười nói: "Nhị cô, thực Tiểu Hải học võ thuật cũng không có gì không tốt, chỉ ít cũng có thể cường thân kiện thể. Mà lại thì chiếm hữu cuối tuần chút thời gian, đối học tập ảnh hưởng cũng không thể rất lớn."

"Đúng đấy, Diệp Tinh biểu ca nói đúng. Tập võ có thể cường thân kiện thể, mới sẽ không bị người khi dễ." Trình Tiểu Hải lập tức lại gần, nói: "Diệp Tinh biểu ca, ngươi biết không. Chúng ta võ quán quán chủ thực lực vô cùng lợi hại, một cái có thể đánh năm cái đây. Lần trước ta tận mắt thấy chúng ta võ quán năm cái huấn luyện viên liên thủ cùng quán chủ so chiêu, kết quả không bao lâu, tất cả đều bị đánh ngã."

"Há, lợi hại như vậy, vậy ngươi chỉ được dụng tâm học nha!" Diệp Tinh cười nói.

"Đó là khẳng định, bất quá chúng ta quán chủ thực lực còn không phải mạnh nhất. Ta gặp qua lợi hại nhất vẫn là lần trước cứu ta cái kia đại ca, hắn quá lợi hại, cứ như vậy một chân đạp ra ngoài, cái kia lưu manh trực tiếp bị đá bay ra ngoài. Sau đó một quyền như vậy oanh ra ngoài!" Trình Tiểu Hải một mặt kích động, ánh mắt tràn đầy sùng bái, tràn đầy phấn khởi bắt đầu cho Diệp Tinh làm mẫu động tác.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 79:: Trao đổi :

PS. Dâng lên ngày hôm nay đổi mới, thuận tiện cho khởi điểm 515 fan tiết kéo một chút phiếu, mỗi người đều có 8 tấm phiếu, bỏ phiếu còn đưa Qidian tiền, quý cầu mọi người chống đỡ tán thưởng!

"Tốt, Tiểu Hải, chúng ta nên đi, chờ tri hoãn ngươi Diệp Tinh biểu ca thời gian." Nhị cô Diệp Tú Anh có chút buồn cười vỗ vỗ con trai đầu, theo Diệp



Tinh nói: "A Tinh, vậy chúng ta đi trước võ quán."

"Ừm." Diệp Tinh cười gật gật đầu.

Nhị cô Diệp Tú Anh mang theo biểu đệ Trình Tiểu Hải đi La Huyện võ quán, Diệp Tinh suy nghĩ tiến về Chu Đại Tráng nhà mà đi.

Chu Đại Tráng nhà cách Diệp Tinh tổ trạch cũng không xa, cùng ở tại một cái trong thôn, ngoặt hai cái ngõ nhỏ liền đến.

Chu Đại Tráng nhà trong viện để đó mấy cái chum đựng nước, trong chum nước nuôi thả từng cái từng cái Thảo Ngư, những thứ này Thảo Ngư sinh mệnh lực cực kỳ tràn đầy, tại trong chum nước bơi qua bơi lại, bọt nước vậy ra.

Giờ phút này, Chu Đại Tráng đang cho Thảo Ngư này đồ ăn.

"A Tinh, người tới."

Nhìn thấy Diệp Tinh theo trong cửa lớn tiến đến, Chu Đại Tráng vội vàng thả ra trong tay đồ ăn, chạy tới.

"Ừm." Diệp Tinh nói: "Mang ta đi nhìn xem màn hình giám sát!"

"Được." Chu Đại Tráng lúc này mang theo Diệp Tinh đi vào lầu hai phòng quan sát, mở ra màn hình giám sát, ngừng lại trong thời gian hình ảnh bắt đầu phát hình ra.

Màn hình giám sát bên trong hình ảnh ánh sáng không phải rất đủ, hiển nhiên là ban đêm thời khắc. Trong tám hình xuất hiện một cái quần đen áo đen nam tử, leo tường tiến sân, lén lút lút lút. Trên mặt được miếng vải đen, chỉ có thể lộ ra một đôi mắt, gian xảo trong sân đánh giá. Sau đó bắt đầu trong sân lật tới lật lui, tìm hồi lâu, người kia rốt cục tại vạc nước bên cạnh tìm tới non nửa bát này còn lại Thảo Ngư đồ ăn. Cấp tốc đem Thảo Ngư đồ ăn thu nhập trong túi, sau đó lại lật tường đi, đối trong chum nước Thảo Ngư lại làm như không thấy.

Theo nam tử kia tiến vào viện, sau đó leo tường rời đi, trước sau đại khái là chừng mười phút đồng hồ thời gian.

"Cái này tạp chủng, trộm đồ trộm được nhà ta tới. May mà ta đồ ăn đều khóa trong phòng, có điều cái kia non nửa bát Thảo Ngư đồ ăn cũng giá trị mấy ngàn khối tiền. Chuyện này đúng là ta sơ sẩy. Như vậy đi, Tinh ca, người theo ta tiền lương bên trong trừ tiền đi. Việc này là ta sai." Chu Đại Tráng cúi đầu nói.

"Ha-Ha, chụp cái gì tiền lương. Ta sẽ kém như vậy mấy ngàn khối tiền à. Lại nói, chúng ta thế nhưng là hảo huynh đệ, như vậy khách khí làm gì." Diệp Tinh cười vỗ vỗ Chu Đại Tráng bả vai, nói: "Trong khoảng thời gian này người cũng mệt mỏi hư, vấn đề này cũng không thể đều tại người, là chúng ta bị người để mất tới!"

"Bị người để mất tới?" Chu Đại Tráng hơi sững sờ, "Tinh ca, ý người là có mất người thêm chúng ta Thảo Ngư?"

"Ừm, chuẩn xác hơn nói, hẳn là để mất tới trong tay của ta Thảo Ngư đồ ăn cách điều chế!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, chỉ chỉ video theo dõi nói: "Người nhìn người này, hẳn một tiến vào viện bên trong, mục tiêu rất rõ ràng, cũng là tìm kiếm đồ ăn. Đối chung quanh trong chum nước Thảo Ngư tất cả đều làm như không thấy. Phải biết chúng ta bồi dưỡng những thứ này Thảo Ngư tùy tiện một đầu đều giá trị cực lớn mấy trăm ngàn nguyên, nếu là phổ thông kẻ trộm khẳng định sẽ làm mấy đầu đi. Mà người này lại nhìn cũng không nhìn, tìm tới Thảo Ngư đồ ăn lập tức đi ngay. Nếu như đoán không sai lời nói, hẳn nhất định là đem Thảo Ngư đồ ăn lấy về nghiên cứu, muốn đem đồ ăn thành phần phân tích ra được, sau đó chế tác Thảo Ngư đồ ăn cách điều chế."

"Vậy làm sao bây giờ, vạn nhất bọn họ thật cũng nghiên cứu ra Thảo Ngư đồ ăn cách điều chế." Chu Đại Tráng không khỏi gấp, "Đến lúc đó đầy đường Tiên Vị Lão Ngư, chúng ta còn thế nào kiếm tiền, cái này đáng chết gia hỏa. Công nhiên đoạt bát cơm, vậy phải làm sao bây giờ."

"Ha-Ha, yên tâm đi, bọn họ nghiên cứu không ra cái gì, đơn giản cũng là Protein, tinh bột cùng thuốc Đông Y những vật này. Còn chế tác Thảo Ngư đồ ăn cách điều chế, cái kia càng là si tâm vọng tưởng." Diệp Tinh khoe miệng cong lên mỉm cười.

Thảo Ngư đồ ăn cách điều chế sở dĩ thần kỳ như vậy, tự nhiên là bởi vì đồ ăn bên trong chứa chút ít Yêu thú thịt. Mà Yêu thú thịt cùng thú rừng bình thường thịt thành phần cơ bản một dạng, đơn giản cũng là Protein những vật này. Yêu thú thịt sở dĩ khác biệt với thú rừng bình thường thịt, là bởi vì Yêu thú trong thịt chứa bộ phận thiên địa nguyên khí tinh hoa, mà thiên địa nguyên khí vô sắc vô vị vô tướng vô hình,

Nhìn không thấy sờ không được, thuộc về một loại đặc thù năng lượng thể tồn tại. Lấy trước mắt nhân loại trình độ khoa học kỹ thuật căn bản không có khả năng nghiên cứu được đi ra. Bởi vậy, coi như Thảo Ngư đồ ăn thật bị cầm lấy đi sở nghiên cứu nghiên cứu, đạt được thành phần báo cáo tự nhiên cũng sẽ là tinh bột, thuốc Đông Y cùng thịt thú vật.

"Nghiên cứu không ra vậy quá tốt. Bất quá chúng ta vẫn là đến cẩn thận một chút thì tốt hơn." Chu Đại Tráng vỗ ngực nói: "Tinh ca, người yên tâm. Lần sau ta tuyệt đối sẽ không khiến người ta trộm đi một chút điểm Thảo Ngư đồ ăn. Một cho ăn xong Thảo Ngư, ta sẽ lập tức đem còn lại Thảo Ngư đồ ăn tất cả đều cầm trở về phòng đi. Dem cửa gian phòng cửa sổ toàn đính bên trên, lại làm cái phòng trộm khóa. Đừng nói là người, liền xem như con muỗi con ruồi đều mơ tưởng bay vào đi."

"Ừm, gia cố cửa phòng cái này có thể có. Bất quá chúng ta hiện tại chủ yếu nhất là đem cái kia trộm đồ ăn tặc bắt tới. Ta cũng không muốn một mực bị người nhìn chằm chằm!" Diệp Tinh trong mắt lướt qua một đạo hàn quang.

Không khỏi ý ở giữa, một tia vô hình sát khí lóe ra, lạnh lẽo thấu xương.

Bên cạnh Chu Đại Tráng dọa đến vội vàng lui lại ra, ánh mắt sợ hãi vô cùng, trực giác đến lạnh cả sống lưng.

Tại vô lâm đại lục, Diệp Tinh luân phiên chém giết, trong tay sớm đã nắm giữ mấy chục cái vong hồn dưới kiếm. Từ nhưng đã ngưng luyện ra một tia sát khí. Sát khí tuy nhiên còn không rất mạnh, nhưng đối với Chu Đại Tráng bức này người bình thường tới nói, cũng là hết sức đáng sợ.

"Đại Tráng ngươi không sao chứ!" Diệp Tinh lấy lại tinh thần, vội vàng thu hồi trên thân sát khí, khí thế nội liễm lên.

"Không có việc gì, ta không sao. Bất quá, Tinh ca ngươi vừa rồi bộ đáng thật đáng sợ." Chu Đại Tráng lòng vẫn còn sợ hãi nói.

"Ta vừa rồi suy nghĩ chuyện muốn quá đầu nhập." Diệp Tinh xin lỗi nói: "Cái này địch tới ta sáng, ta tại muốn như thế nào bắt lấy cái kia kẻ trộm."

"A!" Chu Đại Tráng gãi gãi đầu, khổ não nói: "Chỉ là cái này kẻ trộm che mặt, hình dạng thế nào chúng ta cũng không biết, chỉ sợ rất khó bắt a, nếu không chúng ta báo động a?"

"Không, loại chuyện này vẫn là không muốn báo động, có thể hay không bắt đến vẫn là lần, cảnh sát tham gia sẽ chỉ làm loại chuyện này trở nên càng thêm phức tạp. . mà lại địch tới ta sáng, cái kia kẻ trộm phải chăng bị người sai sử mà đến, đối phương nội tình chúng ta còn không rõ ràng lắm, tùy tiện báo động chỉ ăn thiệt thòi." Diệp Tinh ánh mắt chớp động, trầm giọng nói: "Thực phải bắt được người kia cũng không khó, chúng ta chỉ cần chờ đợi là được, hẳn biết tự chui đầu vào lưới."

"Tự chui đầu vào lưới?" Chu Đại Tráng nói: "Tinh ca, ý ngươi là cái kia kẻ trộm còn sẽ tới?"

"Ừm, người kia chỉ trộm đi non nửa bát Thảo Ngư đồ ăn, một khi kết quả nghiên cứu không có được cái gì hữu dụng đồ vật. Nhất định không có cam lòng, sẽ còn tùy thời lại đến ăn cắp Thảo Ngư đồ ăn trở về nghiên cứu." Diệp Tinh trầm giọng nói: "Chúng ta chỉ cần chờ lấy hắn tự chui đầu vào lưới liền tốt."

"Được, cái kia tạp chủng nếu như còn dám tới, hẳn chính là chính là, nhìn ta lần này không đánh chết hắn nha." Chu Đại Tráng lòng có giận dữ nói. Dù sao Thảo Ngư đồ ăn là tại hắn cái này bị trộm, trong lòng của hắn cũng kìm nén một ngụm nộ khí.

"Không, một mình ngươi chỉ sợ không giải quyết được. Ta nhìn người kia thân thủ nhanh nhẹn, nhất định là cái người luyện võ. Ngươi khả năng cảm không được hắn." Diệp Tinh nói: "Như vậy đi, ta cho ngươi phái cái trợ thủ, ta để Nhị Hắc tới giúp ngươi bắt người kia."

"Vậy được, nhiều người hỗ trợ, không có sơ hở nào. Hai cái đánh một cái, ta lại không được bắt không được cái kia tạp chủng." Chu Đại Tráng hừ hừ nói: "Tinh ca, vậy ngươi nhanh lên để Nhị Hắc đến đây đi, ta lo lắng cái kia tạp chủng đêm nay thì sẽ tới trộm đồ ăn!"

"Ừm!" Diệp Tinh gật gật đầu, nói: "Nhị Hắc ta đã mang tới, ày, tiểu gia hỏa ngay tại ta bên chân, các ngươi nhận biết xuống đi."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 80:: Tử sắc Yêu thú trứng :

„!

Chu Đại Tráng trừng to mắt, trực lăng lăng mà nhìn xem Diệp Tinh dưới chân.

Chỉ gặp Diệp Tinh bên chân thỉnh linh chính ngồi xổm một cái chó đen nhỏ, lông tóc đen nhánh ánh sáng, cái đuôi lắc lắc, rất là đáng yêu. Chó đen nhỏ phi thường nhỏ, cao không kịp Diệp Tinh đầu gối một nửa, đến mức vừa rồi Chu Đại Tráng cũng không phát hiện chó đen nhỏ tồn tại.

"Ngôi sao Tinh ca, cái này ngươi đây nói trợ thủ Nhị Hắc cũng là chỉ cái này chó đen nhỏ?" Chu Đại Tráng một mặt quỷ nháy, có chút cà lăm hỏi.

"Ừm, đúng a. Không phải vậy đâu, ngươi còn tưởng rằng là cái tên cơ bắp?" Diệp Tinh cười nói: "Yên tâm đi, Nhị Hắc tác dụng không thể so với tên cơ bắp kém, thời khắc mấu chốt cho cái kia kẻ trộm cắn một cái, để hắn tuyệt đối không thoát."

"Không phải đâu, Tinh ca, ngươi cũng bị lừa nghịch ta." Chu Đại Tráng cười khổ nói: "Coi như muốn phái chó, cũng muốn phái chỉ lớn một chút chó săn tới đi. Ngươi để cái này tiểu bất điểm đến giúp đỡ, có thể đình cái gì dùng nha "

"Gâu!" "Uông uông uông!"

Tiểu Nhị Hắc bỗng nhiên hướng về phía Chu Đại Tráng hung ác sủa kêu lên, thân thể nhỏ nhỏ bỗng nhiên bộc lộ ra một cổ kinh người khí tức.

Chu Đại Tráng run lên trong lòng, trong nháy mắt cảm giác giống như là tại đối mặt một con mãnh thú thuở hồng hoang, không tự giác Địa Hậu lui ba năm bước. Một mặt hoảng sợ nhìn lấy Diệp Tinh dưới chân chó đen nhỏ, ánh mắt vừa khiếp sợ lại là tràn ngập nghi hoặc.

"Ha-Ha, người nhìn Nhị Hắc đối người bất mãn, người dám xem thường nó! Tiểu Nhị Hắc tức giận, lo lắng nó cắn người nha." Diệp Tinh cười nói.

Chu Đại Tráng ánh mắt đáng sợ, ngoác nhìn Diệp Tinh bên chân chó đen nhỏ, ăn một chút nói: "Tinh ca, ta ta còn giống như thật có chút sợ cái này chó đen nhỏ, trời ạ, ta là gan lúc nào trở nên nhỏ như vậy, ta ta thể mà sợ một con chó nhỏ chó, ta" Chu Đại Tráng không khỏi bắt đầu hoài nghi mình quan niệm nhân sinh.

"Ha-Ha, sợ Tiểu Nhị Hắc là bình thường. Tiểu Nhị Hắc tức giận lời nói, liền sư tử con hổ đều phải nhượng bộ lui binh, huống chi là người." Diệp Tinh cười nói: "Tốt, liền để Nhị Hắc ở lại đây đi. Kém nhất cũng có thể sủa gọi hai tiếng, cho người đến cái cảnh báo."

Tiểu Nhị Hắc chính là yêu thú cấp một, luận chém giết năng lực, liền xem như hung mãnh hơn nữa dã thú chỉ sợ đều không phải là Tiểu Nhị Hắc đối thủ. Chỉ cần cái kia kẻ trộm dám lại đến trộm đồ ăn, cũng đừng nghĩ lại đào tẩu.

Theo Chu Đại Tráng nhà sau khi ra ngoài, đã là vào lúc giữa trưa.

Từ ở hôm nay muốn thu phục Đại Hà Bang hai tên hộ pháp, thời gian eo hẹp muốn, Diệp Tinh cũng không dám tại Địa Cầu gốc quá lâu. Lúc này tiến vào tổ trạch trong giếng cổ, đem màu tím chùm sáng theo trong túi cần khôn phóng xuất.

Màu tím ánh sáng xuất hiện lần nữa tại trong giếng cổ, đất trời bốn phía nguyên khí tụ đến. Diệp Tinh đi vào màu tím ánh sáng, trước mắt trắng cảnh biến ảo, thông qua màu tím ánh sáng truyền tổng môn đi vào võ lâm đại lục Bạch Vân Sơn trong động.

Lần nữa mở ra túi cần khôn đem màu tím ánh sáng truyền tổng môn thu nhập trong túi cần khôn. Theo màu tím ánh sáng được thu vào trong túi cần khôn, trong động ánh sáng bỗng nhiên tối sầm lại. Diệp Tinh lập tức theo trong túi áo lấy điện thoại di động ra, hoạt động màn hình, mở ra điện thoại di động đèn pin công năng.

Nhất thời một chùm bạch quang từ điện thoại di động Cameras bên trong chiếu xạ mà ra, trong động ánh sáng lập tức lại sáng lên. Diệp Tinh tay phải cầm đèn pin, theo đường núi thông đạo đi ra phía ngoài.

Hiện tại có túi cần khôn, một khi sử dụng xong màu tím ánh sáng truyền tổng môn về sau, Diệp Tinh liền lập tức sẽ đem màu tím ánh sáng truyền tổng môn thu lại. Một khi thu nhập trong túi cần khôn, như vậy màu tím ánh sáng liền sẽ theo Bạch Vân Sơn son động cùng Địa Cầu tổ trạch trong giếng cổ biến mất. Cũng liền mang ý nghĩa, Địa Cầu tổ trạch bên kia giếng cổ coi như bại lộ cũng không có việc gì. Nếu không, nếu như còn đem màu tím ánh sáng lưu tại Địa Cầu tổ trạch trong giếng cổ, như vậy giếng cổ một khi bại lộ, người khác liền có thể thông qua màu tím ánh sáng đi tới nơi này võ lâm đại lục. Bởi vậy, Diệp Tinh một khi sử dụng xong từ sắc quang truyền tổng môn về sau, thì lập tức sẽ đem chỉ thu nhập trong túi cần khôn.

Son động thông đạo không hề dài, không bao lâu, Diệp Tinh liền tới đến cửa son động.

Lúc này di động trước mặt Giá sách, Diệp Tinh đi vào phòng luyện công bên trong.

Trong phòng luyện công trang bị máy giám sát, toàn bộ Diệp phủ yếu đạo hành lang, thậm chí Bạch Vân Sơn chân núi đều có Cameras. Nói cách khác chỉ cần gốc tại trong phòng luyện công, cơ bản liền có thể chương khống toàn cục. Nếu là có người tới Bạch Vân Sơn, Diệp Tinh liền có thể thông qua video theo dõi, lập tức biết được.

Giờ phút này, đại khái là hơn một giờ chiều, cách ước định thời gian, còn kém hai đến ba giờ thời gian.

"Hồng Hải cùng Tiết Dũng bọn họ còn chưa tới, cùng chờ đợi, ta còn không bằng đáp lấy cái này chút thời gian sửa sang lại túi cần khôn tính toán." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này cúi xuống bên hông ba cái túi cần khôn.

Cái này ba cái túi cần khôn, một cái là Diệp Tinh chính mình, một cái là Triệu Thiên Huyền cái kia cướp tới, một cái khác thì là Ngũ Độc Giáo Miêu Vô Tà. Trong túi cần khôn đồ vật loạn rất lợi hại, Diệp Tinh từ khi đạt được về sau, cũng liền sơ giản lược nhìn một lần, còn chưa kịp nhìn kỹ và chỉnh lý.

Bây giờ vừa vặn có rảnh, dứt khoát thì tại trong phòng luyện công chỉnh lý. Đem trong túi cần khôn từng kiện từng kiện đồ, vật đều đồ ra, bắt đầu phân loại chỉnh lý.

Đã có ba cái túi cần khôn, Diệp Tinh quyết định đem cái thứ nhất túi cần khôn chuyên môn dùng để đựng thương phẩm hàng hóa, thứ hai túi cần khôn dùng để chờ độc được độc vật cùng cỏ trùng loại hình, còn về cái thứ ba túi cần khôn suy nghĩ tự nhiên là dùng để chờ bảo vật, bí tịch, đan dược và màu tím ánh sáng.

Đại khái chỉnh lý hơn một giờ, rốt cục đem tất cả mọi thứ tất cả thuộc về loại sửa soạn xong hết. Diệp Tinh nhìn xem video theo dõi, phát hiện người còn chưa tới. Dưới tình hình như thế, cũng không dễ nhầm lẫn tu luyện.

"A, đúng, ta trong túi cần khôn không phải còn có một khóa Yêu thú trứng nha, hiện tại có thời gian, dứt khoát đem viên kia Yêu thú trứng ấp trứng roi tính toán." Diệp Tinh trong lòng hơi động, lúc này mở ra Cần Khôn Bỏ Đại, đem Yêu thú trứng lấy ra.

Viên này Yêu thú trướng toàn thân từ sắc, có bàn tay kích cỡ tương đương, vỏ trướng bên trên có phong cách cổ xưa đường vân, lưu quang rạng rỡ.

"Nhìn qua cảm thấy đẳng cấp không thấp, hy vọng là chỉ Phi Cầm Yêu Thú trướng!" Diệp Tinh trong ánh mắt có vẻ mong đợi, . lúc này một máu tươi tại Yêu thú trướng bên trên.

Phi Cầm Yêu Thú vô cùng trân quý, bởi vì Phi Cầm Yêu Thú rất khó bắt, giá cả phổ biến muốn so Tầu Thú quý rất nhiều. Rất nhiều võ giả đều muốn có một đầu Phi Cầm Yêu Thú , có thể ngồi cưỡi Phi Cầm Yêu Thú ở trên không trung phi hành, gào thét Vạn Lý Sơn Hà. Diệp Tinh cũng dự định qua một thời gian ngắn mua đầu cao giai Phi Cầm Yêu Thú, chẳng qua nếu như viên này Yêu thú trướng là Phi Cầm Yêu Thú trướng lời nói, như vậy cũng có thể tiết kiệm một khoản không ít tiền tài.

Máu tươi vừa rơi xuống tại Yêu thú trướng bên trên, liền lập tức bị hấp thu đi vào.

Sau đó, Diệp Tinh tay phải kéo lấy từ sắc Yêu thú trướng, vận chuyển 《 Tiên Thiên Công 》 bắt đầu áp trướng Yêu thú trướng. Một bên áp trướng Yêu thú trướng, một bên ngẫu nhiên nhìn xem hình ảnh theo dõi.

Áp trướng Yêu thú trướng cũng không thể nào khó, bất quá chỉ là muốn tiêu hao rất nhiều chân khí. Bởi vì Yêu thú trướng Yêu thú cần phải mượn yêu khí chân khí các loại năng lượng kích thích, mới có thể tỉnh lại, nhanh chóng phá xác mà ra.

Bình thường Yêu thú trướng đại khái áp trướng nửa giờ liền có thể phá xác mà ra, huyết mạch đẳng cấp cao lời nói, nhiều nhất một cái giờ cũng có thể áp trướng đi ra.

Diệp Tinh vận chuyển 《 Tiên Thiên Công 》, chân khí liên tục không ngừng đưa vào từ sắc Yêu thú trướng bên trong, bị từ sắc Yêu thú trướng hấp thu đi vào.

Rất nhanh nửa giờ đi qua, từ sắc Yêu thú trướng không có nửa điểm động tĩnh.

"Đều nửa giờ đi qua, còn đang hấp thu ta chân khí, xem ra cái này từ sắc Yêu thú trướng đẳng cấp rất cao a!" Diệp Tinh mừng thầm trong lòng, vội vàng nuốt vào một khóa Đại Hoàn Đan bổ sung phía dưới chân khí trong cơ thể, sau đó tiếp tục hướng từ sắc Yêu thú trướng bên trong đưa vào chân khí.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 81:: Đại Hà Bang tả hữu hộ pháp :

Thời gian một điểm nhất lưu trôi qua, rất lợi hại sắp đến một giờ đã sắp qua đi.

"Thế mà còn không có áp trướng đi ra? Yêu thú này trướng đến cùng là lai lịch gì? Ngoan ngoãn cái này phát đạt!" Diệp Tinh ánh mắt trịnh trọng bên trong lộ ra mừng rỡ. Nguyên bản còn tưởng rằng chỉ là phổ thông yêu thú trướng, nhiều lắm là huyết mạch cao quý điểm, bây giờ xem ra chỉ sợ không có đơn giản như vậy, xem ra là nhất được bảo bối.

"Đại không nhiều tìm chút thời giờ, tiểu gia ta cũng không tin áp trướng không ra." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này lần nữa nuốt vào một khóa Đại Hoàn Đan, bổ sung phía dưới chân khí, sau đó tiếp tục phát ra chân khí.

Rất nhanh lại là một khắc đồng hồ thời gian trôi qua, từ sắc Yêu thú trướng như trước đang liên tục không ngừng hấp thu Diệp Tinh thua đi chân khí.

Đang áp trướng Yêu thú trướng bên trong, bỗng nhiên Diệp Tinh ánh mắt nhất động, nhìn về phía gian phòng bên trong video theo dõi.

Chỉ gặp bên trong một cái video theo dõi bên trong, thành linh xuất hiện bốn người. Cái này video theo dõi là giám sát Bạch Vân Sơn đường núi.

Chỉ gặp Bạch Vân Sơn trên đường núi có bốn đạo nhân ảnh chính thi triển khinh công, chỉ hướng trên đường núi cấp tốc chạy vội.

Cái này bốn đạo nhân ảnh, đi đầu hai cái là một cái tinh tráng đại hán cùng một cái hơi mập đại hán, thành linh chính là Tiết Dũng cùng Hồng Hải hai người. Hai người tại phía trước chỉ huy, sau lưng còn theo hai tên lão giả, cái này hai tên lão giả đại khái lục tuần trên dưới, hai bên tóc mai hơi bạc, lại hồng quang đầy mặt, chạy vội ở giữa, bước đi như bay, tu vi có chút thâm hậu.

"Chờ lâu như vậy, người rốt cục tới. Ta lại đi gặp bọn họ một chút!" Diệp Tinh khước miệng cong lên mỉm cười, đem từ sắc Yêu thú trướng thu nhập trong túi càn khôn, sau đó rời đi phòng luyện công đi ra phía ngoài.

Dù sao từ sắc Yêu thú trứng trong thời gian ngắn chỉ sợ là ấp trứng không ra , chờ sau đó có là thời gian ấp trứng. Việc cấp bách là trước giải quyết Đại Hà Bang hai tên hộ pháp, đem Đại Hà Bang thu nhập nhượng bên trong. Quan hệ này đến Diệp Tinh sinh ý quy mô mở rộng. Một khi thành công chiếm đoạt Đại Hà Bang, như vậy mang ý nghĩa Diệp phủ vũ lực đem thu hoạch được to lớn đề bạt. Phải biết Đại Hà Bang thế nhưng là có được hơn ngàn bang chúng, vền vền võ giả thì có trên trăm tên, nếu là nắm giữ cổ lực lượng này. Như vậy Diệp Tinh hoàn toàn có thể tùy ý khuếch trương sinh ý quy mô , có thể đem cửa hàng chạy đến phụ cận thành trấn, bó lớn bó lớn kim tệ, tài nguyên cuộn cuộn mà đến.

Giờ phút này, Bạch Vân Sơn trên đường núi.

"Hong Hải, Tiết Dũng, các người nói bang chủ triệu tập chúng ta đến đây đến cùng làm gì!" Bên trong một lão giả nói.

"Này chúng ta nào biết được đâu, bang chủ chỉ gọi chúng ta triệu tập hai vị hộ pháp đến đây, nguyên nhân cụ thể lại không nói với chúng ta, chúng ta cũng không dám hỏi." Hồng Hải khẽ cười nói.

"Điều này cũng đúng." Một tên lão giả khác nói: "Đúng, Bạch Vân Sơn Diệp phủ giải quyết a?"

"Đó là đương nhiên, bang chủ xuất mã, làm sao có thể không giải quyết được." Tiết Dũng lớn tiếng nói: "Bạch Vân Sơn Diệp phủ chủ nhân cũng liền võ đạo nhị trọng cảnh tu vi, ta theo Hồng Hải hai người cũng đủ để giải quyết, huống chi còn có võ đạo lục trọng cảnh bang chủ ở đây."

Võ đạo có hậu thiên cùng Tiên Thiên cảnh giới phân chia. Tiên Thiên cảnh giới thuộc về cao cao tại thượng tầng thứ, rất khó đột phá . Còn Hậu Thiên cảnh giới suy nghĩ chia làm chín tầng, cũng chính là võ đạo nhất trọng cảnh đến chín tầng cảnh. Trung Võ Đạo Nhất nặng cảnh đến võ đạo tam trọng cảnh lại được xưng là Luyện Khí Kỳ, võ đạo tứ trọng cảnh đến võ đạo lục trọng cảnh lại được xưng là Tụ Khí Kỳ, võ đạo thất trọng cảnh đến võ đạo chín tầng cảnh thì được xưng là ngưng khí kỳ. Võ đạo nhất trọng cảnh chính là luyện khí sơ kỳ, võ đạo nhị trọng cảnh là Luyện Khí trung kỳ, võ đạo tam trọng cảnh là luyện khí hậu kỳ, như thế suy ra, võ đạo thất trọng cảnh chính là ngưng khí sơ kỳ, võ đạo bát trọng cảnh là ngưng khí trung kỳ, võ đạo chín tầng cảnh tự nhiên chính là ngưng khí hậu kỳ.

Đương nhiên, cái này võ đạo nhất trọng cảnh đến võ đạo chín tầng cảnh chỉ là tu vi phương diện, cũng chính là nội công thâm hậu. Một vũ giả chiến đấu lực trừu nhìn nội công thâm hậu bên ngoài, còn nhìn ngoại công kiếm chiêu đao pháp cảnh giới tầng thứ. Ngoại công đủ mạnh tình huống dưới cũng là có thể vượt cấp chém giết. Có điều dưới tình huống bình thường, có thể càng cái nhất cấp chiến đấu đã là vô cùng lợi hại. Đương nhiên, cá biệt cực kỳ nghịch thiên tài lại là một chuyện khác.

Còn về Đại Hà Bang bang chủ Du Bản chính là võ đạo lục trọng cảnh cao thủ, tầng thứ này tu vi, tại Lạc Nhật thành xung quanh mười mấy thành trấn bên trong đều xem như nhất đẳng cao thủ, xem như nhất phương bá chủ. Cái này hai tên lão giả tự nhiên không cho rằng bọn họ Đại Hà Bang bang chủ xuất thủ hội thất bại.

"Ừm, bang chủ xuất thủ, tự nhiên năng đầy đủ thành công." Cái kia cao gầy lão giả ánh mắt nhất động, hỏi: "Đúng, cái kia Diệp phủ chủ nhân thật có tiền như vậy? Một ngày có thể kiếm lời mấy trăm miếng kim tệ?"

"Ừm, chúng ta đã xác nhận qua, chỉ nhiều không ít." Hồng Hải nói: "Đây quả thực là vị Thần Tài, ta suy nghĩ bang chủ gọi hai vị hộ pháp đến đây, suy nghĩ chính là muốn khống chế lại cái này Diệp phủ chủ nhân, đem hẳn một mực nắm giữ tại chúng ta Đại Hà Bang trong tay. Để phòng khác bang phái đến đây tranh đoạt."

"Còn tốt cái này Phụng Hoàng trấn không có gì lớn bang phái, mà chúng ta Thanh Hà trấn rồi cái này Phụng Hoàng trấn lại gần nhất, không phải vậy nói không chừng liền bị khác bang phái cướp đi." Một tên khác thấp lớn mạnh lão giả nói.

Bốn người thi triển khinh công, chạy với tốc độ thật nhanh, một hai phút đồng hồ về sau, đã đi vào Diệp phủ cửa chính.

"Bang chủ ngay tại cái này Diệp phủ bên trong!" Hồng Hải ánh mắt chớp động, nói.

"Kẹt kẹt!"

Hai tên lão giả đẩy ra Diệp phủ đại môn.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 82:: Kim Mao Hồ :

"Bang!" "Loảng xoảng bang!"

Hai phiến đồ thám đại môn từ từ mở ra, hai tên lão giả đi vào Diệp phủ bên trong.

Diệp phủ bên trong không có người nào, hoàn toàn yên tĩnh, tiền viện bên trong trồng đầy rất nhiều hoa hoa thảo thảo, bướm phiến bay, tản ra nhàn nhạt cây cỏ hương thơm.

"A, làm sao như thế yên tĩnh, bang chủ đâu?" Hai tên lão giả nghi ngờ nói.

"Khả năng tại hậu viện đi." Hồng Hải Tiết Dũng mắt sáng lên, lúc này mang theo hai tên lão giả tiến về Diệp phủ hậu viện mà đi.

Hai bên là hoa cỏ cây cối, đường mòn uốn lượn, uốn lượn thông hướng hậu viện.

Lúc này, đã là hoàng hôn thời khắc, mặt trời lặn ánh chiều tà nhuộm đỏ chân trời, lưu lại một mảng chói lọi ánh tà dương.

Tại Tiết Dũng Hồng Hải chỉ huy hạ, hai tên lão giả rất mau tới đến trong hậu viện, không khỏi tất cả đều sững sờ.

Chỉ gặp Diệp phủ trong hậu viện, dưới cây hòe lớn, một tên thanh niên mặc áo xanh chính vô cùng nhàn nhã nằm tại một cái ghế nằm, trong tay cầm từng cái vuông vức hơi mỏng cục sắt, tại rất là kỳ lạ địa điểm động lên.

"A..., hai vị đến, hoan nghênh hoan nghênh!" Diệp Tinh đề điện thoại di động xuống, khẽ cười nói.

"Người kia là ai?" Hai tên lão giả ánh mắt nghi hoặc, theo Tiết Dũng Hồng Hải nói: "Bang chủ đâu?"

"Mã hộ pháp, Ngưu hộ pháp, vị này chính là chúng ta bang chủ, đồng thời cũng là lão bản của chúng ta!" Tiết Dũng Hồng Hải vừa nói, lui lại hai bước, cùng hai tên lão giả bảo trì một khoảng cách.

Hai tên lão giả nhướng mày, trong lòng cảm thấy cảm giác có chút không đúng, ánh mắt cảnh giác đánh giá bốn phía.

"Ha-Ha, hai vị vừa tới. Ta trước tự giới thiệu xuống đi." Diệp Tinh cười nói: "Ta đây, tên là Diệp Tinh, thân phận ta mấy cái. Đầu tiên đâu, ta là cái này Diệp phủ chủ nhân, sau đó cũng là lão bản của các ngươi, đồng thời cũng sắp trở thành các ngươi Đại Hà Bang bang chủ mới!"

Diệp Tinh vừa dứt lời, hai tên lão giả nhất thời biến sắc, nghiêm nghị quát: "Làm càn, nho nhỏ nhị trọng cảnh võ giả cũng vừa khẩu xuất cuồng ngôn!"

"Mã Phong, Ngưu Đức Toàn, là các ngươi làm càn mới đúng, dám đối lão bản vô lễ như thế!" Hồng Hải Tiết Dũng hai người quát lớn, cấp tốc thủ vệ tại Diệp Tinh hai bên.

"Hồng Hải Tiết Dũng các ngươi đây là ý gì? Tiểu tử này khẩu xuất cuồng ngôn, các ngươi trả che chở hắn, bang chủ biết tuyệt sẽ không tha nhẹ cho ngươi nhóm." Hai tên lão giả âm thanh lạnh lùng nói.

"Ha ha, Du bang chủ đã chết tại lão bản của chúng ta trong tay, đều gặp Diêm Vương đi, còn có thể làm gì được chúng ta." Hồng Hải cười nhạo nói.

"Không có khả năng, Du bang chủ võ đạo lực trọng cảnh tu vi làm sao có thể chết tại tiểu tử này trong tay." Hai tên lão giả rõ ràng không tin, trầm giọng nói: "Đối đãi chúng ta bắt tiểu tử này hỏi cho rõ, Hồng Hải Tiết Dũng các ngươi trả không mau tránh ra, chỉ bằng hai người các ngươi cũng muốn ngăn cản ở chúng ta." Nói, hai tên lão giả đã rút ra bên hông Cửu Hoàn Đại Dao, chỉ hướng Diệp Tinh tới gần mà đi.

"Ha-Ha, hai vị hộ pháp nội công thâm hậu, Tiết Dũng cùng Hồng Hải bọn họ khẳng định không phải là các ngươi đối thủ đi. Bất quá hôm nay cùng các ngươi so chiêu lại không phải bọn họ." Diệp Tinh khoe miệng cong lên mỉm cười, nâng lên hai tay 'ba ba' đập hai tiếng vỗ tay.

Ngay sau đó ——

"Rống!" "Rống!"

Hai tiếng to lớn tiếng hổ gầm vang vọng Diệp phủ, chỉ gặp hai ngày thân thể cao đại kim mao hổ theo trong sân chạy ra đến, bốn vó chạy động ở giữa, giống như Mãnh Hổ hạ sơn, khí thế dọa người.

"Kim Mao Hổ ! ! !"

"Mau trốn!"

Hai tên lão giả sắc mặt hoàn toàn thay đổi, trực tiếp thi triển khinh công, quay người thì theo Diệp phủ chạy ra ngoài.

Kim Mao Hổ là một loại chém giết năng lực rất mạnh Yêu thú, thấp nhất đều là cấp bốn, thậm chí có thể là cấp năm Yêu thú. Bọn họ khẳng định chiếm không rẻ, không đi lời nói, chẳng lẽ lại còn lưu tại nơi này tìm tai vạ.

Nhưng mà, hai tên lão giả tốc độ mặc dù nhanh, Kim Mao Hổ tốc độ lại càng hơn một bậc. Một cái hổ vồ, hướng thẳng đến hai tên lão giả tấn công mà đi.

Yêu khí nghiêm nghị, sau lưng kinh phong chập trùng.

Đại Hà Bang Tả Hộ Pháp Mã Phong cùng Hữu Hộ Pháp Ngưu Đức Toàn sắc mặt hoàn toàn thay đổi, vội vàng xoay người, trong tay Cừu Hoàn Đại Dao treu chọc Thiên mã lên, chỉ hướng trên không trung Kim Mao Hồ chém giết mà đi. Dao pháp thành thạo vô cùng.

"Keng!"

Cừu Hoàn Đại Dao cùng hồ trào đụng vào nhau, phát ra một tiếng thanh thúy sắt thép va chạm âm thanh.

"Keng!" "Bình bình bang bang!"

"Keng keng keng!"

Trong viện Hồ Khiếu liên tục, tiếng đao trận trận, hai người hai hồ cấp tốc giao đánh nhau, tạm thời cũng đánh đến lực lượng ngang nhau.

Cái này hai tên lão già mặc dù chỉ là võ đạo tứ trọng cảnh tu vi, nhưng đao pháp cực kỳ thành thạo, dù sao tuổi đã cao, cũng luyện cả một đời đao. Đại Hà Bang 《Lục Hợp Dao Pháp》 suy nghĩ đã tu luyện tới đại thành cảnh giới, đao pháp thẳng thắn thoải mái, uy lực bất phàm.

Mà hai ngày Kim Mao Hồ mặc dù là cấp năm Yêu thú, nhưng dù sao cũng là Diệp Tinh mới từ Ngưu Thủ trai bên trong mua về không bao lâu, còn không có gì kinh nghiệm thực chiến, bởi vậy, tạm thời cũng không thể cầm xuống hai tên lão già.

Có điều theo không ngừng chém giết, hai ngày Kim Mao Hồ kinh nghiệm thực chiến bắt đầu không ngừng gia tăng, chiến đấu lực cũng đang nhanh chóng đề cao. Ba mươi chiêu qua đi, hai ngày Kim Mao Hồ đã có thể đem hai cái lão già vững vàng đến đặt ở hạ phong.

Lại qua 20 chiêu, cái kia Đại Hà Bang Tả Hộ Pháp Mã Phong cùng Hữu Hộ Pháp Ngưu Đức Toàn trên thân đã bắt đầu xuất hiện hai ba vết thương tổn, miệng vết thương không ngừng có máu tươi tràn ra.

"Ha ha, cái này đánh cho vẫn rất đặc sắc nha, Tiết Dũng người đi phòng khách giúp ta pha ly trà đi ra, ta phải từ từ đến thưởng thức. . " Diệp Tinh nói.

"Được." Tiết Dũng lúc này chạy về phòng khách đi cho Diệp Tinh pha trà đi.

"Hong Hải, người cảm thấy hai người này như thế nào." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, hỏi.

"Mã hộ pháp cùng Ngưu hộ pháp hai người luyện đao mấy chục năm, bọn họ 《Lục Hợp Dao Pháp》 đều đã đạt đến Đại Thành cảnh giới, thực lực hoàn toàn có thể sánh ngang những cái kia yêu kém ngũ trọng cảnh võ giả." Hồng Hải trầm giọng nói: "Mà lại hai người lại là lão giang hồ, lão bản nếu có thể thu phục bọn họ, chính là hai đại trợ lực."

"Vậy phải xem bọn họ biết không thức thời, nếu là ngu xuẩn mất khôn lời nói ——" Diệp Tinh trong mắt lướt qua một đạo hàn mang, trầm giọng nói: "Bọn họ cùng Du Bản quan hệ như thế nào?"

"Điểm ấy lão bản cứ việc yên tâm, Du Bản trong bang thực cũng không được ưa chuộng, làm người có chút tự tư, hẳn làm bang chủ trong lúc đó, trong bang tám chín thành tư nguyên đều bị hắn độc chiếm. Hẳn bang chúng đối với hắn sớm có bất mãn. Lão bản đem hắn đánh giết, tại thu phục Đại Hà Bang phương diện, ngược lại dễ dàng rất nhiều." Hồng Hải trầm giọng nói: "Còn về Mã hộ pháp cùng Ngưu hộ pháp, suy nghĩ còn đang hoài nghi Du Bản là có hay không chết. Du Bản dù sao cũng là lực trọng cánh võ giả, bọn họ lo lắng Du Bản vạn nhất không chết, tùy tiện ném dựa vào chúng ta, sẽ gặp phải trả thù. Trừ phi chúng ta ——"

"Ừm, ta hiểu rõ, dạng này thì dễ dàng." Diệp Tinh gật gù, khoe miệng cong lên mỉm cười, trong mắt chứa thâm ý nói: "Tiết Dũng tên kia làm sao còn chưa có đi ra, tay chân vụng về, suy nghĩ phao không trả ngon, Hồng Hải người cũng đi phòng khách giúp hắn đi."

"Thuộc hạ tuân mệnh!" Hồng Hải ánh mắt nhất động, lúc này cũng lui xuống đi.

Toàn bộ trong hậu viện, chỉ còn lại Diệp Tinh nhàn nhã nằm tại trên ghế nằm, nhìn lấy cái kia Tả Hộ Pháp Mã Phong cùng Hữu Hộ Pháp Ngưu Đức Toàn cùng hai ngày Kim Mao Hồ chém giết.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm* Convert được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 83:: Ngũ Độc Giáo Phệ Tâm Cổ :

"Lão Nguru, tiếp tục như vậy chúng ta chỉ sợ không có cách nào còn sống tánh mạng rồi đi!"

"Nếu không chúng ta dứt khoát đầu hàng tính toán? Người này có thể làm ra hai ngày Kim Mao Hồ, nói không chừng bang chủ thật đã chết."

"Vay vắn nhất không chết đâu! Bang chủ sao lại tha cho chúng ta, chỉ sợ dù sao đều là chết."

"A, mau nhìn bên kia, chỉ có tiểu tử kia một người."

"Cơ hội tốt, Lão Nguru, ta cần người phối hợp ta!"

"Tốt, không có vấn đề!"

Đại Hà Bang tả hữu hộ pháp Mã Phong cùng Nguru Đức Toàn một bên kiệt lực ngăn cản hai ngày Kim Mao Hồ tiến công, một bên thấp giọng xì xào bàn tán tìm kiếm đào mệnh sách lược.

"Keng!" "Phanh phanh phanh!"

Hai người hai hồ kịch liệt chém giết, lại qua mười mấy hiệp.

"Lão Nguru, dựa vào người, thay ta ngăn trở một lát!"

Đại Hà Bang Tả Hộ Pháp Mã Phong hét lớn một tiếng, nắm chặt chính xác một cái cơ hội chỉ hướng phía trước Diệp Tinh gấp rút chạy tới.

"Yên tâm đi, nơi này giao cho ta! Người nhanh chóng bắt tiểu tử kia."

Đại Hà Bang Hữu Hộ Pháp Nguru Đức Toàn cắn răng một cái, trong tay Cửu Hoàn Đại Dao bỗng nhiên một vòng, trực tiếp đem hai ngày Kim Mao Hồ vòng ở chính giữa.

"Chỉ cần bắt tiểu tử này! Dùng cái này uy hiếp, hai ngày Kim Mao Hồ tự nhiên tự sụp đổ. A, kỳ quái, tiểu tử này nhìn thấy ta đến bắt hắn, hắn làm sao không trốn? Hừ, ra vẻ trấn tĩnh, coi như hiện tại trốn cũng nhảy không rơi." Đại Hà Bang Mã Phong con mắt chăm chú nhìn chăm chăm phía trước Diệp Tinh, cước bộ cấp tốc chạy vội. Chỉ cần có thể bắt lấy Diệp Tinh, là hắn có thể có việc mệnh cơ hội, hắn thấy, lấy võ đạo tứ trọng cảnh tu vì bắt một cái võ đạo nhị trọng cảnh nho nhỏ võ giả còn không phải dễ như trở bàn tay.

Phía trước, Diệp Tinh rất là bình tĩnh ngồi tại trên ghế nằm, bắt chéo hai chân, mặt mỉm cười nhìn về phía trước khí thế hung hung cấp tốc vọt tới Đại Hà Bang Tả Hộ Pháp Mã Phong.

"Tiểu tử, chịu chết đi!" Đại Hà Bang Tả Hộ Pháp Mã Phong tay trái thành trảo chỉ hướng Diệp Tinh vì trí hiểm yếu chớp tới.

Trảo Phong Lăng lệ, tốc độ nhanh vô cùng.

Mắt thấy Diệp Tinh liền bị bắt lấy, đột nhiên, đúng lúc này ——

"Rống!"

Một tiếng tiếng thú gào vang vọng toàn bộ Diệp phủ, chỉ gặp một đạo thanh sắc tàn ảnh lấy cực nhanh tốc độ chạy vội mà đến, trong nháy mắt liền đi tới gần.

Đại Hà Bang Tả Hộ Pháp Mã Phong đồng tử co lại nhanh chóng, thậm chí cũng không kịp thấy rõ trước mắt là cái gì, liền cảm giác bụng bên trong nhất kích, cả người giống như phá bao tải, miệng phun máu tươi, bay ngược mà ra, hung hăng nện rơi trên mặt đất.

"Tật Phong Báo! Cấp sáu vẫn là cấp bảy?" Đại Hà Bang Tả Hộ Pháp Mã Phong lau khước miệng máu tươi, một mặt hãi nhiên, ánh mắt chán kinh sợ hãi nhìn chăm chăm phía trước.

Chỉ thấy phía trước Diệp Tinh bên cạnh thỉnh linh đứng đấy một đầu khắp cả người bộ lông màu xanh con báo, sắc bén móng vuốt, trắng hếu hàm răng, quanh thân khí lưu phun trào, tản ra vô cùng mạnh mẽ khí tức nguy hiểm.

Theo Mã Phong, khí tức cường đại như thế, lại có thể làm hắn không có chút nào lực trở tay, một chiêu liền đem hắn đánh bay. Cấp sáu Yêu thú miễn cưỡng có thể làm được, càng đều có thể hơn có thể là cấp bảy cao giai yêu thú.

"Cấp tám!" Diệp Tinh khước miệng cong lên mỉm cười, không hề hoang mang nói.

Lúc này, một bên khác chiến đấu cũng đã kết thúc. Đại Hà Bang Hữu Hộ Pháp Nguru Đức Toàn vốn cũng không phải là Kim Mao Hồ đối thủ, huống chi lấy một địch hai, bị hai ngày Kim Mao Hồ ngược đến thương tích đầy mình, toàn thân vết thương chồng chất. Nếu không có Diệp Tinh trước đó đã phân phó Kim Mao Hồ không cho phép thương tổn tính mạng bọn họ, chỉ sợ cái này Nguru Đức Toàn sớm đã bị giết chết.

"Như thế nào, hai vị còn muốn tiếp tục đánh sao?" Diệp Tinh đứng dậy khẽ cười nói.

"Hai ta tài nghệ không bằng người, muốn giết cứ giết." Đại Hà Bang Tả Hộ Pháp Mã Phong khẽ nói.



"Không không không, muốn nói tài nghệ không bằng người, hẳn là ta mới đúng." Diệp Tinh cười nói: "Hai vị Lão Anh Hùng đều là võ đạo tứ trọng cảnh cao thủ, lại đạo pháp thành thạo. Tiểu tử mới vào võ đạo, chỉ là võ đạo nhị trọng cảnh tu vi, thực sự không dám cùng hai vị Lão Anh Hùng so chiêu, chỉ có thể phái Yêu thú đồng bọn xuất mã."

Nghĩ một lát, Diệp Tinh nói: "Ta cái này Diệp phủ trên dưới, khác không, cũng là Yêu thú cùng kim tệ nhiều nhất. Hai vị Lão Anh Hùng nếu là ta Diệp phủ, tiểu tử lập tức liền cho hai vị đều mua sắm một đầu Kim Mao Hồ làm Yêu thú đồng bọn như thế nào?"

Đại Hà Bang tả hữu hộ pháp Mã Phong cùng Ngưu Đức Toàn tất cả đều sững sờ,

Trong ánh mắt rất là ý động.

"Du Bân chết thật?" Đại Hà Bang Tả Hộ Pháp Mã Phong không khỏi hỏi.

"Ừm, thi thể thì chôn tại hậu sơn. Hẳn như không chết, không phải vậy ta từ đâu tới hẩn tín vật, còn để Tiết Dũng cùng Hồng Hải mang theo hẩn tín vật đem bọn người lừa gạt tới." Diệp Tinh cười nói.

"Là bị người Tật Phong Báo giết chết sao?" Một bên khác Hữu Hộ Pháp Ngưu Đức Toàn không khỏi hiếu kỳ hỏi.

"Không phải." Diệp Tinh lắc lắc đầu nói: "Du Bân đến ta Diệp phủ thời điểm, ta đi xa nhà vừa trở về, còn chưa kịp mua Tật Phong Báo."

"Không phải Tật Phong Báo giết chết, cái kia ai giết chết hẩn?" Mã Phong cùng Ngưu Đức Toàn ánh mắt nghi hoặc vô cùng. Dưới cái nhìn của bọn họ, ở hiện trường trừ cấp tám Yêu thú Tật Phong Báo bên ngoài, không ai có thể giết chết võ đạo lục trọng cảnh Du Bân. Coi như cái này hai ngày Kim Mao Hồ liên thủ, chỉ sợ cũng không phải Du Bân đối thủ.

"Giết chết Du Bân người, đương nhiên là lão bản của chúng ta!"

Lúc này, Tiết Dũng cùng Hồng Hải bưng nước trà theo trong phòng khách đi tới.

Mã Phong cùng Ngưu Đức Toàn ánh mắt không khỏi ngốc trệ hạ, tràn ngập không hiểu, "Thật giả?"

"Ha-Ha, thật đúng là thật, bất quá ta là dùng ám khí. Tốt. Cái kia Du Bân đã chết. Hai vị Lão Anh Hùng hiện đang suy nghĩ hạ, phải chăng ta Diệp phủ đi." Diệp Tinh trầm giọng nói. .

"Ám khí, cũng là võ công một bộ phận. Phủ chủ có thể giết chết võ đạo lục trọng cảnh Du Bân, ám khí kia sử dụng khẳng định đạt tới lô hỏa thuần thanh cấp độ." Đại Hà Bang tả hữu hộ pháp Mã Phong cùng Ngưu Đức Toàn nhìn nhau liếc một chút, lúc này gật đầu nói: "Chúng ta nguyện ý Diệp phủ."

"Ha ha, hai vị Lão Anh Hùng quả nhiên rõ lý lẽ, như thế liền dễ làm." Diệp Tinh cười lấy ra một cái màu xanh lá cái bình, đem cái bình cái nắp xoáy mở, chỉ gặp trong bình thỉnh thoảng có từng con màu xanh lá Phệ Tâm Cỏ.

Cái này Phệ Tâm Cỏ tự nhiên là phải dùng đến khổng chế cái này Mã Phong cùng Ngưu Đức Toàn. Hai người này đầu nhập vào có nhất định bị ép thành phần, Diệp Tinh nhất định phải đem bọn hẩn một mực nắm ở trong tay, để cho hẩn sử dụng.

"Phệ Tâm Cỏ, đây là Ngũ Độc Giáo Phệ Tâm Cỏ!" Mã Phong cùng Ngưu Đức Toàn tất cả đều sắc mặt đại biến, ánh mắt hoảng sợ, nhìn lấy Diệp Tinh trong tay trong bình màu xanh lá tiểu trùng từ.

"Ha ha, hai vị không hổ là lão giang hồ, thế mà nhận ra Phệ Tâm Cỏ." Diệp Tinh hơi cười cợt, theo trong bình lấy ra hai cái Phệ Tâm Cỏ, thân nhiên nói: "Mở ra bàn tay đi!"

Mã Phong Ngưu Đức Toàn sắc mặt hơi trắng bệch, khẽ cắn môi, cuối cùng vẫn mở ra bàn tay. Một bên khác Tiết Dũng cùng Hồng Hải vội vàng quay đầu đi chỗ khác, bọn họ hiện tại vừa nhìn thấy cái kia màu xanh lá Phệ Tâm Cỏ thì cảm giác lạnh cả sống lưng, khó chịu vô cùng.

"Phủ chủ, có thể hay không không làm Phệ Tâm Cỏ, chúng ta nhất định tận tâm tận lực vì người làm việc, tuyệt đối không dám chần chừ." Ngưu Đức Toàn vội vàng khẩn cầu. Hẩn trước kia hành tẩu giang hồ, từng gặp có người Phệ Tâm Cỏ phát tác, cái kia mất đi bộ dáng đáng sợ cực.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 84:: Tử sắc chim ưng nhỏ :

"Ha ha, không được! Ta chỉ tin tưởng tuyệt đối chương không. Các ngươi yên tâm, chỉ muốn các ngươi tận tâm vì ta cố gắng sức lực, cái này Phệ Tâm Cổ là sẽ không tổn thương các ngươi. Mà lại các ngươi nếu như có thể lấy được đến ta tín nhiệm, tương lai một ngày nào đó, nếu như ta tâm tình tốt lời nói, cho các ngươi coi ra Phệ Tâm Cổ cũng không phải là không thể được." Diệp Tinh khước miệng cong lên một tia đường cong, cười cười, đem hai cái Phệ Tâm Cổ phân biệt đặt ở Mã Phong Nguru Đức Toàn lòng bàn tay.

Phệ Tâm Cổ là một loại màu xanh thẫm còn trùng, nhỏ bé có gai nhọn. Trực tiếp đâm rách Mã Phong cùng Nguru Đức Toàn lòng bàn tay, một tia đồ thẫm máu tươi tràn ra. Hai cái Phệ Tâm Cổ phân biệt tiến vào hai người mạch máu, theo cánh tay, tiến vào trái tim bên trong.

Mã Phong Nguru Đức Toàn khuôn mặt một trận vận vẹo thống khổ về sau, Phệ Tâm Cổ chính thức vào ở hai người trái tim, không chế lại bọn họ sinh mệnh.

"Tốt, Tiết Dũng Hồng Hải các ngươi đỡ hai vị hộ pháp phía dưới đi nghỉ ngơi đi." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, nói: "Đúng, các ngươi chữa khỏi vết thương về sau, đại khái cần phải bao lâu có thể đem Đại Hà Bang chương không tại trong tay chúng ta?"

"Du Bân đã chết, hẳn đều không đáng để lo." Đại Hà Bang Tả Hộ Pháp Mã Phong trầm tư hạ, nói: "Ta cùng Lão Nguru trong bang địa vị gần với bang chủ, Tiết Dũng cùng Hồng Hải cũng là trong bang vì số không nhiều mấy cái đã chủ một trong, trong bang đều có thân tín. Từ chúng ta bốn người xuất mã lời nói, trên cơ bản cùng ngày liền có thể không chế lại toàn bộ Đại Hà Bang, tại tăng thêm một số vụn vặt vật chính đồn, chậm nhất sẽ không vượt qua ba ngày, liền có thể vững vàng đem Đại Hà Bang không chế lại."

"Như thế rất tốt. Ta cái này có hai bình thượng phẩm Kim Sang Dược, hai vị hộ pháp dùng về sau, là có thể mau chóng khôi phục thương thế!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lấy ra hai bình Kim Sang Dược đưa cho Mã Phong cùng Nguru Đức Toàn.

"Thượng phẩm Kim Sang Dược? Đa tạ chủ thượng!" Mã Phong Nguru Đức Toàn ánh mắt hơi vui. Thượng phẩm Kim Sang Dược dược hiệu vô cùng tốt, chi là giả cả cũng vô cùng đắt đỏ. Coi như võ giả bên trong, cũng chỉ có một ít có bối cảnh có tài lực, mới có thể sử dụng nổi. Giống bọn họ loại tăng thứ này, bình thường thụ thương dùng cũng chỉ là trung phẩm Kim Sang Dược.

Hai người lúc này mừng rỡ đến tiếp nhận Diệp Tinh trong tay Kim Sang Dược, sau đó tại Tiết Dũng Hồng Hải nâng đỡ về phòng trọ nghỉ ngơi đi.

Đêm tối, trăng tròn như cái mâm bạc, sao lốm đốm đầy trời. Trời sao ánh trăng chiếu rọi xuống.

Bạch Vân Sơn Diệp phủ rất là tĩnh mịch.

Bốn đầu Kim Mao Hồ thủ vệ tại phủ đệ các nơi, bảo hộ lấy phủ đệ an toàn. Tật Phong Báo suy nghĩ thủ vệ tại Diệp Tinh phòng luyện công phụ cận, phòng ngừa bất luận kẻ nào tới gần.

Kiều thẩm đã nằm ngủ, Xảo Nhi nha đầu kia còn ở phòng khách xem tivi. Mã Phong cùng Nguru Đức Toàn tại Tây Sương phòng trọ một bên đường thương, một bên cùng Hồng Hải Tiết Dũng bốn người thương thảo chương không Đại Hà Bang sự việc.

Phòng luyện công trong sơn động, màu tím ánh sáng bên cạnh.

Diệp Tinh đang áp trứng tử sắc Yêu thú trứng, tay phải nâng tử sắc Yêu thú trứng, liên tục không ngừng địa hướng bên trong rót vào chân khí. Tay trái suy nghĩ cầm Đại Hoàn Đan, tùy thời chuẩn bị bổ sung chân khí.

"Cái này tử sắc Yêu thú trứng thật là khiến người kinh hãi, không nghĩ tới độ đậm của huyết thống cao như vậy, tiểu gia ta ngày hôm nay phải đưa nó áp trứng đi ra không thể." Diệp Tinh thầm nghĩ trong lòng. Dưới tình huống bình thường, huyết mạch đẳng cấp càng cao Yêu thú, áp trứng lúc cần thiết cung cấp chân khí liền muốn càng nhiều.

Tăng thêm buổi chiều cái kia hơn một giờ, viên này tử sắc Yêu thú trứng, Diệp Tinh đã áp trứng gần hai giờ.

Thời gian một điểm nhất lưu trôi qua, trong nháy mắt lại là một giờ đi qua.

Đang hấp thu lượng lớn chân khí về sau, trước mắt tử sắc Yêu thú trứng rốt cục bắt đầu có biến hóa.

Yêu thú trứng mặt ngoài lưu quang chớp động, vỏ trứng mặt ngoài cái kia phong cách cổ xưa tử sắc đường vân trở nên càng ngày càng rõ ràng, cảm thấy bộc lộ ra một cỗ sinh mệnh ba động.

Toàn bộ Yêu thú trứng ánh tím lóng lánh, lại qua sau một lát,

"Rắc!" "Rắc rắc rắc!"

Yêu thú trứng xác mặt ngoài bắt đầu xuất hiện từng vết nứt, vết nứt không ngừng mở rộng kéo dài, không bao lâu, cả viên Yêu thú trứng liền phủ đầy rất nhiều vết nứt.

Ngay sau đó Yêu thú trứng bên trong truyền đến một cỗ sinh mệnh khí tức, cảm thấy có thể cảm giác được có một cái tiểu sinh mệnh tại dần dần tỉnh lại.

"Đồng!" "Đồng đồng đồng!"

Không bao lâu cả viên Yêu thú trứng bắt đầu kịch liệt đung đưa,

Bên trong truyền đến đánh vỗ trứng thanh âm.

"Thùng thùng!" "Đồng đồng đồng!"

Tiếng đánh âm càng ngày càng vang, vỗ trứng phía trên vết nứt càng lúc càng lớn, ngay sau đó một cái tiểu mỏ nhọn mở ra vỗ trứng theo Yêu thú trứng bên trong đột xuất tới.

"Ha-Ha, thật đúng là chỉ phi cầm loại Yêu thú." Diệp Tinh không khỏi vui vẻ vô cùng, Phi Cầm Yêu Thú đẳng cấp phổ biến tương đối cao, giá cả cũng so Tảo Thú quý. Sau đó Phi Cầm Yêu Thú đồng bọn, vô luận là đào vong hoặc là truy sát, đều cực kỳ thuận tiện.

"Đồng đồng đồng!"

Tiểu mỏ nhọn không ngừng mở lấy vỗ trứng, Yêu thú trứng xác phía trên xuất hiện cái này đến cái khác lỗ thủng nhỏ. Rất nhanh vỗ trứng theo hai bên vỡ ra đến, một cái tử sắc chim ưng nhỏ xuất hiện tại Diệp Tinh trong lòng bàn tay. Tử sắc chim ưng nhỏ chỉ có bàn tay kích cỡ tương đương, vô cùng xinh đẹp đáng yêu, vũ mao là màu tím nhạt, cái trán có một tiểu đám màu vàng kim nhạt nhưng mao, chiếu sáng rạng rỡ. Cao quý vô cùng.

"Chiêm chiêm!" "Chiêm chiêm!"

Tử sắc chim ưng nhỏ thanh âm thanh thúy non trẻ con, chỉ hướng Diệp Tinh kêu to hai tiếng, liền bắt đầu ăn lên dưới chân vỗ trứng tới. Cái kia cứng rắn vỗ trứng cấp tốc bị tử sắc chim ưng nhỏ tiểu mỏ nhọn mổ nát, ăn hết.

Theo vỗ trứng bị không ngừng ăn hết, tử sắc chim ưng nhỏ trên thân vũ mao trở nên càng thêm ánh sáng, khí tức cũng đang không ngừng mạnh lên.

"Ha-Ha, thật đáng yêu tiểu gia hỏa!" Diệp Tinh nhìn trước mắt tử sắc chim ưng nhỏ, trong lòng thân thiết vô cùng, tiểu gia hỏa này chính là Diệp Tinh tự tay ấp trứng đi ra, trước đó cũng hấp thu Diệp Tinh một máu tươi, một người một ưng ở giữa đã thành lập một loại cực kỳ quan hệ thân mật, thì giống như thân nhân.

Tiểu gia hỏa ăn vỗ trứng tốc độ thật nhanh, không bao lâu, tất cả vỗ trứng đều bị nó ăn xong.

"Chiêm chiêm!" "Chiêm chiêm!"

Ăn xong vỗ trứng về sau, tử sắc chim ưng nhỏ bắt đầu hoạt động cánh trong son động bay, ngay từ đầu phi hành địa cũng không vững vàng, lung la lung lay, giống như là uống say giống như, thú vị vô cùng. Có điều bay lượn một vòng về sau, liền cấp tốc ổn định lại, khiến Diệp Tinh kinh ngạc vô cùng.

Phải biết vừa ra đời phi cầm, cánh đều rất lợi hại mềm, thực là không có đủ phi hành năng lực. Cho dù là Yêu thú, cũng muốn mấy ngày trưởng thành, mới có thể học được bay lượn. Nhưng mà, tử sắc chim ưng nhỏ vừa ra đời liền trực tiếp học được bay lượn, đây tuyệt đối không phải phổ thông phi cầm có thể làm đến.

Tử sắc chim ưng nhỏ vừa tiếp xúc cái này thế giới mới mẻ, rất là vui vẻ bay tới bay lui. Diệp Tinh cũng cho phép nó đi, trực tiếp ngồi xếp bằng bắt đầu tu luyện.

Thời gian một điểm nhất lưu trôi qua, tử sắc chim ưng nhỏ bay một hồi về sau, đáp xuống Diệp Tinh trên bờ vai, một đôi đôi mắt nhỏ quay tít động, tò mò dò xét phía dưới bốn phía, sau đó bắt đầu chải vuốt trên thân vũ mao.

Ước chừng tu luyện sau sáu, bảy tiếng, Diệp Tinh từ tĩnh tọa bên trong mở hai mắt ra, nhìn đồng hồ đeo tay một cái đã bảy giờ sáng. Rồi đi son động phòng luyện công, đem tử sắc chim ưng nhỏ giao cho Xảo Nhi nha đầu kia đi chiếu khán. Bởi vì tử sắc chim ưng nhỏ vừa ra đời, Diệp Tinh tạm thời không có ý định đem tử sắc chim ưng nhỏ mang tới Địa Cầu.

Diệp Tinh một lần nữa trở lại về son động, thông qua màu tím ánh sáng truyền tống môn đến tới Địa Cầu tổ trạch trong giếng cổ.

Mới xuất hiện tại giếng cổ, điện thoại di động lại là tí tí tí vang, liền tiếp cuộc gọi nhờ cùng chưa đọc tin nhắn, bên trong mấy điều đều là Chu Đại Tráng phát tới.

"Chẳng lẽ Đại Tráng tiểu tử này đã bắt đến kẻ trộm?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này trượt động màn hình điện thoại di động, ấn mở bên trong một cái tin tức.

## Chương 85:: Biến cố :

Ấn mở điện thoại di động tin tức rương, nhất thời từng hàng văn tự tin nhắn biểu hiện mà ra.

"Tình ca, ha ha ha, Tiểu Nhị Hắc quá mạnh, ngươi biết không. Cái kia kẻ trộm lại tới trộm đồ ăn, thật bị ngươi nói trúng. Là cái người luyện võ, kém chút liền để hắc cho trốn. Còn tốt có Tiểu Nhị Hắc, Tiểu Nhị Hắc quá lợi hại. Ta đều không sao cả thấy rõ ràng, cái kia tạp chủng chân liền bị Tiểu Nhị Hắc cắn hai cái, nằm trên mặt đất đều đi không, Ha-Ha!"

Diệp Tinh khoe miệng hơi hơi cong lên một tia đường cong, không khỏi cười một tiếng. Tiểu Nhị Hắc chính là Yêu thú, mặc dù chỉ là yêu thú cấp một, nhưng đối phó với người bình thường vẫn là dễ như trở bàn tay. Cho dù người bình thường này là cái người luyện võ, cũng tuyệt đối với không phải Tiểu Nhị Hắc đối thủ. Chỉ cần cái kia kẻ trộm dám đến, trên cơ bản liền đã nhất định hắc đi không.

Đương nhiên, cái này dù sao cũng là cái xã hội pháp trị, Diệp Tinh trước đó đã dặn dò qua Tiểu Nhị Hắc, không thể đem người biến thành trọng thương. Chỉ cần khiến người ta đi không nói là được rồi. Nếu không, nếu là đem người cắn thành trọng thương lời nói, chỉ sợ sẽ có một đồng chuyện phiền toái, hội bị kiện. Mà biến thành vết thương nhẹ lời nói, vậy liền không quan trọng, đối phương lại là đến ăn cắp, coi như tiền sở cảnh sát cũng không đuổi lý.

Diệp Tinh để Tiểu Nhị Hắc ở tại Chu Đại Tráng nhà chính là muốn bắt lấy cái kia kẻ trộm, nhìn xem cuối cùng là ai dám ý đồ bất chính, để bắt được hắc thể lực sau lưng. Diệp Tinh dám khẳng định cái này kẻ trộm tuyệt đúng không là một người, sau lưng của hắc khẳng định còn có thể lực. Nếu không, nếu là phổ thông kẻ trộm lời nói, muốn trộm cũng khẳng định sẽ thuận tiện trộm mấy đầu Thảo Ngư, dù sao Thảo Ngư một đầu thì đại mấy trăm hơn ngàn nguyên, tùy tiện vơ vét mấy đầu, cũng là mấy ngàn nguyên NDT. Mà cái kia kẻ trộm thế mà thờ ơ, mục tiêu trực chỉ đồ ăn.

Muốn trộm Thảo Ngư đồ ăn trở về nghiên cứu, cũng ý đồ thông qua nghiên cứu suy đoán ra đồ ăn cách điều chế, đây không phải phổ thông người liền có thể làm cho tới. Nhất định là một đoàn băng lực lượng mới được.

Diệp Tinh cũng không muốn một mực bị người nhìn chăm chăm, bởi vậy, nhất định phải bắt lấy cái kia kẻ trộm, tìm hiểu nguồn gốc, trực tiếp tìm ra thể lực sau lưng. Đã bây giờ Chu Đại Tráng đã bắt lấy cái kia kẻ trộm, như vậy bước đầu tiên liền hoàn thành. Chỉ cần theo cái kia kẻ trộm trong miệng tách ra đi ra lời nói đến là được, phương diện này Diệp Tinh có là thủ đoạn.

Ngón tay trượt động màn hình điện thoại di động, Diệp Tinh lúc này gọi Chu Đại Tráng điện thoại.

Trong điện thoại truyền đến một đạo giọng nói tiếng nhắc nhở âm ——

"Thật xin lỗi, ngài chỗ gọi người sử dụng máy đã đóng —— Sorry, thenu m Be R you Core Centens Media Led is p 0 vạ n E R of F!"

"Tắt máy? Chuyện gì xảy ra?" Diệp Tinh không khỏi sững sờ sững sờ, ánh mắt tràn ngập nghi hoặc.

"Điện thoại di động không có điện còn là thế nào? Tính toán, trực tiếp đi nhà hắc tìm." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, thu hồi màu tím ánh sáng. Vặn khởi chân khí, thi triển khinh công, song chân vừa đạp mặt đất, cả người phi thân lên, nhảy lên nhảy ra giếng cổ.

Giờ phút này là lúc sáng sớm, chỉ có hơn bảy điểm chuông. Trong không khí mang theo từng tia từng tia ý lạnh, rất là tươi mát.

Diệp Tinh đem tổ trạch cửa phòng khóa kỹ, sau đó rời đi tổ trạch, chỉ hướng Chu Đại Tráng nhà mà đi.

Mới vừa đi tới một cái trong hẻm nhỏ, bỗng nhiên ——

"Diệp Tinh biểu ca, Diệp Tinh biểu ca, Ha-Ha, ta lại nhìn thấy ngươi!"

Sau lưng ngỏ nhỏ truyền tới một nam hài thanh âm.

Diệp Tinh quay đầu nhìn lại, không khỏi tròn mắt trừng một cái, là biểu đệ Trình Tiểu Hải. Trình Tiểu Hải trong tay chính mang theo một cái túi, trong túi chứa một bộ quần áo màu trắng, giống như võ phục.

"Tiểu Hải, đi võ quán luyện võ thuật đúng không." Diệp Tinh cười nói: "Luyện được như thế nào?"

"Ừm, ngày hôm nay chu thiên, ta mỗi tuần muốn luyện hai ngày." Trình Tiểu Hải cười hắc hắc nói: "Luyện được còn có thể, ta hiện đang đánh nhau đặc biệt lợi hại, ban trong cơ bản không ai đánh thắng được ta. Diệp Tinh biểu ca, nếu không ta cũng dạy ngươi hai chiêu, quán chủ chúng ta dạy, ầu đã thời điểm tuyệt đối trở thành."

"Ít đến, để ngươi học võ thuật, là đoán luyện thân thể tới, cũng không phải cho ngươi ầu đã ầu đã." Diệp Tinh cười mắng: "Đúng, làm sao lại ngươi một cái, nhị cô người đầu."

"Mẹ ta bị ta đuổi đi, ta đều lớn như vậy, chỗ nào cần nàng đưa. Muốn bị bạn học ta biết, còn không phải trò cười ta. Lại nói,

Nàng trong tiệm công việc vội vàng cực kì, ta lại không cho nàng đến, nàng thì không." Trình Tiểu Hải bĩu môi nói: "Thôn làng cách La Huyện cũng không xa, một cái xe buýt, đi lại mấy bước đường liền đến vô quán. Mẹ ta lão sợ ta ném giống như, lấy cái gì người xấu bắt cóc hù dọa ta. Ta hiện đang đánh nhau lợi hại như vậy, thật có người xấu đến, ta một quyền đập tới, trực tiếp là có thể đem người hoảng sợ chạy mất, hừ hừ."

"Ha ha, độc lập điểm xác thực tốt, bắt quá trên đường chính mình cũng phải chú ý an toàn." Diệp Tinh nói: "Biểu ca hiện tại vừa vặn có việc phải xử lý, không có cách nào đưa người đi La Huyện, chính người ngồi xe phải cẩn thận một chút, nhiều chú ý lui tới xe cộ, gặp được sự tình gì nhớ kỹ gọi điện thoại cho ta."

"Ừm, không có vấn đề. Cái kia Diệp Tinh biểu ca, ta đi trước. Không phải vậy thì đến trễ, hắc hắc, ngày hôm nay huấn luyện viên hội gọi mới chiêu số, nghe nói rất lợi hại đây." Trình Tiểu Hải nói tiếng, dẫn theo cái túi chỉ hướng Bích Lâm Thôn trạm xe buýt chạy như bay.

"Ha-Ha, tiểu tử này! Không có nghiêm túc." Diệp Tinh cười lắc đầu, lúc này tiếp tục chỉ hướng Chu Đại Tráng nhà đi đến.

Chu Đại Tráng nhà là một tòa hai tầng lầu nhà dân, trước đó bởi vì không có tiền tân trang, nhà dân vách tường đều là trần trụi bên ngoài màu đỏ cục gạch. Bây giờ hai tháng này đi theo Diệp Tinh kiểm lời không ít tiền. Nhà dân vách tường đã trải lên xi măng, dán lên gạch men sứ. Về ngoài nhìn qua so trước đó muốn mỹ quan quá nhiều.

"Đại Tráng, có ở nhà không?" Diệp Tinh chỉ hướng Chu Đại Tráng nhà hô.

"Gâu!" "Uông uông uông!"

Bên trong truyền đến một trận hưng phấn non trẻ con tiếng chó sủa, là Tiểu Nhị Hắc thanh âm. Tiểu Nhị Hắc hiển nhiên nghe được là Diệp Tinh đến, gọi tiếng rất là kích động vui sướng.

"Kẹt kẹt!"

Diệp Tinh đẩy ra Chu Đại Tráng nhà đại môn, đại môn vừa mới đẩy ra.

"Sư!"

Một đạo nho nhỏ hắc ảnh lập tức hưng phấn mà nhào lên, nhảy đến Diệp Tinh trong ngực, cái đầu nhỏ càng không ngừng ủi lấy Diệp Tinh cái bụng, nũng nịu lấy.

"Ha ha ha, rất lợi hại ngựa, Nhị Hắc đừng làm rộn." Diệp Tinh cười sờ sờ Nhị Hắc cái đầu nhỏ, nói: "Đúng, viện này làm sao như thế yên tĩnh, Chu Đại Tráng người đâu, người có biết hay không?"

"Gâu Gâu!" Tiểu Nhị Hắc lắc lắc đầu, bày tỏ không biết. Giúp vội vàng nắm được kẻ trộm về sau, nó vẫn luôn canh giữ ở viện này bên trong.

Diệp Tinh tiến vào trong phòng xem xét một phen, phát hiện trong phòng không ai, Chu Đại Tráng thật không ở nhà.

"Kỳ quái, người đi đâu, điện thoại di động cũng đánh không thông, có phải hay không là đi trong huyện đưa cá đi?" Diệp Tinh trầm nghĩ trong lòng.

Chu Đại Tráng mỗi ngày sáng sớm đều biết mang theo số lớn Tiên Vĩ Lão Ngư lái xe đi La Huyện cho đều từ lâu nhà ăn đưa cá. Bởi vậy, Diệp Tinh đoán được Chu Đại Tráng có thể là đi La Huyện đưa cá đi. Chỉ là coi như đi đưa cá, điện thoại di động cũng không nên tắt máy nha, chẳng khiến người ta lo lắng.

"A, A Tinh, người tại sao lại ở chỗ này, tìm Đại Tráng sao?" Một cái lão đầu từ vừa vặn đi qua Chu Đại Tráng trước cửa nhà, nhìn thấy Diệp Tinh đi tới.

"Ừm, đúng vậy a, Lư Bá, người biết Đại Tráng ở đâu sao?" Diệp Tinh liền vội vàng hỏi. Cái này Lư Bá theo Chu Đại Tráng là hàng xóm, nói không chừng còn thật biết rõ Chu Đại Tráng tung tích.

"Đại Tráng sáng nay bị người đánh, còn tại thôn trong bệnh viện nằm đây." Lư Bá thán tiếng nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 86:: Trường Xuân võ quán :

"Ừm, đúng vậy a, Luru Bá, người biết Đại Tráng ở đâu sao?" Diệp Tinh liền vội vàng hỏi. Cái này Luru Bá theo Chu Đại Tráng là hàng xóm, nói không chừng còn thật biết rõ Chu Đại Tráng tung tích.

"Đại Tráng sáng nay bị người đánh, tại thôn trong bệnh viện nằm đây." Luru Bá thán tiếng nói.

"Cái gì? Bị người đánh?" Diệp Tinh trong mắt lãnh mang chợt lóe lên, liền vội vàng hỏi: "Luru Bá, biết là ai đánh cho sao? Thương thế như thế nào?"

"Ta đây cũng không biết, nghe người ta nói là sáng nay đưa cá lúc trở về, bị người ngăn ở cửa thôn đánh." Luru Bá nói ra: "Toàn thân đều đánh sưng, cũng không biết là đắc tội người nào?"

Diệp Tinh biến sắc, co cẳng bay thẳng đến thôn bệnh viện phương hướng gấp rút chạy tới.

Bích Lâm Thôn thôn bệnh viện quy mô rất nhỏ, là một tòa năm tầng lầu công trình kiến trúc. Có không ít bệnh nhân hoặc thân nhân bệnh nhân lui tới ra vào. Trong bệnh viện tản ra nồng đậm mùi thuốc, mấy người mặc rõ ràng áo khoác bác sĩ y tá chính đang bận việc lấy.

Diệp Tinh tiến vào bệnh viện về sau, hỏi ý kiến hỏi một chút, đi vào ba lẻ hai hào phòng bệnh.

Ba lẻ hai hào phòng bệnh có ba cái giường chiếu, chỉ gặp bên trong tận cùng bên trong nhất cái kia giường chiếu, Chu Đại Tráng thỉnh linh chính nửa nằm ở trên giường, văng thân thượng sát rượu thuốc.

Tên này trên người có mấy chỗ máu ứ đọng, bên trong khoe miệng cùng hốc mắt cái kia hai nơi rõ ràng nhất, chẳng những máu ứ đọng, còn một mảnh sưng đỏ.

"Đại Tráng!" Diệp Tinh bước nhanh đi tới.

"A, Tinh ca người tới." Chu Đại Tráng vui vẻ nói, nụ cười này nhất thời khiến động khoe miệng thương thế, đau đến hần nhe răng trợn mắt.

"Chuyện gì xảy ra, thương thế có nặng hay không?" Diệp Tinh ân cần nói.

"Không có việc gì, một điểm bị thương ngoài da mà thôi." Chu Đại Tráng liền sát rượu thuốc, vừa nói nói.

Diệp Tinh ánh mắt nhất động, nói: "Theo kẻ trộm có quan hệ?"

"Ừm." Chu Đại Tráng gật đầu nói: "Tinh ca, lần này chúng ta khả năng nâng lên tám sát, đối phương rất khó dây vào, chúng ta có thể có thể đắc tội không nổi."

"Cụ thể chuyện gì xảy ra, người nói một chút." Diệp Tinh nói: "Cái kia kẻ trộm lai lịch gì!"

"Kẻ trộm tên là Ngô phong, là La chủ tịch huyện xuân vũ quán một viên huấn luyện viên. Tối hôm qua hắn muốn len lén vào nhà ta trộm Thảo Ngư đồ ăn, bị ta cùng Tiểu Nhị Hắc ngăn trở. Cái kia Trường Xuân vũ quán chính là nơi này địa đầu xà, chúng ta chỉ sợ đắc tội không nổi. Ta phải biết rõ hắn là Trường Xuân vũ quán huấn luyện viên về sau, liền đem hắn để thoát khỏi." Chu Đại Tráng nói: "Vốn cho là nén giận, sự việc như vậy đi qua, không nghĩ tới... Ai."

"Trường Xuân vũ quán!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, trầm giọng nói: "Người đi theo ta, chúng ta đi đòi cái công đạo!"

"Cái này... Tinh ca, ta nhìn vẫn là quên đi, đối phương người đông thế mạnh, mỗi cái đều là người luyện võ. Chúng ta đi, chỉ sợ cũng là tự chuốc nhục nhã." Chu Đại Tráng cười khổ nói.

"Không có việc gì, chúng ta chỉ là đi giảng đạo lý mà thôi." Diệp Tinh nói ra.

"Bọn họ chỉ sợ sẽ không nghe, cái kia vũ quán cũng là cái kia đạo phía trên đại ca mở, chỗ nào đều là bọn họ người, chúng ta vẫn là đừng đi. Dễ dàng ăn thiệt thòi." Chu Đại Tráng liền vội vàng khuyên nhủ.

"Không có việc gì, hắn biết nghe, đi theo ta." Diệp Tinh nói ra. Lúc này mang theo Chu Đại Tráng rời đi bệnh viện, ngồi Porsche theo La Huyện bay đi. Trên đường, Chu Đại Tráng liền nói với Diệp Tinh rõ ràng cái kia cái gọi là trên đường đại ca, hắn gọi võ mạnh, La Huyện người, từng tại phúc thành phố lẫn lộn qua bang phái, lai lịch không nhỏ. Có điều theo phúc thành phố trị an càng ngày càng tốt, lẫn lộn bang phái lẫn lộn không ra đại danh đầu, tiểu côn đồ cũng mang đến không cái gì được lợi, sau đó về sau cái Tà quy Chính, về nhà La Huyện, làm lên chính cách buôn bán. Bàng vào phức tạp nhân mạch. Ngược lại là lẫn vào phong sinh thủy khởi, vũ quán, Internet Coffee, quán Bar, KT vs, mọi thứ đều tới.

Đương nhiên, đã từng lưu lại một số thói quen, thực cũng không có toàn từ bỏ, tí như vừa có xung đột thì ưa thích dùng nắm đấm nói chuyện với cây gậy, nếu không có phụ cận không ai dám trêu chọc hắn, chỉ sợ vẫn phải thường xuyên ầu ẩu.

Nói với Diệp Tinh những thứ này, Chu Đại Tráng tự nhiên là hi vọng Diệp Tinh làm rõ ràng tình huống, khác không nắm chắc chút nào. Thì nhất thời xúc động chạy tới, bằng không chỉ sợ không những không giải quyết được vấn đề, sẽ còn bị đánh một trận.

Đến cửa vũ quán, chỉ gặp môn đã đóng lại. Nhưng bên trong đèn vẫn sáng, đây là một nhà đường đường chính chính Quốc Thuật vũ quán, còn mời rất lợi hại có lai lịch Quốc Thuật huấn luyện viên, bởi vì võ mạnh là cái Quốc Thuật kẻ yêu thích, xem như cái người luyện võ.

"Phanh phanh phanh." Diệp Tinh xuống xe tiến lên, gõ vài cái lên cửa. Động tác khác nhìn như tùy ý, nhưng lại như là trọng chùy va chạm một dạng, cửa bị gõ đến sụp đổ, chấn động, ra mấy cái tiếng nổ.

"Nhao nhao chết, ai vậy." Cửa mở ra, chỉ gặp bên trong một đám người đang luyện quyền đánh náo, có huấn luyện viên, cũng có học viên. Mở cửa là một cái mạng theo khuôn tai cổ đầu nhuộm thành màu đỏ thanh niên, đảo quanh cùng Chu Đại Tráng liếc một chút, hỏi nói, "các người thật giống như không là võ quán học viên đi, tới nơi này làm gì?"

"A, là tiểu tử này, bị đánh thành dạng này, người còn dám tới." Đang ở bên trong luyện quyền một cái vóc người cao lớn khỏe mạnh vạm vỡ thanh niên, quay đầu nhìn về bên này liếc một chút, nhìn thấy về sau, không khỏi hiện lên một tia khinh thường cười lạnh.

"A Uy, người biết hắn?" Thanh niên tóc đỏ hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 87:: Lôi đài luận võ :

Phía trên chương biên độ nhỏ sửa đổi, biên độ rất nhỏ, không ảnh hưởng đáng sau duyệt. Đương nhiên, cũng có thể vượt lên đi nhìn một chút.

"Cái kia đen sẫm lớn mạnh lớn mạnh dần dần, đem đệ đệ ta chân làm bị thương, buổi sáng hôm nay vừa bị ta ngăn ở cửa thôn hung hăng đánh một trận. Thế mà còn dám tới, Ha-Ha, có thể là chê ta ra tay quá nhẹ, còn muốn bị ta đánh đi." Cường tráng thanh niên cười nói.

"Ha-Ha, thì ra là thế. Nơi này không chào đón các người, không muốn bị đánh lời nói, liền lăn" thanh niên tóc đỏ lời còn chưa nói hết, liền bị Diệp Tinh bóp lấy cổ, toàn bộ thân thể bị lăng không nhấc lên, sắc mặt nhất thời đỏ bừng lên, hai chân không ngừng đá đá, hô hấp khó khăn, đều nhanh thở không nổi.

"Ta - Thao!" Một màn này, để Chu Đại Tráng cùng bên trong võ quán đang luyện quyền đánh náo tất cả mọi người là trong lòng giật mình, thanh niên tóc đỏ nói ít cũng có 130~140 cân, có thể một tay nhấc lên, lực lượng này quả thực mạnh biến thái a.

"Vị huynh đệ kia, vừa lên đến thì động thủ, không tốt lắm đâu, không biết người có gì muốn làm?" Một cái trung niên đại hán đi tới, ngữ khí có chút khách khí, chỉ bằng vào Diệp Tinh cái này một cánh tay lực lượng, thì không thể coi thường. Máu chốt là, nắm giữ bức này lực lượng, lại nghênh ngang xông tới, chỉ sợ bối cảnh không đơn giản.

Thấy thế, Chu Đại Tráng trong lòng vui vẻ, không nghĩ tới Diệp Tinh mạnh như vậy, vừa lên đến thì chấn trụ tràng diện, nhìn khách khí với phương bộ dáng, tựa như còn thật có thể nói đạo lý đây.

Nhưng khiến Chu Đại Tráng giật mình trong lòng là, Diệp Tinh nói ra: "Nơi này không là võ quán à, ta đến phá quán!"

Vừa dứt lời, tràng mi thì lập tức yên tĩnh, bốn phía bầu không khí có vẻ hơi ngưng kết.

"Phá quán? Chỉ một mình người?" Trung niên đại hán hai mắt hơi hơi nheo lại.

"Đúng, chỉ một mình ta." Diệp Tinh gật gật đầu.

"Tinh ca, vị này cũng là Vũ Cường a, là chân chính cao thủ a!" Một bên Chu Đại Tráng không khỏi gấp, không phải đã nói đến giảng đạo lý à, làm sao đột nhiên thì biến thành phá quán đâu?

Nhưng mà, Diệp Tinh không muốn động đây, hiển nhiên là quyết tâm muốn phá quán. Diệp Tinh là đến giảng đạo lý, có điều có thể không có ý định dùng miệng giảng đạo lý, mà chính là định dùng quyền đầu. Đối phó một ít người, quyền đầu muốn so nói chuyện có tác dụng rất nhiều. Trước đánh bọn họ một hồi, đang giảng đạo ý đi.

"Có loại, hôm nay tâm tình không tệ, vừa vặn chơi với người chơi." Trung niên đại hán Vũ Cường nói ra, hần khách khí với Diệp Tinh, chỉ là từ đối với một cường giả tôn trọng, cũng không phải thật sợ.

Diệp Tinh đem hồng phát mào gà đầu thanh niên buông ra, cái kia thanh niên tóc đỏ ho khan không ngừng, đỏ lên sắc mặt thật lâu mới bình phục. Vũ Cường đánh cái ánh mắt, hồng phát mào gà đầu thanh niên tranh thủ thời gian lui xuống đi.

"Muốn làm sao đến? Dựa theo phá quán quy củ đến?" Vũ Cường hỏi.

"Đều có thể, các người cùng tiến lên cũng được." Diệp Tinh hoàn toàn thất vọng.

"Ừm?" Vũ Cường híp híp mắt, dâng lên một tia lửa giận.

"Tiểu tử này cho là mình là ai a?"

"Có chút cậy mạnh thì tự cho là thiên hạ vô địch?"

"Không cần phải lớn hơn, ta đến thì vài phút ngược chết hẳn."

"Cường ca, ta đến chiếu cố hẳn đi." Một cái vạm vỡ áo sơ mi đều nhanh no bạo mặt chữ điền thanh niên đến gần trước tới nói.

"Tốt, cẩn thận một chút, khác khinh địch." Vũ Cường hơi hơi trầm ngâm nói.

"Tiểu tử, lên đây đi." Mặt chữ điền thanh niên nhảy lên lôi đài, nhìn như dẫn trọng thân thể, ngược lại là phi thường linh hoạt. Diệp Tinh cũng là nhảy lên nhảy lên lôi đài. Cái này khiến Chu Đại Tráng lòng nóng như lửa đốt, cái này vạn nhất Diệp Tinh nếu là có chuyện bất trắc, cái kia thì phải làm sao bây giờ á a? Nhưng mà việc đã đến nước này, hẳn cũng cần bản không có cách nào ngăn cản, chỉ có thể lo lắng suông.

"A nhỏ nhả, xử lý hẳn."

"Thì cái kia cánh tay nhỏ bấp chân, còn muốn đơ đầu chúng ta toàn bộ, đánh đến hẳn mẹ mẹ đều nhận không ra."

"Đám đến chúng ta võ quán phá quán, để hẳn kiến thức một chút cái gì là võ thuật."

Dưới trận mọi người ồn ào, mặt chữ điền thanh niên thực lực rất mạnh, võ quán không có mấy cái là đối thủ của hẳn, cho nên hẳn ra sân, để võ quán tất cả mọi người rất là yên tâm, cảm thấy thế tất sẽ đem Diệp Tinh đánh ngã đi, bảo trụ võ quán danh dự.

"Đã tại chúng ta võ quán, liền phải dựa theo chúng ta võ quán quy tắc tranh tài,

Quy tắc chỉ có hai đầu, một là không thể công kích đến thể hoặc là con mắt các loại dễ dàng tàn tật vị trí. Hai là nhận thua hoặc là ngã xuống đất không dậy nổi vì thua." Vũ Cường nói ra.

"Có thể." Diệp Tinh gật gật đầu.

"Ta đếm ba hai ngay từ đầu." Vũ Cường nói xong, bắt đầu đếm xem, "Đều chuẩn bị kỹ càng, ba, hai, một, bắt đầu!"

Mặt chữ điền thanh niên đã sớm chờ không nổi, liền muốn nhanh lên cho nói khoác mà không biết ngược Diệp Tinh một bài học. Bước nhanh tiến lên, một quyền trực tiếp đánh phía Diệp Tinh mặt. Chắc là không còn cái gọi là võ công thói quen, nhưng là xuất quyền tư thế tuyệt đối tính toán là không tệ, nương theo lấy chân đạp, quay người, đâm thẳng, đem lực lượng toàn thân theo chân một mực truyền phía trên quyền đầu. Ngưng tụ hạng nhất, quyền phong vu vu, tốc độ cùng uy lực không thể coi thường.

Nhưng mà. Động tác khác, ở trong mắt Diệp Tinh, nhưng bây giờ quá chậm, chậm đến giống như ba tuổi tiểu hài tử huy quyền. Diệp Tinh bỗng nhiên quay người quét chân, động tác nhanh như thiểm điện, đi sau mà tới trước. Phía dưới tất cả mọi người không sao cả thấy rõ ràng, Diệp Tinh thoắt tiên tử thì quét vào cái kia mặt chữ điền thanh niên phần eo.

Sau một khắc, cái kia mặt chữ điền thanh niên phần eo hướng về sau lồm đi vào, thân thể giống như phá bao tải bay ngược mà ra, 'phanh' một tiếng, trùng điệp ngã xuống lôi đài, hai mắt tối đen, đã hôn mê.

Một chiêu bại địch!

Nguyên bản ồn ào toàn trường, đột nhiên thay đổi đến vô cùng yên tĩnh, chỉ còn lại có mọi người hít vào khí lạnh thanh âm. Bọn họ đang muốn lớn tiếng khen hay cổ lên tới, nhưng là bây giờ cổ lên âm thanh âm thanh ủng hộ đều chỉ có thể hướng trong bụng nuốt. Bọn họ quả thực không thể tin được chính mình con mắt, thực lực cường đại a nhỏ nhả vậy mà một chiêu bị thua. Cái này sao có thể?

"Mau nhìn xem a nhỏ nhả." Vũ Cường nói ra, tới gần mấy người cấp tốc chạy tới, cho mặt chữ điền thanh niên xem xét thương thế.

"Cường ca, a nhỏ nhả giống như chỉ là ngất đi." Mấy người một vừa tra xét thương thế, một bên báo cáo. Phun mấy ngụm nước lạnh cho mặt chữ điền thanh niên, mặt chữ điền thanh niên mới chậm rãi tỉnh táo lại, có điều phần eo kịch liệt đau nhức không đứng dậy được.

"Xem ra các hạ là có chân thực công phu!" Vũ Cường ánh mắt ngưng trọng nhìn về phía Diệp Tinh.

"Chớ nói nhảm, ta thời gian đang gấp, tiếp tục đi!" Diệp Tinh nói ra.

"Vậy thì do ta đến chiếu cố người." Vũ Cường nói, song chân vừa đạp mặt đất, nhảy lên lôi đài.

Vũ Cường lên lôi đài, cái này khiến rất nhiều bị Diệp Tinh chấn trụ võ quán thành viên, nhất thời lại sĩ khí tăng vọt, la ầm lên. Đương nhiên, điều này cũng làm cho Chu Đại Tráng khẩn trương lên. Tuy nhiên Diệp Tinh biểu hiện ra ngoài thực lực rất mạnh, nhưng Vũ Cường cũng không phải người yếu. Vũ



Long cái này Quốc Thuật kẻ yếu thích cùng lão đại thân phận, cũng không phải làm cho chơi, công phu quyền cước, so cái này chút tiểu đệ mạnh hơn.

Võ quán luyện tập thời gian là thứ hai đến thứ 5 buổi tối cùng hai ngày cuối tuần. Thứ hai đến thứ 5 lời nói, bởi vì võ quán học viên muốn sao khi làm việc, muốn sao đang đi học, liền xem như buổi tối không có đi làm, ngẫu nhiên cũng muốn nghỉ ngơi hoặc là làm bài tập. Bởi vậy thứ hai đến thứ 5 người tới không nhiều, mà hai ngày cuối tuần đến võ quán luyện tập võ thuật người là nhiều nhất. Ngày hôm nay vừa lúc là chu thiên, giờ phút này đã là tám giờ sáng, một ít học viên đều lục tục ngo ngoe đuổi tới võ quán. Những học viên này có chút là hai mươi tuổi dân đi làm, có chút là mười mấy tuổi sơ học sinh cấp ba. Đến võ quán tập võ, hoặc là vì cường thân kiện thể, muốn sao cũng là võ thuật mê, đối võ thuật có cuồng nhiệt yêu thích.

Những học viên này tất cả đều mang theo một cái cái tiểu túi nhựa quần áo luyện công, bước vào võ quán đại môn. Mới vừa gia nhập võ quán, liền bị võ quán trên lôi đài tràng diện hấp dẫn ánh mắt.

Sau đó, võ quán phía dưới lôi đài người người nhón nháo, ồn ào vô cùng, không bao lâu liền vây hơn số mười người, có võ quán huấn luyện viên, cũng có võ quán học viên.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 88:: Bái sư a a a :

"Chuyện gì xảy ra, xảy ra chuyện gì?"

"Quán chủ làm sao trên lôi đài, đây là muốn luận võ?"

"Người thanh niên kia là ai, dám theo quán chủ luận võ!"

"Thanh niên kia là đến phá quán, chớ xem thường hắn, vừa rồi tại nho nhã huấn luyện viên bị một chân quét bay ra lôi đài."

"Ngọa tào, phá quán loại sự tình này, ta lần thứ nhất gặp được. Nhanh, ta muốn lấy điện thoại di động ra đem video quay xuống!"

"Người bây giờ mới nghĩ đến a, ta sớm liền bắt đầu thu video, hắc hắc, nói không chừng có thể học thượng một hai chiêu thì ngu bức!"

"Thanh niên kia rất mạnh, suy nghĩ có thể cùng quán chủ đấu ngang tay!"

"Cái gì? Tại nho nhã huấn luyện viên có thể đánh như vậy, thế mà một chiêu bị thua?"

Phía dưới lôi đài người người nhón nháo, ồn ào vô cùng, từng cái học viên tại đài ghé tai, nghị luận âm ỉ. Đàm luận đồng thời, ánh mắt càng là kích động hưng phấn mong đợi chăm chú nhìn trên lôi đài hai người.

Phía trên võ đài, Diệp Tinh cùng Vũ Cường hai người các trạm tại lôi đài hai bên, lẫn nhau giằng co lấy.

"Nhìn cái này Vũ Cường tư thế, có lẽ thật là có chút tài năng." Diệp Tinh quét mắt một vòng Vũ Cường vững chắc cước bộ, không khỏi âm thầm gật đầu.

Vũ Cường ứng chiến, dưới đài tự nhiên có người khác tuyên bố bắt đầu, ba hai một vừa dứt lời, Vũ Cường liền giống như một cái bộ ngựa, thân thể bỗng nhiên nghiêng về phía trước đồng thời, cánh tay như là bộ ngựa cánh tay đồng dạng bắn ra đi, tốc độ nhanh vô cùng, để mọi người dưới đài nhìn cũng chưa từng nhìn thành.

"A, tốc độ so sánh với một trận cái kia mặt chữ điền thanh niên nhanh rất nhiều, không hổ là võ quán quán chủ. Bất quá vẫn là quá chậm!" Diệp Tinh âm thầm lắc đầu, khắc chế đem Vũ Cường một chân quét bay xúc động.

Diệp Tinh bây giờ là võ đạo nhị trọng cảnh đỉnh phong võ giả, mà cái này Vũ Cường thực lực tại Địa Cầu bên này có thể tính là cao thủ, mà ở võ lâm đại lục bên kia nhiều lắm là tính toán Đoán Thể Kỳ người bình thường, Diệp Tinh đánh bại hắn, thỏa thỏa miếu sát. Một chân quét bay, không có áp lực chút nào. Có điều Diệp Tinh không có làm như vậy, hôm nay tới nơi này phá quán, trừ muốn thay Đại Tráng ra mặt bên ngoài, thuận tiện cũng muốn giáo huấn một chút cái này Vũ Cường. Trộm Thảo Ngư đồ ăn là cái này Trường Xuân võ quán huấn luyện viên Ngô phong, như vậy Ngô phong phía sau rất có thể cũng là cái này Vũ Cường. Diệp Tinh quyết định tại hỏi rõ ràng sự việc trước, trước giáo huấn đối phương một hồi, đem người đánh phục, lại càng dễ thổ lộ tình hình thực tế.

Quyền phong vu vu, Vũ Cường tốc độ tại phía dưới lôi đài trong mắt mọi người thật nhanh. Nhưng mà, ở trong mắt Diệp Tinh thông thả không tương nổi.

Diệp Tinh liền nội công chân khí đều chẳng muốn dùng.

Diệp Tinh thế đứng không có biến hóa chút nào, tay bỗng nhiên nâng lên, vừa lúc bắt lấy Vũ Cường cẳng tay, để Vũ Cường cẳng tay im bất mà dùng, Vũ Cường giãy dụa hai lần, sắc mặt hơi hơi đỏ lên, nhưng không hề động một chút nào, hắn không khỏi lộ ra vẻ kinh hãi.

"Quá yếu!" Diệp Tinh khòe miệng cong lên một tia đùa giỡn màu sắc.

Vũ Cường bỗng nhiên bắn lên, hai chân lẳng không, quát hướng Diệp Tinh phản eo, ý đồ bức Diệp Tinh buông tay.

Diệp Tinh cước bộ vẫn không có động một cái, thậm chí nửa người trên đều cơ bản không hề động một chút nào, tiện tay oanh ra hai quyền, đúng lúc nện trúng ở Vũ Cường hai chân, truyền ra hai tiếng trầm đục đồng thời, Vũ Cường hai chân ngược lại ném ra, toàn bộ thân thể nhất thời trọng tâm hoàn toàn biến mất.

"Ba ba."

Diệp Tinh hơi hơi phát lực, đem Vũ Cường thân thể rút ngắn, sau đó cấp tốc tại Vũ Cường trên mặt rút mấy cái bàn tay.

Bởi vì cái gọi là đánh người không đánh mặt, Diệp Tinh hành động này, nhất thời đem dưới trận tiểu đệ, tập thể đều tức điên. Bọn họ mặc dù là võ quán huấn luyện viên, nhưng trước kia là lẫn lộn bang phái, thực chất bên trong cũng là lưu manh, bức gấp đầu thêm người võ quán quy củ, như ong vỡ tổ xông lên lôi đài.

"Các ngươi cho ta..." Vũ Cường muốn gọi chúng tiểu đệ dừng tay, ưa thích Quốc Thuật lại sùng bái Quốc Thuật hắn, ghét nhất võ quán quy củ bị giẫm đạp, nếu như là bên ngoài ấu đả, chỉ cần có thể thắng, làm sao làm đều được, nhưng dù vậy phá quán, cho dù là thua, cũng muốn thua quang minh chính đại. Càng mấu chốt là, trước mắt vị này, giống như chánh thức Quốc Thuật cao thủ, là mình nằm mộng cũng nhớ nhìn thấy trong truyền thuyết cao thủ, sao có thể tại cao thủ như thế trước mặt, làm hư quy củ. Nhưng mà, hắn nói còn chưa dứt lời, liền bị Diệp Tinh một bàn tay quát đến nói không nên lời.

"Cùng tiến lên, đánh chết hắn." Mười cái võ quán huấn luyện viên vây công Diệp Tinh,

Cái này khiến dưới trận Chu Đại Tráng quá sợ hãi, vô cùng nóng nảy, vội vàng muốn xông đi lên hỗ trợ, nhưng mà, trước mắt tràng cảnh khiến Chu Đại Tráng tròn tròn con mắt.

"Àm!" "Phanh phanh phanh!"

Chỉ chớp xồng đi lên mười mấy người, từng cái tốt giống như bao cát bay rót ra ngoài, ngã trên mặt đất che ngực cái bụng, kêu thảm không đứng dậy được, mười mấy người vậy mà tại ngắn ngủi trong vòng ba giây, toàn bộ mất đi chiến đấu lực.

"Còn muốn phía trên sao?" Chính giữa võ đài, Diệp Tinh bắt lấy Vũ Cường cổ, đem Vũ Cường xách ở giữa không trung, giống như dẫn theo một con gà con. Trên người hắn, không có một chút bị đánh qua dấu vết, thậm chí y phục đều không đập nhũ một cái, vừa rồi mười mấy người vây công hắn, dường như ngay cả hân góc áo đều không sờ đến.

"Quá mạnh, quả thực soái ngốc có hay không." Chu Đại Tráng cùng chung quanh vây xem võ quán học viên tất cả đều kinh ngạc đến ngây người, ánh mắt sùng bái vô cùng nhìn chăm chăm trên lôi đài Diệp Tinh.

Mà cái kia mười cái võ quán huấn luyện viên, giãy dụa lấy không đứng dậy được, thứ nhất là đau dữ dội, thứ hai là lòng sinh khiếp ý, đứng lên cũng chỉ có bị đánh phần. Giờ này khắc này Diệp Tinh, trong mắt mọi người, không thể nghi ngờ là được không có thể rung chuyển tồn tại, đây mới thực sự là cao thủ a!

"A!" "A!" "A!"

Mười cái võ quán huấn luyện viên ngã trên mặt đất, . tiếng kêu rên liên hồi.

Bên trong một cái vóc người cao lớn khỏe mạnh bắp thịt đạt thanh niên, làm cho nhất là thể thảm, bởi vì hắn bị thương thảm nhất, ở ngực sụp đổ một mảnh, xương sườn chỉ ít đoạn hai cây, là chân chính cơ hồ muốn mạng trọng thương. Cái này tự nhiên không phải trùng hợp, mà chính là Diệp Tinh đặc thù chiêu cố, bởi vì cái này thanh niên chính là buổi sáng đánh nhau Chu Đại Tráng người thanh niên kia Ngô uy. Chu Đại Tráng không chỉ có là Diệp Tinh hảo huynh đệ, càng là tại thay Diệp Tinh làm việc. Hắn bị người đánh, Diệp Tinh lại có thể buông tha cái kia Ngô uy.

Thấy không người đi lên nữa khiêu chiến, Diệp Tinh lúc này mới buông xuống Vũ Cường, Vũ Cường ho khan vài tiếng, vậy mà không có bởi vì bị đánh mà tức giận, mà chính là một mặt kích động cúi người chào nói: "Đại... Đại hiệp, người thật quá lợi hại, ta có thể hay không bái người làm thầy?"

Vũ Cường đối Quốc Thuật rất lợi hại si mê, từng bái phỏng qua rất nhiều Quốc Thuật Đại Sư, những người kia cũng xác thực rất có mức độ. Nhưng là cùng trước mắt Diệp Tinh so sánh, quả thực cũng là cận bã đến không thể lại cận bã, kém cách xa vạn dặm.

Nhìn thấy quán chủ muốn bái sư, bốn phía học viên cùng huấn luyện viên chột tinh ngơ, tất cả đều hai mắt sáng lên.

"Đúng vậy a, đại hiệp có thể hay không thu chúng ta làm đồ đệ!"

"Quá lợi hại, ta muốn bái sư a a a!"

"Vị đại ca kia soái ngốc, quá mạnh!"

"Đại ca có thể hay không thu ta làm đồ đệ a, nhà ta rất có tiền, ra bao nhiêu học phí ta đều nguyện ý!"

"Nếu có thể học được cái này đại hiệp một chút điểm công phu, ra ngoài lăn lộn quả thực muốn cuồng chảnh khốc huyễn nổ banh trời!"

"Ta thao ta thao! Quá ngu bức, đây mới là chân thực công phu, ngày hôm nay xem như kiến thức đến, ta muốn bá sư a a a!"

Bốn phía học viên ngao ngao kêu to, ánh mắt nóng rực vô cùng, cực độ sùng bái một tổ ong vây quanh.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 89:: Phá quán nguyên nhân :

"Cút sang một bên, đều cút sang một bên!" Vũ Cường lớn tiếng quát mắng, đem vây quanh người tất cả đều đá văng.

Nói đùa cái gì, đại hiệp sao lại tùy tiện thu nhiều như vậy đồ đệ, nhiều người như vậy phiền lấy hấn, vạn nhất chọc giận hấn, ai cũng không thu làm sao bây giờ?

"Ta không thu đồ đệ." Diệp Tinh sắc mặt có chút cổ quái, cái này Vũ Cường bị chính mình bạt tai, vậy mà cũng không tức giận, còn một mặt nịnh nọt, là hữu thụ ngược khuy nh hướng vẫn là như thế nào a?

"Đại hiệp, ta biết ngài cái này các cao thủ thu đồ đệ khẳng định rất lợi hại nghiêm ngặt, bất quá ta tự nhận nội tình không tệ, nếu như muốn khảo nghiệm phẩm hạnh cũng không thành vấn đề. Chỉ cần có thể bá ngài làm thầy, để cho ta bụng trà đồ nước làm trâu làm ngựa đều có thể." Vũ Cường một mặt mong đợi nói.

Phía dưới lời đài Chu Đại Tráng ánh mắt sùng bái, trong lòng đồng dạng chờ mong vô cùng, "Tinh ca quá trâu, sau khi trở về, ta nhất định phải làm cho hấn dạy ta mấy chiêu."

"A a!" Ngã trên mặt đất Ngô uy thấy mọi người đều đứng lên, cũng muốn bò dậy. Nhưng lại đau đến kém chút ngất đi. Hấn kêu thê lương thảm thiết âm thanh, lập tức hấp dẫn Vũ Cường bọn người chú ý.

Vũ Cường vội vàng đi qua xem xét một chút, chỉ gặp Ngô uy ngực phải bên cạnh có một cái quyền ấn, nửa bên xương ngực sụp đổ, một quyền này uy lực khủng bố đến mức nào, có thể nghĩ.

Cái này khiến tất cả mọi người là sau lưng phát lạnh, thẳng đổ mồ hôi lạnh, chắc hẳn đại hiệp vừa mới còn lưu thủ đi. Nếu là mỗi một quyền đều phía dưới nặng tay như thế, vậy bọn hấn sẽ phải gặp nạn.

"Nhanh tiến hấn đi bệnh viện." Vũ Cường nói ra, tuy nhiên Ngô uy chỉ là một tiểu đệ, còn là tiểu đệ giới thiệu tiến đến tiểu đệ, có điều dù sao tính toán là theo chân chính mình lăn lộn, tự nhiên không hy vọng hấn xảy ra chuyện.

"Chậm rãi." Diệp Tinh nói ra, để mọi người đều dừng lại, Diệp Tinh nhảy xuống lời đài, trầm giọng nói, " cho tới bây giờ. Các ngươi đại khái còn không biết, ta tại sao tới võ quán các ngươi phá quán a?"

"Đại hiệp. Chúng ta chưa từng có tiết a?" Vũ Cường tâm lý hơi hồi hộp một chút, ngược lại là đem việc này cấp quên. Vị đại hiệp này thực lực như thế, ngược bọn họ giống như ngược ba tuổi tiểu hài tử một dạng đơn giản, căn bản cũng không phải là đến luận bàn. Bọn họ không đủ luận bàn tư cách. Đây cũng là nói, đại hiệp đến cửa phá quán, là có cái gì thù cái gì oán niệm? Có thể tuyệt đối không nên a. Dạng này còn thể nào bá sư?

"Cường ca, ta biết là chuyện gì xảy ra. Là Ngô uy đem đại hiệp người cho đánh một trận, cũng là bên cạnh vị kia. Mặt mũi bầm dập. Nhiều chỗ mềm tổ chức thụ thương, Ngô uy tiểu tử này ra tay cũng không nhẹ." Cái kia trước kia khởi đầu tốt đẹp sắc mào gà đầu thanh niên tiến đến Vũ Cường bên tai nói ra.

"Nguyên lai là dạng này Ngô uy tiểu tử người ăn tim gấu gan báo đúng không? Chỉ cho ta tại họa." Vũ Long sững sờ, sau đó một bàn tay quất vào Ngô uy trên mặt, đem Ngô uy một khóa răng rút ra. Tất cả mọi người bùng tình đại ngộ, nguyên lai đại hiệp vì là cái này, khó trách Ngô uy chịu một quyền càng nặng. Có điều Ngô uy tên này cũng thật sự là, làm lão nhân bọn họ, đều không tùy tiện gây chuyện thị phi, tiểu tử này ngược lại tốt, lại dám đánh đại hiệp huynh đệ. Con mắt có thể hay không sáng lên một điểm, có thể hay không chọn quả hồng mềm bóp?

"Đại hiệp, đại ca, ta sai, là ta có mắt như mù, về sau cũng không dám nữa, cầu ngài tha ta đi. Mà lại việc này cũng không tất cả đều là ta sai a. Đệ đệ ta bị nhà các người chó cắn thương tổn, có trời mới biết có thể hay không què, bây giờ còn đang trong phòng nằm." Ngô uy khóc, một thanh nước mũi một thanh nước mắt. Một bộ đáng thương vô cùng bộ đáng nhìn lấy Diệp Tinh, hẳn biết quyền nói chuyện tại Diệp Tinh cái kia, sau này có thể hay không tốt hơn vẫn phải nhìn Diệp Tinh.

"Thứ nhất, người đệ Ngô Phong chân cũng không lo ngại. Nhà ta Nhị Hắc ăn xuống là có chừng mực. Thật muốn què người tìm ta, ta chữa cho tốt hẳn. Thứ hai, Ngô Phong bị cắn bị thương là đáng đời. Hẳn lại nhiều lần đến trộm ta thảo cá đồ ăn, chỉ sợ mực đích không đơn giản, tâm có thể tru." Nói đến đây, Diệp Tinh ánh mắt nhìn về phía một bên Vũ Cường. Trầm giọng nói: "Ngô Phong đến trộm Thảo Ngư đồ ăn, là người phải tới?"

"Thảo Ngư đồ ăn?" Vũ Cường hơi hơi sững sờ, vội vàng nói: "Làm sao có thể, ta muốn Thảo Ngư đồ ăn làm gì, ta lại không làm trại chăn nuôi,

Ta trộm Thảo Ngư đồ ăn làm gì. Đại hiệp người có thể tuyệt đối đừng hiểu lầm a, như vậy đi, ta gọi Ngô Phong đi ra đối chất, hẳn thì trong phòng dường thương. Hẳn mẹ, cái này hai huynh đệ chỉ cho lão tử gây chuyện, Tiểu Lưu đi đem Ngô Phong tiểu tử kia cho ta kêu đi ra."

Lúc này có một tên tiểu đệ chạy vào võ quán gian phòng bên trong đi hô người.

"Đại hiệp, ta thật không có phái người đi trộm người Thảo Ngư đồ ăn. Đến một lần ta không thiếu tiền, mà lại ta sản nghiệp trừ nhà này võ quán bên ngoài, mở đều là KTV, quán Bar, Internet Coffee loại hình, cũng không phải bữa ăn buôn bán, ta" Vũ Cường vội vàng giải thích nói. Hẳn là thật gấp, thật vất vả gặp được một cái chánh thức Quốc Thuật cao thủ, hẳn trả nghĩ đến có thể học thượng hai chiêu đây. Kết quả ra cái này yêu cái gì, hẳn tức giận đến độ muốn chụp chết cái kia Ngô uy Ngô Phong hai huynh đệ.

Cái kia đi vào tiểu đệ rất mau dẫn lấy Ngô Phong đi tới. Diệp Tinh nhìn Ngô Phong hình dạng liếc một chút, đúng là video theo dõi trong kia cái kẻ trộm bộ dáng.

Cái kia Ngô Phong chống quải trượng đi tới, cảm thấy vẫn không rõ xảy ra chuyện gì, bắt quá khi hẳn nhìn thấy mặt mũi bầm dập nhiều chỗ máu ứ đọng Chu Đại Tráng lúc, nhất thời lập tức thoải mái, hóa ra lão đại là tại thay hẳn ra mặt, giáo huấn người đầu. Lúc này mừng rỡ đi vào Vũ Cường trước mặt, ánh mắt oán hận chỉ về đằng trước Chu Đại Tráng nói: "Lão đại, cũng là hẳn, cũng là cái này ngốc đại cá tử nhà hẳn ác khuyến cản bị thương ta chân, người có thể phải làm chủ cho ta a! Không thể như thế buông tha hẳn."

"Làm người mẹ bức chủ a!" Vũ Cường đưa tay cũng là một bàn tay đập tới đi.

"Ba!"

Cái kia Ngô Phong bị một bàn tay phiến ngã xuống đất, sắc mặt nóng bỏng địa đau, cả người trực tiếp mộng. Ngây ngốc nhìn lấy bốn phía, luôn cảm thấy tình hình này cùng trong tưởng tượng giống như không giống nhau a. .

"Nói, cuối cùng là ai sai sử người đi trộm nhà khác đồ, vật?" Vũ Cường nghiêm nghị quát.

"Cường ca, ta ta người đánh như thế nào ta à!" Ngô Phong ánh mắt đáng sợ, lắp bắp nói: "Là là một người bạn để cho ta đi."

"Là người này người bằng hữu, tên gọi là gì, hẳn muốn Thảo Ngư đồ ăn làm gì, đều nói cho ta rõ. Mẹ cái bức, cái này oan uổng thế mà ném đến lão tử trên đầu tới." Vũ Cường hung ác tiếng nói.

"Cái này không tốt lắm đâu, ta thu người tiền tài" Ngô Phong đang nói, chợt thấy Vũ Cường trong mắt hung quang thoáng hiện, đây là muốn động thật giận dấu hiệu. Vũ Cường là ai? Đây chính là Hắc Bang lão đại, trước kia là cầm qua Dao Tử chặt qua người, cho dù hiện tại ẩn lui, cái kia thực chất bên trong hung hãn khí tức, vẫn là không giảm năm đó. Chọc giận hẳn, trừ phi không muốn sống.

Ngô Phong lúc này vội vàng nói: "Người bạn kia là La huyện người, tên là Phùng Kiến Hoa, thực cũng liền một bằng hữu bình thường, lẫn nhau nhận biết mà thôi. Hẳn cũng là La Huyện người, hẳn trước mấy ngày tìm tới ta, ra giá 200 ngàn để cho ta đi Bích Lâm Thôn trộm Thảo Ngư đồ ăn. 200 ngàn giá cả dụ hoặc quá lớn, ta nhịn không được. Mà lại thì trộm ít đồ, bằng ta thân thủ còn không phải dễ như trở bàn tay. Coi như bị bắt, ăn cắp mà thôi, cũng phán không bao lớn tội, ta liền đáp ứng. Ta tuân tự đi hai lần."

"Ra giá 200 ngàn, người này rất có tiền nha." Diệp Tinh khóe miệng cong lên mỉm cười.

Vũ Cường vội vàng đá Ngô Phong một chân, "Người này lai lịch gì, bối cảnh gì, nói nhanh một chút, hẳn muốn Thảo Ngư đồ ăn làm gì? Đều nhất nhất nói cho ta rõ."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm* Convert được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 90:: Võ thuật mê Trình Tiểu Hải :

Đưa đến, giả ngây thơ đánh lẫn nhĩ cầu đặt mua! ! ! Giả ngây thơ đánh lẫn nhĩ cầu nguyệt phiêu! Giả ngây thơ đánh lẫn nhĩ cầu đặt mua cùng nguyệt phiêu! Buổi tối có thừa càn nha! Cầu chống đỡ, cầu cổ vũ, cầu cổ lên! Yêu yêu đất, thương các người! O∩\_∩O

"Ta nào biết được hần muốn Thảo Ngư đồ ăn làm gì, ta liền lấy tiền, lại không đến hỏi." Ngô Phong nói thâm âm thanh, nói: "Đúng, hần thực cũng không có bối cảnh gì, thì một công ty viên chức nhỏ."

"Làm sao có thể không có bối cảnh, một cái công ty viên chức nhỏ liền có thể ra giá 200 ngàn, người hần mẹ hù ai đây." Vũ Cường nghiêm nghị nói.

"Cường ca, hần thật sự là một cái công ty viên chức nhỏ, ta nào dám lừa gạt ngài a." Ngô Phong cười khổ nói.

Diệp Tinh ánh mắt nhất động, trầm giọng nói: "Hần ở đâu cái công ty đi làm?"

"Là phúc thành phố một cái công ty, giống như kêu cái gì rõ ràng thánh tập đoàn." Ngô Phong ngẫm lại, nói: "Hần vẫn luôn tại phúc trên chợ ban, cũng là trước mấy ngày mới đột nhiên hội La Huyện, ủy thác ta làm việc."

"Phúc thành phố? Rõ ràng thánh tập đoàn?" Diệp Tinh nhướn mày, trong mắt lóe lên một đạo kinh người hàn mang, không khỏi ý ở giữa, một cổ vô hình sát khí lóe ra, bốn phía mọi người trong chốc lát chỉ cảm thấy lưng phát lạnh, giống như hàn băng, thấu xương lạnh lẽo. Tất cả đều xuất phát từ nội tâm hoảng sợ, vô ý thức lui lại mấy bước, một mặt sợ hãi nhìn qua Diệp Tinh.

Diệp Tinh ánh mắt liếc nhìn bốn phía mọi người liếc một chút, sau cùng đem ánh mắt định tại Ngô Phong trên thân, khóe miệng cong lên một tia đường cong, khẽ cười nói: "Phúc thành phố rõ ràng thánh tập đoàn đúng không, hi vọng người không phải thuận miệng nói, nếu không ta sẽ để người muốn chết cũng khó khăn!"

Nói xong, Diệp Tinh liền dẫn Chu Đại Tráng rời đi Trường Xuân võ quán. Theo Diệp Tinh tiến vào Trường Xuân võ quán, phá quán luận võ thăm vấn, phía trước phía sau thực cũng liền 10 mấy phút, liền rời đi Trường Xuân võ quán. Cái kia cái gọi là luận võ, tổng cộng chỉ phí hai phút đồng hồ không đến. Cũng liền thăm vấn Ngô Phong lúc. Lãng phí một chút thời gian. Như là đã hiểu được Ngô Phong phía sau là ai tại sai sử, Diệp Tinh tự nhiên cũng không cần thiết lại ở lại tại Trường Xuân võ quán.

"Nếu không ta sẽ để người muốn chết cũng khó khăn! Nếu không ta sẽ để người muốn chết cũng khó khăn! Nếu không ta sẽ để người muốn chết cũng khó khăn!"

Một câu nói kia có được đáng sợ uy hiếp lực, phảng phất nắm giữ Ma tính đồng dạng không ngừng tại Ngô Phong trong đầu quanh quẩn, khiến Ngô Phong vô cùng hoảng sợ. Coi như vừa rồi mị đối Vũ Cường uy hiếp lúc, đều không sợ hãi như vậy qua. Bởi vì hần ở sâu trong nội tâm cảm giác Diệp Tinh nói câu nói này không phải đang nói đùa, trực giác nói cho hần biết, tuyệt đối là nói được thì làm được. Hoảng sợ đồng thời, Ngô Phong cũng may mắn chính mình mới vừa rồi không có nói láo. Bằng không hần đã sớm quỳ xuống để xin tha.

"Thật kinh người sát khí, cái này đại hiệp đến cùng lai lịch gì, thủ hạ chỉ sợ nhiệm không ít người mệnh đi!" Vũ Cường ánh mắt trong lúc khiếp sợ mang theo đáng sợ, đáng sợ bên trong mang theo nghi hoặc, trong mắt như có điều suy nghĩ nhìn lấy Diệp Tinh cùng Chu Đại Tráng rời đi bóng lưng.

Như thế nào sát khí, sát khí tự nhiên là giết người là giết người lúc chỗ ngưng tụ khí thế. Mà lại vền vền giết một hai người, cũng chỉ có thể tính cả hung ác, còn chưa đủ lấy ngưng tụ sát khí. Muốn ngưng tụ sát khí ít nhất phải giết hơn mười người, trong tay nhiễm mấy chục cái mạng người. Đã giết nhau người tập mãi thành thói quen, xem mạng người như cỏ rác hờ hững. Tại xã hội hiện đại. Có rất ít người có thể nắm giữ sát khí. Cho dù là trong ngục giam tù phạm hoặc là dân liều mạng, cũng nhiều lắm thì nắm giữ hung ác chi khí, mà không đủ có sát khí. Đánh cái so sánh, nắm giữ hung ác chi khí người có thể để người ta cảm thấy sợ hãi, nhưng mà nắm giữ sát khí người, một khi toàn bộ thả ra sát khí, một số tâm lý tổ chất yếu kém người có khả năng rất lớn hội tại chỗ hoảng sợ nước tiểu.

Vũ Cường trước kia trà trộn Hắc Bang, người khác bình thường đều không dám trêu chọc hần, nắm giữ cũng là hung ác chi khí, đầy đủ hung đủ hung ác. Mới sẽ cho người cảm thấy sợ hãi. Mặc dù không có ngưng tụ ra sát khí, nhưng Vũ Cường đối sát khí vẫn là có thể nhạy cảm cảm giác được.

"Cường ca, Cường ca!" Cái kia màu đỏ mào gà đầu thanh niên nhìn thấy Vũ Cường giống như sừng sốt, không khỏi hô hai tiếng.

"Ừm?" Vũ Cường lấy lại tinh thần.

Dò xét bốn phía liếc một chút, lúc này trầm giọng nói: "Các vị học viên, không có ý tứ ha. Ngày hôm nay ra điểm biến cố, rất nhiều huấn luyện viên đều thụ thương, cần nghỉ ngơi an dưỡng một chút. Không có cách nào dạy mọi người võ thuật, ngày hôm nay võ quán muốn trước thời gian đóng cửa. Mọi người lần sau lại đến a, không có ý tứ!"

Theo Vũ Cường vừa dứt lời, đông đảo học viên nhất thời hồi hã, lục tục ngo ngoe cách mở võ quán. Tuy nhiên ngày hôm nay không có cách nào tại võ quán luyện võ, nhưng bọn hần thân sắc không có nửa điểm uể oải, ngược lại từng cái đánh như máu gà hưng phấn vô cùng, tốp năm tốp ba nghị luận âm ỉ lấy, đề tài tất cả đều vây quanh vừa rồi cái kia phá quán thanh niên. Còn có thật nhiều học viên thậm chí lấy điện thoại đi động ra, nhét phía trên tai nghe, mở ra vừa rồi thu tranh đấu video. Vừa đi đường, một bên một lần lại một lần phát hình vừa rồi video. Bước đi đồng thời, còn hoa chân múa tay, vô cùng kích động bắt chước trong video thanh niên kia tranh đấu động tác.

"Đại hiệp không hổ là đại hiệp!"

Nhìn lấy những cái kia lâm vào si mê cuồng nhiệt trạng thái học viên, Vũ Cường không khỏi cảm thán âm thanh, ánh mắt nhất động, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, vội vàng theo hồng phát mào gà đầu thanh niên nói: "Nhanh đi, ngay lập tức tra cho ta rõ ràng phúc thành phố rõ ràng thánh tập đoàn tất cả tư liệu!"

"Tra phúc thành phố rõ ràng thánh tập thể tư liệu?" Cái kia hồng phát mào gà đầu thanh niên không khỏi sửng sò, nghi ngờ nói: "Cường ca, chúng ta tra ra thánh tập đoàn tư liệu làm gì?"

"Người ngốc a, đây là nhiệm vụ cái kia đại hiệp cơ hội tốt nhất. Gọi người đi tra, người còn không mau cắt cho ta đi thăm dò." Vũ Cường một chân đá vào hồng phát mào gà đầu thanh niên trên mũi.

Cái kia hồng phát mào gà đầu thanh niên vội vàng hấp tấp địa chạy tới kén phúc thành phố rõ ràng thánh tập đoàn đi.

...

Trường Xuân cửa võ quán trên đường cái cách đó không xa, có một cái trạm xe buýt.

Giờ phút này, một cỗ xe buýt chậm rãi đứng ở trạm xe buýt bên cạnh, cửa xe mở ra, từng người từng người hành khách từ trên xe bước xuống.

Trình Tiểu Hải dẫn theo đựng quần áo luyện công túi nhựa phía dưới xe buýt, liền chỉ hướng Trường Xuân võ quán đi đến.

Theo Bích Lâm Thôn đến La Huyện, mở xe riêng lời nói, chỉ cần hai mươi phút liền có thể đến La Huyện. Nhưng mà, nếu là ngồi xe buýt lời nói, không chỉ có muốn chờ xe buýt, lại thêm trên đường đi rất nhiều trạm điểm, vừa đi vừa nghỉ. Trình Tiểu Hải sừng sốt làm 30 ~ 40 phút xe buýt mới đạt tới La Huyện.

"Hôm qua huấn luyện viên biểu diễn cái kia bộ quyền pháp, nhìn lấy đã cảm thấy rất lợi hại. Ta hôm nay nhất định muốn học được cái kia bộ quyền pháp, hắc hắc, đến lúc đó một cái đánh hai cái." Trình Tiểu Hải trong lòng chờ mong vô cùng, cước bộ không khỏi thêm mau dẩy đi, chỉ hướng Trường Xuân võ quán nhanh chóng chạy tới.

Nóng vội sốt ruột phía dưới, ba chân bốn cẳng, không bao lâu liền đến đến Trường Xuân võ quán.

Vừa tới đến Trường Xuân võ quán trước cửa, Trình Tiểu Hải lập tức mộng, tình huống trước mắt làm hắn cảm thấy có chút quỷ bí.

Chỉ gặp từng cái võ quán học viên lục tục ngo ngoe theo võ trong quán đi tới, đương nhiên, đây không phải quan trọng, mấu chốt là những người này phảng phất đánh mào gà ăn thuốc kích thích, từng cái thần sắc hưng phấn kích động, một tay cầm điện thoại di động giống như đang nhìn cái gì video, còn vừa hoa chân múa tay, tựa như là đang luyện võ?

"Chuyện gì xảy ra? Điều hơn tám giờ, bây giờ không phải là đang tại bên trong võ quán luyện võ sao? Mọi người làm sao tất cả đều chạy ra đến, đây là muốn cách mở võ quán về nhà? Một cái điều chăm chăm điện thoại di động nhìn cái gì?" Trình Tiểu Hải háy mắt mấy cái, trực giác nói cho hắn biết, hẳn giống như bỏ lỡ cái gì chuyện trọng yếu.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 91:: Diệt Tinh biểu ca quá ngu bức :

Bốn phía đám người hồi hã, lục tục ngo ngoe cách mở võ quán. Rất nhiều người đều một bên cầm điện thoại di động, một bên luyện tập chiêu thức gì. Có hai mươi tuổi dân đi làm, có chừng ba mươi tuổi dù sao ổn trọng người. Đương nhiên, cũng không ít đang phía trên trung học tiểu la lý, tiểu chính thái.

"Uy, Chu Tiểu Bàn, các người đến cùng đang làm gì a? Xảy ra chuyện gì? Làm sao mọi người tất cả đều chạy ra đến, ngày hôm nay không có luyện võ sao?" Trình Tiểu Hải ánh mắt trong đám người liếc nhìn hạ, rốt cục nhìn thấy người quen. Chu Tiểu Bàn là bạn học cùng lớp, một cái mặt tròn tiêu mập mạp. Cùng Trình Tiểu Hải hai người là bạn bè, cùng nhau báo danh Trường Xuân võ quán học tập võ thuật.

"Luyện cái rắm võ, võ quán cái kia công phu mèo ba chân, gia là chướng mắt. Chết Tiểu Hải đi ra điểm, đừng quấy rầy đến nhà người Bàn gia ta luyện tuyệt thể thần công." Chu Tiểu Bàn mặt béo nghiêm túc, một tay nắm điện thoại di động nhìn, vừa đi đường, thỉnh thoảng dừng lại bắt chước bày ra từng cái tự cho là ngu bức chiêu số, miệng bên trong lái nhai, la hét: "Đúng, không sai, chính là như vậy, quá tuần tú. Cái kia đại hiệp giống như chính là như vậy một chân đá ra đi, soái ngốc."

"Mập mạp chết bầm, huyền thoại nói cái gì đó. Lại dám không để ý tới ta!" Trình Tiểu Hải con người lăn lông lốc nhất chuyển, bỗng nhiên thân thủ một

phát bắt được Chu Tiểu Bàn trong tay điện thoại di động.

Chu Tiểu Bàn đang chuyên tâm 'luyện công', nhất thời không quan sát, nhất thời điện thoại di động lập tức bị Trình Tiểu Hải đoạt tới.

"Chết Tiểu Hải, nhanh lên đưa di động hư cho ta, không phải vậy Bàn gia ta không để yên cho ngươi." Chu Tiểu Bàn nhất thời gấp, vội vàng xông đi lên. Muốn một lần nữa giữ lại điện thoại di động.

"Hắc hắc, không xong liền không có xong, ngươi cái kia một thân thịt mỡ lại đánh không lại ta." Trình Tiểu Hải né tránh Chu Tiểu Bàn truy sát, một bên dương dương đắc ý nói: "Đề Trình ca ta xem một chút, tiểu tử ngươi đến cùng đang nhìn cái gì thấy mê mẩn như vậy."

Trình Tiểu Hải nói, lúc này cúi đầu nhìn về phía màn hình điện thoại di động. Cái này xem xét, cả người lập tức sùng sốt, lẩm bẩm nói: "A, đây không phải ta Diệp Tinh biểu ca sao?"

"Cái gì biểu ca ngươi? Ngươi nói vị nào là biểu ca ngươi?" Chu Tiểu Bàn vội vàng lại gần, hiếu kỳ hỏi. Tạm thời. Không có ý định cướp đoạt điện thoại di động.

"Lôi đài bên phải vị này a, kỳ quái, ta Diệp Tinh biểu ca chạy thể nào trên lôi đài đi." Trình Tiểu Hải mặt mũi tràn đầy nghi hoặc.

"Cái gì? Ngươi nói bên phải vị đại hiệp này là biểu ca ngươi, ngạo tào, thật giả!" Chu Tiểu Bàn mặt không tin nói.

"Lừa gạt ngươi làm gì. Ta Diệp Tinh biểu ca, ta làm sao lại không nhận ra. Ta cùng ngươi giảng, ta Diệp Tinh biểu ca học có thể lợi hại, vẫn luôn là năm đoạn phía trước ba." Trình Tiểu Hải dương dương đắc ý nói: "Đừng, ta Diệp Tinh biểu ca chạy trên lôi đài làm gì?"

"Phá quán thôi, trận đầu này tại cùng tại nho nhã huấn luyện viên quyết đấu đây." Chu Tiểu Bàn ánh mắt nhất động, vội vàng tro mặt ra nịnh bợ nói: "Tiểu Hải a, cái kia đại hiệp nếu thật là biểu ca ngươi. Ngươi cần phải thay ta dẫn tiến dẫn tiến a, nếu có thể học cái hai ba chiêu "

"Cái gì! Biểu ca ta cùng tại nho nhã huấn luyện viên luận võ?" Trình Tiểu Hải bỗng nhiên giật mình. Không khỏi gấp, "Tại nho nhã huấn luyện viên thực lực mạnh như vậy, năng lực chiến đấu tại đông đảo huấn luyện viên bên trong đều đứng hàng phía trước ba. Biểu ca ta chạy thể nào đi cùng hần luận võ đấu, đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra a, hần có hay không thụ thương? Không được, ta phải lập tức gọi điện thoại cho mẹ ta cùng ta cứu cứu."

Nói. Trình Tiểu Hải vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra, huy động màn hình, muốn gọi điện thoại.

"Ta nói ngươi gấp cái gì, người nào càng ngươi nói biểu ca ngươi nhất định sẽ thụ thương." Chu Tiểu Bàn vội vàng ngăn lại Trình Tiểu Hải gọi điện thoại, hần trên mặt có nhàn nhạt thông dong. Nói đùa. Video này hần đều lập lại phát ra quan sát nhiều lần, đại kết cục đã sớm rõ ràng đến không thể lại rõ ràng. Tự nhiên có được một loại bình tĩnh cùng thông dong.

"Chẳng lẽ không đúng sao, biểu ca ta nhả nhặn, người đọc sách một cái. Ở đâu là tại nho nhã huấn luyện viên đối thủ."

"Trình Tiểu Hải nói. Tại nho nhã năng lực chiến đấu mạnh phi thường, tại bên trong võ quán, tại nho nhã có thể đứng hàng phía trước ba. Trường Xuân bên trong võ quán, lợi hại nhất tự nhiên liền là quán chủ Vũ Cường, có thể ta một cái đánh năm cái. Tại nho nhã thì là thứ hai, thực lực tuy nhiên không bằng quán chủ, nhưng mà mạnh phi thường. Đối với người bình thường tới nói, căn bản là đánh không lại hần."

"Vậy cũng không nhất định a, ngươi xem xuống đi liền biết." Chu Tiểu Bàn cười hắc hắc nói: "Nếu không chúng ta đánh cược, nếu như tại nho nhã huấn luyện viên thắng, ta đáp ứng ngươi một sự kiện, nếu như biểu ca ngươi thắng, ngươi phải đáp ứng ta một sự kiện."

"Không đánh cược, ngươi người này quý vô cùng." Trình Tiểu Hải lúc này nửa tin nửa ngờ nhìn về phía màn hình điện thoại di động.

Lúc này, màn hình điện thoại di động bên trong phát ra video trận đấu đã bắt đầu. Chỉ gặp cái kia lôi đài bên trái tại nho nhã một quyền đánh tới hướng Diệp Tinh mặt, quyền phong vù vù, thanh thế dọa người.

Lôi đài phía bên phải Diệp Tinh tựa hồ bị dọa sợ, thế mà không nhúc nhích. Mắt thấy tại nho nhã quyền đầu liền muốn nện bên trong Diệp Tinh mặt lúc. Bỗng nhiên, tình hình đột biến, chỉ gặp Diệp Tinh rất là nhàn nhã đá ra một chân. Một cái thối tiến từ đảo qua đi. Sau một khắc, tại nho nhã thân thể giống như phá bao tải, bị đá ra ngoài, ngã xuống lôi đài.

"Cái này đây thật là ta Diệp Tinh biểu ca?" Trình Tiểu Hải thật lâu chưa kịp phản ứng, lúc này là bắt đầu hoài nghi là không phải mình nhận lầm người. Trong ấn tượng Diệp Tinh biểu ca, luôn luôn là nhả nhặn Địa Thư người, khi nào trở nên mạnh như vậy?

Cái kia tại nho nhã huấn luyện viên thực lực, Trình Tiểu Hải là biết mạnh phi thường. Nhưng mà cái này mạnh phi thường tại nho nhã huấn luyện viên, lại bị Diệp Tinh một chân đạp bay ra ngoài.

Đơn giản, trực tiếp, thô bạo, . một chân phân thắng thua.

"Thế nào, ngu bực đi." Chu Tiểu Bàn cười hắc hắc nói: "Trò vui còn ở phía sau đâu, ngươi hôm nay không có sớm một chút đến xem phá quán thật sự là đáng tiếc."

Màn hình điện thoại di động bên trong, hình ảnh tiếp tục phát ra. Rất nhanh tới Diệp Tinh cùng Vũ Cường quyết đấu bộ kia tràng cảnh.

"Là quán chủ, quán chủ làm sao cũng xuất mã, quán chủ mạnh như vậy thực lực, thực lực muốn so tại nho nhã huấn luyện viên mạnh quá nhiều." Trình



Tiểu Hải không khỏi vô cùng khẩn trương.

"Quán chủ tính là cái gì chứ!" Chu Tiểu Bàn ngưu bức hồng hồng, trực tiếp kịch thẩu nói.

"Liền quán chủ đều đánh không lại ta Diệp Tinh biểu ca?" Trình Tiểu Hải ánh mắt kinh dị, tiếp tục chăm chăm lấy màn hình điện thoại di động nhìn.

Không bao lâu, quả nhiên, quán chủ cũng bại, trực tiếp bị Diệp Tinh phiến mấy cái bàn tay.

Nhưng mà, trước mắt tình thế đột biến, bị chọc giận huấn luyện viên các tiểu đệ, từng cái ngao ngao hét lớn, mười mấy người trực tiếp vây hướng Diệp Tinh.

"Bọn họ đây là muốn làm gì? Nhiều người như vậy đánh một cái không công bằng a, lấy nhiều khi ít!" Trình Tiểu Hải không khỏi gấp, bởi vì cái gọi là loạn quyền đánh chết lão sư phụ. Coi như Diệp Tinh thật là một cái Quốc Thuật cao thủ, cũng không chịu nổi mười cái người luyện võ huấn luyện viên bao vây a.

Đang Trình Tiểu Hải nơm nớp lo sợ thời điểm, tràng cảnh lần nữa biến ảo. Chỉ gặp Diệp Tinh một cái trái đấm móc, lại thêm một cái phải đấm móc, một cái lượn vòng chân, tốc độ nhanh vô cùng. Cái kia mười cái võ quán huấn luyện viên trong chốc lát giống như phá bao tải, nhao nhao bay ngược mà ra, nặng nề mà đập xuống đất.

"Ngọa tào, quá trâu! Ta Diệp Tinh biểu ca quá trâu!" Trình Tiểu Hải trong ánh mắt tràn ngập cực độ chấn kinh chỉ sắc.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 92:: Trần tử đến :

Diệp Tinh cùng Chu Đại Tráng rời đi Trường Xuân võ quán về sau, liền mở ra Porsche trở về Bích Lâm Thôn mà đi.

Rộng lớn bằng phẳng xi măng trên đường lớn, từng cây từng cây Bạch Dương Thụ san sát hai bên, gió nhẹ khẽ vuốt, lá xanh lắc lư. Trên đường từng chiếc xe hơi chạy lầy, có xe riêng, cũng có công kênh xe vận tải cùng vận chuyển hành khách xe hơi.

"Tinh ca, ngươi thật sự là quá ngưu bức, một người đơn đầu toàn bộ võ quán. Đem bọn hần tất cả đều đánh ngã, ngọa tào, quá ngưu bức!" Porsche chỗ ngồi kế bên tài xế, Chu Đại Tráng thần tình kích động, ánh mắt sùng bái vô cùng, nói: "Cái kia Tinh ca, ta có thể hay không bái ngươi làm thầy a, ngươi có thể hay không dạy ta hai chiêu?"

Chu Đại Tráng ánh mắt chờ mong thấp thòm nhìn lấy Diệp Tinh.

"Ha-Ha, ngươi cái hai hàng, dạy ngươi mấy chiêu không có vấn đề, bái sư thì miễn. Chúng ta là hảo huynh đệ, bái sư cảm thấy xa lạ đâu!" Diệp Tinh cười nói: "Hai ngày nữa, ta dạy cho ngươi một bộ Trường Sinh Quyền, có thể cường thân kiện thể, đề bạt thân thể tố chất, còn có thể kéo dài tuổi thọ."

Trường Sinh Quyền là một bộ rất không tệ nội tức quyền pháp, là quyền pháp cùng nội công lẫn nhau kết hợp một bộ quyền pháp. Đang luyện tập quyền pháp đồng thời, cũng tại hô hấp thổ nạp. Như là mỗi ngày kiên trì đánh Trường Sinh Quyền, là có thể tu luyện ra chân khí. Đương nhiên, bởi vì Địa Cầu thiên địa nguyên khí quá mức mỏng manh, muốn hô hấp thổ nạp, cũng không có bao nhiêu thiên địa nguyên khí có thể cung cấp hô hấp thổ nạp, cho nên muốn trên địa cầu tu luyện ra chân khí vô cùng khó khăn. Có điều coi như tu luyện không ra chân khí, 《 Trường Sinh Quyền 》 cũng có thể cường thân kiện thể, trực tiếp tu luyện tới Đoán Thể Kỳ đỉnh phong là không có vấn đề. So những cái được gọi là Yoga, Không Thủ Đạo loại hình, muốn cao mình mấy lần không thôi. Đây đủ Chu Đại Tráng sử dụng.

"Vậy cảm ơn Tinh ca, quá tốt." Chu Đại Tráng vô cùng kích động, chờ mong rất lợi hại, "Đúng, Tinh ca, cái kia Minh Thánh tập đoàn đến cùng là lai lịch gì, vì sao muốn trộm chúng ta Thảo Ngư đồ ăn. Có thể hay không cũng là Nghề ẩm thực."

"Ừm, có khả năng này đi. Có điều Phúc Thị nhiều như vậy đại công ty, cái này Minh Thánh tập đoàn là cái gì một nhà ta phải trở về điều tra thêm. Đã dám đề mắt tới chúng ta, bút trưởng này sớm muộn muốn đề bọn hần còn." Diệp Tinh trong mắt lãnh mang lấp lóe.

Porsche gấp tiến lên. Từng chiếc xe hơi, xe khách, xe riêng tất cả đều bị Diệp Tinh càn mà qua. Diệp Tinh bây giờ chính là võ đạo nhị trọng cảnh đỉnh phong võ giả, vô luận là nhìn lực, thính lực, lực phản ứng, sức phán đoán chờ một chút các phương diện thân thể tố chất đều xa thường nhân, đưa xe đối với hần mà nói quả thực thì là trò trẻ con.

"Huru!"



Gió táp vù vù, Porsche lẩy cực nhanh độ chỉ hướng Bích Lâm Thôn phương hướng lao vút mà đi.

Trở lại Bích Lâm Thôn về sau, Diệp Tinh cùng đi Chu Đại Tráng đến Chu Đại Tráng nhà hẳn đi.

Phòng cửa vừa mở ra. Tiểu Nhị Hắc liền 'rưng rưng' kêu, bay nhào đến Diệp Tinh bên chân, cái đầu nhỏ không ngừng ụi lấy Diệp Tinh chân, cái đuôi dao động không ngừng, rất vui.

"Tinh ca, tiến đến ngồi hội uống chén trà a?" Chu Đại Tráng nói.

"Không, ta phải trở về, chính ngươi phải thật tốt dưỡng thương. Ta chỗ này có bình thuốc chữa thương, ngươi có thể cầm lấy đi bôi lên tại vết thương sưng chỗ, cần phải rất nhanh liền có thể tốt." Diệp Tinh đem một bình Kim Sang Dược đưa cho Chu Đại Tráng. Sau đó nhẹ nhàng đá chó đen nhỏ một chút, cười nói: "Tiểu Nhị Hắc, đi, chúng ta nên trở về đi."

Nói Diệp Tinh lúc này liền đi ra cửa, Tiểu Nhị Hắc 'rưng rưng' kêu, nhanh chóng theo sau, đừng nhìn nó tiểu chân ngắn, độ có thể nhanh.

Vừa đi ra Chu Đại Tráng cửa nhà không bao xa, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên——

"Đình linh linh, ngươi là ta tiểu nha tiểu bình quả. Thì hướng chân trời đẹp nhất đám mây"

Diệp Tinh lúc này theo trong túi quần lấy điện thoại cầm tay ra xem xét, là Trần tỷ gọi điện thoại tới. Lúc này về động màn hình điện thoại di động tiếp thông điện thoại.

"Uy, Diệp Tinh, ngươi bây giờ ở nơi nào. Có rảnh không?" Trong điện thoại truyền đến Trần tỷ thanh âm.

"Vẫn tốt chứ, cũng không có gì chuyện trọng yếu. Ta bây giờ đang ở nhà Bích Lâm Thôn." Diệp Tinh nói ra.

"Há, ngươi tại Bích Lâm Thôn a. Vậy quá tốt, ta lập tức tới ngay, chờ ta dưới." Trong điện thoại Trần tỷ nói ra, bên cạnh còn có tiếng gió vùn vút. Cảm thấy đang lái xe.

"Ừm, vậy được rồi, ta ngay tại cửa thôn chờ ngươi đi!" Diệp Tinh cười nói. Lúc này cúp điện thoại, mang theo Tiểu Nhị Hắc theo Bích Lâm Thôn cửa thôn mà đi.

Sau mười phút, Bích Lâm Thôn cửa thôn vị trí.

Một cỗ màu trắng Volkswagen Cars từ phía trước trên đường cái lái vào đây, đứng ở cửa thôn bãi đỗ xe bên trên.

Cửa xe mở ra, một cái vóc người thủy mị, ăn mặc thể mỹ thiếu phụ công màu đỏ tiểu váy da bước xuống xe, cái này mỹ thiếu phụ rõ ràng là Diệp Tinh trước lão bản, Hồng Phụng xuất bản công ty TNHH Trần tỷ.

"Này, Diệp đại lão bản, vài ngày không thấy, ngươi thật giống như lại trở nên đẹp trai rất nhiều!" Trần Phụng cười đi tới, chào hỏi.

Tại vô lâm đại lục một phen gặp gỡ, Diệp Tinh khí chất đã bắt đầu sinh một phen thuế biến. Nếu nói trước kia Diệp Tinh vẫn chỉ là một cái thư sinh mới từ trường học tốt nghiệp dân đi làm, bây giờ Diệp Tinh trên thân đã nhiều mấy phần lãnh khốc cùng già dặn, trong lúc giờ tay nhắc chân đều có một loại cấp trên khí thế.

"Ha-Ha, ta vẫn luôn đẹp trai như vậy!" Diệp Tinh cười cười, hỏi: "Đúng, Trần tỷ, ngươi làm sao đột nhiên đến Bích Lâm Thôn?"

"Gần nhất công ty nghiệp vụ khuếch trương, đứng trước một lần thuế biến. Ngày hôm nay vừa vặn cuối tuần, ta muốn đi Bích Nham Tự đốt nén nhang, bái Phật, câu chuyện này nghiệp tăng cao, tài vận hanh thông." Trần Phụng nháy mắt mấy cái, nói: "Thế nào, ngươi bây giờ có rảnh theo giúp ta đi sao?"

"Ừm, được thôi, ta cũng rất lâu không có đi Bích Nham Tự. Ngày hôm nay vừa vặn cuối tuần, suy nghĩ ngươi vẫn rất nhiều." Diệp Tinh gật đầu nói. Dù sao tạm thời cũng không có gì khẩn cấp sự tình, đi Bích Nham Tự tản tản bộ cũng không tệ, nơi đó phong cảnh rất tốt.

Trần Phụng cười nói: "Vậy cảm ơn đi! A, ngươi chừng nào thì mua một con chó nhỏ chó, thật đáng yêu nha!"

Trần Phụng nhìn thấy Diệp Tinh bên chân Tiểu Nhị Hắc, thân thủ muốn đi ôm.

"Gâu!" "Uông uông uông!"

Tiểu Nhị Hắc lập tức dữ dằn địa sủa kêu lên, một cỗ khí tức cảm thấy theo trên thân thấu mà ra.

"Nhị Hắc, Trần tỷ là người một nhà, đừng dọa hù nàng!" Diệp Tinh vội vàng quát bảo ngưng lại Tiểu Nhị Hắc. Tiểu Nhị Hắc chính là Yêu thú, cũng không phải cái gì Sùng Vật Cầu, trừ Diệp Tinh bên ngoài, hẳn bất luận kẻ nào đều không thêm chịu nể mặt mũi.

"Con chó nhỏ này chó thật hung a, tiểu bắt điểm một cái thanh âm còn mang theo sủa vị, quá đáng yêu, ta muốn ôm nó." Trần Phụng bị Tiểu Nhị Hắc cái kia mạnh mẽ bộ dáng mạnh ở, lại phải thân thủ ôm lấy Tiểu Nhị Hắc.

Diệp Tinh bất đắc dĩ trợn mắt trừng một cái, lúc này tự mình ôm lấy Tiểu Nhị Hắc, dặn dò một tiếng, sau đó đem Tiểu Nhị Hắc phóng tới Trần tỷ trong ngực. Nếu không có như thế, Trần tỷ nếu như tùy tiện ôm lấy Tiểu Nhị Hắc, sợ rằng sẽ bị Tiểu Nhị Hắc làm bị thương.

Tiểu Nhị Hắc vừa tới Trần tỷ trong ngực còn giẫy dụa hai lần, . qua một lúc thích ứng xuống tới. Tiểu gia hỏa này suy nghĩ cảm thấy ở tại mỹ nữ trong ngực giống như cũng rất không tệ, mềm mại, thật thoải mái. Cái đầu nhỏ còn thỉnh thoảng tại Trần Phượng cái kia cao ngất ngực mút phía trên cạo một chút, làm cho Trần tỷ mặt ngọc ửng đỏ, cực kỳ cứng ngắc, muốn buông xuống lại không nỡ cái này mạnh mẽ địa Tiểu Nhị Hắc.

Bích Nham Tự ở vào Bích Lâm Thôn trong mây trên núi, theo Bích Lâm Thôn đến trong mây núi có một đoạn đường, bởi vì đường không bao quát, Diệp Tinh cũng lười lái xe đi, dù sao bước đi cũng liền chừng mười phút đồng hồ thời gian.

Diệp Tinh lúc này mang theo Trần tỷ cùng Tiểu Nhị Hắc, hai người vừa đi vừa nói, chỉ hướng trong mây núi phương hướng mà đi.

"Đúng, Trần tỷ. Có sự việc ta muốn hỏi người hạ, người lâu tại trung tâm mua sắm đi lại, có biết hay không Phúc Thị Minh Thánh tập đoàn?"

Tiến về trong mây trên sơn đạo, Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 93:: Bích Nham Tự :

Minh Thánh tập đoàn sự việc, Diệp Tinh nhất định phải nhanh dò nghe, đang quyết định nên đi hay không một chuyến Phúc Thị Nếu là uy hiếp rất mạnh mẽ, vậy thì nhất định phải đi giải quyết rồi.

"Minh Thánh tập đoàn ta biết nha, là Phúc Thị một nhà quy mô thẳng đại tập đoàn công ty, bọn họ lão tổng tên là Tôn Minh Thánh, dưới trướng có mấy nhà mất xích khách sạn, nhà ăn loại hình." Trần Phượng đôi mắt đẹp nghi ngờ nói: "Diệp Tinh, người làm sao đột nhiên hỏi cái này?"

"Ừm. Cười xuống!" Diệp Tinh ánh mắt chớp động, thầm nghĩ trong lòng: "Nguyên lai là Nghề ẩm thực, vậy liền khó trách. Dem chú ý đều đánh tới trên đầu ta đến, ha ha."

Đường uốn lượn, nhỏ hẹp đường xi măng uốn lượn thông hướng trong mây sơn nơi chân núi. Tại đường một bên phía trên là từng mảnh từng mảnh ruộng bậc thang, xanh mơn mơn trông trọt lấy hạt thóc các loại thảm thực vật vật. Tại đường một bên khác phía dưới trừ vài miếng ruộng bậc thang bên ngoài, còn có một điều thật dài dòng suối nhỏ, khe suối thanh tịnh, ào ào vang động. Chỗ xa hơn thì là núi non trùng điệp, trong mây núi chính là tận cùng bên trong nhất một ngọn núi.

Theo trong thôn lão nhân nói, trong mây núi từng là một mảnh rừng rậm nguyên thủy, có thật nhiều con hổ con báo sài lang các loại động vật, một số chăn trâu thôn dân đều từng thấy qua sói hoang độc xà các loại động vật. Có điều theo về sau thảm thực vật chặt cây phá hư, cơ bản không nhìn thấy động vật gì, trừ lợn rừng, sóc loại hình, vẫn có một ít. Không quá gần mấy năm thôn trấn phủ trồng cây cấm phá rừng, cây cối khôi phục rất tốt, hoàn cảnh lần nữa thay đổi tốt.

Trên đường đi Diệp Tinh cùng Trần tỷ vừa đi vừa nói, đi qua mười mấy hai mươi phút chạy vội, rốt cục đến trong mây sơn nơi chân núi.

Chỉ thấy phía trước một đầu thềm đá theo trong mây sơn nơi chân núi, một đường uốn lượn thẳng lên, thông hướng trong mây núi đỉnh núi Bích Nham Tự.

Hôm nay là chủ nhật, đến trong mây núi rất nhiều người, có chút là du khách tới nơi này du ngoạn, có chút là muốn đi Bích Nham Tự thấp hương báỉ Phật, có chút suy nghĩ là tới nơi này bỏ lên trên đoán luyện thân thể, già trẻ nam nữ đều có, trên đường núi náo nhiệt vô cùng.

Đường núi uốn lượn gấp ghe, đi qua ba mươi phút leo núi, rốt cục đến đỉnh núi Bích Nham Tự.

Sử Tải, Bích Nham Tự mới lập tại Đường Hàm Thông trong năm sáu 0 năm đến bảy bốn năm. Khai sơn tổ sư vì tú mục thiên sư, truyền thừa Pháp hệ vì Lâm Tế tông. Trong lịch sử, Bích Nham Tự lớn hơn tu chính khởi công xây dựng có bốn lần, theo thứ tự là: Tống Cảnh Đức trong năm một 0 0 bốn năm đến một 0 0 bảy năm; Minh Sùng Trinh trong năm; thanh Càn Long mười ba năm một bảy bảy tám năm; thanh Đồng Trị hai năm một sáu ba năm. Một lần cuối cùng đại tu là tại 1984.

Bích Nham Tự ở vào Phúc Thị La Huyện Bích Lâm Thôn trong mây núi. Tại sườn núi khe đá lỗ hổng. Bỗng nhiên gặp một vách tường nguy nga vách núi, phổ biến hơn trăm mét. Tại đáy vực có một ngày không sai hàng động, xây Bích Nham Tự.

Bích Nham Tự bởi vì thiết lập tại nửa phong bế cự dưới đá, cho nên cung điện không cần xây lầu các, đây là nên chùa đặc biệt phong cách. Càng làm

khách hành hương du khách kỳ dị người là tại đỉnh động có một gốc ngàn năm gốc cây. Dân gian xưng là "Thiên Diệp Bảo Liên hoa", bốn mùa thường thanh, mùa thu mở ra gật gật bỏ phí. Đỉnh núi có suối trong như châu ngọc vung xuống, tên là "Bích Nham Phi tuyết", vì "La Huyền Bát Cảnh" chi quan. Đỉnh động bên trên có "Hồi tiền nham" ba chữ to, trên vách động có khắc người đá du lịch thơ, chính trùng "Kiết Văn phun tuyết" bốn chữ lớn, bút lực mạnh mẽ. Trong động có lưu gạo nham, Kim Kê Độc Lập các loại Thần Thoại Truyền Thuyết di tích.

Theo trong động bên ngoài nhìn, thế núi hiểm trở, hoặc như mảnh hồ núp. Hoặc giống như voi lớn hút nước. Trèo lên động chỉ trang bia trên núi xem bích nham, giống như sư tử há miệng lộ hồng, chùa đứng tại sư trong miệng, cho nên bích nham lại xưng "Sư nham". Trong chùa hiện có nét khắc trên bia ba khối, bên trong có Càn Long Hoàng Đế Soạn Văn thơ bia, chùa chỉ bia cùng "Vách đá suối phun" Ma Nhai khắc đá các loại.

Chùa miếu bên trong có lấy rất nhiều Bồ Tát Phật Tổ pho tượng, tượng Phật trước sắp xếp từng cái lư hương, rất nhiều khách hành hương đang điểm hương bái phật, trong không khí tán một cỗ nhân nhát mùi đàn hương. Tại Đại Hùng Bảo Điện bên trong, còn có thật nhiều du khách đang cầu xin ký bái phật. Có cầu Nhân Duyên ký, có chuyện nhờ sự nghiệp ký.

Diệp Tinh cùng Trần Phượng đến Bích Nham Tự sau. Hai người tại trong chùa mua hương nến tiền giấy, sau đó liền bắt đầu điểm hương bái phật, to to nhỏ nhỏ từng tôn Bồ Tát tất cả đều bái qua đi, chính là hơn một giờ đi qua. Bởi vì Trần tỷ muốn đi rút quẻ. Diệp Tinh liền tại Đại Hùng Bảo Điện bên cạnh đồ bàn trà gỗ phía trên ngồi chờ đợi.

"Mụ mụ, mụ mụ, ta muốn ăn Sơn Tra hồ lô!" Bên cạnh khay trà một cái năm sáu tuổi tiểu nữ oa lôi kéo một vị phụ nhân tay, hét lên.

"Không có Sơn Tra hồ lô a, Tiểu Tân ngoan, phía trên này không có Sơn Tra hồ lô." Phụ nhân kia nói.

"Có. Ta vừa mới rõ ràng nhìn thấy. Ày, chính ở đằng kia, bên kia có." Tiểu nữ oa đỏ bừng khuôn mặt bé nhỏ, tay nhỏ hưng phấn chỉ về đằng trước, chỉ thấy bên kia thật đúng là có một người bán Sơn Tra hồ lô.

"Tiểu Tân ngoan, Sơn Tra hồ lô không thể ăn, ăn hội tiêu chảy."

Phụ nhân kia vội vàng ôm lấy tiểu nữ oa, tiểu nữ oa không thuận theo, khóc rống lấy.

Bên cạnh Diệp Tinh không khỏi cười một tiếng, ngồi tại bên bàn trà bên trên, rót chén trà uống, nước trà mùi thơm ngát ngon miệng, lại mang có từng điểm từng điểm nhân nhát cay đắng. Vài chén trà vào trong bụng.

Sau một lát, Trần Phượng rút quẻ trở về.

"Trần tỷ, người cầu thị thăm gì đâu, nhân duyên ký?" Diệp Tinh cười nói.

"Nhân cái gì duyên ký!" Trần Phượng đôi mắt đẹp trắng Diệp Tinh liếc một chút, nói: "Ta cầu thị sự nghiệp ký."

"Ồ? Quẻ bói phía trên nói thế nào, là trước đó ký à." Diệp Tinh nói.

"Thì không nói cho người!" Trần tỷ nghịch ngợm nháy mắt mấy cái, "Nên bái phật cũng đều bái, nên điểm hương cũng đều điểm. Diệp Tinh đi thôi, chúng ta trở về đi!"

"Ừm, trở về." Diệp Tinh hừ hừ nói: "Không nói thì không nói thôi!"

Hai người lúc này rời đi Bích Nham Tự, dọc theo thềm đá đi xuống chân núi. Đi một nửa lộ trình, có một cái lưng chừng núi đỉnh. Trần Phượng hơi mệt chút, hai người lúc này ngay tại lưng chừng núi đỉnh cái kia nghỉ ngơi. Cái này lưng chừng núi đỉnh là cái thoa sơn hồng đỉnh đá, trong đỉnh có bàn đá chỗ ngồi có thể ngồi. Rất nhiều đi đường núi mệt mỏi du khách đều ở nơi này trò chơi, nhìn ra quá khứ có hai ba mươi người tới.

"A, đây không phải Trần Phượng Trần tổng à." Lưng chừng núi đỉnh bên cạnh bỗng nhiên vang lên một đạo trung niên nam tử thanh âm.

Diệp Tinh cùng Trần Phượng không khỏi quay đầu nhìn lại, chỉ gặp đó là một cái lưng chừng bốn mươi tuổi nam tử, đầu có chút Tạ Đình, trên trán một mảnh trọc.

"Tạ chủ nhiệm, người tốt a!" Trần Phượng khoe miệng miến cường cong lên vẻ tươi cười nói.

"Ha-Ha, cảm ơn cái gì chủ nhiệm, gọi ta Tạ ca là được. Không nghĩ tới ở chỗ này đều có thể gặp phải Trần tổng người, ta rất cao hứng, chúng ta thật sự là hữu duyên a." Cái kia Tạ chủ nhiệm cười vội vàng đi tới, ánh mắt cảnh giác đảo quanh liếc một chút, nói: "Vị này là người nào?"

"Cái này bằng hữu của ta Diệp Tinh!" Trần Phượng ánh mắt nhất động, hỏi: "Tạ chủ nhiệm ngày hôm nay chỉ có một người tới sao?"

"Không phải, còn có muội muội ta cùng con gái nàng Tiểu Tân." Tạ chủ nhiệm chỉ chỉ lưng chừng núi đỉnh bên kia nói.

"Há, tiểu hài tử khả năng cần chiếu cố đi." Trần Phượng nói.

"Không có việc gì, muội muội ta chính nàng hội nhìn lấy."

Tạ chủ nhiệm đang nói, bên kia một phụ nhân thanh âm vừa thì truyền tới, "Đại ca, Tiểu Tân đứa nhỏ này làm ầm ỹ rất lợi hại, mau tới đây giúp ta coi chừng nàng."

"Ta hiện tại không rảnh, tự mình nhìn ở nàg!" Cái kia Tạ chủ nhiệm nhưnng mầy, quay đầu nhìn về phụ nhân kia nói tiếng, sau đó muốn tiếp tục theo Trần Phượng nói chuyện.

"Tạ chủ nhiệm, người dạng này rất lợi hại không có đảm nhiệm a, đó là người muội cùng người cháu gái đâu, người mang theo các nàng đi ra thì mặc kệ?" Trần Phượng nói ra.

Cái kia Tạ chủ nhiệm sắc mặt cứng đờ, ngượng ngập chề cười nói: "Chính nàng hẳn là có thể quản được tốt, vậy coi như, ta đi qua nhìn một chút, lập tức quay lại." Nói cái kia Tạ chủ nhiệm lúc này chạy tới.

"Hô, rốt cục đi!" Trần Phượng thở phào.

Diệp Tinh ánh mắt nhất động, không khỏi hiếu kỳ hỏi: "Người kia là ai a?"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 94:: Chợt hiện mảnh hồ :

"Tạ Nguyên, bộ giáo dục một cái chủ nhiệm ? ? ? ?" Trần Phượng nói ra.

"Người người theo đuổi?" Diệp Tinh khoe miệng cong lên mỉm cười, "Trần tỷ mị lực vô hạn a!"

"Ít đến, trước đó trong công tác có chút giao kết a. Người cũng biết chúng ta mở văn hóa công ty, theo bộ giáo dục bên kia ngẫu nhiên cũng sẽ có điểm giao tập, ngẩng đầu không thấy cúi đầu gặp, ta cũng không thể đem người đắc tội quá ác đi." Trần Phượng trừng Diệp Tinh liếc một chút, sáng giọng: "Người giều cọt ta à!"

"Không có a. Trần tỷ hiển nhiên một cái đại mỹ nhân, lại có công ty mình sự nghiệp, mỹ mạo tiền nhiều, người theo đuổi phần lớn là rất bình thường nha." Diệp Tinh nói: "Cái này bộ giáo dục Tạ chủ nhiệm truy người đuổi rất sát a, thế nào, có nhìn hay không được?"

"Cũng chưa nói tới có nhìn hay không được, người khác cũng là có địa vị cán bộ được không. Cũng là cảm giác không thích hợp mà thôi, người này để ta cảm thấy rất lợi hại không thoải mái, ta cũng không biết, cảm giác đi." Trần Phượng cười nói: "Ta nếu như trẻ thêm vài tuổi nữa, liền để người cho ta làm ta bạn trai, làm ta tấm mộc rồi!"

"Được a, không có vấn đề, muốn không hiện tại thì cùng hẳn giảng ta là bạn trai người, để hẳn khác quần lấy người!" Diệp Tinh cười hắc hắc nói.

"Phốc!" Trần Phượng che miệng cười nói: "Ta nói là trẻ thêm vài tuổi nữa. Người Trần tỷ ta đều tuổi đã cao, ăn người cọng cò non này không tốt lắm!"

"Thôi đi, Trần tỷ người lại lớn không ta mấy tuổi, giống như chừng ba mươi đi, nhìn qua càng là chỉ có hai mươi bảy hai mươi tám mà thôi." Diệp Tinh bĩu môi.

Hai người chính một bên nghỉ ngơi một bên đàm tiếu tán gẫu, lúc này , bên kia cái kia Tạ Nguyên ứng phó tốt muội muội của hẳn về sau, lại không kịp chờ đợi chạy tới.

"Ha-Ha, Trần tổng Trần đại mỹ nữ người gần nhất công ty giương như thế nào? Có hay không cần ta hỗ trợ địa phương." Tạ Nguyên đi tới tìm đề tài bắt chuyện nói. Hẳn nói lời này có thể nói một câu hai ý nghĩa, một phương diện thể hiện mình quan tâm Trần Phượng, một phương diện khác thì tại cường điệu chính mình thực lực, chỉ cần Trần Phượng mở miệng, hẳn là hoàn toàn có thể giúp được một tay.

"Công ty giương còn có thể đi, gần nhất nghiệp vụ khuếch trương rất nhiều. Đoạn thời gian trước ngược lại là tiền tài ra chút vấn đề, có điều Diệp Tinh đã giúp ta giải quyết!" Trần Phượng theo Tạ Nguyên hơi cười cọt nói.

"Há, bao lớn tiền tài lỗ hổng, mấy chục vạn? Xem ra người cái này tiểu hữu gia đình cảm thấy còn có một chút thực lực. Không hết năm cũ đáp nhe nên vừa đi ra công tác không lâu đi. Chắc hẳn sự nghiệp cũng có hạn, dựa vào phụ mẫu nội tình có thể không nhiều lắm tiền đồ. Đúng, ta biết mấy cái có phần có danh tiếng lão tác giả, nghĩ đến người mở xuất bản công ty lời nói khả năng có cần. Nếu không ta đem bọn hẳn phương thức liên lạc cho người đi, người trực tiếp nói với bọn họ là bằng hữu ta, ta sẽ cùng bọn hẳn câu thông một chút, bọn họ muốn xuất sách mới lời nói , có thể theo Hồng Phượng xuất bản công ty hợp tác . Còn tiền tài lời nói. Ha-Ha, nói thật, La Huyện vô luận này ngân hàng ta đều có người quen, cho vay thoải phương liền vô cùng." Tạ Nguyên cười nói, nói xong thị uy tính địa liếc Diệp Tinh liếc một chút.

"Ha ha, không cần. Hiện tại tiền tài không thiếu, công ty đã có thể rất lợi hại vận hành bình thường." Trần Phụng khẽ cười nói.

"Người tác giả kia phụng diện đâu, ta để mấy cái tác giả bằng hữu liên hệ người đi! Đều là nổi danh lão tác giả, tuyệt đối có thể cho người trợ giúp rất lớn, đề cao Hồng Phụng xuất bản công ty danh khí." Tạ Nguyên vội vàng nói. Hắn đang giáo dục cục đi làm nhiều năm. Cái gì lão sư, tác giả loại hình đều biết thật nhiều, nhân mạch rất rộng.

Trần trong mắt phụng rất là ý động, lập tức lắc đầu, áy náy nói: "Tha thứ ta nói thẳng, nhân tình này rất lớn, nếu là đáp ứng ta không biết nên làm sao cảm tạ người. Ta chủ nhiệm ý tốt, ta chỉ có thể tâm lĩnh."

"Ha-Ha, nói chuyện gì cảm tạ. Đến lúc đó chỉ cần đơn độc mời ta ăn bữa cơm là được rồi." Tạ chủ nhiệm cười nói.

"A, đại ca, hai vị này là bằng hữu của người à. Làm sao không giới thiệu cho ta giới thiệu!" Lúc này, một cái chừng ba mươi tuổi phụ nữ đi tới.

"A Lam, người tới đây một bên làm gì! Tại sao không đi chiếu cố Tiểu Tân." Tạ Nguyên nhướn mày.

"Tiểu Tân uốn qua uốn lại, làm âm ỉ vô cùng. Không có cách, chỉ có thể làm cho nàng chính mình qua bên kia chơi." Tạ Lam cười khổ âm thanh.

Tạ Nguyên ánh mắt nhất động, lúc này theo Trần Phụng nói: "Giới thiệu, vị này là muội muội ta Tạ Lam, La Huyền ba trung cao cấp giáo viên."

"A Lam, vị này là Trần Phụng. Hồng Phụng xuất bản công ty TNHH đẹp Nữ lão tổng, các người nhận biết dưới." Tạ Nguyên giới thiệu xong Tạ Lam cùng Trần Phụng về sau, trực tiếp xem nhẹ một bên Diệp Tinh.

"Người tốt!" Tạ Lam theo Trần Phụng mỉm cười nói: "A, vị này soái ca tiểu tử là cùng người cùng nhau đi!"

"Ừm, hẳn gọi Diệp Tinh, bạn thân ta." Trần Phụng mỉm cười nói.

Bốn người chính đang bàn luận, đỉnh đá rất nhiều du khách cũng đều tốp năm tốp ba tập hợp một chỗ một bên nghỉ ngơi một bên đàm tiếu lấy.

Đúng lúc này ——

Đột nhiên ——

"Rống!"

Lưng chừng núi đỉnh bên cạnh trong bụi cây truyền đến một tiếng to lớn tiếng hổ gầm, thanh âm đỉnh tai nhức óc, đỉnh đá bốn phía cảnh lá lắc lư.

Chuyện đột nhiên xảy ra, toàn bộ lưng chừng núi đỉnh người đều sợ hãi cả kinh, ánh mắt sợ hãi, vô ý thức nhìn về phía cái kia âm thanh ngọn nguồn chỗ.

Chỉ gặp cái kia lùm cây theo hai bên tách ra, một đầu lộng lẫy Đại Hổ theo trong bụi cỏ một nhảy ra, thân thể to lớn, hàm răng dữ tợn.

"A! Con hổ!"

"Trời ạ, nơi này tại sao có thể có con hổ!"

"Nguy hiểm, mau trốn!"

"Chạy mau, bạn già người cái gì cũng sợ, mau trốn a!"

Trong thạch đỉnh du khách ánh mắt vô cùng hoảng sợ, co cẳng thì hướng phía dưới núi chạy tới. Trong lúc nhất thời hoảng sợ âm thanh, tiếng thét chói tai, khẩn trương tiếng thở dốc, tiểu hài tử kêu khóc âm thanh nổi thành một mảnh, chung quanh loạn cả một đoàn.

"Là con hổ, nhìn cái này hình thể là trưởng thành mãnh hổ. Trần Phụng, Tạ Lam, chúng ta nhanh lên trốn!" Tạ Nguyên cũng là một mặt hoảng sợ, quay người liền muốn hướng lên trên phía dưới bỏ chạy.

"Không được a, đại ca. Người nhìn bên kia! Ô ô, Tiểu Tân, Tiểu Tân còn ở bên kia!" Tạ Lam hốt mất hồng hồng, ánh mắt hoảng sợ lo lắng, chỉ chỉ bên kia.

Tạ Nguyên lúc này hướng một bên trông đi qua, nhất thời sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Diệp Tinh cùng Trần Phụng cũng không khỏi quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp tại cái kia mãnh hổ phía trước 3~5m chỗ, một cái năm sáu tuổi tiểu nữ oa chính ngơ ngác đứng ở nơi đó, mở to mắt to lẳng lẳng nhìn về phía trước con hổ. Tựa hồ bị dọa sợ, thân thể nho nhỏ tại Hồ Uy phía dưới nhiếp nhiếp dốc hết ra, cước bộ một chút cũng không dám động dấy.

Cái kia mãnh hổ hiển nhiên cũng nhìn thấy tiểu nữ oa, . di chuyển lấy bốn vó theo tiểu nữ oa mà đi.

"Đại ca, nhanh mau cứu Tiểu Tân, mau cứu Tiểu Tân!" Tạ Lam ánh mắt hoảng sợ vô cùng nóng nảy, gấp đến độ nước mắt không ngừng tràn ra hốc mắt.

"Đó là trưởng thành mãnh hổ a, hai cái ta cũng không là đối thủ, người gọi ta đi chịu chết a." Tạ Nguyên sắc mặt tái xanh, thân hình không ngừng lùi lại, chuẩn bị tùy thời quay người hướng phía dưới núi bỏ chạy.

"Tạ Nguyên người tên vương bát đần này, người chẳng lẽ cứ như vậy nhìn lấy Tiểu Tân bị mãnh hổ nuốt? Người không đi ta đi!" Tạ Lam mặt đầy nước mắt, khí nộ lo lắng phía dưới phần đầu quên mình chỉ hướng mãnh hổ tiến lên.

"A Lam người điên, người dạng này cũng sẽ mất mạng." Tạ Nguyên vội vàng quát bảo ngưng lại mọi mọi, có điều đã tới không kịp, Tạ Lam đã xông đi lên.

"Diệp Tinh, chúng ta nên làm cái gì!" Trần Phượng đôi mắt đẹp sợ hãi, vô cùng khẩn trương nói.

Diệp Tinh hai mắt hơi hơi nheo lại, nhìn về phía đầu kia không ngừng hướng bên này tới gần mãnh hổ.

"Ai, vốn không muốn ra tay, có điều nếu là trở mặt nhìn lấy tiểu nữ oa kia mất mạng miệng hổ, lại không đành lòng!" Diệp Tinh trong lòng hơi hơi thờ dãi, vận chuyển 《Tiên Thiên Công》, chân khí trong cơ thể bay vận chuyển.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 95:: Thần Khuyển tiểu nhị hắc :

Giờ phút này, toàn bộ lưng chừng núi đỉnh người, hoảng sợ hoảng sợ, chạy trốn chạy trốn, không ai chú ý tới, bao quát Trần Phượng chính nàng cũng không có chú ý tới, trong lòng chó đen nhỏ Nhị Hắc đang dần dần tỉnh lại. ? ? ?

Tiểu Nhị Hắc tại đại mỹ nữ trong ngực đang ngủ say đâu, trong mồm chó chảy trong suốt chảy nước miếng, chính làm lấy cùng nó Nhị Bạch mọi mọi cùng một chỗ vui sướng lăn ga giường mộng đẹp đây.

Có lẽ là bị tiếng vang đó sáng tiếng hồ gầm cho đánh thức, Tiểu Nhị Hắc mơ mơ màng màng mở ra nó mắt chó, đen trắng rõ ràng mắt chó rất là khó chịu nhìn hướng về phía trước đầu kia vô cùng uy mãnh lông lấy Đại Hổ.

"Là nó đi, đúng, cũng là nó, cái kia nhỏ yếu đại gia hòa đánh thức ta!" Tiểu nhị trong mắt chó đen hung quang thoáng hiện, nhếch nhếch miệng, trong mồm chó lộ ra một đôi sắc bén Tiểu Khuyển răng, 'suru' một tiếng, theo Trần Phượng trong ngực nhảy đi xuống, toàn thân yêu khí phun trào, hóa thành một đạo hắc ảnh chỉ hướng đầu kia cao lớn mãnh hổ xông đi lên.

"Gâu!" "Uông uông uông!"

Trong chốc lát, toàn bộ lưng chừng núi đỉnh đều là từng đợt sữa vị mùi phần tiếng chó sủa, non nớt, nhưng lại dữ dằn.

Diệp Tinh thân hình bỗng nhiên dừng lại, không khỏi cười một tiếng.

"Ha-Ha, kém chút quên, ta còn có Nhị Hắc cái này tiểu bất điểm, cái này rốt cục có thể không cần chính mình tự mình xuất thủ." Diệp Tinh trong lòng nhất thời vui, nếu không có vận bất đắc dĩ, hẳn thật không muốn ra tay, trình diễn phiên bản hiện đại Võ Tông đánh hổ lời nói quá dễ thấy, có thể diệu thấp vẫn là diệu thấp tốt hơn.

Giờ phút này, cái kia con mãnh hổ khoảng cách tiểu nữ oa không đến ba bốn mét khoảng cách, Tạ Lam muốn xông lên ôm lấy đi con gái nàng Tiểu Tân, nhất thời ngược lại kích thích mãnh hổ phản ứng dây chuyền.

"Rống!"

Mãnh hổ ra một tiếng to lớn tiếng hồ gầm, đỉnh tai nhức óc, bốn vó thực sự động thêm chạy vội, mở ra miệng máu lớn cắn một cái hướng tiểu nữ oa kia.

Mắt thấy tiểu nữ oa liền muốn mất mạng miệng hổ, tại đây thời khắc nguy cơ.

Đột nhiên ——

Một đạo hắc ảnh lướt gấp đến, lập tức ngăn tại tiểu nữ oa trước người, thỉnh linh chính là Tiểu Nhị Hắc.

"Gâu!"

Tiểu Nhị Hắc ra một tiếng non trẻ con tiếng chó sủa, thanh âm sủa vị mười phần, nó nghiêng nghiêng một đôi mắt chó rất là khinh thường nhìn lên trước mặt cao chính mình mấy cái kích cỡ lộng lẫy Đại Hồ, thân thể nhỏ nhỏ bắt đầu tràn ra một cỗ kinh hãi người khí thế. Một cỗ thuộc về Yêu thú độc hữu hung khí.

Yêu thú cùng dã thú hoàn toàn là hai loại không cùng đẳng cấp loài thú. Dã thú chỉ là hạ cấp loài thú, linh trí còn chưa khai khiếu, ở vào rung động trạng thái, tại vũ lực phương diện. Cũng chỉ có cơ sở nhất lực lượng. Nhưng mà Yêu thú thì không phải vậy, Yêu thú đã mở linh khiếu, trí lực còn cao hơn dã thú quá nhiều, thậm chí có thể nghe hiểu được người nói chuyện, theo người ánh mắt trong động tác suy đoán ra ý người nghĩ. Mà lại Yêu thú quanh năm suốt tháng phun ra nuốt vào thiên địa nhật nguyệt tinh hoa. Bên trong thân thể đều là ửng có Yêu Khí. Yêu khí là cùng võ giả chân khí cùng một đẳng cấp năng lượng thể, sử dụng yêu khí về sau, có thể khiến chiến lực tăng vọt.

Nửa đường đột nhiên giết ra chi 'Trình Giảo Kim' tới.

Lộng lẫy Đại Hồ bay nhào mà đi thân thể im bất mà dừng, bỗng nhiên dừng lại. Một đôi to lớn mắt hổ bên trong tràn ngập sợ hãi cùng nghi hoặc, rất là không hiểu mà nhìn trước mắt chó đen nhỏ. Tựa hồ tại nghi hoặc rõ ràng một cái tiểu bất điểm nhỏ nhỏ chó đen, là sao trên thân sẽ có loại kia vô cùng đáng sợ khí tức. Bằng vào dã thú nhạy cảm trực giác, mãnh hổ ngữi được một cỗ cực độ mãnh liệt cảm giác nguy cơ, đó là một loại tùy thời đều có thể nguy cơ trí mạng cảm giác.

"Gâu!"

Tiểu Nhị Hắc dữ dằn sủa kêu một tiếng, nện bước tứ chi chân ngắn, chỉ hướng phía trước vượt một bước nhỏ.

Mãnh hổ vội vàng lui lại hai đại bước. Cùng chó đen nhỏ giằng co lấy, một đôi mắt hổ sớm đã tràn ngập vẻ hoảng sợ, tại đánh lấy trống lui quân.

Tại chó đen nhỏ phía sau Tạ Lam trực tiếp sững sốt, nằng cảm giác mình tam quan hoàn toàn phá vỡ, có điều những thứ này đều không trọng yếu, nữ nhi quan trọng, lúc này vội vàng ôm lấy nữ nhi Tiểu Tân chỉ hướng đỉnh đá gấp bỏ chạy.

Bên này động tĩnh lập tức hấp dẫn rất nhiều người ánh mắt. Vừa rồi sinh liên tiếp sự việc thực cũng liền mất một lúc thời gian mà thôi, những cái kia chạy trốn mọi người đều còn chưa đi xa, nghe được lưng chừng núi đỉnh đột nhiên vang lên từng đợt tiếng chó sủa, trăm bận vội chạy trốn bên trong người nhóm cũng không khỏi tò mò quay đầu nhìn lại.

Cái này xem xét. Mọi người không khỏi đều sững sốt, một mặt mộng bức bộ dáng, liền trái tim bên trong hoảng sợ đều quên. Bọn họ cảm giác mình cả đời này cực khổ tạo dựng lên thế giới quan hoàn toàn sụp đổ, tam quan đều phá vỡ. Dùng một câu hình dung cái kia chính là, "Cái này tình huống như thế nào a, mẹ nó, quả thực mù lòa từ hai mươi bốn K hợp kim Titan mắt chó a! A! A!"

"Lão công, làm sao không trốn?"

"Trốn cái rắm a, nguoi mau nhìn bên kia. Quả thực Thần Khuyển a!"

"Nhanh nhanh nhanh, vũ xuống đến, dừng di động vũ xuống đến, đặc sắc như vậy video quả thực trăm năm khó gặp một lần, bỏ lỡ phải hối hận cả đời!"

"Thần Khuyển a!"

"Cái này nhà ai Thần Khuyển a!"

"Ngọa tào, thật tình Thần Khuyển a, cái này tình huống như thế nào!"

"Video này quá tuyệt, ta muốn lên truyền đến trên Internet, tuyệt đối lừa!"

"Cái kia tiểu cầu cầu thanh âm tốt mạnh a, non nót thật đáng yêu oa! Muốn qua ôm nó!"

"Ngọa tào, ngọa tào, Thần Khuyển a! Con hổ kia bị tiếng chó sủa dọa sợ, gây ra ám ảnh trong lòng con hổ, oa cấp cấp ha."

"Các nguoi xác định đó là con cọp, mà không phải một con mèo nhỏ, mèo bệnh?"

"Tiểu em gái nguoi, bệnh em gái nguoi a, nguoi gặp qua kích cỡ lớn như vậy mèo? Đó là đầu trưởng thành mãnh hổ a!"

"Ta nhất định là đang nằm mơ, ta phải lau một chút con mắt ta, một lần nữa nhìn một lần!"

Nguyên bản hướng phía dưới núi chạy trốn du khách từng cái nhao nhao dừng bước, ánh mắt chấn động vô cùng nhìn về phía trước. Một số chạy chạy nhanh du khách phát hiện, sau lưng có chút không đúng, những cái kia chạy chậm người làm sao cả đám đều không chạy, toàn đều ngăn người, kéo dài cái cảm, mồm dài đến đại đại, một bộ ngực không kiềm chế bộ dáng.

Gặp sau lưng tạm thời cũng không có mãnh hổ đuổi theo, những chạy trốn nhanh đó khách hiếu kỳ vô cùng, lòng ngứa ngáy khó nhịn phía dưới, không khỏi cũng hướng trên núi đi mấy bước đường. Theo những người kia ánh mắt chỉ hướng lưng chừng núi đỉnh phương hướng nhìn lại, cái này xem xét, nhất thời một cái tiếp theo một cái tất cả đều mất tròn.

Chỉ gặp tại lưng chừng núi đỉnh phía trước, . một cái chó đen nhỏ, kích cỡ không kịp nửa cái đầu gối cao chó đen nhỏ, chính ngẩng lên cái đầu nhỏ,

nghe ngửi mắt chó, cùng một đầu lông lấy Đại Hồ giăng co lấy.

"Gâu!"

Chó đen nhỏ mỗi sủa kêu một tiếng, cái kia mãnh hổ liền dọa đến lui lại hai, ba bước, mắt hổ bên trong ý sợ hãi lại làm sâu sắc mấy phần.

"Gâu!"

Chó đen nhỏ lại sủa kêu một tiếng, thanh âm sủa vị mười phần, quả thực mạnh mẽ đi, một số du khách tiểu nữ sinh trong mắt cũng bắt đầu nổi lên ngôi sao nhỏ. Nhưng mà, cũng là cái này sủa vị mười phần tiếng chó sủa, nghe vào mãnh hổ trong lỗ tai lại là ừn ừn kéo đến cảm giác áp bách xâm nhập mà đến.

"Uông uông uông!" "Uông uông uông!"

Chó đen nhỏ bỗng nhiên kịch liệt sủa kêu lên, tứ chi chân ngắn đạp xuống đất mặt, hóa thành một đạo hắc ảnh mang theo kinh hãi người khí thể bay thẳng đến đầu kia lông lấy Đại Hồ tấn công mà đi.

"Rống ô ô ô!"

Mãnh hổ dọa đến khê run rẩy, mắt hổ hoảng sợ tới cực điểm, cuồng quít quay đầu chỉ hướng trong rừng cây bỏ mạng chạy thực mạng.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 96:: Ra giá :

Mãnh hổ dọa sợ lá gan, vung ra bốn vó, hoảng sợ chạy trốn.

"Gâu!" "Uông uông uông!"

Chó đen nhỏ nện bước tứ chi chân ngắn, hóa thành một đạo hắc ảnh, truy kích đi lên.

"Nhị Hắc, trở về, đừng đuổi!" Diệp Tinh vội vàng trầm giọng quát. Đem Tiểu Nhị Hắc gọi trở về. Nếu không, Tiểu Nhị Hắc nếu là thật đem mãnh hổ cho làm thịt, nơi này nhiều người nhìn như vậy, thủy chung không tốt. Đã mãnh hổ đã bị hoảng sợ chạy, tiểu nữ oa cũng được cứu vớt, như vậy là được rồi.

"Gâu Gâu!"

Tiểu Nhị Hắc nghe được Diệp Tinh la lên, lúc này lại quay đầu chạy về đến, cái đuôi nhỏ dao động nha dao động, hai cái móng vuốt nhỏ càng không ngừng gãi Diệp Tinh ống quần, tại tranh công lấy.

"Ha-Ha, đừng làm rộn, biết ngươi rất lợi hại! Trở về cho ngươi ăn ngon." Diệp Tinh cười sờ sờ Nhị Hắc cái đầu nhỏ lấy đó cổ vũ.

Giờ phút này, lưng chừng núi đỉnh bầu không khí có chút bí hiểm yên tĩnh, chỉ gặp mọi người ánh mắt đều nhìn về phía một cái phương hướng, ánh mắt nóng rực vô cùng, có hâm mộ, có chán kinh, tất cả đều tụ tập hướng Tiểu Nhị Hắc. Tiểu Nhị Hắc đều nhanh thành vạn chúng chú mục tiểu anh hùng.

Một cái không kịp nữa cái đầu gối cao chó đen nhỏ con non, thế mà dùng mãnh xông đi lên, dùng nó cái kia sủa vị mười phần tiếng chó sủa đem một đầu cao lớn uy mãnh mãnh hổ dọa cho đến chạy trời chết. Hình tượng này đánh vào thị giác quả thực quá cường liệt. Nếu không có tận mắt nhìn thấy, bọn họ là tuyệt đối không thể tin được.

Mặt khác trừ rung động bên ngoài, bọn họ quả thực yêu chết cái này chó đen nhỏ, thật nhiều người cũng làm trắng trở thành chó đen nhỏ fan, đối chó đen nhỏ chủ nhân Diệp Tinh, gọi là một cái hâm mộ tới cực điểm .

Lúc này, Tạ Lam ôm nữ nhi Tiểu Tân bước nhanh đi tới.

"Diệp Tinh, cảm ơn ngươi! Thật rất cảm tạ ngươi! Nếu không phải ngươi tiểu cầu đuôi đi con hổ, Tiểu Tân nàng kém chút thì "

Kém chút mất đi nữ nhi, Tạ Lam trong mắt còn có nước mắt, ánh mắt cảm kích vô cùng nhìn lấy Diệp Tinh, đó là một loại từ nội tâm từ đáy lòng cảm kích.



"Ha ha, không cần như thế cảm tạ, Nhị Hắc nó cũng là đơn thuần trùng hợp. Đoán chừng là cái kia con chó lá gan đặc biệt nhỏ, hoặc là nguyên nhân gì khác đi." Diệp Tinh khẽ cười nói.

"Vô luận như thế nào, ta vẫn là phải cảm tạ người, cảm ơn người chó đen nhỏ cứu nữ nhi của ta nhất mệnh." Tạ Lam khom người cảm kích nói.

Lúc này, lưng chừng núi đỉnh chung quanh rất nhiều du khách đều tuôn đi qua.

"Vị tiểu ca này, nhà người con chó nhỏ này là cái gì chủng loại a, cũng quá dũng mãnh đi. Liền con hồ đều có thể hoảng sợ chạy!"

"Đúng đấy, Thần Khuyển a! Lão tử hôm nay xem như mở rộng tầm mắt!"

"Thật quá mạnh, cái gì Tăng Ngao tại trước mặt nó suy nghĩ đều là cặn bã!"

"Ha-Ha, tiểu cầu hoảng sợ chạy con hồ, các người trả thực sự tin tưởng a? Một con chó nhỏ con non, một đầu trưởng thành mãnh hổ, các người so sánh phía dưới chúng nó cái kia hình thể. Cảm thấy có thể sao?" Diệp Tinh cười nói: "Cái kia mãnh hổ sở dĩ chạy. Hoặc là tâm lý có vấn đề, muốn sao suy nghĩ cũng là có khác nguyên nhân đi."

"A. Người nói cũng đúng, cái kia hình thể xác thực kém xa, thực sự kém quá nhiều. Mãnh hổ nhất trào từ suy nghĩ liền có thể giết chết chó đen nhỏ!"

"Ta cũng cảm thấy là con hồ kia có vấn đề, chỉ có mãnh hổ hình thể. Đám lượng cũng chỉ có mèo nhỏ nhỏ như vậy. Không phải vậy sẽ không bị một cái chó đen nhỏ hoảng sợ chạy. Có điều người cái này chó đen nhỏ thật quá dũng cảm, đối mặt hình thể đại chính mình mấy lần con hồ thể mà cũng dám xông đi lên."

"Ha-Ha, nó thể này sao lại là dũng cảm, nó đây là phạm 'hai'. Các người là không biết. Ta cái này Nhị Hắc trời sinh đầu thiếu gân, cũng không biết cái gì là sợ hãi. Một thấy cái gì rồi xoay người về phía trước, ta vừa rồi đều vì nó bóp đem mồ hôi đây." Diệp Tinh nói.

"Dù sao ta rất lợi hại ưa thích con chó nhỏ này chó, chẳng những dũng cảm, mà lại rất lợi hại đáng yêu, tốt mạnh a. Vị này soái ca, có thể hay không đem tiểu cầu cầu bán cho ta?" Du khách bên trong một cái tuổi trẻ nữ hài hỏi.

Hắn du khách nhất thời hai mắt sáng lên, rất là ý động, cũng nhao nhao kêu giá, hào hứng đất đỏ vô cùng, giá cả từng bước nâng lên. Có điều phần lớn là người bình thường, giá tiền cao nhất cũng liền ra đến hơn 10 ngàn.

Đừng nói 10 ngàn, coi như một triệu, 10 triệu, lại giá cao, Diệp Tinh đều khó có khả năng đem Tiểu Nhị Hắc bán đi.

"Ha ha, các vị không có ý tứ, ta đối tiểu gia hòa này đã có cảm tình, không nỡ, cũng không có khả năng bán đi." Diệp Tinh hơi hơi xin lỗi nói.

"Cũng đúng, tốt như vậy cầu cầu, người nào bỏ được bán!"

"Cảm giác con chó nhỏ này chó hảo hữu linh tính nha, đến lượt ta ta cũng không nỡ bán."

"Bất quá ta thật tốt muốn mua xuống cái này tiểu cầu cầu!"

Chúng du khách mặc dù có chút thất vọng, nhưng mà đều lý giải.

"Ta ra giá 50 ngàn nguyên, bán cho ta đi!"

Lúc này, một đạo hơi có vẻ lãnh lãnh âm thanh vang lên, là cái kia Tạ Nguyên đi tới, ra giá nói.

"Hừ!" Tạ Lam quát lạnh âm thanh, sắc mặt chán ghét quét ngang đại ca Tạ Nguyên liếc một chút, ôm nữ nhi Tiểu Tân đi ra. Vừa rồi cái kia Tạ Nguyên biểu hiện quá sợ, thời khắc nguy nan, một bộ tùy thời chuẩn bị chuẩn đi bộ đáng.

"A Lam việc này người cũng không thể trách ta à, ta cũng không phải là không muốn cứu Tiểu Tân!" Tạ Nguyên sắc mặt có chút cứng ngắc, lập tức theo Diệp Tinh nói: "Thế nào, 50 ngàn nguyên, đem cái này chó đen nhỏ bán cho ta đi!" Ngừ khí hơi có chút đắc ý ngạo nghễ, hắn thấy 50 ngàn nguyên tiền mua một cái chó đen nhỏ đã coi như là giá trên trời, tuy nhiên cái này chó đen nhỏ khả năng có lẽ sẽ có chút đặc thù đi, nhưng 50 ngàn tuyệt đối là vô cùng vô cùng giá cao.

"Vừa rồi đã nói, ta sẽ không bán Tiểu Nhị Hắc!" Diệp Tinh thần nhiên nói.

"Một cái chó đen nhỏ mà thôi, 50 ngàn nguyên người còn không bán?" Tạ Nguyên nhướng mày, nói: "Cho chút thể diện, đem chó đen nhỏ bán cho ta. Ta theo muội muội ta hiện tại quan hệ có chút cương, ta dự định mua xuống cái này chó đen nhỏ đưa cho nàng"

"Người theo muội muội của người quan hệ cương, đó là người sự tình. Dựa vào cái gì để cho ta đem Tiểu Nhị Hắc bán cho người!" Diệp Tinh không thêm đề ý, trực tiếp ôm lấy Tiểu Nhị Hắc, đi xuống chân núi.

"60 ngàn nguyên!"

Tạ Nguyên gặp Diệp Tinh thờ ơ, không khỏi gấp, cắn răng một cái, lúc này chuẩn bị đại xuất huyết, vội vàng hô: "100 ngàn nguyên! Ta ra 100 ngàn

nguyên mua người chó đen nhỏ! Uy, người đừng đi a, nghe rõ ràng, là 100 ngàn nguyên a!"

Một bên Trần Phụng nhìn không được, đi đến Tạ Nguyên trước mặt nói: "Tạ chủ nhiệm, không nói trước Tiểu Nhị Hắc là Diệp Tinh ái khuyến, hắc là sẽ không bán. Ngoài ra ta phải nhắc nhở người hạ, Diệp Tinh cũng không phải người bình thường, hắc mở thể nhưng là Porsche, 5 triệu phía dưới với hắc mà nói đại khái đều là mưa bụi đi!"

"Cái gì? 5 triệu! ! Còn mưa bụi!" Tạ Nguyên trong lòng giật mình, "Hắc lại lịch gì, có tiền như vậy, thật giả?"

"Diệp Tinh hắc là Tiên Vị Lão Ngư thương nghiệp cung ứng, toàn bộ La Huyện ngành ẩm thực có thể nói đều phải nhìn sắc mặt hắc. Mặt khác ngũ tinh Kim Thịnh khách sạn Hoàng lão bản cùng La Huyện ngân hàng Chu chủ tịch cũng đều là Diệp Tinh bằng hữu, người chút tiền lương này, ha ha, nói đến thể thôi đi!" Trần Phụng hơi cười cợt, lúc này quay người đi xuống chân núi.

"Tiên Vị Lão Ngư thương nghiệp cung ứng! Tài sản tối thiểu mấy chục triệu trở lên a!" Tạ Nguyên ánh mắt sững sờ, sắc mặt trong nháy mắt lập tức nóng bỏng đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 97: : Minh Thánh tập đoàn

:

Phúc Thị, một tòa nhà cao tầng

Lão tổng trong văn phòng, một tên chừng năm mươi tuổi hơi lưng còng lão giả đang ngồi ở trước bàn trên ghế xoay, mang theo kính lão, lật xem trong tay văn kiện. Người này chính là Minh Thánh tập đoàn lão tổng Tôn Minh Thánh. Minh Thánh tập đoàn dưới trướng kinh doanh đều quán rượu nhà ăn, còn cầm giữ không ít thực phẩm công ty cổ phần, là Phúc Thị một nhà quy mô khá lớn đại công ty.

"Thùng thùng!"

Ngoài cửa truyền đến một tràng tiếng gõ cửa.

"Tiến đến!" Tôn Minh Thánh một bên lật xem trong tay văn kiện, một bên hơi hơi mở miệng nói ra.

"Kẹt kẹt!"

Cửa phòng làm việc mở ra, một tên mang theo mắt kiếng gọng vàng nam tử nhân viên đi tới.

"Lão bản, sở nghiên cứu bên kia báo cáo đã đi ra!" Tên kia mắt kiếng gọng vàng nam đem một phần văn kiện đặt ở Tôn Minh Thánh trước mặt trên bàn công tác.

"Ừm!" Tôn Minh Thánh gật gật đầu, lúc này thả ra trong tay hắc văn kiện, vội vàng lật ra cái kia phần sở nghiên cứu nghiên cứu báo cáo, duyệt lên.

Ánh mắt quét mắt một vòng nghiên cứu trong báo cáo nội dung, Tôn Minh Thánh mi đầu lập tức nhăn cùng một chỗ, một gương mặt mo tràn đầy vẻ không vui.

"Tinh bột, Đường Quy, nhân sâm, táo khô, đường loại, Protein? Đây chính là các người nghiên cứu ra được tất cả thành phần?" Tôn Minh Thánh nói.

"Đúng, Thảo Ngư đồ ăn chính là do những thứ này thành phần tạo thành." Cái kia mắt kiếng gọng vàng nam nói.

"Vậy được phân phối so biết không?"

"Đều biết, chúng ta cũng ăn lấy phần này Thảo Ngư đồ ăn phối trộn, mô phỏng một phần Thảo Ngư đồ ăn." Cái kia mắt kiếng gọng vàng nam chần chờ, nói: "Chỉ là chỉ là hiệu quả tốt giống không quá lý tưởng."

"Không quá lý tưởng là nhiều không lý tưởng?" Tôn Minh Thánh sắc mặt lập tức âm trầm xuống.

"Ách cái này cái này. Chúng ta làm Thảo Ngư đồ ăn, thả vào trong nước. Cái kia những Thảo Ngư đó giống như đều đều không thể nào thích ăn!" Cái

kia mắt kiếng gọng vàng nam ánh mắt thấp thỏm nói.

"Phế vật, tất cả đều là phế vật, ta nuôi dưỡng người nhóm đám rác rưởi này làm gì sao dùng. Sở nghiên cứu xài tiền như nước, kết quả các người thì cho ta nghiên cứu ra những thứ vô dụng này đồ, vật. Tất cả đều là phế vật!" Tôn Minh Thánh nổi trận lôi đình, cầm trong tay nghiên cứu báo cáo một thanh lặc tại mắt kiếng gọng vàng nam trên mặt, "Lập tức cho ta một lần nữa nghiên cứu. Cho các người một tháng thời gian. Nghiên cứu không ra. Toàn đều cho ta cuốn gói xéo đi, tháng này tiền thưởng cũng dùng hết rồi." "

Cái kia mắt kiếng gọng vàng nam hai tay run rẩy nhấc lên mặt đất nghiên cứu báo cáo, cười khổ nói : "Lão bản, cái này chỉ sợ không được a, chúng ta đã không có Thảo Ngự đồ ăn có thể cung cấp nghiên cứu, lần trước cái kia Ngô Phong chỉ làm non nửa bát Thảo Ngự đồ ăn, căn bản không đủ dùng. Hẳn thì trộm như vậy điểm Thảo Ngự đồ ăn, mấy ngày nay chúng ta đã tất cả đều nghiên cứu xong."

"Nghiên cứu xong, không có Thảo Ngự đồ ăn. Có thể lại đi làm a." Tôn Minh Thánh trầm giọng nói : "Phải biết cô này cá đồ ăn cách điều chế cực kỳ trọng yếu, bây giờ bọn họ Tiên Vị Lão Ngự thị trường đã mở ra, Tiên Vị Lão Ngự cái này nhãn hiệu danh khí đã chỉ hướng toàn tỉnh thậm chí cả nước cấp tốc khuếch trương lan truyền ra, đây là một khoản to lớn cơ hội buôn bán. Chúng ta nếu có thể nghiên cứu ra Thảo Ngự đồ ăn cách điều chế. Dù là cái này cách điều chế hiệu quả kém một chút, cũng không quan hệ, đây tuyệt đối là một khoản kiếm bọn không lỗ sinh ý."

"Cái này chỉ sợ không được a, đối phương nuôi trong nhà một con chó, Ngô Phong tiểu tử kia ăn cấp thời điểm bị cắn bị thương. Mà lại đối phương còn vọt thẳng nhập Ngô Phong chỗ vũ quán phá quán, đến cái một tổ đập, vũ lực giá trị cao dọa người. Chỉ sợ không dễ chọc." Cái kia mắt kiếng gọng vàng nam chân chờ nói : "Lão bản, nếu không chúng ta trực tiếp tìm cái kia Diệp Tinh mua xuống Thảo Ngự đồ ăn cách điều chế?"

"Vậy không được, cô này cá đồ ăn cách điều chế không có đại mấy chục triệu chỉ sợ bắt không được." Tôn Minh Thánh ánh mắt lấp lóe, nói : "Ta muốn dùng nhỏ nhất đại giới đánh cắp hẳn thành quả lao động, dạng này thành bản không cao, lại có thể kiếm nhiều tiền."

"Thế nhưng là, ta cảm giác cái kia Diệp Tinh thông qua Ngô Phong cũng đã phát hiện là chúng ta ở sau lưng giờ trò quỷ." Cái kia mắt kiếng gọng vàng nam suy nghĩ một chút nói.

"Xùy, phát hiện liền phát hiện thôi, hẳn một tên mao đầu tiểu tử có thể làm khó dễ được ta." Tôn Minh Thánh khinh thường cười cười, trầm giọng nói : "Hiện tại trọng yếu nhất thì tiếp tục lấy tới hẳn Thảo Ngự đồ ăn trở về nghiên cứu. Xem ra chúng ta đến cho hẳn tìm một chút phiền phức, xáo trộn hẳn trình tự, thừa cơ tìm kiếm ăn cấp Thảo Ngự đồ ăn cơ hội!"

Nghĩ một lát, Tôn Minh Thánh ánh mắt nhất động, hướng mắt kiếng gọng vàng nam vẫy tay, để hẳn đưa lối tại tới, thấp giọng huyền thuyên nói : "Như vậy đi, người lập tức chạy về La Huyện một chuyến, rồi mới "

La Huyện Bích Lâm Thôn.

Theo trong mây núi đi ra, Diệp Tinh đem Trần tử đưa đi sau, liền về đến quê nhà tổ trạch.

Mới vừa đi tới tổ trạch cửa, Diệp Tinh thân hình có chút dừng lại, ánh mắt nhìn hướng về phía trước. Chỉ gặp tổ trạch cửa chính ngừng lại một cỗ màu đen Audi, một vị dáng người cường tráng, có chút uy nghiêm hùng hãn trong tay nam tử cầm một văn kiện, đang đứng tại Diệp Tinh tổ trạch cửa bồi hồi chờ đợi. Nam tử này hình ảnh chính là Trường Xuân vũ quán quán chủ Vũ Cường.

"Ha-Ha, đại hiệp người rốt cục trở về, ta chờ người rất lâu." Vũ Cường nhìn thấy Diệp Tinh trở về, vội vàng chạy tới.

"Tìm ta cái gì sự tình sao?" Diệp Tinh thân nhiên nói.

"Ày, cho người, đây là Minh Thánh tập đoàn cùng Tôn Minh Thánh tất cả tư liệu, ta đặc biệt để cho thủ hạ hỗ trợ tra, hy vọng có thể giúp đỡ đại hiệp người." Vũ Cường lúc này cầm trong tay văn kiện đưa cho Diệp Tinh.

"Cố tình." Diệp Tinh ánh mắt hơi động một chút, tiếp nhận Vũ Cường trong tay văn kiện, bắt đầu lật xem.

"Hắc hắc, cần phải, cần phải." Vũ Cường vội vàng cười làm lành nói, thái độ cung kính vô cùng.

Diệp Tinh lúc này bắt đầu lật lên xem trong tay văn kiện, văn kiện bên trong ghi lại Tôn Minh Thánh rất nhiều tư liệu. Không thể không nói, cái này Vũ Cường không hổ là hỗn hắc đạo \*\*, thu thập năng lực tình báo vô cùng lợi hại, phần này liên quan tới Tôn Minh Thánh tư liệu rất lợi hại kỹ càng, không chỉ có Tôn Minh Thánh dựa vào cái gì lập nghiệp, làm qua cái gì sự tình, thậm chí ngay cả hẳn ở bên ngoài ừng có quá nhiều thiếu cái tình nhân, đều ghi lại hiểu rõ.

Đại khái xem một lần, Diệp Tinh liền đối với Tôn Minh Thánh người này có rất lớn giải.

"Tôn Minh Thánh, nam, Hán tộc, năm mươi sáu tuổi. Trước kia làm qua xưởng ép dầu, dựa vào cống ngầm dầu lập nghiệp, sau đó làm bánh nướng xốp thịt sinh ý, áp dụng không ít heo bệnh thịt heo, khiến rất nhiều người ngộ độc thức ăn nhiều lần trần trọc, phát triển có chút cấp tốc, dùng mấy năm thời gian thành lập được Minh Thánh tập đoàn "

"Vi kiếm tiền, liền hắc tâm tiền đều không buông tha. Hận nhất cũng là loại người này, vốn là ta còn lười nhác chạy tới Phúc Thị, bây giờ đi thu thập hẳn, quả thực cũng là thể thiện hành đạo." Diệp Tinh khẽ miệng cong lên một tia cười lạnh.

"Làm sao, đại hiệp, tài liệu này đầy đủ kỹ càng không?" Vũ Cường liền vội vàng hỏi : "Không đủ kỹ càng lời nói, ta để cho thủ hạ tiếp tục tra, bảo đảm đem hẳn mười tám đôi tổ tông đều móc ra."

"Ha ha, không cần, phần tài liệu này đầy đủ." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, khẽ cười nói : "Còn có, đừng gọi ta cái gì đại hiệp, chẳng khó chịu, ta gọi Diệp Tinh."

"Ừm, tốt tốt." Vũ Cường ánh mắt mừng rỡ vô cùng, thầm nghĩ trong lòng : "Xem ra đại hiệp đây là tán thành ta, quá tốt."

Đang nói, hém nhỏ chỗ ngoặt truyền đến một trận gấp rút chạy bộ lúc, thanh âm từ xa mà đến gần, một tên 14 tuổi khoảng chừng nam hài vung ra hai chân, cấp tốc chạy tới.

"Diệp Tinh biểu ca, Diệp Tinh biểu ca, rốt cuộc tìm được người, ai u, một chết ta!" Trình Tiểu Hải một bên thở hắt ra, bước nhanh chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 98: : 《 Trường Sinh Quyền 》

:

"Diệp Tinh biểu ca người thật sự là quá ngu bức, một người đơn đầu toàn bộ Trường Xuân võ quán, quá mạnh, ta quả là nhanh muốn sùng bái chết người." Trình Tiểu Hải chạy tới, kích động hưng phấn hoa tay múa chân đạo, chợt phát hiện xe Audi bên cạnh Vũ Cường, khuôn mặt nhỏ không khỏi sùng sục, gãi gãi đầu, cười khan nói : "Hắc hắc, quán chủ thể nào cũng ở nơi đây nha!" Bởi vì Vũ Cường thân thể vừa vận bị xe Audi ngăn trở, lại đưa lưng về phía hắn, bởi vậy, Trình Tiểu Hải vừa rồi cũng không có chú ý, thật đúng là không có phát hiện.

"Tiểu Hải, Diệp Tinh đại hiệp là biểu ca người?" Vũ Cường không khỏi nghi ngờ nói. Trình Tiểu Hải là hắn võ quán học viên, hắn tự nhiên nhận ra cái này khoẻ mạnh khẩu khinh tiểu tử.

"Đúng thế, biểu ca ta đâu, ta thân biểu ca đâu!" Trình Tiểu Hải không cường nổi đắc ý nói.

Vũ Cường không khỏi vừa tròng mắt, "Diệp Tinh đại hiệp như thế lợi hại, tiểu tử người không đi theo hắn học võ thuật, ngược lại chạy tới ta võ quán học tập là cái này là sao nha!"

"Ta đây không phải không biết nha, ta còn tưởng rằng ta Diệp Tinh biểu ca chỉ có học lợi hại, không nghĩ tới hắn võ thuật cũng như thế trâu." Trình Tiểu Hải vội vàng theo Diệp Tinh nói : "Diệp Tinh biểu ca, nhanh lên, người dạy ta mấy chiêu, dạy ta mấy chiêu mà!"

Tiểu biểu đệ dính người rất lợi hại, Diệp Tinh không khỏi cười khở âm thanh, ánh mắt hơi hơi trầm tư hạ, liền nói ngay : "Vậy được đi, ta thì dạy các người thì một bộ quyền pháp đi. Tiểu Hải, người lập tức đi Đại Trắng nhà, đem Đại Trắng cho ta kêu đến. Các người cùng một chỗ học, tránh khỏi ta từng cái dạy, phiền phức."

"Có ngay!" Trình Tiểu Hải hưng phấn đến đáp một tiếng, lúc này lại 'bach bach bach' hùng hùng hổ hổ hướng Chu Đại Trắng nhà chạy tới.

Một bên Vũ Cường trong lòng vô cùng kích động, nghe Diệp Tinh vừa rồi ý tứ. Cảm thấy liền hắn đều có phần. Diệp Tinh là ai, tại Vũ Cường trong lòng đây chính là giấu ở dân gian chánh thức Quốc Thuật cao thủ. Nếu có thể học cái một hai chiêu, tuyệt đối lấy được chỗ ích không nhỏ a. Loại này kỳ ngộ, đối với hắn loại này Quốc Thuật kẻ yêu thích tới nói, quả thực cũng là Thiên đại kinh hỉ. Hắn một mực chờ chính là cái này cơ hội.

Chu Đại Trắng cùng Trình Tiểu Hải đến đây tốc độ thật nhanh, nghe được Diệp Tinh muốn dạy quyền pháp, Chu Đại Trắng cùng Trình Tiểu Hải hai người hưng phấn cơ hồ dùng như bay tốc độ chạy tới. Chạy đầu đầy mồ hôi. Thở không ra hơi.

Diệp Tinh có chút không nói nhìn hai cái này tên dở hơi liếc một chút, nói : "Ta nói các người hai dùng để như thế liều mạng chạy tới? Tốt, tất cả vào đi!"

Lúc này, Diệp Tinh mang theo Vũ Cường, Chu Đại Trắng cùng Trình Tiểu Hải cùng nhau tiến vào tổ trạch trong sân.

Tổ trạch sân, một gốc dưới cây hòe lớn.

Diệp Tinh đứng tại ngay phía trước, Vũ Cường, Chu Đại Trắng, Trình Tiểu Hải ba người đứng thành một hàng, xếp thành một hàng, chính diện đối mặt với Diệp Tinh. Ba người vẻ mặt thành thật biểu lộ, liền luôn luôn hoạt bát hiếu động Trình Tiểu Hải đều hiện lên khuôn mặt nhỏ. Một bộ muốn chuyên tâm học giỏi đồ đệ bộ dáng. Phải biết đây chính là theo Diệp Tinh biểu ca học võ đâu, nghiêm túc học cái một hai chiêu trở về, đến bao nhiêu ngu bức a. Như thế cơ hội khó được, không chăm chú điểm. Sau này nói không chừng liền không có cơ hội này. Đây là ba người lúc này cộng đồng tiếng lòng.

"Đều nghe kỹ, ta dạy cho các ngươi bộ quyền pháp này tên là 《 Trường Sinh Quyền 》, 《 Trường Sinh Quyền 》 là một bộ nội tức quyền pháp, tại đánh quyền quá trình bên trong phải hiểu được phối hợp với hô hấp thổ nạp. Ti như làm quyền pháp vận hành đến mỗi một chiêu mỗi một thức lúc, là nên hơi thở hay là nên hấp khí, đây đều là có vận hành quy luật, muốn phá lệ chú ý." Nghĩ một lát, Diệp Tinh trầm giọng nói : "Tiếp xuống ta bắt đầu trước cho các ngươi đánh một lần bộ này 《 Trường Sinh Quyền 》 làm mẫu hạ, nhớ kỹ, không đơn giản muốn nhìn ta quyền pháp chiêu thức, càng thêm phải chú ý là ta hô hấp thổ nạp tiết tấu."

Diệp Tinh theo ba người nhắc nhở nhấn mạnh trọng điểm sau, lúc này bắt đầu thi triển 《 Trường Sinh Quyền 》.

Trường Sinh Quyền, quyền pháp kéo dài, nhu mà có lực.

Diệp Tinh thi triển Trường Sinh Quyền, động tác có như nước chảy mây trôi, tiêu sái tự nhiên; quyền pháp một chiêu liên tiếp một chiêu, tự nhiên mà thành.

Vũ Cường, Chu Đại Tráng, Trình Tiểu Hải ba người thấy như si như say, Diệp Tinh thi triển Trường Sinh Quyền phảng phất có được vô cùng mị lực, khiến ba tâm thần người hoàn toàn đắm chìm trong bên trong.

Trường Sinh Quyền quyền pháp đi là nhu hòa, ôn nhuận lộ tuyến, đây là nội tức khẩn thiết Pháp Đặc (Fath) điểm. Lấy dưỡng sinh luyện khí làm chủ, nếu là ở võ lâm đại lục cái kia dồi dào thiên địa nguyên khí phía dưới, bằng vào 《 Trường Sinh Quyền 》, mỗi ngày kiên trì đánh Trường Sinh Quyền, là có thể tu luyện ra chân khí. Có điều Địa Cầu hoàn cảnh không thể nào tốt, thiên địa nguyên khí quá mỏng manh, tu luyện ra chân khí lời nói, chỉ sợ vô cùng khó khăn. Nhưng là tu luyện tới Đoán Thể Kỳ đỉnh phong, lại là không có áp lực chút nào. Tại đánh Trường Sinh Quyền quá trình bên trong, thân thể huyết dịch tuần hoàn, cơ thể hô hấp chờ đều sẽ nhận được cải thiện, từ đó đề cao thân thể tố chất, kéo dài thọ mệnh.

Tiểu nửa khắc đồng hồ sau, Diệp Tinh luyện qua một lần 《 Trường Sinh Quyền 》.

"Làm sao, các ngươi xem hết một lần sau, có cái gì cảm tưởng!" Diệp Tinh khẽ cười nói.

"Diệp Tinh biểu ca, ngươi quyền pháp này quả thực quá tuần tú!" Trình Tiểu Hải ánh mắt kích động nói.

"Ừm, thật nhìn rất đẹp." Một bên Chu Đại Tráng cũng dùng sức gật đầu nói : "Ta cảm thấy so trên TV những chiêu đó thu muốn trông tốt rất nhiều!"

"Các ngươi xem hết một lần, đã cảm thấy đẹp đấy?" Diệp Tinh nhướn mày, ánh mắt không khỏi nhìn về phía một bên khác Vũ Cường.

Giờ phút này, Vũ Cường vẫn như cũ đắm chìm trong quyền pháp ý cảnh bên trong, trong mắt như có điều suy nghĩ, thỉnh thoảng thi triển một hai chiêu quyền pháp, tại xác minh lấy cái gì, hoàn toàn chìm đắm trong Trường Sinh Quyền quyền pháp trong thế giới.

Một lát sau khi, cảm ngộ hoàn tất, Vũ Cường mới từ quyền pháp trong thế giới lấy lại tinh thần, phát hiện Trình Tiểu Hải, Chu Đại Tráng cùng Diệp Tinh tất cả đều nhìn lấy chính mình, không khỏi hơi nghi hoặc một chút, "Àch, mọi người các ngươi thế nào toàn đều nhìn ta làm gì?"

"Vũ quán chủ, biểu ca ta hỏi ngươi cảm giác bộ quyền pháp này làm sao, có cái gì thể nghiệm đâu?" Trình Tiểu Hải nói.

"Cái này 《 Trường Sinh Quyền 》 quyền pháp chiêu thức như nước chảy mây trôi, tròn trịa tự nhiên. Quyền pháp nhìn như có mấy chiêu, nhưng mà mỗi một chiêu mỗi một thức nếu là luyện được thuần thực, chiêu thức cơ hồ có thể hoàn mỹ giáo tiếp thành một chiêu, uy lực khẳng định bất phàm. Đương nhiên, đây chỉ là ta một điểm thiên kiến." Vũ Cường ánh mắt trịnh trọng nói : "Ta gặp qua cũng luyện tập qua rất nhiều quyền pháp, có cương mãnh, có âm độc, nhưng cái này 《 Trường Sinh Quyền 》 tuyệt đối là ta gặp qua thâm ảo nhất, lợi hại nhất một bộ quyền pháp."

"Ha ha, Vũ quán chủ đối võ đạo rất có ngộ tính, Tiểu Hải Đại Tráng hai người muốn học tập lấy một chút. 《 Trường Sinh Quyền 》 có phải hay không là ngươi nói lợi hại nhất quyền pháp, chúng ta không cần thiết đi truy đến cùng. Nói chung các ngươi phải nhớ kỹ, cái này 《 Trường Sinh Quyền 》 các ngươi muốn mỗi ngày tập luyện, đối thân thể tuyệt đối là có rất lớn có ích, cường thân kiện thể, sống lâu trăm tuổi không có áp lực chút nào." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, trầm giọng nói : "Hiện tại lại đánh mấy lần 《 Trường Sinh Quyền 》, các ngươi theo ta cùng đi, quyền chiêu động tác trước bắt chước tốt, rồi sau đó hô hấp thổ nạp phải lập tức đuổi theo."

Diệp Tinh lúc này tiếp tục treo lên 《 Trường Sinh Quyền 》 quyền pháp, Vũ Cường, Chu Đại Tráng, Trình Tiểu Hải ba người lúc này cũng liền bận bịu bắt chước lên Diệp Tinh động tác, treo lên 《 Trường Sinh Quyền 》 quyền pháp. Từ lúc mới đầu không lưu loát, sai lầm chông chát, đến miễn miễn cưỡng cưỡng theo kịp tiết tấu, dần dần trở nên quen bắt đầu luyện.

Gió nhẹ nhẹ phẩy, cây hòe lá rụng nhao nhao, lá cây trên không trung xoay một vòng, cửa hàng đầy mặt đất.

Mấy người tại tổ trạch trong tiểu viện một lần lại một lần luyện tập 《 Trường Sinh Quyền 》, trong nháy mắt đã là hoàng hôn thời khác.

"Àm!" "Phanh phanh phanh!"

Tổ trạch đại môn bỗng nhiên truyền đến một tràng tiếng gõ cửa.

## Chương 99: : Cảnh sát điều tra

:

"A, Diệp Tinh biểu ca, ngoài cửa giống như có tiếng đập cửa. là có người hay không tìm người nha!" Trình Tiểu Hải hiếu kỳ nói.

"Ừm, ta đi ra xem một chút, các người tiếp tục luyện tập!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này chỉ hướng tổ trạch đại môn đi đến.

Sân đại môn là nặng nề cửa gỗ, Diệp Tinh đem cửa cái chốt nhỏ ra, lập tức mở ra đại môn.

"!""!"

Theo đại môn mở ra, Diệp Tinh nhìn về phía ngoài cửa, ánh mắt không khỏi hơi sững sờ.

Chỉ gặp tổ trạch đại môn cửa thành lĩnh đang đứng mười mấy cảnh sát, từng cái thân thể mặc cảnh phục, khuôn mặt nghiêm túc. Trừ mười mấy cảnh sát bên ngoài, cửa chính chung quanh còn vây quanh mười mấy cái thôn dân, chính đối Diệp Tinh tổ trạch chỉ trò nghị luận.

"Ách, chur vị cảnh quan tới nhà của ta đây là" Diệp Tinh ánh mắt có nghi hoặc, chính mình lại không phạm pháp lại không như thế nào, những cảnh sát này đột nhiên tới nơi này làm gì.

"Người tốt! Người là nhà này trạch viện chủ nhân đi. Chúng ta là La Huyền công an cục cảnh sát, có người tố cáo người nơi này chứa chấp đại lượng độc phẩm, chúng ta cần muốn đi vào lục soát tra một chút, đây là điều tra chứng!" Đi đầu một người trung niên cảnh quan một mặt nghiêm túc đi vào Diệp Tinh trước người, đem điều tra chứng mở ra đưa ra cho Diệp Tinh nhìn.

Diệp Tinh khẽ chau mày, gật gật đầu, trầm giọng nói: "Các vị cảnh quan, nơi này ta muốn trước tuyên bố, ta là một cái hợp pháp tuân theo luật pháp công dân, ta trong phòng là không thể nào có giấu độc phẩm, ta bản thân cũng không hút độc. Ta nghĩ xong là có người tại vu cáo ta. Các vị đã muốn điều tra lời nói, ta tự nhiên phối hợp! Còn mời đến lúc đó đưa ta cái trong sạch!" Diệp Tinh lúc này nhường ra một lối đi. Đối phương có điều tra chứng, Diệp Tinh cũng không tiện ngăn cản.

Cái kia hơn mười vị cảnh sát nhất thời nối đuôi nhau mà vào, tiến vào Diệp Tinh tổ trạch bên trong bắt đầu điều tra lên.

Tổ trạch chia làm tiền viện, phòng ốc cùng hậu viện, nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ.

Từ tiền viện bắt đầu điều tra, phòng ốc, ngăn tủ, trên cây, giường chiếu chờ một chút, tỉ mỉ điều tra lên. Một mực điều tra đến tổ trạch hậu viện.

"Căn này phòng sát là làm gì?" Trung niên cảnh quan kia ánh mắt nhất động, chỉ hậu viện gian kia phòng sát nói.

"Há, đây là lâm thời dựng phòng sát, chuẩn bị làm nhà kho dùng, hoặc là chôn cất một số tạp vật." Diệp Tinh hồi đáp. Căn này phòng sát dĩ nhiên chính là vì phong bế giếng cổ xây lên gian kia phòng sát. Thiết trong phòng chính là cất giấu chiếc giếng cổ kia. Trong giếng cổ vốn là có màu tím ánh sáng truyền tống môn.

"Mở ra xem nhìn!" Trung niên cảnh quan kia nói ra.

"Ừm, tốt!" Diệp Tinh lúc này lấy ra chìa khoá, rất là ung dung đem phòng sát trên cửa sắt phòng trộm khoá mở ra.

Nếu là vài ngày trước, Diệp Tinh khả năng vẫn phải nom nớp lo sợ. Vì ẩn tàng giếng cổ thông đạo mà sút đầu mẻ trán. Bây giờ màu tím ánh sáng đã bị Diệp Tinh thu nạp túi càn khôn, tự nhiên cũng liền không có bại lộ mạo hiểm, có thể rất là an tâm.

Theo phòng sát thiết cửa mở ra, trung niên cảnh quan kia lúc này đi vào phòng sát bên trong.

Đi vào phòng sát bên trong, trung niên cảnh quan kia nhìn về phía trước thiết trong phòng giếng cổ. Không khỏi sững sờ, nhướng mày, "Không phải nói cái này phòng sát là nhà kho à, nơi này thế nào lại như vậy có một cái giếng cổ?"

"Người nào quy định trong kho hàng không thể có giếng cổ!" Diệp Tinh khẽ cười nói: "Phòng sát bên tường nơi đó có cái thang, người có thể để người ta bò xuống đi thăm dò nhìn một phen."

"Ừm." Trung niên cảnh quan kia gật gật đầu. Hắn sẽ không bỏ qua bất luận cái gì khả nghi điểm. Tuy nhiên đây là Diệp Tinh chủ động đưa ra, nhưng hắn vẫn là hội tra.

Tại trung niên cảnh quan phân phó hạ, lúc này có một tên cảnh sát trẻ tuổi giờ lên cái thang, đem cái thang theo giếng cổ miệng giếng để vào trong giếng

cổ, rồi sau đó theo cái thang, bò vào trong giếng cổ.

Trong giếng cổ không có nước. Là một ngum giếng cạn, chỉ là ánh sáng có chút tối tăm, tên kia cảnh sát trẻ tuổi lúc này cầm ra đèn pin, đem mở ra, nhất thời một chùm sáng ngời bạch quang chiếu xạ mà ra, chiếu xạ tại giếng cổ đáy giếng bên trong, giếng cổ đáy giếng bốn phía ánh sáng lập tức sáng rất nhiều. Nguyên bản trong giếng cổ là rất tối, lại thêm giếng cổ phía trên sẽ có một cái đại phòng sắt bao phủ, bởi vậy, quan hệ là phi thường tối tăm. Cơ bản thấy không rõ đáy giếng đồ, vật. Có điều có đèn pin chiếu xạ lời nói. Xác thực rõ ràng sáng hơn nhiều, trên cơ bản đều có thể nhìn rất rõ ràng. Cái kia cảnh sát trẻ tuổi một tay cầm đèn pin, vừa bắt đầu tỉ mỉ quan sát lật tới lật lui lên trong giếng cổ tình huống.

"Làm sao, có không tìm được?" Trung niên cảnh quan kia liền vội cúi người. Thăm dò vào miệng giếng. Hỏi.

Cái kia cảnh sát trẻ tuổi còn tại đáy giếng lục soát, còn không có lục soát xong, tạm thời cũng không có lên tiếng trả lời.

Một lát sau, trong giếng vừa rồi truyền đến một đạo tiếng vang.

"Không có a đội trưởng, đây là miệng giếng cạn, trừ đá vụn bên ngoài. Cái gì đều không có." Cái kia cảnh sát trẻ tuổi thành thật trả lời.

Kiểm tra xong giếng cổ, cái kia mười cái cảnh sát lại tại hậu viện trước trước sau sau tỉ mỉ lật tới lật lui lên.

Diệp Tinh mặt phía trên không có bất kỳ cái gì biểu lộ, thì ở bên cạnh nhìn lấy.

Lúc này, Vũ Cường, Chu Đại Tráng, Trình Tiểu Hải cũng đều dừng lại luyện võ, chạy tới.

"Diệp Tinh biểu ca, thế nào như thế nhiều cảnh sát tới nơi này nha, bọn họ đang tìm cái gì?" Trình Tiểu Hải nói.

"Ha ha, đang tra tìm độc phẩm đâu!" Diệp Tinh nhếch miệng, lộ ra một tia không biết là nên khóc hay nên cười biểu lộ.

"Độc phẩm? Diệp Tinh biểu ca nhà thế nào lại như vậy có độc phẩm?"

"Đúng đấy, đây quả thực là làm loạn, Tinh ca là không thể nào đi hút độc, nhà hắn thế nào có thể sẽ có độc phẩm." Chu Đại Tráng vội vàng nói.

"Vậy cũng không nhất định, chưa chấp độc phẩm người, trừ là hút độc kẻ nghiện bên ngoài, còn có thể là tay buôn ma túy." Bên trong một tên cảnh sát trẻ tuổi một bên điều tra vừa nói nói.

"Tay buôn ma túy?" Chu Đại Tráng không khỏi giận, "Chúng ta Tinh ca giá trị con người đại mấy chục triệu người, sẽ kém điểm này tiền sao, có cần phải bị quá hoá liễu đi ma túy à."

"Tốt Đại Tráng, người cái kia giọng nói cũng khá lớn a. Những thứ này cảnh quan cũng là tại làm theo phép mà thôi, bọn họ tiếp vào tố cáo mới đến điều tra, cái này không thể toàn trách bọn họ." Diệp Tinh trầm ngâm nói.

"Ta điều tra thêm nhìn là ai đang làm trò quỷ!" Vũ Cường ánh mắt nhất động, đi đến bên cạnh, lúc này cầm điện thoại lên bắt đầu phát đánh nhau.

Trong sân, cái kia mười cái cảnh sát lật tới lật lui đại khái nửa giờ hai bên, rốt cục tìm tòi hoàn tất, cũng không tìm ra cái gọi là độc phẩm.

"Không có ý tứ, bởi vì độc phẩm quan hệ trọng đại, nguy hại quá nhiều mạng sống con người cùng khỏe mạnh, chúng ta nhất định phải cẩn thận đối đãi. Hôm nay chỗ quấy rầy còn mời thông cảm." Trung niên cảnh quan kia theo Diệp Tinh khom người xin lỗi nói. Thái độ cung kính nghiêm túc vô cùng.

"Ừm, không có việc gì, độc phẩm vấn đề xác thực đến cẩn thận đối đãi, lục soát một chút mà thôi, dù sao trong nhà của ta đồ, vật cũng không ít không có cái gì hư hao!" Diệp Tinh khẽ cười nói.

Cái kia hơn mười vị cảnh sát nhao nhao theo Diệp Tinh xin lỗi, tới cũng nhanh đi cũng nhanh, rất nhanh liền rời đi Diệp Tinh tổ trạch.

Đưa đi cảnh sát sau, Diệp Tinh trong mắt lãnh quang lấp lóe, rất rõ ràng ngày hôm nay chuyện này là có người ở sau lưng giở trò quỷ.

Lúc này, Vũ Cường vừa vặn nói chuyện điện thoại xong, theo Diệp Tinh bước nhanh đi tới.

"Làm sao, đã có thể tra ra là ai đang làm trò quỷ không?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, trầm giọng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

# Chương 100: : Quân Hào hộp đêm

:

La Huyện, Quân Hào hộp đêm.

Quân Hào hộp đêm chiếm diện tích hai ngàn mét vuông, tọa lạc ở La Huyện phần hoa Bểng Hải khu vực mới, chỗ Hoàng Kim khu vực, giao thông tiện lợi, nắm giữ đầy đặc người lưu lượng.

Làm La Huyện xa hoa nhất hộp đêm, Quân Hào hộp đêm lấy phẩm vị cao hoàn cảnh công trình, cao phẩm chất phục vụ, mưu cầu chế tạo La Huyện mở một bộ phận người lớn nhất thân phận tôn quý biểu tượng. Đại thể chia làm tam đại bản khối, Disco diễn nghệ đại sảnh, Roam chậm dao động cùng tổng thống toa, siêu hào hoa toa, hào hoa toa, tiêu chuẩn toa, Mini toa chờ lớn nhỏ gian phòng. Đạo nhập quốc tế nhất lưu giải trí vận hành quản lý hình thức, lấy nhất lưu hệ thống thiết bị, sáng tạo nhất lưu phục vụ phẩm chất, chấp nhất phổ biến nhãn hiệu chiến lược, cũng lấy chủ đạo thời thượng triều chảy làm một quan truy cầu mục tiêu, một mực dẫn lĩnh La Huyện sống về đêm triều. Chảy, tại La Huyện thời thượng nhân sĩ bên trong được hưởng tiếng tăm.

Hộp đêm trước cửa có hải đăng sáng chói đèn nê ông, nội bộ chung phân ba tầng, tầng dưới là diễn nghệ đại sảnh, sân nhảy cùng chậm dao động.

Lầu hai cùng lầu ba là phòng khách.

Mô phỏng phong cách châu Âu sửa sang phong cách, cổ điển đại khí, trên trần nhà đa dạng mà thống nhất cổ điển hình dáng trang sức đem đều cái gian phòng liên hệ tới, khối lớn mặt đá cẩm thạch sử dụng, chất liệu sắc khối cùng bao nhiêu đồ án liều dán cấu thành, nhìn kỹ từng bộ phận tạo hình, khám nạm, chạm rồng cùng thông sáng cùng lập thể mặt kính công nghệ để mặt tường bày biện ra phong phú nhiều tầng thứ thị giác hiệu quả, tăng thêm liều đá hoa cương sàn nhà, giới định khu vực thăm, ôn nhu hình giọt nước đường cong đồ dùng trong nhà, rất nhiều hình trụ các loại cổ điển đèn đóm, khiến cho Quân Hào hộp đêm phức tạp hoa lệ địa kết hợp Đông Tây phương văn minh khác biệt nước ngoài biểu tượng cùng ký hiệu, khiến cho mỗi cái phòng khách đều có rực rỡ ý tưởng.

Quân Hào hộp đêm lầu một. Màu sắc sắc sỡ ánh đèn lấp lánh không yên, từng đợt âm nhạc giục gân vang lên không ngừng. Trong sảnh ồn ào vô cùng. Từng người từng người Tuấn Nam xinh đẹp nữ, các loại đám người tập hợp một chỗ uống rượu chơi đùa.

"Kiến Hoa, người hôm nay thế nào đột nhiên về La Huyện."

"Ta cái này không là muốn các người mà!"

"Cái này Quân Hào tiêu thụ cũng là đúng giờ, đến, ba một cái!"

"Quân Hào là La huyện lớn nhất một nhà hộp đêm, thể nghiệm khẳng định là nhất lưu. Phải biết hộp đêm này thế nhưng là Vũ Cường mở nha!"

"Cái kia Vũ Cường thế nhưng là cái nổi danh nhân vật. Trước kia tại Phúc Thị cái nào đó đại bang phái thế nhưng là nhất ca cấp tồn tại. Mấy năm gần đây mới bắt đầu dần dần tẩy trắng."

"A. Kiến Hoa, người không phải nói người biết cái này Vũ Cường sao?"

"Ha-Ha, bản thân hần ta không biết, bắt quá ta biết hần bên người mấy cái tiểu đệ."

"Lại nói chúng ta mấy cái này bên trong, thì Kiến Hoa có tiền đồ nhất, có thể tại công ty lớn đi làm!"

"Hắc hắc, còn tốt, Minh Thánh tập đoàn cũng liền tại bên trong tỉnh có chút danh khí a!"

"Đó cũng là công ty lớn, người có thể trở thành công ty giám đốc điều hành. So với chúng ta lợi hại nhiều!"

"Tới tới tới, cạn một chén, chúng ta mấy cái rất lâu không có tụ, ngày hôm nay muốn uống cái không say không về!"

"Tới. Cạn ly!"

Bên trong một tên mang theo mắt kiếng gọng vàng nam tử đang cùng bạn hần uống rượu nói chuyện phiếm lấy.

Bỗng nhiên, một tên quần đen áo đen nam tử chỉ hướng cái này đi tới, nhìn qua giống như là Quân Hào hộp đêm công tác nhân viên.

"Kiến Hoa, người ở chỗ này chơi a, hiện tại có rảnh hay không?" Tên kia quần đen áo đen nam tử chỉ hướng mắt kiếng gọng vàng nam tử, hỏi.

"A, là Ngô Phong a." Phùng Kiến Hoa nói : "Ta hiện tại có rảnh. Người tìm ta cái gì sự tình? Nếu không ngồi xuống uống hai chén đi!"

"Không, chúng ta Cường ca tại lầu ba mở hào hoa phòng khách, hần đối người cảm thấy rất hứng thú, muốn mời người đi lên nhận biết hạ, không biết người có đi hay không?" Ngô Phong nói ra.

Vũ Cường mở vũ quán, mở hộp đêm, KTV, Internet Coffee các loại. Toàn bộ La Huyện giải trí hạng mục, cơ hồ bị hần nhận thầu hơn phân nửa, tuyệt đối là cái hạng cân nặng nhân vật. Ngô Phong là Vũ Cường thủ hạ, trừ muốn tại vũ quán làm huấn luyện viên, ngẫu nhiên cũng phải đến Quân Hào hộp



đêm nhìn trăng tử.

"Cái gì? Người nói Vũ quán chủ muốn mời ta?" Phùng Kiến Hoa ánh mắt lộ ra một vẻ vui mừng. Hiển nhiên không nghĩ tới cái kia chờ đại nhân vật thể mà lại mời hắn. Cái này nếu là có thể cùng đại nhân vật kết giao một phen, tuyệt đối có phi thường lớn chỗ tốt.

"Được, không có vấn đề, ta có rảnh rất lợi hại, có rảnh." Phùng Kiến Hoa liền vội vàng gật đầu, bức này kết giao với tầng nhân vật cơ hội, hắn thế nào khả năng buông tha.

Nói Phùng Kiến Hoa vội vàng đi theo Ngô Phong chỉ hướng thang máy đi đến.

"Cái kia Vũ Cường thế nhưng là cái nổi danh nhân vật."

"Có thể mở Quân Hào hộp đêm người, đương nhiên rất lợi hại. Phải biết muốn mở một nhà hộp đêm cũng không dễ dàng, cái này các mặt đều phải chiếu cố đến. Vô luận là \*\*\*\* vẫn là bạch đạo, đều muốn xài được. Nếu không, nếu như ba ngày hai ngày có người đến nháo sự, hộp đêm này chỉ sợ cũng không tiếp tục mở được. Không có thực lực người, là tuyệt đối không dám mở."

"Há lại chỉ có từng đó hộp đêm, cái này Vũ Cường còn lái KTV, Internet Coffee, vũ quán các sản nghiệp, đầu được là một cái không đến nhân vật lợi hại."

"Không nghĩ tới Kiến Hoa thế mà nhận biết bức này nhân vật, thật sự là thật lợi hại!"

"Ừm, Kiến Hoa tiểu tử này nhân mạch rất tốt a, thế mà nhận biết Vũ Cường cấp bậc này nhân vật!"

Phùng Kiến Hoa sau khi đi, hắn mấy cái người bằng hữu nhất thời hâm mộ vô cùng, nghị luận ầm ĩ.

Ngô Phong mang theo Phùng Kiến Hoa tiến vào thang máy, chỉ hướng hộp đêm lầu ba mà đi.

"Ngô Phong, chân người phía trên thương tổn như thế nào?" Phùng Kiến Hoa không khỏi hỏi.

"Đã tốt không sai biệt lắm, cơ bản không có cái gì trở ngại." Ngô Phong nói.

"Cái này thực sự không có ý tứ, làm hại người thụ thương." Phùng Kiến Hoa xin lỗi nói.

"Cái này không thể trách người, ta là lấy tiền làm việc, xảy ra vấn đề cũng chỉ có thể trách ta tự mình xui xẻo." Ngô Phong nói ra.

Phùng Kiến Hoa ánh mắt chớp động. "Đúng, ta nghe nói các người toàn bộ Trường Xuân vũ quán buổi sáng hôm nay bị cái kia Diệp Tinh một tổ đập, cái này Diệp Tinh thật sự là bá đạo a."

"Ừm, vũ quán bị đá quán sau, quán chủ chúng ta cũng là lạ thường phần nộ!"

"Không biết quán chủ các người có muốn hay không trả thù, ta có không ít phương pháp có thể đối phó cái kia Diệp Tinh, chỉ ít có thể lấy để hắn sút đầu mẻ trán." Phùng Kiến Hoa ánh mắt nhất động, thử dò xét nói: "Đúng, Ngô Phong huynh đệ, chân người phía trên đã đều tốt, không biết có không hứng thú lại đi trộm cái kia Thảo Ngư đồ ăn, lần này ta ra giá 300 ngàn, người xem coi thế nào?"

"300 ngàn? Như thế nhiều! Đi, đương nhiên đi, như thế nhiều tiền không kiếm lời ngu sao mà không kiếm lời." Ngô Phong trên mặt lộ ra vô cùng kích động biểu lộ, trong ánh mắt cấp tốc hiện lên một tia cười lạnh.

Quân Hào hộp đêm, sinh ý vô cùng nóng nẩy, trong thang máy rất là chen chúc, đứng 10 hai ba người. Từ lầu một đến lầu ba, trung gian tại lầu hai ngừng hồi lâu. Không ít khách nhân là muốn đến lầu hai, có khách ra ngoài, cũng có khách từ lầu hai tiến đến, chuẩn bị đến lầu ba đi.

"Đình đi!"

Thang máy rất nhanh tới đạt lầu ba, cửa thang máy mở ra, một hàng \*\* người chen chúc mà ra. Ngô Phong mang theo Phùng Kiến Hoa chỉ hướng trước đó đặt trước tốt hào hoa phòng khách mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm* Convert được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

# Chương 101: : Vạn Nghĩ Phệ Cốt Hoàn

:

Lập tức liền có thể kết giao đến Vũ Cường bức này nhân vật, Phùng Kiến Hoa tâm tình rất là kích động cùng khẩn trương. : một đường đi theo Ngô Phong đi vào ba lẽ chín hào hào hoa phòng khách.

"Kẹt kẹt!"

Cửa phòng mở ra, Phùng Kiến Hoa theo sát Ngô Phong phía sau tiến vào trong bao sương sang trọng, còn chưa kịp thấy rõ ràng gian phòng bên trong tình huống, phía sau liền " một tiếng, cửa phòng cấp tốc đóng lại.

Ngay sau đó, một đạo có chút uy nghiêm âm thanh vang lên ——

"Đánh!"

Thanh âm chỉ có vô cùng đơn giản một chữ, theo sau chính là sáu bảy cái côn đồ cấp tốc vây quanh, khuỷa tay quyền đầu, một trận đấm đá.

"Đừng đánh ta, a, mi mắt nát, đừng đánh ta, Vũ quán chủ, ta không chọc giận ngươi a, tại sao khiến người ta đánh ta, nhanh lên dừng tay a! Đừng có lại đánh." Phùng Kiến Hoa tiếng kêu rên liên hồi, thanh âm kinh hoàng vô cùng.

Mắt kiếng gong vàng bị một tên côn đồ một quyền đánh nát trên mặt đất, khung kính vặn vẹo không thành dạng. Phùng Kiến Hoa cả người ôm đầu co lại trên mặt đất.

"Àm!" "Phanh phanh phanh!"

Trợn vện tiếp tục chừng mười phút đồng hồ sau, Phùng Kiến Hoa bị đánh mặt mũi bầm dập, toàn thân máu ứ đọng, vừa rồi dừng lại.

Cái kia sáu bảy Danh Mã từ cấp tốc thối lui đến ghế xô-pha sau, đứng thẳng hai bên.

Phùng Kiến Hoa hai cái mi mắt bị đánh sưng đỏ nhất đại khối, gian nan mở mắt ra chữ hướng phía trước nhìn lại, chỉ thấy phía trước mười mấy côn đồ bảo vệ tại ghế xô-pha hai bên. Mà giờ khắc này trên ghế sa lon một trái một phải đang ngồi ở hai người.

Bên trong một người là một cái ba mươi tám mươi chín, có hung hãn khí tức nam tử. Phùng Kiến Hoa suy đoán hẳn là Vũ Cường, bất quá hẳn chưa thấy qua, lại thêm kính mắt vỡ vụn, thị lực có chút mơ hồ, cũng không dám khẳng định. Một cái khác thì là một cái rất là anh tuấn nam tử trẻ tuổi, chính là một mặt mỉm cười nhìn lấy hắn, ánh mắt rất là bình thản, một bộ người súc vô hại bộ dáng.

"Vũ quán chủ, chúng ta là không phải có cái gì hiểu lầm? Ta giống như không có trêu chọc ngươi đi, ngươi là sao đồ ập xuống trực tiếp khiến người ta đánh ta một trận!" Phùng Kiến Hoa bụng bít lấy toàn thân sưng đau nhức thân thể, có chút ủy khuất, lại có chút tức giận nói. Hắn đến bây giờ còn là không hiểu ra sao, cái này Vũ Cường không phải mời hắn tới sao, chẳng lẽ mời hắn đến bị đánh? Khinh người quá đáng.

"Ngươi là không có trêu chọc ta. Có điều ngươi trêu chọc đến bên cạnh ta vị này, hậu quả so trêu chọc đến ta nghiêm trọng hơn!" Vũ Cường trầm giọng nói.

"Thế nào khả năng, bên cạnh ngươi vị này ta cũng không biết a! Ta căn bản chưa thấy qua hắn, ta thế nào có thể sẽ đi trêu chọc hắn." Phùng Kiến Hoa vẻ mặt cầu xin. Ánh mắt nhìn về phía Vũ Cường bên cạnh thanh niên anh tuấn, ánh mắt càng thêm nghi hoặc. Mà lại thanh niên này nhìn qua giống như thẳng hòa khí, không thể nào khiến người ta sợ hãi.

"Ngươi khả năng chưa thấy qua ta, nhưng ngươi cần phải nhận biết ta, ta gọi Diệp Tinh!" Thanh niên anh tuấn khoe miệng cong lên một tia đường cong. Cười nhạt nói.

Phùng Kiến Hoa sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

"Xế chiều hôm nay thời điểm hẳn là ngươi tổ cáo ta đi. Ha ha, trong nhà của ta có giấu đại lượng độc phẩm, xin hỏi ngươi là từ nơi đó biết được?" Diệp Tinh nói : "Vu cáo cũng là có tội nha."

"Cái này ta a ta cũng là nghe người khác nói. Dù sao cảnh sát cũng liền đi vào tìm kiếm mà thôi, ngươi nhìn, trong nhà ngài dù sao cũng không có cái gì tổn thất đi." Phùng Kiến Hoa vội vàng cười làm lành nói.

"Là không có nhiều tổn thất, có điều vô duyên vô cớ trong nhà bị điều tra, ta tâm tình thật không tốt, ngươi xác thực buồn nôn đến ta!" Diệp Tinh ánh mắt dần dần băng lãnh xuống tới, "Nói đi, Tôn Minh Thánh đề ngươi đến La Huyện còn có cái gì mục đích?"

"Cái gì Tôn Minh Thánh. Cũng không phải lão bản của ta gọi ta trở về. Là chính ta muốn trở về, rất lâu không có về La Huyện, ta liền trở lại một chuyến, tìm bằng hữu tụ họp một chút chứ sao." Phùng Kiến Hoa ánh mắt chớp động nói.

"Ha ha, thẳng mạnh miệng! Cũng không biết lão bản của các ngươi đúng là ngươi cái gì chỗ tốt!" Diệp Tinh khoe miệng cong lên một tia cười lạnh, thân thủ chiêu chiêu.

Nhất thời một tên côn đồ lập tức đi vào Diệp Tinh bên cạnh.

Diệp Tinh theo trong túi quần lấy ra một cái bình thủy tinh, trong bình chứa từng hạt màu đen viên thuốc, màu đen viên thuốc chỉ có ngón út lỏng tay lớn nhỏ.

"Đem viên thuốc này cho hắn ăn!" Diệp Tinh xoay mở nắp bình, lấy ra một hạt màu đen viên thuốc đặt ở tên kia côn đồ trong tay.

Tên kia côn đồ cảm màu đen viên thuốc, lập tức chỉ hướng Phùng Kiến Hoa đi đến.

"Các ngươi muốn làm gì. Các ngươi muốn làm gì, đây là độc dược? Ta báo động ta cùng ngươi giăng, bằng hữu của ta đều ở phía dưới, ta nếu là có chuyện bất trắc. Các ngươi đều ngồi tù!" Phùng Kiến Hoa ánh mắt hoảng sợ, liền vội vàng xoay người muốn theo phía sau bỏ chạy.

Lập tức có hai tên thân thể cường tráng côn đồ hơi đi tới, đem hắn theo ngã xuống đất, một tên khác côn đồ bắt đầu này màu đen viên thuốc.

"Diệp Tinh đại hiệp, cái kia màu đen viên thuốc thật sự là độc dược sao? Tên kia ăn sẽ chết không?" Vũ Cường hơi có chút chần chờ, hỏi. Dù sao nếu là thật đem người hạ độc chết. Là một kiện vô cùng phiền phức sự việc.

"Yên tâm đi, độc không chết người, nhiều nhất sống không bằng chết mà thôi!" Diệp Tinh nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra dày đặc răng trắng. Một tia sát khí tùy theo tản mạn ra, Vũ Cường cùng bốn phía côn đồ nhao nhao không rét mà run, giật nảy mình đánh qua lạnh run.

Màu đen viên thuốc tên là Vạn Nghi Phệ Cốt Hoàn, là Diệp Tinh căn cứ Ngũ Độc Giáo 《 Ngũ Độc Chân Kinh 》 luyện chế ra đến Độc Hoàn, ăn sau khi, toàn thân xương cốt sẽ như là bị vô số thạch kiến gặm ăn, đó là một loại toàn tâm đau nhức, hội đau đến nổi điên, xưng là Vạn Nghi Phệ Cốt Hoàn. Vạn Nghi Phệ Cốt Hoàn là Ngũ Độc Giáo tương đối có danh tiếng một loại độc dược, có thể nói hung danh hiển hách. Tại võ lâm đại lục bên kia, rất nhiều võ giả đều là nghe mà biến sắc.

Giờ phút này, cái kia Phùng Kiến Hoa đã bị bên trong một tên côn đồ cường ép đẩy ra miệng, này phía dưới Vạn Nghi Phệ Cốt Hoàn.

Vạn Nghi Phệ Cốt Hoàn vừa vào bụng dưới, lập tức hóa thành một cổ thấu xương đá lạnh chảy chỉ hướng cả người xương cốt khuếch tán ra tới.

"A!"

Phùng Kiến Hoa khuôn mặt vặn vẹo vô cùng thống khổ, sắc mặt tái nhợt, cái trán bắt đầu có khóa khóa mồ hôi lạnh tràn ra. Toàn thân xương cốt giống như là bị kim đâm một dạng, lại như là có vô số con kiến tại đầu khớp xương mặt gặm ăn nhúc nhích, ngứa tới cực điểm, đau đến toàn tâm.

"A!" "Ngươi cho ta ăn là cái gì đồ, vật! Thật là khó chịu, thật là khó chịu!"

"Giết ta à, van cầu các ngươi giết ta đi!"

Phùng Kiến Hoa ngã trên mặt đất thê lương rú thảm lấy.

"Ha ha, giết người là phạm pháp, ta cũng không làm loại chuyện này!" Diệp Tinh khước miệng cong lên một tia cười lạnh, lật bàn tay một cái, trong tay xuất hiện một hạt màu trắng viên thuốc, đồng dạng chỉ có ngón út lỏng tay lớn nhỏ, lớn nhỏ cùng vừa rồi màu đen viên thuốc không sai biệt lắm.

"Ày, ta chỗ này có một hạt giải dược, ăn giải dược này, trên người ngươi tất cả thống khổ đều sẽ lập tức biến mất." Diệp Tinh trên mặt có vẻ mỉm cười, ánh mắt bình thân, theo Phùng Kiến Hoa nói.

"Giải dược? Giải dược cho ta, van cầu ngươi cho ta thuốc giải, nhanh, ta muốn giải dược!" Phùng Kiến Hoa đau đến cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh, khuôn mặt vặn vẹo thống khổ, khó khăn chuyển nhích người theo ghế xô-pha bên kia Diệp Tinh bò đi.

Nhìn lấy Phùng Kiến Hoa cái kia cực độ thống khổ thần sắc, bốn phía côn đồ nhao nhao không rét mà run, nhìn về phía Diệp Tinh ánh mắt nhiều mấy phần thật sâu đáng sợ. Đem Diệp Tinh thuộc vì tuyệt đối không thể trêu chọc người.

"Ha ha, giải dược cũng không thể tùy tiện cho ngươi, ngươi đến cùng khai một ít chuyện, đồng thời muốn để ta hài lòng mới được!" Diệp Tinh cười lạnh nói, cầm trong tay màu trắng viên thuốc tại Phùng Kiến Hoa trước mặt lắc lắc.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 102: : Sợ hãi Phùng Kiến Hoa

:

Phùng Kiến Hoa cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh, khuôn mặt vô cùng thống khổ, hai mắt vẫn vận tia máu, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Diệp Tinh trong tay màu trắng viên thuốc, liềm mạng gập đầu nói : "Tốt, ta nói, ta tất cả đều nói. Ta về La Huyện đúng là lão bản của chúng ta Tôn Minh Thánh phải tới, mục đích chính là vì người Thảo Ngư đồ ăn cách điều chế. Bởi vì các người trong khoảng thời gian này đem so với so sánh nghiêm, lão bản của chúng ta liền muốn mấy điều kẻ sách, để cho ta về La Huyện nhiều loạn người chú ý lực, rồi sau đó lại tìm cơ hội ăn cắp Thảo Ngư đồ ăn trở về nghiên cứu."

"Mấy điều kẻ sách? Nghe đều làm người ta hoảng hốt. Ha ha, ta thế nào cảm giác người cũng thẳng liềm, thì như thế tận tâm tận lực cho Tôn Minh Thánh phân công?"

"Tôn Minh Thánh đáp ứng một khi nghiên cứu ra Thảo Ngư đồ ăn cách điều chế, được chuyển sau khi, cho ta 2 triệu làm trả thù lao. Sự việc chính là như vậy. Giải được... Van cầu người, nhanh lên cho ta giải được!" Phùng Kiến Hoa vô cùng thống khổ, liên tục cầu khẩn nói.

"Ai, thật sự là không đến Hoàng Hà chưa từ bỏ ý định. Cần gì chứ, trước đó hỏi người, nói sớm cũng không cần như thế thống khổ!" Diệp Tinh hơi hơi thờ dãi, ngón trỏ bắn ra, màu trắng viên thuốc bay ra ngoài, lăn xuống đến Phùng Kiến Hoa trước mặt.

"Giải được, quá tốt, giải được!"

Phùng Kiến Hoa ừng ực một tiếng, nuốt ngụm nước bọt, ánh mắt vô cùng kích động, vội vàng đưa tay phải ra chụp vào viên kia giải được. Cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh, tay phải bời vì cực độ thống khổ có vẻ hơi run rẩy, bắt hai lần đều không nắm vững. Cho đến khi lần thứ ba vừa rồi bắt lấy mặt đất viên kia màu trắng viên thuốc.

Một trào tới đất phía trên viên kia màu trắng viên thuốc, cũng mặc kệ bản không bản, lập tức không kịp chờ đợi để vào miệng, nuốt vào.

Màu trắng hoàn thuốc vào miệng tức hóa. Hóa thành một dòng nước ấm chỉ hướng toàn thân toàn thân khuếch tán ra tới.

Theo dòng nước ấm khuếch tán, Phùng Kiến Hoa vừa rồi cảm giác trước đó thấu xương kia cảm giác đau đớn bắt đầu dần dần giảm bớt. Một lát sau khi, loại kia cảm giác đau đớn cơ bản biến mất.

Phùng Kiến Hoa cả người phảng phất hư thoát, tê liệt trên mặt đất. Trước đó cái kia cực độ đau đớn làm hắn tiêu hao đại lượng thể lực, lúc này một mồi vô cùng.

"Như thế nào, được hiệu giải đi. Đúng, người nói còn có mấy điều kẻ sách có thể đối phó ta. Ta thật tò mò. Nếu không người trở về sau thi triển cho ta xem đi." Diệp Tinh khoe miệng cong lên vẻ tươi cười, mặt mỉm cười nhìn về phía Phùng Kiến Hoa.

Như là trước kia Diệp Tinh mỉm cười, là để Phùng Kiến Hoa cảm giác người này rất hòa thuận, không có cái gì nếu không. Bây giờ Diệp Tinh trên mặt cái kia nụ cười nhàn nhạt, lại là khiến Phùng Kiến Hoa cảm thấy xuất phát từ nội tâm chỗ sâu hoảng sợ.

Phùng Kiến Hoa dọa đến khẽ run rẩy, vội vàng từ dưới đất bò dậy, ánh mắt hoảng sợ nói : "Không dám, ta cũng không dám nữa! Ta thật cũng không dám nữa!" Ngự khí mang theo tiếng khóc nức nở vì, hoảng sợ đến nước mắt kém chút khóc lên. Hiển nhiên. Vạn Nghi Phệ Cốt Hoàn cho hắn thể nghiệm, sợ rằng sẽ hội làm hắn suốt đời khó quên.

Cũng đúng, Vạn Nghi Phệ Cốt Hoàn chính là Ngũ Độc Giáo bên trong chuyên môn dùng để tra tấn người một loại độc dược, dùng cho hình phạt bức cung các loại. Liền võ giả ăn đều biết đau tận xương cốt. Hướng chỉ là Phùng Kiến Hoa người bình thường này. Tuy nhiên Vạn Nghi Phệ Cốt Hoàn phục dụng sau mới không đến nửa khắc đồng hồ thì cho hắn giải được, nhưng cái này nửa khắc đồng hồ cũng đầy đủ hắn dư vị cả đời.

"Ai, cái này không chơi? Ta còn muốn nhiều chơi với người chơi đây. Đúng, người không phải rất muốn người lão bản Tôn Minh Thánh cái kia 2 triệu trả thù lao à, nếu không thử lại lần nữa đi, nói không chừng người kẻ sách thật có thể đối phó đến ta đây! Vậy người thì kiểm lời phát." Diệp Tinh cười nói, trong mắt có một tia đùa giỡn.

"Không thử. Không thử, ta cũng không dám nữa!" Phùng Kiến Hoa đầu lắc đến theo trống lắc giống như, sợ hãi nói : "Trở về sau, ta lập tức từ đi Minh Thánh tập đoàn công tác, ta sẽ lập tức đổi việc, van cầu người thả qua ta, ta cũng không dám nữa cùng người đối nghịch!"

Phùng Kiến Hoa ánh mắt hoảng sợ, cầu khẩn liên tục.

"Ừm, đã người như thế thức thời, vậy liền cut đi!" Diệp Tinh thân nhiên nói.

"Vâng vâng vâng, ta lập tức lăn, cut ngay!" Phùng Kiến Hoa như Lâm đại xá, liền vội vàng đứng lên cửa trước chạy tới, hắn hiện tại chỉ muốn mau sớm thoát đi cái này ác mộng địa phương.

"Chờ một chút!" Diệp Tinh bỗng nhiên trầm giọng nói.

Phùng Kiến Hoa tay vừa mới chạm đến tay cầm cái cửa, không khỏi cứng đờ, ánh mắt tâm thần bất định vô cùng nhìn về phía Diệp Tinh. Không biết Diệp Tinh là sao lại bỗng nhiên quát bảo ngưng lại hắn.

"Rời đi sau, ta cần phải nhắc nhở người một điểm. Cảnh sát thúc thúc đều bề bộn nhiều việc, người khác cũng không có việc gì thì gọi điện thoại quấy rối bọn họ, biết không?" Diệp Tinh khẽ cười nói.

"Biết, ta biết!" Phùng Kiến Hoa liền vội vàng gật đầu, rồi sau đó mở cửa phòng, bỏ mạng bay vượt qua thoát đi ba lè chín hào hào hoa phòng khách.

"Thì như thế để hấn đi? Vạn nhất hấn báo động, tuy nhiên chúng ta cũng không sợ, nhưng chung quy là chuyện phiền toái, nếu không ta lại để cho người cảnh cáo cảnh cáo hấn." Vũ Cường nói ra.

"Không cần, hấn không dám!" Diệp Tinh trong mắt lướt qua một đạo kinh người hàn mang.

Nếu là cái này Phùng Kiến Hoa còn không thức thời, như vậy Diệp Tinh không ngại để hấn triệt để theo nhân gian biến mất. Lấy Diệp Tinh trước mắt nắm giữ thủ đoạn, muốn giết một người, quả thực dễ như trở bàn tay, hoàn toàn có thể thần không biết quỷ không hay mang đi một cái tính mạng người. Sở dĩ không giết Phùng Kiến Hoa, là bởi vì Diệp Tinh cảm thấy người này tuy nhiên trêu chọc chính mình, nhưng còn tội không đáng chết, lược thì khẽ đảo trừng trị là đủ. Dù sao Diệp Tinh tuy nhiên không phải cái gì kẻ ba phải, nhưng cũng không là một người sát nhân cuồng ma. Trừ phi thật bất hấn cho chọc giận.

Phùng Kiến Hoa sau khi đi, ba lè chín hào hào hoa phòng khách hơi có chút yên lặng lại.

Diệp Tinh ánh mắt lấp lóe, cảm thấy đang suy tư chuyện gì.

"Diệp Tinh đại hiệp, người chuẩn bị thời điểm nào đi Phúc Thị đối phó cái kia Tôn Minh Thánh sao?" Vũ Cường không khỏi hỏi.

"Trời sáng đi!" Diệp Tinh khẽ cười nói : "Người khác đều khi dễ đến cửa nhà, ta có thể không đi cho hấn chút giáo huấn sao!"

"Mà lại từ khi tốt nghiệp đại học đến nay, ta cũng gần có thời gian nửa năm không có đi Phúc Thị. Đi đối phó Tôn Minh Thánh đồng thời, cũng có thể thuận tiện chơi đùa, tìm đồng học tụ họp một chút!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, trầm giọng nói : "Đúng, Vũ quán chủ, có sự việc ta muốn hỏi hỏi người."

"Cái gì sự tình? Diệp Tinh đại hiệp sự tình, chính là ta sự tình. Chỉ cần có thể giúp được một tay, ta nhất định giúp!" Vũ Cường vỗ ngực nói.

"Ta muốn hỏi hỏi, người trước kia lẫn lộn Hắc Bang thời điểm, có hay không cái gì đường đi có thể làm đến đến súng đạn loại hình?" Diệp Tinh trầm giọng nói.

"Súng đạn?" Vũ Cường trong lòng giật mình, không khỏi khuyên nhủ : "Diệp Tinh đại hiệp người làm những vật này làm gì, hiện ở trong nước không chế rất lợi hại nghiêm, tư tàng súng ống, nếu như bị bắt đến, là muốn hình phạt. Chúng ta Hồn Hắc Bang cũng rất ít dùng đến cái kia, bang phái chém giết cơ bản đều là dùng đại đao."

"Ta không phải cảm ở trong nước dùng, không có ý định mang về nước. Nói thí dụ như chỉ cần có thể ở nước ngoài mua được là được, người có hay không nhận biết phương diện này người?" Diệp Tinh hỏi.

Mua súng đạn, Diệp Tinh tự nhiên là dự định cầm tới vũ lâm đại lục ở bên trên sử dụng. Tuy nhiên súng lục viên đạn loại hình còn uy hiếp không được Tiên Thiên cảnh cấp bậc cường giả, nhưng đối phó với Tiên Thiên cảnh phía dưới Hậu Thiên cảnh võ giả vẫn là vô cùng có tác dụng.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 103: : Thiếp Tử Hỏa

:

Nếu là dùng đến tốt, vền vẹn súng lục liền có thể đánh giết Hậu Thiên chín tầng cảnh võ giả. Lần trước Triệu Thiên Huyền cũng là tốt nhất ví dụ, tuy nhiên khi đó Triệu Thiên Huyền là thân thể bị trọng thương, lại trúng kịch độc, tâm thần tất cả vận công bức độc, lòng cảnh giác rất là giảm xuống, mới bị Diệp Tinh thừa cơ đánh lên nhất thương cho đánh chết. Nhưng sự thật cũng là hấn bị Diệp Tinh súng lục giết chết. Súng lục còn như vậy, như vậy uy lực mạnh hơn, khoảng cách càng xa súng bắn tia thì lại càng không cần phải nói. Ngoài ra còn có cơ quan thương, súng trường, súng tiểu liên, lựu đạn chờ quân sự vũ khí, dùng tốt, tuyệt đối có thể tăng lên trên diện rộng Bạch Vân Sơn Diệp phủ vũ lực, cái kia chính là một cái cự đại tăng vọt. Lại tại phủ đệ chung quanh chôn mấy cái túi thuốc nổ mìn loại hình, Tiên Thiên cảnh phía dưới võ giả, đặc biệt sao, người nào tới người đó chết.

"Nếu như không mang về trong nước lời nói, vậy liền đơn giản!" Vũ Cường không khỏi thở phào, nói : "Ta biết một cái nước Mỹ buôn bán vũ khí, chỉ cần tiền đầy đủ, muốn bao nhiêu súng ống đạn được có bao nhiêu súng ống đạn được, cái gì bom Bazooka loại hình hấn đều có thể làm đến đến."

"Ừm, vậy quá tốt, người trước giúp ta liên lạc một chút người, ta hôm nào có rảnh, thì xuất ngoại một chuyến!" Diệp Tinh trầm giọng nói.

Ba cái túi càn khôn, một cái là buổi đầu giá phía trên mua, một cái là Triệu Thiên Huyền, một cái là Ngũ Độc Giáo Miêu Vô Tà cái kia cướp tới. Nắm giữ cái này ba cái Càn Khôn Bồ Đại không gian, Diệp Tinh muốn đem súng đạn từ nước ngoài đưa đến võ lâm đại lục còn không phải dễ như trở bàn tay sự việc.

Theo Quân Hào hộp đêm trở về sau, Diệp Tinh phục dụng một khóa thượng phẩm Dưỡng Khí Đan, liền tại tổ trạch bên trong, tĩnh tọa tu luyện nội công. Theo những ngày này chăm chỉ tu luyện, Diệp Tinh chân khí có thể nói càng ngày càng tăng, cách cách đột phá võ đạo tam trọng cảnh đã càng ngày càng gần.

Cảnh ban đêm dần dần dày, ngược lại mỏng manh.

Bình minh cần nát đêm mờ, đem cái kia bôi vết máu lưu lại với thiên tế, dần dần khuếch tán ra tới.

Không bao lâu, gà gáy chó sủa, Bích Lâm Thôn sáng sớm khói bếp lượn lờ, từng nhà đã bắt đầu làm điểm tâm, mấy cái tiểu thí em bé chính ngồi xổm ở cửa thôn chơi búp bê. Đại nhân ăn xong điểm tâm, hoặc là mang theo cái cuốc, hoặc là cưỡi xe ba bánh, xe đạp. Phía dưới trong lòng đất, đi làm đi làm.

Tia sáng thông qua cửa gỗ, chiếu vào tổ trạch gian phòng bên trong.

Diệp Tinh chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt thần quang sáng láng. Đi qua một đêm tu luyện, hiển nhiên chân khí nội công lại tinh tiến rất nhiều.

"Như thế nhanh hừng đông, nên lên đường. Giải quyết xong Minh Thánh tập đoàn sự tình, thuận tiện tìm mấy cái gia súc tụ họp một chút." Diệp Tinh khò miệng không khỏi cong lên mỉm cười, trong đầu không khỏi hồi tưởng lại thời đại học sự tình. Thời gian trôi qua thật nhanh. Cái này nháy mắt nửa năm liền đi qua.

Diệp Tinh tốt nghiệp ở phúc Giang tỉnh Phúc Thị Phúc Sơn đại học, thuộc về trọng điểm từng quyền từng quyền khoa. Tốt nghiệp sau rất nhiều đồng học phần lớn lưu tại Phúc Thị đi làm, chỉ có Diệp Tinh này một ít số ít đồng học về đến quê nhà đi làm. Trước đó tại La Huyện đi làm, một mực không có cái gì thời gian đi Phúc Thị. Cái này cũng không có thể nào chú ý, thời gian nửa năm liền đi qua, bây giờ vừa nghĩ thật là có điểm hoài niệm tại Phúc Thị thời gian.

Tùy tiện đi nhà bếp nấu điểm cháo loãng ăn mấy ngụm, Diệp Tinh liền thu dọn hành lý đi ra cửa.

"Gâu Gâu!" "Gâu Gâu!"

Phía sau bỗng nhiên truyền đến một trận non trẻ con tiếng chó sủa, sữa vị mùi phàn, là Tiểu Nhị Hắc hấp tấp chạy tới. Ngoắt ngoắt cái đuôi, thịt ục ục tiểu thân từ nện bước tứ chi tiểu chân ngắn theo sát lấy Diệp Tinh tốc độ, như cái tiểu theo đuôi giống như. Diệp Tinh đi một bộ, nó cũng đi một bộ; Diệp Tinh dừng lại, nó cũng dừng lại.

"Nhị Hắc, làm gì đâu? Người muốn theo ta cùng đi à?" Diệp Tinh cười nói.

"Gâu!" "Uông uông uông!"

Tiểu Nhị Hắc một đôi mắt chó bỗng nhiên sáng lên, vội vàng dùng lực gạt cái đầu nhỏ, nho nhỏ mắt chó bên trong tràn ngập hưng phấn ánh sáng, vui sướng đem đưa cái đuôi nhỏ.

"Ha-Ha, được thôi. Để người một mình ở tại tổ trạch bên trong, suy nghĩ sẽ đem người buồn bức hư." Diệp Tinh cười sờ sờ Nhị Hắc cái đầu nhỏ, nói ra : "Đi theo ta!"

Rời đi tổ trạch. Đem tổ trạch cửa phòng khóa lại.

Diệp Tinh đi vào Porsche bên cạnh xe, đem cửa xe mở ra, túi hành lý ném lên xe. Tiểu Nhị Hắc tứ chi tiểu chân ngắn đạp xuống đất mặt, 'suru' một tiếng. Cũng theo lên xe, ngồi xổm ngồi ở vị trí kế bên tài xế.

Sáng sớm, ánh bình minh vừa ló rạng, kim sắc ánh sáng mặt trời vẩy trên mặt biển, sóng nước lấp lánh.

Bờ biển trên đường lớn, Diệp Tinh mở ra Porsche cấp tốc chạy. Một đường không ngừng vượt qua, càng hơn một chiếc chiếc xe vận tải, xe khách thậm chí xe riêng. Đến La Huyện sau, cao hơn nhanh, thẳng đến Phúc Thị mà đi.

La Huyện Băng Hải tân thành văn phòng, Hồng Phượng xuất bản công ty TNHH bên trong.

Hứa Tinh giống như ngày thường đánh xong thẻ sau, liền ngồi tại trước bàn làm việc, bật máy tính lên, leo lên QQ, bắt đầu đi làm.

Đi qua mấy tháng nỗ lực, Hứa Tinh triệt để thoát khỏi chỗ làm việc non nớt thân phận, công tác đã có thể vô cùng quen luyện hoàn thành, công trạng cũng tại từng bước tăng cao, trước đây không lâu, càng là được đề thăng làm ba tổ tổ biên, khiến công ty bên trong rất nhiều đồng sự đều không ngừng hâm mộ.

"A, mọi người mau nhìn, cái này thiếp mời tốt lắm a! Bích Lâm Thôn trong mây núi Bích Nham Tự lưng chừng núi đình kinh hải hiện Thần Khuyển dọa lùi

mãnh hổ! Theo miệng hổ bên trong dũng cứu tiểu nữ oa!"

Tại Hứa Tinh bên cạnh một vị trí, một tên mặt tròn nhân viên nữ nhìn lấy màn ảnh máy vi tính kinh ngạc nói. Vị này mặt tròn nhân viên nữ là công ty tân tiến đồng sự, lớn nhất là hoạt bát hiếu động.

"Tiểu Lê, vậy khẳng định là giả, cầu cầu hoảng sợ chạy con hổ thể nào khả năng."

"Quả thực hoang đường, thời đại này truyền thông vì lẫn lộn, thật đúng là không hạn cuối ngu ngốc!"

"Cầu cầu thể nào khả năng hoảng sợ chạy con hổ, người cho rằng đó là Tăng Ngao a, coi như Tăng Ngao cũng không phải con hổ đối thủ đi!"

"Cái này trái ngược lẽ thường!"

"Đoán chừng là dụng tiêu đề!"

"Ha-Ha, có thể bị cầu cầu hoảng sợ chạy, con hổ kia hẳn là thêm song đầu ngoặc kép mèo bệnh đi!"

Trong văn phòng hẳn các đồng nghiệp nhao nhao cười nói.

"Ách, các người nói tốt có đạo lý, qua các người nói như thế, giống như xác thực không giống thật!" Viên kia mặt nữ hài gật gật đầu, có điều tò mò, vẫn như cũ điêm kích thiệp mời nhìn, thiệp mời bên trong có cái video, mặt tròn nữ hài không có vội vã nhìn video, mà chính là quen thuộc trước nhìn lên thiệp mời tới.

Thiệp mời phía trên từng hàng văn tự đập vào mi mắt ——

"Mọi người mau đến xem, mau đến xem kinh bạo tin tức, tuyệt đối trăm năm khó gặp một lần. Chu Thiên, bản thân cùng mấy cái anh em đi trong mây núi Bích Nham Tự leo núi, tại lưng chừng núi đỉnh lúc nghỉ ngơi, các người đoán ta nhìn thấy cái gì? Một con mãnh hổ, lớn như vậy rồi mãnh hổ. Hẳn - nương, nhìn cái kia hình thể, tuyệt đối là một đầu trưởng thành mãnh hổ, vô cùng uy mãnh. Lão từ lúc ấy dọa đến cái mộng nước tiểu chảy, một trái tim đều nhanh nhảy ra giọng, trực tiếp co cứng liền chạy. Lúc ấy toàn bộ lưng chừng núi đỉnh đều loạn cả một đoàn, cơ hồ tất cả mọi người dọa đến hướng phía dưới núi bỏ mạng chạy trốn mà đi. Nhưng mà, tiếp xuống thần chuyển hướng xuất hiện, quả thực hiện ra ta mắt chó! Không nói nhiều nói, video đã phụ bên trên, tự mình nhìn đi. : Đừng trách ta đập không được khá, lão từ lúc ấy cầm điện thoại tay là run rẩy, đến nay cũng không biết là bị kinh hãi vẫn là bị hoảng sợ."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 104: : Đến Phúc Thị

:

Video vô cùng nổi tiếng, phía dưới hồi phục đếm khoảng chừng mấy ngàn lần nhiều. Mặt tròn nữ hài lúc này nhấp nhô con chuột bánh xe, đem Logo hướng xuống rồi, bắt đầu duyệt lên từng cái dân mạng hồi phục ——

"Ngọa tào, quá mạnh, cái này chó đen nhỏ đối mặt con hổ, thể mà không có chút nào sợ!"

"Thái Thần!"

"Thần Khuyển a!"

"Đặc sắc a, cái này so xem tivi đã nghiên nhiều!"

"Video này tựa như là thật, không giống như là bị xử lý qua!"

"Quả thực thần, con hổ kia thể mà thật chạy, các người chú ý tới con hổ kia trong mắt hoảng sợ không có!"

"Năm mẹ nó, cái này tình huống gì, ngu bức a!"

Theo lâu một lần duyệt, mặt tròn nữ hài cảm giác cái này cảm thấy cũng không giống giả tin tức. Nếu như giả tin tức, suy nghĩ đã có người mắng lên. Luôn

không khả năng cái này mấy ngàn lần đều là thủy quân đi.

Trong lòng nghĩ như vậy, mặt tròn nữ hài lúc này điểm kích video quan sát. Theo video phát ra, trong tấm hình chó đen nhỏ cùng con hổ giằng co. Nhị Hắc từng bước ép sát, mãnh hổ cuống quít lùi lại. Mặt tròn nữ hài hai mắt lập tức trừng trừng lên.

"Hứa Tinh tỷ, Hứa Tinh tỷ, mau nhìn, mau nhìn, video này tựa như là thật!" Mặt tròn nữ hài nhất thời la hoảng lên, lôi kéo Hứa Tinh nhìn.

Hứa Tinh không khỏi nhìn về phía mặt tròn nữ hài mấy tính, cái này xem xét, nhất thời lập tức bị màn ảnh mấy vi tính bên trong hình ảnh hấp dẫn.

"A, cái này không phải Diệp Tinh sao?" Hứa Tinh ánh mắt kinh dị nói, vội vàng tiến đến mặt tròn nữ hài bên cạnh nhìn lên video.

"Diệp Tinh? Hứa Tinh, người nói Diệp Tinh cũng tại trong video?" Chung quanh hân đồng sự nhao nhao tò mò lại gần, không bao lâu liền có sáu bảy cái đồng sự vây quanh ở mặt tròn nữ hài trước bàn máy vi tính nhìn video.

"Cái gì Diệp Tinh? Các người nói đúng chó này chó chủ nhân? Các người nhận biết?" Mặt tròn nữ hài hỏi.

"Đúng a, Diệp Tinh trước đó cũng tại công ty của chúng ta đi làm, có điều trước đó không lâu từ chức. Tiểu Lệ người mới tới, tự nhiên không biết!"

"Tiểu Lệ, nhanh lên đem hình ảnh phát lại một lần. Trước đó chúng ta còn không có nhìn đây." Chung quanh có đồng sự thúc giục nói.

Viên kia mặt nữ hài lúc này đem hình ảnh điểm kích phát lại, bắt đầu một lần nữa phát ra video hình ảnh, đồng đảo đồng sự nhao nhao nhìn chăm chăm màn ảnh máy vi tính nhìn. Rất nhanh liền bị trong màn hình hình ảnh hấp dẫn. Nhìn thấy tiểu nữ oa sắp mệnh tang miệng hổ, mọi người không khỏi trong lòng một nắm chặt. Vô cùng khẩn trương.

"Ngọa tào, cái kia chó đen nhỏ tốc độ thật nhanh, con hổ tựa hồ bị hù đến."

"Thật đúng là một chó một hổ giằng co a."

"Con hổ này tốt sợ bức a, Ha-Ha."

"Chó đen nhỏ thanh âm rõ ràng như vậy mạnh, con hổ thế nào bị sợ đến như vậy từ. Gặp phải thiên địch, đều không như thế hoảng sợ đi."

"Mau nhìn, mãnh hổ chạy, chạy trốn!"

"Cái này hình thế tuyệt đối là trưởng thành con hổ. Mãnh hổ thế nào có thể sẽ sợ tiểu cầu. Kỳ quái, video này tình tiết rõ ràng không phù hợp Logic, vì sao ta cảm giác tốt chân thực."

"A..., thật đúng là Diệp Tinh, chó đen nhỏ là hân!"

"Thế mà thật sự là Diệp Tinh, video này sẽ không phải là thật a?"

"Kỳ quái, ta có phải hay không hoa mắt, ta vừa rồi giống như nhìn thấy Trần tổng!"

"A, ta giống như cũng nhìn thấy, vừa rồi hình ảnh chợt lóe lên. Giống như không khỏi ý ở giữa đập tới, ta còn tưởng rằng nhìn lầm?"

"Ta biết Trần tỷ hôm qua xác thực đi Bích Nham Tự!"

"Nhanh nhanh nhanh, đi lên về truyền bá một điểm."

Bốn phía đồng sự vội vàng nói. Mặt tròn nữ hài lúc này huy động con chuột. Dem video đi lên về truyền bá một chút xú.

"Thật sự là Trần tổng!"

"Hân là hai người cùng đi, Trần tổng cùng Diệp Tinh quan hệ rất tốt, Diệp Tinh nhà lại tại Bích Lâm Thôn, cách Bích Nham Tự rất gần. Trần tổng đi Bích Nham Tự hân là sẽ kêu lên Diệp Tinh."

"Nói cách khác video này rất có thể là thật?"

"Một đầu tiểu cầu đem con hổ cho cường chế di dời, trời ạ, ta thế nào cảm giác "

"Quá bất khả tư nghị, lão tử hôm nay xem như tăng ánh mắt!"

"Đợi chút nữa Trần tỷ trở về, nhất định muốn hỏi một chút có phải là thật hay không!"

Phúc Thị là phúc Giang tỉnh tỉnh lỵ, là một tòa Duyên Hải đại thành thị. Ở vào Mân Giang hạ du cùng Duyên Hải khu vực. Lập thành tại trước công nguyên 2 năm 2002. Trong lịch sử thời gian dài làm phúc sông trung tâm chính trị.

Phúc Thị là eo biển bờ tây khu kinh tế chính trị, kinh tế, văn hóa, nghiên cứu khoa học trung tâm cùng hiện đại tài chính nghề phục vụ trung tâm, đám đầu



tiền 14 cái đối ngoại mở ra Duyên Hải cảng khẩu thành thị một trong. Hải Thượng Ti Trù Chi Lộ môn hộ cùng Tự Do Mậu Dịch thí nghiệm khu ba mảnh khu một trong; Phúc Thị cũng là cận đại Trung Quốc sớm nhất mở ra năm cái buôn bán bến cảng một trong, là Trung Quốc cận đại hải quân Cái nôi. Trung Quốc thuyền chính văn hóa cái nôi; từng lấy được "Thực lực tổng hợp Top 50 thành thị", "Trung Quốc ưu tú thành phố du lịch", "Quốc gia vệ sinh thành thị", "Quốc gia lâm viên thành thị", "Cả nước ôm vòng điển hình thành thị", "Cả nước song ủng điển hình thành thị", "Quốc gia văn hóa lịch sử Danh Thành", "Cả nước văn minh thành thị", "Cả nước thích hợp cư ngụ thành thị", "Forbes Trung Quốc Đại Lục tốt nhất thương nghiệp thành thị Top 100 thành thị" chờ xưng hào. Kinh tế phồn vinh, một tòa tòa nhà nhà cao tầng đột ngột từ mặt đất mọc lên. Nơi này hoàn cảnh ưu nhã, có rất nhiều cây dong.

Đi qua chừng một giờ chạy, Diệp Tinh rốt cục từ La Huyện đến Phúc Thị.

"Bầu tút tút tút!"

Trên đường xe tới xe đi, đèn xanh đèn đỏ giao thế lấp lóe, hơi tiếng còi xe vang lên không ngừng, người đi đường như nước chảy.

Diệp Tinh mở ra Porsche, theo lộng lẫy đại khách sạn phương hướng chạy mà đi. Lộng lẫy đại khách sạn là Diệp Tinh tại trên Internet đặt trước khách sạn, ở vào Thương Lâm khu vị trí. Dù sao có thể muốn tại Phúc Thị gốc vài ngày, dù sao cũng phải tìm khách sạn đặt chân.

Thực Diệp Tinh tại Phúc Thị cũng là có thân nhân có thể tìm nơi nương tựa. Diệp Tinh Tam thúc diệp quốc dân một nhà ngay tại Phúc Thị. Có điều Tam thúc một nhà có chút vênh vào hung hăng, Diệp Tinh cảm giác nếu như đi nhà bọn hắn lời nói, suy nghĩ gốc cũng không phải rất lợi hại tự tại, còn không bằng chính mình đi khách sạn mở cái gian phòng càng được tự do tự tại.

Lộng lẫy đại khách sạn cũng là khách sạn cấp sao, chỗ phồn hoa khu vực.

Diệp Tinh lái xe rất nhanh đến lộng lẫy đại khách sạn.

Trong tửu điểm gian phòng công trình đầy đủ, truyền hình, máy tính, điều hoà không khí, phòng tắm chờ một chút tất cả đều có.

Đem hành lý thả vào giữa phòng, Diệp Tinh liền nằm ở trên giường nhìn điện thoại di động. Một bên Tiểu Nhị Hắc nhàn nhàn chán suy nghĩ duỗi ra móng vuốt nhỏ tại truyền hình chót mở phía trên đèn xuống, rồi sau đó ngồi ở trên ghế sa lon xem tivi, tuyệt đối không nên hoài nghi Nhị Hắc IQ, nó tuy nhiên hai điểm, nhưng mở truyền hình vẫn là không có vấn đề.

Từ ở hiện tại vẫn là buổi sáng, Diệp Tinh cũng không vội lấy lập tức tìm Tôn Minh Thánh phiền phức. Hắn muốn áp dụng trực tiếp nhất lớn nhất phương pháp hữu hiệu, đem Tôn Minh Thánh làm xuống đài, dạng này lớn nhất tiết kiệm thời gian, loại sự tình này còn là buổi tối trời tối người yên thời điểm tương đối dễ dàng hành động.

Lần này tới Phúc Thị, trừ đối phó Tôn Minh Thánh bên ngoài, Diệp Tinh còn muốn cùng mấy cái quan hệ tốt đồng học tụ họp một chút, dù sao cũng có gần nửa năm không gặp mặt.

Về động màn hình điện thoại di động, đăng nhập QQ, điểm kích tiến vào lớp học bày.

Ngày hôm nay lớp học bày rất náo nhiệt, có chín trăm chín mươi chín điều trở lên chưa tiêu hơi thở, trong nhóm đồng học cảm thấy thảo luận cái gì.

Diệp Tinh lúc này lật qua lật lại Logo, kéo đến phía trên phía trên nhất, bắt đầu duyệt lên.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 105: : Đêm tối không gió

:

Diệp Tinh vẽ động điện thoại Logo, tùy ý quét vài lần, phát hiện mọi người Đồng trò chuyện một câu Tây trò chuyện một câu, đều tốt có thể nước bày. Diệp Tinh lúc này cũng nổi bọt.

"A, Tinh Tử, người cái này vạn năm lặn xuống nước Đảng, khó được đi ra nổi bọt a." Trong nhóm có đồng học trả lời.

"Ừm, trong nước buồn bực, đi ra hít thở không khí! Lại nói gần nhất có cái gì hoạt động không?" Diệp Tinh phát cái mỉm cười biểu lộ.

"Hoạt động có a, người hỏi vừa vạn, đại gia hóa nhóm chính thương lượng rõ ràng Hậu Thiên đến cái liên hoan đây. Chỉ là tại Phúc Thị a, không có người

phần, ai bảo người chạy về nhà đi!"

"Ha-Ha, người nào nói với các người ta tại quê nhà, ta bây giờ đang ở Phúc Thị!" Diệp Tinh không khỏi cộc cộc cộc, tại điện thoại QQ bày phía trên đưa vào một hàng chữ viết phát ra ngoài.

"Thật giả, ngọa tào, vậy nhưng nhất định phải tới a, thời gian đại khái là tối mai, địa điểm còn chưa định, có hai cái địa phương đoàn người còn tại tranh luận, đến lúc đó sẽ thông báo cho."

"Tốt, không có vấn đề!" Diệp Tinh phát cái Ok biểu lộ.

Tại trong nhóm nước một hồi sau, lúc này thu hồi điện thoại di động, cũng ngồi ở trên ghế sa lon cùng Tiểu Nhị Hắc cùng một chỗ xem tivi, trong TV đang phát ra bản địa giải trí tin tức.

"Tin tức mới nhất : Đang Hot ngôi sao Mộ Dung Phi Phi đã đến Phúc Thị "

Diệp Tinh chính xem tivi, trong túi điện thoại di động bỗng nhiên chấn động đánh chuông lên, lúc này lấy điện thoại di động ra.

"Là lão tứ tiểu tứ này đánh tới!" Diệp Tinh vẽ động màn hình điện thoại di động, tiếp thông điện thoại.

Diệp Tinh đại học tức xá có ba cái anh em, tăng thêm Diệp Tinh chính là bốn người, bốn người quan hệ vô cùng tốt, y theo xuất sinh thời đại làm bài danh. Lão đại là Lâm Quế Sơn, tính cách so sánh trung thực; lão nhị tiêu lập hồng, khâu tài rất tốt, đặc biệt hội thổi ngưu bức; lão tam cũng là Diệp Tinh; lão tứ thì là Trịnh một mình.

"Uy! Lão tam, người Lai Phúc thành phố vô thanh vô tức, cũng không nói âm thanh. Quá không từ tế đi! Ta nếu như không thấy trong nhóm, còn không biết người đến đây." Trong điện thoại truyền đến lão tứ Trịnh một mình phàn nàn thanh âm.

"Ha-Ha, ta đây không phải vừa tới Phúc Thị mà!" Diệp Tinh không khỏi cười nói.

"Tốt a. Tròi sáng lớp học tụ hội có tham gia a?"

"Ừm, nhất định phải. Người theo lão đại, lão nhị bọn họ gần nhất lẫn vào như thế nào?"

"Còn có thể thế nào. Ta vẫn luôn là như cũ. Đúng, lão đại trong nhà giống như trừ một ít chuyện." Trong điện thoại Trịnh một mình nói.

"Ra cái gì sự tình?" Diệp Tinh không khỏi hỏi.

"Ta thế nào biết, hỏi hần hần lại không nói. Thì một cái Muộn Hồ Lô tính khí."

Cùng lão tứ Trịnh một mình trò chuyện gần nửa giờ, vừa rồi cúp điện thoại.

Diệp Tinh lấy ra một cái đan bình, mở ra cái bình, đổ ra một hạt thượng phẩm Dưỡng Khí Đan, theo Tiểu Nhị Hắc hô : "Nhị Hắc, há mồm!" Nói. Diệp Tinh cầm trong tay viên kia Dưỡng Khí Đan nhẹ nhàng ném một cái, Dưỡng Khí Đan trên không trung xẹt qua một đường vòng cung, chỉ hướng Tiểu Nhị Hắc ném qua đi.

Dưỡng Khí Đan là một loại nhạ màu trắng đan hoàn, áp dụng một số trân quý Linh dược luyện chế mà thành. Ở trong chứa thiên địa nguyên khí, phục dụng sau khi , có thể tăng thêm tốc độ tu luyện. Dưỡng Khí Đan chia làm ba phẩm, theo thứ tự là thượng phẩm Dưỡng Khí Đan, trung phẩm Dưỡng Khí Đan cùng hạ phẩm Dưỡng Khí Đan. Trung Hạ Phẩm Dưỡng Khí Đan cần thuốc chờ tạp chất tương đối nhiều, phục dụng sau khi, cần tốn thời gian bài trừ tạp chất . Sử dụng hiệu quả không là phi thường tốt. Có điều bởi vì giá cả tiện nghi, vẫn còn có chút võ giả sử dụng hạ phẩm Dưỡng Khí Đan . Còn trung phẩm Dưỡng Khí Đan tuy nhiên vẫn như cũ có tạp chất, nhưng tạp chất không nhiều . Sử dụng hiệu quả cũng rất không tệ, võ lâm đại lục đại bộ phận võ giả đều là sử dụng trung phẩm Dưỡng Khí Đan. Mà thượng phẩm Dưỡng Khí Đan sử dụng hiệu quả tự nhiên là tốt nhất, không trải qua phẩm Dưỡng Khí Đan giá cả vô cùng đắt đỏ, đều là một số có bối cảnh có tiền võ giả mới dùng đến lên . Bình thường võ giả đều không nỡ hoa kim tệ mua lấy phẩm Dưỡng Khí Đan. Diệp Tinh hoàn toàn kim tệ nhiều rất lợi hại, đối với tu luyện cần thiết đan dược các loại tư nguyên, hần xưa nay không keo kiệt. Bởi vậy, thực lực mới là căn bản nhất. Nếu là có thể nhanh chóng tăng cao tu vi, hoa lại nhiều hơn kim tệ, Diệp Tinh đều nguyện ý.

"Gâu Gâu!"

Tiểu Nhị Hắc hưng phấn sủa gọi hai tiếng. Vội vàng mở lớn miệng chó, tiếp nhận Diệp Tinh ném qua đến thượng phẩm Dưỡng Khí Đan. Ăn hết.

Dưỡng Khí Đan bên trong ẩn chứa thiên địa nguyên khí tinh hoa, chẳng những thích hợp võ giả. Cũng đồng dạng thích hợp Yêu thú tu luyện. Võ đạo nhất trọng cảnh đến tam trọng cảnh Luyện Khí Kỳ võ giả là sử dụng Dưỡng Khí Đan. Đồng dạng Yêu thú bên trong một đến ba cấp Yêu thú cũng là thích hợp phục dụng Dưỡng Khí Đan. Tiểu Nhị Hắc trước mắt tu vi là yêu thú cấp một, đang xông vào cấp hai cảnh giới. Diệp Tinh tự nhiên mỗi ngày đều sẽ cho nó Dưỡng Khí Đan, để nó có thể nhanh chóng tu luyện.

Lần nữa đổ ra một hạt Dưỡng Khí Đan, nuốt vào. Rồi sau đó Diệp Tinh bắt đầu khoan chân ngồi ở trên giường tu luyện.

Từ buổi sáng một mực tu luyện tới bây giờ tới.

"Trời đều nhanh tối, là thời điểm hành động!" Diệp Tinh trong mắt lãnh mang chợt lóe lên, lúc này đứng dậy ra khỏi phòng, rồi đi lộng lẫy đại khách sạn,

chỉ hướng Vinh Hưng tiểu khu mà đi.

Bởi vì lộ trình không xa, Diệp Tinh cũng không có ý định lái xe, mà chính là trực tiếp đi bộ đi đến.

Vinh Hưng tiểu khu là Tôn Minh Thánh một cái tình nhân chỗ nơi ở địa phương. Tôn Minh Thánh tuy nhiên hơn năm mươi tuổi, nhưng làm người rất là háo sắc. Ở bên ngoài chung bao dưỡng sáu bảy cái tình nhân. Vinh Hưng tiểu khu cái này thì là mới nhất bao dưỡng một cái. Căn cứ Vũ Cường cung cấp tình báo cùng Phùng Kiến Hoa cung khai, Diệp Tinh theo bên trong biết được cái kia Tôn Minh Thánh đoạn thời gian gần nhất, mỗi đêm cơ bản cũng sẽ ở Vinh Hưng tiểu khu bên này qua đêm.

Đi qua gần hai mươi phút đi bộ, Diệp Tinh rốt cục từ lòng lấy đại khách sạn đến Vinh Hưng tiểu khu.

Cảnh ban đêm rất tối, không gió, vài miếng mây đen che khuất bầu trời, ngăn trở trời sao ánh trăng, khiến cho giữa thiên địa càng thêm hắc ám.

Vinh Hưng trong cư xá một tòa tòa nhà thương phẩm phòng cao đến hai mươi mấy tầng lầu, từng cái như là thẳng ống sừng sừng tại trong cư xá, khoảng chừng mười mấy 20 tòa nhà nhiều. Bên này có mờ nhạt đèn đường, hơi hơi chiếu sáng ven đường trong vườn hoa cỏ đại cây cối.

Ban đêm luôn luôn yên tĩnh, ngẫu nhiên mới có thể rất khó được nhìn thấy hai ba cái người đi đường đi ngang qua.

Diệp Tinh một đường đi lên phía trước, vòng qua hai cái rẽ ngoặt, rốt cục đến Vinh Hưng tiểu khu mười tám tòa nhà.

Tôn Minh Thánh cho tình phụ mua phòng ốc ngay tại Vinh Hưng tiểu khu thứ mười tám tòa nhà 5 là một số phòng. Hiện nhiên đêm nay Tôn Minh Thánh rất có thể thì ở phía trên qua đêm, chỉ ít có sáu bảy tầng khả năng, mặt khác ba bốn tầng có thể là tại Biệt Tinh phụ nơi đó qua đêm. Nếu như không ở nơi này lời nói, như vậy Diệp Tinh khả năng liền muốn chạy nhiều một đoạn đường.

Diệp Tinh đi vào mười tám tòa nhà phía sau vị trí, ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện mười tám tòa nhà 5 là một số phòng, đèn đang sáng lầy, hiện nhiên người trong nhà.

Theo bốn phía hai bên dò xét liếc một chút, phát hiện cũng không có người tới. Diệp Tinh lúc này ánh mắt nhất động, theo miệng túi bên trong lấy ra sớm đã chuẩn bị kỹ càng miếng vải đen che mặt, rồi sau đó nhấc lên chân khí, thi triển Kinh Công Bộ Pháp 《 Phong Ảnh Bộ 》.

Hai chân nhẹ nhàng đạp xuống đất mặt, cả người uyển như chim bay bay lên trên không, nhảy lên chính là ba bốn mét độ cao. Hai tay nhẹ nhàng khoác lên lầu hai bệ cửa sổ một bên, rồi sau đó hai tay lại vừa dùng lực, cả người lần nữa mượn lực bay lên, đến lầu ba bệ cửa sổ, như thế lặp đi lặp lại hai ba lần, Diệp Tinh rốt cục đến lầu năm phòng ngủ bên cửa sổ, ngẩng đầu theo trong phòng ngủ nhìn lại.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 106: : Kính râm nữ hài

Diệp Tinh đi vào mười tám tòa nhà phía sau vị trí, ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện mười tám tòa nhà 5 là một số phòng, đèn đang sáng lầy, hiện nhiên người trong nhà.

Theo bốn phía hai bên dò xét liếc một chút, phát hiện cũng không có người tới. Diệp Tinh lúc này ánh mắt nhất động, theo miệng túi bên trong lấy ra sớm đã chuẩn bị kỹ càng miếng vải đen che mặt, rồi sau đó nhấc lên chân khí, thi triển Kinh Công Bộ Pháp 《 Phong Ảnh Bộ 》.

Hai chân nhẹ nhàng đạp xuống đất mặt, cả người uyển như chim bay bay lên trên không, nhảy lên chính là ba bốn mét độ cao. Hai tay nhẹ nhàng khoác lên lầu hai bệ cửa sổ một bên, rồi sau đó hai tay lại vừa dùng lực, cả người lần nữa mượn lực bay lên, đến lầu ba bệ cửa sổ, như thế lặp đi lặp lại hai ba lần, Diệp Tinh rốt cục đến lầu năm phòng ngủ bên cửa sổ, ngẩng đầu theo trong phòng ngủ nhìn lại.

Bây giờ Diệp Tinh đã là võ đạo nhị trọng cảnh đỉnh phong, tiếp cận võ đạo tam trọng cảnh võ giả. Kinh công đã so trước kia cao minh rất nhiều, Địa giai kinh công 《 Phong Ảnh Bộ 》 càng là tu luyện tới nhập môn, tiếp cận cảnh giới tiểu thành. Leo lên cái tầng năm sáu lầu, đối với Diệp Tinh tới nói quả thực cũng là dễ như trở bàn tay sự việc.

Từ lầu năm bệ cửa sổ bên ngoài theo gian phòng bên trong nhìn lại.

Chỉ gặp trong phòng ngủ trống rỗng, không có người. Ngược lại phòng khách phương hướng có âm thanh truyền đến. Diệp Tinh lúc này tiến vào trong phòng, chỉ hướng phòng khách phương hướng mà đi.

Chỉ gặp trong phòng khách một cái năm sáu mươi tuổi lão đầu chính đặt ở chừng ba mươi tuổi thiếu phụ trên thân, hai người y phục nửa cời, đang điên cuồng hôn nồng lầy.

Diệp Tinh đi vào trong phòng khách, theo tiếng bước chân vang lên.

Cái kia năm sáu mươi tuổi lão đầu chính cuồng nhiệt hôn hít lầy, còn không có phát hiện Diệp Tinh. Cái kia bị ép dưới thân thể thiếu phụ ngược lại là phát hiện ra trước Diệp Tinh, chính muốn hét to lúc, Diệp Tinh dựng thẳng lên một cái Chuồng Dao, đánh vào cổ nàng bên trên, đem nàng đánh ngất đi.

Cái kia năm sáu mươi tuổi lão đầu đột nhiên bừng tỉnh, cuồng quít từ trên người thiếu phụ bò lên. Hoàng sợ hướng phía cửa bỏ chạy.

Diệp Tinh chân đạp Phong Ảnh Bộ, thân hình nhất động, đã ngăn tại lão đầu kia phía trước. Lật bàn tay một cái, một thanh dao gọt hoa quả đã xuất hiện trong tay.

"Người là ai? Người đừng giết ta. Nhập thất cướp bóc? Người muốn bao nhiêu tiền, ta cho người, đừng có giết ta!" Cái kia năm sáu mươi tuổi lão đầu thần sắc hoảng sợ, không ngừng lùi lại. Nhập thất cướp bóc giết người loại hình sự việc lão nhân này cũng đã được nghe nói không ít, trong lòng tự nhiên sợ hãi gấp, đồng thời hắn cũng nghi hoặc, lâu năm như thế cao, đại môn lại liên quân chăm chú. Nam tử trẻ tuổi này cuối cùng là thể nào lên.

"Ta không thiếu tiền." Diệp Tinh khước miệng cong lên mỉm cười, "Chớ khẩn trương, đến ngồi xuống đến, chúng ta thật tốt nói chuyện!"

"Người không thiếu tiền, vậy người muốn làm gì, người nói cái gì?" Cái kia năm sáu mươi tuổi lão đầu thần sắc hơi định. Nhìn kỹ, trước mắt nam tử này cảm thấy cũng không giống là nhập thất cướp bóc. Bình thường nhập thất cướp bóc người tranh đấu rất lợi hại nắm chặt thời gian, đi thẳng vào vấn đề trực tiếp đòi tiền, trước mắt cái này nam tử trẻ tuổi lại một bộ thảnh thơi thảnh thơi, rất nhẹ nhàng bộ dáng.

"Người chính là Tôn Minh Thánh đúng không. Minh Thánh tập đoàn lão tổng!" Diệp Tinh nói.

"Ừm!" Tôn Minh Thánh trong mắt lóe lên một tia nghi hoặc, "Người tìm ta không phải cướp bóc, vậy là người muốn làm gì?"

"Ta gọi Diệp Tinh! Người cần phải nhận biết ta." Diệp Tinh vuốt vuốt trong tay dao gọt hoa quả.

Tôn Minh Thánh một gương mặt mơ hồ nhiên biến đổi. Khăn trương nói: "Người người trẻ tuổi người khác xúc động, giết người là muốn đền mạng, người người có thể tuyệt đối đừng làm loạn! Có chuyện gì, chúng ta dễ thương lượng!"

"Thương lượng? Người cũng khi dễ đến trên đầu ta đến, thế nào cái thương lượng pháp, người nói xem." Diệp Tinh nói.

"Nếu không người đem Thảo Ngư đồ ăn cách điều chế bán cho ta, 10 triệu người xem coi thế nào?" Tôn Minh Thánh ánh mắt nhất động, nói ra.

"Ha ha, tính toán. Lười nhắc cùng người nói nhảm!" Diệp Tinh thân hình nhất động, trực tiếp bóp lấy Tôn Minh Thánh cổ họng. Làm hắn nói không ra lời. Rồi sau đó mở ra một cái bình thủy tinh nhỏ, một cỗ màu hồng nhạt khí lưu theo miệng bình phiêu tán mà ra. Cấp tốc bị Tôn Minh Thánh hút đi vào.

Cái này màu hồng nhạt khí lưu tên là \* tán, hút vào \* tán sau khi, cả người đem sẽ kéo dài một đoạn thời gian trở nên rung động, ở vào hồi gì đáp nấy trạng thái, cùng loại với thôi miên hiệu quả.

"Người gọi cái gì tên?"

"Tôn Minh Thánh!"

"Nhà ở chỗ nào?"

"Thịnh thế cấp bậc cao thự tiểu khu!"

"Vậy cái này Vinh Hưng tiểu khu đâu?"

"Là ta tiện tay mua một bộ khác nhà, bao dưỡng Mai Mai dùng."

"Trước kia người dùng heo bệnh thịt heo làm bánh nướng xốp thịt đúng không?"

"Đúng, heo bệnh thịt tiện nghi, tiết kiệm thành bản, có thể nhiều kiếm lời thật nhiều tiền!"

"Đem việc trải qua chi tiết toàn nói hết ra!" Diệp Tinh nói: "Còn có tất cả liên quan tới người phạm pháp kiếm lời hắc tâm tiền sự tình! Cùng tham dự người."

Tôn Minh Thánh mí mắt buông xuống, hai mắt vô thần, rồi sau đó bắt đầu tự thuật, êm tai nói.

Diệp Tinh suy nghĩ cảm điện thoại di động bắt đầu thu âm quay chụp video.

Một hai phút đồng hồ sau, thu hoàn tất, hết thầy giải quyết.

"Cái này Tôn Minh Thánh thật đúng là cái gian thương, vì nhiều kiếm tiền, liều mạng nghiền ép thành bản. Hắn nói những chuyện này, đầy đủ hấn ngòi vài

chục năm nhà tù." Diệp Tinh lúc này thu hồi điện thoại di động, rồi đi Vinh Hưng tiểu khu.

Sau đó sự việc, Diệp Tinh chỉ cần khiến người ta đem cái này thu âm truyền đến cảnh sát trong tay là được. Cái này thu âm đã bàn giao tất cả mọi chuyện đi qua, chỉ cần tìm hiểu nguồn gốc, rất dễ dàng liền có thể đem Tôn Minh Thánh tất cả mọi chuyện tra cái tra ra manh mối.

Cảnh ban đêm như mực, trên đường cái xe tới xe đi.

"Hô, trời sáng tiêu tụ tụ cái bữa ăn, liền có thể về La Huyện. Ba ngày thời gian, Đại Hà Bang bên kia hẳn là cũng hợp nhất đến không sai biệt lắm, có Đại Hà Bang làm bảo an đội, tại võ lâm đại lục sinh ý có thể đại triển tay chân." Diệp Tinh thâm nghĩ trong lòng, chính quy vạch lên tương lai, bỗng nhiên ánh mắt nhất động, không khỏi nhìn hướng về phía trước, sắc mặt hơi đổi một chút, trực tiếp mở ra 《Phong Ảnh Bộ》xong đi lên.

Chỉ gặp con đường phía trước màu trắng vắn bên trên, một cái trên mặt mang theo khẩu trang cùng kính râm nữ hài tử chính là một vừa nhìn điện thoại di động, một bên đi lại, bởi vì đi chậm, vắn đèn xanh đã hoán đổi thành đèn đỏ. Nàng hồn nhiên không có phát giác một chiếc xe buýt chính chỉ hướng nàng bên này nhanh chóng chạy mà đến.

"Két!"

Một đạo chói tai khẩn cấp thẳng xe âm thanh vạch phá yên tĩnh bầu trời đêm, đem trên đường mọi người ánh mắt đều hấp dẫn tới.

Kính râm nữ hài đột nhiên giật mình tỉnh lại, trong nháy mắt dọa đến hoa dung thất sắc, 'xoạch' một tiếng, trong tay điện thoại di động trực tiếp rớt xuống đất. Một đôi rung động lòng người trong đôi mắt đẹp tràn ngập vẻ hoảng sợ.

Chỉ gặp cái kia xe tải tuy nhiên phanh lại, nhưng bởi vì khoảng cách tương đối gần, lại là khẩn cấp thẳng xe, tại quán tính tác dụng dưới, vẫn như cũ lấy cực nhanh tốc độ vọt tới cái kia kính râm nữ hài.

Bốn phía rất nhiều người đi đường cũng nhin không được nhắm mắt lại, không đành lòng nhìn thấy cái kia thảm liệt huyết tinh một màn.

Ngay tại cái này trong khoảng điện quang hỏa thạch ——

"Bạch!"

Bỗng nhiên một bóng người lấy cực nhanh tốc độ chọt lóe lên, một cái nháy mắt đã đi tới kính râm nữ hài bên cạnh. Chỉ gặp hần cánh tay phải khê cong, cấp tốc kéo qua kính râm nữ hài cái kia mềm mại vòng eo, hướng phía trước mang hai, ba bước.

"Sư!"

Kính phong dập trùng, xe tải sát hai người sau lưng y phục lướt qua đi, trợn vện trượt xa ba, bốn mét vừa rồi ngừng tại phía trước ngã tư đường trung ương.

Cái này bắt chọt tới đến biến cố, nhất thời làm rất nhiều người đi đường thốt nhiên biến sắc.

"Tai nạn xe cộ, xảy ra tai nạn xe cộ, mau báo cảnh sát!"

"A, người thật giống như không có việc gì, mau nhìn bên kia!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 107: : Hợp lớp

:

Đến, lặp lại 105 chương đêm tối không gió, đã sửa đổi thành 106 chương kính râm nữ hài. Tối hôm qua tác giả hậu thuẫn tốt thế, tuyên bố mới biến thành hai chương. Bây giờ sửa đổi trở về! Thật tình không cần thiết đi có mấy Qidian tiền phát lặp lại chương tiết, chỗ bình luận truyện còn có người nói ta lừa gạt tiền, bên trong mấy cái đều là không có fan giá trị tài khoản, ta trong nháy mắt hiểu rõ cái gì.

Lối đi bộ phía trên rất nhiều người đi đường hướng một bên nhìn lại, chỉ gặp một tên nam tử trẻ tuổi chính ôm lấy cái kia mang khẩu trang kính râm nữ hài vòng eo, đem nàng cứu được. Trong tường tượng huyết tinh một màn cũng chưa từng xuất hiện, tất cả mọi người hơi hơi thở phào.

Giờ phút này, kính râm nữ hài kính râm đã rút xuống đất, lộ ra một đôi mắt lệ làm rung động lòng người mi mắt, như mực con người chính ngơ ngác nhìn Diệp Tinh.

"Đi đường thời điểm đừng nhìn cái gì điện thoại di động, quá nguy hiểm biết không! Vừa rồi đèn xanh đều qua, người còn tại trên đường cái đi!" Diệp Tinh nhướn mày, trầm giọng nói ra. Vừa rồi cứu cô bé này, hoàn toàn là xuất phát từ bản năng phản ứng. Dù sao cái này là mình đủ khả năng sự việc, tiện tay mà thôi mà thôi. Đã gặp được, có thể cứu một cái mạng, Diệp Tinh vẫn là sẽ ra tay.

Lúc này, cái kia đại lái xe tải vội vàng theo xe tải phòng điều khiển phía trên nhảy xuống, cuống quýt chạy tới, cái trán tràn đầy khăn trương mồ hôi lạnh, "Thật xin lỗi, thật xin lỗi, hai vị như thế nào, có sao không, thật xin lỗi, ta "

"Hiện tại nói xin lỗi hữu dụng không, người lái xe thời điểm thế nào không chú ý điểm, vẫn bên trên có người, cũng không biết sớm một chút phanh lại. Còn kém như vậy một điểm, một đầu tuổi trẻ sinh mệnh liền bị người mang đi!" Diệp Tinh âm thanh lạnh lùng nói. Vừa rồi tình huống rất khẩn cấp, chỉ kém như vậy một điểm thì không kịp cứu người. Dù sao xe tải trọng lượng rất nặng, quán tính cũng vô cùng mãnh liệt.

"Thật xin lỗi a, thật thật xin lỗi, là ta đáng chết, hai ngày này đi đường. Tối hôm qua lại suốt đêm lái xe, thực sự quá buồn ngủ. Vừa rồi không cẩn thận chộp mắt, vừa mở ra mắt đã tới không kịp phanh lại. Vị tiên sinh này thật rất xin lỗi." Cái kia đại lái xe tải vội vàng bồi tội. Xin lỗi liên tục : "Bạn gái của người có hay không dừng phải xe, nếu không ta mang hai vị đi bệnh viện làm kiểm tra đi. Thật thật xin lỗi. Còn mời hai vị có thể tha thứ ta!"

"Ách, chúng ta không phải người yêu, ta còn không có bạn gái đâu, khác đoán. Ta vừa rồi chỉ là đi ngang qua, thuận tay mà làm." Diệp Tinh theo đại lái xe tải nói : "Người đều lời nói hẳn là không cái gì sự tình, ta cứu vẫn là thắng kịp thời. Có điều người đến hướng vị mỹ nữ kia xin lỗi, cái này là giữa các người sự việc, ta còn có việc liền đi trước." Nói. Diệp Tinh lúc này quay người hướng phía trước đi đến.

Cái kia đại lái xe tải liền vội cúi đầu cúi người theo kính râm cô bé nói xin lỗi, kính râm nữ hài lấy lại tinh thần, ngốc trẻ hai mắt khôi phục một chút linh động.

"Uy, người đứng lại!" "Đừng đi a, uy, đứng lại cho ta!"

Diệp Tinh chính tại phía trước đi tới, phía sau bỗng nhiên truyền đến một trận nữ tử thanh thúy êm tai tiếng gọi âm ỉ, không khỏi quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy là cái kia kính râm nữ hài đang kêu Diệp Tinh.

Cái này kính râm nữ hài đáng người hoạt bát tinh tế, mang trên mặt khẩu trang, thấy không rõ khuôn mặt. Một đôi thanh tịnh như mực con người chính nhìn lấy Diệp Tinh. Theo Diệp Tinh là lên.

"Ách, người gọi ta, có cái gì sự tình sao?" Diệp Tinh không khỏi hỏi.

"Người người gọi cái gì tên?" Kính râm nữ hài nhăn nhó chần chờ. Hỏi.

"Ách, hỏi tên của ta làm gì?" Diệp Tinh nghi ngờ nói.

"Ta vừa rồi kém chút liền không có mệnh, người cứu ta, trở về sau ta muốn mời người ăn cơm cảm tạ người! Người chỉ muốn nói cho ta biết tên, ta thì có thể tìm tới người á." Kính râm cô bé nói.

"Há, dạng này a. Ta họ Lôi, tên một chữ một chữ Phong. Vừa rồi cũng liền tiện tay mà thôi mà thôi, không cần cảm tạ ta. Ta có việc liền đi trước! Bái bái!" Diệp Tinh nói lúc này quay người bước nhanh hướng phía trước đi đến, thuận tay mà làm. Tuy nhiên cứu người khác nhất mệnh, nhưng thực cũng không có ra bao nhiêu lực. Diệp Tinh thật đúng là không nghĩ tới muốn người khác báo đáp.

"Họ Lôi. Tên một chữ một chữ Phong, danh tự nghe thế nào cảm giác có chút quen tai!" Kính râm nữ hài nhìn qua Diệp Tinh rồi đi bóng lưng. Trong đôi mắt đẹp có một tia cổ quái cùng nghi hoặc, tự lẩm bẩm : "Họ Lôi, tên một chữ một chữ Phong, Lôi Phong? Không phải liền là Lôi Phong sao!"

"Tên lừa đảo, tên này thế mà lừa phỉnh ta. Tức chết ta! Hừ, bản cô nương mời khách, bao nhiêu người xin đều không có cơ hội đây. Tên này không đến liền không đi, hừ! Tên lừa đảo!" Kính râm nữ hài trong đôi mắt đẹp có vẻ tức giận, ánh mắt vô cùng phức tạp, oán hận dậm chân một cái, quay người cũng rời đi nơi này.

Phúc Thị ban đêm, một tòa tòa nhà nhà cao tầng đèn nê ông lấp lánh không yên, tản ra bảy màu ánh đèn. Cho bầu trời đêm tăng thêm mấy phần như mộng ảo sắc thái.

Trở lại lộng lẫy đại khách sạn sau, Diệp Tinh tiếp tục cố gắng tu luyện, cho đến ngày thứ hai chạng vạng tối, lão tử Trịnh một mình điện thoại đánh tới, vừa rồi mở ra Porsche tiến về Long Vịnh từ lâu.

Long Vịnh từ lâu là trong nhóm đồng học thương lượng xong sau định từ lâu.

Ước định thời gian là chạng vạng tối 6 điểm, hiện tại khoảng năm giờ rưỡi, hoàn toàn tới kịp.

Hai mươi phút sau, Diệp Tinh rốt cục đến Long Vịnh từ lâu, tùy tiện tìm chỗ đậu, đem xe ngừng tốt sau. Lúc này chỉ hướng từ lâu cửa chính đi đến.

Từ lâu này chiếm diện tích rất lớn, nhìn qua có chút đại khí mệnh mông.

Diệp Tinh mới vừa đi tới Long Vịnh tửu lâu cửa lúc, phát hiện trong lớp mấy cái đồng học đã ở nơi nào các loại. Tổng cộng bảy nam ngũ nữ, đều là lưu tại Phúc Thị công tác đồng học. Diệp Tinh tức xá lão đại Lâm Quế Sơn cùng lão tứ Trịnh nhất mệnh thỉnh linh cũng ở chính giữa, lão đại Lâm Quế Sơn bây giờ đang ở một nhà xí nghiệp tư nhân công ty làm bài quảng cáo, xem như chuyên nghiệp cùng một. Lão tứ Trịnh một mình làm người suy nghĩ so sánh nhảy thoát, rõ ràng Học Văn học chuyên nghiệp, tốt nghiệp sau trực tiếp làm lên thầy thuốc ngành nghề tới. Chủ yếu là gia gia hắn là một vị lão trung y, hắn từ nhỏ đã theo gia gia hắn học qua Trung y, đừng nói, tiểu tử này thật là có có chút tài năng. Tại Phúc Thị mở một nhà chỗ khám bệnh, sinh ý cũng không tệ lắm, rất có dư luận.

Hắn mấy vị đồng học theo thứ tự là phạm Mika, Vương Chí Vân, bành bạn sáng bọn người, đều là người quen cũ.

"Lão tam người mới đến nha!"

"Tinh Tử, rốt cục tới."

"Diệp Tinh, đã lâu không gặp nha!"

Từng cái đồng học nhao nhao chào hỏi.

"Ha-Ha, đã lâu không gặp." Diệp Tinh cười nói : "Mọi người thế nào đều đứng tại cửa ra vào, không đi lên trước sao?"

"Tại đang chờ người, đợi người cùng lên đi." Lão đại Lâm Quế Sơn có chút phản khởi nói.

"Ừm, dù sao cũng nhanh 6 điểm, vậy liền cùng tiến lên đi thôi." Diệp Tinh ánh mắt nhìn Hưởng lão đại Lâm Quế Sơn, phát hiện Lâm Quế Sơn thần sắc có chút tiêu tụy mỗi một, lúc này đi qua, vỗ vỗ Lâm Quế Sơn bả vai, ân cần nói : "Lão đại, gần nhất như thế nào, ta nghe lão tứ nói trong nhà người giống như ra chút chuyện, đến cùng cái gì sự tình, cần muốn trợ giúp sao?"

"Không có việc gì, một chút chuyện nhỏ mà thôi. Đã giải quyết, lão tứ tiểu tử này thì yêu lắm miệng." Lâm Quế Sơn nói.

Mọi người lại chờ một lát, vừa vặn sáu giờ thời điểm, một tên đồng học khoan thai tới chậm chạy đến.

"Luu Hầu Tử người mẹ nó thế nào mỗi lần đều đến trễ, khi đi học sau đó là như thế này, tụ hội thời điểm cũng là như thế này." Từ cửa lầu chúng đồng học nhao nhao cười nắc nẻ.

"Hắc hắc, đây không phải quen thuộc nha, trong thời gian ngắn cũng sửa không được! Dù sao ta không có đến trễ, vừa vặn 6 điểm, một điểm không nhiều, một phần không thiếu. Ta đứng giờ đi!" Tên kia ngoại hiệu 'Luu Hầu Tử' đồng học đắc ý cười nói : "Đúng, người cần phải đều đến đông đủ đi, nên đi lên."

"Không có đâu, còn kém một cái!"

"Người nào nha, ngoại tào, thế mà so ta còn trễ, vậy liền thật đến trễ!"

"Còn có thể là ai, Vệ Tuấn Siêu thôi!"

"Ta thì đoán được, Lão Vệ không được a, quá hàng hiệu!"

"Tính toán, khó được mọi người cùng nhau tụ họp một chút, chờ một chút đi!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 108: : Long Vịnh tửu lâu

:

Mười cái đồng học tại tửu cửa lầu một bên nói chuyện phiếm vừa chờ người, trong nháy mắt chính là mười mấy phút đi qua. Thì thích lên nét phải đợi người vẫn như cũ không .

"Thế nào chuyện, Lão Vệ thế nào còn chưa tới a!"

"Cái này đều hơn sáu giờ, hôm qua tất cả mọi người nói tốt, người nào đều không cho đến trễ!"

"Chúng ta cũng đứng tại đây chờ đợi, không bằng đi phòng khách chờ hán đi!"

"Ta đồng ý, ta đứng chân đều có chút chua."

"Cái này không tốt lắm đâu, Lão Vệ như vậy thích sử điện, chúng ta không đợi hán lời nói, hán chỉ sợ sẽ không cao hứng."

Chúng đồng học hai mặt nhìn nhau, Diệp Tinh suy nghĩ buông buông tay, cười nói : "Ta không có vấn đề, xem các người đi, ta theo đại chúng."

"Nếu không ta gọi điện thoại, hỏi một chút nhìn hán ở đâu?"

"Ừm, hỏi trước một chút nhìn người ở đâu."

"Không cần đánh, ta vừa mới phát Wechat hỏi, hán nói hán lập tức tới ngay, giống như có chút việc trì hoãn, muốn chúng ta chờ một chút."

"Vậy được đi, chờ một lát nữa đi."

"Lại nói lớp chúng ta tốt nghiệp những bạn học này bên trong, giống như thì cái kia Vệ Tuấn Siêu lẫn vào tốt nhất đi!"

"Ừm, hán cũng có xe, hoa chừng ba mươi vạn vừa mua một cái xe mới. Tên kia công tác mấy tháng đã là công ty Giám đốc điều hành."

"Thôi đi, cái gì công ty Giám đốc điều hành, còn không phải có cái tốt cha. Nhà kia công ty có cha hán cổ phần, sau khi đi môn!"

"Dựa vào hơi cha bản thân cũng là một phần thực lực a, ai bảo người không có tốt cha. Ngoan ngoãn chờ ở tại đây đi, nịnh bợ tốt hán, nói không chừng có thể giới thiệu công việc tốt cho người."

"Ai mà thèm đâu, ta tiền lương tuy ít. Nhưng sống được tự tại, mới không muốn nợ người nhân tình. Thấp kém bị khinh bỉ."

"Xã hội bây giờ có bộ dáng như vậy, chúng ta cần phải thuận theo trào lưu đi, Lưu Hầu Từ người không thể làm như vậy được, rất khó ra mặt, người tính cách này đến sửa đổi một chút."

Mọi người lúc này tại từ cửa lầu bên cạnh vừa chờ người, một bên nói chuyện nói chuyện phiếm.

Long Vịnh từ lâu sinh ý rất không tệ. Rất nhiều khách hàng vừa nói vừa cười lui tới khi ra vào. Phần lớn là một số kết hôn hoặc là thăng quan niệm vui loại hình. Ở chỗ này xử lý tiệc rượu, còn có một số đồng học đồng sự bằng hữu tụ hội loại hình đồng dạng cũng lại ở chỗ này đặt trước vị trí liên hoan.

Ước chừng lại qua mười phút đồng hồ, một cỗ màu đen gió đông âm thanh thiên nhiên lái vào Long Vịnh từ lâu, chỉ hướng từ lâu bãi đỗ xe vị trí mà đi.

"Vệ Tuấn Siêu rốt cục tới."

"Làm sao, ở đâu?"

"Nhìn thấy chiếc kia màu đen gió đông âm thanh thiên nhiên không, cái kia bảng số xe cũng là hán xe. Đã lái hướng bãi đỗ xe, cần phải rất nhanh liền đến."

Mọi người đang nói, quả nhiên không bao lâu, bãi đỗ xe phương hướng trong đám người đi tới một nam một nữ hai người. Tuổi chừng hai mươi ba hai mươi bốn tuổi, ăn mặc rất là sành điệu. Trong tay hai người đều dẫn theo hai túi to đồ, vật, cũng không biết bên trong là cái gì, nhìn qua rất nhiều. Thật nặng bộ dáng.

Nam kia tự nhiên là Vệ Tuấn Siêu, nữ rất là thời thượng tinh lệ, Diệp Tinh cùng chúng đồng học cũng không nhận ra, có điều nhìn hai người cái kia thân mật trình độ, suy đoán hán là Vệ Tuấn Siêu bạn gái đi.

"Ha-Ha, chứ vị đồng học, không có ý tứ. Để cho các người đợi lâu." Vệ Tuấn Siêu cười vang nói, nắm hán bạn gái tay đi tới.

"Tuấn Siêu làm thời ra cái gì sự tình à, đều đến trễ nửa giờ."

"Bồi bạn gái của ta Lỵ Lỵ đi trung tâm mua sắm mua ít đồ, không có ý tứ để các vị đợi lâu Haaa....!" Vệ Tuấn Siêu cười nói. Ngoài miệng nói không có ý tứ, ngữ khí lại không có một chút không có ý tứ.

"Đã đến, người đều đến đông đủ, vậy chúng ta lên đi!"

Mười cái đồng học lúc này nhao nhao theo trong từ lâu đi đến.

"Tuấn Siêu, cái túi này đồ, vật thật nặng, người giúp ta xách đi!" Vệ Tuấn Siêu bạn gái Vu Hỷ Ly nói ra.

"Nói cho người không muốn mua như thế nhiều, người còn mua. Ta đều đã xách một túi, người còn để cho ta xách!" Vệ Tuấn Siêu nhướng mày, sắc mặt có chút không vui, ánh mắt bỗng nhiên nhìn hướng về phía trước Lâm Quế Sơn, vội vàng hô : "Quế Sơn, tới dưới."



Giờ phút này Lâm Quế Sơn đang cùng Diệp Tinh, Trịnh Nhất Minh đi cùng một chỗ. Túc xá bốn cái anh em bên trong, lão đại Lâm Quế Sơn, lão tam Diệp Tinh cùng lão tứ Trịnh Nhất Minh đều tại Phúc Thị, chỉ có lão nhị Tiểu Lập Hoành bởi vì không có ở Phúc Thị công tác, cho nên không cách nào đuổi tới tham gia lần tụ hội này. Bốn cái anh em quan hệ đều rất tốt, lần này tụ hội mười cái đồng học căn cứ quan hệ nhẹ sơ cũng chia thành mấy cái tiểu đoàn thể, mỗi người tán gẫu. Diệp Tinh cùng Lâm Quế Sơn, Trịnh Nhất Minh tự nhiên cũng tạo thành một cái tiểu đoàn đội.

"Diệp Tinh, Nhất Minh, Vệ Tuấn Siêu gọi ta, ta trước đi một chuyến. Tạm thời xin lỗi không tiếp được, hai người các ngươi trước trò chuyện." Lâm Quế Sơn ánh mắt áy náy, theo Diệp Tinh cùng Trịnh Nhất Minh nói tiếng sau, liền hướng Vệ Tuấn Siêu bên kia đi đến.

"Tuấn Siêu, tìm ta có cái gì sự tình sao?" Lâm Quế Sơn sắc mặt chất lên vẻ tươi cười, đi vào Vệ Tuấn Siêu cùng Vu Hưu Ly trước người.

"Há, cũng không có cái gì sự tình? Ly Ly nàng là nữ sinh, cái túi này đồ, vật có chút nặng, ngươi hỗ trợ nói một chút đi." Vệ Tuấn Siêu nói ra.

"Ừm, tốt." Lâm Quế Sơn vội vàng tiếp nhận Vu Hưu Ly trong tay cái kia túi lớn, trong túi cảm thấy chứa rất nhiều đồ vật, thẳng chìm

"Tuấn Siêu, không có việc khác, vậy ta đi trước." Lâm Quế Sơn dẫn theo túi lớn, quay người hướng phía trước đi đến.

"Chờ một chút." Cái kia Vệ Tuấn Siêu bạn gái Vu Hưu Ly bỗng nhiên gọi lại Lâm Quế Sơn, theo Vệ Tuấn Siêu nói : "Tuấn Siêu, ngươi cái này đồng học thân thể cường tráng, ta nhìn hấn khí lực lớn rất lợi hại, nếu không đem ngươi cái kia túi cũng cho hấn xách đi!"

Vệ Tuấn Siêu ánh mắt nhất động, trong mắt lóe lên một tia ý động, không khỏi nhìn về phía Lâm Quế Sơn, mồm mép động động cười nói : "Điều này sao có ý tốt đây."

"Không có việc gì, hai túi đồ, vật mà thôi, ta khí lực lớn, cho ta xách đi." Lâm Quế Sơn trên mặt vội vàng có nặn ra vẻ tươi cười, lúc này tiếp nhận Vệ Tuấn Siêu trong tay cái kia túi lớn.

Hai cánh tay hơi hơi trầm xuống một cái, Lâm Quế Sơn một tay một cái, hai cánh tay phân biệt dẫn theo hai cái túi lớn, theo trong tửu lâu đi đến.

Trong tửu lâu, Diệp Tinh nhìn về phía bên ngoài, nhíu mày, nghi ngờ nói : "Lão tứ, lão đại đây là thế nào chuyện, vì sao muốn giúp cái kia Vệ Tuấn Siêu mang đồ?"

"Ta thế nào biết, ta hỏi hấn hấn lại không nói. Lão đại thì một Muộn Hồ Lô, quá thành thật, dễ dàng bị người khi dễ." Trịnh Nhất Minh lắc đầu gật đừ nói.

Lúc này, Lâm Quế Sơn dẫn theo hai đại túi đồ vật đi tới, "Lão tam, lão tứ các ngươi thất thần làm gì, chúng ta lên lầu đi, đặt trước phòng khách tại lầu hai bên trái nhất."

"Không phải vậy a, ta nói lão đại, ta hỏi ngươi chuyện này a, ngươi làm gì giúp Vệ Tuấn Siêu mang đồ, chính hấn cũng không phải không có tay không có chân. Đây cũng không phải là làm việc tốt, ngươi dạng này, người khác hội đem ngươi trở thành ngu ngốc nhìn." Trịnh Nhất Minh bất mãn nói.

"Cái gì ngốc hay không ngốc từ, giữa bạn học chung lớp giúp đỡ chút lại không cái gì. Vệ Tuấn Siêu không có cái gì khí lực, ta giúp đỡ nói một chút mà thôi." Lâm Quế Sơn nói ra, sắc mặt có chút mờ mịt. Trong mắt lướt qua vẻ cô đơn cùng bất đắc dĩ, cấp tốc bị Diệp Tinh bắt được.

"Lão đại hấn chỉ sợ có cái gì tâm sự! Chẳng lẽ có việc cầu người?" Diệp Tinh ánh mắt chớp động, trầm giọng nói : "Lão đại, ta giúp ngươi xách đi." Nói liền thân thủ chụp vào Lâm Quế Sơn trong tay cái túi.

"Không cần, không cần, ta đây sự tình, sao có thể phiền phức lão tam ngươi!"

Lâm Quế Sơn vội vàng muốn né tránh, bất quá hấn không phải Diệp Tinh đối thủ, cũng không biết thế nào, bị Diệp Tinh một trao, hai cái cái túi liền đến Diệp Tinh trong tay.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 109: : Luận Tiên Vị Lão Ngư

:

"Ly Ly, người thật đúng là sẽ đau lòng lão công ta. Bài này từ thù phát "

"Hắc hắc, đó là đương nhiên. Có điều cái kia ngọc đại cá tử thế nào như vậy nghe lời? Để hấn xách, hấn còn thật xách."

Đội ngũ phía sau Vệ Tuấn Siêu cùng hấn bạn gái Vưu Hiểu Ly hai người bàn luận xôn xao, một bên nắm tay, một bên cười khẽ.

Phía trước Diệp Tinh hai lỗ tai nhất động, không khỏi nhướn mày. Vệ Tuấn Siêu cùng Vưu Hiểu Ly âm thanh nói chuyện rất nhẹ, nếu là người bình thường lời nói, khẳng định nghe không được. Có điều Diệp Tinh chính là võ đạo nhị trọng cảnh đỉnh phong võ giả, thính lực và thị lực, thậm chí năng lực nhận biết đều viễn siêu thường nhân. Vệ Tuấn Siêu cùng Vưu Hiểu Ly nói chuyện, không sót một chữ tất cả đều rơi vào Diệp Tinh trong tai, khiến Diệp Tinh rất lợi hại không thoải mái. Lão đại Lâm Quế Sơn giúp bọn hấn mang đồ, bọn họ chẳng những không có nửa điểm cảm kích ngược lại còn chế giễu Lâm Quế Sơn là ngọc đại cá tử, cái này không khỏi có chút quá mức. Có điều cân nhắc cho tới hôm nay là họp lớp, tất cả mọi người gần nửa năm không gặp mặt, khó được tập hợp một chỗ, Diệp Tinh cũng không muốn làm không thoải mái. Nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, tạm thời nhẫn qua. Dù sao cái này hai tử to đồ, vật cũng không có cái gì, đối với người bình thường tới nói có lẽ rất nặng đi, nhưng đối với Diệp Tinh tới nói, cái kia trọng lượng thì theo hai mảnh gà - mao không sai biệt lắm, không có áp lực chút nào.

Chúng đồng học đặt trước phòng khách Long Vịnh từ lâu hai hai là sáu phòng Vip.

Long Vịnh từ lâu trang trí đại khí trang nhã, dưới đất là đá cẩm thạch trải thành, sắc điệu phối hợp rất là phối hợp tự nhiên. Trong đại sảnh bày biện từng trương bàn tròn, trên bàn bày đầy từng đạo từng đạo mỹ vị món ngon, rất nhiều khách hàng vây quanh bàn tròn mà ngồi, chính ăn đến quên cả trời đất. Toàn bộ trong sảnh đều tản ra các món ăn ngon món ăn mùi thơm, từng cái phục vụ viên lui tới ở giữa, lục tục ngo ngoe đem một bàn mâm đồ ăn phẩm bưng lên bàn ăn xoay.

Trong sảnh vô cùng náo nhiệt, một bàn bàn khách hàng, mọi người một bên ăn uống, một bên tán gẫu. Thở ngưu bức thở ngưu bức, nói chuyện nói chuyện.

Mười cái đồng học đi vào lầu hai đại sảnh sau, dọc theo đại sảnh lối đi nhỏ đi lên phía trước một khoảng cách. Rót cục đến hai là sáu phòng Vip, từng cái lúc này ẩn lấy chỗ ngồi nhập tọa.

Trong rạp có chút rộng rãi, có một cái bàn tròn lớn. Bàn bên trên có một cái pha lê đĩa quay, món ăn đều là thả ở phía trên chuyển động. Đợi chút nữa mang thức ăn lên sau khi. Muốn ăn cái gì, chỉ cần mình chuyển động pha lê đĩa quay, muốn dùng bữa phẩm chuyển tới trước mặt là đủ. Bàn tròn bốn phía bày biện mười mấy điều ghế bành tử, trong phòng còn có một đài bao quát bình phong Tivi LCD treo trên vách tường, đang phát hình truyền hình tiết mục cung cấp người quan sát.

Theo mọi người ngồi xuống, không bao lâu, liền có một vị phục vụ viên cầm thực đơn đi tới.

Vệ Tuấn Siêu việc nhân đức không nhường ai địa tiếp nhận trong tay người bán hàng Menu, theo chúng nhân nói : "Mọi người tới xem một chút. Yếu điểm cái gì sao?"

"Không có việc gì, người trước điểm đi." Có đồng học nói ra.

"Vậy ta thì không khách khí, cái này không tệ, còn có cũng không tệ, a, ta không nhìn lầm đi, cái này Long Vịnh từ lâu thế mà cũng có Tiên Vị Lão Ngư?" Vệ Tuấn Siêu bỗng nhiên hai mắt sáng lên.

"Vâng, cái này Tiên Vị Lão Ngư là mới nhất đứng đầu đồ ăn, chúng ta Long Vịnh từ lâu tại La Huyện bên kia khá liên quan, mới lấy tới một số đến bán. Toàn bộ Phúc Thị tổng cộng cũng liền ba năm nhà từ lâu có thể lấy được Tiên Vị Lão Ngư bán quyền." Phục vụ viên kia mỉm cười nói.

"Không nói. Cho ta điểm một đầu Tiên Vị Lão Ngư đi! Cần phải còn có hàng đi." Vệ Tuấn Siêu thêm ăn vô cùng, vội vàng nói.

"Tuấn Siêu, Tiên Vị Lão Ngư là cái gì. Nhìn người bộ dáng, giống như ăn thật ngon!" Có đồng học nhất thời hỏi.

Tiên Vị Lão Ngư tại La Huyện là nóng nẩy đứng đầu đồ ăn, danh khí tăng trưởng rất nhanh, có điều bởi vì xuất hiện thời gian ngắn ngủi, tổng cộng cũng liền một hai tháng, cho nên còn chưa tới mọi người đều biết cấp độ. Mà lại Tiên Vị Lão Ngư giá cả cũng hơi đắt, người tiêu thụ đám người cũng phần lớn là một số khá giả có chút ít tiền đám người.

"Tiên Vị Lão Ngư ta nghe nói qua, lần trước nghe một người bạn nói lên, đối Tiên Vị Lão Ngư khen không dứt miệng. Giống như ăn rất ngon!"

"Ừm, ta cũng đã được nghe nói. Tiên Vị Lão Ngư dư luận phi thường tốt, một mực rất muốn ăn ăn nhìn. Cuối cùng tốt bao nhiêu ăn."

Có đồng học hiếu kỳ vô cùng, tiến tới, ánh mắt hướng Menu phía trên quét qua, nhìn thấy giá cả kia lúc, không khỏi có chút mắt tròn nói : "1000 khối tiền? Không có lầm chứ, điều này sao như thế quý, một con cá 1000 khối tiền!"

"Rất đắt nha, nếu không chúng ta không điểm cái này đi!"

"Xác thực rất đắt, ta cảm thấy một con cá cho dù tốt ăn cũng ăn ngon không đi nơi nào, vẫn là đổi điểm khác đi!"

Có mấy cái đồng học đề nghị.

"Các người hiểu cái gì!" Vệ Tuấn Siêu bữu môi nói : "Tiên Vị Lão Ngư chính là La Huyện đặc sản, mùi vị đó quả thực thì là nhân gian tiên vị, ăn sau khi,

toàn thân ẩm áp, dễ chịu cực. Món ăn này nóng này, luôn luôn có tiền mà không mua được. Các ngươi không ăn tuyệt đối sẽ hối hận."

"Ta cũng rất muốn ăn, có điều giá cả có chút quý, ăn không nổi a."

"Xác thực, một con cá đều gần như so được với ta nửa tháng tiền lương."

"Đồ tốt đương nhiên quý, ta cảm thấy thực chúng ta mười mấy người mỗi người chia sẻ một chút, 1000 nguyên bình quân một người cũng chỉ muốn mấy cái mười đồng tiền mà thôi."

"Nói có đạo lý, có điều một con cá mười mấy người phân, không khỏi quá khó coi điểm đi. Một người có thể ăn mấy ngum? Một ngum? Ăn không đủ no a, thật là xa xỉ!"

"Một ngum thì một ngum, dù sao chúng ta thì nếm thử tươi, nhìn xem có phải là thật hay không có Vệ Tuấn Siêu nói như vậy ăn ngon!"

"A, đúng, cái này Tiên Vị Lão Ngư là La huyện đặc sản, Diệp Tinh không phải liền là La Huyện người sao?"

"Đúng thế, Tinh Tử, mau nói nói cái này Tiên Vị Lão Ngư có phải là thật hay không như vậy ăn ngon."

Đồng đạo đồng học đài ghé tai đàm luận, ánh mắt không khỏi tất cả đều nhìn về phía Diệp Tinh.

Diệp Tinh đang muốn mở miệng, đối diện bỗng nhiên vang lên một đạo tiếng cười khê.

"Xùy!"

Chỉ gặp Vệ Tuấn Siêu một mặt ngạo nghễ, nói : "Không phải ta nói các ngươi, vấn đề này hỏi Diệp Tinh, hắn chỉ sợ là không biết, hỏi cũng hỏi vô dụng. Hắn mặc dù là La Huyện người, nhưng các ngươi cũng không nghĩ một chút, một đầu Tiên Vị Lão Ngư giá trị 1000 nguyên tiền. Theo ta được biết Diệp Tinh tại La Huyện đi làm, một tháng tiền lương hắn là cũng thì hai ba ngàn đi, hắn thế nào khả năng ăn lên!"

"Ách!"

Nghe Vệ Tuấn Siêu ở nơi đó dần dần mà nói, Diệp Tinh không khỏi có chút hoảng hốt, ánh mắt nhất thời cổ quái vô cùng, trong lúc nhất thời cũng không biết nên thế nào mở miệng, có loại dở khóc dở cười cảm giác, tâm tình lão phức tạp.

Nhìn thấy Diệp Tinh một mặt hoảng hốt biểu lộ, Vệ Tuấn Siêu nhất thời càng thêm khẳng định Diệp Tinh chưa ăn qua Tiên Vị Lão Ngư, nhất thời càng thêm đắc ý nói : "Tiên Vị Lão Ngư thật ăn rất ngon, danh khí đã bắt đầu chỉ hướng cả nước cấp tốc khuếch tán ra tới. Nói thật, Diệp Tinh ngươi thân là La Huyện người thế mà chưa ăn qua Tiên Vị Lão Ngư, cái này liền có chút không còn gì để nói, quá không nên nên, hội làm trò cười cho người khác. Tuy nói Tiên Vị Lão Ngư bình thường đều là có thực lực kinh tế nhân tài ăn đến lên, để ngươi lập tức tiêu hết 1000 nguyên, có thể sẽ có chút thiệt đau. Bất quá ta vẫn là đề nghị ngươi lớn nhất ăn thật khỏe ăn một lần, một tháng bớt ăn bớt mặc, tình cái ba năm trăm, hai ba tháng sau cũng có thể ăn được một đầu."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 110: : Gió cuốn mây tan

:

Long Vịnh từ lâu dù sao cũng là nhà tửu lâu, chất lượng phục vụ nhất lưu, mang thức ăn lên tốc độ rất nhanh.

Theo một bàn mâm đồ ăn phẩm bùng lên, chúng đồng học lúc này cầm lấy đĩa bắt đầu ăn, gấp thức ăn gấp thức ăn, ăn canh ăn canh, nhạc vui hòa.

"Ngọc này thơm nhất món ngon nhất, ta thích ăn nhất."

"Ừm, ta cũng cảm thấy."

"Uy! Lưu Hạo Tử ngươi com này thùng, chứa chút cho ta a! Ngoa tào, ngươi thịnh đến một bát tràn đầy, chứa chút cho ta."

"Hắc hắc, nghĩ hay lắm, ai bảo ngươi tốc độ chậm. Đúng, trong mâm còn có mấy hạt ngươi cầm lấy đi, hạt hạt đều là vất vả, cũng không cần lãng phí,

Ha-Ha."

"Hồn đàn, lão tử ăn ngươi trong chén!"

"Em gái ngươi a, ngươi canh kia muỗng đều là ngươi nước bọt, khác tìm được ta trong chén tới."

"Tôm Cua hẳn là đánh bắt đi."

"Cái này cá hấp mùi vị tốt, ta nhìn cái kia Tiên Vị Lão Ngư truyền thần kỳ sự việc, mùi vị chưa chắc có cái này cá hấp ăn ngon."

"Thế nào Tiên Vị Lão Ngư còn chưa lên đến a!"

Mọi người đang nói, cửa bỗng nhiên một cỗ mùi cá vị bay vào đến, cái kia mùi vị lập tức đem trong rạp tất cả mọi người hấp dẫn tới.

"Oa, thơm quá!"

"Cái kia bàn chẳng lẽ cũng là Tiên Vị Lão Ngư?"

"Nhìn lấy cảm giác ăn thật ngon bộ dáng."

"A a a, ta muốn ăn, ta bữa sớm đã đói khát khó nhịn!"

Chỉ gặp một tên phục vụ viên hai tay bưng một bàn cá đi tới, trong mâm chỉ có một con cá, là một đầu Thảo Ngư, nhưng là theo phổ thông Thảo Ngư lại không giống nhau, phổ thông Thảo Ngư làm được món ăn cũng liên dạng như vậy, mọi người cơ bản đều ăn rồi. Đầu này Thảo Ngư lại cùng lúc trước bọn họ gặp qua Thảo Ngư hoàn toàn khác biệt, nhìn như càng thêm mê người, cái kia tiêu tán mùi cá vị quả thực thấu nhân tâm phi, hút lấy mùi cá vị, đều có thể làm người say mê.

"Các vị, Tiên Vị Lão Ngư đến!" Phục vụ viên kia khẽ cười nói. Đem Tiên Vị Lão Ngư đặt ở bàn tròn. Những khách nhân này biểu lộ rơi ở trong mắt phục vụ viên, phục vụ viên không có chút nào kinh ngạc. Tiên Vị Lão Ngư mị lực vốn là như thế, năng gặp nhiều khách nhân làm trò cười cho thiên hạ. Đã tập mãi thành thói quen.

Phục vụ viên kia lời nói còn không nói chuyện, mọi người sớm đã cầm lấy đĩa. Con mắt chăm chú nhìn chăm chăm cái kia trong tay người bán hàng bưng Tiên Vị Lão Ngư, thời khắc chuẩn bị bắt đầu ăn. Bộ dáng kia tựa như nghèo đói sói nhìn thấy con cừu non, chuột gặp được thóc gạo. Làm phục vụ viên vừa đem Tiên Vị Lão Ngư bỏ lên trên bàn sau.

"Bạch!"

Mọi người cấp tốc động, từng đôi đĩa phi tốc mò về trên bàn cái kia bàn Tiên Vị Lão Ngư, một khối thịt cá bị gấp lên, để vào trong miệng.

"Ngọa tào, cái này ——"

"Ăn quá ngon!"

"Ăn ngon, ăn ngon cực!"

"Uy, khác đoạt a. Mọi người chú ý nhả nhặn a!"

"Nhả nhặn, nhả nhặn em gái ngươi a, chính ngươi tốc độ so với ai khác đều nhanh!"

"Mika, ngươi là nữ sinh phải chú ý tướng ăn a!"

"Ăn quá ngon, lão nương quản không như vậy nhiều!"

Mười mấy đôi đĩa mò về thịt cá, tốc độ kia quả thực có thể dùng gió cuốn mây tan để hình dung, một cái nháy mắt, chỉ một lát sau thời gian. Chính bàn Tiên Vị Lão Ngư liền bị ăn không còn một mảnh, liền đầu cá xương cá đều chưa thả qua, có cái đồng học thậm chí đem bàn ăn Từ Đồ bưng lên tới. Đem canh cá nước đều uống sạch sẽ.

"Không?"

"Cái này ăn xong?"

"Ngọa tào, ta còn muốn ăn a, làm sao đây?"

Chúng đồng học vẫn chưa thỏa mãn. Ngơ ngác nhìn qua cái kia trống rỗng bàn ăn từ.

"Thực sự ăn quá ngon, khó trách dư luận như vậy tốt!"

"Ta mới ăn hai cái liền không có, Lưu Hưu Từ tên này tới thiếu ăn ba bốn khối thịt cá."

"Ha-Ha, người tốc độ kia cùng hấn đoạt ăn, đoạt lấy à."

"Thực ta cũng mới ăn hai cái."

"Các người đều có ăn hai ba khối thịt cá, ta đặc biệt sao chỉ ăn một khối!"

"Không thể nào, tốc độ người như vậy chậm?"

"Ta ăn một khối sau, nhịn không được say mê hạ, say mê xong sau. Người hiểu được, toàn không!"

"Ha ha ha!"

"A. Đúng, ta thể nào cảm giác Diệp Tinh giống như cũng chưa ăn a!"

"Ta giống như cũng không thấy được hấn động đũa. Tinh Từ, người không ăn Tiên Vị Lão Ngư sao?" Có đồng học không khỏi nghi hoặc hỏi.

"Ta không thể nào ăn cái kia, các người ăn là được!" Diệp Tinh khẽ cười nói. Vừa rồi các bạn học đều ăn cướp Tiên Vị Lão Ngư ăn, Diệp Tinh vẫn luôn đang nhìn, cũng không có động đũa dự định. Đầu tiên, Tiên Vị Lão Ngư, Diệp Tinh muốn ăn bao nhiêu liền có thể ăn bao nhiêu, không cần thiết theo chúng đồng học đoạt. Mặt khác Tiên Vị Lão Ngư ở trong chứa có thiên địa năng lượng thực sự quá mỏng manh, mỏng manh đến cơ hồ có thể không cần tính. Dù sao Tiên Vị Lão Ngư là Diệp Tinh áp dụng Thảo Ngư đồ ăn bồi dưỡng được đến, mà Thảo Ngư đồ ăn bên trong Yêu thú thịt lại vô cùng ít ỏi, cùng những cái kia tinh bột thuốc Đông Y phối trộn cao đến mấy trăm so một. Thảo Ngư ăn chứa chút ít Yêu thú thịt đồ ăn sau, cũng mấy năm là cảm giác thuận tiện ăn. Thịt cá bên trong ẩn chứa năng lượng lại ít đến có thể bỏ qua không tính.

Diệp Tinh muốn ăn cũng là trực tiếp ăn Yêu thú thịt, mùi vị càng tốt hơn, đối tu vi càng có trợ giúp. Hoàn toàn không cần thiết đi ăn cái này năng lượng bị pha loãng gấp mấy trăm lần Tiên Vị Lão Ngư. Tại võ lâm đại lục Yêu thú chia làm cấp chín. Bồi dưỡng Tiên Vị Lão Ngư Thảo Ngư đồ ăn tất cả đều là yêu thú cấp một thịt làm. Diệp Tinh bây giờ là võ đạo nhị trọng cảnh đỉnh phong võ giả, bình thường ăn Yêu thú thịt lời nói, cũng không ăn nhất cấp. Mà chính là trực tiếp ăn cấp hai Yêu thú thịt hoặc là cấp ba Yêu thú thịt, dù sao hai ba cấp Yêu thú thịt bên trong ẩn chứa năng lượng tinh hoa muốn so yêu thú cấp một thịt nhiều rất nhiều. Tập võ phương diện, chọn Yêu thú thịt bình thường đều là chọn đồng cấp. Đẳng cấp quá thấp, năng lượng quá mỏng manh, không có cái gì dùng. Đẳng cấp quá cao, năng lượng tinh hoa lại quá to lớn. Bởi vậy, phần lớn là lựa chọn đồng cấp. Võ đạo nhất trọng cảnh võ giả lúc thời điểm tu luyện, cơ bản đều là phục dụng yêu thú cấp một thịt, võ đạo nhị trọng cảnh võ giả lúc thời điểm tu luyện cũng chính là phục dụng cấp hai Yêu thú thịt.

Tiên Vị Lão Ngư năng lượng quá mỏng manh, đối với người bình thường tới nói, có lẽ còn có một chút tác dụng, có thể thay đổi một cách vô tri vô giác địa cải thiện một chút xú thể chất. Nhưng đối với Diệp Tinh tới nói căn bản không có cái gì dùng.

"Cái gì? Tinh Từ, người một chút khối cũng chưa ăn?"

"Cái này không hợp Logic a, như thế tốt ăn thịt cá người thì một điểm không tâm động?"

"Đúng a, chúng ta đều nhanh thêm chết, người thể mà thành thoi thành thoi một khối cũng chưa ăn."

Chúng đồng học nghi hoặc vô cùng nói.

"Ha-Ha, ta không ăn, các người thể nào còn không vui. Phải biết ta ăn ít một khối, các người thì ăn nhiều một khối chứ sao." Diệp Tinh cười nói.

"A, cũng đúng a! Ha-Ha, có điều người không có ăn thịt cá, cái này Tiên Vị Lão Ngư tiền, người cũng không cần ra. Chúng ta những thứ này ăn qua thì trả."

"Ai, cái này có thể thế nào xử lý, ăn Tiên Vị Lão Ngư sau, ta phát hiện ta đồ ăn khác đều tê nhạt vô vị!"

"Ta cũng vậy, mùi vị đó thật quá tuyệt."

"Bàn này mang thức ăn lên cũng không thể lãng phí còn là bao nhiêu ăn một chút xú đi!"

Chúng đồng học một bên tán gẫu, ngẫu nhiên cũng kẹp lên một hai ngụm đồ ăn ăn, đồng thời cũng nhìn xem tivi.

Giờ phút này, phòng khách trên vách tường tivi chính phát hình giải trí tin tức, rất nhiều ký giả đang phỏng vấn một cái nữ minh tinh. Cái kia nữ minh tinh đại khái chừng hai mươi, dung nhan cực kì xinh đẹp, lông mi dài tiếp theo song như mực mi mắt rung động lòng người vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 111: : Trong rạp tranh luận

:

"Mau nhìn, là Mộ Dung Phi Phi đâu, ta là nàng fan, thích nhất nàng!"

"Lớn lên thật xinh đẹp, ta cũng thích nàng!"

"Thôi đi, người quá nông cạn, ta thích không chỉ có riêng là nàng xinh đẹp!"

"Người đùa đi người, trừ xinh đẹp, vậy người còn ưa thích cái gì!"

"Nàng ca hát rất êm tai nha, ân còn có tính toán không nói cho người dù sao ta chính là nàng nào tàn Fan, đó là trong nội tâm của ta Nữ Thần!"

"Nữ Thần? Hắc hắc, làng giải trí loạn rất lợi hại, nói không chừng người Nữ Thần đã bị người hiểu!"

"Quy tắc ngầm? Người ngốc - bức - đi, Mộ Dung Phi Phi là cái gì địa vị, người còn không biết đi. Người nào có tư cách quy tắc ngầm hần, những đạo diễn kia sao?"

"Ách —— "

"Ha ha ha! Lão Bành người cái này ngốc - bức, cũng không nhìn giải trí tin tức người, cũng mù - bức - bức."

"Lão Bành người Out, Mộ Dung Phi Phi là Mộ Dung Bác nữ nhi, những đạo diễn kia, đĩa nhạc công ty chờ một chút đều là cho nàng nhà làm thuê."

"Mộ Dung Phi Phi không phải bình thường ngôi sao, từ xuất đạo đến nay, cơ bản không có náo qua cái gì lời đồn, cũng không có thể nào lẫn lộn, nhưng như cũ là đang Hot ngôi sao, trừ gia đình bối cảnh kinh người bên ngoài, nàng tự thân cũng là phi thường có thực lực, rất biết dùng người yêu thích."

Chúng đồng học xem tivi, đàm luận làng giải trí nội sự tình. Diệp Tinh cũng nhìn về phía trong TV cái kia nữ minh tinh Mộ Dung Phi Phi, không biết sao, cảm giác giống như khá quen, rất kỳ quái, loại này nhìn quen mắt tựa như là tại trong hiện thực gặp qua. Có điều Diệp Tinh dám khẳng định trong hiện thực hẳn là không gặp qua Mộ Dung Phi Phi. Cuối cùng cũng chỉ có thể đổ cho Mộ Dung Phi Phi là nhân vật công chúng, tại trên TV nhìn qua nhiều lần, vì vậy mà nhìn quen mắt.

Trong rạp, chúng đồng học một bên nói chuyện phiếm, vừa ăn đồ ăn, khách sáo lấy cảm tình. Dù sao đồng học nhiều. Để làm sự tình, liên lạc một chút cảm tình, đều là có chỗ tốt. Tỉ như muốn Vệ Tuấn Siêu loại này lẫn vào tốt. Từ trước đến nay là trên bàn cơm tiêu điểm. Chúng đồng học hữu ý vô ý đều sẽ nói vài câu để nói, không để lại dấu vết ning bộ một chút.

"Tuấn Siêu. Chúng ta nhóm này trong đám bạn học, thì người lẫn vào tốt nhất. Có cơ hội chỉ được mang mang bọn ta nha!"

Vệ Tuấn Siêu cười nói : "Ha-Ha, đó là nhất định, tất cả mọi người là đồng học nha, ta hỏi trước vừa giúp Lâm Quế Sơn một đại ân đâu! Đây đều là chút lòng thành."

"Lại nói chúng ta cũng tốt nghiệp nửa năm, trong khoảng thời gian này mọi người có hay không về trường học một chuyến?" Có đồng học hỏi.

"Không có đâu, bình thường công tác đều bận bịu muốn chết, làm sao có thời giờ về trường học đi!" Bành bạn sáng giận dữ nói : "Vi kiểm lời chút tiền lương thật không dễ dàng."

"Ta trước mấy ngày đến là về trường học. Còn đừng phải Trần Văn Hàng lão sư đây." Lưu khi con nói.

Phạm Mika nói : "Ta cũng rất lâu không có đi xem Trần lão sư, cuối tuần sau kêu nửa hai cái đồng học cùng một chỗ —— "

"Xùy, Trần Văn Hàng tính toán cái gì lão sư, thì một rác rưởi!" Vệ Tuấn Siêu cười lạnh nói : "Ta gặp được hần, ta đều chẳng muốn để ý đến hần."

Theo Vệ Tuấn Siêu lời nói, trong rạp chúng đồng học hai mặt nhìn nhau, có mấy cái muốn nói lại thôi, muốn mở miệng nói vài lời, lại bị còn lại bạn học đánh cái ánh mắt ngăn lại. Đối với Vệ Tuấn Siêu cùng Trần Văn Hàng lão sư ở giữa ân oán, chúng đồng học hoặc nhiều hoặc ít đều có chút giải. Trần Văn Hàng là cái rất lợi hại nghiêm túc lão sư. Dạy học rất nghiêm túc, đối đồng học quản lý đến cũng rất nghiêm ngặt. Rất nhiều đồng học tuy nhiên tự mình thường cho hần lên ngoại hiệu, nhưng trong lòng vẫn là rất lợi hại tán thành cái này lão sư.

Vệ Tuấn Siêu trong lúc học đại học cơ bản đều tại phao - cô nàng - chơi đùa. Làm người lại cực thích sĩ diện, giảng phô trương. Có một lần lên lớp đến trễ mười mấy phút, vừa lúc là Trần Văn Hàng lão sư khóa, như vèn vèn đến trễ lời nói, có lẽ còn không có cái gì. Mấu chốt là làm việc cũng một chữ không hoàn thành, hai tướng Tề quân phía dưới, trực tiếp bị thịnh nộ Trần Văn Hàng phạt đứng. Thực bị Trần Văn Hàng phạt đứng đồng học cũng không phải số ít, nhưng Vệ Tuấn Siêu là cái cực thích sĩ diện người, bị phạt đứng làm hần cảm giác thể diện mất hết. Thẹn quá hoá giận phía dưới, đối Trần Văn Hàng quả thực hận đến thực chất bên trong.

Thực Trần Văn Hàng tuy nhiên rất lợi hại nghiêm khắc. Nhưng không thể phủ nhận đúng là cái hảo lão sư. Đối với Vệ Tuấn Siêu chửi bới, chúng đồng học cố tình giải thích hai câu. Nhưng lại sợ đắc tội Vệ Tuấn Siêu. Dù sao tất cả mọi người tại Phúc Thị, ngẩng đầu không thấy cúi đầu gập. Mà lại Vệ Tuấn Siêu lại lấn vào tốt nhất, có thực lực nhất, sau này vạn vừa có việc nói không chừng đến cầu đến chỗ của hắn, cái này vừa được tội thì không tốt lắm. Bởi vậy, tất cả mọi người có ăn ý giữ yên lặng.

"Trần Văn Hàng lão sư cũng không phải cái gì rác rưởi, ta cảm thấy hắn là một cái thẳng hảo lão sư! Đối học sinh rất lợi hại phụ trách!" Một thanh âm bỗng nhiên vang lên.

Mọi người quay đầu nhìn lại, lại là Diệp Tinh nói chuyện.

Vệ Tuấn Siêu sắc mặt có chút khó coi, theo Diệp Tinh hừ lạnh nói: "Hảo lão sư? Hắn tính toán cái gì hảo lão sư, thế phạt học sinh rác rưởi lão sư đi!"

"Phạt đứng mà thôi, là lão sư quản lý học sinh một loại kỹ năng thủ đoạn. Lại không đánh người, cũng không có nhục mạ người, không tính là cái gì thế phạt. Trong lớp đồng học người nào không có bị hấn phạt đứng qua, ta cũng bị phạt đứng qua, nhưng vậy thì thế nào, ngẫu nhiên phạm điểm sai rất bình thường. Phạm sai lầm bị phạt đứng, cái này cũng không phải bao lớn sự tình. Là chính người lòng tự trọng quá mạnh, một mực canh cánh trong lòng đi." Diệp Tinh như nói thật nói. Người khác sợ đến tội Vệ Tuấn Siêu, Diệp Tinh cũng không sợ. Mấu chốt là Diệp Tinh cũng không muốn nhìn thấy một cái trong lòng hảo lão sư bị người chửi bới, nói lên mấy cái lời công đạo là cần phải.

Không thể phủ nhận, Trần Văn Hàng nghiêm khắc có khi khiến trong lớp đồng học hận đến nghiến răng, Diệp Tinh cũng là bên trong một trong, trả lại cho hắn lên 'mặt lạnh Ma Vương' ngoại hiệu. Nhưng loại này 'hận' chỉ cũng không phải là oán hận, 'hận' đồng thời cũng mang có một loại kính yêu tình cảm. Tại Trần Văn Hàng giáo dục hạ, Diệp Tinh lớp học đồng học tuy nhiên đều ăn không ít khổ, thành tích học tập lại là vững bước đề cao, vẫn luôn là năm đoạn học sinh khá giỏi ban.

Nghe được Diệp Tinh đem trong lòng mình muốn nói chuyện nói ra, chúng đồng học cái kia kìm nén tâm lý, muốn nói lại lo lắng trừng diệp hậm hực tâm tình rốt cục đạt được khai thông, đối Diệp Tinh hảo cảm tăng nhiều đồng thời, lại không khỏi có chút thay hắn lo lắng.

Quả nhiên, cái kia Vệ Tuấn Siêu sắc mặt lập tức âm trầm xuống, xanh mặt, không âm không dương nói: "Ha ha, Diệp Tinh người đây là làm gì đâu, đáng giá chụp Trần Văn Hàng mông ngựa sao! Người học hảo hữu để làm gì, còn không phải tại một cái thị trấn công ty nhỏ đi làm, một tháng bao nhiêu tiền lương người đến, hai ngàn vẫn là ba ngàn? Tính người ba ngàn tiền lương, một năm cũng mới 30 ngàn đến khối tiền lương, đây chính là người cái kia hảo lão sư Trần Văn Hàng giáo dục đi ra học sinh, ha ha, hảo lợi hại nha!"

Trong rạp, chúng đồng học tâm lý vẫn đề một chút, không tốt, Vệ Tuấn Siêu đây là muốn trở mặt tiết tấu a.

"Ta chỉ là ăn ngay nói thật mà thôi, không cần thiết đi đập người nào mông ngựa!" Diệp Tinh thân nhiên nói. Cũng lười làm nhiều giải thích, cái này Vệ Tuấn Siêu luôn cố chấp quen, có chút không thể nói lý.

"Ha ha, ăn ngay nói thật? Người đây là cái gì lời nói thật, Trần Văn Hàng nếu là hảo lão sư lời nói sẽ dạy dục ra người tháng này lương chỉ có hai ba ngàn học sinh đến!" Vệ Tuấn Siêu sắc mặt mĩa mai, cười nhạo nói: "Hai ba ngàn tiền lương miễn cưỡng tại huyện thành nhỏ sống tạm sống qua ngày đi, quả nhiên là hảo lão sư dạy dỗ đến hảo học sinh!"

"Đúng đấy, chúng ta Tuấn Siêu tuy nhiên không được Trần Văn Hàng coi trọng, nhưng lương một năm mấy chục vạn, đó là thỏa thỏa." Vệ Tuấn Siêu bạn gái Vu Hỷ Ly ngạo nghễ nói, trong ánh mắt kia cảm giác ưu việt cũng là thỏa thỏa.

Nghe Vệ Tuấn Siêu, Vu Hỷ Ly nói chuyện, chúng đồng học sắc mặt nhất thời đều có chút không vui, Vệ Tuấn Siêu lời này tương đương đem bọn hắn cũng tất cả đều mắng. Dưới cái nhìn của bọn họ, bọn họ thực cũng giống như Diệp Tinh, bọn họ tại Phúc Thị cũng mới chừng ba ngàn khối tiền lương.

Bất quá hôm nay là họp lớp, tất cả mọi người không muốn huyên náo không thoải mái, lúc này nhao nhao khuyên nhủ: "Tuấn Siêu, thực Diệp Tinh hắn không phải là ý tứ kia. Dù sao mỗi người trong suy nghĩ đều có chính mình cảm thấy rất hảo lão sư. Khả năng các người cũng liên ý kiến khác biệt đi, cái này bao lớn sự tình đâu, đúng không, không cần thiết dạng này làm cho "

"Vậy các người cảm thấy Trần Văn Hàng là hảo lão sư vẫn là rác rưởi lão sư?" Vệ Tuấn Siêu đột nhiên hỏi, ánh mắt quét mắt bàn ăn xoay bốn phía mười cái đồng học.

"Chúng ta cảm thấy" chúng đồng học hai mặt nhìn nhau, lẫn nhau mỗi người nhìn một chút, đều vì khó vô cùng. Cái này nếu như nói thật lời nói, thì trước mắt bầu không khí đến xem, thích sĩ diện Vệ Tuấn Siêu tuyệt đối sẽ trở mặt. Cần phải nói đúng trái lương tâm nói láo lời nói, trong lòng mình lại không thoải mái.

"Đều không nói đúng không, ha ha! Cái kia Trần Văn Hàng cũng là cái rác rưởi, ta cảm thấy có người quan điểm phải cùng ta tương cùng!" Vệ Tuấn Siêu hai mắt hơi hơi nheo lại, ánh mắt bỗng nhiên nhìn về phía Diệp Tinh bên cạnh Lâm Quế Sơn, cười nói: "Quế Sơn, người cảm thấy thế nào?"

## Chương 112: : Trả khoản

:

"Cái này ta ta không biết a, mỗi người đánh giá cũng không giống nhau đi!" Lâm Quế Sơn nói quanh co lầy, thần sắc rất là khó xử.

"Ta liền muốn biết ngươi đánh giá, ngươi nói xem đi." Vệ Tuấn Siêu nói ra, ngữ khí rất là hùng hổ dọa người, cảm thấy mang theo uy hiếp ý tứ.

"Ta ta cảm thấy ta" Lâm Quế Sơn khó xử vô cùng, nói cũng không phải, không nói cũng không phải, hốc mắt đều gấp đỏ.

"Vệ Tuấn Siêu, ngươi có chút quá. Ngươi bằng cái gì bức Quế Sơn trả lời ngươi vấn đề." Diệp Tinh nhướn mày, trầm giọng nói : "Chuyện này cứ như vậy qua đi, mọi người đều thối lui một bộ, không thảo luận chuyện này."

"Đứng đứng đứng, không thảo luận việc này, chúng ta trò chuyện điểm khác đi." Còn lại bạn học nhao nhao phụ họa nói.

"Không thảo luận việc này? Diệp Tinh ngươi là cái gì đồ, vật, ngươi có cái gì tư cách ra lệnh cho ta. Lão tử hôm nay liền muốn Lâm Quế Sơn trả lời vấn đề này thế nào!" Vệ Tuấn Siêu đã bắt đầu thẹn quá hoá giận. Lại thêm tính tình vốn là khoa trương rất lợi hại, đã hoàn toàn không đem chung quanh khuyên can đồng học để vào mắt.

Diệp Tinh một bên lão tam Trịnh Nhất Minh nhất thời cũng giận, "Vệ Tuấn Siêu, ngươi hấn - mẹ lại là cái gì đồ, vật, ngươi hỏi ngươi vấn đề, lão đại của chúng ta thì không trả lời ngươi vấn đề thế nào. Đừng tưởng rằng chứa một bộ mũi vênh lên trời - bức - dạng, liền coi chính mình không nổi, lão tử mới không mua ngươi sô sách!"

Chúng đồng học nhìn lấy trong rạp một bộ muốn xé - bức tư thế, nhất thời đau đầu vô cùng.

"Ha ha, hấn dám không trả lời sao. Ta kêu hấn nằm sấp, hấn liền phải nằm sấp, gọi hấn ngồi xuống hấn liền phải ngồi xuống!" Vệ Tuấn Siêu cười lạnh chỉ Lâm Quế Sơn. Nói : "Lâm Quế Sơn, ta muốn ngươi trả lời ngay. Không phải vậy lập tức đem tiền trả lại cho ta!"

Lâm Quế Sơn sắc mặt rất là tái nhợt, khóe miệng đắng chát vô cùng, ngữ khí cầu khẩn nói : "Tuấn Siêu, ngươi ngươi không phải nói cho ta mượn mấy tháng à. Tiền kia cha ta làm giải phẫu đã dùng xong, trong thời gian ngắn để cho ta đi nơi nào gom góp như vậy nhiều tiền trả lại ngươi a."

"Ta đây mặc kệ, ngươi vay tiền thời điểm. Ta đều giúp ngươi. Đừng nói mấy tháng, trên thực tế một năm nửa năm trả lại cũng không có vấn đề gì. Nhưng là hiện tại ta để ngươi trả lời cái vấn đề, như thế đơn giản sự tình, ngươi cũng nói quanh co nửa ngày không có trả lời, nói rõ là bác ta mặt mũi." Vệ Tuấn Siêu trầm giọng quát : "Lão tử không cao hứng, ngươi nhanh lên trả tiền."

"Tuấn Siêu, ta hiện tại thật làm không ra tiền đến a." Lâm Quế Sơn gấp đến độ xoay quanh.

Bàn ăn xoay chung quanh đồng học cũng nhao nhao khuyên nhủ : "Tuấn Siêu, mọi người đồng học một trận thì thư thả một đoạn thời gian đi. Quế Sơn có thể là thật thiếu tiền, ngươi đột nhiên để hấn trả tiền hấn chỉ sợ cũng trừ không ra a."

"Hấn trừ không trừ được tiền đến ta mặc kệ. Ta hiện tại tâm tình không tốt, hấn không trả tiền lại, ta tìm người đòi nợ, đến lúc đó có hấn dễ chịu." Vệ Tuấn Siêu cười lạnh nói. Đã triệt để trở mặt.

"Lão đại. Ngươi thiếu hấn bao nhiêu tiền a?" Trịnh Nhất Minh mở miệng hỏi.

"100 ngàn nguyên!" Lâm Quế Sơn cười khổ nói.

"Ách, thế nào như thế nhiều." Trịnh Nhất Minh có chút nhụt chí, thì thầm trong miệng, "Trách không được lão đại muốn ăn nói khép nép, còn giúp người mang đồ. Hiện tại có thể thế nào xử lý." 100 ngàn nguyên đối với người bình thường tới nói không phải số lượng nhỏ, Trịnh Nhất Minh tuy nhiên cũng có một chút tích súc, nhưng 100 ngàn nguyên đã là số lượng lớn. Hấn muốn giúp đỡ, thật đúng là giúp không được gì.

Trịnh Nhất Minh do dự hạ, cắn răng nói : "Quế Sơn, nếu không ta giúp ngươi ứng ra năm ngàn nguyên vạn, ngươi lại đi gom góp 50 ngàn trả lại cho hấn? Mượn loại người này tiền, cũng là trắng chịu tội."

Lâm Quế Sơn lắc đầu cười khổ nói : "Ta trên người bây giờ chỉ có mấy trăm khối tiền sinh hoạt phí, vẫn phải chống đến cuối tháng phát tiền lương!"

Trong rạp bầu không khí có chút ngột ngạt, chúng đồng học đều rất lợi hại đồng tình Lâm Quế Sơn, Vệ Tuấn Siêu thì là vẻ mặt đắc ý, ánh mắt tràn đầy trào phúng mà nhìn xem Lâm Quế Sơn.

Giờ phút này, mọi người cũng không có chú ý đến, Diệp Tinh đã từ trong túi móc ra một cái màu đen da thật túi tiền, theo trong ví tiền tay lấy ra thẻ ngân hàng.



"Lão tứ, vùng này người quen thuộc à, có biết hay không chung quanh đây nơi nào có ngân hàng?" Diệp Tinh hỏi.

"Bên này ta quen thuộc rất lợi hại, tại từ lâu sát vách đầu kia đường phố thì có một nhà Nông Nghiệp ngân hành." Trịnh Nhất Minh ánh mắt hơi nghi hoặc một chút nói.

Diệp Tinh cầm trong tay thẻ ngân hàng đưa cho Trịnh Nhất Minh nói : "Cái này thẻ ngân hàng cho người, giúp ta lấy 100 ngàn nguyên đi ra!"

"Trong thẻ có 100 ngàn? Được a, lão tam, nhìn không ra người còn rất có tư sản nha." Trịnh Nhất Minh hai mắt sáng lên, nói : "Lão tam, như vậy đi, chúng ta một người ra 50 ngàn, thay lão đại đem tiền trả, tránh khỏi nhìn thấy người nào đó cái kia đắc ý sắc mặt."

"Lão tam lão tứ, để cho các người đem tiền, cái này không tốt lắm đâu. Chính ta trở về nghĩ biện pháp trừ tiền." Lâm Quế Sơn nói : "Các người kiếm tiền cũng không dễ dàng, lão tam người không phải tại La Huyện vừa mua một phòng nhỏ à, cái này mỗi tháng đều phải giao thế chấp "

"Phòng cái gì vậy!" Diệp Tinh quay đầu nhìn về Trịnh Nhất Minh nói : "Lão tứ người còn không mau đi, trực tiếp lấy 100 ngàn đi ra, người cái kia 50 ngàn giữ lấy chính mình hoa!"

"Cái kia thế nào được, nói tốt một người gánh vác 50 ngàn, chờ lão đại thời điểm nào có tiền lại còn chúng ta cũng không muộn, ta cái này đi lấy! Rất nhanh, lập tức tới ngay." Trịnh Nhất Minh nói lúc này lập tức rời đi Long Vịnh từ lâu hai lẻ sáu phòng khách.

Giờ phút này, trong rạp bầu không khí rất là áp lực, tan tiệc lại không tan tiệc, bầu không khí rất lợi hại cứng ngắt.

"Ha ha, thật sự là đầy nghĩa khí, 100 ngàn tiền. Người nào đó vì huynh đệ, đây là muốn đập nôi bán sắt đại xuất huyết nha!" Vệ Tuấn Siêu âm dương quái khí mà nói. Hắn vốn là cảm thấy 100 ngàn tiền hắn là có thể đầy đủ làm khó Diệp Tinh ba người, bây giờ nhìn lấy, Diệp Tinh cùng Trịnh Nhất Minh một người gánh vác 50 ngàn, tựa như còn thật có thể giải quyết Lâm Quế Sơn nguy cơ, có điều đại xuất huyết hắn là miễn không.

Đối với Vệ Tuấn Siêu trào phúng, Diệp Tinh không thèm để ý, trực tiếp mở ra điện thoại di động, đăng nhập khởi điểm khách hàng đầu nhìn lại. Dù sao trong rạp không khí đã loạn, mọi người cũng đều không thể nào nói chuyện. Cả đám đều giữ yên lặng, phần lớn đang chơi điện thoại di động, trò chuyện QQ trò chuyện QQ, nhìn video nhìn video, nhìn xem.

Diệp Tinh nhìn tên là 《 nhà ta giếng cổ thông võ lâm 》, một bản gần nhất rất hỏa sách mới mầm non, lưỡng giới xuyên qua, lão đẹp mắt. Thư Hoang như thế lâu, rốt cuộc tìm được một bản đối với mình khẩu vị, thực sự không dễ dàng nha. Cũng là cái kia đậu bỉ tác giả Tinh Phong đối mới hơi chậm một chút, một ngày mới hai canh, lập tức thì xem hết, nếu có thể càng cái mười mấy chương hai mươi lời nói vậy thì càng tốt. Diệp Tinh về động màn hình điện thoại di động, lật qua lật lại thư tịch, kinh hi phát hiện người tác giả kia ngày hôm nay thế mà lần đầu tiên đối mới năm chương. Ta cái thảo, cái này mặt trời mọc ở hướng tây. Không nói nhiều nói, mình cũng là đại thổ hào không thiếu tiền tới trước cái vạn thưởng bày tỏ hạ, rồi mới tranh thủ thời gian điểm vào xem, tối hôm qua vừa nhìn thấy thời khắc mấu chốt liên không có, ngày hôm nay năm chương khẳng định là một đọt - cao - triều - thoải mái - méo mó.

Diệp Tinh chính lật xem màn hình điện thoại di động, vừa xong một chương, đang muốn nhìn, điện thoại di động bỗng nhiên chấn động đánh chuông lên.

"Đinh linh linh, người là ta Tiểu Nha tiểu cà chua "

Điện thoại màn hình biểu hiện là lão tứ Trịnh Nhất Minh đánh tới.

"Kỳ quái, lão tứ lúc này gọi điện thoại cho ta làm gì?" Diệp Tinh ánh mắt nghi hoặc, lúc này về động màn hình điện thoại di động tiếp thông điện thoại, "Uy, lão tứ tiền lấy trở lại chưa? Gọi điện thoại cho ta làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 113: : Chuyển xe

:

"Lấy cái cọng lông a, lão tam người Out đi, người mặt mã còn không có nói cho ta biết, ta thế nào lấy a!" Trong điện thoại Trịnh Nhất Minh cười mắng.

Lão tứ Trịnh Nhất Minh điện thoại đánh tới, trong rạp còn lại bạn học ánh mắt cũng đều đồng loạt nhìn về phía Diệp Tinh.

"Há, Ha-Ha, kém chút quên, mặt mã rất đơn giản, mặt mã là 123456!" Diệp Tinh cười nói.

"Ngọa tào, 123456? Ngươi chắc chắn chứ? Đây không phải bình thường đơn giản a!" Trịnh Nhất Minh nhìn không được đậu đen rau muống nói.

"Cũng là như thế đơn giản, tốt, nhanh đi lấy đi, ta tắt điện thoại." Diệp Tinh lúc này cúp điện thoại.

Đang chuẩn bị tiếp tục xem, chợt phát hiện trong rạp bầu không khí có chút không đúng, chỉ gặp từng cái đồng học tất cả đều ánh mắt cổ quái nhìn lấy Diệp Tinh.

Cái kia Vệ Tuấn Siêu càng là trực tiếp cười ha ha, "Ha ha ha, mật mã 123456, chết cười ta. Như thế tùy tiện mật mã, ta nhìn trong thẻ không phải 100 ngàn nguyên, mà chính là mười đồng tiền đi."

Đối với Vệ Tuấn Siêu chế giễu, Diệp Tinh không thêm để ý. Lão tử thấy chính hăng say đâu, không rảnh cùng ngươi nói nhảm.

Lão tử Trịnh Nhất Minh là Phúc Thị thông, đối Phúc Thị phổ lớn ngõ nhỏ biết rõ hơn rất lợi hại, không bao lâu, đại khái là mười mấy hai mươi phút thời gian, liền dẫn theo một cái túi lớn hùng hùng hổ hổ xông tới.

"Ngọa tào, lão tam, cái gì tình huống a, ngươi nha phát đại tài đây là, ngọa tào, mấy cái 0, trong thẻ mấy cái 0 a!" Trịnh Nhất Minh một mặt kích động, đầu đầy mồ hôi chạy vào, cầm trong tay cái túi đưa cho Diệp Tinh, "100 ngàn nguyên, ta cho ngươi lấy 100 ngàn nguyên, tất cả đều là ngươi trong thẻ lấy. Ta thì không cùng ngươi cái này đại thổ hào khách khí. Ta cái kia 50 ngàn nguyên vẫn là giữ lấy chính mình hoa, hắc hắc."

Diệp Tinh tiếp nhận cái túi, mở ra xem nhìn, bên trong nhất điệp điệp đỏ thắm tiền giấy Mao gia gia, một chồng không sai biệt lắm là 10 ngàn nguyên độ dày, tổng cộng có 10 xấp. 100 ngàn nguyên. Lúc này cầm trong tay túi tiền tiện tay ném một cái, ném đến Vệ Tuấn Siêu trước mặt.

"100 ngàn nguyên, chính ngươi đếm xem nhìn có hay không sai!" Diệp Tinh thân nhiên nói.

Giờ phút này Vệ Tuấn Siêu trên mặt cái kia đắc ý nở nụ cười trào phúng sớm đã động lại. Nửa tin nửa ngờ mở ra túi tiền, nhất thời một chồng lại một chồng đỏ thắm tiền giấy đập vào mi mắt.

"Cái này nhìn số lượng độ dày giống như thật sự là khoảng mười vạn nguyên!" Vệ Tuấn Siêu lẩm bẩm nói.

"Tuấn Siêu. Coi như số lượng đúng, chúng ta cũng phải nhìn xem có phải hay không tiền giả a!" Cái kia Vệ Tuấn Siêu bạn gái Vu Hỷ Ly vội vàng nhắc nhở.

"Ừm, có thể là tiền giả! Ta phải kiểm tra dưới." Vệ Tuấn Siêu liền vội vàng đem trong túi tiền mặt tất cả đều đổ ra, bắt đầu kiểm tra.

Một chồng lại một chồng đỏ thắm tiền giấy, tổng cộng 10 xấp thật dày Mao gia gia, nhất thời lập tức hấp dẫn trong rạp còn lại bạn học ánh mắt. Từng đôi nóng rực con mắt chăm chú nhìn chăm chăm bàn kia phía trên 10 xấp thật dày tiền mặt.

100 ngàn nguyên a, đây chính là 100 ngàn nguyên tiền mặt a.

Nếu là tiền lương ba ngàn nguyên lời nói, khấu trừ tiền thuê nhà điện nước. Ăn cơm chờ sinh hoạt phí, tại Phúc Thị loại này đại thành thị, một tháng có thể còn lại 1000 nguyên tiền tiết kiệm đã tính toán rất không tệ, 100 ngàn nguyên cái kia đến lưu giữ cái \* năm, mới có thể tích trữ như vậy nhiều tiền.

"Trịnh Nhất Minh, ngươi mới vừa nói Diệp Tinh trong thẻ tiền tiết kiệm mấy cái 0, đến cùng mấy cái 0 nha?" Nhất thời cái kia mười cái đồng học hô hấp to khỏe, ánh mắt nóng rực đồng loạt trông đi qua.

"Ách cái này" Trịnh Nhất Minh ánh mắt không khỏi nhìn về phía Diệp Tinh, gặp Diệp Tinh không có phản đối, liền nói ngay : "Một chữ phía sau sáu cái 0. Một triệu đâu!"

"Ngưu bức, thổ hào a!"

"Diệp Tinh ngươi từ đâu tới như thế nhiều tiền a!"

"Nhìn không ra, Diệp Tinh ngươi thế mà như thế có tiền. Đây là ở đâu bên trong phát tài a."

"Cái gì nhìn không ra, Diệp Tinh nhất biểu nhân tài, vốn là so với chúng ta thông minh."

"Đúng, Diệp Tinh, ngươi không phải tại La Huyện một nhà văn hóa công ty đi làm à, tốt như lần trước nghe ngươi nói là cái gì Hồng Phượng xuất bản công ty TNHH đi, công ty kia tiền lương như thế cao? Ngươi chỉ được mang mang bọn ta a!"

Chúng đồng học nhao nhao nói ra, thái độ ân cần vô cùng. Liền lão tử Trịnh Nhất Minh nhìn không được theo Diệp Tinh nửa đùa nửa thật nói : "Thổ hào, chúng ta làm người bằng hữu đi!"

"Được a. Làm bằng hữu, thì không làm anh em." Diệp Tinh nói.

"Đừng, Đó còn là làm anh em đi, anh em quan hệ tốt giống thân mật hơn chút. Ta muốn gắn gạo ôm lấy ngươi căn này bắp đùi." Lão tử Trịnh Nhất Minh cười hắc hắc nói.

"Diệp Tinh, người tại La Huyện đi làm, tiền lương thật như thế cao?" Lại có đồng học nhìn không được hỏi.

Diệp Tinh ánh mắt nhất động, trầm ngâm nói : "Ta không có đi làm, hai ba tháng đã từ chức, gần nhất tại làm điểm làm ăn nhỏ, phát chút ít tài đi."

"Há, làm cái gì sinh ý, như thế kiếm tiền a!" Còn lại bạn học vội vàng truy vấn.

Lúc này, bàn đối diện bên kia Vệ Tuấn Siêu cùng bạn gái Vu Hỷ Ly đã đại khái kiểm tra xong tiền mặt, phát hiện tất cả đều là thật tiền mặt. Lúc này cũng không nhìn được vênh tai, nhìn sang.

"Bán cá." Diệp Tinh nói.

"Cái gì? Mua cá có thể kiếm lời như thế nhiều tiền." Có đồng học nghi ngờ nói : "Vậy người làm ăn này phải làm rất lớn đi!"

Cũng có đồng học truy vấn : "Diệp Tinh người bán là cái gì cá, có ăn ngon hay không, hôm nào ta đi La Huyện cũng đi quan tâm chăm sóc quan tâm chăm sóc người sinh ý!"

"Ừm, cần phải ăn ngon đi, vừa rồi tất cả mọi người ăn rồi —— Tiên Vị Lão Ngư!" Diệp Tinh nói ra.

Theo Diệp Tinh lời nói vừa dứt.

"Xoạt!"

Toàn bộ phòng khách lập tức yên tĩnh.

"Ha ha, người khoác lác đi người, Tiên Vị Lão Ngư thương nghiệp cung ứng giá trị con người đều mấy chục triệu, đồng thời còn đang kéo dài lên nhanh bên trong. Người mới một triệu tiền tiết kiệm thì dám nói mình là Tiên Vị Lão Ngư thương nghiệp cung ứng, thật tình đùa." Vệ Tuấn Siêu cười nhạo nói.

Còn lại bạn học cũng đều ánh mắt nghi ngờ nhìn về phía Diệp Tinh, dù sao bọn họ cũng cảm giác Tiên Vị Lão Ngư tiền quá tốt kiếm lời, một đầu Tiên Vị Lão Ngư thì 1000 nguyên tiền, đây quả thực là đáng sợ mấy in tiền a. Cái kia Tiên Vị Lão Ngư thương nghiệp cung ứng tuyệt đối là cái đại nhân vật.

"Ách, tin hay không cũng không đáng kể, tin lời nói thì tin tưởng, không tin lời nói, coi như ta chỉ đùa một chút đi. Bất quá ta đúng là bán cá." Diệp Tinh cười nói.

Trong rạp bầu không khí lần nữa nhiệt liệt lên, mọi người đề tài tất cả đều vây quanh Diệp Tinh hỏi han, rút ngắn quan hệ. Tuy nhiên bọn họ không thể tin được Diệp Tinh là Tiên Vị Lão Ngư thương nghiệp cung ứng, nhưng Diệp Tinh đồng dạng bán cá, cũng có thể kiếm lời 1 triệu khoản tiền lớn, đã coi như là rất lợi hại không nổi. Cũng không so Vệ Tuấn Siêu kém, Vệ Tuấn Siêu có dựa vào nhất định dựa vào hơi cha quan hệ sau khi đi môn. Diệp Tinh thì là dựa vào năng lực chính mình tay trắng khởi gia, càng có bản lĩnh.

Trong rạp mọi người chính náo nhiệt trò chuyện, cửa bỗng nhiên vang lên một tràng tiếng gõ cửa, một tên tửu lâu bảo an đi tới.

"Phía dưới chiếc kia màu đen xe hân là các người phòng khách đi, xin hỏi là vị tiên sinh kia, bởi vì vị trí vừa vặn cần đến hân chỗ đậu một số, không tiện ra vào, còn mời chuyển một chuyển." Cái kia Long Vịnh tửu lâu bảo an thái độ rất là cung kính nói.

Trong rạp, còn lại bạn học ánh mắt tất cả đều đồng loạt nhìn về phía Vệ Tuấn Siêu, có vẻ như thì Vệ Tuấn Siêu có lái xe tới đi.

"Há, đó là ta xe. Chìa khóa xe cho người, người giúp ta chuyển một chuyển." Vệ Tuấn Siêu mặt mang vẻ đắc ý, cầm trong tay chìa khóa xe ném cho bảo an.

Bảo an tiếp nhận chìa khóa xe, chính muốn rời khỏi phòng khách, cúi đầu xem xét chìa khóa xe phía trên tiêu chí, "A, người đây là giới đồng âm thanh thiên nhiên thẻ bài. Xe kia không phải giới đồng âm thanh thiên nhiên, xe kia muốn danh quý rất nhiều, tựa như là Porsche 911!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 114: : Trở lại

:

"Porsche 911? Ngựa tào, hào hoa xe đua a! Ta tại trên TV nhìn qua, rất xinh đẹp!"

"Porsche 911 tối thiểu muốn 2 triệu đi, vậy xe sang trọng, không có hơn 10 triệu giá trị con người là mở không nổi. "

"Bảo an, cái kia Porsche 911 khẳng định không phải chúng ta, người đi sai chỗ!"

"Há, cái kia không có ý tứ quấy rầy các vị! Ta lại đi hấn phòng khách hỏi một chút!" Cái kia Long Vịnh từ lâu bảo an lúc này quay người muốn rời khỏi phòng khách.

Thì cái này lúc này ——

"Bảo an, chờ một chút! Đó là ta xe, chìa khoá cho người, giúp ta chuyển một cái đi!" Trong rạp, một thanh âm bỗng nhiên vang lên.

Mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ gặp Diệp Tinh từ trong túi lấy ra một chuỗi chìa khoá, đem chìa khoá chỉ hướng Long Vịnh từ lâu bảo an ném đi qua.

Nhân viên an ninh kia đưa tay tiếp nhận chìa khoá xe, cúi đầu nhìn xem, vội vàng nói: "Quá tốt, cái kia Porsche 911 nguyên lai là vị tiên sinh này, ta cái này đi chuyển xe, chờ một lát một lát!"

Nói nhân viên an ninh kia lúc này cung kính rời khỏi hai lễ sáu phòng Vip, cầm Diệp Tinh chìa khoá xe xuống lầu chuyển xe đi.

Giờ phút này, hai lễ sáu phòng Vip bên trong hoàn toàn yên tĩnh, lạ thường yên tĩnh, yên tĩnh đến nỗi ngay cả cây kim rơi xuống mặt đất đều có thể nghe thấy, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Trong rạp tất cả đồng học ánh mắt đều tụ tập tại Diệp Tinh trên thân, ánh mắt vô cùng phức tạp, có nghi hoặc, có chán kinh, có không hiểu, có sùng bái, có nóng rực. Yên lặng một lát sau khi, rốt cục có người nhin không được mở miệng, "Diệp Tinh, người mở là Porsche 911?"

"Ừm!" Diệp Tinh gật đầu nói.

"Ngựa tào, xe kia giá trị hơn 2 triệu a?"

"Trên xe lời nói hơn một triệu, bảy tám phần cộng lại đại khái 2 triệu hai bên đi." Diệp Tinh nói.

"Người xe kia nhất định là mượn đi, 2 triệu Porsche người thế nào khả năng mua được, mở loại xe thể thao này thân người giá cũng hơn ngàn vạn, người trong thẻ mới một triệu tiền tiết kiệm, người thế nào khả năng mua được." Vệ Tuấn Siêu sắc mặt âm tình bất định nói.

"Người nói ta vừa rồi cái này thẻ ngân hàng a?" Diệp Tinh nói: "Cái này thẻ ngân hàng là dùng đến bình thường sinh hoạt chi tiêu. Xác thực không có cái gì tiền."

Trong rạp còn lại bạn học tất cả đều mắt tròn, sinh hoạt chi tiêu? Hóa ra đó là tiền tiêu vặt a, tiền tiêu vặt đều có một triệu. Vậy chân chính tiền tiết kiệm được bao nhiêu vạn?

"Trời ạ, muốn là như thế này lời nói. Giá trị của người cần phải có hơn 10 triệu đi, cái này tốc độ kiếm tiền cũng quá kinh khủng đi."

"Diệp Tinh người đến cùng là như thế kiếm tiền a!"

"Ngắn ngủi thời gian nửa năm giá trị con người hơn 10 triệu, Tinh Tử, người sẽ không phải trúng xổ số đi!"

"Bên trong cái gì xổ số, ta không đều nói, ta bán cá nha." Diệp Tinh nói.

"Tiên Vĩ Lão Ngư?"

"Đúng a, các người trả không tin?"

"Tin, ta đặc biệt sao hiện tại là hoàn toàn tin!" Bành bạn sáng nói.

"Thỏ hào. Cầu bao dưỡng a!"

"Diệp Tinh, ta ca a, không nói cái khác, Tiên Vĩ Lão Ngư có thể hay không mời chúng ta ăn một đầu, miệng ta thèm ăn không được!"

"Được nha, ta gọi điện thoại, để từ lâu này lại tiễn hai ba mươi điều tới, một người hai đầu như thế nào?"

"Quá tốt, ta ca!"

"Không khách khí với thỏ hào!"

"Yêu chết người, điệp đại thỏ hào!"

Đồng học liên hoan tiếp tục đến hơn tám giờ tối vừa rồi kết thúc.

Ban đêm Phúc Thị. Một tòa nhà cao tầng đèn nê ông lấp lánh không yên, xe tới xe đi, hơi tiếng còi xe tút tút vang lên không ngừng. Phồn hoa vô cùng.

Diệp Tinh mở ra Porsche trở về lộng lấy đại khách sạn.

Trở lại khách sạn gian phòng thời điểm, nhìn lấy Tiểu Nhị Hắc đang ngồi chồm hồm ở trên ghế sa lon nhìn phim hoạt hình.

"Gâu Gâu!" "Gâu Gâu!"

Nhìn thấy Diệp Tinh trở về, Tiểu Nhị Hắc vui sướng sủa gọi hai tiếng, lập tức từ trên ghế salon nhảy xuống, chỉ hướng Diệp Tinh chào đón.

"Nhị Hắc, đi, đem truyền hình dè vào thử năm đài, ta muốn nhìn pháp trị chuyên mục!" Diệp Tinh theo Tiểu Nhị Hắc phân phó.

"Gâu Gâu!"

Tiểu Nhị Hắc gât gât cái đầu nhỏ, sủa kêu một tiếng. Nện bước tiểu chân ngắn, lần nữa nhảy phía trên trước máy truyền hình ghế sa lon kia bên trên. Hai cái lông xù móng vuốt nhỏ nắm chặt TV điều khiển máy. Rồi sau đó duỗi ra móng vuốt tại điều khiển máy con số 5 cái nút phía trên một chút một chút.

Nhất thời, Kênh Truyền Hình lập tức hoán đổi thành rười đài.

Trong màn hình TV đang phát hình pháp trị chuyên mục.

Pháp trị chuyên mục là lấy "Chú ý Trung Quốc pháp trị. Truyền lại dân chúng tiếng lòng, tăng cường pháp luật giám sát, bảo trì công bình chính nghĩa" làm tôn chỉ, lấy trừng trị, thanh trừ \* "Nước cộng hoà ánh sáng mặt trời hành động" gắn liền với thời gian thay bối cảnh, lấy Trung Quốc \* trị tâm mắt cùng pháp trị tiến trình vì sáng tác cơ sở, lấy trọng đại chức vụ phạm tội án kiện cùng xã hội đứng đầu đề tài làm căn bản nội dung. Là một tập có quyền uy tính cùng độc nhất vô nhị xem chút, tan pháp luật giám sát cùng dư luận giám sát làm một thể cả tính rõ ràng truyền hình pháp trị tiết mục. Truyền ra thời gian : Bài truyền bá mỗi ngày : 00, phát lại mỗi ngày 21 : 00.

"Bản đài đưa tin, hai năm trước đồ ăn trúng độc án đã có tiền triển mới, Minh Thánh tập đoàn lão tổng Tôn Minh Thánh bởi vì dính lú án này, đã bị cảnh sát mang đi, trước mắt án kiện đang toàn diện trong điều tra, tin tưởng không bao lâu nữa liền có thể phá được án này."

Cái kia Tôn Minh Thánh sự việc, tự nhiên là Diệp Tinh kiệt tác. Giải quyết xong Tôn Minh Thánh, Diệp Tinh tại Phúc Thị cũng không có việc khác, bây giờ sắc trời đã tối, chuẩn bị buổi sáng tại lên đường trở về La Huyện Bích Lâm Thôn.

Bây giờ còn chưa chín điểm, Diệp Tinh lúc này ngồi xếp bằng, ngồi ở trên giường, đang chuẩn bị tu luyện 《 Tiên Thiên Công 》 lúc, trong túi quần điện thoại di động bỗng nhiên đánh chuông chấn động.

"Đỉnh linh linh, người là ta Tiểu Nha tiểu cà chua "

Diệp Tinh lúc này lấy điện thoại di động ra nhìn xem, là biểu đệ Trình Tiểu Hải gọi điện thoại tới, ngón tay tại trên màn hình điện thoại di động huy động hạ, tiếp thông điện thoại.

"Uy! Diệp Tinh biểu ca a, người bây giờ ở nơi nào nha?" Trong điện thoại truyền đến biểu đệ Trình Tiểu Hải cái kia trong trẻo thanh âm.

"Ta bây giờ đang ở Phúc Thị, người tiểu tử thú này tìm ta có cái gì sự tình sao?" Diệp Tinh cười nói.

"Diệp Tinh biểu ca người thế nào chạy Phúc Thị đi." Trình Tiểu Hải phản nản nói : "Vậy ta hiện tại thế nào xử lý, người dạy 《 Trường Sinh Quyền 》 bên trong, ta bây giờ còn có hai chiêu không phải rất rõ ràng, còn trông cậy vào người dạy dạy ta đây."

"Ta bây giờ còn đang Phúc Thị, đêm nay khả năng không thể quay về. Người không hiểu địa phương , có thể hỏi Vũ Cường a!" Diệp Tinh nói.

"Có thể hỏi ta đã sớm hỏi, vấn đề là đại sư huynh hấn đối chiều kia giống như cũng không hiểu nhiều lắm." Trình Tiểu Hải nói.

"Đại sư huynh? Cái gì đại sư huynh?" Diệp Tinh không khỏi nghi ngờ nói : "Người thế nào hô Vũ quán chủ đại sư huynh?"

"Đúng thế, vốn là liền là đại sư huynh, ba người chúng ta là đồng thời nhập môn, chúng ta đã thương lượng xong theo tuổi tác đến sắp xếp." Trình Tiểu Hải nghiêm túc nói : "Vũ Cường quán chủ lớn nhất, từ không sai liền là đại sư huynh. Đại Tráng ca thứ hai, thì làm nhị sư huynh, ta nhỏ nhất, dĩ nhiên chính là lão Tam sư đệ."

"" Diệp Tinh im lặng, cái này cũng được.

"Diệp Tinh biểu ca, người đến cùng thời điểm nào trở về nha! Gấp chết ta." Trình Tiểu Hải nói.

"Bên này sự việc đã xử lý xong, ta buổi sáng ngày mai liền trở về!" Diệp Tinh nói.

"Ha-Ha, vậy quá tốt, ta buổi sáng ngày mai liền đi tìm người." Trình Tiểu Hải cao hứng nói : "Cái kia trước dạng này, ta vẫn phải lại đánh khắp 《 Trường Sinh Quyền 》."

Lúc này hai người cúp điện thoại.

Sáng sớm ngày thứ hai, Diệp Tinh mở ra Porsche rồi đi Phúc Thị, cao hơn nhanh, theo La Huyện phương hướng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 115: : Không biết khách đến thăm

:

Ngày hôm nay khí trời rất là sáng sủa, trời xanh phía dưới nổi trôi mấy cái đóa mây trắng, dưới ánh mặt trời chiếu xuống, tầng mây tản ra nhạt đậm kim quang .

Thanh Sơn cây xanh, đường cao tốc như một đầu uốn lượn trường xà cuộn tại cụm núi trùng điệp ở giữa.

Ngoài cửa sổ xe, tin đồn vù vù, Diệp Tinh mở ra Porsche 911 tại trên đường cao tốc cấp tốc tiến lên.

Đường cao tốc bằng phẳng mà rộng lớn, từng chiếc xe con, xe hàng, hàng hoá nhỏ xe chờ một chút chạy tại trên đường cao tốc.

Diệp Tinh tốc độ cao nhất tiến lên, Porsche 911 không ngừng vượt qua, bá bá bá, một cỗ lại một chiếc xe hơi bị xa xa vung ở sau người. Tốc độ này quả thực tăng mạnh, nếu là người bình thường chỉ sợ rất ít dám chạy đến như thế tốc độ cao. Bởi vì tốc độ quá nhanh, năng lực phản ứng cũng muốn nhanh, kỹ thuật lái xe cũng muốn tốt, nếu không dễ dàng ra sự cố. Mà Diệp Tinh căn bản không cần lo lắng điểm ấy, thị lực, thính lực, lực phản ứng, thân là võ giả xa như vậy vượt xa bình thường người thân thể tố chất, hẳn cũng là giấu ở đô thị đặc thù tồn tại.

Phúc Thị đến La Huyện bình thường lộ trình xe khách lời nói đại khái là một giờ 0 hai mươi điểm hai bên, Diệp Tinh quả thực là chỉ không cần đến một canh giờ thì đến La Huyện.

Lại hoa chừng mười phút đồng hồ thời gian, thành công từ La Huyện đến Bích Lâm Thôn.

Bích Lâm Thôn là Bích Lâm thôn thôn trong trấn, trừ bùn nhà ngói bên ngoài, vẫn là có không ít tầng năm sáu lầu cao ra dáng công trình kiến trúc.

Có điều Diệp Tinh tỏ trạch chỗ tại một khu vực như vậy xem như khu nhà cũ khu, cơ bản đều là cổ lão nhà ngói trạch viện, rêu xanh xanh ngói, rất là yên tĩnh . Bình thường đều là trong thôn lão nhân ở tại nơi này loại trong phòng. Người trẻ tuổi muốn sao cũng là đi La Huyện mua phòng, muốn sao cũng là ở trong thôn mua đất xây phòng. Chỉ có cao tuổi già già nãi nãi mới có thể ở tại khu nhà cũ bên trong.

Đương nhiên. Diệp Tinh là một ngoại lệ.

Diệp Tinh đem Porsche đứng ở tỏ trạch cửa. Đem hành lý xách xuống xe, đóng cửa xe. Chỉ hướng tỏ trạch đi đến.

"Gâu Gâu!" "Gâu Gâu!"

Tiểu Nhị Hắc tròn vo thân thể nên bước tứ chi tiểu chân ngắn, hấp tấp cùng tại Diệp Tinh phía sau.

Đẩy ra tỏ trạch đại môn, bởi vì vài ngày không có trở về, tỏ trạch không ai quét dọn, phủ đầy tro bụi.

Tiểu Nhị Hắc chó miệng hơi mở, cắn được một khối khăn lau. Rất lợi hại tự hiểu là xoa cái bàn đi.

"Nhị Hắc. Trong nhà thì giao cho người, ta phải về vô lâm một chuyến. Trong tủ lạnh có mấy bình Dương Khí Đan, còn có Yêu thú thịt, chính người đói bụng cầm lấy đi ăn!" Diệp Tinh cười sờ sờ Nhị Hắc cái đầu nhỏ, rồi sau đó chỉ hướng hậu viện giếng cổ phương hướng đi đến. Giếng cổ bên kia có đại phòng sắt, cuối cùng muốn ẩn nấp rất nhiều. Diệp Tinh thả màu tím ánh sáng truyền tống môn thời điểm, vẫn là lại ở trong giếng cổ làm.

Đã vài ngày không có về vô lâm đại lục , bên kia Đại Hà Bang Mã Phong Hồng Hải bốn người cần phải không sai biệt lắm đem Đại Hà Bang chinh đồn hoàn tất, là thời điểm khuếch trương đại sinh ý quy mô.

Diệp Tinh đi vào đại phòng sắt trước. Xuất ra chìa khoá, chuẩn bị mở ra phòng sắt phòng trộm khoá.

Đúng lúc này, tổ trạch đại môn bỗng nhiên vang lên một tràng tiếng gõ cửa.

"Đông!" "Đông đông đông!"

"Diệp Tinh biểu ca, Diệp Tinh biểu ca. Ngươi trở về đúng không!" Là nhỏ biểu đệ Trình Tiểu Hải thanh âm.

"Tiểu tử này ——" Diệp Tinh có chút bất đắc dĩ lắc đầu, lúc này rời đi đại phòng sắt, đi đến cửa chính, đem tổ trạch đại môn mở ra.

Chỉ gặp cửa chính không ngừng Trình Tiểu Hải một người, còn có Chu Đại Tráng cùng Vũ Cường cũng tại. Hóa ra ba tên này là tổ đoàn tới.

"Diệp Tinh biểu ca, ngươi đi Phúc Thị làm gì nha, ngươi dạy cho chúng ta bộ kia 《Trường Sinh Quyền》, quyền pháp. Chúng ta vẫn chưa hoàn toàn học được đây. Lần trước cảnh sát đến, hại cho chúng ta còn có hai chiêu thức còn không có nắm giữ tốt, ngươi lại chạy tới Phúc Thị, muốn hỏi ngươi cũng không có địa phương hỏi." Trình Tiểu Hải bĩu môi nói.

"Diệp Tinh đại hiệp, quấy rầy Haaaa...!" Vũ Cường có chút ngượng ngùng gãi gãi đầu.

"Hắc hắc, Tinh ca!" Chu Đại Tráng cười ngây ngô âm thanh.

Diệp Tinh tròn mắt trừng một cái, "Sững sờ tại cửa ra vào làm gì, tất cả vào đi!"

Diệp Tinh lúc này mang theo ba người tới tổ trạch trong sân.

"Như vậy đi, ta lại cho các ngươi đánh một lần 《Trường Sinh Quyền》, các ngươi theo luyện tập, luyện qua sau khi, có nghi vấn lập tức xách đi ra, có điều nhiều nhất mười lăm phút thời gian nha. Ta hôm nay còn có việc, thời gian không nhiều. Đúng, các ngươi có thể đem video quay xuống, dạng này trở về sau còn có thể tiếp tục luyện tập." Diệp Tinh trầm giọng nói.

"Đừng nga, lần trước thế nào thì quên đem 《Trường Sinh Quyền》 video quay xuống đây. Ta thực ngốc!" Trình Tiểu Hải hai mắt sáng lên, mừng rỡ vô cùng lấy điện thoại di động ra, "Ta đến thu video đi!"

"Ừm." Diệp Tinh gật gật đầu, lúc này bắt đầu diễn luyện Trường Sinh Quyền quyền pháp.

Vũ Cường cùng Chu Đại Tráng hai người về mặt thành thật, quan sát Diệp Tinh diễn luyện Trường Sinh Quyền quyền pháp. Cái này cơ hội khó được rất lợi hại, bọn họ không dám không chăm chú nhìn. Phải biết Diệp Tinh bận bịu rất lợi hại, nhiều lắm là ngẫu nhiên cho bọn hắn diễn luyện một phen, cũng không có thời gian thường xuyên dạy bọn họ.

Dưới cây hòe lớn, lá rụng nhao nhao, gió nhẹ khẽ vuốt, lá rụng ở giữa không trung từng vòng từng vòng xoay một vòng, thời gian dần qua phù kín tại đất.

Diệp Tinh diễn luyện Trường Sinh Quyền pháp, huy động song quyền, động tác như nước chảy mây trôi, ăn khớp vô cùng, tự nhiên mà thành. Xa xa nhìn lại, cảm thấy cho người ta có loại một đại Tông Sư cảm giác.

Một lần 《Trường Sinh Quyền》 đánh xong, Vũ Cường, Trình Tiểu Hải, Chu Đại Tráng ba người vội vàng nắm chặt thời gian, đem quyền pháp bên trong một số nghi vấn đều xách đi ra, Diệp Tinh từng cái cho bọn hắn làm ra giải đáp. Rồi sau đó để mỗi người bọn họ cũng diễn luyện một lần 《Trường Sinh Quyền》 quyền pháp, cũng vạch bọn họ luyện tập quá trình bên trong sai lầm địa phương.

Thực 《Trường Sinh Quyền》 chiêu thức cũng không khó, tại võ lâm đại lục đông đảo võ học bên trong, xem như tương đối đơn giản một loại. Ba người tại Diệp Tinh chỉ đạo hạ, rất mau đem sai lầm địa phương sửa lại tới. Sau khi trở về, lại ấn lấy video luyện tập mấy ngày, tin tưởng liền có thể xong hoàn toàn nắm giữ bộ quyền pháp này.

"Diệp Tinh biểu ca, ta có thể hay không đem cái này 《Trường Sinh Quyền》 cũng dạy cho cha mẹ ta bọn họ a? Ta cảm giác luyện tập cái này 《Trường Sinh Quyền》 đối thân thể thật rất lợi hại có chỗ tốt, mỗi lần đánh xong một lần 《Trường Sinh Quyền》, đều cảm giác toàn thân ấm áp, có một loại nói không nên lời thư sướng cảm giác." Trình Tiểu Hải hỏi.

"Nhị cô cùng dượng? Không có vấn đề a, bọn họ nguyện ý học, ngươi thì nghiêm túc dạy bọn họ chứ sao." Diệp Tinh khẽ cười nói: "Đối với bộ này 《Trường Sinh Quyền》 ta không có cái gì đại nạn chế, Đại Tráng, Vũ Cường, ngươi cũng có thể đem bộ quyền pháp này dạy cho thân bằng hảo hữu luyện tập. Đem khuếch tán ra đến, phát dương quang đại. Hiện tại cũng thành thị rất nhiều nhân thể chất không tốt, luyện tập 《Trường Sinh Quyền》 có thể cường thân kiện thể, nếu có thể để 《Trường Sinh Quyền》 lưu truyền rộng rãi, chưa hẳn không phải công đức một kiện."

"Vậy quá tốt, trước đó không được đến Tinh ca cho phép, ta cũng không dám dạy người khác. Trở về sau, ta lập tức dạy ta nương cũng luyện bộ quyền pháp này." Chu Đại Tráng vui vẻ nói.

Một bên, Vũ Cường trong mắt suy nghĩ như có điều suy nghĩ, trầm tư một lát, theo Diệp Tinh nói: "Diệp Tinh đại hiệp, không biết ngươi bộ quyền pháp này có hay không xin độc quyền?"

"Độc quyền? Một bộ quyền pháp mà thôi, không quan trọng." Diệp Tinh buông buông tay nói. Võ lâm đại lục võ công phần lớn là, 《Trường Sinh Quyền》 chỉ có thể coi là cũng không tệ lắm một bộ quyền pháp, Diệp Tinh xác thực không thể nào để ở trong lòng.

"Diệp Tinh đại hiệp, 《Trường Sinh Quyền》 là một bộ phi thường tốt quyền pháp, thế nào có thể không quan trọng a. Ta dám khẳng định quyền pháp này tuyệt đối sẽ lấy tốc độ kinh người cấp tốc truyền bá ra, tuyệt đối không thua gì Taekwondo, Không Thủ Đạo loại hình."

Vũ Cường chính kiệt lực khuyên lon Diệp Tinh, tổ trạch ngoài cửa bỗng nhiên vang lên một trận ồn ào vô cùng thanh âm, thanh âm từ xa mà đến gần, náo nhiệt vô cùng, giống như có rất nhiều người chính chỉ hướng bên này vọt tới, so với lần trước cảnh sát đến điều tra còn muốn ồn ào ầm ĩ vô cùng.

Không bao lâu ——

"Thùng thùng!" "Đồng đồng đồng!"

Diệp Tinh tổ trạch đại môn vang lên từng đợt tiếng đập cửa.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 116: : Mời Tiểu Nhị Hắc

:

"Thế nào lại có người đến a!" Chu Đại Tráng thầm nói.

"Sẽ không lại là cảnh sát a?" Trình Tiểu Hải buồn bực nói.

"Mẹ, lần này bị ta biết người nào giờ trò quý, lão tử nhất định sẽ không bỏ qua hần." Vũ Cường trong mắt nộ khí thoáng hiện. Mỗi lần luyện võ thời điểm, đều có người tới quấy rầy, Vũ Cường là thật giận.

"Tốt, khác phần nản, nói không chừng là không có cái gì nếu không sự việc đâu, ta đi ra xem một chút." Diệp Tinh nói, lúc này theo tổ trạch cửa chính đi đến.

Vừa mới tới gần cửa chính, liền nghe phía bên ngoài từng đợt ồn ào âm thanh, vô cùng ầm ĩ náo nhiệt.

"Thật sự là Trương Nghệ Lâm đạo diễn a! Ngựa tào, đẳng cấp này danh nhân cũng tới chúng ta Bích Lâm Thôn!"

"Chúng ta núi này câu câu địa phương, cũng có danh nhân quang lâm. Tranh thủ thời gian chụp ảnh, có những hình này, ra ngoài khoác lác đều có thể thổi rất lâu!"

"Nghệ Lâm đạo diễn ở trong nước có thể sắp xếp mười vị trí đầu đi, hần đập rất nhiều truyền hình đều nhìn rất đẹp!"

"Đây không phải Diệp Tinh nhà à, hần đến Diệp Tinh nhà làm gì?"

Ngoài cửa tiếng người huyên náo, cảm thấy rất nhiều người.

"Trương Nghệ Lâm đạo diễn? Cái gì tình huống?" Diệp Tinh nhướng mày, buông xuống chốt cửa, mở ra đại môn.

"Kẹt kẹt!" "!"

Đại môn từ từ mở ra, cửa bóng người từng cái đập vào mi mắt. Đi đầu đứng tại cửa ra vào có mười mấy người, giống như là một cái đoàn làm phim, bên trong một người trung niên nam tử vô cùng quen mặt, Diệp Tinh tại trên TV thường xuyên nhìn thấy, người này cũng là Trương Nghệ Lâm đạo diễn. Ngoài ra còn có mấy cái đi theo diễn viên cũng có chút danh tiếng. Hiện trường có bảo an bảo tiêu tại bảo trì trật tự, bên ngoài sân là một vòng lại một vòng vây lít nha lít nhít đám người. Cũng có theo La Huyện phía trên nghe hỏi chạy đến người. Ở bên trong vòng phần lớn là nam nữ trẻ tuổi, từng cái vô cùng nhảy cẫng. Tại vòng ngoài suy nghĩ là một đám trong thôn hoa Bạch lão gia già lão nãi nãi. Căn bản không biết cái gì, thuần túy đánh đám già bộ (cho có khí thế) tham gia náo nhiệt. Dù sao trong thôn ra như thế oanh động sự tình, toàn bộ thôn làng có gần nửa cái thôn trang người đều tới.

"Xin hỏi có cái gì sự tình sao?" Diệp Tinh thân nhiên nói, ánh mắt nhìn về phía cái kia Trương Nghệ Lâm đạo diễn. Nói thực ra Diệp Tinh cũng không thích loại này náo nhiệt tràng diện, quá kiêu căng. Diệp Tinh ưa thích điệu thấp yên tĩnh một số.

"Ngài khỏe chứ, người hần là Thần Khuyển chủ nhân đi. Ta là đạo diễn Trương Nghệ Lâm. Có việc muốn tìm người nói chuyện." Trương Nghệ Lâm đạo diễn vô cùng lễ phép nói ra.

"Thần Khuyển? Tìm ta nói chuyện?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, chợt nhớ tới hôm trước Trần tỷ cùng Hứa Tinh gọi điện thoại đến, nói Tiểu Nhị Hắc



đầu con hổ cái kia video bị người truyền đến trên Internet, đã nóng nãy. Bị phát mấy chục vạn lần, xem lượng mấy chục triệu hơn trăm triệu.

"Là như thế này, ta gần nhất muốn quay chụp một bộ gọi 《 Thần Khuyển 》 điện ảnh, một mực đang tìm kiếm so sánh thông minh lợi hại cầu cầu. Ngày đó vừa vắn tại trên Internet nhìn thấy một cái tiểu cầu cầu đầu mãnh hổ video. Ta cảm thấy người cái kia tiểu cầu cầu vô cùng dũng cảm lợi hại, lại thêm tại trên Internet siêu cao nhân khí, cần phải rất lợi hại thích hợp diễn ta điện ảnh 《 Thần Khuyển 》." Đạo diễn Trương Nghệ Lâm giải thích nói.

"Ây. Cái này không có ý tứ, nhà ta cầu cầu Tiểu Nhị Hắc so sánh hai, không thích hợp diễn kịch!" Diệp Tinh nói.

Nghe được Diệp Tinh thế mà trực tiếp cự tuyệt, đoàn làm phim người không khỏi đều sững sờ. Hiển nhiên không ngờ tới Diệp Tinh hội cự tuyệt như thế dứt khoát. Dù sao loại chuyện tốt này muốn là người bình thường, suy nghĩ đã sớm gật đầu đáp ứng.

Cái kia đạo diễn Trương Nghệ Lâm lấy lại tinh thần, khẽ cười nói : "Đừng vội cự tuyệt, người không mời ta đi vào ngồi biết sao?"

"Ách! Là ta sơ sẩy, chur vị ở xa tới là khách, vậy liền tiến đến ngồi hội uống chén trà đi!"

Tuy nhiên cân nhắc đến hấn nguyên nhân, Diệp Tinh không thể nào nguyên ý để Tiểu Nhị Hắc đóng phim. Nhưng nếu là đem người khác đoàn làm phim phơi tại cửa ra vào cũng có chút không lễ phép. Lúc này mang theo Trương Nghệ Lâm đoàn làm phim bọn người tiến vào tổ trạch, chỉ hướng phòng khách đi đến.

Giờ phút này, trong phòng khách, Tiểu Nhị Hắc chính ngậm một khối khăn lau đang sát lấy cái bàn. Trương Nghệ Lâm đoàn làm phim bọn người tiến đến xem xét, trực tiếp mắt tròn tròn.

"Cái này đây chính là nhà người cái kia chó đen nhỏ đi, nó nó tại lau bàn?" Trương Nghệ Lâm ăn một chút nói.

"Đúng a, ta cái này khu nhà cũ vệ sinh đều là Tiểu Nhị Hắc phụ trách." Diệp Tinh nói : "Chur vị ngồi trước sẽ đi, ta đi nhà bếp lấy chút lá trà đến pha trà!"

Nói, Diệp Tinh lúc này rời đi phòng khách, chỉ hướng nhà bếp mà đi.

Trong phòng khách, đoàn làm phim cái kia mười mấy người toàn đều hiếu kỳ vô cùng vây quanh chó đen nhỏ, đánh giá chó đen nhỏ, luôn cảm giác cái này tiểu cầu cầu thật đáng yêu tốt đặc biệt.

"Gâu!"

Lập tức bị như thế nhiều người chăm chú nhìn, Tiểu Nhị Hắc cảm giác lão không được tự nhiên, buông xuống miệng bên trong khăn lau, chỉ hướng mọi người sủa kêu một tiếng, bày tỏ kháng nghị.

Chỉ là Tiểu Nhị Hắc gọi tiếng, sủa vị mười phần, lập tức manh hư bốn phía mọi người.

"Ha-Ha, quá đáng yêu, thật đáng yêu tiểu cầu cầu!" Một tên tuổi trẻ nam diễn viên nhin không được thân thủ muốn sờ hươg Tiểu Nhị Hắc cái đầu nhỏ.

Bỗng nhiên, đúng lúc này ——

"Gâu!" "Uông uông uông!"

"Uông uông uông!"

Tiểu Nhị Hắc đột nhiên hung ác sủa kêu lên, một cổ kinh người khí tức từ trên người nó bộc phát ra, chỉ hướng tên kia nam diễn viên đánh tới.

"A!"

Tên kia nam diễn viên đồng tử co lại nhanh chóng, hoảng sợ quát to một tiếng, hai chân mềm nhũn, trực tiếp té ngồi trên mặt đất.

"Tạ Học Bình, người thế nào chuyện?"

"Tạ Học Bình, người không phải là gan rất lớn sao? Thế nào chuyện, bị một con chó nhỏ chó sợ đến như vậy?"

"Chẳng phải sủa gọi hai tiếng nha, người thế nào thì ngã chổng vó?"

Chung quanh đoàn làm phim người nhao nhao khó hiểu nói. Bởi vì Tiểu Nhị Hắc hung khí chủ yếu đối phó Tạ Học Bình, người khác là cơ bản không cảm ứng được.

"Thật đáng sợ, cái này chó đen nhỏ thật đáng sợ!" Tạ Học Bình ánh mắt sợ hãi nhìn chó đen nhỏ liếc một chút, trở mình một cái từ dưới đất bò dậy, vội vàng lùi lại mấy bước, cũng không dám nữa tới gần chó đen nhỏ, chớ nói chi là thân thủ mò Tiểu Nhị Hắc đầu, mượn hấn mười cái lá gan hấn cũng không dám. Vừa rồi khí tức kia thực sự thật đáng sợ, có loại đối mặt cảm giác tử vong.

Lúc này, Diệp Tinh cầm lá trà tiến vào phòng khách, phát hiện trong phòng khách dị thường, không cần phải nói Diệp Tinh liền đã đoán được phát sinh cái gì sự tình, liền nói ngay : "Tiểu Nhị Hắc có khi tính khí rất lớn, các người không muốn tùy ý đùa nó nha!"

Nhị Hắc đi qua Diệp Tinh điều giáo, đã cơ bản sẽ không đi đả thương người. Nhưng là nó nếu là không cao hứng thời điểm, vẫn là hội sử dụng Yêu thú độc hữu hung khí đi hù dọa người. Nói thí dụ như vừa rồi cái này nam diễn viên Tạ Học Bình thân thù muốn đi mò Nhị Hắc đầu, Nhị Hắc cái đầu nhỏ như thế nào như vậy tốt mò, trừ thân cận người bên ngoài, người khác, cái kia là muốn chết.

"Thật đáng sợ, ta ta ta rốt cuộc biết cái kia con cộp tại sao sẽ bị hoảng sợ chạy, thật đáng sợ!" Cái kia nam diễn viên Tạ Học Bình run giọng nói, nói chuyện đều có chút cà lăm run rẩy.

"Có như vậy khoa trương sao! Con hồ bị hoảng sợ chạy khả năng có hấn nguyên nhân đi!"

"Đúng đấy, liền Tăng Ngao đều làm không được, nhỏ như thế tiểu cầu cầu thể nào khả năng hoảng sợ chạy con hồ, ta đoán chừng là bên cạnh có người đốt pháo hoặc là hấn bên ngoài nhân tố hoảng sợ chạy con hồ đi."

Đoàn làm phim người khác nghị luận âm ỉ nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 117: : Đến cái mắt chó coi thường người khác

:

"Ha ha, khác thảo luận Nhị Hắc, nó vội vàng làm vệ sinh, các người chơi nhiều đến nó, nó sẽ tức giận. . chứ vị đều qua tới uống trà đi, ta trà này diệp cần phải rất không tệ." Diệp Tinh khẽ cười nói, đem lá trà thả một số đến trà cụ bên trong, rót nước sôi pha trà.

"Người cái này chó đen nhỏ thật rất đặc biệt, để nó diễn kịch tuyệt đối có thể lừa, người là Tiểu Hắc chó chủ nhân, cái này đối người cũng là có chỗ tốt." Đạo diễn Trương Nghệ Lâm tiếp tục khuyên.

"Ta sẽ không để cho Nhị Hắc diễn kịch!" Diệp Tinh khẽ cười nói.

"Tại sao? Bộ phim này chúng ta chỉ cần mượn dùng mấy cái ngày thời gian liền đầy đủ, ta nguyên ý ra giá cao cát-sê." Đạo diễn Trương Nghệ Lâm nói ra. Hấn điện ảnh phim tên thì kêu 《 Thần Khuyển 》, có thể hay không có một đầu lợi hại cầu cầu biểu diễn, quan hệ đến phim sáng chói dẫn đầu. Lúc trước hấn cũng đi tìm rất nhiều cầu cầu, cuối cùng nhất không phải cái này kém một chút, cũng là cái kia kém một chút, sàng chọn rất lâu, vẫn là không thu hoạch được gì. Thật vất vả rốt cục tại trên Internet nhìn thấy Thần Khuyển video, rốt cuộc tìm được một đầu vô cùng thích hợp cầu cầu, hấn tự nhiên không xa từ bỏ, muốn muốn tiếp tục thuyết phục Diệp Tinh.

Diệp Tinh trầm ngâm nói : "Ta nghĩ người trước khi đến nếu như điều tra qua ta lời nói, hấn phải biết ta không thiếu tiền."

"Ách, cái này" đạo diễn Trương Nghệ Lâm có chút im lặng, trầm giọng nói : "Ta trước khi đến xác thực điều tra qua người, người là Tiên Vĩ Lão Ngư thương nghiệp cung ứng, ta tò mò còn đi ăn một bữa Tiên Vĩ Lão Ngư, cảm tạ người để cho ta ăn vào như thế ăn ngon nhân gian mỹ vị."

Nghĩ một lát, đạo diễn Trương Nghệ Lâm trầm tư một lát, cắn răng một cái, nói : "Như vậy đi, nếu như người để chó đen nhỏ diễn ta điện ảnh, ta liền đáp ứng giúp người tại điện ảnh nội dung cốt truyện bên trong cảm - nhập Tiên Vĩ Lão Ngư quảng cáo giúp người tuyên truyền. Người cái này Tiên Vĩ Lão Ngư tuy nhiên dư luận tốt. Nhưng mùi rượu cũng sợ ngõ nhỏ sâu. Ta bộ phim này đầu tư to lớn, sẽ mời rất nhiều hạng nhất đại minh tinh đến diễn viên chính. Phim một khi chiếu lên, tin tưởng người Tiên Vĩ Lão Ngư cái này nhãn hiệu danh tiếng cũng sẽ theo điện ảnh tại cả nước phạm vi hiện lên bạo phát thức tăng trưởng."

Có thể làm cho một vị Danh Đạo tại phim cảm vào quảng cáo, tuy nhiên khả năng chỉ là hơi nâng lên, đây cũng là cực kỳ khó được sự tình. Thành ý là tràn đầy. Diệp Tinh không khỏi có chút ý động. Tiên Vĩ Lão Ngư bởi vì mới xuất hiện hai ba tháng, tuy nhiên dư luận danh khí một mực đang không ngừng khuếch trương, nhưng dù sao thời gian quá ngắn. Danh tiếng còn cực hạn tại phúc Giang tỉnh bản tỉnh phạm vi bên trong. Nếu là có thể có Trương Đạo phim tuyên truyền. Như vậy Tiên Vĩ Lão Ngư nhãn hiệu theo cả nước phạm vi bên trong tấn mãnh khuếch trương là có thể đoán được. Danh tiếng một khi đề cao, Tiên Vĩ Lão Ngư tuyệt đối là tài nguyên cuộn cuộn tới. Mấy triệu cát-sê, Diệp Tinh có lẽ chướng mắt, nhưng nếu là hơn 10 triệu lời nói vậy liền coi là chuyện khác. Tiên Vĩ Lão Ngư danh tiếng một khi tại cả nước phạm vi khuếch tán ra đến, như vậy lợi nhuận tuyệt đối là hiện lên bao nhiêu tăng gấp bội.

"Ừm, Trương Đạo người điều kiện này xác thực cảm động ta, ta có thể cho Tiểu Nhị Hắc diễn người phim. Có điều có mấy lời ta cũng phải cường điệu hạ, ta dám đánh cược, người phim nếu là tuyên truyền phía dưới ta Tiên Vĩ Lão Ngư. Mặc dù là quảng cáo, nhưng đối người phim tuyệt đối sẽ không có bất kỳ phụ diện ảnh hưởng. Những theo đó trong phim biết được Tiên Vĩ Lão Ngư người xem, một khi ăn Tiên Vĩ Lão Ngư, ta tin tưởng bọn họ hội khen không dứt miệng. Thậm chí cảm kích người phim để bọn hấn ăn vào bực này mỹ vị. Chúng ta cũng có thể nói là đôi bên cùng có lợi." Diệp Tinh trong ánh

mắt lấp lóe tự tin ánh sáng.

Quảng cáo cũng chia rất nhiều loại, nếu như quảng cáo vật phẩm là rác rưởi đồ vật, chất lượng thấp kém, như vậy người xem khẳng định sẽ phản cảm. Nhưng nếu là cái này quảng cáo đồ vật bản thân chất lượng quá cứng, như vậy người xem cơ vốn cũng không hội phản cảm cái này quảng cáo, thậm chí sẽ cảm thấy cái này quảng cáo làm tốt.

"Ha-Ha, đây là đương nhiên. Người Tiên Vị Lão Ngư nếu không phải ăn ngon cực, ta cũng sẽ không cho người đưa ra điều kiện này, dù sao ta muốn đối với mình phim phụ trách." Đạo diễn Trương Nghệ Lâm cười nói.

"Trương Đạo phim thời điểm nào khởi động máy!" Diệp Tinh hỏi.

"Nhanh, ba ngày sau thì không sai biệt lắm!" Đạo diễn Trương Nghệ Lâm ánh mắt nhất động, nói ra : "Trước tiên, ta có thể hay không qua khảo nghiệm Tiểu Nhị Hắc?"

"Được nha, không có vấn đề!" Diệp Tinh cười nói.

Đạo diễn Trương Nghệ Lâm lúc này hào hứng hừng hực theo tiểu nhị \*\*\*\* : "Nhị Hắc, một thêm nhị đẳng tại bao nhiêu, là bao nhiêu, người thì sửa gọi vài tiếng!"

Muốn trắc thí Tiểu Nhị Hắc, trong phòng khách người khác tất cả đều vênh tai, đối cái này trên Internet truyền thần kỳ sự việc tiểu thần chó hiểu kỳ vô cùng. Muốn nhìn một chút cái này tiểu thần chó có phải là thật hay không có như vậy ngu bức.

Một bên, Diệp Tinh tròn mắt từng một cái nói : "Trương Đạo, nói thật, người vấn đề này quá ngây thơ, hỏi một chút đồng dạng cầu cầu là được. Đối với Nhị Hắc tới nói chẳng khó khăn gì! Vẫn là ta tới cấp cho người trắc thí đi!"

Diệp Tinh lúc này trầm giọng nói : "Nhị Hắc, tới, vênh lên cái chân bắt chéo cho bọn hấn nhìn xem!"

"Gâu!"

Tiểu Nhị Hắc lập tức vút bỏ miệng bên trong khăn lau, sủa kêu một tiếng, tứ chi tiểu chân ngắn đạp xuống đất mặt, nhảy đến Diệp Tinh bên cạnh trên ghế sa lon. Tròn vo thân thể ngồi ở trên ghế sa lon, đem bên phải đầu kia sau chân xứng ở bên trái đầu kia sau trên đùi, bộ dáng kia quả thực đẹp trai đến nỗi banh trời.

"Ngọa tào, thật đúng là khiêu chân bắt chéo!"

"Nó nghe hiểu được người nói chuyện?"

"Người là thế nào huấn luyện ra, quá ngu bức!"

Đoàn làm phim cái kia mười mấy người mỗi cái thần sắc chấn kinh hưng phấn, hào hứng đất đỏ vô cùng.

"Ha ha, đây coi là cái gì." Diệp Tinh khoe miệng cong lên mỉm cười, nói : "Nhị Hắc, đến cái mắt chó coi thường người khác, dùng xem thường ánh mắt nhìn lấy bọn hấn!"

"Gâu!"

Tiểu Nhị Hắc sủa kêu một tiếng, gật gật cái đầu nhỏ, rồi sau đó con người lẩn lờn lộc lộc nhất chuyển, một cái tiêu chuẩn vô cùng mắt chó hiện lên 45 độ nghiêng đi lên, trần trụi xem thường, cái này lực sát thương quả thực bạo ạp.

"Ngọa tào!"

"Ngọa tào, ngọa tào, tuyệt, ánh mắt này tuyệt!"

"Thần Khuyến a, ánh mắt này quá nhân tính hóa!"

"Lão tử cam bái hạ phong, nó mới là chuyên nghiệp diễn viên, ta là quần chúng diễn viên!"

"Mẹ hấn, diễn kịch như thế nhiều năm, thế mà bị một đầu tiêu cầu cầu cho làm hạ thấp đi."

Trong phòng khách, đoàn làm phim ánh mắt mọi người sợ hãi thần phục vô cùng.

"Trương Đạo, người nhìn lấy Nhị Hắc diễn kỹ này được không?" Diệp Tinh nói.

"Được a, tuyệt đối được. Như thế ngu bức diễn kỹ nếu là không được lời nói, cái kia chúng ta những người này thì càng không được." Đạo diễn Trương Nghệ Lâm chắc chắn tán dương : "Thật không biết người là thế nào huấn luyện ra, tiểu nhị này hắc thật sự là Thần Khuyến, chẳng những thông minh dùng cảm, mà lại vừa rồi ánh mắt này, diễn kỹ này quả thực tuyệt! Ta cho tới bây giờ chưa thấy qua như thế lợi hại cầu cầu, ngày hôm nay xem như mở rộng tầm mắt."

Đạo diễn Trương Nghệ Lâm đối Tiểu Nhị Hắc vừa rồi biểu diễn quả thực hài lòng tới cực điểm, nếu không có còn có sự tình khác không chuẩn bị đầy đủ, hẳn đều chuẩn bị lập tức khởi động máy, để Tiểu Nhị Hắc phía trên kính.

"Khụ khụ, ta có thể nói thật à." Diệp Tinh nói : "Thực Nhị Hắc không phải mới vừa đang diễn trò, nó là thật tại xem thường các ngươi!"

"" đạo diễn Trương Nghệ Lâm

"" đoàn làm phim mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 118: : Về Diệp phủ

:

Cùng Trương Nghệ Lâm đạo diễn trao đổi xong chuyện cụ thể sau, Diệp Tinh liền đem bọn hắn đưa cách tổ trạch. Bởi vì khởi động máy thời gian còn có ba ngày, chỗ đen nhỏ tạm thời vẫn là ở tại tổ trạch bên trong.

"Diệp Tinh đại hiệp, 《 Trường Sinh Quyền 》 thật phi thường tốt, ta đề nghị ngươi đi xin phía dưới độc quyền." Vũ Cường không quên khuyên.

"Không cần, một bộ quyền pháp mà thôi, không quan trọng." Diệp Tinh lắc đầu, đối với Vũ Cường kiên nhẫn có chút bất đắc dĩ. Chủ yếu là xin độc quyền quá phiền phức, Diệp Tinh thực sự không muốn xuất đầu lộ diện, làm cho người chú mục, vẫn là điều thấp chút thì tốt hơn. Mà lại 《 Trường Sinh Quyền 》 đẳng cấp này quyền pháp thật rất nhiều, tại võ lâm đại lục bên kia bí tịch nhiều vô số kể, chỉ cần tốn chút kim tệ, mua cái mấy chục bộ cũng không có vấn đề gì. Cấp bậc này quyền pháp bí tịch, Diệp Tinh thế nào có thể sẽ đi coi trọng.

"Nếu như không xin độc quyền, theo sau này 《 Trường Sinh Quyền 》 khuếch tán ra đến, hội có rất nhiều phiền phức." Vũ Cường nói : "Tỉ như người khác không biết 《 Trường Sinh Quyền 》 người sáng lập là ai, quan hệ này đến cự đại lợi ích, suy nghĩ có rất nhiều người học cái hai ba chiêu Trường Sinh Quyền liền ra tới giả mạo Trường Sinh Quyền là hắn sáng tạo. Còn có một ít quốc gia người, hoàn toàn có thể nói thẳng 《 Trường Sinh Quyền 》 là bọn họ bên kia truyền đến chúng ta bên này. Đến lúc đó, một đoàn rối bời, sợ rằng sẽ tranh luận không nghỉ."

"Mô hô, thực ta cũng không phải người sáng lập, có điều 《 Trường Sinh Quyền 》 là ta tự mình theo võ lâm đại lục mang tới Địa Cầu." Diệp Tinh trầm nghĩ trong lòng, ánh mắt chớp động, Vũ Cường nói cũng có đạo lý, nếu là thật phát sinh loại kia mạo danh sự kiện, ngẫm lại thật đúng là thẳng buồn nôn. Như thế xem ra, còn thật sự tất yếu phải muốn đi xin phía dưới độc quyền.

Diệp Tinh lúc này trầm giọng nói : "Ngươi nói có đạo lý, độc quyền xác thực muốn đi xin, vậy thì do ngươi đi xin đi!"

"Ta đi xin?" Vũ Cường trực tiếp sững sốt.

Bên cạnh Trình Tiểu Hải cùng Chu Đại Tráng cũng đều một mặt không hiểu nhìn về phía Diệp Tinh.

"Đúng, từ ngươi đi xin 《 Trường Sinh Quyền 》 độc quyền! Ta không thích bị người ta biết ta tồn tại, sau này Vũ Cường ngươi chính là Trường Sinh Quyền người sáng lập." Diệp Tinh trầm giọng nói. Đã Diệp Tinh không có ý định chính mình lộ mặt, như vậy cái này 《 Trường Sinh Quyền 》 độc quyền. Tiện nghi người khác còn không bằng tiện nghi người một nhà. Ba người bọn họ bên trong, Chu Đại Tráng cùng tiểu biểu đệ Trình Tiểu Hải đều không thích hợp. Mà Vũ Cường bản thân thì có nhất định vốn võ thuật, lại là mở võ quán. So với Chu Đại Tráng cùng Trình Tiểu Hải tới nói, xác thực càng thích hợp.

"Cái này cái này không tốt lắm đâu!" Vũ Cường cười khổ nói : "《 Trường Sinh Quyền 》 cũng không phải ta lấy ra."

"Không. Từ hôm nay trở đi ngươi chính là 《 Trường Sinh Quyền 》 người sáng lập." Diệp Tinh nghiêm túc nói : "Tốt, các ngươi cũng nên trở về. Ta hôm nay còn có việc, không rảnh cùng các ngươi, ba người các ngươi đều cho ta trở về luyện quyền đi."

"Cái này ta vậy thì tốt, ta đi xin độc quyền, bất quá ta hội nói với người là sư phụ ta "

"Tùy tiện, đều ra ngoài đi! Ngoan, không có cái gì đặc biệt lớn chuyện quan trọng. Thì chờ quấy rầy ta nha!"

""

Bởi vì còn muốn đi võ lâm đại lục, Diệp Tinh trực tiếp hạ lệnh trục khách, đem tiểu biểu đệ Trình Tiểu Hải, Vũ Cường, Chu Đại Tráng ba người đuổi ra tổ trạch.

Vũ Cường, Chu Đại Tráng cùng Trình Tiểu Hải ba người rời đi tổ trạch sau, Diệp Tinh lúc này đem tổ trạch đại môn khóa lại, rồi sau đó lần nữa đi vào hậu viện đại phòng sắt trước.

Phòng sắt có cao đến một người, có chút rộng rãi, đem tròn cái giếng cổ đều bao quát đi vào.

Diệp Tinh theo trong túi quần lấy ra một chuỗi chìa khoá, lúc này dùng chìa khoá mở ra phòng sắt phòng trộm khoá. Tuy nói màu tím ánh sáng truyền tống môn đã bị thu vào trong túi càn khôn, không cần lo lắng bại lộ. Nhưng vì lấy phòng ngừa vạn nhất, Diệp Tinh để phòng biện pháp cũng không có chút nào yếu bớt.

"Kẹt kẹt!"

Đem phòng sắt thiết cửa mở ra. Rồi sau đó một lần nữa đóng lại, khóa lại phòng trộm khoá.

Diệp Tinh đi vào bên giếng cổ, hai tay nắm chặt tại bên cạnh giếng. Rồi sau đó xoay người càng gần trong giếng cổ.

"Suru!"

Gió thoảng bên tai âm thanh vù vù, không đến một hơi thời gian, Diệp Tinh đã rơi vào giếng cổ, đứng tại giếng ở dưới đáy.

Diệp Tinh lúc này lấy ra Càn Khôn Bồ Đại, đem bên trong một cái Càn Khôn Bồ Đại còi ra đến,

Nhất thời, toàn bộ giếng cổ trong giếng Từ khí phun trào, màu tím ánh sáng truyền tống môn xuất hiện tại đáy giếng bên trong. Theo màu tím ánh sáng truyền tống môn xuất hiện, đất trời bốn phía nguyên khí phi tốc tụ đến. Một loại đã lâu khí tức tự nhiên sinh ra.

Đi vào màu tím ánh sáng truyền tống môn bên trong, mắt tối sầm lại. Bốn phía trắng cảnh biến ảo, sau một khắc. Diệp Tinh xuất hiện tại võ lâm đại lục Bạch Vân Sơn Diệp phủ phòng luyện công mật thất trong sơn động.

Vừa ra hiện trong sơn động, Diệp Tinh liền lập tức đem màu tím ánh sáng truyền tống môn lần nữa thu nhập trong túi càn khôn.

Sơn động thông đạo tối tăm, không có cái gì ánh sáng. Diệp Tinh lấy điện thoại di động ra, về động màn hình điện thoại di động, mở ra điện thoại di động đèn pin công năng, nhất thời một chùm bạch quang theo điện thoại di động Cameras bên trong chiếu xạ mà ra, chính sơn động thông đạo ánh sáng nhất thời lại sáng lên.

Dọc theo sơn động thông đạo bảy queo tám rẽ, một đường đi vào phòng luyện công bên trong.

Bởi vì muốn còi xuống Đại Hà Bang gần đây nhất hướng, bởi vậy Diệp Tinh tạm thời cũng không có ý định đang luyện công phòng tu luyện. Mà chính là rời đi phòng luyện công, theo trong sân đi đến.

Diệp Tinh đi vào Diệp phủ trong sân, Diệp Tinh nhìn thấy Kiều thẩm đang đánh quét qua mặt đất lá rụng.

"A..., bé quan như thế lâu, gia chủ rốt cục xuất quan." Kiều thẩm vui vẻ nói, vội vàng thả ra trong tay cây chổi, bước nhanh đi tới.

"Ừm, Kiều thẩm, Xảo nhi nha đầu kia đâu, thế nào sân chỉ có một mình ngươi." Diệp Tinh nói.

"Xảo nhi nàng đi Phụng Hoàng trấn trên trấn trông tiệm cửa hàng đi." Kiều thẩm nói ra.

"Chỉ nàng một người?"

"Không phải, còn có mười cái Đại Hà Bang bang chúng, cũng đang giúp đỡ!" Kiều thẩm nói ra.

"Ừm!" Diệp Tinh gật đầu nói: "Hong Hải, Tiết Dũng bọn họ có ở hay không ngoài phủ? Đại Hà Bang chinh biên hoàn thành không?"

"Đã sớm chinh biên hoàn thành, Hong Hải Mã Phong Ngưu Đức Toàn giống như đều tại Thanh Hà trấn bên kia, còn về Tiết Dũng, ngay tại Diệp phủ bên trong, đã đợi ngươi thật lâu, rất tốt muốn báo cáo sự việc." Kiều thẩm nói.

"Ừm, ta cái này đi xem một chút!" Diệp Tinh lúc này quay người theo Diệp phủ ngoại viện mà đi.

Đi vào Diệp phủ ngoại viện khách trước của phòng, nhìn lấy Tiết Dũng chính tại luyện tập võ công.

"Lão bản, ngươi luyện võ như thế lâu, rốt cục xuất quan?" Tiết Dũng vui vẻ nói.

"Ừm, Đại Hà Bang bên kia có hay không ra sơ hở, đều chinh biên hoàn thành đi." Diệp Tinh hỏi.

"Đó là đương nhiên, từ ta, Mã Phong, Ngưu Đức Toàn, Hong Hải bốn người xuất mã, còn không dễ như trở bàn tay." Tiết Dũng đắc ý nói.

"Ừm, vậy là tốt rồi. Đúng, ngày hôm nay chúng ta muốn triển khai cuộc họp, thảo luận ra đời ý phát triển. Ngươi lập tức đi Thanh Hà trấn một chuyến, đem Mã Phong Hồng Hải đều cho ta kêu đến." Diệp Tinh phân phó nói.

"Tốt, thuộc hạ tuân mệnh!" Tiết Dũng chấp tay một cái, lúc này ngồi cười hân Yên thú đồng bọn Kim Mao Hồ, rồi đi Bạch Vân Sơn Diệp phủ, chỉ hướng Thanh Hà trấn bay đi.

Hết thấy đều trong dự liệu, có Đại Hà Bang lực lượng hộ vệ, sinh ý liền có thể bắt đầu khuếch trương. Hiện tại chỉ chờ Tiết Dũng đem Mã Phong Hồng Hải bọn người triệu tập trở về, liền có thể thương thảo phía dưới mở chi nhánh sự việc. Đến lúc đó tài nguyên cuộn cuộn mà đến, Diệp phủ vũ lực liền có thể có một cái chất phi thăng.

Thanh Hà trấn Ly Phụng hoàng trấn Bạch Vân Sơn có một khoảng cách, cho dù là cấp năm Yên thú Kim Mao Hồ tốc độ sợ rằng cũng phải mấy canh giờ thời gian mới có thể gấp trở về. Tạm thời nhân đến cũng không có việc gì, Diệp Tinh lúc này đi ra Diệp phủ, tại Bạch Vân Sơn đi dạo lên.

"Xảo nhi nha đầu kia quản lý cửa hàng đi, to như vậy Diệp phủ chỉ có Kiều thăm một người. Thế nào cảm giác có chút lạnh tanh, giống như cùng trước kia so ra thiếu cái gì giống như."

Lúc này vẫn là sáng sớm, bầu trời sáng sủa, trời xanh phía dưới, mây trắng đóa đóa.

Bạch Vân Sơn phong cảnh rất tốt, cây xanh râm mát, không khí rất là tươi mát.

Thuần cho là giải sầu một chút, đi dạo đi dạo bất tri bất giác liền đến đến Tiên Tuyền sơn trang.

Tiên Tuyền sơn trang đại môn chính đóng chặt lại, đồ thăm đại môn phủ đầy tro bụi, mặt đất phủ kín lá rụng, hiển nhiên sơn trang chủ nhân còn chưa trở về.

"Ai, Mộng Tuyết cô nương các nàng cũng không biết đi đâu, rồi đi như thế lâu còn chưa có trở lại. Rất lâu không gặp, rất tưởng niệm." Diệp Tinh thăm thăm thờ dài, nhìn lấy trước mắt hoàn toàn yên tĩnh Tiên Tuyền sơn trang.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 119: : Hậu sơn dị động

:

Diệp Tinh chính ngơ ngác nhìn qua Tiên Tuyền sơn trang xuất thần, bỗng nhiên ——

"Ô ô!" "Ô ô!"

Một đạo thanh thúy tiếng chim hót bỗng nhiên vang lên, chỉ gặp màu tím lóe lên, một cái tử sắc chim ưng nhỏ đã xuất hiện tại Diệp Tinh trên bờ vai, đang chải vuốt trên cánh vũ mao.

Vừa rồi cái kia tốc độ nhanh đến thậm chí Diệp Tinh cũng còn không có kịp phản ứng.

"Tiểu Tử, ngươi thế nào chạy loạn khắp nơi! Sau này chuyên môn làm lồng chim đem ngươi giam ở bên trong." Diệp Tinh thân thủ chụp vào bả vai Tiểu Tử ưng.

"Ư!"

Tiểu Tử ưng hai cánh chấn động, hóa thành một đạo màu tím, cấp tốc né tránh Diệp Tinh ma trảo.

"Ô ô!" "Ô ô ư!"

Tiểu Tử ưng tiếng kêu to non trẻ con mà đặc ý, phảng phất tại nói: Hi hi, ngươi bắt không được ta, ngươi bắt không được ta nha.

Cái này Tiểu Tử ưng thành linh chính là trước đó không lâu Diệp Tinh theo tử sắc Yên thú trùng bên trong ấp trứng đi ra, rất lợi hại là hoạt bát nghịch ngợm.

Diệp Tinh trợn mắt trừng một cái, lưỡi nhấc theo cái này tiểu bắt điểm so đo, lúc này theo Diệp phủ đi đến.

Đang luyện công phòng tu luyện mấy canh giờ sau,

Sắc trời dần dần tối xuống, trong nháy mắt mặt trời xuống núi, đã là chạng vạng tối hoàng hôn.

Cơm tối thời khắc, tiểu nha đầu Kiều Xảo cười Kim Mao Hồ từ Phụng Hoàng Trấn Điểm cửa hàng trở về Bạch Vân Sơn Diệp phủ.

Diệp phủ trong sân, dưới cây hòe lớn, lá rụng nhao nhao.

"Bạch!" "Huru huru!"

Kiểm rít trận trận, Diệp Tinh chính vũ động trong tay Thanh Phong Kiếm luyện tập 《Cuồng Phong kiếm pháp》. 《Cuồng Phong kiếm pháp》 nhanh như gió táp, kiếm ảnh trùng điệp, chung quanh khí lưu phun trào, từng mảnh từng mảnh lá rụng tất cả đều bị chém thành hai nửa, phủ kín sân nhỏ.

"Đại ca ca, ăn cơm á!" Tiểu nha đầu Xảo nhi mừng rỡ chạy vào, đi vào trong sân, nhìn thấy Diệp Tinh đang luyện tập kiếm pháp.

Tiểu nha đầu Xảo nhi cũng có tu luyện võ công, nàng biết đang luyện võ công kiếm pháp thời điểm, là không thể quấy nhiễu. Có thời gian luyện được chính hăng say bị đột nhiên cắt ngang. Đối võ đạo cảm ngộ thu hoạch sẽ đánh một số chiết khấu. Đương nhiên, trừ tình huống đặc biệt, dưới tình huống bình thường ảnh hưởng thực cũng không lớn.

Có điều tiểu nha đầu cũng không muốn có chút quấy rầy. Lúc này không dám lên tiếng, thì đứng ở bên cạnh yên tĩnh nhìn lấy Diệp Tinh luyện kiếm.

"Bạch!" "Huru huru!"

Tại trời chiều chiếu xéo dưới. Thanh Phong bảo kiếm tán phát ra đạo đạo kim sắc quang mang, khi thì chọc lên, lúc mà bỏ xuống, hoặc là quét ngang, hoặc là đâm thẳng. Kiếm pháp biến hóa khó lường, ẩn lấy kỳ dị quỷ tích vũ động, trên lưỡi kiếm kinh phong phun trào, mang theo đáng sợ lực cắt.

"Đại ca ca kiếm pháp. Giống như lại tiến bộ rất nhiều!"

Tiểu nha đầu Kiều Xảo chính nhìn lấy Diệp Tinh luyện tập kiếm pháp, ngơ ngác xuất thần. Hồn nhiên không có phát giác một cái từ sắc chim ưng nhỏ chính lặng lẽ dừng sát ở bả vai nàng bên trên.

Từ sắc chim ưng nhỏ chỉ có bàn tay kích cỡ tương đương, vũ mao là màu tím nhạt, cái trán càng là có một tiểu đám kim sắc nhung mao, vô cùng xinh đẹp, rất có linh tính, một đôi đôi mắt nhỏ chính linh lợi xoay quanh không ngừng, lộ ra một cổ cổ linh tính quái sắc thái.

Cái kia linh động đôi mắt nhỏ khi thì nhìn xem phía trước luyện kiếm Diệp Tinh, khi thì nhìn xem ngơ ngác xuất thần Kiều Xảo nha đầu. Nhãn châu xoay động, chỉ gặp Tiểu Từ ưng lặng lẽ lặng lẽ đuổi ra nó bên trái Tiểu Sí Bàng. Cái kia màu tím nhạt mềm mại vũ mao tại tiểu nha đầu Xảo nhi trên cổ nhẹ nhàng phát một cái.

"A...! Ngứa quá á!"

Tiểu nha đầu Xảo nhi bị dọa đến la hoảng lên.

"Ô ô!" "Ô ô u!"

Tiểu Từ Ưng Phác đằng cánh bay lên sân trên không lượn vòng lấy, gọi tiếng thanh thúy vô cùng đắc ý, phát ra trò đùa quái đản tiếng kêu to.

Lúc này. Dưới cây hòe lớn, Diệp Tinh dừng lại luyện kiếm, có chút buồn cười mà nhìn xem trên không Tiểu Từ ưng, nói: "Tiểu Từ, người dạng này trên chọc Xảo nhi, lo lắng nàng không cho người đồ ăn!" Diệp Tinh không trong khoảng thời gian này, đều là Xảo nhi đang dứt đường chiều cổ Tiểu Từ ưng, cái gì Yêu thú thịt Linh Đan loại hình tất cả đều có.

"Tiểu Từ người tên bại hoại này, làm hại ta giật mình. Hừ, ta muốn đối người một hồi." Tiểu nha đầu Xảo nhi hàm hừ nhìn lấy sân trên không xoay quanh Tiểu Từ ưng.

"Ư!" "Ư!"

Tiểu Từ ưng cấp tốc bay đến Xảo nhi trước mặt. Một đôi đôi mắt nhỏ đáng thương nhìn lấy Xảo nhi.

"Hừ, không để ý tới người. Người sau này còn dám hay không dạng này?" Tiểu nha đầu theo Tiểu Từ ưng nói ra.

"Ô ô!"

Tiểu Từ ưng cái đầu nhỏ lắc theo trống lúc lắc giống như, giống tại trước mặt cha mẹ phạm sai lầm tiểu hài tử, ủy khuất xem Xảo nhi, lại nhìn xem Diệp Tinh.

"Cái này đúng, Tiểu Từ phải ngoan ngoãn nghe lời, không phải vậy không cho ăn!" Tiểu nha đầu đuổi ra tay nhỏ chỉ hướng Tiểu Từ ưng cái trán nhẹ nhàng điểm xuống.

"Ha-Ha, nó suy nghĩ hội nhớ kỹ hai ba ngày, hai ba ngày sau khả năng lại lộ ra nguyên hình. Tốt, không theo cái này tiểu bắt điểm so đo, Xảo nhi chúng ta đi ăn cơm." Diệp Tinh cười nói.

Cơm tối qua sau, màn đêm buông xuống, bóng tối bao trùm thiên địa, một vầng loan nguyệt thăng lên đầu cành, rơi xuống mông lung trời sao ánh trắng.

Đại khái \* điểm thời khắc, Mã Phong Tiết Dũng Hồng Hải ba người ngồi cười Kim Mao Hồ đuổi tới Bạch Vân Sơn Diệp phủ bên trong, còn về Nguru Đức Toàn thì cần muốn tọa trấn Đại Hà Bang, phải xử lý một ít chuyện, tạm thời không .

Giờ phút này, Diệp phủ trong phòng nghị sự.

"Chủ thượng, Đại Hà Bang chúng ta đã cơ bản chinh đồn hoàn tất, một số Du Bản thân cận phái, cùng một số đầu đầu, đều bị chúng ta xử lý sạch. Bây giờ toàn bộ Đại Hà Bang đã hoàn toàn chương khống tại trong tay chúng ta." Mã Phong theo Diệp Tinh bẩm báo nói.

"Ừm, rất tốt!" Diệp Tinh ánh mắt chớp động, trầm giọng nói : "Kể từ đó chúng ta liền có thể khuếch trương đại sinh ý quy mô, Lạc Nhật thành cửa hàng đến lập tức chuẩn bị khai trương. Như vậy đi, Mã Phong, Hồng Hải, các người trời sáng lập tức lên đường tiến về Lạc Nhật thành trước tìm kiếm tốt cửa hàng vị trí, chờ hết thấy ổn định lại sau, sau này Lạc Nhật thành chi nhánh liền từ Hồng Hải tới quản lý, Mã Phong người cùng Nguru Đức Toàn tiếp tục chương quản Đại Hà Bang."

"Thuộc hạ tuân mệnh!" Mã Phong, Hồng Hải hai người lập tức cung kính tuân mệnh.

"Ừm, các người trong khoảng thời gian này biểu hiện rất không tệ, ta chỗ này có một bản nội công bí tịch, các người cầm đi tu luyện đi!" Diệp Tinh theo trong túi cần khôn lấy ra một thức ba phần, ba quyển một dạng nội công bí tịch phân biệt ném cho ba người.

"Đa tạ chủ thượng!" Mã Phong, Hồng Hải, Tiết Dũng ba người vội vàng tiếp nhận bí tịch, lật ra đến xem xét, nhất thời cả người lập tức kích động mừng rỡ vô cùng, "Huyền Cấp thượng phẩm bí tịch, cái này 《 Huyền khí quyết 》 lại là Huyền Cấp thượng phẩm nội công bí tịch, đa tạ chủ thượng, đa tạ chủ thượng ban thưởng!"

Phải biết Huyền Cấp bí tịch cho dù là Huyền Cấp hạ phẩm bí tịch mỗi một vốn cũng đều vô cùng trân quý, còn về Huyền Cấp thượng phẩm bí tịch càng là thừa thốt rất lợi hại, Vạn Bảo Lâu buổi đầu giá lên đều rất ít xuất hiện cấp bậc kia bí tịch. Đại Hà Bang là cao quý Thanh Hà trấn đại bang phái, toàn bộ trong bang trân quý nhất bí tịch cũng vền vện Huyền Cấp hạ phẩm a. Lần này có thể được đến Huyền Cấp thượng phẩm bí tịch, ba người giờ phút này nội tâm quả thực là mừng rỡ như điên. Đặc biệt là Mã Phong, hắn đã qua tuổi lục tuần, kẹt tại võ đạo tứ trọng cảnh thật lâu, lần này nếu có thể có 《 Huyền khí quyết 》 tương trợ, nói không chừng thì có rất lớn hi vọng bước vào võ đạo ngũ trọng cảnh.

"Ừm, người tốt nhất thay ta làm việc, ta sẽ không bạc đãi các người." Diệp Tinh trầm giọng nói. Thực Diệp Tinh vốn là muốn cầm ra Địa giai trung phẩm 《 Thanh Phong Quyết 》，sau đó suy nghĩ kỹ một chút, Địa giai bí tịch cuối cùng quá dễ thấy, hiện tại còn không phải cầm đi ra về sau. Dù sao Huyền Cấp thượng phẩm 《 Huyền khí quyết 》 đã đầy đủ. Những thứ này thủ hạ thực lực đề cao, cũng có thể vì Diệp Tinh càng dễ làm hơn sự tình.

"Thuộc hạ nhất định sẽ sống chết hiệu trung chủ thượng!" Mã Phong Hồng Hải Tiết Dũng vội vàng biểu trung tâm nói.

Trong phòng khách, Diệp Tinh cùng bọn hắn chính đang thương thảo tương lai quy hoạch cùng phát triển.

Bỗng nhiên ——

"Oanh!"

Chỉ nghe một tiếng to lớn tiếng oanh minh theo hậu sơn truyền tới, như tiếng sấm đột nhiên nổ vang ra đến, chấn động đến mọi người hai tai phát hội.

Ngay sau đó ——

"Ông!"

Một cỗ kỳ dị ba động, từ Bạch Vân Sơn hậu sơn vị trí, chỉ hướng bốn phía truyền ra đến, toàn bộ Bạch Vân Sơn thiên địa nguyên khí lập tức cuồng bạo, nồng đậm thiên địa nguyên khí trùng trùng điệp điệp, cuộn cuộn phun trào, chỉ hướng bốn phương tám hướng trùng kích ra đến, động tĩnh to lớn, phương viên trăm dặm bên ngoài đều có thể cảm giác được.

"Thế nào chuyện?"

"Tốt đại động tĩnh, phát sinh cái gì sự tình?"

"Đến cùng phát sinh cái gì sự tình?"

"Trời ạ, các người có không có cảm giác đến chung quanh nơi này thiên địa nguyên khí lập tức trở nên thật là nồng nặc, nếu có thể một mực ở trong môi trường này tu luyện, tu vi tuyệt đối đột nhiên tăng mạnh!"

"Là hậu sơn vị trí, nghe thanh âm tựa như là hậu sơn vị trí!"

"Chúng ta Bạch Vân Sơn hậu sơn đến cùng phát sinh cái gì sự tình?"



Diệp phủ trong phòng khách mọi người không hiểu ra sao.

"Tốt đại động tĩnh, nhanh, lập tức tiến về hậu sơn nhìn xem phát sinh cái gì sự tình!" Diệp Tinh vội vàng phân phó nói, lập tức xông ra phòng khách, gọi Tật Phong Báo. Ngồi cười Tật Phong Báo, hóa thành một đạo tàn ảnh, chỉ hướng Bạch Vân Sơn hậu sơn cấp tốc gấp rút chạy tới.

Mã Phong, Hồng Hải, Tiết Dững ba người cũng liền bận ngồi cười cấp năm Yêu thú Kim Mao Hồ đi theo tại Diệp Tinh phía sau, chỉ hướng Bạch Vân Sơn hậu sơn gấp rút chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 120: : Lôi Tâm Xuân Mộc

:

Bạch Vân Sơn hậu sơn vị trí, động tĩnh cực lớn, cái kia nồng đậm thiên địa nguyên khí tựa như núi lửa bạo phát dâng lên mà ra, toàn bộ Phượng Hoàng trấn thậm chí xung quanh thành trấn người đều có thể cảm giác được.

Dị biến đột nhiên, Diệp Tinh mấy người cũng là không hiểu ra sao, không biết rõ là cái gì tình huống. Chỉ có thể chỉ hướng dị biến địa điểm gấp rút chạy tới, nhìn xem cuối cùng ra tình huống.

Bạch Vân Sơn cao đến mấy ngàn trượng, đứng thẳng vào trong mây, trên núi cây cối rậm rạp, cảnh lá phong phú.

Giờ phút này, chính là ban đêm thời khắc, thiên địa tối tăm, trên đường núi chỉ có mỏng lung ánh trăng rơi xuống pha tạp bóng hình, gió nhẹ nhẹ phẩy, nhánh lá cây vang sáo sạt.

"Mau nhìn! Bên kia, ở bên kia, nơi đó giống như có lực quang đang nhấp nháy!" Hồng Hải kinh ngạc nói, đưa tay chỉ trên núi bên trái cái kia mảng rừng cây rậm rạp.

Diệp Tinh bọn người lúc này quay đầu nhìn lại, chỉ gặp bên trái đằng trước trên núi mảnh rừng cây kia bên trong có lầy trong suốt lực quang đang nhấp nháy, xa xa nhìn lại, mảnh rừng cây kia giống là có vô số Đom Đóm đang phát tán ra ánh sáng, lực quang nhảy nhót, mỹ lệ mà kỳ lạ.

Một đoàn người lúc này chỉ hướng mảnh rừng cây kia gấp rút chạy tới.

Đường núi uốn lượn mà gấp ghe.

Nửa khắc đồng hồ sau, một đoàn người thành công đến mảnh rừng cây kia.

Diệp Tinh Hồng Hải một đoàn người trực tiếp bị cảnh tượng trước mắt cho kinh ngạc đến ngây người, trước mắt cái này như mộng ảo hình ảnh, cực kỳ cảm giác chấn động.

Hiện ra tại Diệp Tinh trước mắt là một khóa ngàn năm cây dong, thân cành trắng kiện, cần muốn vài người ôm hết mới có thể vây bên trên. Nhánh lá cây rậm rạp vô cùng, chỉ hướng bốn phía kéo dài ra, như một thanh chống ra chống trời ô lớn.

Đương nhiên, đây không phải quan trọng. Ngàn năm cây dong tuy nhiên hiếm thấy, nhưng ở vô lâm đại lục không ít địa phương vẫn là có. Trọng yếu là viên này ngàn năm cây dong biết phát sáng biết phát sáng phát sáng quang a a.

Ngàn năm cây dong toàn thân tản ra trong suốt lực quang, nhánh lá cây bao quát mỗi một mảng lá cây phiến lá đều lộ ra bích phi thúy xanh biếc như ngọc lộng lẫy. Đất trời bốn phía nguyên khí vô cùng nồng đậm, càng đến gần ngàn năm cây dong, thiên địa nguyên khí thì càng nồng đậm.

"Cây này ngàn năm cây dong sẽ không phải thành tinh a?" Tiết Dững sững sờ nói.

"Thật là nồng nặc thiên địa nguyên khí, có phải hay không là bảo vật đào được!" Hồng Hải ánh mắt chớp động nói.

"Nếu như lão hủ đoán không sai lời nói, cái này rất có thể là Thiên Địa Linh Bảo." Mã Phong ánh mắt ngưng trọng. Trầm giọng nói: "Nghe đồn Thiên Địa Linh Bảo một khi đào được, sẽ khiến đất trời bốn phía nguyên khí điên cuồng phun trào, động tĩnh cực lớn. Trước mắt Bạch Vân Sơn thiên địa nguyên khí như thế nồng đậm. Cái này dị tượng rất lợi hại phù hợp Thiên Địa Linh Bảo xuất thế trảng cảnh."

"Mã hộ pháp, Thiên Địa Linh Bảo là vật gì a? Là sao ta đều chưa nghe nói qua." Tiết Dũng hiếu kỳ nói.

Một bên Diệp Tinh cũng liên tục bị văng tạt. Hắn cũng chưa nghe nói qua Thiên Địa Linh Bảo loại vật này. Dù sao mới đến võ lâm đại lục hai ba cái tháng, còn có rất nhiều thứ Diệp Tinh cũng không tiếp xúc đến.

"Thiên Địa Linh Bảo chính là thiên địa quy tắc diễn hóa thể hiện, chỉ có một ít địa phương đặc thù tại cực kỳ hi hữu thấy tình huống phía dưới mới có thể dựng dựng ra Thiên Địa Linh Bảo. Mỗi một cái Thiên Địa Linh Bảo bên trong đều ẩn chứa bộ phận thiên địa pháp tắc, uy lực cực lớn. Chúng ta Đường Quốc đã mấy chục năm không có xuất hiện Thiên Địa Linh Bảo, nghe đồn lần trước xuất hiện Thiên Địa Linh Bảo vẫn là tại ba mươi chín năm trước, địa điểm là tại giáp vàng Hoàng Thành phụ cận. Vì tranh giành đoạt Thiên Địa bảo vật, vô số võ giả cao thủ chen chúc mà tới, càng có mười mấy tên Tiên Thiên cảnh cường giả thậm chí liệt chém giết. Lúc ấy Hoàng ở ngoại ô máu chảy thành sông, tử thương vô số. 《 Phong Vân Bảng 》 cao thủ đều chết hơn mười vị, Tiên Thiên cảnh cường giả cũng chết một vị, số dư tên tất cả đều trọng thương." Mã Phong nói ra.

"Mã hộ pháp ý là cây này ngàn năm cây dong rất có thể là Thiên Địa Linh Bảo?" Diệp Tinh hỏi.

"Ách, cái này" Mã Phong hơi lưỡng lự.

"Cái kia còn chờ cái gì, chúng ta tranh thủ thời gian đoạt a, bên này động tĩnh lớn như vậy rồi, đợi chút nữa khẳng định có rất nhiều võ giả chạy tới theo chúng ta đoạt. Nếu là bảo vật, đáp lấy hiện tại không ai, tranh thủ thời gian lấy đi." Tiết Dũng tình tình gấp. Hùng hăng hồ hồ xông đi lên.

Đi vào đại cây dong trước, Tiết Dũng có chút lưỡng lự, ngửa đầu ngây ngốc nhìn trước mắt cây này so với hắn kích cỡ còn lớn hơn mấy chục lần ngàn năm cây dong.

"A. Bảo vật giống như có chút đại a, điều này sao mang đi, mang đi cũng không có địa phương giấu a!" Tiết Dũng sử mệnh gãi đầu, buồn rầu vô cùng, bỗng nhiên hai mắt sáng lên, "Có, chính khóa đại cây dong ta mang không đi, ta trước tiên có thể chặt một đoạn nhánh cây trở về nha!"

Tiết Dũng lúc này song chân vừa đạp mặt đất, nhấc lên chân khí. Cả người bay lên không trung vọt lên, nhảy lên cao đến hai trượng. Khua tay trong tay Cửu Hoàn Đại Đạo, chỉ hướng phía trước ngàn năm cây dong một cái nhánh cây chém xuống đi.

"Xoạt!"

Ngàn năm dong lá cây ào ào vang động. Tiết Dũng Cửu Hoàn Đại Đạo chém vào nhánh cây kia bên trên, nhánh cây chừng lớn bằng cánh tay, trực tiếp bị đại đao nhất đao trăm đoạn.

Cành lá ào ào vang động, từ giữa không trung rơi xuống, nện rơi trên mặt đất, kích thích một mảnh bụi đất.

"Hắc hắc, dễ như trở bàn tay, dễ như trở bàn tay!" Tiết Dũng ánh mắt đắc ý, đi qua, nhặt lên mặt đất cái kia cắt chi nhánh cây.

"Chủ thượng, ta đã gỡ xuống một đoạn bảo vật!" Tiết Dũng dương dương đắc ý chạy tới, cầm trong tay cái kia cắt chi nhánh cây hiến cho Diệp Tinh.

"Người xác định đây là bảo vật?" Diệp Tinh tròn mắt trừng một cái, có chút buồn cười mà nhìn xem cái này khờ ngốc Tiết Dũng.

"Hai hàng, đừng ở chủ thượng trước mặt mặt mặt xấu hổ, còn không mau đem nhánh cây ném." Hồng Hải cười mỉa.

"Cái gì mặt mặt xấu hổ, đây là theo bảo vật cây dong phía trên lấy xuống nhánh cây, chỉ ít cũng là bảo vật một bộ phận đi." Tiết Dũng bĩu môi, đang nói, bỗng nhiên nham nhở, thậm chí nói: "A, kỳ quái, nhánh cây này thế nào không phát ánh sáng, vừa rồi rõ ràng còn có lục sắc quang mang đang nhấp nháy đây." Vừa nói, hai tay không cẩn thận vừa dùng lực, 'xoạch' một tiếng, trong tay nhánh cây cắt thành hai đoạn, cùng phổ thông cành cây khô không khác nhau chút nào.

"Mau nhìn, mau nhìn cái kia cây dong!" Mã Phong bỗng nhiên kinh ngạc nói.

Diệp Tinh, Hồng Hải, Tiết Dũng ba người vội vàng quay đầu nhìn lại, nhất thời cực kỳ kinh người bí hiểm một màn xuất hiện.

Chỉ gặp ngàn năm cây dong vừa rồi cái kia bị Tiết Dũng chặt đứt nhánh cây đứt gãy, chính lấy mắt trần có thể thấy tốc độ tại sinh trưởng, không bao lâu, một đoạn hoàn toàn mới nhánh cây lại lần nữa mọc ra.

"Cái này đây là thế nào chuyện?" Tiết Dũng trực tiếp mắt tròn.

"Thiên Địa Linh Bảo quả nhiên không có như thế đơn giản!" Mã Phong trầm nghĩ trong lòng, lúc này song chân vừa đạp mặt đất, cả người bay lên không trung vọt lên, trường đao trong tay bỗng nhiên ra khỏi vỏ, tiếng đao trận trận, chém về phía bên trong một đoạn rất là thô cành cây to.

Cành lá ào ào vang động, cái kia cắt chi nhánh cây bị trăm rơi xuống đất. Nhưng mà một màn kinh người xuất hiện lần nữa, cái kia thân cành chỗ đứt lần nữa cấp tốc sinh trưởng, không bao lâu, một đoạn hoàn toàn mới nhánh cây lại lần nữa mọc ra.

Diệp Tinh ánh mắt nhất động, phát hiện ngàn năm cây dong trụ cột trung tâm vị trí nơi đó lục quang đặc biệt cường thịnh, lúc này nhỏ xuất thủ bên trong Thanh Phong Kiếm, chuẩn bị hướng trụ cột phía trên đâm phía trên đâm một cái.

Bỗng nhiên, thì cái này lúc này ——

"Ha-Ha, một đám đàn heo ngốc hàng, Lôi Tâm Xuân Mộc còn chưa thai nghén hoàn thành, các người ở nơi đó làm cái gì kinh nha!" Một đạo tiếng cười khê bỗng nhiên vang lên.

Trong lòng mọi người giật mình, ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp đại cây dong trên cây, chẳng biết lúc nào đã nhiều một tên thiếu niên nam tử.

Thiếu niên này ước chừng chỉ có mười sáu mười bảy tuổi, giờ phút này chính nửa nằm tựa ở đại cây dong trên nhánh cây, một tay gối đầu bộ, một cái tay khác chính vuốt vuốt nhất tôn danh quý nhỏ nhắn ngọc thạch pho tượng, bắt chéo hai chân, miệng bên trong còn ngậm một cái cỏ đuôi chó, một bộ cả lờ phất phơ đáng.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 121: : Áo da thú trắng hán

"Tiểu tử, ngươi mới đàn heo ngốc hàng đây. Ngươi cái tiểu hài tử! Không biết lớn nhỏ!" Tiết Dững lớn giọng quát. Hắn thần kinh so sánh thô, không có phát hiện cái gì dị thường.

Diệp Tinh Hồng Hải Mã Phong ba người suy nghĩ ánh mắt ngưng trọng vô cùng, thiếu niên này có thể lặng yên không một tiếng động đi vào trên cây, rõ ràng không đơn giản, chỉ ít tu vi tại vô đạo tứ trọng cảnh Mã Phong phía trên.

"Tại hạ Diệp Tinh, không biết vị tiểu huynh đệ này thế nào xưng hô!" Diệp Tinh tiến lên chấp tay nói.

"A..., ngươi gọi Diệp Tinh!" Thiếu niên kia ngữ khí kinh dị nói.

"Ách, thế nào? Ngươi biết ta?" Diệp Tinh nghi ngờ nói.

"Không biết, tên ngươi cùng ta rất giống. Bất quá ta so ngươi lợi hại, tên ngươi mới hai chữ, ta là bốn chữ tên, ta gọi Tư Không chấm nhỏ!" Thiếu niên kia đặc ý nói.

"Diệp Tinh nhất thời im lặng, tên càng dài thì càng lợi hại, xin hỏi đây là cái gì Logic. Khụ khụ, tuy nhiên cái này không biết cái gì địa vị thiếu niên tu vi xác thực cao hơn Diệp Tinh, nhưng cái này liên quan tên dài ngắn có cái cộng lông quan hệ nha, hùng hài tử.

"Nghe ngươi khẩu khí, cảm thấy biết cái này Thiên Địa Linh Bảo địa vị? Có thể thông báo một hai." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, thuận miệng đầy hỏi.

"Đó là đương nhiên, trên đời này có rất ít ta Tư Không chấm nhỏ không biết đồ vật. Xem ở tên ngươi cùng ta như thế giống phân thượng, ta sẽ nói cho ngươi biết đi." Thiếu niên Tư Không chấm nhỏ nói: "Cây này ngàn năm cây dong thực còn không tính là chân chính trên ý nghĩa Thiên Địa Linh Bảo, chánh thức Thiên Địa Linh Bảo phải gọi Lôi Tâm Xuân Mộc, Lôi Tâm Xuân Mộc ngay tại cái này ngàn năm cây dong chủ thân cây trung ương, ngươi vừa rồi chuẩn bị đâm phía trên một kiếm địa phương đại khái cũng là Lôi Tâm Xuân Mộc vị trí chỗ ở. Chính khóa ngàn năm cây dong sinh mệnh lực như thể mệnh môn, cũng là bởi vì có Lôi Tâm Xuân Mộc nguyên nhân. Trước mắt Lôi Tâm Xuân Mộc còn chỗ đang ở trong thai nghén, mấy ngày sau khi, thai nghén hoàn thành, đến lúc đó chính khóa ngàn năm cây dong đều sẽ nhanh chóng khô héo, chỗ có sinh mệnh lực thậm chí đất trời bốn phía nguyên khí đều biết nội liễm. Bị hút vào Lôi Tâm Xuân Mộc bên trong. Cái này Thiên Địa Linh Bảo Lôi Tâm Xuân Mộc ẩn chứa khẳng định là Mộc thuộc tính thiên địa pháp tắc, người nào nếu là có thể đạt được đồng thời hoàn toàn luyện hóa nó, đem kế thừa Lôi Tâm Xuân Mộc đáng sợ sức khôi phục. Suy nghĩ cũng là cái không chết tiểu cường."

"Cái này liên quan tại Lôi Tâm Xuân Mộc tin tức rất lợi hại kỹ càng rất lợi hại có tác dụng, ngươi thì như thế tùy tiện nói ra?" Diệp Tinh ánh mắt chớp động nói.

"Nói ra lại như thế nào. Hắc hắc, không phải ta xem thường các ngươi, thì các ngươi điểm ấy binh tôn tướng của nghĩ ra được Lôi Tâm Xuân Mộc, quả thực cũng là nói chuyện viên vông!" Thiếu niên Tư Không chấm nhỏ bĩu môi nói.

"Chúng ta không chiếm được, chẳng lẽ tiểu huynh đệ ngươi liền đạt được?" Mã Phong nói ra: "Theo lão hủ biết, từ trước xuất thế Thiên Địa Linh Bảo tranh tới tranh lui, cuối cùng đại bộ phận cơ bản đều là rơi tại Tiên Thiên cảnh trong tay cường giả. Cái này Lôi Tâm Xuân Mộc nếu thật phải kể tới ngày uẩn dục lời nói, ta nghĩ chúng ta Xích Dương Châu số lớn cường giả cần phải đều tới kịp chạy đến."

"Xác thực như thế. Ta cũng không chiếm được, có điều mọi thứ luôn có một tia hi vọng, không phải sao. Coi như không chiếm được, cũng có thể tham

gia náo nhiệt, rất thú vị." Tư Không chấm nhỏ miệng bên trong cắn cổ đuôi chó, một bộ thành thoi thành thoi bộ dáng.

Mọi người chính tán gẫu, dưới núi bỗng nhiên truyền đến một trận loạt tiếng bước chân, ' xào xạc ' ' xào xạc ' đó là giày giẫm lá rừng thanh âm, thanh âm càng ngày càng dày đặc, hiển nhiên có số lớn nhân mã chính chỉ hướng trên núi chạy đến.

Liên Vân sơn mạch là một tòa vô cùng to lớn Yêu Thú Sơn Mạch. Ở vào Phụng Hoàng trấn cùng Lạc Nhật thành ở giữa, trong dãy núi cổ thụ che trời, xanh um tùm. Kéo dài mấy ngàn vạn dặm, vượt ngang hai châu bảy đại thành. Liên Vân sơn mạch chia làm khu vực bên ngoài cùng vòng trong khu vực. Bên trong khu vực bên ngoài có rất ít Yêu thú, phần lớn là dã thú. Đương nhiên trừ dã thú bên ngoài, nơi đó sơn trại san sát, còn có rất nhiều thổ phỉ cường đạo ăn cướp. Cái này Liên Vân sơn mạch khu vực bên ngoài tuy nhiên có cường đạo ăn cướp, nhưng mà thì đối với người bình thường tới nói rất nguy hiểm, đối với võ giả tới nói độ nguy hiểm cũng không tính lớn. Dù sao cường đạo bên trong phần lớn là Đoán Thế Kỳ, võ giả cũng không nhiều.

So với khu vực bên ngoài, thật sự là nguy hiểm vẫn là vòng trong khu vực. Vòng trong khu vực có thể nói Yêu thú mọc thành bụi. Hồ, báo, sói, ung, rắn chờ một chút, các loại chim bay cá nhảy. Hung hiểm vô cùng, rất nhiều Tự Khí Kỳ võ giả tiến vào bên trong đều đến cần thận từng li từng tí. Còn một đến ba nặng cảnh Luyện Khí Kỳ võ giả càng là không dám xâm nhập bên trong.

Núi non trùng điệp, cổ thụ xanh ngắt, gió to thổi qua, lá rừng cuồng bay, giống như một mảnh đại dương màu xanh lục, dao động chấp trùng. Dãy núi bên trong thỉnh thoảng vang lên từng tiếng đáng sợ tiếng thú gào, cho dù là gần cách hơn mười dặm khoảng cách, đều có thể nghe được.

Đêm tối, Nguyệt Như loan đao, roi xuống ánh trăng lạnh lùng. Chiếu xạ tại cụm núi trùng điệp ở giữa.

Giờ phút này, tại Liên Vân sơn mạch vòng trong khu vực.

"Ngao!" "Ngao!" "Ngao ô!"

"Ngao ngao ngao!"

Từng đôi xanh thăm mi mắt, xuất hiện tại trong rừng cây, thành trên ngàn trăm con Thanh Lang vây hướng trong rừng cây một vị trí nào đó.

Chỉ gặp những thứ này Thanh Lang chỗ vây chính giữa có lấy một cái vóc người khôi ngô trung niên nam tử, nam tử này thân thể mặc da thú áo, mặt mũi tràn đầy đen sì râu quai nón, nồng đậm tóc, nồng đậm chòm râu, nồng đậm lông mày tiếp theo song híp thành hạng nhất thiết đao mi mắt, lóe ra kinh người hung quang.

"Đáng chết, thế nào như thế nhiều Thanh Lang!" Da thú nam tử ngẩng nhìn bốn phía, phát hiện mình đã bị mấy trăm đầu Thanh Lang vây quanh ở trung ương.

"Ngao!" "Ngao ô!"

Tại đông đảo Thanh Lang bên trong, một đầu hình thể rõ ràng nhất là lớn mạnh Thanh Lang Vương một tiếng thét dài, sau một khắc, mấy trăm đầu Thanh Lang tru lên, hóa thành một đạo nói tàn ảnh, chỉ hướng cái kia áo da thú nam tử đánh tới.

"Muốn chết!" Cái kia áo da thú nam tử chợt quát một tiếng, một cỗ khí tức khủng bố bộc phát ra, hùng hồn như núi, vung cự quả đấm to, chỉ hướng đi đầu đầu kia Thanh Lang đập tới.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn, áo da thú nam tử nắm đấm sắt giống như núi ép xuống, một quyền nện ở đầu kia Thanh Lang trên trán.

Khung bố kinh lực bộc phát ra.

"Oanh!" "Phốc phốc!"

Chỉ gặp đầu kia Thanh Lang cái kia cứng rắn đầu lâu trong nháy mắt như dưa hấu bị nắm đấm sắt oanh kích đến bạo vỡ đi ra, máu tươi óc văng tứ phía.

"Một đám súc sinh, dám trêu chọc người Gia Gia gia ta, khốn kiếp, đêm nay giết thống khoái!" Cái kia áo da thú nam tử song quyền huy động, bốn phía kinh phong chấp trùng.

"Oanh!" "Phanh phanh phanh!"

"Phốc phốc!" "Oanh!"

Áo da thú nam tử thực lực cực kỳ cường đại, nắm đấm sắt uy lực vô cùng kinh khủng, một quyền chính là một đầu Thanh Lang mất mạng, chỉ một lát sau thời gian, liền có vài chục đầu Thanh Lang chết tại áo da thú nam tử quyền dưới.

Máu tươi óc chảy đầy địa đều là, mặt đất Yêu thú Thanh Lang thi thể thành đồng thành đồng, tràng diện cực kỳ huyết tinh bạo lực.

"Ha-Ha, thống khoái, thống khoái cực!" Áo da thú nam tử giết đến chính hăng say.

Bỗng nhiên ——

"Ông!"

Trên bầu trời một cỗ kỳ dị ba động truyền lại mà đến, tuy nhiên truyền lại đến bên này đã rất lợi hại yếu ớt, nhưng vẫn như cũ dẫn tới đất trời bốn phía nguyên khí bốc lên kích động.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 122: : Phong vân dũng động

:

"Ủm? Phụng Hoàng trấn phụng hướng! Thế nào chuyện? Thiên địa nguyên khí ba động, không phải là có linh bảo xuất thế? Liên Vân sơn mạch Ly Phụng hoàng trấn không xa, cần phải có thể theo kịp. "áo da thú trắng hán sắc mặt vui vẻ, "Khôn kiếp, không cùng các ngươi bọn này súc sinh chơi, lão tử có việc đi trước!"

Nói, cái kia áo da thú trắng hán nhấc lên chân khí, song chân vừa đạp mặt đất, mở ra khinh công thân pháp, 'phanh phanh phanh' giẫm lên từng đài Thanh Lang lưng eo, cấp tốc xông ra bầy sói vòng vây, chỉ hướng Phụng Hoàng trấn phụng hướng đi vội mà đi.

Đêm tối, bóng tối bao trùm thiên địa, vàng trắng rơi xuống mông lung trời sao ánh trắng, chiếu xạ tại đường đất vàng bên trên.

Giờ phút này, tại thông hướng Phụng Hoàng trấn đường đất vàng bên trên.

"Giá giả giá!" "Đi!"

"Giá!" "Cộc cộc!" "Cộc cộc cộc!"

Đường đất vàng bên trên, bụi đất tung bay, hai bên cây cối phi tốc rút lui, từng đội từng đội nhân mã cấp tốc chạy vội, chỉ hướng Phụng Hoàng trấn phụng hướng bay đi.

"Đại ca, cái này Thiên Địa Linh Bảo không đều là Tiên Thiên cảnh cường giả tranh đoạt à, chúng ta đi góp cái gì náo nhiệt a!"

"Ngươi hiểu cái gì, cái kia bảo vật đảo được địa phụng là Phụng Hoàng trấn vị trí, Phụng Hoàng trấn chỉ là cái thành nhỏ, phụ cận không có cái gì lợi hại cao thủ. Nói không chừng chúng ta vừa vận bất kịp, có thể đem bảo vật trước lấy đi."

"Đại ca nói đúng, lão tam ngươi suy nghĩ kỹ một chút, toàn bộ Đường Quốc hết thảy mới bao nhiêu cái Tiên Thiên cảnh cường giả, khẳng định không có hơn trăm, còn về Xích Dương Châu thì càng thiếu. Những cường giả kia rất nhiều đều không tại Phụng Hoàng trấn phụ cận, khẳng định không kịp, chúng ta những thứ này cách gần đó, hoàn toàn có thể nhà ở ven hồ hưởng trước ánh trắng, cơ hội lớn có!"

"Nhanh, tốc độ lại điểm nhanh. Thiên Địa Linh Bảo uy lực cực lớn, không nói linh bảo bên trong ẩn chứa thiên địa pháp tắc, vận vận linh bảo bản thân có khả năng sinh ra nồng đậm thiên địa nguyên khí đều có thể tăng tốc chúng ta tu luyện tốc độ. Nếu có được đến Thiên Địa Linh Bảo, chúng ta thì phát đạt."

"Giá giả giá!" "Cộc cộc cộc!"

Móng ngựa cộc cộc, khói bụi cuộn cuộn. Một đường nhanh chóng đi. Thông hướng Phụng Hoàng trấn đường đất vàng phía trên trắng đêm đều vũ giả đi đường tiếng vó ngựa.

Phụng Hoàng trấn, Ngự Thú trai.

Ngự Thú trai là cao quý đại lực đỉnh cấp thế lực một trong, tại vô lâm đại lực mấy trăm quốc gia vô số cái thành trì đều có xây phân đà thế lực. Phụng Hoàng trấn Ngự Thú trai phân đà. Vận vận chỉ là bên trong một cái tiểu phân đà.

"Nhanh, tin tức truyền đi không có!"

"Hồi chương quỹ. Đã dùng bỏ câu đưa tin, lấy Thanh Vũ bỏ câu tốc độ, đại khái sáng mai liền có thể đến Lạc Nhật thành."

"Xích Dương Chủ Thành bên kia phát không có?"

"Cũng phát, có điều Xích Dương Chủ Thành bên kia dù sao lộ trình xa xôi, kịp không?"

"Có thể tới hay không cùng, cái này không phải chúng ta sự tình, chúng ta đem tin tức phát ra ngoài, nhiệm vụ thì hoàn thành. Thiên Địa Linh Bảo quan hệ trọng đại. Mỗi cái phân đã tự nhiên sẽ phái cao thủ đến đây!"

Bạch Vân Sơn, ngàn năm dưới cây đa.

Thường ngày Bạch Vân Sơn yên tĩnh người, Bạch Vân Sơn chỉ có hai gia đình, một hộ là Diệp Tinh Diệp phủ, một chỗ khác tự nhiên chính là Tiên Tuyền sơn trang. Từ khi Tiên Tuyền sơn trang Mộng Tuyết cô nương cùng Hạ nha đầu, Tiểu Xuân Ngừ rời đi sau, thiếu mấy cái này cô nương, toàn bộ Bạch Vân Sơn càng thêm yên tĩnh.

Bất quá, đêm nay chung quy là một đêm không ngủ.

Ngàn năm cây dong, thân cây tráng kiện, cần muốn vài người ôm hết vừa rồi ôm hết được. Nhánh lá cây rậm rạp mà phong phú, chỉ hướng bốn phương tám hướng kéo dài ra, như một thanh chông trời ô lớn. Che khuất Thiên Khung Tinh Không.

Ở dưới ánh trăng nhánh lá cây tản ra phi thúy lộng lẫy, giống như ngàn vạn Đom Đóm tại nhanh nhẹn nhảy múa.

Giờ phút này, ngàn năm dưới cây đa, náo nhiệt ồn ào vô cùng.

Vén vén một hai canh giờ thời gian, ngàn năm dưới cây đa đã tụ tập một nhóm lại một nhóm võ giả, âm ỉ vô cùng. Có chút võ giả còn cầm đao kiếm hướng ngàn năm cây dong phía trên đâm phía trên đâm một cái, chặt lên một chặt. Ý đồ muốn đào ra Lôi Tâm Xuân Mộc, có điều làm bọn hắn thất vọng là, mặc dù lớn đao tại ngàn năm cây dong trên cành cây lưu lại từng đạo ánh đao. Nhưng là không bao lâu, đao kia ngắn cùng lợi kiếm đâm ra lỗ thủng loại hình. Lại cấp tốc khôi phục. Ngàn năm cây dong thân cây lục quang chớp động hoàn hảo không chút tổn hại.

"Nó nương, thật đúng là đào không ra cây kia làm bên trong Thiên Địa Linh Bảo!"

"Người suy nghĩ nhiều. Linh bảo còn chưa uẩn dục hoàn thành, bản thân có thiên địa pháp tắc bảo hộ, người thế nào khả năng cảm được đi."

"Cái này Thiên Địa Linh Bảo rốt cuộc muốn uẩn dục bao lâu, tiếp tục như vậy càng ngày càng nhiều người chạy đến, chỉ sợ rất khó cướp đoạt tới tay."

"Cái này ai biết, Thiên Địa Linh Bảo uẩn dục thời gian chưa từng có cố định, trong cổ tịch ghi chép, ngắn thì hai ba ngày, lâu là mười ngày nửa tháng đều là có."

"Sur huynh, bây giờ những võ giả này bên trong, có vẻ như thì người võ đạo thất trọng cảnh tu vi cao nhất."

"Ừm, nếu là hiện tại cướp đoạt, chúng ta có rất lớn cơ hội đem Thiên Địa Linh Bảo cướp đoạt tới tay, có điều đêm nay qua sau, đến trời sáng thì khó nói!"

"Sẽ có hay không có Tiên Thiên cảnh cường giả chạy đến?"

"Chúng ta Đường Quốc tổng cộng thì như vậy một ít Tiên Thiên cảnh cường giả, cái này Phụng Hoàng trấn phụ cận vừa vặn có hay không Tiên Thiên cảnh cường giả ở phụ cận đây, rất khó nói. Có điều võ đạo bát cửu trọng cảnh võ giả, suy nghĩ hội có không ít. Thậm chí ngay cả Phong Vân Bảng 》 phía trên đỉnh tiêm cao thủ suy nghĩ đều biết chạy tới đi."

"Nơi này thiên địa nguyên khí thực sự Thiên nồng đậm, cảm giác ở chỗ này tu luyện, một ngày có thể bù đắp được bình thường mấy ngày khổ tu."

Ngàn năm dưới cây đa, một đồng lại một đồng võ giả tốp năm tốp ba tụ tập cùng một chỗ, đài ghé tai, nghị luận âm ỉ.

Những võ giả này, có chút là sử dụng trường thương, có chút là sử dụng đại đao, có chút là mang theo búa, có chút là hông đeo trường kiếm, các loại ăn mặc quái dị. Nhìn ra đi qua, nhân số đã đạt tới khoảng hơn một trăm người.

"Đám người ô hợp, đợi chút nữa cướp đoạt linh bảo, một khi chém giết, những người này tất cả đều là pháo hôi." Ngàn năm cây dong trên nhánh cây Tư Không Tinh Tinh khinh thường bĩu môi.

"Ha ha, bọn họ là đám người ô hợp, vậy chúng ta thì sao!" Diệp Tinh khẽ cười nói. Cảm giác thiếu niên này Tư Không Tinh Tinh rất thú vị, tại dưới cây đa cũng thẳng nhảm chán, Diệp Tinh lúc này cũng nhảy lên Tư Không Tinh Tinh bên cạnh nhánh cây kia bên trên.

"Người lời nói còn tốt, tuy nhiên người không có cái gì hi vọng đạt được Thiên Địa Linh Bảo, nhưng ít ra không phải đám người ô hợp." Tư Không Tinh Tinh chỉ chỉ phía dưới nói: "Người xem xuống mặt những người này, nhiều buồn cười, rất nhiều cũng chỉ là võ đạo tam trọng cảnh tu vi, thậm chí còn có võ đạo nhị trọng cảnh cùng võ đạo nhất trọng cảnh võ giả. Mới Luyện Khí Kỳ tu vi thì dám thăm dò Thiên Địa Linh Bảo, thật là muốn chết. Coi như linh bảo thật bị bọn họ cướp đến tay, tuyệt đối dừng lại không vài giây đồng hồ, liền sẽ bị hắn thực lực cường đại võ giả cho làm thịt."

Diệp Tinh sờ mũi một cái, lúng túng nói: "Ta cũng mới võ đạo nhị trọng cảnh!"

"Người không giống nhau, người con báo kia không đơn giản, chỉ cần không xuất thủ cướp đoạt, tự vệ là hoàn toàn không có vấn đề. Nhìn không ra người vẫn rất có tài lực, còn về ta, hắc hắc, ta Tư Không Tinh Tinh như thế phong cách người, thế nào có thể sẽ là đám người ô hợp." Tư Không Tinh Tinh cắn cò đuôi chó, nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 123: : Đầu óc đột nhiên thay đổi

:

"Người như thế phong cách người, không biết tu vi là mấy tầng cảnh?" Diệp Tinh hiếu kỳ nói.

"Ta là --" thiếu niên Tư Không Tinh Tinh mắt tròn trắng lên, nói : "Ta làm gì phải nói cho người!"

"Tốt, không nói thì không nói." Diệp Tinh nhãn châu xoay động, cười nói : "Đúng, người không phải nói người biết tất cả à. Dù sao hiện tại linh bảo còn chưa xuất thế, cũng nhân rồi nhảm chán, không bằng ta thi người mấy cái rất đơn giản vấn đề, ta suy nghĩ người là không đáp lại được."

"Thôi đi, trên đời này có rất ít ta không biết đồ, vật! Không nói tứ phương Bách Quốc, coi như Trung Nguyên võ lâm một số bí mật, ta cũng biết cái bảy tám phần." Tư Không Tinh Tinh ngửa đầu ngạo nghễ nói.

"Ha-Ha, ta hỏi vấn đề cũng không phải là võ lâm sự tình, mà chính là mấy cái thú vị vấn đề." Diệp Tinh cười nói : "Đề mục là dạng này ---- -- -- người tại trên bờ cát hành tẩu, quay đầu tại sao nhìn không thấy chính mình dấu chân?"

Diệp Tinh đề mục hỏi xong, Tư Không Tinh Tinh hơi hơi sững sờ sững sờ, lập tức một mặt khinh thường nói : "Thôi đi, còn nói không phải võ lâm sự tình, đây chính là liên quan tới võ giả đề mục. Mà lại người vấn đề này tốt đơn giản a, tại trên bờ cát bước đi, không lưu dấu chân. Bởi vì người này là Tiên Thiên cảnh võ giả a, chân khí phòng ra ngoài, khinh công Thảo Thượng Phi, Đạp Tuyết Vô Ngân, liền xem như tại trên bờ cát cũng không thể lưu lại mấy may dấu vết."

"Nếu như người này chỉ là người bình thường đâu, cũng không phải là cái gì Tiên Thiên cảnh võ giả." Diệp Tinh khẽ cười nói.

"Người bình thường?" Tư Không Tinh Tinh không khỏi sững sờ sững sờ, lập tức nhướng mày nói : "Thế nào khả năng, người bình thường tại trên bờ cát bước đi thế nào khả năng không lưu lại dấu chân."

"Vấn đề hần cũng là người bình thường, muốn biết đáp án sao?" Diệp Tinh cười nói.

"Ừm, vậy người ngược lại là nói một chút thế nào chuyện, ta cũng không tin người bình thường tại trên bờ cát bước đi, hội không lưu lại dấu chân. Cái kia hạt cát như vậy mềm mại, người bình thường lại không khinh công, tùy tiện giẫm vào đến liền là cái dấu chân, thế nào khả năng không có dấu chân." Tư Không Tinh Tinh một mặt không tin nói.

"Ha-Ha, ta cũng không có nói không có dấu chân." Diệp Tinh nói : "Ta chỉ nói là hần quay đầu nhìn không thấy chính mình dấu chân, bởi vì hần là đi bộ ngược!"

"Đi bộ ngược?" Tư Không Tinh Tinh trực tiếp mắt tròn tròn.

"Đúng, đi bộ ngược." Diệp Tinh nói : "Đi bộ ngược, chân người ấn là tại phía trước, phía sau căn bản không có dấu chân, cho nên quay đầu tự nhiên không nhìn thấy dấu chân."

"Cái này cũng được! Nghe còn giống như rất có đạo lý!" Tư Không Tinh Tinh lập tức đến hào hứng, "Người vấn đề này rất thú vị, lại đến một đề, lúc này ta nhất định có thể trả lời đi ra."

"Vậy thì tốt, vấn đề thứ hai ---- -- -- ở giữa trong phòng giam quan hai tên phạm nhân, bên trong một cái nhân ăn cắp, phải nhốt một năm, một cái khác là cường đạo tội phạm giết người, lại chỉ quan nửa tháng, tại sao?" Diệp Tinh hỏi.

"Ha ha, vấn đề này rất đơn giản, bởi vì cái kia tội phạm giết người có bối cảnh, tại trong quan phủ có người chứ sao." Tư Không Tinh Tinh dương dương đắc ý nói : "Loại chuyện này ta gặp nhiều, lúc này khẳng định không sai đi!"

"Sai!" Diệp Tinh trầm giọng nói : "Tội phạm giết người chỉ quan nửa tháng, là bởi vì tội phạm giết người muốn bị kéo đi lấp mệnh."

"Cái này lại sai!" Tư Không Tinh Tinh kiêu ngạo tâm đại chịu ngăn trở, không còn có trước đó cái kia một bộ thành thoi thành thoi bộ dáng, vén tay áo lên, rất là không phục nói : "Lại đến, lại đến một đạo đề mục, ta cũng không tin ta đáp không được."

"Người trước hai đạo đều không đáp lại được, tính toán, cái này đề thi thứ ba mục đích ta hạ xuống độ khó đi. Xin nghe đề, vấn đề thứ ba -- râu dài son dương là cái dê vẫn là Công Dương?" Diệp Tinh cười hỏi.

"Ách, người vấn đề này thế nào càng ngày càng cổ quái." Tư Không Tinh Tinh một trận hoảng hốt, hơi hơi phàn nàn nói : "Làm gì hỏi dê vấn đề, cái này ta còn thực sự không có chú ý. Ai sẽ không có việc gì nhàn rỗi như thế nhàm chán đi quan sát son dương đi đây."

Tư Không Tinh Tinh cau mày suy nghĩ lấy.

Nghĩ một lát, bỗng nhiên hai mắt sáng lên, "Ha-Ha, ta biết đáp án, là đực son dương, Công Sơn dê mới râu dài. Thì giống chúng ta người, râu dài cơ bản đều là nam nhân, nữ nhân thì không râu dài. Ta nói đúng đi."

Tư Không Tinh Tinh ngữ khí đặc ý, một mặt mong đợi nhìn lấy Diệp Tinh. Hắn hiện tại cấp thiết muốn muốn tách ra về một vấn, dù sao lúc trước hắn thế nhưng là tại Diệp Tinh trước mặt thối ngưu bức, nói mình không gì không biết không gì không hiểu. Nhưng mà, kết quả lại là liên tục hai đề phạm sai lầm, làm hắn cảm giác thể diện có sai lầm. Nhất định phải nhanh tầm về một vấn.

"Sai!" Diệp Tinh lắc đầu nói.

"Thế nào lại sai, đáp án không phải Công Sơn dê, chẳng lẽ lại vẫn là mẹ son dương không thành." Tư Không Tinh Tinh nói.

"Vẫn là sai!" Diệp Tinh khẽ cười nói.

"Còn sai? Không phải là Công Sơn dê, cũng không phải mẹ son dương. Đáp án kia là cái gì?" Tư Không Tinh Tinh trực tiếp mộng.

"Đáp án là son dương vô luận đực cái đều râu dài." Diệp Tinh cười nói : "Không tin, người trở về có thể tìm mấy cái son dương nhìn xem, có phải hay không đực cái đều râu dài."

"Tức chết ta, tức chết ta!" Tư Không Tinh Tinh liều mạng vò đầu, nội tâm hiếu kỳ \* bị Diệp Tinh hoàn toàn điều động, "Lại đến một đề, lại đến một đề, ta cũng không tin ta không đáp lại được, lúc này ta nhất định có thể trả lời chính xác!" Cái kia vò đầu bứt tai bộ dáng, tựa như Địa Cầu những tiểu hài tử đó, rõ ràng không có một lần trả lời chính xác, lại trả lời ngiện, bị cào đến lòng ngứa ngáy.

"Ha ha, ta không hỏi." Diệp Tinh bêu môi nói : "Liên hỏi người ba đạo đề mục, người liên một đạo đều không trả lời đi ra, thật là mất hứng, không hỏi."

"Khác a, lại đến một đạo, hỏi lại một đạo đề mục, lần này ta tuyệt đối có thể trả lời đi ra." Tư Không tinh không vội vàng nói.

"Không hỏi, không hỏi!" Diệp Tinh lắc đầu nói, trong lòng suy nghĩ cười thầm không thôi, "Tiểu tử, dám cùng người Tinh Gia chánh, thiết lập cái cái bẫy, tùy tiện mấy cái đầu óc đột nhiên thay đổi liên có thể đem người tiểu tử này đùa bỡn xoay quanh. Tiểu hài tử một cái, hắc hắc."

"Nhanh lên hỏi đi, lại đến một đề! Xin nhờ lại đến một đề đi!" Tư Không tinh không liên tục khẩn cầu, không ngừng thúc giục nói.

Diệp Tinh ánh mắt nhất động, thành thoi thành thoi, hai mắt hơi hơi nheo lại, cười nói : "Muốn ta ra đề mục cũng được, người đến thỏa mãn ta lòng hiếu kỳ, nói một chút người là mấy tầng cảnh tu vi đi."

"Nói liền nói, ta võ đạo Hậu Thiên thất trọng cảnh tu vi, người nhanh lên ra đề mục đi!" Tư Không Tinh Tinh không kịp chờ đợi thúc giục nói.

"Võ đạo thất trọng cảnh?" Diệp Tinh trong lòng giật mình, mặc dù đã có chuẩn bị tâm lý, vẫn là bị giật mình. Mới mười sáu mười bảy tuổi thì có võ đạo thất trọng cảnh tu vi, cái này Tư Không Tinh Tinh chỉ sợ địa vị cũng là đại dọa người.

"Người cái này từng cái vấn đề quá đặc biệt, ta cho tới bây giờ chưa từng nghe qua những vấn đề này, cảm giác thú vị cực. Nhanh lên đặt câu hỏi đề nha, người đừng lo lắng nha! Nhanh lên đặt câu hỏi đề, lần này ta nhất định muốn trả lời đi ra." Tư Không tinh không nói.

"Tốt, vấn đề thứ tư -- trong khách sạn, có hai đôi cha con đang dùng bữa ăn, mỗi người gọi một phần bảy mươi văn tiền đồng Bò bít tết, trả tiền lúc chỉ giao hai trăm mười văn đồng tệ, đây là tại sao?" Diệp Tinh hỏi.

"Thế nào lại như vậy là hai trăm mười văn, không đúng, theo lý hắn là hai trăm tám mươi văn đồng tệ mới đúng." Tư Không Tinh Tinh vò đầu bứt tai, cau mày suy nghĩ lên.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.



# Chương 124: : Diệp phủ đột biến

:

Đầu óc đột nhiên thay đổi dậy sớm nhất bắt nguồn từ Cổ Đại Ấn Độ. Cũng là chỉ làm tư duy gặp được đặc thù trở ngại lúc, muốn rất lợi hại mau rồi đi quen thuộc mạch suy nghĩ, theo khác phương diện để suy nghĩ vấn đề. Hiện tại phiếm chỉ một số không thể dùng bình thường mạch suy nghĩ đến trả lời trí lực vấn đáp đề. Đầu óc đột nhiên thay đổi phân loại khá rộng hiện : Hữu ích trí loại, khôi hài loại, số học loại, thành nhân loại các loại. Đầu óc đột nhiên thay đổi là loại giải trí phương thức, đồng thời cũng là một loại đại chúng hóa chơi chữ. Năm đó hỏa nhiệt thời điểm, hiện lên tạo thành lúc ấy xã hội cực lớn lưu hành dậy sóng, phổ lớn ngộ nhỏ đều tại lẫn nhau hỏi thăm đầu óc đột nhiên thay đổi, diễn biến đến nay đã trở thành một loại cười lạnh hình thức, hậu truyện nhập Trung Quốc Đại Lục.

Tên như ý nghĩa : Đầu óc rộng khắp chỉ tư duy, mạch suy nghĩ. Đột nhiên thay đổi là chỉ làm phía trước có chướng ngại vật làm xe không thể dựa theo thẳng tắp chạy thì muốn hướng khác lộ tuyến mở, đột nhiên thay đổi bình thường là có tình huống đặc biệt thời điểm, cần rất lợi hại mau rồi đi quen thuộc lộ tuyến, theo khác lộ tuyến đi. Đầu óc đột nhiên thay đổi cũng là chỉ làm tư duy gặp được đặc thù trở ngại lúc, muốn rất lợi hại mau rồi đi quen thuộc mạch suy nghĩ, theo khác phương diện để suy nghĩ vấn đề. Loại này chơi chữ có cái rõ ràng đặc điểm, đề mặt rất lợi hại phổ thông, nhưng đáp án mười phần làm người tức giận hoặc mười phần khôi hài, có khi, sẽ đưa đến gián tiếp mắng chửi người tác dụng. Một khi phá giải, làm cho người cười sặc sụa.

Đầu óc đột nhiên thay đổi nắm giữ đặc biệt mị lực, cái kia một đạo lại một đạo lý kỳ cở quái đản mục, luôn luôn có thể khiến người ta trong trầm mê. Mới lạ đề mục, cở quái đáp án, có khi thậm chí khiến người ta không biết nên khóc hay cười.

Cảnh ban đêm như mực, chinh khóa ngàn năm cây dong toàn thân tản ra trong suốt lục quang, tỏ khắp lấy sinh mệnh khí tức, chung quanh thiên địa nguyên khí dồi dào vô cùng. Cây dong bốn phía tụ tập vô giả càng ngày càng nhiều, có điều phần lớn là xung quanh thành trấn cách gần đó một số vô giả, tạm thời còn không có xuất hiện thực lực đặc biệt cường đại cao thủ.

Cây dong trên cành cây, Diệp Tinh cùng Tư Không Tinh Tinh chính đang chơi đầu óc đột nhiên thay đổi, một hỏi một đáp, một bên tán gẫu, trò chuyện thẳng hợp ý. Tại nói chuyện phiếm đồng thời, Diệp Tinh cũng thừa cơ hỏi chút vấn đề, hung ác sửa tri thức, cời xuông vô lâm đại lục sự việc. Cái này Tư Không Tinh Tinh không hồ địa vị bất phạm, đối vô lâm đại lục sự việc rất nhiều đều như lòng bàn tay.

Vô lâm đại lục địa vực rộng rãi vô cùng, chuẩn xác cần phải chia làm hai bộ phận, một phần là Trung Nguyên vô lâm, một bộ phận khác thì là đại lục Bách Quốc. Bên trong Trung Nguyên vô lâm vị khắp cả vô lâm đại lục vị trí trung ương nhất, nơi đó núi non trùng điệp, Tinh La Kỳ Bố, hồ nước khắp nơi, Yêu thú trái rộng. Nơi đó là một mảnh bán khai Man Hoang Chi Địa, thiên địa nguyên khí dồi dào, là Yêu thú thiên đường, cũng vũ giả thánh địa, cao thủ như mây. Toàn bộ vô lâm đại lục cường đại nhất lớn nhất đỉnh cấp môn phái thế lực cũng cơ bản đều phân bố tại Trung Nguyên vô lâm.

Nếu nói Trung Nguyên vô lâm là nằm ở vô lâm Đại Lục Trung Ương vị trí, như vậy đại lục Bách Quốc suy nghĩ thì là ở vào vô lâm đại lục xung quanh một vòng thành hình vòng hình dáng một khu vực lớn.

Luận cao thủ, khẳng định là Trung Nguyên vô lâm lợi hại nhất, Thiên Địa Bảng cao thủ rất nhiều đều tại Trung Nguyên vô lâm. Có điều luận nhân số lời nói, khẳng định là biên cương Bách Quốc chiếm đa số.

Vô lâm đại lục rộng lớn vô cùng, trông không đến cuối đường. Đại lục ở bên trên Bách Quốc san sát, càng có cực kỳ cường thịnh hoàng triều thế lực. Tại mấy trăm quốc gia bên trong, Đường Quốc chỉ có thể coi là một cái rất lợi hại phổ thông quốc gia. Đường Quốc lại tên Nam Đường nước, ở vào đại lục Thiên Nam vị trí.

Như mực cảnh ban đêm trực thừa dần, không biết qua bao lâu, chân trời dần dần lộ ra một tia ngân bạch sắc ánh sáng, tiếp theo ánh sáng dần dần khuếch tán ra đến, trời tờ mờ sáng.

Giây lát sau khi, một vầng mặt trời vàng óng từ đông phương chân trời từ từ bay lên, kim sắc ánh sáng mặt trời như vạn tên cùng bắn về phía nhân gian, từ đỉnh núi đến chân núi. Trên núi cây cối từng mảnh từng mảnh lá xanh đều dát lên một tầng nhạt hào quang vàng óng. Chinh khóa ngàn năm cây dong càng là tán ra xinh đẹp hào quang.

Vén vén một đêm thời gian, tại ngàn năm cây dong chung quanh đã tụ tập hai ba trăm hào vô giả.

Những vô giả này có chút tại tán gẫu, có chút thì tại nắm chặt thời gian, nỗ lực tu luyện. Dù sao ngàn năm cây dong chung quanh thiên địa nguyên khí cực kỳ dồi dào nồng đậm, rất là thích hợp tu luyện.

Diệp Tinh tối hôm qua cùng Tư Không Tinh Tinh trò chuyện một đêm, hiện tại buổi sáng cũng chuẩn bị bắt đầu tu luyện.

Đại cây dong bốn phía, rất nhiều vô giả đều tại ngồi xếp bằng tu luyện.

Bỗng nhiên ——

"Àm!" "Phanh phanh phanh!"

Mặt đất khẽ chấn động lên, giống như là có cái gì mãnh thú tại bốn vó chạy động lên, chỉ hướng ngàn năm cây dong bên này mà đến.

"Thế nào chuyện, dưới núi có động tĩnh!"

Cây dong bốn phía chính đang nhắm mắt khoanh chân trong tu luyện rất nhiều võ giả đều nhao nhao mở hai mắt ra. Diệp Tinh cảm thấy thanh âm này giống như có chút quen thuộc, lúc này cũng mở hai mắt ra, hướng phía dưới núi trên đường núi nhìn lại.

Chỉ gặp phía dưới trên đường núi, hai ngày bộ lông màu vàng óng Kim Mao Hồ chính chỉ hướng dưới núi bên này, phi tốc chạy vội mà đến. Chỉ gặp cái này hai ngày Kim Mao Hồ, toàn thân có từng đạo từng đạo vết đao, máu tươi chảy đầm đìa. Tại hai ngày Kim Mao Hồ trên lưng, phân biệt ngồi tại một lớn một nhỏ hai đạo nhân ảnh. Cực kỳ cái ba bốn mươi tuổi phụ nhân. Tiểu thì là một cái mười tuổi ra mặt tiểu nha đầu. Thành linh chính là tiểu nha đầu Xảo nhi cùng Kiều thâm mẫu nữ hai người.

"Xảo nhi Kiều thâm thể nào tất cả lên, Kim Mao Hồ thụ thương, phát sinh cái gì sự tình?" Diệp Tinh biến sắc, 'sưu' một tiếng, theo ngàn năm cây dong phía trên nhảy xuống, chỉ hướng dưới núi gấp rút chạy tới.

Hai ngày Kim Mao Hồ đều là cấp năm Yêu thú, thực lực có thể sánh ngang võ đạo ngũ trọng cảnh võ giả. Đã coi như là có chút lợi hại. Chỉ ít tại Phương Hoàng trấn, Thanh Hà trấn loại này thành trấn, cấp năm Yêu thú thực lực đã có thể cùng những thành trấn đó bang phái giúp đỡ tu vi không sai biệt lắm. Nhưng mà, bây giờ cái này hai ngày Kim Mao Hồ lại đều thụ thương, chờ Xảo nhi cùng Kiều thâm chỉ hướng trên núi chạy trốn mà đến.

Diệp Tinh trong lòng hết cách dâng lên một chút bất an cảm giác, cảm giác nhất định phát sinh cái gì chuyện trọng đại. Bây giờ Thiên Địa bảo vật tức sắp xuất thế, toàn bộ Bạch Vân Sơn có thể nói giục giã mây vần, võ giả tụ tập. Ở vào Bạch Vân Sơn Diệp phủ tự nhiên cũng ở vào đầu sóng gió bên trong.

Lần này Thiên Địa bảo vật hình thành sóng gió cuối cùng quá lớn, Diệp Tinh trong lòng cũng là cảm thấy có chút lo lắng, lúc này nhấc lên chân khí, toàn lực vận chuyển khinh công Phong Ảnh Bộ », tốc độ nhanh đến cực điểm, Bách Bộ khoảng cách nháy mắt đã qua.

Song phương, một phương chỉ hướng trên núi chạy trốn mà đến, một phương chỉ hướng dưới núi gấp rút chạy tới. Không bao lâu, song phương rốt cục chạm mặt.

"Xảo nhi, Kiều thâm, phát sinh cái gì sự tình? Các người thể nào đều thụ thương!" Diệp Tinh trầm giọng hỏi.

"Ô ô, đại ca ca, nhà chúng ta bị người chiếm lấy, hiện tại có thể thế nào xử lý." Tiểu nha đầu Xảo nhi lo lắng ủy khuất nói.

"Diệp phủ bị người chiếm lấy?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này nhìn về phía một bên Kiều thâm.

"Gia chủ, đại khái ngay tại một hai phút đồng hồ trước, chúng ta Diệp phủ bỗng nhiên đến một người, người kia mang tốt nhiều thù hận, nói muốn trưng dụng chúng ta Diệp phủ coi bọn họ làm thời phủ đệ. Ta cùng Xảo nhi đương nhiên không đồng ý, bọn họ thì cưỡng ép trưng dụng. Sau đó đánh nhau, đôi phương có mấy cái võ giả cao thủ. Kim Mao Hồ không địch lại bị thua, chỉ có thể chờ ta cùng Xảo nhi hướng trên núi trốn tới." Kiều thâm êm tai nói, giải thích nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 125:: Thác Bạt Quyền

:

"Dám chiếm lấy phủ đệ ta!" Diệp Tinh trong mắt lãnh quang lấp lóe.

"Chủ thượng, phát sinh cái gì sự tình?"

Lúc này, Mã Phong, Tiết Dũng, Hồng Hải ba người theo ngàn năm cây dong bên kia cũng chạy tới.

"Có người chiếm lấy chúng ta Diệp phủ, đi, theo ta đi gặp bọn họ một chút!" Diệp Tinh trầm giọng nói ra, lúc này một ngựa đi đầu, ngồi cười Tật Phong Báo hóa thành một đạo tàn ảnh chỉ hướng dưới núi đánh tới.

Mã Phong, Hồng Hải, Tiết Dũng mấy người cũng vội vàng đi theo mà lên.

"Ha ha, các người đi nơi nào a, chờ ta một chút!" Tư Không Tinh Tinh thi triển khinh công, cấp tốc đuổi theo.

"Trong phủ ra chút chuyện, người không đi chờ người bảo vật, theo tới làm gì!" Diệp Tinh nói.

"Bảo vật lại không như vậy nhanh, dù sao ta thì ưa thích tham gia náo nhiệt, nào có náo nhiệt ta liền hướng đi đâu." Tư Không Tinh Tinh cười hắc hắc nói.

Gió thoảng bên tai âm thanh vù vù, Tật Phong Báo bộ lông màu xanh tại kinh phong quét phía dưới hơi hơi sau ngựa, một đoàn người chỉ hướng sườn núi Diệp phủ đi nhanh mà đi.

Giờ phút này, Diệp phủ trong phủ đệ, trong đại sảnh kinh ca nhảy múa.

Mười cái dung mạo không tẻ vũ nữ trong đại sảnh nhanh nhẹn nhảy múa. Những thứ này vũ nữ y phục nửa lộ, dáng người chấp chôn, đường cong lồ lộ hoạt bát, mê người chỉ cực.

Ở đại sảnh ngay phía trên trên ghế bành đang ngồi ở một cái váy hoa công tử, trong tay đang đưa quạt trắng, sắc - híp mắt - híp mắt mà nhìn xem trong đại sảnh vũ đạo. Tại váy hoa công tử hai bên phân biệt đứng vững hai tên eo đeo trường đao lão giả.

"Tốt tốt tốt! Nhảy tốt, đêm nay bốn công tử trùng điệp có thưởng, cùng hưởng ân huệ." Cái kia váy hoa công tử vỗ tay chặc chặc nói : "Cái này đáng múa thật đẹp, bốn công tử thật sự là anh minh, đoạt bảo vui đùa hai không lầm, trên núi những thứ ngu xuẩn kia chỉ biết là chờ đợi, bảo vật lại không lập tức xuất thế. Đêm nay thật tốt chơi, trời sáng lại đến đi đều tới kịp."

Cái kia váy hoa công tử đang nói, phủ đệ ngoài cửa truyền đến trận trận vang động, cảm thấy có không ít người lập tức chính hướng bên này chạy đến.

"Thế nào chuyện? Bên ngoài cái gì thanh âm như thế nhao nhao." Váy hoa công tử nhướn mày, sắc mặt có chút không vui.

"Không có việc gì, có thể là tòa phủ đệ này chủ nhân trở về đi. Công tử cứ việc thưởng thức vũ đạo, lão hủ hai người ra ngoài đủ để bãi bình."

Cái kia công tử áo gấm hai bên hai tên lão giả lúc này xách đao rời đi đại sảnh, theo diệp ngoài cửa phủ đi đến.

Giờ phút này, diệp ngoài cửa phủ, Diệp Tinh một đoàn người bước vào trong sân, vừa vặn nhìn thấy hai tên eo đeo trường đao lão giả theo trong đại sảnh đi tới.

"Đứng lại, tòa phủ đệ này đã là công tử nhà ta lâm thời phủ đệ, các ngươi thôi muốn làm phiền." Bên trong một lão giả mở miệng quát.

"Thôi muốn làm phiền?" Diệp Tinh hơi hơi sững sờ sững sờ, không khỏi bị tức cười.

Một bên Tiết Dững càng là giận dữ vô cùng, "Thả ngươi nương chó cái rắm, hai cái lão tặc, cái này Diệp phủ rõ ràng là nhà ta chủ thượng phủ đệ. Các ngươi chiếm lấy chúng ta phủ đệ, còn gọi chúng ta đừng quấy rầy, ngươi cái thẳng - nương - tặc."

"Hừ, nhà ta công tử Thác Bạt chịu trung dụng các ngươi phủ đệ, là cho các ngươi mặt mũi, khác không biết điều." Bên phải tên lão giả kia quát lạnh nói.

"Công tử Thác Bạt? Không phải là Lạc Nhật thành Thác Bạt Quyền?" Diệp Tinh không khỏi hỏi.

"Không tẻ! Không nghĩ tới ngươi xã này dã tiểu dân thế mà cũng biết công tử nhà ta tên tuổi." Bên trái tên lão giả kia đắc ý nói : "Công tử nhà ta chính là Thác Bạt Quyền, chúng ta Thác Bạt gia tộc —— "

"Thác Bạt ngươi - nữ lập tức - bức, Thác Bạt Quyền là cái thá gì!" Diệp Tinh âm thanh lạnh lùng nói : "Gió táp, bên trên, cho ta giải quyết hết hai cái này lão thất phu."

"Rống!"

Tật Phong Báo rít lên một tiếng, trên thân đột nhiên bộc phát ra to lớn yêu khí, bốn vó đạp xuống đất mặt, hóa thành một đạo tàn ảnh chỉ hướng hai tên lão giả kia tấn công đi lên.

"Cái này? Thật đáng sợ yêu khí!"

Hai tên lão giả sợ hãi kinh hãi, 'bang' một tiếng, cuống quýt ở giữa nhô - ra bên hông trường đao, ngăn lại đi.

"Keng!"

Một tiếng vang vọng, Tật Phong Báo móng vuốt đập vào lão giả kia trường đao bên trên, to lớn kinh lực bộc phát ra.

"Đập!" "Bạch bạch bạch!"

Khung bố tròng kích lực xông trường đao bên trên truyền lại mà đến, một tia máu tươi từ khóe miệng tràn ra, tên lão giả kia chỉ cảm thấy Ngũ Tạng tan nát, liên tiếp lùi lại sáu bảy bước, té chống bốn chân lên trời phương mới dừng thân hình.

Còn về một tên lão giả khác suy nghĩ theo phía sau đánh lên mà đến, muốn đánh lên Tật Phong Báo.

"Vù vù!"

Tiếng đao trận trận, mắt thấy trường đao liên muốn trăm tại Tật Phong Báo trên thân lúc.

Tật Phong Báo Báo Nhân bên trong lướt qua một vòng về khinh miệt, sau vó nhanh như như thiểm điện đá đập lung tung mà ra, lão giả kia trường đao còn chưa trăm tại Tật Phong Báo trên thân. Tật Phong Báo chân sau cũng đã sau phát mà tới trước, một cước đập ở lão giả kia trên lồng ngực.

"Àm!" "Phốc phốc!"

Lão giả kia lồng ngực lấy mắt trần có thể thấy tốc độ cấp tốc than lún xuống dưới, xương sườn cũng không biết gãy mấy cây, cả người miệng phun máu tươi, thân thể giống như phá bao tải bay ngược mà ra, nặng nề mà đập xuống đất, không rõ sống chết.

Diệp phủ trong đại sảnh, công tử áo gấm một bên chính thường thức trong sảnh vũ đạo, một bên trái ôm phải áp ôm hai tên đáng người - lửa - cay nữ tử.

"Công tử Thác Bạt, nô gia cho người ăn ăn quả nho!"

"Ăn ta đi, thiếp thân quả nho càng ăn ngon hơn!"

"Tốt tốt tốt, ta đều ăn, hắc hắc, hai cái đều ăn!"

Thác Bạt Quyền chính chơi đến quên cả trời đất.

Nhưng gặp một lão giả lộn nhào, vội vàng hấp tấp theo đại sảnh bên ngoài chạy vào.

"Người thế nào chuyện, để người đi ra ngoài giải quyết vấn đề, người chạy vào làm chi, quấy rầy bọn công tử nhà ——" công tử áo gấm Thác Bạt Quyền đang nói, bỗng nhiên biến sắc, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm phía trước.

Chỉ gặp một tên thân thể mặc áo xanh eo đeo bảo kiếm thanh niên nam tử mang theo cả đám lập tức đã đi vào trong đại sảnh.

Lại xem xét bên mình người, phái đi ra hai tên lão giả, một cái vội vàng hấp tấp chạy về đến, nhìn miệng kia sùng chảy máu, sắc mặt tái nhợt bộ dáng, hiển nhiên là không chịu nổi nội thương, còn về một tên khác suy nghĩ liền bóng người cũng không thấy, đoán chừng là dữ nhiều lành ít. Thác Bạt Quyền rất rõ ràng chính mình hai vị này hộ vệ thực lực, một cái là võ đạo ngũ trọng cảnh tu vi, một cái khác trước đó không lâu suy nghĩ đã đột phá đến võ đạo lục trọng cảnh cảnh giới, trước đó hai đầu Kim Mao Hồ cũng là bị cái này hai tên lão giả đã thương mà chạy trốn. Thực lực thể này tại Lạc Nhật thành bên trong đều xem như rất lợi hại, tại xung quanh mười mấy thành nhỏ bên trong cái kia càng là có thể đi ngang, xưng vương xưng bá y hệt. Cái này hai tên lão giả hộ vệ đều là Thác Bạt gia tộc gia chủ, cũng chính là gia gia hãn phái tới bảo hộ hãn, hãn Thác Bạt Quyền bình thường cũng là dựa vào cái này hai tên hộ vệ làm mưa làm gió.

Nhưng mà, cũng là thực lực thể này, tại đây thôn quê trong núi, Phụng Hoàng trấn cái này tiểu địa phương bị người cho phá tan. Thác Bạt Quyền nhất thời lập tức hoảng. Vốn cho là tại đây tiểu địa phương chiếm cái phủ đệ mà thôi, cho dù phủ đệ chủ nhân có chút thực lực, nắm giữ hai đầu Kim Mao Hồ, nhưng cái này cũng không tính cái gì, hãn Thác Bạt Quyền vẫn là có thể nuốt trôi. Nhưng là bây giờ xem ra, hãn Thác Bạt Quyền là đã trúng thiết bản, phủ đệ chủ nhân không đơn giản a.

"Người các người hãn là nhà này phủ đệ chủ nhân đi." Thác Bạt Quyền cổ gãi bộ trấn định nói.

"Không tệ! Không biết công tử Thác Bạt có gì chỉ giáo!" Diệp Tinh thần nhiên nói, trong mắt có một tia đùa giỡn.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 126: : Giáo huấn Thác Bạt Quyền

:

"Chỉ giáo không dám nhận!" Thác Bạt Quyền nói: "Ta chính là Thác Bạt Quyền, Lạc Nhật thành Thác Bạt gia tộc người thừa kế tương lai."

"Công tử Thác Bạt đại danh ta sớm có nghe thấy, kính đã lâu kính đã lâu!" Diệp Tinh chấp tay nói.

"Đâu có đâu có!" Thác Bạt Quyền gặp Diệp Tinh cảm thấy rất dễ nói chuyện, cảm thấy Diệp Tinh nhất định là khiếp sợ Thác Bạt gia tộc uy danh, hai đầu lông mày không khỏi xuất hiện một tia đắc chí, "Người tòa phủ đệ này rất không tệ, ta dự định làm thời mượn dùng mấy ngày, cũng không có vấn đề đi, người yên tâm, ta tối đa cũng thì mượn dùng 10 mấy ngày mà thôi."

"Được, không có vấn đề, hoàn toàn không có vấn đề." Diệp Tinh cười nói: "Tiết Dũng Hồng Hải cho hãn và miệng"

Diệp Tinh lời nói gió chuyển biến cực nhanh, trong sảnh mọi người không khỏi sửng sò ngơ ngác, sau một khắc Hồng Hải Tiết Dững lập tức hiểu ý, sát khí bùng bùng chỉ hướng Thác Bạt Quyền mà đi.

"Chờ một chút, hai vị đây là muốn làm gì!" Thác Bạt Quyền vội vàng khăn trương nói.

"Ha-Ha, làm gì? Chủ thượng muốn chúng ta cho ngươi và miệng chứ sao." Tiết Dững cười gằn nói.

"Các ngươi nhất định là nghe lầm." Thác Bạt Quyền một bên lùi lại, một bên vội vàng theo Diệp Tinh hô: "Ta chính là Thác Bạt gia tộc Thác Bạt Quyền, ta là Lạc Nhật thành, ngươi nhanh để ngươi thủ hạ dừng tay a!"

Diệp Tinh cười híp mắt nhìn về phía trước, trực tiếp xem nhẹ Thác Bạt Quyền lời nói.

Cái kia Thác Bạt Quyền chỉ biết cả ngày vui đùa, võ công vền vẹn chỉ là mới vào võ đạo nhị trọng cảnh, tu vi so Diệp Tinh cái này giữa đường xuất gia còn thấp hơn. Không bao lâu liền bị Tiết Dững, Hồng Hải hai người cho bắt giữ, rồi sau đó bắt đầu đại lực và miệng.

"Ba!" "Ba ba ba!"

Tiết Dững tên này khí lực lớn rất lợi hại, một cái bàn tay liên tiếp một cái bàn tay chưởng tại Thác Bạt Quyền trên mặt, và miệng đồng thời còn thỉnh thoảng hô to một tiếng 'thoải mái', rồi sau đó tiếp tục cho Thác Bạt Quyền và miệng. Năm sáu cái bàn tay đi qua, cái kia Thác Bạt Quyền mặt lập tức bị chưởng đến sưng đỏ lên, rú thảm liên tục.

"Ha-Ha, ngươi người này hảo hữu thú, trước một khắc ngữ khí thật giống như là muốn đem người khác phụng làm khách quý, sau một khắc thế mà liền muốn chưởng miệng hân. Cái này biến ảo quá nhanh, ta kém chút đều không nhìn kịp phản ứng." Tư Không Tinh Tinh cười hắc hắc nói.

"Đem hân phụng làm khách quý, ha ha, ngươi cảm giác có thể sao." Diệp Tinh cười nhạo nói: "Tên này tuyệt đối là cái hiếp yếu sợ mạnh người, ta không cho hân chút giáo huấn thể nào được đây."

"Ba!" "Ba ba ba!"

Nhất chưởng giống như là lấn át nhất chưởng, cái kia hoa phục thanh niên Thác Bạt Quyền song mặt rất nhanh liền bị tát đến sưng đỏ lên, hai bên gương mặt sưng thật cao. Bởi vì Diệp Tinh không có hô ngừng, Tiết Dững Hồng Hải bàn tay cũng một mực phiên không ngừng, đánh gọi là một cái sáng khoải a.

"Chủ thượng, cái này Thác Bạt gia tộc tại Lạc Nhật thành thế lực vẫn là rất lớn, cái kia Thác Bạt gia tộc gia chủ Thác Bạt liệt chính là võ đạo chín tầng cảnh cao thủ." Mã Phong chần chờ, nhắc nhở: "Chúng ta dạng này đánh nhau hân tôn nhi hội không biết ——"

"Không sao, cái này Thác Bạt Quyền phẩm hạnh không đoan, ta thay gia gia hân quản giáo quản giáo hân, để hân nhớ lâu một chút." Diệp Tinh cười nói.

Thác Bạt gia tộc tại Lạc Nhật thành đúng là có nhất định thế lực, xem như trong thành đại thế lực. Có điều ở trong mắt Diệp Tinh, cái kia Thác Bạt gia tộc cũng liền võ đạo chín tầng cảnh Thác Bạt liệt có nhất định uy hiếp, người khác căn bản không tính cái gì, cái này Thác Bạt Quyền ở trong mắt Diệp Tinh càng là tận gốc hành cũng không tính là. Cái kia Thác Bạt liệt mặc dù là võ đạo chín tầng cảnh tu vi, nhưng đột phá muộn, đến già thâm niên kỳ, mới từ võ đạo bát trọng cảnh đột phá đến võ đạo chín tầng cảnh.

Phải biết đồng thời võ đạo chín tầng cảnh cũng có phân chia mạnh yếu, cường đại nhất võ đạo chín tầng cảnh có thể danh liệt Đường Quốc Phong Vân Bảng, thực lực cực kỳ cường đại. Có thể cùng Tiên Thiên cảnh cường giả tiếp vài chiêu, tại Tiên Thiên cảnh cường giả thủ hạ đào mệnh cơ bản cũng không thành vấn đề. Đây một lần cũng là phổ thông võ đạo chín tầng cảnh, thực lực tương đối không tệ. Kém nhất thì là miễn cưỡng bước vào võ đạo chín tầng cảnh võ giả, cái kia Thác Bạt liệt cũng là cuối cùng nhất cái này một loại. Bởi vậy, cho dù Thác Bạt liệt tìm đến Diệp Tinh, Diệp Tinh cũng căn bản không chỗ sợ, bằng vào Tật Phong Báo tốc độ, cái kia Thác Bạt liệt căn bản không thể đem Diệp Tinh ra sao. Người nào ăn thiệt thòi thật đúng là không nhất định.

"Ba ba!" "Ba - ba - ba!"

Bên kia Thác Bạt Quyền rất nhanh bị Tiết Dững cùng Hồng Hải hai người cho tát thành đầu heo mặt, gương mặt sưng đỏ màu tím, mi mắt sưng đều nhanh híp lại.

"Tốt, không sai biệt lắm. Tiết Dững Hồng Hải dừng tay đi!" Diệp Tinh nói ra. Cái này Thác Bạt Quyền chỉ cần giáo huấn một lần là được, thật muốn giết hân, vậy liền thật cùng Thác Bạt gia tộc kết thù. Diệp Tinh tạm thời cũng không muốn sinh thêm sự cố.

"Ngươi ngươi dám đánh ta, ngươi chết thứ á! Ta đã đã sẽ không tính qua ngươi." Thác Bạt Quyền hai cái răng cửa bị đánh bay, nói chuyện miệng đầy lộ tin, oán hận nhìn lấy Diệp Tinh nói.

"Ha ha, tùy thời hoan nghênh gia gia ngươi tới tìm ta!" Diệp Tinh hai mắt hơi hơi nheo lại, cười nói: "Ngươi còn chưa cắt, có phải hay không còn muốn lại bị phiên hai trăm cái tát!"

Thác Bạt Quyền nhất thời bị dọa đến khẽ run rẩy, bụng bít lấy súng đỏ gương mặt, cùng tên lão già kia cùng một chỗ lộn nhào, bay vượt qua chạy ra Diệp phủ. Trong đại sảnh những vũ nữ đó cũng liền vội vàng đi theo đi ra ngoài, các nàng có chút là vũ nữ, có chút thì là Thác Bạt Quyền sủng hạnh cơ thiếp.

Nhìn lấy Thác Bạt Quyền một đoàn người rời đi Diệp phủ, Diệp Tinh ánh mắt nhất động, phát hiện Tư Không Tinh Tinh trong tay chẳng biết lúc nào đã nhiều túi tiền nhỏ, giờ phút này đang từng trương đếm lấy túi tiền bên trong kim phiếu.

"Một trương, hai tấm, ba tấm bốn tờ ngọa tào, trong này lại có tám trăm mai kim tệ mệnh giá kim phiếu." Tư Không Tinh Tinh nhất thời nhếch miệng vui.

"Túi tiền này Tử Lý kim phiếu là người tiền?" Diệp Tinh không khỏi nghi ngờ nói. Nhìn lấy tốt giống không ra bộ dáng.

"Hắc hắc, trước đó có lẽ không phải, nhưng bây giờ là. Ta mượn gió bẻ măng, đem Thác Bạt Quyền trên thân túi tiền cho thuận tới." Tư Không Tinh Tinh dương dương đắc ý, dao động trong tay túi tiền cười nói : "Không có cách, Bệnh nghề nghiệp phạm, vừa rồi nhìn không được."

"Ách, người là trộm đây?"

"Đúng thế, người mới phát hiện. Ta thế nhưng là lập chí trương lai trộm thuật cao hơn qua lão đầu nhi người." Tư Không Tinh Tinh nói : "Náo nhiệt xem hết, ta chuẩn bị đi. Đúng, tối hôm qua cùng người trò chuyện thẳng hợp ý, tôn này ngọc Phật pho tượng thì tặng cho người đi."

Ngọc Phật pho tượng toàn thân trắng như tuyết, chính là bạch ngọc điêu trác mà thành, giá cả vô cùng đắt đỏ.

"Ách, cái này sẽ không phải cũng là trộm được đi."

"Đúng a, đây là ta tại Kim Lâm hoàng thành vương phủ phù đệ thuận tới." Tư Không Tinh Tinh cười hắc hắc nói, "Như thế nào, muốn hay không?"

"Đương nhiên muốn, không cần thì phí." Diệp Tinh đem ngọc Phật pho tượng thu lại.

Tư Không Tinh Tinh rời đi sau không lâu, Diệp Tinh đem Xảo nhi, Kiều thâm, Mã Phong, Tiết Dững Hồng Hải bọn người gọi vào trong phòng khách.

"Lần này tiên thiên linh bảo tức sắp xuất thế, chúng ta Bạch Vân Sơn có thể nói gió giục mây vùn, vô số võ giả tụ đến. Chúng ta Diệp phủ càng là ở vào nơi đầu sóng ngọn gió." Diệp Tinh trầm giọng nói : "Như vậy đi, Mã Phong mang theo Xảo nhi Kiều thâm Tiết Dững Hồng Hải bọn họ, các người năm người đều về Thanh Hà trấn ở lại một thời gian đi, tạm thời tránh né."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 127: : Đại truy sát

:

Bạch Vân Sơn bây giờ phong vân dũng động, theo thời gian chuyển dời, chi sợ sẽ có càng cao thủ mạnh mẽ đến đây. Lần này, đến trả vền vẹn Thác Bạt Quyền, Diệp Tinh còn có thể nhẹ nhõm ứng phó. Nếu là tới là càng cường đại, bối cảnh càng thâm hậu người, cái kia chi sợ cũng đau đầu hơn.

Bởi vậy, Diệp Tinh quyết định để Xảo nhi các nàng tạm thời rời đi trước Diệp phủ, đi Thanh Hà trấn Đại Hà Bang đại bản doanh tránh né . Còn Diệp phủ phủ đệ đã không quan trọng, coi như hủy, nếu không hoa mấy trăm kim tệ trọng kiến chính là. Dù sao bây giờ màu tím ánh sáng truyền tông môn đều tại Càn Khôn Bó Đại bên trong, Diệp Tinh cũng liền không có như vậy nhiều lo lắng.

Xảo nhi các nàng rời đi sau, Diệp Tinh lúc này đem trong phủ đệ điện khí nguồn điện tắt cả đều nhỏ, không có nguồn điện điện khí, cũng chính là một đồng cục sắt a.

Thực sau này chưa hẳn hội có người tới cướp đoạt phủ đệ, dù sao chân chính cao thủ vì cướp đoạt tiên thiên linh bảo có thể chiếm cứ ưu thế, suy nghĩ đều muốn thường xuyên nhìn chăm chăm ngàn năm cây dong, không dám rời đi một lát. Còn nếu là giống Thác Bạt Quyền loại này quý công tử, Diệp Tinh cũng có thể nhẹ nhõm ứng phó. Có điều vì lấy phòng ngừa vạn nhất, tự nhiên vẫn là muốn chuẩn bị sớm tốt.

Làm xong đây hết thấy Diệp Tinh vừa rồi ngồi cười Tật Phong Báo hướng trên núi mà đi, trở về ngàn năm cây dong nơi đó.

Tật Phong Báo chính là cấp tám Yêu thú, mà lại là thiện nghệ tốc độ nhất Yêu thú. Có Tật Phong Báo trợ giúp, chi sợ đại đa số chín tầng cảnh võ giả đều rất khó giữ lại được Diệp Tinh. Bởi vậy, cái này náo nhiệt Diệp Tinh là chuẩn bị nhìn một chút, thuận thay đổi gặp một lần những võ giả này hào kiệt, gia tăng chút giang hồ lịch duyệt.

Giờ phút này, đã có càng ngày càng nhiều võ giả chỉ hướng Bạch Vân Sơn tụ đến, hướng trên núi chạy vội quá trình bên trong , có thể nhìn thấy rất nhiều võ giả đi đường hình bóng.

"Đi!" "Cộc cộc cộc!"

Tật Phong Báo tứ chi đập đất, nhanh như gió được, chỉ một lát sau thời gian, liền đến đến ngàn năm cây dong bên cạnh.

Lúc này là sáng sớm thời khắc, ngàn năm cây dong phụ cận võ giả nhân số đã gia tăng mãnh liệt đến khoảng hơn sáu trăm người. Đám người hoặc là ở tại trên cành cây, hoặc là dưới tàng cây, một vòng lại một vòng vây quanh ở ngàn năm cây dong chung quanh.

Ở ngoại vi phần lớn là một số nhị tam trọng cảnh Luyện Khí Kỳ võ giả, thực lực cường đại võ giả đều đã chiếm cứ vòng trong khu vực, rất là tới gần Lôi Tâm Xuân Mộc, cũng chính là đại cây dong chủ thân cây.

Mấy trăm tên võ giả, các loại tiếng nghị luận khiến cho chung quanh ồn ào náo nhiệt vô cùng.

"Xong xong, càng ngày càng nhiều cao thủ chạy đến, Lôi Tâm Xuân Mộc, chúng ta không chừng hi vọng!"

"Đúng vậy a, nguyên lai còn trông cậy vào Lôi Tâm Xuân Mộc sớm một chút thai nghén hoàn thành, có thể vượt lên trước cướp đi!"

"Khẳng định không có hi vọng, võ đạo chín tầng cảnh cao thủ đều đến ba năm cái, võ đạo bát trọng cảnh càng là mười cái!"

"Đây coi là cái gì, các người chẳng lẽ không có chú ý tới cao chi Songdo tới sao?"

"Cao chi lỏng? Không phải là Phong Vân Bảng 》 xếp hạng thứ bảy mươi chín vị bảy rần rết roi —— cao chi lỏng?"

"Không tệ, đúng là hắn, trước một khắc vừa tới, người nhìn, chính ở đằng kia!"

"Phong Vân Bảng 》 thu nhận sử dụng cường đại nhất 108 vị võ đạo chín tầng cảnh cao thủ, là tiếp cận nhất Tiên Thiên cảnh tồn tại, cái này cao chi lỏng thực lực chỉ sợ cường đại đáng sợ."

"Ta xem chúng ta vẫn là rời đi nơi này đi, đã không chiếm được bảo vật, lưu tại nơi này, đợi hội những cao thủ kia cướp đoạt lên, tai bay vạ gió sẽ không hay."

"Đi cái gì đi, đây không phải còn chưa bắt đầu nha, nơi này thiên địa nguyên khí như thế nồng đậm, ở lại đây tu luyện, đối sửa chữa vì có lợi thật lớn."

Đồng đảo võ giả hoặc là tu luyện, hoặc là nói chuyện phiếm.

Diệp Tinh ngồi cười Tật Phong Báo cũng đi vào đại cây dong vòng trong khu vực.

Ngắm nhìn bốn phía, Diệp Tinh phát hiện cái này vây khu vực võ giả mỗi cái khí tức cường đại, đặc biệt là bên trong một cái Lục Bảo trung niên nam tử, bên hông hắn cài lấy một cái màu đen thiết tiên, cây roi có Thất Tiết, mỗi một tiết lên đều có bén nhọn gai ngược, làm người ta nhìn tới sợ hãi.

Vòng trong khu vực võ giả đều vây quanh đại cây dong trụ cột, mỗi cái đều ngồi xếp bằng, tại nghỉ ngơi dưỡng sức lấy, chuẩn bị tùy thời xuất thủ cướp đoạt.

Diệp Tinh cũng khoanh chân ngồi tại đại cây dong bên cạnh, Tật Phong Báo thủ vệ ở một bên. Đối với Lôi Tâm Xuân Mộc, Diệp Tinh không có quá mức quá nghiêm khắc chính mình, nếu có được đến vậy dĩ nhiên là một chuyện may lớn, như không chiếm được, Diệp Tinh cũng không bắt buộc. Nói chung tánh mạng thứ nhất, bảo vật thứ hai.

Diệp Tinh chính khoanh chân tu luyện, bỗng nhiên ——

"Ồ ô!" "Ồ ô!"

Một tiếng thanh thúy tiếng chim hót vang lên, chỉ gặp một bàn tay Đại Từ sắc chim ưng nhỏ từ không trung bay xuống, đi qua lít nha lít nhít cây dong diệp, dừng sát ở Diệp Tinh trên bờ vai, cất tia trên cánh vũ mao.

"A? Đó là ——"

"Đây không phải là Từ Điện Kim Ưng sao?"

"Trời ạ, thật sự là Từ Điện Kim Ưng! Người thanh niên kia thế mà nắm giữ Từ Điện Kim Ưng!"

"Từ Điện Kim Ưng cực biến thái, nếu như trưởng thành, liền Tiên Thiên cảnh cường giả đều phải nhượng bộ lui binh đi!"

"Nhanh, thanh niên kia thực lực rất thấp, Từ Điện Kim Ưng cũng là ấu niên kỳ, chúng ta còn có thể đoạt đoạt lại!"

Trong rừng vang lên từng đợt tiếng kinh hô, từng người từng người ngồi xếp bằng võ giả mở hai mắt ra, từng đôi nóng rực ánh mắt nhao nhao nhìn về phía Diệp Tinh trên bờ vai từ sắc chim ưng nhỏ.

"Tiểu tử, ta không phải để người theo Xảo nhi cùng một chỗ về Thanh Hà trấn à, người tới nơi này làm gì, tại dạng này nghịch ngợm, ta thực sẽ làm lỏng

chim đem người quan ——" Diệp Tinh chính đang khiển trách tiểu tử, bỗng nhiên cảm giác trong rừng một cỗ đáng sợ sát khí xâm nhập mà đến.

"Suru!" "Suru suru suru!"

Từng người từng người võ giả thi triển khinh công, sát khí đằng đằng, chỉ hướng Diệp Tinh đánh thẳng tới.

"Ngọa tào, mẹ nó, đây là cái gì tình huống? Tật Phong, nhanh, chúng ta mau trốn! Hướng trên núi hướng trên núi bỏ chạy!"

Cứ việc không hiểu ra sao, nhưng Diệp Tinh động tác cũng không chậm, xem xét những cái kia võ giả một mặt sát khí bộ dáng, Diệp Tinh liền biết kẻ đến không thiện, cấp tốc leo núi Tật Phong Báo sau lưng.

Tật Phong Báo toàn thân yêu khí phun trào, hóa thành một đạo tàn ảnh, chỉ hướng Bạch Vân Sơn đỉnh núi vị trí cấp tốc gấp rút chạy tới.

"Nhanh, đừng để hấn trốn!"

"Tiểu tử, lập tức giao ra Từ Điện Kim Ứng tha cho người khỏi chết!"

Phía sau từng người từng người võ giả toàn thân chân khí bành trướng, thi triển Khinh Công Bộ Pháp, cấp tốc truy kích mà đến.

"Từ Điện Kim Ứng? Bọn họ nói không phải là tiểu tử? Tiểu tử đến cùng là cái gì địa vị, những người này thế nào tất cả đều đến bệnh đau mắt? Là, lúc trước cái kia tử sắc Yêu thú trứng là ta theo Triệu Thiên Huyền cùng Miêu Vô Tà cái kia được đến. Đúng, Triệu Thiên Huyền cùng Miêu Vô Tà ban đầu là tại sao vật lộn sống mái? Chẳng lẽ là vì tiểu tử? Ngọa tào!" Diệp Tinh ánh mắt chớp động, khoe miệng cong lên một nụ cười khô, ánh mắt u oán nhìn lấy trên bờ vai tiểu tử ung. "Tiểu tử, người cái này hồ cha hàng, bảo người chạy tán loạn khắp nơi, cái này đem cha người ta hồ thăm, như thế nhiều người truy sát ta a a a!"

"Tiểu tử, mau giao ra Từ Điện Kim Ứng!"

"Nhanh, giao ra Từ Điện Kim Ứng, không phải vậy người hấn phải chết không nghi ngờ!"

Phía sau truyền đến một tiếng trầm giọng quát.

"Giao người - mẹ - bức a giao, tiểu tử là lão tử áp trứng đi ra trứng, lại hồ cha cũng là lão tử con gái, giao người - mẹ - bức - a giao!" Diệp Tinh chửi ầm lên, thúc giục nói: "Tật Phong, nhanh, tốc độ nhanh lên nữa, đỉnh núi có một vách núi, theo bên vách núi bỏ chạy, tốc độ nhanh một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 128: : Cao Chi Tùng sợ hãi

:

"Vù vù!" "Hô hô hô!"

Gió thoảng bên tai âm thanh vù vù, kinh phong chấp trùng, ống tay áo bay phát phới, phồng lên không thôi.

Tật Phong Báo thân là cấp tám Yêu thú, lại là cực kỳ am hiểu tốc độ Yêu thú, toàn lực chạy vội, tốc độ kia quả là nhanh bảo tố thượng thiên.

Phía sau những cái kia truy sát đến võ giả, thất trọng cảnh cùng thất trọng cảnh phía dưới tu vi tất cả đều bị vung đến không thấy, bát trọng cảnh võ giả cùng Tật Phong Báo khoảng cách cũng đang dần dần kéo ra, chỉ có chín tầng cảnh võ giả miễn cưỡng theo kịp Tật Phong Báo tốc độ.

Đương nhiên, năm tên chín tầng cảnh võ giả bên trong tên kia áo xanh trung niên nam tử tốc độ nhanh vô cùng, đang một chút xíu địa rút ngắn cùng Tật Phong Báo khoảng cách.

"Mẹ, cái này áo xanh người hấn là Thất Xà Ngộ Công Tiên Cao Chi Tùng đi, 《 Phong Vân Bảng 》 cao hơn tay cũng là mịa nó. Không được, tiếp tục như vậy, ta sợ rằng sẽ bị đuổi kịp a!" Diệp Tinh con người lẫn lông lốc chuyển, não hải linh quang nhất thiểm, nhất thời nảy ra ý hay, bỗng nhiên đưa tay chỉ hướng dưới núi mảnh rừng cây kia, trầm giọng hô: "Các vị mau nhìn, Lôi Tâm Xuân Mộc uẩn dục hoàn thành, Lôi Tâm Xuân Mộc thành thực!"

Diệp Tinh lời này vừa nói ra, nhất thời những cái kia võ giả mỗi cái thần kinh căng cứng, thần sắc vô cùng khẩn trương, nhao nhao quay đầu nhìn về dưới



núi nhìn lại, lơ mơ nhưng nhìn đến nơi xa cây kia ngàn năm cây dong vẫn như cũ xanh chói, không có chút nào khô héo dấu hiệu. Nhất thời biết bị đùa nghịch, mỗi cái tức giận vô cùng.

"Tiểu tử, đợi chút nữa lão phu bắt đến ngươi muốn đem ngươi ngủ mê phân thân!"

"Đừng, giết hắn, cướp đi Tử Điện Kim Ưng!"

Những cái kia võ giả nhao nhao giận dữ hét.

"Mau nhìn, Lôi Tâm Xuân Mộc thành thực, lúc này thật thành thực!" Diệp Tinh lần nữa kinh thanh hô : "Các ngươi không quay lại đi, Lôi Tâm Xuân Mộc liền bị những 5 đó lục trọng cảnh Tự Khí Kỳ võ giả cướp đi."

Những ngưng khí đó kỳ cao giai võ giả nhất thời lại nhìn không được quay đầu nhìn lại, mặc dù biết có thể sẽ bị lừa, nhưng chính là nhìn không được hội quay đầu nhìn lại, cái này xem xét nhất thời tức giận đến oa oa kêu to. Liên tiếp hai lần trì hoãn, bọn họ cùng Tật Phong Báo khoảng cách nhất thời lại kéo ra một đoạn lộ trình.

Song phương cấp tốc chạy vội, không bao lâu, Diệp Tinh phát hiện cái kia áo xanh người Cao Chi Tùng lại bắt đầu dần dần rút ngắn khoảng cách.

Nửa khắc đồng hồ sau, cái kia Thất Xà Ngô Công Tiên Cao Chi Tùng cùng Tật Phong Báo khoảng cách đã chỉ còn lại không tới 30 bước khoảng cách.

"Tử Điện Kim Ưng không phải ngươi có thể nắm giữ, tiểu tử, chịu chết đi. Tuy nhiên ta không thể nào am hiểu ám khí, nhưng như thế khoảng cách gần, giết ngươi đây đủ!" Áo xanh người Cao Chi Tùng sắc mặt sát khí thoáng hiện, trong tay xuất hiện một cái Độc Lăng tiêu, ngón cái cùng ngón trỏ khấu chặt Độc Lăng tiêu nhẹ nhàng ném một cái.

"Huru!"

Tiếng xé gió vang lên, Độc Lăng tiêu lấy cực nhanh tốc độ chỉ hướng Diệp Tinh lồng ngực kích xạ mà đến.

"Mau mau, Tật Phong nhanh, trái chuẩn!" Diệp Tinh đồng tử co lại nhanh chóng, lo lắng hô lớn.

Tật Phong Báo còn không tới kịp trốn tránh, Diệp Tinh liền cảm giác bả vai trái phía trên bỗng nhiên màu tím lóe lên.

"Bạch!" Một tiếng.

Chỉ gặp tiểu tử ưng đã bay ra ngoài, tốc độ nhanh đến cực điểm, nhón chim ưng nhỏ miệng hướng đột nhiên mà đến! Độc Lăng tiêu phía trên nhẹ nhàng một mổ.

"Đình!"

Một tiếng vang giòn, thanh âm kia tựa như kim thiết tiếng va chạm. Độc Lăng tiêu bị tiểu tử ưng cái kia Điều Chủy nhẹ nhàng một mổ, nhất thời trực tiếp từ giữa không trung rơi xuống đất.

"Ô ô!" "Ô ô!"

Đem Độc Lăng tiêu đánh rơi sau, tiểu tử ưng vô cùng đắc ý bay đến Diệp Tinh trên bờ vai kêu to, ngẩng đầu ưỡn ngực, ngẩng lên cái đầu nhỏ, phảng phất tại nói : Hi hi! Ta lợi hại đi, nhanh lên khen ta, nhanh lên khen ta!

"Đắc chí cái cộng lòng a, ngươi cái tiểu bất đắc, nếu có thể đem những này người tất cả đều cường chế di dòi, lão tử cho ngươi điểm 100 cái khen." Diệp Tinh dở khóc dở cười, nhìn không được cười mắng.

Phía sau những cái kia võ giả vẫn như cũ theo đuổi không bỏ, tiểu tử ưng bày ra thực lực kinh người, ngược lại làm bọn hắn càng thêm đồ mất vô cùng.

"Tử Điện Kim Ưng quả nhiên bất phàm, cảm thấy so trong truyền thuyết lợi hại hơn một số, mới ấu niên kỳ giống như này đến!" Áo xanh người Cao Chi Tùng hai mắt hơi hơi nheo lại, trong ánh mắt lóe ra nóng rực ánh sáng, trong tay xuất hiện lần nữa một cái Độc Lăng tiêu.

"Tê liệt, kém chút quên lão tử cũng có ám khí!" Diệp Tinh đưa tay sờ về phía bên hông, lấy ra súng lục.

Hai tay giờ súng, nhắm chuẩn!

Tối như mực họng súng nhắm chuẩn áo xanh người Cao Chi Tùng đầu chỗ mi tâm, trực tiếp bóp cò!

"Ầm!"

Một tiếng súng tiếng vang lên, bay ra khỏi nòng súng viên đạn lấy không gì sánh kịp tốc độ chỉ hướng Thất Xà Ngô Công Tiên Cao Chi Tùng \*\*\*\*\* mà đi.

Cái kia Thất Xà Ngô Công Tiên Cao Chi Tùng nhìn thấy Diệp Tinh giờ súng lục lên lúc, còn nghi hoặc vô cùng, hắn cho tới bây giờ chưa thấy qua vật kia, không biết Diệp Tinh trong tay nâng là cái gì.

Đương nhiên, Diệp Tinh muốn bóp cò thời điểm. Lâu dài hành tẩu giang hồ Cao Chi Tùng cái kia cảm giác bén nhọn lực lập tức cảm giác được một cỗ bàng đại nguy cơ cảm giác xâm nhập mà đến. Xuất phát từ bản năng phản ứng, chỉ hướng bên trái tránh khỏi đến, hần thân thể vừa mới bắt đầu tránh khỏi tới.

Ngay sau đó hần liền nhìn thấy một cái ngón út đầu ngón tay kích cỡ tương đương 'ám khí' vô cùng đáng sợ tốc độ chỉ hướng hần đột nhiên mà đến!. Cái kia 'ám khí' tại kích - bắn quá trình bên trong, thậm chí nghe không được nửa điểm tiếng xé gió, không có phát ra nửa điểm thanh âm. Cùng hần ám khí hoàn toàn khác biệt, bí hiểm vô cùng. Hần hành tẩu giang hồ nhiều năm, có thể nói bình thường lần thứ nhất nhìn thấy như thế khủng bố ám khí.

Thực tay - thương là có âm thanh, chỉ là bởi vì đạn ra khỏi nòng sau tốc độ vượt qua tốc độ âm thanh, thanh âm tạm thời còn không có truyền đưa tới a.

"Đây rốt cuộc là cái gì ám khí? Phát xạ tốc độ đáng sợ như thế!" Thất Xà Ngô Công Tiên Cao Chi Tùng đồng tử co lại nhanh chóng, tràn ngập vẻ sợ hãi, lấy mục đích khác lực cũng chỉ có thể miễn cưỡng nhìn thấy viên đạn tàn ảnh, tại bay ra khỏi nòng súng viên đạn miễn cưỡng thân thể thậm chí không kịp làm ra bao lớn phản ứng, vền vền đem đầu chệch hướng một điểm.

"Xùy!"

Một tia máu tươi vẩy ra mà ra, viên đạn sát Cao Chi Tùng gương mặt xẹt qua đi, lưu lại một đạo thật sâu vết máu.

"Đáng chết, còn thiếu một chút! Nếu như hần phản ứng tại chậm một chút, ta liền có thể nhất thương nổ đầu!" Diệp Tinh tiếc hận vô cùng, cái này thương thứ nhất có thể làm bị thương Cao Chi Tùng, phát súng thứ hai muốn làm bị thương Cao Chi Tùng suy nghĩ sẽ rất khó. Mờ thương thứ nhất lúc, bởi vì hần không biết Diệp Tinh trong tay súng lục là cái gì, cho nên bị Diệp Tinh chiếm cái đại tiện nghi. Hiện tại Cao Chi Tùng khẳng định tính cảnh giác tăng nhiều.

Diệp Tinh trong đầu suy nghĩ chợt lóe lên, bỗng nhiên ——

"A!" Một tiếng hét thẳm âm thanh bỗng nhiên rất là đột ngột vang lên, thanh âm theo Cao Chi Tùng phía sau truyền đến.

Chỉ gặp một tên võ đạo thất trọng cảnh võ giả hét lên rồi ngã gục, hần mi tâm xuất hiện một cái ngón út đầu ngón tay kích cỡ tương đương lỗ máu, dòng máu chảy nhỏ giọt mà chảy. Thi thể cuộn cuộn lay theo trên sơn đạo té xuống.

"Ngọa tào, cái này cũng được? ? ?" Diệp Tinh không khỏi một trận hoảng hốt vô cùng.

"Người này vận khí cũng thật là gánh, ha ha ha, bảo người - tề đại - tỷ dám truy sát ta, đây chính là hạ tràng, ha ha ha!" Diệp Tinh nhin không được cười ha hả, trong lòng khoái ý vô cùng, lúc này tiếp tục giờ súng lục lên nhắm ngay Cao Chi Tùng.

Áo xanh người Cao Chi Tùng bây giờ đã kiến thức đến súng lục uy lực, nhất thời vội vàng vận chuyển chân khí, thi triển khinh công né tránh ra tới. Hần phía sau những bảy đó bát trọng cảnh, thậm chí chín tầng cảnh võ giả cũng nhao nhao hoảng sợ né tránh ra đến, bọn họ cũng không muốn biến thành không may bị ngộ sát.

Bởi vì trên đường núi võ giả có chút nhiều, không gian có hạn, trong lúc nhất thời truy sát đám người có chút hỗn loạn lên, đại đại ảnh hưởng chạy vội tốc độ.

Diệp Tinh rốt cục có thể càng thêm thông dong đào vong.

Song phương một truy một trục chỉ hướng Bạch Vân Sơn đỉnh núi cấp tốc gấp rút chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 129: : Vách đá cầm vang

:

Vạn trượng trời cao, mây trắng phiêu phiêu, ánh sáng mặt trời đem tầng mây dát lên một tầng nhạt hào quang vàng óng.

Trời xanh hạ, mây trắng phía trên, một đầu toàn thân trắng như tuyết vũ mao Bạch Hạc hai cánh vỗ, xuyên qua tại trong tầng mây.

Tại Bạch Hạc vai cánh bên trên có ba tên cực kỳ mỹ mạo nữ tử. Đi đầu một tên là một vị dung mạo tuyệt sắc áo tuyết nữ tử, lụa mỏng che mặt, thần bí mà cao quý, quanh thân lộ ra một cỗ Tiên Linh khí tức, giống như Cửu Thiên Tiên Nữ. Sau thì là một đỏ một xanh hai nữ hài nhi. Ba người này tự nhiên

chính là Đạm Thai Mộng Tuyết, Hạ nha đầu cùng Tiểu Xuân Ngừ.

"Tiểu thư, chúng ta cũng nhanh đến Bạch Vân Sơn đi!" Quần màu lục tiểu nha hoàn hỏi.

"Ừm, thì tại phía trước không xa." Áo tuyết nữ tử đôi mắt đẹp ba quang chuyển động, nhìn qua phía dưới, lựa mông phía dưới môi son khê mở, "Lập tức tới ngay, Tiểu Bạch, không muốn bay như thế cao, hạ thấp độ cao đi!"

"Xuân Ngừ, người cô gái nhỏ này như vậy ngóng trông về Bạch Vân Sơn làm gì, có phải hay không lại muốn nhìn truyền hình." Váy đỏ cô bé nói.

"Hi hi, bị Hạ tỷ tỷ biết rồi." Quần màu lục tiểu nha hoàn có chút ngại ngùng cười nói: "Lần trước cái kia Thần Điều Hiệp Lữ 》 người ta mới nhìn một nửa đầu, thối lưu manh nói phía sau còn có mấy tập hợp, người ta rất muốn nhìn."

Truy Phong Bạch Hạc tốc độ cực nhanh, phút chốc hơn mười dặm mảnh đất, rất nhanh liền vượt qua Phụng Hoàng trên trần khoảng không, chỉ hướng Bạch Vân Sơn bay đi.

"A..., tiểu thư, Hạ tỷ tỷ các người mau nhìn, phía dưới thật nhiều người!" Tiểu Xuân Ngừ nói.

"Khẳng định là tranh giành đoạt Thiên Địa Linh Bảo võ giả, trong khoảng thời gian này chúng ta Tiên Tuyền sơn trang suy nghĩ đều không được an bình." Váy đỏ nữ hài nhìn hướng phía dưới, đang nói, bỗng nhiên ánh mắt kinh dị chỉ phía dưới, "Ồ! Các người mau nhìn, cái kia có phải hay không thối lưu manh?"

"A..., thật đúng là thối lưu manh!" Tiểu Xuân Ngừ cũng nhô ra cái đầu nhỏ nhìn hướng phía dưới, "Thế nào như thế nhiều người đuổi giết hán?"

"Phía dưới mấy cái chín tầng cảnh võ giả, Diệp Tinh chỉ sợ gặp nguy hiểm." Đạm Thai Mộng Tuyết nhìn hướng phía dưới, đôi mắt đẹp ba quang chuyển động, lộ ra một vẻ lo âu, "Tiểu Bạch, nhanh, lập tức hướng xuống hạ xuống!"

"Hô!" "Hô hô hô!"

Trên bầu trời kinh phong chớp trùng, Truy Phong Bạch Hạc hai cánh chấn động, chỉ hướng phía dưới Bạch Vân Sơn lướt đi xuống.

Bạch Vân Sơn cây xanh râm mát, núi hai bên đường lùm cây sinh, cỏ dại khắp nơi.

Diệp Tinh ngồi cười Tật Phong Báo, tại phía trước cấp tốc chạy.

"Suru!" "Suru suru suru!"

Phía sau từng cái võ giả thi triển khinh công thân pháp, sát khí đằng đằng, theo đuổi không bỏ.

"Đừng để hán chạy!"

"Phía trước tựa như là vách núi, Ha-Ha, tiểu tử này chết chắc."

"Hoi đi tới!"

"Bạch Vân Sơn đỉnh núi vách núi tới thiếu cũng có hơn ngàn trọng độ cao, Tiên Thiên cảnh cường giả té xuống đều phải biến thành thịt nát!"

"Tiểu tử này chết chắc, hán trốn không thoát!"

Phía sau từng tiếng quát mắng tiếng vang lên.

Bạch Vân Sơn cao đến mấy ngàn trọng, đỉnh núi đứng thẳng vào trong mây.

Giờ phút này, bên bờ vực, Diệp Tinh theo Tật Phong Báo gánh bên trên xuống tới. Gió núi lạnh thấu xương, gọi lên lấy hán áo bào bay phát phới, phồng lên không thối.

"Ngọa tào, còn thật \*\*\*\* cao, sớm biết trước mấy ngày trước đi tham gia cái nhảy Bungee thử nghiệm dưới." Diệp Tinh đứng tại vách đá, cúi nhìn phía dưới, chỉ gặp đáy vực Vân quần sương mù quán, thâm bất khả trắc.

"Tiểu tử, chúng ta cùng một chỗ từ nơi này nhảy xuống có được hay không?" Diệp Tinh cười nói.

"Ồ ô!" Tiểu tử ung liên tục gật đầu nói.

"U cái rắm, người có cánh, ta lại không cánh, người cái này hồ cha lại tại họa tiểu bất điểm, trở về nhất định phải làm lồng chim đem người giam lại, nhìn người còn có thể hay không chạy loạn khắp nơi!" Diệp Tinh nói.

"U!" Tiểu tử ung linh động hai mắt rất là vô tội nhìn lấy Diệp Tinh.

"Tiểu tử, nhanh lên giao ra Tử Điện Kim Ung!"

"Giao ra Từ Điện Kim Ưng, tha cho người khỏi chết!"

"Nhanh lên giao ra!"

"Không muốn chết thì giao ra Từ Điện Kim Ưng!"

Đồng đảo võ giả nhao nhao vừa hò la, chỉ hướng vách núi bên này từng bước ép sát vây hướng Diệp Tinh.

"Tê đại - tỳ, lão tử có chứng sợ độ cao a, không có cách, ngày hôm nay nói không chừng đến nhảy lần sườn núi, may mắn ta có dù nhảy."

Đối mặt khí thế hung hung võ giả, Diệp Tinh liền vội vàng đem Tật Phong Bảo thu nhập trong túi càn khôn, ở tại trong túi càn khôn lâu tuy nhiên có khả năng hội ngạt thở mà chết, nhưng thời gian ngắn nhất thời nửa khắc vẫn là không có vấn đề.

Đem Tật Phong Bảo chứa vào túi càn khôn sau, Diệp Tinh lại cấp tốc lấy ra dù nhảy, đem dù nhảy căng lên người.

"A, tiểu tử kia đang làm gì, hần muốn nhảy núi?"

"Khẳng định là, tự biết khó thoát khỏi cái chết, không nhảy núi cũng sẽ bị chúng ta giết chết!"

"Thế nhưng là chúng ta còn không được đến Từ Điện Kim Ưng a, còn cần hần phối hợp!"

"Hần mà chết, chúng ta chỉ sợ cũng không chiếm được Từ Điện Kim Ưng!"

"Thì tính sao, người có điều mới võ đạo bát trọng cảnh tu vi cũng muốn lấy được Từ Điện Kim Ưng, buồn cười, cũng không sợ mất mạng."

"Luôn có một tia hi vọng, người không phải cũng mới bát trọng cảnh tu vi, còn dám giễu cợt ta."

"Giễu cợt người thì sao, chúng ta Linh Nam song kiệt một khi liên thủ, hoàn toàn có thể đối đầu chín tầng cảnh, há lại người có thể so sánh."

"Nhanh, hần thật muốn nhảy núi!"

"Nhanh bắt hần, nhanh bắt hần! Bắt là hần có thể đạt được Từ Điện Kim Ưng!"

Chúng võ giả nhất thời khản trương, nhao nhao thi triển khinh công, lấy tốc độ nhanh nhất xông lên, muốn đem Diệp Tinh bắt giữ.

"Ha ha, một đám ngốc xiên, nhà người Tinh Gia ta là như vậy tốt bất sao, ngày sau lại tìm người nhóm tính sổ sách!" Diệp Tinh khước miệng cong lên một tia cười lạnh, nhìn qua phía dưới sương mù tràn ngập đầy vực, đang chuẩn bị nhảy đi xuống lúc.

Bỗng nhiên ——

"Hô!"

Trên vách đá khoảng không kinh phong chấp trùng, chỉ gặp một đầu vũ mao toàn thân trắng như tuyết Bạch Hạc hai cánh chấn động, lấy cực nhanh tốc độ vút không mà đến.

"Diệp Tinh, người mau dừng lại, khác làm chuyện điên rồ!" Một đạo dễ nghe êm tai lại dẫn từng tia từng tia ân cần lo âu nữ tiếng vang lên.

Một tên áo tuyết nữ tử theo Truy Phong Bạch Hạc trên lưng người nhẹ nhàng mà xuống, ống tay áo tung bay, tay trái ôm bạch ngọc cổ cầm, tay phải tay trắng giương nhẹ, xanh nhạt ngón tay ngọc hướng bạch ngọc cổ cầm dây đàn phía trên một trận kích thích.

"Leng keng đông leng keng lang "

Thanh thúy trong bí mật mang theo một cổ đáng sợ âm ba chỉ hướng phía trước gào thét mà đi, cảm âm âm ba tầng tầng tiến dần lên, như gợn nước một vòng một vòng chỉ hướng phía trước ba động ra.

Những khí thế hung hung đó theo vách đá vọt tới võ giả, trong nháy mắt cảm giác được một cổ khủng bố âm ba khí lăng theo lấy bọn hần gào thét mà đến.

"Oanh!" "Phanh phanh phanh!"

Kinh phong chấp trùng, đỉnh núi trong không khí vang lên trận trận âm bạo thanh, thất trọng cảnh võ giả từng cái tất cả đều như phá bao tải bị xa xa vén bay ra ngoài, bát trọng cảnh võ giả suy nghĩ cảm giác mình tựa như Nộ Hải thuyền con, đang giằng sóng trùng kích vào, liên tiếp lùi lại bảy tám bước, phương mới dừng thân hình, tất cả đều một mặt hãi nhiên vô cùng.

Âm ba uy lực cực lớn, thì liền hiện trường cái kia bốn năm cái võ đạo chín tầng cảnh võ giả cũng không khỏi lùi lại một hai bước.

Bọn này truy sát Diệp Tinh võ giả trong đội ngũ, có thể nửa bước đều không lùi lại chỉ có một người, đó chính là 《 Phong Vân Bảng 》 xếp hạng thứ bảy

mười chín vị Thất Xà Ngô Công Tiên Cao Chi Tùng.

Đương nhiên, tại âm ba trùng kích vào, Cao Chi Tùng mặc dù không có lùi lại, nhưng mà rất khó tiến lên.

"Thật đáng sợ Âm Công, cảnh giới cỡ này, nữ tử này nhất định là những đại gia tộc kia nhân vật thiên tài!" Áo xanh người Cao Chi Tùng hai mắt hơi hơi nheo lại, ánh mắt ngưng trọng vô cùng, nhìn qua phía trước áo tuyết nữ tử.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 130: : Hàn Ngọc ngọc bài

:

"Thật đáng sợ Âm Công, cảnh giới cỡ này, nữ tử này nhất định là những đại gia tộc kia nhân vật thiên tài!" Áo xanh người Cao Chi Tùng hai mắt hơi hơi nheo lại, ánh mắt ngưng trọng vô cùng, nhìn qua phía trước áo tuyết nữ tử.

"Hạ nha đầu, Tiểu Xuân Ngừ, đã lâu không gặp! A, các ngươi bắt lấy tay ta làm gì?"

Giờ phút này, bên bờ vực, váy đỏ nữ hài cùng quần màu lục tiểu nha hoàn chính một trái một phải nắm thật chặt Diệp Tinh cánh tay.

"Ngươi đừng nghĩ quần nha, cái này vách núi như thế cao, nhảy đi xuống hội thịt nát xương tan!" Quần màu lục tiểu nha hoàn mắt to chữ rất là nghiêm túc nhìn lấy Diệp Tinh, khuyên.

Đối mặt cái này thuần chân đến đáng yêu Tiểu Xuân Ngừ, Diệp Tinh chỉ có thể hung hăng đến mắt trợn trắng.

"Thối lưu manh, ngươi gần nhất bản sự thật lớn a, thế nào dẫn tới như thế nhiều võ giả truy sát ngươi." Váy đỏ nữ hài Hạ nha đầu không quên châm chọc nói.

"Ha-Ha, ta luôn luôn đều như thế phong cách hoá mắt, ngươi không cần hâm mộ ta!" Diệp Tinh đang nói, bỗng nhiên ánh mắt kinh dị nhìn qua phía trước, "Ngọa tào, Mộng Tuyết cô nương thế nào như thế lợi hại!"

"Đó là đương nhiên, tiểu thư nhà ta nếu như động toàn lực, thực lực có thể mạnh rất lợi hại đâu!" Tiểu Xuân Ngừ ngửa đầu ngạo nghễ nói.

"Không đúng, Mộng Tuyết cô nương không phải võ đạo thất trọng cảnh tu vi sao?" Diệp Tinh nghi ngờ nói: "Thế nào cảm giác những võ đạo đó bát trọng cảnh ở trước mặt nàng đều thành cặn bã!"

"Tiểu thư nội công tu vi xác thực mới võ đạo thất trọng cảnh, nhưng cảnh giới lại có thể vùng những cái kia võ giả tốt mấy con phở đây. Trừ 《Phong Vân Bảng》cao hơn tay, hẳn chín tầng cảnh võ giả căn vốn không là tiểu thư của nhà ta đối thủ." Váy đỏ cô bé nói.

Giờ phút này, phía trước Đạm Thai Mộng Tuyết chính cùng Thất Xà Ngô Công Tiên Cao Chi Tùng giằng co lấy.

"Vị cô nương này, Từ Điện Kim Ưng, ta hôm nay là nhất định muốn đạt được. Cô nương như không để cho mở, ta Cao Chi Tùng cũng chỉ có thể đắc tội." Áo xanh người Cao Chi Tùng hơi hơi nâng tay lên bên trong Thất Xà Ngô Công Tiên, chỉ hướng Đạm Thai Mộng Tuyết đi đến.

"Từ Điện Kim Ưng đã có chủ, các ngươi vẫn là thôi lui đi!" Đạm Thai Mộng Tuyết hơi hơi mở miệng nói, đôi mắt đẹp ba quang chuyển động, lấy xuống bên hông một khối ngọc bài.

"Coi như Từ Điện Kim Ưng có chủ, ta cũng muốn để nó đổi chủ, đưa nó đoạt ——" áo xanh người Cao Chi Tùng đang nói, bỗng nhiên đồng tử co lại nhanh chóng, ánh mắt tràn ngập chấn kinh và hoảng sợ, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Đạm Thai Mộng Tuyết trong tay ngọc bài tử.

"Cái này đây là" mặt khác bốn năm vị võ đạo chín tầng cảnh võ giả cùng lão giang hồ bát trọng cảnh võ giả mỗi cái mặt lộ vẻ kinh sợ, nhìn không được đánh cái rung mình, thân thể run rẩy lấy. Cùng Cao Chi Tùng một dạng, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Đạm Thai Mộng Tuyết trong tay ngọc bài tử.

Ngọc bài tử chỉ có bàn tay kích cỡ tương đương, là từ Hàn Ngọc điêu khắc thành, toàn thân trắng như tuyết trong suốt. Ngọc bài tử chính diện điêu khắc lấy một vầng loan nguyệt đồ án, giống như lưới hải, tại vầng trắng bốn phía tung bay lấy rất nhiều tuyết hoa, toàn bộ ngọc bài tựa hồ cũng tản ra lạnh lẽo thấu xương, làm cho người sợ hãi vô cùng.

"Cô nương, thật xin lỗi, là tại hạ lỗ mãng, còn mời cô nương thứ tội. Ta lúc này đi, cái này lập tức rời đi!" Áo xanh người Cao Chi Tùng thần sắc sợ hãi vô cùng, vội vàng xoay người hướng thẳng đến dưới núi chạy trốn mà đi.

Về phần còn lại võ giả cũng nhao nhao quay người rời đi đỉnh núi. Không bao lâu, võ giả trong đám người cường đại nhất hơn mười vị võ giả cơ hồ đều chạy hết. Còn lại một số thất bát trọng cảnh võ giả mỗi cái không hiểu ra sao, không biết cuối cùng là thế nào chuyện. Bọn họ lại không nhận ra cái kia Hàn Ngọc lệnh bài, chỉ biết là trong đội ngũ những võ giả này lão đại, vừa nhìn thấy Hàn Ngọc lệnh bài, mỗi cái dọa đến mặt như màu đất, tất cả đều chạy trốn chết.

"Thế nào chuyện? Cái kia Hàn Ngọc lệnh bài cuối cùng là cái gì?"

"Không biết a! Ta đều chưa thấy qua."

"Liên Thất Xà Ngô Công Tiên Cao Chi Tùng đều hoảng sợ chạy, cái này địa vị chỉ sợ đại dọa người."

"Cô nương này thật đẹp a, ta lần thứ nhất nhìn thấy như thế xinh đẹp mỹ nữ, thật nghĩ đem trên mặt hấn sa hái xuống, thấy phương dung."

"Nhìn khí chất kia, cùng vừa rồi thực lực, chỉ sợ là đại gia tộc thiên kiều chi nữ."

"Có phải hay không là Tiên Thiên cảnh cường giả gia tộc đi ra?"

"Chỉ sợ không có như vậy đơn giản, người không thấy được Cao Chi Tùng đều bị dọa như thế."

"Vậy chúng ta còn đoạt không đoạt Từ Điện Kim Ưng a?"

"Đoạt cái rắm a, mệnh là trọng yếu nhất, trước giữ được tính mạng lại nói!"

"Cái này Từ Điện Kim Ưng là không thể đoạt, đi, đi xem một chút Lôi Tâm Xuân Mộc thành thực không có!"

Đồng đảo võ giả đài ghé tai nghị luận, lục tục ngo ngoe có người hướng phía dưới núi bỏ chạy. Chỉ một lát sau thời gian, thì tất cả đều chạy không còn một mảnh.

Gió núi lã liệt, gọi lên lấy ống tay áo tung bay, bay phát phối.

Giờ phút này, bên bờ vực, chỉ còn lại có bốn người, theo thứ tự là Diệp Tinh, Đạm Thai Mộng Tuyết, Hạ nha đầu cùng Tiểu Xuân Ngừ.

"Thối lưu manh, tiểu thư nhà ta cứu người, người chuẩn bị thế nào báo đáp tiểu thư nhà ta!" Tiểu Xuân Ngừ nói.

"Cổ nhân nói thủy chi ân, làm suối tuôn tương báo. Cái này cứu mạng chính là đại ân, tại hạ chỉ có thể lấy thân báo đáp." Diệp Tinh cười hắc hắc nói.

"Người nghĩ hay lắm, thối lưu manh!" Tiểu Xuân Ngừ mắt tròn trắng nói.

"Mộng Tuyết, người thế nào đi ra ngoài như thế lâu, ta nhớ muốn chết." Diệp Tinh cười nói.

"Cũng không có mấy ngày đi, đối Diệp Tinh, thế nào như thế nhiều võ giả truy sát người a, người có phải hay không làm cái gì người người oán trách sự tình." Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp khẽ cười nói.

"Việc này mới không phải ta gây ra, là bà vai ta phía trên cái này tiểu bắt điểm làm, cái này hổ cha tiểu bắt điểm, quá nghịch ngợm." Diệp Tinh chỉ chỉ trên bờ vai tiểu tử ung, cười khổ nói.

Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp có chút kinh ngạc nhìn Diệp Tinh trên bờ vai tiểu tử ung, nói : "Từ Điện Kim Ưng chính là hiếm thấy Vương Cấp Yêu Thú, Diệp Tinh, người cũng đừng sinh ở trong phúc không biết phúc nha!"

"Hắc hắc, còn tốt, may mắn mà thôi!" Diệp Tinh vò đầu cười nói : "Thiên Địa Linh Bảo sự việc, các người hẳn phải biết đi! Có chuẩn bị đoạt một đoạt sao?"

"Thiên Địa Linh Bảo nếu như Tiên Thiên cảnh cường giả đều đồ mất bảo vật, chúng ta đi tranh đoạt sợ rằng sẽ nguy hiểm đến tính mạng, thậm chí mất cả tính mạng, đều rất khó chiếm được Lôi Tâm Xuân Mộc." Đạm Thai Mộng Tuyết trầm ngâm nói : "Chuyện này ta cũng không muốn tham gia bên trong, Diệp Tinh người cũng đừng tham gia bên trong đi, quá nguy hiểm!"

"Ừm, yên tâm, không có nắm chắc sự việc, ta đương nhiên sẽ không làm."

Một đoàn người lúc này cười nói đi xuống chân núi, rất mau trở lại đến Tiên Tuyền trong sơn trang. Ba cái cô nàng về Tiên Tuyền sơn trang, Diệp Tinh suy nghĩ trở lại chính mình Diệp phủ bên trong, khóa lại cửa phòng, trực tiếp chỉ hướng phòng luyện công sơn động thông đạo mà đi.

Sơn động thông đạo rất là tối tăm, nhưng Diệp Tinh bây giờ thị lực cũng đã xưa đâu bằng nay, có thể rất lợi hại thấy rõ thông đạo đường, liền đèn pin đều không cần mở ra. Một đường dọc theo thông đạo đi thẳng, rất nhanh liền tới đến trong sơn động.

"Cũng không biết Vũ Cường liên hệ tốt cái kia buôn bán vũ khí không, ta nhất định phải nhanh làm đến một nhóm súng ống đạn dược phòng thân. Đám

kia - chó - nướng - đường đồ, vật, dám truy sát ta, tiểu gia ta nhất định phải đem bọn hần nỏ thượng thiên không thể." Diệp Tinh trong mắt lãnh quang lấp lóe, theo Càn Khôn Bố Đại bên trong thả ra màu tím ánh sáng truyền tổng môn.

Rồi sau đó trực tiếp bước vào màu tím ánh sáng truyền tổng môn.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 131: : Nội công đột phá

:

Màu tím ánh sáng màu tím mờ mờ, khí vị lượn lờ, Diệp Tinh bước vào màu tím ánh sáng bên trong.

Nhất thời, mắt tối sầm lại, bốn phía tràn cảnh biến ảo.

Sau một khắc, Diệp Tinh xuất hiện ở địa cầu tổ trạch trong giếng cổ.

Đem màu tím ánh sáng truyền tổng môn thu nhập trong túi càn khôn, Diệp Tinh vận chuyển chân khí, song chân vừa đạp đáy giếng, cả người như Đại Bồng Triền Sí nhảy ra miệng giếng, rồi đi đại phòng sắt, đi vào tổ trạch nhà bếp, phòng khách đều nhìn một lần, cũng không có phát hiện Tiểu Nhị Hắc hình bóng.

"Kỳ quái, Nhị Hắc chạy đi đâu? Chẳng lẽ là điện ảnh đã khởi động máy?" Diệp Tinh ánh mắt nghi hoặc, lúc này lấy điện thoại di động ra, bấm đạo diễn Trương Nghệ Lâm điện thoại.

Lần trước hiệp nói chuyện hợp tác lúc, Diệp Tinh cùng Trương Nghệ Lâm đạo diễn đều lẫn nhau lưu mỗi người phương thức liên lạc.

"Uy, người tốt, là Trương Đạo sao?" Diệp Tinh hỏi thăm: "Nhà ta Nhị Hắc có phải là đang ở chỗ của người hay không?"

"Là Diệp Tinh nha, Ha-Ha, đúng, Tiểu Nhị Hắc chính tại ta chỗ này quay phim đâu?" Trong điện thoại truyền đến đạo diễn Trương Nghệ Lâm thanh âm.

"Như thế nhanh? Không phải nói ba ngày sau điện ảnh mới khởi động máy sao?" Diệp Tinh nghi ngờ nói.

"Ha-Ha, ta không chờ được nữa, hai ngày này tăng ca hạ, công tác chuẩn bị cũng kém không nhiều có thể, thì sớm khởi động máy." Đạo diễn Trương Nghệ Lâm cười nói: "Hiện tại đã bắt đầu quay chụp đây."

"Há, Nhị Hắc ở bên kia nghe lời à, có hay không phát cái?" Diệp Tinh hỏi.

"Không, là người biểu diễn hỗ trợ mang tới, Tiểu Nhị Hắc vô cùng thông minh, nhà người con chó nhỏ này chó thật vô cùng đặc biệt, thực sự quá thông minh. Danh quý cầu cầu ta gặp nhiều, giống Tiểu Nhị Hắc thông minh như vậy, ta vẫn là một lần nhìn thấy. Có khi ta một ánh mắt, thậm chí vèn vèn một cái rất nhỏ động tác, nó thể mà liền có thể đoán ra ta ngoài ý muốn nghĩ, so ta dưới tay đồng nghiệp kia diễn viên đều lợi hại nhiều. Cái kia biểu diễn thiên phú càng là tuyệt, quả thực cũng là Thần Khuyến, hoàn toàn xứng đáng Thần Khuyến." Đạo diễn Trương Nghệ Lâm thanh âm có chút kích động nói: "Diệp Tinh, ta có dự cảm, bộ phim này một khi quay chụp đi ra, phòng bán vé tuyệt đối sẽ nóng nãy!"

"Ha-Ha, cái kia tốt nhất! Đúng, Trương Đạo, các người bây giờ ở nơi nào quay chụp?" Diệp Tinh hỏi.

"Tại Phúc Thị trống trên núi quay chụp, nơi này hoàn cảnh rất lợi hại phù hợp kịch bản miêu tả, ta thì lân cận lấy tài liệu." Đạo diễn Trương Nghệ Lâm nói.

"Há, thế mà ngay tại Phúc Thị, trời sáng nếu như thời gian tới kịp, ta thì chạy tới nhìn một chút! Kiến thức một chút hiện trường đóng phim làm sao dạng." Diệp Tinh nói.

"Thật giả, ta thế nhưng là hoan nghênh cùng cực! Người nếu như nể mặt đến lời nói, ta giới thiệu cái đại minh tinh cho người biết!" Đạo diễn Trương Nghệ Lâm cười nói.

Cùng Trương Nghệ Lâm đạo diễn trò chuyện một lát sau, Diệp Tinh cúp điện thoại, bắt đầu bấm Vũ Cường điện thoại.

"Bưu tút tút tút!"

Tiếng chuông reo hai tiếng sau, điện thoại rất nhanh kết nối.

"Là Diệp Tinh đại hiệp a!" Trong điện thoại truyền đến Vũ Cường mừng rỡ thanh âm, "Diệp Tinh đại hiệp, Trường Sinh Quyền 》 độc quyền ta đã đưa ra xin, thông qua cơ bản không thành vấn đề. Ngoài ra ta chuẩn bị đem Trường Xuân võ quán đổi tên trường thành sinh võ quán, tùy ý đem một lần nữa khai trương thụ đồ."

"Ừm, đây là chuyện thật tốt, trước chúc mừng người phía dưới!" Diệp Tinh cười nói : "Đúng, Vũ Cường, ta lần trước để người liên hệ buôn bán vũ khí liên hệ đến không?"

"Đã sớm liên hệ đến, ta cái này đem hần phương thức liên lạc tin nhắn phát cho người đi! Hần tại nước Mỹ New York!" Vũ Cường nói : "Diệp Tinh đại hiệp, người chuẩn bị thời điểm nào xuất phát sao?"

"Trời sáng thì xuất phát!"

"Nếu không ta cùng đi với người đi!"

"Không cần, người bận bịu người võ quán đi, ta xuất ngoại một chuyến liền trở lại, cũng không thể ngồi bao lâu." Diệp Tinh trầm giọng nói : "Người chờ chút đem buôn bán vũ khí phương thức liên lạc phát cho ta là được, vậy cứ như thế! Ta tắt điện thoại, muốn trước đặt trước tám vé phi cơ!"

Diệp Tinh lúc này cúp điện thoại, rồi sau đó về động màn hình điện thoại di động, tại trên Internet đặt trước một trương bay hướng nước Mỹ vé máy bay, là buổi sáng ngày mai chuyến bay. Bởi vì trước đó sớm đã có xuất ngoại tính toán, bởi vậy hộ chiếu loại hình xuất ngoại thủ tục, Diệp Tinh đã sớm làm tốt, chỉ cần trời sáng đăng ký, liền có thể xuất phát tiến về nước Mỹ.

Liệt Dương giữa trời, lúc này là giữa trưa thời khắc, Diệp Tinh cũng không có ý định về võ lâm đại lục, tại tổ trạch trong phòng bếp tùy tiện nấu điểm Yêu thú thịt ăn, rồi sau đó liền bắt đầu khoan khoái ngồi trong phòng tu luyện Tiên Thiên Công 》.

Diệp Tinh tu vi kẹt tại võ đạo nhị trọng cảnh đỉnh phong đã có một đoạn thời gian, ngày hôm nay chuẩn bị ném thử phía dưới trùng kích võ đạo tam trọng cảnh.

Giường chiếu bên cạnh, tiểu tử ung một đôi linh động đôi mắt nhỏ linh lợi chuyển động, lặng lẽ nện bước hai cái móng vuốt nhỏ nhảy xuống giường, chỉ hướng bên ngoài chạy tới.

"Tiểu tử, trở về! Lại nghịch ngợm, ta sau này không muốn người!" Ngồi xếp bằng bên trong Diệp Tinh mở hai mắt ra, xụ mặt nhìn trên mặt đất cái kia tiểu bắt điểm.

"Ô ô!" Tiểu tử ung đáng thương kêu to hai tiếng, hoạt động cánh bay trở về giường chiếu, đứng tại Diệp Tinh bên cạnh dùng sức trợn trắng mắt, tựa hồ muốn nói thật nhảm chán nha thật nhảm chán.

Diệp Tinh mở ra một cái đan bình, lấy ra một hạt Thượng Phẩm Linh Đan đưa cho tiểu tử ung, "Há mồm, ăn Linh Đan thì phải thật tốt tu luyện! Tiểu bắt điểm một cái, thời điểm nào mới có thể dài đại a, có thể sâu chết ta!"

Diệp Tinh trong đầu còn muốn lấy ngồi cười Phi Cầm Yêu Thú gào thét Vạn Lý Sơn Hà đây. Đáng tiếc Phi Cầm Yêu Thú giá cả quá đắt. Dù sao Phi Cầm Yêu Thú rất khó bắt, những mao đầu tiểu tử súc sinh đó một cảm giác được nguy hiểm, lập tức vỗ vỗ cánh rời đi. Cái này cũng thì dẫn đến Phi Cầm Yêu Thú thừa thối. Tại Ngự Thú trai bên trong, một cái cấp bốn Phi Cầm Yêu Thú, giá cả không thể so với một đầu cấp bảy Tảo Thú loại Yêu thú thấp. Nhưng mà nếu bàn về chánh thức thực chiến trợ giúp cấp bốn phi cầm rõ ràng còn là không bằng cấp bảy Tảo Thú. Bởi vậy, tại võ lâm đại lục, nắm giữ Phi Cầm Yêu Thú võ giả vẫn là rất ít.

Diệp Tinh tuy nhiên ngày vào vạn kim, nhưng cũng không muốn tiêu phí một khoản đầy đủ mua cấp bảy Yêu thú tiền đi mua một cái cấp bốn phi cầm. Mà lại hiện tại cũng có tiểu tử ung, nhất định phải đem tiểu gia hỏa nuôi lớn, đến cái dưỡng ngồi kế hoạch. Tương lai tiểu tử ung một khi trưởng thành, lấy nó cái kia biến thái tốc độ, chỉ sợ khác phi cầm sẽ bị ngược khóc rơi.

Nuốt vào một khóa Dưỡng Khí Đan sau, bên trong thân thể bắt đầu toàn lực vận chuyển Tiên Thiên Công 》.

Hô ——

Hút ——

Chậm rãi hấp khí, lại chậm chậm phun ra. Thanh Khí hút vào, trọc khí phun ra. Một hít một thở ở giữa, chân khí vận hành, tuần hoàn không ngừng, sinh sôi không ngừng.

Thì như thế một lần lại một lần tu luyện, trong nháy mắt, đã mặt trời xuống núi, ngoài cửa sổ trời chiều chiều xéo, một mảnh mờ nhạt.

Không bao lâu, màn đêm dần dần buông xuống, bóng tối bao trùm khắp nơi.

Diệp Tinh ngồi xếp bằng, Ngũ Tâm Triều Thiên, thường cách một đoạn thời gian, đều biết phục dụng một hạt thượng phẩm Dưỡng Khí Đan, rồi sau đó toàn lực vận chuyển Tiên Thiên Công 》，Dưỡng Khí Đan hóa thành liên tục không ngừng chân khí, phụ trợ lấy Diệp Tinh chỉ hướng võ đạo tam trọng cảnh xông vào mà đi.



Thời gian một điểm nhất lưu trôi qua, trong nháy mắt đã đến nửa đêm về sáng.

Diệp Tinh cái trán không ngừng có khóa khóa tinh mịn mồ hôi lạnh tràn ra, toàn thân khí tức chập trùng bất định.

Lại qua nửa canh giờ sau, bỗng nhiên ——

"Ông!"

Bên trong thân thể kinh mạch bắt đầu kịch liệt rung chuyển, rung chuyển tiêu nửa khắc đồng hồ sau rốt cục trầm tĩnh lại, chân khí cũng theo đó trở nên càng thêm hùng hậu tinh thuần.

"Hô, rốt cục bước vào võ đạo tam trọng cảnh!" Diệp Tinh trong ánh mắt tinh mang chớp động, lộ ra một tia mừng rỡ, lúc này tiếp tục ngồi xếp bằng, đem cảnh giới trước vững chắc xuống.

Tu luyện hơn một giờ sau khi, chân trời đã lộ ra một tia ngân bạch sắc ánh sáng, sắc trời tăng sáng, sáng sớm sắp đến.

"Nên lên đường tiến về Phúc Thị!" Diệp Tinh ánh mắt chớp động, lúc này đánh răng rửa mặt ăn điểm tâm, rồi sau đó mở ra Porsche 911 cấp tốc đến La Huyện, từ La Huyện chuyển cao tốc, thẳng đến Phúc Thị mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 132: : Mộ Dung Phỉ Phỉ

:

Đường cao tốc bằng phẳng mà uốn lượn, như một đầu kéo dài trường xà cuộn tại núi non trùng điệp ở giữa.

Giờ phút này vẫn còn sáng sớm thời khắc, trong không khí mang theo từng tia từng tia ý lạnh.

Ngoài cửa sổ xe tin đồn vu vu, Diệp Tinh mở ra Porsche 911 đi qua chừng một giờ lao vút, rốt cục thành công đến Phúc Thị.

Phúc Thị là phúc Giang tỉnh tỉnh lỵ, chỗ Duyên Hải, xem như một toà thành thị lớn. Nhà cao tầng đột ngột từ mặt đất mọc lên, trên đường cái cây dong khắp nơi có thể thấy được, người đến xe đi, có chút phồn hoa.

"Nhanh tám giờ, còn có hơn một giờ thời gian, ân, thời gian cần phải tới kịp, đi trước trông núi nhìn xem Tiểu Nhị Hắc. Có hai ngày không gặp, thật muốn đọc tiểu gia hóa này." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này đi vòng, chỉ hướng trông núi phương hướng chạy mà đi.

Trông núi là Phúc Thị trứ danh phong cảnh Danh Thắng.

Trên núi di tích nổi tiếng đông đảo, lâm hác u nhã, làm người say mê. Trông núi Cảnh Khu lấy cổ tháp suối chùa làm trung tâm, Đông Hữu về Long các, Linh Nguyên động chờ hơn 20 cảnh; Tây có động khe mấy chục cảnh, bên trong lấy mười tám cảnh càng lấy; Nam có La Hán đài, Hương Lô Phong chờ hơn 50 cảnh; Bắc có đại đình phong, mây trắng động chờ 45 cảnh. Những thứ này cảnh điểm chủ yếu từ đá hoa cương kinh thời gian dài bào mòn, lột trần, xói mòn, sụp đổ, chồng chất mà thành, thiên hình vạn trạng, cấu thành bản đảo Lâm, tóc mái cầu thiềm, ngọc Duẩn Phong, Bát Tiên nhàm cùng uống nước nhàm chờ tự nhiên quang cảnh. Ngoài ra, còn có lịch đại Ma Nhai khắc đá nhiều chỗ.

Trên núi du khách lũ khách đông đảo, thêm đá Cổ Đạo uốn lượn thẳng lên, mỗi đến cuối tuần thời khắc, thì có rất nhiều dân đi làm tới đây leo núi, đã có thể đoán luyện thân thể, lại có thể thưởng thức cảnh đẹp, thư giãn một tí tâm tình áp lực.

Ngày hôm nay cũng không phải là cuối tuần, nhưng mà trông núi lưu lượng khách lại trực tiếp đầy ắp.

Lấy danh tiếng đạo diễn Trương Nghệ Lâm hiệp đồng rất nhiều Nhân Khí Diễn Viên ngôi sao tại trông núi quay chụp điện ảnh, việc này trực tiếp oanh động toàn bộ Phúc Thị, đông đảo mê điện ảnh tranh nhau chạy đến vây xem

Diệp Tinh dừng xe ở trông sơn nơi chân núi phía dưới bãi đỗ xe, rồi sau đó chỉ hướng trông đỉnh núi gấp rút chạy tới.

Đường núi trên thêm đá có rất nhiều người cũng là chỉ hướng đỉnh núi mà đi, tốp năm tốp ba một bên nói chuyện phiếm, một bên hướng trên núi mà đi.

"Mụ mụ mau nhìn, cái kia đại ca ca chạy rất nhanh!"

"Tiểu tử này thể lực rất tốt!"

"Tuổi trẻ cũng là tốt!"

Bởi vì thời gian đang gấp, Diệp Tinh leo núi tốc độ rất nhanh, một đường gạt mở chen chúc đám người, vèn vèn hoa chừng mười phút đồng hồ thời gian, liền đến đến trông núi đỉnh núi. Đây là Diệp Tinh không dám chạy quá nhanh, liền chân khí đều vô dụng tình huống dưới, nếu không vài phút liền đến. Cái này lượng vận động đối với người bình thường có thể sẽ mệt đến thở hồng hộc, bất quá đối với bây giờ võ đạo tam trọng cảnh tu vì Diệp Tinh tới nói, thì càng mưa bụi giống như, liền một mồ hôi đều không ra.

Trông núi đỉnh núi nơi này đã dựng lên phòng chụp ảnh, diễn viên trang điểm phòng thay đồ loại hình lâm thời kiến trúc.

Giờ phút này, đoạn ngắn quay chụp vừa mới kết thúc, Tiểu Nhị Hắc chính bắt chéo hai chân, nghiêng mắt chó, nhàn nhả nằm tại trên ghế nằm nghỉ ngơi, bên cạnh tốt nhiều diễn viên ở nơi đó vây xem Tiểu Nhị Hắc.

"Gâu Gâu!"

Tiểu Nhị Hắc bỗng nhiên cái mũi động động, ngay sau đó mắt chó sáng lên, cấp tốc theo dựa vào trên ghế bật lên mà lên, hưng phấn sửa ỉnh lên, chỉ hướng phía trước tiến lên.

Diệp Tinh vừa mới đến hiện trường đóng phim, liền nhìn thấy Tiểu Nhị Hắc đã xong lại.

"Gâu Gâu!" "Gâu Gâu!"

Tiểu Nhị Hắc vây quanh Diệp Tinh mừng rỡ vô cùng, lông xù Cầu Vĩ Ba không ngừng đong đưa, cái đầu nhỏ không ngừng ụi lấy Diệp Tinh chân sau theo, nũng nịu lấy.

"Ô ô!"

Lúc này, một tiếng bén nhọn tiếng chim hót vang lên, tiểu tử ung một đôi đôi mắt nhỏ rất là bất mãn nhìn lấy Tiểu Nhị Hắc. Bỗng nhiên hoạt động cánh, bay khỏi Diệp Tinh bả vai. Hạ xuống, một đôi móng vuốt nhỏ trực tiếp giẫm tại Nhị Hắc cái đầu nhỏ bên trên.

"Gâu!" "Uông uông uông!"

Nhị Hắc nhất thời lửa, mắt chó lửa giận thoáng hiện, nâng lên móng vuốt chỉ hướng chính mình trán thì là một thanh chuông vỗ xuống.

"Ba chút chút!" Một tiếng, nửa cái chim - mao chưa bắt được, lại đau đến nó mắt chó rung rung, hai mắt rung rung.

"Ô ô!" "Ô ô!"

Tiểu tử ung rất vui, đắc ý kêu to, vẩy lấy màu tím nhạt Tiểu Sí Bàng, lần nữa đáp xuống Nhị Hắc cái đầu nhỏ bên trên, một đôi móng vuốt nhỏ trực tiếp giẫm lên Nhị Hắc đầu.

"Tiểu tử, trở về, không cho phép khi dễ Nhị Hắc!" Diệp Tinh trầm giọng quát.

Nhìn bộ dạng này, hai tiểu gia hỏa này tựa hồ là đang tranh sủng. Nhị Hắc lại nhu thuận nghe lời một số, tiểu tử suy nghĩ so sánh hoạt bát nghịch ngợm.

"Diệp Tinh, nguoi rốt cục đến!"

Lúc này đạo diễn Trương Nghệ Lâm cười đi tới.

"Ừm, vừa tiện đường, thì tới xem một chút tiểu gia hỏa này!" Diệp Tinh cười nói : "Không cho nguoi thêm phiền đi."

"Thế nào lại như vậy đâu, ta cao hứng còn không kịp, giữa trưa lưu lại cùng một chỗ ăn bữa cơm a?" Đạo diễn Trương Nghệ Lâm mời nói.

"Không, ta bây giờ còn có lợi chuyển bay. Đến chạy tới Phúc Thị Thường Nhạc phi trường, thời gian đang gấp đâu, đến xem tiểu gia hỏa này, hiện tại phải đi!" Diệp Tinh nói xin lỗi.

"Ách, như thế thời gian đang gấp? Vừa tới liền đi?" Đạo diễn Trương Nghệ Lâm im lặng nói : "Vậy được rồi, lần sau lại đến chơi!"

"Ừm, sự việc xong xuôi sau, sẽ đến." Diệp Tinh đối đạo diễn Trương Nghệ Lâm nói, rồi sau đó sờ sờ Nhị Hắc cái đầu nhỏ, "Nhị Hắc, ở chỗ này phải thật tốt quay phim biết không, hai ngày nữa ta sẽ trở lại thăm nguoi."

Nói, Diệp Tinh lúc này quay người đi xuống chân núi.

"Gâu Gâu!" Tiểu Nhị Hắc nhìn lấy Diệp Tinh rồi đi bóng lưng rất là không thôi sửa ỉnh lên.

Lúc này, phòng thay đồ cửa mở ra, một tên đáng người yếu điệu nữ hài từ đó đi tới, nhưng gặp cô bé này thân dưới mặc một kiện màu lam nhạt quần bò ngắn, lộ ra một đôi trắng nõn tròn trịa bộ ngực trắng, áo mặc thì là mặc một bộ áo sơ mi trắng, cứ việc áo sơ mi có chút rộng rãi, nhưng như cũ có thể nhìn ra nàng cái kia lồ lộ hoạt bát đáng người, toàn thân tràn đầy khí tức thanh xuân, tại phổi hợp một trương tuyệt mỹ khuôn mặt.

Vừa ra tràng, nơi xa vậy xem Fan Quân bên trong, cũng đã truyền đến trận trận sợ hãi thán phục thét lên tiếng gọi âm ỉ.

"Mộ Dung Phi Phi!" "Mộ Dung Phi Phi!"

"Phi Phi!" "Phi Phi!"

Fan rất là nhiệt tình, tiếng gọi âm ỉ liên tiếp, vậy xem đám người cũng rất nhiều, có điều hiện trường cũng có rất nhiều bảo an bảo tiêu tại bảo trì trật tự.

Lần này điện ảnh Thần Khuyển Tiểu Nhị Hắc », Mộ Dung Phi Phi vai diễn cũng là Tiểu Nhị Hắc chủ nhân.

"Mộ Dung tiểu thư, chuẩn bị kỹ càng không, hiện tại bắt đầu quay chụp phía dưới một cảnh tượng?" Đạo diễn Trương Nghệ Lâm hỏi.

"Ừm, có thể!" Mộ Dung Phi Phi gật đầu, bỗng nhiên đôi mắt đẹp ánh mắt nhất động, trong lúc lơ đãng khoe mắt liếc qua thoáng nhìn một cái hướng phía dưới núi mà đi bóng người bóng lưng.

"A, kỳ quái, người kia là ai? Ta thế nào cảm giác bóng lưng nhìn rất quen mắt, giống như ở nơi nào gặp qua!" Mộ Dung Phi Phi đôi mắt đẹp nghi hoặc vô cùng, hơi có chút sửng sốt.

"Mộ Dung tiểu thư, Mộ Dung tiểu thư, người thế nào?" Đạo diễn Trương Nghệ Lâm không khỏi hô.

"Há, không có cái gì!" Mộ Dung Phi Phi lấy lại tinh thần, phát hiện Tiểu Nhị Hắc cũng đang ngó chừng dưới núi đạo nhân ảnh kia nhìn, nhất thời càng thêm nghi hoặc, "Trương Đạo, người kia là ai, Nhị Hắc thế nào cũng nhìn chăm chăm vào hấn nhìn?"

"Há, người nói Diệp Tinh a, Ha-Ha, hấn cũng là Tiểu Nhị Hắc trong hiện thực chủ nhân. Đồng thời cũng là Tiên Vĩ Lão Ngư thương nghiệp cung ứng, một cái rất lợi hại không nổi thanh niên lập nghiệp nhà." Đạo diễn Trương Nghệ Lâm cười nói : "Vốn định giữ hấn xuống tới ăn bữa cơm, để người cũng nhận biết hạ, bất quá hấn có lợi chuyển bay thời gian đang gấp, chỉ có thể hôm nào!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 133: : Phi trường nghiệm phiếu

:

Phúc Thị Thường Nhạc phi trường quốc tế, tên gọi tắt Phúc Thị phi trường, phi trường ở vào Phúc Thị Đông Nam phương hướng Thường Nhạc chương cảng ven biển, khoảng cách phúc trung tâm thành phố ước 35 cây số. Máy đầu phi trường Xe buýt mọi thời tiết qua lại khu vực thành thị cùng phi trường ở giữa, hành trình ước 30 ~ 40 phút.

Rộng lớn xi măng trên đường lớn, hai bên đèn đường chính tề phân loại, từng chiếc xe hơi chạy trên đại đạo.

Diệp Tinh mở ra Porsche 911 phi tốc chạy, ước chừng gần hai mươi phút hai bên, thành công đến Phúc Thị Thường Nhạc phi trường quốc tế.

Trong phi trường rộng rãi sáng ngời, người đến người đi, rất nhiều lũ khách dẫn theo bao khóa kéo lấy hành lý lui tới ở giữa.

Diệp Tinh đặt trước chuyến bay là 10h sáng chuông, bây giờ đã hơn chín điểm. Thời gian đuổi, bất quá vẫn là tới kịp.

Giờ phút này, phòng chờ máy bay rất nhiều người đều ở nơi đó chờ, già trẻ nam nữ, rất nhiều lũ khách.

Xét vé tạm thời còn chưa bắt đầu, Diệp Tinh lúc này tại nơi hẻo lánh tìm cái vị trí, trực tiếp ngồi xuống. Nơi đó vừa vặn có hai cái ghế vị, Diệp Tinh ngồi tại bên trong một cái chỗ ngồi bên trên, đem ba lô hành lý thả ở bên cạnh một cái khác khoảng không trên chỗ ngồi.

"Thế nào còn chưa bắt đầu xét vé, tính toán, trước nhìn hội!" Diệp Tinh lúc này lấy điện thoại di động ra, vẽ động màn hình điện thoại di động, điểm kích tiến vào khởi điểm khách hàng đầu, cúi đầu, bắt đầu nhìn.

Diệp Tinh chính từng tờ một lật qua lại màn hình điện thoại di động, duyệt lấy.

Bỗng nhiên, một làn gió thơm lướt nhẹ qua đến, là một loại nhàn nhạt hoa hồng hương, phi thường dễ ngửi, thấm vào tim gan.

"Ngài tốt tiên sinh, xin hỏi bên cạnh người có người ngồi sao?"

Một tiếng thanh thúy giọng nữ tại Diệp Tinh bên tai vang lên.

Diệp Tinh không khỏi ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy người tới là một người tuổi chừng hai mươi hai, tóc vàng mắt xanh, áo da quần da, dáng người rất là lửa - cay dương - cô nàng. Cái này gái Tây rõ ràng, lại nói đến một ngum vô cùng lưu loát tiếng phổ thông.

"Ừm, vị trí này không ai, mời ngồi đi!" Diệp Tinh lúc này đem bên cạnh vị trí bên trên hành lý ba lô cầm lên, đặt ở trên đầu gối của mình.

"Cám ơn!" Cái kia gái Tây rất lễ phép mà nói tiếng, rồi sau đó ngồi tại Diệp Tinh bên cạnh trên chỗ ngồi.

Diệp Tinh suy nghĩ tiếp tục cúi đầu nhìn lấy, nhìn say sưa ngon lành.

Đại khái 5 sáu phút sau, phía trước đám người bỗng nhiên truyền đến rồi loạn tung bùng, là người soát vé đã bắt đầu xét vé. Đám người một trận hối hả, Diệp Tinh cũng hộ tống chen chúc đám người hướng phía trước đứng mảnh lao tới, ở cửa ra chỗ trước cửa xếp thành hàng.

Đám người lữ khách rất nhiều, bởi vì lần này chuyến bay mục đích là tiến về nước Mỹ New York, bởi vậy lữ khách không đơn thuần là người tốt, còn có cái này rất nhiều người da đen, người da trắng ngoại hạng nước lữ khách.

Đội ngũ xếp thành hai hàng, hai tên người soát vé tốc độ tay nhanh chóng, một trương tấm vé máy bay kiểm duyệt hoàn thành, rất nhanh liền đến phiên Diệp Tinh.

Một cái tiếp theo một cái, xét vé hoàn thành, tại địa điểm lối ra, có một cỗ xe buýt là chuyên môn đưa đón lữ khách đăng ký.

Giờ phút này, xe buýt cửa xe chính mở rộng ra, Diệp Tinh lúc này đi theo đám người chen lên phi trường xe buýt.

Theo từng cái người xét vé hoàn thành, rất nhiều lữ khách đều chỉ hướng xe buýt trên xe đứng mảnh lao tới, không bao lâu xe buýt liền đầy ắp, trong xe chen chúc rất lợi hại, cửa xe rất là khó khăn đóng lại đi, theo sau xe buýt thúc đẩy chạy, ở phi trường bên trong chỉ hướng chỗ giá phi cơ chạy mà đi.

Xe buýt bên trong rất là chen chúc, tất cả mọi người vai sổng vai nằm một khối, một tay nắm lấy phía trên thiết côn rừ xuống nắm tay.

Diệp Tinh vốn định trên xe tiếp tục xem, nhưng bởi vì trong xe chen chúc, không có không gian, mà lại từng đạo từng đạo xóc nảy, chỉ có thể tạm thời coi như thôi, đưa điện thoại di động thu lại.

Bỗng nhiên, Diệp Tinh ánh mắt nhất động, nhìn qua phía trước, không khỏi lông mày cau chặt.

Chỉ thấy phía trước chừng một mét, nơi đó có một người da đen nam tử, chính lạng lẽ vươn tay chỉ hướng áo da gái Tây túi tìm kiếm.

"Dám ở chỗ này trộm đồ, có thể thật là có can đảm! Dù sao hiện tại nhàn rồi, dứt khoát muốn nhúng tay vào quần cái này nhàn sự thôi!" Diệp Tinh ánh mắt chớp động, trực tiếp tiến lên hai bước, gạt mở đám người, duỗi tay nắm lấy người da đen kia nam tử tay.

Người da đen kia nam tử tay mất thấy liền muốn thành công, tiền kia bao đâm tay chỉ được.

Đúng lúc này, hần đột nhiên phát hiện mình tay lập tức đều không động được, bị cái tay còn lại cho nắm chắc, tựa như kìm sắt tử, bị chế trụ sau, muốn động đây một chút cũng khó khăn.

"Mẹ, muốn chết đúng không, chớ xen vào việc của người khác!" Người da đen kia nam tử trong mắt hung quang thoáng hiện, thấp giọng chỉ hướng Diệp Tinh quát.

"Ha ha, ta thì yêu xen vào việc của người khác, lại như thế nào. Người cần ta a!" Diệp Tinh khóe miệng cong lên một tia khinh thường cười lạnh, "Trộm người đồ, vật, thế mà còn dám lý lẽ đầy đủ uy hiếp ta, ha ha."

Diệp Tinh thanh âm cũng không nhỏ, nhất thời chung quanh không ít người đều vây xem tới. Người da đen kia nam tử nhất thời bị hù dọa, vội vàng chạy trốn tới trong góc, không dám lên tiếng.

Lúc này, cái kia áo da quần da gái Tây cũng phát hiện phía sau dị thường, nhất thời quay đầu nhìn một chút, lúc này theo Diệp Tinh nói: "Ngài khỏe chứ, tạ người!"

## Chương 134: : Alice

:

Cảm tạ người quyết định yêu mến người 10000 Qidian tiền khen thưởng chống đỡ, trở thành quyền sách mới đã chủ! Chúc mừng chúc mừng!

"Không khách khí!" Diệp Tinh buông buông tay nói.

Phi trường rất lớn, rộng rãi bằng phẳng vô cùng, ngừng lại từng cái phi cơ.

Đi qua ba năm phút đồng hồ thời gian, xe buýt rớt cục đến bên trong một khung máy bay trước.

Lữ khách bắt đầu nhao nhao xuống xe đăng ký.

Tại nữ tiếp viên hàng không cùng bảo an bảo trì hạ, đông đảo lữ khách tất cả đều chỉ hướng trên máy bay mà đi. Diệp Tinh cũng một túi nhỏ túi hành lý, một bên cúi đầu nhìn điện thoại di động, một bên theo đám người đăng ký.

Trong buồng phi cơ có từng dãy chỗ ngồi, từng cái lữ khách ngay ngắn trật tự ấn lấy chỗ ngồi hào nhập tọa. Diệp Tinh lúc này cũng tìm tới chính mình chỗ ngồi nhập tọa.

Tại chỗ ngồi bên phải là một người có mái tóc trắng bạch lão nãi nãi, bên trái thì là một cái trung niên đại thúc, xã hội tinh anh nhân sĩ trang phục bộ dáng, đang cúi đầu nhìn lấy giấy báo.

"Tiểu hóa tử, người cái này là lần đầu tiên đi máy bay sao?" Bên cạnh cái kia lão nãi nãi hỏi.

"Ách, giống như đúng không!" Diệp Tinh hơi hơi sững sờ một chút, ti mi nghĩ lại, cái này thật đúng là đặc biệt sao là mình lần thứ nhất đi máy bay. Diệp Tinh tiểu học trung học đều tại Bích Lâm Thôn, cao trung tại La Huyện đến trường, đại học suy nghĩ thi được Phúc Thị Phúc Sơn đại học, lớn lên lớn như vậy rồi căn bản liền không có đi ra bản tỉnh. Cái này hai mươi mấy năm tất cả phúc Giang tỉnh ở lại, xe lửa đều không thể nào ngồi qua, càng không nói đến là ngồi phi cơ.

"Ta cũng là lần đầu tiên ngồi phi cơ, ta ngồi xe thì say xe, khó chịu rất lợi hại, không biết cái này phi cơ như thế nào, tâm lý sợ hoảng!" Cái kia lão nãi nãi nói.

"Phi cơ cần phải rất bình ổn đi, ta tuy nhiên không có ngồi qua phi cơ, có điều nghe bằng hữu nói, phi cơ thì cất cánh thời điểm, hội lắc động một cái, sau khi liền không sao, không cần lo lắng." Diệp Tinh an ủi.

Say xe xác thực khó chịu rất lợi hại, Diệp Tinh nhớ kỹ khi còn bé đi La Huyện, khi đó Bích Lâm Thôn đến La Huyện đường cái còn chưa làm tốt, đều là mấp mô, lồi lõm chập trùng đường núi, thường thức say xe, nhà đầy đất đều là, tư vị kia khó chịu vô cùng. Sau đó lớn lên, thường xuyên ngồi xe, dần dần thích ứng, cũng liền không say xe.

Đang nói, bên cạnh Cabin hành lang, một cái trung niên phụ nữ đi tới.

"Vị tiểu ca này, ta có thể hay không cùng người đổi chỗ, bởi vì ta mẹ lớn tuổi, lần thứ nhất đi máy bay có thể sẽ choáng đầu không thoải mái, ta cần chiếu cố nàng! Phiền phức tạo thuận lợi có thể chứ!" Phụ nữ trung niên kia một mặt khăn cầu mà nhìn xem Diệp Tinh.

"Ừm, được, không có vấn đề!" Diệp Tinh gật đầu nói.

"Vậy quá tốt, tạ tạ tiểu ca!" Phụ nữ trung niên kia vui vẻ nói: "Thật rất cảm tạ, ta chỗ ngồi ngay tại hàng thứ sáu trung gian vị trí kia!"

"Tốt!" Diệp Tinh lúc này dẫn theo ba lô rời đi bên này chỗ ngồi, chỉ hướng phía trước hàng thứ sáu đi đến.

Đi vào hàng thứ sáu lúc, Diệp Tinh không khỏi sững sờ sững sờ. Chỉ gặp hàng thứ sáu vị trí cạnh cửa sổ, thỉnh linh đang ngồi lấy một vị tóc vàng mắt xanh, vóc người nóng bỏng gái Tây.

"Này, người tốt! Người ngồi ở đây?" Cái kia gái Tây theo Diệp Tinh chào hỏi.

"Đúng. Vị trí này a di mới vừa rồi cùng ta đổi chỗ ngồi! Đúng là trùng hợp a, chúng ta lại ngồi cùng một chỗ." Diệp Tinh khẽ cười nói, lúc này theo hành lang đi vào, ngồi tại hàng thứ sáu trung gian vị trí kia.

"Ừm, nói như vậy, chúng ta vẫn rất hữu duyên, nhận biết xuống đi, ta gọi Alice · vâng tia! Người thì sao?" Cái kia gái Tây tự nhiên hào phóng nói.

Diệp Tinh gật đầu nói, "Ta gọi Diệp Tinh!"

"Diệp Tinh đúng không, ta cần cảm tạ người hạ, chỉ trên xe trước quá chen chúc, nếu không phải người, ta túi tiền khả năng liền bị trộm." Alice đôi mắt đẹp nhìn qua Diệp Tinh nói.

"Không khách khí!" Diệp Tinh nói.

Đi máy bay có chút nhàm chán, phi cơ còn không có cất cánh. Diệp Tinh lúc này lấy điện thoại di động ra, về động màn hình điện thoại di động bắt đầu nhìn.

Đại khái nhìn hai ba cái chương tiết, đỉnh đầu phát thanh bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng vang ——

"Tôn kính các vị lữ khách xin chú ý : Phi cơ sắp cất cánh, xin tắt ngòi điện thoại di động chờ thiết bị điện tử, thắt chặt dây an toàn —— ssi."

"Ách, như thế nhanh bắt đầu cất cánh? Ngọa tào, vừa nhìn thấy đặc sắc chương tiết đây. Ai, tính toán, chỉ có thể chờ một chút coi lại!" Diệp Tinh có chút ít phiền muộn, lúc này chỉ có thể tắt điện thoại di động, đưa điện thoại di động tắt máy.

Bởi vì ở trên máy bay thiết bị điện tử hội quấy nhiễu được phi cơ tín hiệu, đặc biệt là cất cánh đoạn thời gian kia. Chỗ cho là mình sinh mệnh an toàn, ở trên máy bay là không cho phép mở điện thoại di động máy tính chờ thiết bị điện tử.

Phi cơ thúc đẩy, ở phi trường trên đường chạy cấp tốc tiến lên, tốc độ càng ngày càng đến, làm lao vọt tốc độ đến cái nào đó điểm tới hạn lúc.

"Suu!" Một tiếng, chính khung máy bay ly khai mặt đất, không ngừng cất cao, chỉ hướng không trung bay đi.

Trong buồng phi cơ, Diệp Tinh cảm giác một trận xóc nảy, toàn bộ phi cơ thân máy bay đều nghiêng hướng lên, có một loại mất trọng lượng siêu trọng cảm giác.

"Nguyên lai phi cơ cất cánh là cái dạng này!" Diệp Tinh hiểu kỳ vô cùng, không khỏi đầu lĩnh tiến đến bên cửa sổ bên trên, nhìn xuống.

Chỉ gặp phía dưới phi trường phòng ốc cấp tốc thu nhỏ, theo phi cơ không ngừng cất cao, bóng người loại hình tất cả đều hóa thành con kiến kích cỡ tương đương chấm đen nhỏ.

"Diệp Tinh, người lần thứ nhất đi máy bay sao?" Gái Tây Alice hỏi.

"Đúng a, người thế nào biết!"

"Phốc!" Gái Tây Alice che miệng cười duyên nói : "Nhìn người bộ dáng này, ta thì đoán được á!"

"Ách, ta bộ dáng này có phải hay không rất giống đồ nhà quê?" Diệp Tinh lúng túng nói.

"Còn tốt a, ta lần thứ nhất đi máy bay cũng là cái dạng này, chủ yếu là hiểu kỳ." Alice cười nói : "Đợi chút nữa phi cơ sẽ còn cất cao, tiến vào tầng mây lúc, cái kia phong cảnh hội càng xinh đẹp, càng đẹp."

"Há, vậy ta thế nhưng là chờ mong rất lợi hại, trước kia đều là tại trên TV thấy qua, theo tận mắt nhìn thấy hiệu quả suy nghĩ hoàn toàn không giống." Diệp Tinh ánh mắt mong đợi nói. Phi cơ chỗ ngồi rất nhỏ, hai cái liền nhau chỗ ngồi, Diệp Tinh thân thể có thể nói tiếp lấy Alice cánh tay, nhàn nhạt mùi tóc lượn lờ chớp mũi.

"Đúng, Diệp Tinh, người muốn đi New York chỗ nào sao?" Alice hỏi thăm : "Nếu như mục đích một dạng lời nói, chúng ta dứt khoát liều xe đánh tốt."

"New York Netflix đường Sipli phụ cận giống như!" Diệp Tinh nói.

"Cái gì? Người cũng là đường Sipli? Quá tốt! Ta biết, người khẳng định cũng là đi xem lòng đất hắc quyền trận đấu đúng hay không?" Alice ánh mắt lộ ra mừng rỡ hưng phấn ánh sáng. "Những quyền thủ đó quá mạnh quá lợi hại, tối nay là Địa Hạ Hắc Thị Quyền Ma Vương tranh bá thi đấu, đem có vài chục tên đỉnh cấp quyền thủ kịch liệt chém giết, tuyển ra một đời mới Hắc Thị Quyền Ma Vương. Vì nhìn trận đấu này, ta cố ý từ Trung Quốc chạy tới New York đây."

"Ma Vương tranh bá thi đấu? Ách, người khả năng hiểu lầm. Ta cũng không biết cái gì Ma Vương tranh bá thi đấu." Diệp Tinh hơi hơi sững sờ, nói : "Ta đi New York thuần túy là vì gặp một cái trên phương diện làm ăn bằng hữu."

## Chương 136: : Bưu hãn gái Tây Alice ( tác đánh sai chương )

:

Cái kia xông lên trong năm người, đi đầu tên kia thân thể cao một mét chín đại hán khua tay thiết côn, đang muốn đánh tới hướng Diệp Tinh lúc.

Bỗng nhiên, nhìn thấy Diệp Tinh bên cạnh cái kia vóc người nóng bỏng xinh đẹp cô nàng cực hung hãn xông lên. Không đúng, hai người này thế nào không có chút nào sợ hãi, cũng không chạy trốn. Hắn đang có chút sững sờ lấy, nhất thời không có kịp phản ứng.

Đúng lúc này, Alice một cái trêu chọc - âm - chân, cực kỳ nhanh chóng mà quét dọn đi, cước pháp rất nhanh.

"Àm!"

Giày cao gót cái kia nhện mũi giày trực tiếp đá vào đại hán kia hai chân ở giữa háng vị trí đưa, nhất kích ở giữa chỗ hiểm, trong nháy mắt sinh ra 10 ngàn điểm bạo kích thương tổn.

"A!"

Trong chốc lát, một tiếng như giết heo tiếng hét thảm vạch phá bầu trời đêm, vô cùng thê lương. Đại hán kia khuôn mặt vặn vẹo vô cùng thống khổ, trong tay thiết côn ' leng keng ' một tiếng, rơi trên mặt đất. Cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh, song tay chăm chú bưng bít lấy háng quần, ngao ngao kêu thảm, ngã trên mặt đất rút - súc lấy.

"Đánh đánh đánh cho ta chết a ô cái này đàn bà thú đầu chết ta!" Đại hán kia run giọng nói, hai mắt oán độc vô cùng nhìn chằm chằm Alice.

Đại hán kia bốn thủ hạ vội vàng khua tay thiết côn đánh tới hướng Alice.

"Hừ, thì các ngươi bọn này rác rưởi, cũng dám cùng cô nãi nãi ta đấu!" Alice chửi ầm lên lấy, còi trên chân giày cao gót, né người sang một bên, rất là nhanh nhẹn tránh đi bên trong một tên lẫn lộn Hỗn Thiết Côn. Rồi sau đó nâng lên giày cao gót, chỉ hướng tên kia lưu manh trên mặt trực tiếp đập lên đi.

"Phanh ba!" Một tiếng, giày cao gót gõ giày tinh chuẩn vô cùng cú tại tên kia lưu manh trên sống mũi, trong chốc lát máu mũi rơi ầm ầm, đến đầy đất đều là.

Năm cái đại nam nhân thể mà bị một cái đàn bà nhỏ liên tiếp làm bị thương hai cái, cái kia còn lại ba tên lưu manh nhất thời tức giận đến a a kêu to, chuẩn bị ba người đồng loạt ra tay lúc.

Đúng lúc này, cách đó không xa phi trường cảnh sát phát hiện bên này động tĩnh, mấy tên cảnh sát cấp tốc chỉ hướng bên này chạy đến.

"Đi đi mau bị cảnh sát bắt lấy thì thảm ô đau chết ta!" Đại hán kia bưng bít lấy hạ bộ, run lên lắc một cái, vô cùng chật vật hướng nơi xa bỏ chạy.

Mặt khác bốn tên lưu manh cũng liền bận bịu vút bỏ thiết côn, chạy khỏi nơi này.

"Thôi đi, không có can đảm tạp chủng! Cô nãi nãi ta còn không có đánh đủ đâu!" Gái Tây Alice ánh mắt khinh bỉ, trong tay giày cao gót chỉ hướng những tên côn đồ kia chạy trốn bóng lưng trực tiếp đập tới.

Diệp Tinh nhìn lấy một màn này không khỏi có chút trợn mắt hốc mồm, không nghĩ tới cái này vóc người nóng bỏng đại mỹ nữ thế mà như thế bưu hãn. Theo Alice vừa rồi nhanh nhẹn thân thủ, có thể nhìn ra cô nàng này tuyệt đối luyện qua cận chiến loại hình đánh nhau chi thuật, mà lại mức độ còn không thấp, tại người bình thường bên trong xem như rất cao.

"Làm sao, dọa sợ đi. Không cần sợ hãi, có ta bảo vệ ngươi! Đám lưu manh này lưu manh căn bản không có đi qua chuyên nghiệp huấn luyện, chó nhìn bọn họ từng cái cao lớn thô kệch, bản cô nương ta một cái có thể đánh năm cái đâu!" Alice dương dương đắc ý, giữa cái đầu ngao nghể nói, như thu được thắng lợi trở về con gà mái nhỏ giống như.

"Ừm, rất lợi hại!" Diệp Tinh giọng tay cái lên nói: "Ta không nghĩ tới chúng ta Alice như thế lợi hại! Thật sự là may mắn không nhường may rầu, hiển nhiên một cái nữ trung hào kiệt!"

"A? Thực còn tốt á!" Alice khuôn mặt hồng hồng, bị Diệp Tinh thổi phồng đến mức có chút xấu hổ nói: "Diệp Tinh ngươi chưa thấy qua chân chính cao thủ, những cái kia đánh Hắc Thị Quyền đình cấp quyền thủ mỗi một cái đều có thể một chọi mười, mỗi một giới Ma Vương càng là tại khiêu chiến nhân loại cận chiến cực hạn, vô cùng biến thái. Đêm nay Ma Vương tranh bá thi đấu tuyệt đối nóng này rất lợi hại, Diệp Tinh ngươi thật không đi sao? Theo giúp ta cùng đi quan sát mà! Rất lợi hại đặc sắc!"

Diệp Tinh bắt đầu dĩ trợn mắt trừng một cái, ở trên máy bay cô nàng này liền đã thuyết phục nhiều lần, ý đồ thuyết phục Diệp Tinh theo nàng cùng đi quan sát Ma Vương tranh bá thi đấu.

"Vị tiên sinh này cùng tiểu thư, xin hỏi vừa rồi bên này phát sinh cái gì sự tình?" Lúc này, phi trường cảnh sát chạy tới, chỉ hướng Diệp Tinh cùng Alice hỏi.

"Há, không có cái gì sự tình, mấy cái tên côn đồ mà thôi, đã bị chúng ta đánh chạy!" Alice khoát tay một cái nói.

Cái kia mấy tên phi trường cảnh sát lúc này kiểm tra phía dưới hiện trường, phát hiện xác thực không có vấn đề gì lớn, lại tra hỏi phía dưới Diệp Tinh cùng Alice vài câu sau, phương mới rời khỏi.

"Đi thôi, ta cảm giác bên kia xe cộ tương đối nhiều, có thể sẽ lại càng dễ gọi được sĩ đi!" Diệp Tinh đang nói, chợt phát hiện Alice chính đáng thương nhìn lấy chính mình.

"Ách, thế nào?"

"Ta không có giày mặc nha, Diệp Tinh người giúp ta đi siêu thị mua đôi giày có được hay không?" Alice nói.

Vừa rồi ầu ẩu, cô nàng này đem giày cao gót đều đánh không, một cái giày không biết bay đi đâu, một cái khác giày gót giày cũng lệch ra. Chính quang lấy trắng nõn bàn chân gấm trên mặt đất.

Diệp Tinh không khỏi có chút buồn cười mà nhìn xem Alice, chợt phát hiện cái này gái Tây thật đáng yêu, "Ha-Ha, ai bảo người vừa rồi như vậy buu hân, tốt, ta trong bọc vừa vãn có đôi giày, trước cho người mặc đi!" Nói, Diệp Tinh lúc này kéo ra khóa kéo, mở ra ba lô, từ đó lấy ra một đôi giày vải, đưa cho Alice.

"Diệp Tinh người đây mang giày à, xấu quá a, có thể hay không đổi song xinh đẹp điểm cho ta." Alice một mặt ghét bỏ mà nhìn xem Diệp Tinh đưa tới giày vải.

"Chỉ có cái này một đôi, muốn không muốn, không muốn ta thì thu lại!" Diệp Tinh tron mắt trừng một cái.

"Tốt a, ta muốn!" Alice bĩu môi, nói một mình lầm bầm, "Có giày dù sao cũng so chân trần tốt! Cô nãi nãi ta thì miễn vì khó đi, hừ hừ."

Hai người lúc này tại phía trước giao lộ cản chiếc sĩ, chỉ hướng Netflix mà đi.

New York là nước Mỹ phồn vinh nhất thành thị, cũng là thế giới kinh tế trung tâm, một tòa tòa nhà nhà cao tầng đột ngột từ mặt đất mọc lên, đèn nê ông lấp lánh không yên, người đến xe đi, phồn hoa vô cùng.

"Đình linh linh, người là ta Tiểu Nha tiểu cà chua "

Taxi bên trên, Diệp Tinh điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, lúc này theo trong túi áo lấy điện thoại di động ra, về động màn hình điện thoại di động, tiếp thông điện thoại.

"Uy! Diệp Tinh tiên sinh đúng không, ta là Frankie · Puri đặc biệt, người bây giờ ở đâu?" Trong điện thoại truyền đến một tiếng trung niên nam tử thanh âm, nói một giọng kiểu Mỹ tiếng Tàu khựa.

"Há, nguyên lai là Frankie tiên sinh, ta đã đến New York, bây giờ đang ở Taxi bên trên, cũng nhanh đến Netflix!" Diệp Tinh nói.

"Tốt, vậy ta ngay tại Starbucks quán Cafe chờ người!"

Phiếm vài câu, liên hệ địa điểm sau, Diệp Tinh lúc này cúp điện thoại.

Chỉ mười phút đồng hồ sau, Taxi rốt cục đến Netflix đường Sipli Starbucks quán Cafe phụ cận.

"Diệp Tinh, người thật không bời ta đi xem so tài sao? Không nhìn tới người thật sẽ hối hận nha!" Alice không quên khuyên.

"Mô hôi, ta dù sao cũng phải đem chính sự trước hoàn thành rồi, nếu như thời gian có rảnh lời nói lại đi đi." Diệp Tinh qua loa nói, cái gì Hắc Thị Quyền trận đấu, Diệp Tinh thật sự là không hứng thú lắm. Nếu như Tiên Thiên cảnh cường giả luận võ, Diệp Tinh tuyệt đối sẽ tiến đến nhìn. Còn Hắc Thị Quyền trận đấu, đối với người bình thường tới nói có lẽ rất lợi hại đặc sắc rất lợi hại kịch liệt, nhưng đối với võ đạo tam trọng cảnh tu vi Diệp Tinh tới nói, những quyền thủ đó giao đấu suy nghĩ thì theo con nít ranh không sai biệt lắm. Diệp Tinh nhàn nhúc cả trứng mới lại nhìn loại kia trận đấu.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.



# Chương 137: : Súng ống đạn dược giao dịch

:

Chương 3: Đưa đến, cầu mấy cái tấm vé tháng cùng phiếu đề cử! Mặt khác muốn cảm tạ đưa thư bạn trong mộng hỏa El 10000 Qidian tiền khen thưởng cùng bạn đọc 1604 1718455 57 19, xem ai người nào đãi đãi, vĩnh hằng bất hủ bất tử bất diệt, S 458 11 67, thế nào đều có a, trong sách trộm vui rất nhiều bạn đọc khen thưởng

"Mô hôi, ta dù sao cũng phải đem chính sự trước hoàn thành rồi, nếu như thời gian có rảnh lời nói lại đi đi. " Diệp Tinh qua loa nói, cái gì Hắc Thị Quyền trận đấu, Diệp Tinh thật sự là không hứng thú lắm. Nếu như Tiên Thiên cảnh cường giả luận võ, Diệp Tinh tuyệt đối sẽ tiến đến nhìn. Còn Hắc Thị Quyền trận đấu, đối với người bình thường tôi nói có lẽ rất lợi hại đặc sắc rất lợi hại kịch liệt, nhưng đối với võ đạo tam trọng cảnh tu vi Diệp Tinh tôi nói, những quyền thủ đó giao đấu suy nghĩ thì theo con nít ranh không sai biệt lắm. Diệp Tinh nhân nhúc cả trứng mới lại nhìn loại kia trận đấu.

"Tốt, vậy người nếu như đi lời nói, nhớ kỹ gọi điện thoại cho ta nha!" Alice nói : "Ma Vương tranh bá thi đấu tám giờ tối nay liền bắt đầu, người nếu có thể tại mười điểm trước đuổi tới, suy nghĩ liền có thể nhìn thấy đặc sắc nhất bộ phận, nhất định phải tới nha!"

"Ừm, của ta chỉ đến, ta phải xuống xe!" Nói Diệp Tinh theo trong túi áo lấy ra túi tiền.

"Diệp Tinh, người làm gì, tiền xe ta tới đỡ, người xuống xe là được!" Gái Tây Alice hô.

"Ta thế nhưng là một tên thân sĩ, thế nào làm cho nữ sĩ trả tiền đây. Cô nàng người thì ngoan ngoãn ngồi xe của người đi, ta đi! Hữu duyên gặp lại!" Diệp Tinh trả hết tiền xe, lúc này xuống xe.

Lần đầu tiên tới New York cái này tha hương nơi đất khách quê người, Diệp Tinh cũng chưa quen thuộc nơi này. Cũng may tiếng Anh còn tính vượt qua kiểm tra, học đã nhiều năm tiếng Anh cuối cùng không có phí công.

Starbucks quán Cafe ở phụ cận đây cũng coi như là có chút danh tiếng, thông qua hỏi thăm người qua đường, Diệp Tinh cuối cùng tìm tới Starbucks quán Cafe.

Trong quán cà phê, trang trí trang nhã, rất lợi hại là Ninh Tinh. Từng cái khách nhân uống vào cà phê đồ uống, hoặc là đọc sách, hoặc là ôm Laptop, ngẫu nhiên nói chuyện phiếm thời điểm, cũng sẽ bảo trì rất thấp giọng âm.

Diệp Tinh một đường chỉ hướng trước kia ước định cẩn thận phòng mà đi, đi vào lẻ loi số chín phòng. Chỉ gặp bên trong phòng có một cái vóc người lớn mập người da trắng trung niên nam tử, thân hình hơi có chút mập ra.

"Người tốt, Diệp Tinh tiên sinh, rất hân hạnh được biết người!" Cái kia béo đại nam tử đứng dậy theo Diệp Tinh cười nói.

"Người tốt, Frankie tiên sinh!" Diệp Tinh lúc này nhập tọa.

"Diệp Tinh tiên sinh là Vũ Cường tiên sinh bằng hữu, vậy cũng là ta Frankie bằng hữu!" Frankie nói : "Ta rất sớm trước kia thì nhận biết Vũ Cường tiên sinh, hẳn là cái rất lợi hại người, không biết hẳn tình hình gần đây như thế nào?"

"Vũ Cường đã không có Hồn Hắc Bang, mấy năm gần đây một mực ẩn cư sau lưng, tại mở KTV, quán Bar, vũ quán các loại làm ăn. Làm rất không tệ." Diệp Tinh cười nói.

"Ừm, không biết Diệp Tinh tiên sinh lần này cần mua bao nhiêu cây súng lục." Frankie hỏi.

"Ta muốn mua không chỉ có riêng là súng lục, còn có súng tiểu liên, bom hẹn giờ, súng bắn tỉa, Hỏa Tiễn các loại." Diệp Tinh khẽ cười nói : "Đây là đồ vật mua sắm danh sách, còn mời Frankie tiên sinh giúp ta tính ra hạ, mua những vật này đại khái muốn bao nhiêu tiền."

Nói, Diệp Tinh lúc này theo trong túi áo tay lấy ra tờ giấy đưa cho Frankie.

Frankie vội vàng tiếp nhận Diệp Tinh trong tay tờ giấy, ánh mắt hướng trên tờ giấy quét qua, nhất thời nhin không được kinh ngạc nói : "Như thế nhiều?"

"Nếu như ta nhớ không lầm lời nói, Diệp Tinh tiên sinh chỗ quốc gia Trung Quốc đối súng ống súng ống đạn dược quản lý cần phải vô cùng nghiêm đi, Diệp Tinh tiên sinh mua như thế nhiều súng ống súng ống đạn dược, chỉ sợ cũng mang không về nước đi." Frankie nghi hoặc vô cùng nói.

"Cái này Frankie tiên sinh không cần lo lắng, người chỉ cần chuẩn bị cho ta tốt những thứ này súng ống đạn dược là được, không biết Frankie tiên sinh phải chăng có thể cầm được ra cái này danh sách bên trên quân lửa?" Diệp Tinh hỏi.

"Những thứ này súng ống đạn dược hoàn toàn không có vấn đề, ta có thể xong!" Frankie ánh mắt nhất động, xuất ra một cái máy kế toán, ngón tay bắt đầu cấp tốc gõ đánh nhau.

Một lát sau khi.

"Người tốt, Diệp Tinh tiên sinh, người danh sách phía trên muốn những thứ này súng ống đạn dược, giá cả đại khái tại một triệu đô la mỹ hai bên!" Frankie trầm ngâm nói.

"Được, không có vấn đề, đại khái thời điểm nào có thể giao dịch!" Diệp Tinh trầm giọng hỏi thăm : "Ta hi vọng càng sớm càng tốt, ta thời gian đang gấp!"

"Ách, ta cần chuẩn bị một chút, sớm nhất lời nói cũng muốn đến buổi sáng ngày mai hoặc là buổi chiều đi!" Frankie ngẫm lại, nói.

"Vậy được, buổi sáng buổi chiều đều có thể, bởi vì ta vé máy bay là định tại trời tối ngày mai!" Diệp Tinh nói.

"Ách, Diệp Tinh tiên sinh người thì như thế vội vã trở về a, không định tại New York nhiều ở vài ngày sao?" Frankie nói : "Nếu có thể tại New York nhiều ở vài ngày tốt nhất, để làm cho ta chỉ một tận tình địa chủ hữu nghị."

"Ha-Ha, Frankie tiên sinh ý tốt, tại hạ chỉ có thể tâm lĩnh. Thật sự là bởi vì có việc gấp đến chạy về đi, chỗ mạo phạm, xin hãy tha lỗi!" Diệp Tinh nói.

"Vậy được rồi, đã Diệp Tinh tiên sinh chủ ý đã định, ta cũng không dễ miễn cưỡng." Frankie trong lòng hơi động, "Đúng, không biết Diệp Tinh tiên sinh đêm nay có rảnh hay không?"

"Ừm? Không có cái gì chuyện quan trọng đi." Diệp Tinh nghi ngờ nói : "Không biết Frankie tiên sinh có cái gì sự tình sao?" Đêm nay xác thực không có cái gì sự tình, điệp vừa chuẩn bị ngốc trong phòng, xây một chút luyện, thuận tiện nhìn xem, thật tốt hưởng thụ dưới.

Frankie nói : "Diệp Tinh tiên sinh có rảnh vậy quá tốt, đêm nay Hắc Thị Quyền vừa vặn có tràng Ma Vương tranh bá thi đấu, vô cùng đặc sắc, không biết Diệp Tinh tiên sinh phải chăng có thể theo giúp ta cùng nhau quan sát."

"" Diệp Tinh triệt để im lặng, thật tình không muốn xem những cái kia ' trẻ em ở nhà trẻ ' ấu đã a, đó thật là quá nhàm chán. Có điều Frankie mời, Diệp Tinh thật đúng là không tiện cự tuyệt. Dù sao trời sáng còn trông cậy vào theo người khác nơi đó mua sắm súng ống đạn dược, cự tuyệt như vậy người khác thật đúng là không thỏa đáng.

"Ai, tính toán, dù sao cũng liền một buổi tối thời gian, trời sáng liền trở về, tiểu gia ta thì liệu mình bồi quân tử đi." Diệp Tinh thầm nghĩ trong lòng, lúc này gật gật đầu, "Được, vậy liền đi xem một chút đi!"

"Ừm, chúng ta phiếu đều đã chuẩn bị kỹ càng, đi theo ta! Cái này Ma Vương tranh bá thi đấu tuyệt đối đặc sắc vô cùng." Frankie lúc này đứng dậy, mang theo Diệp Tinh rời đi Starbucks quán Café.

"Đường rất gần, ta thì không lái xe."

Tại Frankie chỉ huy hạ, hướng đường Sipli ngoặt hai cái chỗ ngoặt sau khi, lại đi một đoạn lộ trình. Hai người tới một cái trong công viên, công viên rất lớn, vị trí trung tâm có một cái dưới đất thất cửa vào, nơi đó có hai hàng Âu phục đại hân tại nắm tay lấy cửa, rất nhiều người lui tới khi ra vào.

Yên tĩnh công viên, tăng hầm cửa vào lại náo nhiệt vô cùng.

"Frankie tiên sinh, ta nghe nói hắc quyền tàn nhẫn vô cùng, đánh người chết là thường có chuyện. Cái này tại nước Mỹ chẳng lẽ không phạm pháp sao?" Diệp Tinh rất là hiếu kỳ nói.

"Đương nhiên phạm pháp, có điều đã kích không nghiêm lệ a. Phải biết Hắc Thị Quyền là một hạng cực kỳ bạo lực trận đấu. Tràng diện vô cùng bạo lực cùng huyết tính, rất lợi hại kích thích. Bởi vậy cho dù vé vào cửa giá cả cao rất lợi hại, vẫn là có rất nhiều người nguyện ý mua sắm vé vào cửa quan sát." Nghĩ một lát, Frankie nói : "Mà lại có thể mở Hắc Thị Quyền, quan phương bởi cảnh khăng định đều vô cùng cứng rắn, trên dưới đều đã chuẩn bị tốt."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 138: : Ma Vương tranh bá thi đấu

:

Netflix công viên lòng đất không gian phi thường lớn, Hắc Thị Quyền đấu trường chỗ liền ở vào nơi này.

Trung ương một cái cự đại lôi đài, tứ phía đứng thẳng hàng rào. Tại bốn phía lôi đài từ thấp đến cao thì là một vòng lại một vòng khán đài chỗ ngồi.

Khán đài có chia làm Vip chỗ ngồi cùng phổ thông chỗ ngồi, Frankie mua hai tấm vé vào cửa tất cả đều là Vip tọa, Vip tọa đều khá cao , có thể càng thêm thấy rõ trên lôi đài giao đấu.

Giờ phút này, trên lò đài đang có hai cái cường tráng đại hán tại quyền đến chân hướng chém giết lấy. Cái kia hình thể cường tráng như trâu, hoặc là quét chân, hoặc là lên gối, tranh đấu cực kỳ hung mãnh.

"Diệp Tinh tiên sinh, người xem bọn hán lợi hại đi! Hai người này đều là đỉnh cấp quyền thủ, bình thường có thể một chọi mười tồn tại." Frankie có chút tự đắc cho Diệp Tinh giới thiệu nói : "Bình thường Hắc Thị Quyền trận đấu bình thường đều là trung cấp quyền thủ cùng cao cấp quyền thủ ra sân, đỉnh cấp quyền thủ đều rất ít ra sân. Có điều đêm nay chính là Ma Vương tranh bá thi đấu, tất cả đều là đỉnh cấp quyền thủ ra sân."

"Ừm, quá lợi hại, trên TV quyền anh trận đấu ta cũng có nhìn qua, nhưng đánh như thể hung mãnh, ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy, thật sự là mở rộng tầm mắt a!" Diệp Tinh một mặt giật mình nói. Giật mình bộ dáng đương nhiên là giả vờ, dù sao muốn cho người khác chút mặt mũi.

"Ha-Ha, Hắc Thị Quyền tại chúng ta nước Mỹ vô cùng phồn vinh, nó theo phổ thông quyền anh trận đấu hoàn toàn khác biệt. Những truyền hình đó phía trên quyền anh trận đấu, khuôn sáo, các loại quy củ quá nhiều, không có ý nghĩa vô cùng. Nhưng mà, Hắc Thị Quyền lại là còn nguyên nhân loại tối nguyên thủy dã man nhất độ sức, mỗi một chiêu mỗi một thức đều thẳng vào chỗ yếu hại, mục đích chỉ có một cái, cái kia chính là đánh chết đánh ngã đối thủ." Frankie ngữ khí hơi có chút đắc ý nói : "Hiện tại trận đấu mới bắt đầu một nửa, hai cái này quyền thủ tuy nhiên cũng là đỉnh cấp quyền thủ, nhưng mức độ tại đỉnh cấp quyền thủ bên trong, chỉ có thể coi là cũng không tệ lắm. Chánh thức cường đại nhất đỉnh cấp quyền thủ suy nghĩ cũng là Crofton, Crofton là năm nay Ma Vương đứng đầu nhân tuyển, tên hiệu ' Kim Cương Thối '. Hắn quét chân uy lực cực kì khủng bố, trước mắt đã có một trăm chín mươi sáu vị quyền thủ thua ở hắn quét dưới đùi, gần trăm người càng là trọng thương đến tàn."

Vừa nghe lấy Frankie giới thiệu, vừa nhìn trên lò đài đánh nhau giao đấu. Trận đấu tiến hành một trận lại một trận, những thứ này đỉnh cấp quyền thủ phương thức công kích tuy nhiên đầy đủ hung ác, nhưng ở trong mắt Diệp Tinh, cái kia mỗi một chiêu mỗi một thức đều thô bỉ không chịu nổi. Nhìn một chút, Diệp Tinh nhìn không được cũng bắt đầu mệt mỏi rồi lên, ngáp liên tục.

Nhưng mà, bốn phía chỗ ngồi hán người xem đều cực kỳ hưng phấn, la lên tiếng hét chói tai liên tiếp.

Bỗng nhiên ——

"Đình linh linh, người là ta Tiểu Nha tiểu cà chua, thì hướng chân trời đẹp nhất đám mây, hồng hồng gương mặt nở đầy ta tâm ô" trong túi điện thoại di động bỗng nhiên chấn động đánh chuông lên.

Diệp Tinh lúc này từ trong túi lấy điện thoại di động ra, về động điện thoại, giải tỏa màn hình, cúi đầu xem xét.

"Ách, là Alice cô nàng này đánh tới. Đúng, ta tới này nhìn Hắc Thị Quyền, có vẻ như còn không có thông báo nàng đi, cô nàng này hội không sẽ không cao hứng!" Diệp Tinh lúc này về động màn hình điện thoại di động, tiếp thông điện thoại.

"Uy! Diệp Tinh, người sinh ý nói tốt không, mau đến xem trận đấu a. Quá đặc sắc, hiện tại đã tiến hành mấy tràng, tới gần trận chung kết, Crofton thì muốn ra sân, người lại không đến, thì không nhìn thấy chánh thức đỉnh phong quyết đấu." Alice ngữ khí rất là kích động, hiển nhiên thấy rất lợi hại này.

"Ách, ta đã đến một hồi, hiện tại đang trên khán đài xem so tài đâu!" Diệp Tinh nói.

"Quá tốt, người rốt cục đến, người chỗ ngồi ở nơi nào, ta đi qua tìm người!" Alice liền vội vàng hỏi.

"Ta là cùng trên phương diện làm ăn vị bằng hữu nào cùng đi, tại hàng thứ sáu thứ mười bảy hào chỗ ngồi!" Diệp Tinh nói ra.

"Ừm, biết. Tính toán, ta cũng đi người bên kia nhìn!"

"Ách, thế nhưng là ta bên này không không vị a?" Diệp Tinh chính nói ra, phát hiện điện thoại di động bên kia Alice đã cúp điện thoại.

Không bao lâu, Diệp Tinh liền nhìn thấy một cái tóc vàng mắt xanh gái Tây hùng hùng hổ hổ chạy tới, kia nóng bỏng đáng người trên đường đi hấp dẫn rất nhiều người ánh mắt, thỉnh thoảng vang lên nuốt nước miếng thanh âm.

"Alice, người chạy tới làm gì, ta bên này không có chỗ ngồi a!" Diệp Tinh cười khổ nói.

"Ta mặc kệ, ta liền muốn cùng người cùng một chỗ nhìn!" Alice nhấn châu xoay động, theo Diệp Tinh bên cạnh một người phụ nữ người xem nói : "Vị đại tỷ này, làm phiền người có thể hay không cùng ta đổi chỗ ngồi!"

"Đổi chỗ ngồi?" Phụ nữ trung niên kia nhượng mảy, sắc mặt không vui nói : "Ta đây chính là Vip hàng thứ sáu chỗ ngồi, nếu như sau sắp xếp phổ thông chỗ ngồi cách quá xa —— "

"Người yên tâm, ta cũng là Vip chỗ ngồi, tại hàng thứ nhất nơi đó!"

"Hàng thứ nhất! ! !" Phụ nữ trung niên kia hai mắt sáng lên, ánh mắt kinh dị vô cùng nhìn lấy Alice, vội vàng nói : "Tốt, ta đổi, ta đổi với người!" Nói, liền vội vàng lấy ra chính mình chỗ ngồi phiếu, theo Alice trao đổi phía dưới sau, mừng rỡ vô cùng chỉ hướng trước lò đài hàng thứ nhất chạy tới.

"Ách, cái này cũng được!" Diệp Tinh kinh ngạc nói.

"Thế nào không được, hàng thứ nhất thế nhưng là ngai vàng, quan sát hiệu quả tốt nhất. Người không thấy được vừa rồi cái này đại tỷ cái kia mừng rỡ bộ dáng sao!" Alice tức giận trắng Diệp Tinh liếc một chút, "Cô nãi nãi ta bởi vì người, từ bỏ hàng thứ nhất ngai vàng, nói, người nên thế nào đền bù tổn thất

ta!"

"Không có tiền đền bù tổn thất người, chỉ có thể trước thiếu chứ sao. Vừa đầu nhập một khoản tiền sinh ý, ca hiện tại nghèo rất lợi hại đây." Diệp Tinh đáng thương nói.

"Thôi đi, ai muốn người tiền bản!" Alice bĩu môi nói.

Lúc này, một bên Frankie trong mắt như có điều suy nghĩ, lướt qua một tia kinh dị, "Diệp Tinh tiền sinh, người không giới thiệu cho ta phía dưới bạn gái của người sao?"

"Cái gì? Ách, Frankie tiền sinh người khả năng hiểu lầm, Alice xác thực là bằng hữu ta, bất quá chúng ta còn không phải bạn bè trai gái quan hệ nha." Diệp Tinh giải thích nói.

"Ta cho các người lẫn nhau giới thiệu đi, ta phải một bên vị mỹ nữ kia là Alice, ta ở trên máy bay mới quen hảo bằng hữu." Diệp Tinh theo Frankie nói tiếng sau, lại theo Alice nói : "Alice, vị này là Frankie · Puri đặc biệt tiền sinh, cũng là ta mới quen bằng hữu cùng sinh ý đồng bọn."

Ba người chính đàm luận, bỗng nhiên, đúng lúc này, toàn bộ tràng sở bộc phát ra một trận cực nhiệt liệt ồn ào âm thanh, chung quanh người xem bày hoàn toàn sôi trào.

"Nhanh đến trận chung kết, là Crofton muốn ra sân!" Alice hai mắt sáng lên.

Diệp Tinh cùng Frankie cũng trước sau nhìn về phía võ đài trung ương.

Chỉ gặp trên lôi đài đang đứng ba nam tử, bên trái cái kia là thân cao gần hai mét, dáng người cực khôi ngô tráng hán da trắng, toàn thân cái kia từng khối bắp thịt rắn chắc vô cùng, một đôi hai mắt tản ra cực hung tàn ánh mắt, ánh mắt kia không giống như là người ánh mắt, càng giống là một đầu khát máu dã thú.

Bên phải cùng hán giăng co quyền thủ, thì là một cái da vàng mắt đen kính châu Á người. Đoán chừng là bởi vì thường xuyên tập luyện, da thịt là màu đồng cổ, có vẻ hơi ngăm đen, uyển như cương thiết đúc kim loại mà thành.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 139: : Hắc quyền Ma Vương

:

Tại hai cái đỉnh cấp quyền trong tay đứng đầy một cái tóc quăn trung niên nam tử thì là vốn trận đấu trọng tài.

"Tôn kính đều vị khán giả, trải qua mười mấy trận đánh nhau, năm nay Ma Vương tranh bá thi đấu đã tiến vào cuối cùng nhất giai đoạn, vốn trận đấu vì bốn nhà hai bán kết, ta phải một bên vị này là đến từ chúng ta nước Mỹ Nevada đỉnh cấp quyền thủ Crofton, bên trái vị này suy nghĩ là đến từ Đài Loan đỉnh cấp quyền thủ Đường Lâm!" Cái kia trọng tài giới thiệu nói.

Theo trọng tài giới thiệu, bốn phía người xem đám người nhất thời ồn ào lên, thét lên kêu gào ——

"Crofton!" "Crofton!" "Crofton!"

"Đường Lâm!" "Crofton!"

Người xem cực kỳ nhiệt tình hưng phấn, nhao nhao hô to gào thét lớn mình thích quyền thủ, có điều theo song phương nhân khí phía trên phán đoán, cái kia Crofton quyền thủ rõ ràng chiếm thượng phong.

"Crofton rốt cục ra sân, ta uy mãnh vô địch Crofton!"

"Lực lớn vô cùng Crofton xé nát đối thủ đi!"

Bốn phía người xem ồn ào vô cùng, khàn giọng gào thét lấy.

"Diệp Tinh, người cảm thấy Crofton cùng Đường Lâm người nào có thể thắng lợi?" Alice rất có hào hứng hỏi.

"Ta đây thế nào biết, ta lại không biết bọn hần!" Diệp Tinh trợn mắt trừng một cái nói.

"Người đoán xem mà!" Alice nói : "Đoán xem xem bọn hần người nào có thể thắng lợi!"

"Nhàm chán! Không đoán!" Thực vừa mới Diệp Tinh quét cái kia trên lò đài hai người liếc một chút sau, liền đã đại khái biết thực lực bọn hần, hai cái quyền thủ đều là luyện tập thân thể sau cấp bậc, có điều Crofton cần phải càng hơn một bậc, Đường Lâm thắng tỷ lệ chỉ có ba phần.

"Đoán xem lại không sự tình, người người này tốt không thú vị, đoán một cái nha."

"Tốt, tốt, ta đoán, ta đoán trọng tài chiến thắng!" Diệp Tinh bị phiền không có cách, bĩu môi nói ra.

"Phốc, người người này chơi xấu a!" Alice xuất sắc mũi nhăn nhăn, khẽ nói.

"Diệp Tinh tiên sinh, thực rất dễ đoán. Crofton cùng Đường Lâm đều là đỉnh cấp quyền thủ, có điều hai người vẫn là có nhất định chênh lệch, chỉ cần so sánh phía dưới bọn họ chiến tích tư liệu liền biết." Một bên Frank nói : "Crofton đến từ chúng ta nước Mỹ Nevada, tên hiệu ' Kim Cương Thối ' . Hần quét chân uy lực cực kì khủng bố, trước mắt đã có một trăm chín mươi sáu vị quyền thủ thua ở hần quét dưới đùi, bên trong có mười mấy vị đều là đỉnh cấp quyền thủ. Nói cách khác Crofton thực lực tại đỉnh cấp quyền thủ bên trong đều là đỉnh phong bên trong đỉnh phong. Lại xem Đường Lâm, Đường Lâm đến từ Đài Loan, hần chiến tích là đánh bại 136 vị quyền thủ, bên trong —— "

"Frankie tiên sinh, cái kia Crofton cùng Đường Lâm ai thắng ai thua cũng không đáng kể, có điều người vừa rồi có một chút sơ hở trong lời nói, ta cần uốn nắn một chút!" Diệp Tinh trầm giọng nói : "Đường Lâm hần là đến từ Trung Quốc Đài Loan đi!"

"Đúng a, ta không có nói sai a." Frankie nghi ngờ nói : "Ta vừa rồi nói đúng là Đường Lâm đến từ Đài Loan a!"

"Là Trung Quốc Đài Loan!" Diệp Tinh cường điệu nói, khẽ chau mày, "Frankie tiên sinh, không biết người vừa rồi có hay không chú ý tới, người giới thiệu Crofton thời điểm nói đúng hần đến từ nước Mỹ Nevada, nhưng mà giới thiệu Đường Lâm thời điểm lại vền vền Đài Loan hai cái này là loï trợ trợ chữ. Tại sao đem Đài Loan phía trước Trung Quốc cho bỏ qua, chẳng lẽ không phải là Trung Quốc Đài Loan sao! Nevada là nước Mỹ một bộ phận, Đài Loan cũng là Trung Quốc một phần tử."

"Ách, cái này" Frankie · Puri Teton lúc sắc mặt có chút cứng ngắc.

"Có lẽ chúng ta là khác biệt quốc tịch người, chỗ đứng lập trường cũng khác biệt. Nhưng ta hi vọng người có thể đổi vị suy nghĩ hạ, nếu như người xuất ngoại bên ngoài, ở nước ngoài có người đem Nevada phía trước nước Mỹ cho bỏ đi, người là cái gì cảm thụ? Ta hiện tại cũng là ở nước ngoài, lúc này cảm giác này càng mãnh liệt, ta có thể rất rõ ràng nói cho người, làm quốc gia mình bị bỏ qua lúc, trong lòng ta là rất lợi hại không thoải mái, có loại không được tôn trọng cảm giác. Một cái không tôn trọng ta người, vô luận là tư - giao còn là sống ý bên trên, ta cũng sẽ không cùng hần có bất kỳ gặp nhau!" Diệp Tinh trầm giọng nói.

Frankie vội vàng nói : "Thật xin lỗi a, Diệp Tinh tiên sinh, ta không phải cố ý, ta —— "

"Là vô ý cũng tốt, cố ý cũng được. Bình thường thế nào nói, ta không xen vào. Nhưng là chỉ ít ngay trước mặt ta thời điểm, ta hy vọng có thể hơi cân nhắc ta cảm thụ, đừng để ta khó chịu, Ok?"

"Ok, tốt, tốt, không có vấn đề, ta lần sau nhất định chú ý!" Frankie liền vội vàng gật đầu nói.

Nhìn qua ồn ào đám người, đầy tịch người xem, trن trن tiếng hò hét tiếng hò hét liên tiếp. Diệp Tinh bỗng nhiên cảm giác bốn phía thật là quanh quẽ, yên tĩnh đáng sợ, chỉ có hần là loï trợ trợ một người. Độc tại tha hương nơi đất khách quê người, không biết sao, hiện tại đặc biệt muốn trở về, có loại lập tức trở về xúc động.

"Diệp Tinh, người thế nào, người tâm tình tốt giống rất hạ." Alice đôi mắt đẹp lo lắng nói.

"Ta không sao, xem so tài đi!"

Giờ phút này, trên lò đài độ sức đã tiến vào gay cấn, song phương thăm dò kết thúc, bắt đầu kịch liệt chém giết.

Cái kia Crofton không hổ có ' Kim Cương Thối ' xưng hào, hần quét chân tấn mãnh vô cùng, mỗi một chân đều có thể dẫn tới bốn phía kinh phong đập trن, vang động. Chỉ nhìn một cách đơn thuần cái kia thanh thể thi đặc biệt dọa người, bị quét dọn một chân, tuyệt đối phải thương cân động cốt.

Đường Lâm suy nghĩ không ngừng tránh né lấy, cơ bản đều tại phòng thủ, có rất ít xuất kích cơ hội.

"Đều vị khán giả, trận đấu này đã tiến vào kịch liệt nhất giai đoạn, song phương thể lực đều tiêu hao rất lớn. Kết cục cuối cùng là Crofton lấy ưu thế triển ép Đường Lâm đầu, vẫn là Đường Lâm tuyệt địa phản kích, chuyển bại thành thắng đầu, mọi người rửa mắt mà đợi đi!" Cái kia trọng tài thanh âm phổi hợp bốn phía người xem tiếng gọi âm ỉ, không khí hiện trường liên tiếp trن cao, ồn ào vô cùng.

"Phanh phanh phanh!"

Song phương quyền đến chân hướng, tranh đấu đến cực kỳ kịch liệt.

Đại khái hai mươi cái hiệp sau khi, Đường Lâm cuối cùng thể lực tiêu hao quá lớn, chậm nửa nhịp, bị Crofton một chân quét trúng. Trong chốc lát, chính cánh tay trật khớp, chiến lực giảm đi.

Lại qua hai cái hiệp, Đường Lâm trực tiếp bị Crofton theo trên lồi đài, bao cát quyền đầu nặng nề mà đập lên.

"Àm!" "Phanh phanh phanh!"

Liên tiếp mấy cái quyền đầu đập xuống, Đường Lâm đầu trong nháy mắt bị nện đến đầu roi máu chảy, máu tươi vẩy ra mà ra, cả khuôn mặt máu ú động sưng đỏ vô cùng. Đầu kịch liệt chấn động, té xỉu đi qua.

"Rác rưởi Đông Á chó!" Crofton khinh thường tiếng cười lạnh, giơ chân lên một chân đá trên mặt đất Đường Lâm eo. Đường Lâm thân thể nhất thời bị đá bay ra ngoài, nện ở trên hàng rào lại nặng nề rơi trên mặt đất. Xương sườn cũng không biết ngã gãy mấy cây, ngã trên mặt đất thổ huyết không thôi.

Hắc Thị Quyền cũng là máu tanh như thể bạo lực.

"Hồng hồng hồng! Quá mạnh!"

"Crofton!" "Crofton!" "Crofton!"

"Xé nát hẳn đi! Xé nát cái kia yếu tiểu gia hỏa!"

"Crofton!" "Crofton!"

Bốn phía đám người sôi trào, nhân tính âm u mặt, điên cuồng dã tính tại thời khắc này hiển thị rõ không thể nghi ngờ.

Tiếp tục tranh tài tiến hành, một trận khác bán kết hai tên đỉnh cấp quyền thủ trực đối chém giết sau, bên trong một người thành công tấn cấp trận chung kết, cùng Crofton chém giết.

Chỉ là tên kia quyền thủ thực lực vẫn như cũ không bằng Crofton, cuối cùng nhất cũng là trọng thương bị khiêng xuống đài đi.

"Năm nay Ma Vương tranh bá thi đấu chính thức kết thúc, chúc mừng Crofton thu hoạch được trận đấu hạng 1, thành cho chúng ta lòng đất hắc quyền tân nhiệm Ma Vương!" Cái kia trọng tài thần tình kích động, cao giọng hò hét nói.

"Hồng hồng hồng!" "Ma Vương!" "Ma Vương!"

"Ma Vương Crofton!"

Đám người ồn ào vô cùng, cuồng loạn kêu gào.

"Mọi người đều biết, chúng ta Hắc Thị Quyền quyền thủ phân là sơ cấp quyền thủ, trung cấp quyền thủ, cao cấp quyền thủ cùng đỉnh cấp quyền thủ, cùng Ma Vương. Ma Vương đại biểu cho Địa Hạ Hắc Thị Quyền mạnh nhất tồn tại, làm năm nay tân nhiệm Ma Vương. Crofton đem thu hoạch được tối cao tiền thưởng 30 triệu đô la này!" Trọng tài ngữ khí sục sôi nói: "Hiện tại cho mời Ma Vương Crofton phát biểu phía dưới hẳn cảm nghĩ!"

Nói cái kia trọng tài lúc này đem Microphone cung kính đưa tới Ma Vương Crofton trước mặt.

Crofton ánh mắt hung tàn mà bạo lực, tiếp lời ổng, ánh mắt liếc nhìn tứ phương, ngạo nghễ nói: "Có thể thu được lần này Ma Vương tranh bá thi đấu hạng 1, thực sớm tại ta trong dự liệu, cái gì Đường Lâm, Jacks loại hình tuy nhiên đều rất có thực lực, nhưng trong mắt ta đều là rác rưởi!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 140: : Người khiêu chiến

:

Chương 140: : Người khiêu chiến

"Rác rưởi!" "Rác rưởi!"

"Đều là rác rưởi!" "Thật là cuồng vọng lời nói, ta thích!"

"Không hổ là Ma Vương Crofton, đầy đủ bá khí!"

Bốn phía đám người cao giọng la lên, ồn ào vô cùng.

"Thực vừa rồi đếm trận đấu, ta vền vền vừa làm nóng người mà thôi. Nói thật, còn không có đánh đủ đâu!" Crofton ánh mắt bề ngễ tứ phương, ngao ngễ nói : "Như vậy đi, ở hiện trường mọi người, không biết có không hứng thú khiêu chiến ta, nếu ai có thể tại ta trên tay chống đỡ phía dưới mười cái hiệp, ta thì đưa tặng một triệu đô la mỹ."

"Úc, mọi người có nghe hay không, chỉ cần tại Ma Vương Crofton trên tay chống đỡ phía dưới mười cái hiệp là được rồi. Nghe rõ ràng, không cần đánh bại hắn, chỉ cần tại trên tay hắn có thể chống đỡ mười cái hiệp, một triệu đô la mỹ cũng là người!" Cái kia trọng tài ngắm nhìn bốn phía đám người, cao giọng hô.

Một triệu đô la mỹ tương đương với hơn mấy triệu NDT, số lượng này tuyệt đối không nhỏ, đã coi như là một khoản tiền lớn.

"Đánh!" "Đánh!" "Khiêu chiến!"

"Đánh đánh đánh!"

Đám người ồn ào vô cùng, khàn giọng hò hét, từng cái tất cả đều thần sắc hưng phấn vô cùng. Có điều lại không cái gì người dám lên đài khiêu chiến. Thực cũng không khó tưởng tượng, Ma Vương Crofton cái kia sức chiến đấu kinh khủng còn tại đó, ở hiện trường mọi người cơ hồ đều nhìn thấy, đừng nói mười cái hiệp, liền xem như ba cái hiệp, suy nghĩ đều có thể đem người cho đánh chết. Bởi vậy, một triệu USD dụ hoặc mặc dù lớn, nhưng hiện trường thật đúng là không có mấy người dám xông đi lên.

Trên lôi đài, Ma Vương Crofton uy phong lẫm liệt, tràn đầy râu ria trên mặt phủ đầy nụ cười đắc ý, hắn rất lợi hại hưởng thụ loại cảm giác này. Hung tàn bạo lệ ánh mắt quét mắt bốn phía, đại có một loại thiên hạ vô địch cảm giác.

"Không ai phía trên tới khiêu chiến sao? Ta lại mấy chục lần! Nếu như còn không người phía trên tới khiêu chiến lời nói, ta thì tuyên bố lần này Ma Vương tranh bá thi đấu chính thức kết thúc!" Cái kia trọng tài cao giọng hô : "10, chín, bảy, sáu, 5, bốn —— "

"Ba!"

"Hai! Một!" Cái kia trọng tài cất cao giọng nói : "Vậy thì tốt, ta tuyên bố năm nay Ma Vương tranh bá thi đấu chính thức rồi —— "

"Chờ một chút, ta tới khiêu chiến hắn!"

Bỗng nhiên, một tiếng thanh âm nam tử từ dưới đài vang lên, một bóng người cấp tốc vọt lên lôi đài.

Trong lúc nhất thời, bốn phía khán đài tất cả người xem vô số đôi mắt tất cả đều đồng loạt nhìn hướng phía dưới võ đài trung ương.

Chỉ gặp tên kia nhảy lên lôi đài nam tử, thân cao hai mét, mặt mũi tràn đầy dữ tợn, dáng người cường tráng vô cùng, đứng trên lôi đài giống như nhất tôn hình người Tank đứng ở đó. Cái kia hình thể so với Ma Vương Crofton cũng không thua bao nhiêu, thậm chí càng lớn hơn một vòng nhỏ, vền vền cái kia trọng lượng thể trọng, suy nghĩ đều có thể đem người ép gần chết.

"Tốt, chờ nửa ngày, rốt cục có người phía trên tới khiêu chiến! Dám khiêu chiến Ma Vương Crofton, tuyệt đối can đảm lắm. Ta cảm giác vị nhân huynh này cũng không đơn giản, vền vền nhìn cái này thể trạng, cũng làm người ta không dám coi thường! Cái này có lẽ có thể là một vị ẩn tàng cao thủ, thật chờ mong hắn cùng Crofton quyết đấu!" Cái kia trọng tài giọng the the nói, rồi sau đó cầm trong tay Microphone đưa cho tráng hán kia, "Hiện tại cho mời người khiêu chiến làm cái đơn giản tự giới thiệu đi!"

"Mọi người tốt, ta gọi Matthew · Tours tự, ta học qua Thái Quyền, học qua Không Thủ Đạo, học qua Taekwondo, cũng luyện qua tán thủ, cái này mấy môn kỹ xảo cận chiến ta tất cả đều có thể thông hiểu đạo lý. Đương nhiên, nếu nói đánh thắng Ma Vương Crofton, nói thật, ta không nhiều lắm nắm chắc. Có điều nếu là ở trên tay hắn chống đỡ cái mười mấy hiệp, ta vẫn là có hoàn toàn chắc chắn, cái này một triệu đô la mỹ ta là kiếm lời định!" Matthew · Tours tự thanh âm to vô cùng, cầm Microphone hô.

"Đánh!" "Khiêu chiến!" "Khiêu chiến!"

"Mau đánh!" "Nhanh lên đánh!"

Đám người bầu không khí đất đỏ vô cùng, gào thét, kêu gào, phát tiết giấu ở nội tâm điên cuồng cùng bạo lệ.

"Ha-Ha, thật không nghĩ tới, chúng ta người khiêu chiến Matthew · Tours tự tiên sinh còn thật khiêm nhường, ở đây, ta chúc hắn có thể kỳ khai đắc thắng, thắng được cái kia một triệu đô la mỹ! Hiện tại ta tuyên bố trận đấu chính thức bắt đầu!" Cái kia trọng tài tiếng la sau, cấp tốc lui xuống lôi đài.

Trên lôi đài cái kia Ma Vương Crofton cùng Matthew · Tours tự chính một trái một phải phân lập hai bên, giằng co lấy.

Theo cái kia trọng tài tuyên bố bắt đầu, song phương tất cả đều động, mỗi người xông đi lên, hai người vọt tới trước tốc độ cơ bản không sai biệt lắm.

"Cái này Ma Vương Crofton nhìn qua cảm thấy cũng không có cái gì không nổi, thể trạng còn không có ta đại đây. Ngày hôm nay có lẽ chính là ta Matthew · Tours tư đánh bại Ma Vương Crofton, dương danh lập vạn thời khắc!" Matthew · Tours tư thần tình kích động hưng phấn vô cùng, nâng lên quyền đầu chỉ hướng Crofton mặt cũng là một quyền làm qua đi, quyền phong vũ vũ, lực lượng kia tuyệt đối uy mãnh vô cùng.

Nhưng mà, đúng lúc này, một trận chân gió gào thét mà qua.

Chỉ gặp Ma Vương Crofton ánh mắt hung tàn mà khinh miệt, đui phải sau phát mà tới trước, tấn mãnh vô cùng.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn, con ngựa kia sửa chữa · Tours tư quyền đầu còn chưa oanh đến Crofton trên thân, Crofton đui phải cũng đã đập ầm ầm tại Matthew · Tours tư trên ót.

"Oanh!" "Phù phù!"

Chỉ gặp Matthew · Tours tư mí mắt trắng dã, miệng sùi bọt mép, cái kia giống như cột điện thân thể bị đá ngã xuống, hung hăng rơi đập trên lôi đài, kích thích một mảnh tro bụi.

Một chiêu bại địch! Toàn bộ giao đấu trắng hoàn toàn yên tĩnh, ngay sau đó, không bao lâu bốn phía đám người liền bộc phát ra một trận cực kỳ vang dội thét lên tiếng hò hét.

"Crofton!" "Crofton!" "Crofton!"

"Quá mạnh!"

"Không hổ là Ma Vương Crofton, thật sự là sùng bái chết người!"

"Crofton!" "Vô địch Ma Vương Crofton!"

Đám người ồn ào vô cùng, thét chói tai vang lên.

"Trời ạ, chúng ta Ma Vương Crofton thật sự là quá mạnh. Ta hoàn toàn không nghĩ tới như vậy cường tráng Matthew · Tours tư, thể mà không phải Crofton một chân chi địch." Cái kia trọng tài sợ hãi than nói.

Bốn phía người xem hoàn toàn sôi trào.

"Frankie tiên sinh, người nói nếu như ta cùng Crofton quyết đấu, ta thắng tỷ lệ lớn bao nhiêu!" Diệp Tinh đột nhiên hỏi.

"Ách, Diệp Tinh tiên sinh, người đang nói đùa chứ?" Frankie không khỏi sững sờ sững sờ.

"Ha ha!" Diệp Tinh hơi cười cợt, đứng dậy chuẩn bị rời đi chỗ ngồi.

"Diệp Tinh, người làm gì đi nha?" Một bên khác Alice nghi ngờ nói.

"Không có cái gì, hôm nay tâm tình không vui, vừa vặn có cái nơi trút giận, ta chuẩn bị hả giận!" Diệp Tinh nói tiếng sau, trực tiếp rời đi chỗ ngồi, chỉ hướng lối đi nhỏ đi đến.

"Diệp Tinh lời này ý gì?" Alice đôi mắt đẹp nghi hoặc, quay đầu nhìn về Frankie nói: "Frankie tiên sinh, hai người các người vừa rồi nói thầm cái gì?"

"Không có cái gì, Diệp Tinh tiên sinh vừa rồi nhất định là nói đùa." Frankie đang nói, bỗng nhiên hai mắt trừng trừng, "Trời ạ, Diệp Tinh tiên sinh hần thì là làm gì? Hần điên sao?"

Alice không khỏi theo Frankie ánh mắt phương hướng hướng phía dưới nhìn lại, nhất thời sắc mặt đại biến, đôi mắt đẹp vô cùng nóng nảy, "Diệp Tinh, người làm gì, mau trở lại a!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.



# Chương 141: : Diệp Tinh khiêu chiến

:

Một vòng lại một vòng khán đài, đám người âm ỉ náo nhiệt, cuồng nhiệt vô cùng la lên ——

"Crofton!" "Crofton!" "Xé nát hết thầy đối thủ đi!"

"Ta vô địch Đại Ma Vương!"

"Crofton!" "Crofton!" "Crofton "

Tại giữa lôi đài, Ma Vương Crofton một mặt ngạo nghễ, ngắm nhìn bốn phía, uy phong凛冽.

Còn về đại khối đầu Matthew đã bị nhân viên y tế theo trên lôi đài khiêng đi.

"Ta vô địch Đại Ma Vương Crofton một chân đánh bại đối thủ, tiếp xuống còn có ai dám đi lên khiêu chiến!" Cái kia trọng tài âm thanh hô : "10, chín —— "

"Ta tới đi!"

Một đạo trong sáng thanh âm bỗng nhiên vang lên, thanh âm rất nhẹ, mà ở cái này âm ỉ bốn phía, rơi tại trong tai mọi người nhưng lại vô cùng rõ ràng.

Toàn bộ giao đấu tràng tất cả mọi người không khỏi tò mò hướng phía dưới nhìn lại.

Chỉ gặp một tên mặt đen da vàng phía Đông thanh niên không vội không chậm đi lên lôi đài. Thanh niên này thân cao 1m75 hai bên, khuôn mặt tuấn lãng, hai mắt bình tĩnh vô cùng, nhìn không ra sự vui đau buồn.

"Úc, ta thiên a, thượng đế, ta không nhìn lầm đi. Vị thanh niên này tiểu hỏa tử hán muốn khiêu chiến Crofton?" Cái kia trọng tài một mặt giật mình.

"Ha ha ha! Ta không nghe lầm chứ!"

"Cái gì? Tiểu tử này nhất định là điên!"

"Hán không muốn sống?"

"Mất mạng cũng không còn về, bất quá trọng thương nằm trên giường mấy tháng đoán chừng là miễn không! Rơi người tàn phế cũng là có khả năng."

"Cái kia Đông Phương tiểu tử mới 1m75 đi, hình thể còn không có ta cường tráng, hán lại để cho khiêu chiến Crofton?"

"Ha-Ha, tốt khôi hài, thì cái kia thấp bé kích cỡ, suy nghĩ Crofton chỉ cần một chân là có thể đem hán đá bay đi!"

"Chỗ nào cần một chân! Bill người đánh giá quá cao tiểu tử kia đi!"

"Vừa rồi con ngựa kia sửa chữa · Tours tư như vậy đại khối đầu đều bị một chân gạt ngã, đối phó cái này Đông Phương tiểu tử, ta nhìn nửa chân liền đầy đủ!"

"Hắc hắc, cũng đúng, nói không chừng còn không có đánh tới trên người hán, tiểu tử kia thì chính mình trước hoảng sợ nước tiểu!"

Bốn phía đám người truyền đến từng đợt cười vang.

Trên lôi đài, Diệp Tinh cùng Crofton một trái một phải, phân lập hai bên. Diệp Tinh thân cao 1m75, thể trọng 130~140 hai bên, cái này hình thể tại người bình thường bên trong đã coi như là rất lợi hại tiêu chuẩn, chỉ ít cũng có thể theo ' cao to lực lưỡng ' cái từ ngữ này hơi chấm điểm một bên.

Nhưng mà, lôi đài một bên khác, Ma Vương Crofton thân cao hai mét ra mặt, thể trọng hai trăm cân trở lên, lưng hùm vai gấu, cánh tay kia chừng đùi người phẩm chất, bắp thịt cả người chầm kết, sát khí kinh người.

"Vị này tiểu hỏa tử, ngươi khẳng định muốn khiêu chiến Ma Vương Crofton sao?" Cái kia trọng tài theo Diệp Tinh hỏi, ánh mắt bên trong trào phúng không che giấu chút nào.

"Đúng!" Diệp Tinh ánh mắt bình tĩnh, gật gật đầu.

"Lực lượng cách xa chênh lệch lớn như vậy rồi, ngươi tại sao muốn khiêu chiến Ma Vương Crofton đâu?" Cái kia trọng tài cầm trong tay Microphone đưa cho Diệp Tinh, nói : "Trước làm tự giới thiệu đi!"

Diệp Tinh lúc này tiếp nhận trọng tài trong tay Microphone ——

"Mọi người tốt! Ta đến từ Trung Quốc, tên của ta ta liền không nói. Sở dĩ lên lời dài, cũng không phải là vì Ma Vương xưng hào, cũng không phải tại sao danh khí. Chỉ là đơn thuần tâm tình khó chịu, muốn đánh người mà thôi, không có khác ý tứ, ha ha!"

Diệp Tinh vừa dứt lời, toàn bộ giao đầu trắng lập tức yên tĩnh. Ngay sau đó lại là một trận cười vang.

Cái kia trọng tài cổ nén trên mặt ý cười, nhìn ra được hấn kìm nén đến rất lợi hại vất vả, cầm trong tay Microphone đưa cho Diệp Tinh, "Tiểu hỏa tử, tuy nhiên ta không biết ngươi từ đâu tới như thế cường đại tự tin. Bất quá ta vẫn là muốn hỏi một chút ngươi, xin hỏi ngươi học qua tấn thủ sao?"

"Không có!" Diệp Tinh lắc đầu chỉ tiết đáp.

"Cái kia học qua Thái Quyền sao?"

"Không có!"

"Taekwondo, Không Thủ Đạo, Tiết Quyền Đạo tổng học qua một dạng a?"

"Một dạng đều không có, ta thì ba bốn tháng trước luyện qua một điểm võ thuật đi!" Diệp Tinh nói.

"Ha ha ha, chết cười ta, thật có lỗi, ta thực sự nhìn không được. Ta thượng đế a, ngươi đây là tại ngại chính mình mệnh lớn lên nha." Cái kia trọng tài nói : "Tốt, ta không quấy rầy các ngươi, trận đấu bắt đầu!"

Theo trận đấu bắt đầu, mọi người ánh mắt nhất thời tất cả đều tập trung trên lời dài, chăm chú nhìn trên lời dài, sắp chém giết hai người.

"Diệp Tinh, ngươi điên, ngươi mau xuống đây a. Đến cùng thế nào chuyện! Tại sao bỗng nhiên muốn khiêu chiến Ma Vương Crofton. Ngươi một cái nhả nhân người, thế nào có thể có thể đánh được Crofton, coi như không chết cũng phải trọng thương, ngươi nhanh lên xuống tới a!" Alice chạy đến phía dưới lời dài, muốn xông lên lời dài, lại bị mấy công việc nhân viên chăm chú ngăn lại. Nhất thời thần sắc vô cùng nóng nảy, vội vàng chỉ hướng trên lời dài Diệp Tinh hô.

"Alice, ngươi chạy tới nơi này thêm cái gì loạn. Nhanh đi về, thật tốt thường thức nhìn xem ta là như thế nào đánh người. Rất nhanh, đánh xong người, ta tâm tình liền tốt." Diệp Tinh khẽ cười nói.

"Tiểu tử, ngươi so với ta còn cuồng vọng a! Ta quyết định muốn gõ nát ngươi ba năm căn xương sườn, để ngươi ngoan ngoãn đến nằm tại trên giường bệnh!" Ma Vương Crofton tiếng hét lớn, hướng thẳng đến đối diện Diệp Tinh xông đi lên.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 142: : Bình Sa Lạc Nhận thức

:

Hơi có biên độ nhỏ sửa đổi! Không ảnh hưởng sau tục duyệt.

"Phiền nhất như ngươi loại này Đồng Á người, ngươi quá yếu ớt, ta quyết định đưa ngươi một chân theo trên lời dài đá bay đi xuống! Dùng ta sức mạnh lớn nhất, ngươi đoán ngươi biết bay bao xa! Có khả năng sẽ chết nha!" Crofton hai mắt lộ ra hung tàn ánh mắt, cười gằn chỉ hướng Diệp Tinh xông đi lên. Cái kia cường tráng thân thể giống như một cỗ mạnh mẽ đâm tới Tank, triển ép mà đến.

Bốn phía trên khán đài mọi người tốp năm tốp ba vừa nhìn trận đấu, một bên đàm luận.

"Tur Mạt Khắc, trận đấu này đánh cược bắt đầu phiên giao dịch không!"

"Đã sớm bắt đầu phiên giao dịch, nghe nói có cái kẻ ngu ép 2 triệu đô la mỹ, đánh bạc thanh niên kia tiểu tử thắng!"

"Thật giả, ngài nhét á, ngươi sẽ không nghe lầm a?"

"Thế nào khả năng nghe lầm, việc này đã truyền ra! Chắc chắn 100% sự tình! Dù sao tỉ lệ đặt cược chênh lệch quá lớn, luôn có một phần nhỏ người hội bất chấp nguy hiểm, có điều 2 triệu đô la mỹ cũng dám đề xuống, thật không biết là gan lớn đâu, vẫn là ngại tiền mình nhiều!"

"Là ai vậy, như thế thô hào, 2 triệu đô la mỹ nếu như cuộc thắng, đây chẳng phải là kiếm lời lật trời sao!"

"Ha-Ha, Tư Mạt Khắc, ngươi thật hài hước!"

"A Nhược đứơc, lần tranh tài này đánh cuộc ngươi ép không có?"

"Ép, ép 200 ngàn đô la mỹ đâu!"

"Ngươi ngươi được đẩy, ngươi đây là toàn bộ phòng thân đều đánh cuộc a? Coi chừng thua mất hết vốn liếng!"

"Thế nào có thể sẽ thua! Tuyệt đối không thể lại thua!"

"Ngươi ép người nào thắng?"

"Đây còn phải nói, đương nhiên là Ma Vương Crofton! Ngươi thì sao?"

"Ta cũng ép 100 ngàn đô la mỹ đánh bạc Crofton thắng, có điều tại cái kia Đông Phương tiểu tử trên thân, ta cũng ép 1000 nguyên đô la mỹ!"

"Ngươi ngốc a, trận đấu này khẳng định là Crofton thắng, cái này không chút huyền niệm!"

"Ngươi hiểu cái gì, cái này gà trống trứng không đẻ tại cùng một cái trong giỏ xách. Ngươi biết bọn họ tỉ lệ đặt cược chênh lệch lớn bao nhiêu sao! Ép Crofton thắng quá nhiều người, có nhiều còn hơn là bị thiếu, coi như thắng, cũng căn bản không được chia mấy đồng tiền. Trái lại, nếu như ép cái kia Đông Phương tiểu tử thắng, ta cái kia 1000 nguyên đô la mỹ có thể trực tiếp lật cái mười mấy gấp hai mươi lần đây. Một bên thua 100 ngàn đô la mỹ, một bên thắng 10, 20 ngàn đô la mỹ, chỉ ít cũng có thể về điểm vốn."

"Vậy ngươi làm gì không nhiều ép điểm, mới 1000 nguyên đô la mỹ! Nếu như ép cái 10 ngàn đô la mỹ, thắng chẳng phải là phát tài!"

"Hắc hắc, cái này Cao Hồi Báo cũng cao phong hiểm nha, 10 ngàn đô la mỹ thua ta sẽ thịt đau, còn về 1000 nguyên đô la mỹ thua thì thua chứ sao. Chủ yếu là cái kia 100 ngàn đô la mỹ, dù sao trận đấu này Crofton thắng tỷ lệ ít nhất là 99% —— "

"Úc, ta thiên a, mau nhìn, phát sinh cái gì sự tình!"

Đám người bỗng nhiên một trận rối loạn ồn ào, vô số đôi mắt đồng loạt nhìn về phía võ đài trung ương.

Trên lôi đài chính phát sinh thật không thể tin một màn, chỉ gặp cái kia phía Đông Thanh niên đứng chấp tay hơi hơi một cái nghiêng người, động tác tiêu sái vô cùng, dễ như trở bàn tay tránh đi Ma Vương Crofton cái kia tấn mãnh vô cùng một chân, mà chân sau tiếp theo động, chân phải chỉ hướng Crofton gót chân nhẹ nhàng quét qua.

Sau một khắc ——

"Phù phù!"

Ma Vương Crofton cái kia không lồ khối ngô thân thể nhất thời chỉ hướng phía trước nghiêng, một cái hoàn mỹ cái rắm - cổ hướng lên trời, Bình Sa Lạc Nhạn thức, trắng lệ ngã nhào xuống đất lên, xuống ba nặng nề mà đập trên lôi đài. Bởi vì thể trọng quá nặng, lôi đài đều đi theo hơi hơi rung động dưới.

Theo lấy ma vương Crofton ngã xuống, toàn bộ giao đấu tràng trầm tĩnh vài giây đồng hồ, ngay sau đó phảng phất vỡ tổ, lập tức sôi trào.

"Trời ạ, ta thượng đế, ai có thể nói cho ta biết cuối cùng phát sinh cái gì sự tình! Vô địch Ma Vương Crofton thế nào có thể sẽ thua, hần thể mà ngã xuống, ta muốn đây tuyệt đối là cái ngoài ý muốn!" Cái kia trọng tài giờ Microphone, giọng the the nói.

Trên lôi đài, Crofton từ dưới đất bò dậy, vعن vعن té một cái, hần cơ bản không bị cái gì thương tổn. Có điều như thế nhiều người nhìn lấy, tại vạn chúng chú mục hạ, bị một cái thể trạng so với chính mình tiểu tâm vài vòng tiểu tử cho vấp một phát, đây tuyệt đối ném quá mất mặt.

"Tiểu tử, ta muốn đem ngươi xé nát rồi!" Crofton như một đầu nổi giận Man Ngưu, rống giận, chỉ hướng phía trước phóng đi, lại là một cái quét chân đá hướng Diệp Tinh trắn, động tác so với lần trước càng nhanh mạnh hơn, hiển nhiên đem hết toàn lực. Có thể đoán được, đầu nếu là trúng vào một cước này, không chết cũng phải não chấn động.

"Mau nhìn, Ma Vương Crofton đem hết toàn lực!"

"Ta đã nói rồi, Crofton thế nào có thể sẽ thua, hần vừa rồi nhất định là khinh địch!"

"Ngã xuống đơn thuần ngoài ý muốn."

"Ha-Ha, Ma Vương Crofton phẫn nộ, cái kia Đông Phương tiểu tử phải ngã nắm mốc!"

"Crofton tên hiệu ' Kim Cương Thối ', các ngươi nói tiểu tử kia trúng vào một chân, đầu có thể hay không muốn đưa hẩu một dạng bạo võ đi ra!"

"Quá kích thích!"

"Crofton!" "Crofton!" "Crofton!"

"Ta vô địch Ma Vương Crofton, đem đổi thủ xé —— "

"Tê!"

Quan sát lời đài trận đấu người xem trong đám trong nháy mắt vang lên từng đợt hít vào khí lạnh thanh âm, từng cái bị cả kính há to mồm, quai hàm đều rơi rơi một chỗ.

Chỉ gặp trên lời đài, cái kia vô địch Đại Ma Vương Crofton lần nữa trắng lệ bị vui đập giữa chợ, cũng giống như lần trước một dạng, cái rầm - cổ hướng lên trời, Bình Sa Lạc Nhận thức.

Bất quá lần này bởi vì dùng sức quá mạnh, trùng kích quá nhanh, ngã so với lần trước thâm hại hơn, miệng trực tiếp đập trên lời đài, hai cái răng cửa tại chỗ đập rơi, miệng đầy đều là máu tươi.

"Đa tạ!" Diệp Tinh chấp tay một cái, trong mắt có một tia đùa giỡn.

"A! Tiểu tử, ngươi cái này Đông Á chó, lão tử muốn đá bẽ đầu ngươi!" Crofton hai mắt sung huyết, trên trán nổi lên gân xanh, rống giận, lần nữa phóng tới Diệp Tinh, chuẩn bị tiếp tục dùng hãn bản hiệu tuyệt chiêu Kim Cương Thối đá hướng Diệp Tinh.

"Ngươi xác định còn cần chân đá ta? Không sợ lần nữa ngã xuống sao?" Diệp Tinh khoe miệng cong lên mỉm cười, thản nhiên nói.

Diệp Tinh vừa dứt lời, Crofton thân hình bỗng nhiên một hồi, giật mình tỉnh lại, bùng bít lấy nóng bỏng đầu đón cái cảm, ánh mắt ngưng trọng vô cùng nhìn lấy Diệp Tinh chân phải, hãn liên tiếp hai lần đều là bị Diệp Tinh chân phải cho trượt chân. Nếu là vên vẹn một lần, còn có thể nói là ngoài ý muốn, nhưng mà liên tiếp hai lần bị trượt chân, vậy liền tuyệt đối với không phải ngoài ý muốn như vậy đơn giản. Rất rõ ràng, thanh niên trước mắt tiểu tử khả năng thật có cái gì tuyệt chiêu.

"Tiểu tử này có lẽ sẽ chỉ công hạ nhân bản, ta chỉ cần đứng vững gót chân, dùng nắm đấm đập chết hãn. Hãn kích cỡ nhỏ, lực lượng tuyệt đối không có ta đại!" Crofton không hề là trà trộn Quyền Đoàn nhiều năm đỉnh cấp quyền thủ, hãn trong nháy mắt chế định công kích sách lược. Tại Quyền Đoàn bên trên, quyền thủ bình thường đều có mỗi người hơi yếu.

Crofton quan sát tỉ mỉ Diệp Tinh vài lần, đang tìm kiếm cái này Diệp Tinh sơ hở, rồi sau đó chỉ hướng Diệp Tinh từng bước ép sát mà đi.

"Uống!" Crofton hét lớn một tiếng, thăm dò tính chỉ hướng Diệp Tinh oanh ra một quyền.

Nhưng mà, Diệp Tinh lại động đều không động, phảng phất biết Crofton oanh ra là giả quyền.

Crofton ánh mắt cẩn thận, lại liên tiếp thăm dò mấy lần, rốt cục nhìn không được, vùng bao cát quyền đầu chỉ hướng Diệp Tinh mặt trực tiếp đập lên.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 143: : Súng ống đạn được tới tay

:

Đưa đến, cảm tạ người lại nổi sóng gió đi 10000 Qidian tiền, ta người này ăn nói vụng về 1888 Qidian tiền, lại nổi sóng gió đi 5888 Qidian tiền, Vân Long Thiên 130 Qidian tiền Q vừa hên Q phúc Q Q 100 Qidian tiền niềm vui thú tùy tâm 100 Qidian tiền, thế nào đều có a 100 Qidian tiền bạn đọc 1605 140 305 3098 9100 Qidian tiền, love dục baby 1100 Qidian tiền, bạn đọc 1209 130 72 6105 6 6100 Qidian tiền, Chu tự quân nhìn 100 Qidian tiền khen thưởng

"Thanh niên kia tiểu ca hảo lợi hại, các ngươi chú ý tới không, Ma Vương Crofton liền hãn gốc áo đều không đụng tới. "

"Cái kia có cái gì lợi hại, ngươi không nhìn hãn một mực đang trốn tránh à, chính diện chém giết hãn tuyệt đối với không phải Ma Vương Crofton đối thủ!"

"Thế nhưng là Crofton bị hãn ngã hai giao a!"

"Đó là ngoài ý muốn, người nhìn hai người hình thể, xong thành kém xa. Tiểu tử kia nếu như trúng vào một quyền —— "

"Thế nhưng là Crofton vẫn là bị hấn ngã hai giao a!"

" "

"Crofton không phải danh xưng ' Kim Cương Thối ' à, quét chân cũng là hấn ưu thế, hấn thế mà từ bỏ!"

"Người đàn a, Crofton quét qua chân, suy nghĩ liền bị trượt chân, hấn tuyệt chiêu đã phế, nơi nào còn dám dùng!"

"Cái kia Đông Phương tiểu ca quá tuần tú, cước bộ vừa di động tựa như nhàn nhã đi dạo một dạng, Ma Vương Crofton đều bị hấn đùa bỡn xoay quanh!"

"Crofton cái kia tên cơ bắp buồn nôn chết, vẫn là cái kia tiểu ca đẹp trai!"

"Thật tốt tiêu sái, quá tuần tú, ta muốn phản hấn!"

"Hấn gọi cái gì tên?"

"A a a, ta Tây Ny á quyết định muốn phản hấn, các người chờ cùng ta đoạt!"

"Đông Phương tiểu ca!" "Đông Phương tiểu ca!" "Đông Phương tiểu ca!"

"Tiểu ca có lên!" "Đánh bại Ma Vương!"

Ồn ào giao đấu giữa sân, dần dần vang lên từng đợt thanh thúy tiếng gọi âm ỉ, cơ bản đều là tóc vàng mắt xanh gái Tây, thanh âm không ngừng lớn mạnh, hưng phấn âm thanh, tiếng hét chói tai, thanh âm nữ nhân decibel cũng là cao, không bao lâu liền lần ất bên kia Crofton fan tiếng hò hét.

Trên lôi đài, Crofton đầu đầy mồ hôi, không ngừng thờ hồn hên, tiếp ngay cả công kích trên trăm quyền, sừng sột liền Diệp Tinh góc áo đều không đụng phải, mệt mỏi hấn thờ hồng hộc.

"Lớn lên như thể cường tráng, trong mắt ta cũng bắt quá là một cái cường tráng con khỉ mà thôi, mà ta thì là đến khi làm xiếc!" Diệp Tinh khoe miệng cong lên một tia cười lạnh.

"A, người cái này Đông Á chó, có gan chó né, lão tử một quyền đập chết người!" Ma Vương Crofton trán nổi gân xanh bắt chợt tới, rống giận, lần nữa vung cự quả đầm to đánh tới hướng Diệp Tinh.

Quyền phong vù vù, thanh thế dọa người.

"Cứng đối cứng đúng không , được, ta thành toàn người!" Diệp Tinh ánh mắt bình tĩnh, hững hờ nâng lên quyền đầu, nghênh tiếp Crofton quyền đầu.

"Ầm!" " " !"

Hai quyền chạm nhau, Crofton chỉ cảm thấy một cỗ to lớn cự lực thấu phát mà đến, nhất thời xương ngón tay đụng xương cổ tay, xương cổ tay đụng xương tay, xương tay đụng cẳng tay, trong lúc nhất thời chính cánh tay xương phảng phất vỡ vụn, truyền đến toàn tâm đau nhức. Crofton khuôn mặt vận vào thống khổ, cánh tay kia bắt lực rũ xuống.

"Người lực lượng người thế nào cũng như thế mạnh!" Crofton bụng bít lấy cánh tay phải tiếng kêu rên liên hồi, ánh mắt tràn ngập vẻ hoảng sợ.

"Biết ta tại sao muốn đẹp người sao, tiểu gia ta hôm nay tâm tình vốn là khó chịu, người há miệng ngậm miệng trái một câu Đông Á chó, phải một câu Đông Á chó, ta không dạy dỗ người đều không được!" Diệp Tinh nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra dây đặc răng trắng, "Tiếp xuống ta chuẩn bị dùng ta lực lượng mạnh nhất, đưa người một chân đạp xuống lôi đài, người đoán người biết bay bao xa? Có thể sẽ chết nha!"

Crofton cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh, sắc mặt tái nhợt vô cùng, không biết là đau nhức vẫn là bị hoảng sợ. Thân hình không ngừng lùi lại, ánh mắt tràn ngập vẻ hoảng sợ, chăm chú nhìn Diệp Tinh chân.

"Chớ khản trương, đùa giỡn với người! Ta sẽ không đem hết toàn lực, yên tâm đi, chỉ dùng một phần mười lực lượng!" Diệp Tinh khoe miệng cong lên mỉm cười, thân hình bỗng nhiên nhất động, tốc độ nhanh vô cùng, chỉ hướng Crofton đánh tới.

Crofton đồng tử co lại nhanh chóng, vội vàng muốn tránh khỏi đến, nhưng mà, tốc độ của hấn căn bản không như lá ngói sao.

"Ầm!"

Diệp Tinh một chân trực tiếp đá vào Ma Vương Crofton eo vị trí.

Sau một khắc, chỉ gặp Ma Vương Crofton thân thể như gương cung, eo vị trí trực tiếp lõm đi vào, cả người kêu thảm giống như phá bao tải bay ngược mà ra.

"Oanh!"

Thân hình khổng lồ trực tiếp bị đá bay ra lõi đài, nặng nề mà nện rơi trên mặt đất, kích thích một mảnh bụi đất.

"Ngọa tào, quá mạnh!"

"Trời ạ, Ma Vương Crofton thế mà thật thua!"

"Ha ha ha, phát, phát, lão tử phát tài. Ta ép 50 ngàn đô la mỹ đánh bạc thanh niên kia tiểu tử thắng, phát tài, cái này phát tài, ha ha ha!"

"Cái này cái này quá ngu bức! Lực lượng này được nhiều khủng bố a!"

Đám người lập tức sôi trào, tiếng người huyên náo, ồn ào vô cùng, nhìn về phía lõi đài đạo nhân ảnh kia ánh mắt, tràn ngập cực độ vẻ sùng bái.

Diệp Tinh đi xuống lõi đài, nhìn thấy Alice cùng Frankie đều ở nơi đó.

Gái Tây Alice cái kia xinh đẹp mắt xanh chữ tràn đầy chán kinh chi sắc, chính đàn độn mà nhìn xem Diệp Tinh.

"Nguyên lai Vũ Cường tiên sinh nói là thật, Diệp Tinh tiên sinh cái này vũ lực giá trị quả thực ——" Frankie thần sắc kích động vô cùng, "Diệp Tinh tiên sinh, ta có thể hay không bái người làm thầy, học tập thần bí cổ lão Trung Quốc công phu?"

"Ta không thu đồ đệ, người muốn học công phu trực tiếp theo Vũ Cường học là được. Đúng, trận đấu này đánh cược ta cần phải có thắng hơn 10 triệu đô la mỹ đi, ta phải đi xem một chút!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, theo Frankie nói: "Frankie, trời sáng ta muốn hàng, số lượng cho ta gia tăng gấp ba!"

Rời đi Địa Hạ Quyền Tràng thời điểm, Diệp Tinh trong thẻ đã nhiều hơn 50 triệu đô la mỹ, có khi kiếm tiền cũng là như thế dễ như trở bàn tay. Tại muốn khiêu chiến Crofton trước đó, Diệp Tinh trực tiếp đem chính mình chỗ tích lũy đại khái 2 triệu đô la mỹ, tất cả đều dễ lên. Dù sao chắc thắng tiền, không kiếm lời ngu sao mà không kiếm lời. Nguyên bản Diệp Tinh mua xong súng ống đạn dược sau, vốn cho là mình túi tiền lại muốn làm xệch, bây giờ cường quyền hơn 50 triệu đô la mỹ, tư vị kia đừng đề cập có bao nhiêu thoải mái. USD đổi thành NDT, trực tiếp cũng là giá trị con người đếm ức ức vạn phú ông. Khó trách như vậy nhiều người hội trăm mê ở đánh bạc, thành công, đây quả thực là một đêm chột giàu.

Ngày thứ hai, Diệp Tinh theo Frankie nơi đó mua đi số lớn súng ống bom chớ súng ống đạn dược, tìm ẩn nấp địa phương, tướng quân lửa tất cả đều đề vào trong túi càn khôn sau, đêm đó liền ngồi đi máy bay rời đi New York.

Bầu trời đêm sao lốm đốm đầy trời, phi cơ xuyên qua trên tầng mây, ngoài cửa sổ một mảnh đen tối. Đi qua hai hơn mười giờ phi hành, phi cơ do Mỹ Quốc New York thành công đến Trung Quốc Phúc Thị Thường Nhạc phi trường quốc tế.

Xuống phi cơ, Diệp Tinh trực tiếp mở ra Porsche 911 rời đi phi trường, chỉ hướng Phúc Thị phương hướng mà đi.

Từ Thường Nhạc phi trường quốc tế đến Phúc Thị khu vực thành thị, vền vền chừng ba mươi phút liền đến Phúc Thị khu vực thành thị.

"Tính toán, qua một thời gian ngắn lại đến nhìn Tiểu Nhị Hắc, hiện tại chính sự quan trọng! Cũng không biết Lôi Tâm Xuân Mộc tích súc sinh dục thành thực không có! Đến lập tức chạy trở về nhìn xem!" Diệp Tinh nhìn mắt trống núi phương hướng, hơi chân chờ lắc đầu, lúc này thay đổi phương hướng, theo La Huyện bay đi.

Đến La Huyện, đi vòng Bích Lâm Thôn. Tổng cộng đi qua hơn một giờ đường xe, Diệp Tinh rốt cục trở lại Bích Lâm Thôn tổ trạch bên trong.

Tổ trạch trong giếng cổ, Diệp Tinh mở ra bên trong một cái túi càn khôn, đem màu tím ánh sáng truyền tống môn phóng xuất ra.

Nhất thời trong giếng cổ, khí vụ lượn lờ, màu tím mật mờ.

"Bây giờ súng ống đạn dược tới tay, nhìn tiểu gia ta không đem đám kia vương bát đản nỏ thượng thiên không thể!" Diệp Tinh trong mắt hung quang thoáng hiện, trực tiếp bước vào màu tím ánh sáng truyền tống môn bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 144: : Làm bạn gái của ta có được hay không

:

Bước vào màu tím ánh sáng truyền tổng môn, trước mắt trảng cảnh biển ảo, Diệp Tinh xuất hiện tại võ lâm đại lục Bạch Vân Sơn trong sơn động.

Đem màu tím ánh sáng truyền tổng môn thu lại, lúc này dọc theo sơn động thông đạo theo phòng luyện công đi đến.

Lúc này Diệp phủ vô cùng yên tĩnh, Kiều thẩm cùng Xảo nhi nha đầu kia đều không tại trong phủ đệ. Sớm tại vài ngày trước, Diệp Tinh liền đã để các nàng hộ tổng Mã Phong Hồng Hải bốn người đi Thanh Hà trấn tránh đầu sóng ngọn gió.

Yên tĩnh Diệp phủ, gió thổi lá cây, cây hòe lá rụng nhao nhao, lá rụng cửa hàng đầy sân bên trong.

Yêu thú Tật Phong Báo chính phủ phục tại bên cửa, thay Diệp Tinh thủ vệ Diệp phủ. Có cấp tám Yêu thú Tật Phong Báo Thủ gia, mấy ngày nay thật đúng là không có cái gì võ giả chạy đến Diệp phủ tao - nhiễu. Đầu tiên võ đạo bát trọng cảnh phía dưới võ giả chạy đến Diệp phủ quấy rối, cái kia là muốn chết. Bát trọng cảnh trở lên tu vi võ giả suy nghĩ thời khắc đều đang ngó chừng Lôi Tâm Xuân Mộc, nào có ở không rời đi.

"Suu!" Bên cửa Tật Phong Báo nhìn thấy chủ nhân Diệp Tinh xuất hiện, nhất thời vui sướng vô cùng, tàn ảnh lóe lên, đã đi tới Diệp Tinh bên cạnh.

"Tật Phong, đi, đi Tiên Tuyền sơn trang!"

Diệp Tinh ngồi cười tại Tật Phong Báo sau lưng, vỗ vỗ Tật Phong Báo đầu nói.

Tật Phong Báo gật gật đầu, bốn vó thực sự động, chỉ hướng Tiên Tuyền sơn trang bay đi.

Trước khi đến Tiên Tuyền sơn trang trên đường, Diệp Tinh vẫn như cũ có thể nhìn thấy rất nhiều võ giả hoặc là eo mang kiếm, hoặc là trên vai mang theo đại đao lục tục ngo ngoe chỉ hướng trên núi đại cây dong mà đi.

Bạch Vân Sơn cây xanh rậm rạp, phong cảnh tú lệ. Riêng là Tiên Tuyền sơn trang suối chảy thác tuôn, chim hót hoa nở, nhất là thanh u hợp lòng người.

Giờ phút này, Tiên Tuyền sơn trang cửa chính, đang có lấy hai người. Bên trong một cái là một vị tóc bạc mặt hồng hào lão giả, lão giả trong tay chính mang theo một cái hộp quà tặng, thái độ cung kính vô cùng. Một cái khác thì là một cái quần màu lục tiểu nha hoàn, thỉnh thoảng chính là Tiểu Xuân Ngừ.

"Không có ý tứ, tiểu thư nhà ta đang lúc bế quan tu luyện, không tiện gặp khách, xin hãy tha lỗi!" Tiểu Xuân Ngừ theo lão giả kia nói ra.

"Há, dạng này a. Vậy lão hủ sẽ không quấy rầy. Có điều lễ này phẩm là ta một điểm tâm ý, hi vọng tiểu cô nương có thể thay ta chuyển giao cho Thiên Tuyệt Thánh Nữ!" Lão giả kia nói trực tiếp cầm trong tay lễ vật đưa cho Tiểu Xuân Ngừ.

"Không được, lễ vật này không thể nhận, chúng ta theo lão tiên sinh không thân chẳng quen. Tiểu thư nhà ta biết hội trách cứ ta, còn mời lão tiên sinh không nên làm khó ta!" Tiểu Xuân Ngừ vội vàng từ chối nói.

"Lễ vật này chỉ là lão hủ một điểm tâm ý, Thiên Tuyệt Thánh Nữ đến ta Xích Dương Châu, đây là lão hủ vinh hạnh lớn lao, nếu không có điểm bày tỏ, sẽ bị võ lâm đồng đạo trò cười. Còn mời tiểu cô nương thay chuyển giao, lão hủ xin cáo từ trước!" Lão giả kia đem lễ vật kín đáo đưa cho Tiểu Xuân Ngừ sau, vội vàng mở ra khinh công, bay lên không trung vọt lên, giẫm lên từng mảnh lá cây, cấp tốc biến mất tại Tiên Tuyền cửa sơn trang.

Lúc này, Diệp Tinh ngồi cười Tật Phong Báo cũng vừa tốt đi vào Tiên Tuyền sơn trang.

"Tiểu Xuân Ngừ, làm gì đâu, sầu mi khổ kiếm!" Diệp Tinh cười nói.

"Tức chết ta, những người nào chiếm võ công cao hơn ta, đem lễ vật ném đến ta cái này chạy." Tiểu Xuân Ngừ buồn bực chu cái miệng nhỏ nhắn, mắt to chữ n hình về phía Diệp Tinh, "Thối lưu manh, người hai ngày này chạy đi đâu, thế nào cũng không thấy người!"

"Ha-Ha, nhớ lại ta đúng không!"

"Làm gì có. Ta chỉ là muốn xem tivi, người cái này tên lừa đảo, rõ ràng nói tốt để ta xem xong Thần Điều Hiệp Lữ », người người lại chạy mất tăm." Tiểu Xuân Ngừ thờ phỉ phò nhìn lấy Diệp Tinh.

"Ha-Ha, người tiểu nha đầu này, thật đúng là thành truyền hình mê!" Diệp Tinh có chút buồn cười mà nhìn xem Tiểu Xuân Ngừ, lúc này theo trong túi áo lấy điện thoại di động ra đưa cho nàng. "Ày, cho người, ta điện thoại di động cho người mượn trước nhìn hai tập hợp!"

"Hi hi, quá được rồi!" Tiểu Xuân Ngừ nhất thời mừng rỡ tiếp nhận Diệp Tinh điện thoại di động.

"Mộng Tuyệt cô nương ở bên trong à, mang ta đi tìm nàng đi!" Diệp Tinh nói.

"Ta phải thủ tại chỗ này, không thể mang rời khỏi mở. Tiểu thư nhà ta thì trong hồ đình, chính người đi vào tìm đi!" Tiểu Xuân Ngừ vừa nói, tay nhỏ đã vừa bắt đầu vẽ động màn hình điện thoại di động, say sưa ngon lành xem giây ra dòng điện xem tới.

"Nha đầu này" Diệp Tinh trợn mắt trừng một cái, bắt đầu đi lác đầu, lúc này chỉ hướng hậu viện trong hồ đình phương hướng mà đi.

Tiên Tuyền sơn trang phi thường lớn, khúc kính tĩnh mịch, Diệp Tinh đi nhiều lần, vẫn là cảm giác có chút quái.

Đá cuội trải thành đường nhỏ, hai bên vườn hoa khắp nơi, đủ mọi màu sắc bông hoa tranh nhau cạnh tranh thả, bướm翩翩 bay, trong không khí tản ra nhàn nhạt hương hoa.

Giờ phút này, Tiên Tuyền sơn trang hậu viện, trong hồ đình,

Suối chảy thác tuôn, thác nước như một đầu dải lụa màu bạc từ trên núi rủ xuống, trên mặt hồ bọt nước vẩy ra, gợn sóng từng vòng từng vòng nhộn nhạo lên.

Trong hồ trong đình, sắp xếp một tịch bạch ngọc cổ cầm, cổ cầm bên cạnh một cái áo tuyết nữ tử cùng một cái váy đỏ nữ hài xinh đẹp mà đứng, nhìn qua vách đá thác nước.

"Tiểu Ngôn, ngày hôm nay đây là thứ mấy cái tới bái phỏng?" Áo tuyết nữ tử mắt như thu thủy, nhìn qua suối chảy thác tuôn, môi son khẽ mở nói.

"Đã là cái thứ sáu, ngày hôm nay vị này hẳn là Xích Dương Châu tri châu đại nhân. Tiểu thư thân phận chúng ta đã truyền đến, Tiên Tuyền sơn trang chỉ sợ không thể ở lâu!" Váy đỏ cô bé nói.

"Ừm!" Áo tuyết nữ tử Liễu Mi hơi hơi nhăn lại, gật gật đầu, trầm ngâm nói : "Lần này nghỉ phép, chúng ta tại Tiên Tuyền sơn trang cũng ngốc hơn mấy tháng, tại kéo dài thêm, trong cung chỉ sợ cũng phải phải người đến!"

"A, tiểu thư mau nhìn, thối lưu manh thế nào đến!" Váy đỏ nữ hài chỉ chỉ đối diện đường mòn nói.

Diệp Tinh đi qua tiểu nữ khác đồng hồ đi bộ, rốt cục nhìn thấy đối diện trong hồ đình, lúc này thi triển khinh công Phong Ảnh Bộ », bước nhanh chỉ hướng trong hồ đình gấp rút chạy tới.

"Mộng Tuyết cô nương, Hạ nha đầu, mấy cái nói không thấy, nhớ lại ta không!" Diệp Tinh bước nhanh đi vào trong hồ đình.

"Bớt dè miệng, ai sẽ nghĩ ngươi đây." Hạ nha đầu khẽ nói.

Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp nhìn về phía Diệp Tinh, "Diệp Tinh, ngươi hùng hùng hổ hổ, chẳng lẽ có cái gì việc gấp?"

"Hắc hắc, bị ngươi nhìn ra, thật là có chút chuyện muốn phiền phức Mộng Tuyết ngươi." Diệp Tinh cười cười, trầm giọng nói : "Mộng Tuyết ngươi kiến thức rộng rãi, cần phải có từng thấy Lôi Tâm Xuân Mộc đi, có thể hay không giúp ta họa một trương Lôi Tâm Xuân Mộc muốn!"

"Lôi Tâm Xuân Mộc?" Đạm Thai Mộng Tuyết Liễu Mi hơi nhíu lại, "Diệp Tinh ngươi chẳng lẽ muốn tranh đoạt Lôi Tâm Xuân Mộc? Cái này quá nguy hiểm!"

"Muốn đi đâu, như vậy nhiều cường giả tranh đoạt Lôi Tâm Xuân Mộc, ta một cái võ đạo tam trọng cảnh nhỏ võ giả, có cái kia tâm cũng không có can đảm đó nha." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, nói : "Ta chỉ là trong lòng rất ngạc nhiên, Lôi Tâm Xuân Mộc hình dáng như thế nào, muốn cho Mộng Tuyết ngươi giúp ta họa tám bản đồ, được thêm kiến thức!" Diệp Tinh nói lão, sở dĩ muốn Lôi Tâm Xuân Mộc đồ họa, là bởi vì diệp vừa chuẩn bị làm mấy cái Lôi Tâm Xuân Mộc giả mạo mô hình, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

"Đúng như này?"

"Khẳng định, một trương đồ giấy mà thôi, đi với ta không đi cướp đoạt Lôi Tâm Xuân Mộc lại không quan hệ. Thuần túy muốn kiến thức phía dưới mà thôi!"

"Vậy được rồi, ngươi đi theo ta!" Đạm Thai Mộng Tuyết lúc này mang theo Diệp Tinh đi vào trong thư phòng.

Đem một trương giấy vẽ cửa hàng trên bàn, bắt đầu chấp bút vẽ tranh.

Trong thư phòng, treo trên vách tường rất nhiều tranh sơn thủy, Yêu thú họa, kỹ xảo hội họa tinh mỹ tinh tế tỉ mỉ, đều là Đạm Thai Mộng Tuyết vẽ.

Giờ phút này, Đạm Thai Mộng Tuyết chính hết sức chuyên chú vì Diệp Tinh họa Lôi Tâm Xuân Mộc đồ họa. Lụa mỏng che mặt, mắt như thu thủy, làm tay cầm bút lông huy động ở giữa, phiêu dật mà tự nhiên, quanh thân lộ ra một cổ biến ảo khôn lường khí tức, biến ảo khôn lường bên trong lại dẫn phong cách cổ xưa thư hương vẻ đẹp.

Vốn là đẹp như tiên nữ đại mỹ nữ, làm họa bên trong Đạm Thai Mộng Tuyết cái kia mị lực giá trị càng là thăng tấp tăng vọt.

Diệp Tinh ở một bên nhìn một chút, ánh mắt không khỏi mê ly, kim lòng không được lắm bầm nói : "Mộng Tuyết, làm bạn gái của ta có được hay không?"



## Chương 145: : Lắp đặt bom hện giờ

:

"Mộng Tuyết, làm bạn gái của ta có được hay không!"

Hỏi ra câu nói này thời điểm, Diệp Tinh đột nhiên tỉnh lại, cả người đều Hưu cao cổ, "Ngọa tào, ta đây là thể nào, đầu nóng lên, thì thốt ra? Quá đường đột, xong, Mộng Tuyết có tức giận hay không, cái này có thể thể nào xử lý!" Diệp Tinh không khỏi tâm hồng thấp thòм nhìn về phía trước bàn sách Đạm Thai Mộng Tuyết.

Chỉ gặp Đạm Thai Mộng Tuyết trong tay bút lông có chút dừng lại, dừng lại, quay đầu đôi mắt đẹp nhìn về phía Diệp Tinh, gật gật đầu, "Tốt!"

Không như trong tưởng tượng xấu hổ, mà chính là thể mà trực tiếp đáp ứng, đây là cái gì tình huống, Diệp Tinh hoàn toàn không nghĩ tới.

"Ách!" Diệp Tinh nhất thời sững sốt, trong chốc lát đầu trống rỗng, chỉ có ' tốt ' hai chữ này trong đầu không ngừng quanh quẩn, "Đáp ứng, Mộng Tuyết nàng đáp ứng?"

Đợi kịp phản ứng, Diệp Tinh cả người quả thực mừng rỡ như điên. Theo lần thứ nhất tại Bạch Vân Sơn hậu sơn gặp nhau, Diệp Tinh thì kinh động như gặp thiên nhân. Một cái đẹp như tiên nữ, khí chất rung động lòng người, thông minh hào phóng, võ công cao cường, hiền lành thiện lương thần bí cao quý tiên tử. Chỉ cần là cái nam nhân đều sẽ tâm động như điên đi.

"Thật? Mộng Tuyết ngươi đáp ứng ta?" Diệp Tinh kích động hưng phấn vô cùng.

"Ừm!" Đạm Thai Mộng Tuyết gật gật đầu, đôi mắt đẹp nghi ngờ nói : "Có điều ngươi vấn đề thật kỳ quái, chúng ta không phải vẫn luôn là bằng hữu sao?"

"Cái gì? Bằng hữu bằng hữu!"

Một cái sấm sét giữa trời quang, Diệp Tinh trực tiếp ngây người.

"Có điều dạng này cũng tốt, vừa mới quá đường đột, không đầu không đuôi thì thô lộ, kém chút cứng ngắc chết. Còn tốt nàng không biết bạn gái là ý gì, hắc hắc!" Diệp Tinh thâm nghĩ trong lòng.

"Diệp Tinh, ta vẽ xong!" Đạm Thai Mộng Tuyết đem bút lông phóng tới giá bút bên trên, theo Diệp Tinh nói.

Diệp Tinh vội vàng tiếp nhận đồ họa, bản vẽ chính vẽ lấy một đoạn nhỏ xanh nhạt sắc đầu gỗ, tỏa ra sinh mệnh khí tức, thành linh chính là Lôi Tâm Xuân Mộc. Đạm Thai Mộng Tuyết kỹ xảo hội họa tinh tế tỉ mỉ ôn nhu, cái này Lôi Tâm Xuân Mộc bị họa sinh động như thật.

"Họa quá tuyệt, cảm ơn ngươi Mộng Tuyết!" Diệp Tinh đem đồ họa cuộn lại thu nhập túi cần khôn, vội vàng đi ra ngoài cửa.

"Diệp Tinh, ngươi đi đâu? Không định tại ta ngoài phủ nhiều ở một lúc?" Đạm Thai Mộng Tuyết hỏi.

"Không, ta còn có việc, hôm nào lại đến đi!" Đang khi nói chuyện, Diệp Tinh đã cách mở cửa phòng cửa, đi có chút gấp, thậm chí có chút chật vật. Không có cách, kinh qua vừa rồi ' thô lộ ', Diệp Tinh đối mặt Đạm Thai Mộng Tuyết thời điểm, luôn cảm thấy có điểm tâm hư. Tuy nhiên Diệp Tinh biết Đạm Thai Mộng Tuyết khả năng không hiểu bạn gái ý tứ, nhưng không biết thể nào, hẳn chỉ là có chút tâm hồng.

"Phốc!"

Nhìn qua Diệp Tinh chật vật rồi đi bóng lưng, Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp cong cong, lộ ra mỉm cười.

Lập tức lại lắc đầu, thăm thăm thờ dài, ánh mắt vô cùng phức tạp, có một tia mừng rỡ, lại có một tia lo âu, một chút bất đắc dĩ, mờ mịt cùng bối rối.

Bạch Vân Sơn ngàn năm cây dong bên cạnh, võ giả tụ tập.

Linh bảo tức sắp xuất thế, vô số võ giả tụ đến, nhân số đã gia tăng đến hơn nghìn người nhiều.

Cái này hơn ngàn tên võ giả bên trong, có ngũ thành trở lên là một đến ba nặng cảnh Luyện Khí Kỳ võ giả, khoảng ba phần mười là tứ đến lục trọng cảnh Tụ Khí Kỳ võ giả, cái này hơn tám phần mười võ giả cơ bản không có đủ tranh đoạt linh bảo thực lực, phần lớn đều là đến xem náo nhiệt cùng cộ thiên địa nguyên khí tu luyện. Đợi đến linh bảo một khi xuất hiện trên đời sau đó, huyết tính lúc đang chém giết, bộ phận này võ giả suy nghĩ hội trượt đến còn nhanh hơn thỏ.

Chánh thức có đoạt đoạt Thiên Địa Linh Bảo thực lực ít nhất phải võ đạo thất trọng cảnh trở lên tu vi, võ đạo thất trọng cảnh đến võ đạo chín tầng cảnh ngưng khí kỳ võ giả có chừng một hai trăm người. Bên trong chín tầng cảnh võ giả số lượng đã gia tăng đến hơn ba mươi người nhiều.

Tại khoảng cách ngàn năm cây dong thân cây lớn nhất gần địa phương, có bốn người khí tức là cường đại nhất. Bốn người vây quanh đại cây dong phân lập đông nam tây bắc bốn phương tám hướng, phía Đông là một cái hai tay mang theo màu đen bao tay, đầy mặt cầu râu đại hán; phía Nam là một cái hơi gầy gò, chính ôm kiếm đứng y phục nam tử; phía Tây thì là một cái tay cầm thiết tiên áo xanh người, tinh linh chính là Thất Xà Ngô Công Tiên Cao Chi Tùng; còn phía Bắc thì là một cái 34 mười tuổi già mà dê phụ nữ, một đôi mắt phượng, bên hông đeo lấy song đao.

Bốn người này có thể cùng Cao Chi Tùng đặt song song, tự nhiên cũng là 《 Phong Vân Bảng 》 cao hơn tay. Phía Đông cái kia mang theo màu đen bao tay cầu râu đại hán chính là ' Bảng Sơn quyền ' Thiệu núi thái, một đôi nắm đấm sắt Bảng Sơn Liệt Thạch, uy lực cực mãnh liệt; phía Nam gầy gò nam tử thì là ' thập tự phá kiếm ' giao Nhất Phàm, kiếm pháp đơn giản mà xảo trá, trực chỉ người chỗ hiểm; phía Tây là Thất Xà Ngô Công Tiên Cao Chi Tùng, phía Bắc mắt phượng phụ nữ thì là giang hồ tên hiệu ' mẫu dạ xoa ' Trầm Tam Nương, một đôi song đao tuyệt kỹ dùng đến xuất thần nhập hóa, tuy là một giới nữ lưu, lại hung hãn vô cùng, từng đem người chặt thành thịt nát, làm Nhân Nhục Bánh Bao.

"Thiên Địa Linh Bảo thì sắp xuất thế, thế nào không có Tiên Thiên cảnh cường giả trước đến cướp đoạt?"

"Phượng Hoàng trấn chỉ là Xích Dương Châu một cái vắng vẻ tiểu trấn mà thôi, cũng không phải Hoàng Thành!"

"Cái này rất bình thường, chúng ta Đường Quốc Tiên Thiên cảnh cường giả tổng cộng thì mấy chục người, rất nhiều đều đi Trung Nguyên vô lâm xông xáo, lưu tại Đường Quốc suy nghĩ thì càng thiếu!"

"Khả năng lộ trình xa xôi, đang đi đường đi!"

"Vô luận có hay không Tiên Thiên cảnh cường giả cướp đoạt cùng chúng ta cũng không quan hệ! Đáp lấy mấy ngày nay nơi này thiên địa nguyên khí dồi dào thật tốt tu luyện!"

"Thực cao thủ cũng không ít, 《 Phong Vân Bảng 》 đỉnh tiêm cao thủ đều đến bốn cái! Nhìn thấy cái kia Trầm Tam Nương, ta luôn cảm thấy sợ hãi trong lòng!"

"A, mau nhìn, lần trước cái kia nắm giữ Từ Điện Kim Ưng xú tiểu tử lại tới!"

"Như vậy nhiều người đuổi giết hắn, thế mà không chết?"

"Ai biết được, nghe nói bởi cảnh không đơn giản, mà lại sử dụng ám khí rất lợi hại, có cái võ đạo thất trọng cảnh võ giả thì chết tại hắn ám khí phía dưới."

Ngàn năm cây dong bốn phía, đông đảo võ giả nghị luận âm ỉ.

Diệp Tinh ngồi cười Tật Phong Báo cũng tới đến đại cây dong bốn phía, không ít võ giả đều nhận ra Diệp Tinh. Có điều không ai dám đối Diệp Tinh như thế nào, những cái kia bát cửu trọng cảnh võ giả lần trước trực tiếp bị Đạm Thai Mộng Tuyết Hàn Ngọc dưới ngọc bài bề mặt. Còn võ đạo bát trọng cảnh phía dưới võ giả, Tật Phong Báo liền có thể nhẹ nhõm đối phó.

Đêm tối, không gió, vài miếng mây đen che khuất trời sao ánh trăng, giữa thiên địa đen kịt một màu đen tối.

Ngàn năm cây dong tản ra một mờ lục quang, miễn cưỡng có thể nhìn thấy sự vật hình dáng. Bốn phía có chút ồn ào, đám người nói chuyện phiếm nói chuyện phiếm, tu luyện một chút.

"Lôi Tâm Xuân Mộc là tại ta Bạch Vân Sơn uẩn dục mà ra, cũng là ta đệ nhất cái phát hiện. Tiểu gia ta lại có thể trở mắt nhìn các người đem cướp đi!"

Diệp Tinh trong mắt hung quang thoáng hiện, đáp lấy cảnh ban đêm đen nhánh, bắt đầu ở ngàn năm cây dong bốn phía ẩn nấp địa phương lấp đặt định - lúc - nổ - đánh.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

## Chương 146: : Linh bảo thành thực

:

Đi qua hơn hai giờ thời gian, Diệp Tinh rốt cục toàn bộ bố trí xong, tại mỗi cái địa điểm tất cả đều lặng lẽ lắp đặt lên bom, đến lúc đó chỉ muốn nhấn điều khiển, liền có thể tùy thời làm nổ boom.

"Đám đến ta Bạch Vân Sơn giặt đồ, nhìn tiểu gia ta không nỡ chết các người!" Diệp Tinh trong mắt lãnh quang thoáng hiện.

Bố trí xong sau, lúc này ngồi cười Tật Phong Báo rời đi Thiên Niên Dong Thụ, trở về Diệp phủ.

Trở lại Diệp phủ sau, Diệp Tinh trở lại trở lại địa cầu một chuyến, đem Lôi Tâm Xuân Mộc bản vẽ giao cho một nhà chuyên môn chế tác hàng mỹ nghệ công xưởng, để bọn hắn đi suốt đêm chế được Lôi Tâm Xuân Mộc mô hình tới.

An bài tốt sau, Diệp Tinh lần nữa trở về Bạch Vân Sơn Diệp phủ phòng luyện công.

Trong phòng luyện công có rất nhiều video theo dõi, Diệp Tinh đã sớm tại Thiên Niên Dong Thụ bên kia giả vờ Cameras, bên kia vừa có cái gì động tĩnh, bên này lập tức liền có thể nhìn thấy. Theo giám sát trong màn hình, có thể phán đoán ra, Thiên Niên Dong Thụ bên kia võ giả nhân số đang không ngừng tăng nhiều, có thật nhiều võ giả đang lục tục ngo ngoe liên tục không ngừng chạy đến.

Thực Diệp Tinh không đơn giản tại Thiên Niên Dong Thụ bên kia giả vờ Cameras, toàn bộ Bạch Vân Sơn mỗi cái yếu đạo đường núi cơ bản đều lắp đặt Cameras, nhất cử nhất động tất cả đều nắm trong lòng bàn tay.

Sau đó chỉ cần chờ đợi Lôi Tâm Xuân Mộc thành thực, khả năng một ngày, cũng có thể hơn mười ngày.

Trong phòng luyện công, Diệp Tinh ngồi xếp bằng, tiểu tử ung hai cái móng vuốt nhỏ đứng tại Diệp Tinh trên bờ vai, Tật Phong Báo suy nghĩ phủ phục tại Diệp Tinh bên cạnh.

"Tiểu tử, Tật Phong, giúp ta nhìn điểm, Thiên Niên Dong Thụ bên kia vừa có động tĩnh, lập tức gọi ta, ta trước tu luyện một hồi!" Diệp Tinh nói ra.

"Ồ ô!" Tiểu tử ung gật cái đầu nhỏ, một đôi tròng mắt quay tít động lên, hiểu kỳ đánh giá gian phòng bên trong video theo dõi.

Nghe được Diệp Tinh phân phó, một bên Tật Phong Báo cũng là nhân tính hóa gật gật đầu.

Diệp Tinh lúc này bắt đầu ngồi xếp bằng tu luyện 《Tiên Thiên Công》, đối với tu luyện, Diệp Tinh cho tới bây giờ một khắc cũng không dám lơ đãng, một có thời gian thì tu luyện, thậm chí không có thời gian cũng muốn gạt ra thời gian tới tu luyện. Muốn trên võ đạo có thành tựu, trừ bản thân ngộ tính thiên phú bên ngoài, tự thân khắc khổ chăm chỉ cũng đồng dạng không thể coi thường.

Hô ——

Hút ——

Chậm rãi hấp khí, lại chậm chậm phun ra, một hít một thở ở giữa, chân khí trong cơ thể tuần hoàn không ngừng.

Cảnh ban đêm như nước, thời gian một điểm nhất lưu trôi qua, Diệp Tinh tu luyện đồng thời, thường cách một đoạn thời gian cũng sẽ mở mắt ra chứ nhìn xem giám sát màn hình.

Bởi vì không yên lòng a, nhìn, tiểu tử cái này tiểu bất điểm, 2 giờ trước vừa đáp ứng hỗ trợ nhìn giám sát màn hình, lúc này cũng đã ghé vào Diệp Tinh trên bờ vai ngủ, giữa người và người cơ bản nhất, ách không, hẳn là người cùng chìm ở giữa cơ bản nhất tin dụng đâu, đi đâu.

Một bên khác Tật Phong Báo ngược lại là tận trung cương vị công tác, không dám có chút lơ đãng, mở to một đôi Báo Nhãn nhìn chăm chăm giám sát màn hình.

Cứ như vậy tại trong phòng luyện công một bên tu luyện, vừa chú ý Thiên Niên Dong Thụ bên kia động tĩnh.

Thời gian trôi qua rất nhanh, trong nháy mắt một ngày thời gian thì như thế đi qua.

"Rống!"

Một bên Tật Phong Báo bỗng nhiên lớn tiếng kêu lên, vội vàng duỗi ra móng vuốt vỗ vỗ Diệp Tinh.

"Ừm? Có động tĩnh?" Diệp Tinh đột nhiên mở hai mắt ra, nhìn về phía giám sát màn hình.

Chỉ gặp giám sát trong màn hình, cái kia Thiên Niên Dong Thụ bên cạnh, hai đám nhân mã chính đang kịch liệt chém giết lẫn nhau, mặt đất nằm xong mấy cái bộ thi thể, chung quanh rất nhiều võ giả tại vậy xem xem náo nhiệt.

Còn về Thiên Niên Dong Thụ lại không cái gì động tĩnh, lá cây vẫn như cũ xanh ngắt muốn. 'Băng Sơn Quyền' Thiệu Sơn Thái, 'Thất Xà Ngô Công Tiên' Cao Chi Tùng, 'Thập Tự Phá Kiếm' Phó Nhất Phàm cùng 'Mẫu Dạ Xoa' Trầm Tam Nương bốn vị này 《Phong Vân Bảng》cao thủ cùng mười mấy tên bát cửu trọng cảnh võ giả vẫn như cũ vây quanh Thiên Niên Dong Thụ thân cây ngồi xếp bằng, nhắm mắt dưỡng thần. Hiên nhiên Lôi Tâm Xuân Mộc còn không thành thực.

"Tật Phong, đây là hai cái bang phái nhân mã đang chém giết lẫn nhau, khả năng bình thường thì có mâu thuẫn cùng cừu hận đi, vừa thấy mặt thì đánh. Có điều loại chuyện này, chúng ta không cần để ý. Ta để người chú ý là Thiên Niên Dong Thụ có không thành thực, biết không?" Diệp Tinh trợn mắt trừng một cái nói: "Lôi Tâm Xuân Mộc một khi thành thực, chính khóa Thiên Niên Dong Thụ đều biết khô héo. Nhìn thấy thân cây bên cạnh bốn người kia không, bọn họ một khi động thủ chém giết, mang ý nghĩa Lôi Tâm Xuân Mộc cơ vốn sẽ phải thành thực."

Diệp Tinh theo Tật Phong Báo căn dặn vài câu sau, tiếp tục khoanh chân tu luyện.

Tu luyện 《 Tiên Thiên Công 》, chân khí trong cơ thể tại một chút liên tục không ngừng gia tăng.

Bất tri bất giác lại là hơn một ngày thời gian trôi qua. Đại khái là sáng sớm thời khắc, có tia sáng từ nhỏ ngoài cửa sổ mặt chiếu vào.

Trong phòng luyện công ánh sáng dần dần sáng lên.

"Ồ ô!" "Ồ ô!"

Trên bờ vai tiểu tử ưng chính cất tia vũ mao, bỗng nhiên bén nhọn minh kêu lên, màu tím nhạt Tiểu Sí Bàng dùng sức tại Diệp Tinh trên cổ gài ngựa ngựa.

Cùng lúc đó, một bên Tật Phong Báo cũng là gào thét liên tục, đưa móng vuốt vuốt vuốt Diệp Tinh.

"Ha ha ha, ngựa chết ta, tiểu tử nguoi làm gì!"

Đang tu luyện bên trong Diệp Tinh, bị nhao nhao tỉnh lại, ánh mắt không khỏi nhìn về phía giám sát màn hình, nhất thời biến sắc.

Chỉ gặp giám sát trong màn hình, cái kia Thiên Niên Dong Thụ nhánh cây cuối cái kia từng mảnh từng mảnh bích lục lá cây tất cả đều khô héo, lá rụng nhao nhao, bay bổng, khô héo lá rụng bay múa đầy trời. Toàn bộ Thiên Niên Dong Thụ trong chốc lát mất đi sinh mệnh sắc thái, lấy mắt trần có thể thấy tốc độ chỉ hướng trung ương trụ cột cấp tốc khô héo.

Đột nhiên xảy ra dị biến, chủ thân cây chung quanh một vòng ngưng khí kỳ cao giai vô giả tất cả đều bỗng nhiên bùng tỉnh, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Thiên Niên Dong Thụ chủ thân cây, mỗi cái thần sắc khẩn trương. Còn trong ngoài vây từng vòng từng vòng vô giả suy nghĩ nhao nhao hướng phía dưới núi chạy trốn mà đi, bởi vì một đến sáu nặng cảnh sửa chữa làm căn bản không có đủ may mắn tranh đoạt năng lực. Cái gọi là thần tiên ầu đã phạm nhân gặp nạn, bọn họ thuần túy cũng là đến đánh đám giả bộ (cho có khí thế) cợ nguyên khí tu luyện, trừ một phần nhỏ tham luyện cực nặng còn lưu tại nguyên chỗ bên ngoài, còn lại đại bộ phận muốn sao hướng phía dưới núi bỏ chạy, muốn sao cũng là lẫn mất xa xa vây xem.

"Lôi Tâm Xuân Mộc thì muốn thành thực, Tật Phong, nhanh!" Diệp Tinh vội vàng bò lên trên Tật Phong Báo sau lưng, ngồi cưỡi Tật Phong Báo xông ra phòng luyện công.

Gió thoáng bên tai âm thanh vù vù, Tật Phong Báo hóa thành một đạo tàn ảnh, chờ Diệp Tinh chỉ hướng trên núi bay đi.

Ven đường tại trên đường núi, có thể nhìn thấy rất nhiều vô giả hướng phía dưới núi chạy trốn mà đi.

"Hắn - nương, cái này Lôi Tâm Xuân Mộc liên không thể nhiều uẩn dục mấy ngày à, lão tử còn không có tu luyện qua nghiệm đây."

"Ha-Ha, đi qua mấy ngày nay tu luyện, ta cảm giác tu vi tiến rất nhiều, nhiều nhất mười ngày nửa tháng hắn là có thể đột phá đến vô đạo tam trọng cảnh."

"Đúng đấy, nếu có thể nhiều uẩn dục mấy ngày là khỏe, cái kia Thiên Niên Dong Thụ đất trời bốn phía nguyên khí so rất nhiều động thiên phúc địa đều mạnh!"

"Nếu có thể đạt được Lôi Tâm Xuân Mộc, tại như vậy nồng đậm thiên địa nguyên khí phía dưới tu luyện, nội công tu vi tuyệt đối đột nhiên tăng mạnh. Đang đáng tiếc ta thực lực không đủ, không phải vậy dù là có một tia cơ hội, nhất định phải đến cướp đoạt một phen!"

"Thiên địa nguyên khí? Nói nguoi vô tri nguoi vẫn thật là là vô tri, hội tụ thiên địa nguyên khí ven vện Thiên Địa Linh Bảo cơ bản nhất đặc tính. Cái này Lôi Tâm Xuân Mộc là Mộc thuộc tính Thiên Địa Linh Bảo, một khi luyện hóa, sẽ có được kinh người sức khôi phục "

"Mau trốn đi, đợi chút nữa cướp đoạt lên, những ngưng khí đó kỳ vô giả tùy tiện một chiêu đều có thể đem chúng ta miếu sát!"

"Nhanh, lại chạy mau mau!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 147: : Kịch liệt chém giết

:

Đi qua nửa khắc thời gian, Diệp Tinh ngồi cười Tật Phong Bảo rút cục đuổi tới Thiên Niên Dong Thụ phụ cận.

Diệp Tinh cũng không có vội vã tiến lên, mà chính là ẩn thân tại Thiên Niên Dong Thụ phụ cận một mảnh trong bụi cây, chỉ hướng phía trước nhìn lại.

Chỉ thấy phía trước cây kia Thiên Niên Dong Thụ, nguyên bản bích lục xanh ngắt vô cùng nhánh lá cây chính lấy mắt trần có thể thấy tốc độ cấp tốc khô héo đi. Thiên địa nguyên khí cùng vô số màu xanh lá hoa quang tất cả đều chỉ hướng thân cây trung ương dừng mãnh lao tới, tụ hợp vào chủ thân cây bên trong, chủ thân cây lục quang trong suốt, ánh sáng càng ngày càng cường thịnh.

Khô héo lá rụng tuôn rơi mà rơi, bay múa đầy trời, theo gió trên không trung xoay một vòng, cửa hàng đầy mặt đất.

"Keng!" "Thương thương thương!"

Thiên Niên Dong Thụ chu vi lấy hơn một trăm tên ngưng khí kỳ võ giả, rút đao rút đao, rút kiếm rút kiếm, lẫn nhau vẫn duy trì một khoảng cách, mỗi cái thân sắc đề phòng, vô cùng khẩn trương, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm Thiên Niên Dong Thụ chủ thân cây.

Chủ trên cành cây lục quang đã cường thịnh tới cực điểm, một lát sau khi, lục quang toàn bộ nội liễm, ngưng tụ được không đến bàn tay kích cỡ tương đương. Chính khóa Thiên Niên Dong Thụ cái kia khổng lồ sinh mệnh lực tất cả đều ngưng tụ thành cái kia một đoạn nhỏ Lôi Tâm Xuân Mộc, ở vào Thụ tâm vị trí trung tâm, chỉ cần xé ra thân cây, liền có thể lấy ra Thiên Địa Linh Bảo Lôi Tâm Xuân Mộc.

"Thành thực a?"

"Không sai biệt lắm, cần phải lập tức liền thành thực!"

"Thành thực, Lôi Tâm Xuân Mộc thành thực!"

Không biết là ai kích động đến gào thét một tiếng, sau một khắc, tất cả mọi người động, từng cái tất cả đều phóng tới Thiên Niên Dong Thụ chủ thân cây, người nào cũng không cam chịu rơi người cùng sau, kịch liệt chém giết.

"Keng!" "Bình bình bang bang!"

"Phốc phốc!" "A!"

"Keng!" "Phanh phanh phanh!"

Trong chốc lát, đao quang kiếm ảnh, tia lửa tung tóe, trận trận sắt thép va chạm âm thanh, vang vọng khắp nơi. Thảm liệt trong chém giết, tại chỗ liền có mấy danh võ giả mất mạng, vết thương nhẹ người trọng thương càng là nhiều đến mười mấy hai mươi người. Máu tươi vậy ra, chiến đấu đang kéo dài căng thẳng.

Y phục nam tử Phó Nhất Phàm thân hình gầy gò, giống như khi, tốc độ nhanh nhẹn vô cùng. Là trước hết nhất dựa vào gần Thiên Niên Dong Thụ chủ thân cây, lợi kiếm trong tay phi tốc đâm về Thiên Niên Dong Thụ chủ thân cây, đang chuẩn bị đem Lôi Tâm Xuân Mộc theo Thụ Tâm bên trong móc ra.

Đúng lúc này ——

"Bạch!" Một tiếng, một đầu thiết tiên giống như trường xà lẳng không quạt mà đến, lập tức liền quán lấy chuỗi này lợi kiếm.

"Cao Chi Tùng, ngươi dám ngăn trở ta!" Y phục nam tử Phó Nhất Phàm không khỏi tức giận nói, toàn thân sát khí phun trào.

"Ngăn cản ngươi lại như thế nào, Lôi Tâm Xuân Mộc là ta!" Thất Xà Ngô Công Tiên Cao Chi Tùng quát lạnh một tiếng, thiết tiên huy động, trong không khí vang lên trận trận tiếng nổ đùng đoàng, cùng 'Thập Tự Phá Kiếm' Phó Nhất Phàm chém giết cùng một chỗ.

"Ha-Ha, ngươi hai chậm rãi đánh, Lôi Tâm Xuân Mộc là lão nương ta!" Mẫu Dạ Xoa Trầm Tam Nương cười đắc ý, cấp tốc dán gần Thiên Niên Dong Thụ chủ thân cây, vận chuyển chân khí, trong tay song đao cấp tốc bổ ra, đao quang chớp động, chém về phía cái kia cắt chỉ chủ thân cây.

"Oanh!"

Đại thụ kịch liệt lắc lư, chính khóa Thiên Niên Dong Thụ trực tiếp bị chặn ngang chém thành hai đoạn.

Nếu là Lôi Tâm Xuân Mộc còn chưa tích súc sinh dục thành thực trước, coi như thân cành đoạn rơi, cũng có thể cấp tốc khôi phục. Bây giờ Lôi Tâm Xuân Mộc đã tích súc sinh dục thành thực, toàn bộ Thiên Niên Dong Thụ chỗ có sinh mệnh lực tất đều là áp súc tại Lôi Tâm Xuân Mộc bên trong. Thiên Niên Dong Thụ biến thành cây khô, tự nhiên bị dễ như trở bàn tay chặt đứt.

Nhánh lá cây, ào ào vang động, nửa khúc trên thân cây ầm vang nện rơi xuống đất, kích thích một mảnh bụi đất, lá rụng bay bông, bay múa đầy trời.

Chỉ còn lại có một nửa cao đến một người gốc cây còn đứng ở đó, tại Thiên Niên Dong Thụ gốc cây trung tâm vị trí, nơi đó lục quang chớp động, Lôi Tâm Xuân Mộc thành linh đang ở nơi đó.

' Mẫu Dạ Xoa ' Trầm Tam Nương thần sắc mừng rỡ, vô cùng kích động, trong tay song đao lần nữa bỏ về phía gốc cây, thẳng bổ xuống, chuẩn bị đem Lôi Tâm Xuân Mộc từ đó móc ra.

Nhưng mà song đao vừa mới đụng phải gốc cây lúc, bên trái bỗng nhiên quyền phong vù vù vang động.

Một nắm đấm thép lấy cực nhanh tốc độ oanh kích mà đến, nện ở ' Mẫu Dạ Xoa ' Trầm Tam Nương song đao bên trên.

"Ầm!"

Một tiếng vang vọng, Trầm Tam Nương song đao nhất thời bị nện ra.

《 Phong Vân Bảng 》 bốn tên đỉnh tiêm cao thủ nhất thời kịch liệt chém giết. ' Thất Xà Ngô Công Tiên ' Cao Chi Tùng đối chiến ' Thập Tự Phá Kiếm ' Phó Nhất Phàm, Cao Chi Tùng Tiên Pháp linh hoạt mà tấn mãnh, Phó Nhất Phàm Thập Tự Phá Kiếm đơn giản mà sắc bén, phía trên giết đến tương xứng.

Một bên khác ' Mẫu Dạ Xoa ' Trầm Tam Nương suy nghĩ cùng ' Băng Sơn Quyền ' Thiệu Sơn Thái kịch liệt đại chiến. Trầm Tam Nương đao pháp nhanh chóng, Song Thủ Đao, một đao liên tiếp một đao liên miên bất tuyệt. Thiệu Sơn Thái Băng Sơn Quyền lại được mãnh liệt vô cùng, mỗi một quyền đều giống như Sơn Băng, thẳng thần thoải mái, uy lực cực lớn.

Bốn tên 《 Phong Vân Bảng 》 phía trên đỉnh cấp cao thủ kịch liệt đại chiến, đánh cho tương xứng, trong thời gian ngắn chỉ sợ là phân không thành thắng bại.

Bên trong một tên thất trọng cảnh võ giả nhìn thấy bốn vị 《 Phong Vân Bảng 》 cao thủ đều lâm vào trong cuộc chiến, đang khổ chiến chém giết lấy, lúc này thừa cơ chạy tới Thiên Niên Dong Thụ gốc cây bên cạnh, muốn lấy ra Lôi Tâm Xuân Mộc.

Lôi Tâm Xuân Mộc chớp động lên sinh mệnh lực quang, đang ở trước mắt, dễ như trở bàn tay. Người này quả thực mừng rỡ như điên, nhưng căn bản không có chú ý tới bốn phía hấn võ giả theo hấn quăng tới thương hại ánh mắt.

Quả nhiên, ngay tại tên kia thất trọng cảnh võ giả muốn lấy tay lấy ra Thụ Tâm bên trong Lôi Tâm Xuân Mộc thời điểm.

"Huru!"

Một đạo ánh đao lạnh chói, lấy tốc độ kinh người chỉ hướng người võ giả kia sau lưng chặt chém mà đi.

"Phốc phốc!"

Tên kia võ đạo thất trọng cảnh tu vi võ giả còn chưa kịp phản ứng, liền bị đao quang chặn ngang chặt đứt. Đồ trắng, máu tươi ruột chảy đầy đều là.

"Cái gì đồ, vật, thì chút thực lực ấy. Lão nương Lôi Tâm Xuân Mộc cũng dám đoạt, cái này nếu như tại lão nương ta trong tiệm cơm, tuyệt đối đem ngươi làm thành Nhân Nhục Bánh Bao! Nói không chừng còn có thể bán cái giá tốt." Mẫu Dạ Xoa Trầm Tam Nương trong mắt sát khí vút qua, thu hồi song đao, tiếp tục cùng ' Băng Sơn Quyền ' Thiệu Sơn Thái đại đánh nhau.

Hiển nhiên bốn tên 《 Phong Vân Bảng 》 đỉnh tiêm cao thủ tuy nhiên chém giết đến cực kỳ kịch liệt, nhưng cũng không có đem hết toàn lực, đều có lưu dư lực. Người nào nếu là muốn nhặt nhạnh chỗ tốt, muốn tại bốn tên 《 Phong Vân Bảng 》 đỉnh tiêm cao thủ dưới mí mắt lạnh lẽ lấy đi Lôi Tâm Xuân Mộc, vậy đơn giản cũng là tại cái kia tính mạng mình nói đùa.

Theo tên kia võ đạo thất trọng cảnh võ giả bị ' Mẫu Dạ Xoa ' Trầm Tam Nương nhất đao trăm giết, nhất thời hấn võ giả cũng không dám nữa hành động thiếu suy nghĩ. Từng cái một bên chém giết, một bên xem chừng lấy, đều đang đợi tốt nhất chiếm lấy cơ hội.

"Keng!" "Bình bình bang bang!"

"Phốc phốc!" "Phanh phanh phanh!"

Đại chiến tiếp tục tiến hành, chân khí kịch liệt tiêu hao, theo thời gian trôi qua, từng cái võ giả đều đánh ra lửa giận đến, chiến đấu cấp tốc thăng cấp, trở nên thảm thiết hơn, nhân viên thương vong đang nhanh chóng gia tăng.

Tại Thiên Niên Dong Thụ phụ cận cái kia mảng trong bụi cây, Diệp Tinh chính ẩn thân ở chính giữa, đánh giá phía trước chiến đấu tình hình.

"Đánh như thế lâu, gặt gao, thương tổn bên trên, chân khí tiêu hao tiêu hao, cũng không kém bao nhiêu đâu! Đám cận bã, tiểu gia ta bắt đầu xuất thủ, các ngươi đều chuẩn bị thượng thiên đi!" Diệp Tinh trong mắt hung quang thoáng hiện, lấy ra bom điều khiển từ xa, cấp tốc đề xuống điều khiển từ xa cái trước nút màu đỏ!

## Chương 148: : Nổ thượng thiên đi

:

Theo bom điều khiển từ xa cái kia nút màu đỏ khởi động, chôn giấu tại Thiên Niên Dong Thụ bên kia đại lượng bom trong nháy mắt dẫn bạo.

Trong chốc lát ——

"Ầm ầm!"

Một tiếng nổ rung trời, Thiên Niên Dong Thụ chung quanh xông ra một cỗ nóng rực gọn sóng, chỉ hướng bốn phương tám hướng cuộn cuộn ra. Nương theo lấy kinh thiên động địa tiếng vang, loạn thạch vẩy ra, cuộn cuộn khói đặc như là ùn ùn kéo đến Sa Thành bạo, bay lên trên không, tinh ngọn lửa màu đỏ yêu diễm nở rộ, phảng phất nhiều chút yêu nhiều điểm lệ Bì Ngạn Hoa, ganh đua sắc đẹp.

"A!" "Là Đường Môn Hòa Lôi!"

"Nơi này thế nào lại như vậy có Đường Môn Hòa Lôi!"

"A!" "A!"

Từng tiếng kêu thê lương thâm thiết âm thanh im bật mà dừng. Bom uy lực có thể nghĩ, người đều là phàm thai nhục thể, dù là võ công lại cao hơn, tại thuốc nổ oanh tạc phía dưới, cũng phải thương vong một mảnh.

"Cần phải nổ chết một nhóm người lớn đi, đừng trách ta a, các người đã dám đến cướp đoạt Lôi Tâm Xuân Mộc, nên phải có tử vong giác ngộ, dù sao không phải chiến tử cũng là bị tạc chết, đều là chết. Cũng không biết chín tầng cảnh vô giả chết bao nhiêu, đặc biệt là cái kia bốn cái Phong Vân Bảng cao thủ. Tính toán, lý do an toàn, lại đến hai khóa Thiểm Quang Đạn." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, kéo ra Thiểm Quang Đạn móc kéo, hướng thẳng đến Thiên Niên Dong Thụ bên kia ném hai cái Thiểm Quang Đạn đi qua.

Nhất thời, toàn bộ Thiên Niên Dong Thụ khu vực trắng sáng lóng lánh, trong nháy mắt bao phủ tại một mảnh mạnh dưới ánh sáng, cái kia cường quang độ sáng quả thực hiện ra mất người, làm cho người trong nháy mắt lâm vào mù bên trong.

"Tật Phong, đi, xông đi vào!" Diệp Tinh mang theo nước Mỹ mới nhất nghiên cứu ra đến công nghệ cao phòng cường quang kính râm, ngồi cười Tật Phong Báo chỉ hướng Thiên Niên Dong Thụ bên kia tiến lên.

Tin đồn vù vù, Tật Phong Báo tốc độ cực nhanh, không đến hai hơi thời gian liền xông vào Thiên Niên Dong Thụ nổ tung khu.

Thiên Niên Dong Thụ nổ tung khu sóng nhiệt tập kích người, khắp nơi đều là mùi khói thuốc súng nói, hỗn hợp có nồng đậm mùi máu tươi, không khí chung quanh oi bức vô cùng.

Bốn phía có rất nhiều vô giả kêu rên tiếng kêu thâm thiết, hiển nhiên bom chỉ nổ chết một bộ phận người, còn có một bộ phận người bị tạc thương tổn, thụ thương trình độ cũng nặng nhẹ không đồng nhất. Lại thêm Thiểm Quang Đạn tác dụng, làm cho người thật đui mù, cho dù là may mắn còn sống sót vô giả cũng tạm thời mất đi hành động lực.

Thiên Niên Dong Thụ cái kia một nửa gốc cây lực quang chớp động, Diệp Tinh ngồi cười Tật Phong Báo đi vào gốc cây trước, cấp tốc rút ra bên hông Thanh Phong Kiếm, đem cái kia cắt chỉ bao hàm Lôi Tâm Xuân Mộc gốc cây trực tiếp trăm gãy xuống, thu nhập trong túi càn khôn.

Rồi sau đó lại từ trong túi càn khôn lấy ra Lôi Tâm Xuân Mộc hàng nhái nhét vào gốc cây bên cạnh mặt đất. Lôi Tâm Xuân Mộc chính là Mộc thuộc tính Thiên Địa Linh Bảo, hơi hơi tàn ra sinh mệnh khí tức lực quang. Công xưởng làm được Lôi Tâm Xuân Mộc hàng nhái cũng đồng dạng lại phát ra lấy lực quang. Hàng nhái cùng Lôi Tâm Xuân Mộc kinh người tương tự. Có điều một cái là chánh thức linh bảo ánh sáng, một cái lại là ánh đèn hiệu quả. Bởi vì hàng nhái bên trong đựng có lực quang bóng đèn nhỏ, đây là Diệp Tinh cố ý can thiệp hàng mỹ nghệ chế tác nhà máy bên kia chế tác. Bóng đèn nhỏ sử dụng là bình ắc-quy, dùng lượng điện lại không lớn, tiết kiệm năng lượng hiệu suất cao, dùng tầm vài ngày cũng không có vấn đề gì.

Mà lại Diệp Tinh ném một cái cũng là ném hai cái, cái này tự nhiên là vì nghe nhìn lẫn lộn, Họa Thủy Đồng Di.

"Hắc hắc, xong!"

Làm xong đây hết thảy, Diệp Tinh lúc này vỗ vỗ Tật Phong Báo, Tật Phong Báo hóa thành một đạo tàn ảnh bay nhanh rồi đi hiện trường, chỉ hướng Diệp phủ phương hướng gấp rút chạy tới.

Trở về Diệp phủ phòng luyện công sau, Diệp Tinh không khỏi nhìn mắt giám sát màn hình.

Thiên Niên Dong Thụ nở tung khu bên kia Thiểm Quang Đạn hiệu quả đã rút đi, nhất thời lộ ra nở tung khu tràng cảnh. Nở tung hiện trường rất nhiều cảnh khô lá héo úa đang thiêu đốt lấy, khói đặc cuộn cuộn, một mảnh hỗn độn.

Mặt đất nằm vô số cổ thi thể, rất nhiều chân cụt tay đứt đầy đất đều là. Đương nhiên, một bộ phận võ giả chết đi, còn có một bộ phận võ giả may mắn sống sót, vên vẹn thụ bị thương thể. Có điều đều không ngoại lệ đều là mặt mày xám xịt, muốn sao là y phục thiêu hủy, muốn sao cũng là tóc đốt cháy khét.

May mắn còn sống sót võ giả, có chút liền bận bịu ngồi xếp bằng, lấy ra Liệu Thương Đan, phục dụng sau khi, vận công liệu thương. Có chút thương thể không có như vậy nặng võ giả suy nghĩ lập tức bắt đầu xem xét Lôi Tâm Xuân Mộc tung tích.

Rất nhanh, có võ giả tại Thiên Niên Dong Thụ gốc cây phụ cận tìm tới "Lôi Tâm Xuân Mộc", không bao lâu, hai đoạn "Lôi Tâm Xuân Mộc" đều bị người tìm tới, hiện trường nhất thời lần nữa lâm vào rối loạn đại chiến bên trong, rất nhiều võ giả thương thể còn chưa tốt, thì đồ mất vô cùng, nhao nhao chiến đoàn, sợ trễ, Lôi Tâm Xuân Mộc bị người cướp đi.

"Một đám ngốc - bực, chậm rãi đoạt đi! Chánh thức Lôi Tâm Xuân Mộc tại tiểu gia ta nơi này đâu!" Diệp Tinh khỏe miệng cong lên một tia khinh thường cười lạnh.

Lập tức mở ra Càn Khôn Bổ Đại, đem cái kia cắt chi Thiên Niên Dong Thụ gốc cây từ đó lấy ra.

Tại Thiên Niên Dong Thụ gốc cây chính trung tâm có một đoạn ngón cái kích cỡ tương đương Thụ Tâm, chính tản ra trong suốt lục quang, thành linh chính là Lôi Tâm Xuân Mộc.

Diệp Tinh liền vội vàng đem Lôi Tâm Xuân Mộc theo một nửa gốc cây bên trong móc ra. Chỉ gặp Lôi Tâm Xuân Mộc toàn thân bích lục, tản ra sinh mệnh khí tức, gian phòng bên trong không khí phảng phất đạt được tịnh hóa, trở nên vô cùng rõ ràng.

Thiên Địa Linh Bảo luyện hóa trình độ chia làm hai loại, một loại là sơ bộ luyện hóa, một loại là hoàn toàn luyện hóa. Muốn hoàn toàn luyện hóa Thiên Địa Linh Bảo, chí ít cần Tiên Thiên Cảnh tu vi, sử dụng Tiên Thiên Chân Nguyên mới có thể đem chi hoàn toàn luyện hóa, hoàn toàn luyện hóa sau khi Thiên Địa Linh Bảo mới có thể phát huy ra cường đại nhất uy lực.

Diệp Tinh trước mắt mới võ đạo tam trọng cảnh tu vi, muốn hoàn toàn luyện hóa là căn bản không có khả năng, bởi vậy chỉ có thể lựa chọn sơ bộ luyện hóa —— máu nhận chủ.

Thanh Phong bảo kiếm vô cùng sắc bén, nhẹ nhàng vạch phá đầu ngón tay, một đốm thắm máu tươi đến đầu ngón tay toát ra. Đem rơi vào Lôi Tâm Xuân Mộc bên trong.

Rất nhanh, máu tươi liền bị Lôi Tâm Xuân Mộc hấp thu đi vào, nhất thời gian phòng bên trong lục quang đại thịnh. Nhặt lục sắc quang mang chiếu lên trên người giống như gió xuân hiu hiu dễ chịu vô cùng.

Một lát sau lục quang nội liễm, Diệp Tinh hơi chuyển động ý nghĩ một chút, Lôi Tâm Xuân Mộc trực tiếp từ lòng bàn tay không có nhập thể nội, giấu ở bụng dưới huyệt Khí Hải bên trong.

Diệp Tinh cảm giác trước mắt Lôi Tâm Xuân Mộc luyện hóa tiến độ đại khái tại một phần trăm hai bên, theo thời gian trôi qua, tu vi gia tăng, cần phải còn sẽ có tăng lên.

"Nghe đồn Lôi Tâm Xuân Mộc sức khôi phục kinh người, ta thử nhìn một chút hiệu quả như thế nào!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này Trương Thanh Phong bảo kiếm hướng trên cánh tay nhẹ nhàng vạch một cái.

"Ô, thật hần - mẹ - có chút đau nhức!"

Nhất thời, từng đạo từng đạo đốm thắm máu tươi từ cánh tay miệng vết thương dừng mảnh tiến ra.

Diệp Tinh vội vàng vận chuyển chân khí, thôi động bên trong thân thể Lôi Tâm Xuân Mộc, trong chốc lát, điểm điểm lục quang bao trùm tại vết thương vị trí. Chỉ gặp trên cánh tay vết thương đang lấy mất trần có thể thấy tốc độ chậm rãi khép lại.

"Ngọa tào, như thế thần kỳ, khó trách những cái kia võ giả tranh đến người chết ta sống! Cái này Lôi Tâm Xuân Mộc không hổ là Thiên Địa Linh Bảo." Diệp Tinh mừng thầm trong lòng.

Bỗng nhiên, ánh mắt nhất động, không khỏi nhìn về phía trong phòng luyện công rất nhiều giám sát trong màn hình một cái. Cái này giám sát màn hình giám sát là Bạch Vân Sơn cái nào đó đường núi bên cạnh một rừng cây tràng cảnh.

"A, hai người này thế mà chó cắn chó! Tật Phong, đi! Chúng ta đi xem một chút, có lẽ có thể kiếm điểm cái gì tiện nghi!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này ngồi cười Tật Phong Bảo, rồi đi Diệp phủ, chỉ hướng đường núi bên cạnh mảnh rừng cây kia tiến đến.



## Chương 149: : Đánh lên người thì sao

:

Bạch Vân Sơn trên đường núi,

'Thập Tự Phá Kiếm' Phó Nhất Phàm thần tình kích động hưng phấn vô cùng, chính thì triển khinh công hướng phía dưới núi mau chóng đi đến.

Bỗng nhiên ——

"Suru!"

Một đạo tiếng xé gió bỗng nhiên vang lên, chỉ gặp một tên áo xanh người theo đường núi bên cạnh trong rừng cây phi thân mà ra, ngấn ở trong sơn đạo.

Nhưng gặp cái này áo xanh người một thân áo xanh rách tung toé, nhiều chỗ cháy đen, bao quát tóc cũng đều đốt cháy khét. Toàn thân cang là da tróc thịt bong, máu me đầm đìa, hiển nhiên thụ thương không nhẹ, cực kỳ chật vật.

Cái này áo xanh người tự nhiên chính là 《Phong Vân Bảng》đỉnh tiêm cao thủ, tên hiệu 'Thất Xà Ngô Công Tiên' Cao Chi Tùng. Hiển nhiên bom uy lực rất mạnh, tuy nhiên không thể nổ chết Cao Chi Tùng, nhưng cũng làm hắn bị thương nặng. Không chỉ có Cao Chi Tùng, Phó Nhất Phàm chờ hắn chín tầng cảnh võ giả đều lên không nhẹ thương thế. Có chút cách nổ tung điểm gần, thụ thương thể tự nhiên càng nặng, cách khá xa, thụ thương thể thì nhẹ một chút.

"Cao Chi Tùng, lại là ngươi!" Thập Tự Phá Kiếm Phó Nhất Phàm hai mắt hơi hơi nheo lại, trong mắt sát khí thoáng hiện, quát lạnh nói: "Lăn đi!"

"Giao ra Lôi Tâm Xuân Mộc, liền để ngươi đi!" Áo xanh người Cao Chi Tùng trầm giọng nói.

"Ha ha, ngươi thụ thương thế cần phải so ta nặng đi, ngươi đây là tại muốn chết!" Phó Nhất Phàm toàn thân sát khí phun trào, trong tay Thập Tự Phá Kiếm bỗng nhiên ra khỏi vỏ.

"Keng!" Một tiếng, kiếm ảnh trùng điệp, dưới ánh mặt trời phản xạ ra từng đạo hàn quang, chém về phía Cao Chi Tùng.

Cao Chi Tùng hơi biến sắc mặt, vội vàng nuốt vào một khóa Liệu Thương Hoàn, trong tay Thất Xà Ngô Công Tiên bao phủ mà ra. Thương thế hắn so Phó Nhất Phàm muốn nặng, có điều vì Lôi Tâm Xuân Mộc, nhất định phải đựng một cái. Chỉ cần có thể ngăn chặn Phó Nhất Phàm trong chớp lát, chờ đợi mặt võ giả chạy đến, đến lúc đó thì có cơ hội.

"Keng!" "Bình bình bang bang!"

Hai người cấp tốc giao đánh nhau, đại chiến cực kỳ kịch liệt. Vì tranh đoạt Lôi Tâm Xuân Mộc, hai người hiển nhiên đều đem hết toàn lực.

Bất quá, Cao Chi Tùng thụ thương so sánh nặng, đang chém giết lẫn nhau quá trình bên trong liên tục ho ra máu, Tiên Pháp cũng dần dần lộn xộn lên.

"Hồng bét, thương thế bắt đầu chuyển biến xấu. Ban đầu vốn còn muốn trì hoãn chút thời gian, để phía sau chạy đến người cuốn lấy hắn. Bây giờ nhìn không đi được, chạy là thượng sách." Áo xanh người Cao Chi Tùng sắc mặt tái nhợt, vội vàng thì triển khinh công chỉ hướng bên cạnh rừng cây chạy thực mạng.

"Muốn chạy trốn? Cao Chi Tùng ngươi ba lần bốn lượt hư ta chuyện tốt, ngày hôm nay cơ hội trời cho, ta nhất định phải để ngươi chết tại ta dưới kiếm!" Thập Tự Phá Kiếm Phó Nhất Phàm ánh mắt lạnh lẽo, trong mắt lộ ra hàn ý, truy kích mà lên.

"Ầm!" "Bình bình bang bang!"

Hai người lần nữa giao đánh nhau.

"Phó Nhất Phàm, ngươi điên, ta bây giờ đã không ngăn trở ngươi. Ngươi ngươi mang Lôi Tâm Xuân Mộc, còn không trốn đi. Chẳng lẽ ngươi muốn đợi người khác đến chặn giết ngươi?" Áo xanh người Cao Chi Tùng tức giận quát. Hiển nhiên không nghĩ tới cái này Phó Nhất Phàm không nghĩ lập tức đào tẩu, ngược lại nổi điên chặn đánh giết hắn.

"Thiệu Sơn Thái cùng Trầm Tam Nương đang bận tranh đoạt một cái khác khỏi Lôi Tâm Xuân Mộc, cái này quê nghèo tích bên trong. Tiên Thiên cảnh cường giả lại không kịp chạy đến. Chỉ bằng trên núi đám kia đám người ô hợp, coi như đuổi theo, lại có thể bắt ta như thế nào, ta hôm nay định muốn chém giết ngươi!" Thập Tự Phá Kiếm Phó Nhất Phàm cười lạnh liên tục, kiếm pháp trở nên càng thêm xảo trá sắc bén.

Áo xanh người Cao Chi Tùng liên tục tới, sắc mặt tái nhợt vô cùng, không ngừng ho ra máu, nội thương kịch liệt chuyển biến xấu.

"Phốc phốc!" "Phốc phốc!"

Vên vên không đến mười cái hiệp, áo xanh người Cao Chi Tùng trên thân liền nhiều ba đạo kiếm ngân, phân bố tại bắp đùi cùng cánh tay phải, da tróc thịt bong, máu tươi chảy ròng.

Lại qua ba cái hiệp, Thập Tự Phá Kiếm Phó Nhất Phàm một kiện quan mặc áo bào lục người Cao Chi Tùng bụng, máu tươi vẩy ra mà ra.

"Phù phù!"

Cao Chi Tùng thân thể ngã trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt vô cùng, không có một tia huyết sắc. Phải tay chăm chú bưng bít lấy bụng vết thương, miệng vết thương không ngừng có máu tươi toát ra, nhuộm đỏ chính bàn tay.

Phó Nhất Phàm một kiếm này trực tiếp cho Cao Chi Tùng tạo thành trí mạng thương hại, khiến Cao Chi Tùng triệt để mất đi phản kháng năng lực, ngã trên mặt đất không thể động dậy. Mất máu quá nhiều, Cao Chi Tùng chỉ cảm thấy đầu mê muội vô cùng.

"Ha ha ha, Cao Chi Tùng ngươi cũng có ngày hôm nay. Ngươi cái này Thất Xà Ngô Công Tiên hôm nay là cấm định, giết ngươi, ta 《 Phong Vân Bảng 》 bài danh nói không chừng còn có thể tiến lên mấy vị! Đi chết đi!" Phó Nhất Phàm cười lạnh một tiếng, lợi kiếm trong tay hóa thành một đạo hàn quang, một kiếm đâm về áo xanh người Cao Chi Tùng trái tim.

Cao Chi Tùng ánh mắt tràn ngập không cam lòng, đồng tử co lại nhanh chóng, mắt thấy liền muốn mệnh tang Phó Nhất Phàm dưới kiếm.

Bỗng nhiên, đúng lúc này ——

"Ầm!"

Một đạo tiếng súng bỗng nhiên vang lên.

Một cỗ bàng đại nguy cơ cảm giác xâm nhập mà đến, Phó Nhất Phàm sắc mặt đại biến, vội vàng thu kiếm né tránh ra tới.

"Xùy!"

Một cái viên đạn sát hấn cái cổ xệt qua đi, lưu lại một đạo nhân nhật vết máu.

"Thật đáng sợ ám khí! Cái này phát xạ tốc độ quá kinh khủng!" Phó Nhất Phàm mắt bên trong lòng còn sợ hãi, dò xét bốn phía liếc một chút, trầm giọng nói : "Là cái gì cái bọn chuột nhắt lên lên lút lút giấu trong bóng tối đánh lên!"

Trong rừng bóng cây chập chờn, cành lá ào ào vang động, một tên thanh niên nam tử ngồi cười Tật Phong Báo từ đó đi tới.

"Ha-Ha, bọn chuột nhắt không dám nhận. Là tiểu gia ta đánh lên ngươi, thế nào? Ngươi không phục?" Diệp Tinh cười vang nói.

Phó Nhất Phàm hai mắt hơi hơi neho lại, âm thanh lạnh lùng nói : "Ngươi cái võ đạo tam trọng cảnh tiểu tử, chẳng lẽ ngươi cũng muốn cướp đoạt ta Lôi Tâm Xuân Mộc?"

"Không không không, ta đối với ngươi Lôi Tâm Xuân Mộc không có nửa điểm hứng thú, đừng hiểu lầm! Mà lại ta cũng đánh không lại ngươi." Diệp Tinh trên mặt lắc đầu nói, trong lòng cười thầm không thôi, "Ngươi cái kia ' Lôi Tâm Xuân Mộc ', tiểu gia ta muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, công xưởng chế tạo, đại lượng sinh sản, một cái chỉ cần mười đồng tiền nha! Mua đầy 100, còn đánh chiết khấu bảy mươi phần trăm đây."

"Tinh ngươi có tự mình hiểu lấy, đã ngươi không dám cướp đoạt Lôi Tâm Xuân Mộc, là sao vừa rồi muốn đánh lên ta?" Thập Tự Phá Kiếm Phó Nhất Phàm lạnh giọng hỏi.

"Bởi vì bởi vì ta muốn đánh lên ngươi thì đánh lên ngươi, thế nào, ngươi có ý kiến đến cần ta a!" Diệp Tinh khiêu khích nói.

"Ngươi, muốn chết!" Thập Tự Phá Kiếm Phó Nhất Phàm giận tím mặt, giờ lên lợi kiếm, chỉ hướng Diệp Tinh trùng sát mà đến.

Diệp Tinh ngồi cười Tật Phong Báo phi tốc lùi lại đồng thời, theo Càn Khôn Bổ Đại bên trong xuất ra một cái loa to, cao giọng quát : "Phụ cận có ai không, mọi người mau tới đi, Lôi Tâm Xuân Mộc tại Phó Nhất Phàm nơi này, Lôi Tâm Xuân Mộc tại Phó Nhất Phàm nơi này nha! Mau tới mau tới nha!"

Diệp Tinh vừa lui vừa kêu, quốc sản loa to, thanh âm kia có thể lớn.

Phó Nhất Phàm sắc mặt biến hóa, hấn bây giờ cũng là có thương tích trong người, cấp tám Yêu thú Tật Phong Báo tốc độ, cũng không kém hấn bao nhiêu. Đề Diệp Tinh tiếp tục như thế la to đi xuống, chỉ sợ thực sẽ hấp dẫn số lớn võ giả tới. Những cái kia võ giả cướp đoạt lên Lôi Tâm Xuân Mộc, mỗi cái đều là không muốn sống chủ. Thật muốn bị một nhóm lớn võ giả cuốn lấy, chỉ sợ cũng nguy hiểm vô cùng.

"Tiểu tử, ngươi để ta làm thế nào lấy nhin!" Phó Nhất Phàm thăm hận không thôi, ném câu tiếp theo ngoan thoại, quay đầu bay thẳng đến dưới núi gấp rút chạy tới, không bao lâu liền biến mất ở Diệp Tinh trước mắt.

"Thôi đi, tiểu gia ta súng ống đạn dược tại thân, đại thương nơi tay, còn chả lẽ lại sợ người!"

Nhìn qua Phó Nhất Phàm rồi đi bóng lưng, Diệp Tinh khước miệng cong lên một tia cười lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 150: : Khinh công Thảo Thượng Phi

:

Trong bụi cây, Thất Xà Ngô Công Tiên Cao Chi Tùng nằm trên mặt đất hấp hối, máu tươi không ngừng theo hấn bụng trong vết thương tuôn ra, nhuộm đỏ mặt đất. Lướt

Diệp Tinh ngồi cười Tật Phong Báo đi vào Cao Chi Tùng trước mặt, cúi đầu nhìn xuống hấn.

"Muốn chết vẫn là muốn sống?" Diệp Tinh thản nhiên nói.

"Người vì sao muốn cứu ta, lời này của người ý gì?" Cao Chi Tùng ánh mắt chớp động.

"Người đang cùng ta giả bộ hồ đồ sao!" Diệp Tinh lấy ra súng lục, tối như mực hòng súng trực tiếp chống đỡ tại Cao Chi Tùng trán vị trí, âm thanh lạnh lùng nói: "Ta ý là, nếu như người muốn chết, tiểu gia ta hiện tại thì nhất thương Băng người!"

"Đừng, chuyện gì cũng từ từ, có thể còn sống, tự nhiên không muốn chết!" Cao Chi Tùng sắc mặt tái nhợt, vội vàng nói: "Người có cái gì điều kiện? Bí tịch tiên tài, ta toàn đều có thể cho người!"

"Người hãy nghe cho kỹ, bí tịch cùng tiên tài ta cũng không thiếu. Người muốn mạng sống lời nói, ta điều kiện rất đơn giản, sau này người phải nghe lời ta mệnh lệnh, cung cấp ta phân công!" Diệp Tinh trầm giọng nói.

"Người muốn ta làm người thủ hạ?" Cao Chi Tùng ánh mắt chớp động, trầm tư một lát, nói: "Được, chỉ cần người có thể cứu ta, ta coi như người thủ hạ."

"Đáp ứng vẫn rất nhanh mà!" Diệp Tinh khước miệng cong lên một tia cười lạnh, lấy ra ống kim, châm đầu đâm vào Cao Chi Tùng cánh tay, một cái gây mê châm trực tiếp đánh vào đi.

Cao nồng độ gây mê châm, cho dù là võ giả vận công bức độc, cũng muốn thời gian thật dài mới có thể khôi phục hành động.

"Cái này người cho ta phía dưới cái gì độc, tại sao ta toàn thân cứng ngắc không cách nào động đậy? Ta đều đáp ứng người yêu cầu, người trả lại cho ta hạ độc?" Ao xanh người Cao Chi Tùng nhướng mày, không khỏi hỏi.

"Yên tâm, một cái gây mê châm mà thôi, không chết." Diệp Tinh cười nói: "Người võ công như vậy cao, tuy nhiên bản thân bị trọng thương, nhưng không cho người một cái gây mê châm, ta vẫn là không yên lòng! Ân, cái này có thể!"

Nói, Diệp Tinh lúc này đem ống kim thu hồi túi càn khôn, lại từ trong túi càn khôn lấy ra một cái lọ thủy tinh từ.

Đem lọ thủy tinh cái nắp xoáy mở, nhất thời một cổ cổ quái mùi thuốc xông vào mũi, chỉ gặp lọ thủy tinh bên trong có lấy từng con màu xanh sẫm tiểu trùng từ, chỉ có hạt gạo kích cỡ tương đương, hình linh chính là Phệ Tâm Cỏ cổ trùng.

Tại đồng đảo Phệ Tâm Cỏ cổ trùng bên trong có lấy hai cái cổ trùng nhan sắc là màu đen như mực, hình thể càng thêm dài nhỏ bén nhọn.

Diệp Tinh lấy ra bên trong một cái màu đen như mực Phệ Tâm Cỏ cổ trùng đặt ở Cao Chi Tùng lòng bàn tay.

"Cái này đây là Phệ Tâm Cỏ? Đây là Ngũ Độc Giáo Phệ Tâm Cỏ?" Cao Chi Tùng sắc mặt tái nhợt bỗng nhiên biến đổi, ánh mắt vô cùng hoảng sợ, vội vàng sợ hãi nói: "Mau dừng tay! Người thế nào lại như vậy có Ngũ Độc Giáo Phệ Tâm Cỏ, mau dừng tay a!"

"Ha ha, không hồ là lão giang hồ, liếc một chút thì nhận ra Phệ Tâm Cỏ. Có điều đây không phải phổ thông Phệ Tâm Cỏ, ta cho người cái này màu đen cổ trùng là Phệ Tâm Cỏ Vương, lăng phí tốt nhiều hơn kim tệ cùng tài liệu, hoa rất lớn đại giới mới bồi dưỡng ra hai cái. Đối phó người cao thủ cấp bậc này, dùng phổ thông Phệ Tâm Cỏ trùng, ta có thể không yên lòng!" Diệp Tinh khẽ cười nói.

Phệ Tâm Cổ Cổ Vương là Diệp Tinh dốc hết vốn liếng, hoa rất lớn đại giới mới bồi dưỡng ra tới. Tại 《 Ngũ Độc Chân Kinh 》 bên trong tất cả cổ trùng bên trong cũng có thể coi là là cao cấp cổ trùng.

Màu đen như mực Phệ Tâm Cổ Vương nhon đầu cấp tốc đâm rách Cao Chi Tùng lòng bàn tay, một tia đỏ thẩm máu tươi tràn ra, Phệ Tâm Cổ Vương chui vào Cao Chi Tùng lòng bàn tay, đến cổ tay, theo mạch máu hướng trên cánh tay chỉ hướng trái tim nhúc nhích mà đi.

Cao Chi Tùng khuôn mặt vặn vẹo vô cùng thống khổ, cái trán khóa khóa mồ hôi lạnh tràn ra. Hắn bị thương nặng, lại trồng cây gai say căn bản là không có cách may mắn động đậy. Nội thương bạo phát, vốn là trạng thái hư nhược Cao Chi Tùng lại thêm cổ trùng kịch liệt đau nhức kích thích phía dưới, nghiêng đầu một cái, nhất thời đã hôn mê.

Rất nhanh, cổ trùng thuận lợi vào ở Cao Chi Tùng trái tim, Diệp Tinh thành công chương không vị này 《 Phong Vân Bảng 》 xếp hạng thứ bảy mươi chín vị Thất Xà Ngộ Công Tiên Cao Chi Tùng tánh mạng.

"Làm ta dưới tay? Ha ha, chờ ngươi thương thế một tốt vạn nhất đổi ý, ta há không hội toi công bạn rộn, tiểu gia ta lại không ngốc. Tin ngươi mới là lạ!" Diệp Tinh cười nhạt âm thanh, nhìn trên mặt đất đã hôn mê Cao Chi Tùng.

Lúc này lấy ra một bình thượng phẩm Kim Sang Dược, thay Cao Chi Tùng đơn giản băng bó lại vết thương, đem hắn kéo lên Tật Phong Bảo sau lưng, mang về Diệp phủ đi.

Cái thế giới này rất lớn, lớn đến Diệp Tinh cho tới bây giờ đều chỉ biết mình vị trí chỗ ở là Nam Đường nước, toàn bộ võ lâm đại lục giống Nam Đường nước dạng này quốc gia có trên trăm cái nhiều. Cường giả quá nhiều, cũng không đủ thực lực căn bản là không có cách đặt chân. Diệp Tinh không cam lòng bình thường, hắn muốn sáng tạo chính mình thế lực, trở thành người trên người, ít nhất cũng phải mau chóng đứng tại Nam Đường nước đỉnh phong, làm cho người không dám coi nhẹ. Nếu là có thể đạt được Cao Chi Tùng vị này 《 Phong Vân Bảng 》 cao thủ gia nhập liên minh, Diệp phủ thế lực không thể nghi ngờ đem tăng lên rất nhiều, chỉ ít tại Lạc Nhật thành thậm chí Xích Dương Châu bên trong đều không cái gì người dám chọc.

Trở lại Diệp phủ sau, Diệp Tinh đem Cao Chi Tùng an trí tại Tây phòng trọ. Rồi sau đó chính mình ngồi tại trong phòng luyện công tu luyện.

Thiên Niên Dong Thụ bên kia bị tạc chết một nhóm lớn võ giả, còn thừa một bộ phận võ giả, bởi vì Lôi Tâm Xuân Mộc đã bị đoạt đi, cũng tất cả đều rời đi Bạch Vân Sơn.

Hai đoạn "Lôi Tâm Xuân Mộc", một đoạn bị ' Thập Tự Phá Kiếm ' Phó Nhất Phàm chiếm lấy, một cái khác cắt chi cũng bị hắn võ giả cướp đi. Võ lâm đại lục võ giả căn bản chưa thấy qua đèn điện ánh đèn hiệu quả, hiển nhiên trong thời gian ngắn, hai vị kia thu hoạch được "Lôi Tâm Xuân Mộc" người là rất khó phát hiện Lôi Tâm Xuân Mộc là giả. Có điều coi như phát hiện là giả cũng vô dụng, oan uổng, bọn họ là gánh định.

Có thể đoán được, trong tương lai trong một thời gian ngắn, toàn bộ Xích Dương Châu đều sẽ cuốn vào một mảnh gió tanh mưa máu bên trong.

Cảnh ban đêm như một mảnh vải đen che khuất bầu trời, trăng non lưỡi liềm giống như một thanh lưỡi hái treo không trung, rơi xuống lạnh lẽo hàn quang.

Mông lung dưới ánh trăng, Thảo nhi Thanh Thanh, theo gió mà động.

Trên đồng cỏ, một tên y phục nam tử toàn thân nhuốm máu, vết thương chồng chất, chính khắp khiêng cấp tốc chạy. Máu tươi theo hai chân rơi mà đến, nhuộm đỏ bãi cỏ.

Cái này y phục gầy gò nam tử thỉnh linh chính là ' Thập Tự Phá Kiếm ' Phó Nhất Phàm. Theo buổi sáng hôm nay đến ban đêm, không đến một ngày thời gian, liên tục lọt vào mười ba lần phục kích. Một lần so một lần hung hiểm, truy sát võ giả số lượng cũng càng ngày càng nhiều. Dù là Phó Nhất Phàm võ công cao cường, cũng bị mãi đến tình trạng kiệt sức, thương thế càng ngày càng nặng.

"Đáng chết, những người nào thế nào theo như chó điên đuổi theo ta không thả. Lôi Tâm Xuân Mộc cũng xảy ra vấn đề, một mực luyện hóa không. Nếu không nếu có thể luyện hóa Lôi Tâm Xuân Mộc, ta thương thế đã sớm khôi phục, cũng sẽ không giống bây giờ như thế chật vật. Kỳ quái, Lôi Tâm Xuân Mộc linh bảo ánh sáng rõ ràng cường thịnh rất lợi hại, là sao một mực luyện hóa không!" Phó Nhất Phàm song mi khóa chặt, lo lắng.

Chính chỉ hướng phía trước chạy, bỗng nhiên sắc mặt đại biến, thân hình bỗng nhiên dừng lại, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm phía trước.

Chỉ gặp mông lung dưới ánh trăng, cỏ xanh xanh nhí phía trên, một lão già chính chỉ hướng Phó Nhất Phàm chậm rãi đi tới.

Như vền vền chỉ là một tên áo đen lão già theo hắn đi tới, Phó Nhất Phàm còn không đến mức hoảng sợ. Khiến Phó Nhất Phàm hoảng sợ là, ông lão mặc áo đen kia để giày là cách mặt đất ba tấc, toàn thân khí kinh bành trướng, một đường giẫm lên ngọn cỏ mà đến, thi triển rõ ràng là trên giang hồ lừng lẫy có tên Thảo Thượng Phi khinh công.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

# Chương 151: : Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cửu

:

Trong giang hồ, có thể làm được khinh công Thảo Thượng Phi, phổ biến chỉ có một loại tình huống, cái kia mà có thể chân khí ly thể Tiên Thiên cảnh cường giả.

Áo đen lão già chạy vội tốc độ nhìn như chậm chạp, nhưng mà như chậm mà thực nhanh, vài trăm mét khoảng cách, vèn vèn hai cái hồ hấp không đến lúc đó ở giữa thì đã đi tới Phó Nhất Phàm trước người.

"Không biết là vị tiền bối nào đại giá quang lâm!" Phó Nhất Phàm run giọng nói, cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh. Hắn biết gặp được Tiên Thiên cảnh cường giả, đêm nay nhất định dữ nhiều lành ít. Nếu là toàn thịnh thời kỳ, có lẽ còn có hi vọng đào tẩu. Bây giờ thân chịu trọng thương, đào tẩu hi vọng chỉ sợ không đến một thành.

"Ta gọi Phó Nhất Phàm!" Ông lão mặc áo đen kia ánh mắt lộ ra đùa giỡn, khuôn mặt bỗng nhiên vụn vụn biến ảo lên.

Sau một khắc, Phó Nhất Phàm hoảng sợ phát hiện, lão già kia khuôn mặt thể mà trở nên cùng hắn giống như đúc.

"Người là Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cửu! !!" Phó Nhất Phàm kinh ngạc nói.

"Có chút kiến thức, không tệ, chính là Hồ mỗ!" Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cửu khẽ cười nói: "Lôi Tâm Xuân Mộc đâu, là người tự giác giao ra, vẫn là ta động thủ đoạt?"

"Cái này ——" Thập Tự Phá Kiếm Phó Nhất Phàm song mi khóa chặt, sắc mặt khó coi vô cùng, chần chờ hồi lâu, trầm giọng nói: "Tại hạ giao ra Lôi Tâm Xuân Mộc, người có thể tha ta nhất mệnh?" Phó Nhất Phàm biết mình đã không gánh nổi Lôi Tâm Xuân Mộc, bây giờ tình hình này, có thể bảo trụ một cái mạng liền đã tính toán không tệ.

"Nhìn ta tâm tình, người không có tư cách nói điều kiện với ta!" Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cửu nhếch miệng cười nói.

'Thập Tự Phá Kiếm' Phó Nhất Phàm sắc mặt thay đổi lại thay đổi, cắn răng một cái, lúc này theo trong túi càn khôn lấy ra Lôi Tâm Xuân Mộc, ngoan ngoãn ném cho Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cửu. Chắc là không còn lựa chọn đường sống, thực lực sai biệt còn tại đó. Hắn như không giao ra Lôi Tâm Xuân Mộc, đối phương cũng có thể chính mình động thủ cướp đoạt.

"Lôi Tâm Xuân Mộc, Mộc thuộc tính Thiên Địa Linh Bảo, luyện hóa Lôi Tâm Xuân Mộc, thực lực của ta đem thu hoạch được to lớn tăng vọt! Cái này tiết Lôi Tâm Xuân Mộc linh bảo ánh sáng thật đúng là cường thịnh."

Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cửu cấp tốc tiếp nhận Lôi Tâm Xuân Mộc, không kịp chờ đợi cắn nát đầu ngón tay, một máu tươi ở phía trên.

Nhưng mà, máu tươi tại 'Lôi Tâm Xuân Mộc' phía trên lại căn bản không có nửa điểm phản ứng, không có chút nào bị hấp thu đi vào dấu hiệu.

"Vô dụng, lấy máu luyện hóa căn bản không được, ta trước đó đã thử qua. Đoán chừng là luyện hóa phương thức không đúng!" Thập Tự Phá Kiếm Phó Nhất Phàm nói.

"Ừm, ta bây giờ sẽ chậm chậm nghiên cứu!" Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cửu lúc này đem 'Lôi Tâm Xuân Mộc' để vào trong túi càn khôn, ánh mắt nhất động, trầm ngâm nói: "Ta nghe nói Thiên Tuyệt Thánh Nữ ngay tại Phụng Hoàng trấn Bạch Vân Sơn trên núi, tin tức này là thật không?"

"Ừm, là thật. Thiên Tuyệt Thánh Nữ liền ở tại Bạch Vân Sơn Tiên Tuyền trong sơn trang. Tại hạ đã từng không biết tự lượng sức mình, muốn đi bái phỏng một chút, có điều lại bị cự tuyệt ở ngoài cửa!" Phó Nhất Phàm chấp tay nói: "Hồ tiên sinh, tại hạ hiện tại có thể đi không?"

"Có thể, ta cái này tiễn người lên đường!" Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cửu ánh mắt lạnh lùng vô cùng, vung tay lên một cái, trong chốc lát mười mấy nói Tiên Thiên kiếm khí gào thét mà ra.

"Huru!" "Huru huru huru!"

Trận trận tiếng xé gió vang lên, gào to trận trận, mười mấy nói Tiên Thiên kiếm khí sắc bén vô cùng, chỉ hướng Phó Nhất Phàm \*\*\*\* mà đi.

"Lôi Tâm Xuân Mộc đã cho người, người tội gì khó xử tại hạ!"

Phó Nhất Phàm sắc mặt hoàn toàn thay đổi, khuôn mặt tái nhợt vô cùng, vội vàng vung động lợi kiếm trong tay nghênh đón.

"Keng!" "Bình bình bang bang!"

Bảo kiếm cùng Tiên Thiên kiếm khí đụng vào nhau, trong chốc lát tia lửa tung tóe, vang lên trận trận sắt thép va chạm âm thanh.

Phó Nhất Phàm cảm giác cánh tay bị chấn động đến run lên vô cùng, đầu nhanh mắt đi tri giác, rốt cục đem mười mấy nói Tiên Thiên kiếm khí tất cả đều ngăn.

Vừa định thở một ngụm, bỗng nhiên sau lưng một trận nhói nhói, một cỗ nóng bỏng cảm giác xâm nhập mà đến. Phó Nhất Phàm cúi đầu nhìn lại, chỉ gặp một thanh sắc bén dao găm theo sau lưng đâm vào thân thể của hắn, dao găm dính vú theo trước ngực đột xuất tới. Máu tươi phun ra ngoài, trong nháy mắt nhuộm đỏ trước ngực y phục.

"Bịch!" Một tiếng.

Phó Nhất Phàm oán hận không cam lòng hai mắt trong nháy mắt mất đi tất cả hào quang, biến thành màu tro tàn, thi thể thẳng tắp ngã trên mặt đất.

Thực 《 Phong Vân Bảng 》 cao thủ thực lực vẫn là rất mạnh, Tiên Thiên cảnh cường giả chưa chắc có hoàn toàn chắc chắn đánh giết 《 Phong Vân Bảng 》 cao thủ. Không giao nhận Nhất Phàm cũng không phải là toàn thịnh thời kỳ, trước đó đầu tiên là bị Diệp Tinh bom nổ thương tổn, lại cao bằng chỉ lòng giết nhau một trận, tiếp lấy lại đi qua mười mấy tràng kịch liệt chém giết, sớm đã là nỗ lực hết đà.

"Giết một cái Phong Vân Bảng cao thủ, tài sản cần phải có không ít." Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cừ lấy xuống Phó Nhất Phàm bên hông túi càn khôn, thu lại, bằng lãnh ánh mắt nhìn về phía Phương Hoàng trấn Bạch Vân Sơn phương hướng, "Lần này thật sự là đại hoạch thu hết, không chỉ có đạt được Lôi Tâm Xuân Mộc, còn được đến Thiên Tuyết Thánh Nữ vị trí tín tức."

"Khắc khắc kiệt, cao cao tại thượng Thiên Tuyết Thánh Nữ, người không hảo hảo ngồi tại Thiên Tuyết núi, lại chạy đến cái này quê nghèo tích bên trong đến, thật sự là cơ hội trời cho a! Khắc khắc kiệt!"

Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cừ thanh âm uyển như sơn ca khóc nỉ non, thân hình một cái phiêu hốt, dung nhập vào trong bóng đêm, biến mất không thấy gì nữa.

Cảnh ban đêm như mực, Bạch Vân Sơn Diệp phủ.

Trong phòng luyện công, Diệp Tinh nhắm mắt ngồi xếp bằng, tu luyện 《 Tiên Thiên Công 》.

Hô ——

Hút ——

Chậm rãi hấp khí, tại chậm chậm phun ra. Thanh Khí hút vào, trọc khí phun ra. Một hít một thở ở giữa, chân khí tuần hoàn không ngừng, dần dần tăng nhiều.

Từ buổi sáng đem áo xanh người Cao Chi Tùng mang về phủ đệ sau, Diệp Tinh liền một mực ngồi tại trong phòng luyện công tu luyện, theo buổi sáng trực tiếp tu luyện tới lúc đêm khuya.

Y không sai là cái luyện công Cường Ma.

"Ô ô!" "Ô ô!"

Tiểu tử ung từ bên ngoài đi qua cửa sổ nhỏ bay lại, vấy lấy màu tím nhạt Tiểu Sí Bàng, bay đến Diệp Tinh trước mặt kêu to.

"Tiểu tử, ý người là cái kia Cao Chi Tùng tỉnh?" Diệp Tinh hỏi.

Trước khi tu luyện, Diệp Tinh cố ý đã phân phó tiểu tử, Cao Chi Tùng một khi tỉnh, liền đến thông báo hắn.

"Ô ô!"

Tiểu tử ung một đôi nhấp nháy nhấp nháy tiểu mắt thấy Diệp Tinh, gật cái đầu nhỏ.

"Vậy thì tốt, ta liền tới đây!" Diệp Tinh lúc này đứng dậy, rồi đi phòng luyện công, chỉ hướng Diệp phủ Tây phòng trợ phương hướng mà đi.

Giờ phút này, Diệp phủ Tây phòng khách.

Gian phòng trên giường gỗ, áo xanh người Cao Chi Tùng đã theo trong hôn mê tỉnh lại, chính ngồi xếp bằng, vận công liệu thương.

"Người đến!" Áo xanh người Cao Chi Tùng mở hai mắt ra, nhìn qua theo ngoài cửa đi tới Diệp Tinh, lãnh đạm thần nhiên nói.

"Ha ha, thương thế khôi phục như thế nào, người thật giống như rất lợi hại không chào đón ta nha!" Diệp Tinh sắc mặt treo vẻ tươi cười.

"Cảm tạ người cứu ta, có điều ta sẽ không nghe lệnh của người!" Áo xanh người Cao Chi Tùng trầm giọng nói.

"Là sao? Người không sợ ta giết người?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, mỉm cười nói: "Người bên trong ta Phệ Tâm Cỗ, ta muốn giết người, tùy thời đều có thể!"

"VẬY NGƯỜI THÌ GIẾT TA ĐI!" Áo xanh người Cao Chi Tùng ngao nghể nói : "Ta Cao Chi Tùng mặc dù không phải Tiên Thiên cảnh cường giả, nhưng cũng là 《 Phong Vân Bảng 》 bên trên có tên võ giả, để cho ta nghe lệnh của người cái này võ đạo tam trọng cảnh nhỏ nhỏ võ giả. Cái này nếu như lan truyền ra ngoài, há không để người cười đến rụng răng, ta còn không bằng để người giết ta."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 151: : Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cữu

:

Trong giang hồ, có thể làm được kinh công Thảo Thượng Phi, phổ biến chỉ có một loại tình huống, cái kia mà có thể chân khí ly thể Tiên Thiên cảnh cường giả.

Áo đen lão giả chạy với tốc độ nhìn như chậm chạp, nhưng mà như chậm mà thực nhanh, vài trăm mét khoảng cách, vèn vèn hai cái hồ hấp không đến lúc đó ở giữa thì đã đi tới Phó Nhất Phàm trước người.

"Không biết là vị tiền bối nào đại giá quang lâm!" Phó Nhất Phàm run giọng nói, cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh. Hắn biết gặp được Tiên Thiên cảnh cường giả, đêm nay nhất định dữ nhiều lành ít. Nếu là toàn thịnh thời kỳ, có lẽ còn có hi vọng đào tẩu. Bây giờ thân chịu trọng thương, đào tẩu hi vọng chỉ sợ không đến một thành.

"Ta gọi Phó Nhất Phàm!" Ông lão mặc áo đen kia ánh mắt lộ ra đùa giỡn, khuôn mặt bỗng nhiên vụn vụn biến ảo lên.

Sau một khắc, Phó Nhất Phàm hoảng sợ phát hiện, lão giả kia khuôn mặt thể mà trở nên cùng hắn giống như đúc.

"Người là Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cữu! !!" Phó Nhất Phàm kinh ngạc nói.

"Có chút kiến thức, không tệ, chính là Hồ mỗ!" Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cữu khẽ cười nói : "Lôi Tâm Xuân Mộc đâu, là người tự giác giao ra, vẫn là ta động thủ đoạt?"

"Cái này ——" Thập Tự Phá Kiếm Phó Nhất Phàm song mi khóa chặt, sắc mặt khó coi vô cùng, chần chờ hồi lâu, trầm giọng nói : "Tại hạ giao ra Lôi Tâm Xuân Mộc, người có thể tha ta nhất mệnh?" Phó Nhất Phàm biết mình đã không gánh nổi Lôi Tâm Xuân Mộc, bây giờ tình hình này, có thể bảo trụ một cái mạng liền đã tính toán không tệ.

"Nhìn ta tâm tình, người không có tư cách nói điều kiện với ta!" Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cữu nhếch miệng cười nói.

' Thập Tự Phá Kiếm ' Phó Nhất Phàm sắc mặt thay đổi lại thay đổi, cắn răng một cái, lúc này theo trong túi càn khôn lấy ra Lôi Tâm Xuân Mộc, ngoan ngoãn ném cho Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cữu. Chắc là không còn lựa chọn đường sống, thực lực sai biệt còn tại đó. Hắn như không giao ra Lôi Tâm Xuân Mộc, đối phương cũng có thể chính mình động thủ cướp đoạt.

"Lôi Tâm Xuân Mộc, Mộc thuộc tính Thiên Địa Linh Bảo, luyện hóa Lôi Tâm Xuân Mộc, thực lực của ta đem thu hoạch được to lớn tăng vọt! Cái này tiết Lôi Tâm Xuân Mộc linh bảo ánh sáng thật đúng là cường thịnh."

Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cữu cấp tốc tiếp nhận Lôi Tâm Xuân Mộc, không kịp chờ đợi cắn nát đầu ngón tay, một máu tươi ở phía trên.

Nhưng mà, máu tươi tại ' Lôi Tâm Xuân Mộc ' phía trên lại căn bản không có nửa điểm phản ứng, không có chút nào bị hấp thu đi vào dấu hiệu.

"Vô dụng, lấy máu luyện hóa căn bản không được, ta trước đó đã thử qua. Đoán chừng là luyện hóa phương thức không đúng!" Thập Tự Phá Kiếm Phó Nhất Phàm nói.

"Ừm, ta bây giờ sẽ chậm chậm nghiên cứu!" Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cữu lúc này đem ' Lôi Tâm Xuân Mộc ' để vào trong túi càn khôn, ánh mắt nhất động, trầm ngâm nói : "Ta nghe nói Thiên Tuyệt Thánh Nữ ngay tại Phụng Hoàng trấn Bạch Vân Sơn trên núi, tin tức này là thật không?"

"Ừm, là thật. Thiên Tuyệt Thánh Nữ liền ở tại Bạch Vân Sơn Tiên Tuyền trong sơn trang. Tại hạ đã từng không biết tự lượng sức mình, muốn đi bái phỏng một chút, có điều lại bị cự tuyệt ở ngoài cửa!" Phó Nhất Phàm chấp tay nói : "Hồ tiên sinh, tại hạ hiện tại có thể đi không?"

"Có thể, ta cái này tiễn người lên đường!" Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cữu ánh mắt lạnh lùng vô cùng, vung tay lên một cái, trong chốc lát mười mấy nói Tiên Thiên kiếm khí gào thét mà ra.

"Huru!" "Huru huru huru!"

Trận trận tiếng xé gió vang lên, gào to trận trận, mười mấy nói Tiên Thiên kiếm khí sắc bén vô cùng, chỉ hướng Phó Nhất Phàm \*\*\*\* mà đi.

"Lôi Tâm Xuân Mộc đã cho ngươi, ngươi tội gì khó xử tại hạ!"

Phó Nhất Phàm sắc mặt hoàn toàn thay đổi, khuôn mặt tái nhợt vô cùng, vội vàng vùng động lợi kiếm trong tay nghênh đón.

"Keng!" "Bình bình bang bang!"

Bảo kiếm cùng Tiên Thiên kiếm khí đụng vào nhau, trong chớp lát tia lửa tung tóe, vang lên trận trận sắt thép va chạm âm thanh.

Phó Nhất Phàm cảm giác cánh tay bị chấn động đến run lên vô cùng, đầu nhanh mất đi tri giác, rốt cục đem mười mấy nói Tiên Thiên kiếm khí tất cả đều ngăn.

Vừa định thở một ngụm, bỗng nhiên sau lưng một trận nhói nhói, một cỗ nóng bỏng cảm giác xâm nhập mà đến. Phó Nhất Phàm cúi đầu nhìn lại, chỉ gặp một thanh sắc bén dao găm theo sau lưng đâm vào thân thể của hắn, dao găm đỉnh vũ theo trước ngực đột xuất tới. Máu tươi phun ra ngoài, trong nháy mắt nhuộm đỏ trước ngực y phục.

"Bịch!" Một tiếng

Phó Nhất Phàm oán hận không cam lòng hai mắt trong nháy mắt mất đi tất cả hào quang, biến thành màu tro tàn, thi thể thẳng tắp ngã trên mặt đất.

Thực 《 Phong Vân Bảng 》 cao thủ thực lực vẫn là rất mạnh, Tiên Thiên cảnh cường giả chưa chắc có hoàn toàn chắc chắn đánh giết 《 Phong Vân Bảng 》 cao thủ. Không giao nhận Nhất Phàm cũng không phải là toàn thịnh thời kỳ, trước đó đầu tiên là bị Diệp Tinh bom nổ thương tổn, lại cao bằng chỉ lòng giết nhau một trận, tiếp lấy lại đi qua mười mấy tràng kịch liệt chém giết, sớm đã là nỗ lực hết sức.

"Giết một cái Phong Vân Bảng cao thủ, tài sản cần phải có không ít." Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cửu lấy xuống Phó Nhất Phàm bên hông túi cần khôn, thu lại, băng lãnh ánh mắt nhìn về phía Phụng Hoàng trấn Bạch Vân Sơn phương hướng, "Lần này thật sự là đại hoạch thu hết, không chỉ có đạt được Lôi Tâm Xuân Mộc, còn được đến Thiên Tuyết Thánh Nữ vị trí tin tức."

"Khắc khắc kiệt, cao cao tại thượng Thiên Tuyết Thánh Nữ, ngươi không hảo hảo ngồi tại Thiên Tuyết núi, lại chạy đến cái này quê nghèo tích bên trong đến, thật sự là cơ hội trời cho a! Khắc khắc kiệt!"

Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cửu thanh âm uyển như sơn ca khóc nỉ non, thân hình một cái phiêu hốt, dung nhập vào trong bóng đêm, biến mất không thấy gì nữa.

Cảnh ban đêm như mực, Bạch Vân Sơn Diệp phủ.

Trong phòng luyện công, Diệp Tinh nhắm mắt ngồi xếp bằng, tu luyện 《 Tiên Thiên Công 》.

Hô ——

Hút ——

Chậm rãi hấp khí, tại chậm chậm phun ra. Thanh Khí hút vào, trọc khí phun ra. Một hít một thở ở giữa, chân khí tuần hoàn không ngừng, dần dần tăng nhiều.

Từ buổi sáng đem áo xanh người Cao Chi Tùng mang về phủ đệ sau, Diệp Tinh liền một mực ngồi tại trong phòng luyện công tu luyện, theo buổi sáng trực tiếp tu luyện tới lúc đêm khuya.

Y không sai là cái luyện công Cuồng Ma.

"Ô ô!" "Ô ô!"

Tiểu tử ung từ bên ngoài đi qua cửa sổ nhỏ bay lại, vấy lấy màu tím nhạt Tiểu Sí Bàng, bay đến Diệp Tinh trước mặt kêu to.

"Tiểu tử, ý ngươi là cái kia Cao Chi Tùng tỉnh?" Diệp Tinh hỏi.

Trước khi tu luyện, Diệp Tinh cố ý đã phân phó tiểu tử, Cao Chi Tùng một khi tỉnh, liền đến thông báo hắn.

"Ô ô!"

Tiểu tử ung một đôi nhấp nháy nhấp nháy tiểu mắt thấy Diệp Tinh, gạt cái đầu nhỏ.

"Vậy thì tốt, ta liền tới đây!" Diệp Tinh lúc này đứng dậy, rồi đi phòng luyện công, chỉ hướng Diệp phủ Tây phòng trợ phương hướng mà đi.



Giờ phút này, Diệp phủ Tây trong phòng khách.

Gian phòng trên giường gỗ, áo xanh người Cao Chi Tùng đã theo trong hôn mê tỉnh lại, chính ngồi xếp bằng, vận công liệu thương.

"Ngươi đến!" Áo xanh người Cao Chi Tùng mở hai mắt ra, nhìn qua theo ngoài cửa đi tới Diệp Tinh, lãnh đạm thản nhiên nói.

"Ha ha, thương thế khôi phục như thế nào, ngươi thật giống như rất lợi hại không chào đón ta nha!" Diệp Tinh sắc mặt treo vẻ tươi cười.

"Cảm tạ ngươi cứu ta, có điều ta sẽ không nghe lệnh của ngươi!" Áo xanh người Cao Chi Tùng trầm giọng nói.

"Là sao? Ngươi không sợ ta giết ngươi?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, mỉm cười nói : "Ngươi bên trong ta Phệ Tâm Cỏ, ta muốn giết ngươi, tùy thời đều có thể!"

"Vậy ngươi thì giết ta đi!" Áo xanh người Cao Chi Tùng ngạo nghễ nói : "Ta Cao Chi Tùng mặc dù không phải Tiên Thiên cảnh cường giả, nhưng cũng là 《 Phong Vân Bảng 》 bên trên có tên võ giả, để cho ta nghe lệnh của ngươi cái này võ đạo tam trọng cảnh nhỏ võ giả. Cái này nếu như lan truyền ra ngoài, há không để người cười đến rụng răng, ta còn không bằng để ngươi giết ta."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 152: : Thật tốt tu luyện hoàn thiện mỗi ngày

:

《 Phong Vân Bảng 》 cao hơn tay mỗi cái đều là võ đạo chín tầng cảnh đỉnh phong tu vi, ở nội công phương diện khoảng cách Tiên Thiên cảnh cũng vênh vênh khoảng cách nửa bước, nếu là có thể đi qua, liền có thể đem chân khí trong cơ thể toàn bộ chuyển thành uy lực càng mạnh Tiên Thiên Chân Nguyên, còn về ngoại công phương diện, có chút 《 Phong Vân Bảng 》 cao thủ thậm chí không mạnh bằng Tiên Thiên cảnh người yếu.

"Ồ? Như thế nói ngươi là đồ ỷ?" Diệp Tinh cười nhạo nói : "Trước đó không biết là người nào lời thề son sắt nói, chỉ cần có thể cứu hãn nhất mệnh, hãn thì cam nguyện vì ta hiệu mệnh tới."

"Ách trước đó" Cao Chi Tùng không khỏi mặt mớ đồ ửng. Lúc trước hãn đáp ứng muốn vì Diệp Tinh hiệu mệnh tự nhiên thuần túy là qua loa, chỉ cần Diệp Tinh cứu hãn, thương thế hãn một tốt, bằng hãn thực lực, còn không đều là hãn nói tính toán. Chi là không nghĩ tới Diệp Tinh đáng hận rất lợi hại, thế mà cho hãn phía dưới Phệ Tâm Cỏ.

"Lại nói ta tu vi mặc dù mới võ đạo tam trọng cảnh, nhưng chỉ cần bị ta tìm tới cơ hội, coi như võ đạo chín tầng cảnh võ giả ta cũng có thể đánh giết!" Diệp Tinh nói.

Cao Chi Tùng không khỏi sắc mặt cứng đờ.

"Thế nào? Ngươi không tin?" Diệp Tinh cười nói.

"Cái này ta tin, tiểu tử ngươi như thế âm hiểm. Lần trước truy sát ngươi lúc, ta nếu không phải lưu cái tâm nhãn, nói không chừng đã lấy ngươi đạo." Cao Chi Tùng cười khổ nói. Lần trước vì đạt được Từ Điện Kim Ưng, truy sát Diệp Tinh lúc. Bị Diệp Tinh không có dấu hiệu nào đến nhất thương, nếu không có hãn lòng cảnh giác đủ mạnh, phản ứng rất nhanh, kém chút thì treo.

"Đã như vậy, ngươi còn dám xem thường ta!" Diệp Tinh nói.

"Đây không phải khinh thị ngươi. Ta thừa nhận ngươi ám khí vô cùng lợi hại, ngươi Từ Điện Kim Ưng nếu là trưởng thành cũng vô cùng đáng sợ. Chỉ cần không chết yếu, tương lai Đường Quốc thiếu không ngươi một chỗ cấm dùi. Ngươi bên ngoài tiềm lực rất mạnh, nhưng là bản thân cái này tu vi vẫn là quá thấp, đầu tu luyện hai mươi mấy tuổi, còn mới võ đạo tam trọng cảnh tu vi. Ta đoán bản thân ngươi tập võ thiên phú nhất định không được." Cao Chi Tùng lắc đầu liên tục nói : "Ta sẽ không thay kẻ yếu bán mạng."

"Ngươi nói có nhất định đạo lý, có điều có một chút ngươi nói sai. Ta cũng không phải là từ nhỏ tu luyện, thời gian tu luyện đến nay cũng không đủ thời gian một năm đi!" Diệp Tinh nói. Há lại chỉ có từng đó một năm, hãn là liền nửa năm cũng chưa tới, nhiều lắm là thì tám năm ba tháng thời gian.

"Tu luyện một năm không đến, trực tiếp đột phá đến võ đạo tam trọng cảnh, thế nào khả năng?" Cao Chi Tùng kinh ngạc nói : "Chẳng lẽ ngươi tu luyện là Thiên giai bảo điển?"

Lập tức lại lẩm bẩm nói : "Thiên Công Bảo Điện tuy tốt, nhưng vên vẹn Thiên Công Bảo Điện cũng rất khó!"

"Người đây không cần hỏi nhiều, nói chung ta có thể rất lợi hại khẳng định nói cho người, thay ta hiệu mệnh, đổi người là trăm lợi mà không có một hại. Tốt, chính người cân nhắc đi. Là mặt mũi trọng yếu vẫn là tánh mạng trọng yếu!" Diệp Tinh hai mắt hơi hơi nheo lại, âm thanh lạnh lùng nói : "Dù sao chết tại tay Phong Vân Bảng cao thủ đã có một cái, tăng thêm người chính là cái thứ hai!"

"Cái thứ hai?" Cao Chi Tùng không khỏi sững sờ, "Còn có ai chết tại tay người?"

"Triệu Thiên Huyền!" Diệp Tinh thần nhiên nói.

"cuồng phong kiếm khách ' Triệu Thiên Huyền?" Cao Chi Tùng biến sắc. Triệu Thiên Huyền tên hiệu ' cuồng phong kiếm khách ', tại 《 Phong Vân Bảng 》 phía trên bài danh còn muốn tại hần ' Thất Xà Ngô Công Tiên ' phía trên.

《 Phong Vân Bảng 》 tổng cộng 108 vị, mỗi một vị đều là chín tầng cảnh võ giả bên trong đỉnh phong tồn tại. Đây là tiếp cận nhất Tiên Thiên cảnh một nhóm cường giả. Xếp tại trước mấy vị thực lực thậm chí không thể so với Tiên Thiên cảnh kém ' Thất Xà Ngô Công Tiên ' Cao Chi Tùng xếp hạng thứ bảy mươi chín tên, thuộc về trung hạ du vị trí. Mà ' cuồng phong kiếm khách ' Triệu Thiên Huyền suy nghĩ ở vào trung du vị trí, thực lực so Cao Chi Tùng muốn mạnh hơn một bậc.

"Trách không được gần nhất trong giang hồ không có nửa điểm Triệu Thiên Huyền tin tức, nghe đồn hần hơn một tháng trước từng tại Lạc Nhật thành xuất hiện, sau khi phảng phát bốc hơi khỏi nhân gian, tin tức hoàn toàn không có. Nguyên lai" Cao Chi Tùng ánh mắt lấp loé không yên, trầm tư hồi lâu sau khi, trầm giọng nói : "Muốn ta vì người hiệu mệnh cũng được, điều kiện tiên quyết là người nhất định phải bước vào võ đạo thất trọng cảnh, ta mới có thể cam tâm vì người cống hiến sức lực!"

"Võ đạo thất trọng cảnh?" Diệp Tinh nhướng mày, nhìn về phía Cao Chi Tùng, gặp hần ánh mắt kiên định, một bộ thấy chết không sờn, không đáp ứng thà rằng chết bộ dáng, không khỏi bất đắc dĩ cười một tiếng, cũng chỉ có thể nói : "Được, tại ta không có bước vào thất trọng cảnh trước đó, người có thể tiếp tục xông người giang hồ, không cần thời khắc nghe ta phân công. Chẳng qua nếu như ta gặp được việc khó, người dù sao cũng phải ra tay giúp ta mấy lần a?"

"Cái này hiển nhiên!" Cao Chi Tùng nhếch miệng cười nói : "Nếu không, người nếu như bị người làm thịt, ta chẳng phải là cũng phải theo ném mạng nhỏ."

Cổ trùng là một loại vô cùng thần bí đồ vật, một khi cảm ứng được chủ nhân đã chết đi. Phệ Tâm Cổ sẽ lập tức lâm vào cuồng bạo trạng thái, đem thụ Cổ nhân trái tim sinh sinh thôn phệ hết. Cho nên, nếu như ngày nào Diệp Tinh chết, Cao Chi Tùng, Mã Phong Hồng Hải bọn người đến theo chôn cùng. Có điều đây cũng là không có cách nào sự tình, chỉ có thể chờ đợi sau này hoàn toàn tín nhiệm bọn họ, suy nghĩ thêm phải chăng vì bọn họ giải trừ cổ trùng. Cũng chỉ có Diệp Tinh cái này Hạ Cổ người, mới có thể để cho Phệ Tâm Cổ theo bọn họ trái tim bên trong leo ra. Nếu là người khác ý đồ giải Cổ, như vậy trái tim bên trong Phệ Tâm Cổ sẽ so bom hẹn giờ còn còn đáng sợ hơn.

"Người bây giờ thương thế như thế nào?" Diệp Tinh hỏi.

"Cái này một chút vết thương nhỏ không có gì đáng ngại, người thuốc chữa thương tất cả đều là thượng phẩm, ta trời sáng hần là có thể khôi phục năm, sáu phần mười. Cũng là Phó Nhất Phàm một kiếm kia so sánh hung ác, chờ ta hoàn toàn khôi phục, nhất định phải tìm hần tính sổ sách." Cao Chi Tùng trong mắt lãnh quang thoáng hiện, lập tức cảm thấy nghĩ đến điều gì sao, biến sắc.

"Thế nào?" Diệp Tinh nghi ngờ nói.

Cao Chi Tùng cười khổ nói : "Đột nhiên nghĩ đến cái kia Phó Nhất Phàm đã được đến Lôi Tâm Xuân Mộc, sau này ta chỉ sợ không những không thể báo thù, ngược lại muốn trốn tránh hần."

"Phó Nhất Phàm Lôi Tâm Xuân Mộc?" Diệp Tinh ánh mắt trở nên cổ quái vô cùng, một bộ muốn cười lại liễu mạng chịu đựng biểu lộ.

"Tốt, chính người thật tốt dưỡng thương đi. Ta phải trở về tu luyện!"

Nói, Diệp Tinh lúc này rời đi Tây phòng trọ, trở lại chính mình phòng luyện công bắt đầu tu luyện.

Cao Chi Tùng lời nói xác thực kích thích đến Diệp Tinh, vốn phải cố gắng tu luyện Diệp Tinh, nhất thời trở nên càng thêm nỗ lực.

Phòng luyện công trong sơn động,

Màu tím ánh sáng khí vụ lượn lờ, mờ mịt lưu động, hội tụ đất trời bốn phía nguyên khí. Trừ màu tím ánh sáng bên ngoài, Diệp Tinh cũng thôi động bên trong thân thể Lôi Tâm Xuân Mộc.

Nhất thời, trong sơn động nguyên bản thì nồng đậm thiên địa nguyên khí quả thực nồng đậm tới cực điểm

Diệp Tinh ngồi xếp bằng, tu luyện 《 Tiên Thiên Công 》. Tật Phong Báo cùng Tiểu Tử Ưng cũng ở một bên phun ra nuốt vào nguyên khí, gia tăng Yêu Lực tu vi.

Thời gian một điểm nhất lưu trôi qua, đại khái hai ba canh giờ sau.

"Màu tím ánh sáng thêm Lôi Tâm Xuân Mộc, cái này tu luyện hiệu quả quả thực thoải mái đến bạo." Diệp Tinh mở hai mắt ra, trong mắt tinh mang lấp lóe. Chỉ cảm thấy chân khí trong cơ thể bành trướng, khoảng cách vô đạo tử trọng cảnh lại tiến lên một bước dài.

Diệp Tinh nhìn đồng hồ đeo tay một cái thời gian, hiện tại đã là ngày hôm sau 9h sáng.

"Đến trở lại địa cầu một chuyến, tính toán thời gian Trương Đạo điện ảnh cần phải đập đến không sai biệt lắm, phải đem Nhị Hắc tiếp về nhà." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này mang theo Tiểu Tử Ưng cùng Tật Phong Báo bước vào màu tím ánh sáng truyền tống môn bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 153: : Nhất Minh phòng khám bệnh

:

Theo bước vào màu tím ánh sáng truyền tống môn, trước mắt tràng cảnh biến ảo, Diệp Tinh, Tiểu Tử Ưng, Tật Phong Báo xuất hiện ở địa cầu tổ trạch trong giếng cổ. .

"Tật Phong ngươi thì ở chỗ này trong giếng cổ tu luyện đi, ta cho ngươi hai bình thượng phẩm Ngưng Khí Đan!" Diệp Tinh dặn dò.

Bởi vì cân nhắc đến Tật Phong Báo loại này mãnh thú to lớn loại Yêu thú không thích hợp ra bên ngoài bây giờ, Diệp Tinh chỉ có thể để Tật Phong Báo ở tại tổ trạch trong giếng cổ tu luyện. Nếu không nếu như bị người nhìn thấy Tật Phong Báo, nói không chừng lại là một đồng chuyện phiền toái.

Mà Tiểu Tử Ưng cùng Tiểu Nhị Hắc thì lại khác, Tiểu Nhị Hắc nếu như khí thể không bên ngoài lời nói, cũng là một cái phổ thông lông đen tiểu cầu, nhiều lắm là lông tóc so phổ thông tiểu cầu cầu ánh sáng một số, nhìn qua càng có thể yếu đuối mạnh một số. Tiểu Tử Ưng nhìn qua thì một cái từ sắc lông chim chim nhỏ, tuy nhiên rất xinh đẹp, cũng rất có linh tính, nhưng dưới tình huống bình thường, người khác cũng không thể thế nào suy nghĩ nhiều. Muốn nói suy nghĩ nhiều lời nói, cái kia suy nghĩ cũng là rất muốn đem Tiểu Tử Ưng bắt lấy.

Tật Phong Báo gật gật đầu, ăn một khóa Ngưng Khí Đan, bắt đầu ở trong giếng cổ tu luyện Yêu Lực, tăng cường thực lực.

Diệp Tinh song chân vừa đạp mặt đất, nhảy ra giếng cổ, rồi đi phòng sắt, đem phòng sắt môn một lần nữa khóa lại.

"Ồ ô!" "Ồ ô!"

Vừa rời đi phòng sắt Tiểu Tử Ưng liền bay lên trên không lượn vòng lấy, vui sướng kêu to, đây là một cái nghịch ngợm gây sự không an phận chim chóc. Diệp Tinh thật rất muốn làm cái chim lông đem nó giam lại, như thế thì bớt lo. Nhưng mỗi lần muốn tan nhẫn tâm thời điểm, tiểu bắt điểm luôn luôn lộ ra một bộ đáng thương bộ dáng, bộ dáng kia quả thực mạnh người chết. Khiến Diệp Tinh cảm giác thật đem nó giam lại, tội kia ác cảm quả thực tràn đầy, dờ khóc dờ cười phía dưới, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ coi như thôi.

Theo trong túi áo lấy điện thoại di động ra, vẽ động màn hình điện thoại di động, chỉ gặp tin nhắn bên trong có lấy hai ba mươi điều chưa tin tức. Có Vũ Cường phát tới, nói trường sinh vô quán phát triển vô cùng tấn mãnh, Trường Sinh Quyền danh khí đã bắt đầu dần dần khuếch tán ra tới. Còn có biểu đệ Trình Tiểu Hải, Chu Đại Tráng, Trần Phụng cùng phụ mẫu bọn người có gửi nhắn tin tới. Bởi vì Diệp Tinh trước đó từng đã nói với bọn họ, chính mình khả năng thường xuyên ' đi công tác ', nếu như điện thoại đánh không thông lời nói, liền tin hơi thờ nhấc lại tốt nhất.

Diệp Tinh đem tin nhắn kéo đến phía dưới cùng nhất, nhìn thấy một đầu Trương Nghệ Lâm đạo diễn phát đến tin tức. Trong tin tức nội dung nói điện ảnh đã quay chụp hoàn thành.

Diệp Tinh lúc này điểm động màn hình điện thoại di động, bấm đạo diễn Trương Nghệ Lâm điện thoại.

"Uy! Diệp Tinh a, ta nói Diệp đại lão bản a, ngươi thật đúng là cái người bận rộn. Ta gọi điện thoại cho ngươi đến mấy lần, đều đánh không thông!"

"Thật có lỗi a, ta đi công tác bên ngoài, địa phương so góc vắng vẻ, tín hiệu không tốt. Đúng, Trương Đạo, ngươi điện ảnh quay chụp hoàn thành đúng không!"

"Ừm, quay chụp hoàn thành, buổi trưa hôm nay đoàn làm phim chuẩn bị đi từ lâu liên hoan, ngươi có rảnh không, có cần phải tới?"

"Ách, ta không phải đoàn làm phim, liên hoan cần phải có thể miễn a? Ta liền đem Nhị Hắc tiếp trở về là được."

"Ít đến, đây là ta lần thứ hai mời người. Người không nề mặt, ta liền đem Nhị Hắc giấu đi. Tiểu gia hỏa kia được hoan nghênh rất lợi hại, người liền bữa cơm cũng không chịu nề mặt đến ăn, ta cũng sẽ không để người như vậy tùy tiện tiếp đi Tiểu Nhị Hắc." Đạo diễn Trương Nghệ Lâm nửa đùa nửa thật nửa uy hiếp nói.

Diệp Tinh dở khóc dở cười, "Vậy được rồi, thời gian địa điểm, người phát cái tin tức cho ta."

Cùng đạo diễn Trương Nghệ Lâm trò chuyện một hồi sau, lúc này cúp điện thoại. Rồi sau đó mở ra Porsche, chỉ hướng Phúc Thị bay đi.

Hiện tại là chín điểm thời gian hai bên, lấy Diệp Tinh mở tốc độ xe, mười giờ rưỡi trước là tuyệt đối có thể đến Phúc Thị.

Trên đường cao tốc, Porsche phi tốc chạy, trên đường đi càng hơn một chiếc chiếc xe hơi, gần một giờ không đến lúc đó ở giữa, thành công đến Phúc Thị.

Phía dưới cao tốc, tiến vào Phúc Thị tiệm mới khu nhà mới.

"Hiện tại mới 10:20, thời gian còn sớm lấy vô cùng. Đi trước tìm lão tứ chơi!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này mở ra Porsche tiến vào trong thôn.

Lão tứ Trịnh Nhất Minh mở phòng khám ngay tại cái này tiệm mới khu nhà mới, Diệp Tinh lần trước còn tới qua một lần, tự nhiên nhận ra đường.

Nhất Minh phòng khám bệnh, Diệp Tinh đi vào phòng khám bệnh thời điểm, cũng không nhìn thấy Trịnh Nhất Minh hình bóng.

Trong phòng khám có không ít bệnh nhân, một tên nhân viên y tế đang cho bệnh nhân bốc thuốc.

"Tiểu Lâm, nhà người thầy thuốc đâu, Trịnh Nhất Minh đi đâu?" Diệp Tinh hỏi.

"Há, Trịnh thầy thuốc vừa rồi có việc, ra ngoài một lúc." Cái kia nhân viên y tế đáp.

Hai người đang nói, ngoài cửa bỗng nhiên vang lên rồi loạn tung bùng.

"Thầy thuốc, cứu mạng a! Thầy thuốc mau cứu cha ta đi, hấn đột nhiên đã hôn mê." Hai đạo lo lắng thanh âm từ ngoài cửa vang lên, chỉ gặp một đôi vợ chồng trung niên vội vội vàng vàng giờ lên một cái cao tuổi, lão đầu tóc hoa râm tiến vào trong phòng khám.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 154: : Cứu người

:

"Tiểu Lâm, nhà người thầy thuốc đâu?" Diệp Tinh hỏi.

"A, Diệp Tinh, là người nha. Trịnh thầy thuốc vừa rồi có việc, đi ra ngoài một chuyến." Cái kia nhân viên y tế Lâm Lệ Cầm đáp.

"Há, ra ngoài bao lâu? Đại khái thời điểm nào có thể trở về?" Diệp Tinh hỏi, đoàn làm phim liên hoan tại khoảng mười một giờ rưỡi. Đến này chủ yếu là còn có một chút thời gian, tính toán cùng lão tứ tự ôn chuyện tiểu trò chuyện nửa giờ. Nếu như muốn chờ quá lâu lời nói, khả năng này liền phải rời đi.

"Ra ngoài gần hai mươi phút đi, tựa như là có cái gì việc gấp đi trung tâm thành phố đi, nhìn hấn đi thẳng vội vàng. Đến lúc này một lần có thể muốn một giờ đi." Nhân viên y tế Lâm Lệ Cầm nói.

"Há, dạng này a. Vậy ta đi trước, hôm nào có rảnh ta lại đến." Diệp Tinh nói ra.

Hai người đang nói, bỗng nhiên, bên cạnh vang lên ' bịch ' một tiếng, ngã xuống thanh âm.

Diệp Tinh cùng trong phòng khám mọi người không khỏi quay đầu nhìn lại, chỉ gặp một tên cao tuổi, lão đầu tóc hoa râm trong tay chính cầm thuốc, bỗng nhiên té xỉu trên đất.

"A, là Lý lão đầu, thế nào bỗng nhiên té xỉu."

"Khả năng thiếu máu đi!"

"Người này đều đến từng này tuổi, trên thân mao bệnh luôn luôn nhiều."

"Thiếu máu? Không đúng, ta nghe nói Lý lão đầu giống như có bệnh ở động mạch vành!"

"Nhanh nhanh nhanh, đem Lý lão đầu nâng đỡ! Thầy thuốc nhanh tới xem một chút Lý lão đầu là thể nào chuyện!"

Trong phòng khám rất nhiều người liền vội vàng đem té xỉu trên đất Lý lão đầu đỡ dậy.

"Ta không phải thầy thuốc a, Trình thầy thuốc có việc ra ngoài, mọi người tranh thủ thời gian đỡ vị lão đại này gia đi bệnh viện." Nhân viên y tế Lâm Lệ Cẩm vội vàng nói. Nàng tuy nhiên cũng mặc lấy rõ ràng áo khoác, nhưng nàng cũng chỉ là cái thực tập làm việc lật vạt, cho bệnh nhân cảm lấy thuốc là có thể, cũng không dám tùy tiện cho người ta xem bệnh.

"A, Lý lão đầu thể nào không có hô hấp!"

Trong phòng khám đám người đột nhiên vang lên một tiếng kêu sợ hãi âm thanh, có người đưa tay đem ngón tay đặt ở Lý lão đầu chớp mũi vị trí cảm biết rõ hạ, hoảng sợ phát hiện không có chút nào hô hấp, một tia khí tức đều không có, giống như có lẽ đã ngừng thở.

"Chết, Lý lão đầu chết!"

"Không có hô hấp, thể nào không có hô hấp!"

"Nhanh, phát gọi điện thoại cấp cứu, gọi xe cứu hộ!"

Đám người bối rối vô cùng, trong phòng khám tiếng kêu sợ hãi nhất thời dẫn tới cửa rất nhiều người đi đường ngừng chân vây xem.

"Xong, cái này xong, thể nào thì ra loại sự tình này đây." Lâm Lệ Cẩm gấp đến độ xoay quanh, liền bận bịu lấy điện thoại di động ra phát gọi điện thoại cấp cứu.

Ra loại sự tình này, đối với phòng khám bệnh danh dự khẳng định là ảnh hưởng to lớn. Coi như không phải là bởi vì phòng khám bệnh nguyên nhân, cũng khó đảm bảo người khác không loạn đoán. Thậm chí đem quy kết làm chữa bệnh sự cố, tỉ như phòng khám bệnh thuốc uống người chết loại hình. Có nhiều thứ là càng tỏ càng đen, giải thích cũng cái gì dùng. Có thể đoán được cái này Lý lão đầu nếu là thật tình không đến, cái này Nhất Minh phòng khám bệnh sinh ý chỉ sợ muốn rớt xuống ngàn trượng.

"Xong, Trình thầy thuốc điện thoại thể nào đánh không thông, cái này có thể thể nào xử lý, gấp chết người." Nhân viên y tế Lâm Lệ Cẩm vô cùng nóng nảy, không ngừng gọi Trình Nhất Minh điện thoại.

Lúc này, một đôi vợ chồng trung niên thần sắc bối rối, vội vàng vàng xâm nhập trong đám người. Giống như Lý lão đầu gia thuộc người nhà, vừa mới nhận được tin tức, chạy tới.

"Thể nào chuyện? Cha ta thể nào?" Phụ nữ trung niên kia vô cùng nóng nảy nói.

"Chúng ta cũng không biết, vừa rồi Lý lão đầu lấy thuốc thời điểm, đột nhiên té xỉu." Chung quanh có người nói.

"Lấy thuốc?" Phụ nữ trung niên kia bên cạnh trung niên nam tử sắc mặt nhất thời có chút khó coi, chỉ hướng mặc rõ ràng áo khoác y phục Lâm Lệ Cẩm chất vấn nói: "Có phải hay không các người phòng khám bệnh mở sai cái gì thuốc!"

"Không có a, chúng ta kê đơn thuốc, Lý lão đầu vừa mới lấy đi, còn không ăn đi." Lâm Lệ Cẩm vội vàng nói.

"Đại nho nhả, việc này chỉ sợ không lạ người ta phòng khám bệnh, cha trái tim vốn là không tốt, trước đó cũng té xỉu qua mấy lần." Phụ nữ trung niên kia vịn Lý lão đầu, ngón tay tại Lý lão đầu chớp mũi tìm tòi, ánh mắt nhất thời vô cùng hoảng sợ, lâm bảm nói: "Không có hô hấp?"

"Xe cứu hộ, xe cứu hộ gọi không có!" Trung niên nam tử vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra muốn phát gọi điện thoại cấp cứu.

"Ta đã gọi xe cứu hộ, suy nghĩ lại chờ một lúc liền đến." Phòng khám bệnh nhân viên y tế Lâm Lệ Cẩm nói ra.

Trong phòng khám mọi người đều đang đợi lấy xe cứu hộ, phụ nữ trung niên kia vịn Lý lão đầu, một mặt bi thương, không ngừng khóc. Hiển nhiên, liền hô hấp đều dừng lại, đây tuyệt đối là điềm xấu dấu hiệu.

Dù sao còn sống người đều là có hô hấp, chỉ có người chết mới không có hô hấp. Cái này Lý lão đầu trước mắt tình huống chỉ sợ cách nhiều lần sắp tử vong cũng không xa, coi như mở cứu giúp, chỉ sợ hi vọng cũng không lớn.

Mất thấy chí thân thì muốn ly khai, phụ nữ trung niên kia tự nhiên bi thương đau thương vô cùng.

"Mọi người nhường một chút, người tốt, có thể để ta xem một chút vị lão đại này gia sao?"

Lúc này, một tên thanh niên nam tử gạt mở đám người, theo phụ nữ trung niên kia nói.

"Ngươi là thầy thuốc?" Phụ nữ trung niên kia trong mắt rung rung, nghi ngờ nói.

"Ta không phải thầy thuốc, bắt quá ta hiểu được một số y thuật!" Diệp Tinh khẽ cười nói : "Cha ngươi trước mắt tình huống rất nguy hiểm, liền hô hấp đều dừng lại, đợi đến xe cứu hộ đến thời điểm, thời gian trì hoãn thì chỉ sợ tình huống càng thêm không ổn. Nhất định phải nhanh chóng để hân khôi phục hô hấp."

"Diệp Tinh, ngươi hiểu được y thuật?" Nhân viên y tế Lâm Lệ Cẩm nghi ngờ nói, nàng chỉ biết là Diệp Tinh là Trịnh thầy thuốc đại học cùng phòng, tựa như là cái đại lão bản.

"Ừm, ta cùng các ngươi Trịnh thầy thuốc học qua một đoạn thời gian y thuật!" Diệp Tinh nói.

"Học qua y thuật vậy quá tốt, nơi này cũng không có khác thầy thuốc, thì làm phiền ngươi giúp đỡ chút, nhìn xem có thể hay không để cho cha ta trước khôi phục một số." Phụ nữ trung niên kia như bắt đến sinh mệnh cuối cùng nhất một con cò, khẩn cầu. Nàng cũng biết mình phụ thân trước mắt tình huống rất nguy hiểm, tuy nhiên trước mắt cái này tự xưng biết y thuật thanh niên nam tử rất trẻ trung, có thể thành công hay không chỉ sợ hi vọng không lớn, nhưng dù sao cũng là một tia hi vọng, dù sao cũng phải thử một lần.

"Ừm!" Diệp Tinh gật gật đầu, lúc này ngón tay nhẹ nhàng chế trụ lão giả cổ tay, thay Lý lão đầu bắt mạch.

Nói đến y thuật, Diệp Tinh thật đúng là xác thực biết một chút. Cái gọi là Độc Y không phân biệt, 《 Ngũ Độc Chân Kinh 》 bên trong mặc dù lớn lượng giảng tổ đều là độc dược cùng cỏ trùng, nhưng đối với y thuật được lý cũng có một chút giảng giải. Diệp Tinh đã từng tốn không ít thời gian đi nghiên cứu, cũng nắm giữ nhất định y thuật. Đường nhiên, Diệp Tinh muốn cứu người không chỉ có riêng là dựa vào điểm này y thuật.

Một sợi chân khí theo ngón tay thăm dò vào lão giả bên trong thân thể, đi khắp một vòng sau, Diệp Tinh liền đại khái giải cái này Lý lão đầu tình trạng cơ thể.

"Lão đại này gia tình trạng cơ thể rất tồi tệ a. Trừ trái tim vấn đề bên ngoài, phổi khí quản bởi vì thời gian dài hút thuốc lá cũng có rất lớn mao bệnh, còn có xương cổ cũng không đứng, đây sụn đệm cột sống thoát ra đi." Diệp Tinh nhíu mày, "Có điều nghiêm trọng nhất vẫn là trái tim, tính toán, trước khôi phục trái tim của hân công năng lại nói."

Lúc này Diệp Tinh vận chuyển chân khí, thôi động bên trong thân thể Lôi Tâm Xuân Mộc. Nhất thời một cỗ sinh mệnh chi lực đưa vào lão giả bên trong thân thể, theo cánh tay hân, chỉ hướng trái tim dừng mảnh lao tới.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 156: : Dự tiệc ( tác đánh sai chương, nội dung tiếp tục )

:

Một bên Diệp Tinh tròn mắt trừng một cái, một thanh tiếp nhận Lâm Lệ Cẩm trong tay điện thoại, "Uy! Lão tứ, tiểu tử ngươi bây giờ ở nơi nào? Thời điểm nào gấp trở về?"

"Ách, lão tam thật đúng là ngươi a, ngươi thế nào đi ta phòng khám bệnh, cũng không cho ta biết một tiếng?" Trong điện thoại Trịnh Nhất Minh hơi hơi sững sờ, hiển nhiên không ngờ tới Diệp Tinh thế mà thật tại hân trong phòng khám, "Ta bây giờ còn đang trong thành phố, ít nhất phải nửa giờ mới có thể chạy trở về. Đúng, lệ cảm nha đầu kia nói là thật sao? Ngươi biết y thuật? Đặc biệt sao, ngươi hai hún vốn lên đùa ta đi?"

"Đùa ngươi làm gì, vốn chính là thật." Diệp Tinh bĩu môi nói : "Ta giúp ngươi lớn như vậy rồi bạn bự, chuẩn bị thế nào cảm tạ ta!"

"Nằm - rãnh, nếu là thật, lão tứ lấy thân báo đáp còn không được sao, đêm nay nhất định đem cái rắm - cỡ - tẩy sạch sẽ!"

"Lăn - ngươi - nha, ngươi cái chết - cơ - lão." Diệp Tinh nhìn không được cười mắng : "Tốt, lười nhác cùng ngươi nói nhảm, ta giữa trưa còn có cái bữa tiệc, không rảnh đợi ngươi, trước tiên cần phải đi, cứ như vậy đi!"

Cúp điện thoại sau, Diệp Tinh lúc này mở ra Porsche rời đi Nhất Minh phòng khám bệnh, chỉ hướng Phúc Thị Long Vịnh từ lâu mà đi.

Lúc này đại khái là mười một giờ sáng nhiều, trên đường cái xe tới xe đi, người đi đường như nước chảy, đèn xanh đèn đỏ giao thế lấp lóe, hơi tiếng còi xe, đám người đàm tiếu âm thanh, âm thanh vui cười, hồi hã, ồn ào vô cùng.

"Đình linh linh, người là ta Tiểu Nha tiểu cà chua, thì hướng chân trời đẹp nhất đám mây, hồng hồng "

Chuông điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

"A, là Frankie!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này vẽ động màn hình điện thoại di động, tiếp thông điện thoại.

"Uy, thân ái Diệp Tinh tiên sinh, người đoán ta bây giờ ở nơi nào?" Trong điện thoại truyền đến Frankie thanh âm.

"Không đoán, tiểu nữ sinh trò xiếc, mình đại lão gia không chơi." Diệp Tinh bĩu môi nói.

"Ha-Ha, người khẳng định đoán không được, bởi vì ta bây giờ đang ở Trung Quốc La Huyện."

"Ách, người thế nào chạy đến La Huyện đến?" Diệp Tinh vừa lái xe vừa hỏi.

"Nghe nói Vũ Cường tiên sinh đã được đến qua ngài mấy phần chân truyền, ta chuẩn bị hướng Vũ Cường tiên sinh học tập võ thuật." Frankie nói : "Đúng, Diệp Tinh tiên sinh, người giữa trưa có rảnh không. Muốn không ra ăn bữa cơm đi, ta mời khách!"

"Giữa trưa không rảnh a, ta bây giờ còn đang Phúc Thị đầu, đuổi không quay về. Bên này vừa vặn cũng có cái bữa tiệc đến xã giao." Diệp Tinh trầm giọng nói.

"Úc, đã như vậy, vậy chúng ta thì ước tại lúc ăn cơm chiều sau đó đi." Frank vội vàng nói.

"Vậy được đi!" Diệp Tinh lúc này gật đầu nói. Cái này Frankie chính là Diệp Tinh quân mậu đồng bạn, Diệp Tinh cũng không dễ lần nữa cự tuyệt.

Porsche xuyên qua trên đại đạo, đi qua một hai mươi phút sau, Diệp Tinh thành công đến Long Vịnh tửu lâu.

Long Vịnh tửu lâu bởi vì có đại diện cùng bán Tiên Vị Lão Ngư, sinh ý nóng này rất lợi hại, tại Phúc Thị danh khí cũng là liên tiếp trèo cao, hấp dẫn rất nhiều thực khách đến.

Đoàn làm phim đặt trước phòng khách là ba lê năm hào hào hoa phòng khách, Diệp Tinh lúc này đáp lấy thang máy, theo ba lê năm hào hào hoa phòng khách mà đi.

Giờ phút này, ba lê năm hào hào hoa bao gian bên trong.

Bên trong phòng đoàn làm phim diễn viên đã tới không ít, từng cái đập lấy hạt dưa xem tivi, nói chuyện phiếm Thiên.

Cái này đông đảo diễn viên bên trong, có một cái chừng hai mươi tuổi, thanh xuân tịnh lệ nữ hài chính ôm Tiểu Nhị Hắc, đùa với nó chơi.

"Gâu Gâu!"

Tiểu Nhị Hắc cái mũi động động, bỗng nhiên hưng phấn mà sủa gọi hai tiếng, theo nữ hài nhi kia trong ngực nhảy xuống, hóa thành một đạo ô quang, cấp tốc xông ra phòng khách.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 157: : Lôi Phong thúc thúc

:

"Lần này điện ảnh hoàn mỹ thu quan viên, tất cả mọi người vất vả, chụp rất tốt. Một khi chiếu lên, ta có tám thành nắm chắc 《Thần Khuyển Tiểu Nhị Hắc》 có thể đại hòa một thanh!" Trong rạp, đạo diễn Trương Nghệ Lâm nói ra.

"Không khổ cực, bộ phim này, ta cảm giác là ta đập đến lớn nhất sung sướng một lần."

"Đúng đấy, quay phim thời điểm, còn có thể trêu chọc Tiểu Nhị Hắc, hảo hữu thú."

"Ta cảm giác điện ảnh có thể đại hòa lời nói, Tiểu Nhị Hắc tối thiểu muốn chiếm một nửa công lao, nó biểu diễn thiên phú thực sự quá ngưu bức, toàn bộ Trung Quốc thậm chí toàn thế giới chỉ sợ đều tìm không ra một cái như thế lợi hại cầu cầu."

"Đó là đương nhiên. Chúng ta đều là vai phụ a, Tiểu Nhị Hắc mới là nhân vật chính. Đương nhiên, Phi Nhi tiểu thư cũng muốn chiếm công lao rất lớn, nàng thế nhưng là Tiểu Nhị Hắc nữ chủ nhân."

"Bộ phim này một khi chiếu lên, Phi Nhi tiểu thư lại có thể lừa một thanh!"

Trên bàn cơm mọi người lao nhao nói chuyện phiếm nói chuyện.

"Trương Đạo, người bảo hôm nay Tiểu Nhị Hắc chủ nhân sẽ đến đúng không?" Mộ Dung Phi Phi theo đạo diễn Trương Nghệ Lâm hỏi.

"Ừm, Diệp Tinh hẳn đều đáp ứng ta mời, hẳn là sẽ tới." Đạo diễn Trương Nghệ Lâm nói.

"Cùng Tiểu Nhị Hắc quay phim trong khoảng thời gian này, ta rất lợi hại ưa thích tiểu gia hỏa này. Hiện tại điện ảnh đập xong ——" Mộ Dung Phi Phi đôi mắt đẹp nhất động, lúc này hỏi thăm : "Trương Đạo, người nói nếu như ta hướng hắn mua sắm Tiểu Nhị Hắc lời nói, hẳn sẽ đồng ý sao?"

"Ách, cái này ta không được rõ lắm." Đạo diễn Trương Nghệ Lâm suy nghĩ một chút nói : "Cái kia Diệp Tinh tiểu huynh đệ giống như không thiếu tiền, chỉ sợ khó khăn."

"Vậy cũng không nhất định a, Phi Nhi tiểu thư như thế xinh đẹp, mỹ lực kinh người. Chỉ cần vừa mở miệng, nói không chừng tên kia thì quý Phi Nhi tiểu thư dưới gấu quần."

"Thực nện tiền cũng được, nện cái năm ba ngàn vạn, coi như cái kia Diệp Tinh lại không thiếu tiền, hẳn là cũng sẽ tâm động đi."

Đoàn làm phim mọi người mồm năm miệng mười nói.

Bỗng nhiên, Tiểu Nhị Hắc 'rưng rưng' hưng phấn vô cùng sủa gọi hai tiếng, trực tiếp theo Mộ Dung Phi Nhi trong ngực nhảy xuống, vung ra tứ chi tiểu chân ngắn phi tốc chỉ hướng bên ngoài rập đi ra ngoài.

"A, Nhị Hắc, Nhị Hắc người chạy đi nơi nào đâu? Khác chạy loạn khắp nơi, mau trở lại a." Mộ Dung Phi Nhi vội vàng theo ra ngoài.

Giờ phút này, tứ lâu đại sảnh bên ngoài,

Trong đại sảnh bày biện từng trưng bày tròn, trên bàn bày đầy từng đạo từng đạo mỹ vị món ngon, rất nhiều khách hàng vây quanh bàn tròn mà ngồi, chính ăn đến quên cả trời đất. Toàn bộ trong sảnh đều tản ra các món ăn ngon món ăn mùi thơm, từng cái phục vụ viên lui tới ở giữa, lục tục ngo ngoe đem một bàn mâm đồ ăn phẩm bưng lên bàn ăn xoay.

Trong sảnh vô cùng náo nhiệt, một bàn bàn khách hàng, mọi người một bên ăn uống, một bên tán gẫu. Thở ngưu bức thở ngưu bức, nói chuyện nói chuyện.

Diệp Tinh đến đến đại sảnh bên trong, lúc này dọc theo đại sảnh hành lang lối đi nhỏ chỉ hướng ba lẽ năm hào phòng đi đến.

Chính đi tới, bỗng nhiên ——

"Gâu Gâu!" "Gâu Gâu!"

Một trận rất vui, nhưng lại sửa vị mười phần tiếng chó sủa bỗng nhiên vang lên. Thanh âm từ xa mà đến gần, không bao lâu, chỉ gặp một cái lông tóc ánh sáng thịt đôn đôn lông đen tiểu cầu cầu cấp tốc chạy tới, thỉnh linh chính là nhiều ngày không thấy Tiểu Nhị Hắc.

"Gâu Gâu!" "Gâu Gâu!"

Tiểu Nhị Hắc vây quanh Diệp Tinh vui sướng sủa inh lên, hai cái chân trước không ngừng cào lấy Diệp Tinh ống quần.

"Ha-Ha, Nhị Hắc khác cào, ống quần đều bị người bắt phá." Diệp Tinh cười ngồi xổm người xuống, nắm lấy Tiểu Nhị Hắc hai cái chân trước, chính đùa với Tiểu Nhị Hắc chơi.

Bỗng nhiên, đúng lúc này ——

"A..., thế nào là người, là người cái này tên lừa đảo, người thế nào cũng ở nơi đây?"

Một đạo thanh thúy êm tai, lại vừa lại kinh ngạc vô cùng giọng nữ bỗng nhiên vang lên.

Diệp Tinh ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp đó là cái chừng hai mươi tuổi, dung nhan cực kỳ cô gái xinh đẹp, nàng trên người mặc một kiện thuần áo sơ mi trắng, thân dưới mặc một kiện màu lam nhạt quần bò ngắn, lộ ra gần nửa đoạn thon dài trắng nõn bắp đùi, thanh xuân tịnh lệ vô cùng.

"Người cái này tên lừa đảo, kỳ quái, Tiểu Nhị Hắc thế nào cùng người như thế thân mật?" Nữ hài nhi kia bỗng nhiên đôi mắt đẹp kinh ngạc nói : "Chẳng lẽ người là ——"



"Vị mỹ nữ kia, chúng ta quen biết?" Diệp Tinh ánh mắt nghi ngờ nói, trước mắt vị mỹ nữ kia, nếu như nhớ không lầm lời nói, Diệp Tinh cảm giác mình cũng không nhận biết a, thế nào nghe nàng khẩu khí giống như nhận biết mình.

"Người xác định không biết ta?" Nữ hài nhi đôi mắt đẹp lộ ra một tia đùa giỡn.

Diệp Tinh cẩn thận nhìn nữ hài nhi này mỹ lệ khuôn mặt, càng xem càng quen thuộc, đột nhiên vỗ đầu một cái, "A, ta nhớ tới, người là đại minh tinh Mộ Dung Phi Phi! Ta tại trên TV có thấy qua người. A, cái này không đúng, hẳn là ta biết người, người không biết ta mới đúng."

Mộ Dung Phi Phi đôi mắt đẹp tròn trắng mắt, thâm nghĩ trong lòng: "Hi hi, cái này tên lừa đảo vẫn là không nhận ra ta."

Lúc này, đạo diễn Trương Nghệ Lâm cùng đoàn làm phim mấy người đi tới.

"Phi Nhi tiểu thư, tìm tới Tiểu Nhị Hắc sao? A, Diệp Tinh người đến a. Ta đã cảm thấy Tiểu Nhị Hắc thế nào lại như vậy đột nhiên chạy ra đến, nguyên lai là người tới." Đạo diễn Trương Nghệ Lâm cười nói.

"Trương Đạo, chẳng lẽ hẳn cũng là Tiểu Nhị Hắc chủ nhân?" Mộ Dung Phi Phi hỏi.

"Ừm, vị này cũng là Diệp Tinh. Đến, mọi người khác đứng bên ngoài lấy, tất cả vào đi, lập tức liền mang thức ăn lên." Đạo diễn Trương Nghệ Lâm lúc này kêu gọi mọi người tiến vào trong rạp.

Trong rạp có chút rộng rãi, có một cái bàn tròn lớn, bàn bên trên có một cái pha lê đĩa quay, món ăn đều là thả ở phía trên chuyển động. Đợi chút nữa mang thức ăn lên sau khi, muốn ăn cái gì, chỉ cần mình chuyển động pha lê đĩa quay, muốn dùng bữa phẩm chuyển tới trước mặt là đủ. Bàn tròn bốn phía bày biện mười mấy điều ghế bành tử, trong phòng còn có một đài bao quát bình phong Tivi LCD treo trên vách tường, đang phát hình truyền hình tiết mục cung cấp người quan sát.

Diệp Tinh ôm Tiểu Nhị Hắc tùy ý tìm cái chỗ ngồi xuống, Mộ Dung Phi Phi cũng trực tiếp ngồi tại Diệp Tinh bên cạnh.

Long Vịnh từ lâu phục vụ nhất lưu, mọi người vừa thì tọa không bao lâu, đồ ăn liền bắt đầu từng cái bung lên. Nhất thời, uống rượu nói chuyện phiếm, ăn uống, người kính ta một chén, ta mời người một chén, trong rạp bầu không khí dần dần sinh động.

Mộ Dung Phi Phi đôi mắt đẹp có một tia đùa giỡn, bỗng nhiên bung chén rượu lên theo Diệp Tinh mời rượu nói: "Đến, Lôi Phong thúc thúc, ta mời người một chén!"

"Lôi —— phốc!"

Diệp Tinh tại chỗ trực tiếp bị loại rượu cho sặc đến, kịch liệt ho khan, loại rượu vậy đến đầy người đều là. Hẳn rồi cuộc biết cái này Mộ Dung Phi Phi là ai.

"Khục, nguyên lai người chính là ngày đó cái kia mang theo khẩu trang kính râm nữ hài?" Diệp Tinh cười khổ nói, một bên dùng khăn giấy sát trên thân loại rượu.

"Hi hi, người rốt cục nhớ tới, ta còn tưởng rằng người cũng quên." Mộ Dung Phi Phi đôi mắt đẹp đùa giỡn, có một tia nghịch ngợm đắc ý, nhìn lấy Diệp Tinh bị cũng là làm quần áo ướt chặt vật dạng.

"Người liền Lôi Phong đều kêu lên, ta có thể nghĩ không ra à." Diệp Tinh im lặng nói.

"Vậy ta nếu là không nói Lôi Phong, người cũng không nhận ra ta?"

"Xin nhò, người ngày đó đeo kính đen cùng khẩu trang, cả khuôn mặt đều che kín, che đến cực kỳ chặt chẽ, ai có thể nhận ra được!" Diệp Tinh tròn mắt trừng một cái nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 158: : Giám sát màn hình

:

"Tình huống gì? Phi Nhi tiểu thư giống như theo cái kia Diệp Tinh nhận biết?"

"Khẳng định có một · chân!" "Ha-Ha, có gian - tình!"

Trong rạp đoàn làm phim mọi người nói đùa.

"Cái gì a, các người nói mò cái gì!" Mộ Dung Phi Phi xấu hổ nói : "Ta cùng hắn chỉ gặp mặt qua một lần, tăng thêm lần này, tổng cộng cũng mới lần thứ hai!"

"Úc, ---- đêm - tình!" "Vẫn là mang mặt nạ."

"Uy, lời này có chút quá, cũng đừng làm hư Phi Nhi."

"Ha-Ha, Phi Nhi tiểu thư, mau nói, không nói lời nào, chúng ta khả năng liền sẽ suy nghĩ lung tung, nói vớ nói vẩn nha!"

"Hắc hắc, nhanh lên thỏa mãn phía dưới chúng ta bát quái chi hỏa đi."

Trong rạp đoàn làm phim mọi người trong nháy mắt hóa thân thành ba, bát quái chi hỏa cháy hừng hực. Bởi vì Mộ Dung Phi Phi từ xuất đạo đến nay, lời đồn quá ít, thậm chí cơ bản không có lời đồn, cái này tại Giới nghệ sĩ cực kỳ khó được. Hiện tại mọi người vừa nghe đến một chút xú động tình, nhất thời đều người hiểu kỳ vô cùng, muốn truy vấn ngọn nguồn.

"Thực cũng không có cái gì, cũng là có ngày ta băng qua đường, kém chút bị xe vận tải đụng, rồi mới Diệp Tinh cứu nha." Mộ Dung Phi Phi nói.

"Ha-Ha, đây chính là ân cứu mạng a, Phi Nhi tiểu thư là không chuẩn bị lấy thân báo đáp."

"Đúng, vừa rồi ta ở ngoài cửa giống như nghe được Phi Nhi tiểu thư xưng hô Diệp Tinh là lừa đảo, như thế tại sao?"

Đoàn làm phim mọi người hỏi.

"Các người là không biết, tên này quá xấu. Ta làm lúc vẫn rất cảm kích hắn, vốn định mời hắn ăn cơm đáp tạ hắn, cố ý hỏi tên hắn. Thế nhưng là hắn ——" Mộ Dung Phi Phi đôi mắt đẹp có một tia tức giận, cắn răng nói : "Tên này lại còn nói hắn gọi lời gió, thiết thòi ta lúc ấy vẫn tin là thật. Sau đó tí mi nghĩ lại mới phát giác được không thích hợp, hắn thì là lường gạt."

"Ha ha ha, Phi Nhi tiểu thư người thật sự là quá đơn thuần!"

"Hắc hắc, Diệp Tinh người quá thiếu đạo đức, nào có dạng này lừa gạt người."

Diệp Tinh nhất thời cứng ngắc, buông buông tay nói : "Ta làm lúc không nghĩ như thế nhiều, hoàn toàn không nghĩ tới sẽ lần nữa gặp được nàng. Mà lại, ta cũng liền thuận tay mà làm, đáp tạ đến đáp tạ đi nhiều phiền phức. Đúng, Phi Phi cô nương, người cái kia trên đường cái nhìn điện thoại di động quen thuộc thật vô cùng không tốt, có hay không từ bỏ."

"Đã đổi, lần trước bị hoảng sợ gần chết, ta nơi nào còn dám lại nhìn." Mộ Dung Phi Phi nói.

"Phi Nhi tiểu thư, người đi ra ngoài thế nào cũng không mang theo bảo tiêu, cái này thật quá nguy hiểm. Còn kém chút xảy ra tai nạn xe cộ, vạn nhất có chuyện bất trắc, cái này khiến ta thế nào theo Mộ Dung tiên sinh bàn giao." Đạo diễn Trương Nghệ Lâm một mặt trịnh trọng, nói : "Lần sau không thể dạng này từ, biết không?"

"Ừm, ta biết, thực ta chính là ra ngoài đi đi mà thôi." Mộ Dung Phi Phi nói.

"Tốt, đã Phi Nhi tiểu thư không có việc gì, vậy là tốt rồi, đến, mọi người dùng bữa đi! Đồ ăn đều lạnh."

"Đúng, Diệp Tinh cứu Phi Nhi tiểu thư, thân là đoàn làm phim một viên ta phải cảm kích phía dưới Diệp Tinh, đến, Diệp Tinh, ta mời người một chén!"

"Ừm, tốt!" Diệp Tinh lúc này bung chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

"Ta cũng là đoàn làm phim một viên, đến, ta cũng kính Diệp Tinh một chén!"

"Ta cũng kính Diệp Tinh một chén!"

Nhất thời, đoàn làm phim từng cái Nhân Luân phiên muốn mời Diệp Tinh rượu.

"Hóa ra bọn gia hỏa này là muốn quá chén ta à , được, tiểu gia thì cùng các người uống, xem ai trước say!" Diệp Tinh ánh mắt cổ quái, khoe miệng cong lên một tia đùa giỡn, rất nhanh bắt đầu từng cái đáp lễ đi qua.

Một chén cốc bia vào trong bụng, từng vòng từng vòng xuống tới, những muốn đó muốn đem Diệp Tinh quá chén đoàn làm phim diễn viên, nhất thời từng cái tất cả đều say đến thất điên bát đảo, mồm miệng không rõ.

Bọn gia hỏa này theo Diệp Tinh đụng rượu, quả thực chính là mình tìm say. Thế nào có thể sẽ là Diệp Tinh đối thủ, phải biết loại rượu vừa đến trong bụng, Diệp Tinh liền có thể lập tức vận chuyển không chịu thua kém đem rượu bốc hơi rồi. Cho nên những tên kia tất cả đều say đến bất tỉnh nhân sự, Diệp Tinh một điểm men say đều không có.

Tiệc rượu hoàn thành sau, Diệp Tinh lúc này mở ra Porsche rồi đi Phúc Thị, chỉ hướng La Huyện bay đi.

Uốn lượn bằng phẳng đường cao tốc, Porsche một đường vượt qua, phi tốc chạy.

"Đình linh linh, người là ta phía dưới nha tiểu cà chua, thì hướng chân trời "

Chuông điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Diệp Tinh lúc này theo trong túi áo lấy điện thoại di động ra, về động màn hình điện thoại di động, tiếp thông điện thoại.

"Uy! Lão tứ, người gọi điện thoại cho ta làm gì, ta đã rời đi Phúc Thị, đều nhanh đến La Huyện!"

"Uy! Lão tam, người bày ra đại sự!" Trong điện thoại Trịnh Nhất Minh đột nhiên hét lên nói.

"Ách, cái gì? Bày ra cái gì đại sự?" Diệp Tinh nghi ngờ nói.

"Cái kia nhớ kỹ buổi sáng hôm nay cái kia Lý lão đầu không?" Trịnh Nhất Minh nói.

"Thế nào? Cái kia Lý lão đầu xảy ra chuyện?"

"Không có xảy ra chuyện, không những không có xảy ra việc gì." Trịnh Nhất Minh ngữ khí rất là kích động nói: "Ngay tại mấy giờ trước, cái kia Lý lão đầu đi theo xe cứu hộ thầy thuốc đi bệnh viện làm nội kiểm tra, người đoán thế nào lấy. Hắn bệnh thế mà toàn tốt."

"Ách, đây không phải rất tốt nha." Diệp Tinh nói: "Có thể bày ra cái gì đại sự."

"Vấn đề thì chỗ ở chỗ này a, người biết cái kia Lý lão đầu phải là cái gì bệnh à, bệnh ở động mạch vành a, còn có ý cơ ngạnh a, có vô cùng nghiêm trọng bệnh tim, tại trung tâm thành phố bệnh viện trị liệu thật lâu đều không chữa khỏi. Ngoài ra còn có viêm phổi, xương cổ bệnh. Cái kia xương cổ bệnh càng là thuộc về thoái hoá tính biến hình, theo lý là rất khó phục hồi như cũ. Thế nhưng là đây con mẹ nó thế mà tất cả đều tốt. Lão tam y thuật của người quả thực muốn nghịch thiên đây là." Trịnh Nhất Minh ngữ khí kích động hưng phấn nói: "Hiện tại ta phòng khám bệnh tốt nhiều ký giả đến phỏng vấn, lão tam người muốn nổi tiếng không, muốn nổi tiếng thì tranh thủ thời gian đến a. Cái này đặc biệt sao là muốn phía trên tin tức đăng lên báo."

"Ta không rảnh, muốn đăng lên báo chính người bên trên. Lại nói người phòng khám bệnh cái này nổi danh, không phải rất tốt nha." Diệp Tinh cười nói.

"Ngọa tào, người thật không đến a. Lại nói lão tứ y thuật của người thời điểm nào trở nên như thế tốt, ta thế nào cũng không biết."

"Còn tốt, ta thì dùng xuống châm cứu mà thôi, khả năng vượt xa bình thường phát huy đi, đơn thuần ngoài ý muốn. Đúng, ta bây giờ đang ở lái xe đâu, không tiện gọi điện thoại, cứ như vậy đi, ta trước treo." Diệp Tinh lúc này cúp điện thoại.

Trở lại La Huyện sau khi, Diệp Tinh đáp ứng lời mời cùng Frankie cùng Vũ Cường bọn người tụ một bữa cơm tối, trở về Bích Lâm Thôn thời điểm, đã là chạng vạng tối sáu giờ.

"Gâu Gâu!" "Gâu Gâu!"

Trở lại tổ trạch nhà sau, Tiểu Nhị Hắc rất vui, nện bước tứ chi tiểu chân ngắn, vọt thẳng tiến nhà bếp. Cẩn một khối khăn lau, bắt đầu làm vệ sinh.

"Ha-Ha, Nhị Hắc, trong tủ lạnh có Dương Khí Đan cùng Yêu thú thịt, tổ trạch bên này thì giao cho người. Ta phải đi võ lâm đại lục một chuyến." Diệp Tinh căn dặn Tiểu Nhị Hắc vài câu sau, lúc này đi vào hậu viện trong giếng cổ, thông qua màu tím ánh sáng truyền tống môn, trở lại võ lâm đại lục Bạch Vân Sơn trong sơn động.

Sơn động trong thông đạo ánh sáng có chút tối tăm, có điều cái này cũng không ảnh hưởng Diệp Tinh bước đi, thân là võ đạo tam trọng cảnh võ giả, thị lực tự nhiên nơi xa thường nhân. Coi như thông đạo tối tăm, vẫn là có thể miễn cưỡng thấy rõ đường. Bởi vậy Diệp Tinh liền đèn pin đều không muốn đánh mở, trực tiếp theo thông đạo đi, liền đến đến phòng luyện công bên trong.

Di động Giá sách cơ quan, đem ám đạo một lần nữa che khuất, rồi sau đó xem xét video theo dõi.

Trong phòng luyện công có rất nhiều cái video theo dõi, giám không toàn bộ Bạch Vân Sơn đường núi rừng cây. Bởi vậy, vừa về tới phòng luyện công, Diệp Tinh đều biết thói quen nhắm vào vài lần giám sát màn hình, để nắm giữ Bạch Vân Sơn gần đây nhất hướng.

Ngày hôm nay cũng không ngoại lệ, Diệp Tinh ánh mắt chỉ hướng video theo dõi quét vài lần.

Song khi nhìn thấy bên trong một cái giám sát màn hình lúc, Diệp Tinh toàn bộ sắc mặt hoàn toàn thay đổi, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm màn hình, thần sắc khẩn trương tới cực điểm.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 159: : Lựu đạn

:

Chỉ gặp giám sát trong màn hình, Đạm Thai Mộng Tuyết đang cùng với một tên người áo đen đối chiến. Người áo đen kia thực lực rất mạnh, toàn thân chân khí phun trào. Đạm Thai Mộng Tuyết đã bị thương nặng, cái kia trắng noãn y phục dính đầy gât gât máu tươi.

"Người áo đen kia thực lực giống như rất mạnh, sẽ không phải là Tiên Thiên cảnh cường giả đi! Thế nào chuyện? Hắn muốn giết Mộng Tuyết? Mẹ - cái chết, dám đụng đến ta Tiểu Mộng Mộng. Tất Phong, đi, nhanh lên!" Diệp Tinh trong lòng lo lắng vô cùng nóng nảy, vội vàng ngồi cười Tất Phong Báo chỉ hướng Tiên Tuyền sơn trang phụ cận mảnh rừng cây kia gấp rút chạy tới.

Tại Bạch Vân Sơn trong mấy ngày này, Đạm Thai Mộng Tuyết đối Diệp Tinh vẫn luôn chiếu cố cực kì, lại là đưa bí tịch, lại là chỉ điểm tu luyện, Diệp Tinh tu vi mới lấy đột nhiên tăng mạnh. Nghe âm nhạc, đánh cờ, mấy tháng sớm chiều ở chung, hai người sớm đã có lấy thâm hậu cảm tình. Đạm Thai Mộng Tuyết tại Diệp Tinh trong suy nghĩ vẫn luôn là thần bí cao quý tiên tử.

Nhưng mà, hiện tại có người lại dám gây bất lợi cho Đạm Thai Mộng Tuyết, Diệp Tinh hiện tại trong lòng chỉ có một cái ý niệm trong đầu, cái kia chính là giết chết người áo đen kia, giết chết hắn nha.

"Mộng Tuyết người tuyệt đối đừng xảy ra chuyện, nhất định muốn chống đỡ a!"

Theo giám sát trong màn hình, có thể nhìn ra Đạm Thai Mộng Tuyết đã bị thương nặng, Diệp Tinh trong lòng có thể nói lo lắng vạn phần, trên đường đi không ngừng thúc giục Tất Phong Báo, Tất Phong Báo cũng cảm giác được chủ người nội tâm lo lắng, tốc độ toàn bộ khai hỏa, chạy đi như gió.

Tất Phong Báo thường thức đi theo Diệp Tinh tại màu tím ánh sáng truyền tống môn bên cạnh tu luyện, lại thêm Diệp Tinh bắt kẻ thành bản, đại lượng Linh dược Linh Đan bồi dưỡng hạ, tu vi cũng là tiến bộ rất lớn, đã tiếp cận cấp chín Yêu thú. Nguyên bản thì rất nhanh chóng độ, nhất thời trở nên càng nhanh.

Giờ phút này, Tiên Tuyền sơn trang, bên trái mảnh rừng cây kia bên trong.

Người áo đen toàn thân chân nguyên bành trướng, công kích hung ác vô cùng.

Đạm Thai Mộng Tuyết kiệt lực tới, khóe miệng không ngừng có máu tươi tràn ra, thương thế càng ngày càng nặng.

Mười mấy chiêu qua sau,

"Ầm!"

Đạm Thai Mộng Tuyết cuối cùng chống đỡ hết nổi, bị người áo đen nhất chưởng đánh bay ra ngoài. Thân thể giống như điều đứt dây nện ở một cây đại thụ trên cành cây, lại ngã trên đất, một ngụm tụ huyết phun ra mà ra, nhuộm đỏ khăn che mặt trắng.

"Khắc khắc kiệt, không hổ là Thiên Tuyệt Thánh Nữ, chỉ là Võ Đạo thất trọng cảnh tu vi thế mà có thể cản ta như thế nhiều chiêu. Đáng tiếc a, đệ nhất thiên kiều chi nữ thì phải bỏ mạng, tiểu cái này tiến ngươi lên đường!" Người áo đen chủy thủ trong tay ở dưới ánh trăng tán ra lạnh lẽo hàn quang, chính cười gần chỉ hướng Đạm Thai Mộng Tuyết đi đến.

Đúng lúc này ——

"Rống!"

Một tiếng mãnh thú tiếng gầm gừ bỗng nhiên vang lên, chấn động đến trong rừng nhánh lá cây ào ào vang động.

Chỉ gặp đâm nghiêng bên trong một tên thanh niên nam tử ngồi cười một đầu Tất Phong Báo theo bên trái trong rừng cây phi tốc lao ra.

"Mộng Tuyết!" Diệp Tinh vội vàng đem Đạm Thai Mộng Tuyết ôm vào Tất Phong Báo sau lưng.

"Diệp Tinh, ngươi thế nào đến, khục Khục khục khục" Đạm Thai Mộng Tuyết lo lắng phía dưới ho ra máu không ngừng, ngữ khí suy yếu vô cùng, "Diệp Tinh ngươi đi mau a, không muốn dính líu vào, hội mất mạng."

"Mộng Tuyết, ta là tới cứu ngươi, ta sẽ không vút xuống ngươi. Người áo đen kia là ai, vì sao muốn giết ngươi?" Diệp Tinh nghi ngờ nói. Diệp Tinh nhớ kỹ Đạm Thai Mộng Tuyết bối cảnh cần phải phi thường lớn, lần trước vền vền lấy ra một khối Hàn Ngọc bài liền đem Cao Chi Tùng bọn người dọa cho chạy, coi như Tiên Thiên cảnh cường giả muốn đối phó Đạm Thai Mộng Tuyết chỉ sợ cũng đến cân nhắc một chút chính mình. Người mặc áo đen này chẳng lẽ theo Đạm Thai Mộng Tuyết phía sau thế lực là từ địch?

"Khắc khắc kiệt, Thiên Tuyết Thánh Nữ, tiểu tử này sẽ không phải là ngươi tình lang đi." Người áo đen cười quái dị nói : "Ngươi nói Hàn Nguyệt Cung chủ nếu như biết lời nói —— "

"Có phải hay không tình lang liên quan gì đến ngươi a." Diệp Tinh trầm giọng quát : "Ngươi dám đánh ta Mộng Tuyết, ngươi có tin ta hay không giết chết ngươi!"

"Nha, tiểu tử này vẫn rất cuồng nha, một cái Vô Đạo tam trọng cảnh nho nhỏ võ giả, cũng dám ở trước mặt ta làm càn." Người áo đen ánh mắt vô cùng băng lãnh, "Đã như vậy, ta thì trước hết là giết ngươi tiểu tử này, lại giết Thiên Tuyết Thánh Nữ!"

"Muốn giết ta? Tin hay không tiểu gia ta một thiết côn đập chết ngươi!" Diệp Tinh hung ác âm thanh mắng to, con ngươi lẫn lông lốc chuyển, vừa nói một bên theo trong túi càn khôn lấy ra một đoạn ngắn ngùi ' thiết côn ', kéo ra kíp nổ, chỉ hướng người áo đen kia ném qua đi.

"Xùy, đây coi là cái gì ám khí." Người áo đen ánh mắt khinh thường vô cùng, chò ' thiết côn ' đến trước mắt, đang muốn đưa tay vung rơi lúc.

Bỗng nhiên ——

"Oanh!"

Một tiếng nổ rung trời, chỉ gặp cây kia ' thiết côn ' đột nhiên nổ tung lên, trong chốc lát miếng sắt văng khắp nơi, khói lửa cuộn cuộn.

"A!"

Cuộn cuộn khói lửa bên trong, truyền đến một tiếng kêu thê lương thảm thiết âm thanh.

Sớm tại ném ra lựu đạn một khắc này, Diệp Tinh liền đã mang theo Đạm Thai Mộng Tuyết ngồi cười Tật Phong Báo quay người rời đi.

Nhỏ hẹp đường núi, Diệp Tinh ngồi cười Tật Phong Báo chỉ hướng đỉnh núi gấp rút chạy tới, gió thoảng bên tai âm thanh vù vù, hai bên cây cỏ phi tốc lùi lại.

"A, có tiếng kêu thảm thiết, chẳng lẽ lại người áo đen kia trực tiếp bị một khóa lựu đạn cho nổ chết?"

Cứ việc Diệp Tinh rất lợi hại hi vọng như thế, bất quá vẫn là lắc đầu, nên đối mặt hiện thực vẫn là đến đối mặt hiện thực.

Quả nhiên, không bao lâu, phía sau liền truyền đến một loạt tiếng bước chân, tiếng bước chân càng ngày càng gần, lại là người áo đen kia đuổi theo.

Có điều lúc này người áo đen vô cùng chật vật, một thân hắc bào bị tạc đến rách tung toé, tóc lông mày đều đốt cháy khét, bản thiêu bộ dáng. Y phục còn dính nhuộm gât gât vết máu, tựa như còn thụ điểm vết thương nhẹ.

Đương nhiên, cũng vền vền thụ điểm vết thương nhẹ mà thôi, nếu là phổ thông bát cửu trọng cảnh võ giả bị như vậy bắt chợt tới nổ một chút, không chết cũng phải trọng thương ngã gục.

"A, tiểu tử, ngươi dám âm ta, ta nhất định phải đưa ngươi nghiền xương thành tro." Người áo đen khí nộ vô cùng, ánh mắt nổi trận lôi đình, thi triển khinh công, cấp tốc truy kích mà đến.

Người áo đen khinh công tốc độ cực nhanh, cùng Tật Phong Báo khoảng cách đang không ngừng rút ngắn.

"Mẹ - cái - chết chết, tốc độ như thế nhanh, tiểu gia ta cho ngươi thêm đến một khóa." Diệp Tinh lần nữa theo trong túi càn khôn lấy ra một khóa lựu đạn, kéo ra kíp nổ, chỉ hướng người áo đen ném qua đi.

"Hừ, điều trùng tiểu kỹ, còn muốn đến lần thứ hai!" Người áo đen lạnh hừ một tiếng, vung tay lên một cái, một đạo Tiên Thiên Chân Nguyên gào thét mà ra.

Lựu đạn ở giữa không trung, trực tiếp cuốn tới một bên trong bụi cây.

"Ầm ầm!"

Một tiếng nổ vang, bên đường một cây đại thụ, trực tiếp bị chặn ngang nổ thành hai đoạn, nhánh lá cây ào ào vang động nên rơi xuống đất.

"Diệp Tinh, Tiên Thiên cảnh cường giả không có như vậy dễ đối phó, là ta liên lụy ngươi, ngươi không nên tới." Đạm Thai Mộng Tuyết mặt ngọc tái nhợt, đôi mắt đẹp âm u nói.

"Ta không đến, chẳng lẽ trơ mắt nhìn lấy ngươi bị người giết chết." Diệp Tinh bĩu môi nói : "Yên tâm, người mặc áo đen này ta còn ứng phó được đến."

"Mẹ, muốn lại âm một lần thật đúng là khó, xem ra cần phải mạnh tay!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này mở ra túi càn khôn, từ đó lấy ra một thanh súng máy.

Nhắm ngay người áo đen, cấp tốc bóp cò.

Trong chốc lát ——

"Cộc!" "Cạch cạch cạch!" "Cạch cạch cạch!"

Từng viên viên đạn lấy cực nhanh tốc độ gào thét mà đi, chỉ hướng người áo đen kia \*\*\*\*\* mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 160: : Dắt tay

:

"Cộc!" "Cạch cạch cạch!" "Cạch cạch cạch!"

Súng máy hòng súng bốc lửa ánh sáng, viên đạn một khóa liên tiếp một khóa gào thét mà ra.

"Đây là cái gì ám khí, thật là nhanh tốc độ!" Người áo đen sắc mặt hơi đỏ một chút, vội vàng vận chuyển chân nguyên, quanh thân Tiên Thiên Chân Nguyên bành trướng không thôi, bốn phía kinh phong lượn lờ.

"Hừ!" "Hừ hừ hừ!" "Hừ hừ hừ!"

Người áo đen đưa tay huy động ở giữa, từng đạo từng đạo Tiên Thiên Chân Nguyên phá không mà ra, trợn trợn tiếng hét lớn vang vọng khắp nơi.

"Keng!" "Keng keng keng!"

Tiếng sắt thép va chạm vang lên theo, Tiên Thiên Chân Nguyên cùng súng máy viên đạn đụng vào nhau, nhất thời chân nguyên tiêu tán, viên đạn cũng theo đó rớt xuống đất.

Người áo đen một bên chỉ hướng phía trước truy kích mà đi, một bên phát ra từng đạo từng đạo Tiên Thiên Chân Nguyên ngăn cản viên đạn xâm nhập.

Trên đường núi Diệp Tinh ngồi cười Tật Phong Bảo, một bên mở ra súng máy, thỉnh thoảng ném phía trên một khóa lựu đạn.

Người áo đen kia đang đuổi giết đồng thời bởi vì muốn tới súng máy viên đạn, nhất thời tốc độ trở nên chậm rất nhiều.

Núi hai bên đường cây cỏ phi tốc lùi lại, song phương một truy một trốn, rất nhanh liền tới đến Bạch Vân Sơn đỉnh núi vách đá.

Sườn núi cao mấy ngàn trượng, thâm bất khả trắc. Vách đá Vân quần sương mù quần, gió núi lạnh thấu xương.

"Diệp Tinh, chúng ta thế nào lại chạy đến cái này vách núi tới." Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp dò xét bốn phía liếc một chút, lo lắng nói: "Tiểu Bạch tại vừa mới trong lúc đánh nhau, đã bị thương nặng, căn bản là không có cách phi hành."

"Khả năng trời tới, Tật Phong không thấy rõ đường đi, cái này có thể thế nào xử lý, cái này hồng bét." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, thần sắc vô cùng nóng nảy, vô tình hay cố ý chỉ hướng người áo đen bên kia lớn tiếng nói.

"Ha ha ha, tiểu tử ngươi không đường có thể đi đi! Cái này mấy ngàn trượng vách núi, thì liền ta té xuống đều phải nát xương tan." Người áo đen cười gằn nói, chỉ hướng vách đá Diệp Tinh Đạm Thai Mộng Tuyết hai người từng bước ép sát đi qua.

"Đại ca, hắc hắc, vị này áo đen đại ca, xin thương xót đi, liền bỏ qua chúng ta đi. Ta có rất nhiều kim tệ, ta có thể cho ngươi tiền." Diệp Tinh vội vàng cười làm lành nói.

"Hừ, ngươi một cái Vô Đạo tam trọng cảnh tiểu tử có thể có bao nhiêu kim tệ, đêm nay ngươi là hẳn phải chết không nghi ngờ. Ta hiện tại muốn giết Thiên Tuyệt Thánh Nữ, cũng thuận tay giải quyết hết ngươi." Người áo đen trong mắt sát khí thoáng hiện, toàn thân chân nguyên bành trướng.

"Khục Khục khục khục, hần mặc dù không có kim tệ, bất quá ta có." Đạm Thai Mộng Tuyết xúc động nội thương, kịch liệt ho khan một trận, môi son khẽ mở, theo người áo đen nói : "Hồ Âm Cửu, ta nói ta trong túi càn khôn có rất nhiều tài sản bảo vật, ngươi tin không!"

"Khắc khắc kiệt, cái này ta đương nhiên tin tưởng, các ngươi Thiên Tuyết núi Hàn Nguyệt Cung chính là Trung Nguyên võ lâm nhất đẳng thế lực, ngươi lại là cao quý Thiên Tuyết Thánh Nữ, cái này tài sản bảo vật khẳng định phải so ta nhiều chút!" Người áo đen trông mà thèm vô cùng nói, ánh mắt nóng rực nhìn chăm chăm Đạm Thai Mộng Tuyết bên hông cái kia túi càn khôn. Đây chính là thượng phẩm túi càn khôn, không gian cực lớn, vền vẹn giá cả càng là viễn siêu phổ thông túi càn khôn.

Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp suy yếu vô cùng, cổ hết sức cúi xuống bên hông túi càn khôn, theo người áo đen nói : "Ngươi nghĩ ra được cái này túi càn khôn cũng được, chỉ cần ngươi thả Diệp Tinh. Ngươi mục tiêu là ta, Diệp Tinh hần chỉ là bị vô tội dính líu vào. Ngươi thả qua hần, cái này trong túi càn khôn bảo vật cũng là ngươi. Nếu không ta liền đem túi càn khôn vứt xuống vách núi, ngươi cũng đừng hòng đạt được!"

"Đừng, đừng ném!" Người áo đen vội vàng hô, ánh mắt lấp lóe, trầm ngâm nói : "Được, thả hần không có vấn đề. Hần một cái Võ Đạo tam trọng cảnh phế vật, ta chẳng lẽ lại còn lo lắng hần có thể nhấc lên bao lớn sóng!"

"Mộng Tuyết, ngươi đây là làm gì!" Diệp Tinh trầm giọng nói.

"Diệp Tinh, ngươi đi đi. Xuống núi sau khi, lập tức tìm một chỗ ẩn thân lên. Biển người mênh mông, đến lúc đó Hồ Âm Cửu coi như đôi ý, cũng rất khó tìm đến ngươi." Đạm Thai Mộng Tuyết nói : "Ngươi bây giờ lập tức xuống núi!"

"Vậy còn ngươi, ngươi cảm thấy ta sẽ vứt xuống ngươi sao!" Diệp Tinh ánh mắt sáng rực, nhìn chăm chăm Đạm Thai Mộng Tuyết. Cho tới bây giờ, hần rốt cục phát giác Mộng Tuyết một tia tâm ý, Diệp Tinh một trái tim nhất thời lửa nóng.

"Ta không giống nhau, cái này Hồ Âm Cửu theo Hàn Nguyệt Cung ân oán sâu đậm, ta là đi không, ngươi tối thiểu còn có thể sống được!"

"Muốn sinh cùng một chỗ sinh, muốn chết cùng chết!" Diệp Tinh bỗng nhiên duỗi tay nắm chặt Đạm Thai Mộng Tuyết mềm mại tay nhỏ.

"Diệp Tinh ngươi ngươi làm gì!" Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp hiện lên một vẻ bối rối màu sắc, tay nhỏ giãy dụa hạ, lại bị Diệp Tinh nắm càng chặt.

"Mộng Tuyết, chúng ta từ nơi này nhảy xuống, ngươi có sợ hay không?" Diệp Tinh đứng tại vách đá, nhìn qua thâm bất khả trắc đáy vực nói.

"Tiểu tử, ngươi đây là muốn làm gì?" Người áo đen vội vàng nói.

"Không làm gì, ngươi không phải muốn giết chúng ta à. Ta tính toán cùng nhà ta Mộng Tuyết từ nơi này nhảy xuống, ngươi hài lòng đi!" Diệp Tinh nói.

"Ngươi có thể không cần chết, chỉ cần Thiên Tuyết Thánh Nữ đem nằng túi càn khôn cho —— "

"Cho ngươi - ưm, ngươi nghĩ ra được đẹp vô cùng. Ngươi muốn giết Mộng Tuyết, còn nghĩ ra được nằng túi càn khôn, làm ngươi xuân thu đại mộng đi thôi." Diệp Tinh cười lạnh nói.

"Diệp Tinh!" Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp vô cùng phức tạp nhìn qua Diệp Tinh.

"Mộng Tuyết, ta hôm nay nếu như vứt xuống ngươi mà rời đi, đời ta còn sống đều biết sống còn khó chịu hơn chết." Diệp Tinh ánh mắt sáng rực, nhìn lấy Đạm Thai Mộng Tuyết, "Đã phía trước chỉ có một đầu tuyệt lộ, thì để cho chúng ta làm một đôi Đồng Mệnh Uyên Ương có được hay không?" Hỏi ra câu nói này thời điểm, Diệp Tinh nhịp tim đập nhất thời tăng tốc vô số lần. ' Đồng Mệnh Uyên Ương ' bốn chữ này, đã đợi cùng với thổ lộ. Cái này cùng lần trước bạn gái không giống nhau, bạn gái ba chữ này, Đạm Thai Mộng Tuyết khả năng không biết là người yêu ý tứ. Nhưng là ' Đồng Mệnh Uyên Ương ' bốn chữ này, tuyệt đối là trần trụi thổ lộ.

Nếu là ở bình thường, Diệp Tinh là tuyệt đối không dám thổ lộ. Đối mặt Đạm Thai Mộng Tuyết thời điểm, giữa hai người chênh lệch thật lớn, khiến Diệp Tinh luôn luôn thụ vị phức cảm tự ti. Diệp Tinh liều mạng tu luyện, không phải là không muốn rút ngắn giữa hai người khoảng cách. Diệp Tinh nhiều lần khuyên bảo chính mình, nhất định muốn nỗ lực, tại thực lực không đủ cường đại trước, là tuyệt đối không dám có bất kỳ hy vọng xa vời. Hần sợ hãi đến lúc đó liền bằng hữu đều không làm được.

Chỉ là bây giờ đứng trước tuyệt cảnh, Đạm Thai Mộng Tuyết chân tình bộc lộ phía dưới, khiến Diệp Tinh phát giác được nằng một tia tâm ý. Nguyên lai tiên từ đại khái cảm thấy giống như cũng thích ta?

Diệp Tinh không muốn đợi thêm, hần sợ hãi hội mất đi Đạm Thai Mộng Tuyết. Giống Mộng Tuyết như thế ưu tú, lại đẹp như tiên nữ nữ tử, người theo đuổi khẳng định nhiều vô kể. Như thế tốt tiên tử, vạn nhất bị người khác cướp đi, còn không phải khóc chết. Sau đó, Diệp Tinh nâng lên chớ đại dũng khí, trực tiếp thổ lộ. Bên trong lòng thấp thỏm là có thể nghĩ.

Diệp Tinh vô cùng khẩn trương nhìn lấy Đạm Thai Mộng Tuyết.

Hồi lâu sau khi.

Đạm Thai Mộng Tuyết anh - ninh một tiếng, quay đầu đi chỗ khác, như thiên nga trắng như tuyết cái cổ hiện ra một mảnh ửng đỏ, xấu hổ không dám nhìn Diệp Tinh.

"Ha ha ha!" Diệp Tinh trong lòng thoải mái vô cùng, cao hứng quả thực mừng rỡ như điên.

"Đi vậy!"

Diệp Tinh lúc này nắm Đạm Thai Mộng Tuyết tay nhỏ thả người nhảy lên, theo bên bờ vực nhảy đi xuống.

"Thật đúng là nhảy đi xuống? Đáng chết, ta túi càn khôn!"

Người áo đen Hồ Âm Cửu sắc mặt tái xanh vô cùng, nhìn qua phía dưới tay nắm tay, rơi xuống vách đá vạn trượng Diệp Tinh cùng Đạm Thai Mộng Tuyết hai người.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 161: : Dù nhảy

:

"Hô!" "Hô hô hô!"

Mấy ngàn trượng vách núi không trung, gió thổi vù vù, áo bào bay phất phới, phồng lên không thôi.

Diệp Tinh cùng Đạm Thai Mộng Tuyết hai người tay nắm tay, thân thể chỉ hướng đáy vực phía dưới không ngừng hạ xuống.

"Ha ha ha, Mộng Tuyết ta thật thật là vui!" Diệp Tinh hưng phấn vô cùng, nắm thật chặt Đạm Thai Mộng Tuyết cái kia mềm mại tay nhỏ, ngửa mặt lên trời cười to : "Ha ha ha, ai nói cóc ghè liền không thể ăn thịt thiên nga, ta đặc biệt sao chẳng phải ăn vào à."

"Phốc!" Đạm Thai Mộng Tuyết che miệng cười, đôi mắt đẹp oán trách trừng Diệp Tinh liếc một chút, nói : "Cái gì cóc ghè, nào có người dạng này hạ thấp chính mình!"

"Hắc hắc, vốn chính là. Mộng Tuyết, ta thật thật là vui, cảm giác theo giống như nằm mơ." Diệp Tinh nói : "Chúng ta trời sáng cùng đi du lịch có được hay không, đi khắp Đường Quốc danh lam thắng cảnh!"

"Trời sáng? Chúng ta nơi nào còn có trời sáng." Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp âm thầm, âm u nói : "Diệp Tinh, ngươi thật ngốc, ngươi làm gì phải bởi ta nhảy xuống."

"Ta nếu là không cùng ngươi, ta liền sẽ xa xa mất đi ngươi!" Diệp Tinh yêu thương sờ sờ Đạm Thai Mộng Tuyết mềm mại tóc dài, nói : "Yên tâm đi, Hữu Tướng công ta tại, chúng ta không chết!"

"Không thể nào, cái này mấy ngàn trượng vách núi nhảy đi xuống, liền Tiên Thiên cảnh cường giả đều khó sống sót. Tiểu Bạch đã bị thương nặng, còn tại ta trong túi càn khôn, căn bản là không có cách phi hành. Ngươi cũng không có Phi Cầm Yêu Thú —— "

"Ô ô!" "Ô ô!"

Hai tiếng tiếng chim hót bỗng nhiên vang lên, Diệp Tinh trên bờ vai Tiểu Tử Ưng theo Đạm Thai Mộng Tuyết kêu to, đưa màu tím nhạt Tiểu Sí Bàng không ngừng chỉ mình, ý tứ đang nói ta nha ta nha!

"Tiểu tử, ngươi cái này tiểu bắt đầu, ô ô cái cọng lông. Lớn cỡ bàn tay kích cỡ, thế nào mang bọn ta bay." Diệp Tinh trợn mắt trừng một cái, trầm giọng nói : "Mộng Tuyết, nắm chặt ta, ta chuẩn bị khởi động dù nhảy."

"Dù nhảy?" Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp nghi hoặc.

"Ừm, có dù nhảy, chúng ta liền sẽ không ngã chết." Diệp Tinh cười hắc hắc nói, lúc này theo trong túi càn khôn lấy ra dù nhảy, gánh ở sau lưng, rồi sau đó nhấn chốt mở, khởi động dù nhảy.

Dù nhảy chủ yếu từ nhu tính hàng dệt chế thành. Là sử dụng không khí lực cân nguyên lý, dựa vào đối với không khí vận động thổi phồng mở ra có thể giương thức Khí Động lực máy giảm tốc. Hiện đại dù nhảy khiến người hoặc vật từ không trung an toàn hạ xuống mặt đất một loại hàng không công cụ.



"Suru!"

Dù nhảy hướng lên trên khoảng không chống ra tới.

Theo dù nhảy chống ra, trong chốc lát, hai người hạ xuống trùng kích lực cùng tốc độ lập tức hạ, ở trên không trung tung bay lung lay lắt. Không còn có loại kia cấp tốc hạ xuống cảm giác, mà chính là bình thản phiêu diêu lất, theo trên bầu trời gió thổi, khi thì phía bên trái, khi thì phía bên phải. Theo gió hướng, hai bên trước sau phiêu diêu lất.

"Cái này cái này dù nhảy quá thần kỳ, Diệp Tinh, chúng ta giống như không thể nào hạ xuống." Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp chấn động vô cùng, lại mừng rỡ lại hiếu kỳ nhìn qua cái kia chống ra to lớn dù nhảy. Nàng cho tới bây giờ chưa thấy qua cái này dù nhảy, võ lâm đại lục cũng căn bản không có dù nhảy.

Có cái này thần kỳ dù nhảy, Đạm Thai Mộng Tuyết cảm giác nàng và Diệp Tinh thật có thể được cứu vớt.

"Đó là đương nhiên, tướng công của người ta bản lĩnh đại rất lợi hại!" Diệp Tinh một mặt ngạo nghễ, ngược cổ, mũi vênh lên trời, trâu - bức - hống - dụ dỗ nói.

"Cái gì tướng công, không biết xấu hổ, chúng ta còn không kết hôn đâu?" Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp cong cong, khề nói.

"Vậy chúng ta nhưng là liền đi bãi đường thành thân có được hay không!" Diệp Tinh hắc hắc cười xấu xa nói: "Rồi mới người cho ta sinh con khi!"

"Con khi?" Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp nghi hoặc.

"Hắc hắc, thì là sinh con, sinh tốt nhiều tốt nhiều —— ngao ô, đau a!" Diệp Tinh nói đến một nửa rú thăm liên tục.

Chỉ gặp Đạm Thai Mộng Tuyết khuôn mặt xấu hổ đến đỏ bừng, đều đỏ đến mang tai, xanh nhạt ngón tay ngọc chính bóp lấy Diệp Tinh bên hông thịt mềm, vừa đi vừa về nút xoay lất.

"Mộng Tuyết, ta tốt lão bà, đau quá, đừng nặn, làm cho tướng công ta đi!" Tại Diệp Tinh liên tục xin tha cầu khẩn phía dưới, Đạm Thai Mộng Tuyết vừa rồi thả ra ngón tay ngọc.

"Ai bảo người nói lung tung, đáng đời!" Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp giận trách.

Trên bầu trời gió thổi vù vù, dù nhảy vài bạt phồng lên không thổi, tràn ngập không khí, tung bay lung lay.

Nghe tốt trên thân người cái kia nhân nhật xử nữ mùi thơm, một bên liếc mắt đưa tình lấy, Diệp Tinh cảm giác quá đặc biệt sao hạnh phúc, thật hi vọng giờ khắc này cho đến khi vĩnh hằng.

Có điều theo thời gian trôi qua, dù nhảy vẫn là chậm rãi chỉ hướng đáy vực hạ xuống.

Đáy vực phía dưới là một rừng cây cùng bãi cỏ, đại khái hạ xuống đến cách mặt đất hơn mười mét khoảng cách.

Bỗng nhiên, Diệp Tinh trên bờ vai Tiểu Tử Ứng một đôi đôi mắt nhỏ linh lợi chuyển động, vấy lấy Tiểu Sí Bằng bay lên dù nhảy trên không.

Rồi sau đó ——

"Phốc!" "Đồng đồng đồng!"

Chỉ gặp Tiểu Tử Ứng cái kia nhọn Điều Chủy tại dù nhảy trên mặt vài không ngừng đến mổ lấy, không bao lâu toàn bộ dù nhảy mặt dù xuất hiện cái này đến cái khác lỗ thủng vết nứt, mặt dù cũng theo đó vỡ ra tới.

"Tiểu tử, người cái hồ cha đồ, vật, người đây là muốn làm gì!" Diệp Tinh kinh ngạc nói. Tiểu tử cử động tới quá đột ngột, Diệp Tinh đều không kịp phản ứng tới. Đối với cái này tiểu bắt điểm cử động, Diệp Tinh càng là tràn ngập nghi hoặc. Nếu nói tiểu bắt điểm chỗ hiểm Diệp Tinh, đầu tiên cái kia là không thể nào. Muốn làm cũng phải sớm một chút làm, hiện tại thì như thế điểm cao độ, căn bản quảng không chết người, nhiều lắm là có chút ít đau nhức, huống chi phía dưới mặt đất vẫn là bụi cỏ.

Theo dù nhảy mặt dù vỡ tan, Diệp Tinh cùng Đạm Thai Mộng Tuyết hạ xuống tốc độ đột nhiên tăng nhanh.

Bên tai đều là tiếng gió vun vút. Giờ phút này, cách mặt đất còn có 3~5m khoảng cách, điểm ấy cao độ đối với võ giả tới nói tuy nhiên sạch cái gì, nhưng mà rất lợi hại chặt vật.

Không bao lâu, một tiếng thanh thúy tiếng gào đau đón vang lên, Đạm Thai Mộng Tuyết rơi ở phía dưới trên đồng cỏ.

Diệp Tinh cũng theo sát sau, rơi đập mà xuống, đặt ở Đạm Thai Mộng Tuyết cái kia mềm mại trên thân thể mềm mại.

Hai người bốn mắt tương đối, nhất thời không nói gì.

Nhìn qua Đạm Thai Mộng Tuyết cái kia như mực con người, Diệp Tinh trong lòng dâng lên một tia rung động, bỗng nhiên đưa tay nhẹ nhàng kéo một

phát, lấy xuống Đạm Thai Mộng Tuyết trên mặt sa.

Nhất thời một trưng tuyệt mỹ mặt trái xoan đập vào mi mắt, Liễu Mi cong cong, mắt như Thu Thủy, túm cái mũi, hồng nhuận phơn phớt môi anh đào, mặt ngọc trắng nõn như ngọc, mang theo gật gật thụ thương sau tái nhợt, càng là làm cho người triu mến vô cùng.

Diệp Tinh trong lúc nhất thời thấy có chút si, trên TV, trên poster, xinh đẹp mỹ nữ hần cũng không hiếm thấy, nhưng đẹp đến loại trình độ này tuyệt đối cuộc đời ít thấy. Đẹp như tiên nữ cái từ này, đại khái chính là vì Mộng Tuyết dung mạo mà sáng tạo đi.

"Diệp Tinh người "

Bị bỗng nhiên để lộ mạng che mặt, Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp có một vẻ bối rối, sẽ có một chút ngưng ngừng, trắng nõn khuôn mặt nhiễm lên một tầng ánh hồng, xinh đẹp vô cùng.

"Mộng Tuyết, có thể nắm giữ người, là đời ta may nhất phúc, ta thề ta đời này kiếp này đều biết vĩnh viễn thủ hộ lấy người, yêu thương lấy người. Để người thật vui vẻ, không nhận nữa điểm ủy khuất!"

Diệp Tinh chân thành nói, ánh mắt triu mến vô cùng, tại Đạm Thai Mộng Tuyết tron bóng như ngọc trên trán nhẹ nhàng - hôn - đi xuống.

P/s: đậu xanh, tốc độ quá.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 162: : Ánh trăng đêm như bức tranh vẽ

:

"Ô ô!" "Ô ô!"

Trên không trung, Tiểu Tử Ưng vui sướng kêu to, vẫy lấy cánh nhỏ, hưng phấn bay tới bay lui.

Diệp Tinh hôn xong Đạm Thai Mộng Tuyết cái trán, tức giận nhìn về phía Tiểu Tử Ưng, theo Tiểu Tử Ưng vẫy tay nói : "Tiểu tử, tới!"

"Ô ô!"

Tiểu Tử Ưng vội vàng vẫy lấy cánh nhỏ, bay đến Diệp Tinh trước mặt.

"Người tiểu gia hỏa này, làm hại Mộng Tuyết đều ngã đau!" Diệp Tinh ngón trỏ nhẹ nhàng tại Tiểu Tử Ưng trên trán đâm một chút, nói : "Tiểu bắt điểm, lần sau không thể như thế nghịch ngợm, biết không?"

Tiểu tử cái này tiểu bắt điểm cổ linh tinh quái, Diệp Tinh biết cái này tiểu bắt điểm sở dĩ mạo phạm dù nhảy, là cho Diệp Tinh sáng tạo cơ hội. Bất quá bây giờ Mộng Tuyết có thương tích trong người, bởi vậy Diệp Tinh vẫn là muốn trách cứ một chút nó.

"Ô ô!" "Ô ô!"

Tiểu Tử Ưng vội vàng gật cái đầu nhỏ, một đôi đôi mắt nhỏ manh manh đi, đáng thương nhìn lấy Diệp Tinh.

Giờ phút này, hai người một chim đang tại vách núi sườn núi ở dưới đáy, vách núi này cơ sở bốn bề toàn núi, cây xanh rậm rạp, tại bụi cỏ cách đó không xa còn có cái này một vịnh đầm nước nhỏ, nước đầm thanh tịnh, phản chiếu lấy trong bầu trời đêm vàng trắng, mặt nước sóng nước lấp lánh.

"Còn biết nhận lầm nha, tốt, đi xem một chút vách núi này cơ sở nơi nào có đường ra!" Diệp Tinh nói. Vách núi này cơ sở bốn bề toàn núi, muốn tìm được đường ra, chỉ có thể dựa vào tiểu bắt điểm. Dù sao tiểu bắt điểm tốc độ nhanh, bay cao, từ trên không trung hướng xuống nhìn xuống , có thể càng thấy rõ đáy vực toàn cảnh, tương đối dễ dàng tìm tới đường ra.

"Ô ô!"

Tiểu Tử Ưng vội vàng gật gật cái đầu nhỏ, vẫy lấy màu tím nhạt cánh nhỏ hóa thành một đạo màu tím, chỉ hướng nơi xa bay đi, đi cho Diệp Tinh dò đường đi.

"Khục khục" trên đồng cỏ, Đạm Thai Mộng Tuyết rất nhỏ ho khan, cùng Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cửu đối chiến bên trong, nàng bị thương nặng, khỏe miệng còn lưu lại một vệt máu, suy yếu vô cùng.

"Mộng Tuyết, ta tới giúp ngươi liệu thương đi!" Diệp Tinh liền vội vàng đi tới, đem Đạm Thai Mộng Tuyết theo trên đồng cỏ nâng đỡ.

"Ngươi Võ Đạo tam trọng cảnh tu vi thế nào giúp ta liệu thương." Đạm Thai Mộng Tuyết tức giận nói : "Chính ta liệu thương đi, ngươi ngốc một bên thật tốt tu luyện đi!"

Đạm Thai Mộng Tuyết nội công tu vi là Võ Đạo thất trọng cảnh, Diệp Tinh nội công tu vi là Võ Đạo tam trọng cảnh. Một cái là ngưng khí kỳ cao giai võ giả, một cái là Luyện Khí Kỳ sơ giai võ giả. Giữa hai người tu vi kém bốn cấp độ, hai đại đẳng cấp. Dưới tình huống bình thường, Diệp Tinh xác thực bề bộn nhiều việc đến giúp Đạm Thai Mộng Tuyết.

"Ha ha, vậy cũng không nhất định nha! Dám nhỏ như thể nhìn nhà ngươi tướng công ta, đợi chút nữa muốn gia pháp hầu hạ." Diệp Tinh cười hắc hắc, hai tay chống đỡ tại Đạm Thai Mộng Tuyết tiềm gân, thôi động bên trong thân thể Lôi Tâm Xuân Mộc.

Nhất thời, một cỗ tinh thuần sinh mệnh chi lực, hóa thành một đạo nói khí lạnh lẽo chảy, tràn vào Đạm Thai Mộng Tuyết bên trong thân thể.

"A, Diệp Tinh, ngươi chân khí bên trong thể nào chứa một cỗ phồn vinh mạnh mẽ sinh mệnh chi lực?" Đạm Thai Mộng Tuyết thân thể mềm mại chấn động, cái miệng nhỏ nhắn lớn lên đại đại, đôi mắt đẹp kinh ngạc vô cùng nói.

"Ngao, nghe lời, tạm thời đừng nói chuyện, thật tốt liệu thương!" Diệp Tinh căn dặn âm thanh sau, chuyên tâm thôi động Lôi Tâm Xuân Mộc, trợ giúp Đạm Thai Mộng Tuyết liệu thương.

Bầu trời đêm sao lốm đốm đầy trời, cong cong Nguyệt Nhi rơi xuống thanh u quang hoa, soi - bắn - tại đáy vực Trung Tướng lá cây dát lên một tầng trắng noãn sắc thái, như như là lông ngỗng nhẹ bay tại trong gió nhẹ tung bay lầy, vang sào sạt.

Đầm nước phản chiếu lấy trong bầu trời đêm vàng trắng, mấy cái con cá dưới đáy nước bơi qua bơi lại. Ở trong nước vàng trắng một bên vừa đi vừa về tự do tự tại xuyên qua.

Nửa canh giờ sau, liệu thương hoàn tất, Diệp Tinh thu công mà đứng.

"Mộng Tuyết, đỡ một ít không?" Diệp Tinh nhẹ nhàng kéo qua Đạm Thai Mộng Tuyết thân thể, lo lắng hỏi.

"Ừm, tốt hơn nhiều, trời sáng cần phải thì có thể khôi phục năm, sáu phần mười." Đạm Thai Mộng Tuyết rúc vào Diệp Tinh trong ngực, trong đôi mắt đẹp có một tia ngọt ngào màu sắc.

"Vậy bây giờ còn dám xem thường nhà ngươi tướng công không!" Diệp Tinh duỗi ra ngón tay nhẹ nhàng cạo xuống Đạm Thai Mộng Tuyết cái mũi, trong mắt tràn ngập yêu thương.

"Không dám! Diệp Tinh, ngươi luôn có thể cho ta kinh hi!" Đạm Thai Mộng Tuyết trong lòng ngọt ngào vô cùng.

"Gọi tướng công!" Diệp Tinh nói.

"Tướng công!" Đạm Thai Mộng Tuyết ưm một tiếng, mặt ngọc xấu hổ đến đỏ bừng vô cùng, cúi đầu, đầu đều nhanh thấp đến ngực - mứt bên trên.

"Hắc hắc!" Diệp Tinh trong lòng mừng rỡ.

"Mộng Tuyết, ta cho ngươi xem dạng đồ vật!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, bỗng nhiên mở ra bàn tay, lòng bàn tay lục quang phun trào, một đoạn chỉ có đầu ngón tay kích cỡ tương đương màu xanh lá đầu gỗ xuất hiện tại Diệp Tinh lòng bàn tay.

Tại đen nhánh trong buổi tối, cái kia trong suốt lục quang, tỏa ra sinh mệnh sắc thái, chói sáng vô cùng.

"Lôi Tâm Xuân Mộc!" Đạm Thai Mộng Tuyết kinh ngạc nói, cái miệng nhỏ nhắn mở đến thật to, trong đôi mắt đẹp tràn ngập chấn kinh chi sắc, nghi hoặc vô cùng, nói : "Nghe đồn Lôi Tâm Xuân Mộc không phải là bị Phó Nhất Phẩm bọn họ cướp đi sao?"

"Bọn họ cướp đi Lôi Tâm Xuân Mộc là giả." Diệp Tinh một mặt cười gian, cười hắc hắc nói : "Mộng Tuyết, ngươi còn nhớ rõ trước đó ta để ngươi vẽ một bức Lôi Tâm Xuân Mộc bản vẽ sao?"

"Ừm!" Đạm Thai Mộng Tuyết gật gật đầu, đôi mắt đẹp cong cong, đều là ý cười, nàng còn nhớ rõ ngày đó Diệp Tinh chặt vật rồi đi bộ đáng.

"Ta dùng ngươi cho ta vẽ phác họa, mô phỏng hai cái Lôi Tâm Xuân Mộc mô hình! Những cái kia võ giả giết tới giết lui, theo ngu ngốc một dạng liều đến ngươi chết ta sống, nhưng lại không biết chánh thức Lôi Tâm Xuân Mộc ngay tại tiểu gia ta nơi này." Diệp Tinh dương dương đắc ý nói : "Mộng Tuyết, nhà ngươi tướng công ta lợi hại đi!"

"Ừm, lợi hại! Thế nhưng là, ngươi làm gì muốn nói cho ta biết, Lôi Tâm Xuân Mộc như vậy bảo vật quý giá, ngươi thì không sợ ta xuất thủ cướp đoạt sao ——" Đạm Thai Mộng Tuyết khề nói.

"Chán ghét, người ta đều là người người, người muốn thì cho người thôi!" Diệp Tinh mặt cười xấu xa, không có ý tốt đầu hướng Đạm Thai Mộng Tuyết trong ngực trước ngực đi.

"Người chầy - manh, không muốn nha đi ra!" Đạm Thai Mộng Tuyết mặt ngọc ửng đỏ, vội vàng đẩy ra Diệp Tinh, "Không nên nháo, Tiểu Ngôn Tiểu Ngữ các nàng đều tại ta trong túi càn khôn, Tiểu Bạch bị thương nặng, người có Lôi Tâm Xuân Mộc, tranh thủ thời gian giúp ta chữa cho tốt nó thương thế."

"Người - hôn - ta một ngụm, ta liền đáp ứng người!" Diệp Tinh cười hắc hắc nói.

"Không muốn!" Đạm Thai Mộng Tuyết quay đầu đi chỗ khác.

"Vậy ta - hôn - người!"

Diệp Tinh con người lẩn lộn nhất chuyển, cấp tốc tại Đạm Thai Mộng Tuyết cái kia trắng nõn mềm nhẵn trên mặt - hôn - một ngụm.

"Diệp Tinh người" Đạm Thai Mộng Tuyết xấu hổ vô cùng.

"A..., Mộng Tuyết, nhanh, mau đưa Tiểu Bạch phóng xuất, nó bị thương nặng, nhất định phải lập tức trị liệu. Thân là nó nam chủ nhân, ta có nghĩa vụ chữa cho tốt nó thương thế!" Diệp Tinh chiếm tiện nghi, vội vàng nói sang chuyện khác, nghĩa chính ngôn từ nói.

Làm cho Đạm Thai Mộng Tuyết tức giận cũng không phải là, không tức giận cũng không phải là, nhìn lấy Diệp Tinh cái kia giả vờ vẻ mặt nghiêm túc biểu lộ, nhin không được bật cười, đôi mắt đẹp hung hăng trừng Diệp Tinh liếc một chút, vừa rồi mở ra càn khôn, đem Truy Phong Bạch Hạc, Hạ nha đầu cùng Tiểu Xuân Ngữ theo trong túi càn khôn phóng xuất.

Đạm Thai Mộng Tuyết túi càn khôn là thượng phẩm túi càn khôn, không gian phi thường lớn, bản thân thì dung nạp có đại lượng không khí. Bởi vậy, người cùng yêu thú ở bên trong một đoạn thời gian hoàn toàn không có vấn đề. Trước đó người áo đen Hồ Âm Cửu đột kích, Truy Phong Bạch Hạc bị Hồ Âm Cửu trọng thương. Bởi vậy, Đạm Thai Mộng Tuyết đem Truy Phong Bạch Hạc, Hạ nha đầu cùng Tiểu Xuân Ngữ tất cả đều thu nhập trong túi càn khôn.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 163: : Nước đầm ào ào

:

Theo Đạm Thai Mộng Tuyết mở ra túi càn khôn, Truy Phong Bạch Hạc, Hạ nha đầu cùng Tiểu Xuân Ngữ nhất thời cũng xuất hiện tại sườn núi ở dưới đây

"Ồ ô, tiểu thư, tiểu thư người không sao chứ, người áo đen đâu?"

Hạ nha đầu cùng Tiểu Xuân Ngữ vừa xuất hiện tại đáy vực, liền lo lắng đến ô ô khóc lớn. các nàng được thu vào túi càn khôn sau, ở tại trong túi càn khôn trong không gian, đối với ngoại giới tất cả đều không biết, chỉ nhớ rõ trước đó thực lực kia rất cường đại người áo đen muốn giết các nàng tiểu thư. Hai cái nha đầu tại trong túi càn khôn cũng chỉ có thể lo lắng suông. Các nàng thực lực căn bản giúp không được gì, hai cái nha đầu, một cái Võ Đạo tứ trọng cảnh, một cái Võ Đạo ngũ trọng cảnh. Đạm Thai Mộng Tuyết vì bảo vệ các nàng, một sớm đã đem các nàng thu nhập trong túi càn khôn, nếu không từ ngữ trọng cảnh tu vi tại người áo đen trước mặt chỉ có bị miểu sát phần.

"Ta không sao, là Diệp Tinh cứu chúng ta!" Đạm Thai Mộng Tuyết mở miệng nói ra, trên mặt có một vòng ửng đỏ, xinh đẹp không gì sánh được.

"Diệp Tinh cứu chúng ta?" Hai cái nha đầu nhất thời sửng sốt, hai cặp mắt hạnh trùng trùng, tràn ngập không thể tin được biểu lộ, "Thế nào khả năng? Hắn mới Võ Đạo tam trọng cảnh tu vi, ngay cả chúng ta đều đánh không lại đâu!"

"Nhưng mà sự thật chính là ta cứu các người nhà tiểu thư!" Diệp Tinh đưa tay - ôm - ở Đạm Thai Mộng Tuyết vai, cười hắc hắc nói: "Tiểu thư nhà người cảm động phía dưới, chuẩn bị lấy thân báo đáp, cùng ta cùng một chỗ sinh khi —— ngao ô, đau đau đau, Mộng Tuyết hạ thủ nhẹ một chút, đau chết nhà người tướng công!"

Diệp Tinh rú thắm liên tục, bên hông thịt mềm chịu đủ gai nhọn ngón tay ngọc gầy vò lấy, xoáy đến trật đi, xoáy đến trật đi.

"Đề người lăm miệng, còn không mau đi cho Tiểu Bạch liệu thương!" Đạm Thai Mộng Tuyết mặt ngọc đỏ bừng, nhẹ hừ một tiếng.

"Tốt tốt tốt, ta đi, ta cái này đi!" Diệp Tinh đáp lấy Đạm Thai Mộng Tuyết không có chú ý, vội vàng đánh lén, tại nàng trắng nõn như ngọc trên mặt lần nữa găm một ngón, rồi sau đó nhanh chân liền chạy, đi cho Truy Phong Bạch Hạc liệu thương đi.

Một bên hai cái nha đầu trực tiếp nhìn ngốc.

"Tiểu thư, vừa rồi hân —— "

Hạ nha đầu cùng Tiểu Xuân Ngừ hai cặp mắt hạnh tròn trừng lên, nhìn xem Đạm Thai Mộng Tuyết, lại nhìn xem bên kia Diệp Tinh; nhìn xem Diệp Tinh, lại nhìn xem Đạm Thai Mộng Tuyết.

Truy Phong Bạch Hạc thụ bị thương rất nặng, kiệt lông vũ trắng phía trên đỉnh đầy từng mảnh từng mảnh đỏ thẫm máu tươi, nó cánh có ba năm đạo bị thương, giống như bị Tiên Thiên kiếm khí xuyên thủng, nghiêm trọng nhất là cổ bên cạnh vết thương kia, gần như trí mạng. Tuy nhiên bởi không ít Kim Sang Dược, vết thương đã trải qua hai nha đầu đóng gói, nhưng vẫn là có máu tươi tràn ra.

Diệp Tinh lúc này đưa tay chống đỡ đang đuổi gió Bạch Hạc trên cổ, thôi động thể bên trong Thiên Địa Linh Bảo Lôi Tâm Xuân Mộc, nhất thời từng đạo từng đạo sinh mệnh chi lực không ngừng tràn vào Truy Phong Bạch Hạc bên trong thân thể.

Điểm điểm lực quang bao trùm đang đuổi gió Bạch Hạc trên vết thương, tại sinh mệnh năng lượng kinh người sức khôi phục tác dụng dưới, Truy Phong Bạch Hạc vết thương tại một điểm vừa khôi phục lấy.

Diệp Tinh một bên trị liệu Truy Phong Bạch Hạc, liền nuốt vào một khóa Đại Hoàn Đan, khôi phục chân khí trong cơ thể. Đại Hoàn Đan là một loại có thể đại lượng bổ sung chân khí, khôi phục chân khí linh đan diệu dược. Bởi vì thời phát Lôi Tâm Xuân Mộc trị liệu thương thể lúc, cần tiêu hao đại lượng chân khí, bởi vậy, tại trị liệu Truy Phong Bạch Hạc đồng thời, Diệp Tinh cũng muốn bổ sung chân khí.

Đen nhánh ban đêm, vàng trắng treo không trung, rơi xuống thanh u ánh trăng. Gió nhẹ nhẹ phẩy, nhánh lá cây vang sào sạt.

Cảnh ban đêm như họa, cách đó không xa đầm nước nhỏ bên trong chẳng biết lúc nào, vang lên ào ào tiếng nước.

Bờ đầm trên hòn đá để đó hai bộ quần áo, một kiện là màu trắng quần áo, trắng nõn như tuyết; một kiện thì là màu đỏ quần áo.

Tiếng nước ào ào, dưới ánh trăng, trong đầm nước thanh linh có hai tên người ngọc nhi chính đang tắm rửa rửa lấy.

"Tiểu Ngôn, nếu không người cũng đi bên đầm nước trông coi đi! Đợi chút nữa Diệp Tinh chữa trị xong Tiểu Bạch sau, vạn nhất xông đến bên này."

"Nước đầm tốt thanh tịnh, ta không muốn đi lên. Bờ đầm không phải có Tiểu Ngừ sao?"

"Tiểu Ngừ nha đầu kia cũng là cái Tiểu Mê Hồ, làm việc mơ mơ màng màng!"

"Sẽ không có chuyện gì đi, như vậy cái người sống sờ sờ, chẳng lẽ lại còn biết xem ném. Đúng, tiểu thư, người thật chuẩn bị cùng với thối lưu manh sao?"

"Ừm, trước đó có lẽ mộng lung, tuy nhiên đối với hân có hảo cảm, nhưng ta không biết vậy có phải hay không ái tình. Cho đến khi đứng trước tuyệt cảnh lúc, ta đột nhiên minh bạch chính mình nội tâm. Theo nhảy xuống vách núi một khắc này, ta liền quyết định đời này vô luận sinh tử, đều muốn cùng với hân một chỗ!"

"Thế nhưng là hân thực lực như vậy yếu, Cung Chủ chỉ sợ sẽ không đồng ý! Mà lại nếu là bị người ta biết, những cái kia truy cầu tiểu thư người, tùy tiện cái nào xuất thủ, hân khẳng định đều biết có nguy hiểm tính mạng."

"Diệp Tinh cũng không có như vậy yếu, người không nên bị hân bề ngoài giả tượng cho mê hoặc. Hân tu vi tuy nhiên chỉ có Vô Đạo tam trọng cảnh, nhưng là nếu ai dám xem thường hân, chính xác muốn ngấm bồ hòn." Đạm Thai Mộng Tuyết che miệng cười, nghĩ một lát, thăm thăm thờ dài nói: "Có điều sư tôn bên kia lực cản chỉ sợ thật sẽ rất lớn, ta chỉ có thể đi một bước nhìn một bước, hết sức thuyết phục. Ta cùng Diệp Tinh sự tình, người cùng Tiểu Ngừ nhất định muốn thay ta bảo thủ bí mật, ngàn vạn không thể tiết lộ nửa câu."

Diệp Tinh mệt mỏi đầu đầy mồ hôi, thay Truy Phong Bạch Hạc trị liệu. Truy Phong Bạch Hạc thương thể rất nặng, đại khái trị liệu hơn nửa giờ sau, vừa rồi kết thúc. Tiếp xuống chỉ cần chờ Truy Phong Bạch Hạc tự hành hấp thu sinh mệnh năng lượng, đến trời sáng hẳn là có thể khôi phục cái ba năm thành.

Vừa mới quá mức chuyên chú trị liệu Truy Phong Bạch Hạc, đến mức Diệp Tinh cũng không phát hiện bốn phía động tĩnh. Đợi đến chữa trị xong Truy Phong Bạch Hạc sau khi, Diệp Tinh ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện Mộng Tuyết các nàng đều không tại.

"A, kỳ quái, người đi đâu?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, đánh giá bốn phía. Cũng không nhìn thấy Đạm Thai Mộng Tuyết các nàng, cũng không biết ba cái kia cô nàng chạy đi đâu.

Chỉ nghe được cách đó không xa đầm nước tiếng nước ào ào vang. Diệp Tinh tò mò, lúc này chỉ hướng đầm nước bên kia đi qua.

Lúc này vẫn là ban đêm thời khắc, chỗ ngọt trắng như lưỡi câu, rơi xuống thanh u ánh trăng tinh quang, đầy vực hoàn toàn mộng lung.

Diệp Tinh rất mau tới đến bên đầm nước, nhìn thấy Tiểu Xuân Ngừ chính cầm điện thoại di động ngồi tại bờ đầm trên một tảng đá xem tivi. Điện thoại kia

tự nhiên là Diệp Tinh điện thoại di động, sớm tại Diệp Tinh đi trị liệu Truy Phong Bạch Hạc thời điểm. Tiểu Xuân Ngừ thì phần khởi chạy tới, tìm Diệp Tinh mượn điện thoại di động xem tivi.

Tiểu nha hoàn tuyệt đối là cái truyền hình mê, giờ phút này chính say sưa ngon lành xem tivi, nhìn thấy đặc sắc tình tiết lúc, thỉnh thoảng phát ra một tiếng âm thanh vui cười, thấy vô cùng mê mẩn, đến mức Diệp Tinh theo nàng bên người đi qua lúc nàng cũng không phát hiện, còn tại say sưa ngon lành xem tivi.

Hai cái tay nhỏ phần khởi nâng điện thoại di động, cúi cái đầu nhỏ, ngập nước mắt to chữ chăm chăm lấy màn hình điện thoại di động nhìn.

Diệp Tinh vốn muốn hỏi nha đầu này, tiểu thư nhà người đâu, Đạm Thai Mộng Tuyết cùng Hạ nha đầu đi nơi nào, có điều nhìn thấy nha đầu này xem tivi đều thấy như thế mê mẩn, sau đó cũng không tiện đi quấy rầy.

"Nghe thanh âm, tiếng nước tựa như là thượng du truyền đến!" Diệp Tinh lúc này chỉ hướng đầm nước bên trên du tẩu đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 164: : Rời đi đáy vực

:

"Xoạt!" "Ào ào ào!"

Đầm nước thượng du truyền đến ào ào ào tiếng nước, hướng phía trước lại đi mấy bước, nước đầm tiếng nước càng ngày càng vang, cảm thấy truyền đến nữ tử nói chuyện với nhau thanh âm.

Diệp Tinh ánh mắt nhất động, nhất thời nhìn thấy phía trước đầm một bên trên tảng đá lớn thỉnh thoảng có mấy món nữ tử áo lót vật, bên trong một kiện là màu tuyết trắng quần áo, một kiện khác thì là màu đỏ quần áo. Rất rõ ràng màu tuyết trắng quần áo khẳng định là Đạm Thai Mộng Tuyết, màu đỏ quần áo thì là Hạ nha đầu.

"Ngọa tào, tắm rửa, tuyệt đối đang tắm! Cái kia hai cái cô nàng đang tắm!" Diệp Tinh trong chốc lát cảm giác bên trong thân thể hormone kích thích tố trong nháy mắt thẳng tắp tăng vọt, bay thẳng trán, "Hoa không lưu đầu đại mỹ nữ đang tắm a, ta đến cùng là nên nhìn đâu? Vẫn là không nên nhìn đây. Nhìn lên lời nói, ta chính là cái hạ lưu người. Không có nhìn trộm lời nói, ta cũng không phải là cái nam nhân. A a a, tiểu gia ta tư tưởng nhện không được bắt đầu Brad Brad, thế nào xử lý đâu? Đến cùng là nên nhìn đâu? Hay là nên nhìn đâu? Hay là nên nhìn đâu!"

"Không thể nhìn lên, quá hạ lưu, nhìn nữ hài tử tắm rửa hội đau mắt hột!"

"Nhìn một chút lại không sự tình, ta thì nhìn một chút!"

"Nhìn một chút sau khi, còn bỏ được đi?"

Diệp Tinh nội tâm lâm vào gian nan lựa chọn.

Giờ phút này, Tiểu Xuân Ngừ hai cái tay nhỏ chính nâng điện thoại di động, vừa vặn xem hết một tập hợp truyền hình. Lúc này ngón tay chỉ động màn hình điện thoại di động, điện thoại di động bắt đầu phát ra tiếp theo tập hợp. Trong màn hình đang phát ra mảng đầu phân, tiểu nha hoàn lúc này ngáng đầu chuẩn bị nhìn xem Diệp Tinh có ở hay không.

Ân, đúng, Tiểu Xuân Ngừ rốt cục nhớ tới nàng nhà tiểu thư cùng Hạ tỷ tỷ bàn giao cho nàng nhiệm vụ.

Nhưng mà, ngáng đầu nhìn lên, chỉ thấy bên kia chỉ có Truy Phong Bạch Hạc, cũng không có Diệp Tinh hình bóng.

"A..., thôi lưu manh đi đâu?" Tiểu Xuân Ngừ trong lòng giật mình, vội vàng thi triển khinh công vung ra bàn chân chỉ hướng đầm nước thượng du chạy tới.

Khoảng cách vốn cũng không xa, cơ hồ thời gian nháy mắt, Tiểu Xuân Ngừ liền đến đến đầm nước thượng du. Rồi mới tiểu nha đầu liền thấy một bóng người chính ngay ngóc đứng tại phía trước.

"A..., là thói lưu manh, thói lưu manh muốn nhìn trộm. Tiểu thư, Hạ tỷ tỷ thói lưu manh đang trộm xem các người tắm rửa!" Tiểu Xuân Ngừ dất cuồng hống lớn tiếng hét to.

Thanh âm vạch phá yên tĩnh bầu trời đêm, truyền đến phía trước, không bao lâu, phía trước đầm nước cũng truyền tới hai tiếng nổi giận vô cùng tiếng kêu sợ hãi.

"Ta đến cùng muốn đi nhìn lên đâu? Vẫn là không đi nhìn lên! Không thể nhìn lên, quá hạ lưu! Thế nhưng là cơ hội khó được, đẹp - nữ mộc - tắm - muốn, nhất định đẹp không thể, không nhìn sẽ hối hận. Vậy rốt cuộc là nên nhìn lên vẫn là không nên nhìn lên đâu!"

Diệp Tinh nội tâm là xoắn xuyết vô cùng, sau đó, rầu rĩ rầu rĩ liền nghe được phía sau truyền đến một trận tiểu nha đầu nổi giận ùng ùng tiếng thét chói tai.

"Bị phát hiện? Hồngбет, tiểu gia ta khí tiết tuổi già khó giữ được a!" Diệp Tinh tâm lý rồi một chút, liền vội vàng xoay người muốn chạy.

Đúng lúc này ——

"Sưu!" Một tiếng.

Tiểu Xuân Ngừ một cái bay lên không trung lật, ngăn ở Diệp Tinh phía trước, mắt to chữ tứ giận nhìn lấy Diệp Tinh, "Thối lưu manh, ngươi không biết xấu hổ! Ngươi đứng lại đó cho ta!"

"A, Tiểu Xuân Ngừ, ngươi thế nào tới." Diệp Tinh con ngươi lăn lông lốc nhất chuyển, về mặt thành thật, nghi ngờ nói: "Đúng, tiểu thư nhà ngươi đi nơi nào, ta vừa rồi một mực đang tìm nàng, thế nào chỉ một mình ngươi?"

Đột nhiên bị Diệp Tinh như thế hỏi một chút, Tiểu Xuân Ngừ không khỏi sững sờ, nhìn lấy Diệp Tinh về mặt thành thật nghiêm túc biểu lộ, mắt to chữ tứ không khỏi nghi ngờ nói: "Thối lưu manh ngươi ngươi không biết tiểu thư nhà ta ở nơi nào nha?"

"Đúng a, ta nếu như biết lời nói, ta còn hỏi ngươi làm gì. Tiểu thư nhà ngươi đến cùng ở nơi nào, ta tìm rất lâu đều không tìm được, đang chuẩn bị đi thượng du đầm nước bên kia nhìn xem!" Diệp Tinh nói.

"Ngươi ngươi không thể đi thượng du đầm nước nhìn!" Tiểu Xuân Ngừ vội vàng nói.

"Tại sao?" Diệp Tinh nghi ngờ nói.

"Bởi vì bởi vì nhà ta tiểu thư cùng Hạ tỷ tỷ đều tại đầm nước thượng du tắm rửa!" Tiểu Xuân Ngừ chần chờ, cắn răng nói.

"Há, nguyên lai Mộng Tuyết cùng Hạ nha đầu đang tắm a. Nữ nhân tắm rửa, nam nhân đến né tránh. Vậy ta về trước đi!" Diệp Tinh bày làm ra một bộ chính nghĩa lẫm nhẫm bộ dáng, đem Tiểu Xuân Ngừ làm cho bán tín bán nghi, sững sờ một chút.

"Há, đúng, Tiểu Xuân Ngừ, ngươi truyền hình xem hết không!" Diệp Tinh hỏi.

"Không có đâu, còn kém hai tập hợp! Lại mượn ta nhìn một hồi!" Tiểu Xuân Ngừ nói ra.

"Ừm, tốt a, vậy ta về trước đi tu luyện!" Diệp Tinh gật gật, chỉ hướng bên kia đi đến. Trong lòng hơi hơi thở phào, cuối cùng đem cái này Tiểu Xuân Ngừ hồ lô bỏ qua.

Bất quá, tiệc vui chóng tàn. Không bao lâu, Đạm Thai Mộng Tuyết cùng Hạ nha đầu tắm rửa trở về. Tiểu Xuân Ngừ dễ lừa gạt, Mộng Tuyết cùng Hạ nha đầu hai cô nàng này thì không dễ lừa gạt, sau đó cái này cả đêm, Diệp Tinh đều ở hai nữ khinh thường vượt qua, bị khinh bỉ một lần lại một lần.

Cuối cùng nhất Diệp Tinh tổng kết ra một cái kinh nghiệm, cái kia chính là xoắn xuyết là loại bệnh, ngàn vạn không thể xoắn xuyết. Muốn sao không có nhìn trộm, muốn sao nhìn lên, nhất định phải cấp tốc làm ra quyết định. Không có nhìn trộm lời nói, tuy nhiên đáng tiếc, nhưng tối thiểu có thể bảo trụ mặt mũi; nhìn lên lời nói, tuy nhiên đem mặt mũi ném, nhưng còn có thể muốn cái may mắn được thấy, sung sướng, mặt mũi tính toán cái gì, có thể ăn không? . Mà ngay ngốc đứng tại chỗ xoắn xuyết kết quả, cũng là đã ném mặt mũi, lại không may mắn được thấy, chỉ để lại đầy mặt đất trứng - đau.

Sáng sớm, ánh bình minh vừa ló rạng, ánh sáng mặt trời như vạn tên cùng bắn bắn - hướng nhân gian, vạn đạo kim quang, đến trên xuống, từ sơn phong đến đáy vực.

Diệp Tinh nằm ở trên nhánh cây, đang ngủ say, có lẽ là tại làm lấy sinh con khi mộng đẹp, khóe miệng còn mang theo một tia - đắm đuối nụ cười.

Lúc này nơi xa một đạo tử quang lướt đến,

"Ồ ô!" "Ồ ô!"

Tiểu Tử Ưng vui sướng kêu to, vẫy lấy cánh nhỏ bay đến Diệp Tinh bên cạnh, một đôi linh động đôi mắt nhỏ quay tít động lên. Lặng lẽ đuổi ra màu tím nhạt cánh nhỏ, trên cánh lông chim nhẹ nhàng phát qua Diệp Tinh chớp mũi.

"A a a ngáp!"

Diệp Tinh đột nhiên tỉnh lại, gãi gãi đầu, hai mắt mông lung, mơ mơ màng màng nói: "Kỳ quái, ngủ ngon tốt, thế nào treo lên ngáp đến!"

"Ô ô!" "Ô ô!"

Tiểu Tử Ưng con người linh lợi nhất chuyển, vội vàng đưa cánh nhỏ chỉ hướng về phía trước nơi xa, một bên kêu to một bên chỉ về đằng trước.

"Tiểu tử, ý người là người tìm tới đường ra?" Diệp Tinh liền vội vàng hỏi.

"Ô ô!"

Tiểu Tử Ưng nhất thời gạt cái đầu nhỏ.

"Vậy quá tốt!" Diệp Tinh nhất thời đại hỉ, theo Đạm Thai Mộng Tuyết nói: "Mộng Tuyết, tiểu tử đã tìm được đường ra, chúng ta rồi đi nơi này đi!"

Bởi vì đây vực cũng không thể nào an toàn, cho nên Diệp Tinh để Tiểu Tử Ưng đi dò đường, để nhanh chóng rời đi nơi này. Bởi vì có trời mới biết người áo đen kia Hồ Âm Cửu hội sẽ không tìm được vách núi này sâu cạn, phải biết cái kia Hồ Âm Cửu đối Mộng Tuyết túi càn khôn thế nhưng là trông mà thêm vô cùng. Vạn nhất người áo đen kia Hồ Âm Cửu chạy đến vách núi này cơ sở đến tìm kiếm túi càn khôn, cái kia mọi người đem lần nữa lâm vào hiểm cảnh. Bởi vậy càng sớm rời đi vách núi này cơ sở càng tốt. Bởi vì Truy Phong Bạch Hạc thương thế chỉ khôi phục khoảng ba phần mười, còn không cách nào chờ mọi người rời đi. Bởi vậy, mọi người chỉ có thể đi theo Tiểu Tử Ưng dò xét lộ tuyến, đi đường núi rồi đi nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 165: : Thanh Hà trấn

:

Non xanh nước biếc, đường núi uốn lượn, cao thấp chập trùng.

Tùng cây tùng cây đại thụ, từng khối núi đá, tràn đầy gai đâm bụi cỏ.

Đạm Thai Mộng Tuyết, Hạ nha đầu, Tiểu Xuân Ngừ ba cái lớn nhỏ đẹp - cô nàng ngồi tại Tật Phong Báo sau lưng bên trên, chỉ hướng phía trước mà đi.

Tại Tật Phong Báo cái rầm - cổ phía sau suy nghĩ theo một cái thanh niên mặc áo xanh.

"Thật sự là, Tật Phong sau lưng như vậy bao quát, chen một chút, bốn người hoàn toàn có thể ngồi xuống! Ta Yêu thú, còn không cho ta làm, có không có thiên lý a." Diệp Tinh ánh mắt u oán nhìn qua phía trước, "Nếu có thể ngồi tại giữa các nàng tốt biết bao nhiêu, chen một chút cũng sẽ không hoài - dụng, đúng không?"

"Ô ô!"

Tiểu Tử Ưng có lẽ là bay mệt mỏi hoặc là dứt khoát lười bay, vẫy cánh trực tiếp đáp xuống Diệp Tinh trên bờ vai.

"Tiểu tử a, ta nói người cái này tiểu bất điểm thời điểm nào có thể trưởng thành a, nhanh lên lớn lên, để người cha ta cũng thể hội một chút gào thét Vạn Lý Sơn Hà nhanh - cảm giác." Diệp Tinh nói.

Đường núi uốn lượn gấp ghe, có nhiều đá vụn gai đâm, từ sáng sớm đi thẳng đến giữa trưa.

Giữa trưa thời khắc, trời nắng chang chang, ánh sáng mặt trời thẳng soi, có chút oi bức. Một đoàn người lúc này đứng ở dưới một cây đại thụ hóng mát.

Cành cây to làm tráng kiện, cành lá rậm rạp, nhánh lá cây chống ra đến, như một thanh ô lớn, che khuất ánh sáng mặt trời soi - bắn. Gió nhẹ khẽ vuốt, nhánh lá cây vang sào sạt.

Núi rừng bên trong nóng bức rất lợi hại, bốn người tựa ở đại thụ dưới đáy nghỉ ngơi.

Hạ nha đầu cùng Tiểu Xuân Ngừ chính mở to cái miệng nhỏ nhắn uống nước trong ấm nước. Đạm Thai Mộng Tuyết suy nghĩ xuất ra một cái khăn tay, thay Diệp Tinh lau sạch lấy cái trán mồ hôi.

Khăn tay là màu trắng tinh, phía trên thêu lên đoá đoá tuyết hoa, tản ra từng đạo mùi thơm ngát, tựa như còn có Mộng Tuyết mùi thơm cơ thể, thấm vào ruột gan, phi thường dễ ngửi.



"Mộng Tuyết lão bà thật tốt!" Diệp Tinh cười hắc hắc, vui vẻ vô cùng.

Theo trong túi càn khôn lấy ra một lon cola, xoay mở nắp bình, đại đại uống một ngụm, một chữ ' thoải mái '. Trời rất nóng uống Sprite cùng vui vẻ cũng là thoải mái, một bên còn có mỹ nhân hầu hạ, ân, nếu như đợi chút nữa cũng có thể để cho ta chen lên Tật Phong Báo thì càng tốt hơn.

"Diệp Tinh, người nước này thế nào là màu đen?" Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp nghi ngờ nói.

"Đúng thế, đúng thế, thối lưu manh, người nước tại sao là màu đen, có phải hay không có độc nha?" Tiểu Xuân Ngừ cũng chạy tới, một đôi mắt to chữ hiểu kỳ vô cùng nhìn chăm chăm Diệp Tinh trong tay vui vẻ.

"Nếu là có độc lời nói, người nhìn ta đều không bị độc chết!" Diệp Tinh không nói tròn mắt trừng một cái, giải thích nói : "Đây là nước ngọt có gas đồ uống, tên là ' vui vẻ '. Khi trời nóng bức thời điểm, uống ' vui vẻ ' là phi thường sáng khoái. Các người đều không uống qua vui vẻ, lần thứ nhất uống, hẳn là sẽ rất lợi hại thích uống. Đến, Mộng Tuyết, ta cho người ăn uống!"

Nói, Diệp Tinh lúc này đem ' vui vẻ ' đưa tới Đạm Thai Mộng Tuyết bên miệng, giơ lên chai nhựa.

Diệp Tinh nhớ được bản thân khi còn bé đặc biệt thích uống vui vẻ, chỉ là khi còn bé trong nhà nghèo, không có cái gì tiền mua. Chỉ có thể sau ngày lễ sau đó, trong nhà mới có thể mua lấy một bình nhỏ vui vẻ. Bởi vậy, mỗi khi ngày lễ ngày tết thời điểm, Diệp Tinh cũng sẽ phải cha mẹ cho hẳn mua một lon cola uống, nếu là không mua lời nói, thì khóc rống, cáu kỉnh, dấy dưng đến cùng lấy lão mẹ. Hồi tưởng lại chuyện cũ, thật đúng là có thú.

Theo Diệp Tinh giơ lên chai coca, Đạm Thai Mộng Tuyết hơi hơi uống một ngụm nhỏ, nhất thời trong đôi mắt đẹp hiện ra một tia mới lạ về kinh ngạc.

"Tiểu thư, làm sao, có được hay không uống, có được hay không uống?" Tiểu Xuân Ngừ hiểu kỳ vô cùng nói.

"Ừm, rất tốt uống," Đạm Thai Mộng Tuyết gật đầu nói : "Mùi vị so sánh mới lạ!"

Vui vẻ loại vật này khi còn bé vừa mới bắt đầu uống thời điểm, cảm giác thật là tốt uống. Không quá lớn đại sau khi, Diệp Tinh cảm giác cũng liền như thế. Đạm Thai Mộng Tuyết bởi vì là lần đầu tiên uống vui vẻ, cho nên khẳng định là cảm giác rất lợi hại mới lạ rất tốt uống.

"Tiểu thư, ta ta có thể hay không để cho ta cũng uống một ngụm! Ta thì uống một ngụm nhỏ!" Tiểu Xuân Ngừ mắt to chữ nháy nháy nhìn lấy Đạm Thai Mộng Tuyết trong tay vui vẻ.

Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp có chút buồn cười mà nhìn xem cái này thêm ăn tiểu nha đầu, cầm trong tay vui vẻ đưa cho nàng. "Cầm lấy đi uống!"

"Hi hi, cảm ơn tiểu thư! Tiểu thư đối với ta tốt nhất!" Tiểu Xuân Ngừ ngòn ngọt nói,

Mừng rỡ vô cùng, vội vàng há mồm uống một ngụm.

"A..., thật tốt uống, thế nào có bọt khí bốc lên đến bốc lên đến!"

Một bên Diệp Tinh cũng là tốt cười mà nhìn xem tiểu nha đầu này, "Mộng Tuyết, người sau này có thể đến nhìn cho thật kỹ điểm Tiểu Xuân Ngừ!"

"Ừm?" Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp nghi ngờ nhìn về phía Diệp Tinh.

"Hắc hắc, nha đầu này như thế thêm ăn, ta đang suy nghĩ ngày nào nàng nếu như mất dấu, vừa vặn có cái quái thú cảm một cái Kẹo que đem nàng lừa gạt đi thế nào xử lý!" Diệp Tinh cười ha ha nói.

"" Đạm Thai Mộng Tuyết hơi hơi sững sờ, trong đôi mắt đẹp cong lên mỉm cười, sáng giọng : "Tiểu Ngừ nào có người nói như vậy đấy, trừ chúng ta, nàng sẽ không theo hẳn người xa lạ thân cận."

Trời nắng chang chang, bốn người tại dưới đại thụ nghỉ ngơi một hồi sau, tiếp tục lên đường.

Đường núi cao thấp chập trùng, Diệp Tinh cuối cùng vẫn không thể bò lên trên Tật Phong Báo sau lưng.

Không, nói cho đúng hẳn là leo đi lên, chỉ bất quá lại bị ba cái chân ngọc đạp xuống tới mà thôi.

"Hừ hừ, hảo nam không theo nữ đầu! Tiểu gia ta đường đường nam nhi bảy thước, mới khinh thường tại cùng các người cái này ba cái tiểu đàn bà đầu đây." Diệp Tinh khế nói, tiếp tục đi theo Tật Phong Báo cái rầm - cồ phía sau đi.

Không có cách nào a a a, thật đúng là đánh không lại cái này ba cái tiểu đàn bà, nói Đa Bảo bảo bối tâm lý khổ. Đây là Diệp Tinh giờ phút này tâm lý cảm thụ.

Không nói Mộng Tuyết cái kia Võ Đạo thất trọng cảnh tu vi, vẹn vẹn Hạ nha đầu thì có Võ Đạo ngũ trọng cảnh tu vi, thì liền nhược tiểu nhất Xuân Ngừ đều có Võ Đạo tứ trọng cảnh tu vi. Trừ phi động thương, nếu là tay không ầu đã lời nói, Diệp Tinh thật đúng là đánh không lại Tiểu Xuân Ngừ.

Vì vẫn hồi nam người tôn nghiêm, Diệp Tinh âm thầm thề nhất định muốn gấp bội cố gắng gấp bội tu luyện. Mộng Tuyết tu vi kia, muốn siêu việt nàng suy nghĩ tương đối khó. Nhưng Hạ nha đầu, đặc biệt là Tiểu Xuân Ngừ là nhất định muốn vượt qua, đánh không lại một tiểu nha đầu phiền tử thực sự quá

mất mặt .

Chói chang mặt trời gay gắt, dần dần đi về Tây Thiên.

Một đoàn người vượt qua một cái ngọn núi, đi qua hai đầu dòng nước, rốt cục đi vào một đầu đường đất vàng trước.

"Giá!" "Giá giá giá!"

"Cộc cộc cộc!" "Cộc cộc cộc!" "Cộc cộc cộc!"

Đường đất vàng bên trên, bụi đất tung bay, thỉnh thoảng có từng người từng người vỗ gĩa đeo đại đao, dẫn theo trường thương, giục ngựa giờ roi mà qua.

Diệp Tinh cùng tam nữ hướng phía trước lại được một đoạn lộ trình, rốt cục đi vào một cái trấn nhỏ trước, tiểu trấn đầu trấn đình trước thỉnh linh có khắc lấy ba chữ to —— "Thanh Hà trấn!"

"Thanh Hà trấn!" Diệp Tinh ánh mắt khẽ nhúc nhích.

Thanh Hà trấn là Phụng Hoàng trấn sát vách một cái thành trấn, cùng thuộc tại Lạc Nhật thành dưới trướng mười mấy thành trấn một trong. Thanh Hà trấn cùng Phụng Hoàng trấn không giống nhau, Phụng Hoàng trấn là cái trị an phi thường tốt thành trấn, nhưng mà Thanh Hà trấn suy nghĩ quan viên \*, trị an cực kém, nơi này bang phái san sát, đủ hạng người , có thể nói tốt xấu lẫn lộn.

Diệp Tinh thủ hạ chương khống bang phái Đại Hà Bang chính là Thanh Hà trấn bên trong một bang phái, Đại Hà Bang đại bản doanh liền ở vào Thanh Hà trong trấn.

Bạch Vân Sơn bên kia Phụng Hoàng trấn, Diệp Tinh là tạm thời không dám trở về, bởi vì không cách nào xác định người áo đen Hồ Âm Cừu phải chăng đã rời đi, lúc này lại về Phụng Hoàng trấn không khác dẽ vào miệng cọp. Diệp Tinh cũng không muốn tại đối mặt cái kia súng máy đều đánh không chết Tiên Thiên cảnh cường giả, đó là tìm tội tự.

Dù sao Xảo nhi các nàng cũng đều tại Thanh Hà trấn, Diệp Tinh cũng rất lâu không có gặp tiểu nha đầu kia, lúc này chuẩn bị tính toán tại Thanh Hà trấn cũng ở thêm mấy ngày.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 166: : Đường phố tranh đấu

:

Thanh Hà trấn, trên đường phố người đi đường lui tới, nối liền không dứt. hai bên đường phố bán hàng rong cửa hàng san sát.

"Nóng bánh bao, mới ra lò nóng bánh bao, một cái chỉ cần một đồng tiền!"

"Thượng đẳng sơn và phần, lợi ích thực tế lại tốt dùng, vị đại nhân này mua một hộp về nhà cho nhà người phu nhân dùng đi!"

"Băng đường hồ lô, băng đường hồ lô đi, một chuỗi chỉ cần hai văn tiền, ăn ngon băng đường hồ lô!"

Trên đường phố trận trện gào to âm thanh liên tiếp, xen lẫn mua bán tiếng trả giá.

Diệp Tinh cùng Đạm Thai Mộng Tuyết, Hạ nha đầu, Tiểu Xuân Ngừ tam nữ cùng một chỗ đi vào Thanh Hà trong trấn. Diệp Tinh có tới qua hai lần Thanh Hà trấn, tự nhiên biết Đại Hà Bang đại bản doanh ở nơi nào.

Diệp Tinh cùng tam nữ cùng một chỗ chỉ hướng Đại Hà Bang đại bản doanh mà đi, tại trên đường phố chính đi tới, bỗng nhiên phía sau truyền đến rồi loạn tung bùng.

"Tránh ra tránh ra!"

"Mau tránh ra, một đám phạm nhân khác cần thiếu gia nhà ta nói!"

"Lăn đi, lăn đi!"

Từng tiếng quát chói tai tiếng vang lên, phía sau đám người đại loạn, đường đi bán hàng rong cùng người đi đường nhao nhao chỉ hướng hai bên hoảng sợ tránh ra tới.

Móng ngựa cộc cộc, chỉ gặp trên đường phố một hàng năm người cưỡi ngựa chiến tại đường phố bên trong mạnh mẽ đâm tới, chạy nhanh đến.

Đi đầu một tên là cái thân thể mặc cẩm y, mặt mũi tràn đầy dữ tợn nam tử, sau theo bốn tên gia nô hộ vệ. Một hàng năm người ngang ngược, giục ngựa phi nước đại, như vào chỗ không người.

Cả con đường ngõ hẻm gà bay chó chạy, người đi đường cuống quýt tránh né, ngã xuống ngã xuống, đập thương tổn đập thương tổn, bán hàng rong trái cây đồ ăn rơi la tả trên đất. Hải đồng tiếng la khóc, nữ nhân tiếng thét chói tai, lão nhân ngã xuống tiếng kêu rên, vang lên liên miên, rồi bời.

Năm người ngồi cưỡi ngựa chiến chà đạp mà đến, một đường hoành hành không sợ.

"Đây là ai a, \*\*\*\* như thế ngông cuồng!" Diệp Tinh nhưng mày, trong lòng rất khó chịu.

"Diệp Tinh, tính toán, chúng ta không muốn sinh thêm sự cố!" Đạm Thai Mộng Tuyết âm giọng khuyên.

"Tốt a! Ta nghe ta Mộng Tuyết lão bà lời nói!" Diệp Tinh gật gật đầu, cười hắc hắc, lúc này nắm Đạm Thai Mộng Tuyết tay nhỏ, theo đường phố bên cạnh tránh ra tới.

Cái kia năm thót ngựa chiến theo Diệp Tinh bên cạnh nhanh như tên bắn mà vụt qua, nhấc lên trận trận kinh phong.

"Cộc cộc cộc!" "Cộc cộc cộc!" "Hi hí hii hi .... hi.!"

Năm thót ngựa chiến chạy về phía trước một khoảng cách sau, bỗng nhiên dừng lại.

"A, bốn công tử vừa rồi giống như nhìn thấy mỹ nữ!" Cái kia cẩm y nam tử cấp tốc quay đầu ngựa lại, ánh mắt liếc nhìn bốn phía, đánh giá trên đường phố người đi đường.

"Thiếu gia, mau nhìn, ở bên kia, thật xinh đẹp ba cái mỹ nữ!" Bên cạnh một ngôi nhà nô hộ vệ mắt sắc, chỉ chỉ đám người bên kia nói.

"Oa, đẹp, thật đẹp, thật xinh đẹp mỹ nữ a! Chúng ta Thanh Hà trấn lúc nào xuất hiện như thế xinh đẹp mỹ nhân nhi, nhanh nhanh nhanh, bắt hồi phu đi!" Cái kia cẩm y nam tử hai mắt tỏa ánh sáng, kích động đến mặt mũi tràn đầy dữ tợn loạn chiến, mang theo bốn tên chó săn cấp tốc hơi đi tới, đem Diệp Tinh bọn người vây vào giữa.

"Thiếu gia, cái này nam làm sao đây?" Bên trong một tên chó săn chỉ chỉ Diệp Tinh nói.

"Nam giết. Đem cái này ba cái mỹ nữ nhi mang về. Quá đẹp, che mặt đều đẹp đến loại trình độ này, thật nghĩ lập tức lấy xuống nàng mạng che mặt đến xem! Chắc chắn chắc, nhìn cái này tư thái, hoàn mỹ a!" Cái kia cẩm y nam tử hai mắt tỏa sáng, ánh mắt - sắc - híp mắt - híp mắt - tại Đạm Thai Mộng Tuyết trên thân quét tới quét lui.

"Lớn mật, không được đối với tiểu thư nhà ta vô lễ!" Tiểu Xuân Ngừ mắt hạnh trừng trừng, khiển trách âm thanh quát.

"Nha, liền cái này tiểu nha hoàn cũng là đẹp đến mức nổi lên, bản thiếu gia ngày hôm nay thật sự là điểm phúc thông thiên!" Cái kia cẩm y nam tử hưng phấn vô cùng, đưa tay trực tiếp sờ về phía Tiểu Xuân Ngừ cái cằm.

"Muốn chết!"

Một tiếng khê kêu, Hạ nha đầu rút ra bảo kiếm trong tay.

Đúng lúc này, một đạo uể oải thanh âm vang lên theo.

"Ha-Ha, Hạ nha đầu, loại chuyện này cũng không cần các ngươi xuất thủ. Không phải vậy, ta cái này hộ hoa sứ giả chẳng phải là làm đến không xứng chức!" Diệp Tinh ha ha cười nói, trong mắt một đạo lãnh mang chợt lóe lên.

"Keng!" Một tiếng, trong tay Thanh Phong bảo kiếm bỗng nhiên ra khỏi vỏ, tiếng kiếm reo trong trẻo như rỗng.

Thanh Phong Kiếm chính là chém sắt như chém bùn bảo kiếm, giá trị thiên kim, vô cùng sắc bén. Theo Diệp Tinh xuất thủ, kiếm ánh hóa thành một đạo thanh quang, nhanh như cuồng phong, trực tiếp trầm tại cái kia cẩm y nam tử trên cổ tay.

Cái kia cẩm y nam tử tay phải còn không có sờ đến Tiểu Xuân Ngừ cái cằm, chỉ thấy một đạo kiếm ánh thanh quang cấp tốc đánh tới, ngay sau đó cổ tay đau đớn một hồi.

"A!"

Một tiếng kêu thê lương thảm thiết âm thanh vạch phá đường phố trên không, đường đi bốn phía đám người nhao nhao quay đầu nhìn lại, chỉ gặp cái kia

cầm y nam từ cổ tay phải có một nốt vết thương không lõ, vết thương máu chảy như suối, từng đạo từng đạo máu tươi tung tóe - bắn - mà ra, đến đầy đất đều là, mặt đất một mảnh đỏ thẫm.

"Mau nhìn, tại đại chí thụ thương!"

"Đáng đời, cái này đáng chết vương bát đần, đáng đời thụ thương!"

"Nếu như tại đại chí tên vương bát đần này có thể bị giết chết liền tốt, lão già ta kia đáng thương cháu gái cũng có thể chết nhắm mắt."

"Thanh niên mặc áo xanh kia dám dẫm thương tại đại chí, suy nghĩ muốn xong đời."

"Tại nhà thế lực cường đại rất lợi hại, tại chúng ta cái này Thanh Hà trấn danh xưng nửa bầu trời, thanh niên mặc áo xanh kia chỉ sợ không có cách nào còn sống rời đi Thanh Hà trấn!"

Trên đường phố đám người nghị luận âm ỉ, dài ghê tai, có chửi mắng, có hung phấn, có lắc đầu thở dài.

"A, tay ta, tay ta thế nào không có tri giác!" Cái kia cầm y nam từ tay trái bụng bít lấy cổ tay phải, cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh, ánh mắt vô cùng hoảng sợ, khuôn mặt bởi vì thống khổ mà có vẻ hơi vặn vẹo, nghiêm nghị quát : "Tay ta gân bị hấn cắt đứt, giết, giết cho ta hấn."

Cầm y nam từ thế lương quát âm lên, ánh mắt oán độc vô cùng nhìn về phía Diệp Tinh.

"Keng!" "Thương thương thương!"

Cái kia cầm y nam từ bốn tên gia nô hộ vệ vàng rút đao rút kiếm bảo kiếm, sát khí bùng bùng phóng tới Diệp Tinh.

"Cút!"

Diệp Tinh quát lạnh một tiếng, vận chuyển 《 Phong Ảnh Bộ 》, bay lên một chân trực tiếp đáp hướng đi đầu tên hộ vệ kia.

"Ầm!"

Một tiếng buồn bực uống, tên kia cầm y nam từ gia nô hộ vệ nhất thời miệng phun máu tươi, thân thể giống như phá bao tải bay ngược mà ra, trọn vẹn bị đập bay vài chục bước sau, vừa rồi dừng lại, hung hăng rơi xuống đất.

Cái này cầm y nam từ gia nô hộ vệ cũng vền vền Vô Đạo tam trọng cảnh sơ kỳ tu vi thôi, mà Diệp Tinh tu vi lại là Vô Đạo tam trọng cảnh hậu kỳ, lại tu luyện có ít môn Địa giai cấp bậc công pháp. Nhà này nô hộ vệ như thế nào Diệp Tinh đối thủ, Diệp Tinh nếu muốn miểu sát hấn, đó là dễ dàng.

Diệp Tinh một chân đem nhà kia nô hộ vệ xa xa đập bay ra ngoài, một cước này uy lực nhất thời hù sợ hấn ba tên gia nô hộ vệ. Bọn họ cũng đều biết chính mình khẳng định không phải Diệp Tinh đối thủ đi lên cũng là chịu chết.

"Thiếu gia, tiểu tử này võ công không thấp a, chúng ta chỉ sợ không giải quyết được!"

"Việc này đến gia chủ xuất thủ, mới có thể giết hấn!"

Cái kia ba tên gia nô hộ vệ vàng hướng bọn họ chủ tử khuyên.

"Tiểu tử, ngươi chết chắc, ta muốn ngươi chết! Ngươi để ta làm thế nào lấy nhìn!" Cái kia cầm y nam từ ánh mắt oán độc vô cùng nhìn Diệp Tinh liếc một chút, quay người cấp tốc nhanh chân chạy thực mạng.

Cái kia mấy tên gia nô hộ vệ, mỗi cái như lâm đại địch, một bên cảnh giác phòng bị Diệp Tinh, một bên rút lui lấy, rất nhanh liền biến mất ở trong ngõ phố.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 167: : Hoàng Phủ Kiếm Thần

:

Canh [3] đến, ba canh hứa hẹn hoàn thành, bốn ngàn đại chương đưa lên, đủ ý tứ đi! Hắc hắc!

"Diệp Tinh người kiếm pháp tiến bộ rất lớn! Người vừa rồi bày ra kiếm pháp, chỉ sợ đã có thể địch nổi Vô Đạo tứ trọng cảnh võ giả." Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp kinh ngạc nói.

"Hắc hắc, còn tốt a, đều là Mộng Tuyết lão bà chỉ điểm có phương pháp!" Diệp Tinh cười hắc hắc, nắm Đạm Thai Mộng Tuyết tay nhỏ, tiếp tục hướng phía trước đi đến.

Đại Hà Bang đại bản doanh ngay tại Thanh Hà trấn đường phố phồn hoa khu vực.

Đây là một tòa cự đại phủ đệ, chiếm diện tích rộng lớn, quy mô to lớn.

Phủ đệ cửa chính hai tôn đá bạch ngọc sư pho tượng, giương nanh múa vuốt, ngửa mặt lên trời gào thét, uy vũ bất phàm.

Đại trên cửa tấm biển điêu khắc cái này ' Đại Hà Bang ' bốn cái thiếp vàng chữ lớn, rồng bay phượng múa, cứng cáp mạnh mẽ.

Màu đỏ thắm đại môn chính mở rộng ra, hai bên đại môn có bốn tên bang chúng đáng người đứng thẳng tắp, thủ vệ cửa lớn.

"Đứng lại, Đại Hà Bang tổng bộ, không thể tự tiện xông vào!" Bên phải tên kia thủ vệ đại trầm giọng quát.

Diệp Tinh cùng Đạm Thai Mộng Tuyết tam nữ vừa mới vừa đi tới Đại Hà Bang tổng bộ cửa chính liền nghe được một tiếng quát mắng, không khỏi hơi sững sờ.

"Phốc, thối lưu manh, người tốt khừu nha. Chính mình địa bàn bị người một nhà đuổi đi!" Hạ nha đầu e sợ cho thiên hạ không loạn, cười trêu nói.

Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp cong cong giống như Tiểu Xuân Ngừ đều đang nhìn Diệp Tinh trò cười.

"Khụ khụ, ta bình thường đều tại Phượng Hoàng trấn Bạch Ngọc Sơn, rất ít đến Thanh Hà trấn, cho nên bọn họ không nhận ra ta cũng rất bình thường." Diệp Tinh sờ mũi một cái, có chút lúng túng nói.

Nói, lúc này theo trong túi áo lấy ra một mặt lệnh bài, tại hai tên trước mặt thủ vệ lắc lắc.

Lệnh bài màu đen, chỉ có bàn tay kích cỡ tương đương. Chính diện điêu khắc lấy ' Đại Hà Bang ' ba chữ to, mặt sau thì là điêu khắc một dòng sông đỏ ảm.

Cửa chính cái kia hai tên thủ vệ vừa nhìn thấy Diệp Tinh lệnh bài, nhất thời sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

"Giúp đỡ buông xuống, thuộc hạ tội đáng chết vạn lần, thuộc hạ tội đáng chết vạn lần!" Hai tên thủ vệ vội vàng nằm rạp trên mặt đất, thần sắc sợ hãi vô cùng. Truyền Văn bang chủ vô cùng thần bí, hai tên thủ vệ chưa từng gặp qua, không nghĩ tới vừa thủ cương vị không bao lâu, mà đắc tội chính mình giúp đỡ, dọa đến liên hết hy vọng đều có. Trong bang vẫn luôn tại nghe đồn thần bí bang chủ phú khả địch quốc, tư nguyên rất nhiều. Đồng thời lại là một tên cao thủ ám khí, nghe nói trên một đời giúp đỡ Du Bản cũng là chết tại bang chủ mới trong tay. Khi đó toàn bộ Đại Hà Bang đều tiến hành đại thanh tẩy, rất nhiều người bị diệt trừ rồi, trong bang gió tanh mưa máu. Giúp đỡ tuy nhiên sạch thế nào đến Đại Hà Bang, nhưng Đại Hà Bang bang chúng đều biết vị kia thần bí bang chủ đã một mực chưởng khống toàn bộ Đại Hà Bang, toàn bộ Đại Hà Bang đại quyền sinh sát. Thân là bang chúng, lại đắc tội giúp đỡ, đây quả thực là muốn chết. Hai cái thủ vệ trong lòng sợ hãi có thể nghĩ.

"Đứng lên đi, các người tận trung cương vị công tác, việc này không trách các người!" Diệp Tinh trầm giọng nói ra. Diệp Tinh thân là Đại Hà Bang giúp đỡ, nắm giữ trong tay có toàn bộ Đại Hà Bang tất cả bang chúng đại quyền sinh sát. Trong bang Bang Quy, đây là liên quan phủ đều không có quyền hỏi đến. Vừa rồi hai cái này thủ vệ đập vào Diệp Tinh, khiến Diệp Tinh tại tam nữ trước mặt đại mất mặt mũi, cứng ngắc vô cùng. Diệp Tinh hoàn toàn có thể đem bọn họ lập tức chém giết, có điều Diệp Tinh không có như thế làm. Bởi vì hai người này cũng không sai, bọn họ tận trung cương vị công tác, thân là thủ vệ, tự nhiên muốn thủ vệ cửa lớn, không thể thả đám người không có phận sự đi vào. Tuy nói là mạo phạm Diệp Tinh cái bang chủ này, nhưng bọn họ cũng là vô ý là tội, mà lại liên vội xin tha, Diệp Tinh tự nhiên cũng không có như vậy tiểu khu chỗ phạt bọn họ.

"Nhiều Tạ bang chủ tha mạng!" Hai tên thủ vệ nhất thời mừng rỡ vô cùng, không xem qua quang vẫn như cũ tâm thần bất định vô cùng nhìn lấy Diệp Tinh, sợ Diệp Tinh hội thay đổi chủ ý.

Diệp Tinh cũng lùi theo hai tên thủ vệ so đo, lúc này mang theo Đạm Thai Mộng Tuyết, Hạ nha đầu cùng Tiểu Xuân Ngừ ba người tiến vào Đại Hà Bang phủ đệ bên trong.

Vừa bước vào phủ đệ không bao lâu, hộ pháp Mã Phong liền nhận được tin tức, lập tức mang theo Xảo nhi, Tiết Dừng bọn họ ra nghênh tiếp Diệp Tinh.

"Thuộc hạ tham kiến giúp đỡ!" Mã Phong, Tiết Dừng chờ bang chúng liền vội vàng khom người cung kính nói.

"Đại ca ca, người thế nào tới rồi, có phải hay không muốn tiếp ta trở về!" Tiểu nha đầu Xảo nhi mừng rỡ vô cùng chạy tới, "A, mộng Tuyết tỷ tỷ, Hạ tỷ tỷ, Tiểu Ngừ tỷ tỷ cũng đều tại nha!"

"Ô ô!" "Ô ô!"

Tiểu Từ Ứng vui sướng kêu to, bay đến tiểu nha đầu Xảo nhi trên bờ vai.

"Ha ha, đại ca ca chuẩn bị ở chỗ này ở vài ngày, không có ý định trở về đâu!" Diệp Tinh ánh mắt cung chiêu, phá tiểu nha đầu cái mũi, rồi sau đó quay đầu nhìn về Mã Phong, Ngưu Đức Toàn, Tiết Dũng bốn người nói : "Đại Hà Bang sự việc, tiếp tục từ các người quản lý, không phải cái gì đặc biệt chuyện trọng đại, không cần hướng ta báo cáo. Ta thì ở lại đây mấy ngày, không có việc khác, các người đều lui ra đi!" Đại Hà Bang giao cho Mã Phong bốn họ quản lý, Diệp Tinh thẳng yên tâm. Mã Phong làm người có phần có năng lực, kinh nghiệm giang hồ lão đạo, quản lý một bang phái đầy đủ. Tại phối hợp phía trên Tiết Dũng Ngưu Đức Toàn hiệp trợ, Đại Hà Bang đủ để vững như thái sơn. Diệp Tinh mới lười đi quan tâm lấy, quan tâm cái kia. Chỉ cần chương không tốt bốn họ là được, làm cái sau lưng chương không giả, cảm giác này không biết có bao nhiêu thoải mái.

Trừ Mã Phong Ngưu Đức Toàn Tiết Dũng ba người bên ngoài, còn có một cái Hồng Hải thì bị Diệp Tinh phái đi Lạc Nhật thành mở cửa hàng phân đà đi, Lạc Nhật thành chính là thành lớn, không phải Phụng Hoàng trấn cùng Thanh Hà trấn loại này thành nhỏ có thể so sánh với. Lạc Nhật thành phồn hoa vô cùng, lưu lượng khách cực lớn, chi tiêu năng lực mạnh phi thường. Ở nơi đó mở cửa hàng, mang ý nghĩa tài nguyên cuộn cuộn tiến, có tài lực chống đỡ, Diệp phủ thể lực sẽ đột nhiên tăng mạnh, bốc lên nói bên trên. Tại Lạc Nhật thành mở cửa hàng làm chương quỹ, cần một cái so sánh khéo đưa đẩy người, mà Hồng Hải hoàn toàn cũng là cái kia so sánh khéo đưa đẩy khôn khéo người, bởi vậy Diệp Tinh phái Hồng Hải tiến về Lạc Nhật thành cửa hàng phân đà làm chương quỹ, cũng coi là chỉ dùng người mình biết.

Gặp được loại này có năng lực lại hiểu an bài lão bản cùng giúp đỡ, Mã Phong, Ngưu Đức Toàn Tiết Dũng chờ bang chúng cũng là phi thường chịu phục.

"Thuộc hạ tuân mệnh!" Mã Phong, Ngưu Đức Toàn, Tiết Dũng chờ bang chúng lúc này cung kính lui ra.

Diệp Tinh mang theo chúng nữ tiến vào trong phủ đệ viện sau trong nhà.

Mặt trời xuống núi, đã là hoàng hôn thời khắc, trời chiều ánh chiều tà nhuộm đỏ chân trời, lưu lại một từng mảnh xinh đẹp ánh tà dương.

Dưới trời chiều, cây liễu buông xuống, đình đá bên cạnh trên đất trống.

"Bạch!" "Hưu hưu hưu!"

Kiểm rít trận trận, Diệp Tinh đang luyện tập 《Cuồng Phong kiếm pháp》, bốn phía kiếm ảnh trùng điệp, xanh sáng lóng lánh. Thanh Phong bảo kiếm cuộn lên hết lần này tới lần khác lá rụng, cuồng phong nổi lên bốn phía.

Đạm Thai Mộng Tuyết, Hạ nha đầu, Tiểu Xuân Ngừ, Xảo nhi bốn người tất cả đều ở một bên quan sát.

"Đại ca ca thật tuyệt!" Tiểu nha đầu Xảo nhi vỗ tay nói.

"Tên lưu manh này kiếm pháp càng ngày càng tốt! Hắn tập võ thiên phú tốt giống rất không tệ." Hạ nha đầu bữu môi, nhìn về phía trước đang luyện tập kiếm pháp Diệp Tinh. Tuy nhiên năng nhất quán rất lợi hại ưa thích đá kích Diệp Tinh, nhưng nhìn thấy Diệp Tinh kiếm pháp tiến bộ lớn như vậy rồi. Cũng tìm không thấy đá kích lý do.

"Tiểu Ngôn, Diệp Tinh kiếm pháp cảnh giới đã cực kỳ tiếp cận người, nhiều nhất một hai tháng, chỉ sợ cũng có thể siêu việt người." Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp nhìn qua phía trước luyện tập kiếm pháp Diệp Tinh, trầm ngâm nói : "Diệp Tinh ngộ tính thiên phú cực kỳ kinh người, nếu không có quá trễ tu luyện, chỉ sợ có hi vọng có thể đứng hàng Trung Nguyên võ lâm 《Long Phụng bảng》."

Đạm Thai Mộng Tuyết đang nói, bỗng nhiên Liễu Mi hơi nhíu lại, ngừng đầu đôi mắt đẹp nhìn hướng phương bắc chân trời.

Chỉ gặp phương Bắc chân trời ở phía trời xa một cái chấm đen nhỏ chính từ xa mà đến gần, cấp tốc mở rộng, xa xa nhìn lại giống như một đầu màu đen điều hâu.

"Tiểu thư, người thế nào?" Hạ nha đầu phát hiện Đạm Thai Mộng Tuyết thần sắc dị thường, liền vội vàng hỏi.

"Tiểu Ngôn, người mau nhìn, cái kia chân trời đây chẳng qua là không phải Hắc Vũ ung chính hướng chúng ta tới gần!" Đạm Thai Mộng Tuyết liền vội vàng hỏi, sắc mặt có chút bất an.

"A, còn giống như thật sự là một cái màu đen lông chim điều hâu, tiểu thư người là lo lắng" Hạ nha đầu đang nói, bỗng nhiên sắc mặt hơi đổi, kinh ngạc nói : "Phía trên có người!"

Trời cao vạn lý, trời chiều chiếu xéo.

Một đầu màu đen đại bàng phe phẩy cánh khổng lồ, nhìn xuống mặt đất bao la, gào thét Vạn Lý Sơn Hà. Tại đại bàng phía trên, thỉnh thoảng đang đứng một tên áo trắng Bạch Bào thanh niên nam tử, một thân Bạch Bào trắng sáng như tuyết, tại trời chiều soi - bắn - phía dưới phản - bắn - xuất ra đạo đạo chương mất ánh sáng.

Thanh niên áo trắng nam tử phía sau gánh vác trường kiếm, thân sắc lãnh ngạo vô cùng.

Màu đen đại bàng cũng không biết là bức nào cấp Yêu thú, tốc độ cực nhanh, mấy cái vỗ cánh ở giữa, chính là vài dặm mảnh đất phút chốc mà qua. Rất nhanh liền tới đến Thanh Hà trấn, đứng ở Thanh Hà trấn tòa nào đó trong phủ đệ viện trên không.

Một đôi to lớn cánh màu đen hơi hơi phe phẩy, dẫn tới trong phủ đệ viện cuồng phong nổi lên bốn phía, lá rụng bay múa.

"Tiểu sư muội, đã lâu không gặp!" Bạch y nam tử trên mặt hiện ra vẻ tươi cười, thân thể nhất động, tốc độ nhanh hình thành từng đạo từng đạo tàn ảnh.

Mọi người chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, nam tử mặc áo trắng kia liền từ Hắc Vũ lưng chim ưng phía trên rơi xuống trong sân, đi vào Đạm Thai Mộng Tuyết trước mặt.

"Đại sư huynh, người thế nào đến?" Đạm Thai Mộng Tuyết nhìn về phía bạch y nam tử nói.

"Thế nào? Không có việc gì ta liền không thể đến xem ta tiểu sư muội sao?" Nam tử mặc áo trắng kia khước miệng cong lên mỉm cười, ánh mắt tràn ngập yêu thương màu sắc, nhìn về phía Đạm Thai Mộng Tuyết.

"Ách, ta ý tứ đúng, có phải không sư tôn để người đến!" Đạm Thai Mộng Tuyết đôi mắt đẹp nhất động, lúc này hỏi.

"Ừm!" Bạch y nam tử gật gù đầu, nói : "Tiểu sư muội, người đi ra ngoài lịch luyện, đã rồi đi mấy tháng thời gian. Sư tôn rất là lo lắng người an nguy, ta cũng rất lo lắng người an nguy. Đây là sư tôn chiếu thư, cho người!" Nam tử mặc áo trắng kia nói, đem một trương có tuyết hoa đường vân cuộn giấy ném cho Đạm Thai Mộng Tuyết.

Đạm Thai Mộng Tuyết tiếp nhận chiếu thư cuộn giấy xem xét, nhất thời mặt ngọc hơi đỏ, "Sư tôn để ta lập tức trở lại, cái này có thể đang đợi mấy cái \_\_\_\_\_"

"Chỉ sợ không được." Bạch y nam tử mi đầu hơi nhíu một cái, chột thờ dài nói : "Sư tôn mệnh lệnh luôn luôn không cho vi phạm, mà lại Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cửu truy sát người sự tình, sư tôn đã biết được. Khiến người lập tức lập tức trở về, không được có mấy may trì hoãn!"

Đạm Thai Mộng Tuyết đứng thẳng bất an, giữa lòng mây đều là phiền não.

"Tốt, tiểu sư muội, khác tùy hứng. Nếu như gây sư tôn nổi giận, đưa người nhốt tại cấm đoán sườn núi cấm đoán, người lần sau muốn trở ra thì khó." Bạch y nam tử trầm giọng nói.

"Mộng Tuyết, thế nào? Phát sinh cái gì sự tình?" Nội viện phát sinh lớn như vậy rồi động tĩnh, Diệp Tinh tự nhiên đã sớm dừng lại luyện kiếm, vội vàng chạy tới.

Bạch y nam tử lạnh lùng ánh mắt nhìn về phía Diệp Tinh, khẽ chau mày, "Người gọi ta tiểu sư muội Mộng Tuyết? Người là ai? Người cùng ta tiểu sư muội nhận biết?"

Diệp Tinh nói : "Đương nhiên nhận biết, ta theo Mộng Tuyết \_\_\_\_\_"

Đạm Thai Mộng Tuyết vội vàng nói : "Đại sư huynh, hẳn là bằng hữu ta, một người bạn bình thường đi!"

"À!" Bạch y nam tử gật gù đầu, nói : "Tiểu sư muội, không phải đại sư huynh nói người, kết giao bằng hữu cũng phải thấy rõ ràng. Theo loại này Vô Đạo tam trọng cảnh phê vật kết giao bằng hữu, hoàn toàn không có ý nghĩa."

"Không có cái gì, ta cùng hắn cũng là mới quen mấy ngày mà thôi, cảm giác hắn so sánh thú vị a." Đạm Thai Mộng Tuyết bẽn lẽn cười nói.

Một bên Diệp Tinh hơi sững sờ, "Thú vị?"

Lập tức Diệp Tinh thì cảm thấy mình tâm hoàn toàn lạnh xuống tới. Nguyên lai ta tại Mộng Tuyết trong lòng vền vẹn chỉ là thú vị, m p3, truyền hình, cò tương xác thực rất thú vị, ha ha, ta một cái Vô Đạo tam trọng cảnh phê vật lúc trước

"Không đúng!" Diệp Tinh không phải người ngu, chỉ là vừa mới người trong cuộc mới hội chịu ảnh hưởng, lập tức hắn thì kịp phản ứng. Qua lại gật gù hiện lên ở trước mặt, hẳn cùng Mộng Tuyết đều biết như vậy thời gian dài, thế nào có thể là ' mới quen mấy ngày '.

"Để ta giới thiệu một chút, đây là đại sư huynh của ta Hoàng Phủ Kiếm Thần, đại sư huynh của ta là danh liệt Trung Nguyên võ lâm 《 Long Phượng băng 》 thượng thiên tài cao tay, võ công rất cao, chỉ ít lợi hại hơn ta rất nhiều!" Đạm Thai Mộng Tuyết đối với Diệp Tinh vừa cười vừa nói.

"Đại sư huynh, đây là ta mới quen bằng hữu Diệp Tinh, hắn tuy nhiên võ công thấp, nhưng người còn là rất không tệ." Đạm Thai Mộng Tuyết bỗng nhiên hàm hồ nói : "Đại sư huynh, người cũng đừng khi dễ hắn, nếu không ta sẽ rất tức giận."

"Được, ta đương nhiên sẽ không khi dễ hắn." Hoàng Phủ Kiếm Thần cười nhạt nói, cái kia thanh lãnh ánh mắt thì như vậy nhàn nhạt đảo quanh liếc một chút, Diệp Tinh cái kia chút thực lực, Hoàng Phủ Kiếm Thần hiển nhiên không chút nào nhìn ở trong mắt.

"Tốt, tiểu sư muội, đừng do dự. Chậm trễ trở về thời gian, sư tôn tức giận, thì không tốt lắm." Hoàng Phủ Kiếm Thần nói : "Thiên Tuyết núi xác thực không thể nào chơi vui. Bất quá chờ người tu luyện tới Tiên Thiên cảnh sau, sư tôn thì sẽ không thái quá hạn chế người."

"Ừm, tốt a. A, đại sư huynh người không cùng ta cùng một chỗ trở về sao?" Đạm Thai Mộng Tuyết nghi ngờ nói.

"Ta còn có chuyện quan trọng, cái kia Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cửu tất nhiên không có đi xa, hẳn dám động tiểu sư muội, ta lần này định muốn chém giết với hắn!" Hoàng Phủ Kiếm Thần trong mắt lóe lên một đạo lệ mạng, toàn thân sát khí cực kì khủng bố.

"Há, vậy được rồi!" Đạm Thai Mộng Tuyết cắn răng nhìn Diệp Tinh liếc một chút, đôi mắt đẹp lướt qua vẻ lo lắng, theo Diệp Tinh trên bờ vai Tiểu Tử

Ứng hô : "Tiểu tử tới, chúng ta phải trở về!"

Tiểu Tử Ứng cổ lĩnh tinh quái, một đôi đôi mắt nhỏ linh lợi nhất chuyển, cảm thấy hiểu rõ Đạm Thai Mộng Tuyết ý tứ. Vẫy lấy màu tím nhạt cánh nhỏ, bay đến Đạm Thai Mộng Tuyết bên cạnh, hai cái móng vuốt nhỏ đứng ở Đạm Thai Mộng Tuyết trên bờ vai, cắt tia màu tím nhạt lông chim.

"Ha-Ha, tiểu sư muội lần này lịch luyện xem ra thu hoạch rất là bất phàm, liền Từ Điện Kim Ứng đều có." Hoàng Phủ Kiếm Thần cười vang nói.

"Cơ duyên xảo hợp đạt được mà thôi!" Đạm Thai Mộng Tuyết mỉm cười, lúc này theo trong túi càn khôn thả ra Truy Phong Bạch Hạc Tiểu Bạch.

Truy Phong Bạch Hạc thương thế đi qua Diệp Tinh trị liệu đã tốt năm, sáu phần mười, phi hành đã hoàn toàn không có vấn đề. Đạm Thai Mộng Tuyết gót sen điểm nhẹ mặt đất, trắng như tuyết ống tay áo tung bay lầy, phi thân rơi vào Truy Phong Bạch Hạc vai cánh bên trên.

Hạ nha đầu cùng Tiểu Xuân Ngừ hai người cũng lần lượt thi triển khinh công rơi vào Truy Phong Bạch Hạc vai cánh bên trên.

"Hô!" "Hô hô hô!"

Truy Phong Bạch Hạc hai cánh chấn động, bốn phía kinh phong lượn lờ, rất nhanh bay lên không trung, chỉ hướng nơi xa bay đi, cấp tốc hóa làm một cái chấm đen nhỏ, biến mất ở chân trời.

Nhất thời hiện trường chỉ còn lại có Diệp Tinh cùng bạch y nam tử Hoàng Phủ Kiếm Thần.

"Kỳ quái, Mộng Tuyết là sao đem tiểu tử cho mang đi!"

Nhìn qua Truy Phong Bạch Hạc phía trên từ từ đi xa Đạm Thai Mộng Tuyết bọn người, Diệp Tinh tâm tình rất là thất lạc, đồng thời trong đầu cũng có được rất nhiều nghi hoặc. Mộng Tuyết vừa rồi vì sao muốn nói như vậy? Nàng có cái gì nỗi khổ tâm?

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 168: : Khinh người quá đáng

:

"Diệp Tinh đúng không, ngươi cùng ta tiểu sư muội là thế nào nhận biết?" Hoàng Phủ Kiếm Thần một mặt lãnh ngạo, mang theo xem kỹ ánh mắt nhìn về phía Diệp Tinh.

"Chỉ là trùng hợp nhận biết mà thôi, Mộng Tuyết làm người rất tốt. Kiếm Thần huynh, Mộng Tuyết lần này về tông, đại khái bao lâu có thể đi ra?" Diệp Tinh một bộ nghi hoặc bộ dáng.

"Thế nào? Ngươi còn muốn nhìn thấy ta tiểu sư muội?" Hoàng Phủ Kiếm Thần trong mắt lãnh mang chợt lóe lên, bốn phía nhiệt độ bỗng nhiên vừa giảm.

Diệp Tinh trong lòng nhảy một cái, chỉ cảm thấy thấy lạnh cả người xông lên đầu : Cái này Hoàng Phủ Kiếm Thần lên sát ý!

Khung bố sát khí xâm nhập mà đến, Diệp Tinh cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh, cảm giác bốn phía giống như mùa đông khắc nghiệt lạnh lẽo, cả người như vào hầm băng, hàn ý thấu xương.

"Ngươi cảm thấy rất lợi hại sợ hãi!" Hoàng Phủ Kiếm Thần mỉm cười, đầy trời sát khí cấp tốc biến mất, bốn phía hàn ý cũng phi tốc rút đi.

Diệp Tinh cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh, từng ngum từng ngum thở hổn hển, ánh mắt vô cùng hoảng sợ mà nhìn xem Hoàng Phủ Kiếm Thần.

"Ha ha, không cần phải sợ, ngươi là ta tiểu sư muội bằng hữu, ta nếu như giết ngươi, tiểu sư muội khẳng định sẽ cùng ta bức bội. Cho nên ta không sẽ giết ngươi, có điều ——" Hoàng Phủ Kiếm Thần nói sắc mặt lạnh lẽo, thản nhiên nói : "Sau này ngươi cũng không cần tại liên hệ ta tiểu sư muội!"

Diệp Tinh trong lòng cảm thấy vô cùng phẫn nộ, cái này Hoàng Phủ Kiếm Thần nói rõ là cho hấn hạ mã uy, bất quá hấn chỉ có thể nhẫn nhịn. Không có đáp ứng cũng không có phản bác, giữ yên lặng.

"Thế nào? Không phục?" Cái kia Hoàng Phủ Kiếm Thần liếc Diệp Tinh liếc một chút, trên mặt lộ ra một vòng giễu cợt nói : "Ngươi một cái Vô Đạo tam trọng cảnh phế vật, lại có thể nhận biết ta tiểu sư muội, ngươi cần phải vì mấy ngày nay cảm thấy kiêu ngạo. Có điều từ hôm nay trở đi, ta hi vọng ngươi



có thể có chút tự mình hiểu lấy!"

"Người cùng ta tiểu sư muội hoàn toàn là hai thế giới người, ta tiểu sư muội là cái võ đạo thiên tài, ngộ tính kinh người, tương lai là phải thừa kế Thiên Tuyệt núi y bát. Người chẳng qua là cái không có ý nghĩa a, ta nói cho người những thứ này làm gì. Các người chỉ là vừa nhận biết mấy ngày bằng hữu bình thường, nàng lại không thể để ý người, xem ra là ta lo ngại!" Hoàng Phủ Kiếm Thần lắc đầu, cười nhạo nói : "Tiểu tử, người biết Tiên Thiên cảnh võ giả cùng Hậu Thiên cảnh võ giả khác nhau sao?"

"Người khả năng còn không biết mình có bao nhiêu hèn mọn. Như vậy đi, vì để người tăng điểm kiến thức, ta liền để người hơi cảm thụ phía dưới ta lực lượng đi!" Hoàng Phủ Kiếm Thần chỉ chỉ phía trước toà kia đình đá, cười nói : "Nhìn thấy toà kia đình đá không, ta không cần đi qua, vèn vèn phát tay trong nháy mắt ở giữa thì có thể làm nó tứ phân ngũ liệt!"

Vừa dứt lời, chỉ gặp cái kia Hoàng Phủ Kiếm Thần vung tay lên một cái, trong chớp lát.

"Hư!" "Hư hư hư!"

Tùng đạo từng đạo Tiên Thiên kiếm khí gào thét mà ra, chỉ hướng đình đá kích - bắn đi.

"Xảo nhi!"

Diệp Tinh đột nhiên sắc mặt hoàn toàn thay đổi, vội vàng mở ra Phong Ảnh Bộ, chỉ hướng đình đá tiến lên.

Chỉ gặp đình đá bên cạnh, tiểu nha đầu Xảo nhi thành linh đang núp ở bên kia, yên lặng nhìn lấy Diệp Tinh bên này. Chuyện đột nhiên xảy ra, tiểu nha đầu trực tiếp kinh ngạc đến ngây người.

"Xảo nhi, nhanh, nhanh nằm xuống!"

Diệp Tinh vô cùng nóng nảy, cuồng loạn quát.

"Oanh!" "Ầm ầm!"

"Ầm ầm!"

Tùng đạo từng đạo Tiên Thiên kiếm khí hoặc là đánh vào đình đá trên trụ đá, hoặc là đánh vào đình đá trên nóc nhà. Trong chớp lát nguyên bản kiên cố vô cùng đình đá tứ phân ngũ liệt, tại trận trận trong tiếng nổ vang, loạn thạch vẩy ra, mái ngói bốn - bắn.

"Oanh!" "Phanh phanh phanh!"

Loạn thạch vẩy ra, thanh thế dọa người, bên trong một khối đá vụn trực tiếp đem tiểu nha đầu cánh tay cho xuyên thủng, máu tươi vẩy ra mà ra.

Sau cùng là có ít khối cự thạch xâm nhập mà đến.

Cũng may Diệp Tinh khoảng cách đình đá không xa, rốt cục chạy tới, đem tiểu nha đầu trực tiếp ngã nhào xuống đất, đem nàng chăm chú hộ trong ngực.

"Oanh!" "Phanh phanh phanh!"

Nhất thời, một khối lại một tảng đá lớn nện ở Diệp Tinh trên lưng, sau lưng như gặp phải trọng kích.

"Phốc phốc!"

Một ngụm máu tươi phun ra mà ra, Diệp Tinh chỉ cảm thấy Ngũ Tạng tan nát, ngũ tạng lục phủ trực tiếp thụ trọng thương, nóng bỏng phỏng.

"Ta liền một phần mười lực lượng đều vô dụng bên trên, cái này thụ thương? Thật không có ý nghĩa! Tính toán, lười nhác theo cái này phế vật phân cao thấp, làm chính sự quan trọng!" Hoàng Phủ Kiếm Thần trong mắt lướt qua một tia vẻ khinh thường, thả người nhảy lên, ở giữa không trung hình thành nói đạo tàn ảnh, lập tức liền rơi vào Hắc Vũ lưng chim ưng bên trên.

Hắc Vũ ưng hai cánh vỗ, tạo nên trận trận cuồng phong, cấp tốc biến mất ở chân trời.

"Chó - tạp - nát, khinh người quá đáng, chờ đó cho ta nhìn!"

Nhìn qua Hoàng Phủ Kiếm Thần rời đi bóng lưng, Diệp Tinh nghiêng răng nghiêng lợi, ánh mắt vô cùng phẫn nộ, khí nộ công tâm phía dưới, nội thương tăng lên, lại là một ngụm tụ huyết phun ra mà ra.

## Chương 170: : Mộng Tuyệt gửi thư

:

: Chương 168: Cùng Chương 169: Nếu như còn không thấy được nội dung lời nói, khách hàng đầu người tiến vào ' trang ', lớn lên theo ' chương tiết tên ', diêm kích một lần nữa download liền có thể nhìn thấy.

"Là Tiểu Từ trở về?"

Nghe được tiếng chim hót, Diệp Tinh vội vàng mở hai mắt ra, chỉ gặp thanh linh chính là Tiểu Từ ung di qua bệ cửa sổ, bay đến Diệp Tinh trước mặt.

"Ồ ô!" "Ồ ô!"

Tiểu Từ Ưng kêu to, màu tím nhạt cánh nhỏ chỉ mình móng vuốt nhỏ nói.

Chỉ gặp Tiểu Từ Ưng bên phải móng vuốt nhỏ phía trên chính cột một tờ giấy nhỏ.

"Là mộng tuyết để ngươi mang về?" Diệp Tinh vui vẻ nói.

"Ồ ô!" "Ồ ô!"

Tiểu Từ Ưng gật cái đầu nhỏ nói.

Diệp Tinh vội vàng cúi xuống tiểu từ trên móng vuốt tờ giấy, không kịp chờ đợi đem mở ra đến, nhất thời từng hàng văn tự đập vào mi mắt ——

—— Diệp Tinh, ngươi đừng nóng giận, ta biết buổi chiều những lời kia có thể sẽ để ngươi thương tâm ủy khuất. Thế nhưng là ta không thể để người khác biết chúng ta quan hệ. Đặc biệt là đại sư huynh của ta Hoàng Phủ Kiếm Thần, nếu như cho hắn biết ta thích là ngươi, hắn khẳng định sẽ giết ngươi.

Ta là Thiên Tuyết núi Hàn Nguyệt Cung đệ tử, sư tôn yêu cầu rất lợi hại nghiêm khắc. Lần này về tông không có một thời gian hai năm chỉ sợ là ra không được. Có lẽ chúng ta cùng một chỗ hội có rất nhiều ngăn cản, có điều ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ nhanh chóng đột phá đến Tiên Thiên cảnh, bất kể như thế nào, ta đều biết sớm ngày cùng với ngươi.

Còn có Diệp Tinh, ta hi vọng ngươi không nên nản chí. Đại sư huynh của ta tuy nhiên thực lực rất cường đại, nhưng hắn cái kia là từ nhỏ bắt đầu tu luyện. Ngươi thời gian tu luyện còn thiếu, vèn vẹn mấy tháng thời gian thì một đường đột phá đến Võ Đạo tam trọng cảnh, ngươi thiên phú thực cũng không thấp. Ta sẽ một mực chờ lấy ngươi, ngươi phải cố gắng tu luyện, chúng ta cùng một chỗ nỗ lực. Thực lực càng mạnh, trở ngại chúng ta cùng một chỗ lực cản thì càng thấp.

Ta hiện tại chính trước khi đến Thiên Tuyết núi trên đường, tin ta thì đặt ở tiểu từ trên thân. Đúng, ngươi phải thật tốt bồi dưỡng tiểu từ, trưởng thành Từ Điện Kim Ưng thực lực vô cùng lợi hại, nó tương lai rất có thể sẽ trở thành ngươi một sự giúp đỡ lớn.

Thật tốt cố lên, cùng một chỗ nỗ lực!

—— thủy chung yêu ngươi Mộng Tuyệt

Giấy viết thư chữ viết xinh đẹp mỹ lệ, đúng là Mộng Tuyệt chữ viết. Theo từng hàng văn tự duyệt hoàn tất, Diệp Tinh trong lòng ngũ vị tạp trần, giống như là nắm chặt lên đồng dạng khó chịu, chuyện cũ gặt gặt, vô tận tưởng niệm xuất hiện trong lòng, cái mũi chua chua, hốc mắt theo liền ướt át.

"Mộng Tuyệt, ngươi cái này gái ngốc. Ta xác thực rất tức giận, nhưng ta khí là chính mình thực lực không đủ, thế nào có thể sẽ đi trách ngươi. Ngươi yên tâm, tương công ta sẽ không để cho ngươi thất vọng. Không phải liền là Tiên Thiên cảnh nha, chúng ta so tài một chút xem ai trước đạt tới, ngươi thì tại Thiên Tuyết núi ngoan ngoãn chờ xem, chờ ngươi nhà tướng công ta nở mày nở mặt đem ngươi theo trời Tuyết Sơn cưới trở về!" Diệp Tinh lâm lâm nói, lấy lại tinh thần, lập tức ánh mắt kiên định vô cùng.

Đem giấy viết thư thu lại, Diệp Tinh lập tức ngồi xếp bằng, bắt đầu tu luyện 《 Tiên Thiên Công 》.

"Ta nhất định muốn cố gắng gặt bội, tranh thủ tại trong vòng nửa tháng đột phá đến tứ khí sơ kỳ." Diệp Tinh trong lòng âm thầm quyết tâm.

Tứ khí sơ kỳ cũng là Võ Đạo tứ trọng cảnh. Võ Đạo có Tiên Thiên, Hậu Thiên phân chia, Hậu Thiên cảnh lại phân làm chín tầng cảnh. Một đến ba nặng cảnh vì Luyện Khí Kỳ, phân biệt đối ứng luyện khí sơ kỳ, Luyện Khí trung kỳ cùng luyện khí hậu kỳ. Từ đến lục trọng cảnh vì Tứ Khí Kỳ, phân biệt đối ứng tứ khí sơ kỳ, tứ khí trung kỳ cùng tứ khí hậu kỳ. Bảy đến chín tầng cảnh thì làm ngưng khí kỳ Cao Cấp Vô Giả, phân biệt đối ứng ngưng khí sơ kỳ, ngưng khí trung kỳ cùng ngưng khí hậu kỳ.

Luyện Khí Kỳ chỉ có thể coi là phổ thông võ giả, Tụ Khí Kỳ tại Nam Đường nước liền có thể xem như thực lực không tệ trung tầng võ giả. Một khi bước vào Tụ Khí Kỳ, chân khí trở nên càng thêm hùng hậu mệnh mông, thực lực cũng sẽ có một cái tăng lên rất nhiều.

Hô ——

Hút ——

Chậm rãi hấp khí lại chậm chậm phun ra, Thanh Khí hút vào, trọc khí phun ra. Một hít một thở ở giữa, chân khí tuần hoàn không ngừng, một điểm một dần dần lớn mạnh lấy.

Thời gian một điểm nhất lưu trôi qua, cảnh ban đêm trực thừa dần, chân trời hơi lộ ra một tia ngân bạch sắc ánh sáng, tiếp theo ánh sáng khuếch tán ra đến, trời tờ mờ sáng.

Sáng sớm, Diệp Tinh mang theo Xảo nhi cùng Kiều thẩm, ngồi cười Tật Phong Báo cùng hai đầu Kim Mao Hồ cùng rời đi Thanh Hà trấn, chỉ hướng Phụng Hoàng trấn Bạch Vân Sơn mà đi. Chuẩn bị trở về Bạch Vân Sơn Diệp phủ.

Thanh Hà trấn Ly Phụng hoàng trấn cách xa nhau một ngày tầm đó hành trình, đương nhiên, cái này chỉ là cười ngựa tình huống dưới. Lấy Tật Phong Báo cùng Kim Mao Hồ tốc độ, coi như không cần tốc độ cao nhất chạy vội, cũng có thể tại xế chiều thời khắc đuổi tới Phụng Hoàng trấn.

Đường đất vàng phía trên khói bụi cuộn cuộn, Tật Phong Báo cùng Kim Mao Hồ tứ chi thực sự động, tại đường đất vàng phía trên chạy. Trên đường đi hấp dẫn rất nhiều người ánh mắt.

Bởi vì hồ báo loại Yêu thú bình thường đều là bên trong cao cấp yêu thú, chỉ ít bình thường đều có bốn cấp cấp bậc tu vi. Diệp Tinh ba người cái này một thân trang phục, tự nhiên sẽ dẫn tới rất nhiều Luyện Khí Kỳ võ giả chú mục. Liền giống với tại trên đường cái nhìn thấy một cái ngàn vạn cấp bậc xe sang trọng, rất nhiều người luôn luôn nhìn không được hội coi trọng hai mắt.

Một dạng đạo lý, tại Nam Đường nước, đại bộ phận võ giả cơ bản đều là một đến ba nặng cảnh Luyện Khí Kỳ võ giả, tu luyện đều là Hoàng giai cấp bậc võ công bí tịch. Mà có thể đạt tới tứ trọng cảnh cấp bậc Tụ Khí Kỳ võ giả bình thường đều là một số thể lực nhỏ tiểu môn phái đầu lĩnh, xem như rất có điểm giang hồ địa vị.

Chạy vội hai canh giờ hai bên, đã là giữa trưa thời khắc, trời nắng chang chang, giữa trời thẳng soi, nóng đến người toàn thân đổ mồ hôi, ướt sũng dính trên người.

"Xảo nhi, Kiều thẩm, phía trước có một cái khách sạn, chúng ta ở nơi đó nghỉ ngơi một canh giờ lại đi đường đi!" Diệp Tinh nói ra.

"Ừm!" Tiểu nha đầu Xảo nhi nhu thuận gật đầu, chà chà cái trán mồ hôi.

"Nhưng bằng gia chủ an bài!" Kiều thẩm cũng gật đầu nói.

Một hàng ba người lại đi tiến lên chừng trăm bước, rốt cục tiến vào trong khách sạn.

Trong khách sạn người rất nhiều, phần lớn là võ giả, hoặc là cầm đại đao, hoặc là công lợi kiếm. Xác thực nói Lạc Nhật thành Phụng Hoàng trấn trong khoảng thời gian này võ giả đều rất nhiều.

Trong khách sạn ồn ào vô cùng, từng cái quen biết khách nhân tốp năm tốp ba vây quanh từng trương tứ phương bàn gỗ mà ngồi, nhậu nhẹt, nói chuyện trời đất.

"Cái kia Lôi Tâm Xuân Mộc bị 'Thập Tự Phá Kiếm' Phó Nhất Phàm cho cướp đi, luận thực lực, huynh đệ chúng ta ba người coi như liên thủ cũng khẳng định không phải Phó Nhất Phàm đối thủ, có điều cái kia Phó Nhất Phàm liên tục lọt vào mười mấy lần mai phục, thậm chí đại chiến phía dưới, đã sâu bị thương nặng, huynh đệ chúng ta ba người hiện tại cơ hội có thể lớn. Chỉ cần tìm được Phó Nhất Phàm, liền có thể thừa cơ cướp đi Lôi Tâm Xuân Mộc!"

"Ừm, cái kia Phó Nhất Phàm bản thân bị trọng thương, coi như hắn là 《Phong Vân Bảng》cao thủ, chúng ta liền dưới tay cũng có thể đấu một trận!"

"Đại ca, nhị ca nói đúng, nếu có thể đạt được Lôi Tâm Xuân Mộc chúng ta ba cái thì phát đạt!"

"Ha ha, Trần lão lục người nghe nói à, ta gần nhất vừa mới nhận được tin tức cái kia 'Thập Tự Phá Kiếm' Phó Nhất Phàm đã chết!"

"Cái gì? Phó Nhất Phàm chết? Ai giết chết? Cái kia Lôi Tâm Xuân Mộc bây giờ đang ở trong tay ai?"

"Là Tiên Thiên cảnh cường giả, giang hồ tên hiệu 'Thiên Diện Nhân' Hồ Âm Cửu giết chết. Còn Lôi Tâm Xuân Mộc lời nói, rất có thể rơi vào Hoàng Phủ Kiếm Thần trong tay!"

"Hoàng Phủ Kiếm Thần? Ý người là Trung Nguyên võ lâm 《Long Phụng bảng》phía trên xếp hạng trước mười thiên tài nhân vật Hoàng Phủ Kiếm Thần?"

P/s: 2 chương trùng.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 171: : Hồ Âm Cữu

:

"Đúng, không phải vậy còn có mấy cái Hoàng Phủ Kiếm Thần!"

"Không đúng, Phó Nhất Phàm là Hồ Âm Cữu giết chết, cái kia Lôi Tâm Xuân Mộc theo lý đang tại Hồ Âm Cữu trong tay, thế nào lại biến thành Hoàng Phủ Kiếm Thần?"

"Bởi vì Hoàng Phủ Kiếm Thần chính đang đuổi giết Hồ Âm Cữu! Hồ Âm Cữu không phải Hoàng Phủ Kiếm Thần đối thủ!"

"Vậy cũng không nhất định, Hồ Âm Cữu tên hiệu ' Thiên Diện Nhân ', ẩn nặc công phu cực kì, Hoàng Phủ Kiếm Thần muốn giết hẳn chỉ sợ cũng không có như vậy dễ dàng!"

Trong khách sạn phi thường náo nhiệt, từng cái vỗ gối từng ngum từng ngum nhậu nhẹt, nói chuyện trời đất, tán gẫu một số chuyện bát quái tình.

Diệp Tinh, Xảo nhi, Kiều thăm ba người đi vào trong khách sạn, tại khách sạn nơi hẻo lánh tìm tới một bàn vị trí trống ngồi xuống.

"Ba vị khách quan muốn ăn điểm cái gì sao?"

Điểm tiểu nhị nhiệt tình chạy tới, đem trên vai vải trắng lấy xuống, vừa lau lấy bên bàn hỏi.

"Ba bát com, một đĩa rau xanh, một đĩa xào măng cùng một bàn thịt bò, lại cho ta đến một Tiểu Hồ rượu!" Diệp Tinh nói.

"Tốt, khách quan chờ một lát!" Điểm tiểu nhị kia ghi lại tên món ăn, lúc này chạy vào phòng bếp đi bung thức ăn.

Khách sạn này mang thức ăn lên tốc độ cũng tạm được, Diệp Tinh ba người vừa ăn com vừa nghe lấy chung quanh những lão giang hồ đó nói chuyện bát quái ——

"Nghe nói Thiên Tuyệt Thánh Nữ kém chút bị Hồ Âm Cữu giết chết?"

"Không rõ lắm, nương, nếu là thật, Hồ Âm Cữu lão gia hòa gia cũng rất đáng hận. Như vậy Mỹ Tiên tử, đều bỏ được ra tay."

"Lại nói cái kia Hồ Âm Cữu vì sao muốn giết Thiên Tuyệt Thánh Nữ?"

"Còn có thể có cái gì nguyên nhân, cùng Hàn Nguyệt Cung lâu năm thù cũ chứ sao. Nghe đồn Hồ Âm Cữu trước kia từng yêu mến Hàn Nguyệt Cung một tên nữ đệ tử, hai người mến nhau, chỉ là Hàn Nguyệt Cung U Nguyệt Cung Chủ không đồng ý. Hai người thì vụng trộm bỏ trốn, muốn cao chạy xa bay."

"Rồi mới đâu? Hai người thành sao?"

"Người nói có thể thành sao, cái kia Hàn Nguyệt Cung là cái gì cấp bậc thế lực, người cũng không nghĩ một chút. Không đến ba ngày thời gian, nữ đệ tử kia liền bị bắt về Thiên Tuyệt Sơn, cùng ngày liền theo Cung Quy xử tử. Cái kia Hồ Âm Cữu ý vào Thiên Diện thuật dịch dung may mắn đào tẩu, từ đó thì hận lên Hàn Nguyệt Cung."

Sát vách bàn có hai cái tuổi già vỗ gối đang bàn luận.

"Trực tiếp xử tử?" Diệp Tinh trong lòng căng thẳng, liền vội vàng đi tới, chấp tay một cái, hỏi thăm: "Hai vị tiền bối, tại hạ trong lòng hiếu kỳ, mạo muội hỏi thăm, không biết cái kia Hàn Nguyệt Cung là không cho phép đệ tử kết hôn?"

Diệp Tinh hướng hai tên Lão Vũ người hỏi.

Bàn bên cái kia hai tên Lão Vũ người nhìn xem Diệp Tinh liếc một chút, nói: "Cũng không phải không cho phép kết hôn, chỉ là cái kia U Nguyệt Cung Chủ tính tình cổ quái, đệ tử trong tông muốn kết hôn, đều phải đi qua nàng đồng ý, mà lại nàng gắt đầu đồng ý tỷ lệ chỉ có một thành không đến. Nếu là có đệ tử tự tiện vi phạm nàng ý niệm, liền sẽ bị Cung Quy xử tử."

"Trực tiếp xử tử?" Diệp Tinh trong lòng giật mình, song mi khóa chặt, nói : "Thế nào nói cũng là nàng môn hạ đệ tử, cái kia U Nguyệt Cung Chủ cũng không tránh khỏi quá băng lãnh vô tình đi!"

"Ha-Ha, cái kia U Nguyệt Cung Chủ vốn là —— "

"Uy, Lão Lâm, coi chừng họa là từ ở miệng mà ra!" Một tên lão giả khác vội vàng nhắc nhở.

Cái kia Lão Lâm lão giả nhất thời có chút bối rối dò xét bốn phía liếc một chút, liền vội ngậm miệng không nói.

Diệp Tinh trở lại chính mình chỗ ngồi thời điểm, cả người rất là lo lắng, đầu óc luôn luôn không chế không nổi bắt đầu suy nghĩ lung tung.

"Không có việc gì, Mộng Tuyết không có việc gì, tạm thời cũng không có người biết giữa chúng ta quan hệ. Sẽ không có chuyện gì." Diệp Tinh song mi khóa chặt, trong lòng lo lắng vô cùng, nhìn qua thức ăn trên bàn, lại một điểm khẩu vị đều không có.

"Đại ca ca, người thế nào không ăn nha!" Tiểu nha đầu Xảo nhi nói.

"Xảo nhi chính mình ăn, đại ca ca không đói bụng!"

Diệp Tinh trên mặt miễn cưỡng cố nặn ra vẻ tươi cười, bụng lên một bầu rượu trực tiếp uống.

Bởi vì giữa trưa, khí trời nóng bức, ba người tại trong khách sạn nghỉ ngơi hơn nửa canh giờ sau, tiếp tục đi đường.

Lại đuổi gần một canh giờ đường, rốt cục đến Phụng Hoàng trấn Bạch Vân Sơn Diệp phủ.

Thời gian qua đi mấy ngày, lần nữa trở lại Diệp phủ nhà, tiểu nha đầu rất là vui vẻ. Kiều thẩm cũng vội vàng lấy quét dọn phủ đệ.

Còn về Diệp Tinh, vừa về đến nhà, thì lập tức trở về phòng luyện công bế quan tu luyện đi.

Diệp Tinh hiện tại trong lòng đã vô tạp niệm, một lòng chỉ muốn tu luyện, mau chóng bước vào Võ Đạo tứ trọng cảnh.

Chậm rãi hấp khí, lại chậm chậm phun ra, tu luyện 《 Tiên Thiên Công 》. Theo hô hấp thổ nạp, chân khí trong cơ thể cũng đang chậm rãi gia tăng lấy.

Thời gian một điểm nhất lưu trôi qua, cũng không biết tu luyện bao lâu. Trên bờ vai Tiểu Tử Ứng bỗng nhiên bén nhọn minh kêu lên.

"Ô ô!" "Ô ô!"

Tiểu Tử Ứng không ngừng kêu to, thanh âm rất là lo lắng, màu tím nhạt cánh nhỏ dùng sức tại Diệp Tinh trên cổ gãi ngứa ngứa.

"Tiểu tử, thế nào?"

Ngồi xếp bằng bên trong Diệp Tinh vội vàng mở hai mắt ra, nhìn qua trên bờ vai Tiểu Tử Ứng, cho tới bây giờ chưa thấy qua cái này tiểu bất điểm như thể lo lắng.

"Ô ô!" "Ô ô!"

Tiểu Tử Ứng bén nhọn kêu to, màu tím nhạt cánh nhỏ không ngừng chỉ trong phòng luyện công bên trong một cái giám sát màn hình.

Diệp Tinh vội vàng thuận theo lấy tiểu tử cánh phương hướng trông đi qua, cái này xem xét, nhất thời biến sắc.

Cái kia giám sát màn hình giám sát là Bạch Vân Sơn bên trong một đoạn đường núi, chỉ gặp trên đường núi một áo đen lão giả toàn thân khí kinh bành trướng, chính thi triển kinh công chỉ hướng trên núi cấp tốc chạy vội mà đến.

"Hồ Âm Cửu! ! !" Diệp Tinh trong mắt hàn quang lấp lóe, "Đáng chết lão thất phu, lại đến ta Bạch Vân Sơn, thật coi tiểu gia ta dễ trêu không thành, lần trước không chuẩn bị đầy đủ, lần này tiểu gia ta đòi mạng ngươi!"

Diệp Tinh cấp tốc đứng dậy xông ra phòng luyện công.

Bạch Vân Sơn trên đường núi, áo đen lão giả sát khí bùng bùng, quanh thân kinh phong lượn lờ, hướng trên núi Diệp phủ phương hướng cấp tốc chạy vội mà đến.

Thân thể vì tiên thiên cảnh cường giả, Hồ Âm Cửu tốc độ là không thể nghi ngờ, vèn vẹn tiểu nửa khắc đồng hồ thời gian liền đến đến Diệp phủ phủ đệ trước mặt.

Giờ phút này, Diệp phủ trước cửa phủ đệ, hai phiến đồ thất cửa lớn chính hoàn toàn mở rộng ra, trong phủ đệ một mảnh tĩnh mịch, không có nửa điểm tiếng vang.

"Kỳ quái, đại môn này vì sao là mở rộng ra, cũng không ai trông coi! Chẳng lẽ cái kia giáo hoạt tiểu tử đã phát hiện ta đến?" Áo đen lão giả Hồ Âm Cửu

trong mắt lướt qua một tia nghi hoặc, lập tức lạnh hừ một tiếng. "Hừ, cố lộng huyền hư, tại thực lực tuyệt đối chênh lệch trước mặt, cho dù có mai phục lại có thể không biết sao lão phu!"

Áo đen lão giả Hồ Âm Cửu ánh mắt khinh miệt khinh thường, trực tiếp nhanh chân bước vào Diệp phủ phủ đệ cửa lớn.

Vừa tới đến trước phủ đệ viện, bỗng nhiên cuộn cuộn âm ba bỗng nhiên vang lên ——

"Ha ha, Hồ lão tiên bối đại giá quang lâm, ta cái này nho nhỏ hàn xá thật sự là rỗng đến nhà tôm a!"

Thanh âm phi thường lớn, giống như cuộn cuộn như sấm rền vang vọng toàn bộ phủ đệ.

"Là ai? Thanh âm này thật hồn hậu nội công! Nghe thanh âm, nội công cảm thấy không thua gì ta!" Áo đen lão giả Hồ Âm Cửu trong lòng giật mình, lập tức bị chấn trụ, ánh mắt ngưng trọng vô cùng nhìn hướng về phía trước.

Chỉ nghe phía trước một loạt tiếng bước chân vang lên, một tên eo đeo bảo kiếm thanh niên mặc áo xanh đã đi tới tiền viện bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 172: : Âm thanh âm âm

:

Chân khí là một loại rất lợi hại kỳ lạ năng lượng, một khi vận dụng chân khí phát âm, như vậy thanh âm liền sẽ như cuộn cuộn âm ba chỉ hướng bốn phương tám hướng khuếch tán ra đến, vô cùng vang dội. bởi vậy, nội công càng là thâm hậu vô giả, một khi vận chuyển chân khí phát âm, thanh âm thì càng vang dội, truyền bá phạm vi thì càng rộng.

Mà giờ khắc này Diệp phủ trong phủ đệ đột nhiên vang lên âm thanh kia, quả thực có thể dùng Thiên Lôi cuộn cuộn để hình dung, lập tức chấn trụ Hồ Âm Cửu, làm hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Lúc này, Diệp Tinh eo đeo bảo kiếm, đi vào trước trong nội viện ,

"Tiểu tử, ngươi quả nhiên không chết!" Áo đen lão giả Hồ Âm Cửu ánh mắt nhất động, nhìn về phía Diệp Tinh.

"Ha ha, may mắn mạng lớn mà thôi!" Diệp Tinh cười nói.

"Mấy ngàn trượng vách núi thế mà đều không ngã chết các ngươi, thật là khiến ta cảm thấy kinh ngạc." Áo đen lão giả Hồ Âm Cửu ánh mắt cảnh giác, theo Diệp Tinh hỏi thăm: "Vừa rồi thanh âm là ai đang nói chuyện?"

"Vừa rồi? Ta à, mới vừa rồi là ta tại cùng Hồ lão tiên bối nói chuyện đâu!" Diệp Tinh buông buông tay, khẽ cười nói. Vừa rồi thanh âm đúng là Diệp Tinh đang nói chuyện, sở dĩ này thanh âm sao vang, là bởi vì toàn bộ Diệp phủ tiền viện cài đặt mười mấy loa to âm hưởng, Diệp Tinh trốn ở hậu viện đối với Microphone gọi hàng, thanh âm tự nhiên cuộn cuộn như sấm. Mặt khác âm điệu cũng có ý thay đổi thay đổi, trở nên càng Gia Sa cảm tang thương.

"Không có khả năng, ngươi một cái Võ Đạo tam trọng cảnh tiểu tử, thế nào có thể sẽ có như vậy hùng hậu nội công." Áo đen lão giả Hồ Âm Cửu nhướng mày, trầm giọng nói: "Ngươi tòa phủ đệ này bên trong còn ẩn tàng có hãn Tiên Thiên cảnh cường giả?" Nếu nói tại bước vào Diệp phủ trước đó, Hồ Âm Cửu cảm giác giết chết cái này đáng giận tiểu tử giải hận hẳn là không cái gì vấn đề. Nhưng mà, bây giờ trong lòng cũng không dám nữa khinh thị làm ầu. Bởi vì hắn theo vừa rồi thanh âm, có thể phán đoán ra chủ nhân thanh âm nội công vô cùng hùng hậu, thậm chí không thua gì hắn. Nói cách khác lấy Diệp phủ bên trong, rất có thể có giấu một vị cao thủ.

"Không, cả tòa Diệp phủ tu vi cao nhất chính là ta! Ta căn bản không biết hãn Tiên Thiên cảnh cường giả, ta cho tới bây giờ chỉ gặp qua hai tiên thiên cảnh cường giả, một cái là Hồ tiên bối ngươi, một cái khác thì là Hoàng Phủ Kiếm Thần!" Diệp Tinh bỗng nhiên kinh ngạc nói: "A, Hồ lão tiên bối ngươi không phải một mực đang tránh né Hoàng Phủ Kiếm Thần truy sát à, bỗng nhiên đến ta Diệp phủ làm gì."

"Hừ, Hoàng Phủ Kiếm Thần thực lực xác thực so với ta mạnh hơn, bất quá hắn muốn giết lão phu cũng không có như vậy dễ dàng." Áo đen lão giả Hồ Âm Cửu hừ lạnh nói.

"Ồ? Thật là như thế?" Diệp Tinh ánh mắt nhìn về phía áo đen lão giả Hồ Âm Cửu bụng, cười nói: "Cái kia Hồ lão tiên bối eo cái kia đạo kiếm thương là thế nào chuyện?"

Chỉ gặp áo đen lão già Hồ Âm Cửu eo vẹo vị trí hình linh đang có lấy một đạo kiếm thương, vết thương đã dùng vải trắng băng bó lại, có điều thương thế cảm thấy cũng không thấp.

Áo đen lão già Hồ Âm Cửu hơi biến sắc mặt, "Đây đúng là Hoàng Phủ Kiếm Thần gây thương tích, ngay tại 5 sáu canh giờ trước, ta cùng hắn chém giết một trận. Không hổ là Hàn Nguyệt Cung đại đệ tử, thực lực mạnh phi thường, lão phu bị thương không nhẹ thế, vừa rồi thoát khỏi hắn truy tung."

"Chắc chắn chắc, đều thụ thương còn tới ta cái này làm gì?",

"Lão phu tới này tự nhiên là đến lấy tính mạng ngươi, giết ngươi sau khi lập tức trốn xa nước khác. Ngươi cái này đáng giận tiểu tử phải chết, lần trước nếu không phải là bởi vì tiểu tử ngươi từ đó quá nhiều, Thiên Tuyệt Thánh Nữ chỉ sợ đã chết trong tay ta." Áo đen lão già ngừ khí lạnh lẽo nói.

Theo Hồ Âm Cửu lời nói, Diệp Tinh ánh mắt càng thêm băng lãnh.

"Mộng Tuyệt cuối cùng cùng ngươi có cái gì thù, ngươi không phải nếu như vậy đưa nàng vào tử địa không thể!" Diệp Tinh âm thanh lạnh lùng nói, ánh mắt vô cùng băng lãnh. Trong lòng suy nghĩ lửa giận thiêu đốt, Diệp Tinh quyết không cho phép bất luận kẻ nào thương tổn hắn Mộng Tuyệt.

"Ta cùng Thiên Tuyệt Thánh Nữ xác thực không có cái gì thù, chỉ trách nàng là Hàn Nguyệt Cung người." Áo đen lão già Hồ Âm Cửu trầm giọng nói : "Lão phu đòi này cùng Hàn Nguyệt Cung tính là không chết không nghỉ, lần sau gặp được Thiên Tuyệt Thánh Nữ, lão phu sẽ còn tiếp tục xuất thủ đánh giết nàng."

"Hoang đường, không cùng là bởi vì ngươi ưa thích nữ tử kia bị Hàn Nguyệt Cung Chủ xử tử. Oan có đầu nợ có chủ, ngươi có gan liền đi tìm Hàn Nguyệt Cung Chủ tính sổ sách đi a. Mộng Tuyệt nàng chỉ là Hàn Nguyệt Cung một tên nữ đệ tử, ngươi làm gì khó xử nàng!" Diệp Tinh âm thanh lạnh lùng nói.

"Tiểu tử ngươi hiểu cái gì, nếu là chỉ là Hàn Nguyệt Cung phổ thông đệ tử, lão phu mới lười nhác ra tay. Cái kia Thiên Tuyệt Thánh Nữ chính là U Nguyệt cái kia xú bà nương đệ tử thân truyền, rất có thể là đời tiếp theo Hàn Nguyệt Cung chủ. Chỉ có giết Thiên Tuyệt Thánh Nữ, U Nguyệt cái kia xú bà nương mới có thể cảm thấy đau lòng." Áo đen lão già Hồ Âm Cửu nghiêng răng nghiêng lợi, ánh mắt điên cuồng vô cùng, "Dù là chỉ là một tia đau lòng cũng đáng!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 173: : Hồ Âm Cửu túi càn khôn

:

"Hoàng Phủ Kiếm Thần giết không chết ngươi, ngươi có tin ta hay không có thể giết chết ngươi!"

Diệp Tinh hai mắt hơi hơi nheo lại, trong mắt hàn quang lấp lóe.

"Ha ha ha, tiểu tử ngươi nói mạnh miệng cũng không sợ chuồn đầu lưỡi! Ngươi ám khí xác thực lợi hại, nhưng căn bản thương tổn không lão phu, nhiều lắm là đối phó một chút Hậu Thiên cảnh võ giả a." Áo đen lão già Hồ Âm Cửu cười nhạo âm thanh, ánh mắt cảnh giác đánh giá phủ đệ bốn phía, "Ngươi trong phủ đệ cái kia vị cao thủ đâu, để hắn ra đi!"

"Từ đâu tới cao thủ, ta đều nói phủ đệ ta bên trong thì ta tu vi cao nhất, không có cái gì cao thủ!" Diệp Tinh cười nói : "Ngươi thế nào cũng không tin đâu!" Cái kia cái gọi là 'cao thủ', dĩ nhiên chính là âm hưởng, mười cái loa to âm hưởng. Diệp Tinh bố trí như thế nhiều âm vang tự nhiên là cho nên bày nghi trượng, chơi chiến thuật tâm lý, nhiễu loạn Hồ Âm Cửu chú ý lực cùng suy nghĩ. Ông lão mặc áo đen này Hồ Âm Cửu căn bản chưa thấy qua Địa Cầu âm hưởng, coi là cái kia hạo đại thanh âm là Tiên Thiên cảnh cường giả dùng nội công chân khí phát ra tới.

"Hừ, không ra càng tốt hơn, lão phu cái này giết ngươi!" Áo đen lão già Hồ Âm Cửu quát lạnh một tiếng, bay thẳng đến Diệp Tinh tiến lên.

Áo đen lão già Hồ Âm Cửu toàn thân khí kinh bành trướng, sát khí đằng đằng, Diệp Tinh bên cạnh Yêu thú Tật Phong Báo vô cùng khấn trương, một đôi Báo Nhãn chăm chú nhìn phía trước, chuẩn bị tùy thời chờ Diệp Tinh đào tẩu.

"Gió táp, chó khấn trương!" Diệp Tinh nhẹ nhàng sờ sờ Tật Phong Báo đầu, trấn an phía dưới nó. Khóe miệng hơi hơi cong lên mỉm cười, ánh mắt nhìn hướng về phía trước mặt đất một khối không đáng chú ý tiền đồng, tự nhủ : "Ba, hai, một!"

Làm Diệp Tinh đếm tới 'Nhất' thời điểm, bỗng nhiên ——

"A!"

Một tiếng kêu thê lương thảm thiết âm thanh bỗng nhiên vang lên.

Chỉ gặp ông lão mặc áo đen kia Hồ Âm Cửu một chân giẫm tại khối kia tiền đồng bên trên. Tiền đồng rất lợi hại không đáng chú ý, cùng mặt đất nhan sắc cơ hồ nhất trí, không có chú ý nhìn căn bản thấy không rõ lắm. Áo đen lão giả Hồ Âm Cửu tại đánh tới trên đường ánh mắt đều đang quan sát phủ đệ bốn phía, phòng bị Diệp phủ trong phủ đệ ẩn nấp vị kia 'Tiên Thiên cao thủ' đánh lén, căn bản không có chú ý tới mình đã một chân giẫm tại mặt đất khối kia tiền đồng bên trên.

Trên thực tế, coi như áo đen lão giả Hồ Âm Cửu phát hiện mặt đất khối kia tiền đồng hẳn cũng không thể quá để ý, bởi vì một khối tiền đồng, hẳn thấy có thể có cái gì uy hiếp?

Sau đó, tại triều Diệp Tinh trừng sát mà đến trên đường, hẳn thì như thế một chân giẫm tại khối kia tiền đồng bên trên.

Trong nháy mắt ——

"Tur!" "Xuy xuy xuy!"

Áo đen lão giả Hồ Âm Cửu toàn thân run rẩy, chuẩn bị lỏng dưng đứng lên mà lên. Ánh mắt vô cùng hoảng sợ, thân thể run rẩy kịch liệt lấy, da thịt cấp tốc than hoá biến thành màu đen.

Không sai, khối kia tiền đồng mở điện!

Tiên Thiên cảnh cường giả thực lực rất lợi hại đáng sợ, viên đạn đánh không chết, súng máy - bắn - không chết, thì liền nổ - đánh cũng chỉ có thể nổ thương tổn. Nhân vì tiên thiên cảnh cường giả có chân nguyên hộ thể, có thể tại bên ngoài thân hình thành một tầng hơi mỏng Tiên Thiên hộ trảo, đem bom uy lực hạ thấp đến thấp nhất. Đồng thời Tiên Thiên Chân Nguyên còn có thể ly thể ngoại phóng, hình thành Tiên Thiên kiếm khí, đem viên đạn đánh rơi xuống đất. Bởi vậy, súng đạn loại hình vũ khí hiện đại, đối phó nhất đến cửu trọng cảnh Hậu Thiên cảnh võ giả uy lực phi thường lớn, không sai mà đối phó Tiên Thiên cảnh cường giả, lại hiệu quả quá mức bé nhỏ.

Không bị điện giật có thể nhưng lại không giống nhau, nhân thể bản thân liền là một cái dẫn điện thể, nếu điện giật, toàn bộ thân thể ngũ tạng lục phủ đều muốn nhận điện lưu xâm nhập.

Tiền đồng mở điện, chẳng những mở điện, mà lại thông vẫn là mạnh điện lưu. Mấy chục đài máy phát điện liên kết cùng một chỗ, hình thành một cỗ cực kì khủng bố điện lưu, tiến vào áo đen lão giả Hồ Âm Cửu bên trong thân thể, trong nháy mắt đánh xuyên trái tim của hắn.

Nhân thể đối điện lưu phản ứng: 8 đến 10 mA tay chân thoát khỏi điện cực đã cảm thấy khó khăn, có kịch liệt đau nhức cảm giác đầu ngón tay. 20 đến 25 mA tay cấp tốc tê liệt, không thể tự động thoát khỏi điện cực, hô hấp khó khăn. 50 đến 80 mA hô hấp khó khăn, trái tim bắt đầu rung động. 90 đến 100 mA hô hấp tê liệt, ba giây đồng hồ sau trái tim bắt đầu tê liệt, ngưng đập.

Diệp Tinh tính toán qua, tiền đồng phía trên điện lưu tối thiểu có hơn ngàn mA. Mấy chục đài máy phát điện liên kết, khủng bố điện lưu, coi như Tiên Thiên cảnh cường giả cái kia cường đại sinh mệnh lực, cũng tuyệt đối uống không nổi.

"Tia chớp? Không có trời mưa từ đâu tới lôi điện!" Hồ Âm Cửu 'phù phù' một tiếng, thẳng tắp ngã trên mặt đất.

Trong không khí tỏ khắp lấy một cỗ nhàn nhạt mùi cháy khét, áo đen lão giả Hồ Âm Cửu toàn thân da thịt cháy đen, không bao lâu liền mất đi sinh mệnh khí tức.

Thi thể khối đen bốc lên, hai mắt trợn trừng lên, tràn ngập cực độ không cam lòng, hoảng sợ cùng nghi hoặc, tựa như còn đang nghi ngờ chính mình là thể nào chết.

"Chết không? Cần phải chết đi? Nương, lớn như vậy rồi mạnh điện lưu đều điện không chết người mới là lạ! Tính toán, lý do an toàn, bỏ khuyết thêm nhất thương, tiểu gia ta cũng không muốn lật thuyền trong mương!" Diệp Tinh nhìn trên mặt đất áo đen lão giả Hồ Âm Cửu bị điện giật xác chết cháy thể, lúc này lấy ra súng lục, nhắm ngay Hồ Âm Cửu chỗ mi tâm, bóp cò.

"Ầm!"

Tiếng súng vang lên, viên đạn phá không - kích - bắn - mà đi, trong nháy mắt chui vào áo đen lão giả Hồ Âm Cửu chỗ mi tâm.

Mấy cái máu bắn tung tóe mà ra, áo đen lão giả Hồ Âm Cửu cái trán xuất hiện một cái đầu ngón tay kích cỡ tương đương lỗ máu, ầm ầm dòng máu chảy nhỏ giọt mà chảy.

"Hô, rốt cục chết!"

Nhìn trên mặt đất đã không chết có thể chết lại Hồ Âm Cửu, Diệp Tinh thật dài thở phào, lúc này đem nguồn điện chốt mở đóng lại.

Đối mặt thực lực cường đại Tiên Thiên cảnh cường giả, nói không khản trương cái kia là không thể nào, vừa rồi mi phía trên tuy nhiên trấn định, nhưng



Diệp Tinh trong lòng bàn tay đều là mồ hôi lạnh. Tuy nhiên đôi mạch điện lưu có tám chín thành lòng tin, nhưng vẫn là không chế không nổi khăn trương, nếu như mạch điện lưu vẫn không giết được Hồ Âm Cửu, cái kia Diệp Tinh chỉ có thể ngồi Tật Phong Báo tròn. Một lần nữa không trung dù nhay?

Cũng may điện năng rốt cục không có để Diệp Tinh thất vọng.

"Người nào cùng người giảng nhất định muốn sét đánh trời mưa mới có điện, người cái này đất - ba ba thể nào lại như vậy hiểu rõ khoa học kỹ thuật lực lượng. Tiểu gia ta cho người biết, có máy phát điện thì có điện, 100 ngàn Vôn điện giết chết người nha!" Diệp Tinh rất là nhụt chí, áp lực ở trong lòng một ngum nộ khí rốt cục phát tiết ra ngoài, "Tiên Thiên cảnh cường giả không nổi sao, còn không phải chết tại tiểu gia ta trong tay. Lão thất phu, rất chính a, dám đụng đến ta Tiểu Mộng Mộng, tiểu gia ta giết chết người!"

Diệp Tinh một bên chửi ầm lên lấy, một bên tại áo đen lão già Hồ Âm Cửu trên thi thể lục soát, rất nhanh liền tìm tới áo đen lão già Hồ Âm Cửu trên thân túi càn khôn.

Tiên Thiên cảnh cường giả cũng là không giống nhau, vừa nhìn thấy cái này túi càn khôn, Diệp Tinh liền biết cái này túi càn khôn phẩm chất muốn so hán ba cái kia hạ phẩm tiểu túi càn khôn tốt hơn nhiều.

"Nương, đây cũng là trung phẩm túi càn khôn đi!" Diệp Tinh ánh mắt mừng rỡ vô cùng, phải biết trung phẩm trong túi càn khôn bộ không gian là hạ phẩm túi càn khôn gấp mười lần, thậm chí nhiều hơn, vèn vèn cái này trung phẩm túi càn khôn cũng là một kiện mãnh mẽ bảo vật. Bên trong phẩm cấp bậc túi càn khôn từ trước đến nay có tiền mà không mua được, Vạn Bảo Lâu buổi đầu giá phía trên cơ bản chỉ bán hạ phẩm túi càn khôn, trung phẩm túi càn khôn rất khó mua được.

"Cái này phát tài, cái này Hồ Âm Cửu túi càn khôn đều có cái gì, Tiên Thiên cảnh cường giả tài phú cũng không thấp, nếu có thể học được Hồ Âm Cửu thuật dịch dung thật là tốt biết bao!" Diệp Tinh ánh mắt chờ mong, trong lòng vô cùng kích động, vội vàng không kịp chờ đợi cắn nát ngón trỏ đầu ngón tay, đem một máu tươi tại túi càn khôn bên trên.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 174: : 《 Thiên Diện Dịch Dung Thuật 》

Thanh sắc túi càn khôn bên trên có từng đạo từng đạo phong cách cổ xưa kỳ dị đường vân, theo máu tươi rơi vào túi càn khôn, đường vân bắt đầu nhúc nhích biến ảo lên, rất nhanh, đỏ thẫm máu tươi tất cả đều bị túi càn khôn hấp thu đi vào. siêu nhanh ổn định đổi mới, bài này từ thủ phát

Sau một khắc ——

"Ông!"

Một cỗ kỳ dị ba động truyền đến, nhận chủ hoàn tất, Diệp Tinh rốt cục cảm ứng được trong túi càn khôn bộ không gian.

Trong túi càn khôn không gian phi thường lớn, khoảng chừng mười một mười hai cái gian phòng kích cỡ tương đương. Diệp Tinh ba cái kia hạ phẩm túi càn khôn không gian cộng lại đều không đủ cái này trung phẩm túi càn khôn một phần ba lớn.

Chỉ gặp cái này trung phẩm trong túi càn khôn đồ, vật rất nhiều, có kim tệ, kim phiếu, đan dược, bảo thạch, Linh thảo còn có giá vũ khí, giá vũ khí phía trên ngược lại - cảm - lấy từng thanh từng thanh binh khí, đao thương gậy gộc tất cả đều đều có, sắc bén binh khí tản ra từng đạo hàn quang, hiển nhiên đều là phía trên nhóm vũ khí.

Ngoài ra còn có quần áo các loại tạp vật cùng giá sách chờ một chút, trên giá sách sắp xếp từng quyển từng quyển sách, phần lớn là Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cửu nhiều năm cất giữ võ công bí tịch. Diệp Tinh lúc này không chế ý niệm tại trên giá sách lật xem.

Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cửu thân thể vì tiên thiên cảnh cường giả, nội tình thâm hậu, cất giữ võ công bí tịch số lượng phong phú, nhìn ra đi qua khoảng chừng trên trăm vốn nhiều, thấp nhất cũng đều là Huyền Giai bí tịch, Địa giai bí tịch cũng có mười mấy vốn nhiều.

Diệp Tinh chính tìm kiếm lấy, bỗng nhiên tại giá sách nơi hẻo lánh nhìn thấy một bản phong cách cổ xưa vàng ó bí tịch.

"Thiên Diện Dịch Dung Thuật! ! !" Diệp Tinh mừng rỡ vô cùng, liền vội vàng đem bí tịch từ đó lấy ra.

Bí tịch trang bia trang chân vàng ó, hiển nhiên năm xa xưa, đem 《 Thiên Diện Dịch Dung Thuật 》 bí tịch lật ra đến, nhất thời từng hàng văn tự đập vào mi mắt.

《 Thiên Diện Dịch Dung Thuật 》 là một loại cổ lão hiếm thấy phụ trợ loại bí tịch, cũng là Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cửu thành danh công phu. Dựa vào 《 Thiên Diện Dịch Dung Thuật 》 cường hân ẩn nặc nguy trang năng lực, Hồ Âm Cửu tránh khỏi Hàn Nguyệt Cung nhiều lần truy sát.

《 Thiên Diện Dịch Dung Thuật 》 thông qua đã thông bộ mặt khiếu huyết, đem nhiều chỗ khiếu huyết hợp thành một thể, cải biến bắp thịt, có thể tùy ý biến ảo dung mạo, biến thành bất kỳ một cái nào gặp qua người dung mạo. Cũng có thể tự hành điều chỉnh dung mạo, đẹp trai, xấu, lệch ra, chính tùy ý biến ảo. Đương nhiên, biến ảo dung mạo là cần tiêu hao chân khí, cho nên nếu không có cơ cần thời khắc, hân thời khắc là không cần thiết biến ảo thành người khác dung mạo.

Có thể được đến 《 Thiên Diện Dịch Dung Thuật 》 đây tuyệt đối là một kiện đáng giá trắng trợn chúc mừng chuyện tốt. Có 《 Thiên Diện Dịch Dung Thuật 》， chẳng những đào mệnh có thể lực lớn biên độ gia tăng, đồng thời giết địch cũng trở nên vô cùng dễ dàng. Thử nghĩ một khi biến ảo thành địch bên người thân người dung mạo lúc, bất chợt tới hạ sát thủ, cảm giác kia quả thực không nên quá thoải mái. Tuyệt đối thương tổn bạo kích, coi như địch nhân thực lực rất mạnh, tại không có chút nào phòng bị tình huống dưới, rất có thể liền sẽ bị xử lý.

Võ công bí tịch theo thuộc loại có thể chia làm rất nhiều loại, tỉ như nội công bí tịch, nội công bí tịch là chuyên môn dùng để tu luyện chân khí, tốt nội công bí tịch có thể làm tu luyện tốc độ tăng gấp bội hoặc là khiến chân khí khôi phục tốc độ tăng tốc, khiến chân khí trở nên càng tinh thuần càng hùng hậu. Nội công bí tịch là cơ sở, mà ngoại công bí tịch suy nghĩ dùng nhiều tại chiến đấu chém giết, có thể chia làm tứ đại loại, theo thứ tự là Kinh Công Bộ Pháp loại, thân pháp loại, phòng ngự loại, công kích loại. Kinh Công Bộ Pháp loại nhiều thể hiện tại chạy vội phương diện, đào vong cùng truy sát tiến tới là Kinh Công Bộ Pháp. Thân pháp bí tịch suy nghĩ thể hiện tại cận chiến linh hoạt chém giết. Còn phòng ngự loại suy nghĩ cũng là Thiết Bổ Sam, Kim Chung Trảo loại hình nhưng có đao thương bất nhập. Mà công kích bí tịch suy nghĩ cũng là kiếm pháp, đao pháp, quyền pháp loại hình có thể khiến mức thương tổn tăng gấp bội công pháp.

Trừ nội công bí tịch cùng ngoại công bí tịch bên ngoài, còn có một loại đặc thù tồn tại phụ trợ loại bí tịch. Phụ trợ loại bí tịch cũng không thể trực tiếp gia tăng thực lực chiến đấu, nhưng một khi dùng tốt, chúng nó thường thường có thể tạo được không tương được hiệu quả, 《 Thiên Diện Dịch Dung Thuật 》 chính là phụ trợ loại trong bí tịch người nổi bật.

Diệp Tinh chính lật xem 《 Thiên Diện Dịch Dung Thuật 》 bí tịch trang sách, bỗng nhiên một tờ tấm da dê theo trang sách bên trong tróc ra mà xuống, tung bay rơi trên mặt đất.

"A, đây là cái gì?" Diệp Tinh ánh mắt hiếu kỳ, lúc này nhặt lên mặt đất tờ kia tấm da dê, tấm da dê vàng ố cũ kỹ, bên bờ chỗ có rất nhiều thiếu cạnh, hiển nhiên cũng không phải là hoàn chỉnh một trương tấm da dê, tựa hồ chỉ là mảnh tấm da dê bên trong một mảnh tàn chương.

Diệp Tinh đem tấm da dê tàn chương mở ra, chỉ gặp Logo bên trong họa là một vùng núi địa hình, Logo phía trên còn có hai chữ ' Tàng Đồ '.

"Tàng Đồ? Giấu cái gì muốn?" Diệp Tinh không khỏi sửng sò, bỗng nhiên não hải linh quang nhất thiểm, trong lòng vô cùng kích động, "Tàng Đồ, đây chẳng lẽ là bảo tàng đồ? Đúng, nhất định là bảo tàng đồ. Tại ' giấu ' chữ phía trước còn có mấy cái chữ thuộc về thiếu trang bộ phận."

Tại võ lâm đại lục Bách Quốc san sát, vương triều thay đổi. Khá nhiều quốc gia tại sụp đổ trước, đều biết lưu lại một món bảo tàng, mà đối đãi đông sơn tái khởi. Cũng có một chút tông phái tại sụp đổ lúc, cũng sẽ lưu lại một đại khoản tài phú, chôn giấu đi, chờ đợi tương lai tiếp tục mở phái.

Nhưng mà, rất nhiều một mực không đợi được đông sơn tái khởi cơ hội, bảo tàng thì như thế đặt tại cái kia. Bởi vậy võ lâm đại lục từ trước đều có thật nhiều bảo tàng. Rất nhiều bảo tàng đồ cũng tại tranh đoạt quá trình bên trong tứ phân ngũ liệt. Muốn gom góp một trương bảo tàng đồ cũng liền không có như vậy dễ dàng.

"Đáng tiếc là một tấm tàn đồ, nếu có thể có một trương hoàn chỉnh bảo tàng đồ vậy là tốt rồi!" Diệp Tinh không khỏi thở dài nói.

Mỗi một tấm bảo tàng đồ cơ bản đều chôn giấu có một khoản kinh người tài phú, nếu như một cái quốc độ bảo tàng đồ cái kia tài phú thì càng kinh khủng, mua vài đầu Tiên Thiên cảnh Yêu thú đều không cái gì vấn đề.

Chẳng qua đáng tiếc, đây chỉ là một tấm tàn đồ, chỉ là một trương hoàn chỉnh bảo tàng đồ bên trong một mảnh tàn chương. Muốn thu thập một trương hoàn chỉnh bảo tàng đồ vô cùng khó khăn, bởi vì mỗi cái đạt được bảo tàng đồ tàn chương người, đều rất không có khả năng đem bảo tàng đồ tàn chương lấy ra, khẳng định đều là đem bảo tàng đồ giấu quá chặt chẽ, trừ phi thực lực đặc biệt cường đại người, mới dám không có sợ hãi. Thực lực không đủ, khẳng định sợ bảo tàng đồ tàn chương bị người khác cướp đi, bởi vậy, cái này cũng liền khiến cho bảo tàng đồ rất khó gom góp.

Mặc dù là tấm bảo tàng đồ tàn chương, Diệp Tinh vẫn là đem tốt tốt. Bởi vì tuy nhiên gom góp bảo tàng đồ độ khó khăn rất lớn, nhưng vẫn là có tỷ lệ nhất định. Vạn nhất thật có thể gom góp, vậy liền phát đại tài.

Dù sao cũng phải tới nói lần này thu hoạch vẫn là vô cùng lớn, đem Hồ Âm Cửu túi càn khôn thu lại sau. Diệp Tinh lúc này kéo lấy Hồ Âm Cửu cái kia chày đen thi thể, đem chôn ở hậu sơn.

Bận rộn xong đây hết thảy sau khi, đã là ban đêm thời khắc, Diệp Tinh tranh thủ thời gian trở về phòng tu luyện đi.

Đối với tu luyện, Diệp Tinh không dám có chút lười biếng. Tuy nhiên ngày hôm nay giết chết ' Thiên Diện Nhân ' Hồ Âm Cửu bực này Tiên Thiên cảnh cường giả, nhưng dù sao dựa vào là điện năng, điện năng loại vật này tính hạn chế quá lớn, di động không tiện. Cũng liền tại Bạch Vân Sơn sào huyệt làm điểm mai phục, một khi rời đi Bạch Vân Sơn, dựa vào vẫn là chân chính ngành thực lực. Bởi vậy tu luyện vẫn là cực kỳ trọng yếu.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 176: : Mộng đẹp bị đánh thức ( lại nhảy chương )

:

Mặt trời rực rỡ chiếu trên không, Hoa nhi đối với ta cười, chim nhỏ a, lúu rúu gọi!

Màu xanh lá Thụ, đất vàng đường, móng ngựa cộc cộc cộc!

Diệp Tinh tắm rửa dưới ánh mặt trời, vừa uống rượu, một bên nằm tại trên lưng ngựa. theo con ngựa chẳng có mục đích lác lư.

Lần này ra ngoài, vốn là không có cái gì mục đích, thuần túy là vì lịch luyện, đi đến nào tính đến đâu.

Mấy chén rượu lâu năm vào trong bụng, đã có mấy phần men say, nhất thời híp nửa mắt dần dần thiếp đi.

Ánh sáng mặt trời chiếu ở trên thân, ấm áp, vô cùng dễ chịu. Bất tri bất giác, dần dần tiến vào trong mộng đẹp.

Diệp Tinh làm vô cùng mỹ mỹ mộng, trong mộng hắn đem Mộng Tuyết ngoặt trở lại địa cầu, hai người kết hôn. Mộng Tuyết trả lại cho hắn sinh cái mập mập tiểu tử, phần điều ngọc trác, vô cùng đáng yêu. Toàn gia hạnh phúc mỹ mãn, tiện sát người bên ngoài.

Có điều Diệp Tinh vẫn còn bất mãn đủ, nói đùa, một cái sao đủ đâu, tối thiểu muốn sinh mười cái tám cái mới được. Cách mạng còn chưa hoàn thành, còn phải tiếp tục cùng Tiểu Mộng Mộng cùng một chỗ nỗ lực nha!

Trong lúc ngủ mơ, làm lấy làm lấy, Diệp Tinh khoe miệng bất tri bất giác nhộn nhạo một tia - hừ - hừ - nụ cười, hoại tử á.

Ngày nắng chói chang, kim sắc ánh sáng mặt trời vẩy khắp mặt đất.

Lam Điền thôn là Thanh Hà trấn xung quanh một cái thôn trang nhỏ.

Giờ phút này, toàn bộ thôn trang vô luận nam nữ lão ấu tất cả đều tập trung ở cửa thôn, mỗi cái thần sắc sợ hãi khẩn trương, trong tay hoặc là cầm gậy gỗ, hoặc là cầm thái đao, hoặc là cầm đinh ba đại đao nhóm vũ khí.

Từng cái thôn dân song tay nắm thật chặt vũ khí trong tay, tất cả đều ánh mắt hoảng sợ nhìn qua phía trước.

Chỉ thấy phía trước thành linh có một đội nhân mã, nhìn ra quá khứ có phía trên trăm người, mỗi cái tay cầm đại đao, sát khí đằng đằng.

"Thôn trưởng, chúng ta cùng bọn hắn liều! Đám này trời đánh cường đạo!"

Đồng đạo thôn dân bên trong, một mười lăm mười sáu tuổi chất phác thiếu niên, trong mắt tràn ngập tức giận.

"Tiểu Trùng, im miệng!" Cái kia lão thôn trưởng vội vàng quát, nghĩ một lát, vội vàng hướng chúng cường trộm cúi đầu khom lưng nói : "Tam đương gia, chúng ta thật không bỏ ra nổi tiền đến, năm nay nhà cái thu hoạch không tốt, thôn dân mỗi ngày đều ăn không đủ no, thực sự không bỏ ra nổi tiền đến, còn mời tam đương gia thư thả mấy tháng!"

"Không có tiền? Không có tiền, bản trại chủ thì đồ người Lam Điền thôn!" Cái kia thủ lĩnh cường đạo nghiêm nghị quát : "Cho các người nửa khắc đồng hồ thời gian cân nhắc, không nộp ra tiền đến liền chờ chết đi!"

"Tam đương gia, còn mời tam đương gia tha mạng a! Trong thôn thật không bỏ ra nổi tiền đến, coi như thôn dân đem tất cả tiền kiếm ra đến đều cho người, không đủ ngài chờ đòi bảo hộ phí a!" Cái kia lão thôn trưởng vội vàng quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

Bốn phía cường đạo son tặc mang theo xâm lược ánh mắt tại đông đảo thôn dân bên trong quét mắt.

"Ta nhìn lão già này bọn họ là không nộp ra tiền đến!"

"Hắc hắc, tam đương gia, người nhìn thôn này bên trong có mấy cái cô nương dài đến trắng xinh đẹp, đợi chút nữa có thể cho các huynh đệ thật tốt - chơi - chơi!"

"Đúng a, đúng a , bên kia cái kia thiếu - phụ - ngực - lớn, cái rắm - cổ lại lớn, ta thích nhất loại này."

"Được a, đợi chút nữa bản trại chủ chơi trước một lần, sau khi thì cho các người - vòng - lấy chơi!"

"Đa tạ tam đương gia!"

"Ha ha ha!" "Đợi chút nữa muốn thoải mái - chết - !"

Đồng đạo cường đạo hai mắt phát hồng, chuẩn bị tùy thời đồ thôn, tiến hành cướp bóc đốt giết.

Rất nhanh, nửa khắc đồng hồ đã sắp qua đi.

Lam Điền thôn thôn dân mỗi cái cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh, hai chân phát run, cứ việc trong tay nắm lấy một thanh thanh vũ khí, nhưng trong lòng đã sợ hãi tới cực điểm, bọn họ cũng biết mình khẳng định không phải bọn này vô cùng hung ác cường đạo đối thủ, chờ đợi bọn họ chính là đồ thôn cùng tử vong. Có chút thôn dân hoảng sợ vô cùng, có chút thôn dân suy nghĩ lừa gạt thiêu đốt, muốn trước khi chết giết đến tận một hai cái cường đạo.

"Thời gian đã đến, bắt đầu đồ thôn, các huynh đệ giết cho ta, nữ nhân cùng tài vật bắt về sơn trại, còn lại người tất cả đều giết!"

Theo cái kia thủ lĩnh cường đạo ra lệnh một tiếng, từng cái cường đạo toàn thân nhiệt huyết thiêu đốt, như nhìn thấy cừ non bầy sói, ngao ngao gào thét lớn, chuẩn bị lập tức xông giết tới.

Bỗng nhiên, đúng lúc này ——

"Đi!" "Đi đi đi!"

Từng tiếng sáng tiếng vó ngựa bỗng nhiên vang lên, thanh âm từ xa mà đến gần, chỉ gặp một đầu màu đen tóc mai ngựa chiến đánh bậy đánh bạ đi tới. Tại ngựa chiến trên lưng ngựa thành lĩnh đang nằm một cái thanh niên mặc áo xanh, thanh niên mặc áo xanh kia giống như ngủ, chính từ từ nhắm hai mắt chữ, khóe môi nhếch lên một tia làm xấu nụ cười.

Con ngựa này đột nhiên xâm nhập cửa thôn, nhất thời lập tức hấp dẫn mọi người ánh mắt, khiến cho gương cung bạt kiếm tràng diện có chút dừng lại, từng đôi mắt đồng loạt trông đi qua.

Con ngựa kia giống như hồ cũng cảm giác được cái gì nguy hiểm, vội vàng quay đầu ngựa lại, chuẩn bị nhanh chân rời đi nơi này.

"Tam đương gia, lúc này sắp người?"

"Đã xong tới, thì cả người lẫn ngựa cho ta cùng một chỗ giết, Mã lão lục lên!" Thủ lĩnh cường đạo quát lớn.

"Thuộc hạ tuân mệnh!"

Nhất thời một tên mặt ngựa cường đạo ra khỏi hàng, mang theo đại đao, cười gằn hướng làm xông tới màu đen ngựa chiến gấp rút chạy tới, nhìn tốc độ kia, cảm thấy cũng là một tên võ giả.

Không bao lâu, tên kia gọi Mã lão lục cường đạo liền tới đến màu đen ngựa chiến phụ cận, song chân vừa đạp mặt đất, cả người bay lên không trung vọt lên, trong tay cương đao dưới ánh mặt trời phản xạ ra từng đạo hàn quang, chỉ hướng cái kia trên lưng ngựa thanh niên mặc áo xanh nhất đao trăm đi xuống, chuẩn bị cả người lẫn ngựa chặn ngang chém thành hai đoạn.

Giờ phút này, cái kia trên lưng ngựa thanh niên mặc áo xanh như trước đang làm lấy mộng đẹp, có thể đẹp! Khóe miệng cái kia tia cười xấu xa càng ngày càng tệ, càng ngày càng tệ, tựa như còn tại huyền thiên nói chuyện hoang đường.

"Hắc hắc, nương tử, nhà người tướng công ta muốn đi đi đi "

Trong lúc ngủ mơ, Diệp Tinh hưng phấn vô cùng kích động, gào thét lớn nói chuyện hoang đường. Đột nhiên cảm giác một cổ mảnh liệt sát khí xâm nhập mà đến, cơ hồ xuất từ vô giả bản năng phản ứng, Diệp Tinh đùi phải trực tiếp ném ra.

Này mặt ngựa cường đạo cương đao còn không tới kịp trăm tại Diệp Tinh trên thân, liền hoảng sợ nhìn thấy một cái đế giày ở trước mắt cấp tốc phóng đại.

"Àm!"

Một tiếng buồn bực tiếng quát, đế giày trực tiếp nặng nề mà khắc ở này mặt ngựa cường đạo mặt ngựa bên trên, này mặt ngựa tại chỗ bị kéo mọc dài. Tại to lớn giữa hai chân tác dụng dưới, cả người bị đá đến hiện lên ba trăm sáu mươi độ ở giữa không trung chuyển ba cái vòng xa xa ném bay ra ngoài, nặng nề mà đập xuống đất, kích thích một mảnh bụi đất.

## Chương 177: : Tam Giác Sơn bọn trộm cướp

Bình thường võ giả lúc đang ngủ sau đó, đều biết duy trì đối với ngoại giới nhất định cảm giác, Diệp Tinh tự nhiên cũng không ngoại lệ. Có loại này cảm giác cùng lòng cảnh giác, làm nguy hiểm tiến đến thời điểm, liền có thể trước tiên làm ra phản ứng.

Bởi vậy, làm này mặt ngựa cường đạo giết đến thời điểm, Diệp Tinh tự nhiên là bị giật mình tỉnh lại. Sau đó, xuất phát từ bản năng điều kiện phản - bắn, một cái thối tiên từ trực tiếp ném ra.

Dấu để giày tại này mặt ngựa cường đạo mặt ngựa bên trên, Diệp Tinh thân là võ đạo tứ trọng cảnh Tụ Khí Kỳ võ giả, tu luyện lại là 《Tiên Thiên Công》, lực đạo hạng gì to lớn, tại chỗ liền đem này mặt ngựa cường đạo sống mũi đá gãy, máu mũi rơi âm âm. Này mặt ngựa cường đạo cả người bị đá địa ở giữa không trung xoay tròn lấy bay rớt ra ngoài.

"Àm!" Một tiếng, trùng điệp đập xuống đất, kích thích một mảng lớn bụi đất.

Trong chốc lát, toàn bộ tràng mi thì lập tức yên tĩnh, tất cả mọi người ánh mắt kinh dị nhìn về phía cái kia màu đen ngựa chiến trên lưng ngựa thanh niên mặc áo xanh, cái kia thủ lĩnh cường đạo ánh mắt càng là âm tình bất định. Hắn thủ hạ Mã lão lục thực lực, hắn là biết, thỏa thỏa nhất trọng cảnh đỉnh phong, khoảng cách võ đạo nhị trọng cảnh cũng không xa. Nhưng mà, lại bị trước mắt thanh niên mặc áo xanh một chân cho đá cho trọng thương, như vậy rất rõ ràng trước mắt thanh niên mặc áo xanh này thực lực ít nhất là võ đạo nhị trọng cảnh tu vi, thậm chí có thể là võ đạo tam trọng cảnh tu vi.

Giờ phút này, Diệp Tinh đã tỉnh tới, nhìn mắt cái kia trọng thương ngã trên mặt đất mặt ngựa cường đạo, lại nhìn chung quanh một chút, Diệp Tinh đại khái đã hiểu là thế nào chuyện.

"Không biết vị tiểu ca này thế nào xưng hô!" Cái kia thủ lĩnh cường đạo trên mặt vội vàng chất lên vẻ tươi cười, theo Diệp Tinh chấp tay nói.

"Ta gọi cái gì, liên quan gì đến ngươi!" Diệp Tinh bữu môi nói, hắn hiện tại tâm tình rất khó chịu, mộng đẹp bị người đánh thức, tâm tình có thể tốt mới là lạ. Trong mộng đang cùng Tiểu Mộng Mộng anh anh em em, ngọt ngào vô cùng. Bây giờ lại bị người cho đánh thức, hắn - sữa - sữa - .

"Uy, tiểu tử, ngươi thế nào theo thủ lĩnh chúng ta nói chuyện, muốn chết đúng không!" Bên cạnh một tên cường đạo theo Diệp Tinh quát lớn.

"Vương Nhị Đản, ngươi - hắn - mẹ - cầm miệng cho ta! Ai bảo ngươi mở miệng." Cái kia thủ lĩnh cường đạo nghiêm nghị quát, rồi sau đó vội vàng theo Diệp Tinh nói: "Vị huynh đệ kia, ta thủ hạ này không hiểu chuyện, còn xin không nên phiền lòng. Là như thế này, ba chúng ta từng núi ngày hôm nay chuẩn bị tại đây Lam Điền thôn làm việc, còn mời huynh đệ nhường một chút nói!"

"Nhường đường?" Diệp Tinh thân nhiên nói: "Ta nếu là không để đâu?"

"Vậy ta khuyên ngươi vẫn là suy nghĩ kỹ càng, ngươi như phối hợp, thôn này bên trong nữ nhân tùy ngươi chọn. Sự tình sau bản trại chủ cũng sẽ phụng đưa lên một phần tiểu lễ! Nếu không" cái kia thủ lĩnh cường đạo nói.

"Ha ha, ngươi cái kia tiểu lễ, tiểu gia ta chúm mắt!" Diệp Tinh khoe miệng cong lên một tia cười lạnh, "Tiểu gia ta mộng đẹp bị các ngươi đánh thức, tâm tình rất khó chịu. Cái này nhân sự ta còn thì lại quản!"

"Cân ta tài lộ, ngươi cái này là muốn chết!" Cái kia thủ lĩnh cường đạo sắc mặt lập tức lạnh xuống đến, trầm giọng quát: "Các huynh đệ, lên cho ta! Giết tiểu tử này!"

Theo cái kia thủ lĩnh cường đạo ra lệnh một tiếng, nhất thời từng cái cường đạo sát khí đằng đằng, dẫn theo đại đao, chỉ hướng Diệp Tinh vây giết đi qua.

"Một đám cặn bã, tiểu gia ta ngày hôm nay muốn đại khai sát giới!"

Diệp Tinh song chân vừa đạp lưng ngựa, cả người phi thân xuống.

"Keng!" Một tiếng, trong tay Thanh Phong bảo kiếm lửa bỗng nhiên ra khỏi vỏ, dưới ánh mặt trời tán phát ra đạo đạo thanh quang.

"Phốc phốc!" "Keng keng keng!"

"A!" "Phốc phốc!" "Phốc phốc!"

Trong chốc lát, đóa đóa huyết hoa giữa trời nở rộ ra, tiếng kêu thảm thiết vang vọng khắp nơi. Diệp Tinh chân đạp 《Phong Ảnh Bộ》, 《Cuồng Phong kiếm pháp》 tấn mãnh vô cùng, hồ gặp bầy dê, đại sát tứ phương, từng khóa đầu lâu ném đi mà lên, chân cụt tay đứt rơi xuống một chỗ, cuốn lên trận

trận gió tanh mưa máu.

"Đáng chết, tiểu tử này thật mạnh thực lực! Thực lực này đều tiếp cận ta đại ca!" Cái kia thủ lĩnh cường đạo sắc mặt đại biến, "Các huynh đệ, rút lui, nhanh, lập tức rút lui!"

Lời còn chưa dứt, mình đã đi đầu cưỡi ngựa chiến quay đầu liền chạy. Thực cũng không cần hắn nói, rất nhiều cường đạo sớm đã sợ mất mật, quay người bỏ mạng chạy trốn.

Những cường đạo này phần lớn là Đoán Thê Kỳ thực lực, trăm người bên trong chỉ có mười cái là nhất trọng cảnh võ giả, nhị trọng cảnh tu vi cũng chỉ có ba năm người. Cùng Diệp Tinh hoàn toàn không phải một cái đẳng cấp, tự nhiên chỉ có bị tàn sát mệnh.

Những cường đạo này mỗi cái vô cùng hung ác, trong tay sớm đã dính đầy vô số vô tội sinh mệnh. Đối bọn hắn, Diệp Tinh tự nhiên cũng không thể mềm tay, thuận làm luyện kiếm.

Diệp Tinh ánh mắt nhìn về phía cái kia cuồng quát muốn chạy trốn thủ lĩnh cường đạo, cũng chính là cái kia Tam Giác Sơn tam trại chủ.

"Chạy đi đâu!"

Hét lớn một tiếng, Diệp Tinh song chân vừa đạp mặt đất, mở ra khinh công, phi thân lên, trong tay Thanh Phong bảo kiếm tản ra từng đạo hàn quang, chỉ hướng trên lưng ngựa thủ lĩnh cường đạo vào đầu thẳng bổ xuống.

"Thiếu hiệp tha mạng, van cầu người đừng giết ta!"

Cái kia thủ lĩnh cường đạo ánh mắt vô cùng hoảng sợ, vội vàng một cái lại lư đã cổn, theo trên lưng ngựa lăn xuống đến trong bụi cỏ, vô cùng chật vật.

"Phốc phốc!"

Diệp Tinh trong tay Thanh Phong bảo kiếm xu thế không giảm, một kiếm đem cái kia thủ lĩnh cường đạo yêu ngựa chém thành hai khúc, máu tươi vẩy ra mà ra, nhuộm đỏ mặt đất.

Thanh Phong bảo kiếm sắc bén kia kiếm nhận lạnh chói, ở máu, Diệp Tinh tiếp tục chỉ hướng cái kia cường đạo giết đi qua.

Thanh Phong bảo kiếm hóa thành một đạo thanh quang trực tiếp đâm về cái kia thủ lĩnh cường đạo trái tim.

"Thiếu hiệp, chuyện gì cũng từ từ, tha ta nhất mệnh, ta có thể cho người rất nhiều tiền!" Cái kia thủ lĩnh cường đạo vội vàng vùng vằng ngăn Diệp Tinh Thanh Phong bảo kiếm, "Ta cho người 500 kim tệ! Không, một ngàn kim tệ, người tha ta nhất mệnh vừa vặn rất tốt!"

"Tốt, một ngàn kim tệ ta nhận lấy, mạng người ta cũng muốn!" Diệp Tinh trong tay Cuồng Phong kiếm pháp, kiếm chiêu bỗng nhiên biến đổi, 'phốc phốc!' một tiếng, trực tiếp tại thủ lĩnh cường đạo trên cánh tay lưu lại một đạo thật sâu vết máu.

"Keng!" "Bình bình bang bang!"

Cái kia thủ lĩnh cường đạo vội vàng vùng vằng, gian nan ngăn cản Diệp Tinh tiến công.

Cái này thủ lĩnh cường đạo tu vi cũng có võ đạo tam trọng cảnh đỉnh phong tu vi, thực lực cũng coi như có chút không tệ, có điều đã không phải là Diệp Tinh đối thủ. Vén vén ba năm cái hiệp, trên thân liền lưu lại hai đạo kiếm thương, vết thương sâu đủ thấy xương, dòng máu chảy ròng.

"A, tha mạng a, ta cho người bảo tàng đồ, cầu người thả qua ta!" Cái kia thủ lĩnh cường đạo gào thét, hắn biết tiếp tục như vậy, nhiều nhất mười mấy chiêu liền phải mất mạng. Hai mắt đỏ thẫm, điên cuồng vô cùng.

"Bảo tàng đồ?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, nhất thời lên một tia hứng thú, lúc này hỏi thăm: "Người có bảo tàng đồ?"

"Đúng, ta có, ta bảo tàng đồ, người đừng giết ta!" Cái kia thủ lĩnh cường đạo nhìn thấy cầu sinh hi vọng, vội vàng nói.

"Ồ? Là cái gì bảo tàng đồ, lấy ra ta xem một chút!" Diệp Tinh nói ra, kiếm trong tay chiêu hơi hơi chậm dần, cũng không vội mà giết chết cái này thủ lĩnh cường đạo. Dù sao quan hệ đến bảo tàng đồ, đây tuyệt đối là một món tiền của khổng lồ, sức hấp dẫn cũng không nhỏ.

"Ta không có mang ra, tại trong sơn trại, chỉ cần người thả ta, ta lập tức trở về sơn trại thu hồi lại cho người!" Cái kia thủ lĩnh cường đạo vội vàng nói.

"Xùy! Lừa gạt tiểu gia ta đâu!" Diệp Tinh xùy cười một tiếng, kiếm chiêu bỗng nhiên thay đổi mãnh liệt, bốn phía kinh phong đập trùng, kiếm rít trận trận.

Cuồng Phong kiếm pháp, tấn mãnh vô cùng, cho dù kiếm pháp cảnh giới còn chưa nhập môn, uy lực vẫn như cũ kinh người cường đại, không thể so với hoàn mỹ cảnh giới Huyền Cấp kiếm pháp thấp.

Diệp Tinh toàn lực công kích phía dưới, cái kia thủ lĩnh cường đạo nhất thời liên tục bại lui.

Bây chiều qua sau!

"Phốc phốc!" Một tiếng, một đạo máu tươi vẩy ra mà ra.

Diệp Tinh một kiếm đâm vào cái kia Tam Giác Sơn tam trại chủ lồng ngực, xoắn nát trái tim của hắn.

"Người ta đại ca sẽ không bỏ qua người, người trốn không thoát cái thôn này người cũng tất cả đều đến cho ta chôn cùng!" Cái kia Tam Giác Sơn tam trại chủ trước khi chết, mang trên mặt một tia nhẹ răng cười, thẳng tắp địa ngã trên mặt đất, không có sinh sống.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 178: : Thương lượng đổi sách

:

"Đại ca người là cái gì đồ, vật, ta ngược lại thật ra thẳng hoan nghênh hắn tới tìm ta!" Diệp Tinh khoe miệng cong lên mỉm cười, nhàn nhạt liếc mắt đất thù lĩnh cường đạo thì thể liếc một chút, rồi sau đó trả lại kiếm vào vỏ.

Giờ phút này, cái kia chừng trăm hào cường đạo gắt gao, thương tổn thương tổn, để lại cũng tất cả đều đào tẩu.

Lam Điền thôn thôn dân mỗi cái cao hứng vô cùng, cướp sau trọng sinh, nhảy cẫng hoan hô lấy. Theo trước quý môn quan quán một vòng, lại trở về, rốt cục không cần chết, hưng phấn trong lòng có thể nghỉ.

"Chúng ta không cần chết!"

"Cường đạo gắt gao trốn trốn, rốt cục tránh thoát một kiếp, quá tốt."

"Cái kia vị thiếu hiệp hảo lợi hại, trực tiếp đem những cường đạo đó tất cả đều đánh chạy!"

"Thiếu hiệp đến, mọi người mau tới đây bái kiến ân công!"

Thôn dân cũng là như thế thuần phác, theo lão thôn trưởng một tiếng hô quát, đông đảo thôn dân nhao nhao chạy tới, chỉ hướng Diệp Tinh bái tạ không thôi.

Bọn họ là xuất phát từ nội tâm cảm kích Diệp Tinh, vừa rồi kém chút liền bị đồ thôn, là trước mắt cái này thiếu hiệp đánh chạy cường đạo, cứu bọn họ thôn trang, bọn họ tự nhiên đối Diệp Tinh mang ơn.

"Tạ Tạ thiếu hiệp, tạ Tạ thiếu hiệp cứu chúng ta thôn!"

"Thiếu hiệp đại ân đại đức, chúng ta Lam Điền thôn suốt đời khó quên, đây là thôn dân góp một số tiền tài ——"

"Ách, lão thôn trưởng không cần phải khách khí, ta vừa rồi cũng chính là thuận tay mà làm, tiện tay mà thôi mà thôi." Diệp Tinh trầm giọng nói: "Cái này Tam Giác Sơn cường đạo giống như có ba cái trại chủ, ta vừa rồi chỉ giết bọn hắn tam trại chủ, cái kia đại trại chủ cùng Nhị trại chủ chỉ sợ còn sẽ tới!"

Theo Diệp Tinh vừa dứt lời, toàn bộ cửa thôn lập tức yên tĩnh.

Các thôn dân ánh mắt lần nữa trở nên sợ hãi lên, mỗi cái thần sắc bất an. Có đề nghị lập tức đào tẩu, cũng có đề nghị báo quan, cửa thôn thoáng yên tĩnh một lát, thì lập tức ầm ĩ lên, các loại tiếng nghị luận liên tiếp.

Có điều hai loại phương án giống như đều không thể nào tốt, đầu tiên đề nghị lập tức đào tẩu có lợi có hại, đào tẩu tuy nhiên có thể tạm thời tránh thoát cường đạo đồ sát, nhưng là cũng vẹn vẹn tạm thời vượt qua trước mắt nguy cơ. Phải biết Lam Điền thôn nơi này có đại lượng ruộng đất hoa màu, đây là thôn dân an thân lập mệnh căn bản, nhà bọn hắn cũng toàn đều ở nơi này, nếu như rời đi an thân lập mệnh thôn dân, bọn họ đem biến thành không nhà để về nạn dân, chỉ sợ kết cục so bị tàn sát cũng không tốt gì.

Còn về, báo quan lời nói, cũng chỉ có thể giải nhất thời chi hỏa. Báo quan lời nói, quan phủ có thể sẽ phái quan binh đi ra bảo hộ thôn làng, nhưng quan binh không có khả năng vĩnh viễn trú đóng ở Lam Điền thôn. Nhiều lắm là tại Lam Điền thôn đóng quân một đoạn thời gian, liền muốn rời khỏi. Đây cũng chính là thôn trang tai hại.

Tại Nam Đường nước, trong thôn trang bình thường chỉ có một số trong thôn dân tráng, căn bản là không có quan binh đóng quân. Có quan binh đóng



quân bảo hộ, thấp nhất cũng muốn thành trấn cấp bậc. Như Phụng hoàng trấn, Thanh Hà trấn, Lạc Nhật thành loại hình, mới có quan binh đóng quân. Lạc Nhật thành là thành lớn, đóng quân quan binh số lượng cùng thực lực khẳng định phải so Phụng Hoàng trấn, Thanh Hà trấn loại hình càng mạnh. Dù sao Phụng Hoàng trấn cùng Thanh Hà trấn chỉ là Lạc Nhật thành dưới trưởng thành trấn. Thành trấn lớn nhất đại quan viên vì tri huyện, thành tri quan lớn nhất viên vì tri phủ.

Thấp nhất cấp bậc cũng muốn thành trấn mới có đóng quân quan binh quân đội bảo hộ. Còn thành trấn xung quanh một số thôn xóm nhỏ, từ trước đến nay chỉ có thể chỉ cầu Đa Phúc, những thứ này thôn xóm nhỏ cũng thường xuyên đứng trước cường đạo quấy rối.

Trong thôn tuy nhiên cũng có chút dân tráng, nhưng cũng chỉ có thể chống cự tiểu cổ đạo tặc, một khi gặp được Đại Trung hình Cường Đạo Đoàn băng căn bản không có cái gì dùng.

Hai loại đề nghị, các thôn dân tranh luận túi bụi, cuối cùng nhất cảm giác hai loại phương án đều không thể nào có thể dựa vào, rất nhiều thôn dân không khỏi đều đưa ánh mắt nhìn về phía Diệp Tinh, trong mắt tràn ngập khẩn cầu màu sắc.

Cái kia lão thôn trưởng kiên trì đi đến Diệp Tinh trước mặt, có chút khó có thể mở miệng nói: "Không biết thiếu hiệp có thể có thể tại chúng ta Lam Điền thôn ngủ lại mấy ngày?"

Diệp Tinh có chút buồn cười mà nhìn xem cái này lão thôn trưởng, lập tức lắc đầu, nói: "Ta suy nghĩ cái kia Tam Giác Sơn cường đạo không phải đêm nay cũng là đêm mai hội lại lần nữa đột kích, yên tâm đi, ta sẽ giúp các người giải quyết hết cường đạo sau, lại rời đi." Tam Giác Sơn cách nơi này cũng không xa, vừa rồi những thứ này đào vong cường đạo trở về sau. Cái kia Tam Giác Sơn đại trại chủ biết được tin tức sau, lập tức chạy đến lời nói, chỉ sợ cũng hoa không bao lâu thời gian. Diệp Tinh suy nghĩ cái kia Tam Giác Sơn đại trại chủ khẳng định có võ đạo tứ trọng cảnh thực lực. Mà Diệp Tinh vừa rồi bày ra thực lực cũng là võ đạo tứ trọng cảnh, mà lại lại là lẻ loi một mình, cái kia Tam Giác Sơn cường đạo biết được tin tức sau, không có lý do không đến báo thù.

Diệp Tinh lời nói giống như một cái cường lực Định Tâm Hoàn, những nguyên bản đó lo lắng, thấp thỏm lo âu thôn dân nghe được Diệp Tinh muốn giúp bọn hắn diệt trừ cường đạo, nhất thời mỗi cái đều mừng rỡ vô cùng. Nếu là ở vừa rồi trước đó, Diệp Tinh nói muốn diệt trừ Cường Đạo Đoàn băng, thôn dân khẳng định không thể tin được cái này trẻ tuổi tiểu hỏa tử biết cái này sao lợi hại. Nhưng mà, tại vừa rồi kiến thức đến Diệp Tinh thực lực sau, những thôn dân này đã sớm đem Diệp Tinh tôn thờ, sùng bái không được.

"Đại hiệp đại ca, ta gọi đúng là xông, ta có thể hay không bái người làm thầy học võ công?"

Từng cái khờ đầu khờ não thiếu niên vội vàng chạy đến Diệp Tinh trước mặt, ánh mắt khát vọng, khẩn cầu.

"Ách!" Diệp Tinh không khỏi hơi sững sờ, cười nói: "Cái gì đại hiệp đại ca, như thế cổ quái xưng hô. Ha-Ha, ta cũng vừa học võ, tạm thời không thu đồ đệ."

"Đúng, các người người nào biết cưỡi ngựa, ta cần muốn các người đi một chuyến Thanh Hà trấn!" Diệp Tinh ánh mắt nhìn về phía chúng thôn dân, trầm giọng nói.

"Ta sẽ, ta sẽ!" Diệp Tinh bên cạnh gọi là đúng là xông thiếu niên vội vàng vượt lên trước đáp.

"Vậy thì tốt, liền từ người đi Thanh Hà trấn Đại Hà Bang đi một chuyến, đem cái lệnh bài này giao cho Đại Hà Bang tả hộ pháp Mã Phong, để hắn triệu tập nhân mã qua tới đối phó Tam Giác Sơn cường đạo." Diệp Tinh trịnh trọng nói, nói lúc này đem một tấm lệnh bài tín vật đưa cho thiếu niên kia.

Đối với Tam Giác Sơn cường đạo, Diệp Tinh cũng không thể nào sợ hãi. Có điều cường đạo dù sao người đông thế mạnh, Diệp Tinh lo lắng thôn dân lại nhận trùng kích, xuất hiện thương vong. Bởi vậy quyết định triệu tập Đại Hà Bang bang chúng tới, trực tiếp đem cường đạo xử lý.

"Ta đi qua nhiều lần Thanh Hà trấn, ta biết Đại Hà Bang tổng bộ ở nơi nào, Đại Hà Bang là Thanh Hà trấn đệ nhất đại bang phái, không nghĩ tới đại hiệp đại ca thể mà nhận biết Đại Hà Bang nhân vật cao tầng. Cái này quá tốt, có Đại Hà Bang xuất mã, đối phó những cường đạo đó khẳng định không có vấn đề." Thiếu niên đúng là xông mừng rỡ vô cùng, tiếp nhận Diệp Tinh trong tay lệnh bài, lúc này trở mình lên ngựa, chỉ hướng Thanh Hà trấn phương hướng gấp rút chạy tới.

"Tiểu tử này khoẻ mạnh khẩu khinh, kỹ thuật cũng không tệ, thẳng vững vàng." Diệp Tinh hơi cười cợt.

Người đã phái đi ra, tuy nói khoảng cách không xa, nhưng vừa đi vừa về luôn luôn muốn thời gian, hơn nữa còn muốn triệu tập nhân mã. Diệp Tinh cũng không vội, lúc này ngay tại Lam Điền thôn bên trong chờ đợi.

Đại khái các loại khoảng một canh giờ, Mã Phong ngồi cưỡi một đầu Kim Mao Hổ, mang theo số lớn bang chúng rốt cục đuổi tới Lam Điền thôn.

Đại Hà Bang bang chúng một đoàn người trùng trùng điệp điệp, khoảng chừng ba năm trăm người, mỗi cái tinh thần sáng láng, trang bị đầy đủ, ngồi cưỡi ngựa cao to tiến vào Lam Điền thôn.



## Chương 179: : Cường đạo tiến đến

:

Hoàng hôn thời khắc, ánh chiều đi về Tây Thiên, mặt trời lặn ánh chiều tà nhuộm đỏ nửa bầu trời.

Tàn dương như huyết ——

Tại thôn hướng Lam Điền thôn đường đất vàng bên trên, bụi đất tung bay, móng ngựa cộc cộc.

"Giá!" "Giá giá giá!"

"Cộc cộc cộc!" "Giá giá giá!"

Chỉ gặp đường đất vàng bên trên, một hàng hơn ba trăm người, mỗi cái hung thần ác sát, tay trái lôi kéo cương ngựa, phải tay mang theo đại đao, cười ngựa chiến sát khí đằng đằng, chỉ hướng Lam Điền thôn phương hướng bay đi.

"Lão tam thật sự là bị một cái áo xanh tiểu tử giết chết?"

"Hồi trại chủ, xác thực như thế. Thanh niên mặc áo xanh kia thực lực rất mạnh, tam trại chủ trong tay hắn chỉ chống đỡ ba mươi hiệp không đến, thì bị hắn giết chết!"

"Lão tam thế mà liền ba mươi hiệp đều không có thể chống đỡ, xem ra tiểu tử kia tối thiểu là võ đạo tứ trọng cảnh bên trong hậu kỳ thực lực."

"Đại trại chủ, muốn hay không đem Nhị trại chủ cũng gọi tới, người đến vây công, giết chết thanh niên mặc áo xanh kia nắm chắc hội càng lớn chút!"

"Không cần, ta đủ để ứng phó! Giá, tốc độ đều cho lão từ nhanh lên, đừng để cái kia áo xanh tiểu tử trốn!"

Móng ngựa đại đại, khói bụi cuộn cuộn, hơn ba trăm tên cường đại sát khí đằng đằng chỉ hướng Lam Điền thôn phương hướng gào thét mà đi.

Tam Giác Sơn cách Lam Điền thôn cũng không xa, cùng thuộc tại Thanh Hà trấn phạm vi, đông đảo cường đạo cười ngựa chiến lại chạy vội khoảng một canh giờ, rốt cục đến Lam Điền thôn.

Đêm tối, vàng trắng treo cao, rơi xuống lạnh lẽo ánh trắng.

Đêm nay Lam Điền thôn vô cùng yên tĩnh, xa xa nhìn lại, tối như mực một mảnh, thôn dân tựa hồ cũng ngủ.

"Đại trại chủ, thôn trang này thế nào không người tốt giống!"

"Rất bình thường, suy nghĩ đã sớm hoảng sợ chạy đi!"

"Vốn cho rằng có thể đồ trang cướp bóc một phen, cái này người đều chạy, làm sao xử lý."

"Thời gian không dài, những thôn dân này lại không thót ngựa, đi bộ bước đi, cần phải chạy cách không xa, đều cho ta truy!"

"A , chờ một chút, đại trại chủ mau nhìn , bên kia giống như có người."

"Là cái kia áo xanh tiểu tử, đi, vây đi qua, đừng để hắn trốn!"

"Giá!"

"Xuy!" "Hí hí hừ hừ .... hí!"

Chiến mã tê mình, đến Lam Điền thôn cửa thôn, đông đảo cường đạo cấp tốc nắm chắc dây cương, từng thót ngựa chiến nhất thời tại tê mình bên trong dừng lại. Từng cái cường đạo con mắt chăm chú nhìn chăm chăm phía trước.

Chỉ gặp dưới ánh trắng, cửa thôn ngay phía trước, một cái thanh niên mặc áo xanh chính ôm kiếm đứng, một mặt cười nhạt nhìn qua đông đảo đến cường đạo.

"Tiểu tử, người chính là cái kia giết ta tam đệ thanh niên mặc áo xanh?" Tam Giác Sơn đại trại chủ cười ngựa chiến đi vào Diệp Tinh phụ cận, trầm giọng hỏi.

"Không tệ, là ta!" Diệp Tinh khẽ cười nói, ánh mắt rất là bình tĩnh nhìn trước mắt một đám cường đạo.

"Lá gan không nhỏ, dám giết ta tam đệ!" Cái kia Tam Giác Sơn đại trại chủ ánh mắt nhất động, nghi ngờ nói : "Ngươi ở chỗ này thôn làng làm gì, giết người, là sao không trốn đi!"

"Ta tại sao muốn chạy trốn!" Diệp Tinh nói : "Lời nói nói các ngươi tốc độ thật là đầy đủ chậm, chúng ta như thế lâu các ngươi mới đến."

"Tiểu tử, ngươi đây là tại muốn chết!" Cái kia Tam Giác Sơn đại trại chủ trên mặt có một tia cười lạnh, "Thật sự là không biết tự lượng sức mình, ngươi chuẩn bị khiêu chiến chúng ta cái này hai ba trăm người?"

"Không, ta chỉ khiêu chiến ngươi!" Diệp Tinh ngón tay chỉ chỉ cái kia Tam Giác Sơn đại trại chủ, thần nhiên nói : "Có dám nghênh chiến?"

Có dám ứng chiến, có dám ứng chiến, có dám ứng chiến, mấy chữ này phảng phất nắm giữ Ma tính, nghe vào cái kia tam giác trại đại trại chủ trong lỗ tai, nhất thời làm hắn nổi trận lôi đình, thủ vị bị khinh thị làm gì.

"Tiểu tử, đã ngươi muốn sớm một chút muốn chết, bản trại chủ liền thành toàn ngươi!" Cái kia Tam Giác Sơn đại trại chủ song chân vừa đạp lưng ngựa, cả người phi thân lên.

Mặt đao ở dưới ánh trăng phản xạ ra từng đạo hàn quang, chỉ hướng Diệp Tinh vào đầu thẳng bổ xuống.

Tại cái kia tam giác trại đại trại chủ xuất chiêu trong nháy mắt, Diệp Tinh liền đã rút kiếm mà lên.

"Keng!" Một tiếng, bảo kiếm ra khỏi vỏ, tiếng kiếm reo trong trẻo như rồng.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 180: : Thanh Phong chi lợi

:

"Keng!"

Đao kiếm giao minh, tia lửa tung tóe, sắt thép va chạm vang vọng khắp nơi..

Thanh Phong bảo kiếm cùng Cửu Hoàn Đại Đao đụng vào nhau, Diệp Tinh chỉ cảm thấy một cỗ cự lực đánh tới, cánh tay phải cánh tay bị chấn động đến run lên, cả người không khỏi 'bach bach bach' liên tiếp lùi lại ba bốn bước, phương mới dừng cỗ này trùng kích lực.

"Võ đạo ngũ trọng cảnh!" Diệp Tinh không khỏi như có mây nói, ánh mắt lộ ra một cỗ ngưng trọng. Vốn cho là cái này Tam Giác Sơn đại trại chủ nhiều lắm là võ đạo tứ trọng cảnh hậu kỳ tu vi, vừa dễ dàng nhò vào đó người ma luyện ma luyện chính mình kiếm pháp. Quả thực không nghĩ tới người này đã là võ đạo ngũ trọng cảnh tu vi. Cái này có hơi phiền toái.

Vừa rồi hai người nhất kích, vền vẹn thăm dò đối phương tu vi.

"Không tệ, bản trại chủ đã bước vào võ đạo ngũ trọng cảnh. Mà ngươi tu vi cảm thấy mới mới vào võ đạo tứ trọng cảnh! Hơn nữa còn lẻ loi một mình, ngươi chết chắc." Cái kia Tam Giác Sơn đại trại chủ đang đắc ý cười, bỗng nhiên biến sắc, cúi đầu nhìn về phía mình trong tay Cửu Hoàn Đại Đao.

Chỉ gặp Cửu Hoàn Đại Đao trên lưỡi đao thành linh xuất hiện một móng tay kích cỡ tương đương lỗ hồng. Cái này Cửu Hoàn Đại Đao là thượng hạng cương đao, vốn là hoàn chỉnh không thiếu sót, bây giờ lại xuất hiện lớn như vậy rồi một lỗ hồng, rất rõ ràng là vừa rồi đao kiếm giao kích bên trong băng liệt.

"Tiểu tử, trong tay ngươi chuôi này vũ khí là một thanh bảo kiếm?" Tam Giác Sơn đại trại chủ nhìn không được hoảng sợ nói. Lập tức ánh mắt đỏ mắt nóng rực vô cùng, chăm chú nhìn Diệp Tinh trong tay Thanh Phong bảo kiếm.

Thanh Phong bảo kiếm, kiếm dài tam xích, toàn thân xanh sáng long lánh, ở dưới ánh trăng phản - bắn - xuất ra đạo đạo sắc bén hàn quang, lạnh lẽo mà sắc bén.

Vũ khí chia làm tam đại đẳng cấp, theo thứ tự là sắt thường cấp vũ khí, tinh cương cấp vũ khí cùng Bảo khí. Bên trong sắt thường cấp vũ khí là bình thường nhất bình thường nhất, như nhà bình dân bách tính bên trong nông cụ cái cuốc sào loại hình đều thuộc về sắt thường cấp vũ khí. Mà tinh cương cấp vũ khí vô luận là dẻo dai cùng độ cứng lên đều muốn so sắt thường cấp mạnh rất nhiều, đại bộ phận võ giả dùng cũng đều là tinh cương cấp vũ khí. Còn Bảo khí suy nghĩ vô cùng ít thấy, mỗi một chiếc Bảo khí đều giá trị thiên kim, chỉ có bộ phận chín tầng cảnh võ giả mới có thể sử dụng lên. Bảo khí sắc bén dị thường, chém sắt như chém bùn dễ như trở bàn tay. Dưới tình huống bình thường, sắt thường cấp vũ khí một khi cùng Bảo khí va chạm, nhiều lắm là ba năm lần, liền sẽ hoàn toàn đứt gãy. Mà tinh cương cấp vũ khí tuy nhiên phẩm chất cũng rất tốt, nhưng nếu là tại cùng một vị trí giao kích, thời gian lâu dài, chỉ sợ cũng phải đứt gãy. Đây cũng là Bảo khí ưu thế chỗ, rất nhiều võ giả đều tha thiết ước mơ, muốn có một thanh Bảo khí.

Có điều cấp thấp nhất Bảo khí cũng giá trị thiên kim, cái này cũng liền khiến cho đại bộ phận võ giả đều chỉ có thể sử dụng tinh cương cấp vũ khí.

Diệp Tinh chuôi này Thanh Phong Kiếm là theo ' cuồng phong kiếm khách ' Triệu Thiên Huyền nơi đó đoạt đến, có Thanh Phong bảo kiếm trợ giúp, lại thêm 《 Cuồng Phong kiếm pháp 》, 《 lã rùng tung bay 》, 《 Phong Ảnh Bộ 》 các loại mấy môn Địa giai bí tịch phụ trợ, khiến cho Diệp Tinh tu vi mặc dù mới vừa mới bước vào võ đạo tứ trọng cảnh, cũng đã có sánh ngang tứ trọng cảnh bên trong hậu kỳ chiến lược.

"Kiếm tên ' Thanh Phong ', so trong tay người cái kia cận bã vũ khí mạnh hơn!" Diệp Tinh khẽ cười nói.

"Bảo khí, thế mà thật sự là giá trị thiên kim bảo kiếm!" Tam Giác Sơn đại trại chủ đỏ mắt vô cùng, hô hấp đều có chút to khỏe, bỗng nhiên cảm thấy ý thức được cái gì, sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, trầm giọng nói : "Tiểu tử, người cuối cùng là cái gì địa vị, tại sao lại có cái này giá trị thiên kim bảo kiếm?"

"Ta không có cái gì địa vị, bảo kiếm này là ta trên đường kiếm!" Diệp Tinh nói ra : "Ha ha, người muốn sao, muốn liền đến đoạt đi!"

"Trên đường kiếm? Không có khả năng!" Tam Giác Sơn đại trại chủ sắc mặt âm tình bất định, rõ ràng không tin Diệp Tinh lời nói, trên đường kiếm, thế nào khả năng, nói rõ là lừa gạt hắn. Giờ phút này Tam Giác Sơn đại trại chủ trong lòng bắt đầu do dự bất định lên, hắn thấy, trước mắt cái này áo xanh tiểu tử rất có thể cũng là những đại gia tộc kia con cháu, loại gia tộc này con cháu khẳng định đều có rất sâu bối cảnh. Mà lại trước mắt cái này áo xanh tiểu tử suy nghĩ vẫn là gia tộc kia hoặc tông phái hạch tâm Tinh Anh Tử Đệ, nếu không cũng không có khả năng mới võ đạo tứ trọng cảnh tu vi thì có một thanh Bảo khí cấp bậc bảo kiếm. Nếu là giết trước mắt tiểu tử này, như vậy lưng hắn sau gia tộc thế lực một khi phát hiện, chính mình chỉ sợ cũng khó thoát khỏi cái chết.

"Uy, người đến cùng có đánh hay không a, tiểu gia chỉ được nhắc nhở người a, người nếu như không đánh chết ta, ta chạy trở về sau, liền để gia tộc trưởng bối bình người Tam Giác Sơn!" Diệp Tinh nói ra.

"Đại đương gia, không thể để cho hắn đào tẩu, chúng ta đã không có đường lui, nhất định phải giết hắn!"

"Đúng, giết hắn, thanh bảo kiếm đoạt đoạt lại!"

"Giá trị thiên kim bảo kiếm, nương, chúng ta sơn trại cướp bóc như thế nhiều năm, tổng tài phú cũng không đuổi kịp cái kia bảo kiếm một nửa."

"Luu Tam tử, người khác mù ồn ào, cái kia áo xanh tiểu tử rất có thể là con em đại gia tộc, Đại đương gia nếu như giết hắn, chúng ta Tam Giác Sơn cũng phải xong đời!"

"Sợ cái gì, hắn lẽ loi một mình, giết hắn lại không người biết."

"Đúng, giết hắn, lập tức phong tỏa tin tức, cái kia đại gia tộc chưa hẳn biết."

"Thù đã kết lại, không giết hắn, ba chúng ta sừng núi mới kêu xong trứng. Giết lại có thể phát đại tài."

Đồng đạo cường đạo dài ghé tai nghị luận âm ỉ.

Tam Giác Sơn đại trại chủ sắc mặt âm tình bất định, khi thì mất lộ ra hàn quang, khi thì do dự bất định, hiển nhiên nội tâm cũng tại làm lấy kịch liệt tranh đấu. Một phương diện không muốn bất chấp nguy hiểm, một phương diện lại trông mà thêm vô cùng, nghĩ ra được bảo kiếm.

Suy nghĩ hồi lâu, lâu dài tại đạo kiếm đồ máu Tam Giác Sơn đại trại chủ rốt cục càng ngày càng bạo, theo Diệp Tinh cười gằn nói : "Tiểu tử, đã người muốn chết, bản trại chủ liền thành toàn người. Coi như người là con em đại gia tộc lại như thế nào, chỉ muốn người chết, cũng không có người biết người là gia tộc nào! Đợi chút nữa ta sẽ để ta dưới tay nhóm mỗi người ở trên thân thể người cắt một mảnh thịt, tin tưởng đến lúc đó không người nào dám nói lung tung."

"Các huynh đệ nghe lệnh, nhanh chóng vây quanh tiểu tử này, đừng để hắn trốn, bản trại chủ tự mình đối phó hắn!" Cái kia Tam Giác Sơn đại trại chủ ra lệnh một tiếng, nhất thời chiến mã tê mình, móng ngựa cộc cộc, một đám hơn ba trăm tên cường đạo đem Diệp Tinh vây bên trong ba vòng bên ngoài ba vòng, nước chảy không lọt.

Nhất thời, toàn bộ trong vòng vây chỉ còn lại có hai người, một cái là cầm trong tay đại đao Tam Giác Sơn đại trại chủ, một cái khác tự nhiên là tay cầm bảo kiếm Diệp Tinh.

Tam Giác Sơn đại trại chủ gấp vòng vây đã hình thành, nhất thời rất là yên tâm, hắn mang đến những thứ này thủ hạ mỗi cái đều là trong trại hảo thủ, nhất trọng cảnh tu vi thì có gần trăm người, nhị trọng cảnh cũng có vài chục người nhiều. Nhiều người như vậy biên chiến thuật, muốn giết sạch những thứ này thủ hạ, chân nguyên hao hết đều chưa hẳn làm được. Đừng nói là võ đạo tứ trọng cảnh, coi như võ đạo ngũ trọng cảnh cũng chấp cánh khó thoát.

Có điều Tam Giác Sơn đại trại chủ không để cho hắn thủ hạ cùng một chỗ vây công, bởi vì nhiều người tay tạp, lúc này lại là đêm tối, vạn nhất giết chết

Diệp Tinh sau, kêu loạn, đem giá trị thiên kim bảo kiếm cho mất sẽ không hay. Một phương diện khác, Tam Giác Sơn đại trại chủ cũng muốn lập uy, đơn độc giết chết Diệp Tinh, gia tăng tự thân uy vọng.

"Hô!"

Tam Giác Sơn đại trại chủ đại đao trong tay lắc ra một đạo hàn quang, tiếng đao trện trện, nhất đao trăm hướng Diệp Tinh mà lên.

Diệp Tinh ánh mắt ngưng trọng vô cùng, bị hơn ba trăm người vây quanh, nói không khăn trương là không thể nào. Có điều vì mài luyện kiếm pháp, sớm nói đột phá, Diệp Tinh mãnh mẽ không cho mình thực hiện điểm áp lực.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 181: : Tại áp lực bên trong đột phá

:

"Keng!" "Bình bình bang bang!"

Đao quang kiếm ảnh liên tiếp chớp động, hai người kịch liệt giao chiến.

Diệp Tinh biết mình tu vi không bằng đối phương hùng hậu, bởi vậy cũng không cùng Tam Giác Sơn đại trại chủ cứng đối cứng. Mà chính là đem Cuồng Phong kiếm pháp linh hoạt đa dạng vận dụng đến cực hạn, công cánh, quanh co chiến đấu.

Sở dĩ lần thứ nhất vừa lúc giao thủ, trực tiếp cứng đối cứng một chiêu, là bởi vì muốn thử dò xét nhìn một chút đối phương tu vi như thế nào. Như là đã thăm dò qua, tự nhiên không thể tại cứng đối cứng. Lần kia thăm dò liền đã bị chấn động đến cánh tay run lên, như tiếp tục khẳng định như vậy phải ăn thiệt thòi.

《 Cuồng Phong kiếm pháp 》 cao thâm mạt trắc, so Tam Giác Sơn đại trại chủ đao pháp lợi hại hơn rất nhiều. Trực tiếp đền bù Diệp Tinh tu vi phía trên nhất định chênh lệch.

"Keng!" "Keng keng keng!"

Đao kiếm giao kích, tia lửa tung tóe. Tam Giác Sơn đại trại chủ bởi vì lo lắng trong tay Cửu Hoàn Đại Đao sẽ bị Diệp Tinh trong tay Thanh Phong bảo kiếm làm gãy, bởi vậy, chém giết quá trình bên trong không thể không cẩn thận cẩn thận. Hắn cũng xác thực không thể không cẩn thận, nếu không một khi không đề ý, trong tay Cửu Hoàn Đại Đao bị Thanh Phong bảo kiếm cho làm gãy, dưới sự ủng hộ không kịp, tình thế chỉ sợ cũng nguy hiểm. Dù sao Cửu Hoàn Đại Đao chỉ là tinh cương cấp vũ khí, tại Thanh Phong bảo kiếm trước mặt, xác thực có vẻ hơi không đủ phân lượng. Đây cũng là Bảo khí chỉ lợi đối thực lực chiến đấu tăng thêm. Nếu không, trong giang hồ cũng sẽ không có như vậy nhiều võ giả đối lợi hại vũ khí si mê.

Tam Giác Sơn đại trại chủ là đánh cẩn thận từng li từng tí, thời khắc lo lắng trong tay Cửu Hoàn Đại Đao có thể hay không đứt gãy. Mà Diệp Tinh suy nghĩ hoàn toàn không sau chú ý chi lo, trong tay Thanh Phong bảo kiếm chuyên gánh lấy Cửu Hoàn Đại Đao vết rách vị trí trầm. Bởi vì vốn là có vết nứt lỗ hổng, một khi nhiều lần va chạm, muốn không ngừng cũng khó khăn.

Hai đem so sánh phía dưới, Diệp Tinh ưu thế lại cũng không ít. Có điều tu vi cuối cùng so với đối phương kém một cái cấp bậc, vẫn như cũ ở vào hạ phong. Nhưng chênh lệch không là rất lớn, không có một hai trăm chiêu, cái kia Tam Giác Sơn đại trại chủ cũng căn bản là không có cách đánh bại Diệp Tinh.

"Keng keng keng!"

Hai người kịch liệt giao chiến, Diệp Tinh toàn lực thi triển 《 Cuồng Phong kiếm pháp 》, tại trùng điệp áp lực phía dưới, toàn thân tâm vui đầu vào trong chiến đấu.

Trong thực chiến, không ngừng cảm ngộ 《 Cuồng Phong kiếm pháp 》, không ngừng thực hành, kiếm pháp cảnh giới cũng theo đó không ngừng tăng lên.

Tại áp lực bên trong, người tiềm lực tổng sẽ nhận được vượt xa bình thường phát huy. Tại cảnh giới vong ngã bên trong không ngừng tăng lên.

"Keng!" "Bình bình bang bang!"

Rất nhanh 100 chiêu đi qua, Diệp Tinh vẫn không có bị thua, đồng thời cùng cái kia Tam Giác Sơn đại trại chủ thực lực sai biệt đang không ngừng rút ngắn.

"Đáng chết, tiểu tử này kiếm pháp thực lực giống như đề bạt không ít. Vốn cho rằng 100 chiêu có thể cảm xuống tiểu tử này, bây giờ xem ra không có hai trăm chiêu chỉ sợ không được." Cái kia Tam Giác Sơn đại trại chủ nóng lòng đánh bại Diệp Tinh, trong tay đao pháp nhất thời trở nên càng thêm hung hãn lên.

Dưới ánh trăng, Cửu Hoàn Đại Đao lạnh chói, khi thì quét ngang mà qua, chém về phía Diệp Tinh eo; khi thì nghiêng bỏ mà qua, gạt hướng Diệp Tinh cái cổ; khi thì chỉ hướng Diệp Tinh đầu thẳng bổ xuống, tiếng đao trợn trợn, hung mãnh vô cùng.

Diệp Tinh trong tay Thanh Phong bảo kiếm thanh quang thoáng hiện, lộ hết tài năng. Kiếm nhận chỗ dẫn động nhiều lần kinh phong, kiếm pháp nhanh chóng mà tấn mãnh, luôn có thể hợp thời điểm tại Cửu Hoàn Đại Đao trên sống đao, tiết ra đại lượng lực đạo.

"Keng!" "Bình bình bang bang!"

"Keng keng keng!"

Giữa sân đao quang kiếm ảnh, hai người kịch liệt giao chiến, bốn phía cường đạo suy nghĩ đài ghé tai, rất là lo lắng.

"Đại đương gia thế nào còn không có đánh bại tiểu tử kia!"

"Đúng đấy, đều đánh như thế lâu, tiểu tử kia thế nào còn không có bị thua."

"Tiểu tử kia không phải mới võ đạo tứ trọng cảnh à, Đại đương gia đều võ đạo ngũ trọng cảnh, chẳng lẽ lại còn đánh bại không tiểu tử kia."

"Vây cũng không nhất định, cái kia áo xanh tiểu tử trong tay có Bảo khí a!"

"Không đúng, vừa mới bắt đầu thời điểm, cái kia áo xanh tiểu tử trong tay đồng dạng có Bảo khí, thế nhưng là thực lực so Đại đương gia không kém ít, ta thế nào cảm giác càng đi sau bọn họ chênh lệch đang không ngừng rút ngắn."

"Đúng, cái kia áo xanh tiểu tử thực lực tại không ngừng tăng lên, cái này đại gia tộc tính anh đệ tử ngộ tính cũng là không tầm thường!"

"Tiếp tục như vậy không thể được, nếu không chúng ta giúp Đại đương gia một tay, dứt khoát cùng nhau tiến lên, làm thịt tiểu tử kia tính toán!"

"Người muốn chết a, lớn như vậy lo liệu việc nhà mặt mũi để vào đâu, nói không chừng thẹn quá hoá giận phía dưới, trực tiếp đem người cho làm thịt."

Đồng đạo cường đạo đài ghé tai, nghị luận âm ỉ lấy.

Giờ phút này, tại yên tĩnh Lam Điền thôn trong thôn tòa nào đó phòng ốc trên nóc nhà, có mấy đạo nhân ảnh cũng đồng dạng đang chú ý cửa thôn bên này chiến đấu.

"Mã hộ pháp, giúp đỡ thực lực giống như so cái kia Tam Giác Sơn đại trại chủ yếu một ít, tiếp tục như vậy có thể bị nguy hiểm hay không."

"Yên tâm đi, giúp đỡ từ có chừng mực, hẳn đây là muốn mượn nhờ cái kia thủ lĩnh cường đạo đến mà luyện tự thân kiếm pháp. Cái kia thủ lĩnh cường đạo thực lực vừa vặn đem giúp đỡ mạnh hơn một chút, có áp lực mới có đột phá, loại này đối thủ dùng để mài luyện kiếm pháp là thích hợp nhất."

"Ừm, giúp đỡ ngộ tính xác thực rất mạnh, ta cảm giác thì cái này một hai trăm chiêu thời gian, hẳn kiếm pháp đề bạt rất nhiều. Chỉ là chung quanh hẳn hơn ba trăm tên cường đạo, cái này quá nguy hiểm, vạn nhất những cường đạo đó không tuân quy củ, cùng nhau tiến lên"

"A, mau nhìn mau nhìn, cái kia thủ lĩnh cường đạo bị giúp đỡ bảo kiếm đâm bị thương!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 183: : Thảm liệt chém giết

:

"A!" "Phốc phốc!"

"Phốc phốc!" "Phốc phốc!"

Tam Giác Sơn cường đạo bị Đại Hà Bang bang chúng một trận trùng kích, giết người lật lật tức ngựa, tiếng kêu rên liên hồi, từng người từng người cường đạo ngã vào trong vũng máu, rất nhiều càng là hoảng sợ chạy tứ phía.

"Đáng chết tiểu tử, thế mà mai phục như thế nhiều người lật lật!" Tam Giác Sơn đại trại chủ kinh sợ vô cùng, kinh hãi là cái kia áo xanh xem nhân mã thực lực phi thường cường hãn, đem hãn thủ hạ bọn cường đạo giết đến đánh toi bời, người lật lật tức ngựa. Giận là hãn thủ hạ cường đạo thương vong cực kỳ thảm trọng, mỗi thời mỗi khắc đều có hơn mười người mất mạng, đồng thời theo thời gian trôi qua, thương vong nhân số cũng đang không ngừng gia tăng. Phải biết hãn thủ hạ nay mang ra những cường đạo này đều là hãn trong sơn trại tinh anh a, là hãn lực kiếp tứ phương, giết người cướp đoạt căn bản lực lượng, chết một cái, hãn đều đau lòng rất lợi hại, bây giờ lại mạng lớn thương vong, làm sao không giận.

Tuy nhiên phần nộ hoảng sợ, nhưng Tam Giác Sơn đại trại chủ cũng coi là một phương nhân vật, rất nhanh phân rõ trước mắt tình hình. Bởi vì cái gọi là núi xanh còn đó lo gì thiếu củi đun, mỗi thù hôm nay tạm thời mấy lần, ngày sau lại báo. Lúc này lật lật tức xen lẫn trong chạy trốn trong đám người, muốn muốn chạy khỏi nơi này.

Bỗng nhiên ——

"Sư!"

Tàn ảnh lóe lên, một tên thanh niên mặc áo xanh cầm trong tay lợi kiếm, đã ngăn ở hãn phía trước.

"Tiểu tử, ngươi là Đại Hà Bang giúp đỡ?" Tam Giác Sơn đại trại chủ ánh mắt cả giận nói.

"Đúng!" Diệp Tinh khẽ cười nói, ánh mắt rất là bình thản, bảo kiếm trong tay lại tại lấy máu, một lại một đò thấm máu tươi theo mũi kiếm rơi xuống đất, nhuộm đỏ bãi cỏ. Cái này máu tươi tự nhiên đều là cường đạo máu tươi, những cường đạo này tại phụ cận kéo một cái thôn trang giết người phóng hỏa, cướp bóc đồ trang, không chuyện ác nào không làm, trong tay sớm đã dính đầy vô số dân chúng vô tội máu tươi. Giết bọn hãn, Diệp Tinh đương nhiên sẽ không may mắn tay.

Vô luận là xuất phát từ đạo nghĩa, vẫn là tự thân lợi ích, Diệp Tinh đều phải diệt trừ những cường đạo này. Cường đạo sơn tặc tồn tại sẽ phá hư chính cái khu vực thương nghiệp phát triển. Thử muốn nhìn một chút từng bầy cường đạo cản đường cướp bóc, thế tất sẽ tạo thành con đường buôn bán trở ngại, rất nhiều Thương người đi lại làm ăn khẳng định sẽ lo lắng trùng điệp. Trừ cả biệt có thực lực thương hội bên ngoài, tiểu thương nhân thì làm ăn lo lắng thì nhiều. Có là mỗi tiểu cục xuất mã bảo tiêu, chỉ là tiểu cục xuất mã bảo tiêu, cũng không phải là không có sơ hở nào, bản thân cũng là có nguy hiểm, thương nhân tại nỗ lực đại lượng phí dụng cho tiểu cục sau, vận khởi tốt mà nói, tiểu cục là có thể bảo trụ tiêu. Nhưng là muốn là vận khởi kém lời nói, một khi gặp được đại cỗ cường đạo, chẳng những tiêu ném, người sợ rằng cũng phải mất mạng.

Bởi vậy, những cường đạo này tồn tại, khẳng định sẽ trở ngại phát triển kinh tế. Đương nhiên, tạm thời đối Diệp Tinh ảnh hưởng thực cũng không lớn, Diệp Tinh thủ hạ thương đội đều có Đại Hà Bang bang chúng hộ tống, những cường đạo đó nếu là dám cho thế diện mà không cần lời nói, Đại Hà Bang hoàn toàn có thực lực trực tiếp diệt bọn họ.

Bất quá, mạnh tới đâu trộm lại là hung tàn rất lợi hại, mỗi cái đều là dân liều mạng. Đồ thôn cướp bóc đối với bọn hãn tới nói đều là chuyện thường ngày.

"Ta Tam Giác Sơn cùng ngươi Đại Hà Bang nước giếng không phạm nước sông, vì sao muốn trả thù chúng ta!" Tam Giác Sơn đại trại chủ vội vàng nói : "Các hạ Đại Hà Bang là Thanh Hà trấn đệ nhất đại bang, căn cơ cùng lợi nhuận tại Thanh Hà trong trấn, ta Tam Giác Sơn lại chỉ là tại một số thôn trang yếu đạo hoạt động, chúng ta cũng không có cái gì xung đột lợi ích a!"

"Ai, là không có cái gì xung đột lợi ích, có điều các ngươi là cường đạo a. Có câu nói là bận bịu suy nghĩ bởi đường đạo đức cá nhân thân thể, nhân suy nghĩ kiếm tiền thiên hạ. Không khéo là tiểu gia ta gần nhất vừa vận rãnh đến nhưc cả trứng, coi như là vì phụ cận thôn dân làm điểm chuyện tốt đi!" Diệp Tinh cười nói.

Tam Giác Sơn đại trại chủ sắc mặt hơi trắng bệch, tiếp tục nói : "Các hạ có thể bỏ qua cho ta lần này, vừa rồi đúng là ta Tam Giác Sơn không đúng, ta tất nhiên dâng lên hậu lễ tạ tội!"

Cái này Tam Giác Sơn đại trại chủ tự biết không phải Diệp Tinh đối thủ, chỉ có thể ném thư đi cầu hoà lộ tuyến. Chưa đột phá trước, Diệp Tinh thực lực so cái này Tam Giác Sơn đại trại chủ có lẽ còn kém một chút, nhưng mà, kiếm pháp cảnh giới đột phá sau Diệp Tinh, thực lực đã vượt qua Tam Giác Sơn đại trại chủ rất nhiều. Cái kia Tam Giác Sơn đại trại chủ cánh tay phải lại bên trong Diệp Tinh một kiếm, liền càng thêm không phải Diệp Tinh đối thủ. Cái này Tam Giác Sơn đại trại chủ hiển nhiên cũng biết mình không phải Diệp Tinh đối thủ, tiếp tục chém giết lời nói, sợ rằng sẽ tại chỗ bị chém giết. Mà lại, không đơn thuần là hãn thực lực đánh không lại Diệp Tinh, hãn thủ hạ một đám bọn cường đạo cũng không bằng Diệp Tinh thủ hạ lợi hại. Đại Hà Bang bang chúng vô luận là số lượng vẫn là chất lượng đều vượt qua Tam Giác Sơn cường đạo rất nhiều, tràng diện hoàn toàn là nghiêng về một bên tình hình.

Đừng nói hãn đã đánh không lại Diệp Tinh, coi như hãn thực lực cùng Diệp Tinh thế lực ngang nhau, cũng giống vậy phải chết. Bởi vì hãn thủ hạ một khi bị thua lời nói, hãn liền phải lọt vào Đại Hà Bang bang chúng vây công. Bởi vậy hãn cấp thiết muốn muốn cùng Diệp Tinh cầu hoà.

"Rất tốt rất tốt!" Diệp Tinh khẽ cười nói.

"Các hạ đây là đáp ứng?" Tam Giác Sơn đại trại chủ sắc mặt vui vẻ, vô cùng kích động.

"Ừm!" Diệp Tinh gật đầu nói : "Ta đáp ứng nhận lấy người hậu lễ!"

Nghe vậy, Tam Giác Sơn đại trại chủ sắc mặt nhất thời cứng đờ, theo sau tái nhợt, tiếp theo trở nên tái nhợt vô cùng, tức giận nói : "Các hạ đây là ý gì?"

"Ý tứ rất rõ ràng a, người nói đưa ta hậu lễ, ta đáp ứng nhận lấy người hậu lễ! Thì như thế đơn giản, người nghe không hiểu sao?" Diệp Tinh buông buông tay nói.

"Tại tự động là, người nhận lấy hậu lễ, rồi mới đâu?" Tam Giác Sơn đại trại chủ liền vội vàng hỏi.

"Rồi mới? Rồi mới ta giết người thôi! Ai, nhiều thẹn thùng đâu, nhất định để ta nói ra." Diệp Tinh thờ dài nói.

"Người ——" Tam Giác Sơn đại trại chủ tức giận nói : "Các hạ đây là muốn lấy oán báo ân sao?"

"Lấy oán báo ân? Không tính là đi, người đối với ta lại không ân, sao là lấy oán báo ân!"

"Các hạ như thả ta, ta đem dâng lên 2000 kim tệ làm tạ lễ, nếu không, một mai kim tệ đều mơ tưởng được." Tam Giác Sơn đại trại chủ nói ra.

"Ha ha, người không cho, ta có thể đoạt! Tùy tiện bắt một cái người thủ hạ, thì có thể hỏi ra người son trại vị trí, trực tiếp đánh hạ đến là được." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, khẽ cười nói : "Đúng, nghe nói các người Tam Giác Sơn trong son trại còn có một tấm bản đồ bảo tàng! Ta thế nhưng là chờ mong rất lợi hại!"

Tam Giác Sơn đại trại chủ nhất thời sắc mặt đại biến.

"Tiểu tử, ta cùng người liều!" Tam Giác Sơn đại trại chủ ánh mắt khí nộ điên cuồng vô cùng, nghiêm nghị vừa quát, rồi sau đó quay người liền trốn, chỉ hướng đám người dày đặc phương bỏ chạy.

"Ách!" Diệp Tinh không khỏi hơi sững sờ.

Cái này Tam Giác Sơn đại trại chủ trước mặt khắc còn biểu hiện vô cùng phẫn nộ, muốn cùng Diệp Tinh liều mạng tư thế, trong chớp mắt nhưng lại chạy trốn chết.

"Thăng giảo hoạt mà! Bất quá vẫn là trốn không thoát!" Diệp Tinh thân hình nhất động, mở ra Phong Ảnh Bộ cấp tốc truy kích mà lên.

"Huru!" "Phốc phốc!"

"Phốc phốc!"

Đang đuổi đánh cái kia Tam Giác Sơn đại trại chủ trên đường, Diệp Tinh trong tay Thanh Phong bảo kiếm cũng không có nhàn rỗi, giờ tay chém xuống, chung quanh cường đạo từng khóa đầu lâu nhất thời ném đi mà lên, đóa đóa huyết hoa nở rộ ra, những nơi đi qua gió tanh mưa máu.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 184: : Đại La Tông bảo bối

:

"Keng!" "Binh binh bang bang!"

"Phốc phốc!" "Phốc phốc!"

Dưới ánh trăng, Lam Điền thôn cửa thôn chém giết đang kéo dài tiến hành, đông đảo cường đạo thương vong thảm trọng, rất nhiều đều chỉ hướng nơi xa chạy trốn mà đi.

Đại khái ba năm cái hô hấp thời gian, Diệp Tinh lần nữa đuổi kịp Tam Giác Sơn đại trại chủ, mở ra kịch liệt chém giết.

Tam Giác Sơn đại trại chủ bây giờ đã không phải Diệp Tinh đối thủ, chính đang cật lực phòng ngự lấy Diệp Tinh tiến công.

"Huru!" "Keng keng keng!"

Diệp Tinh trong tay Thanh Phong bảo kiếm huyền hóa ra từng đạo từng đạo thanh quang, kiếm ảnh trùng điệp, kiếm pháp chẳng những nhanh chóng, mà lại tấn mãnh. Khi thì đâm về Tam Giác Sơn đại trại chủ trái tim, lúc mà chém về phía hấn vì trí hiểm yếu.

Cái kia Tam Giác Sơn đại trại chủ cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh, liên tục bại lui, giao thủ tầm mười chiêu sau khi, trên người hấn đã bên trong ba đạo kiếm thương.

Chiến đấu kịch liệt, Chân Nguyên Lực tiêu hao càng là to lớn, cho dù võ đạo ngũ trọng cảnh tu vi, chân nguyên cũng đã khô kiệt. Mà Diệp Tinh lại càng đánh càng hăng, bên trong thân thể Lôi Tâm Xuân Mộc liên tục không ngừng cung cấp năng lượng, kiếm chiêu uy lực trở nên càng thêm tấn mãnh.

Hai người lại giao thủ chừng ba mươi cái hiệp, bốn phía tiếng chém giết tiếng kêu thảm thiết đã dần dần tiến vào khâu cuối cùng, Tam Giác Sơn cường đạo gắt gao, trốn trốn, đã còn thừa không có mấy.

Còn về Tam Giác Sơn đại trại chủ càng là nỗ lực hết đà.

"Nên kết thúc!" Diệp Tinh trong mắt lãnh mang lóe lên, kiếm chiêu bỗng nhiên biến đổi, Thanh Phong bảo kiếm hóa thành một đạo tia chớp màu xanh, 'phốc phốc' một tiếng, trực tiếp đâm vào Tam Giác Sơn đại trại chủ lòng ngực, xoắn nát trái tim của hấn, mấy điểm máu tươi vẩy ra mà ra.

"Phù phù" một tiếng, Tam Giác Sơn đại trại chủ thi thể thẳng tắp ngã trên mặt đất, không cam lòng ánh mắt trong nháy mắt mất đi tất cả hào quang, không có chút nào sinh mệnh khí tức.

Thực Diệp Tinh nếu như nguyện ý lời nói, hoàn toàn có thể tại 20 chiêu trước đó giải quyết hết cái này Tam Giác Sơn đại trại chủ. Diệp Tinh sở dĩ không có vội vã giết chết cái này Tam Giác Sơn đại trại chủ, tự nhiên là vì ma luyện tự thân kiếm pháp. Cái này Tam Giác Sơn đại trại chủ thân là son trại thủ lĩnh, lâu dài lược kiếp tứ phương, chiến đấu kinh nghiệm khẳng định phong phú vô cùng, mà lại lại là võ đạo ngũ trọng cảnh tu vi. Quả thực cũng là trước mắt Diệp Tinh tốt nhất Thí Kiếm Thạch, tốt nhất bồi luyện đối tượng. Thông qua cùng Tam Giác Sơn đại trại chủ chém giết, Diệp Tinh chiến đấu kinh nghiệm đạt được rõ rệt đề bạt.

Nếu như biết chiến đấu kinh nghiệm là quan hệ đến thực lực chân chính một cái yếu tố mấu chốt. Có chiến đấu kinh nghiệm võ giả theo không có chiến đấu kinh nghiệm võ giả so sánh, liền tựa như Yêu Thú Sơn Mạch bên trong ở vào môi trường tự nhiên sinh tồn Yêu thú cùng Ngự Thú trai bên trong bị nuôi nhốt Yêu thú khác nhau, cho dù tu vi đồng cấp, cả hai năng lực thực chiến, chân thực chiến đấu lực lại là chênh lệch rất lớn. Yêu Thú Sơn Mạch Yêu thú tuân theo là mệnh được yếu thua, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn. Nhờ yếu yêu thú sẽ bị cường đại yêu thú nuốt, tàn khốc vô cùng. Yêu thú nội bộ tranh đấu cũng vô cùng kịch liệt, lâu dài đều ở căng cứng trạng thái chiến đấu, cái này cũng chỉ làm thành Yêu Thú Sơn Mạch nội sinh lưu giữ Yêu thú chiến đấu lực mạnh phi thường, cũng phá lệ hung tàn.

Mà Ngự Thú trai nuôi nhốt Yêu thú, năng lực thực chiến so sánh cùng nhau tự nhiên chênh lệch rất nhiều. Tuy nhiên Ngự Thú trai bên trong cũng có để Yêu thú tiến hành nhất định chém giết huấn luyện, nhưng dù sao chỉ là huấn luyện, mà không phải chân chính sinh tử chém giết. Nếu là đem hai ngày ngang cấp tu vi Yêu thú đặt ở đấu thú trường bên trong chém giết, một đầu là Yêu Thú Sơn Mạch bên trong Yêu thú, một đầu là Ngự Thú trai nuôi nhốt Yêu thú, hai con yêu thú chém giết, như vậy chết tuyệt đối là Ngự Thú trai nuôi nhốt Yêu thú. Đây cũng là chiến đấu kinh nghiệm phong phú ưu thế chỗ.

Cùng Tam Giác Sơn đại trại chủ chiến đấu khiến Diệp Tinh chiến đấu kinh nghiệm không ngừng tăng lên, tại vừa rồi trong chém giết, Diệp Tinh cũng đang quan sát nghiên cứu Tam Giác Sơn đại trại chủ phương thức chiến đấu, đem hấn ưu điểm từng hấp thu tới. Mấy trăm chiêu giao chiến, nên học cũng kếm không nhiều đều học, tự nhiên không cần lại cùng Tam Giác Sơn đại trại chủ giao chiến, kết quả trực tiếp cái này thủ lĩnh cường đạo sinh mệnh.

Dưới ánh trăng, gió đêm vù vù, mang theo gay mũi mùi máu tươi thổi về phương xa.

Lam Điền thôn cửa thôn nằm vô số cổ cường đạo thi thể, mặt đất tràn đầy chân cụt tay đứt, tươi máu nhuộm đỏ mặt đất.

"Hồi bẩm bang chủ, trừ một số nhỏ đào tẩu cùng bị chúng ta tù binh cường đạo bên ngoài, còn lại cường đạo đã toàn bộ tiêu diệt!" Đại Hà Bang tả hộ pháp Mã Phong đi vào Diệp Tinh trước người, khom người bẩm báo nói.

Giờ phút này, Mã Phong cũng là toàn thân nhuốm máu, tuy nhiên tuổi tác lục tuần, nhưng vẫn như cũ bảo đao tương lai, tại vừa rồi chém giết chiến đấu dừng mãnh vô cùng. Mã Phong khi lấy được Diệp Tinh nội công tâm pháp ban cho sau khi, dốc lòng dưới việc tu luyện, tại mấy ngày trước, tu vi cũng cuối cùng từ võ đạo tứ trọng cảnh đỉnh phong bước vào võ đạo ngũ trọng cảnh cảnh giới, thực lực thu hoạch được to lớn đề bạt.

"Ừm, lập tức ép hỏi cái kia mấy tên cường đạo Tam Giác Sơn son trại vị trí. Dứt khoát chuyện tốt làm đến cùng, trực tiếp nhốt cái kia góc núi núi son trại. Chúng ta Đại Hà Bang cũng có thể nhiều một khoản kinh phí." Diệp Tinh trầm giọng nói.

"Thuộc hạ tuân mệnh!" Mã Phong khom người nói.

Tại Đại Hà Bang bức cung hạ, cái kia mấy tên cường đạo tù binh rất nhanh liền chiêu nhận ra.

Sau đó Đại Hà Bang bang chúng một đồng nhân mã lúc này trùng trùng điệp điệp chỉ hướng Tam Giác Sơn phương hướng gấp rút chạy tới.

Tam Giác Sơn cường đạo tại Thanh Hà trấn phụ cận cũng coi là một đợt quy mô khá lớn cường đạo thế lực, có điều tại Đại Hà Bang trước mặt nhưng như cũ không đáng chú ý.



Tại liên tiếp tổn thất hai đám người lập tức sau khi, có thể nói tình nhuệ mất hết, chẳng những chết tam trại chủ, liên đại trại chủ cũng mất mạng. Chỉ còn lại một cái võ đạo tử trọng cảnh tu vì Nhị trại chủ cùng chừng trăm cái lưu thủ son trại già yếu tàn tật.

Diệp Tinh dẫn theo Đại Hà Bang bang chúng cơ hồ không cần tốn nhiều sức thì công phá Tam Giác Sơn son trại, bắt đầu thu hết trong son trại tiền tài bảo vật.

Phải biết lần này Đại Hà Bang tuy nhiên không thể nào phí sức thì tiêu diệt Tam Giác Sơn cường đạo thế lực, nhưng dù sao vẫn là có một chút vết thương nhỏ vong. Diệp Tinh đương nhiên sẽ không làm mua bán lỗ vốn, cướp sạch son trại đại bộ phận tiền tài vừa dễ dàng dùng để làm làm bang chúng tiền trợ cấp.

Đổi Tam Giác Sơn son trại thu hết tại như hóa như đồ tiến hành, từng cái bảo rương, từng đồng kim tệ bị theo trong mật thất dời ra ngoài.

Không thể không nói cái này Tam Giác Sơn cường đạo lược kiếp tứ phương, tích lũy tài phú còn thật không ít, tính ra hạ, khoảng chừng bốn năm ngàn mai kim tệ nhiều.

"Bang chủ, ta tìm tới bảo tàng đồ, thật là có bảo tàng đồ! Giấu tốt ẩn nấp, phí hao công phu mới tìm ra." Mã Phong hồng quang đầy mặt, một mặt kích động, vội vàng theo trong mật thất chạy ra đến, đem một trương vàng ố tẩm da dê đưa cho Diệp Tinh.

Cái này Tam Giác Sơn cường đạo có thể nắm giữ bảo tàng đồ, Diệp Tinh không có chút nào kỳ quái. Bọn họ bốn phía lược kiếp, cái gì đồ cổ ly kỳ cổ quái đồ, vật phần lớn là.

Có điều tẩm da dê là tàn khuyết, chỉ là hoàn chỉnh bản vẽ một bộ phận.

"Ân!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này tiếp nhận Mã Phong trong tay bảo tàng đồ, đem mở ra đến, nhất thời bản vẽ đập vào mi mắt, trừ đồ án vị trí đánh dấu bên ngoài, bảo tàng đồ phía trên còn có bốn chữ lớn —— Đại La Tông bảo bối!

' bảo bối ' chữ ở mép là tàn khuyết, hiển nhiên sau một bên còn có chữ hoặc đồ án.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 185: : Bát Bảo Huyền Linh Đan

:

Không khó suy đoán, ' bảo bối ' chữ phía sau tất nhiên là ' Tàng Đồ ' hai chữ này.,

"Đại La Tông bảo tàng đồ?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, thần sắc có chút kích động, vội vàng mở ra túi càn khôn, chuẩn bị lấy ra một cái khác tẩm bảo tàng đồ.

Trương này bảo tàng đồ phía trên bốn chữ là ' Đại La Tông bảo bối ', Diệp Tinh lần trước theo Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cửu cái kia nghe đến loại kia bảo tàng đồ là ' Tàng Đồ ' hai chữ này. Cái này làm cho người không khỏi liên tưởng đến cái này hai tẩm bảo tàng đồ tàn chương có phải hay không cùng thuộc một phần bảo tàng đồ.

Diệp Tinh liền vội vàng đem Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cửu cái kia đạt được tẩm kia bảo tàng đồ lấy ra, hai tẩm bảo tàng đồ phóng tới trước mặt vừa so sánh. Chỉ gặp tàn chương vết nứt căn bản không khớp, không có chút nào ăn khớp, mà lại hai tẩm tẩm da dê mặt sau đường vân cũng hoàn toàn không giống.

"Quả nhiên, muốn nhận tập hợp một phần hoàn chỉnh bảo tàng đồ, còn thật không dễ dàng." Diệp Tinh lắc đầu, hơi hơi thở dài. Lúc này đem hai phần bảo tàng đồ tàn chương tất cả đều thu nhập trong túi càn khôn, chỉ có thể chờ đợi sau này nhìn xem phải chăng có thể gom góp, nếu có thể gom góp một phần bảo tàng đồ, vậy liền phát đại tài, trực tiếp liền có thể đi mua sắm Tiên Thiên cảnh Yêu thú đều không là vấn đề.

"Mã hộ pháp, đem cái này son trại bên trong tài vật đều cấp cho đi xuống đi. Có thương vong huynh đệ phải tặng gấp bội đền bù tổn thất!" Diệp Tinh nói ra.

"Thuộc hạ tuân mệnh!" Mã Phong khom người nói.

"Đúng, ta bàn giao nước hoa nhà máy, hiện tại xử lý như thế nào?" Diệp Tinh trầm giọng hỏi.

Diệp vừa chuẩn bị tại võ lâm đại lục bên này mở nước hoa nhà máy, chuyên môn sinh sản nước hoa. Nước hoa loại vật này, không cần nhiều, khẳng định sẽ thụ đông đảo nữ tính yêu thích, thậm chí có chút so sánh Tao Bao Nam tính cũng sẽ phun một số nước hoa ở trên người.

Có thể nói võ lâm đại lục bên này thị trường phi thường lớn, một khi nguồn tiêu thụ trải rộng ra, tuyệt đối là tài nguyên cuộn cuộn. Mà lại nước hoa chế tác cũng không khó, cánh hoa loại hình nguyên vật liệu đều có thể ngay tại chỗ lấy tài liệu. Mà lại võ lâm đại lục bên này cánh hoa thực vật tại phẩm chất phía trên tuyệt đối viễn siêu Địa Cầu, chế tác được nước hoa cũng đem càng thêm thuần chủng.

"Công xưởng đã chuẩn bị cho tốt, nhân thủ cũng đều an bài thỏa đáng, nhiều nhất hai ba ngày liền có thể bắt đầu làm việc." Mã Phong nói ra.

"Ừm, rất tốt, nước hoa cũng không cần vội vã đại lượng chế tác, trước làm ra một nhóm thí nghiệm phẩm, trước đem các loại nước hoa phối trộn điều đến tốt nhất mùi thơm sau, suy nghĩ thêm đại lượng sản xuất." Diệp Tinh nói ra.

"Mặt khác Đại Hà Bang nội sự tình thì giao cho các người! Ta được ra ngoài du lịch một phen mới có thể trở về!" Diệp Tinh dặn dò Mã Phong vài câu sau, rồi sau đó liền nên rời đi trước Tam Giác Sơn.

Sau tục một số việc vặt, có Mã Phong các loại Đại Hà Bang cao tầng đã chủ loại hình xử lý là được rồi. Diệp Tinh suy nghĩ chuẩn bị tiếp tục chính mình lịch luyện. Dù sao sớm muộn cũng phải bước vào giang hồ, nhiều một phần lịch luyện, sau này cũng có thể thiếu đi rất nhiều đường quanh co.

Cảnh ban đêm trực thừa dần, chân trời hơi lộ ra một tia ngân bạch sắc ánh sáng, tiếp theo ánh sáng khuếch tán ra đến, trời tờ mờ sáng.

Không bao lâu, một vầng mặt trời vàng óng đến phía Đông chân trời từ từ bay lên, ánh sáng mặt trời như vạn tên cùng bắn bắn về phía nhân gian, đem hai bên đường lá rụng nhao nhao dất lên một tầng hào quang vàng óng.

Đường đất vàng bên trên, móng ngựa Đại Đạo, Diệp Tinh ngồi cười ngựa chiến trên đại đạo đi về phía trước, từ tối hôm qua đến sáng sớm hôm nay, đại khái cũng đi mấy canh giờ lộ trình, Diệp Tinh suy nghĩ mình đã ra Lạc Nhật thành phạm vi.

Lần này Diệp Tinh đến võ lâm đại lục mấy tháng thời gian đến nay lần thứ nhất rời đi Lạc Nhật thành phạm vi. Đến võ lâm đại lục như thế lâu, cơ bản đều tại Phụng Hoàng trấn Bạch Vân Sơn xung quanh, duy nhất một lần đi Lạc Nhật thành, Diệp Tinh nhớ kỹ vẫn là theo Mộng Tuyết các nàng cùng đi, lúc ấy là ngồi cười Truy Phong Bạch Hạc đi ngang qua Liên Vân sơn mạch đến Lạc Nhật thành.

Bây giờ Diệp Tinh lần thứ nhất rời đi Lạc Nhật thành, lại là lẻ loi một mình lên đường, tâm tình rất lợi hại là phức tạp, có mấy phần cô đơn, cũng có mấy phần thất lạc cùng phiêu muộn.

Chính theo con ngựa mờ mịt không căn cứ du tẩu, phía sau bỗng nhiên bụi đất tung bay, Diệp Tinh không khỏi quay đầu nhìn lại.

"Giá giá giá!" "Cộc cộc cộc!"

"Giá!"

Chỉ gặp phía sau cuối đường chỗ khúc quanh có một nhóm lớn giang hồ nhân sĩ dẫn theo trường thương đeo đại đao chính hướng bên này phi tốc chạy vội mà đến.

"Giá!" "Lão tam, nhanh lên! Nếu như trễ, cái kia Bát Bảo Huyền Linh Đan liền bị người khác cướp đi."

"Tôn lão đệ, nhanh, cái kia Bát Bảo Huyền Linh Đan chúng ta nhất định muốn đạt được."

Nhóm này giang hồ nhân sĩ, đám người đến nhanh, đi cũng nhanh. Như như một trận gió, lập tức vượt qua Diệp Tinh, chỉ hướng phía trước đi vội mà đi, chỉ để lại cát vàng cuộn cuộn, bụi đất tung bay.

"Cái gì? Bát Bảo Huyền Linh Đan? Đám người này chẳng lẽ biết nơi nào có Bát Bảo Huyền Linh Đan?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, liền vội vàng nắm được cương ngựa, bắt đầu thôi động ngựa chiến chỉ hướng phía trước truy kích mà đi.

Bát Bảo Huyền Linh Đan, Dược Vương Cốc sản xuất Cực Phẩm Linh Đan, có thể tăng lên trên diện rộng nội công tu vi, đồng thời không có chút nào tác dụng phụ. Phục dụng Bát Bảo Huyền Linh Đan có thể khiến võ đạo bát trọng cảnh võ giả trực tiếp bước vào võ đạo chín tầng cảnh. Nói cách khác thấp nhất đề bạt một cái cấp độ tu vi. Như Diệp Tinh như vậy võ đạo tứ trọng cảnh tu vi, một khi phục dụng Bát Bảo Huyền Linh Đan, hoàn toàn có thể trực tiếp bước vào võ đạo ngũ trọng cảnh đỉnh phong, thậm chí có như vậy một số khả năng trực tiếp đột phá đến lục trọng cảnh. Đây tuyệt đối là nhất đẳng Cực Phẩm Linh Đan, hội trọng mà thêm chết một nhóm lớn võ giả.

## Chương 186: : Khê Bắc Tam Hùng

:

Bát Bảo Huyền Linh Đan trên giang hồ danh khí cực lớn, là nhất đẳng Cực Phẩm Linh Đan, từ trước đến nay có tiền mà không mua được, có tiền cũng không có địa phương mua sắm. thì thích lên nét có thể luyện chế Bát Bảo Huyền Linh Đan, đã biết địa phương cũng liền một cái Dược Vương Cốc. Bát Bảo Huyền Linh Đan là áp dụng tám loại cực kỳ trân quý Linh dược, tăng thêm đặc biệt thủ pháp luyện chế luyện chế mà thành. Quá trình luyện chế vô cùng không dễ, một cái sơ sẩy không cẩn thận, đều có thể dẫn đến sắp thành lại bại. Bởi vậy, Bát Bảo Huyền Linh Đan coi như lấy ra bán, giá cả cũng vô cùng đắt đỏ.

Thử nghĩ Bát Bảo Huyền Linh Đan chỉ cần phục dụng một khóa, nội công tu vi liền có thể lập tức tăng lên trên diện rộng, đồng thời còn không có bất kỳ cái gì tác dụng phụ, đây tuyệt đối là rất nhiều giả tha thiết ước mơ linh đan diệu dược.

Diệp Tinh cũng vũ giả bên trong một viên, đối Bát Bảo Huyền Linh Đan tự nhiên khát vọng vô cùng.

"Giá!"

Diệp Tinh đột nhiên hất lên cương ngựa, giục ngựa phi nước đại, truy kích mà lên. Con ngựa nện bước to lớn cước bộ giẫm trên mặt đất, vang lên trận trận đi đường thanh âm, thanh âm rất lợi hại vang.

"Cộc cộc cộc!" "Cộc cộc cộc!"

"Cộc cộc!" "Cộc cộc cộc!"

Một đường khói bụi cuốn cuộn, ngựa chiến như rời dây cung mũi tên nhọn chỉ hướng phía trước đánh tới, truy hướng đám kia giang hồ nhân sĩ.

Tiểu nữ khắc đồng hồ sau, Diệp Tinh rốt cục bắt kịp đội ngũ phía sau nhất ba cái kia giang hồ nhân sĩ. Ba người sử dụng đều là đại cương đao, tất cả đều cao lớn vạm vỡ, lưng hùm vai gấu, nhìn qua giống như là tam huynh đệ. Nhìn khí tức cường độ, có thể đánh giá ba người này đại khái đều là võ đạo ngũ trọng cảnh tu vi.

"Có thể hay không mạo muội hỏi một câu, không biết ba vị huynh đài có biết hay không Bát Bảo Huyền Linh Đan tung tích!" Diệp Tinh chấp tay hỏi.

Ba người kia bên trong đi đầu tên kia đại hán ánh mắt dò xét Diệp Tinh liếc một chút, cười nhạo nói: "Thế nào? Ngươi cũng muốn cướp đoạt Bát Bảo Huyền Linh Đan?"

"Ách, ha ha, hiểu kỳ, nghe ngóng phía dưới tin tức!" Diệp Tinh ha ha cười nói.

"Hiếu kỳ? Thì ngươi cái này võ đạo tứ trọng cảnh tu vi, vẫn là ngồi về sớm nhà uống - sữa - đi!"

"Tiểu tử, ngươi cũng đã biết cái kia Bát Bảo Huyền Linh Đan sở hữu giả tu vi sao! Thì ngươi chút tu vi ấy, còn muốn cướp đoạt Bát Bảo Huyền Linh Đan."

"Ha-Ha, võ đạo tứ trọng cảnh tu vi đi cũng là chịu chết."

Ba người kia ánh mắt giông mĩa mai, cười nhạo liên tục.

"Ách, tha thứ ta nói thẳng, ba vị tu vi giống như cũng không thể nào cao đi!" Diệp Tinh nói ra.

"Chúng ta Khê Bắc Tam Hùng mỗi cái đều là võ đạo ngũ trọng cảnh đỉnh phong tu vi, ba người liên thủ thậm chí có thể giảo sát võ đạo lục trọng cảnh võ giả. Bát Bảo Huyền Linh Đan tuy nhiên khó được, nhưng chúng ta Khê Bắc Tam Hùng liên thủ, chưa hẳn không có cơ hội lấy được." Cái kia ba tên đại hán liếc Diệp Tinh liếc một chút, ánh mắt khinh miệt nói: "Ngươi một cái võ đạo tứ trọng cảnh tiểu tử, tham gia tiến đến, muốn chết phải không?"

Phía bên phải tên kia đại hán càng là quan sát tỉ mỉ Diệp Tinh liếc một chút, trong mắt hung quang thoáng hiện, theo đi đầu tên kia đại hán nói: "Lão đại, ta nhìn tiểu tử này trang phục, chỉ sợ có không ít tiền tài. Chúng ta hiện tại nếu không làm một chuyến?"

Giờ phút này, Diệp Tinh một thân áo xanh, eo mang lợi kiếm, diện mục tuấn lãng. Chỉ nhìn một cách đơn thuần bề ngoài xác thực giống một số có tiền công tử ca. Cái này Khê Bắc Tam Hùng hiển nhiên cũng lên một điểm lòng xấu xa, chuẩn bị xử lý Diệp Tinh, trắng trợn cướp bóc một phen.

Cái kia đi đầu tên kia đại hán trong mắt lập tức hiện lên một tia ý động, lập tức lại chân chờ, lắc đầu nói: "Tính toán, chúng ta hiện tại mục tiêu chủ yếu là Bát Bảo Huyền Linh Đan, miễn cho gây chuyện, coi như đi. Phía trước có một cái khách sạn, suy nghĩ truy kích Bát Bảo Huyền Linh Đan người, đại bộ phận cũng sẽ ở nơi đó nghỉ ngơi nửa khắc đồng hồ mới lên đường. Đi đường như thế lâu, chúng ta cũng phải ở nơi nào dưỡng đủ tinh thần."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 187: : Theo dõi

:

Cái kia Khê Bắc Tam Hùng ba người ngồi cưỡi ngựa chiến tiếp tục hướng phía trước gấp rút chạy tới.

"Phi, thì ba người các ngươi cần bã còn muốn cướp bóc tiểu gia ta!"

Nhìn qua cái kia Khê Bắc Tam Hùng rồi đi bóng lưng, Diệp Tinh bĩu môi, lúc này hất lên cương ngựa theo đuôi mà lên.

Cái này Khê Bắc Tam Hùng ba người mặc dù là võ đạo ngũ trọng cảnh tu vi, có điều Diệp Tinh thật đúng là không để vào mắt. Diệp Tinh nội công tu vi mặc dù mới võ đạo tứ trọng cảnh, nhưng nhập môn cảnh giới 《Cuồng Phong kiếm pháp》 uy lực cực lớn. Mấy môn Địa giai cấp bậc ngoại công phụ trợ, khiến Diệp Tinh chân thực chiến đấu lực trực tiếp bước vào ngũ trọng cảnh tầng thứ. Thậm chí tại ngũ trọng cảnh bên trong còn không thấp, càng là tự tay chém giết võ đạo ngũ trọng cảnh tu vi Tam Giác Sơn đại trại chủ.

Cái này Khê Bắc Tam Hùng tam huynh đệ nếu là dám động thủ, Diệp Tinh không ngại trực tiếp đưa bọn hắn lên đường.

Phải biết võ công bí tịch chia làm Thiên, Địa, Huyền, Hoàng bốn đại tầng thứ. Hoàng cấp bí tịch là cấp thấp nhất bí tịch, bình thường đều là võ đạo nhất trọng cảnh đến võ đạo tam trọng cảnh Luyện Khí Kỳ võ giả tu luyện. Huyền Cấp bí tịch thì coi như là trung đẳng tầng thứ bí tịch, bình thường đều là võ đạo tứ trọng cảnh đến võ đạo lục trọng cảnh võ giả Tu Khí Kỳ võ giả tu luyện. Thậm chí có chút chán nản thất bát trọng cảnh võ giả tu luyện cũng đều là Huyền Cấp bí tịch. Còn Địa giai bí tịch thì coi như là vô cùng trân quý võ công bí tịch, bình thường cũng muốn võ đạo thất trọng cảnh trở lên tu vi mới có tư cách tu luyện bậc này bí tịch, thậm chí bộ phận Tiên Thiên cường giả tu vi cũng đều là Địa giai bí tịch. Còn Địa giai trên bí tịch Thiên Công Bảo Điện, vô cùng hiếm thấy, toàn bộ Nam Đường nước suy nghĩ đều tìm không ra mấy quyển, bình thường chỉ có đại môn phái mới sẽ có được, xem như Trấn Phái bảo điện.

Bởi vậy, Địa giai thượng phẩm đẳng cấp 《Cuồng Phong kiếm pháp》 đã coi như là vô cùng lợi hại kiếm pháp. Hoàn toàn có thể để bù đắp Diệp Tinh nội công phía trên yếu thế, tại tăng thêm một số ngoài định mức thủ đoạn. Đừng nói ngũ trọng cảnh võ giả, liền xem như lục trọng cảnh, thậm chí võ đạo thất trọng cảnh ngưng khí kỳ võ giả, Diệp Tinh đều có đảo mệnh nắm chắc.

"Giá!" "Cộc cộc cộc!"

"Cộc cộc cộc!" "Cộc cộc cộc!"

Đường đất vàng bên trên, con ngựa vung ra móng chạy nhanh, mặt đất khói bụi cuộn cuộn, Diệp Tinh một đường theo dõi cái kia Khê Bắc Tam Hùng phương hướng mà đi. Bát Bảo Huyền Linh Đan là gia tăng nội công tu vi đồ tốt, Diệp Tinh thế nào có thể sẽ từ bỏ, liền xem như đoạt, đặc biệt sao cũng muốn đoạt một khóa tới. Diệp Tinh hiện tại ngày đêm nhớ trông mong, thời khắc đều đang nghĩ lấy sớm một chút bước vào Tiên Thiên cảnh, xong đi cùng Mộng Tuyết đoàn tụ.

Không có thực lực hội mất đi rất nhiều hướng tới sự vật, tất cả phần nộ cũng chỉ có thể chôn giấu ở trong lòng, trốn ở góc tối chậm rãi \*\*\*\* chính mình vết thương, đó là người yếu biểu hiện, hắn không muốn làm cái kia kẻ vô năng.

Bát Bảo Huyền Linh Đan trân quý mà hiếm thấy, là nhanh nhanh tăng tiến tu vi linh đan diệu dược, Diệp Tinh bức thiết muốn có được. Cái kia Khê Bắc Tam Hùng này một ít giang hồ nhân sĩ vừa vận biết Bát Bảo Huyền Linh Đan tung tích, Diệp Tinh tự nhiên theo đuôi mà lên, cướp đoạt trong đại quân, chuẩn bị nhìn xem tình huống, rồi sau đó vừa máy cướp đoạt.

Rộng lớn đường đất vàng, độ dốc cao thấp chập trùng, hai bên cây xanh phi tốc rút lui.

Đi qua nửa khắc chạy vội, tại đường phân nhánh giao lộ xuất hiện một cái khách sạn, khách sạn trước cửa thật cao địa đứng thẳng một cây cò xí, dáng thư —— Phong Vân Khách Sạn, bốn chữ lớn rồng bay phượng múa, cứng cáp mạnh mẽ. Chính nghênh phong pháp phối, bay phát phối, phồng lên không thôi.

Diệp Tinh nhìn thấy cái kia Khê Bắc Tam Hùng các loại một đám giang hồ nhân sĩ đều đi vào Phụng Vãn trong khách sạn, lúc này cũng ngựa chiến an trí tại khách sạn chuồng ngựa bên trong, rồi sau đó cũng đi vào Phụng Vãn bên trong khách sạn.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 188: : Bính Trác

:

Phong Vân Khách Sạn bên trong, náo nhiệt vô cùng, đông đảo võ giả tốp năm tốp ba ngồi vây quanh một bàn nhậu nhẹt, trong không khí tản ra trận trận mùi rượu vị thịt, mấy tên điểm tiêu nhị bụng thức ăn lấy rượu, lui tới ở giữa.

Trong khách sạn người rất nhiều, cơ bản đều là một số cầm đao bội kiếm giang hồ nhân sĩ, tu vi phần lớn tại tứ ngũ trọng cảnh hai bên, ngẫu nhiên cũng có thể nhìn thấy mấy cái lục trọng cảnh tu vi võ giả.

Mỗi cái cái bàn cũng cơ hồ kín người hết chỗ, Diệp Tinh ánh mắt quét một vòng, phát hiện chỉ có Khê Bắc Tam Hùng sát vách bàn, nơi đó vừa vặn có nửa bàn vị trí trống.

Sờ dĩ là nửa bàn, là bởi vì nơi đó đã có hai người ngồi ở chỗ đó.

Trong khách sạn cái bàn đều là chất gỗ bốn bàn vuông, bốn cái phương vị, có thể ngồi bốn người, thậm chí tám người. Đương nhiên, loại này bốn bàn vuông cũng không lớn, ngồi bốn người lời nói, hơi có một chút tiêu chen, còn về ngồi tám người lời nói kia liền càng chen. Bình thường đều là ngồi hai người đến bốn người.

Khe Bắc Tam Hùng sát vách bàn kia hai người kia, đều là eo đeo thiết kiếm nam tử, nhìn trang phục trang phục giống như đồng môn sư huynh đệ, đều là võ đạo tứ trọng cảnh tu vi.

Trong khách sạn đã không có hán bàn, Diệp Tinh lúc này chỉ hướng cái kia một bàn bốn bàn vuông đi qua.

"Hai vị huynh đệ, trong khách sạn đã không có hán chỗ ngồi, không biết tại hạ có thể ngồi ở chỗ này?" Diệp Tinh chấp tay hỏi.

Cái kia hai tên sư huynh đệ nam tử ngẩng đầu nhìn Diệp Tinh liếc một chút, lớn tuổi tên kia lúc này gật gật đầu, theo Diệp Tinh làm mời tư thế.

"Quấy rầy, đa tạ!" Diệp Tinh hơi cười cợt, lúc này ngồi xuống.

Hành tẩu giang hồ, đi ra ngoài bên ngoài. Tại khách sạn đặt chân, làm khách sạn chen chúc thời điểm, giang hồ nhân sĩ ở giữa Bính Trác nhập tọa, đây là thường có chuyện. Dưới tình huống bình thường, chỉ cần không phải quả lạnh lòng hoặc cao ngạo người, đều biết cho phép Bính Trác. Bởi vì Bính Trác, bản thân không phải cái gì nếu không sự việc, thực cũng là ngồi tại cùng một bàn ăn cơm. Liền giống với tại Địa Cầu lúc, những tiệm ăn nhanh đó, tiệm mì loại hình địa phương, một cái bàn ăn xoay bốn cái vị trí, làm trong tiệm chen chúc thời điểm, có khi mấy cái người xa lạ cũng là hội chen tại cùng một bàn ăn cơm. Đây là rất lợi hại chuyện bình thường, dưới tình huống bình thường là sẽ không cự tuyệt, bởi vì cự tuyệt lời nói thì quá bất cận nhân tình, cũng quá đắc tội người.

Cùng võ giả, hành tẩu giang hồ, nếu là đắc tội với người quá nhiều, thật là không khôn ngoan. Trừ phi là thực lực chênh lệch cách xa, như vậy có đắc tội hay không thì không quan trọng. Liền giống với một cái nhất nhị trọng cảnh võ giả tại tứ trọng cảnh võ giả trong mắt cũng là một cái con tôm nhỏ. Một cái ngũ trọng cảnh võ giả tại bát cửu trọng cảnh võ giả trong mắt đồng dạng là một cái con tôm nhỏ. Cái kia hai tên thiết kiếm nam tử đều là võ đạo tứ trọng cảnh tu vi, Diệp Tinh cũng đồng dạng là võ đạo tứ trọng cảnh tu vi, song phương đều là cùng tầng thứ tu vi, bọn họ đương nhiên sẽ không khinh thị xem nhẹ Diệp Tinh.

"Ta gọi Thiết Thần, vị này là ta sư đệ tên là Triệu Lâm, chúng ta đều là Thiết Kiếm Môn đệ tử, không biết vị huynh đệ kia thể nào xưng hô!" Tên kia gọi Thiết Thần Thiết Kiếm Môn nam tử theo Diệp Tinh chấp tay nói.

"Tại hạ Diệp Tinh, rất hân hạnh được biết hai vị." Diệp Tinh hơi cười cợt nói.

"Diệp Tinh huynh đệ cũng hân hạnh vì Bát Bảo Huyền Linh Đan đi!" Cái kia Thiết Kiếm Môn Thiết Thần ánh mắt nhất động, theo Diệp Tinh hỏi.

"Ha-Ha, tham gia náo nhiệt đi!" Diệp Tinh cười nói: "Hai vị đâu?"

"Một dạng một dạng!" Thiết Kiếm Môn Thiết Thần trầm giọng nói: "Cái kia Sư Bá Lương chính là võ đạo lục trọng cảnh tu vi, chúng ta mới võ đạo tứ trọng cảnh tu vi, chênh lệch quá lớn. Ta theo ta sư đệ lần này cũng liền đến góp tham gia náo nhiệt, gia tăng chút giang hồ lịch luyện a."

Thiết Kiếm Môn Triệu Lâm nói: "Lại nói sư huynh, thực cũng không nhất định, cái kia Sư Bá Lương bị luân phiên vây giết, đã bị thương nặng."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 189: : Võ giả tụ tập

:

"Võ đạo lục trọng cảnh tu vi? Lấy Bát Bảo Huyền Linh Đan trên quý trình độ, theo lý thuyết võ đạo lục trọng cảnh võ giả coi như táng gia bại sản, cũng rất khó chiếm được một khóa đi." Diệp Tinh không khỏi nghi ngờ nói: "Lại nói cái kia Sứ Bá Lương là thế nào đạt được Bát Bảo Huyền Linh Đan?"

"Đi vận cứt chó chứ sao." Thiết Kiếm Môn đệ tử Triệu Lâm nói ra: "Cái kia Sứ Bá Lương vốn là một cái cường đạo, tại một lần cướp sạch bên trong, ngoài ý muốn đạt được một hộp Bát Bảo Huyền Linh Đan, tu vi trực tiếp theo ngũ trọng cảnh bước vào lục trọng cảnh. Có điều tin tức vẫn là để lộ, sau đó liền lọt vào đồng đảng giang hồ nhân sĩ truy sát. Rất nhiều người đều đánh lấy diệt trừ đạo tặc, sự công bằng tên tuổi, hắc hắc, thực còn không phải là vì cái kia hộp Bát Bảo Huyền Linh Đan. Theo tin tức truyền ra, hiện tại vậy quét người khác càng ngày càng nhiều."

"Cái kia Sứ Bá Lương bị thương nặng, trốn vào Bích La núi bên trong. Bích La núi tuy nhiên rừng cây ẩn nấp. Bất quá bây giờ vậy quét hán võ giả chẳng những số lượng tăng nhiều, mà lại thực lực mỗi cái không yếu, ta suy nghĩ nhiều nhất ba ngày thời gian, cái kia Sứ Bá Lương vẫn như cũ khó thoát khỏi cái chết." Thiết Kiếm Môn đệ tử Thiết Thần trầm giọng nói: "Đúng, Diệp huynh đệ, ta theo ta sư đệ, chuẩn bị cơm sau tiến về Bích La núi thử thời vận, ngươi là có hay không muốn cùng nhau đi tới?"

Cái kia Thiết Kiếm Môn đệ tử Thiết Thần theo Diệp Tinh mời nói.

"Không, ta tùy tiện góp tham gia náo nhiệt. Chờ đợi không đi Bích La núi vẫn là cái vấn đề." Diệp Tinh khẽ cười nói, uyển chuyển cự tuyệt.

Bát Bảo Huyền Linh Đan đối Diệp Tinh tới nói phi thường trọng yếu, Diệp Tinh khẳng định sẽ đến cướp đoạt. Chỉ là muốn đi Bích La núi lời nói, Diệp Tinh khẳng định là đơn độc đi. Nếu là cùng bọn hán cùng đi lời nói, như vậy hành động sẽ rất không tiện, mà lại cũng không có cái gì ý nghĩa. Đơn độc đi lời nói, có thể buông tay buông chân hành động. Dù sao nếu như không được đến Bát Bảo Huyền Linh Đan, cũng liền a. Vạn nhất thật vận khí tốt lời nói, thu hoạch được Bát Bảo Huyền Linh Đan, đến lúc đó chỉ sợ một nhóm lớn võ giả muốn đi qua cướp đoạt. Cái này Thiết Kiếm Môn hai sư huynh đệ mới võ đạo tứ trọng cảnh tu vi, chỉ sợ cũng giúp không được cái gì bận bịu, ngược lại phiền phức quần thân, đối với song phương đều không chỗ tốt.

Diệp Tinh cùng hai người nói chuyện phiếm một lát, cái kia Phụng Vân khách sạn điểm tiểu nhị rốt cục chạy tới.

"Không có ý tứ a, khách quan! Ngày hôm nay trong tiệm khách quá nhiều người, bạn không qua nổi, có chỗ tiếp đón không được chu đáo xin hãy tha lỗi!" Cái kia Phụng Vân khách sạn điểm tiểu nhị vội vàng gỡ xuống trên vai khăn lau, hướng Diệp Tinh trước mặt trên mặt bàn chà chà, vừa lau lấy cái bàn, một bên xin lỗi nói.

"Ừm, không sao, không kém cái này chút thời gian!" Diệp Tinh khẽ cười nói.

"Cái kia khách quan yếu điểm cái gì sao?" Cái kia Phụng Vân khách sạn điểm tiểu nhị vội vàng nhiệt tình hỏi.

"Ta thì tùy tiện ăn một chút đi, một đĩa rau xanh, một bàn ớt xanh thịt bò, thêm một chén nữa nước dùng." Diệp Tinh liền nói ngay.

"Có ngay, khách quan chờ một lát!" Cái kia Phụng Vân khách sạn điểm tiểu nhị ứng một tiếng sau, cấp tốc theo nhà bếp phương hướng mà đi.

Không bao lâu, liền bưng một cái mâm gỗ chỉ hướng bên này chạy tới. Mâm gỗ phía trên thành hình để đó một đĩa rau xanh, một bàn ớt xanh thịt bò, một bát nước dùng cùng một chén cơm. Cái này bưng thức ăn hiệu suất vẫn là có phần nhanh.

"Khách quan, ngài đồ ăn đến!" Điểm tiểu nhị kia đem một bát chén cơm đồ ăn đặt ở Diệp Tinh trước bàn.

Diệp Tinh lúc này cầm lấy đũa bắt đầu gấp thức ăn ăn cơm, bốn ba một buổi sáng, cái bụng thật là có điểm đói. Cái này Phụng Vân Khách Sạn không hổ là nổi tiếng thiên hạ khách sạn lớn, đồ ăn cũng thực không tồi.

Một bên ăn uống, vừa nghe lấy chung quanh ồn ào tiếng nghị luận.

"Lão tứ, ăn nhanh lên! Ngươi cái kia nhai kỹ nuốt chậm, thời điểm nào mới có thể ăn được."

"Gấp cái gì, cái kia Sứ Bá Lương lại chạy không thoát. Bích La núi mỗi cái miệng núi đều bị đồng đảng giang hồ nhân sĩ phong bế, cái kia Sứ Bá Lương tuyệt đối chấp cánh khó thoát."

"Ngươi hiểu cái gì, cái kia Sứ Bá Lương là chạy không thoát, nhưng là hán Bát Bảo Huyền Linh Đan sẽ bị người cướp đi a. Hiện tại chạy đến võ giả càng



ngày càng nhiều, người nhìn khách sạn này bên trong võ đạo lục trọng cảnh cao thủ đã có bốn năm vị. Chúng ta nhất định phải nhanh tìm tới Sứ Bá Lương, cướp đi Bát Bảo Huyền Linh Đan."

"A, đây không phải là Lư Sa bang phùng già sao, hân thể nào cũng tới!"

"Phùng lão ngài thể nào cũng tới?"

"Thế nào? Người ý là lão phu không thể tới?"

"Ha-Ha, không dám, không dám! Chỉ là có chút ngoài ý muốn, ngài đều võ đạo thất trọng cảnh ngưng khí kỳ cao thủ, cùng chúng ta những thứ này "

"Cái kia Sứ Bá Lương chính là cường đạo, diệt trừ bức này gian tặc, lão phu cũng muốn chỉ tận chính mình chút sức mọn."

"Ách, ngài nói đúng, phùng lão nói cực phải!"

"Bát Bảo Huyền Linh Đan a, nếu có thể đạt được Bát Bảo Huyền Linh Đan, lão tử lập tức liền có thể bước vào võ đạo lục trọng cảnh, thậm chí võ đạo thất trọng cảnh cũng là có hi vọng."

"Khó, người không thấy được phùng Lão Đô tới sao. Cái kia Bát Bảo Huyền Linh Đan đối võ đạo thất trọng cảnh cùng bát trọng cảnh võ giả đều có mê hoặc trí mạng, thậm chí chín tầng cảnh võ giả đều sẽ ra tay cướp đoạt."

"Đi, không ăn, tranh thủ thời gian lên núi. Đáp lấy bây giờ còn chưa cái gì cao thủ, chúng ta lập tức hành động!"

Theo nghị luận ồn ào, trong khách sạn không ít võ giả nhao nhao rời đi Phụng Vân khách sạn, chỉ hướng Bích La núi phương hướng mà đi.

"Diệp huynh đệ, hai ta đã ăn xong, chuẩn bị lên núi!" Thiết Kiếm Môn đệ tử Thiết Thần cùng Triệu Lâm hai sư huynh đệ com nước no nê sau khi, theo Diệp Tinh nói : "Diệp huynh đệ phải chăng muốn theo chúng ta cùng nhau lên núi?"

Bọn họ so Diệp Tinh sớm nhập tọa, cho nên Diệp Tinh mới ăn một nửa thời điểm, bọn họ đã com nước xong xuôi đồ ăn.

"Không!" Diệp Tinh khẽ cười nói.

"Vậy chúng ta trước hết tiến lên núi, cáo từ!" Thiết Kiếm Môn Thiết Thần cùng Triệu Lâm hai người lúc này đứng dậy theo Diệp Tinh chấp tay một cái, rồi sau đó cũng rời đi Phong Vân Khách Sạn, chỉ hướng Bích La núi phương hướng mà đi.

Phong Vân Khách Sạn, cửa khách sạn, khách nhân lui tới, nói liên không dứt, có rời đi, có điều cũng có tiến đến. Dù sao cũng là giữa trưa com chút thời gian, khách sạn tổng thể tới nói, vẫn như cũ ở vào đầy ắp trạng thái.

Hai tên cường tráng đại hán trên vai mang theo đại đao cũng bước vào Phong Vân Khách Sạn bên trong, hai mắt dò xét trong khách sạn liếc một chút, không khỏi nhướng mày, "Lão nhị, khách sạn này giống như không có cái gì bàn trống! Chỉ sợ chỉ có thể cùng người chen một chút!"

"Chen cái gì, bên kia không phải còn có một bàn mà!"

Trong khách sạn, Diệp Tinh đang ngồi ở trước bàn ăn uống nhết đầy cái bao tử.

Bỗng nhiên ——

"đang!" Một tiếng.

Một cây đại đao Vô đạo đỉnh vũ trực tiếp nện ở trên bàn, mặt bàn chấn động, nước canh văng đầy bàn đều là.

"Hai vị, đây là ý gì!" Diệp Tinh nhướng mày, ngẩng đầu nhìn về phía trước mặt cái kia hai tên cường tráng đại hán.

Cái kia hai tên cường tráng đại hán một mặt ngạo mạn địa liếc Diệp Tinh liếc một chút, nói : "Không có ý gì, huynh đệ chúng ta hai muốn tại đây bàn ăn com!"

"Ăn com thì ăn com, lại không nói không để cho các người ngồi bên này, bàn này còn có ba cái vị trí, tùy các người ngồi!" Diệp Tinh thần nhiên nói âm thanh sau, tiếp tục ăn chính mình đồ ăn.

"Người nào cùng người chen một bàn, tiểu tử, ta đại ca ý là bàn này, hai anh em chúng ta bao, người có bao xa lẫn bao xa!" Một tên khác cường tráng đại hán gần giọng nói.

## Chương 190: : Phương thị huynh đệ

:

Cái kia hai tên cường tráng đại hán giọng rất lớn, nhất thời trong khách sạn rất nhiều người chú ý lực đều bị hấp dẫn tới. ngay tại sát vách bàn Khê Bắc Tam Hùng càng là sớm phát hiện bên này động tĩnh.

"A, là Phương thị huynh đệ! Tiểu tử kia phải ngã nắm móc!"

"Ai bảo hán thực lực yếu, khách sạn này bên trong, phần lớn là ngũ trọng cảnh tu vi, cho dù là tứ trọng cảnh tu vi, người khác cũng là ba năm người hùn vốn ôm nhau. Tiểu tử kia lẽ loi tro trời một người chiếm một bàn, Phương thị huynh đệ không tìm hán tìm ai. Quả hồng khẳng định là muốn chọn mềm đến bóp."

"Lại nói Phương thị huynh đệ thực lực tại vùng này cũng rất có uy danh."

"Ừm, phương này thị huynh đệ cũng là võ đạo ngũ trọng cảnh đỉnh phong, không lại bọn hán có chuyên môn hợp kích chi thuật. Nếu là thật chém giết lời nói, chúng ta Khê Bắc Tam Hùng suy nghĩ cũng chỉ có thể cùng bọn hán đấu ngang tay!"

"Tiểu tử kia sẽ đi không?"

"Khẳng định, hán mới võ đạo tứ trọng cảnh tu vi, dám không nghe Phương thị huynh đệ lời nói, không phải là muốn không chết được."

"Vậy cũng không nhất định đi, Phương Vân khách sạn bên trong không cho phép động thủ chém giết, Phương thị huynh đệ coi như to gan, hán là cũng không dám ở trong khách sạn nháo sự."

"Phương Vân khách sạn thế lực vô cùng to lớn, Phương thị huynh đệ khẳng định không dám cãi phản quy định. Có điều nếu như rời đi Phương Vân khách sạn đâu, chẳng lẽ lại tiểu tử kia muốn cả một đời ở tại Phương Vân khách sạn bên trong? Nếu là hán đắc tội Phương thị huynh đệ, chỉ cần xuất trận khách sạn, chỉ sợ cũng khó thoát khỏi cái chết."

"Ừm, cái này đến cũng thế, cái kia Phương thị huynh đệ hai người tất cả đều là ngoan nhân, tại vùng này hung danh hiển hách."

"A, mau nhìn, tiểu tử kia thế nào còn tại phối hợp ăn cơm, cảm thấy không hề rời đi ỷ tứ!"

"Vẫn rất có cốt khí!"

"Có cốt khí? A! Đến lượt ta lời nói, ta tuyệt đối nhẫn!" Có võ giả lắc đầu nói.

"Cũng đúng, không có thực lực còn như vậy bướng bỉnh, suy nghĩ muốn ném mạng nhỏ."

Trong khách sạn, rất nhiều võ giả ánh mắt đều nhìn về phía Diệp Tinh bàn kia. Võ giả vốn là chuyện tốt, bên này phát sinh động tĩnh, tự nhiên hấp dẫn rất nhiều người chú ý lực.

Chỉ gặp bốn bàn vuông bên trên, Diệp Tinh vẫn như cũ phối hợp ăn uống, căn bản không có đi phản ứng cái kia Phương thị huynh đệ.

"Tiểu tử, ngươi không nghe thấy lão tử nói chuyện sao!" Tên kia cường tráng đại hán theo Diệp Tinh nghiêm nghị nói.

Diệp Tinh nhìn người kia liếc một chút, thân nhiên nói : "Không muốn chen lời nói, thì chờ một lát một lát, ta lập tức thì ăn xong!" Nói, Diệp Tinh tiếp tục ăn thức ăn trên bàn. Thức ăn trên bàn cũng xác thực ăn không sai biệt lắm.

Diệp Tinh cầm cái thìa đang chuẩn bị uống mấy ngụm nước dùng.

Bỗng nhiên ——

"Khục phi!"

Chỉ nghe một đạo nồn đảm thanh âm từ bên tai vang lên, một cục đờm đặc liền nồn trên bàn thanh trong súp.

Nhìn lấy thanh trong súp cái kia buồn nồn cục đảm, Diệp Tinh trong mắt lãnh mang chợt lóe lên, thả ra trong tay cái thìa, ánh mắt nhìn về phía cái kia Phương thị huynh đệ.

"Thế nào? Không phục a! Ăn a, ngươi tiếp tục ăn a! Khục phi!" Cái kia Phương thị huynh đệ một mặt cười nhạo, một bộ ăn chắc Diệp Tinh bộ dáng,



miệng rộng mở ra, lại là hai cái cục đàm nôn trên bàn thanh trong súp.

Cái kia cục đàm phiêu phù ở nước dùng canh trên mặt, ác - tâm chi cục.

"Thế nào chuyện, các ngươi hai cái tại ta Phụng Vân khách sạn nháo sự đúng không!"

Lúc này, Phụng Vân khách sạn chương quỹ chạy tới, xụ mặt, chỉ hướng cái kia Phụng thị huynh đệ lạnh lẽo nói. Phụng Vân khách sạn bên trong cấm đoán tranh đấu chém giết, liền xem như Cừu gia gặp mặt cũng không cho phép tại trong khách sạn chém giết, đây là Phong Vân Khách Sạn văn bản rõ ràng quy định, cho đến tận này, còn không có người võ giả nào dám khiêu chiến Phong Vân Khách Sạn định quy củ.

"Không có a, chương quỹ hiểu lầm, huynh đệ chúng ta hai là đến bên này ăn ngủ, thế nào có thể là đến nháo sự!" Cái kia Phụng thị huynh đệ liền bận bịu tro mặt ra cười làm lành nói.

Không nói trước Phong Vân Khách Sạn chương quỹ thực lực cao cường, vẹn vẹn Phụng Vân khách sạn bốn chữ còn tại đó, phụng này thị huynh đệ liền không dám mảy may làm càn. Bọn họ cũng liền đánh một trận xoa - một bên - bóng mà thôi, là tuyệt đối không dám thật vi phạm Phong Vân Khách Sạn quy củ.

"Không phải đến nháo sự, vậy cái này trong canh cục đàm là thế nào chuyện?" Phong Vân Khách Sạn chương quỹ chỉ chỉ trên bàn chén kia nước dùng, âm thanh lạnh lùng nói.

"Há, cái kia không phải chúng ta nôn, chương quỹ hiểu lầm." Cái kia Phụng thị huynh đệ nói, ngữ khí ngậm lấy uy hiếp, theo Diệp Tinh nói: "Tiểu tử, cái này trong canh cục đàm không phải chúng ta nôn đi!"

Cái kia Phụng Vân khách sạn chương quỹ lúc này cũng nhìn về phía Diệp Tinh, trầm giọng nói: "Tiểu huynh đệ không cần sợ hãi, chỉ cần nói rõ tình hình thực tế, chúng ta Phụng Vân khách sạn sẽ thay ngươi làm chủ."

Theo Phong Vân Khách Sạn chương quỹ lời nói, cái kia Phụng thị huynh đệ không khỏi có chút ánh mắt đáng sợ, trong lòng cũng bắt đầu bắt đầu thấp thòm không yên. Nếu là Phụng Vân khách sạn thật ra mặt lời nói, huynh đệ bọn họ hai người tuyệt đối hối hận đi. Nghĩ đến đây, cái này huynh đệ hai người ánh mắt càng là nhìn chăm chú Diệp Tinh, trong mắt hung quang thoáng hiện, chỉ cần Diệp Tinh dám 'hồ ngôn loạn ngữ', đợi sẽ rời đi Phong Vân Khách Sạn, bọn họ tuyệt đối sẽ trả thù.

Trong khách sạn từng đôi mắt cũng nhất thời đồng loạt Diệp Tinh, nhao nhao suy đoán Diệp Tinh hội thế nào trả lời. Lấy trước mắt Phong Vân Khách Sạn chương quỹ thái độ đến xem, chỉ cần Diệp Tinh chịu nói tình hình thực tế, phụng này thị huynh đệ tuyệt đối sẽ nhận Phong Vân Khách Sạn nghiêm khắc chế tài.

Bất quá, rất nhiều người suy đoán Diệp Tinh chắc chắn sẽ không nói tình hình thực tế. Bởi vì dưới cái nhìn của bọn họ, tiểu tử kia thực lực không chịu đựng nổi Phụng thị huynh đệ thu sau tính sổ sách.

Quả nhiên ——

"Lão bản, tính tiền!"

Chỉ gặp Diệp Tinh thân nhiên nói âm thanh, theo trong túi quần lấy ra hai cái ngân tệ, đưa cho Phong Vân Khách Sạn chương quỹ. Kết xong sổ sách sau, liền hướng phía cửa mà đi, trực tiếp rời đi Phong Vân Khách Sạn.

"Hô!"

Phụng thị huynh đệ thật dài thở phào, "Tính toán tiểu tử này thức thời!"

Đối mặt Phụng Vân khách sạn uy áp, bọn họ vừa rồi trong lòng còn thật vô cùng khẩn trương. Có điều cũng may tiểu tử kia không dám đắc tội bọn họ, không có 'hồ ngôn loạn ngữ', nghĩ tới đây hai huynh đệ không khỏi có chút đắc ý, lúc này bắt đầu chút rượu dùng bữa.

Theo sự cố kết thúc, trong khách sạn lần nữa khôi phục ồn ào, một bàn bàn võ giả nhậu nhẹt, nói chuyện trời đất, không nói chuyện đề cũng lớn đều quay chung quanh vừa rồi sự kiện.

"Thanh niên mặc áo xanh kia thật đúng là nhận sợ rồi đi?"

"Không nhận sợ còn có thể thế nào, hần một cái võ đạo tứ trọng cảnh tiểu tử chẳng lẽ lại còn dám cùng hai cái võ đạo ngũ trọng cảnh võ giả đối nghịch?"

"Phụng này thị huynh đệ thật khinh người quá đáng, người khác tiểu hỏa tử ăn được tốt, thế mà hướng người khác trong thức ăn nôn đàm, đây thật là "

"Thì tính sao, hành tẩu giang hồ vốn là thực lực nói chuyện. Cái kia vị tiểu huynh đệ nếu là có ngũ trọng cảnh thực lực, phụng này thị huynh đệ tuyệt đối không dám như thế quá phận. Nếu như lục trọng cảnh thực lực, ta dám đánh cược, phụng này thị huynh đệ tuyệt đối cái rắm cũng không dám thả một cái."

"Thực, tiểu tử này vừa rồi nếu như nói ra tình hình thực tế, cái kia Phụng thị huynh đệ tuyệt đối phải lột da. Ta nhìn chương quỹ kia đều đã có chút tức giận."

"Thì tính sao, phương này thị huynh đệ đánh là xoa - một bên - bóng, cũng không phải thật tại trong khách sạn tranh đấu chém giết, theo Phong Vân Khách Sạn quy củ còn tội không đáng chết."

"Phương thị huynh đệ hung tàn bá đạo rất lợi hại, hai người đều là võ đạo ngũ trọng cảnh đỉnh phong thực lực, liên thủ lời nói càng là có thể uy hiếp được lục trọng cảnh võ giả. Ở phụ cận đây kéo một cái hung danh hiển hách."

"Thực ta vừa rồi thì đoán được tiểu tử kia không dám nói thật!"

"Xác thực, không có thực lực, cái này nhất định phải chịu đựng, không phải vậy liền mệnh đều biết ném"

"Ài, không nói, dùng bữa dùng bữa, cơm nước no nê sau khi, lập tức chạy tới Bích La núi tranh đoạt Bát Bảo Huyền Linh Đan!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 191: : Đường núi ngăn cản

:

"Lão nhị, ăn nhanh lên, chúng ta đến mau chóng đi Bích La núi, trễ thì không có chúng ta phần." Phương thị huynh đệ bên trong lão đại phương Nguyên Khánh thúc giục nói.

"Ừm, tốt!"

Nhất thời, Phương thị hai người huynh đệ ngoạm miếng thịt lớn, miếng lớn ăn cơm, không có hai lần liền đem thức ăn trên bàn quét sạch sành sanh.

Cơm nước no nê sau khi, hai người lúc này dẫn theo đại đao, rồi đi Phong Vân Khách Sạn, chỉ hướng Bích La núi phương hướng mà đi.

"Phía trước thế nhưng là Phương thị huynh đệ!"

Phương thị huynh đệ hai người vừa rồi đi khách sạn, đi không bao xa, phía sau liền truyền đến một tiếng tiếng kêu to. Hai người lúc này quay đầu nhìn lại, chỉ gặp phía sau cách đó không xa, thỉnh linh có ba tên đồng dạng dùng đao đại hán đi tới.

"Không tệ, ta chính là phương Nguyên Khánh, đây là ta nhị đệ phương nguyên chúc." Phương thị huynh đệ bên trong lão đại phương Nguyên Khánh ánh mắt nhất động, nhìn qua ba người nói: "Nhìn ba vị trang phục, nếu như ta đoán không lầm lời nói, ba vị hẳn là Khê Bắc Tam Hùng đi. Không biết hô hai huynh đệ chúng ta không biết có chuyện gì?"

Khe Bắc Tam Hùng tên tuổi cùng Phương thị huynh đệ không kém nhiều, song phương thực lực sai biệt không lớn, cái kia phương Nguyên Khánh ngữ khí tự nhiên cũng có chút khách khí.

"Kính đã lâu hai vị đại danh! Chúng ta đến đây, là muốn cùng hai vị hợp tác." Khê Bắc Tam Hùng bên trong lão đại trầm giọng nói: "Lần này đến đây Bích La núi võ giả rất nhiều, võ đạo lục trọng tu vi đều có mười mấy tên, càng có Lưu Sa bang phùng Lão Na các loại võ đạo thất trọng cảnh tồn tại, đồng thời thời gian kéo càng lâu, chạy đến cao thủ thì càng nhiều. Muốn theo Sử Bá Lương trong tay cướp đoạt Bát Bảo Huyền Linh Đan, không thể nghi ngờ trở nên rất lợi hại khó khăn. Bởi vậy, chúng ta muốn cùng hai vị hợp tác, chúng ta năm người đều là dùng đao hảo thủ, nếu là phối hợp tốt, địch nổi võ đạo lục trọng cảnh võ giả hoàn toàn không nói chơi. Không biết hai vị phải chăng có ý hướng."

Nói xong, Khê Bắc Tam Hùng nhất thời nhìn qua Phương thị huynh đệ, chờ đợi bọn họ trả lời chắc chắn.

Phương thị huynh đệ bên trong lão đại phương Nguyên Khánh ánh mắt chớp động, trầm tư Hạ Đạo: "Hợp tác có thể, chỉ là đến lúc đó vạn nhất thực sự đến Bát Bảo Huyền Linh Đan, nên phân chia như thế nào?"

"Người ta song phương đều đến một nửa!" Khê Bắc Tam Hùng lão đại trầm giọng nói: "Theo ta được biết, Sử Bá Lương trong tay trong cái hộp kia không phải chỉ một khóa Bát Bảo Huyền Linh Đan."

"Tốt, thành giao!" Phương thị huynh đệ lúc này gật đầu nói: "Sự tình không chần chờ, chúng ta cái này lên đường đi!"

Hợp tác cùng có lợi, bọn họ tự nhiên lựa chọn hợp tác. Khê Bắc Tam Hùng cùng Phương thị huynh đệ tất cả đều là võ đạo ngũ trọng cảnh đỉnh phong tu vi, nếu là đơn độc Khê Bắc Tam Hùng ba người lời nói, thực lực có lẽ có thể sánh ngang mới vào võ đạo lục trọng cảnh võ giả. Đơn độc Phương thị

huynh đệ cũng đồng dạng có thể sánh ngang mới vào võ đạo lục trọng cảnh võ giả. Nhưng mà Khê Bắc Tam Hùng một khi Phương thị huynh đệ song phương liền hợp lời nói, như vậy thực lực tuyệt đối phóng đại, đừng nói là mới vào võ đạo lục trọng cảnh võ giả, liền xem như võ đạo lục trọng cảnh bên trong hậu kỳ võ giả, bọn họ cũng có thể đấu một trận. Kể từ đó, tranh đoạt Bát Bảo Huyền Linh Đan tỷ lệ không thể nghi ngờ đem tăng cường rất nhiều. Bởi vậy song phương cũng coi là ngư tử ngư tử, mã tử mã tử, ăn nhip với nhau.

Một hàng năm người lúc này chỉ hướng Bích La núi mà đi.

Phong Vân Khách Sạn vốn là ở vào Bích La sơn nơi chân núi hạ, cách xa nhau không xa, đại khái hành tẩu tiểu nửa khắc đồng hồ thời gian, năm người liền vào nhập Bích La núi bên trong.

Bích La núi thế núi hiểm trở, rừng cây khắp nơi, cỏ thụ tươi tốt.

Một hàng năm người nghiêm túc đi tại trên đường núi, bỗng nhiên đi tại phía trước Phương thị huynh đệ biến sắc, trầm giọng nói : "Cẩn thận, có sát khí!"

Năm người thân hình bỗng nhiên dừng lại. Lâu dài hành tẩu giang hồ võ giả đối sát khí cảm ứng vô cùng nhạy cảm.

"Tốt sát khí nồng nặc! Chẳng lẽ có cao thủ tiếp cận chúng ta?" Khê Bắc Tam Hùng ba người đồng dạng ánh mắt cẩn thận vô cùng, dò xét cái này bốn phía.

"Đều cẩn thận, đề cao cảnh giác, đối phương rất có thể là võ đạo lục trọng cảnh võ giả!" Phương thị huynh đệ trầm giọng nói.

"Đáng chết, thế nào lại như vậy có cao thủ đề mắt tới chúng ta." Khê Bắc Tam Hùng bên trong lão đại cau mày một cái, nghi ngờ nói : "Không đúng, Bát Bảo Huyền Linh Đan lại không tại trong tay chúng ta, thế nào lại như vậy có võ giả tiếp cận chúng ta. Không phải là Cừu gia? Phương thị huynh đệ, các ngươi gần nhất phải chăng có đắc tội cái gì người?"

"Không có a, chúng ta có thể đắc tội cái gì người!" Phương thị huynh đệ bên trong lão nhị phương nguyên Chúc Đạo : "Nhiều lắm là cũng liền khi dễ một chút tam tứ trọng cảnh nho nhỏ võ giả, chúng ta mới không ngốc, lục trọng cảnh võ giả, chúng ta mới sẽ không tới chống đỡ đứng! Sẽ không phải là các người Khê Bắc Tam Hùng đắc tội cái gì cao thủ liên lụy đến chúng ta a?"

"Nói bậy cái gì, chúng ta Khê Bắc Tam Hùng càng thêm không có khả năng! Luận phách lối bá đạo, chúng ta Khê Bắc Tam Hùng cũng không cùng các người Phương thị huynh đệ." Khê Bắc Tam Hùng bên trong lão tam âm dương quái khí mà nói.

Hai người vật lộn châm chọc lên.

"Tốt, đều đừng ảm ỉ! Coi như thật sự là võ đạo lục trọng cảnh võ giả, chúng ta năm người liên thủ cũng không cần đáng sợ. Đều cẩn thận một chút, chớ bị đối phương từng cái đánh tan là được!" Phương thị huynh đệ bên trong lão đại phương Nguyên Khánh trầm giọng nói.

Nhất thời năm người mỗi cái ánh mắt cảnh giác, vừa đánh lượng phòng bị bốn phía, một bên chỉ hướng phía trước chậm chậm bước đi.

Càng đi về phía trước, sát khí càng là nồng đậm, 5 trong lòng người không khỏi tâm thần bất định khẩn trương vô cùng. Núi hai bên đường lùm cây sinh, năm người càng là chăm chú nhìn núi hai bên đường lùm cây, có trời mới biết địch nhân là không giấu ở trong bụi cỏ, không thể không càng thêm đề cao cảnh giác.

Cẩn thận như vậy cẩn thận, đi lên phía trước đại khái chừng trăm bước, vừa vặn vượt qua một cái eo núi giao lộ, Phương thị huynh đệ cùng Khê Bắc Tam Hùng tất cả đều thần sắc sững sờ sững sờ, ánh mắt nhìn hướng về phía trước tràn ngập nghi hoặc.

Chỉ thấy phía trước đường núi chính giữa thỉnh thoảng đang đứng một tên thanh niên mặc áo xanh, thanh niên mặc áo xanh này, Phương thị huynh đệ cùng Khê Bắc Tam Hùng tất cả đều gặp qua. Phương thị huynh đệ thậm chí còn hướng hấn chén canh bên trong nôn qua nước bọt, bị như thế khi nhục, đối phương liền câu lời cũng không dám phản kháng, xám xịt đào tẩu. Chỉ ít tại Phương thị huynh đệ trong mắt là cái dạng này.

"Thế nào là tiểu tử này?" Khê Bắc Tam Hùng bên trong lão đại nghi ngờ nói.

"Ta tưởng là ai, nguyên lai là tiểu tử này!" Phương thị huynh đệ bên trong lão nhị phương nguyên chúc bữu môi nói : "Uy, tiểu tử, ngươi đứng tại giữa đường làm gì, muốn chết phải không, dám cản chúng ta đường!"

"Các ngươi rốt cục đến, ta chờ các ngươi rất lâu!" Diệp Tinh thân nhiên nói.

"Chờ chúng ta?" Phương thị huynh đệ bên trong lão nhị phương nguyên chúc hơi hơi sững sờ, lập tức cười nhạo nói : "Tiểu tử, ngươi cũng không phải là muốn tìm chúng ta báo thù a?"

"Ha ha, ngươi đoán đúng! Ta còn thực sự cũng là tìm các ngươi tính sổ sách!" Diệp Tinh nhếch miệng cười nói, lộ ra dày đặc răng trắng.

Nếu là quen thuộc Diệp Tinh Mã Phong, Hồng Hải các loại Đại Hà Bang bang chúng ở đây, nhìn thấy Diệp Tinh cái biểu tình này, trong lòng khẳng định đều biết nổi lên thấy lạnh cả người, bởi vì mỗi khi Diệp Tinh lộ ra cái biểu tình này thời điểm, mang ý nghĩa hấn muốn giết người.

Nhưng mà, Phương thị huynh đệ cùng Khê Bắc Tam Hùng cũng chưa quen thuộc Diệp Tinh, trong mắt bọn hắn, Diệp Tinh chỉ là một cái tu vi so với bọn hắn phải yếu hơn rất nhiều tứ trọng cảnh võ giả mà thôi.

Nghe được Diệp Tinh cái này mới vào tứ trọng cảnh võ giả muốn tìm bọn hắc tính sổ sách, 5 người nhất thời cười vang.

"Ha ha ha, chết cười ta, đại ca, ta không nghe lầm chứ, tiểu tử này lại để cho tìm chúng ta tính sổ sách!" Phương thị lão nhị cười to nói.

"Khẳng định, huynh đệ các ngươi hai đề người ta khi dễ như vậy thảm, người khác khẳng định không phục!" Khê Bắc Tam Hùng ba người cười nói.

"Nếu như tại Phong Vân Khách Sạn bên trong, huynh đệ của ta hai sẽ còn cố kỵ một hai, không dám ra tay. Bây giờ đều ra Phương Vân khách sạn, đã tiểu tử này đi tìm cái chết, chúng ta liền thành toàn hắn. Tốt, lão nhị đừng cười, phía trên đi giải quyết rồi tiểu tử kia đi, ra tay nhanh lên, chúng ta còn vội vàng đi tranh đoạt Bát Bảo Huyền Linh Đan đâu!" Phương thị lão đại phương Nguyên Khánh trầm giọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 192: : Giết

:

"Tốt, nhanh rất lợi hại, trong vòng ba chiêu, ta liền có thể làm thịt hắn!" Phương thị huynh đệ bên trong lão nhị phương nguyên chúc cười gằn, mở ra khinh công, hướng thẳng đến Diệp Tinh tiến lên, chờ phụ cận, giờ lên đại đao trong tay một đao chỉ hướng Diệp Tinh vào đầu thẳng bổ xuống.

Phương thị lão nhị phương nguyên chúc chính là võ đạo ngũ trọng cảnh đỉnh phong tu vi, mà Diệp Tinh chỉ là võ đạo tứ trọng cảnh tu vi, song phương tu vi tăng thứ kém một trọng cảnh thậm chí gần hai trọng cảnh công lực. Bởi vì Phương thị nhị lão phương nguyên chúc tự nhiên không có đem Diệp Tinh, ngoài miệng nói là trong vòng ba chiêu đánh giết Diệp Tinh, thực trong lòng của hắn cảm thấy có lẽ một hai chiêu thì đầy đủ.

Nội công phương diện chính một chút kém gần hai trọng cảnh, cái này bản thân thực lực còn kém rất nhiều. Phải biết nội công quyết định chiêu thức lực đạo cùng cơ sở. Nếu là nội công không đủ hùng hậu, rất có thể sẽ bị đối thủ chấn thương, đây cũng là nội công uy lực chỗ. Đương nhiên, quyết định thực lực tồn tại, còn có ngoại công cảnh giới. Ngoại công cảnh giới nếu như đầy đủ cao, hoàn toàn có thể dùng xảo diệu chiêu thức đền bù nội công không đủ. Có điều Phương thị lão nhị phương nguyên chúc cũng không cho là mình đao pháp hội không như là ngôi sao, nếu như biết hắn Phương thị tổ truyền đao pháp chính là Huyền Giai thượng phẩm đao pháp, hắn càng đem này môn đao pháp tu luyện tới cảnh giới Đại Thành. Đại thành cảnh Huyền Giai thượng phẩm đao pháp, tương đương với Địa giai hạ phẩm cảnh giới tiểu thành, tương đương với Địa giai trung phẩm nhập môn cảnh giới.

Địa giai bí tịch bình thường đều là bát cửu trọng cảnh cao giai võ giả mới nắm giữ. Bởi vậy Huyền Giai thượng phẩm đao pháp đã coi như là vô cùng lợi hại. Phương thị lão nhị phương nguyên chúc đối đao pháp mình tự tin rất lợi hại, hắn không cho rằng Diệp Tinh sẽ có Địa giai cấp bậc bí tịch. Ngoại công phương diện hắn tại cùng là ngũ trọng cảnh võ giả bên trong đều xem như khá cao. Nội công vốn là chiếm ưu, ngoại công cũng không tệ, bởi vậy, hắn có tự tin tại trong vòng ba chiêu, thậm chí một hai chiêu hai bên liền có thể miểu sát trước mắt thanh niên mặc áo xanh này.

Chỉ là trước mắt cái này áo xanh áo xanh hành vi làm hắn cảm thấy nghi hoặc vô cùng, mắt thấy hắn đại đao liền muốn vỗ tới, thanh niên mặc áo xanh này thế mà còn không rút kiếm.

Không phải là bị dọa đến không dám động?

"Vù vù!"

Đại đao hư vô bổ tới, tiếng đao trần trần, tiếng hét lớn âm thanh.

"Đao pháp cũng không tệ lắm! Đáng tiếc bức này đao pháp muốn giết ta còn chưa đủ!" Diệp Tinh ánh mắt rất là bình tĩnh, tại đại đao tiến đến trước đó, chân đạp 《Phong Ảnh Bộ》, trực tiếp mở ra Khinh Công Bộ Pháp, thân thể theo gió động, thân thể từ nay về sau bình đi tam xích khoảng cách, trực tiếp tránh đi cương mãnh bá đạo một đao.

《Phong Ảnh Bộ》 chính là là Địa giai trung phẩm khinh công, Diệp Tinh cũng đồng dạng bước vào nhập môn chi cảnh, đơn thuần uy lực, có thể sánh ngang Địa giai hạ phẩm khinh công tiểu thành chi cảnh, sánh ngang Huyền Giai thượng phẩm cảnh giới Đại Thành.

Phương thị lão nhị phương nguyên Chúc Đồng Diệp Tinh giao chiến, Phương thị lão đại phương Nguyên Khánh cùng Khê Bắc Tam Hùng suy nghĩ ở một bên quan chiến, xoi mói, một mặt nhẹ nhõm bộ dáng. Bọn họ hiển nhiên không có tham chiến ý thức, bởi vì dưới cái nhìn của bọn họ, chỉ cần cái kia Phương thị lão nhị trên một người đến liền dư xài.

"Lão đại, ngươi cảm thấy phương nguyên chúc đại khái mấy chiêu có thể giết chết tiểu tử kia?" Khê Bắc Tam Hùng bên trong lão tam theo lão đại của mình hỏi.

"Đại khái ba năm chiêu hai bên đi!" Khê Bắc Tam Hùng bên trong lão đại hồi đáp, quay đầu lại theo Phương thị lão đại phương Nguyên Khánh nói : "Nguyên Khánh huynh, ngươi cảm thấy thế nào?"

"Cần gì ba năm chiêu, chỉ cần một chiêu liền đầy đủ. Nguyên chúc nội công vốn là so tiểu tử kia hùng hậu, cao một trọng nhiều, gần hai trọng cảnh. Ngoại công phương diện, nguyên chúc Phương thị đạo pháp càng là đạt đến Đại Thành chỉ cảnh, giết tiểu tử kia dễ dàng, ngươi nhìn cái kia áo xanh tiểu tử bị dọa sợ đi, ngốc tại đó liền kiếm đều quên - nhỏ - ." Phương thị lão đại phương Nguyên Khánh có chút tự đắc nói : "Bên ta thị đạo pháp chính là Huyền Giai thượng phẩm đạo pháp, cương mãnh bá đạo, lớn tiếng dọa người, cái kia áo xanh tiểu tử đã dọa sợ, chỉ có bị giết —— ách!"

Cái kia Phương thị lão đại phương Nguyên Khánh nói ra một nửa, bỗng nhiên bị nghẹn lại.

"A, lão đại, lão sắp ba giờ, tiểu tử kia khinh công rất tốt a, thế mà tránh thoát Phương lão nhị một đao!" Khê Bắc Tam Hùng bên trong lão nhị kinh dị nói.

"Ừm, cái này áo xanh tiểu tử khinh công không ví như lão nhị yếu! Xem ra bọn họ có đánh!" Khê Bắc Tam Hùng bên trong lão đại cùng lão tam cũng là một mặt kinh dị biểu lộ. Phải biết Diệp Tinh nội công tu vi là so sánh thị lão nhị phương Nguyên Khánh như nhất trọng nhiều cảnh giới, thậm chí gần hai trọng cảnh giới. Nhưng mà vẫn như cũ có thể né tránh Phương lão nhị bá đạo uy mãnh một đao. Nói cách khác Diệp Tinh tại khinh công này môn ngoại ai công cảnh giới phía trên là so Phương lão nhị cao minh hơn, trực tiếp đền bù nội công khoảng cách cùng không đủ.

Phương thị lão đại phương Nguyên Khánh cảm thấy trên mặt có chút nóng bỏng đau, dù sao hắn vừa vặn còn lời thề son sắt nói cái kia áo xanh tiểu tử bị dọa sợ, nhà mình lão nhị có thể một đao miểu sát cái kia áo xanh tiểu tử. Nhưng mà, kết quả cái kia áo xanh tiểu tử lại có thể dễ như trở bàn tay, thậm chí rất lợi hại tiêu sái né tránh Phương thị lão nhị cái kia vô cùng uy mãnh một đao.

"Phương lão đại, cái kia áo xanh tiểu tử khinh công giống như không tệ nha. Nhà ngươi Phương lão nhị được hay không a, cần muốn giúp đỡ không?" Khê Bắc Tam Hùng bên trong lão tam có chút nhìn có chút há hê nói. Hắn vừa trước đây không lâu cùng Phương lão nhị tranh chấp một phen, huyền não không phải rất lợi hại vui sướng. Mặc dù là cộng đồng lợi ích, không có trở mặt, nhưng lúc này có cơ hội, tự nhiên nhịn không được châm chọc một phen.

"Không cần!" Phương thị lão đại phương Nguyên Khánh có chút thẹn quá thành giận nói : "Tiểu tử kia vẹn vẹn khinh công cao minh một điểm mà thôi, hắn nội công kém như vậy nhiều, căn bản là không có cách đánh lâu dài, nhiều nhất ba mươi chiêu, nhất định bị thua!"

Có dự đoán một chiêu bị thua, thay đổi đến ba mươi chiêu bị thua, đây cũng là khinh công lợi hại chỗ tốt. Phương này Nguyên Khánh hiển nhiên nhìn ra Diệp Tinh khinh công muốn so phương nguyên chúc cao minh một số, nhất thời cũng không dám nữa buông xuống cửa biển, nói thắng một chiêu bị thua. Mà chính là đối giọng vì ba mươi chiêu, bởi vì khinh công cao minh, ở một mức độ nào đó có thể nắm giữ quyền chủ động. Có thể chọn lấy linh hoạt né tránh, tránh bớt cứng đối cứng. Bởi vậy, tứ trọng cảnh sơ kỳ tu vi tuy nhiên không bằng ngũ trọng cảnh đỉnh phong, nhưng bằng mượn cao minh khinh công, chèo chống cái hai ba mươi chiêu vẫn là không thành vấn đề.

Phương thị lão đại phương Nguyên Khánh cùng Khê Bắc Tam Hùng bốn người mục đích quang nhìn chăm chú vào phía trước, quan sát.

Giờ phút này, bên kia Diệp Tinh thi triển 《 Phong Ảnh Bộ 》, cước bộ sinh phong, dễ như trở bàn tay tránh đi Phương thị lão nhị phương nguyên chúc một đao.

Cái kia Phương thị lão nhị phương nguyên chúc nhìn thấy Diệp Tinh thế mà dễ như trở bàn tay tránh đi chính mình tình thế bắt buộc một đao, nhất thời có chút tức giận, biết trước mặt cái này áo xanh tiểu tử chỉ sợ giấu dốt, muốn thời gian ngắn đánh giết hắn chỉ sợ rất khó. Nhưng mà, làm hắn càng tức giận hơn thời điểm, trước mặt cái này áo xanh tiểu tử ánh mắt lạnh nhạt bình tĩnh, cảm thấy căn bản không có rút kiếm ý tứ?

Đây là ý gì? Đối mặt lão tử hung mãnh thế công, hắn thế mà không rút kiếm, đây là ý gì? Khinh thị ta?

"Tiểu tử, ngươi là sao không rút kiếm!" Phương lão nhị nhất thời giận.

"Ta muốn tốc chiến tốc thắng, rút kiếm quá phiền phức, nhỏ - thương càng mau hơn!" Diệp Tinh thần nhiên nói âm thanh sau, trực tiếp lấy ra súng lục, tối như mực hòng súng cấp tốc nhắm ngay Phương thị lão nhị phương nguyên chúc chỗ mi tâm, bóp cò.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 193: : Trong rừng tiếng súng

:

"Àm!"

Một tiếng súng vang, viên đạn từ họng súng thùng ngực mà ra, lấy không gì sánh kịp tốc độ chỉ hướng phía trước \*\*\*\* mà đi.

"Đây là cái gì?"

Phương thị lão nhị nhìn thấy Diệp Tinh cảm ra thương, không khỏi sửng sốt, hiển nhiên là lần đầu tiên nhìn thấy súng lục, không biết đó là cái gì đồ chơi, còn đang nghi hoặc. Bỗng nhiên, tiếng súng vang lên, dây băng đạn lấy tàn ảnh chỉ hướng hấn gào thét mà đến.

"Tốc độ này —— a!"

Phương thị lão nhị phương nguyên chúc sắc mặt hoàn toàn thay đổi, vội vàng muốn lách mình né tránh, nhưng mà viên đạn tốc độ càng nhanh.

"Phốc phốc!"

Nương theo lấy một tiếng hét thảm tiếng vang lên, viên đạn trực tiếp - bắn - nhập phương Nguyên Khánh mi tâm trán vị trí, một tia máu tươi vẩy ra mà ra. Từ trước trán mi tâm chui vào, xuyên thấu đầu, từ sau não chước bay ra, mang theo mấy cái đỏ thẫm máu.

"Bịch!" Một tiếng, phương nguyên chúc ánh mắt trong nháy mắt mất đi tất cả hào quang, trong tay còn nắm đại đao, cả người cũng đã mất đi sinh mệnh sắc thái, thi thể thẳng tắp địa ngã trên mặt đất, nhất thương nỗ đầu, không chết có thể chết lại.

Phải biết Diệp Tinh tu vi mặc dù mới võ đạo tứ trọng cảnh, nhưng là có bao nhiêu môn Địa giai bí tịch tại thân, khiến cho Diệp Tinh chiến đấu lực đã coi như là ngũ trọng cảnh bên trong tương đối lợi hại. Liên xem như Đồng Phương thị lão nhị phương Nguyên Khánh chính diện chém giết, Diệp Tinh cũng có nắm chắc đem đánh giết. Phương thị lão nhị phương nguyên chúc còn muốn lấy dựa vào chân khí hùng hậu ưu thế đem Diệp Tinh tươi sống mài chết, thực nếu là chân chính mặt chém giết, ngược lại là Diệp Tinh có thể đem tươi sống mài chết.

Bởi vì Diệp Tinh còn có Lôi Tâm Xuân Mộc tồn tại, nắm giữ Thiên Địa Linh Bảo Lôi Tâm Xuân Mộc khiến cho Diệp Tinh khôi phục năng lực trở nên vô cùng biến thái. Nội lực là liên tục không ngừng cung cấp, coi như thụ thương, chỉ cần không phải trí mạng trọng thương, đều có thể tại cực trong thời gian ngắn khôi phục lại.

Bởi vậy, chính diện chém giết, chết tuyệt đối là Phương thị lão nhị. Có điều Diệp Tinh lười nhác rút kiếm, bởi vậy dùng kiếm pháp chém giết cuối cùng quá chậm một chút. Phương này thị lão nhị tốt xấu là ngũ trọng cảnh đỉnh phong tu vi, Diệp Tinh lấy tứ trọng cảnh tu vi đánh giết hấn, cuối cùng phải bỏ ra không thiếu thời gian. Bát Bảo Huyền Linh Đan mới là trọng yếu nhất, Diệp Tinh còn vội vàng thời gian đến cướp đoạt Bát Bảo Huyền Linh Đan đầu, không muốn ở chỗ này tổn hao quá nhiều thời gian. Cho nên cũng không lười nhác rút kiếm, trực tiếp nhỏ - thương, nhất thương miểu sát cái kia Phương thị lão nhị phương nguyên chúc.

Phải biết phương nguyên chúc thực lực là võ đạo ngũ trọng cảnh, Diệp Tinh chân thực chiến đấu lực đồng dạng là võ đạo ngũ trọng cảnh, thậm chí tại phương diện tốc độ, Diệp Tinh trả chươg có ưu thế. Hai người thực lực có thể tính là cùng tầng thứ, loại tình huống này liên giống với, hai người bày ở cùng một cái giai cấp, hai người đều là người bình thường, một cái trong tay cầm đại đao, một cái trong tay cầm súng lục. Kết quả lên mặt đao tự nhiên chỉ có bị miểu sát phần.

Nhất thương nơi tay, đừng nói là võ đạo ngũ trọng cảnh tu vi, liên xem như đánh giết lục trọng cảnh võ giả, độ khó khăn cũng không phải rất lớn. Phương thị lão nhị phương nguyên chúc chết tại Diệp Tinh trong tay cũng coi là không oan.

Cái này bất chợt tới đến biến cố tự nhiên kinh ngạc đến ngây người một bên quan chiến Phương thị lão đại cùng Khê Bắc Tam Hùng bốn người.

"Thật đáng sợ ám khí!"

"Nguyên lai tiểu tử này là cao thủ ám khí!"

"Như thế tốc độ kinh khủng, ai có thể né tránh. Hấn sẽ không phải là Đường Môn đệ tử a?"

Bốn người đồng tử co lại nhanh chóng, trợn mắt hốc mồm nhìn về phía trước phát sinh một màn.

Trong chốc lát, Khê Bắc Tam Hùng cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh, trong lòng sợ hãi tới cực điểm.

"Lão nhị! !!"

Phương thị lão đại phương Nguyên Khánh càng là sắc mặt trắng bệch vô cùng, ánh mắt hoảng sợ đến nhìn qua Diệp Tinh, run giọng nói: "Thiếu hiệp tha mạng, đừng có giết ta. Ta có mắt như mù, còn mời tha ta lần này, ta lần sau cũng không dám nữa, đừng có giết ta."

Phương thị lão đại phương Nguyên Khánh mồ hôi lạnh trên trán càng ngày càng nhiều, trong lòng hoảng sợ tới cực điểm. Diệp Tinh vừa rồi bày ra thủ đoạn thực sự thật đáng sợ, làm cho hấn sợ hãi. Đạn kia - kích - bắn - tốc độ thực sự quá kinh khủng. Phương Nguyên Khánh tự biết chính mình chỉ sợ khó có thể né tránh, căn bản chẳng không nổi bao lớn phản kháng suy nghĩ. Cái kia ám khí 'hư' một chút, thì phát - bắn - mà ra, bốn người bọn họ thị lực thậm chí chỉ có thể bắt được một đạo nhàn nhạt tàn ảnh, căn bản là trốn không thoát, nếu như dám phản kháng. Phương Nguyên Khánh cảm giác nếu là đổi thành là chính hấn đối mặt cái này 'ám khí', hấn tám thành cũng phải chết. Hấn trả không muốn chết, cho nên hấn vội vàng quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

"Thiếu hiệp tha mạng, là ta có mắt như mù, ngài đại nhân có đại lượng, còn mời tha ta đi!" Phương thị lão đại phương Nguyên Khánh liền vội xin tha nói.

"Người cũng biết người đắc tội ta. Thực người là đem ta buồn nôn đến." Diệp Tinh nhàn nhạt liếc cái kia phương Nguyên Khánh một cái nói : "Hương ta trong cơm nhỏ nước miếng, người nào cho người lớn như vậy rồi là gan! Tiểu gia ta không trêu chọc người, các người Phương thị hai huynh đệ ngược lại tốt, trực tiếp khi dễ đến trên đầu ta đến, ha ha!"

Phương thị lão đại phương Nguyên Khánh sắc mặt trắng bệch vô cùng, trong lòng hồi hận phát điên, vốn cho là trước mắt cái này áo xanh tiểu tử vô đạo tứ trọng cảnh tu vi, là quả hồng mềm, tùy ý bóp. Nhưng mà sớm biết kết quả như thế, hẳn khác có thể đối mặt vô đạo lục trọng cảnh vô giả, cũng không muốn đối mặt trước mắt cái này áo xanh tiểu tử. Chỉ ít đối mặt vô đạo lục trọng cảnh vô giả, lại có thể đối đầu mấy chiêu, mạng sống tỷ lệ đại vô cùng. Nhưng mà đối mặt cái này áo xanh tiểu tử, hẳn cảm giác mình thật sự là cừu tử nhất sinh.

Hiện tại hồi hận cũng không kịp, đây tuyệt đối là đá trúng thiết bản, kịch liệt đau nhức vô cùng.

"Ta biết là chúng ta hỗn trưởng, chúng ta không nên đắc tội, ngài đại nhân có đại lượng, còn mời tha ta nhất mệnh. Mà lại ta nhị đệ đã bị người giết chết, hẳn nhận nên có xử phạt, còn mời tha ta nhất mệnh a! Ta lần sau cũng không dám nữa."

"Nhỏ cò không trừ gốc, gió xuân thổi tới lại tái sinh. Ta đều giết người nhị đệ, thế nào khả năng rơi xuống người!" Diệp Tinh cười nhạt âm thanh, chậm rãi giờ lên trong tay súng lục, tối như mực hòng súng nhắm chuẩn phía trước, bóp cò.

Phương thị lão đại phương Nguyên Khánh sắc mặt hoàn toàn thay đổi, vội vàng giờ lên trong tay đại đao, ngăn tại chỗ mi tâm.

"Keng!"

Sắt thép va chạm, một tiếng thanh thúy vô cùng giòn vang tiếng vang lên, đạn bắn vào đại đao mặt đao bên trên, đại đao một trận vu vù. Viên đạn tại mặt đao phía trên lưu lại một đạo dấu vết, tùy theo rơi xuống đất.

"Ha-Ha, ta ngăn trở, ta ngăn trở!" Phương Nguyên Khánh vô cùng kích động.

Nhưng mà chính kích động lên, bỗng nhiên cảm giác ở ngực đau đớn một hồi, cúi đầu nhìn lại, chỉ gặp bộ ngực mình vị trí một mảnh đỏ thẫm. Rõ ràng là một viên đạn xuyên thấu hẳn lồng ngực, một mảnh dòng máu vậy ra mà ra, trong nháy mắt nhuộm đỏ ở ngực vạt áo.

"Bịch!" Một tiếng, phương Nguyên Khánh thi thể thẳng tắp đến đi xuống, kích thích một mảnh bụi đất. Sắc mặt hẳn còn bảo lưu lấy thần sắc kích động, nhưng mà người cũng đã không chết có thể chết lại.

"Ha ha, ngăn trở ta một viên đạn thật hưng phấn thành bộ dạng này, ta tay này - thương - bên trong còn có mấy súng trường đâu!" Diệp Tinh ánh mắt khinh miệt, nhàn nhạt quét mắt mặt đất cái kia Phương thị hai huynh đệ bộ thi thể.

Phương này thị huynh đệ ở trong mắt Diệp Tinh cũng liền hai ba súng trường thì có thể giải quyết sự tình, Diệp Tinh tự nhiên không có đem bọn hắn để vào mắt, liền súng tiểu liên đều chẳng muốn dùng, trực tiếp súng lục thì có thể giải quyết bọn họ.

Bỗng nhiên ——

"Phù phù!" "Phù phù!" "Phù phù!"

Liên tiếp ba tiếng quỳ địa âm thanh vang lên, chỉ gặp một bên Khê Bắc Tam Hùng tam huynh đệ dọa đến hai chân như nhũn ra, quỳ rạp xuống đất, thân thể run rẩy lấy.

"Thiếu hiệp tha mạng a, đừng có giết chúng ta!"

"Khác giết chúng ta, ta chúng ta không có có đắc tội người a!"

"Chúng ta Khê Bắc Tam Hùng không có mạo phạm ngài, van cầu người đừng có giết chúng ta."

"Thì lần thứ nhất gặp phải thời điểm, lão tam nói câu muốn cướp bóc ngài, thế nhưng là chúng ta cũng không có thật ăn cướp a. Lão tam người hỗn đản này, nhanh lên dập đầu, cho thiếu hiệp bồi không phải."

"Phanh phanh phanh!" "Phanh phanh phanh!"

Khe Bắc Tam Hùng tam huynh đệ sợ hãi vô cùng, quỳ trên mặt đất, cúi đầu, không ngừng dập đầu nhận lầm, 'phanh phanh phanh', vô cùng dùng lực dập đầu. Cái trán va chạm tại trên hòn đá, vang lên trận trận trầm đục âm thanh.

Theo không ngừng dập đầu, trán một mảnh sưng đỏ, da thịt vỡ tan, bắt đầu có máu tươi tràn ra. Nhưng mà Khê Bắc Tam Hùng vẫn như cũ tiếp tục dập đầu, không dám dừng lại dưới. Bọn họ thực sự không muốn chết a, phản kháng lời nói, cũng liền ba lượt phát 'ám khí', bọn họ tất cả đều nhìn thấy Diêm Vương. Bây tại trước mặt bọn hắn chỉ có một con đường, cái kia chính là cầu xin tha thứ nhận lầm.

"Phanh phanh phanh!" "Phanh phanh phanh!"

Tại tử vong trước mặt, Khê Bắc Tam Hùng tam huynh đệ trong lòng hoảng sợ vô cùng, càng dập càng có lực, đều nhanh liền lên mệnh. Trọn vẹn dập gần

nửa giờ, trước người mặt đất tràn đầy máu tươi, tam huynh đệ trán kịch liệt đau nhức vô cùng, đập đến hoa mắt chóng mặt.

"Thiếu hiệp, người đến là cho câu nói a. Lại đập đi xuống, ngài coi như không giết chúng ta, chúng ta cũng phải mất mạng a! Muốn chém giết muốn róc thịt, ngài ngược lại là cho câu nói a!"

Khê Bắc Tam Hùng tam huynh đệ sắp khóc, thanh âm mang theo tiếng khóc nức nở vì, một bên đập đầu vừa hỏi.

Nhưng mà, bọn họ tra hỏi sau khi, các loại nửa ngày, bốn phía lại không có tiếng động gì, không có nửa điểm động tĩnh, chỉ cần gió thổi lá cây tiếng xào xạc.

Tại thống khổ trong khi chờ đợi, tam huynh đệ lúc này cả gan, ngẩng đầu nhìn lại.

Nhưng mà cái này xem xét, Khê Bắc Tam Hùng tam huynh đệ nhất thời trực tiếp mất trọn tròn, hai mặt nhìn nhau.

Chỉ thấy phía trước trong sơn đạo rộng tუếch, nơi nào còn có nửa điểm bóng người, thanh niên mặc áo xanh kia cảm thấy sớm liền rời đi.

"A, người đâu?"

"Người cái gì người, người đàn độn a, thiếu hiệp đây là buông tha chúng ta!"

"Ha-Ha, quá tốt, rốt cục không cần chết!"

"A, lão nhị ngươi - quần - háng - thế nào ẩm ướt, hoảng sợ nước tiểu?"

"Không có a, ta ta vừa rồi không cẩn thận đem túi nước cho vẩy. Nha, lão đại, trán ngươi đều là máu, nhanh lên bôi điểm Kim Sang Dược!"

"Bôi cái - cái rắm - a, trở về lại liệu thương. Hiện tại cảm giác rời đi nơi này, nếu không vạn nhất thiếu hiệp thay đổi chủ ý, lại vòng trở lại, chúng ta tất cả đều đến mất mạng!"

"Đứng đứng đứng, lão đại nói đúng, nhị ca, đại ca, chúng ta đi nhanh lên."

Khê Bắc Tam Hùng tam huynh đệ vội vàng lẫn nhau đỡ lấy, lưng la lưng lay, chạy trốn chết, rời đi cánh rừng cây này.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 194: : Mộng một lần

:

Bích La Sơn thế núi hiểm trở, rừng cây rậm rạp. từng cây từng cây đại thụ, cổ thụ che trời, nhánh lá cây đoàn đoàn như đắp, che khuất bầu trời.

Lúc này, đại khái là buổi chiều thời khắc, mấy sợi ánh sáng mặt trời gian nan thông qua kẽ cây chiếu vào trong rừng, trong rừng có vẻ hơi oi bức.

"Hắn - nương, cái kia Sứ Bá Lương thật đúng là có thể chạy, chạy đến cái này trong rừng sâu núi thẳm khiến người ta thế nào tìm nha."

"Đúng đấy, cái này Bích La Sơn lớn như vậy rồi, đến tìm tới ngày tháng năm nào!"

"Sợ cái gì cũng không phải chỉ mấy người chúng ta lại tìm, hơn trăm người đều đang tìm kiếm, hiện lên thăm thức tìm tòi, không ra ba ngày, tuyệt đối có thể tìm tới cái kia Sứ Bá Lương."

"Nói đúng, Sứ Bá Lương cái kia đồ con rùa rất đáng hận, lớn như vậy rồi ngày nóng hại chúng ta ở chỗ này chịu tội. Một khi tìm tới hắn, chẳng những muốn đoạt đi hắn Bát Bảo Huyền Linh Đan, lão tử còn muốn đem hắn thảo thành tám khối!"

Núi rừng bên trong từng bầy võ giả tốp năm tốp ba, đang tìm kiếm lấy Sứ Bá Lương tung tích.

Diệp Tinh một thân áo xanh, trên lưng lưng đeo cái bao, trong tay nắm Thanh Phong bảo kiếm, cũng đang tìm kiếm lấy Sứ Bá Lương hành tung.



Chỉ là trong rừng có nhiều cây cối cành lá che lấp, muốn tại đây to như vậy núi rừng bên trong tìm tới một người, thực sự rất khó. Có điều tuy nhiên chẳng có mục đích tìm kiếm, nhưng tổng mạnh hơn chờ đợi.

Toàn bộ Bích La Sơn miệng núi yếu đạo đã sớm bị phong bế, rất nhiều võ giả đều mai phục tại giao lộ. Cái kia Sử Bá Lương căn bản là bị vây ở cái này Bích La Sơn. Tiếp xuống chủ yếu cũng là tìm kiếm vấn đề thời gian, nhìn xem là người võ giả nào vận khí tốt tìm được trước Sử Bá Lương, chiếm lấy Bát Bảo Huyền Linh Đan.

Thì như thế một mực tìm kiếm lấy, từ dưới buổi trưa mãi cho đến hoàng hôn thời khắc, ánh chiều đi về Tây Thiên, sắc trời cấp tốc tối xuống.

Bóng tối bao trùm toàn bộ Bích La Sơn.

"Tìm hơn nửa ngày, không hề có một chút tin tức nào. Nếu không phải Bát Bảo Huyền Linh Đan quá mức trân quý có thể tăng lên trên diện rộng tu vi, tiểu gia ta thật không có cái kia nhân công phu ở chỗ này hao tổn! Nếu có thể có địa phương mua sắm Bát Bảo Huyền Linh Đan liền tốt, trực tiếp nện tiền, nhiều đơn giản sự tình." Diệp Tinh lắc đầu, song chân vừa đạp mặt đất, thả người nhảy lên, nhảy đến một cây đại thụ trên cây.

Bát Bảo Huyền Linh Đan là một loại hiếm thấy mà trân quý đan dược, trong giang hồ rất ít xuất hiện. Đương nhiên, Dược Vương Cốc bên kia là có, chỉ là dưới tình huống bình thường căn bản không bán ra. Vậy đỉnh cấp thể lực, cũng không ai tiến đến Dược Vương Cốc giương oai. Bây giờ thật vất vả có Bát Bảo Huyền Linh Đan tin tức, cái kia Sử Bá Lương cũng không phải cái gì cao thủ, đồng đạo võ giả tự nhiên chen chúc mà đến, muốn cướp đoạt Bát Bảo Huyền Linh Đan.

Tìm kiếm hơn nửa ngày, như hôm nay sắc đã hoàn toàn tối xuống, muốn muốn tìm người thật đúng là không tiện. Trong đêm tối hiệu suất khẳng định rất thấp.

Đêm hôm khuya khoắt, Diệp Tinh bây giờ cũng mệt mỏi, bay thẳng thân thể nửa dựa vào trên cây nghỉ ngơi.

Lấy điện thoại di động ra nhìn một lát, nhất thời có chút buồn ngủ, lúc này híp mắt ngủ, rất nhanh liền vào nhập trong mộng đẹp.

Gió thổi lá cây, vang sào sạt.

Đêm nay, Diệp Tinh làm một cái cổ quái mộng ——

Trong mộng hần biến thành một cái gọi cô độc Tinh thiếu năm

"A Tinh, Ma Kiếm là chúng ta Độc Cô Gia đời đời truyền bảo kiếm, ngươi nhất định muốn giữ gìn kỹ, chờ ngươi nắm giữ Ma Kiếm lực lượng sau, chính là chúng ta Độc Cô Gia chánh thức quật khởi thời điểm. Sau này ngươi muốn chính mình chiêu mộ tốt chính mình, ta sợ khổ hải từ, nương phải đi dẫn dắt rồi đi những cái kia truy sát địch đến người, không cách nào chiêu mộ cô ngươi"

"Mẹ! ! Ngươi không nên rời bỏ ta, A Tinh đáp ứng ngươi nhất định hảo hảo luyện công trọng chấn Ma Kiếm thành bảo thủ cho phụ thân, ngươi không muốn xa cách A Tinh, ô ô, không muốn xa cách A Tinh!"

Thấp bé kho cùi, sáng sớm mấy sợi ánh sáng mặt trời thông qua tiểu Mộc cửa sổ chiếu vào đầu giường bên trên, một thiếu niên nằm tại trên giường gỗ, giờ phút này cái trán phủ đầy tinh mịn mồ hôi, mi đầu vận tại một khối, tựa hồ tại làm một trận đáng sợ ác mộng, miệng bên trong thống khổ gào thét lấy một số mơ hồ không Thanh Mộng lời nói.

"Kẹt kẹt!" Cửa phòng mở ra, một cái Tiểu Bàn Đôn cũng một đồng bóng cùi đi tới.

"Kê lô mãng, nên rời giường, luyện công buổi sáng thời gian nhanh đến." Tiểu Bàn Đôn buông xuống bóng cùi đi đến giường gỗ một bên, vỗ vỗ thiếu niên kia.

Trên giường thiếu niên dằng dặc chuyển tỉnh lại, đứng dậy đánh cái hà hoi, gãi gãi đầu, ần ý nói : "Đại ngớ ra, ngươi thế nào rời giường đón cùi cũng không gọi ta dưới. Hai người cùng một chỗ chặt hội nhanh rất nhiều."

"Tính toán, đón cùi cái này lời thục ta đến là được, nhìn ngươi cái này một thân da mịn thịt mềm vẫn là miễn." Tiểu Bàn Đôn rất đại khí khoát tay nói.

Trên giường thiếu niên kia biệt danh kê lô mãng, lớn lên giống tuần mỹ, tron bóng trắng nõn khuôn mặt cù ầu rõ ràng, một đôi mày kiếm hoàn toàn giống sơn xoát, cao thẳng cái mũi, tuyệt mỹ môi hình, không một không tại đẳng hoàng mà cao quý cùng lạnh lùng, nếu là đem cái kia một thân thô bố y đổi thành áo gấm, y lại chính là một cái Vương Tôn Quý Tộc, trên cổ còn mang theo một cái màu đen kiếm hình tinh mỹ mặt dây chuyền. Bằng thêm mấy phần cao quý.

Tuần mỹ như thế thiếu niên, vốn nên khí khái anh hùng hùng hực, nhưng là, không biết sao hần hai mắt lại ngốc trệ mà vô thần, không có một tia thần thái.

Hai năm trước, Tiểu Bàn Đôn lên núi đón cùi, phát hiện một thiếu niên hôn mê tại trong rừng cây, toàn thân tươi máu me đầm đìa, đem hần cứu trở về. Thiếu niên thức tỉnh đến, cái gì đều không nhớ rõ, rung động, si ngốc ngơ ngác ngay cả mình tên cũng không biết, Tiểu Bàn Đôn trực tiếp cho hần lấy tên kê lô mãng, chính hần thì là đại ngớ ra.

Tiểu Bàn Đôn là một đứa cô nhi, từ nhỏ tự lực cánh sinh, dựa vào lên núi đón cùi duy trì sinh kế. Hai năm ở chung, hai người đều thành anh em tốt, tình cảm thâm hậu.

Phòng nhỏ tọa lạc tại Minh Dương sơn nơi chân núi hạ, Minh Dương núi là trong vòng nghìn dặm bên trong đệ nhất cao sơn, trên núi cây cỏ xanh um tùm, rậm rạp vô cùng, thường có điều thú bay nhinh, mãnh liệt hổ tiếng gầm trên núi có cái tông phái, tên là Minh Kiếm tông. Tiểu Bàn Đôn cùng kẻ lỗ mãng đều là Minh Kiếm tông ngoại môn đệ tử.

Buổi sáng trời mới vừa tờ mờ sáng, hai người liền phải rời giường lên núi đón củi duy trì sinh kế, chặt xong củi sau liền phải đi Minh Kiếm tông tập võ.

Minh Kiếm tông là phụ cận trong vòng nghìn dặm bên trong 5 đại tông phái đứng đầu, đệ tử trong tông có hơn mấy ngàn người, chia làm nội môn đệ tử cùng ngoại môn đệ tử. Nội môn đệ tử đều là Tiên Thiên cảnh giới, ngoại môn đệ tử chỉ là Hậu Thiên cảnh giới võ giả.

Minh Dương núi đường núi là tảng đá xanh trải thành, Minh Kiếm tông tọa lạc tại Minh Dương núi trên núi.

Mỗi sáng sớm sáng sớm tất cả ngoại môn đệ tử đều phải ở trên núi luyện công buổi sáng hai canh giờ, từ trong tông truyền công trường lão truyền thụ võ nghệ kiếm pháp, sau thời gian có thể tự mình tu luyện ôn tập bài tập.

Sáng sớm, hai bóng người dọc theo đường núi lên núi đỉnh Minh Kiếm tông chạy mà đi. Chính là đại ngó ra cùng kẻ lỗ mãng hai người, đường núi mặc dù đột ngột, một đường uốn lượn gập ghềnh, có điều hai người đều là người tập võ, người mang Nội Kinh, cấp tốc chạy phía dưới cũng liền mồ hôi đầm đìa. Đại ngó ra là Hậu Thiên lục trọng cảnh thực lực, còn về kẻ lỗ mãng là cái gì thực lực, chính hắn cũng không biết, dài một pho lạnh lùng bề ngoài nhưng bởi vì mất trí nhớ mà trở nên lằng đằng lằng nào.

"Kẻ lỗ mãng, tên ngươi đến cùng gọi cái gì a, chúng ta đều ở chung hơn hai năm, ta lại còn không biết tên ngươi." Đại ngó ra leo núi hơi thở hổn hển nói, thực cùng loại vấn đề hắn đã hỏi rất nhiều lần, chỉ là xuất phát từ hiếu kỳ, một phương diện cũng muốn ném thử lấy tính lại kẻ lỗ mãng trí nhớ, sau đó nhìn không được lại hỏi một lần.

"Tên?" Cái kia kẻ lỗ mãng thiếu niên nghi hoặc khó hiểu nói: "Tên của ta không phải liền là kẻ lỗ mãng sao, ngươi vừa rồi đều gọi ta kẻ lỗ mãng còn hỏi tên của ta, Ha-Ha, đại ngó ra thực ngốc." Nói nói liền cười vang lên.

Cái kia Tiểu Bàn Đôn rất lợi hại im lặng trợn mắt trừng một cái nói: "Kẻ lỗ mãng, ta nói là tên thật, không phải biệt danh. Tựa như ta, biệt danh đại ngó ra, nhưng ta tên thật gọi Đường Đại núi, đây là lúc còn nhỏ cha ta cho ta lấy, làm sao, danh tự rất suất khí đi." Đường Đại núi tự hào đỉnh đỉnh thân thể, bất quá nhãn thần lại âm trầm xuống, lâm lâm: "Đáng tiếc tại ta bốn tuổi thời điểm cùng người nhà thất lạc, may mắn Hàn Bá thu lưu ta, không phải vậy đến chết đói."

Tiểu Bàn Đôn Đường Đại núi tự lâm lâm đồng thời, lại không chú ý tới bên cạnh hắn kẻ lỗ mãng cũng tại tự lâm lâm, đồng thời thần sắc trở nên càng ngày càng nóng nảy.

"Tên thật, đúng a, ta tên thật là cái gì, ta họ gì, tên của ta là cái gì, a, là sao ta không nhớ nổi?" Kẻ lỗ mãng hai tay bưng bít lấy đầu, tuần lằng khuôn mặt cảm thấy có chút vụn vụn thống khổ, cố gắng nghĩ lại lấy, thế nhưng là càng là cố ý suy nghĩ càng nghĩ không ra, trong đầu truyền đến trợn trợn toàn tâm nhói nhói.

"Ta tên thật là cái gì, ta đến cùng là ai, tại sao một chút ấn tượng đều không có, a." Kẻ lỗ mãng tâm tình chập chờn kịch liệt, hai mắt khi thì sắc bén vô cùng, kiếm khí bắn tứ tung, khi thì lại ngốc trệ mê mang, ngốc chỉ ngây ngốc.

"Người áo đen, tốt nhiều tay cầm lợi kiếm người áo đen, bọn họ là ai?" Mấy tấm tàn phá mơ hồ hình ảnh chợt lóe lên, kẻ lỗ mãng thiếu niên liều mạng hỏi tưởng đến, trong đầu nhói nhói cảm giác lại càng ngày càng mãnh liệt, hai tay nắm tay, một quyền lại một quyền không ngừng nện ở bạc thang đá xanh bên trên, phát ra 'phanh phanh phanh' tiếng vang, quyền đầu bởi vì kịch liệt va chạm mà trở nên sưng đỏ, thậm chí có máu tươi tràn ra nhuộm tại tảng đá xanh bên trên.

"Kẻ lỗ mãng, ngươi thế nào, nhanh lên tỉnh, tỉnh. Ngươi ngốc, thế nào cầm quyền đầu nện thạch đầu, cái này tảng đá xanh so phổ thông thạch đầu phải cứng rắn nhiều, rất dễ dàng đập thương tổn." Tiểu Bàn Đôn Đường Đại Sơn Đôn lúc hoảng hốt, không ngừng lay động kẻ lỗ mãng.

"Ta là ai, ta đến cùng là ai."

"Ngươi là kẻ lỗ mãng, ngươi đương nhiên là kẻ lỗ mãng, nhanh lên dừng lại, tay đều đổ máu. Chúng ta đến mau tới núi, luyện công buổi sáng lập tức bắt đầu, nếu như đến trễ chúng ta sẽ bị trưởng lão trách phạt." Đại ngó ra lo lắng nói.

"Ha-Ha, các ngươi nhìn hai cái này ngu ngốc đang làm gì sao."

"Thật sự là đầy đủ ngốc, thế mà lấy tay nện thạch đầu."

Lúc này đã lục tục ngo ngoe có không ít hắc thành trấn thôn xóm đến ngoại môn đệ tử đàm tiếu lấy hứng về trên núi mà đi chạy tới Minh Kiếm tông.

Minh Kiếm tông chiêu thu đệ tử khảo hạch rất là rộng rãi, vô luận là nhà giàu sang còn là người nhà bình thường hải tử, chỉ cần có nhất định tu luyện thiên phú, kiên quyết có thể vượt qua kiểm tra liền có thể Minh Kiếm tông học tập võ nghệ kiếm thuật. Đại sơn Tiểu Bàn Đôn cùng kẻ lỗ mãng vừa vận đều phù hợp hai cái điều kiện này, liền đều Minh Kiếm tông.

Kẻ lỗ mãng phảng phất không nghe thấy đại ngó ra thanh âm vẫn như cũ không ngừng đánh tảng đá xanh, khi thì lại hai tay che đầu ra sức vuốt đầu, ý đồ muốn để cho mình nhớ tới chút cái gì.

"Kẻ lỗ mãng nhanh lên một chút, tất cả sư huynh đệ đều lên đi, chúng ta lại không chạy tới thì không kịp." Tiểu Bàn Đôn lo lắng nói: "Trưởng lão trừng

phạt rất lợi hại nghiêm khắc."

Vừa nói một bên dùng sức kéo lấy kẻ lữ mãng, nhưng điều hần kinh ngạc là, vô luận làm phần lớn kinh đều không thể đem kẻ lữ mãng kéo động mây may.

"Kẻ lữ mãng, người trên cổ Quải Kiếm hình mặt dây chuyền là cái gì?" Tiểu Bàn Đôn vội vàng giật ra đề tài, ý đồ đem kẻ lữ mãng theo ngõ cụt bên trong lôi ra tới.

Quả nhiên, vừa nghe đến kiếm hình mặt dây chuyền, kẻ lữ mãng liền dừng lại đánh, vô ý thức thốt ra, nói : "Đây là Ma Kiếm! Trên đời này cường đại nhất bảo kiếm!" Rồi sau đó hần yêu dấu sờ sờ cái kia màu đen kiếm hình mặt dây chuyền.

Tiểu Bàn Đôn tự nhiên coi hần là hồ ngôn loạn ngữ, có thể là não bộ bị thương, trong hai năm qua kẻ lữ mãng cách mỗi đoạn thời gian đều sẽ thần kinh chất một chút, Tiểu Bàn Đôn cũng đã tập mãi thành thói quen, gặp hần tâm tình đã bình ổn xuống tới, liền lập tức nói : "Kẻ lữ mãng, người rốt cục tỉnh, chúng ta mau tới tông môn, không phải vậy không kịp."

Nhìn xem phía Đông chân trời từ từ bay lên mặt trời mới mọc, lại nhìn quanh phía dưới bốn phía, kẻ lữ mãng rõ ràng sững sờ, lớn tiếng nói : "A, đều như thế trẻ chúng ta điều này sao còn tại giữa sườn núi, đại ngớ ra, tốc độ này cũng quá chậm." Nói liền cấp tốc lên núi đỉnh tiền đến, hần nhiên đem vừa rồi sự việc quên mất không còn một mảnh.

Tiểu Bàn Đôn mập ục ục trên mặt cười khò không thôi, "Còn không phải người cái tên này làm hại, xem ra lần này thật đến trễ." Nghĩ tới cái kia truyền công trường lão cái kia nghiêm khắc ánh mắt, Tiểu Bàn Đôn thì tâm lý chột dạ, nói thăm âm thanh, liền theo sau, sử xuất bú sữa kinh hướng trên núi chạy tới.

Hai người một đường tại tảng đá xanh trên bậc thang chạy vội mà lên, nhưng căn bản không có chú ý tới, vừa rồi khỏi kia bị kẻ lữ mãng không ngừng đánh tảng đá xanh đã phủ đầy tinh mịn vết nứt. Vén vện bằng vào \*\* tại có thể tại tảng đá xanh phía trên lưu lại vết nứt, liền xem như nội môn đệ tử cũng không có mấy cái có thể làm được.

Minh Dương núi đỉnh núi rộng lớn bằng phẳng, rất nhiều cung điện kiến trúc phân bố bên trên, xen vào nhau tinh tế.

Trên quảng trường, hơn ngàn tông môn đệ tử mặt hướng mặt trời mới mọc, ngồi xếp bằng, lồng ngực hơi hơi đập trùng, chậm rãi hô hấp thổ nạp.

"Sáng sớm, theo mặt trời mọc, vạn vật sinh cơ bùng bùng. Giờ phút này chính là hấp thu thiên địa tinh hoa, đề cao nội lực tu vi tốt nhất thời khắc. Nhớ kỹ, 'muốn tập trung chú ý lực, bảo trì trong lòng bình tĩnh, hô hấp muốn tự nhiên.'" một lão giả đứng tại quảng trường phía trước, nghiêm khắc ánh mắt quét mắt trên quảng trường tu luyện chúng đệ tử, những đệ tử này đều là 10 đến hai mươi tuổi thiếu niên, tu vi đều là Hậu Thiên thất trọng cảnh phía dưới ngoại môn đệ tử.

Tại lão giả cái kia nghiêm khắc dưới ánh mắt, mỗi người đệ tử đều hết sức chăm chú chuyên tâm tu luyện, không dám mở động tác nhỏ, không dám có chút thư giãn.

"Mặt trời mới mọc quyết chính là chúng ta Minh Kiếm tông đơn giản nhất cơ sở nhất đồng thời cũng là trọng yếu nhất nội công tâm pháp. Các người phải cố gắng tu luyện, chỉ có đem cơ sở làm chắc, sau này tu vi mới có thể đạt tới càng cao tầng thứ, tu luyện theo cao thâm nội công tâm pháp." Lão giả cao giọng nói ra : "Mệnh môn giữa thiên địa, tràn ngập vô tận năng lượng, thông qua nội công tâm pháp dẫn đạo, hô hấp thổ nạp, đem năng lượng tinh hoa đạo nhập thể nội "

Nhìn cách đó không xa chính đang cẩn thận giảng bài truyền công trường lão, Tiểu Bàn Đôn cùng kẻ lữ mãng hai người co đầu rút cổ, rón rén một đường chạy chậm mà đến, nhanh chóng khoanh chân ngồi tại phía sau chỗ trống. Khẩn trương trước mắt phương truyền công trường lão, phát hiện hần cũng không có chú ý tới bên này, nhất thời hơi hơi đưa khẩu khí, tranh thủ thời gian tu luyện công pháp.

Vừa mới nhắm mắt tu luyện, liền cảm giác trên bờ vai bị người vỗ vỗ, chỉ gặp truyền công trường lão im lặng nhìn lấy kẻ lữ mãng hai người, thần nhiên nói : "Người hai đến trễ, đợi chút nữa luyện qua công, phạt các người vòng quanh quảng trường chạy 20 vòng."

Nhìn qua có thể chứa đựng mấy ngàn người luyện công rộng lớn quảng trường, Tiểu Bàn Đôn cùng kẻ lữ mãng nhất thời đều về mặt cầu xin.

Tĩnh tọa luyện công tuy nhiên buồn tẻ, có điều nếu là có thể toàn tâm đầu nhập bên trong, như vậy thời gian trôi qua cũng là rất nhanh, trong nháy mắt hai canh giờ đi qua, mới lên mặt trời mới mọc đã biến thành chói chang mặt trời gay gắt treo ở không trung.

Đồng đảo ngoại môn đệ tử cũng đều đứng dậy thu công, giãn ra hoạt động phía dưới gân cốt.

"Các người nhìn cái kia hai cái kẻ ngu đến trễ bị truyền công trường lão phạt chạy đây." Đồng đảo ngoại môn đệ tử phảng phất nhìn trò khôi hài giống như, cười trên nỗi đau của người khác nhìn phía xa vòng quanh quảng trường liêu mạng chạy hai người.

Bởi vì Tiểu Bàn Đôn Đường Đại núi bình thường quá chất phác, thiếu niên kẻ lữ mãng lại lẳng đầu lẳng não, hai người tụ cùng một chỗ, lập tức nặng thêm góc hình tượng. Rất nhiều đệ tử tu luyện xong sau, đều lấy giễu cợt hai người làm vui.

Lúc này Liệt Dương giữa trời, đã gần đến vào lúc giữa trưa. Hai người toàn thân đều là mồ hôi không ngừng toát ra, ướt sũng dính trên người.

"Đại ngớ ra, chúng ta chạy vài vòng." Kẻ lữ mãng hỏi.

"Thứ mười hai vòng, còn có vòng, vù vù, một chết." Tiểu Bàn Đôn thở gấp nói : "Cái này 20 vòng xuống tới, ta đoán chừng phải gãy mấy cân, ô, ta hoàn mỹ đáng người!" Tiểu Bàn Đôn tương đương tự luyện nói.

Kẻ lỗ mãng cô nghi nhìn Tiểu Bàn Đôn cái kia mập ục ục đáng người liếc một chút, lắc đầu, rõ ràng không tán đồng.

"Người cái này cái gì ánh mắt, ta nói kẻ lỗ mãng, người không mang theo như thế đã kích người nha." Tiểu Bàn Đôn nói lầm bầm : "Người là thiên hạ đệ nhất đẹp trai, tốt xấu cũng phải lưu cho ta cái thứ hai đẹp trai đúng không."

"Thực chạy 20 vòng cũng rất tốt, thể nội độc tố có thể thông qua mồ hôi loại trừ ra ngoài thân thể, tu luyện nội công cũng có thể càng thêm thông suốt." Kẻ lỗ mãng trầm giọng nói.

"Ừm, cái này đến cũng thế." Tiểu Bàn Đôn gật đầu nói : "Chỉ là như vậy nhiều sư huynh đệ nhìn lấy có chút không được tự nhiên."

"Chạy chính mình đường, cần gì phải quan tâm người khác thế nào nhìn." Kẻ lỗ mãng ánh mắt nhìn phía trước, từng bước một chạy trước.

"Lời nói là nói như vậy, có điều muốn làm đến điểm ấy cũng rất khó. Đúng, kẻ lỗ mãng, ta gần đây có thể muốn đột phá đến Hậu Thiên thất trọng cảnh, người cũng tranh thủ thời gian cố lên, đến lúc đó chúng ta cùng đi phụ cận sơn mạch săn giết yêu thú."

Ở ngoài sáng Kiếm Tông Hậu Thiên cảnh giới đều là ngoại môn đệ tử, Hậu Thiên nhất trọng đến Hậu Thiên lục trọng là phổ thông ngoại môn đệ tử, mỗi ngày đều đạt được trên quảng trường nghe giảng bài luyện công. Một khi bước vào Hậu Thiên thất trọng cảnh liền trở thành tinh anh ngoại môn đệ tử, tinh anh ngoại môn đệ tử ở trên núi nắm giữ đơn độc túc xá, đồng thời Hậu Thiên thất trọng thực lực đã có thể đi bên trong dãy núi liệt sát một số Hạ Cấp Yêu Thú. Dùng Yêu thú da lông hoặc tinh hạch có thể đổi lấy môn phái điểm cống hiến hoặc là tiền tài. Mà lại một khi trở thành tinh anh ngoại môn đệ tử, thì sẽ nhận được môn phái nhất định coi trọng, mỗi tháng đều biết cấp cho một khóa Ngưng Khí Đan phụ trợ tu luyện.

Mình Kiếm tông có hơn ba ngàn tên phổ thông ngoại môn đệ tử, tinh anh ngoại môn đệ tử chỉ có chừng một ngàn tên.

Hai người chạy xong 20 vòng sau đều một đến thở hồng hộc, trực tiếp tựa ở một khối núi đá bên cạnh thở hổn hển, dùng ống tay áo lau đi cái trán mồ hôi.

"Đi, đi căn tin ăn cơm trưa." Nghi ngơi một lát sau, kẻ lỗ mãng nói ra.

Người là sắt, cơm là thép, không ăn một bữa đói đến hoảng. Liền xem như võ giả cũng phải ăn cơm, trừ phi là những cao đẳng đó cấp võ giả, nghe nói Tiên Thiên đỉnh phong võ giả lấy thiên địa linh khí làm thức ăn, có thể làm đến mấy tháng thậm chí một năm không ăn cơm đều vô sự, có điều lúc bình thường võ giả đều biết đi ăn cơm, khả năng một ngày ba bữa quen thuộc, cũng có thể là thêm ăn, trừ phi bề quan.

"A, như thế nhanh, ta còn không có nghỉ ngơi đầy đủ a, chờ một chút." Tiểu Bàn Đôn vội vàng nói.

Hai người đang nói, phía trước trên quảng trường đám người bỗng nhiên truyền đến rối loạn tung bừng.

"Là Tô Mộng Thu sư tỷ, mộng lệ sư tỷ thật xinh đẹp!"

"Há lại chỉ có từng đó xinh đẹp, mộng lệ sư tỷ tu luyện thiên phú cũng là nhất đẳng, hiện tại đã là nội môn Tiên Thiên cảnh đệ tử. Thiên phú so với Triệu Kiệt sư huynh đều không thua bao nhiêu."

"Sư tỷ sớm!" "Sư tỷ sớm!"

Trên quảng trường sùng bái hâm mộ tiếng la một mảng lớn.

Nhìn lấy bên cạnh một mặt Trư ca dạng mi mắt trực câu câu nhìn chăm chăm phía trước Tiểu Bàn Đôn, kẻ lỗ mãng không khỏi cũng ngẩng đầu nhìn về phía phía trước.

Chỉ thấy rộng tràng đám người tự động theo hai bên tách ra, một tên 15 đến tuổi thiếu nữ một đường hướng đi căn tin phương hướng, thiếu nữ mặc lấy một thân ngắn gọn quần áo luyện công, làm nổi lên lấy nàng cái kia đều đều thon thả đáng người, ngập nước mắt to chữ như khê cong u tuyến thâm thúy, khiến người ta chỉ nhìn một chút thì khó có thể tự kiềm chế. Tóc dài xõa vai, bên tai tóc xanh theo gió bay múa trên không trung vẽ lấy ưu mỹ đường vòng cung, giống như Dao Trì tiên tử, gót sen uyển chuyển, cùng nhau đi tới, thiếu nữ mặt mỉm cười, xem như đáp lại bốn phía không ngừng vãn an đám người.

Thực đồng môn sư huynh đệ tỷ muội ở giữa gặp mặt gửi lời thăm hỏi là rất bình thường, chỉ là thiếu nữ này mị lực cảm thấy quá lớn, rất nhiều người cách xa xa đều chạy tới gửi lời thăm hỏi.

Một làn gió thom xông vào mũi, chui vào trong mũi, thấm vào ruột gan, giống như như mộc xuân phong sáng khoái vô cùng. Kẻ lỗ mãng ngốc chỉ ngây ngốc, lấy lại tinh thần, phát hiện thiếu nữ vừa vắn đi qua bên cạnh mình, bên cạnh Tiểu Bàn Đôn mê đắm không được vãn an 'sư tỷ tốt' 'sư tỷ sớm', nước bọt đáp chảy một chỗ. Thực trong đám người cũng không thiếu giống Tiểu Bàn Đôn dạng này, dù sao mỹ lệ nữ tử là người nào không muốn lấy được, chỉ là người khác đều biết che giấu chính mình, không có biểu hiện như vậy rõ ràng, để tránh mất phong độ, rước lấy phản cảm.

Thiếu nữ bước liên tục bỗng nhiên dừng lại, hơi có chút kinh ngạc mắt nhìn kẻ lỗ mãng, tựa hồ tại kinh ngạc mỗi cái sư đệ đều hướng nàng chào hỏi, là sao bên người vị sư đệ này không có phản ứng, theo lẽ phép, thiếu nữ quay đầu đối kẻ lỗ mãng mỉm cười nói : "Sư đệ tốt!"

"Ừm, sư tỷ tốt!" Kẻ lỗ mãng lễ phép đáp, ánh mắt tinh khiết không tí vết, không có chút nào tạp chất.

Hắn ngốc chỉ ngây ngốc, ở hiện trường mỗi người cơ hồ đều đối cái kia sư tỷ ôm có ý đồ tưởng tượng, có điều điều kiện tiên quyết là trừ kẻ lỗ mãng bên ngoài, hẳn mất trí nhớ ngay cả mình tên cũng không biết, đối với nam nữ ở giữa ái mộ càng là đừng đề cập.

Thiếu nữ hình bóng dần dần đi xa, kẻ lỗ mãng lập tức cảm giác có vô số đạo đồ kỵ lạnh lẽo ánh mắt bắn về phía hắn, khiến cho hắn khắp cả người phát lạnh.

"Kẻ lỗ mãng, chúng ta đi nhanh lên, bọn gia hỏa này ánh mắt cảm thấy rất lợi hại bất hữu thiện."

"Ừm." Hai người lúc này liền muốn cất bước chuẩn đi.

"Chậm đã!" Phía sau lập tức truyền đến mấy chục đạo tiếng hét lớn. Khoảng chừng gần trăm người chậm rãi đi tới, hung thần ác sát đem hai người vây quanh trung gian.

"Người cái kẻ ngu thế mà cũng có thể được mộng lệ sư tỷ chủ động vấn an, chắc chắn chắc, so với chúng ta lợi hại nhiều."

"Còn có người mập mạp này, thế mà đối với mộng lệ sư tỷ chảy nước miếng, hai người thật sự là cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga, ngày hôm nay nhìn ta không cất ngang các người chân chó." Cầm đầu đi tới là một tên mặc hoa phục dài đến ruột già tai to ngoại môn đệ tử, tên là Chu Phú Quý, là dưới núi Kim Dương thành thủ phủ đỏ thắm 1 triệu con cháu. Hậu Thiên lục trọng cảnh đỉnh phong thực lực, hẳn thủ hạ một nhóm người hầu ngoại môn đệ tử, đều là gia đình giàu có con cháu, bình thường không ít khi để kẻ lỗ mãng bọn họ.

"Ta đại sơn nhìn thấy mỹ nữ luôn luôn đều như vậy, cũng không phải là tận lực khinh nhờn, lại nói chính người còn không phải bộ kia tính tình, bằng cái gì nói chúng ta." Tiểu Bàn Đôn lập tức phản kích nói.

"Còn dám mạnh miệng, muốn chết!" Chu Phú Quý nổi giận, xách quyền vọt tới.

"Chu sư huynh ta nghĩ người khả năng hiểu lầm, chúng ta theo sư tỷ chỉ là lễ phép tính ân cần thăm hỏi, không có ý gì khác." Kẻ lỗ mãng nói ra.

Mình Kiếm tông đệ tử bài danh không phải theo nhập môn thời gian tính toán, mà chính là theo thực lực đến bài danh, thực lực mạnh suy nghĩ là sư huynh, thực lực yếu thì là sư đệ. Chu Phú Quý là Hậu Thiên lục trọng cảnh đỉnh phong tự nhiên là bọn này phổ thông ngoại môn đệ tử đứng đầu.

"Àm!" Một tiếng, hai quyền chạm nhau, Tiểu Bàn Đôn liền lùi lại ba bước, cánh tay tê dại một hồi. Mà Chu Phú Quý chỉ lùi lại một bộ.

Hiển nhiên thực lực muốn so Tiểu Bàn Đôn đại sơn cường đại không ít, thực đại sơn bình thường tu luyện rất lợi hại khác khổ, thiên phú cũng không thể so với Chu Phú Quý kém, sở dĩ tu luyện còn không bằng Chu Phú Quý là bởi vì Chu Phú Quý có một cái giàu có một phương lão cha, thường thức cho hắn mua nhân sâm Linh dược dùng tới tu luyện, cho nên cho dù hắn không thể nào tu luyện, tu vi cũng cao hơn đại sơn.

"Tu vi cũng không tệ lắm nha." Chu Phú Quý thu hồi quyền đầu, cười lạnh: "Mọi người cùng nhau xông lên, đừng đánh chết, đánh cho tàn phế là được." Nhất thời trên trăm tên ngoại môn đệ tử cười gần cùng nhau tiến lên. Hắn ngoại môn đệ tử suy nghĩ ở một bên vây quanh xem kịch.

"A, Chu Phú Quý người khinh người quá đáng, vô cớ đánh người, người thì không sợ trường lão trách phạt à." Đại Sơn Quyền đầu múa giống như bánh xe gió, không ngừng đánh lui quanh thân đập tới quyền đầu.

"Hừ, trách phạt lại như thế nào, nhiều lắm là không được coi trọng, ta Chu Phú Quý thiên phú có hạn, sau này là đi buôn bán đường đi, cũng không có ý định ở ngoài sáng Kiếm Tông ở lâu."

"Phanh phanh phanh!" Trên quảng trường tiếng vang đại nóng nảy, tiếng đánh nhau vang lên liên miên.

Đại sơn tuy nhiên có vô đạo Hậu Thiên lục trọng cảnh thực lực, có điều dù sao song quyền nan địch tứ thủ, huống chi đầu chỉ bốn tay, chung quanh quả thực có bốn mươi người tại vây quanh hắn đánh, nội lực tiêu hao rất lớn không bao lâu hắn liền thở hồng hộc, bị người đè xuống đất cuồng ầu.

Còn về một bên khác kẻ lỗ mãng cũng là hơn ba mươi người vây quanh, có điều làm cho người kinh ngạc là cái này kẻ lỗ mãng tuy nhiên si ngốc ngờ ngác, nhưng thân thủ dị thường nhanh nhẹn, chuyển chuyển xê dịch gian sử đến chung quanh oanh kích mà đến quyền cước tất cả đều thất bại.

"Cái này ngu ngốc học là cái gì thân pháp nhìn qua giống như rất cao thâm bộ dáng." Chu Phú Quý hí một đôi đôi mắt nhỏ, trong mắt lấp lánh không yên.

"Tránh ra, tránh ra." Chu Phú Quý dưới chân nhất động, 'phanh phanh phanh' phi tốc tiến lên, đáp lấy kẻ lỗ mãng toàn lực trốn tránh một khắc này, hai chân bỗng nhiên đập xuống đất mặt, dài rộng thân thể lập tức bay lên trên không, giống như một khóa bay ra khỏi nòng súng như đạn pháo, một chân đá hướng kẻ lỗ mãng phía sau.

"!" Một cỗ cự lực đánh tới, kẻ lỗ mãng cảm giác sau não chước bị người hư vô hung hăng đá một chân, chính cái đầu chóng mặt, thân thể trực tiếp bị đá bay hai ba trượng khoảng cách, đập ầm ầm trên mặt đất, đầu đập tại đá cứng bên trên, cái trán bầm tím một mảnh.

Kẻ lỗ mãng phủ phủ đầu, bỗng nhiên cảm thấy một chuỗi tin tức theo trong đầu hiện lên, ngay sau đó toàn thân chấn động, nguyên bản si ngốc ngờ ngác ánh mắt trở nên thâm thúy vô cùng.

"Hừ, mặc cho người thân pháp như thế nào nhanh nhẹn, vẫn là chạy không khỏi ta Chu Phú Quý hư vô một chân." Chu Phú Quý dương dương đắc ý, chỉ chỉ nằm sấp ngã trên mặt đất kẻ lỗ mãng, "Đánh cho ta hắn."

Nhất thời, hơn ba mươi tên ngoại môn đệ tử như lang như hổ vùng quyền đầu tiến lên.

Mặc cho cái kia như mưa rơi dày đặc quyền đầu mạnh mẽ đánh vào người, kẻ lỗ mãng đều không muốn động đậy, hấn tại cố gắng nghĩ lại lấy, vừa rồi trong đầu hiện lên một đạo linh quang, khiến cho trong đầu một số hình ảnh trở lên rõ ràng, kẻ lỗ mãng ánh mắt cũng không tiếp tục giống như trước như vậy si ngốc ngơ ngác, khi thì trở nên thâm thúy im lặng, khi thì lại trở nên sắc bén ngạo nghễ, miệng bên trong tựa hồ tại nói thầm lấy cái gì, "Cô độc ngôi sao, nguyên lai ta gọi cô độc ngôi sao "

"Dừng tay, là ai lớn mật như thế, dám ở chỗ này ầu ẩu!" Đúng lúc này, nơi xa truyền đến một tiếng quát lên, giống như cuộn cuộn như tiếng sấm chấn người hai lỗ tai phát hội.

Chỉ gặp một bóng người phi tốc lướt đến, xụ mặt, khuôn mặt nghiêm khắc, chính là ngày hôm nay giảng bài truyền công trưởng lão. Chúng đệ tử giật mình, phi tốc tản ra, lãnh đạm một bộ không liên quan đến mình, ta không có tham dự bộ dáng.

"Chu Phú Quý, là người cổ động chúng đệ tử ở chỗ này ầu ẩu?" Truyền công trưởng lão đi thẳng tới Chu Phú Quý trước người, lạnh lùng nói.

"Cũ là cô giàu bụi, thế khinh người quá đáng. Trưởng lão thay chúng ta làm chủ." Tiểu Bàn Đôn đại son mặt mũi bầm dập toàn thân trên dưới đều là màu tím vết thương, nói hàm hồ không rõ.

Chu Phú Quý gặp từ chối không rơi, liền cười quyền rũ nói : "Hắc hắc, trưởng lão, chút chuyện nhỏ này nha, không buông tha người xuất động, cha ta là đồ thăm 1 triệu theo Triệu trưởng lão là "

Truyền công trưởng lão lạnh lùng ánh mắt nhìn chằm chằm Chu Phú Quý, trực tiếp khoát tay nói : "Đánh nhau đồng môn , chờ sau đó chính mình đi Hình Đường lãnh phạt, không muốn mang trong lòng may mắn, ta ngày sau sẽ đi Hình Đường xem xét." Nói xong, truyền công trưởng lão liền trực tiếp rời đi.

"Mẹ, lão già kia, thật đúng là đề cao bản thân, chẳng phải một ngoại môn truyền công trưởng lão sao." Chu Phú Quý mặt béo phía trên một đôi đôi mắt nhỏ hàn quang lấp lóe, nhỏ giọng thì thầm lấy, thực hấn còn thật liên sợ cái này nghiêm khắc ngoại môn truyền công trưởng lão, nếu như khác trưởng lão tùy tiện nên chút tiền liền có thể giải quyết. Hết lần này tới lần khác cái này đồ cổ không để mình bị đẩy vòng vòng, mà lại đại đa số ngoại môn đệ tử đều đối cái này đồ cổ kính sợ có phép.

"Chu Phú Quý, người có thể có đảm lượng ba ngày sau cùng ta trên lôi đài giao đấu." Đúng lúc này, một đạo nhân nhạ thanh âm bỗng nhiên vang lên.

Mọi người quay đầu nhìn lại, phát hiện nói chuyện lại là thằng ngốc kia chỉ ngày ngốc kẻ lỗ mãng, giờ phút này kẻ lỗ mãng toàn thân đều là xanh một đạo Từ một đạo ứ thương tổn, nguyên bản tuần lãng khuôn mặt cũng bị quyền đầu đánh sưng nhất đại khối. Mọi người rất lợi hại kinh ngạc, trước kia kẻ lỗ mãng bị đánh cũng không dám lên tiếng, ngày hôm nay thể mà hiểu được phản kháng.

"Xùy, người cái này ngu ngốc muốn đánh với ta, tốt, gia thành toàn người, có điều không phải giao đấu, mà chính là quyết đấu." Chu Phú Quý trên mặt mặt lên một tia tàn nhẫn nụ cười. Hấn vừa rồi đã thử qua kẻ lỗ mãng thực lực, đại khái Hậu Thiên ngũ trọng cảnh, tuyệt đối với không phải hấn Hậu Thiên lục trọng đỉnh phong đối thủ.

Rõ ràng Kiếm Tông Môn Nhân đệ tử mấy ngàn người, khẳng định có rất nhiều tranh chấp không cách nào thông qua điều giải đến giải quyết, cho nên tông môn thiết lập cái lôi đài cung cấp đệ tử ở giữa tranh đấu đến giải quyết , bình thường giao đấu đều là một số Tiểu Cừu hận mâu thuẫn nhỏ, đánh xong cuộc chiến này có lẽ song phương cừu hận thì tan giải. Mà quyết đấu thì không giống nhau, bình thường đều là hai người đệ tử ở giữa có thâm cừu đại hận mới chọn quyết đấu, một khi quyết đấu mở ra nhất định có một phương xuất hiện tàn tật, thậm chí còn có tử vong tình huống.

Chu Phú Quý lựa chọn quyết đấu hiển nhiên tâm địa ác độc vô cùng, giữa hai người căn bản là không có cái gì thâm cừu đại hận.

"Được, vậy liền quyết đấu đi, đều như thế." Kẻ lỗ mãng trong mắt lóe ra không khỏi ánh sáng.

"Kẻ lỗ mãng, người điên, người không phải đối thủ của hấn." Tiểu Bàn Đôn vội vàng nói.

Bốn phía ngoại môn đệ tử cũng tận đều là xôn xao, hiển nhiên không nghĩ tới cái kia kẻ lỗ mãng sẽ đồng ý, quyết đấu là cần muốn quyết đấu song phương đồng ý mới có thể đi vào được, cái này kẻ lỗ mãng thể mà đồng ý, đây không phải muốn chết sao, quả nhiên không hổ là kẻ lỗ mãng.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 195:: Mộng 1 về :

"Ha ha ha, thật đáng cảm." Chu Phú Quý cười trên thân thịt mỡ loạn chiến, một đôi song cái cảm không ngừng rung động, mang theo hân người hầu đi về phía phòng ăn.

Chúng đệ tử sau khi ăn cơm trưa xong, liền đều tại trên quảng trường luyện tập kiếm pháp. Phổ thông ngoại môn đệ tử chỉ có thể học tập một loại kiếm pháp, đó chính là mặt trời mới mọc kiếm pháp, chỉ có đạt tới ngày kia thất trọng cảnh mới có thể đi Vũ Kỹ Các chọn lựa càng cao thâm hơn kiếm pháp.

Phổ thông ngoại môn đệ tử bình thường đều là buổi sáng tu luyện nội công tâm pháp 《mặt trời mới mọc quyết》, buổi chiều tự hành luyện tập mặt trời mới mọc kiếm pháp, cho đến chạng vạng tối thời khắc mới có thể mỗi người về nhà.

Hôm nay bởi vì thụ thương, cho nên đại ngớ ra kẻ lỗ mãng đều trước thời gian về nhà. Trừ đại ngớ ra kẻ lỗ mãng bên ngoài, còn có Chu Phú Quý cùng cái kia mấy chục tên người hầu cũng cùng nhau tại Hình Đường chịu mười mấy cái đánh gậy sớm về nhà.

Tà dương đi về Tây Thiên, ở chân trời lưu lại nho nhỏ ánh chiều tà.

Nhà gỗ nhỏ trước, kẻ lỗ mãng ngồi xổm mã bộ, song chưởng không ngừng hướng về phía trước vung ra, một mực đang lặp lại một cái xuất chưởng động tác.

"Kẻ lỗ mãng người ở đâu làm gì?" Tiểu Bàn Đôn đi tới nghi ngờ nói.

"Ta đang thử nhìn xem biết đánh nhau hay không ra một đạo Chân Nguyên Lực." Kẻ lỗ mãng đáp.

"Cái gì? Chân Nguyên Lực?" Tiểu Bàn Đôn trừng lớn mắt, "Người từ đâu tới Chân Nguyên Lực, chân nguyên không phải Tiên Thiên võ giả mới có sao?"

Kẻ lỗ mãng khoe miệng hơi hơi cong lên mỉm cười, "Ta vốn chính là Tiên Thiên võ giả, chỉ là đang chạy trốn quá trình bên trong kinh mạch bị hao tổn, tu vi mới thoái hóa đến ngày kia ngũ trọng cảnh, hiện tại thử nghiệm đã thông những bị đó tắc kinh mạch."

"Tiên Thiên võ giả? Đào vong?" Tiểu Bàn Đôn một trận hoảng hốt, sau đó hoàn toàn tỉnh ngộ lại, nói: "Kẻ lỗ mãng người khôi phục trí nhớ?"

"Ừm." Kẻ lỗ mãng gật gật đầu, nói: "Nói cho đúng chỉ khôi phục bộ phận trí nhớ, hẳn trả rất mơ hồ. Chỉ nhớ rõ là theo một cái rất xa xôi địa phương đào vong mà đến, bị một nhóm lớn người áo đen truy sát, đi theo trên trăm tên hộ vệ đều hi sinh, liền mẫu thân cũng mất tích, lại lần kia trong giao chiến, ta nào bộ nhận địch nhân trọng thương, tuy nhiên may mắn đào tẩu, nhưng cũng mất trí nhớ, một người mơ mơ màng màng đi qua rất nhiều thành trì, cũng không biết làm sao lại đi tới nơi này Minh Dương núi."

"Đúng, tên của ta gọi cô độc ngôi sao." Cô độc ngôi sao cười nói, nghĩ tới mỗi lần Tiểu Bàn Đôn hỏi mình tên lúc tình hình, cảm giác thú vị vô cùng.

Cô độc ngôi sao cũng là không lo lắng Tiểu Bàn Đôn Đường Đại núi tiết lộ chính mình bí mật, vừa đến, chính mình lúc trước cũng là đại sơn cứu trở về. Thứ hai, hai năm ở chung hai người tình cảm thâm hậu, cô độc chiêm tinh tin Đường Đại núi không sẽ phản bội chính mình. Thứ ba, Kiếm Thành đại lục rộng lớn vô cùng, nhân khẩu đông đảo, tên là cô độc tinh nhân phần lớn là.

"Cô độc ngôi sao?" Đường Đại núi gọi hai tiếng phát hiện lạnh nhạt nhiều, biểu lộ quái dị nói: "Tính toán ta vẫn là bảo người kẻ lỗ mãng đi, người gọi ta đại ngớ ra."

"Được." Cô độc Tinh Đạo: "Coi như về sau ta hoàn toàn khôi phục trí nhớ, chúng ta vẫn là hảo huynh đệ."

"Ừm, thực kẻ lỗ mãng người cũng không cần quá gấp, tin tưởng người ký ức lực về sau sẽ từ từ khôi phục, không nghĩ tới lần này bị Chu Phú Quý đá một chân ngược lại giúp người khôi phục một bộ phận trí nhớ." Đường Đại núi cười ha ha lấy, sau đó trịnh trọng nói: "Đúng, người bây giờ có nắm chắc đối phó cái kia Chu Phú Quý sao? Thực sự không được chúng ta thì rút lui cái kia quyết đấu, dù sao sinh tử khế ước cũng còn không có ký."

"Bây giờ còn có không, có điều ba ngày sau liền có thể đem hân đánh thành lợn chết." Cô độc ngôi sao thần nhiên nói. Hiển nhiên chỉ là một cái Chu Phú Quý hân căn bản không đề vào mắt.

Như trước khi nói cô độc ngôi sao là dân đồn kẻ lỗ mãng, như vậy khôi phục bộ phận trí nhớ sau cô độc ngôi sao trên thân phủ đầy sắc thái thần bí, trong lúc giờ tay nhắc chân tư thế ưu nhã tiêu sái, tràn ngập Cổ Lão Quý Tộc khí chất.

"Đúng, đại ngớ ra, ta vừa rồi nói cho người thân thể tin tức người chỉ được thay ta bảo thủ, ta sợ Cừu gia hội truy sát tới." Cô độc ngôi sao trịnh trọng nói.

"Ừm, kẻ lỗ mãng như thế tín nhiệm ta, coi như bởi cái mạng này ta đại sơn cũng sẽ thay người bảo thủ bí mật." Đường Đại núi chém đinh chặt sắt nói.

Nhìn nhìn sắc trời, Đường Đại đường núi: "Kẻ lỗ mãng người trước luyện công, ta gánh bó củi đến trong thành bán."

"Không, người đi dưỡng thương, bó củi để ta tới bán." Cô độc Tinh Đạo: "Trong cơ thể ta lưu lại có Tiên Thiên Chân Nguyên, vừa rồi tận lực vận chuyển phía dưới, ừ thương tổn đã tốt không sai biệt lắm."

Đường Đại núi nhìn xem cô độc ngôi sao cái kia đã khôi phục tuần lăng khuôn mặt, nhìn lại mình một chút mặt mũi bầm dập bộ dáng, nhất thời phiền muộn vô cùng.

"Ha ha ha!" Cô độc ngôi sao cao giọng cười lớn, cống bó củi hướng trong thành xuất phát đi.

Kiểm Thành đại lục, không có quốc gia, chỉ có thành trì, vô số to to nhỏ nhỏ ngàn vạn thành trì. Mỗi tọa đại hình thành trì đều có một tên cường đại thành chủ chiếm lĩnh. Còn xa xôi tiểu hình thành trì còn nắm giữ tại rất nhiều tông phái trong tay. Minh Kiểm tông dưới trướng có chừng không ba tòa thành nhỏ, theo thứ tự là Kim Dương thành, triều dương thành, Lạc Nhật thành.

Cô độc ngôi sao lần này đi chính là khoảng cách chân núi tương đối gần Kim Dương thành.

Kim Dương thành là một tòa tiểu hình thành trì, nhân khẩu có 100 ngàn, trên đường người đến người đi, quán nhỏ buôn bán gào to âm thanh mọi người đàm tiếu âm thanh luyện thành một mảnh, cũng là náo nhiệt vô cùng. Trên đường vẫn là thường xuyên nhìn thấy một số đầu đội mũ rộng vành tay cầm lợi kiếm giang hồ nhân sĩ.

Cô độc Tinh Tướng một đồng bó củi bán cho Từ Lâu về sau, liền đi thẳng về, không có ở trong thành ở lâu.

Trong nháy mắt ba ngày thời gian trôi qua, chính trực vào lúc giữa trưa, mặt trời chói chang.

Trên quảng trường, tốp năm tốp ba ngoại môn đệ tử khua tay trong tay thiết kiếm, luyện tập mặt trời mới mọc kiếm pháp.

Mặt trời mới mọc kiếm pháp là một bộ vô cùng Trụ Cột Kiếm Pháp, có điều nếu là có thể lĩnh ngộ được bên trong tinh túy, cho dù là đơn giản nhất kiếm pháp cũng có thể phát huy ra kinh người uy lực.

Mặt trời mới mọc kiếm pháp dưới ánh mặt trời uy lực lớn nhất, cô độc ngôi sao trong tay thiết kiếm liên tục huy động luyện tập mặt trời mới mọc kiếm pháp, trong tay thiết kiếm không ngừng biến ảo góc độ, luôn có thể đem ánh sáng mặt trời phát xạ hướng về phía trước.

Nơi xa truyền công trường lão nhìn thẳng gât đầu, trong lòng kinh dị vô cùng, "Cái này đệ tử lấy tiền triều Dương Kiếm pháp rồi tinh rồi mù, làm sao hai ngày này trực tiếp đem mặt trời mới mọc kiếm pháp tinh túy đều lĩnh ngộ đây."

Cô độc Tinh Thiên phú cường đại cỡ nào, mười tuổi liền đã bước vào Tiên Thiên cảnh, muốn lĩnh ngộ mặt trời mới mọc kiếm pháp tự nhiên rất dễ dàng.

"Ngu ngốc, đi, ba ngày thời gian đã đến, có thể quyết đấu." Chu Phú Quý đập trên bước chân thừa mánh theo một đồng lớn người hầu đi tới.

"Người thì như vậy vội vã chịu chết?" Cô độc ngôi sao không chút hoang mang múa động trong tay thiết kiếm.

Chu Phú Quý sững sờ, ngay sau đó nổi giận vô cùng, "Không biết sống chết nghèo đồ, vật, đợi chút nữa ta muốn để ngươi sống không bằng chết."

"Đã ngươi vội vã chịu chết, vậy ta liền thành toàn ngươi." Cô độc ngôi sao im lặng nói, thu kiếm trực tiếp hướng tây một bên lối đi đi đến.

"Chu lão đại, cái này ngu ngốc gần nhất giống như giống như thay đổi người khác, hấn mặt trời mới mọc kiếm pháp như là đạt tới nhiều cảnh giới cao, ngươi có thể phải cẩn thận." Chu Phú Quý bên cạnh một cái người hầu nhắc nhở.

"Ừm, là có chút kỳ quái, nhưng là hấn mới ngày kia ngũ trọng cảnh căn bản không phải đối thủ của ta. Mà lại ta còn chuẩn bị Nhuyễn Cân Tán, cái này ngu ngốc chết chắc." Chu Phú Quý gần giọng cười một tiếng, dẫn một chúng tiểu đệ hướng lối đi đi đến.

"Đặc sắc đại quyết đấu, mọi người mau đến xem!" Bên cạnh đệ tử đất cuồng hòng theo bốn phía hô to.

Lối đi ở vào Minh Kiểm tông phía Tây, dài rộng đều 100 trượng, là từ cứng rắn Thanh Cương đồng đá xây mà thành một cái đài chiến đấu.

Đi qua Chu Phú Quý tận lực tuyên truyền hạ, bên cạnh lối đi người đông tấp nập, vây đầy đồng đảo ngoại môn đệ tử, còn có thật nhiều tinh anh ngoại môn đệ tử. Thậm chí còn có mấy cái nội môn đệ tử cũng tới tham gia náo nhiệt, có thể là Minh Kiểm tông thật lâu không có người quyết đấu đi.

Ký xong sinh tử khế ước về sau, hai người liền đều đi vào trên lối đi.

"Trên đài muốn quyết đấu cái kia hai cái là ai?" Phía dưới trong đám người có chút tinh anh ngoại môn đệ tử hỏi.

"Một cái là Kim Dương thành thủ phủ đồ thám con trai của 1 triệu Chu Phú Quý, ngày kia lục trọng cảnh đỉnh phong. Một cái khác là cái tiểu tử nghèo, nghe nói mới ngày kia ngũ trọng cảnh."

"Ngày kia lục trọng cảnh đỉnh phong, ngày kia ngũ trọng cảnh, không đánh được cần phải hoa không bao lâu thời gian, ta xem trước một chút lại về đi tu luyện." Bốn phía lối đi đều là âm ỉ tiếng đàm luận.

Chu Phú Quý hất lên một kiện hoa lệ áo ngoài, tay cầm nạm vàng bảo kiếm, một bộ vênh vác tự đắc bộ dáng đứng trên đài, như là nhiều hường thụ loại này vạn chúng chú mục cảm giác.

"Tại đánh như thế nào đóng vai, nhìn qua như cũ như đầu heo." Cô độc ngôi sao đứng chấp tay, ánh mắt im lặng, thần nhiên nói. Thanh âm tuy nhỏ, lại vô cùng trong trẻo, lối đi phụ cận đệ tử đều nghe được rõ ràng, nhìn lấy Chu Phú Quý cái kia dài rộng thân thể, rất nhiều tinh anh ngoại môn đệ tử cũng nhịn không được bật cười.

Chu Phú Quý sắc mặt tái xanh, 'keng!' một tiếng, rút ra trong tay lạnh lóng lánh bảo kiếm, trực tiếp đâm về cô độc ngôi sao, "Không biết sống chết nghèo đồ, vật, chết tại gia Kim Kiểm phía dưới ngươi cũng nên thỏa mãn." Kim Kiểm cấp tốc đâm tới, phát ra trợn trợn chói tai gào rít âm thanh.



Cô độc ngôi sao dưới chân nhất động, thân thể phía bên phải lướt ngang một trượng trực tiếp né tránh đến, động tác nhạy bén tiêu sái vô cùng. Tại phổi hợp lạnh lùng khuôn mặt, ưu nhã khí chất, khiến cho dưới đài quan sát nữ đệ tử tất cả đều đôi mắt đẹp sáng lên.

"Vị sư đệ kia là lai lịch gì, khốc nghiệt." Dưới đài có nữ đệ tử xuân tâm đập dòn nói.

"Vương Phưong sư muội, người không phải luôn luôn đều ưa thích có tiền a, làm sao không đứng Chu Phú Quý dám hứng thú ngược lại đối cái kia mặc thô bố y tiểu tử nghèo thú vị."

"Chu Phú Quý tựa như một cái nhà giàu mới nổi, lớn lên xấu chết, ai sẽ nhìn lên hắn. Người nhìn người tiểu sư đệ kia lớn lên nhất biểu nhân tài động tác tiêu sái tự nhiên, hảo hữu quý tộc khí chất a, chỉ là một kiện thô bố y căn bản che giấu không hẳn ưu tú."

Đồng đảo nữ đệ tử đều si ngốc nhìn lấy trên đài cô độc ngôi sao, nam đệ tử còn trong mắt ghen ghét vô cùng.

"Cái kia thô bố y tiểu tử có thể tránh thoát Chu Phú Quý toàn lực một kiếm, không phải chỉ ngày kia ngũ trọng cảnh tu vi đi. Tiểu tử này khả năng giấu dốt."

"Ta tự hỏi cũng có nắm chắc tránh thoát một kiếm kia, nhưng muốn cái kia nhẹ nhõm tự nhiên tránh né lại là làm không được."

"Hô!" Chu Phú Quý lại là một kiếm chém thẳng vào mà đến, kiếm phong trần trần, hiển nhiên vận đủ toàn lực.

Cô độc ngôi sao vẫn không có xuất thủ, dưới chân nhất động, lần nữa né tránh ra tới.

"Âm vang!" Một tiếng, Chu Phú Quý một kiếm chém vào bên lồi đài trên trụ đá, cạo sát ra một mảnh sao Hoả đến, cái kia thanh Kim Kiếm may mắn không tổn hao gì, xem ra là đem tốt nhất bảo kiếm.

Chu Phú Quý gào thét liên tục, không tin mình hội bỏ không trúng cô độc ngôi sao, lại liên tiếp toàn lực bỏ mấy cái kiếm một mồi thở hồng hộc, cái trán khóa khóa mồ hôi không ngừng xuất hiện.

"Nghèo ngu ngốc, người chẳng lẽ thì chỉ biết tránh né a?" Chu Phú Quý quát lớn, hai mắt ác độc nhìn lấy cô độc ngôi sao, nhưng cũng không dám lại toàn lực huy kiếm, vừa rồi mấy lần chém thẳng đã tiêu hao hắn rất nhiều nội lực.

"Há, người chặt một mồi? Cái kia đến lượt ta tới đi." Cô độc ngôi sao khoe miệng hơi hơi cong lên một tia giọng mỉa mai, chậm rãi giơ lên trong tay thiết kiếm, cả người cho người ta cảm giác thì giống một thanh tức đem ra khỏi vỏ lợi kiếm, kiếm khí bắn tứ tung.

Chu Phú Quý sắc mặt trắng bệch, ánh mắt ngưng trọng vô cùng, nhìn lấy cô độc ngôi sao cái kia lạnh lùng khuôn mặt, trong lòng vậy mà không tự chủ được một lên một chút hơi lạnh. Hắn có chút không hiểu cái này cô độc ngôi sao rõ ràng chỉ có hậu thiên ngũ trọng cảnh tu luyện, là sao có thể lập đi lập lại nhiều lần tránh thoát hắn công kích. Theo lý ngày kia lục trọng đỉnh phong có thể hoàn ngược ngũ trọng cảnh, nhưng là bây giờ kết quả lại trái lại.

Cô độc ngôi sao chậm rãi hướng Chu Phú Quý tới gần, chờ phụ cận, đột nhiên tăng tốc, trong tay thiết kiếm thẳng bổ xuống.

"Nguyên lai thì cái này chút lực đạo, liền kiếm phong đều không có. Ta còn tưởng rằng người có bao nhiêu lợi hại đây." Chu Phú Quý cười lớn, vận kiếm ngăn lại đi.

Kiểm phong là lợi kiếm tại vùng vẫy chém thẳng bên trong dùng lực đại tốc độ nhanh lúc cùng không khí kịch liệt ma sát xuống mới có thể sinh ra tiếng vang. Bình thường ngoại môn đệ tử đều là căn cứ kiếm phong lớn nhỏ để phán đoán một kiếm này uy lực lớn đến bao nhiêu.

"Đối phó phế vật, không cần thiết lớn như vậy lực." Cô độc ngôi sao khoe miệng cong lên một tia cười lạnh, trong tay thiết kiếm bỗng nhiên nhất chuyển, biến ảo cái góc độ, nhất thời trên bầu trời loá mắt ánh mặt trời chiếu mà xuống, theo thiết kiếm phía trên phản xạ mà ra, chiếu vào Chu Phú Quý cặp kia đôi mắt nhỏ bên trên.

Chưong mắt ánh sáng mặt trời bỗng nhiên phóng tới, Chu Phú Quý nhin không được híp mắt phía dưới mắt.

Nhưng vào lúc này, 'phốc phốc' một tiếng, cô độc Tinh Thiết kiếm trực tiếp xẹt qua hắn tai trái, một cái dài rộng 'tai lợn' cứ như vậy rớt xuống đất, đầm máu.

"A!" Chu Phú Quý như như giết heo rú thảm lên, hai tay bưng bít lấy tai trái, từng đạo từng đạo máu tươi từ bên tai tràn ra.

"Đau, đau chết, làm sao chảy nhiều như vậy máu, nhanh lên cho ta đóng gói vết thương, người tới a, nhanh lên cho ta đóng gói vết thương." Chu Phú Quý thê lương lo lắng hô hào.

"Chu đại thiếu gia, người đại khái quên nơi này là sàh quyết đấu đi." Một đạo thanh âm lạnh như băng bỗng nhiên vang lên.

"Đừng, đừng giết ta, van cầu người đừng giết, ta về sau sẽ không bao giờ lại tìm người phiền phức." Chu Phú Quý tỉnh ngộ lại không ngừng cầu xin tha thứ.

Cô độc ngôi sao từng bước một hướng Chu Phú Quý đi đến, thân thể bên trên tán phát lấy khí tức bén nhọn, bỗng nhiên, cô độc tinh mục quang nhất động, phát hiện Chu Phú Quý tuy nhiên không ngừng cầu xin tha thứ, nhưng ánh mắt vừa rồi hiện lên một tia âm độc màu sắc, nhưng quyết tâm sinh cảnh giác. Trong tay thiết kiếm làm bộ vung bỏ xuống, đồng thời mật thiết nhìn chăm chú Chu Phú Quý cử động.

Quả nhiên, chỉ gặp Chu Phú Quý khuôn mặt dữ tợn, bỗng nhiên đưa tay mò vào trong lòng.

"Đi chết đi." Một bao nhát màu trắng thuốc bột cấp tốc vẩy ra tới.

Cô độc ngôi sao đã sớm chuẩn bị, làm thế nào có thể để hấn đạt được, tại Chu Phú Quý vừa muốn vẩy ra thuốc bột thời điểm, hấn đã phía bên phải lướt ngang một trường khoảng cách, thuốc bột căn bản không có dính vào hấn, cũng không có hút nhập thể nội.

"Nhuyễn Cân Tán! Ngươi có thể thật hèn hạ." Cô độc mắt sáng bên trong hàn quang lấp lóe.

Dưới đài rất nhiều môn nhân đệ tử cũng tất cả đều đối Chu Phú Quý lộ ra vẻ khinh bỉ, tại trong quyết đấu thể mà dùng Nhuyễn Cân Tán loại này bị ỏi hạ lưu thủ đoạn thực đang làm người chỗ khinh thường, đồng thời đối cô độc Tinh Năng tránh thoát Nhuyễn Cân Tán, không khỏi xem trọng mấy phần. Bởi vì đối lại bọn họ chính mình cũng không có nắm chắc tránh thoát Nhuyễn Cân Tán, nói không chừng không cẩn thận liền lấy Nhuyễn Cân Tán nói, một khi bên trong Nhuyễn Cân Tán, toàn thân đều muốn rời bắt lực, chỉ có thể mặc người chém giết.

"Ngươi không có thể giết ta, ngươi nếu là dám giết ta, cha ta sẽ lập tức phái cao thủ đến, ngươi cũng đừng hòng sống mệnh." Chu Phú Quý nghiêm nghị quát. Thanh âm lực lượng mười phần, không có chút nào lo lắng cô độc ngôi sao dám giết hấn.

"Há, vậy ngươi hãy mở mắt to ra mà xem nhìn xem có dám giết ngươi hay không." Cô độc ngôi sao lạnh hừ một tiếng, hàn mang lóe sáng, trong tay thiết kiếm phi tốc bổ ra, lập tức kiếm phong đại tác phẩm.

Chu Phú Quý run lên trong lòng, tròng lớn mắt, sau một khắc 'phốc phốc' một tiếng, hấn khác một lỗ tai cũng bị cô độc ngôi sao cắt đứt xuống đến, đầm máu lỗ tai phải rơi trên mặt đất.

Dưới đài đông đảo đệ tử lúc này đều thấy rõ ràng, cái này cô độc ngôi sao tuyệt đối có hậu thiên lực trọng thậm chí thất trọng cảnh thực lực, như là trước kia là lấy xảo thủ thắng, như vậy vừa rồi một kiếm này bằng lại là hoàn toàn thực lực.

"Tha mạng, tha mạng, đừng có giết ta, đừng có giết ta." Chu Phú Quý triệt để tức chết, rú thảm lấy, không ngừng dập đầu cầu xin tha thứ. Tuy nhiên cô độc ngôi sao một kiếm này vền vẹn gọt lỗ tai hấn, nhưng hấn có thể không dám hứa chắc tiếp theo kiếm có thể hay không chặt đầu hấn.

Cô độc ngôi sao như rồng mây, hấn cảm giác mình giống như là tại giết một con lợn, buồn nôn vô cùng.

"Muốn tha cho ngươi nhất mệnh cũng có thể." Cô độc ngôi sao lạnh lùng nói: "Ta nhìn trúng trong tay ngươi cái kia thanh Kim Kiếm, dùng Kim Kiếm đến chống đỡ mạng ngươi đến cũng có thể."

"Cái này Kim Huyền kiếm giá trị mấy vạn lượng bạch ngân." Chu Phú Quý trên mặt một trận thịt đau, Kim Huyền kiếm là Chu gia không nhiều bảo kiếm một trong, lần này vụng trộm lấy ra chỉ là vì đánh giết cô độc Tinh Hậu khoe khoang uy vũ một phen, nếu như ném Kim Huyền kiếm, phụ thân hấn đồ thẩm 1 triệu nhất định sẽ hung hăng xử phạt hấn một hồi.

Có điều vì tính mạng mình suy nghĩ, sau khi cân nhắc hơn thiệt, Chu Phú Quý chỉ có thể đem Kim Huyền kiếm chấp tay nhường ra.

Cô độc ngôi sao tiếp nhận Kim Huyền kiếm, Kim Huyền kiếm toàn thân Kim Tinh chế tạo, vô cùng sắc bén, tại bảo vệ tay kiếm cách trung ương còn khảm nam cái này một khóa Lượng Kim Sắc Yêu thủ tinh hạch, bùng lên là một thanh tốt nhất bảo kiếm.

Cô độc ngôi sao nguyên bản dùng thiết kiếm chỉ là một thanh thiết kiếm bình thường, là làm mới nhập môn lúc tông phái cấp cho, chỉ trị giá 10 mấy lượng bạc. Mà bảo kiếm lời nói, liền xem như hạ đẳng nhất bảo kiếm cũng giá trị cực lớn mấy ngàn lượng bạch ngân.

Tay cầm Kim Huyền bảo kiếm, cô độc ngôi sao tại mọi người hâm mộ trong ánh mắt vọt xuống lôi đài khoan thai đi xa. Chỉ để lại vẻ mặt cầu xin giống như cha chết nương khó chịu Chu Phú Quý.

Tại ngoại môn chấp sự nơi đó khảo hạch hạ, nghiệm chứng chính mình võ đạo ngày kia thất trọng cảnh thực lực về sau, cô độc ngôi sao liền trở thành tinh anh ngoại môn đệ tử, cầm trúc bài số hiệu đi tìm kiếm mình túc xá. Cái kia ba ngày thời gian cô độc ngôi sao thông qua đã thông trên thân ngăn chặn kinh mạch, khiến cho khôi phục thực lực đến ngày kia thất trọng cảnh. Đương nhiên, lần này đã thông đều là bị thương so sánh nhẹ, còn có thật nhiều bị thương so sánh nặng kinh mạch thì không dễ dàng như vậy chữa trị. Có chút thậm chí cần trân quý Linh dược phụ trợ liệu thương.

"Đại ngó ra, ngươi chờ chút ngay lập tức đi dưới núi thu dọn hành lý, cùng nhau mang lên đến ở." Cô độc ngôi sao đối bên người Đường Đại đường núi.

"Hiện tại?"

"Ừm, lập tức, ta lo lắng cái kia Chu Phú Quý nhưng là vừa trở về liền sẽ mời người tới giết chúng ta." Cô độc ngôi sao trầm giọng nói.

"Há, cũng đúng, ngươi chém hấn hai cái lỗ tai, hấn nhất định ghi hận trong lòng. Có điều như là đã cùng hấn vạch mặt, vừa rồi tại sân quyết đấu phía trên là sao không trực tiếp giết hấn." Đường Đại núi nghi ngờ nói.

Cô độc ngôi sao lắc đầu.

"Giết hấn chúng ta cũng phải chết, cái kia đồ thẩm 1 triệu là Kim Dương thành thủ phủ, thủ hạ nhất định thu lưu lấy một nhóm lớn giang hồ tạp nham, bên trong không thiếu võ nghệ cao cường hạng người. Ta như giết con của hấn, đồ thẩm 1 triệu nhất định sẽ tìm kiếm nghĩ cách tới giết chúng ta, coi như trốn

ở Minh Kiếm tông cũng là nguy cơ trùng trùng." Cô độc tỉnh mục quang thềm động, có trật tự phân tích nói: "Mà bây giờ ta vẹn vẹn trăm Chu Phú Quý hai cái lỗ tai, vẫn là theo trình tự bình thường tại sân quyết đấu trên dưới tay. Lại thêm hiện tại ta đã là Minh Kiếm tông tinh anh ngoại môn đệ tử, tại trong tông có được chính mình tức xá, chúng ta thì trốn ở trong tức xá. Cái kia đồ thám 1 triệu tuyệt đối sẽ bởi vì có kỵ Minh Kiếm tông mà không dám xuống tay với chúng ta."

An bài tốt hết thảy về sau, sắc trời đã muộn xuống tối.

Ngày thứ hai, trời mới vừa tờ mờ sáng, cô độc ngôi sao cố ý chạy đến dưới núi, đi xem mắt trước đó ở nhà gỗ nhỏ, phát hiện cái kia nhà gỗ nhỏ đã bị người hủy đi, hóa thành một đồng gỗ vụn bụi đất.

Trở lại trên núi, cảm thụ được Chu Phú Quý cái kia có giống như rắn độc hai mắt, cô độc ngôi sao cười lạnh, hướng hắc đi qua.

Cô độc ngôi sao toàn thân trên dưới đều tản ra một cỗ khí tức bén nhọn, cùng trước kia thẳng ngốc kia ngốc si ngốc mặc người nhào nặn kẻ lỗ mãng hoàn toàn tương như hai người, sắc bén phong mang làm cho người không dám tùy tiện trêu chọc.

Chu Phú Quý trên đầu bị vài bao vây lấy vết thương, chỉ lộ ra con mắt cùng miệng. Nhìn thấy cô độc ngôi sao từng bước một tới gần, ánh mắt hoảng sợ vô cùng, khẩn trương hoảng sợ hét lớn: "Nơi này là tông môn quảng trường, người dám giết ta, người cũng phải bị tông môn xử tử."

"Ta chưa nói qua muốn giết ngươi, ngươi khẩn trương như vậy làm gì." Cô độc ngôi sao cười nhạo lấy, "Hảo hảo ở tại trên quảng trường tập võ đi, Chu sư đệ, sư huynh ta muốn đi Vũ Kỳ Các chọn lựa bí tịch đi." Nói xong, cô độc ngôi sao liền trực tiếp rời đi quảng trường, tại một đám phổ thông ngoại môn đệ tử hâm mộ dưới ánh mắt hướng Vũ Kỳ Các mà đi.

Ngày kia lục trọng cảnh trở xuống tu vi chỉ có thể ở tại trên quảng trường tại truyền công trường lão đốc thúc phía dưới tu luyện mặt trời mới mọc quyết cùng mặt trời mới mọc kiếm pháp, mà ngày sau thất trọng cảnh trở lên tinh anh ngoại môn đệ tử thì tương đối tự do nhiều, có thể đến Vũ Kỳ Các bên trong chọn lựa các loại kiếm pháp thân pháp cùng nội công tâm pháp các loại.

Nhìn qua cô độc ngôi sao dần dần đi xa hình bóng, Chu Phú Quý trong mắt lóe ra ánh mắt oán độc, nghiêng răng nghiêng lợi lấy, "Trừ phi ngươi một mực ở tại trong tông môn, ngươi nếu như ra ngoài lịch luyện, lập tức để ngươi chết không có chỗ chôn."

Vũ Kỳ Các ở vào Minh Kiếm tông hướng chính đông vị, lầu các có hai tầng, cả tòa lầu các bị một tầng nhàn nhạt lồng ánh sáng bao vây lấy, cô độc ngôi sao lấy ra một cái hình vuông ngân bài, đây là hôm qua trở thành tinh anh ngoại môn đệ tử sau theo chấp sự nơi đó nhận lấy đến, một bài chính diện khắc lấy cô độc ngôi sao ba chữ, mặt sau còn khắc lấy Minh Kiếm tông tiêu chí. Đó là cái thân phận bài, có thân phận bài mới có thể tiến nhập Vũ Kỳ Các học tập bí tịch. Không có thân phận bài lời nói sẽ bị tầng này lồng ánh sáng ngăn cản mà tiến không Vũ Kỳ Các, nếu là xông vào lời nói, sẽ lập tức bị phụ cận thủ Các trưởng lão phát hiện.

Cô độc ngôi sao giờ lệnh bài, lồng ánh sáng tạo nên một trận gọn sóng, liền vào nhập Vũ Kỳ Các bên trong.

Vũ Kỳ Các chia làm hai tầng, tầng thứ nhất là ngoại môn tinh anh đệ tử tu luyện Hoàng cấp bí tịch, tầng thứ hai là nội môn Tiên Thiên đệ tử tu luyện Huyền Cấp bí tịch.

Từng dãy trên giá sách, chỉnh tề sắp xếp từng quyển từng quyển bí tịch công pháp, có Hoàng cấp cấp thấp, Hoàng cấp trung giai, Hoàng cấp cao giai, còn có thân pháp khu, kiếm pháp khu, nội công tâm pháp khu.

Tốp năm tốp ba ngoại môn tinh anh đệ tử chính đi tới đi lui chọn thích hợp võ công bí tịch tu luyện, bên trong tại Hoàng cấp cấp thấp khu vực bồi hồi tinh anh ngoại môn đệ tử tương đối nhiều, tại Hoàng cấp trung giai khu vực chọn lựa bí tịch cũng có một bộ phận, nhưng tu vi đều tương đối cao, có hậu thiên chín tầng cảnh tu vi. Còn Hoàng cấp cao giai khu vực còn cơ hồ không người hỏi thăm.

Cái này khiến cô độc ngôi sao không khỏi kinh ngạc vô cùng, Hoàng cấp cao giai bí tịch nhưng là muốn so Hoàng cấp cấp thấp bí tịch cường đại hơn nhiều, những đệ tử này thế mà không tu luyện Hoàng cấp cao giai bí tịch ngược lại đi tu luyện Hoàng cấp cấp thấp bí tịch.

Nhìn thấy cô độc ngôi sao đi đến Hoàng cấp cao giai bí tịch khu vực, những tại đó cấp thấp khu vực tìm bí tịch đệ tử đều mặt lộ vẻ cười nhạo, bởi vì bọn hắn lúc trước vừa lúc đi vào sau đó cũng là muốn tu luyện Hoàng cấp cao giai bí tịch, kết quả thử vài ngày sau, phát hiện không có chút nào tiến triển, cao giai bí tịch thâm ảo khó hiểu vô cùng khó tu luyện. Chỉ có thể ai cầu ai tu luyện Hoàng cấp trung giai bí tịch, về sau phát hiện Hoàng cấp trung giai bí tịch cũng rất khó tu luyện, tiêu tốn rất nhiều thời gian chỉ có thể học được chút da lông, hiệu quả quá mức bé nhỏ, bắt buộc đi chỉ có thể đi tu luyện Hoàng cấp cấp thấp bí tịch.

Đại bộ phận ngoại môn tinh anh đệ tử đều tu luyện Hoàng cấp cấp thấp bí tịch, đương nhiên cũng có một số nhỏ thiên phú không tồi, tại tu luyện Hoàng cấp trung giai bí tịch.

《Viêm Dương tâm pháp》, Hoàng cấp cao giai nội công tâm pháp, có thể hấp thu Viêm Dương Chi Lực phụ trợ tu luyện, một khi luyện thành Viêm Dương tâm pháp còn tu luyện tốc độ đem đề cao mạnh, Viêm Dương tâm pháp là từ mặt trời mới mọc quyết tiền giai mà đến, đạt tới Tiên Thiên cảnh sau có thể chuyển tu 《Thuần Dương Công》, thích hợp nam tử tu luyện, có điều nhớ lấy không thể phá thân, như phá thân còn tổn thất hai tầng trở lên công lực.

《Hàn Nguyệt đá lạnh quyết》, Hoàng cấp cao giai nội công tâm pháp, buổi chiều có thể hấp thu Nguyệt Hoa Chi Lực phụ trợ tu luyện, đạt tới Tiên Thiên cảnh về sau, có thể chuyển tu 《Huyền Âm quyết》, thích hợp nữ tử tu luyện. Cần giữ lại tám thân xứ nữ, như phá thân còn tổn thất ba phần trở lên công lực.

《 Thần Phong quyết 》,

《 Kim Long quyết 》

Hoàng cấp cao giai nội công tâm pháp cũng không nhiều, tổng cộng thì năm sáu vốn, cô độc ngôi sao suy nghĩ tỉ mỉ sau đó, lựa chọn 《 Viêm Dương tâm pháp 》, thứ nhất hẳn thù lớn chưa trả sẽ không cân nhắc nữ tư tình, thứ hai 《 Viêm Dương tâm pháp 》 tu luyện tốc độ nhanh, uy lực cũng mạnh.

Chọn xong nội công tâm pháp về sau, cô độc ngôi sao liền bắt đầu lựa chọn kiếm pháp.

Hoàng cấp cao giai kiếm pháp có 《 Kim Quang Kiếm pháp 》, 《 quỷ ảnh kiếm pháp 》, 《 Kim Phong kiếm pháp 》.

Cô độc ngôi sao đang chọn kiếm pháp, lúc này trên lầu bỗng nhiên truyền đến một trận nhỏ vụn tiếng bước chân, lầu hai đầu bậc thang vừa vận liền dựa vào lấy phiên khu vực này, từ trên lầu đi xuống một tên mười tám mười sáu tuổi thiếu nữ, mắt to ngập nước lóe ra mông lung sắc thái, thiếu nữ mặc lấy một thân màu tím nhạt quần áo luyện công, tay cầm một thanh tứ sắc bảo kiếm. Vừa từ trên lầu đi xuống, thì hấp dẫn vô số nhãn cầu nhìn về bên này tới.

Ở ngoài sáng Kiếm Tông có thể có bậc này mị lực nữ tử chỉ có một người, đó chính là Tô Mộng thu, rõ ràng Kiếm Tông tông chủ đệ tử thân truyền, chẳng những mỹ mạo vô cùng, thiên phú càng là tuyệt đỉnh, mười tám tuổi thì đạt tới Tiên Thiên cảnh, cái này ở ngoài sáng Kiếm Tông tuyệt đối là trăm năm khó gặp thiên tài, mà lại Tô Mộng thu tu luyện vẫn là 《 Hàn Nguyệt đá lạnh quyết 》 cùng 《 Huyền Âm quyết 》, người nào nếu là đạt được nàng tâm thần xử nữ, không thể nghĩ ngờ trắng trắng đạt được nàng ba phần công lực, thử hỏi những thứ này Minh Kiếm tông nam đệ tử làm sao không thêm nhỏ dãi, mỗi người tuổi trẻ nam đệ tử cơ hồ đều tưởng tượng lấy làm lấy nằm mơ ban giữa ngày đạt được giai nhân ưu ái.

Tại Tô Mộng thu sau lưng còn theo một tên tuổi chừng 20, phong độ cute nam tử, mang trên mặt nhàn nhạt mỉm cười tại lấy lấy giai nhân hoan hỉ. Nam tử này mặt chữ quốc, mắt phượng, mắt ưng, chính là nội môn trưởng lão Triệu Kim Bưu con cháu Triệu Kiệt, Tiên Thiên tam trọng cảnh tu vi, vì Minh Kiếm trong tông môn thủ tịch đại đệ tử.

Cô độc ngôi sao chỗ giá sách vừa vận ngay tại thang lầu bên cạnh, lúc này Hoàng cấp cao giai khu vực vừa vận chỉ một mình hắn.

Tô Mộng thu hướng phía cửa đi tới lúc, vừa vận đi qua cô độc ngôi sao bên cạnh, vô ý quay đầu mắt nhìn.

"Sur đệ, . cái này 《 Kim Phong kiếm pháp 》 là tàn khuyết Huyền Cấp kiếm pháp, vô cùng khó tu luyện, sư đệ muốn học tập này môn kiếm pháp, xem ra thiên phú không kém nha." Tô Mộng thu mở miệng nói ra, thanh âm ôn nhuận nhu hòa, nghe khiến người ta toàn thân đều vô cùng vui vẻ.

"Ha ha, đa tạ sư tỷ quan tâm, vãn vãn nhìn xem, còn không có xác định." Cô độc ngôi sao khẽ cười nói, bỗng nhiên trong lúc lơ đãng bắt được Tô Mộng thu trong mắt lóe lên một đạo tia không dễ dàng phát giác giáo hoạt, lúc này trong lòng hơi động, thầm nghĩ: Nàng không phải trùng hợp đi tới, mà là cố ý đi tới nói chuyện với ta.

... ..

Trong mộng cảnh hình ảnh bỗng nhiên bắt đầu mơ hồ, Diệp Tinh đột nhiên tỉnh lại, thông qua nhánh lá cây, nhìn hướng lên bầu trời. Lúc này đã là lúc sáng sớm khác, sắc trời hơi sáng.

"Cô độc ngôi sao? Cái này cái gì mộng a, loạn thất bát tao, thật cổ quái! Sẽ không phải là tối hôm qua huyền huyền nhìn nhiều a. Cuồng mô hôi, nói có chút suy nghĩ đêm có chỗ mộng, ần, nhất định là như vậy!" Diệp Tinh gãi gãi đầu, cũng lười suy nghĩ tiếp tối hôm qua nằm mơ.

Bỗng nhiên, Diệp Tinh hai lỗ tai nhất động, thân là võ giả cái kia nhạy cảm thính lực cấp tốc bắt được bên trái trong rừng cây truyền đến từng tia từng tia tiếng vang.

Cái kia từng tiếng trong tiếng bước chân còn kèm theo từng đợt tiếng thúc giục.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 196: : Tìm tới Sử Bá Lương

: Nhà ta giếng cổ thông võ lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

Hình ảnh bỗng nhiên bắt đầu mơ hồ, Diệp Tinh tỉnh lại, thông qua nhánh lá cây, nhìn hướng lên bầu trời. lúc này đã là lúc sáng sớm khác, sắc trời hơi sáng.

"Cô độc ngôi sao? Cái này cái gì mộng a, loạn thất bát tao, thật cổ quái! Sẽ không phải là tối hôm qua huyền huyền nhìn nhiều a. Cường mồ hôi, nói có chút suy nghĩ đêm có chỗ mộng, ần, nhất định là như vậy!" Diệp Tinh gãi gãi đầu, cũng lờ đi suy nghĩ tiếp tối hôm qua nằm mơ.

Bỗng nhiên, Diệp Tinh hai lỗ tai nhất động, thân là võ giả cái kia nhạy cảm thính lực cấp tốc bắt được bên trái trong rừng cây truyền đến từng tia từng tia tiếng vang.

Cái kia từng tiếng trong tiếng bước chân còn kèm theo từng đợt tiếng thúc giục.

"Nhanh, tốc độ nhanh một chút a, Sử Bá Lương thì tại phía trước mảnh rừng cây kia, đã bị người tìm tới."

"Nhanh nhanh nhanh, trẻ, Bát Bảo Huyền Linh Đan thì bị người đoạt đi!"

Bên trái mảnh rừng cây kia truyền đến trận trận tiếng thúc giục, nương theo lấy trận trận dày đặc gấp rút tiếng bước chân.

"Có người tìm tới Sử Bá Lương tung tích?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, suu một tiếng, vội vàng theo trên cây phi thân mà xuống, mở ra khinh công, chân đạp Phong Ảnh Bộ, hóa thành một đạo tàn ảnh, cấp tốc chui vào bên trái mảnh rừng cây kia bên trong.

Bên trái mảnh rừng cây kia bên trong thình lình có hai ba mươi vị võ giả, chính thì triển khinh công, liều mạng, điên cuồng chỉ hướng phía trước tiến đến.

Diệp Tinh lúc này cũng theo đuôi những võ giả này, chỉ hướng phía trước tiến đến.

Theo không ngừng chạy vội, nhanh như điện chớp, trong rừng Lưỡng Bằng cây cối không ngừng lùi lại.

Đại khái chạy vội ba năm trăm bước, có thể nhìn thấy càng ngày càng nhiều võ giả chỉ hướng phía trước tiến đến. Từ hai ba mươi người, gia tăng đến tám chín mươi người, đồng thời số lượng còn đang không ngừng tăng nhiều, mỗi cái phương hướng đều có chạy đến, hiển nhiên võ giả khác cũng nhận được tin tức. Động tĩnh quá lớn, loại tin tức này muốn giấu diếm cũng không gạt được.

Lại đi trước chạy vội chừng trăm bước, phía trước rừng cây cảm thấy có thể nghe được trận trận quát chói tai âm thanh cùng tiếng đánh nhau.

Hai hơi sau đó, Diệp Tinh cũng đuổi tới mảnh rừng cây kia bên trong.

Chỉ gặp trong rừng cây bên trong ba vòng bên ngoài ba vòng, lít nha lít nhít vây quanh một vòng lại một vòng võ giả, tiếng người huyền ảo, ồn ào âm ỉ vô cùng.

Tối thiểu có hàng trăm hàng ngàn hào võ giả, căn bản thấy không rõ giữa sân tình hình.

"Sưu!"

Diệp Tinh thả người nhảy lên, trực tiếp nhảy đến một cây đại thụ trên cành cây, rồi sau đó lần nữa phi thân lên, giẫm lên từng cây thân cành, mấy cái nhảy lên sau đó, đi vào cao nhất cây kia thân cành, giẫm lên cây kia chạc cây, chỉ hướng phía trước nhìn ra xa mà đi.

Chỉ gặp bị bảy người vây quanh ở trung ương là một cái chòm râu dài trung niên nam tử, trung niên nam tử kia toàn thân nhuốm máu, hiển nhiên bị thương nặng, chính giờ cao lên tay bên trong một cái hộp ngọc tử.

Ngọc Hạp Tử chỉ có bàn tay kích cỡ tương đương, là thượng đẳng ôn ngọc điêu khắc thành, tầng ngoài thanh quang trong suốt nháy nhót, chỉ nhìn một cách đơn thuần lấy Ngọc Hạp Tử, liền biết có giá trị không nhỏ.

"Sử Bá Lương, nhanh lên giao ra Bát Bảo Huyền Linh Đan!"

"Bảo vật Linh Đan người tài có được (\*), người Sử Bá Lương không có tư cách nắm giữ!"

"Muốn mạng sống thì giao ra Bát Bảo Huyền Linh Đan!"

"Sử Bá Lương người cái này cường đạo, bản đại hiệp ngày hôm nay muốn diệt trừ ngươi. Người nếu có thể giao ra Bát Bảo Huyền Linh Đan, bản đại hiệp thì niệm tình người có ăn năn chi tâm, có thể cân nhắc tha cho ngươi nhất mệnh!"

"Cùng hán nói nhảm như vậy nhiều làm gì, trực tiếp giết hán, cướp đi Bát Bảo Huyền Linh Đan là được!"

Từng đôi tham lam ánh mắt đỏ mắt vô cùng, chăm chú nhìn Sử Bá Lương trong tay Ngọc Hạp Tử. Rất nhiều nóng vội võ giả càng là tay cầm binh khí, chỉ hướng Sử Bá Lương chằm chằm tới gần.

"Các người đừng tới đây, ai dám tới gần một bước, ta thì hủy cái này hộp Bát Bảo Huyền Linh Đan! Các người người nào cũng đừng hòng đạt được!" Trung niên nam tử kia thần sắc hoảng sợ ngắm nhìn bốn phía, nghiêm nghị quát, ánh mắt lộ ra một cỗ điên cuồng.

## Chương 197: : Công lực đại tăng

: Nhà ta giếng cỏ thông võ lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

Đúng lúc này bên tai đột nhiên vang lên hừ lạnh một tiếng.

"Thật sự là không biết tự lượng sức mình, 《 Kim Phong kiếm pháp 》 lúc trước ngay cả ta cũng không dám tu luyện, ngươi thiên phú như thế bình thường thế mà cũng dám nếm thử."

Cô độc ngôi sao quay đầu nhìn lại, phát hiện nói chuyện là một mặt lãnh ngạo Triệu Kiệt.

"Không biết Triệu Kiệt sư huynh thiên phú như thế nào?"

"Hừ, ta mười sáu tuổi đột phá Tiên Thiên cảnh, mười tám tuổi đạt tới Tiên Thiên nhị trọng cảnh, bây giờ hai mươi tuổi đã là Tiên Thiên tam trọng cảnh, luận thiên phú cũng liền mong lệ sư muội cao ta một bậc. Nhìn ngươi tuổi đời này như là cũng có mười sáu mười bảy tuổi đi, sao mới ngày sau thất trọng cảnh, này thiên phú quá bình thường." Triệu Kiệt ngẩng đầu ngạo nghễ nói.

Cô độc ngôi sao trong lòng xem thường, hắc trong tiềm thức luôn cảm thấy mười sáu tuổi mới đột phá Tiên Thiên cảnh thật là quá bình thường, lúc này trí nhớ vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, mơ mơ hồ hồ nhớ mang máng chính mình lúc trước tựa như là mười một tuổi đột phá đến Tiên Thiên cảnh.

Đương nhiên, những thứ này cô độc ngôi sao là sẽ không nói ra, trong lòng hơi động, ngay sau đó liền nói : "Sư huynh sư tỷ nói là, ta đang chuẩn bị nhìn nhìn hắc kiếm pháp."

Tô Mộng thu mỉm cười gật gật đầu, đi ra ngoài cửa. Triệu Kiệt vội vàng đuổi theo đi, lúc gần đi, lạnh lẽo ánh mắt quét cô độc ngôi sao liếc một chút, trong mắt chứa cảnh cáo ý tứ, theo lý cô độc ngôi sao mới ngày sau thất trọng cảnh tu vi, Triệu Kiệt không cần thiết như vậy khân trương, chỉ là Triệu Kiệt phát hiện cô độc ngôi sao lớn lên vô cùng tuấn mỹ, thân thể bên trên tán phát lấy một cỗ Cổ Lão Quý Tộc khí tức, đối với nữ tử dụ hoặc quả thực cũng là trí mạng, cho nên lúc gần đi mới cảnh cáo cô độc ngôi sao không cho phép đánh Tô Mộng thu chủ ý.

Nhìn lấy hai người dần dần đi xa bóng lưng, cô độc ngôi sao ánh mắt lấp lóe, hắc mới không tin Tô Mộng thu là nhìn lên chính mình mà lại đây đáp lời. Bỗng vào nhay cảm trực giác, cô độc ngôi sao cảm giác giống Tô Mộng thu loại cô gái này Yếu Ma thanh thuần như giấy trắng, Yếu Ma cũng là tâm cơ rất sâu rất có lòng dạ nữ tử.

Nếu như là loại thứ hai lời nói, như vậy nàng tới theo chính mình đáp lời, đơn giản thì là muốn cho Triệu Kiệt đối với mình sinh ra địch ý, nhưng nàng vì sao muốn làm như vậy cô độc ngôi sao thì nghĩ mãi mà không rõ, dù sao hai người cũng không khúc mắc, không có chút nào liên quan.

Hoa một cái buổi xế chiều, cô độc tinh tướng tất cả Hoàng cấp cao giai công pháp đều xem lướt, lựa chọn trước mắt thích hợp nhất tu luyện ba môn công pháp, theo thứ tự là nội công tâm pháp 《 Viêm Dương tâm pháp 》, kiếm pháp 《 Kim Phong kiếm pháp 》, thân pháp 《 báo ảnh bước 》. Rồi sau đó đăng ký hạ, liền rời đi Vũ Kỹ Các. Hoàng cấp cao giai công pháp đối phổ thông đệ tử tới nói rất khó tu luyện, nhưng thiên phú cường đại cô độc ngôi sao tới nói, độ khó khăn cũng không lớn.

Ở ngoài sáng Kiếm Tông chánh điện phía sau có một mảnh trúc rừng cây.

Lúc này, sắc trời đã tối, Lành Nguyệt treo trên cao, rơi xuống mộng lung ánh trắng, ánh trắng trong ngần chiếu vào trong rừng cây, bóng cây pha tạp. Thanh gió lay động ở giữa, từng mảnh từng mảnh lá trúc giống như như là lông ngỗng nhẹ bay nhẹ nhàng nhấp nhô, rất là mỹ lệ.

Cô độc ngôi sao tại trong rừng cây chọn một khối địa phương tu luyện 《 Kim Phong kiếm pháp 》. 《 Kim Phong kiếm pháp 》 kiếm ý sắc bén vô cùng, một kiếm ra, như là muốn phá vỡ bầu trời.

Cô độc ngôi sao rút ra Kim Huyền bảo kiếm, ấn lấy 《 Kim Phong kiếm pháp 》 bên trong đồ phổ múa động.

"Hừ hừ hừ!"

Nhất thời trong rừng vang tiếng nổ lớn, trận trận gào rít âm thanh phá không truyền ra, lẫn át lá cây xào xạc âm thanh.

Giờ phút này, cách cô độc ngôi sao luyện kiếm chỗ ngoài mấy chục thước, một đạo nhạt thân ảnh màu tím nở rộ trên cành, ngập nước mắt to đang theo đôi phía trước, đôi mắt đẹp lưu chuyển ở giữa, chân mày hơi nhíu lại, như là mang theo một tia nghi hoặc, "Cái này cô độc ngôi sao đến cùng là cái gì địa vị, nhìn khí chất này tuyệt đúng không là người nhà bình thường hài tử, chẳng lẽ hắc cũng là đến từ Thiên Thành?"

Lại tỉ mỉ nhìn một lúc, không nhìn ra cái gì dị thường, nhạt thân ảnh màu tím liền người nhẹ nhàng rời đi.

Lâm bên trong lá rụng bay tán loạn, cô độc ngôi sao trong tay Kim Huyền kiếm hóa thành một từng đạo kim quang, kim quang chọi hiện, từng mảnh từng mảnh lá rụng tất cả đều bị chém thành hai khúc, trên không trung xoay một vòng, rơi là tả trên đất.

Bảo kiếm trong tay liên tiếp huy động đồng thời, cô độc ngôi sao thân thể cũng theo nhảy lên khiêu thiểm, khi thì cấp tốc chạy vội, khi thì hư vô bay nhào. Thành linh chính là đem 《 Kim Phong kiếm pháp 》 liên kết với 《 báo ảnh bước 》 cùng nhau tu luyện. Kể từ đó thời gian tu luyện tuy nhiên có thể tiết kiệm rất nhiều, có điều độ khó khăn lại tăng lên gấp bội, cũng liên cô độc ngôi sao bực này thiên phú nghịch thiên người mới dám nếm thử.

Buổi tối tu luyện 《 Kim Phong kiếm pháp 》 cùng 《 báo ảnh bước 》， ban ngày thì tại dưới ánh mặt trời chói chang tu luyện 《 Viêm Dương tâm pháp 》， mỗi ngày đều tại chăm chỉ khổ tu, hẳn muốn trong thời gian ngắn nhất tăng cường chính mình thực lực. Chỉ có thực lực cường đại mới là sinh tồn căn bản, đi ngược dòng nước, không tiến tức thoái. Nhân sinh vốn là theo thời gian thì chạy, phải mỗi ngày đều nghiền ép chính mình tiềm lực. Huống chi hẳn còn có thù lớn chưa trả, không thể không chăm chỉ khổ tu.

Trong nháy mắt ba tháng trôi qua, cô độc tinh tướng 《 Kim Phong kiếm pháp 》 cùng 《 báo ảnh bước 》 muốn tu luyện đến đại thành cảnh giới, 《 Viêm Dương tâm pháp 》 cũng đạt tới tầng thứ tám. Là thời điểm nên ra ngoài lịch luyện. Đặc biệt là 《 báo ảnh bước 》， đã tu luyện tới đại thành đỉnh phong tiếp cận đại viên mãn cấp độ, kể từ đó, có bực này Hoàng cấp cao giai khinh công, bảo mệnh nắm chắc cũng lớn hơn nhiều, coi như đánh không lại những Yêu thú đó, cũng có thể chạy trốn.

Bình thường tông môn đệ tử ra ngoài lịch luyện đều là đi yêu thú sơn mạch săn giết yêu thú, đã tập luyện chính mình năng lực thực chiến, một phương diện cũng có thể thu hoạch Yêu thú tinh hạch đạt được phong phú thu nhập.

Ở ngoài sáng Dương Sơn phương hướng chính đông hai trăm dặm chỗ thì có một tòa yêu thú sơn mạch, tên là Lạc Nhật Sơn Mạch. Lạc Nhật Sơn Mạch bên trong đại bộ phận đều là yêu thú cấp một, bên trong dãy núi Vực mới có một phần nhỏ cấp hai Yêu thú. Bình thường yêu thú cấp một chỉ cần ngày sau thất trọng đến chín tầng cảnh vô giả thì có thể đối phó, còn về cấp hai Yêu thú chỉ có Tiên Thiên cảnh vô giả mới có thể đối phó. Ngày sau cảnh vô giả gặp được cấp hai Yêu thú chỉ có đào mệnh phần, Yêu Ma cũng là bị đánh giết, trở thành Yêu thú trong bụng ăn.

Sáng sớm hôm sau,

Cô độc ngôi sao sớm thu thập hành lý, theo Đường Đại núi lên tiếng kêu gọi, liền lặng lẽ rời đi Minh Kiếm tông, tiến về Lạc Nhật Sơn Mạch. Sợ dĩ muốn lặng lẽ rời đi, là cẩn thận lý do, cô độc ngôi sao cũng không có quên Chu Phú Quý, cái này ác độc bản từ thời khắc đều đang ngó chừng cô độc ngôi sao, nếu là cho hẳn biết chính mình tiến về Lạc Nhật Sơn Mạch, tất nhiên sẽ phái người chặn giết.

Minh Kiếm tông là mình ô dù, ở ngoài sáng Kiếm Tông Chu Phú Quý cha con không dám làm loạn, rời đi Minh Kiếm tông thì hoàn toàn không giống, phải biết hàng năm các đại tông phái đều có thật nhiều đệ tử chết ở bên ngoài, hoặc chết bởi cừu nhân, hoặc chết bởi lợi ích tranh đoạt, cho dù có tâm đi thăm dò cũng rất khó khăn điều tra ra cái gì.

Trong thành mua con ngựa, liền một đường chạy vội hướng Lạc Nhật Sơn Mạch.

Tại Lạc Nhật Sơn Mạch chân núi có một cái phồn hoa thôn trấn nhỏ, tên là mặt trời lặn trấn. Mặt trời lặn trấn vốn là xa xôi khu vực, lệ thuộc vào Triều Dương Thành, có điều cách Triều Dương Thành lại tương đương xa, sợ dĩ như vậy phồn hoa, nói rõ bởi vì mặt trời lặn trấn tới gần Lạc Nhật Sơn Mạch, rất nhiều vô giả liệp sát xong Yêu thú sau liền lại ở chỗ này nghỉ chân, hoặc là giao dịch mua bán đồ vật các loại. Như chi luận về phồn hoa trình độ, nhỏ nhỏ mặt trời lặn trấn có lẽ so Triều Dương Thành còn muốn phồn hoa, lưu động nhân khẩu cực lớn.

Mặt trời lặn Trấn Bang phái san sát, hội tụ khắp nơi vô giả, đủ hạng người, tốt xấu lẫn lộn, một cái tiểu thôn trấn nhỏ lại có mấy chục cái bang phái, có chút bang phái thọ mệnh rất ngắn, có lẽ vèn vèn tồn tại mấy ngày liền biến mất, rồi sau đó ngày thứ hai liền có mới bang phái sinh ra, thật là loạn vô cùng.

Đi qua một ngày đi đường, rốt cục tại chạng vạng tới mặt trời xuống núi trước đó đuổi tới mặt trời lặn trấn.

Cho dù là lúc chạng vạng tối, mặt trời lặn trấn vẫn như cũ người đến người đi, đông nghịt, như nước chảy.

Tại hai bên đường phố sắp xếp từng cái quầy hàng, có bán Yêu thú da lông, có bán Yêu thú tinh hạch, còn có bán đan dược, bán bảo kiếm bị giáp, trận trận gào to âm thanh, tiếng trả giá liên tiếp, vô cùng náo nhiệt.

Cô độc ngôi sao đi đường mỗi một ngày, trực tiếp đi vào một nhà Tù Lâu, vừa đi vào nhà kia Tù Lâu liền phát hiện có chút không đúng, chỉ gặp những cái kia đang dùng cơm giang hồ nhân sĩ chính chỉ hướng chính mình chỉ trỏ, trong mắt bắn ra tham lam ánh mắt, thỉnh thoảng dãi ghé tai nói thì thầm

Những giang hồ nhân sĩ kia như là nhìn thấy trước ngực mình trang phục khắc họa lấy Minh Kiếm tông tiêu chí, biết mình là tông phái đệ tử, ngay sau đó trong mắt có mấy phần đáng sợ, rồi sau đó huyền thuyên đối với bên cạnh đồng bạn thấp giọng nói chút lời nói, tù lâu liền lại an tĩnh lại, đều bận bịu đều, không xem qua quang lại thỉnh thoảng liếc về phía cô độc ngôi sao.

Những người này chính mình căn bản cũng không nhận biết, là sao bọn họ giống như đều nhận biết mình giống như, trong mắt còn bắn ra tham lam ánh mắt, giống như là nhìn thấy một tòa kim sơn giống như hai mắt tòa ánh sáng. Cô độc ngôi sao trong lòng nổi lên một tia dự cảm bất thường.

Ngay sau đó qua loa ăn bữa cơm, cũng không dám ở khách sạn nghỉ ngơi, liền trực tiếp lên núi tiến về Lạc Nhật Sơn Mạch đi.

"Đám người này là sao một mực theo ta?" Nghe được phía sau truyền đến trện trện xào xào tiếng bước chân, cô độc ngôi sao nhướng mày, lúc này nhảy lên một góc cành lá rậm rạp cây dong bên trên, chuẩn bị xem rõ ngọn ngành.

Chân đạp lá rụng xào xạc âm thanh từ xa mà đến gần, chỉ chốc lát sau dưới cây xuất hiện một hàng mười ba người, hoặc lên mặt đao hoặc khiêng thiết chùy hoặc xách thiết kiếm giang hồ nhân sĩ. Tu vi đại khái đều tại ngày sau thất trọng cảnh đến bát trọng cảnh ở giữa, cầm đầu cái kia cái trung niên đại hán cần phải có ngày sau chín tầng cảnh thực lực.

"Kỳ quái, người đi đâu?"

"Hiện tại mất dấu đi, nói sớm vừa rồi tại Tù Lâu thời điểm liền nên động thủ, chúng ta như thế nhiều người cùng nhau tiến lên, tuyệt đối có thể đem tiểu tử kia chặt thành thịt vụn, hiện tại trắng bóng bạc không có."

"Người cầm miệng cho ta, người biết cái gì, tại Tù Lâu xác thực có thể giết tiểu tử kia, nhưng tại dễ thấy địa phương giết tông phái đệ tử, chúng ta cho dù có tiền cũng mất mạng hoa."

"Được, mọi người đừng âm ỉ, tranh thủ thời gian chia ra tìm tiếp."

Nói, một đoàn người phân ba phương hướng tìm tòi đi.

"Bạc? Chẳng lẽ là người nào treo giải thưởng muốn giết ta." Cô độc tình mục quang nhất động, theo trên cây nhảy xuống, hướng bên trong một cái phương hướng phi tốc bước đi.

Đêm tối, Lãnh Nguyệt treo trên cao, gió lạnh gào thét.

Thiết Đầu mang theo một thanh chủy sắt lớn ở trong rừng tìm kiếm, bên trong miệng hùng hùng hổ hổ, "Tìm xem tìm, rừng cây lớn như vậy rồi thế nào tìm, mục nội nó, đừng để ta đụng vào, nếu không lão tử đem hân nện thành bánh thịt."

Bỗng nhiên, đúng lúc này, phía sau phát đến một trận gió lạnh, sau một khắc, một thanh băng lãnh lợi kiếm đã chống đỡ tại trên cổ hán, sắc bén kiếm nhận đánh sát cổ hán, kích thích một lớp da gà.

"A, tha mạng, đại hiệp tha mạng, đừng có giết ta." Thiết Đầu vãi cả linh hồn, hoảng hốt vội nói.

"Là ai treo giải thưởng muốn giết ta?" Cô độc ngôi sao lạnh lùng nói.

"A, người chính là cô độc ngôi sao? Sao lại có khả năng? Người mới ngày sau thất trọng..." Thiết Đầu chậm rãi quay đầu, nhìn thấy cô độc ngôi sao cái kia sắc bén ánh mắt, trong lòng run lên, sợ hãi nói: "Ta không biết a, treo giải thưởng đánh giết tông phái đệ tử việc như thế này không ai dám bên ngoài tuyên bố, cái này treo giải thưởng là ta đại ca tiếp, chúng ta Thái Hành Thập Tam Thái Bảo bên trong chỉ có ta đại ca một người biết là ai muốn giết người."

"Tiếp nhiệm vụ này người nhiều hay không?"

"Nhiều, rất nhiều, ta biết rõ thì có Kim Dương Thất Tử, âm phong Song Sát, Thiên Diện ma nữ chờ một chút, dù sao người thưởng bạc cao đến mấy vạn, đánh giết một cái ngày sau thất trọng cảnh nho nhỏ võ giả liền có thể đạt được mấy vạn bạc người nào không làm. Mà lại người tại Lạc Nhật Sơn Mạch tin tức đã truyền ra, rất nhiều người đều chạy tới nơi này mà đến."

"Đa tạ người nhắc nhở!" Cô độc ngôi sao bảo kiếm trong tay giương lên, quét ngang mà qua.

"Phốc phốc!" Một tiếng, một đạo huyết tiễn phun ra, một khóa to lớn đầu to lăn rơi xuống đất.

Cô độc ngôi sao tại Thiết Đầu thi thể phía trên tìm xem, tìm tòi đếm mười lượng bạc, trực tiếp nhét vào trong túi quần.

Nhân từ đối với địch nhân cũng là tàn nhẫn đối với mình, cô độc ngôi sao không thể nghi ngờ không phải nhân từ nương tay hạng người.

"Đến cùng là ai muốn giết ta, không phải là Chu Phú Quý cha con?" Cô độc ngôi sao suy đoán nói, thân hình nhất động, hướng rừng cây một phương hướng khác mà đi. Cánh rừng cây này đã coi như là Lạc Nhật Sơn Mạch phạm vi, chạy đôn chạy đáo thời điểm, lờ mờ có thể nhìn gặp một số yêu thú cấp thấp tung tích, có điều cô độc ngôi sao hiện tại không tâm tình săn giết yêu thú, hân muốn trước tìm ra là ai muốn giết hại chính mình, nếu không sẽ ăn ngủ không yên.

"Đại ca, rừng cây này lớn như vậy rồi, thế nào tìm a." Trong rừng cây một hàng bốn người ở trong rừng trái phải nhìn quanh tìm kiếm.

"Không tìm ra được cũng phải tìm, đây chính là hon vạn lượng bạch ngân, có thể mua mấy lần bảo kiếm, hiện tại nếu như tìm không thấy, đợi chút nữa Tiên Thiên cảnh võ giả đến liền càng thêm không có ta cơ hội." Trung niên nam tử kia trầm giọng nói: "Chúng ta tại chia ra tìm kiếm, Nhị Hắc, trứng muối, các người đi bên trái lùm cây tìm, ta theo Lưu khí đi bên phải trong rừng tìm kiếm."

"A, lại phân? Hai người có thể hay không quá nguy hiểm? Ta theo Nhị Hắc đều mới ngày sau thất trọng cảnh."

"Không có việc gì, cái kia cô độc ngôi sao cũng mới ngày sau thất trọng cảnh, người hai nếu là gặp được, chỉ cần cuốn lấy một lát, chúng ta lập tức liền sẽ đuổi tới."

"Không phải, ta nói là Yêu thú, vạn vừa gặp phải lợi hại Yêu thú."



"Nơi này là Lạc Nhật Sơn Mạch ngoại vi, phần lớn là nhất cấp yêu thú cấp thấp, sợ cái gì, nhanh đi, nếu như tìm tới người, hai người đa phần chút bạc." Trung niên nam tử lạnh hừ một tiếng.

Lúc này hai người liền vội vàng xoay người rời đi, trung niên nam tử còn cùng cái kia Lưu khi gầy gò nam tử đi bên phải trong rừng tìm kiếm đi. Hai người một trái một phải đi song song.

Bỗng nhiên, phía bên phải gió lên một trận gió lạnh.

"Là ai?" Trung niên nam tử tỉnh cảnh giác nổi lên, chợt quát lên.

Chỉ gặp bên phải một bóng người theo trong bụi cỏ khiêu thiểm mà ra, kim quang lóe lên, tên kia gọi Lưu khi ngay sau bắt trọng cảnh võ giả đầu lâu trực tiếp bị gạt rơi xuống đất.

Người tới chính là cô độc ngôi sao, hai tay ôm lấy Kim Huyền bảo kiếm, đứng đấy bên cây cười lạnh nhìn trước mắt trung niên nam tử, cũng chính là quá phùng hội Thập Tam Thái Bảo lão đại.

"Người, người chính là cô độc ngôi sao?" Trung niên nam tử trong mắt có không thể tin ánh mắt, "Người không phải ngày sau thất trọng cảnh sao?" Cô độc ngôi sao vừa rồi đêm ngày sau bắt trọng cảnh Lưu khi một kiếm đánh giết, hiển nhiên hù đến trung niên nam tử này. Thực cô độc ngôi sao tu vi thật sự cũng là ngày sau bắt trọng cảnh, có điều cô độc ngôi sao tu luyện là Hoàng cấp cao giai kiếm pháp 《Kim Phong kiếm pháp》 mà lại đã luyện đến cảnh giới đại thành, mà cái kia Lưu khi chỉ là một phổ thông bắt trọng cảnh võ giả, tu luyện thân pháp cùng công pháp có lẽ đều là Hoàng cấp cấp thấp, lại thêm cô độc ngôi sao đánh lên phía dưới, tự nhiên không phải cô độc ngôi sao một kiếm chi địch.

"Nói, là ai treo giải thưởng muốn giết ta?" Cô độc ngôi sao lạnh lùng nói, Kim Huyền bảo kiếm chỉ xéo lấy trung niên nam tử kia.

"Ta nói người cũng không thể giết ta." Trung niên nam tử bỗng nhiên lớn tiếng nói, thanh âm truyền xa xura xa xura.

"Muốn chết!" Cô độc ngôi sao biến sắc, trong tay Kim Huyền kiếm hàn quang lóe lên, đã chém về phía trung niên nam tử.

Trung niên nam tử này cố ý lớn như vậy rồi âm thanh, rất rõ ràng là muốn đưa tới hấn đồng bạn, rồi mới cùng nhau đánh giết Vô Thiên.

"Haha, đánh lên phía dưới mới một kiếm đánh giết Lưu khi, ta cũng có thể làm được, chỉ là không nghĩ tới người thế mà thực lực mạnh như thế, ta tu luyện Hoàng cấp trung giai công pháp thực lực cũng chỉ có thể cùng người tương đương, xem ra người là tu luyện cao giai công pháp thiên tài." Trung niên nam tử vận kiếm ngăn lại đi, cười gằn, "Chỉ cần cuốn lấy người một lát, đợi chút nữa ta mấy cái huynh đệ đến cùng vây giết ở người, người liền chết chắc. Haha, vạn lượng bạc liền đến tay."

"Người chết vì tiền, chim chết vì ăn!" Cô độc ngôi sao trong mắt hàn quang lóe lên, Kim Huyền kiếm kiếm thế đồ chuyển, kim quang trên chọc trời mà lên, phốc phốc một tiếng, trung niên nam tử kia trực tiếp bị cô độc ngôi sao một kiếm chặt đứt cánh tay phải, chỗ đứt máu tươi phun ra ngoài, leng keng một tiếng, tay cụt liền thiết kiếm rơi xuống đất, vẫn co quắp.

"Ta lo lắng là Tiên Thiên võ giả bị người dẫn tới, nếu như các người cái gọi là Thập Tam Thái Bảo, trong mắt ta chỉ là phế vật một đồng." Cô độc tinh tướng Kim Huyền bảo kiếm chống đỡ tại trung niên nam tử trên cổ, "Nói nhanh một chút, là ai treo giải thưởng muốn giết ta?"

Trung niên nam tử che lấy chỗ cụt tay kêu thảm, trên thân kiếm băng lãnh xúc cảm truyền khắp toàn thân, giật nảy mình lạnh run, hấn không chút nghi ngờ cô độc ngôi sao chỉ cần hơi động một chút bảo kiếm, đầu hấn liền phải rơi xuống đất, vội vàng nhịn đau đáp: "Đừng có giết ta, ta nói... Ta nói, muốn treo giải thưởng giết người là Kim Dương thành..."

"Vù vù!"

Đúng lúc này, hai đạo sắc bén kiếm khí theo phía sau phá không đột nhiên mà đến!, mục tiêu trực chỉ hấn sau não chước.

"Kiếm khí? Tiên Thiên cảnh võ giả!" Cô độc ngôi sao biến sắc, vội vàng trở lại vận kiếm ngăn trở cái kia hai đạo kiếm khí.

"Keng!" "Keng!"

Cái kia hai đạo kiếm khí đánh vào Kim Huyền bảo kiếm bên trên, phát ra hai tiếng giong vang, thân kiếm không ngừng rung động, chỉ cảm thấy một cổ cự lực đánh tới, đập cô độc ngôi sao liền tiếp lùi lại ba bốn bước mới dừng thân hình.

Đúng lúc này, cái kia bị cô độc ngôi sao chặt đứt một tay trung niên nam tử thừa thế lăn xuống trong bụi cây đào tẩu.

Cô độc ngôi sao cố tình đuổi theo, bất quá trước mắt cường địch đột kích, theo hấn lao thẳng tới mà đến. Đó là một cái thật cao gầy gò lão giả, mặt như đao tước, mắt ung, hai mắt giống như chim ưng sắc bén, năm ngón tay thành trảo, Trảo Chi ở giữa ẩn tức giận mang lượn lờ, theo cô độc ngôi sao lẳng không bay nhào mà đến.

Trong rừng hết cách giờ lên một trận kinh phong, mặt đất lá rụng theo tung bay múa.

Cô độc ngôi sao như lâm đại địch, cấp tốc theo phía trên lộn một cái, tránh thoát lão giả hư vô nhất trảo, rồi sau đó trực tiếp mở ra bảo ảnh bước, phi tốc hướng nơi xa bỏ chạy.

"Chạy đi đâu, ngoan ngoãn thức thủ chịu trời đi. Lão phu ung Cửu Không tự thân xuất mã, ngươi cái ngày sau thất trọng cảnh tiểu tử có thể trốn được, đó mới là thật cười lời nói." Cao gầy lão giả ung Cửu Không bay lên không trung bay vọt theo cô độc ngôi sao truy kích mà đi.

Ung Cửu Không, Tiên Thiên nhất trọng cảnh võ giả, mặt trời lặn trời cường đại nhất 5 đại bang phái một trong Thiên Ưng bang bang chủ, am hiểu Huyền Cấp cấp thấp thân pháp 《 Tường Ưng bước 》, đi qua mười mấy năm khổ tu, đã đạt tiểu thành tiếp cận cảnh giới đại thành, lần này truy sát cô độc ngôi sao hiển nhiên cũng là hướng về phía treo giải thưởng mà đến.

Tùy tiện động động tay, giết cái ngày sau thất trọng cảnh võ giả liền có thể đạt được vạn lượng bạc, bức này chỗ dựa, tự nhiên dẫn tới rất nhiều võ giả đến đây. Có điều đi qua một trận truy kích sau, ung Cửu Không sắc mặt cũng không có trước kia như vậy nhẹ nhõm, hần phát hiện phía trước phi tốc chạy trốn cô độc ngôi sao tốc độ cũng không so với chính mình chậm, nếu không có thỉnh thoảng phát ra từng đạo từng đạo kiếm khí đến công kích quấy nhiễu hần, chỉ sợ cô độc ngôi sao đã chạy không thấy.

Đại thành tiếp cận đại viên mãn bảo ảnh bước tốc độ thật nhanh, thậm chí không so ung Cửu Không chậm. Có điều cô độc ngôi sao mi đầu vẫn như cũ thật sâu nhủ lại.

"Huru huru!" Phía sau từng đạo từng đạo kiếm khí phá không đánh tới. Vừa rồi thì có một đạo kiếm khí sát hần bấp chân hiểm mà hiểm xẹt qua đi, cô độc ngôi sao lo lắng hai chân vịn vừa bị kiếm khí kích thương, vậy liền thật chơi xong. Lúc này hết sức chăm chú tránh né kiếm khí công kích, cứ như vậy tốc độ nhất thời chậm rất nhiều.

Đêm tối, tinh quang mờ lung, bóng cây pha tạp, vang sáo sạt, hai bóng người ở trong rừng phi tốc xuyên qua, hướng Lạc Nhật Sơn Mạch nội vực cấp tốc lao đi.

Ung Cửu Không con mắt chăm chú nhìn chằm chằm phía trước cô độc ngôi sao, lúc này hai người một đuổi một chạy đã tiếp tục hơn một canh giờ, trong lòng của hần lại có chút hối hận sẽ đi đón cái này treo giải thưởng, không nghĩ tới cô độc ngôi sao cư nhiên như thế có thể trốn, tại tiếp tục như vậy sớm muộn hội đuổi tới bên trong dãy núi Vực, trong lòng không khỏi lên mấy phần thoái ý, có điều cô độc ngôi sao chính là tông phái đệ tử, lần này như không thể giết người diệt khẩu, ngày sau về đến tông môn, chỉ sợ hần Thiên Ưng giúp liền phải diệt vong. Phải biết giống Minh Kiếm tông loại tông phái này tùy tiện phái ra mấy cái nội môn đệ tử liền có thể đem Thiên Ưng giúp diệt sạch sẽ.

Như là đã đi đến một bước này, ung Cửu Không chỉ có thể kiên trì đuổi tiếp, rất nhiều một bộ ngươi không chết thì là ta vong ý tứ.

"Huru huru!" Ung Cửu Không giữa ngón tay huy động, lại liên tiếp bắn ra ba đạo kiếm khí, sắc bén kiếm khí đi qua không trung phát phối lá rụng bắn về phía cô độc ngôi sao sau lưng.

Cô độc ngôi sao hai lỗ tai nhất động, cấp tốc phán đoán ra kiếm khí phóng tới đại khái vị trí, bấp thịt cả người căng cứng, toàn lực thi triển bảo ảnh bước, thân thể khoảng chừng nhảy lên né tránh.

Thất bại kiếm khí nhất thời đều đánh ở trong rừng cỏ thụ bên trên.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"

Từng tiếng vang tiếng vang lên, từng cây từng cây cây cối ứng thanh mà đứt, ào ào cành lá run run âm thanh vang lên liên miên.

Cô độc ngôi sao mắt nhìn phía trước cắn răng theo Lạc Nhật Sơn Mạch nội vực toàn lực chạy, ý đồ muốn cho ung Cửu Không biết khó mà lui, phải biết Lạc Nhật Sơn Mạch nội vực nhưng là có rất nhiều cấp hai Yêu thú, bình thường cấp hai yêu thú cấp thấp đối Ứng Tiên Thiên nhất trọng Vũ Giả thực lực, cấp hai trung giai yêu thú đối Ứng Tiên Thiên cảnh nhị trọng võ giả, cấp hai cao giai yêu thú đối Ứng Tiên Thiên tam trọng cảnh Vũ Giả thực lực.

Bất quá lần này cô độc ngôi sao bàn tính đánh sai, cái này ung Cửu Không cũng không có dừng lại, như là không phải giết chính mình không thể, cô độc ngôi sao chỉ có thể kiên trì trong triều Vực chạy tới, mắt thấy đang chạy trong vòng ba bốn dặm liền đến nội vực, trong lòng không cảm âm thầm lo lắng, phải biết ở bên trong Vực tùy tiện một lượng đầu cấp hai Yêu thú đều đủ để đem hai người nuốt, muốn là đụng phải hơi am hiểu tốc độ cấp hai Yêu thú, liền chạy trốn một tia cơ hội đều không có.

"Ngao!" "Ngao ô!" Phía trước truyền đến từng tiếng rống lên một tiếng.

Trước mắt bỗng nhiên xuất hiện một mảng lớn bích yếu ớt ánh sáng, giống như từng cái đèn lồng đồng dạng tại chậm rãi di động tới.

"U Lang! Đây là nhất cấp cao giai kiêu quần cư Yêu thú U Lang!" Cô độc ngôi sao sắc mặt đại biến, mờ lung ánh trắng chiếu đến mặt của hần hơi trắng bệch, có điều tinh táo đầu não khiến cho hần rất nhanh lại bình tĩnh trở lại, trong đầu linh quang nhất thiểm, cả người mừng rỡ vô cùng, chẳng những không có chuyển hướng bỏ chạy, ngược lại đón đầu phóng tới U Lang bày.

"Cái kia, đó là U Lang! ! Tiểu tử kia thể mà phóng tới U Lang bày." Ung Cửu Không sinh sinh ngừng cước bộ, trong mắt thần sắc biến ảo bất định, "Có điều chỉ cần không có bị U Lang vây lại, bằng vào ta tốc độ cũng có thể đào mệnh."

Cẩn nhắc lại tác hạ, ung Cửu Không cắn răng đuổi theo.

"Ngao ô!" "Ngao!" "Ngao ô!"

Nhìn thấy hai đạo nhân ảnh, trên trăm đầu U Lang tru lên cấp tốc bay nhào mà đến, trong rừng tiếng vang chấn thiên, khiến người tê cả da đầu.

"Suru suru suru!"

U Lang làm hai bộ phận, một bộ phận theo cô độc ngôi sao truy kích mà đi, một bộ phận khác còn vây hướng phía sau ung Cửu Không.

Cô độc ngôi sao khoe miệng cong lên một tia cười lạnh, mưu kế đạt được, lúc này giữa hai người gần cách mấy chục con U Lang, căn bản không cần lo lắng ung Cửu Không kiếm khí công kích, ngay sau đó toàn lực thi triển bảo ảnh bước, giống như gió tấp hướng về phía trước chạy như bay, chậm rãi cùng phía sau U Lang kéo dài khoảng cách.

Còn về ung Cửu Không thì bị đối diện vọt tới mấy chục con U Lang dọa đến vãi cả linh hồn, cái kia xanh thăm ánh mắt giống như Tử Thần mi mắt, lạnh lùng băng lãnh; còn có cái kia từng tiếng suru suru suru cấp tốc chạy vội phía dưới cùng không khí kịch liệt tiếng ma sát đều tại kích thích ung Cửu Không hệ thần kinh.

"Cái này U Lang tốc độ so trong dự đoán nhanh hơn." Một cỗ lạnh lẽo kinh gió đập vào mặt, ung Cửu Không toàn thân run rẩy, trực tiếp quay đầu liền chạy, cái gì đều không lo được, liều mạng chạy.

Chạy trốn, chạy trốn, một đêm này hai người đều đang liều mạng chạy trốn.

Cảnh ban đêm dần dần rút đi, chân trời lộ ra một tia ngân bạch sắc ánh sáng, tiếp theo ánh sáng khuếch tán đến toàn bộ chân trời, mịt mờ ánh sáng thông qua nhánh lá cây bắn vào trong rừng cây.

Tại một góc rậm rạp cỏ thụ chọc trời bên trên, cô độc ngôi sao ngồi xếp bằng, bên trong thân thể 《Viêm Dương tâm pháp》 chậm rãi vận chuyển, khôi phục hao tổn nội lực, tới hôm qua đầu tiên là bị ung Cửu Không truy kích, sau đó lại bị U Lang bày truy kích, nội lực có thể nói tiêu hao sạch sẽ. Bị ung Cửu Không truy sát, nội lực đến không thể nào tiêu hao. Có điều bị U Lang truy kích lại là một mối chết đi sống lại, đám kia súc sinh sức chịu đựng mạnh phi thường, trọn vẹn bị truy bốn canh giờ, vừa rồi thoát khỏi.

May mắn là lần này sinh tử đào vong bên trong, bảo ảnh tiến bước độ lần nữa đột phá, đạt đến đại viên mãn chi cảnh. Cái này coi như gặp được nào cấp hai yêu thú cấp thấp, cô độc ngôi sao cũng có hoàn toàn chắc chắn đào mệnh, bởi vậy liền ở lại đây nội vực cùng ngoại vực chỗ giao giới, chuẩn bị sẵn giết yêu thú lịch luyện.

Theo cỏ thụ phía trên nhảy xuống. Cô độc ngôi sao quan sát tỉ mỉ phía dưới bốn phía, hai lỗ tai nhất động, chỉ nghe bên trái trong rừng truyền đến từng tiếng nhẹ vang lên.

Lúc này bước chân đi qua, đẩy ra lùm cây, chỉ thấy phía trước một đầu màu đen lộn rừng chính trên mặt đất dễ dàng, tựa hồ tại tìm kiếm thức ăn. Da lông đen nhánh ánh sáng lóe ra như kim loại thực chất, nghe được phía sau thân thể tiếng vang, lộn rừng cấp tốc quay đầu theo cô độc ngôi sao xông lại, sắc bén răng nanh lóe ra khiến người hàn quang.

"Là sắt lá heo." Cô độc ngôi sao trong lòng vui vẻ, mở ra bảo ảnh bước thân hình phía bên trái lóe lên ra.

Sắt lá heo, nhất cấp cao giai yêu thú, trên thân da lông phòng ngự cực cao, đao kiếm bình thường khó có thể thương tổn phân chia không có. Dừng sắt lá heo da heo có thể chế tác phẩm chất tuyệt hảo bị giáp. Bởi vì sắt lá heo phòng ngự lực cực cao, khó có thể bắt giết, cho nên từ sắt lá heo da heo có thể bán được phía trên trăm lượng bạc ròng, da heo chế thành bị giáp có thể bán được đại mấy trăm lượng thậm chí hơn ngàn lượng bạc.

Sắt lá heo mặc dù chỉ là nhất cấp cao giai yêu thú, có điều nếu là bị nó chính diện xông đụng một cái, liền xem như Tiên Thiên cảnh võ giả đều phải tại chỗ mất mạng.

Đối phó súc sinh này muốn cực kỳ cẩn thận, may mà cô độc ngôi sao bảo ảnh bước đã đại viên mãn, mỗi khi sắt lá heo cần đến trước người lúc, tổng có thể kịp thời tránh ra. Có điều súc sinh này thể lực vô cùng dồi dào, như là có dùng không hết kinh.

Cô độc ngôi sao thử dùng Kim Huyền kiếm chém vào sắt lá Trư Thân bên trên, lại phát ra bình bình bang bang', giống như sắt thép va chạm tiếng vang. Lấy Kim Huyền bảo kiếm trình độ sắc bén cũng khoảng chừng phía trên lưu lại hai đạo nhân nhát kiếm ngân. Đương nhiên, cô độc ngôi sao lúc này chủ yếu là tại né tránh, cũng không có đem hết toàn lực chém thẳng.

"!" Bốn vó tề động, sắt lá heo lần nữa chạy vội đập vào mà đến.

Cô độc ngôi sao lần này sớm đã chuẩn bị sẵn sàng, hai mắt nhìn chăm chăm sắt lá heo cái kia đối với đôi mắt nhỏ, chờ sắt lá heo sắp vọt tới trước người lúc, bỗng nhiên bay lên không trung nhảy lên, Kim Huyền kiếm hư vô tạo nên hai đóa kiếm hoa đâm về sắt lá heo hai mắt, mi mắt là sắt lá heo duy nhất phải hại.

"Phốc phốc!" "Phốc phốc!"

Sắt lá heo hai mắt bị đâm mù, hai đạo máu tươi từ hốc mắt chảy ra, quay người phần nộ gào thét lấy theo cô độc ngôi sao chạy như bay đến, giống như bôn lôi, mặt đất đều rất nhỏ rung động, những nơi đi qua, kinh phong gào thét, lá rụng bay tán loạn.

Cô độc ngôi sao đồng từ co lại nhanh chóng, cấp tốc theo mặt đất đánh cái lăn, hiểm mà hiểm tránh thoát một kích trí mạng này, có điều tay trái lại truyền đến từng đợt nóng bỏng cảm giác, lại là vừa rồi cánh tay chạm nửa nhịp, bị sắt lá heo răng nanh trực tiếp vạch ra một đạo thật sâu vết thương, máu tươi chảy ròng.

"Phanh phanh phanh!"

Sắt lá heo thể đi chưa giảm, liền tiếp đưng ngã ba cây đại thụ phương mới dừng thể đi. Rồi sau đó lỗ mũi ngửi ngửi, ngửi được cô độc ngôi sao trên thân mũi vị, lần nữa phi tốc vọt tới.

Cô độc ngôi sao dùng vải đơn giản băng bó lại vết thương, liền hướng nơi xa cấp tốc chạy tới, phía trước có một khối đá núi, cô độc ngôi sao hai mắt sáng lên.

Sắt lá heo tại phía sau theo đuổi không bỏ, căn cứ cô độc ngôi sao trên thân mũi vị để phán đoán phương hướng, bốn vó chà đạp, vùn cô bay tán loạn, giống như bay ra khỏi nòng súng như đạn pháo, một đường gào thét mà đi, cái này thẳng tắp tốc độ chạy lại so cô độc ngôi sao toàn lực thi triển báo ảnh bước còn nhanh hơn rất nhiều.

Có điều lúc này đã đi tới đá núi phụ cận, cô độc ngôi sao hai chân mãnh liệt đạp xuống đất mặt, bay lên không trung vọt lên, nhảy đến trên sơn nhám.

Sắt lá heo còn chụp vào khoảng không, theo quán tính, thân thể vẫn như cũ cấp tốc hướng phía trước vọt tới đá núi.

"Àm!" "Phốc phốc!"

Đá núi một trận kịch liệt lắc lư, mảnh đá bay tán loạn, đồng thời, sắt lá heo cũng đầu lâu bạo liệt, óc hỗn hợp có máu tươi chảy đầy đất, phù phù một tiếng, ngã trên mặt đất, bốn vó co quắp một trận, tiếp theo hấp hối, triệt để chết đi.

"Heo huynh a heo huynh, ta nhưng là không giết ngươi, là chính ngươi nghĩ quần đập đầu chết nha."

"Đời sau đầu thai tính khí không muốn như thế nóng nảy, nhiều động náo." Cô độc ngôi sao khóe miệng hơi hơi cong lên mỉm cười, nhẹ nhàng nhảy lên, rất là tiêu sái theo trên sơn nhám nhảy xuống.

Rồi sau đó trực tiếp theo sắt lá đầu heo bên trong lấy ra Yêu thú tinh hạch để vào phía sau bao khóa bên trong, tinh hạch là Yêu thú năng lượng bản nguyên, sắt lá heo tinh hạch là màu đen, có đầu ngón cái kích cỡ tương đương, lập lòe lấy trong suốt ô quang. Sắt lá heo là nhất cấp cao giai yêu thú, nó tinh hạch giá trị ba mươi lượng bạch ngân.

Bình thường, nhất cấp yêu thú cấp thấp tinh hạch giá trị 10 lượng bạch ngân, nhất cấp trung giai yêu thú tinh hạch giá trị 20 lượng bạch ngân, nhất cấp cao giai yêu thú tinh hạch giá trị 30 lượng bạch ngân.

Cấp hai yêu thú cấp thấp tinh hạch còn giá trị 100 lượng bạch ngân, cấp hai trung giai yêu thú tinh hạch giá trị 200 lượng bạch ngân, cấp hai cao giai yêu thú tinh hạch giá trị 300 lượng bạch ngân.

Dùng cái này thôi toán, cấp ba yêu thú cấp thấp tinh hạch giá trị 1000 lượng bạch ngân, cấp ba trung giai yêu thú tinh hạch giá trị 2000 lượng bạch ngân, cấp ba cao giai yêu thú tinh hạch giá trị 3000 lượng bạch ngân.

Cấp bốn yêu thú cấp thấp tinh hạch giá trị 10000 lượng bạch ngân...

...

Có điều sắt lá Trư Thân phía trên đáng tiền nhất cũng không phải là Yêu thú tinh hạch, mà chính là cái kia một thân mềm mại lại dẻo dai cực mạnh da heo, bởi vì là đập đầu chết, trên thân da heo còn vô cùng hoàn hảo.

Cô độc ngôi sao dùng Kim Huyền kiếm đem da heo lột bỏ đến, gấp gọn lại để vào trong hành trang, chuẩn bị đứng dậy tiến về phía dưới một rừng cây lập sát hãn Yêu thú.

Bỗng nhiên, đúng lúc này, bên trái trong rừng truyền đến từng tiếng kêu cứu mạng, thanh âm bên trong mang theo nồng đậm giọng nghẹn ngào vị, như là một bên khóc vừa kêu, thanh âm từ xa mà đến gần.

Cô độc tinh mục quang nhất động, thả người nhảy lên, nhảy lên ngọn cây, định nhìn trông về phía xa.

Chỉ thấy phía trước trong rừng một thân mặc áo trắng thiếu nữ, chính liều mạng chạy nhanh, một đôi mắt đẹp bên trong đều là nồng đậm vẻ hoảng sợ. Phía sau ba cái U Lang theo đuổi không bỏ, bộ lông màu xanh theo gió hướng sau phiêu động, sắc bén vuốt sói lóe ra từng đạo hàn quang.

"Ngao!" "Ngao!" "Ngao!" U Lang tốc độ giống như gió tấp phi tốc tới gần cái kia áo trắng thiếu nữ, dày đặc răng trắng giăng khắp nơi, hơi hơi mở to, như là tùy thời chuẩn bị hướng về phía trước tấp tới.

Võ giả săn giết yêu thú là lấy được cho chúng nó tinh hạch cấp thân phía trên tài liệu quý hiếm, mà Yêu thú nuốt ăn võ giả cũng là một cái nguyên lý, chúng nó nuốt ăn võ giả, tiêu hóa sau có thể đạt được võ giả trên thân bộ phận năng lượng, tăng cường chính mình thực lực.

Cô độc ngôi sao đại khái quan sát phía dưới thiếu nữ kia tuổi chừng mười bảy mười tám tuổi, lớn lên xinh đẹp, chỉ là không hiểu nàng mới ngày sau thất trọng cảnh tu vi là sao cũng độc thân xâm nhập Lạc Nhật Sơn Mạch. Nhìn nàng cái kia khinh công có lẽ tu luyện chỉ là Hoàng cấp trung giai.

"A!"

Bỗng nhiên, nữ tử kia kinh hô một tiếng, dưới chân trượt đi, chân trái uốn éo, thân thể bỗng nhiên té ngã trên đất. Ba cái U Lang còn le đầu lưỡi bay nhào

mà đi.

Cô độc ngôi sao trong lòng căng thẳng, song chân vừa đạp dưới chân nhánh cây, thân thể bay lên không trung vọt lên hướng phía trước cấp tốc lao đi.

Cô độc ngôi sao ngược lại cũng không phải hoàn toàn ý chí sắt đá, tại không tổn hại chính mình tình huống dưới có thể cứu người nhất mệnh hấn vẫn là hội cứu, hấn cứu người không phải là bởi vì dung mạo, đừng nói đó là cái mười bảy mười tám tuổi thiếu nữ xinh đẹp, coi như là một con bầy lão bát 10 lão thái bà hấn cũng sẽ cứu.

Thiếu nữ đoạn đường này chạy tới, cách cô độc ngôi sao vốn cũng không xa, thân hình mấy cái lấp lóe, cô độc ngôi sao liền tới đến thiếu nữ phụ cận, trong tay Kim Huyền bảo kiếm cấp tốc vung ra ba đóa kiếm hoa, đem ba con bay nhào mà đến U Lang bức lui.

U Lang là nhất cấp cao giai yêu thú tương đương với ngày sau chín tầng cảnh võ giả, may mà thi ba cái U Lang mà không phải U Lang bày.

"Ngao!" "Ngao ô!" U Lang phủ phục mà thân thể, trong mắt u quang lấp lóe, hiển nhiên biết cô độc ngôi sao không phải dễ trêu, song phương giằng co lấy.

Cô độc ngôi sao cũng mặc kệ như thế nhiều, ba cái U Lang đối phó đến cũng không phải rất khó, một cái bước xa xông lên trước, trong tay Kim Huyền kiếm nhắm ngay bên trong một cái U Lang vào đầu thẳng bổ xuống.

"Hô!" Cái kia U Lang động tác nhanh nhẹn, quay đầu đi, lại nghiêng người phía bên phải tránh đi.

Cô độc ngôi sao khoe miệng hơi hơi cong lên một tia cười lạnh, hấn sớm đã tính tới U Lang động tác kế tiếp, lúc này trong tay Kim Huyền kiếm lập tức biến chiêu, đổi chẻ thành quét, một kiếm hoành mà qua, hóa thành một đạo kim quang chọt lóe lên, kiếm phong trợn trợn.

"Phốc phốc!" Sắc bén mũi kiếm xẹt qua U Lang vị trí hiểm yếu, cắt vỡ nó yết hầu, máu tươi phun ra ngoài, đầu kia U Lang trực tiếp ngã vào trong vũng máu, tứ chi hơi hơi co quắp, còn không có triệt để chết đi.

Phía sau bỗng nhiên đánh tới một luồng kinh phong, cô độc ngôi sao cấp tốc về kiếm ngăn tại sau lưng.

"Keng!" Một tiếng, vuốt sói đập vào Kim Huyền trên thân kiếm, phát ra một tiếng vang giòn.

Cô độc ngôi sao lập tức quay người, vận kiếm hướng chỉ U Lang đâm thẳng tới.

"Keng!" Cái kia U Lang cấp tốc vung trào chụp về phía Kim Huyền kiếm, sắc bén vuốt sói vừa vận đập vào Kim Huyền Kiếm Duệ lợi trên mũi kiếm.

Cô độc ngôi sao cảm giác được rõ ràng Kim Huyền kiếm mũi kiếm giống như đâm vào cái kia vuốt sói bên trong, chỉ gặp cái kia U Lang rơi xuống đất sau khập khiễng, cái kia vuốt sói không ngừng chảy máu, mỗi khi đi một bước đều trên mặt đất ấn phía dưới một vệt máu.

Ba cái U Lang một chết một bị thương, một cái khác U Lang ngao gọi vài tiếng, mang theo cái kia thụ thương U Lang phi tốc đào tẩu.

Cô độc ngôi sao đến cũng không có truy, trực tiếp đem cái kia ngã vào trong vũng máu U Lang thi thể sọ não bỏ ra, lấy ra tinh hạch.

"Đa tạ vị sư huynh này ân cứu mạng." Cái kia trên mặt thiếu nữ phi tốc xuất hiện hai vòng đỏ bừng, ngượng ngập nói, thanh âm ngọt ngào.

Cô độc ngôi sao hơi hơi gật gật đầu, quay người liền đi.

"Sư huynh, ta chân bị trật, ngươi có thể hay không giúp ta tiếp một chút." Áo trắng thiếu nữ ngồi dưới đất, ánh mắt trực câu câu nhìn lấy cô độc ngôi sao.

Cô độc ngôi sao dừng lại thân hình, nhìn xem cái này hoang sơn dã lĩnh, đem một cái tiểu cô nương bỏ ở nơi này cũng xác thực không đúng. Lúc này đi qua, ngồi xổm người xuống, đem nàng phần sắc quần lụa mỏng hơi hơi hướng lên kéo một điểm, nâng lên nàng chân nhỏ thay nàng nối xương.

Chân nhỏ vào tay một mảnh trơn nhẵn ôn nhuận, cô độc ngôi sao trong lòng không cảm rung động, đến cùng cũng là không tiếp xúc qua nữ nhân nhóc con, vội vàng định bình tĩnh tâm thần. Hơi hơi chuyển động thiếu nữ cổ chân, chuyển tâm thay nàng nối xương.

Cô độc ngôi sao không có chú ý tới, lúc này thiếu nữ cái kia thanh thuần khuôn mặt bỗng nhiên bí hiểm hiện ra một tia thành thực mị tiếu.

"A!" Thiếu nữ kia bỗng nhiên đau lòng kêu lên, thuận thế đổ vào cô độc ngôi sao trong ngực.

Cô độc ngôi sao nhượng mảy, cảm thấy cảm giác có điểm gì là lạ, đang muốn đẩy mở thiếu nữ kia.

Sau một khắc --

"Phốc phốc!" Một tiếng, một thanh sắc bén dao găm đã đâm vào hấn lồng ngực, lúc trước ngực mà vào, mũi kiếm theo sau lưng mà ra, máu tươi điên cuồng tuôn ra, trong nháy mắt nhuộm đỏ hấn y phục.

## Chương 198: : Trở lại địa cầu

: Nhà ta giếng cỏ thông võ lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

"Ngươi... Ngươi là Thiên Diện ma nữ?" Cô độc ngôi sao sắc mặt trắng bệch, chỉ gặp cái kia áo trắng thiếu nữ đưa tay ở trên mặt xé ra, một tầng da mặt bị kéo xuống tới, nguyên bản mười bảy mười tám tuổi thanh thuần thiếu nữ lúc mình biến hoá, thành một cái chừng ba mươi tuổi vũ mị thiếu phụ.

"Đoán đúng, khanh khách, như thế xinh đẹp tiêu đệ đệ, cái kia đồ thám 1 triệu cũng thật sự là, thế mà treo giải thưởng vạn lượng bạc giết ngươi. Giết rất đáng tiếc, không bằng theo tỷ tỷ đi." Thiên Diện ma nữ cười hấp mắt, tại cô độc ngôi sao lãnh tuấn trên khuôn mặt sờ tới sờ lui, "Chắc chắn, gương mặt này thật xinh đẹp, cho ngươi chút thời gian cân nhắc, nếu như theo ta, cái kia vạn lượng bạc tỷ tỷ cũng không cần, sẽ còn trị liệu cho ngươi vết thương nha. Khanh khách." Cũng không biết cái này Thiên Diện ma nữ số tuổi thật sự bao lớn, thanh âm lại có như như chuông bạc thanh thúy êm tai.

Cô độc ngôi sao lựa giận trong lòng trùng thiên, vốn cho là mình rất cẩn thận, không nghĩ tới vẫn là bên trong người khác cái bẫy, cười khổ nói: "Ngươi một cái Tiên Thiên nhị trọng cảnh cao thủ, muốn giết ta vừa lại không cần dùng bực này mưu kế."

"Cũng có khả năng a, ngươi tiểu gia hỏa này giáo hoạt rất, tốc độ lại nhanh, không cần mưu kế rất khó bắt được ngươi." Thiên Diện ma nữ cầm lấy cô độc ngôi sao bên cạnh Kim Huyền kiếm, "Cái này có lẽ cũng là đồ thám 1 triệu Kim Huyền bảo kiếm đi, quả nhiên là đem phẩm chất tốt nhất bảo kiếm."

Ngực ngực máu tươi chảy đầm đìa không ngừng, quá độ mất máu, trong đầu truyền đến trận trận cảm giác hôn mê, cô độc ngôi sao biết mình ngày hôm nay thật muốn vừa ngã vào nơi này. Cái này Thiên Diện ma nữ căn bản chính là muốn tại chính mình trước khi chết tra tấn chính mình một phen, hẳn mới không tin Thiên Diện ma nữ hội buông tha mình.

Cái này Thiên Diện ma nữ trong giang hồ tên xấu chiêu lấy, chuyên môn ngược sát tuấn nam mỹ nữ. Nghe nói cái này Thiên Diện ma nữ vốn là cái nam nhân, sau đó bởi vì tu luyện một bản công pháp tà môn, trở nên bất nam bất nữ, mỗi khi gặp đêm trăng tròn liền sẽ biến thân, không phải biến thành mỹ nữ đi dụ sát nam nhân, cũng là biến thành Tuấn Nam đi gian sát nữ tử. Hành vi quả thực nhân thần cộng phẫn, lọt vào rất nhiều giang hồ nhân sĩ vây giết. Không nghĩ tới lần này cũng tiếp đồ thám 1 triệu treo giải thưởng.

"Quả nhiên là Chu Phú Quý đồ thám 1 triệu cha con." Cô độc ngôi sao trong lòng hồi hận vô cùng, không nên tại đây thời kỳ máu chốt như thế lơ là. Nếu là vừa rồi có thể cẩn thận chút, liền sẽ không rơi vào kết cục như thế, máu tươi chảy nhỏ giọt mà chảy, cô độc Tinh Năng rõ ràng nghe được chính mình trái tim cái kia nhảy lên âm thanh, mí mắt không hề không nổi muốn nhắm lại đi, hô hấp trở nên to khoẻ, bờ môi sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, không cần cái kia Thiên Diện ma nữ động thủ, chính mình liền sẽ chảy hết máu mà chết.

Giờ phút này, cái kia Thiên Diện ma nữ đang đem chơi lấy Kim Huyền bảo kiếm, một bộ yêu thích không buông tay bộ dáng. Chỉ cần là võ giả, đối đầu tốt bảo kiếm đều có một loại xuất phát từ nội tâm yêu thích.

Thiên Diện ma nữ vượt vượt Kim Huyền bảo kiếm, cô độc ngôi sao còn suy yếu sắp ngã đi. Hai người cũng không có chú ý đến, giờ phút này cô độc ngôi sao trên cổ treo vậy mang đen nhánh kiếm hình mặt dây chuyền, kiếm hình mặt dây chuyền bị cô độc ngôi sao máu tươi hoàn toàn nhuộm đỏ, lóe ra yêu dị huyết quang. Đến chỗ ngực chảy ra máu tươi hoàn toàn bị kiếm hình mặt dây chuyền hấp thu.

Trong chốc lát sau, huyết sắc kiếm hình mặt dây chuyền trực tiếp hòa tan, biến thành một đoàn dịch thể máu, chui vào cô độc tinh thể bên trong.

Cô độc ngôi sao toàn thân chấn động, phát hiện mình bên trong đan điền nhiều một thanh huyết sắc tiểu kiếm, huyết sắc tiểu kiếm chính là trên cổ mặt dây chuyền bộ dáng, trên thân kiếm phong cách cổ xưa Ma vẫn không ngừng ngo ngoáy, tản mát ra từng đạo từng đạo rét lạnh khí lưu, rét lạnh khí lưu tại cô độc ngôi sao toàn thân vận chuyển, tiến vào toàn thân, ngũ tạng lục phủ, thậm chí tiến vào não hải, chữa trị thân thể những cái kia bị hao tổn kinh mạch.

"A, đan điền? Ta có thể nội thị, bị hao tổn kinh mạch thể mà khôi phục sáu bảy thành." Cô độc ngôi sao mừng rỡ vô cùng.

Bỗng nhiên, đúng lúc này, trong đầu truyền đến một trận nhói nhói, ngay sau đó một đồng lớn tin tức giống như thủy triều sôi trào mãnh liệt lộn xộn đến đều tới.

"Viễn cổ thời kỳ, thần bí Vạn kiếm thành chủ tạo 1 triệu Linh Kiếm phân tán thiên hạ các nơi, Kiếm Thành đại lục 1 triệu thành trì, cơ hồ mỗi vị thành chủ đều chiếm được một thanh Linh Kiếm. Mà mỗi nấy cái Linh Kiếm tăng thêm đặc thù Tinh Kiếm muốn liền có thể dung hợp thành cao cấp hơn Linh Kiếm, truyền thuyết một khi dung hợp 1 vạn cái Linh Kiếm, liền có thể khai thiên tích địa, đạt được vĩnh sinh. Sau đó, chính chiến bắt đầu, chiến hỏa tại toàn bộ Kiếm Thành đại lục ở bên trên lan tràn, nhắc lên từng đợt gió tanh mưa máu, vô số thành trì diệt vong, vô số thành trì bị thôn tính, thành trụ từng cái càng thêm cường đại thành trì."

"Đi qua trăm vạn năm huyết tinh giết hại, Linh Kiếm không ngừng bị dung hợp, nắm giữ Linh Kiếm Địa giai thành còn thừa lại mấy ngàn, mà nắm giữ cường đại Linh Kiếm Thiên giai thành, còn có vài chục cái. Bên trong tối cao cấp Thiên giai thành có bốn tòa, cái này bốn tòa đỉnh cấp Thiên giai thành

trải qua trăm vạn năm phong sương tẩy lễ, nhiều đời truyền thừa tiếp, thủy chung sùng sững không ngã. Ma Kiếm thành chính là cái này bốn tòa đỉnh cấp Thiên giai thành một trong."

"Ngay tại lúc một trăm năm trước, hết thảy đều biến. Một cái nguyên bản rất phổ thông Địa giai thành thành chủ nặng bá, quật khởi mạnh mẽ, một đường điên cuồng chiếm đoạt bốn phía Địa giai thành, cấp tốc đưa thân Thiên giai thành hàng ngũ. Nặng bá tàn bạo vô cùng, một khi đầu hàng còn tốt, nếu không đầu hàng, phàm là những bị đó hấn công chiếm thành trì toàn bộ thực hành đồ thành chính sách. Có lẽ qua đủ quá lâu nhân hạ sinh hoạt, đợi đến tứ đại thành chủ kịp phản ứng lúc sau đó, nặng bá đã trở thành siêu việt tứ đại thành chủ tồn tại, không thể không nói hấn là một cái vô cùng đáng sợ Ma Vương, hấn sử dụng chín tầng kiếm chính là từ chín ngàn đem Linh Kiếm dung hợp, uy lực mạnh mẽ đến hủy thiên diệt địa. Phía Bắc Ma Kiếm thành thành chủ cô độc hồng cùng vùng phía Tây Phật Kiếm thành thành chủ thả thêm di trước sau bị hấn giết chết. Cuối cùng, toàn bộ Kiếm Thành đại lục tây bắc bộ tất cả đều rơi vào nặng bá trong lòng bàn tay."

"Từ đó, tai nạn bắt đầu, nặng bá vẫn chưa đủ tại chín ngàn đem Linh Kiếm, vì chính mình ý nghĩ, phát động dưới trướng tất cả thành trì nhân lực vật lực đi tìm truyền thuyết kia bên trong có lẽ có vạn kiếm Tinh Lạc muốn. Nặng bá tàn bạo độc ác, thường thường cầm một số thành nhỏ đến luyện thủ, tại hấn thống trị hạ, tây bắc bộ lúc thường xuất hiện Từ Thành. Người người đều sợ hấn, những nơi đi qua từng cái thành chủ đều hoảng sợ đầu hàng, thế lực khác rất nhiều theo Đông Nam Bộ mở rộng xu thế."

Trong đầu một vài bức hình ảnh xuất hiện mà qua.

Đào vong, đào vong, vô tận đào vong. Theo Kiếm Thành Đại Lục Bắc Bộ trải qua thời gian ba năm đi qua mấy ngàn tòa to to nhỏ nhỏ thành trì, chạy trốn tới phía nam.

Độc Cô Gia đã bị triệt để hủy diệt, phương Nam những thứ này thành trì cũng là lung lay sắp đổ, cũng không biết còn có mấy năm nhân hạ thời gian. Nặng bá Hắc Y Vệ trải rộng thiên hạ, đó là hấn trung thành nhất chó săn từ sĩ, phàm là hấn muốn công chiếm này tọa mạnh thành lớn, đều sẽ trước hết để cho Hắc Y Vệ mở ra một hệ liệt âm mưu.

Nếu là toàn bộ Kiếm Thành đại lục đều bị nặng bá đạt được, vậy đơn giản cũng là một hồi chưa từng có tuyệt hậu tai nạn, hấn cũng không phải là một cái giỏi về thống trị Nhân Chủ, mà chính là một cái chỉ biết là hủy diệt tràn ngập tư dục Ma Vương, hấn mới mặc kệ người khác chết sống, hấn nhất định sẽ phát động khắp thiên hạ chi lực đi một số hiểm địa tìm kiếm vạn kiếm Tinh Lạc muốn, chỉ vì chính hấn vĩnh sinh.

Đương nhiên, những thứ này giải cứu thiên hạ thương sinh chức trách lớn, cô độc ngôi sao không hứng thú cũng không có cái năng lực kia đi quản, hấn chỉ muốn thay cha hấn cha cô độc hồng báo thù.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 197: : Công lực đại tăng sửa chữa

: Nhà ta giếng cỏ thông võ lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

Những tên kia muốn nhích tới gần cướp đoạt Bát Bảo Huyền Linh Đan võ giả nhất thời nhao nhao dừng bước, không dám bức bách thật chặt. bọn họ cũng lo lắng Sứ Bá Lương đến cái cá chết rách lưới, đem Bát Bảo Huyền Linh Đan cho hủy, vậy liền toi công bọn rợn một trận.

"Sứ Bá Lương, ngươi đừng xúc động!"

"Sứ Bá Lương, ngươi nếu là dám hủy đi Bát Bảo Huyền Linh Đan, ngươi liền chết chắc!"

Đồng đạo võ giả nhao nhao nghiêm nghị quát.

"Vậy các ngươi đừng tới đây, ai dám giết ta, cũng đừng nghĩ đạt được Bát Bảo Huyền Linh Đan!"

"Giết ngươi lại như thế nào, ai biết hộp ngọc kia từ cơ phải là thật hay không có Bát Bảo Huyền Linh Đan, nói không chừng ngươi đem Bát Bảo Huyền Linh Đan giấu ở địa phương khác đây." Có võ giả nói.

"Đúng, trong cái hộp kia có lẽ không có Bát Bảo Huyền Linh Đan, chúng ta trước bắt hấn lại, lại nghiêm hình bức cung."

Có võ giả nghi vấn, cũng có võ giả bắt đầu tiếp tục từng bước ép sát.

"Ha ha ha, các ngươi nói cái này trong hộp không có Bát Bảo Huyền Linh Đan? Vậy thì tốt, ta mở ra đến đem cho các ngươi nhìn xem!" Sứ Bá Lương

nói, trực tiếp đem Ngọc Hạp Tử mở ra, nhất thời một cỗ nhàn nhạt thanh thơm mùi thuốc phiêu đẳng mà ra, từng tia từng sợi, xuyên thấu tim gan.

Mọi người ánh mắt nhất thời bị hấp dẫn tới, chỉ gặp cái kia ám Ngọc Hạp Tử bên trong thỉnh thoảng có ba khỏa màu xanh nhạt đan hoàn, mùi vị đó, vậy được sắc, thỉnh thoảng chính là Bát Bảo Huyền Linh Đan.

"Quả nhiên là Bát Bảo Huyền Linh Đan!"

"Quá tốt, thật sự là Bát Bảo Huyền Linh Đan!"

"Nhất định muốn đạt được Bát Bảo Huyền Linh Đan, chỉ muốn lấy được Bát Bảo Huyền Linh Đan, ta liền có thể tu vi tăng nhiều."

Từng đôi nóng rực con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Ngọc Hạp Tử bên trong Bát Bảo Huyền Linh Đan.

"Sử Bá Lương, nhanh lên giao ra Bát Bảo Huyền Linh Đan đi!"

"Muốn sống, cũng nhanh chút giao ra Bát Bảo Huyền Linh Đan."

Đồng đảo võ giả nhao nhao quát.

"Các người coi ta ngốc a, giao ra Bát Bảo Huyền Linh Đan sau, lão tử còn có thể sống mệnh?" Sử Bá Lương ánh mắt điên cuồng vô cùng, "Các người như thế nhiều người, giao ra Bát Bảo Huyền Linh Đan? Lão tử rốt cuộc muốn giao cho ai vậy!"

Đồng đảo võ giả hai mắt nhìn nhau, rất rõ ràng có nhiều còn hơn là bị thiếu, Bát Bảo Huyền Linh Đan căn bản không đủ phân. Trong lúc nhất thời tràng diện lâm vào trong giằng co. Bởi vì lo lắng Bát Bảo Huyền Linh Đan bị hủy, những võ giả này cũng không dám tự tìm thật chặt. Nếu không, nếu như bức bách thật chặt lời nói, cái kia Sử Bá Lương rất có thể sẽ trực tiếp hủy Bát Bảo Huyền Linh Đan. Nhưng là, nếu như trực tiếp thả đi Sử Bá Lương, càng thêm không có khả năng, sau đó tràng diện cực kỳ giằng co, giằng co lẫn nhau.

"Giao cho ta đi, lão phu bảo vệ tính mệnh của người!"

Lúc này, trong đám người một lão giả vượt qua đám người ra, ánh mắt mọi người đồng loạt trông đi qua, chỉ gặp tên lão giả kia thỉnh thoảng chính là Lưu Sa bang phùng lão. Hiện trường đồng đảo võ giả bên trong duy nhất một tên võ đạo thất trọng cảnh cao giai võ giả.

Võ đạo thất trọng cảnh võ giả đã là bước vào ngưng khí kỳ cao giai võ giả, mặc dù là ngưng khí sơ kỳ, nhưng chân khí hùng hậu trình độ muốn so võ đạo lục trọng cảnh tụ khí hậu kỳ võ giả mạnh rất nhiều.

Theo cái kia Lưu Sa bang phùng lão vượt qua đám người ra, bốn phía rất nhiều võ giả đều biến sắc, có chút cau mày, có chút còn cười lạnh không thôi.

"Phùng lão, ngài trước đó không phải nói, Sử Bá Lương là cường đạo, muốn đem hắc diệt trừ à. Bây giờ thế nào ——"

"Đúng a, phùng lão, ngài trước đó nhưng là nghĩa chính ngôn từ thanh minh muốn giết Sử Bá Lương, bây giờ lại muốn bảo vệ hắn, không khỏi quá trẻ con đi!"

Hiện trường không ít võ giả đều cười lạnh nói, hoặc là phản bác. Tại cự đại lợi ích trước mặt, không ai hội lùi bước. Đương nhiên, càng đại nguyên hơn nhân là võ đạo thất trọng cảnh tu vi đỉnh nhiều người kiêng kỵ, lại còn chưa đủ lấy chấn trụ hiện tại tràng diện.

"Haha, Sử Bá Lương là cường đạo xác thực nên giết, có điều người đều là có ăn năn chi tâm. Nếu như Sử Bá Lương thật tình ăn năn", lão phu bảo vệ hắn nhất mệnh lại như thế nào!" Lưu Sa bang phùng lão cười vang nói. Vì thu hoạch được Bát Bảo Huyền Linh Đan, cái này phùng lão hiển nhiên cũng không đoái hoài chính mình trước đó nói chuyện. Tại thể diện cùng Bát Bảo Huyền Linh Đan trước mặt, cái này phùng lão hiển nhiên càng coi trọng Bát Bảo Huyền Linh Đan.

"Hừ, liền sợ ngài không có bản sự kia!"

"Phùng lão, người muốn lấy Bát Bảo Huyền Linh Đan, ngài phải hỏi một chút hiện trường cái này hơn trăm tên võ giả, mọi người có đồng ý hay không mới được!"

"Sử Bá Lương, người nhưng là đến suy nghĩ thật kỹ rõ ràng. Người nếu như đem Bát Bảo Huyền Linh Đan giao cho phùng lão, hắn cũng không phải Tiên Thiên cảnh cường giả, hắn một người cũng không giữ được người!"

Đồng đảo võ giả nhao nhao uy hiếp nói.

Sử Bá Lương cũng là lắc đầu nói: "Phùng lão, thực lực người tuy mạnh, nhưng đối mặt như thế nhiều võ giả, ta không cảm thấy người có thể bảo trụ ta. Ta sẽ không đem Bát Bảo Huyền Linh Đan giao cho người."

Vây quanh ở bốn phía võ giả có hơn trăm người, tuyệt đại đa số đều là tứ trọng cảnh trở lên tu vi võ giả, thậm chí võ đạo lục trọng cảnh tu vi đều có hơn hai mươi vị. Cái kia phùng lão mặc dù là võ đạo thất trọng cảnh tu vi, nhưng nếu như đối mặt như thế nhiều võ giả vây công, đừng nói bảo hộ Sử Bá Lương, chính mình có thể hay không toàn thân trở ra, đều là cái nghiễm trọng vấn đề.

"Haha, lão phu nếu là độc chiếm Bát Bảo Huyền Linh Đan, xác thực không có khả năng. Bất quá, lão phu yêu cầu không cao, ta chỉ cần một khỏa Bát



Bảo Huyền Linh Đan là được. Còn lại hai khóa người khác tranh đoạt đi." Lưu Sa bang phùng lão trầm giọng nói.

Ngọc Hạp Tử bên trong Bát Bảo Huyền Linh Đan tổng cộng có ba khóa, cái này phùng lão nếu như muốn nuốt một mình ba khóa Bát Bảo Huyền Linh Đan lời nói, như vậy khẳng định sẽ trở thành hiện trường tất cả võ giả chiêm đối với địch nhân, nhận diện cuồng vậy công. Nhưng mà cái này phùng lão Nhược là chỉ muốn lấy một khóa Bát Bảo Huyền Linh Đan lời nói, tình huống kia thì lại hoàn toàn khác biệt. Dù sao Bát Bảo Huyền Linh Đan tuy nhiên thiếu một khóa, nhưng còn có hai khóa. Đại bộ phận võ giả khẳng định sẽ đi tranh đoạt cái kia để lại hai khóa, có lẽ có rất ít người dám đi cùng phùng lão tranh đoạt viên kia Bát Bảo Huyền Linh Đan, dù sao võ đạo thất trọng cảnh võ giả, vẫn là có nhất định uy hiếp lực.

Nghĩ lại phía dưới, sẽ phát hiện cái phương án này có rất đều có thể được tính.

Bốn phía võ giả trong lúc nhất thời có chút trầm mặc, cái kia Sử Bá Lương cũng đang suy nghĩ bên trong, mạo hiểm đúng là có, nhưng càng đều có thể hơn có thể là thoát khỏi mà ra, giữ được tính mạng.

Bốn phía không khí có vẻ hơi ngưng kết, tất cả võ giả ánh mắt đều chăm chú nhìn Sử Bá Lương, chờ đợi hắn quyết định. Để giành được tiên cơ.

Giờ phút này, tại vòng vây ngoại vi một góc cái cổ xiêu vẹo trên đại thụ, Diệp Tinh cũng đồng dạng tại mật thiết chú ý giữa sân tình thế.

"Võ đạo thất trọng cảnh tính toán cái gì cận bã, ba khóa Bát Bảo Huyền Linh Đan, một khóa cũng không thể ít, toàn là tiểu gia ta!" Diệp Tinh ánh mắt chớp động, cấp tốc mang lên phòng thiêm quang kính mắt.

Phòng thiêm quang kính mắt là Diệp Tinh trước đó theo nước Mỹ mua sắm cao khoa kỹ sản phẩm, có thể chống cự cường quang. Mang lên phòng thiêm quang kính mắt sau, Diệp Tinh lập tức theo trong túi cân khôn lấy ra hai cái Thiêm Quang Đan, kéo ra móc kéo, chỉ hướng phía trước dày đặc võ giả trong đám, trực tiếp ném qua đi.

"Hô!" "Hô!"

Hai cái Thiêm Quang Đan ở giữa không trung xẹt qua hai đạo đường vòng cung, cấp tốc rơi đập tại dày đặc trong đám người.

Trong chốc lát, khủng bố cường quang bộc phát ra, chính khu vực đều bao phủ tại trắng dưới ánh sáng, chướng mắt vô cùng.

"A, chuyện thế nào, mắt của ta!"

"Mắt không mở ra được!"

"Thật chướng mắt a!"

"Cái gì đều nhìn không thấy, ta cái gì đều nhìn không thấy."

Đám người lập tức lâm vào khủng hoảng rối loạn bên trong, đặc biệt là nội vi võ giả, nơi nào ánh sáng mãnh liệt nhất. Đám người lại dày đặc rất, lại đánh mất tầm mắt, vừa căng thẳng phía dưới, binh khí khó tránh khỏi phát sinh va chạm. Từng cái nhất thời hai mắt đen thui, cũng không biết chung quanh là người nào, địch bạn ngang tay, trực tiếp lâm lên cái tới. Hoà mình, loạn cả một đoàn.

"Keng!" "Bình bình bang bang!"

"Phanh phanh phanh!" "Keng keng keng!"

"A!" "Người nào? Là ai mẹ hắn đâm lão tử cái mông một đao!"

"Mẹ hắn, ta chọc ai gây người nào, vừa rồi người nào dùng búa bổ ta, coi ta dễ trêu đúng không!"

"Dừng lại, dừng lại, mọi người đều dừng lại!"

"Cái gì đều nhìn không thấy, nhưng là có người công kích ta. Ta mặc kệ, người nào tại bên cạnh ta người nào thì chịu chết đi!"

"Dừng lại a, mọi người đừng xúc động, là địch hay bạn đều không phân rõ, nhanh lên dừng lại a!"

Tiếng kêu thảm thiết, tiếng hò hét, đám người một mảnh lẫn lộn - loạn, tại không có tầm mắt, đối bốn phía tràn ngập không tin nhiệm, lại một mảnh khủng hoảng tình huống dưới, vèn vèn trong nháy mắt thì xuất hiện rất nhiều thương vong, quy mô còn đang kéo dài thẳng cấp bên trong.

Phía trước võ giả bầy loạn thành một bầy, ngoại vi Diệp Tinh cũng không có nhân rồi.

"Suru!"

Theo trên cây nhảy xuống, song chân vừa đạp mặt đất, mở ra khinh công Phong Ảnh Bộ, hóa thành một đạo tàn ảnh, chui vào trong đám người. Phi thân lên, giẫm lên từng người từng người võ giả bả vai hoặc đầu, chỉ hướng nội vi cấp tốc đột tiến.

"Đạp!" "Bạch bạch bạch!"

Vén vén hai hơi ở giữa, Diệp Tinh liền tới đến nội vi khu vực, lặng yên tới gần Sứ Bá Lương phía sau.

Tại Thiểm Quang Đạn cường quang bao phủ xuống, cái kia Sứ Bá Lương giờ phút này sợ hãi vô cùng, hấn vốn thì thân thể bị trọng thương, thực lực lớn vì hạ xuống. Bây giờ lại mất đi ánh mắt, cái gì đều nhìn không thấy, nội tâm có thể nói hoảng sợ tới cực điểm. Khua tay đại đao trong tay chỉ hướng bốn phía khẩn trương chém thẳng lấy, phòng ngừa người khác tới gần.

"Chịu chết đi!" Diệp Tinh trong mắt hung quang thoáng hiện, Thanh Phong bảo kiếm giống như rắn ra khỏi hang, nhắm chuẩn Sứ Bá Lương sau lưng, cấp tốc đâm ra đi.

Cái kia Sứ Bá Lương còn tại lộn xộn theo bốn phía chém thẳng lấy, chung quanh các loại binh binh bang bang tiếng đánh nhau, binh khí tiếng va chạm, trực tiếp che giấu Diệp Tinh xuất kiếm thanh âm.

"Hừ!" "Phốc phốc!"

Một tiếng vang nhỏ, sắc bén Thanh Phong bảo kiếm cấp tốc đâm vào Sứ Bá Lương sau lưng bên trong, mũi kiếm theo trước ngực đột xuất đến, Diệp Tinh lại mạnh mẽ một quẩy, xoắn nát trái tim của hắn, máu tươi vẩy ra mà đi.

Sứ Bá Lương khuôn mặt vặn vẹo vô cùng thống khổ, trái tay nắm thật chặt cái kia hộp Bát Bảo Huyền Linh Đan, kiệt lực muốn đem bóp nát hủy đi. Nhưng mà hắn không cam lòng phát hiện hắn đã không có cái kia lực đạo, sinh mệnh lực phi tốc biến mất, ánh mắt cấp tốc ảm đạm đi, biến thành một loại màu tro tàn. Thi thể phù phù một tiếng, ngã trên mặt đất.

Diệp Tinh vội vàng đẩy ra Sứ Bá Lương bàn tay, mở ra ám Ngọc Hạp Tử, một cổ nhàn nhạt mùi thuốc mùi thơm ngát xông vào mũi, chỉ gặp ba khóa màu xanh nhạt đan được thành linh đang nằm ở chính giữa.

"Quá tốt, Bát Bảo Huyền Linh Đan cuối cùng cũng đến tay!" Diệp Tinh ánh mắt mừng rỡ vô cùng, lúc này cũng không dám quá mức trì hoãn, lúc này đem Bát Bảo Huyền Linh Đan thu nhập trong túi càn khôn, trực tiếp mở ra khinh công, lấy tốc độ nhanh nhất chỉ hướng ngoại vi gấp rút chạy tới.

Đã Linh Đan đã tới tay, ngu ngốc mới có thể lưu tại hiện trường đâu, khẳng định là trước tìm chỗ an toàn phục dụng Bát Bảo Huyền Linh Đan, tăng cao tu vi.

"Ồ! Ta thế nào ngữi được một cổ Bát Bảo Huyền Linh Đan mùi vị!"

"Đúng a, ta cũng ngữi được!"

"Đáng chết, cái gì đều nhìn không thấy."

"Phát sinh việc gì, Bát Bảo Huyền Linh Đan có phải hay không bị người đoạt?"

"Hắn là sẽ không đi, đều nhìn không thấy Sứ Bá Lương ở nơi nào, thế nào đoạt?"

"Có phải hay không Sứ Bá Lương chính mình đem Bát Bảo Huyền Linh Đan cho hủy?"

"Ai biết được!" "Bình bình bang bang!"

"A, cái nào rùa - nhi tử một mực đánh ta, ta đi ngữi - mẹ - ."

Nội vi khu vực tiếng đánh nhau, hô tiếng mắng luyện thành một mảnh, một lát sau đó, Thiểm Quang Đạn hiệu quả rốt cục biến mất. Đông đảo võ giả khỏi phục thị lực, chỉ hướng giữa sân xem xét, nhất thời sắc mặt đại biến.

"Mau nhìn, cái kia ngã trên mặt đất có phải hay không Sứ Bá Lương!"

"Đáng chết, Sứ Bá Lương thế nào chết!"

"Bát Bảo Huyền Linh Đan đâu? Mau nhìn Bát Bảo Huyền Linh Đan có phải hay không bị người cướp đi!"

Một đám võ giả cấp tốc đi tới, đem Sứ Bá Lương thi thể đảo cái úp sấp, nhưng mà căn bản không tìm được Bát Bảo Huyền Linh Đan.

"A, Bát Bảo Huyền Linh Đan bị người cướp đi!"

"Là tên vương bát đản nào cướp đi Bát Bảo Huyền Linh Đan!"

"Đáng chết, người nào có nhìn thấy hay không a?"

"Vừa rồi đột biến thời điểm có hay không người nào rời đi, rời đi người rất có thể cũng là cướp đi Bát Bảo Huyền Linh Đan người!"

"Ai biết a, lão tử mi mắt đều không mở ra được. Vừa mở mắt liền bị sáng chói nước mắt."

"Vừa rồi tất cả phát sinh việc gì, tại sao đột nhiên như vậy chứ?"

"Xong, cái này Bát Bảo Huyền Linh Đan bị người cướp đi, quá khú, liên đoạt rồi đi là ai cũng không biết."

"Thì đúng vậy a, cái này cướp đi Bát Bảo Huyền Linh Đan đến cùng là thần thánh phương nào?"

Từng cái võ giả lại là phần nộ, lại là chửi ầm lên, có không cam lòng, cũng có bội phục, hiện trường lộn xộn ồn ào vô cùng.

"Ta... Ta giống như thấy có người rồi đi!" Chung quanh bỗng nhiên có võ giả mở miệng nói.

"Thật giả? Sao lại có khả năng?"

"Vừa rồi chúng ta đều mở mắt không ra chữ, người thế nào nhìn thấy?" Nhất thời có võ giả nghi ngờ nói.

... ..

"Ta tại khu vực bên ngoài, nơi nào không có uống phí quang bao phủ!" Cái kia Vũ Giả mở miệng nói.

Thiểm Quang Đan ánh sáng rất mãnh liệt, nhưng là phạm vi bao phủ cũng là có trình độ nhất định. Khu vực bên ngoài xác thực không tại Thiểm Quang Đan phạm vi bao phủ bên trong.

"Đúng a, ta cũng nhìn thấy, đích xác có người từ trong vây khu vực bên trong lao ra, ta ngay từ đầu cũng không có chú ý. Không nghĩ tới là Bát Bảo Huyền Linh Đan không có."

"Là cái áo xanh tiểu tử, không biết Bát Bảo Huyền Linh Đan có phải hay không ở trên người hắn!"

"Người đâu? Người ở nơi nào?"

"Ồ bên kia, hướng hướng kia bỏ chạy!" Có mấy cái nhìn thấy ngoại vi võ giả chỉ chỉ núi bên trên vị trí.

"Mau đuổi theo, đoạt lại Bát Bảo Huyền Linh Đan!"

"Cần phải đi không xa, truy, đừng để hắn trốn."

Nhất thời đám người phun trào, mấy trăm tên võ giả trùng trùng điệp điệp chỉ hướng Bích La Sơn trên núi truy kích mà đi.

Bích La Sơn thế núi hiểm trở, đường núi uốn lượn gấp ghe.

Giờ phút này đã là sáng sớm thời khắc, Triều Dương treo ở phía Đông chân trời, roi xuống vạn vật ánh sáng, chiếu lên trên người ủ ả, dễ chịu vô cùng.

"Bây giờ Bát Bảo Huyền Linh Đan đã tới tay, tu vi rốt cục có thể đột nhiên tăng mạnh! Đến tranh thủ thời gian tìm một chỗ bế quan đột phá!" Diệp Tinh trong lòng kích động chờ mong vô cùng, chính thi triển khinh công tại trên đường núi chạy, bỗng nhiên biến sắc.

Chỉ nghe phía sau không ngừng truyền đến suu suu suu tiếng xé gió, hiển nhiên có số lớn nhân mã tới lúc gấp rút nhanh tiếp cận mà đến, thanh âm từ xa mà đến gần, không ngừng tới gần.

Không bao lâu, Diệp Tinh liền nhìn thấy đã có hai mươi người đuổi theo, cái này hơn hai mươi người mỗi cái đều là võ đạo lục trọng cảnh võ giả, đi đầu tên kia thình lình chính là võ đạo thất trọng cảnh Lưu Sa bang phùng lão. Trừ tu vi cao nhất cái này hơn hai mươi người bên ngoài, tại bọn họ phía sau còn theo mấy trăm tên tứ ngũ trọng cảnh võ giả, cũng lần lượt chạy đến.

"Tiểu tử, ngươi chạy không thoát, nhanh lên đem Bát Bảo Huyền Linh Đan giao ra!" Lưu Sa bang phùng Lão Lê âm thanh quát.

"Đứng, nhanh lên giao ra Bát Bảo Huyền Linh Đan!"

"Một cái võ đạo tứ trọng cảnh tiểu tử, cũng dám chỉ nhuộm Bát Bảo Huyền Linh Đan, thật là chán sống!"

"Không muốn chết thì giao ra Bát Bảo Huyền Linh Đan!"

Từng người từng người võ giả cấp tốc truy kích, một bên khiển trách âm thanh uy hiếp nói.

"Giao ngươi bà ngoại a giao, tiểu gia ta không nghĩ tới đại khai sát giới, thức thời đều rút xa một chút cho ta!" Diệp Tinh cười lạnh một tiếng, không thèm để ý những võ giả này, tiếp tục thi triển Phong Ảnh Bộ, chỉ hướng phía trước phi tốc gấp rút chạy tới.

《 Phong Ảnh Bộ 》 chính là là Địa giai trung phẩm bí tịch. Diệp Tinh mặc dù chỉ là võ đạo tứ trọng cảnh tu vi, nhưng thi triển Phong Ảnh Bộ phía dưới, chạy vội tốc độ cực kỳ tiếp cận thậm chí có thể sánh ngang một phần nhỏ võ đạo lục trọng cảnh võ giả. Lại thêm trước đó đã chạy trốn một khoảng cách, những cái kia võ giả nhất thời nửa khắc cũng rất khó đuổi kịp Diệp Tinh.

"Hô!" "Hô hô hô —— "

Gió núi lạnh thấu xương, cấp tốc chạy vội phía dưới, bên tai gió thổi vù vù, Lưỡng Bàng cây cỏ phi tốc rút lui.

Ước chừng lại chạy vội tiểu nửa khắc đồng hồ, Diệp Tinh rốt cục đi vào Bích La Sơn trên đỉnh ngọn núi.

Đứng trên đỉnh núi, phía sau đã là vách đá vạn trượng, lạnh thấu xương lạnh gió thổi áo bào bay phất phới, phòng lên không thôi.

"Haha, tiểu tử, ngươi tiếp tục trốn a!"

"Ngươi chết chắc, không đường có thể đi đi!"

"Nhanh lên giao ra Bát Bảo Huyền Linh Đan!"

"Ta còn tưởng rằng là cái gì thần bí cao nhân cướp đi Bát Bảo Huyền Linh Đan, thì ra là một cái võ đạo tứ trọng cảnh nho nhỏ võ giả."

"Giao ra Bát Bảo Huyền Linh Đan, cho ngươi lưu lại toàn thân!"

Phía sau từng cái võ giả lần lượt chạy đến, không bao lâu liền có trên trăm tên võ giả chạy tới, đem Diệp Tinh chăm chú vây khốn tại bên bờ vực.

"Tiểu hỏa tử, thân ngươi sau đã không có đường lui, lão phu khuyên ngươi vẫn là nhanh lên giao ra Bát Bảo Huyền Linh Đan đi!" Lưu Sa bang phùng lão theo Diệp Tinh trầm giọng khuyên.

"Tiểu tử ngươi đã không đường có thể đi, nhanh lên giao ra Bát Bảo Huyền Linh Đan!"

"Ngươi chỉ có một con đường, cũng là giao ra Bát Bảo Huyền Linh Đan!"

"Yếu Ma chết, Yếu Ma giao ra Bát Bảo Huyền Linh Đan!"

Đồng đảo võ giả cũng nghiêm nghị uy hiếp nói.

"Ha ha, Bát Bảo Huyền Linh Đan là linh đan diệu dược, tới tay đồ vật, còn nhớ ta giao ra, ai, các ngươi quá ngây thơ!" Diệp Tinh cười nhạo nói.

"Không giao ra Bát Bảo Huyền Linh Đan, xem ra ngươi là muốn tìm chết?"

"Nho nhỏ võ đạo tứ trọng cảnh tu vi, ở hiện trường mấy trăm người tùy tiện cái nào đều có thể bóp chết ngươi."

"Đúng đây, muốn chiếm hữu Bát Bảo Huyền Linh Đan cũng không nghĩ một chút nhìn chính mình có hay không cái kia mệnh hưởng thụ."

"Không giao ra Bát Bảo Huyền Linh Đan, ngươi chỉ có một con đường chết!"

Đồng đảo võ giả nhao nhao quát.

"Cũng có khả năng a nha! Ta phía sau không thì có một con đường!" Diệp Tinh bữu môi nói.

"Thân ngươi sau có đường?"

"Haha, đó là vách đá vạn trượng!"

"Tiểu tử này nhất định là ngốc, chẳng lẽ lại hấn muốn nhảy núi?"

"Như thế cao té xuống, tuyệt đối sẽ ngã thành thịt nát."

"Sao lại có khả năng thật nhảy đi xuống, hấn có lẽ liền nói một chút mà thôi, hù dọa ai đây!"

Đồng đảo võ giả có xem thường, cũng có khản trương, sợ trước mắt thanh niên mặc áo xanh này vạn nhất thật nghĩ quần nhảy đi xuống, vậy liền trừng đánh gã bay công dã tràng. Đương nhiên, càng nhiều là cười nhạo, bọn họ hiển nhiên không cho rằng thanh niên mặc áo xanh này sẽ có dũng khí nhảy đi xuống, dù sao tại tứ vong trước mặt, rất nhiều người đều chọn vùng vẫy giãy chết. Tỉ như Sử Bá Lương cũng là lựa chọn cùng những võ giả này đàm phán.

"Tiểu hỏa tử, nghe lão phu một lời, giao ra Bát Bảo Huyền Linh Đan, lão phu có thể bảo vệ tính mệnh của ngươi!" Lưu Sa bang phùng lão trầm giọng nói ra.

"Bảo vệ tính mạng của ta? Ha ha, ngươi là cái gì đồ vật. Tiểu gia ta còn cần ngươi bảo hộ sao!" Diệp Tinh cười nhạo nói: "Ngươi còn nói bảo hộ Sử Bá Lương tới, kết quả Sử Bá Lương còn không phải bị ta một đao làm thịt. Cũng mới võ đạo thất trọng cảnh mà thôi, không có cái kia năng lực cũng đừng khoe khoang."

"Tiểu tử, ngươi đừng không biết điều!" Lưu Sa bang phùng lão nhất thời trong mắt hàn quang lấp lóe.

"Ha ha, lười nhác cùng các ngươi nói nhảm! Tiểu gia ta tránh trước!" Diệp Tinh nhàn nhạt liếc bên kia liếc một chút, rồi sau đó thả người nhảy lên, suu

một tiếng, trực tiếp theo bên bờ vực nhảy đi xuống.

"Trời à, cái này. . ."

"Thật nhảy đi xuống!"

"Ta sẽ không hoa mắt đi, tiểu tử này thể mà thật không muốn sống!"

"Xong, Bát Bảo Huyền Linh Đan a!"

Đồng đảo vô giả hai mặt nhìn nhau, ánh mắt hoảng hốt vô cùng, hiển nhiên không ngờ tới cái này áo xanh tiểu tử biết cái này sao dứt khoát không chút do dự nhảy xuống vách đá vạn trượng.

Trong lúc nhất thời, tràng diện lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch bên trong.

Đồng đảo vô giả đều không kịp phản ứng, cho đến khi một tiếng tiếng chim hót đem mọi người suy nghĩ đều kéo đi ra.

Chỉ gặp một đầu Thiết Dực Ngốc Thửu lao xuống mà đến, xoay quanh ở trên đỉnh núi không trung.

"Ha ha ha, ta có Phi Cầm Yêu Thú, Bát Bảo Huyền Linh Đan là ta!"

Nương theo một tiếng này kích động hưng phấn, vô cùng đắc ý tiếng cười to, một tên vô đạo lục trọng cảnh vô giả thả người nhảy lên, nhảy đến Thiết Dực Ngốc Thửu sau lưng bên trên, ngồi cười Thiết Dực Ngốc Thửu chỉ hướng bên dưới vách núi phương đáp xuống.

... ..

"Hô!" "Hô hô hô!"

Bên tai gió thổi vù vù, cuồng phong lạnh thấu xương, áo bào bay phất phới, theo gió phồng lên không thổi, Diệp Tinh thân thể đang không ngừng hạ xuống.

"Hắc hắc, cái này nhảy dù vận động vẫn rất kích thích!" Diệp Tinh trên lưng dù nhảy, nhấn chốt mở.

Nhất thời, suu một tiếng, dù nhảy chóng ra đến, dù bên trong trống đầy khí lưu, thân thể rơi xuống tốc độ lập tức chậm lại xuống tới, theo gió phiêu lãng lầy.

Bích La Sơn vách núi có cao mấy ngàn trượng, đáy vực mê vụ lượn lờ. Như thế thật cao độ, cũng không có như vậy nhanh hạ xuống đi. Diệp Tinh lúc này lấy ra cái kia Ngọc Hạp Tử.

Ngọc Hạp Tử là thượng đẳng ôn ngọc chế tác mà thành, tầng ngoài thanh quang chớp động. Dem Ngọc Hạp Tử mở ra, nhất thời một cỗ nhàn nhạt mùi thuốc mùi thơm ngát xông vào mũi, phi thường dễ ngửi, nghe ngóng làm cho người thể xác tinh thần sáng khoái.

Chỉ gặp ba khóa màu xanh nhạt đan hoàn đang lẳng lẳng nằm tại ám Ngọc Hạp Tử bên trong.

"Lần này ra đến rèn luyện quả nhiên không lỗ, lập tức đạt được ba khóa Bát Bảo Huyền Linh Đan!" Diệp Tinh tâm tình kích động hưng phấn rất, "Ai, quá chậm. Cái này hạ xuống tốc độ quá chậm, đồ ăn hạ xuống cũng có thể đồ ăn bẻ quan tu luyện!"

Diệp Tinh hận không thể đồ ăn hạ xuống đáy vực, phục dụng Bát Bảo Huyền Linh Đan bắt đầu bẻ quan tu luyện.

Chính tâm ngứa vô cùng chờ đợi, bỗng nhiên trên không bỗng nhiên truyền đến một tiếng tiếng chim hót.

Ngay sau đó ——

"Xoẹt!"

Một đôi đen nhánh thiết trào trực tiếp đâm rách phía trên dù nhảy mặt dù, đột nhiên vạch một cái, toàn bộ dù nhảy trực tiếp phá tan tóe.

Thân thể lần nữa cấp tốc hạ xuống, Diệp Tinh ngẩng đầu nhìn lại, sắc mặt biến hóa. Chỉ gặp trên không trung thỉnh thoảng có một đầu Thiết Dực Ngốc Thửu, chính là đầu kia Thiết Dực Ngốc Thửu đem dù nhảy cho tề liệt rơi.

Tại Thiết Dực Ngốc Thửu sau lưng phía trên còn đứng lấy một người đàn ông tuổi trung niên, trung niên nam tử kia một mặt kích động hưng phấn, ánh mắt nóng rực vô cùng, chăm chú nhìn Diệp Tinh, phảng phất sói đói nhìn thấy dê con, điều hầu phát hiện thỏ trắng, thần tình kia quả thực kích động như điên.

"Ha ha ha, ai nói cấp bốn Thiết Dực Ngốc Thửu không có dùng, cái này chẳng phải có tác dụng lớn sao, đám kia ngu ngốc chỉ có thể đứng ở vách đá lo lắng suông, chỉ có ta có thể đuổi theo. Ta, Bát Bảo Huyền Linh Đan là ta, tiểu tử ngươi đi chết đi!" Cái kia vô đạo lục trọng cảnh trung niên nam tử hưng phấn đến ngao ngao kêu to, mắt lộ hung quang, ngồi cười Thiết Dực Ngốc Thửu chỉ hướng Diệp Tinh lao xuống mà đến.

"Hô!"

Thiết Dực Ngọc Thử hai cánh võ, cuốn lên trợn trợn cuồng phong, một đôi thiết trảo vô cùng sắc bén, giống như thép câu dưới ánh mặt trời phản xạ ra từng đạo hàn quang.

"Haha, Thiết Dực giết tiểu tử kia, lại bắt hắn lại thi thể chậm rãi điều tra!" Trung niên nam tử kia đứng tại Thiết Dực Ngọc Thử sau lưng bên trên, nhìn về phía Diệp Tinh ánh mắt tựa như nhìn lấy một cái đồi làm thịt con mèo.

"Ngốc - bức!" Diệp Tinh nhàn nhạt liếc trung niên nam tử kia liếc một chút, rất là bình tĩnh lấy ra eo sau một cây súng lục, đen nhánh hòng súng trực tiếp nhắm ngay trung niên nam tử kia Yêu thú đồng bọn Thiết Dực Ngọc Thử.

Rồi sau đó nhẹ nhàng bóp cò.

"Ầm!"

Một tiếng súng vang, viên đạn thùng ngực mà ra, nhanh như tia chớp chỉ hướng Thiết Dực Ngọc Thử chìm đầu gào thét mà đi.

"Đây là? Thật là khủng khiếp ám khí! Tốc độ này... Sao lại có khả năng!" Trung niên nam tử kia sắc mặt hoàn toàn thay đổi, vội vàng muốn vung động binh khí trong tay đi đón đỡ, không sai mà đã không kịp.

"Phốc phốc!"

Một tiếng vang nhỏ, mấy cái đỏ thắm máu tươi vẩy ra mà đi. Viên đạn trực tiếp xuyên thấu cái kia Thiết Dực Ngọc Thử đầu.

Nhất thương đánh giết, Thiết Dực Ngọc Thử thi thể liền mang theo trung niên nam tử kia chỉ hướng đáy vực rơi xuống mà đi.

"A, Thiết Dực chết, đáng giận a! Đáng chết tiểu tử!" Trung niên nam tử kia sắc mặt tái nhợt, ánh mắt oán độc vô cùng nhìn chăm chăm Diệp Tinh.

"Xùy, còn tưởng rằng là bao nhiêu lợi hại Phi Cầm Yêu Thú, một cái nhỏ nhỏ Thiết Dực Ngọc Thử cũng dám làm càn, tiểu gia ta ban đầu ở Liên Vân sơn mạch thời điểm cũng không biết giết bao nhiêu con!" Diệp Tinh trong lòng cười lạnh không thôi.

Thiết Dực Ngọc Thử, cấp bốn Yêu thú, xem như rất phổ thông một loại Phi Cầm Yêu Thú. Có điều dù sao cũng là Phi Cầm Yêu Thú, cho dù là bình thường nhất Phi Cầm Yêu Thú, giá cả cũng là phi thường đắt đỏ. Một đầu cấp bốn Thiết Dực Ngọc Thử giá cả không khác gì nhiều có thể sánh ngang một đầu sáu bảy cấp Tảo Thú loại Yêu thú. Tại hai loại lựa chọn trước mặt, càng nhiều võ giả khẳng định là lựa chọn mua sáu bảy cấp Tảo Thú loại Yêu thú. Bởi vì sáu bảy cấp Tảo Thú loại Yêu thú tại thực chiến trong chém giết trợ giúp càng lớn, mà cấp bốn Thiết Dực Ngọc Thử cuối cùng quá yếu, nếu là tham gia chiến đấu lời nói, rất dễ dàng bị đối thủ đánh giết, cũng liền đào vong thời điểm có thể phát huy được tác dụng. Bởi vậy, vẫn là có vô cùng ít ỏi một phần nhỏ võ giả lựa chọn dốc hết vốn liếng mua sắm Phi Cầm Yêu Thú đồng bọn, trước mắt cái này võ đạo lục trọng cảnh tu vi trung niên nam tử cũng là bên trong một vị.

Thiết Dực Ngọc Thử là cấp bốn Yêu thú, Diệp Tinh là võ đạo tứ trọng cảnh võ giả. Theo lý mà nói thực lực hẳn là tương đương. Nhưng mà trung niên nam tử này vạn vạn không nghĩ đến vẹn vẹn một cái đối mặt, chính mình Yêu thú đồng bọn Thiết Dực Ngọc Thử liền bị trước mắt cái này áo xanh tiểu tử trực tiếp giết chết.

"Tốt tốc độ kinh khủng, đó là cái gì ám khí? Tiểu tử nguoi... Nguoi là Đường Môn đệ tử?" Trung niên nam tử kia run giọng nói.

Đường Môn là trong chốn võ lâm nhất đại đỉnh cấp môn phái, am hiểu các loại ám khí, cơ quan chế tác. Thế lực cùng Hàn Nguyệt Cung tương đương, đều là đứng tại toàn bộ võ lâm đỉnh phong tồn tại.

"Ta sao lại không phải Đường Môn đệ tử, cái này ám khí tên là súng lục, chỉ cần nhẹ nhàng bóp cò, viên đạn liền có thể phát - bắn - mà ra, giết người dễ như trở bàn tay!" Diệp Tinh mỉm cười, lần nữa giờ súng lục lên, đen nhánh hòng súng nhắm ngay trung niên nam tử kia trán.

Gió thổi vù vù, giờ phút này, hai người đều ở hạ xuống trạng thái. Trung niên nam tử kia đồng dạng chỗ trên không trung, thân thể căn bản không bị khống chế, quả thực cũng là một cái bia sống, liếc một cái một cái chính xác.

"Đừng giết ta, đừng có giết ta! Van cầu nguoi đừng có giết ta!" Trung niên nam tử kia cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh, ánh mắt hoảng sợ đến nhìn chăm chăm Diệp Tinh trong tay súng lục.

"Ừm, tốt a!" Diệp Tinh ngậm lại, lúc này thu tay lại thương.

Trung niên nam tử kia nhất thời hoảng hốt vô cùng, vừa mới khinh khùng phía dưới, liều mạng cầu xin tha thứ, hẳn thực là không báo bao lớn hi vọng, chỉ là không nghĩ tới trước mắt áo xanh tiểu tử thể mà thật không giết hắn.

"Nguoi... Nguoi thật không giết ta?" Trung niên nam tử kia hơi hơi thở phào, có điều vẫn như cũ tâm thần bất định vô cùng nhìn qua Diệp Tinh.

"Giết nguoi làm gì, lãng phí viên đạn! Dù sao nguoi chờ chút cũng phải ngã chết!" Diệp Tinh nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra dày đặc răng trắng.

Đối với địch nhân, Diệp Tinh xưa nay không nhân từ. Nhất thương đánh chết đối phương, quá tiện nghi địch nhân. So với địch nhân tươi sống ngã chết, ngã thịt nát xương tan. Diệp Tinh càng hài lòng cách chết này, còn tiết kiệm một viên đạn đây.

Trung niên nam tử kia nhất thời giận dữ, ánh mắt oán độc vô cùng, cười lạnh nói : "Tiểu tử nguoi đắc ý cái gì, nguoi còn không phải như vậy đến ngã chết!"

Trung niên nam tử kia chính trào phúng lấy, bỗng nhiên ánh mắt lập tức ngốc trệ, chăm chú nhìn phía trước.

Chỉ gặp Diệp Tinh chính thành thoi thành thoi theo trong túi càn khôn lần nữa lấy ra một cái dù nhảy, nhấn chốt mở, dù nhảy lần nữa chỉ hướng trên không chống ra đến, dù bên trong trống đầy trời khí, tại khí lưu kéo theo phía dưới, dưới thân thể rơi xu thế lập tức chậm lại xuống tới.

Dù nhảy là cứu sống thiết yếu đồ tốt, Diệp Tinh trong túi càn khôn tự nhiên không chỉ một. Hư một cái, còn có thể đổi một cái chứ sao.

Diệp Tinh có dù nhảy tác dụng, hạ xuống tốc độ nhất thời lập tức hạ thấp xuống đến . Còn trung niên nam tử kia cùng Thiết Dực Ngốc Thử thi thể bởi vì quán tính tác dụng, còn hạ xuống càng lúc càng nhanh, bá bá bá, không đều hạ xuống.

"Cứu ta, cứu ta!" Trung niên nam tử kia hoảng sợ kêu to, nhưng mà theo hạ xuống, thanh âm càng ngày càng xa, không bao lâu liền hóa vì một cái điểm đen nhỏ, biến mất tại đáy vực.

"máy bay rơi đi, Thiết Dực Ngốc Thử cũng là loại cận bã phi cầm, rất dễ dàng bị người giết chết, không có chút nào an toàn, tiểu gia ta nếu như muốn mua lời nói, đã sớm mua. Ai, nhà ta tiểu tử cũng không biết thời điểm nào có thể trưởng thành. Ngẫu nhiên mua cái, cái kia tiểu bắt điểm mới bàn tay kích cỡ tương đương, chờ nó lớn lên đến có thể lại ta bay lúc, ta sẽ chờ chết rồi a a a." Diệp Tinh ôm đầu bày tỏ đau đầu vô cùng, chỉ có thể cộng dù nhảy theo gió phiêu lãng, chậm rãi hạ xuống lấy.

Thành niên kỳ Tử Điện Kim Ưng, chẳng những chiến đấu lực mạnh, tốc độ càng là biến thái. Núi này sườn núi dự đoán cũng liền mấy ngàn trượng cao, có lẽ một cái lướt đi thì có thể đến tới đáy vực. Diệp Tinh trong lòng chờ mong rất, có điều vừa nghĩ tới cái kia ngốc manh tiểu gia hóa chỉ có bàn tay kích cỡ tương đương, Diệp Tinh cũng cảm giác muốn chết không muốn sống. Kế hoạch bồi dưỡng thật dạ mấu không dễ dàng a, cái này tay phân tay nước tiểu, cũng không biết ngày tháng năm nào mới có thể nuôi lớn.

Nâng lên tiểu tử tiểu gia hỏa kia, Diệp Tinh thật đúng là hơi nhớ, tuy nhiên cái kia tiểu bắt điểm là cái nghịch ngợm Quỷ tinh nghịch.

Dù nhảy chậm rãi hạ xuống lấy, lúc trái lúc phải, tung bay theo gió.

Toàn bộ Bích La Sơn thế núi liên miên, chủ phong cao nhất, hần sơn mạch cao thấp chập trùng. Từ trên không trung hướng xuống nhìn xuống, đầy khắp núi đồi cây xanh, gió to thổi qua lá rừng cuồng bay, giống như một mảnh đại dương màu xanh lục, ba đảo hung dũng.

Gió mát phát phơ, phong cảnh tuy đẹp, nhưng mà Diệp Tinh lại không lòng dạ nào thưởng thức. Diệp Tinh \*\*\*\*\* cơ hồ đều thả về mặt tu luyện, hần chỉ muốn nhanh lên đột phá tu vi, sớm ngày bước vào Tiên Thiên cảnh.

Tung bay a tung bay, tung bay a tung bay, dài dằng dặc chờ đợi, cũng không biết là một khắc đồng hồ vẫn là hai phút đồng hồ, lại hình như tung bay hơn nửa giờ, rốt cục thành công đến đáy vực.

Đáy vực không có cái gì cây cối, là một mảnh cỏ hoang đá vụn. Diệp Tinh đáp xuống trên một tảng đá lớn, dù nhảy chậm rãi thu nạp, đem ném vào trong túi càn khôn.

Tại đáy vực vừa đi vừa quan sát hoàn cảnh chung quanh, đại khái đi tiểu nửa khắc đồng hồ, Diệp Tinh cái mũi hơi hơi động động, ngửi được một cỗ gay mũi mùi máu tươi, theo mùi máu tươi, Diệp Tinh nhìn hướng về phía trước.

Chỉ thấy phía trước đá vụn có một vũng lớn vết máu thịt nát, trừ đồ thẩm vết máu thịt nát bên ngoài, còn có đại lượng màu đen vũ mao. Tại thịt nát phía trên càng là có một cỗ thi thể, thi thể đồng dạng máu thịt be bét, có điều thông qua đầu lâu hình dáng lờ mờ có thể phán định là cái trung niên nam tử.

Cái kia một vũng lớn thịt nát, tươi máu nhuộm đỏ hòn đá, đầy dất đều là, đỏ, xanh, hắc, còn có ruột loại hình, vô cùng buồn nôn. Như là lần đầu tiên nhìn thấy loại tràng diện này, đại đa số người chắc đều sẽ buồn nôn nôn mửa. Có điều Diệp Tinh đã không phải là lần đầu thấy máu mao đầu tiểu tử. Hành tẩu giang hồ, trong tay càng là có mấy trăm đầu mạng người, loại tràng diện này sớm đã không thấy kinh ngạc. Giang hồ cũng là cái lộn xộn cháo nhuộm lớn, tràn ngập ân oán tình cừ, chém giết cướp đoạt.

"Ha ha, là Thiết Dực Ngốc Thử vũ mao, đoán chừng là vừa rồi cái kia ngã chết gia hỏa. Ai, tiểu gia ta đồ, vật như thế nào như vậy tốt đoạt, ngã chết nguoi cũng tính toán tiện nghi nguoi." Diệp Tinh cười lạnh, trực tiếp vượt qua bãi kia thịt nát, tiếp tục chỉ hướng phía trước đi đến.

Ước chừng lại đi vài trăm mét, rốt cục tại bên trái đằng trước tìm tới một cái thiên nhiên hang đá.

"Thì nơi nào, tiểu gia ta muốn bế quan tu luyện!" Diệp Tinh lúc này vội vàng tiến vào trong thạch động.

Hang đá động khẩu rất hẹp, vền vền chứa một người thông qua, nhưng mà càng đi vào bên trong, thì càng rộng rãi.

"Kỳ quái, thạch động này nhìn như thiên nhiên hang đá, thế nào cảm giác lại không giống, là lạ." Diệp Tinh nói thầm âm thanh, dò xét bốn phía liếc một chút, phát hiện trên vách động phủ đầy rêu xanh, xanh mon mơn một mảnh, cũng nhìn không ra cái gì về sau.

Trong động có chút tối tăm ẩm ướt, Diệp Tinh lúc này cũng không đoái hoài như vậy nhiều, trực tiếp tìm tới một sạch sẽ hòn đá.

Khoanh chân ngồi tại trên hòn đá, rồi sau đó không kịp chờ đợi lấy ra trong ngực Ngọc Hạp Tử, mở hộp ngọc ra tử, thuộc về Bát Bảo Huyền Linh Đan cái kia thắm vào ruột gan mùi thuốc xông vào mũi.

Diệp Tinh ánh mắt mừng rỡ chờ mong, vội vàng cầm lấy một khóa Bát Bảo Huyền Linh Đan cấp tốc nuốt vào.

Nhất thời, miệng đầy mùi thơm ngát, màu xanh nhạt viên thuốc theo cổ họng, trượt xuống thực quản, tiến vào ruột trong dạ dày.

Không bao lâu, Diệp Tinh liền cảm giác từng dòng nước ấm liên tục không ngừng từ nhỏ bụng bay lên, chân khí lẫn lộn, từng đạo dòng nước ấm tràn ngập toàn thân toàn thân.

"Tốt dồi dào linh khí được hiệu! Không hổ là Cực Phẩm Linh Đan!"

Diệp Tinh nhắm mắt khoanh chân, vội vàng vận chuyển Thiên giai nội công tâm pháp 《Tiên Thiên Công》, bắt đầu không ngừng luyện hóa Bát Bảo Huyền Linh Đan được lực, đem chuyển hóa làm chân khí.

"Hô ——"

"Hút ——"

Chậm rãi hấp khí, lại chậm chậm phun ra. Theo không ngừng luyện hóa, Diệp Tinh cảm giác chân khí trong cơ thể không ngừng bành trướng, phi tốc lớn mạnh, càng tụ càng nhiều,

Chân khí lẫn lộn, tại thể nội sôi trào mãnh liệt.

Luyện hóa hấp thu, luyện hóa hấp thu!

Theo Bát Bảo Huyền Linh Đan cái kia từng đạo từng đạo được hiệu hấp thu, Diệp Tinh chân khí càng lúc càng lớn, càng ngày càng hùng hậu.

Nửa canh giờ sau.

"Ông!"

Diệp Tinh đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt tinh mang lấp lóe, thần quang trong trẻo.

"Keng!"

Một tiếng kiếm minh trong trẻo như rồng, Thanh Phong bảo kiếm bỗng nhiên ra khỏi vỏ, hóa thành một đạo Thanh Quang Kiếm ánh chỉ hướng trước người một tảng đá lớn thẳng bổ xuống.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, loạn thạch vẩy ra, cái kia cao đến một người cự thạch trực tiếp bị đánh đến tứ phân ngũ liệt, mảnh đá bay lá tả, tàn nát đầy đất.

"Bát Bảo Huyền Linh Đan quả nhiên là trân quý hiếm thấy linh đan diệu dược, trực tiếp lệnh ta tu vi theo võ đạo tứ trọng cảnh sơ kỳ bước vào võ đạo ngũ trọng cảnh, càng là đạt tới ngũ trọng cảnh đỉnh phong, khoảng cách võ đạo lục trọng cảnh, cũng chỉ còn kém nửa bước. Cảm giác nhiều nhất mười ngày nửa tháng liền có thể lần nữa đột phá, bước vào võ đạo lục trọng cảnh!" Diệp Tinh ánh mắt bình tĩnh bên trong lộ ra một tia khó đề nén mừng rỡ, "Bây giờ đừng nói là võ đạo lục trọng cảnh, liền xem như võ đạo thất trọng cảnh ngưng khí kỳ võ giả, tiểu gia ta cũng có thể chính diện cứng rắn làm mấy chiêu. Hắc hắc, Mộng Tuyết lão bà, nhà ngươi tướng công ta rất nhanh là có thể đuổi kịp ngươi!"

Cách mình mục tiêu lại tiến một bước, Diệp Tinh tâm tình thật tốt, có điều mừng rỡ phía dưới, Diệp Tinh cũng không có đắc ý vong hình. Phải biết toàn bộ võ lâm đại lục ngoại hồ tầng long, cao thủ như mây. Cho dù võ đạo thất trọng cảnh cũng liền tại Nam Đường nước cái này tiểu địa phương xem như thượng tầng cấp bậc. Nhưng mà nếu như đặt ở tông môn san sát, cường giả đầy đất Trung Nguyên võ lâm, lại như bọt nước một đoá, không chút nào thu hút.

Liền Tiên Thiên cảnh cường giả sơ ý một chút đều có vãn lạc mạo hiểm, Diệp Tinh tự nhiên không dám khinh thường chút nào, con đường tu hành làm thận trọng từ lời nói đến việc làm, hiểu được dừng mảnh tiến thủ, càng phải hiểu được giữ từ sự nghiệp khi đang trên đỉnh vinh quang.

"Một khóa Bát Bảo Huyền Linh Đan thì giá trị mấy ngàn kim tệ, mà lại còn có tiền mà không mua được. Ta lập tức thu hoạch được ba khóa Bát Bảo Huyền Linh Đan, khoản này to lớn tài phú chắc rất nhiều chín tầng cảnh võ giả đều trông mà thèm rất, thậm chí Tiên Thiên cảnh cường giả đều sẽ tâm động một hai. Cuộc phong ba này vẫn chưa xong, chắc rất nhiều chưa từ bỏ ý định võ giả sẽ còn đuổi tới đây vực trắng trợn điều tra ta tung tích. Ân, lý do an toàn, ta tạm thời vẫn là tránh né đi!" Diệp Tinh ánh mắt chớp động, "Rất lâu không có trở lại địa cầu, hắc hắc, liền để đám kia ngốc - bức - chậm rãi tìm đi, coi như đào ba thước đất, tìm lượt toàn bộ đáy vực cũng đừng hòng tìm tới ta. Tiểu gia ta muốn trở lại địa cầu nghỉ phép đi!"

Diệp Tinh lúc này mở ra túi càn khôn, đem màu tím ánh sáng truyền tống môn thả ra.

Từ khí lượn lờ, mờ mịt lưu động, theo màu tím ánh sáng truyền tống môn xuất hiện, trong chớp lát toàn bộ trong thạch động nguyên khí lẫn lộn, tụ đến.

"Trở lại địa cầu đi! Gặp lại võ lâm đại lục, tiểu gia ta độ xong giả trở lại!"



Diệp Tinh tâm tình thoải mái, hừ phát điệu hát dân gian, một chân bước vào màu tím ánh sáng truyền tông môn bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 199: : Đáng sợ tiểu khu không kích

: Nhà ta giếng cổ thông võ lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

Theo bước vào màu tím ánh sáng truyền tông môn, nhất thời trước mắt trắng cảnh biến ảo, sau một khắc Diệp Tinh xuất hiện ở địa cầu tổ trạch trong giếng cổ.

Vừa về tới địa cầu, trong túi điện thoại di động liên títtít điển cường vang động lầy, vền vền nghe tiếng chuông thanh âm liên có thể đoán được cuộc gọi nhờ cùng chưa đọc tin nhắn là có bao nhiêu sao lượng lớn.

Cũng đúng, lần này rời đi địa cầu thời gian xác thực lâu chút, thường ngày tại phượng hoàng trấn Bạch Vân Sơn thời điểm Diệp Tinh đồng dạng một hai ngày hoặc là hai ba ngày đều sẽ trở lại địa cầu một chuyến, lần này bởi vì là đi ra ngoài lịch luyện, tại võ lâm đại lục ngẩn ngơ chính là hơn mười ngày, cũng khó trách thân bằng hảo hữu hội quan tâm, không ngừng gọi điện thoại.

Diệp Tinh mỗi lần rời đi địa cầu thời điểm, bình thường đều sẽ sớm theo người nhà thông báo một tiếng, nói là đi công tác. Chỉ là thường ngày rời đi thời gian cũng không dài. Cũng liền một hai ngày, hai ba ngày, chỉ cần không có một tuần, đều thuộc về bình thường. Song lần này xác thực hơn mười ngày, thời gian hơi có chút lâu. Thực Diệp Tinh cũng không phải không có cách nào trở lại địa cầu, chỉ là đi ra ngoài bên ngoài lịch luyện, trở lại địa cầu thì thật là có chút không tiện. Bởi vì muốn trở lại địa cầu khẳng định phải thả ra màu tím ánh sáng truyền tông môn, nhưng mà đi ra ngoài bên ngoài, đối ngoại nhưng lại chưa quen cuộc sống nơi đây, vạn nhất thả ra màu tím ánh sáng truyền tông môn lúc, vừa vụn bị người khác phát hiện, vậy liền hỏng bét. Dù là mạo hiểm lại nhỏ, cũng không thể máy may chủ quan.

Lần này là bởi vì xác thực rất lâu không có trở về, một phương diện khác cũng là vì tránh né võ lâm đại lục bên này danh tiếng, bởi vậy mới thả ra màu tím ánh sáng truyền tông môn, trở lại trở lại địa cầu.

Trong giếng cổ, màu tím ánh sáng truyền tông môn khí vự lượn lờ, màu tím chớp động, trong giếng không khí rất là tươi mát.

Diệp Tinh mở ra bên hông túi càn khôn, lúc này đem màu tím ánh sáng truyền tông môn thu nhập trong túi càn khôn.

Theo màu tím ánh sáng truyền tông môn được thu vào trong túi càn khôn, đáy giếng ánh sáng nhất thời bỗng nhiên tối xuống.

"Suu!"

Diệp Tinh song chân vừa đạp mặt đất, cả người như Hùng Ưng Triển Sí, lập tức nhảy ra miệng giếng, đi vào phòng sắt bên trong.

Đứng tại bên cạnh giếng, phòng sắt tứ phía phong bế, một mảnh đen tối.

"Kẹt kẹt!"

Mở ra phòng sắt đại môn, nhất thời một mảnh chói lọi ánh mặt trời chiếu tiến đến, loá mắt vô cùng.

"Hô, rất lâu không có trở lại địa cầu, cũng không biết mọi người gần đây đều như thế nào!"

Đi ra phòng sắt, Diệp Tinh đại đại đuổi người một cái.

"Gâu!" "Uông uông uông!"

Vừa đi ra phòng sắt, sân liền truyền đến một tiếng kích động tiếng chó sủa, thanh âm non trẻ con mà hưng phấn.

Chỉ gặp hắc ảnh lóe lên, một cái thịt đôn đôn tròn vo tiểu thân từ đã đi tới Diệp Tinh trước người, cái đầu nhỏ không ngừng ừ lấy Diệp Tinh chân, cái đuôi dao động nha dao động, kích động đến trên mặt đất thẳng đánh lăn.

"Haha, Nhị Hắc, đã lâu không gặp, nhớ lại ta đi!" Diệp Tinh một thanh ôm lấy tiểu gia hỏa, sờ sờ Tiểu Nhị Hắc đầu, theo phòng khách đi đến.

Trong phòng khách, Diệp Tinh ôm Tiểu Nhị Hắc, ngồi ở trên ghế sofa.

Trong phòng khách ghế sofa bàn trà đều rất sạch sẽ, hiển nhiên là Tiểu Nhị Hắc quét dọn, không phải vậy Diệp Tinh hơn mười ngày không có trở về, đã sớm phủ đầy tro bụi.

Giờ phút này, Tiểu Nhị Hắc tròn vo tiểu thân từ chính tựa ở Diệp Tinh trong ngực, hít nửa một đôi mắt chó, rất là hưởng thụ.

Diệp Tinh còn lật qua lại màn hình điện thoại di động, tại duyệt từng cái từng cái tin nhắn.

Theo tin nhắn đọc qua, từng cái từng cái văn tự tin tức đập vào mi mắt.

Những thứ này tin nhắn có nhị cô phát tới, cũng có Chu Đại Tráng, Vũ Cường phát tới, còn có Trịnh Nhất Minh, Frankie bọn người, thậm chí tại phía xa nước Mỹ Alice cô nàng kia cũng phát hai cái tin nhắn ngắn tới, hỏi Diệp Tinh thời điểm nào lại đi nước Mỹ chơi.

Từng cái từng cái tin nhắn tin tức, thông qua những thứ này tin nhắn tin tức, Diệp Tinh cũng hiểu được gần đây Tiên Vĩ Lão Ngư vô cùng lửa, danh khí đã truyền toàn quốc, rất nhiều tình ngoài du khách thậm chí nước ngoài bạn bè đều mộ danh mà đến, chạy đến La Huyện nếm thức ăn tươi. La Huyện ngành ẩm thực cũng bởi vậy chưa từng có phồn vinh, hình thành một đạo đặc biệt phong cảnh.

Ngoài ra Vũ Cường trường sinh võ quán cũng tại như trà như lửa tiến hành, toàn tỉnh phạm vi, mọc lên như nấm, thành lập từng cái phân quán.

Diệp Tinh chính duyệt lấy từng cái từng cái tin nhắn tin tức, đột nhiên ——

"Đình linh linh, người là ta Tiểu Nha tiểu cà chua, thì hướng chân trời đẹp nhất đám mây..."

Trong lòng bàn tay điện thoại di động bỗng nhiên chấn động đánh chuông lên.

"A, là lão mục điện thoại. Xong, muốn bị mắng thảm. Trong khoảng thời gian này cái kia hơn sáu mươi cái cuộc gọi nhờ có hơn hai mươi cái đều là lão mục đánh, cái này thảm!"

Diệp Tinh cười khổ một tiếng, chỉ có thể kiên trì, về động màn hình điện thoại di động, tiếp thông điện thoại.

"Uy, lão... Lão mục!" Diệp Tinh bờ môi nhúc nhích, có chút tâm thần bất định chợt dạ nói.

"A, thế mà kết nối. A Tinh, tiểu tử người chuyện thế nào a, đánh như thế nhiều điện thoại đều không tiếp..."

Quả là như vậy, trong điện thoại truyền đến lão mục trận trận Phật Môn Sư Tử Hống.

"Ách, cái này. Mẹ, ta không phải nói cho người à, ta đi công tác a. Nơi nào không tín hiệu, người để cho ta thế nào tiếp." Diệp Tinh vội vàng giải thích nói.

"Đi công tác, người trước kia đi công tác thế nào đều không lâu như vậy. Người tiểu tử thói này, tự người nói người bao lâu không có về nhà, hiện tại có phải hay không cảnh cứng rắn cấp..."

"Ách, mẹ, ngài đừng vội, ta hiện tại đã đến nhà."

"Cái gì? Tốt?" Lão mục thanh âm rốt cục có chút hòa hoãn, "Ở đâu? Ta thế nào không thấy được, đến dưới lầu sao?"

"Cái này, hắc hắc, xác thực về nhà, chỉ là về nhà." Diệp Tinh vò đầu nói.

"Lại về nhà? Ta nói người tiểu tử thói này là không là ăn no rảnh rồi lấy, thật tốt nhà mới không được, không có việc gì lão yêu hướng nhà cái kia phá nhà chạy làm gì. Trách không được tìm không thấy bạn gái!" Trong điện thoại lão mục chỉ tiếc rên sắt không thành thép, tức giận nói: "Dưới lầu Trương đại thẩm con trai của nàng so người còn nhỏ hơn ba tuổi, bây giờ đều đã kết hôn, hài tử đều trắng tròn. Người tiểu tử này còn không suy nghĩ lấy tìm đối tượng, người... Người muốn tức chết ta à!"

"Mẹ, người lão xách cái này làm gì. Người khác kết hôn cái kia là người khác sự tình, ta lại không vội." Diệp Tinh bó tay toàn tập, cười khổ nói: "Thật tốt, ta bây giờ thì về La Huyện, cho ngài lão mang ăn ngon. Vậy trước tiên như vậy đi, ta tắt điện thoại ha."

Diệp Tinh lúc này cúp điện thoại.

"Xác thực rất lâu không có về nhà, dù sao gần đây cũng không có cái gì sự tình. Thì về thăm nhà một chút nhị lão, ở nhà ở vài ngày tính toán!" Diệp Tinh thầm nghĩ trong lòng.

"Nhị Hắc, đi! Về La Huyện đi!"

Diệp Tinh lúc này đứng dậy chỉ hướng cửa đi ra ngoài.

"Gâu Gâu!" "Gâu Gâu!"

Tiểu Nhị Hắc nện bước tứ chi tiểu chân ngắn, hấp tấp nhi theo sau.

Rộng lớn xi măng trên đường lớn, Lưỡng Bằng cây cối phi tốc rút lui, Porsche cấp tốc chạy, càng hơn một chiếc chiếc xe hơi.

Hai mươi phút sau, thành công đến La Huyện Bằng Hải tân thành.

Bằng Hải tân thành là La huyện khu vực mới, một tòa tòa nhà cao ốc đột ngột từ mặt đất mọc lên.

Trong cư xá trừ một tòa tòa nhà ống dài hình nhà lầu bên ngoài, còn có thật nhiều hoa cỏ thảm thực vật, ao nước đình đài.

Dưới đất là từ từng khối hạt vùng trắng đá hoa cương trải thành, bằng phẳng rộng rãi.

Chính chỉ hướng nhà mình tầng lầu đi đến, bỗng nhiên Diệp Tinh hai lỗ tai nhất động, nhạy cảm thính lực làm hắn phát giác được trên không như là có cái gì đồ, vật chính đang nhanh chóng rơi đập xuống.

Diệp Tinh liền vội ngừng đầu nhìn lại, chỉ gặp được phương lầu 7 gia đình kia, một bàn tay lớn chính nhô ra ngoài cửa sổ, tay trong tay chính nắm một cái lon, lon tiện tay nhẹ nhàng một phen một nghiêng.

Trong chớp lát, lon bên trong rác rưởi giấy mảnh nghênh phong bay múa đầy trời, tro bụi tuôn rơi mà rơi. Cùng lúc đó còn có hai cái mục cà chua lấy cực nhanh tốc độ chính chỉ hướng Diệp Tinh đầu thẳng tấp rơi xuống, nện xuống tới.

Vẫn có chút thê, ngày hôm nay thì một chương đi, trời sáng hẳn là sẽ thuận rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 200: : Về nhà

: Nhà ta giếng cổ thông võ lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

Nương theo lấy đầy trời giấy mảnh, hai khóa mục cà chua theo quán tính, tung tích tốc độ càng lúc càng nhanh. .

Diệp Tinh như rồng mây, vội vàng lách mình né tránh tới.

"Lạch cạch!"

Hai khóa mục cà chua nện rơi xuống đất, hư thối nước trái cây văng khắp nơi ra, tản ra trận trận mùi hôi thối.

Đối mặt cái này hai khóa mục cà chua không có chút nào phòng bị rơi đập, nếu là người bình thường, có lẽ liền trực tiếp bị trúng chiêu. Cũng liền Diệp Tinh cái này võ đạo ngũ trọng cảnh đỉnh phong võ giả mới có thể tùy tiện tránh thoát.

Trừ mục cà chua bên ngoài, còn có bay múa đầy trời giấy mảnh, tro bụi càng là bao phủ lên khoảng không, tuôn rơi mà rơi, chung quanh một mảnh không khí trực tiếp bị bụi cho ô nhiễm.

"Uy! Lầu 7 người, chú ý tổ chất, thế nào không trung loạn đồ rác!"

Diệp Tinh ngừng đầu chỉ hướng lầu 7 phương hướng trầm giọng quát.

Không trung đồ rác loại này ác liệt hành vi, Diệp Tinh trước kia từng tại trên báo chí nhìn thấy, bây giờ không nghĩ tới thế mà thì phát sinh ở bên cạnh mình, hơn nữa còn là tận mắt nhìn thấy. Không trung đồ rác người chẳng những lười nhác giận sôi, tổ chất càng là cực độ thấp. Như vậy tiện tay một đồ rác, chính mình là nhẹ nhõm, không sai mà phía dưới người đi ngang qua thì thảm, rác rưởi bay là tả, bụi bệnh khuẩn hút nhập thể nội, đối thân thể khỏe mạnh sẽ sinh ra cực lớn ảnh hưởng xấu. Mà lại mục cà chua nguy hại càng lớn hơn, nhìn như giống như không có cái gì nếu không. Nhưng mà phải biết đó là tương đương với không trung vòng cung, nếu là nện trên đầu, cái kia không chỉ có riêng là buồn nôn hổ bản như vậy đơn giản, thậm chí đối não bộ đều sẽ tạo thành chấn động.

"Kẹt kẹt!"

Theo Diệp Tinh trầm giọng hét lớn, lầu 7 vang lên một tiếng vang nhỏ, cửa sổ lầu nữa mở ra, một cái mặt mũi tràn đầy dữ tợn nam tử theo ngoài cửa sổ nhô đầu ra, ánh mắt nhìn hướng phía dưới Diệp Tinh, sắc mặt khó coi nói : "Tiểu tử, ngươi ồn ào cái gì, muốn ăn đòn có phải hay không!"

Nam tử kia thái độ cực phách lối, sắc mặt có một cổ vô lại, xem xét cũng không phải là người lương thiện. Nếu là người bình thường bị như vậy vừa quát, có lẽ hội nửa đường bỏ cuộc.

Diệp Tinh song mi khóa chặt, trầm giọng nói : "Thế nào, ngươi loạn đồ rác còn có ý hay sao? Lầu dưới này hai cái thùng rác lớn như vậy rồi, ngươi mắt mù không nhìn thấy sao. Trực tiếp không trung ngã xuống, còn có hay không một điểm tổ chất!"

"Liên quan gì đến ngươi, ngươi cái kia mắt thấy gặp ta đồ rác, lão tử thì yêu loạn đồ rác thế nào, ngươi quản được sao!" Nam tử kia cười lạnh một tiếng, kết một tiếng, lại đem cửa sổ đóng lại.

"Cái này đều cái gì ngậm người, lùm cây đại cái gì chim đều có!" Diệp Tinh trong mắt hàn mang chợt lóe lên, lập tức thu liễm, lắc đầu, "Tính toán, theo loại người này so đo không có ý nghĩa, trực tiếp bắt động sản khiếu nại!"

Diệp Tinh lúc này lấy điện thoại di động ra, bấm bắt động sản điện thoại.

"Uy! Ngài khỏe chứ, nơi này là Băng Hải tân thành bắt động sản quản lý chỗ, xin hỏi có cái gì có thể trợ giúp ngươi sao?" Trong điện thoại truyền đến một tiếng thanh thúy giọng nữ.

"Bắt động sản đúng không, ta vừa mới thấy có người không trung loạn đồ rác, ta muốn khiếu nại. Địa chỉ là lầu số tám 70 1 tầng kia chủ xí nghiệp..."

"Ừm, tốt. Cảm ơn ngươi khiếu nại, không trung loạn đồ rác là phi thường không văn minh hành vi, ảnh hưởng rất là ác liệt. Chúng ta ngày sau sẽ phái người viên đi qua điều tra phối hợp!"

"Vậy thì tốt, hy vọng có thể phối hợp tốt, nếu như nhiều đến mấy lần, toàn bộ tiểu khu không khí đều đục ngầu."

Khiếu nại xong sau, Diệp Tinh lúc này cúp điện thoại, theo nhà mình tòa nhà kia tầng lầu đi đến.

Diệp Tinh nhà thật là lầu năm, xuất ra chìa khóa - cấm - nhập - chìa khóa lỗ, hơi hơi bắt đầu xoay tròn.

"Kẹt kẹt!" Một tiếng, cửa chống trộm tùy theo mở ra.

"Cha, mẹ, hắc hắc, ta trở về!"

Diệp Tinh dẫn theo cái túi đi vào trong nhà.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 201: : Ta có bạn gái đâu?

: Nhà ta giếng cổ thông vô lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

Chương 201: : Ta có bạn gái đâu?

Giờ phút này trong nhà, phòng khách tivi cái kia bao quát màn hình lớn đang phát hình phim truyền hình.

Lão mục Lâm Ngọc Phân cùng lão ba diệp Quốc Trung hai người đang ngồi ở trên ghế sa lon một bên gặm lấy hạt dưa một bên xem tivi.

Trong TV đang phát hình phim hoạt hình 《 hớn hờ cùng lão sói xám 》, màn hình trong tấm hình lão sói xám đang bị sói phụ nhân dùng cái chảo hung hăng gõ.

Nhị lão chính tại xem tivi, có điều xem tivi chỉ là nhàn rỗi nhàn chán đầy nhìn, ánh mắt tuy nhiên nhìn màn ảnh ti vi, thực hai người chân chính tâm tư lại đang tán gẫu trò chuyện sự việc bên trên.

"Ngọc phương, ta nghe nói sát vách cái kia Trịnh di giống như theo \*\*\*\* trên người có chút qua lại, nàng giới thiệu cô nương, cái này đáng tin không?"

"Đáng tin rất, Trịnh di người rất tốt, người khác cũng không phải thật hèn hắc đạo \*\* , vèn vèn nhận biết mấy cái trên đường bằng hữu thôi, thời đại này người nào không có ba hai cái bằng hữu. Nàng giới thiệu cô nương kia tên là Triệu Lệ thanh, ta gặp qua, mĩ thanh mục tú, gương mặt mập mạp rất đứng đắn, nhà ngay tại chúng ta Băng Hải khu sát vách chung thôn. Chỉ là trong nhà giống như có chút nghèo, phụ thân đi sớm, là cái gia đình độc thân. Mẫu thân của nàng giống như đi làm thời điểm phần eo thụ thương, một mực bị bệnh liệt giường. Ai, là cái đáng thương em bé, phương diện kia đều rất tốt, chính là điểm này —— "

"Nghèo chút thế thì không có việc gì, chúng ta A Tinh bây giờ có thể kiếm lời không ít tiền, cũng không kém điểm này tiền. Chủ yếu là người tốt là được!" Diệp Quốc Trung nói.

"Điều này cũng đúng, lần trước nghe Trịnh di nói tiểu cô nương kia cũng là sinh viên đại học danh tiếng, tựa như là phúc cái gì đại học, người thẳng đuột dàng. Lớn lên cũng tính, có điều chúng ta A Tinh tướng mạo cũng không kém, nói không chừng hai người liếc một chút thì chọn trúng "

"Nếu có thể chọn trúng vậy liền quá tốt, sang năm có lẽ liền có thể ôm cháu trai đi!"

"Haha, a, đúng, A Tinh tiểu tử này thế nào vẫn chưa trở lại, đều ba giờ rồi, cũng đừng làm cho người khác cô nương đợi lâu!"

"Đúng đây, chúng ta cùng Trịnh di song phương đều hỗ trợ giết dây ước người ta, A Tinh cái này thẳng nhãi con nếu như đến trễ, thành cái gì bộ dáng. Ngọc phương tranh thủ thời gian gọi điện thoại đi thúc thúc. Tiểu tử này nói tốt buổi chiều về nhà, nếu là dám không trở lại, lão tử không phải cắt ngang hần chân không thể!" Diệp Quốc Trung nói.

"Tốt, ta cái này hỏi một chút, làm nam sinh liền nên chủ động điểm." Lâm Ngọc Phân liền bận bịu lấy điện thoại đi động ra, đang muốn gọi Diệp Tinh điện thoại.

Đúng lúc này ——

"Kẹt kẹt!"

Phòng xếp đại môn mở ra, một tên mặc lấy quần bò cùng màu trắng áo bố thanh niên nam tử đi tới, thình lình chính là Diệp Tinh. Rất lâu không có trở về, Diệp Tinh thật đúng là hơi nhớ cha mẹ.

"Cha mẹ, ta trở về!" Diệp Tinh cười hắc hắc nói.

"Người hỗn tiểu tử này, người còn biết trở về a. Nhanh nhanh nhanh, tranh thủ thời gian chỉnh lý trang điểm hạ, lập tức liền nhanh bốn điểm!" Lão mẹ Lâm Ngọc Phân vội vàng nói.

"Ách!" Diệp Tinh một mặt hoảng hốt, nghi ngờ nói : "Cái gì tình huống, bốn điểm muốn làm gì?"

Nhìn lấy phụ mẫu vô cùng lo lắng bộ dáng, Diệp Tinh trong lòng không không chế được có chút tâm thần bất định, chẳng lẽ trong nhà xảy ra việc lớn?

"Xem mắt a, còn có thể làm gì? Tiểu tử người không có chút nào không chịu thua kém, lớn lên lớn như vậy rồi giao cái bạn gái cũng sẽ không, nhường nhện ta cùng người mẹ quan tâm!" Diệp Quốc Trung trầm giọng trách cứ : "Còn không nhanh đi rửa mặt gội đầu."

"A Tinh, nhanh đi gội đầu đi tắm, sửa sang lại dung mạo đáng vẻ, sạch sẽ, người khác cô nương mới có thể để ý." Lão mẹ Lâm Ngọc Phân cũng vội vàng nói.

"Cái gì? Xem mắt?" Diệp Tinh sững sờ sững sờ, nhất thời dở khóc dở cười nói : "Cha, mẹ, ta không phải nói với các người nha. Các người ở nhà thật tốt hưởng thanh phúc là được, cái này tướng cái gì hôn, chỉ cho ta mù quan tâm! Ta không đi!"

Diệp Tinh bày tỏ đầu đầu vô cùng, cái này phụ mẫu thúc cũng quá muốn mạng. Hắn thật không muốn đi cái gì xem mắt, huống chi hiện tại đã có bạn gái, lấy Mộng Tuyệt ưu tú trình độ, Diệp Tinh cũng không biết trên đời này còn có nữ so với nàng càng tốt hơn. Có thể nắm giữ Mộng Tuyệt vậy tựa thiên tiên tiên tử, hai người lại là thật tâm yêu nhau, Diệp Tinh đã vô cùng vô cùng thỏa mãn. Hắn hiện tại chỉ muốn mau sớm tăng thực lực lên bước vào Tiên Thiên cảnh, có nhất định tư bản, sớm ngày tiến về Thiên Tuyệt núi cùng Tiểu Mộng Mộng đoàn tụ.

"Người tiểu tử này thế nào nói chuyện, có chủ tâm khí chúng ta là không phải!" Diệp Quốc Trung trầm giọng nói : "Bốn giờ chiều, Dịch Âu quán Cafe, vị trí đã cho người đặt trước tốt, tiểu tử người không đi cũng phải đi! Không phải vậy mãi mãi cũng đừng nghĩ vào trong nhà, lão tử thì coi như không có người này nhĩ tử!"

"A Tinh, nghe lời. Ta cùng người cha cũng là vì người tốt. Cô nương kia mẹ gặp qua, người rất thanh tú, so Thiên Thiên nha đầu kia đều xinh đẹp rất nhiều, càng là sinh viên đại học danh tiếng, lần này Bao Chuẩn người hài lòng!" Lâm Ngọc Phân khuyên nhủ.

Nhìn lấy cha và lão mẹ hai người, một cái hất mặt đỏ, một cái vai chính diện, Diệp Tinh cũng là say. Ai bảo hắn là trong nhà con trai độc nhất đầu, phụ mẫu vì đồ ăn ôm cháu trai, cũng là đủ liều.

Diệp Tinh nếu là thật cự tuyệt như vậy lời nói, nhĩ lão sợ rằng sẽ thật tức giận. Theo lão ba tính tình, chắc cầm cây roi bên đường đuổi theo hắn đánh, cũng có thể, cái kia thật quá mất mặt.

Diệp Tinh suy nghĩ kỹ một chút sau, chuẩn bị nói thật, lúc này nghiêm mặt nói : "Cha, mẹ, ta thật không thể đi xem mắt, bởi vì ta đã có bạn gái!"

Đối với Mộng Tuyết sự việc, Diệp Tinh vốn là chuẩn bị còn muốn lừa gạt nữa ở một thời gian ngắn. Dù sao Mộng Tuyết còn tại Thiên Tuyết núi Hàn Nguyệt Cung, hai người muốn cùng một chỗ lời nói, có rất lớn quấy nhiễu. Diệp Tinh muốn đợi đến chính mình thực lực đủ cường đại lúc, có thể đường đường chính chính cùng với Mộng Tuyết, lại đem Tiểu Mộng Mộng ngoặt trở lại địa cầu, mang về đến trong nhà. Hắc hắc, lại nói cho phụ mẫu, cho nhị lão một kinh hi.

Bất quá bây giờ phụ mẫu thúc quá mau, có thể tưởng tượng, coi như lần này xem mắt không thành công, nhị lão chỉ sợ cũng phải liên tiếp an bài xem mắt. Vừa nghĩ tới đó, Diệp Tinh trán thì đau nhức vô cùng. Dứt khoát trực tiếp nói rõ tính toán, có thể giảm bớt một đồng lớn phiền phức.

Quả nhiên, làm Diệp Tinh nói rõ đã có bạn gái thời điểm, phụ mẫu tất cả đều hai mắt sáng lên, nụ cười trên mặt trong nháy mắt nở rộ ra.

"Đã có bạn gái, vậy quá tốt, người đưa nhỏ này thế nào không nói sớm a!" Lão mẹ Lâm Ngọc Phân mừng rỡ vô cùng.

Lão ba diệp Quốc Trung cao hứng đồng thời lại có chút hồ nghi nói: "A Tinh, đây là thật hay là giả, người cũng đừng lừa gạt ta cùng người - mẹ!"

"Đương nhiên là thật, chắc chắn 100%, việc này ta sao lại có khả năng lừa các người!" Diệp Tinh đắc ý hừ hừ nói: "Các người tương lai con dâu nhưng là lợi hại đâu, chẳng những đẹp rất, người cũng tốt rất! Rất tốt, đẹp đến mức chìm sa cá lặn, theo thiên tiên giống như."

"Nha, nhìn tiểu tử người cái này cần ý dạng, haha. Mau cùng mẹ nói một chút, cô nương kia người ở nơi nào, nhà ở chỗ nào, làm cái gì công tác? Tại làm việc nơi nào? Trong nhà mấy cái huynh đệ tỷ muội? Đúng, người thế nào không mang về đến a. Tranh thủ thời gian mang về cho mẹ nhìn một cái nha!" Lão mẹ Lâm Ngọc Phân thần tình kích động, không kịp chờ đợi nói: "Đều hải lòng lời nói, chúng ta trực tiếp đem hôn sự làm a!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 202: : Cửa ngăn cản

: Nhà ta giếng cổ thông võ lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

"Ách!"

Nhìn lầy lú lo không ngừng, một mặt kích động, không ngừng truy vấn lão mẹ, Diệp Tinh không không chế được ghen lại.

"Ách, cái này... Tạm thời còn không có cách nào, qua một thời gian ngắn, qua một thời gian ngắn ta mang về!" Diệp Tinh cười khan nói.

"Qua một thời gian ngắn? Cái kia muốn qua bao lâu?" Lâm Ngọc Phân một mặt hồ nghi nói: "A Tinh, người đang nói láo? Người có phải hay không không muốn đi xem mắt, rồi mới lừa gạt ta cùng người cha, nói người có bạn gái?"

"Không có a, ta nói là thật, chỉ là người nàng không tại La Huyện, dù sao cũng phải qua một thời gian ngắn đi." Diệp Tinh vội vàng nói, dù sao có thể lừa dối một đoạn thời gian trước hết lừa dối một đoạn thời gian, qua cái này liên quan lại nói chứ sao.

"Ừm, không có nói láo cái kia tốt nhất!"

"Đúng mẹ, vậy ta có thể không đi —— "

"Không được, đều ước người ta, thế nào có thể thất tín với người. Dù sao người cái đại nam sinh lại không lỗ lã, người chẳng lẽ còn sợ người khác nữ sinh ăn người không thành. Gặp mặt, vừa so sánh, vạn nhất nữ sinh kia so người bây giờ bạn gái tốt hơn càng thích hợp người đây. Phải biết người Tam thúc nhà A Tường đường đệ đều thay xong mấy đời bạn gái! Thi tiểu tử người cái này đầu cá gỗ, thời điểm nào có thể khai khiếu." Lâm Ngọc Phân nói.

Diệp Tinh trợn mắt trừng một cái, dở khóc dở cười, "Không hổ là mẹ a, nói tốt có đạo lý, ta chỉ không phản bác được."

Tại lão mẹ mãnh liệt yêu cầu hạ, Diệp Tinh cũng chỉ có thể thuận theo rửa mặt đi ra ngoài. Phụ mẫu vốn định cũng đi, có điều bị Diệp Tinh trực tiếp cự tuyệt trở về. Nói đùa, tiểu gia ta là cùng muội tử kia nói rõ tình hình thực tế, các người nhị lão hai đi làm nha, thêm phiền hay sao?

"Kẹt kẹt!" "Àm!"

Diệp Tinh đóng cửa phòng lại, theo động nút thang máy, rất mau tới đến lầu một đại môn.

Vừa đi ra nhà lầu đại môn, Diệp Tinh thân hình không không chế được một hồi, ánh mắt hơi động một chút, nhìn hướng về phía trước.

Chỉ gặp đại chính giữa cửa van xin phía trước một tên cao trắng đại hán chính chặn tại cửa ra vào, một mặt cười lạnh nhìn qua Diệp Tinh, trong mắt hung quang thoáng hiện.

"Rốt cục đi ra, tiểu tử nguoi có gan a, tiến đến bất động sản tổ cáo lão tử, nguoi - hán - mẹ - là không phải là sống chán!" Đại hán kia khí thế hung hung trực diện theo Diệp Tinh đi tới, tay trực tiếp chụp vào Diệp Tinh cổ áo, muốn nắm chặt Diệp Tinh.

Diệp Tinh thân hình một cái lùi lại, cấp tốc tránh đi đại hán kia tay.

"Nguoi loạn đồ rác ảnh hưởng chung quanh cư dân, ta tổ cáo nguoi lại như thế nào!" Diệp Tinh khước miệng cong lên một tia cười lạnh, "Thế nào, nguoi không phục? Đây là muốn động thủ sao?"

"Động thủ thì sao, để nguoi xen vào việc của nguoi khác, lão tử hiện tại đánh cũng là nguoi!" Đại hán kia nổi giận vô cùng, trực tiếp xông lên đến, một quyền chỉ hướng Diệp Tinh mặt đập tới.

Quyền phong vu vu, rất có vài phần thanh thế. Nếu là người bình thường bị đập trúng, chắc tám thành muốn mặt mũi bầm dập.

Nhưng mà, đại hán này quyền đầu ở trong mắt Diệp Tinh lại so ba tuổi tiểu hài tử còn muốn chậm, một điểm uy hiếp đều không có. Thân hình hơi hơi một bên, liền dễ như trở bàn tay tránh đi tới.

"Ngã xuống!" Diệp Tinh nhàn nhạt phun ra hai chữ, nâng lên chân phải chỉ hướng đại hán kia dưới chân hơi hơi mất tự do một cái.

Sau một khắc ——

"Phù phù!"

Đại hán kia chân phía dưới lao đảo một cái, trong chốc lát ngã nhào xuống đất. Bởi vì vừa rồi trùng kích dùng sức quá mạnh, miệng càng là nặng nề mà cúi tại đá hoa cương trên mặt đất.

"Àm!" "A!"

Một tiếng như giết heo tiếng hét thảm vang lên theo, đại hán kia tại chỗ răng cửa liền bị mẻ rơi hai khóa, bên miệng tràn đầy máu tươi, đứt gãy hàm răng, lợi chỗ không ngừng có máu tươi tràn ra. Đau đến hán hít vào khí lạnh, cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh.

"Đáng giận tiểu tử, ta muốn giết nguoi!"

Đại hán kia từ dưới đất bò dậy, khuôn mặt vặn vẹo vô cùng, cũng không biết là đau vẫn là giận, lần nữa tiến lên, quyền đầu chỉ hướng Diệp Tinh sống mũi hung hăng đập tới.

"Àm!"

Một tiếng buồn bực tiếng quát, vừa rồi một màn một lần nữa trình diễn. Đại hán kia quyền đầu không những không có nện vào Diệp Tinh, ngược lại lần nữa bị Diệp Tinh cho vấp một phát, ngã rầm trên mặt đất, đau đến hán nhe răng trợn mắt, miệng đầy đều là máu tươi.

Mà Diệp Tinh từ đầu đến cuối đều không thể nào động đậy, hai tay của hán vẫn luôn xoa trong túi, ánh mắt có một tia đùa giỡn, nhàn nhạt nhìn qua cái kia té lăn trên đất đại hán.

Bên này động tĩnh lập tức dẫn tới tiểu khu bảo an.

"Chuyện thế nào? Bên này phát sinh việc gì, ầu đã ầu đã?" Tiểu khu bảo an cấp tốc chạy tới, nghiêm nghị quát.

"Há, bảo vệ An đại thúc, nguoi hiểu lầm, nơi này không có đánh cái ầu đã. Là vị đại ca kia vừa rồi không cẩn thận ngã xuống." Diệp Tinh lắc đầu, thờ dài nói: "Ai, đều lớn như vậy rồi nguoi, bước đi cũng có thể ngã xuống, nguoi nhìn hán răng cửa đều rơi hai khóa..."

Đại hán kia lần nữa từ dưới đất bò dậy, ánh mắt vô cùng phẫn nộ, hơi nghi hoặc một chút, lại có chút sợ hãi nhìn qua Diệp Tinh, ánh mắt kinh nghi bất định. Muốn lần nữa xông đi lên đánh nguoi, lại có chút lo lắng trùng điệp, không dám xông đi lên. Nếu nói một lần bị trượt chân, còn có thể là ngoài ý muốn, nhưng là liên tiếp hai lần đều bị trước mắt thanh niên này tiểu tử cho trượt chân, vấn đề này liền có chút tà môn. Lại thêm miệng không ngừng chảy máu, nóng bỏng đau, dù là trong lòng oán hận vô cùng, lửa giận ngút trời, hán cũng không dám lại một mình tùy tiện xông đi lên đánh Diệp Tinh, bởi vì sợ lại bị trượt chân một lần.

"Tiểu tử, nguoi có gan, lê... Nguoi cho a đèn lấy, nguoi chết Đê! Lão tử không hội thoại qua nguoi!" Đại hán kia răng cửa hở, ánh mắt oán hận vô cùng, một tay che lấy thụ thương miệng, một tay hung hăng chỉ Diệp Tinh, nói nghiêm túc, rồi sau đó cấp tốc chỉ hướng tiểu khu bên ngoài chạy tới.

"Tiểu hóa tử, nguoi thế nào cùng cái kia bảo đang thịnh đối đầu!" Tiểu khu đó bảo an thấy rõ đại khái tình huống, rất là lo lắng nói: "Cái kia bảo đang thịnh cũng không dễ chọc, nguoi ăn thiệt thòi."

"Người này tố chất quá thấp, tại trong cư xá không trung loạn đồ rác, ta gọi điện thoại đến bất động sản tổ cáo phía dưới hán, rồi mới cừu oán thì như thế kết lên." Nghĩ một lát, Diệp Tinh nghi ngờ nói: "Thế nào, người này rất có thể lực sao?"

"Ừm, hần là Quân Hào hộp đêm người, khẳng định trong nhận thức rất nhiều tay chân. Hồ bằng gọi hữu phía dưới, người bị đánh phía trên một hồi đều là nhẹ. Tuy nói hiện tại là xã hội pháp trị, bọn họ cũng không dám quá phận, hần là sẽ không ra người nào mệnh. Nhưng là hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt, ta khuyên người trong khoảng thời gian này vẫn là khác ở tại Băng Hải, đi địa phương khác tránh né đi. Không phải vậy đến lúc đó chắc muốn nằm viện nằm giường bệnh." Tiểu khu bảo vệ An đại thúc vội vàng khuyên.

"Haha, cảm ơn bảo vệ An đại thúc ý tốt, nằm giường bệnh còn không đến mức. A, đúng, người mới vừa nói hần là Quân Hào hộp đêm người?"

Diệp Tinh hơi hơi sững sờ, ánh mắt nhất thời cô quái vô cùng.

"Đúng a, cũng là Quân Hào hộp đêm, đây chính là có hắc nói bối cảnh thế lực, nghe nói lão đại bọn họ vẫn là mở vô quán, vô cùng không dễ chọc." Tiểu khu bảo an nói : "Tiểu hòa tử, người vẫn là tranh thủ thời gian chạy đi. Quân Hào hộp đêm ngay tại Băng Hải phụ cận, cái kia bảo đang thịnh hô tiếng người, không cần bao lâu thời gian."

"Ha ha, thì ra là Vũ Cường tên kia người, Quân Hào hộp đêm, cái này thú vị!" Diệp Tinh khoe miệng cong lên một tia nghiền ngẫm ý cười, trực tiếp chỉ hướng tiểu khu đi ra ngoài, hướng Dịch Âu quán Cafe phương hướng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 203: : Ngẫu nhiên gặp học muội

:

Dịch Âu quán Cafe, ở vào Băng Hải quảng trường phụ cận, khoảng cách Diệp Tinh nhà cũng không xa. đi bộ hành tẩu cũng liền chừng mười phút đồng hồ thời gian, Diệp Tinh cũng lười đi nhà để xe lái xe, trực tiếp đi bộ đi tới, coi như là tản bộ.

Băng Hải quảng trường nơi này rất là náo nhiệt, lưu lượng khách rất nhiều, thuộc về Hoàng Kim khu vực.

Lúc này đã là chạng vạng tối khoảng bốn giờ, kim sắc ánh sáng mặt trời vẩy rơi vào trên người, lộ ra tia chút ấm áp.

Trên đường phố bốn phía người đi đường hối hả, lui tới.

Diệp Tinh rất nhanh liền tới đến quảng trường xung quanh Dịch Âu quán Cafe.

Trong quán cà phê trang trí trang nhã, phong cách châu Âu phong cách, từng trưng cái bàn bên trên, từng người từng người thanh niên nam nữ, vừa ăn Pizza uống vào đồ uống, hoặc là bùng lấy sách vở duyệt, hoặc là cầm máy tính bảng điện thoại di động loại hình. Tất cả mọi người duy trì rất yên tĩnh không khí, ở trong môi trường này không có người hội lớn tiếng ồn ào, cho dù là nói chuyện nói chuyện phiếm, cũng sẽ duy trì nhất định âm lượng, sẽ không ảnh hưởng đến xung quanh người khác.

Diệp Tinh ánh mắt nhất động, nhìn hướng về phía trước thứ bàn số tám vị.

Chỉ gặp thứ bàn số tám vị cái ghế đang ngồi lấy một cái điểm đạm nho nhã nữ sinh, hai mươi tuổi ra mặt, vác trên lưng lấy ba lô nhỏ, phía dưới - thân thể mặc một bộ màu lam nhạt quần bò, áo mặc là kiện trắng thuần - sắc - áo sơ mi, tóc dài xõa vai, đen nhánh mềm mại. Hai tay chính bụng lấy một quyển sách vốn tại duyệt lấy, lấy Diệp Tinh thị lực tự nhiên dễ như trở bàn tay liền thấy sách vở bìa chữ, là một bản tài chính quản lý hệ thư tịch.

"Bàn số tám vị, đặt trước vị trí, hần là cô em gái kia đi!" Diệp Tinh lúc này đi qua, đi vào bàn số tám vị trước.

"Người tốt, người hần là Triệu Lệ Thanh a?" Diệp Tinh có chút lễ phép hỏi.

Theo Diệp Tinh tra hỏi, cô bé kia như trước đang say sưa ngon lành mà nhìn xem sách trong tay, như là thấy quá mê mẩn quá đầu nhập, đến mức đều không nghe thấy Diệp Tinh tra hỏi.

Cái này Diệp Tinh có chút cứng ngắc, lại có chút buồn cười. Có điều Diệp Tinh cũng không có nói chuyện lớn tiếp tục gọi nàng, đã cô nàng này đọc sách thấy như thế mê mẩn, Diệp Tinh quyết định tạm thời sẽ không quấy rầy nàng.

"Được thôi, người đọc sách, ta cũng đọc sách!" Diệp Tinh lúc này trực tiếp tại nữ hài tử đối diện ngồi xuống đến, rồi sau đó lấy điện thoại di động ra, bắt đầu ăn mở khởi điểm khách hàng đầu nhìn.



"Quá chậm, quyển sách này dường như hơn mười ngày, thế nào mới chương hai mươi. Ài, tính toán, miễn cưỡng đầy đủ ăn, trước làm thật!" Diệp Tinh lúc này diêm động màn hình điện thoại di động, say sưa ngon lành nhìn.

Chỉ mười phút đồng hồ sau, chương hai mươi duyệt hoàn tất.

"Móa, lại là thoải mái đến một nửa liền không có! A a a, nha nha, lại đến hai chương tốt biết bao nhiêu a! Còn phải đợi đến trời sáng, mặt mũi đi đâu." Diệp Tinh phiền muộn vô cùng, chỉ có thể đưa tay máy thu lại, phát hiện đối diện muội tử vẫn như cũ còn đang đọc sách, thấy vô cùng nhập thần.

Cái này muội tử lông mày nhỏ nhắn môi anh đào, khuôn mặt thanh tú, mang theo một cái trắng nhợt khung gọng kính, nhìn qua vô cùng dịu dàng, rất có thư quyền khí.

"Mô hôi, tài chính sách như thế buồn tẻ thư tịch đều có thể thấy như thế mê mẩn, ta Diệp Lương Thần xem như phục, cái này muội tử sẽ không phải là cái học bá đi!" Diệp Tinh có chút xấu hổ, tới nơi này cũng mười mấy phút, đang xoắn xuýt lấy muốn hay không đem nàng đánh thức, dù sao Diệp Tinh là tới nơi này đem sự việc nói rõ ràng, cũng không phải là tới nơi này chờ đợi. Tuy nhiên nhìn mỹ nữ đọc sách cũng thắng cảnh đẹp ý vui.

"Phục vụ viên, chọn món ăn!" Diệp Tinh lúc này theo quầy hàng bên kia vẫy tay, trầm giọng nói ra.

Thanh âm không lớn, nhưng cũng không nhỏ. Vừa vặn đem nữ hài nhi kia theo quyển sách trong hải dương lôi ra tới.

"A, người là?" Nữ hài nhi ngẩng đầu nhìn về phía Diệp Tinh, chợt phát hiện chính mình đối diện thời điểm nào ngờ một cái nam sinh, không không chế được hơi sững sờ, đỡ nâng kính mắt khung, chân chờ hỏi.

"Người tốt, ta gọi Diệp Tinh! Người hẳn phải biết ta đi!" Diệp Tinh khẽ cười nói.

"Há, người chính là Trịnh di nói Diệp Tinh nha, ta gọi Triệu Lệ Thanh! Không có ý tứ, ta vừa rồi tại đọc sách, không có chú ý tới đối diện!" Triệu Lệ Thanh nói: "Đúng, người đến bao lâu?"

"Hai mươi phút đi!" Diệp Tinh cười nói.

"Hai mươi phút?" Triệu Lệ Thanh mở to mắt chữ, giật mình vô cùng, vội vàng nhìn xem trên cổ tay trắng đồng hồ, nhất thời xinh đẹp mặt ửng hồng, rất không có ý tứ, xin lỗi nói: "Đề người chờ lâu như vậy, người thế nào không gọi tinh ta à!"

"Haha, thực cũng không có đợi bao lâu, ta cũng nhìn sẽ." Diệp Tinh cười nói.

Lúc này quán Cafe phục vụ viên đi tới, đem menu đưa cho Diệp Tinh, "Vị tiên sinh này, điểm quan trọng cái gì sao?"

"Ừm!" Diệp Tinh tiếp nhận menu, đem menu đưa cho Triệu Lệ Thanh, nói: "Muốn ăn cái gì, người đến điểm đi!"

"Tốt a, vậy ta thì không khách khí!" Triệu Lệ Thanh để quyển sách xuống, hướng menu phía trên nhìn xem, nói: "Cho một chén ô mai sữa xưa kia đi! Lại thêm một phần món điểm tâm ngọt!"

"Ừm!" Diệp Tinh lúc này theo phục vụ viên nói: "Một chén ô mai sữa xưa kia, một chén dưa hấu sữa xưa kia, một phần Pizza, hai phần món điểm tâm ngọt, hai phần bò bít tết!"

"Tốt, chờ một chút!" Phục vụ viên kia lúc này theo quầy hàng đi đến.

"Diệp Tinh người điểm như thế nhiều làm gì!" Triệu Lệ Thanh nói.

"Không biết a, không coi là nhiều đi, vừa vặn bao ăn no!" Diệp Tinh nói.

"Trong này đồ, vật rất đắt, chúng ta tùy tiện điểm hai chén đồ uống liền có thể, ăn cơm lời nói, ở bên ngoài càng lợi ích thực tế!" Triệu Lệ Thanh nói.

"Không có việc gì, hiện tại cũng bốn giờ hơn, không khác gì nhiều cơm chút thời gian, một lần trực tiếp ăn no, chờ sau đó lại ăn một lần quá phiền phức." Diệp Tinh nói.

Diệp Tinh điểm những vật này, cộng lại cũng muốn mấy trăm khối tiền. Đối với điều kiện kinh tế đồng dạng người bình thường, một bữa cơm ăn hết mấy trăm nguyên xác thực thật đắt. Có điều Diệp Tinh bây giờ giá trị con người mấy trăm triệu, mấy trăm khối tiền thì càng mưa bụi một dạng, vút trên mặt đất đều không nghĩ tới kiểm. Giá trị con người mấy trăm triệu, đây là Diệp Tinh lười nhác kiểm tiền tình huống. Nếu không Diệp Tinh nếu là thật muốn kiểm tiền lời nói, bằng vào khác thủ đoạn giá trị con người lật hơn vài chục lần cũng không có vấn đề gì.

Hai người ngồi đối mặt nhau, bầu không khí có vẻ hơi yên tĩnh. Gặp gỡ lần đầu, hai người cũng không biết từ chỗ nào bắt đầu trò chuyện. Triệu Lệ Thanh là cái so sánh dịu dàng nữ sinh, Diệp Tinh còn cũng là Muộn Hồ Lô hình không thể nào thích nói chuyện người, đang tổ chức lời nói, đem sự việc giảng minh bạch lại không lộ vẻ cứng nhắc.

"Thực ta lần này đến —— "

"Diệp Tinh người bây giờ —— "

Trầm mặc một lát, hai người đồng thời mở miệng nói.

"Người nói đi!" Triệu Lệ Thanh nói.

"Ách, vẫn là người nói trước đi đi!" Diệp Tinh nói.

"Người thật đúng là khách khí." Triệu Lệ Thanh che miệng cười cười, nói : "Trình đi giới thiệu cho ta người, ta giải cũng không nhiều, Diệp Tinh người hẳn là đại học sinh a?"

"Ừm, ta Phúc Sơn đại học!" Diệp Tinh nói.

"Người là Phúc Sơn đại học?" Triệu Lệ Thanh kinh ngạc hạ, nói : "Hi hi, ta cũng là Phúc Sơn đại học, như thế nói vẫn là học trưởng rồi, ta Tài Chính Hệ, người thì sao?"

"Ta Trung Văn hệ." Diệp Tinh cười nói : "Haha, vẫn rất trùng hợp, ở chỗ này đều có thể gặp được cùng trường học muội."

"Học tiếng Trung bình thường đều rất có tài hoa, Diệp Tinh cái kia người bây giờ ở nơi nào đi làm?" Triệu Lệ Thanh hiếu kỳ nói.

"Hiện tại không có đi làm, ta mấy tháng trước thì từ chức, trước kia thì lúc lác hàng vỉa hè, làm điểm làm ăn nhỏ, cũng ta có làm gì đâu." Diệp Tinh nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 204: : Quán Cafe trước cửa

: Nhà ta giếng cổ thông võ lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

"Người là Phúc Sơn đại học?" Triệu Lệ Thanh kinh ngạc hạ, nói : "Hi hi, ta cũng là Phúc Sơn đại học, như thế nói vẫn là học trưởng rồi, ta Tài Chính Hệ, người thì sao?"

"Ta Trung Văn hệ." Diệp Tinh cười nói : "Haha, vẫn rất trùng hợp, ở chỗ này đều có thể gặp được cùng trường học muội."

"Học tiếng Trung bình thường đều rất có tài hoa, Diệp Tinh cái kia người bây giờ ở nơi nào đi làm?" Triệu Lệ Thanh hiếu kỳ nói.

"Hiện tại không có đi làm, ta mấy tháng trước thì từ chức, trước kia thì lúc lác hàng vỉa hè, làm điểm làm ăn nhỏ, cũng ta có làm gì đâu." Diệp Tinh nói.

"Bây giờ vỉa hè?" Triệu Lệ Thanh hơi sững sờ, ánh mắt nghi hoặc vô cùng nói : "Diệp Tinh người cần phải tốt nghiệp đi, trọng điểm từng quyền từng quyền khoa bằng cấp, làm gì không đi làm a?"

Phúc Sơn đại học chính là trọng điểm một bản đại học, có cao đẳng bằng cấp nơi tay, cho dù là vừa tốt nghiệp cũng có thể lăn lộn cái năm ba ngàn tiền lương vẫn là không có vấn đề. Đề đó thật tốt thể diện công tác không đi làm, ngược lại đi bày quầy bán hàng, xác thực làm cho người có chút khó có thể lý giải được.

"Haha, ta ưa tự do chút." Diệp Tinh nói : "Người đây, nhìn lấy giống như so với ta nhỏ hơn một điểm, bao lớn?"

"Ta 21 tuổi! Người thì sao?" Triệu Lệ Thanh hỏi.

"Mới 21 tuổi a, còn nhỏ hơn ta hai tuổi. A, không đúng, ta năm nay vừa tốt nghiệp, vậy người hẳn là còn ở đến trường đi, hiện tại năm thứ hai đại học?" Diệp Tinh hiếu kỳ nói.

"Ừm! Xem như thế đi." Triệu Lệ Thanh gật đầu nói.

"Mới năm thứ hai đại học, người thế nào thì đi ra xem mắt?" Diệp Tinh càng thêm nghi ngờ nói : "Người không sợ ảnh hưởng việc học a?"

Bình thường mọi người xem mắt đều là thừa nam thừa nữ, hoặc là Diệp Tinh loại này trong nhà thúc so sánh gấp, nhưng cũng đã tốt nghiệp. Nhưng mà còn tại lên đại học, mà lại mới năm thứ hai đại học liền đi xem mắt, xác thực tương đối ít thấy. Dù sao tại trong đại học hoàn toàn có thể chính mình đi nói chuyện yêu đương, có rất ít đi xem mắt.

Diệp Tinh không khống chế được tò mò nhìn về phía Triệu Lệ Thanh. Chỉ gặp cái kia tiểu - cô nàng - hốc mắt hơi có chút phiếm hồng, tâm tình như là rất là sa sút.

"Ta xuyên học, hiện tại đã đi ra công tác!" Triệu Lệ Thanh cúi đầu nói.

"Làm gì không, cảm giác người thành tích học tập hẳn là sẽ không kém đi." Diệp Tinh nghi ngờ nói : "Cái kia người bây giờ ở nơi nào đi làm?"

"Ta... Ta tại..." Triệu Lệ Thanh thần sắc có chút khẩn trương, ấp úng, tựa hồ tại rầu rĩ. Muốn nói lại thôi, đang do dự.

"Người sẽ không cùng tại bày hàng via hè đi, haha, chỉ đùa một chút, không muốn nói không có việc gì, ta thuận miệng hỏi một chút." Diệp Tinh cười nói.

Nghĩ một lát, Diệp Tinh trầm giọng nói : "Thực ta lần này đến, sự việc là như thế này, trong nhà của ta phụ mẫu thúc đặc biệt gấp. Khấp nơi cho ta xem mặt, bao quát lần này an bài, thực ta là không biết. Rồi mới, chính là ta đã có bạn gái, có hiểu lầm địa phương, còn mời thông cảm!"

"A? Người đã có bạn gái?"

"Ừm!" Diệp Tinh nói.

"A!" Triệu Lệ Thanh trong mắt có một chút mất mát.

Bầu không khí nhất thời có chút trầm mặc, là lạ.

"Haha, có thể tại Băng Hải cái này tiểu địa phương gặp được một cái học muội, thực cũng rất có duyên phận." Diệp Tinh khẽ cười nói : "Chúng ta tuy nhiên xem mặt không thành công, nhưng luôn có thể làm người bằng hữu a?"

"Ừm!" Triệu Lệ Thanh gật gật đầu, "Học trường gần đây có hay không về trường học đi?"

"Rất lâu không có trở về, thì hai tháng trước đồng học liên hoan thời điểm, trở về đi dạo một chút."

"Há, trường học gần đây phát sinh..."

Hai người bắt đầu nhân trò chuyện, dù sao cùng thuộc một trường học, vẫn còn có chút cộng đồng đề tài, vừa ăn cơm, một bên nói chuyện nói chuyện phiếm lấy.

Bất tri bất giác đã đến hơn sáu giờ, bên ngoài sắc trời dần dần tối xuống. Trên quảng trường Xích, Chanh, Hoàng, Lục, Thanh, Lam, Từ các loại đèn nê ông lấp loé không yên, nở rộ cái này đủ mọi màu sắc quảng trường. Xe cộ ghé qua, đầy người qua lại, vừa nói vừa cười.

Tại trong quán cà phê chọn món ăn uống đều ăn không khác gì nhiều, hai người lúc này chỉ hướng quầy hàng đi đến.

"Phục vụ viên tính tiền!"

"Tốt, tiền sinh, hết thấy bốn trăm mười sáu nguyên!" Quán Cà phê quầy hàng phục vụ viên nói.

Diệp Tinh lấy ra túi tiền giao xong tiền sau, bỗng nhiên trong túi điện thoại di động vang hai tiếng, như là đến tin tức.

Diệp Tinh lúc này lấy điện thoại di động ra, vẽ động màn hình điện thoại di động. Là QQ tin tức, học muội Triệu Lệ Thanh phát tới, điểm đi vào.

Nhất thời xuất hiện một cái hồng bao hình vẽ, Diệp Tinh còn đang nghi hoặc, bên cạnh bỗng nhiên duỗi ra một cái tay nhỏ, trắng nõn ngón tay cấp tốc tại màn hình hồng bao trên đồ án đâm một chút.

Ok! Hồng bao tiếp thu hoàn tất, 208 nguyên!

Diệp Tinh không khống chế được nhìn về phía bên cạnh Triệu Lệ Thanh, cô nàng kia chính chỉ hướng Diệp Tinh dí dõm nháy mắt mấy cái.

"Không phải đã nói ta mời khách à, người đây là làm gì!" Diệp Tinh dờ khóc dờ cười nói.

"Hi hi, vẫn là A A chế đi." Triệu Lệ Thanh le lưỡi, "Đi thôi, học trường!"

Diệp Tinh bất đắc dĩ lắc đầu, lúc này cùng Triệu Lệ Thanh cùng nhau rời đi quán Cà phê.

Hai người vừa rời đi quán Cà phê, hướng phía trước còn đi chưa được mấy bước, bỗng nhiên ——

"Cũng là tiểu tử này, nguyên lai trốn ở trong quán cà phê, hẳn - mẫu thân - , làm hại lão tử ở chỗ này tìm nửa ngày."

"Đánh chết hắn nha, dám trêu chọc chúng ta Quân Hào người, quả thực chán sống!"

Theo hét lớn một tiếng âm thanh, người phía trước trong đám vọt tới năm tên nam tử, mỗi cái tay cầm ống thép thiết côn, sát khí đằng đằng chỉ hướng

Diệp Tinh mà đến.

Chỉ gặp năm người kia bên trong, đi đầu tên đại hán kia trên miệng còn có không có lau khô vết máu, răng cửa cang là roi hai khóa, thỉnh linh chính là cái kia bị Diệp Tinh liên tiếp trượt chân hai lần bảo đang thịnh.

Năm người kia vừa phát hiện Diệp Tinh, liền tốc độ cực nhanh, cấp tốc vây quanh, không nói hai lời, khu tay thiết côn chỉ hướng Diệp Tinh đập tới.

Diệp Tinh hai mắt hơi hơi nheo lại, đem Triệu Lệ Thanh hộ ở sau người, chuẩn bị xuất thủ giáo huấn năm người này một hồi.

Triệu Lệ Thanh khuôn mặt trắng bệch, lấy điện thoại di động ra một bên gọi 110, một bên la lớn : "Các người mau dừng tay, không phải vậy ta báo động!"

Năm người kia thân hình có chút dừng lại, lập tức cười nhạo nói : "Nha, bà cô này nhóm phải che chở nàng tình lang."

"Bà cô này nhóm lớn lên rất phù hợp điểm. Hắc hắc, muốn cứu người tình lang cũng được, đêm nay bởi chúng ta mấy cái huynh đệ vui cười - vui - a!"

"A, ta thế nào cảm giác cô nàng này khá quen! Lão Bảo mau nhìn xem nàng có phải hay không —— "

"Haha, vừa rồi không thấy rõ, bà cô này nhóm không cũng là hộp đêm chúng ta mới tới cái kia non cô nàng sao! Lão tử đã sớm muốn lên nàng!"

Cái kia năm tên nam tử nhất thời mắt bốc - dâm - ánh sáng, ánh mắt tại Triệu Lệ Thanh hoạt bát thân thể mềm mại phía trên quét mắt.

Diệp Tinh khẽ chau mày, nhìn về phía Triệu Lệ Thanh, "Lệ thanh học muội, người ở hộp đêm đi làm?" Thông qua vừa rồi nói chuyện phiếm tiếp xúc, Diệp Tinh trực giác cảm giác Triệu Lệ Thanh là cái rất dịu dàng rất sạch sẽ nữ hài. Nếu nói nàng ở hộp đêm đi làm, Diệp Tinh thật đúng là không thể nào tin tưởng. Bất quá trước mắt tình huống lại khiến Diệp Tinh tràn ngập nghi hoặc, Triệu Lệ Thanh đang bị nhận ra sau đó, lộ ra rất là bối rối để ý.

"Ừm, ta... Không phải... Ta..." Triệu Lệ Thanh sắc mặt trắng bệch, thần sắc bối rối vô cùng, gấp đến độ nước mắt đều nhanh đến rơi xuống, "Ta không, Diệp Tinh, không phải như người nghĩ... Ta..."

Ngày hôm nay thì một chương đi!

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 205: : Tiết Bưu

: Nhà ta giếng cỏ thông võ lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

Chương 205: : Tiết Bưu

"Triệu nha đầu, A Tinh, các người cũng tại đạo phố a! Haha, nói như thế nào, lẫn nhau vừa ý không?"

Lúc này quảng trường một bên, một tên khoảng bốn mươi tuổi khoảng chừng a đi đi tới.

"Trình đi!" Diệp Tinh không khống chế được hô.

Cái này Trình đi là Diệp Tinh hàng xóm, liền ở tại Diệp Tinh nhà sát vách, làm người có chút nhiệt tình trợ giúp, cùng Diệp Tinh lão mẹ thường có tới lui, thường xuyên cùng đi mua thức ăn loại hình. Hai nhà xem như rất quen thuộc hữu hảo. Diệp Tinh cùng Triệu Lệ Thanh lần này xem mắt cũng là Trình đi giật dây.

"Trình đi!" Triệu Lệ Thanh vội vàng biến mất khóe mắt nước mắt.

"A, Triệu nha đầu, người đây là thế nào, hóc mắt hồng hồng, A Tinh khi dễ người?" Trình đi nghi ngờ nói.

"Không phải, không liên quan Diệp Tinh học trường sự tình." Triệu Lệ Thanh lau nước mắt, vội vàng nói : "Trình đi, người biết đêm - tổng - trong hội người, người nhanh nghĩ một chút biện pháp, mấy người này muốn đánh Diệp Tinh học trường!"

"Ừm?" Trình đi biến sắc, nhất thời cũng chú ý tới bên cạnh bảo đang thịnh năm người, bởi vì sắc trời đã tối, ánh mắt có chút mơ hồ, vừa rồi không có chú

ý tới. Giờ phút này nhìn kỹ, nhất thời phát hiện năm người trong tay đều nắm tới như mực ống thép thiết côn, sắc mặt khó coi mà nhìn chăm chăm vào bên này.

Đen nhánh ống thép thiết côn, nếu như trúng vào nhất côn, tuyệt đối thương gân động cốt. Coi như đánh không chết người, cũng có thể đem người biến thành tàn phế.

"Nha, đây không phải Lão Bảo à." Trịnh di trên mặt cấp tốc chất lên nụ cười, theo bảo đang thịnh chào hỏi : "Lão Bảo người như thế cái đại nhân vật, làm gì theo hai đứa bé này so đo đây. Lại là động đao côn lại là động quyền cước rất không tốt , có thể hay không cho ta cái mặt mũi. Như vậy đi, ta trời sáng để bọn hán tự mình cho người chịu nhận lỗi."

"Ta còn tưởng rằng là ai đây, thì ra là Trịnh tỷ! Được, đã Trịnh tỷ mở miệng, ta bảo đang thịnh tự nhiên sẽ nể mặt người. Người đem cô nàng kia mang đi đi, còn về tiểu tử này, lão tử tới nay là không phải đánh chết hán không thể!" Bảo đang thịnh trong mắt hung quang thoáng hiện, hiển nhiên không có buông tha Diệp Tinh tính toán.

Trịnh di sắc mặt cứng đờ, "Lão Bảo, người cái này không từ tể. Diệp Tinh cũng tại chúng ta tiểu khu đó, tất cả mọi người là hương thân lân cận, có chuyện thật tốt nói, làm gì động đao côn a! Không bằng ta mời khách, có cái gì mâu thuẫn chúng ta tại trên bàn cơm..."

"Tốt, Trịnh Quế Hoa, người thiếu - hán - mẹ - ở chỗ này nói nhảm. Người chẳng phải nhận biết tam tử sao, ta bảo đang thịnh chưa hán liền sợ tam tử. Tâm tình tốt lúc , có thể cho hán mặt mũi, tâm tình không tốt lời nói, chưa hán thì mua hán sổ sách . Còn người Trịnh Quế Hoa, người lại là cái thá gì!" Bảo đang thịnh cười nhạt nói : "Các huynh đệ, cho ta hung hăng đánh tiểu tử kia!"

Theo bảo đang thịnh ra lệnh một tiếng, cái kia bốn năm cái côn đồ lập tức khua tay thiết côn đánh tới hướng Diệp Tinh.

Bỗng nhiên, đúng lúc này ——

"Kẹt kẹt!"

Một tiếng xe hơi tiếng thắng xe âm bỗng nhiên vang lên.

Chỉ gặp một chiếc xe Audi tại trên quảng trường, mọi người bên cạnh dừng lại, cửa sổ xe từ từ mở ra, một vị đeo kính đen nam tử theo trong xe nhô đầu ra, "Bảo đang thịnh, người không đi hộp đêm nhìn trăng từ ở chỗ này làm gì?"

Theo cái kia thanh âm nam tử vang lên, bảo đang thịnh cùng bốn tên côn đồ thân hình không khống chế được một hồi, vội vàng quay đầu nhìn lại, nhất thời trong lòng giật mình, trên mặt cấp tốc chất lên nụ cười, nguyên bản tràn đầy hung khí ánh mắt càng là tràn ngập nịnh nọt, "Buru... Buru ca, ngài thế nào đến!"

Bảo đang thịnh cuống quýt chạy tiến lên, lấy ra một cái thuốc lá, cúi đầu khom lưng, thay cái kia màu đen kính râm nam tử đánh lửa đốt thuốc lá.

Xanh khói lượn lờ, từng tia từng sợi, cái kia kính râm nam tử hút miệng thuốc lá, thản nhiên nói : "Người vẫn chưa trả lời ta vấn đề, nói đi, không nhìn tới trăng từ, ở chỗ này làm gì?"

"Trăng từ bên trong có hán huynh đệ đang nhìn, sẽ không có chuyện gì đi! Ta rất nhanh liền trở về!" Bảo đang thịnh chần chờ nói : "Buru ca, ta cũng không sợ người chê cười, ta bị một cái đầu màu tiểu tử làm bị thương. Người nhìn ta cái này miệng thương tổn, răng cửa cũng rơi hai chiếc, khẩu khí này thật là không nín được a, chờ ta đem người hung hăng đánh một trận, lập tức liền trở về. Ngài thấy được không?"

"Ồ? Thế mà còn có người dám chọc chúng ta Quân Hào hộp đêm người, xem ra là chán sống. Được thôi!" Cái kia Buru ca kính râm nam tử hơi hơi gạt gạt đầu, lập tức âm thanh lạnh lùng nói : "Làm việc tốc độ phải nhanh lên một chút, làm xong việc lập tức trở về nhìn trăng từ. Lão đại đem hộp đêm giao cho ta quản lý, ta nhưng là không cho phép xuất hiện nửa điểm sơ hở, nếu không hỏi người!"

"Vâng vâng vâng, Buru ca người yên tâm, ta nhất định rất nhanh!" Bảo đang thịnh mừng rỡ vô cùng, vội vàng nhắc lên thiết côn muốn quay người đi ra.

"Chờ một chút!" Cái kia Buru ca kính râm nam tử ánh mắt chớp động, bỗng nhiên lại gọi lại bảo đang thịnh, "Người muốn đánh người đúng không?"

"Ừm?" Bảo đang thịnh ánh mắt nghi hoặc, có chút đoán không được cái kia Buru ca ý tứ.

"Để cho ta tới đi!" Cái kia Buru ca kính râm nam tử đem cửa xe mở ra, toàn thân áo đen quần đen đi tới, toàn thân lộ ra một cổ lạnh lẽo khí tức, một tiếng, đem cửa xe một lần nữa ngã bên trên.

"Ai, ngày hôm nay đánh một ngày mệt chết, vận may kém rất, đã nơi này có cái nơi trú ẩn, liền để ta hạ giận chứ sao. Ta giúp người đánh người, người thì ngốc một bên hãy chờ xem!" Cái kia Buru ca kính râm nam tử nói ra.

Bảo đang thịnh hơi sững sờ, lập tức mừng lớn nói : "Quá tốt, Buru ca xuất mã, tuyệt đối không có sơ hở nào. Nói thật, tiểu tử kia có chút tà môn. Nhìn qua giống như không thể nào cường tráng, cánh tay còn không có ta thô, nhưng là ta liên tiếp bị hán trượt chân hai lần, liền cửa răng đều ngã phá. Lần này tới đánh hán, trong lòng ta cũng thẳng tâm thần bất định, bởi vậy mới mang bốn cái huynh đệ đi ra bao vây hán. Hiện tại có Buru ca xuất mã, tiểu tử kia tuyệt đối chết chắc! Haha."

"Ừm, đó là tự nhiên! Ta bây giờ 《 Trường Sinh Quyền 》 đã học được sáu bảy thành, luận cận chiến, toàn bộ La Huyện trừ Vũ Cường lão đại bên ngoài, không có mấy người là đối thủ của ta!" Cái kia Buru ca kính râm nam tử ánh mắt tự tin mà nhẹ nhõm, khoe miệng ngậm một điếu thuốc chỉ hướng Diệp

Tinh chậm rãi đi đến.

"Đi!" "Tháp đi!"

Đen bóng giầy da giẫm đạp trên mặt đất, vang lên từng tiếng thanh thúy mà ngọt ngào thanh âm, làm cho người ta cảm thấy nặng nề tâm lý áp lực. Xem xét cho người ta cảm giác, đây tuyệt đối là cái hung ác người.

"Diệp Tinh học trường, đừng lo lắng, tranh thủ thời gian chạy a!" Triệu Lệ Thanh vội vàng theo Diệp Tinh nói.

"Xong, thế nào là hần!" Một bên Trịnh di thần sắc sợ hãi, sắc mặt tái nhợt vô cùng, ánh mắt hoảng sợ nhìn chăm chăm phía trước cái kia không ngừng tới gần đi tới quần đen áo đen kính râm nam tử, lẩm bẩm nói : "Là Tiết Bưu, xong đời, thứ đại nhân vật này tại sao lại xuất thủ đến đối phó chúng ta, đây không phải mất thân phận nha, không nên a... Cái này xong đời."

Mười mét ——

Tám mét ——

Bảy mét ——

Sáu mét ——

"Tiểu tử, ngươi rất có loại nha, thế mà không có chạy! Xem ở ngươi có chút cốt khí phân thượng, ta thì hơi thủ hạ lưu tình, để ngươi nằm ba tháng giường bệnh liền đầy đủ!"

Cái kia Tiết Bưu ánh mắt lộ ra một tia khinh miệt, khoảng cách Diệp Tinh năm mét thời điểm, bỗng nhiên xương ngón tay ba rung động, nắm chưởng thành quyền, vung quyền đầu chỉ hướng Diệp Tinh phi tốc tiến lên.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 206: : A Bưu ca thế nào không đánh

: Nhà ta giếng cỏ thông võ lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

"A, bên này giống như muốn đánh nhau, mau đến xem!"

"Là Hắc Bang tranh đấu à, phát sinh việc gì?"

"Cái kia kính râm nam tử tốc độ thật nhanh!"

"Hần thi triển là Trường Sinh Quyền! Tốt thành thạo, người này là Trường Sinh Quyền cao thủ , bên kia tiểu tử kia muốn thăm!"

"Trường Sinh Quyền là cái gì?"

"Trường Sinh Quyền ngươi cũng không biết?"

"Lão Lý ngươi liền Trường Sinh Quyền cũng không biết, tuyệt đối đừng nói ngươi là La Huyện người!"

"Lão Lý ngươi mắt mắt a, chúng ta La Huyện là Trường Sinh Quyền nơi phát nguyên. Trường Sinh Quyền là mới xuất hiện quyền pháp, gần gũi hai ba Nguyệt đã vang dội toàn tỉnh, nghe nói so Taekwondo Không Thủ Đạo loại hình lợi hại hơn rất nhiều."

"Mấy người kia thế nào đều cảm thiết cơn, đây là muốn giết người sao?"

"Là xã hội đen lưu manh ẩu đả, chúng ta muốn hay không báo động?"

Quảng trường bốn phía không ngừng có đám người chạy đến vây xem, đài ghé tai nghị luận âm ỉ.

Lúc này đã là hơn bảy điểm, cảnh ban đêm hắc ám, trên quảng trường tối tăm ngọn đèn vàng tỏa ra mông lung ánh sáng.

"Ta là nên né tránh đâu, hay là nên vấp hấn một chân? Ân, quyền pháp cùi bắp luyện được không tẻ, cũng là tốc độ quá chậm!" Diệp Tinh hơi hơi lắc đầu, nhìn qua phía trước không ngừng - bức - gần mà đến Tiết Bưu.

Tiết Bưu cái kia cự quả đâm to hồ hồ sinh phong, chính chỉ hướng Diệp Tinh mặt đập tới.

Chung quanh vây xem trong đám người gan nhỏ không ít đều quay đầu đi chỗ khác hoặc là nhắm mắt lại chứ, theo các nàng, một quyền kia lực lượng cực lớn, một khi bị đập trúng, trên mặt tuyệt đối sẽ máu ứ đọng một mảng lớn.

Nhưng mà trong tưởng tượng quyền đầu đập trúng mặt thanh âm cũng không có vang lên.

Liền Diệp Tinh đều hơi có chút kinh ngạc, đương nhiên, Diệp Tinh kinh ngạc cũng không phải là quyền đầu là sao không có đập trúng hấn, dù sao cái kia là chuyện không có khả năng. Hấn kinh ngạc là quyền đầu mau đập đến hấn lúc, đối phương là sao bỗng nhiên dừng lại.

Chỉ gặp cái kia quần đen áo đen Tiết Bưu thân thể phảng phất bị định trụ giống như, hấn quyền đầu đang phát run, không đơn thuần là quyền đầu, thì liền hai chân đều đánh lẩy run rẩy.

"Ngươi... Ngươi là?"

Hấn dùng run rẩy tay lấy xuống trên mặt kính râm, phảng phất xác định cái gì giống như, nhất thời sắc mặt hoàn toàn thay đổi, trở nên trắng bệch vô cùng, hoảng sợ ánh mắt sợ hãi vô cùng nhìn qua Diệp Tinh.

Tuy nói ban đêm, nhưng hai người cách xa nhau không đến một mét, lại tháo kính râm xuống. Tiết Bưu nhất thời càng rõ ràng hơn nhìn thấy trước mắt thanh niên nam tử này hình dạng.

Trong chốc lát hấn cái trán thẳng đổ mồ hôi lạnh.

"Ngôi sao... Tinh ca, ngươi là Tinh ca! ?" Tiết Bưu khoe miệng run rẩy, run giọng nói. Hấn chỉ cảm thấy cổ họng phát khô, hai chân như nhũn ra, thì liền ngữ khí đều mang theo tiếng khóc nức nở vị.

Hấn hiện tại há lại chỉ có từng đó muốn khóc, liền muốn tâm thật đau. Nội tâm vô cùng hoảng sợ, cảm giác mình viên thuốc.

...

"A, kỳ quái, Bưu ca thể nào không đánh!"

Phía sau mấy cái côn đồ nghi hoặc vô cùng.

"Đứng a, Bưu ca không phải mặt chروع thua muốn xuất khí sao! Thế nào bỗng nhiên thu hồi quyền đầu." Bảo đang thịnh đồng dạng không hiểu chút nào, "Ta đi hỏi một chút nhìn." Nói lúc này chạy về phía trước.

"Bưu ca, ngài thể nào không đánh?" Bảo đang thịnh đi vào Tiết Bưu bên cạnh nghi hoặc hỏi. Hỏi thăm đồng thời, bảo đang thịnh phát hiện hấn Bưu ca ngày hôm nay trạng thái giống như có chút không đúng, hai chân tựa hồ tại phát run? Chẳng lẽ ta mắt nhìn hoa? Bảo đang thịnh nhìn không được chà chà mắt nhìn đi, không sai a, Bưu ca hai chân đúng là phát run, chuyện thể nào.

"Ngươi hỏi ta tại sao không đánh? Ngươi muốn ta đánh người nào?" Tiết Bưu chậm rãi quay đầu, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm bảo đang thịnh.

"Hắc hắc, đương nhiên là tiểu tử này! Bưu ca ngươi nhất định muốn hung hăng đánh hấn!" Bảo đang thịnh đưa tay chỉ hướng Diệp Tinh.

"Há, tốt, ta đánh!"

Tiết Bưu cơ hồ là nghiêng răng nghiêng lợi từ trong hàm răng lóc ra mấy chữ, đưa tay một bàn tay hung hăng đập tới đi.

"Ba!"

Một tiếng vang thật lớn, vang dội tiếng bạt tai vang vọng quảng trường.

Chỉ gặp Tiết Bưu một bàn tay trùng điệp đập lên bảo đang thịnh trên mặt, đem bảo đang thịnh phiến ngã xuống đất, trời đất quay cuồng, ngã bốn chân chống lên trời.

Một cái đỏ tươi dấu bàn tay cấp tốc ở trên mặt nổi lên, nóng bỏng đau, bảo đang thịnh toàn bộ trực tiếp mộng, "Bưu... Bưu ca, ngài đánh sai a, ngài thể nào treo lên ta tới?"

"Đánh sai? Không có đánh sai, lão tử đánh cũng là ngươi, ngươi - hấn - mẹ - muốn hố lão tử, vẫn là vào chỗ chết hố a!" Tiết Bưu hai mắt đỏ bừng, thờ hồn hèn, vung quyền đầu hung hăng đánh tới hướng bảo đang thịnh, một quyền liền một quyền.

"Ầm!" "Phanh phanh phanh!"

"A!" "Buru ca, đây rốt cuộc chuyện thế nào a?"

"Phanh phanh phanh!" "Phanh phanh phanh!"

Bảo đang thịnh bị đánh tiếng kêu rên liên hồi, trên đùi, trên lưng, trên mặt cấp tốc bị đánh một mảnh máu ứ đọng sưng đỏ.

"Chuyện thế nào, Buru ca thế nào đánh lên Lão Bảo đến?"

"Buru ca thế nào không khỏi phát cuồng lên, đợi chút nữa có thể hay không ngay cả chúng ta cũng đánh?"

Bên cạnh bốn cái hộp đêm còn đồ hai mặt nhìn nhau, thấp thỏm bất an trong lòng, trong tay nắm thiết côn không biết làm sao, muốn chạy trốn, lại không dám đào tẩu.

Đến tại đám người chung quanh càng là tất cả đều mắt tròn, quai hàm đều rơi một chỗ. Thật sự là tình thế chuyển hướng quá nhanh, bọn họ đều không kịp phản ứng.

Một bên Trịnh di cũng là tròn mắt hốc mồm, "Cái này? Lão Bảo không phải Tiết Buru tâm phúc thù hạ sao?"

"Diệp Tinh học trưởng, người kia thế nào đánh lên thù hạ mình tôi." Triệu Lệ Thanh tròn tròn hai mắt, trước mắt trắng cảnh làm nàng mừng rỡ lại giật mình.

"Không biết, khả năng hấn đột nhiên cảm thấy thù hạ mình so sánh cần ăn đòn đi!" Diệp Tinh buông buông tay, khẽ cười nói, một bộ việc không liên quan đến mình bộ dáng.

"Àm!" "A!"

"Phanh phanh phanh!"

Đại khái cuồng đi gần nửa khắc đồng hồ, Tiết Buru có lẽ đánh một mỏi, rốt cục dừng lại.

Còn về bảo đang thịnh còn nửa chết nửa sống nằm trên mặt đất, toàn thân Tử một mảnh, xanh một mảnh, mặt sưng phù hoá trang tử giống như, hoàn toàn ứng câu nói kia —— bị đánh đến - hấn - mẹ - mẹ - cũng không nhận ra.

"Biết ta tại sao đánh ngươi sao?" Tiết Buru hung ác nói, hiển nhiên trong lòng vẫn chưa hết giận.

"Không biết... Nói." Bảo đang thịnh về mặt cầu xin, hữu khí vô lực nói, trong lòng ủy khuất đến sắp khóc. Nếu như biết cái gì nguyên nhân còn tốt, mấu chốt là rất là kỳ lạ bị đầu mình nhi đánh một trận, cái kia oan a.

"Ngươi gây không nên dây vào người! Chính ngươi muốn chết cũng coi như, mấu chốt là còn đem lão tử cho kéo xuống nước! Đi, đứng lên cho ta, hướng Tinh ca xin lỗi!" Tiết Buru một tay nhắc lên bảo đang thịnh, tựa như kéo chó chết một dạng, kéo lấy bảo đang thịnh đi vào Diệp Tinh trước mặt.

"Bịch!" Một tiếng, Tiết Buru mang theo bảo đang thịnh trực tiếp tại Diệp Tinh trước mặt quỵ đi xuống, run giọng nói: "Tinh ca, ta vừa rồi mắt mù, không thấy rõ ràng là ngài. Nếu như biết là ngài, liền xem như cho ta một trăm cái lá gan, ta cũng không dám a."

"Cái này bảo đang thịnh đã bị ta hung hăng đánh một trận. Ngài nếu như còn chưa hết giận, ta có thể tự mình phé hấn!" Tiết Buru khễ cần môi, hung ác tiếng nói.

"Tinh ca tha mạng a, Tinh ca tha mạng a!" Bảo đang thịnh cuống quýt hoảng sợ cầu xin tha thứ. Mặc dù hấn vẫn còn không biết rõ Diệp Tinh cuối cùng là ai, nhưng theo đầu mình nhi cái này cung kính thái độ đến xem, trước mắt thanh niên này tiểu tử tuyệt đối là cái đại nhân vật, một cái chính mình căn bản chiêu gây trâu bò đại nhân vật.

Cảnh tượng này càng là khiến bên cạnh cái kia bốn tên côn đồ hải hùng khiếp vía! Bọn họ thủ lĩnh Tiết Buru chính là Quân Hào hộp đêm người đứng đầu, Vũ Cường lão đại thù hạ đắc lực, tại La Huyện \*\*\*\*\* phía trên cũng coi như một phương nhân vật. Nhưng mà lại một mặt sợ hãi cho phía trước thanh niên kia tiểu tử quỵ xuống đất bồi tội. Bốn tên côn đồ tại chỗ sợ mất mật, cuống quýt cũng chạy lên đi, cùng Tiết Buru bảo đang thịnh một dạng quỵ gối thanh niên tiểu tử trước người. Phải biết bọn họ vừa rồi nhưng là cảm ông thép muốn đánh thanh niên kia tiểu tử tới, tìm đường chết a tìm đường chết, bốn người liền hồi hận phát điên.

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, mọi người bày bao quát Trịnh di, Triệu Lệ Thanh tất cả đều há to mồm, như trước khi nói nhìn thấy Tiết Buru đánh đập thù hạ mình bảo đang thịnh lúc, bọn họ còn vền vền chỉ là giật mình, nhưng mà bây giờ lại đã chấn kinh đến tột đỉnh cấp độ.

Lúc trước còn sát khí đằng đằng - hắc - đạo - bên trong - người, thế mà tập thể cho một thanh niên quỵ xuống, thanh niên kia cuối cùng là thần thánh phương nào?

Phải biết hiện tại nhưng là xã hội pháp trị, để một người đối với người khác quỵ xuống, cái này tâm đắc phải có bao nhiêu hoảng sợ a.

"Ta giống như chưa từng gặp qua người, người biết ta?"

Diệp Tinh khóe môi nhếch lên mỉm cười, có chút hăng hái phải xem lấy quỵ trên mặt đất một bộ thấp thỏm lo âu Tiết Buru.



Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 207: : Giới thiệu công tác

: Nhà ta giếng cổ thông võ lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

"Nhận ra, đương nhiên nhận ra, ngài quý nhân bận chuyện, khả năng không nhớ rõ. ban đầu ở Quân Hào hộp đêm trong bao sương, tiểu tử từng gặp ngài một mặt, lúc ấy thật là xử trí Phùng Kiến Hoa! Ngài cùng Cường ca đều tại." Tiết Bưu vừa nghĩ tới lúc ấy trăng cảnh, không không chế được giật nảy mình đánh cái rùng mình.

Phùng Kiến Hoa cũng là cái kia Phúc Thị thánh minh tập đoàn nhân viên. Thánh minh tập đoàn tổng giám đốc Tôn Minh Thánh trông mà thêm Diệp Tinh Tiên Vị Lão Ngư, muốn có được Thảo Ngư đồ ăn cách điều chế. Sau đó thì phái Phùng Kiến Hoa đến đây đánh cắp Diệp Tinh thành quả. Bởi vì một số hiểu lầm cùng xung đột, Vũ Cường vô quân đều bị Diệp Tinh một tổ cho đập. Còn Phùng Kiến Hoa tự nhiên bị Diệp Tinh cùng Vũ Cường người cho bắt được, lấy tới trong bao sương đi.

Lúc đó Phùng Kiến Hoa bị này Vạn Nghi Phệ Cốt Hoàn, cái kia thống khổ vận vẹo biểu lộ, Tiết Dũng đến nay còn khắc sâu ấn tượng, đây tuyệt đối là sống không bằng chết. Từ đó trở đi là hẳn biết trước mặt cái này mặt mỉm cười thanh niên tiểu tử là cái so với hắn lão đại còn muốn hung hăng người, đặc tội hẳn tuyệt đối không có kết cục tốt.

Trực giác nói cho hắn biết, trước mặt thanh niên này tiểu tử nếu như muốn giết người lời nói, thậm chí có thể làm được thần không biết quỷ không hay. Cái này xã hội pháp trị pháp luật chắc đều chế tài không hẳn.

"Người Trường Sinh Quyền luyện được cũng không tệ lắm, chỉ là biến hóa còn chưa đủ vững vàng, nên chậm còn chậm, làm nhanh thì nhanh. Chậm thì muốn mềm mại mà có đánh kinh, nhanh thì muốn tấn mãnh như sấm, như trường xà ra - động!" Diệp Tinh nói.

"Cám ơn Tinh ca chỉ điểm, hắc hắc, Tiểu Cương mới múa búa trước cửa Lỗ Ban, để ngài bị chê cười!" Tiết Bưu gãi gãi đầu nói, xác thực rất không có ý tứ a a, vừa nghĩ tới chính mình vừa rồi phải dùng Trường Sinh Quyền đánh thanh niên trước mặt, Tiết Bưu cũng cảm giác bị thẹn đến muốn chui xuống đất. Trời ạ, quá hoang đường. Phải biết liên Cường ca Trường Sinh Quyền đều là trước mặt vị này dạy. Hắn vừa rồi hành vi quả thực cũng là trước cửa Quan công đùa nghịch đại đao gia cường phiên bản.

"Tốt, các người khác quý trên mặt đất, như thế nhiều người nhìn lấy." Diệp Tinh trầm giọng nói : "Đều đứng lên đi!"

"Tinh ca đây là không tính toán với chúng ta?" Tiết Bưu bọn người vừa mừng rỡ lại là thấp thòm hỏi.

"Ừm, vốn là không nhiều lắm sự tình, các người đều lần đi!" Diệp Tinh thần nhiên nói.

"Quá tốt, tốt, chúng ta cái này lần, cái này cut!"

Tiết Bưu bảo đang thịnh đám người nhất thời mừng rỡ vô cùng, như Lâm đại xá, vội vàng theo trên mặt đất lần đi, lần tầm vài vòng sau, phương mới đứng dậy, chạy trốn chết, rất nhanh liền biến mất ở trước mắt mọi người, chạy tốc độ, gọi là một cái nhanh.

Diệp Tinh có chút dở khóc dở cười, hắn bản ý là để bọn hắn rời đi liền có thể, không nghĩ tới bọn họ thể mà thật dùng lần phương thức rời đi.

Một bên Trịnh di cùng Triệu Lệ Thanh mở to mắt chữ, ánh mắt tràn ngập vẻ không thể tin được, trông mắt đều nhanh trừng ra ngoài. Đặc biệt là Trịnh di, nàng nhận biết trong hộp đêm một cái tiểu đầu mục tam tử. Tam tử tại Tiết Bưu trước mặt đều là khúm núm, nghe lời vô cùng. Liên nàng bằng hữu tam tử đều như vậy thuận theo người, tại Trịnh di trong mắt tuyệt đối là cái đại nhân vật. Nhưng mà thì cái này chờ đại nhân vật bây giờ lại ——

"A... A Tinh, bọn họ sao... Sao... Thế nào như vậy sợ người?" Trịnh di nhin không được hỏi, tra hỏi thời điểm đầu lưỡi cũng không khỏi thất nút.

"Há, không có cái gì, ta biết bọn hắn lão đại mà thôi!" Diệp Tinh khẽ cười nói : "Ha ha, khả năng bọn họ sợ ta theo lão đại bọn họ mặt báo đi!"

"A Tinh, người... Người thật nhận biết Vũ Cường a?" Trịnh di không thể tin được nói. Nàng theo - hắc - đạo - trên người thường có tới lui, tự nhiên vô cùng rõ ràng hiểu rõ Vũ Cường hai chữ này mang ý nghĩa cái gì. Đây chính là La Huyện - hắc - đạo - người đứng đầu, coi như đặt ở Phúc Thị, cũng là lão đại cấp tồn tại. Một cái là - hắc - đạo - đại - lão, hung ác bá đạo. Một cái khác lại là một cái vừa tốt nghiệp không lâu đại học sinh, nhã nhặn. Cái này hoàn toàn cũng là hai loại tám gậy tre hoàn toàn đánh không đến người, khiến người ta rất khó tin tưởng bọn họ là thể nào nhận biết. Trịnh Quế Hoa bỗng nhiên cảm giác nhìn có chút không thấu trước mặt cái này nhà bên tiểu hỏa tử, trên người hắn như là bao phủ một tầng sắc thái thần bí.

"Đúng, vừa rồi bảo đang thịnh bọn người nói lệ thanh ở hộp đêm đi làm, đây là chuyện thế nào?" Diệp Tinh ánh mắt không không chế được nhìn về phía Triệu Lệ Thanh : "Lệ thanh học muộn, người thật ở hộp đêm đi làm?"

"Ta..." Triệu Lệ Thanh khuôn mặt tái đi, cúi đầu không dám nhìn Diệp Tinh.

"Triệu nha đầu đúng là ở hộp đêm đi làm, cái này công việc vẫn là ta giới thiệu. Có điều A Tinh ngại trước đừng nóng giận, Triệu nha đầu nàng tuy nhiên ở hộp đêm đi làm, nhưng nàng công tác chỉ là quầy hàng thu ngân viên, chỉ phụ trách trong sổ sách sự việc." Trịnh di vội vàng giải thích nói : "Không phải như người nghĩ, người yên tâm tốt, Trịnh di ta hồ người nào cũng không thể hồ người. Đã đem nàng giới thiệu cho người, ta khẳng định là biết nàng là cái quy quy củ củ cô nương tốt. Triệu nha đầu rất hiểu thuận, cũng rất hiểu chuyện, ta cảm thấy các người rất thích hợp, mới tác hợp các người. Nếu không, người chẳng lẽ còn thật sự cho rằng ta sẽ đem hộp đêm - tiểu thư - giới thiệu cho người a, muốn nói như vậy, nhà người ngay tại ta sát vách, cha mẹ người còn không phải nên chúng ta, mang ra ta đều nhẹ."

Trịnh di tròn mắt từng một cái nói : "Tiểu tử người có vẻ như nhân mạch rất rộng, người nếu không tin Trịnh di lời nói, người trực tiếp đi hộp đêm tra một chút là được."

"Mồ hôi, Trịnh di, ta không phải ý tứ kia!" Diệp Tinh cười khổ nói : "Ta chẳng qua là cảm thấy hộp đêm loại địa phương kia tốt xấu lẫn lộn, thật là quá loạn. Cho dù là thanh bạch, nhưng đối phận con gái danh dự cũng là không tốt. Vẫn là tìm đường dẫn một chút công ty đi làm thì tốt hơn."

"Ta đại học còn không có tốt nghiệp, chỉ có cao trung bằng cấp, những đãi ngộ đó tốt công ty chỉ sợ sẽ không muốn ta." Triệu Lệ Thanh cúi đầu.

"A Tinh ngại cũng đừng trách lệ thanh, hiện tại tìm việc làm nào có dễ dàng như vậy." Trịnh di thờ dãi nói : "Triệu nha đầu là bởi vì mẫu thân của nàng bệnh nặng mới tuyệt học, mỗi ngày riêng là tiền thuốc men liền muốn không ít tiền. Mà lại ở hộp đêm cùng siêu thị làm thu ngân viên, nội dung công việc thực cũng không khác gì. Nhưng mà một cái tiền lương bốn ngàn, một cái cũng chỉ có hai ngàn, khấu trừ được phí sinh hoạt phí, có lẽ chỉ có thể uống gió tây bắc."

Diệp Tinh ánh mắt nhất động, hơi hơi trầm tư hạ, nói : "Như vậy đi, người đi Kim Thịnh tửu điểm ban đi. Ta cho người Hoàng Kim Bảo dây số, người đánh hán điện thoại, liền nói là ta giới thiệu người đi. Yên tâm, tiền lương cần phải chỉ cao hơn chứ không thấp hơn!"

"Kim Thịnh khách sạn?" Triệu Lệ Thanh kinh ngạc nói : "Chúng ta La Huyện duy nhất nhà kia cấp năm sao đại khách sạn?"

"A Tinh, người biết Hoàng Kim Bảo?" Trịnh di không cảm kinh ngạc nói : "Tiểu tử người đến cùng có bao nhiêu bí mật, thế nào nhận biết đều là chúng ta La Huyện đại nhân vật!"

"Còn tốt, nhiều nhận biết chút bằng hữu dễ làm sự tình!" Diệp Tinh khẽ cười nói, ngón tay ở trên màn ảnh chỉ vào hạ, phát một chuỗi dây số đến Triệu Lệ Thanh trên điện thoại di động.

"Diệp Tinh học trưởng, cảm ơn người!" Triệu Lệ Thanh cảm kích nói.

Kim Thịnh khách sạn là chính quy cấp năm sao đại khách sạn, vô luận là tiền lương đãi ngộ vẫn là phát triển tiền cảnh đều rất không tệ. Theo trong khoảng thời gian này Tiên Vĩ Lão Ngư kéo theo, khách sạn sinh ý quy mô có thể nói phát triển không ngừng, nhân viên tiền thưởng cùng tiền lương cũng không ngừng đề cao. Rất nhiều người đều vót nhọn đầu muốn chui vào bên trong.

"Người cũng gọi ta học trưởng, ta cái này làm học trưởng, giúp đỡ học muộn cùng là phải!" Diệp Tinh khẽ cười nói : "Tốt, ta không khác gì nhiều phải trở về, chính người trên đường cẩn thận!"

Nói, Diệp Tinh lúc này rời đi Băng Hải quảng trường, theo trên đường về nhà đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 208: : Tinh Vũ mạng lưới hội sở

: Nhà ta giếng cổ thông võ lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

Quân Hào hộp đêm,

"Bảo đang thịnh, ta - thảo - người - mẹ, lão tử kém chút bị người hồ chết biết không!"

Về đến hộp đêm sau, Tiết Bưu vẫn như cũ nộ khí khó bình, nghiêng răng nghiêng lợi, chỉ bảo đang thịnh cái mũi, chửi ầm lên.

"Bưu ca, thật xin lỗi a, ta... Ta... Ta không phải cố ý, ta cũng không biết a!" Bảo đang thịnh về mặt đưa đám nói : "Cái kia Diệp Tinh rõ ràng cùng ta ở cùng một tiểu khu, ở đâu đều là người nhà bình thường, hần... Hần thật như vậy khó chọc?"

"Ha ha!" Tiết Bưu nhàn nhạt liếc bảo đang thịnh liếc một chút, ngoài cười nhưng trong không cười nói : "Người có thể lại đi thử xem, bất quá ta không sẽ thay người nhặt xác!"

Bảo đang thịnh giật nảy mình đánh cái rùng mình, lắc đầu liên tục, lập tức lại nghi ngờ nói : "Nhưng là chúng ta La Huyện - hắc - đạo - tốt nhất giống cũng không có nhân vật tên thế này a, vị này Tinh ca cuối cùng là cái gì địa vị? Nhìn lấy tựa như Nhất Cương tốt nghiệp đại học sinh, nhả nhặn."

"Tinh ca đúng là vừa tốt nghiệp đại học sinh, nhưng là hần tuy nhiên không lẫn lộn - hắc - đạo, nhưng hần so bất kỳ một cái nào - hắc - đạo - người bên trong đều còn đáng sợ hơn. Cường ca đã từng đã nói với ta Tinh ca trên người có sát khí, hần năng lực chiến đấu vô cùng biến thái, lẽ loi một mình liền có thể đem bao quát Cường ca ở bên trong toàn bộ võ quán đá, trước đây không lâu càng đem nước Mỹ Địa Hạ Quyền Vương Crofton cho đánh bại dễ dàng!" Tiết Bưu trầm giọng nói : "Không thể không nói bảo đang thịnh - người - hần - mẹ - lá gan thật là lớn, mang bốn người thì dám ở Tinh ca trước mặt làm càn, phải biết đừng nói là bốn cái côn đồ, coi như bốn mươi đều không đủ nhìn."

Bảo đang thịnh đám người nhất thời mỗi cái cảm như hén, hắc quyền trận đấu sự việc bọn họ cũng không biết, nhưng phá quán sự việc đã sớm tại trong xã đoàn truyền đi xôn xao. Bọn họ còn thật không biết nguyên lai cái kia thần bí phá quán cao thủ lại là Diệp Tinh. Bảo đang thịnh không khống chế được về nghĩ lại bản thân trước đó liên tiếp hai lần bị trượt chân, nhất thời bưng tỉnh đại ngộ, hóa ra mình bị vấp cũng không phải cái gì trùng hợp, càng không phải là cái gì tà môn sự kiện, mà chính là thanh niên kia năng lực chiến đấu viễn siêu chính mình, đang vui đùa chơi đây.

"Tốt, bảo đang thịnh, ta cũng lười cùng người nói nhảm, chính người sửa sang lại hành lý cút đi!" Tiết Bưu thần nhiên nói.

"Bưu ca, đừng a! Ta lẫn lộn đã nhiều năm mới lẫn lộn đến vị trí này, khác đuổi ta đi a." Bảo đang thịnh vội vàng khẩn cầu : "Bưu ca, tốt xấu ta cũng cùng người như thế ——"

"Vấn đề là ta \*\*\*\* hiện tại cũng là Nê Bò Tát qua sông tự thân khó đảm bảo a!" Tiết Bưu sâu mi khổ kiếm nói : "Sự việc ngày hôm nay, nếu như Cường ca biết lời nói, có lẽ ta cái này chức vị cũng khó giữ được."

"Cái kia thế nào xử lý a! Bưu ca người là Cường ca thù hạ đắc lực, cùng hần van nài a!" Bảo đang thịnh lập tức hoảng hốt, hần là thật không muốn rời đi xã đoàn. Dù sao lẫn lộn như vậy lâu, ở hộp đêm bên trong tốt xấu cũng có chút tiểu địa vị, thời gian trôi qua còn thật dễ chịu. Nếu như rời đi lời nói, thì đến bắt đầu lại từ đầu, tương lai đem một mảnh mê mang.

"Theo Cường ca cầu tình tác dụng không lớn, việc này vẫn phải nhìn Tinh ca, người nếu có thể thu hoạch được Tinh ca thông cảm, chỉ cần hần mở miệng nói một câu, đừng nói là để người trở về, liền xem như hộp đêm này người đứng đầu vị trí, cũng là dễ như trở bàn tay." Tiết Bưu thở dài nói : "Tốt, lười nhác cùng người nói nhảm, người đi đi, chính mình khác mưu sinh đường đi!"

...

Dạ Phong phơ phất, mây đen che khuất ánh trăng, cảnh ban đêm như mực.

Băng Hải trên đường phố xe tới xe đi, như nước chảy, Lưỡng Bảng cửa hàng trên biển hiệu, đèn nê ông lấp loé không yên, tràn phóng đủ mọi màu sắc hào quang.

"Đình linh linh! Người là ta Tiểu Nha tiểu cà chua, thế nào yêu người đều chê ít, hồng hồng..."

Đi đến Băng Hải tân thành phong tình phổ thương mại bên trên, trong túi chuông điện thoại di động bỗng nhiên vang lên. Diệp Tinh lúc này lấy điện thoại di động ra, về động màn hình điện thoại di động, tiếp thông điện thoại.

"Uy, ngài khỏe chứ, là điệp thầy thuốc sao? Là như thế này, ta là ——" điện thoại di động truyền đến nam tử xa lạ thanh âm.

"Thật xin lỗi, người đánh sai điện thoại, ta không phải thầy thuốc!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, trực tiếp cúp điện thoại.

Rất rõ ràng cái này nam tử xa lạ Yếu Ma là thật đánh sai điện thoại, Yếu Ma cũng là đi cầu y. Lần trước Nhất Minh phòng khám bệnh sự việc, có lẽ đã có người biết Diệp Tinh y thuật, bởi vậy có người gọi điện thoại đi cầu y, cái này thật đúng là không kỳ quái.

Chỉ là Diệp Tinh căn bản không phải cái gì thầy thuốc, cái gì y giả phụ mẫu tâm loại hình tại đây tư trên thân căn bản không làm được. Dùng hần lời nói mà nói, tiểu gia ta căn bản không phải cái gì thầy thuốc, tự nhiên không có có nghĩa vụ đi trị liệu bệnh nhân. Chịu trị liệu là tình cảm, không chịu trị liệu là bản phận. Cho nên mặc dù có người đến cửa cầu y, dưới tình huống bình thường, Diệp Tinh cũng không thể để ý tới.

Cái này đến không phải nói hần lãnh huyết, một phương diện hần không phải thầy thuốc không có cái kia nghĩa vụ, một mặt khác là hần cũng không muốn quá nhiều điều, để tránh bại lộ Lôi Tâm Xuân Mộc thủ đoạn. Mà lại cả nước bệnh nhân như vậy nhiều, mấy triệu hơn 10 triệu, coi như hần Thánh Mẫu tâm sức tràn lan, đem chính mình cho bận bịu chết, cũng như cũ trị liệu không đến, cũng như thế, còn không bằng muốn cái thanh tịnh.

Sinh lão bệnh tử, mỗi người đều có sinh mệnh mình quý giá. Trừ phi cơ duyên xảo hợp, không phải vậy Diệp Tinh không nghĩ tới nhúng tay những việc vặt kia, huống chi còn là không biết người xa lạ.

"Bầu ——" "Tút tut tut!"

Trên đường phố xe cộ tiếng kèn vang lên không ngừng, đối diện lái tới một cỗ xe con, xe kia đèn sáng độ càn là chướng mắt vô cùng, Diệp Tinh không khống chế được quay đầu đi chỗ khác.

Bỗng nhiên, ánh mắt nhất động, nhìn về phía bên cạnh một cái mặt tiền cửa hàng.

"Tinh Vũ mạng lưới hội sở!"

Nhìn lấy cái kia Internet Coffee bảng hiệu, Diệp Tinh trong lòng không khống chế được nhất động. Hồi tưởng lại thời còn học sinh điểm điểm, Internet Coffee suốt đêm chơi game nhìn, mấy cái anh em cùng một chỗ mở hắc - lộ - a - lộ, chuyện cũ từng màn trong đầu nổi lên, trong nháy mắt bây giờ đã tốt nghiệp đại học, thời gian cực nhanh, làm lòng người sinh nhớ lại.

"Từ khi tốt nghiệp sau đó, đã thật lâu không có đi Internet Coffee. Hiện tại mới hơn tám giờ, tính toán, chơi hai bàn Anh Hùng Liên Minh lại về nhà!" Diệp Tinh trong lòng hơi động, lúc này tiến vào Internet Coffee bên trong.

Đi đến quầy hàng, xuất ra chứng minh thư mạo xưng mười đồng tiền, Diệp Tinh tùy tiện tìm cái chỗ ngồi xuống tới.

Ngồi tại Diệp Tinh bên cạnh là một cái mười ba mười bốn tuổi nam hài, hẳn là còn ở lên tiểu học, đoán chừng là trộm cảm cha mẹ chứng minh thư đi ra lên mạng.

Đứa bé trai này cũng đang chơi Anh Hùng Liên Minh, chỉ là kỹ thuật kia giống như có chút vô cùng thê thảm.

Diệp Tinh một bên đăng nhập tài khoản, vừa nhìn cái kia bé trai chơi Anh Hùng Liên Minh.

Đứa bé trai này chơi là A D C Vi Ân, đã chết hai mươi một lần, chỉ cảm ba người đầu, hẳn đồng đội ngược lại là chơi đến còn có thể, đáng tiếc không có tác dụng gì. Tháp cao đã bị mang ra, liên siêu cấp bình đều phái ra, nhiều nhất năm phút đồng hồ tất thua không thể nghi ngờ.

Quả nhiên, đối diện lên mặt long chỉ sau, trực tiếp một đợt liền đem bé trai bên này nhà cho mang ra.

"A, lại thua, mẹ thể nào một mực thua, phiền muộn, cũng không thắng qua!" Bé trai tức giận tới mức vỗ bàn, chợt phát hiện bên cạnh mình thêm một cái đại ca ca, cũng đang chơi Anh Hùng Liên Minh, đang giao diện đăng nhập, "A, người cũng chơi Anh Hùng Liên Minh nha, cũng là một khu Ngã Áu Ni Á?"

"Ừm?"

"Đại ca, mang mạng ta đi, ta một mực thua, nhớ qua thắng một bàn!" Bé trai đáng thương nhìn về phía Diệp Tinh, khẩn cầu.

"Ách!" Diệp Tinh hơi sững sờ, không khống chế được cười khổ nói: "Ta kỹ thuật cũng rất đồ ăn, mà lại đã hơn mấy tháng không có chơi."

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 209: : Giết Nhất Huyết

:

"Ách!" Diệp Tinh hơi sững sờ, không khống chế được cười khổ nói: "Ta kỹ thuật cũng rất đồ ăn, mà lại đã hơn mấy tháng không có chơi."

Diệp Tinh nói đúng là lời nói thật, hẳn kỹ thuật xác thực đồ ăn rất, thuộc về Thủ Tàn Đảng nhất lưu. Dĩ vãng tức xá mở hắc thời điểm, tên này không ít kéo sau chân. Dùng hết bốn Trịnh Nhất Minh lời nói mà nói —— Tinh Tử, người nha đồ ăn đến keo kiệt chân.

"Không có việc gì, kỹ thuật lại đồ ăn tổng không thể so với ta còn đồ ăn đi." Bé trai bĩu môi nói: "Ta thêm người bạn tốt, chúng ta cùng một chỗ mở hắc."

"Được, hồ khác oán niệm ta!" Diệp Tinh gật đầu nói: "Không vội mà bài vị, chơi trước một bàn bắt cặp luyện tay một chút!"

Hai người lúc này tổ đội, Diệp Tinh tài khoản tên là Đào Viên Cô Tinh kiểm, lựa chọn Man Vương nhân vật này, đơn giản bạo lực, dẫn theo đại đao, một chữ —— cũng là chặt.

Bé trai lựa chọn thì là hàn băng - bắn - tay.

Rất nhanh, trò chơi bắt đầu, theo một tiếng êm tai âm nhạc vang lên, năm tên đồng đội lựa chọn nhân vật tiến vào Triệu Hoán Giả hạp cốc.

Mua đem Dolan kiểm cùng một bình Hồng Dược, Diệp Tinh thao túng Man Vương hướng lên trên đường đi tới.

"A, người thế nào mới thanh đồng hai a!" Bé trai đề xuống bàn phím, xem xét hạ chiến tích, không không chế được tròn trắng mắt, buồn bực nói: "Thật đúng là so ta đồ ăn a, ta đều bạch ngân 5, người mới thanh đồng hai. Xem ra ván này khả năng lại phải thua."

Anh Hùng Liên Minh đẳng cấp từ thấp đến cao phân biệt chia làm anh dũng thanh đồng, bắt khuất bạch ngân, vinh diệu Hoàng Kim, lộng lẫy bạc kim, kim cương. Vương giả cái này sáu đại cấp bậc, mỗi cái đại cấp bậc lại phân làm 5, bốn, ba, hai, một năm cái cấp bậc nhỏ. Dưới tình huống bình thường Thanh Đồng cấp bậc đều là gà mờ, bạch ngân thuộc về đại chúng phổ biến cũng hơi có chút đồ ăn, mà Hoàng Kim cấp bậc xem như rất lợi hại; còn Bạc Kim cấp khác, còn đã coi như là một cao thủ, số lượng so thanh đồng bạch ngân muốn giảm rất nhiều. Còn kim cương Vương giả đó là Đại Sư cấp, tại đây loại cấp thấp trong cục, cơ bản không nhìn thấy.

"A, xong đời, đối diện lại có bạc kim! Ván này thua định!" Bé trai vẻ mặt đưa đám nói.

"Đừng nói chuyện, nghiêm túc chơi!" Diệp Tinh thần nhiên nói âm thanh, thao túng Man Vương chỉ hướng lên đường bên ngoài tháp đi đến.

Thắng thua, Diệp Tinh thấy không phải vô cùng ... vô cùng trọng yếu, hấn sở dĩ tâm huyết dâng trào chơi Anh Hùng Liên Minh, thuần túy là nhớ lại phía dưới đã chết đi đại học thời gian.

"Tốt a, chúng ta mặc dù không có bạc kim đồng đội, nhưng mà có một cái Hoàng Kim đồng đội, vẫn là có như vậy một chút hi vọng thắng. A, đối diện cái kia bạc kim thế mà cũng là chơi Man Vương, cũng ở trên đường, chắc chắn, người thăm!" Bé trai vội vàng nói: "Người tuyệt đối đừng đưa a, đánh không lại lời nói thì dưới tháp - bị ổi sữa bình đi! Chờ hấn đường cứu viện."

Diệp Tinh thao túng Man Vương rất mau tới đến lên đường bên ngoài tháp, tiến vào trong bụi cỏ. Sau một khắc, đối diện Man Vương cũng tới đến lên đường, tiến vào trong bụi cỏ, phát hiện không ai, rồi sau đó lại chỉ hướng trung gian bụi cỏ kia đi đến.

Diệp Tinh sớm đã chờ đợi đã lâu, xách đao - thì - làm, vung đại đao trực tiếp đập lên.

Đối diện Man Vương bị bỗng nhiên đánh bất ngờ, có chút ngoài ý muốn, nhưng cũng không có nhận sợ, nói đùa, lão từ Bạc Kim cấp khác còn sợ người cái thanh đồng cận kề không thành.

Sau đó hai cái Man Vương trực tiếp tại trong bụi cỏ - làm - lên.

"Phanh ba!" "Phanh ba!" "Phanh phanh ba ba!"

Hai cái Man Vương hai cây đại đao lẫn nhau kịch liệt chém thẳng lấy, trong chớp mắt nửa bình máu liền không có. Bởi vì Diệp Tinh trước đó đánh bất ngờ một chút, tại HP phía trên chiếm một chút ưu thế, đối diện Man Vương cảm giác tiếp tục đánh xuống chính mình thì nguy hiểm, lúc này một cái kỹ năng Toàn Phong Trảm E', xoay tròn lấy trực tiếp rồi đi bụi cỏ.

"Muốn đi? Không có cửa đâu!"

Ở phía đối diện Man Vương lượn vòng rồi đi trong nháy mắt, Diệp Tinh cấp tốc đề xuống bàn phím F thúc đẩy tạt chạy, đồng dạng một cái Toàn Phong Trảm E', chuyển lên đi, chẳng những đi vào đối diện Man Vương bên người, kỹ năng càng là bị nó tạo thành không ít thương tổn. Rồi mới chính là đuổi theo đối diện Man Vương - mông - phía sau chặt, truy sát không ngừng.

Đối diện Man Vương đồng dạng thúc đẩy tạt chạy, bị Diệp Tinh một đường truy sát đến nhà mình tháp phòng ngự dưới tháp.

Lúc này, đối diện Man Vương chỉ còn lại không tới hai ô vuông HP.

Diệp Tinh vô cùng dữ dội, vọt thẳng nhập đối phương tháp phòng ngự bên trong, phanh phanh! vung đại đao cấp tốc chặt hai đao, đem đối diện Man Vương chém vào chỉ còn lại có tàn huyết một ô.

"Ai, đáng tiếc, không có đánh ra bạo kích hiệu quả! Điểm nộ khí đều nhanh đầy, thế mà còn đánh nửa thôi ra bạo kích hiệu quả, tiểu gia ta đêm nay vận khí này giống như không thể nào tốt!" Diệp Tinh có chút tiếc hận, nếu là có thể đánh ra bạo kích hiệu quả gấp đôi thương tổn, như vậy một cái đầu người liền đến tay.

Bây giờ đã tiến vào đối phương tháp phòng ngự phạm vi công kích, Diệp Tinh không dám quá thâm nhập, lúc này quả quyết lui ra ngoài.

Bởi vì lúc này đối phương tháp phòng ngự đã khởi động, một cái đại pháo hướng thẳng đến Diệp Tinh Man Vương oanh tới.

"Oanh!"

Không thể không nói, sơ kỳ Pháo Tháp thương tổn thật - hấn - mẹ - đau nhức, chịu một pháo, HP trực tiếp thấy đáy, chỉ còn lại có một ô nửa tàn huyết.

Sau đó, hai cái tàn huyết Man Vương ngay tại Pháo Tháp ở mép mắt lớn trùng mắt nhỏ, giằng co lẫn nhau lấy. Một cái để lại một ô tàn huyết, một cái khác không sai biệt bao nhiêu, cũng chỉ có một ô nửa tàn huyết.

Đối diện Man Vương là không dám lao ra, bởi vì hấn HP so Diệp Tinh gần một nửa cách, thua xác suất lớn hơn một chút. Mà Diệp Tinh cũng không dám xông đi vào, bởi vì đều đã giết tới đối phương cửa nhà, nếu là không cẩn thận lại trúng vào tháp phòng ngự một pháo, liền phải treo.

Nhưng mà song phương đều rất không cam tâm thì như thế trở về thành, muốn chơi chơi nhịp tim đập cảm giác. Sau đó đối diện Man Vương chỉ hướng tháp phòng ngự ở mép xê dịch một bước nhỏ, theo Diệp Tinh làm khiêu khích động tác, muốn - câu dẫn - Diệp Tinh đi đánh hấn.

"Đến đánh ta nha, đến đánh ta nha!"

Đối diện Man Vương không ngừng làm lấy khiêu khích động tác, lại hướng phía trước đi một bước nhỏ, đi vào tháp phòng ngự phạm vi công kích tí ngoài rìa vị trí. Hấn là Bạc Kim cấp khác, tự nhiên đối với mình tự tin vô cùng. Vừa rồi tại trong bụi cỏ rất - làm, không có chút nào thể hiện kỹ thuật hàm lượng. Hiện tại mới là lớn nhất khảo nghiệm thao tác năng lực thời điểm, chỉ cần đem đối phương câu dẫn tiến vào Pháo Tháp, trúng vào ---- pháo, thì có thể thuận lợi mang đi Nhất Huyết.

Hiện tại chơi cũng là nhịp tim đập, bất luận cái gì một điểm hơi thao tác sai lầm, đều có thể dẫn đến thất bại.

Đối diện Man Vương vẫn đang làm khiêu khích động tác, nhưng mà Diệp Tinh vẫn như cũ thờ ơ. Nói đùa, đối diện Man Vương một mực co đầu rút cổ tại nhà mình tháp phòng ngự bên trong, coi như xông đi lên đem hấn - làm - chết, mình cũng phải trúng vào - ---- pháo, nhiều lắm thì lẫn nhau liều Nhất Huyết. Loại này tổn công mà không có kết quả sự việc, ngu ngốc tãi cán.

Đối diện Man Vương chờ một lát, hiển nhiên cũng biết dạng này rất khó câu dẫn Diệp Tinh mắc câu, lúc này chỉ hướng bên ngoài lại đi một bước nhỏ, hấn thề hấn thật chỉ đi một bước nhỏ, phi thường nhỏ một bước nhỏ.

Nhưng mà, ngay tại cái kia trong điện quang thạch hóa, Diệp Tinh động, ngón tay tốc độ kia viễn siêu thường nhân, lấy nhanh vô cùng tốc độ đè xuống bàn phím.

Một cái Toàn Phong Trảm kỹ năng E', thao túng Man Vương sát tháp phòng ngự ranh giới công kích xoay qua chỗ khác, liền đao mang chặt, thuận lợi lấy đi Nhất Huyết, cái kia thao tác quả thực huyền đến bay lên.

K.O!

"Ta dựa vào, Man Vương chết, người thế nào như thế nhanh thì chết. Không phải đã nói dưới tháp bị ổi sủi binh à, hớ a!" Bé trai hơi có chút trách cứ nhìn về phía Diệp Tinh, bỗng nhiên mở trừng hai mắt, kinh dị nói: "A, người cũng treo màn ảnh máy vi tính thế nào còn không có tới?" Bé trai không không chế được sững sờ, hoảng sợ nói: "Ta dựa vào, chẳng lẽ là đối diện bạc kim Man Vương bị người cho làm chết? ? ?"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 210: : 5 giết Siêu Thần

: Nhà ta giếng cỏ thông vô lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

Anh Hùng Liên Minh trong trò chơi, chính mình không chế anh hùng muốn là từ vong, như vậy màn ảnh máy vi tính liền sẽ trở tối, thay đổi thành màu trắng xám, biểu thị công khai lấy nhân vật đã từ vong. đợi đến nhân vật tại đá phục sinh phục sinh lúc, màn ảnh máy vi tính lại hội lẫn nữa khôi phục sắc thái.

Mà Diệp Tinh màn hình từ đầu đến cuối đều là lóe lên lấy, cũng không hề biến thành màu xám trắng, bởi vậy rất rõ ràng Diệp Tinh không chế Man Vương căn bản không có từ vong.

Bé trai cả kinh vội vàng đè xuống bàn phím, xem xét hạ chiến hướng đầu người đếm, "Haha, thật sự là đối diện bạc kim Man Vương bị người làm - chết - , quá lợi hại."

Vừa rồi liên tiếp thao tác, một mạch mà thành mang đi Nhất Huyết, có thể bảo hoàn toàn thật là cực hạn ở mép bồi hồi. Chỉ cần tại đi vào một chút xú, liền tiến vào tháp phòng ngự phạm vi công kích. Hoặc là tốc độ chậm một chút nữa điểm, đối diện Man Vương liền sẽ một lần nữa trốn vào co đầu rút cổ tại tháp phòng ngự bên trong.

Có thể nói thời gian nắm đến vô cùng chính xác, thao tác cùng ý thức càng là cơ hồ đồng bộ, liền Diệp Tinh chính mình cũng cảm giác có chút ngoài ý

muốn. Phải biết trước đó hẳn chơi Anh Hùng Liên Minh hẳn nhưng là nỗi danh Thủ Tàn Đẳng, như thế nào Thủ Tàn Đẳng? Cũng là tốc độ tay chung quy so người khác chậm hơn nửa nhịp trò chơi cận bã.

Nhưng mà, bây giờ thao tác tốc độ quả thực huyền bay lên, cùng lúc trước so sánh, quả thực ngày đêm khác biệt. Ti mi nghĩ lại, Diệp Tinh lại không cảm có chút mỉm cười. Trước đó hẳn chỉ là cái phổ thông đại học sinh, tốc độ tay tự nhiên. Nhưng mà, bây giờ hẳn lại là cái võ đạo ngũ trọng cảnh đỉnh phong võ giả, thân thể tổ chất viễn siêu thường nhân, vô luận là tư duy sức phán đoán, thần kinh phản ứng tốc độ cùng tốc độ tay đều nhanh đến biến thái, tự nhiên không thể tính toán theo lẽ thường.

Bình thường người ấn phím bàn là cần thời gian, khả năng 0.2 miểu sát, cũng có thể 0.1s. Nhưng mà, Diệp Tinh ấn phím bàn thời gian chỉ cần không phải không một gao miểu sát, thậm chí ngay cả không phải không một miểu sát đều không cần, cơ hồ có thể xem nhẹ. Nói cách khác ý thức vừa phát ra, trong máy vi tính thao tác liền đã tại tiền hành, phản ứng này lực cần bản chính là nghịch thiên cấp bậc. Đến mức đối diện Man Vương muốn trở về tháp phòng ngự, nhưng mà còn chưa kịp phản ứng liền bị Diệp Tinh xử lý.

"Quá ngu bức, liền bạc kim Man Vương cũng có thể làm rơi. Có điều ngươi cũng tàn tật máu, tranh thủ thời gian trở về thành, không phải vậy đối diện đánh đã có lẽ muốn tới đánh lên!" Bé trai khuyên nhủ.

"Không cần, ta cảm cái mất là được!" Diệp Tinh lúc này ở bên cạnh trong bụi cỏ cảm cái mất, phòng ngừa đối diện đánh đã đến đánh lên, để trước tiên có thể phát hiện.

Lúc này, binh tuyến đã lên. Diệp Tinh lúc này không chế Man Vương dẫn theo đại đao chặt tiểu binh.

Dolan kiểm bản thân có 3% hút máu hiệu quả, sửa máy cái tên lính quên sau, thuận lợi lên tới cấp hai, lại thêm Man Vương Q kỹ năng hồi máu hiệu quả. Đợi đến đối diện Man Vương phục sinh lần nữa tới đến chiến trường thời điểm, Diệp Tinh rảnh máu giá trị đã khôi phục một phần ba.

Sau đó, song phương bắt đầu một vòng mới độ sức.

Đối diện Man Vương vừa mở cục thì ném Nhất Huyết, hiển nhiên không phục lắm. Nhìn thấy Diệp Tinh Man Vương máu lượng không nhiều, nhất thời không ngừng tìm cơ hội làm đặc biệt. Sau đó song phương bắt đầu một bên sửa binh, một bên mài máu, mở ra kịch liệt độ sức.

...

XX thành phố, mỗi ngôi biệt thự khu gian phòng bên trong.

Một tên thanh niên ngồi trước máy vi tính, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm máy tính, đầu đầy mồ hôi, thần sắc ngưng trọng mà khẩn trương, trong tay con chuột càn là ba ba điểm không ngừng, không ngừng di động tới. Liền bên cạnh bàn cái kia ly cà phê đều không để ý tới uống.

Rốt cục, nửa khắc đồng hồ thời gian trôi qua.

"Móa, lại chết! Má ơi, đối diện cái kia Man Vương thật sự là Thanh Đồng cấp à, cảm giác so kim cương còn đáng sợ hơn. Đoán chừng là cái nào đại thần mở accout rank thấp tới chơi, ô ô ô, bản thiếu bị - ngược - thành - chó - !" Thanh niên kia hét lên con chuột, rất là chán nản nửa nằm ở cạnh trên ghế.

Chỉ gặp màn hình máy tính bên trong biểu hiện tình hình chính là Anh Hùng Liên Minh Triệu Hoán Giả hấp cốc trò chơi hình ảnh, chỉ là hình ảnh sắc thái lại là màu xám trắng, biểu thị công khai lấy hẳn chỗ chơi nhân vật đã tử vong.

...

Băng Hải Tinh Vũ mạng lưới hội sở,

Nơi này trang trí hoa lệ, có mấy trăm đài màn hình tình thể lỏng máy tính, rất nhiều lên mạng người ngồi trước máy vi tính, hoặc là xem phim, hoặc là chơi game. Muốn lên mạng người tương đối nhiều, có nam, cũng có nữ, có khoảng bốn mươi tuổi đại thúc, cũng có mười mấy tuổi thẳng nhóc rách rưới, đương nhiên vẫn là thanh niên nam nữ chiếm đa số.

Diệp Tinh ngồi trước máy vi tính, khi thì di động con chuột, khi thì đánh bàn phím, ngón tay linh hoạt đến bay lên.

Thực đối diện Bạc Kim cấp khác Man Vương vẫn có chút lợi hại, nếu là trước kia, Diệp Tinh khẳng định đã sớm hư.

Bắt quá bây giờ nha...

Cảm thụ cái này linh hoạt đến \* ngón tay, Diệp Tinh trong lòng tự tin vô cùng. Gà mờ thay đổi cao thủ, hẳn đã xưa đầu bằng nay. Tốc độ tay nhanh vô số lần, mà lại hơi cảm dị thường tình chuẩn, kỹ năng giáo tiếp không có một tia ti vết.

"Đánh nổ lên đường!"

Ngón tay tại trên bàn phím nhanh chóng di động, lưu lại một mảng tàn ảnh, trôi chảy vô cùng xúc cảm, để Diệp Tinh kêu to thống khoái.

Đối diện bạc kim Man Vương tại liên tiếp chết ba lần sau đó, cũng không dám nữa ngồi đầu lên, hoàn toàn co đầu rút cổ tại nhà mình dưới tháp, bắt đầu run run hiển hách, bị ỏi - sửa binh.

Cái kia bị ối sửa bình, hiệu suất tự nhiên không như lá ngôi sao, tại tinh chuẩn vô cùng thao tác hạ, mỗi một cái địch nhân tiểu binh tất cả đều hóa thành kim tệ, rơi vào Diệp Tinh Man Vương túi, một cái không kém.

Đối mặt lên đường chênh lệch thật lớn, đối diện đánh đã cũng tới bất hai lần, rồi mới ném hai người đầu cho Diệp Tinh sau đó, thì cũng không dám nữa đến lên đường quấy rối.

Mười phút đồng hồ sau, Diệp Tinh trang bị đã toàn diện dẫn trước đối diện Man Vương, thời cơ đã thành thực, sau đó trực tiếp tại dưới tháp cường sát đối diện Man Vương, đánh nổ lên đường bên ngoài tháp, rồi sau đó bắt đầu tham gia đoàn chiến.

Đào Viên Cô Tinh kiếm đang đại sát đặc sát! Đào Viên Cô Tinh kiếm đã bạo tẩu! Đào Viên Cô Tinh kiếm đã Chúa Tể trận đấu! Đào Viên Cô Tinh kiếm đã Siêu Thần!

Tại Diệp Tinh chỉ huy hạ, phe mình đội ngũ trực tiếp đánh nổ đối diện.

"Ngọa tào, quá trâu!"

"66666 6!"

"Đại thần a, 23 giết 0 chết Man Vương, lần thứ nhất gặp!"

Bạn bè nhao nhao phát ra sợ hãi thán phục.

Diệp Tinh đánh ra ha ha hai chữ, thâm tàng công cùng tên.

Ván thứ hai.

Diệp Tinh chọn đánh đã đầy tăng.

Ván này, vẫn như cũ không có áp lực chút nào, tại hấn du tẩu phía dưới, đối diện ba đường toàn diện bị đánh bạo.

Không đến mười phút đồng hồ, liền nhẹ nhõm thủ thắng.

Ván thứ ba thắng lợi ——

Ván thứ tư thắng lợi ——

Thứ năm cục thắng lợi ——

Diệp Tinh đắm chìm trong toàn ngược khoái cảm bên trong, song sát ', tam sát ', bốn giết ', 5 giết ', vang lên không ngừng.

Cơ hồ mỗi một trong cục, ngắn thì mười phút đồng hồ, lâu là cũng không đến hai mươi phút liền nhẹ nhõm chiến thắng, một đường thắng không ngừng.

"Đại ca, ngươi quá ngu bức! Chúng ta đã thắng liền Lục Bàn, có đại thần mang, quả nhiên khác nhau. Ha ha ha, quá thoải mái, quá thoải mái, thoải mái bay lên!"

Bé trai kích động hoa tay múa chân đạo, ngao ngao kêu to, chính hưng phấn, bỗng nhiên ——

"ba!"

Chỉ gặp một cái trúc rơi trực tiếp rút ở trên người hấn.

"Ngao, đau, người nào - mẹ - đánh ta a!"

Bé trai vô cùng phẫn nộ, quay đầu nhìn lại, nhất thời cả người lập tức hoảng, "Mẹ ngươi... Ngươi thế nào đến!"

"Người nào - hấn - mẹ - đánh ngươi, ngươi nói là người nào - hấn - mẹ - đánh ngươi. Ngươi - mẹ - đánh ngươi a, thằng nhãi con, lừa gạt tiền tiêu vặt nói là mua văn phòng phẩm, thì ra là chạy nơi này đến lên mạng chơi game, nhìn lão nương ta đánh không chết ngươi!" Phụ nhân tức giận vô cùng, cầm cây roi không ngừng quật bé trai.

"A, đau a mẹ, đừng đánh, đêm nay thật vất vả có thể một mực thắng, để cho ta lại chơi một bàn, rõ ràng ta tuyệt đối không chơi!"

"Cái gì! Ngươi còn muốn lại chơi, ta quật chết ngươi cái thằng nhãi con!" Phụ nhân khí nộ vô cùng, quật đến bé trai trên nhảy dưới tránh, kêu khóc liên tục.

Rồi sau đó liền lôi kéo, đem bé trai lôi ra Internet Coffee.

"Haha, cái này thằng nhóc rách rưới!"



Diệp Tinh lắc đầu, không cảm cười một tiếng, chuẩn bị bắt đầu hạ một bàn.

Bỗng nhiên, đúng lúc này ——

"Đình linh linh, người là ta Tiểu Nha tiểu cà chua, thì hướng chân trời đẹp nhất đám mây..."

Trong túi chuông điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Ngày sau còn có Canh [3], viết hơn phân nửa, 12 điểm trước hẳn là có thể tuyên bố!

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 211: : Đường Tam sóng trực tiếp

: Nhà ta giếng cỏ thông võ lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

"A, lão tứ thế nào bỗng nhiên gọi điện thoại đến!"

Diệp Tinh về động màn hình điện thoại di động, tiếp thông điện thoại.

"Uy, lão tam người ở đâu đâu?" Trong điện thoại truyền đến lão tứ Trịnh Nhất Minh thanh âm.

"Ở quán Internet!"

"Ở quán Internet? Chơi game?"

"Ừm, Anh Hùng Liên Minh!"

"Anh Hùng Liên Minh? Ha ha ha, người cái thanh đồng căn bã, không có chúng ta mang, người cũng dám chơi Anh Hùng Liên Minh, bị ngược thành chó đi!"

"Ách, người có muốn hay không cùng tới bàn?"

"Được a, không trải qua kêu lên lão đại lão nhị bọn họ, dù sao cũng không thể để người chỉ hỏ một mình ta, hắc hắc, muốn hỏ tự nhiên muốn mang lên bọn họ cùng một chỗ hỏ!"

"..." Diệp Tinh im lặng.

"Đúng, lão tam, ngày hôm nay có hay không người gọi điện thoại cho người cầu y?" Lão tứ Trịnh Nhất Minh đột nhiên hỏi.

"Ừm? Trước đó không lâu có cái lạ lắm điện thoại đánh tới, người thế nào biết?" Diệp Tinh nói.

"Ta đương nhiên biết, bởi vì là ta nói cho bọn hắn người số điện thoại ha." Trịnh Nhất Minh cười khan nói : "Sự việc là như thế này, xế chiều hôm nay bỗng nhiên đến hai người đến chúng ta xem bệnh hỏi người số điện thoại, người biết hai người kia là ai chẳng, đây chính là hai cái đại nhân vật a. Bên trong một cái ta nhận ra, cũng là chúng ta Phúc Thị thành phố phòng vệ sinh Sở Trưởng. Một cái khác ta không biết, không đến đầu cũng khẳng định không nhỏ. Người nếu như đem thân nhân bọn họ bệnh cho chữa trị xong lời nói, tiểu tứ người thì phát đạt! Ta có lẽ chỗ tốt tuyệt đối thiếu không."

"Không hứng thú, cái kia điện thoại bị ta treo!" Diệp Tinh nói.

"Ngọa tào, người là trị không hết vẫn là không nghĩ tới trị a?"

"Muốn trị bệnh đến tìm thầy thuốc, ta cũng không phải thầy thuốc, trị cái cọng lông. Mà lại thật phải đáp ứng, sau này vạn nhất một đám người tìm tới cửa, ta chẳng phải là đến bốn phía bốn ba!"

"Cái này không giống nhau, hai người này địa vị đại rất, người nếu có thể chữa tốt lời nói, bọn họ thì thiếu người nhân tình. Sau này có sự tình gì, cũng tốt mở miệng."

"Không nói cái này, ta muốn bắt đầu hạ một bàn, lão tam ngươi đến cùng tôi hay không?"

"Được được được, ta lập tức gọi phía dưới lão đại cùng lão nhị!" Lão tứ Trịnh Nhất Minh lúc này gọi điện thoại cho lão đại Lâm Quế Sơn cùng lão nhị Tiêu Lập Hoàn.

Lão đại Lâm Quế Sơn lâm thời có việc, tạm thời đến không. Lão nhị Tiêu Lập Hoàn ngược lại là online. Sau đó ba người bắt đầu tổ đoàn mở hắc, liên thông giọng nói nói chuyện phiếm.

"Lão tam, nghe nói tiểu tử ngươi gần đây lăn lộn rất khá a, chỉ được điu dất điu dất huynh đệ ta a!" Trong tai nghe truyền đến lão nhị Tiêu Lập Hoàn thanh âm.

"Ừm, còn có thể đi, đây lăn lộn. Ngươi đây, làm biên kịch làm đến như thế nào?"

"Ai, đừng đề cập. Cái này nghiệp không dễ giả mạo, ta đây cũng là giữa đường xuất gia, khắp nơi vấp phải trắc trở. Nếu không ta cùng ngươi bán cá đi, được không?"

"..." Diệp Tinh.

"Haha, lão nhị ngươi thật đùa, bắt quá lời nói đi cũng phải nói lại, ngươi nếu như theo lão tam lăn lộn, tuyệt đối so với chính ngươi mù mịt mê man. Lão tam lòng chân thô rất, ngươi ôm lấy một cái, đời này đều không lo." Lão tứ Trịnh Nhất Minh cười hắc hắc nói.

Ba người một bên nói chuyện phiếm, vừa bắt đầu đồ bộ trò chơi.

Lão nhị Tiêu Lập Hoàn cùng lão tứ Trịnh Nhất Minh kỹ thuật đều không tệ, hai người đều là bạch kim tổ, một cái là bạch kim một, một cái bạch kim hai, xem như bấy rập người chơi.

Mỗi người chọn tốt nhân vật sau, rất nhanh liền bắt đầu, theo một tiếng êm tai thanh âm, đi vào Triệu Hoán Giả hạp cốc.

Rồi mới Diệp Tinh như trước đó, bắt đầu hấn cuồng sát hành trình.

"Song sát", "Tam sát", "Bốn giết", "5 giết "

Trận trận tiếng oanh minh bên tai bên cạnh vang lên không ngừng.

"Đào Viên Cô Tinh kiếm đang đại sát đặc sát!" "Đào Viên Cô Tinh kiếm đã bạo tẩu!" "Đào Viên Cô Tinh kiếm đã Chứa Tể trận đấu!" "Đào Viên Cô Tinh kiếm tiếp cận thần!" "Đào Viên Cô Tinh kiếm đã Siêu Thần!"

"Ngọa tào, ngọa tào, điên điên, lão tam đây là muốn nghịch thiên a!"

"Mẹ nó, hiện ra mắt của ta a! Đối diện bị ngược thành chó."

"Đối diện đầu hàng, ha ha ha, vừa tới hai mươi phút, đối diện thì đầu hàng!"

"Quá ngu bức, đã đột phá chân trời!"

Tiêu Lập Hoàn cùng Trịnh Nhất Minh tất cả đều kinh ngạc đến ngây người, tại bọn họ trong ấn tượng, Diệp Tinh cũng là loại kia đồ ăn đến keo kiệt chân tiểu học sinh thanh đồng căn bản, thế nào trong nháy mắt, trực tiếp biến thành đại sư.

"Thực, đây mới là ta thực lực chân chính. Làm sao, lợi hại đi!"

Diệp Tinh rất rầm thối nói ra, có một loại nhếch mi thờ dãi cảm giác. Thời đại học, không ít bị cái này hai hàng trên chọc, bây giờ để bọn hắn tâm phục khẩu phục, thật quá hiểu khí.

"Lão tam, Tam ca a, cầu mang! Ta muốn lên kim cương." Tiêu Lập Hoàn cái thứ nhất ôm bắp đùi.

"Mang ta lên!" Trịnh Nhất Minh cũng vội vàng đuổi theo.

"Được, kim cương mà thôi, bao tại trên người của ta!"

Sau đó, ba người tiếp tục mở hắc, ngắn ngủi hai canh giờ, đã thắng liền bốn thanh.

Mỗi một cục, Diệp Tinh Đào Viên Cô Tinh kiếm đều là hoàn toàn xứng đáng tốt nhất MVP, số liệu quả thực mù mắt.

Diệp Tinh theo thanh đồng hai, nhất cử tiêu thăng đến Hoàng Kim 5. Trịnh Nhất Minh từ bạc kim nhị tiến giai đến bạc kim một, còn về Tiêu Lập Hoàn còn từ bạc kim một thành công bước vào kim cương tổ.

Theo đẳng cấp đề bạt, bọn họ bắt cặp đối thủ, cũng càng ngày càng mạnh.

... ..

"Chúc mọi người buổi tối tốt lành, ta là ba sóng, đêm nay Lăng Ca mang các người tiếp tục toàn ngược, các huynh đệ tỷ muội, khung bình luận đi lên!"  
Đầu cá trực tiếp thập đại nhân khí chủ bá một trong Đường Tam sóng, đối với trong kênh nói chuyện mấy chục vạn người xem hò hét nói.

"Lăng Ca cố lên!"

"Lăng Ca, thưởng người một đợt cá viên!"

"Lăng Ca ta yêu người, ta muốn cho người sinh con khi!"

"Lăng Ca uy vũ!"

...

Nhìn lấy toàn màn khung bình luận cùng khen thưởng, Đường Tam sóng cười hắc hắc, chính thức bắt đầu trò chơi.

Chọn tốt anh hùng sau, hình ảnh nhất chuyển, tiến vào chờ đợi giao diện.

"Sóng bên trong cái sóng, sóng bên trong cái sóng, ta chính là Đường Tam sóng, tăng thêm ta ID chủ bá Đường Tam sóng", tất cả mọi người nhận biết!"

Đường Tam sóng nói ra: "Còn có một cái tiểu đao bay Lý, mọi người trước đó chưa thấy qua, đoán xem hắn là ai?"

Trên màn hình, nhất thời toát ra rất nhiều Chức Nghiệp Tuyển Thủ hoặc là nhân khí chủ bá tên.

"A, không tệ, có người đoán đúng."

Đường Tam sóng lớn tiếng nói: "Tiểu đao bay Lý, chính là Dã Báo chiến đấu tuyển thủ Đại Phi đao!"

"Lăng Ca quá lợi hại, liền Đao Ca đều mời đến."

"Dã Báo chiến đội mạnh nhất A D C, ta là người fan!",

"Lăng Ca uy vũ!" "Đao Ca uy vũ!"

Người xem chói chang hoan hô lên.

Làm cả nước bài danh mười vị trí đầu LoL chiến đội, Dã Báo chiến đội chiến tích huy hoàng, có vô số fan.

Riêng là đội viên Đại Phi đao, nương tựa theo sắc bén thao tác, tại nhiều lần trận đấu phía trên ngăn con sóng dữ, danh tiếng đại chấn, nắm giữ siêu cao nhân khí.

"Để cho chúng ta nhìn một chút đối diện."

Đường Tam sóng giới thiệu nói: "Ảnh 999, mặt ngọc thô trắng nhỏ, Đào Viên Cô Tinh kiếm, Đào Viên Huyền Minh kiếm, Đào Viên tiêu kiếm kiếm, haha, đây là Đào Viên Tam Kiếm Khách tổ hợp a."

"Haha, ba cái đậu bi!"

"Lăng Ca, Đao Ca, đánh nổ bọn họ!"

"Đây nhất định là toàn ngược cục, thỏa thích ngược bạo đối diện đi!"

Phòng trực tiếp khán giả nhao nhao nhấn lại nói.

"Tốt, trò chơi bắt đầu, nhìn ta cùng Đao Ca như thế nào treo lên đánh đối diện!" Đường Tam sóng một mặt tự tin nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

# Chương 212: : Chạy như bay Phúc Thị

: Nhà ta giềng cổ thông võ lâm tác giả : Tỉnh Phong thuộc loại :

Chương 212: : Chạy như bay Phúc Thị

"Lãng Ca quá lợi hại, liền Đào Ca đều mời đến. "

"Dã Báo chiến đội mạnh nhất A D C, ta là người fan!",

"Lãng Ca uy vũ!" "Đào Ca uy vũ!"

Người xem chói chang hoan hô lên.

Làm cả nước bài danh mười vị trí đầu LoL chiến đội, Dã Báo chiến đội chiến tích huy hoàng, có vô số fan.

Riêng là đội viên Đại Phi đao, nương tựa theo sắc bén thao tác, tại nhiều lần trận đấu phía trên ngăn con sóng dữ, danh tiếng đại chấn, nắm giữ siêu cao nhân khí.

"Để cho chúng ta nhìn một chút đối diện."

Đường Tam sóng giới thiệu nói : "Ảnh 999, mặt ngọc thô trắng nhỏ, Đào Viên Cô Tinh kiếm, Đào Viên Huyền Minh kiếm, Đào Viên tiêu kiếm kiếm, haha, đây là Đào Viên Tam Kiếm Khách tổ hợp a."

"Haha, ba cái đầu bì!"

"Lãng Ca, Đào Ca, đánh nổ bọn họ!"

"Đây nhất định là toàn ngược cục, thỏa thích ngược bạo đối diện đi!"

Phòng trực tiếp khán giả nhao nhao nhấn lại nói.

"Tốt, trò chơi bắt đầu, nhìn ta cùng Đào Ca như thế nào treo lên đánh đối diện!" Đường Tam sóng một mặt tự tin nói.

Mua xong đi ra ngoài giả vờ sau, khổng chế phụ trợ anh hùng Chuy Thạch, cùng Đại Phi đao A D C Thám Hiểm Gia, hướng xuống đường đi tới.

Đối diện là Đào Viên Huyền Minh kiếm phụ trợ Ngưu Đầu, cùng Đào Viên Cô Tinh kiếm A D C Vi Ân.

Song phương bỏ đao thu tiền, mười phần hài hòa.

Đột nhiên!

Đường Tam sóng nắm lấy cơ hội, một cái dự phán lưỡi hái ném qua đi, muốn ôm lấy tiến lên bỏ đao Vi Ân.

Cùng lúc đó, Đại Phi đao Thám Hiểm Gia một cái E kỹ năng ảo thuật nhảy vọt, nhảy đến phía trước, chuẩn bị một cái Q phát - bắn - Năng Lượng Đạn liên hợp Chuy Thạch miểu sát Vi Ân.

Giữa hai người phối hợp, hết sức ăn ý, có thể xưng không chê vào đâu được.

Nhưng mà, đối diện Vi Ân tại sắp bị vạch bên trong trong nháy mắt đó, lăn khỏi chỗ, nhẹ nhàng tránh thoát cái này liên tiếp kỹ năng, lông tóc không thương.

"Ngọa tào, thật nhanh phản ứng!"

"Lợi hại!"

"66666 6..."

Thấy cảnh này, khán giả nhất thời đánh ra liên tiếp sợ hãi thán phục.

Sau đó vài phút.

Đường Tam sóng móc lần lượt thất bại, phòng trực tiếp điên cuồng xoát bình phong 66666, hiển nhiên không phải đưa cho hắn, mà chính là đưa cho đối diện cái kia thần sầu vị Vi Ân.

"Móa!"

Đường Tam sóng triệt để bốc lửa, lại thế nào nói hấn cũng là chui một cao thủ, lại bị một cái Hoàng Kim người chơi Shuichi mặt.

Mà lại là tại hấn ngàn vạn mì phở trước, đây quả thực không thể nhin!

"Cẩn thận!"

Đại Phi đao bỗng nhiên phát ra tin tức, để hấn lập tức rút lui.

Đường Tam sóng lúc này mới phát hiện, hấn anh hùng đã bị đối diện tiêu hao chỉ còn lại có nửa máu.

Hấn đang muốn lùi lại.

Đúng lúc này, đối diện Vi Ân đột nhiên theo trong bụi cỏ chui ra, một cái thoáng hiện E, trực tiếp đem hấn dính ở trên tường, bắt đầu điên cuồng phát ra.

Thám Hiểm Gia muốn muốn vọt qua tới cứu hấn, lại bị Ngưu Đầu đụng bay.

"Đạ máu!"

Đường Tam sóng tức giận đến đại chửi một câu, mê muội giải trừ sau, một cái lưỡi hái ném ra bên ngoài.

Vi Ân lăn khỏi chỗ, lần nữa tránh thoát kỹ năng, ném ra thiêu đốt, sửa truy cập Bình A.

Màn hình tối sầm lại, Chuy Thạch ngã xuống đất mà chết

Ngay sau đó, một cái tin bắn ra -- chủ bá Đường Tam sóng bị Đào Viên Cô Tinh Kiếm Kích giết!

...

Một giờ sau.

Đi qua từng tràng kịch liệt chém giết, Đường Tam sóng phương này đội ngũ, cuối cùng thắng được thắng lợi.

Đối phương trong đội ngũ, không chỉ Vi Ân Đào Viên Cô Tinh kiếm, 43 giết 1 chết, liên tục ba lần Siêu Thần, có thể xưng biến thái. Chi tiếc, mặt khác bốn cái người chơi, thực lực rõ ràng kém một mảng lớn.

Đường Tam sóng cùng Đại Phi đao phương này, nương tựa theo càng thêm cường đại đoàn đội thực lực, cười đến cuối cùng.

Bất quá, quan sát trực tiếp mấy chục vạn người xem, đều thật sâu nhớ kỹ Đào Viên Cô Tinh kiếm cái này Thần đồng dạng người qua đường người chơi.

...

Đêm khuya, Tinh Vũ mạng lưới hội sở.

Điên - chơi - một đêm, Diệp Tinh nhìn xem thời gian, đều đã ba giờ sáng, lúc này cùng lão nhị, lão tứ bọn họ cáo từ, đóng lại máy tính, rồi đi Tinh Vũ mạng lưới hội sở, chỉ hướng trên đường về nhà đi đến.

Lúc đêm khuya, hai bên đường phố cửa hàng cơ bản đều đóng cửa, ngẫu nhiên có mấy cái chiếc xe hơi lái xe đèn chạy mà qua.

Tinh Vũ mạng lưới hội sở cách nhà bên trong cũng không xa, ước chừng hành tẩu sáu bảy phút, Diệp Tinh rốt cục đi vào nhà mình dưới lầu.

Trời tối người yên, bởi vì tiếng mở cửa âm rất vang, có lẽ hội nhao nhao đến đang ngủ say phụ mẫu, bởi vậy, Diệp Tinh cũng không tính đi cửa chính, mà chính là đường vòng đi vào tầng lầu phía sau.

Nhắc lên chân khí, thi triển khinh công 《 Phong Ảnh Bộ 》, Diệp Tinh song chân vừa đạp mặt đất, cả người giống như đại bàng giương cánh, bay lên không trung vọt lên.

"Suu!" Một tiếng, đã đi vào lầu năm.

Hai tay khoác lên lầu năm phòng ngủ chính bộ cửa sổ ở mép, Tướng Chủ nằm cửa sổ mở ra, rồi sau đó chui vào phòng ngủ mình, một lần nữa đem cửa sổ có rèm đóng lại.

Trong nhà vô cùng yên tĩnh, cha và lão mẹ có lẽ đều đã ngủ say.

Ánh trăng như nước, thông qua cửa sổ thủy tinh hộ chiếu vào trên bộ cửa sổ.

Giường - bên trên, Diệp Tinh nhắm mắt ngồi xếp bằng, Ngũ Tâm Triều Thiên, bắt đầu tu luyện Tiên Thiên Công.

Hô ——

Hút ——

Chậm rãi hấp khí, lại chậm chậm phun ra. Thanh Khí hút vào, trọc khí phun ra. Theo một lần lại một lần vận chuyển Tiên Thiên Công, Diệp Tinh cảm giác chân khí trong cơ thể tại một điểm một không đoạn lớn mạnh, khoảng cách võ đạo lục trọng cảnh điểm đột phá đã càng ngày càng gần.

Không biết qua bao lâu, chân trời hơi lộ ra một tia ngân bạch sắc ánh sáng. Bỗng nhiên, Diệp Tinh lơ mơ nghe được ngoài cửa lão mục gọi điện thoại thanh âm, ngữ khí như là có chút giọng nghẹn ngào vị, còn nâng lên cái gì tiểu cửu loại hình.

Nhìn sắc trời, hiện tại mới rạng sáng năm giờ nhiều khoảng chừng, liền 6 điểm cũng chưa tới, dĩ vãng lão mục rời giường mua thức ăn cũng muốn đến hơn sáu giờ. Mà lại lại tại gọi điện thoại, Diệp Tinh dự cảm giống như phát sinh việc gì.

Mặc dù là ở phòng khách gọi điện thoại, lại ngăn cách tường môn, nhưng Diệp Tinh nhạy cảm thính lực vẫn như cũ nghe được một chút nội dung.

"Phát sinh việc gì!" Diệp Tinh vội vàng theo trong nhập định tỉnh lại, mở ra cửa phòng ngủ đi ra ngoài.

Cha và lão mục đều trong phòng khách, lão mục vành mắt hồng hồng như là vừa rồi khóc qua.

"Cha mẹ các người thế nào như thế sáng sớm đến, phát sinh việc gì." Diệp Tinh ánh mắt nhìn về phía phụ mẫu, lo lắng hỏi.

"Ài, người tiểu cửu xảy ra chuyện, ta và người - mẹ - có thể muốn đi Phúc Thị một chuyến." Lão ba diệp Quốc Trung thở dài nói : "Nhà bếp trong nôi đã nấu cháo loãng, người chờ chút tự mình xới ăn đi."

"Tiểu cửu thế nào?" Diệp Tinh vội vàng hỏi.

Khi còn bé tiểu cửu đối với mình tốt nhất, bỗng nhiên nghe nói hấn xảy ra chuyện, Diệp Tinh thật là có điểm hoảng.

"Đi trên công trường ban thời điểm, theo trên nhà cao tầng ngã xuống, chân đoán chừng là muốn phế." Lão mục Lâm Ngọc Phân rất là khổ sở nói.

"Vậy bây giờ người đâu?" Diệp Tinh nói.

"Đã đưa đến Phúc Thị tinh lập bệnh viện, A Tinh người giữa trưa chính mình đi bên ngoài ăn, ta cùng người cha hiện tại đến ngay lập tức đi nhà ga ngồi xe." Lâm Ngọc Phân nói.

"Không cần đi nhà ga, ta trực tiếp lái xe, cùng các người cùng đi xem nhìn tiểu cửu." Diệp Tinh vội vàng nói : "Mẹ, người hai sửa sang lại đồ, vật, chúng ta lập tức xuất phát."

Diệp Tinh nói tiếng sau, hơi sửa sang lại, đem trong nhà cửa sổ khí gas đóng lại, rồi sau đó lái xe mang theo phụ mẫu chỉ hướng Phúc Thị đường cao tốc bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 213: : Cầu y

: Nhà ta giếng cổ thông võ lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

Sáng sớm, trong không khí có từng tia từng tia ý lạnh.

Đường cao tốc bằng phẳng mà uốn lượn, như một đầu rồng không đến cuối đường trường xà cuộn tại cụm núi trùng điệp ở giữa.

Nóng vội phía dưới, Diệp Tinh tốc độ cao nhất lái xe, Porsche nhanh như điện chớp một đường không ngừng vượt qua, chỉ hướng Phúc Thị phương hướng bay đi.

Không đến một canh giờ, rốt cục đến Phúc Thị.

"Đô!" "Tút tut tut!"

Phúc Thị trên đường lớn xe tới xe đi, đèn xanh đèn đỏ giao thế lấp lóe, mặc dù là lúc sáng sớm, nhưng dù sao cũng là đại thành thị, vẫn như cũ hơi buồn phiền xe.

Một đường vừa đi vừa nghỉ, đại khái lại chạy gần hai mươi phút, rốt cục thành công đến Phúc Thị tỉnh lập bệnh viện.

Phúc Thị tỉnh lập bệnh viện ở vào phúc Giang tỉnh Phúc Thị phồn hoa năm bốn giao lộ, chiếm diện tích 60 còn lại mẫu, kiến trúc diện tích 1 20 ngàn mét vuông, biên chế giường ngủ 1 300 tấm. Bệnh viện chuyên nghiệp thiết trí đầy đủ, nhân tài dân quân hoàn chỉnh. Toàn viện vệ sinh kỹ thuật nhân viên 9 6 người, trung cao cấp kỹ thuật chức danh hơn 200 người, trung cấp chức danh hơn 400 người, thầy thuốc 520 người, y tá hơn 700 người, tiền sĩ, thạc sĩ nhân tài 1 hơn 40 người. Đứng hàng cấp ba loại A, là toàn bộ bên trong tỉnh tốt nhất mấy nhà bệnh viện một trong.

Xuống xe sau, Diệp Tinh liền dẫn phụ mẫu chỉ hướng bệnh viện phòng bệnh tiến đến.

... .. Trọng phát một chương, trời sáng sửa đổi.

Ta gọi Đoạn Lăng, sinh ra ở Thanh sơn trấn một hộ phổ thông nông gia. Cha mẹ ta đều là thiện lương giản dị nông dân, nhưng mà, tại ta bốn tuổi một năm kia, trong nhà phát sinh một trận đột biến, một đám người áo đen đột nhiên xâm nhập trong nhà của ta, sát hại cha mẹ ta, lúc ấy gần bốn tuổi ta co quắp tại tới tám gầm giường run lấy bảy, tận mắt nhìn thấy cái kia trường kiếm sắc bén cắt đứt phụ mẫu vì trí hiểm yếu, tươi máu chảy đầy đất đều là. Ta che niềng liều mạng không chế chính mình đừng khóc, nhưng nội tâm hoảng sợ tựa như vỡ đê nước sông, nước mắt tràn mi mà ra, nghẹn ngào, nước nờ. Người áo đen cuối cùng phát hiện ta cái này cá lọt lưới, hắt một kiếm liền đem tiểu Mộc giường chém thành hai đoạn, ta hoảng sợ nhìn qua người áo đen cái kia dữ tợn hung tàn khuôn mặt.

"Trảm thảo trừ căn, oắt con đi chết đi." Ta nghe được người áo đen kia tiếng cười lạnh, liền khua tay trường kiếm bỏ về phía ta.

Sau đó phát sinh một màn có lẽ đời ta cũng sẽ không quên, một thanh bảo kiếm từ ngoài cửa sổ đột nhiên mà đến!, trực tiếp động mặc hắc y người vì trí hiểm yếu, đem hắt đóng đinh tại nhà gỗ trên vách tường. Người đến là một cái tóc trắng xoá lão gia gia, hắt chỉ dùng ba lượng kiếm, liền đem một đám người áo đen giết đến không thừa mảnh giáp, đây cũng là sau đó sư phụ ta, sư phụ nói ta căn cốt phi thường tốt, là hiếm thấy luyện võ kỳ tài, bái nhập sư phụ môn hạ một khắc kia trở đi ta nhân sinh thì phát sinh to lớn chuyển hướng.

... ..

Mười lăm năm sau.

Hoàng hôn, ánh chiều.

Cỏ hoang, Cô Phần.

Gió núi phát động, gọi lên lấy mộ phần một bên cỏ tươi. Ta đứng bình tĩnh tại sư phụ trước mộ phần suy nghĩ xuất thần.

Sư phụ ta tên là Vũ Tam phong, là một tên chân chính võ sĩ. Người trong giang hồ đối với hắt vừa run vừa sợ, gọi hắt là người điên lão đầu điên. Đường nhiên, vô luận người khác đối với hắt là cái gì cái nhìn, hắt đều là ta kính yêu nhất sư phụ, cái kia cứu ta, dưỡng dục ta, dạy ta võ công người. Sư phụ đối võ đạo si mê xác thực đạt tới một loại điên cuồng cấp độ, vô luận đối chính hắt vẫn là đối với ta đều vô cùng Nghiêm Cách. Ta thường thường nghe hắt phân nân nói mình tuổi tác đã cao đời này chắc đều khó mà đột phá Chân Vũ tự hào, bởi vậy hắt đem chỗ có hi vọng đều ký thác vào trên người của ta, hi vọng ta có thể hoàn thành hắt nguyện vọng, ta cũng một mực chỉ hướng cái phương hướng này nỗ lực. Bởi vì ta chẳng những phải hoàn thành sư phụ nguyện vọng, ta còn muốn báo thù cho phụ mẫu. Viên kia cừu hận hạt giống đã trong lòng ta chôn giấu mười lăm năm lâu. Tuy nhiên giết cha mẹ ta những người áo đen kia đều chết, nhưng sai sử bọn hắt sau lưng thế lực lại vẫn tồn tại. Thanh sơn trấn nhà một màn kia, ta đến nay ký ức vẫn còn mới mẻ. Vô số lần đêm khuya bừng tỉnh ác mộng không ngừng đốc thúc ta phải cố gắng tập võ.

Tại sư phụ nghiêm khắc dạy bảo hạ, ta võ công tiến bộ thần tốc. Sư phụ chẳng những dạy bảo tốt, võ công của hắt càng phi thường khủng bố, chỉ là cường đại tới đâu võ công cũng chống cự không nổi năm tháng vô tình, lão nhân gia ông ta cuối cùng vĩnh biệt cõi đời, cát bụi trở về với cát bụi, từ đó an nghỉ dưới lòng đất, hưởng thọ một trăm mười ba tuổi.

Nhìn qua dưới núi rậm rạp đồng cỏ xanh lá, trong nội tâm của ta nói không nên lời phiền muộn đau thương. Diệc sư Diệc phụ, trên đời này thân nhân duy nhất, bây giờ cũng cách ta mà đi. Mệnh mong thiên địa, ta lẻ loi một mình.

"Ha ha ha, cũng được cũng được. Ta Đoạn Lăng vốn là cái lãng tử, không cha không mẹ, Vô Căn Vô Bình, từ đó không có chỗ ở cố định, lưu lạc chân trời, há không tiêu điều tự tại." Ta ngửa mặt lên trời cười dài, tiếng cười tại dãy núi bên trong không ngừng quanh quẩn. Nhưng mà chỉ có chính ta mới có thể hiểu giờ phút này trong nội tâm của ta đắng chát cùng bất đắc dĩ.

Lúc rời đi sau đó ta nhin không được lại nhìn mất cái kia làm đỉnh núi, nó gọi Vụ Ân Phong, đỉnh núi có cái túp lều nhỏ, ta cùng sư phụ ở nơi đó sinh hoạt mười lăm năm. Nơi nào có ta tuổi thơ, có thể để cho ta nhớ lại sư phụ dạy bảo mĩa nó từ. Chờ ta báo xong thù, có lẽ ta sẽ còn trở về ở lại.

Ta theo trong túi áo móc ra một tấm lệnh bài, lệnh bài là màu đen, mặt sau vẽ lấy một cái khô lâu đồ án, chính diện còn khắc lấy một đoàn mây đen. Cái này là năm đó từ trên người những người áo đen kia tìm ra đến yêu bài. Sư phụ nói cái này yêu bài giống như là trong giang hồ một cái thần bí mà thế lực đáng sợ —— Vân sát cung độc hữu lệnh bài.

Thực trong nội tâm của ta có một cái rất lớn nghi hoặc, cha mẹ ta đều là người bình thường, Vân sát cung vậy lưu giữ đang vì sao muốn giết ta phụ mẫu.

Ta hỏi qua sư phụ, sư phụ cũng cảm thấy không hiểu, hần nói Vân sát cung mặc dù là thế lực tà ác, như không có chỗ tốt hoặc lợi ích thúc đẩy, bọn họ đồng dạng cũng không thể nhàm chán giết người lung tung. Chẳng lẽ trong nhà của ta có cái gì bảo vật gây nên bọn họ thăm dò? Ta không cảm suy nghĩ lung tung đến, hung hăng hất đầu một cái, đem suy nghĩ tạp nhạp thanh trừ hết. Bởi vì những thứ này đều không quan trọng, chờ tương lai của ta giết đến tận Vân sát cung báo thù thời điểm tự nhiên sẽ biết.

Vân sát cung lại lịch bí ẩn, cung chỉ lại càng thêm bí ẩn. Trừ bọn họ bản thân bên ngoài, trong giang hồ biết bọn họ vị trí chắc chỉ có không gì không biết Thiên Cơ Lão Nhân. Thiên Cơ Lão Nhân ngay tại Thương Vân thành, rồi đi Vụ Ân Phong sau, ta liền thẳng đến Thương Vân thành mà đi.

Lưỡng Bàng cây cối xanh ngắt, chim kêu trận trận, thanh thúy êm tai. Ta lưng đeo cái bao, dẫn theo bảo kiếm, đi tại đường đất vàng bên trên, theo Thương Vân thành phương hướng mà đi. Bên người sau đó bụi đất tung bay, móng ngựa cộc cộc, lại là rất nhiều giang hồ nhân sĩ cười ngửa chiến nhanh như tên bắn mà vụt qua.

Nhìn lấy bọn hần vô tung vô ảnh bóng người, trong nội tâm của ta hăm mộ vô cùng. Ta rất nghèo, không có tiền mua ngựa, trong bao trừ sư phụ lúc còn sống lưu lại mấy lượng bạc vụn bên ngoài, cũng chỉ có mấy món cũ y phục.

Tuy nhiên chỉ có thể đi bộ bước đi, nhưng ta tâm tình tổng tới nói là rất không tệ. Dĩ vãng ngày ngày đều buồn bực ở trên núi tập võ, một năm rất khó được xuống núi chơi một lần. Xuống núi với ta mà nói là lớn nhất chuyện cao hứng, chỉ có ta võ công đột nhiên tăng mạnh thời điểm, sư phụ nói mới có thể thả ta xuống núi, xem như khen thưởng ta đi.

Ta gọi Đoạn Lăng, sinh ra ở Thanh sơn trấn một hộ phổ thông nông gia. Cha mẹ ta đều là thiện lương giản dị nông dân, nhưng mà, tại ta bốn tuổi một năm kia, trong nhà phát sinh một trận đột biến, một đám người áo đen đột nhiên xâm nhập trong nhà của ta, sát hại cha mẹ ta, lúc ấy gần bốn tuổi ta co quắp tại tối tăm gầm giường run lấy bầy, tận mắt nhìn thấy cái kia trường kiếm sắc bén cắt đứt phụ mẫu vì trí hiểm yếu, tui mẩu chảy đầy đất đều là. Ta che miệng liều mạng không chế chính mình đừng khóc, nhưng nội tâm hoảng sợ tựa như vỡ òa nước sông, nước mắt tràn mi mà ra, nghẹn ngào, nức nở. Người áo đen cuối cùng phát hiện ta cái này cá lọt lưới, hần một kiếm liền đem tiểu Mộc giường chém thành hai đoạn, ta hoảng sợ nhìn qua người áo đen cái kia dữ tợn hung tàn khuôn mặt.

"Trảm thảo trừ căn, oắt con đi chết đi." Ta nghe được người áo đen kia tiếng cười lạnh, liền khua tay trường kiếm bỏ về phía ta.

Sau đó phát sinh một màn có lẽ đời ta cũng sẽ không quên, một thanh bảo kiếm từ ngoài cửa sổ đột nhiên mà đến!, trực tiếp động mặc hắc y người vì trí hiểm yếu, đem hần đóng đinh tại nhà gỗ trên vách tường. Người đến là một cái tóc trắng xoá lão gia gia, hần chỉ dùng ba lượng kiếm, liền đem một đám người áo đen giết đến không thừa mảnh giáp, đây cũng là sau đó sư phụ ta, sư phụ nói ta căn cốt phi thường tốt, là hiếm thấy luyện võ kỳ tài, bái nhập sư phụ môn hạ một khắc kia trở đi ta nhân sinh thì phát sinh to lớn chuyển hướng.

... ..

Mười lăm năm sau.

Hoàng hôn, ánh chiều.

Cô hoang, Cô Phần.

Gió núi phát động, gọi lên lấy mộ phần một bên cỏ tươi. Ta đứng bình tĩnh tại sư phụ trước mộ phần suy nghĩ xuất thần.

Sư phụ ta tên là Vũ Tam phong, là một tên chân chính võ sĩ. Người trong giang hồ đối với hần vừa run vừa sợ, gọi hần là người điên lão đầu điên. Đường nhiên, vô luận người khác đối với hần là cái gì cái nhìn, hần đều là ta kính yêu nhất sư phụ, cái kia cứu ta, dưỡng dục ta, dạy ta võ công người. Sư phụ đối võ đạo si mê xác thực đạt tới một loại điên cuồng cấp độ, vô luận đối chính hần vẫn là đối với ta đều vô cùng Nghiêm Cách. Ta thường thường nghe hần phàn nàn nói mình tuổi tác đã cao đời này chắc đều khó mà đột phá Chân Vũ tự hào, bởi vậy hần đem chỗ có hi vọng đều ký thác vào trên người của ta, hi vọng ta có thể hoàn thành hần nguyện vọng, ta cũng một mực chỉ hướng cái phương hướng này nỗ lực. Bởi vì ta chẳng những phải hoàn thành sư phụ nguyện vọng, ta còn muốn báo thù cho phụ mẫu. Viên kia cừu hận hạt giống đã trong lòng ta chôn giấu mười lăm năm lâu. Tuy nhiên giết cha mẹ ta những người áo đen kia đều chết, nhưng sai sử bọn hần sau lưng thế lực lại vẫn tồn tại. Thanh sơn trấn nhà một màn kia, ta đến nay ký ức vẫn còn mới mẻ. Vô số lần đêm khuya bừng tỉnh ác mộng không ngừng đốc thúc ta phải cố gắng tập võ.

Tại sư phụ nghiêm khắc dạy bảo hạ, ta võ công tiến bộ thần tốc. Sư phụ chẳng những dạy bảo tốt, võ công của hần càng phi thường khủng bố, chỉ là cường đại tới đâu võ công cũng chống cự không nổi năm tháng vô tình, lão nhân gia ông ta cuối cùng vĩnh biệt cõi đời, cát bụi trở về với cát bụi, từ đó an nghỉ dưới lòng đất, hưởng thọ một trăm mười ba tuổi.

Nhìn qua dưới núi rậm rạp đồng cỏ xanh lá, trong nội tâm của ta nói không nên lời phiền muộn đau thương. Diệt sư Diệt phụ, trên đời này thân nhân duy nhất, bây giờ cũng cách ta mà đi. Mệnh mông thiên địa, ta lẻ loi một mình.

"Ha ha ha, cũng được cũng được. Ta Đoạn Lăng vốn là cái lãng tử, không cha không mẹ, Vô Căn Vô Bình, từ đó không có chỗ ở cố định, lưu lạc chân trời, há không tiêu điều tự tại." Ta ngửa mặt lên trời cười dài, tiếng cười tại dãy núi bên trong không ngừng quanh quẩn. Nhưng mà chỉ có chính ta mới có thể hiểu giờ phút này trong nội tâm của ta đắng chát cùng bất đắc dĩ.

Lúc rời đi sau đó ta nhện không được lại nhìn mắt cái kia làm đỉnh núi, nó gọi Vụ Ân Phong, đỉnh núi có cái túp lều nhỏ, ta cùng sư phụ ở nơi đó sinh hoạt mười lăm năm. Nơi nào có ta tuổi thơ, có thể để cho ta nhớ lại sư phụ dạy bảo mĩa nó từ. Chờ ta báo xong thù, có lẽ ta sẽ còn trở về ở lại.

Ta theo trong túi áo móc ra một tấm lệnh bài, lệnh bài là màu đen, mặt sau vẽ lấy một cái khô lâu đồ án, chính diện còn khắc lấy một đoàn mây đen. Cái này là năm đó từ trên người những người áo đen kia tìm ra đến yêu bài. Sư phụ nói cái này yêu bài giống như là trong giang hồ một cái thần bí mà thế lực



đáng sợ —— Vân sát cung độc hữu lệnh bài.

Thực trong nội tâm của ta có một cái rất lớn nghi hoặc, cha mẹ ta đều là người bình thường, Vân sát cung vậy lưu giữ đang vì sao muốn giết ta phụ mẫu. Ta hỏi qua sư phụ, sư phụ cũng cảm thấy không hiểu, hắn nói Vân sát cung mặc dù là thể lực tà ác, như không có chỗ tốt hoặc lợi ích thúc đẩy, bọn họ đồng dạng cũng không thể nhảm chán giết người lung tung. Chẳng lẽ trong nhà của ta có cái gì bảo vật gây nên bọn họ thăm dò? Ta không cảm suy nghĩ lung tung đến, hung hăng hất đầu một cái, đem suy nghĩ tạp nhạp thanh trừ hết. Bởi vì những thứ này đều không quan trọng, chờ tương lai của ta giết đến tận Vân sát cung báo thù thời điểm tự nhiên sẽ biết.

Vân sát cung lại lịch bí ẩn, cung chỉ lại càng thêm bí ẩn. Trừ bọn họ bản thân bên ngoài, trong giang hồ biết bọn họ vị trí chắc chỉ có không gì không biết Thiên Cơ Lão Nhân. Thiên Cơ Lão Nhân ngay tại Thương Vân thành, rồi đi Vụ Ân Phong sau, ta liền thẳng đến Thương Vân thành mà đi.

Lương Bằng cây cối xanh ngắt, chim kêu trăn trăn, thanh thúy êm tai. Ta lưng đeo cái bao, dẫn theo bảo kiếm, đi tại đường đất vàng bên trên, theo Thương Vân thành phương hướng mà đi. Bên người sau đó bụi đất tung bay, móng ngựa cộc cộc, lại là rất nhiều giang hồ nhân sĩ cười ngựa chiến nhanh như tên bắn mà vụt qua.

Nhìn lấy bọn hắn vô tung vô ảnh bóng người, trong nội tâm của ta hâm mộ vô cùng. Ta rất nghèo, không có tiền mua ngựa, trong bao trừ sư phụ lúc còn sống lưu lại mấy lượng bạc vụn bên ngoài, cũng chỉ có mấy món cũ y phục.

Tuy nhiên chỉ có thể đi bộ bước đi, nhưng ta tâm tình tổng tới nói là rất không tệ. Dĩ vãng ngày ngày đều buồn bực ở trên núi tập võ, một năm rất khó được xuống núi chơi một lần. Xuống núi với ta mà nói là lớn nhất chuyện cao hứng, chỉ có ta võ công đột nhiên tăng mạnh thời điểm, sư phụ nói mới có thể thả ta xuống núi, xem như khen thưởng ta đi.

Ta gọi Đoạn Lăng, sinh ra ở Thanh sơn trấn một hộ phổ thông nông gia. Cha mẹ ta đều là thiện lương giản dị nông dân, nhưng mà, tại ta bốn tuổi một năm kia, trong nhà phát sinh một trận đột biến, một đám người áo đen đột nhiên xâm nhập trong nhà của ta, sát hại cha mẹ ta, lúc ấy gần bốn tuổi ta co quắp tại tối tăm gầm giường run lấy bầy, tận mắt nhìn thấy cái kia trường kiếm sắc bén cắt đứt phụ mẫu vì trí hiềm yếu, tươi máu chảy đầy đất đều là. Ta che miệng liều mạng không chế chính mình đừng khóc, nhưng nội tâm hoảng sợ tựa như vỡ đê nước sông, nước mắt tràn mi mà ra, nghẹn ngào, nức nở. Người áo đen cuối cùng phát hiện ta cái này cá lọt lưới, hắn một kiếm liền đem tiểu Mộc giường chém thành hai đoạn, ta hoảng sợ nhìn qua người áo đen cái kia dữ tợn hung tàn khuôn mặt.

"Trảm thảo trừ căn, oắt con đi chết đi." Ta nghe được người áo đen kia tiếng cười lạnh, liền khua tay trường kiếm bỏ về phía ta.

Sau đó phát sinh một màn có lẽ đời ta cũng sẽ không quên, một thanh bảo kiếm từ ngoài cửa sổ đột nhiên mà đến!, trực tiếp động mặc hắc y người vì trí hiềm yếu, đem hắn đồng đỉnh tại nhà gỗ trên vách tường. Người đến là một cái tóc trắng xoá lão gia gia, hắn chỉ dùng ba lượng kiếm, liền đem một đám người áo đen giết đến không thừa mảnh giáp, đây cũng là sau đó sư phụ ta, sư phụ nói ta căn cốt phi thường tốt, là hiếm thấy luyện võ kỳ tài, bái nhập sư phụ môn hạ một khắc kia trở đi ta nhân sinh thì phát sinh to lớn chuyển hướng.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 213: : Tỉnh lập bệnh viện

: Nhà ta giếng cổ thông võ lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

4000 chữ Public chương , bắt đầu khôi phục!

Sáng sớm, trong không khí có từng tia từng tia ý lạnh.

Đường cao tốc bằng phẳng mà uốn lượn, như một đầu rồng không đến cuối đường trường xà cuộn tại cụm núi trùng điệp ở giữa.

Nóng vội phía dưới, Diệp Tinh tốc độ cao nhất lái xe, Porsche nhanh như điện chớp một đường không ngừng vượt qua, chỉ hướng Phúc Thị phương hướng bay đi.

Không đến một canh giờ, rốt cục đến Phúc Thị.

"Đô!" "Tút tut tut!"

Phúc Thị trên đường lớn xe tới xe đi, đèn xanh đèn đỏ giao thế lấp lóe, mặc dù là lúc sáng sớm, nhưng dù sao cũng là đại thành thị, vẫn như cũ hơi buồn phiền xe.

Một đường vừa đi vừa nghỉ, đại khái lại chạy gần hai mươi phút, rốt cục thành công đến Phúc Thị tỉnh lập bệnh viện.

Phúc Thị tỉnh lập bệnh viện ở vào phúc Giang tỉnh Phúc Thị phồn hoa năm bốn giao lộ, chiếm diện tích 60 còn lại mẫu, kiến trúc diện tích 1 20 ngàn mét vuông, biên chế giường ngủ 1 300 tấm. Bệnh viện chuyên nghiệp thiết trí đầy đủ, nhân tài dàn quân hoàn chỉnh. Toàn viện vệ sinh kỹ thuật nhân viên 9 6 người, trung cao cấp kỹ thuật chức danh hơn 200 người, trung cấp chức danh hơn 400 người, thầy thuốc người, y tá hơn 700 người, tiến sĩ, thạc sĩ nhân tài 1 hơn 40 người. Đứng hàng cấp ba loại A, là toàn bộ bên trong tỉnh tốt nhất mấy nhà bệnh viện một trong.

Xuống xe sau, Diệp Tinh liền dẫn phụ mẫu chỉ hướng bệnh viện phòng bệnh tiến đến.

Trong bệnh viện, hồi hà, người rất nhiều, già trẻ nam nữ, có xem bệnh bệnh nhân, thân nhân bệnh nhân, còn có mặc lấy rõ ràng áo khoác bác sĩ y tá các loại.

Diệp Tinh mang theo phụ mẫu đi thang máy đi vào lầu sáu, dọc theo hành lang hành lang đi vào số 603 phòng bệnh.

Cửa phòng bệnh nửa mở, đi đến nhìn lại, chỉ gặp một vị ba chừng bốn mươi tuổi nam tử khuôn mặt thống khổ, cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh, đang nằm tại trên giường bệnh. Trên chân trái có vết máu loang lổ, một mảnh đỏ thẫm, một gã bác sĩ chính đang vì hắn kiểm tra thương thế.

Tại giường bệnh chung quanh còn vây quanh một nam hai nữ ba cái thân nhân bệnh nhân. Diệp Tinh nhận ra ba người kia, một cái là tiểu cữu mẹ, một cái là dì nhỏ cùng Dương, còn về nằm tại trên giường bệnh thụ thương nam tử tự nhiên là Diệp Tinh tiểu cữu Lâm Đức đánh dấu.

"Đức đánh dấu, người như thế nào!"

Tiến vào phòng bệnh sau, lão mẹ Lâm Ngọc Phân vội vàng chạy tới, Diệp Tinh cùng lão ba Diệp Quốc Trung cũng vội vàng đuổi theo đi.

"Tỷ, tỷ phụ các người tới rồi, a, A Tinh người tiểu tử thói này cũng tới thăm người Lão Cữu a. Haha, ta không sao, các người không cần lo lắng!" Lâm Đức đánh dấu nhếch miệng cười nói, chỉ là sắc mặt hắn vẫn tái nhợt như cũ rất, cứ thế nụ cười đều mang bệnh trạng màu sắc.

Lúc này mẹ cùng dì nhỏ Dương phát hiện Diệp Tinh một nhà cũng lên tiếng kêu gọi. Mẹ ngồi tại cạnh giường lau nước mắt, dì nhỏ cũng là thương tâm vô cùng.

Diệp Tinh ánh mắt nhìn tiểu cữu đùi phải liếc một chút, chỉ gặp chỗ đầu gối vết máu loang lổ, nhìn thấy mà giật mình, mặc dù đã tại đóng gói, nhưng vẫn như cũ có máu tươi chảy ra.

"Thầy thuốc, ta đệ chân này thương tổn như thế nào?" Lão mẹ Lâm Ngọc Phân liền vội vàng hỏi.

Mẹ cùng dì nhỏ Dương cũng nhao nhao quay đầu nhìn lại, lo lắng nói: "Tạ thầy thuốc, nhà ta đức đánh dấu thương thế như thế nào, bao lâu có thể tốt?"

Giường bệnh một bên, cái kia tạ thầy thuốc song mi khóa chặt, một mặt nghiêm túc, kiểm tra xong Lâm Đức đánh dấu chân thương tổn sau, lắc đầu thờ dài nói: "Chân này thương tổn nghiêm trọng, chẳng những gãy xương, bắp thịt cẳng là thối rữa, kèm thêm vi khuẩn cảm nhiễm, tính sơ sơ còn muốn cắt chỉ đây."

Theo cái kia tạ thầy thuốc lời nói vừa dứt, trong phòng bệnh Chúng gia thuộc nhất thời sắc mặt trắng bệch. Cắt chỉ hai chữ này cho người ta áp lực vô cùng nặng nề, mang ý nghĩa không phải là người bình thường. Một khi cắt chỉ, vậy liền thành người tàn tật, sự đã kích này không thể bảo là không lớn.

"Tại sao lại dạng này!"

"Tạ thầy thuốc, mau cứu nhà ta đức đánh dấu a!"

Lão mẹ, tiểu cữu mẹ bọn người tất cả đều hoảng. Bao quát tiểu cữu Lâm Đức đánh dấu trên mặt cũng nhiễm lên một tầng màu tro tàn, nếu là muốn cắt chỉ lời nói, đối với hắn đã kích là lớn nhất. Hắn vốn cho là chân thụ thương, chỉ cần có thể khôi phục liền tốt. Vô luận nhiều đau nhức, hắn đều có thể nhẫn nại. Nhưng mà, nếu là nghiêm trọng đến muốn cắt chỉ lời nói, vậy liền thành người tàn tật, sau này nhân sinh làm mất đi rất nhiều sắc thái.

"Hắn theo cao ốc quảng xuống, chẳng những gãy xương, tức thì bị rì sét cột thép một dạng xuyên thủng. Mổ cắt chỉ khả năng so sánh lớn, các người đến chuẩn bị tâm lý thật tốt. Đương nhiên, cũng không phải là tuyệt đối. Bệnh tình cụ thể, ta vẫn phải lại quan sát hai ngày, nhìn xem phải chăng có chuyển biến tốt đẹp. Có điều coi như bệnh tình chuyển biến tốt đẹp bảo trụ hai chân, nhưng chỉ sợ cũng phải lưu lại sau di chứng." Cái kia tạ thầy thuốc ăn ngay nói thật. Loại tình huống này giấu diếm cũng không có cái gì ý nghĩa, bởi vì có cần hay không mổ cũng liền hai ngày này liền có thể nhìn ra.

Trên giường bệnh tiểu cữu Lâm Đức đánh dấu cả người như bị sét đánh, sắc mặt tái nhợt vô cùng, thất hồn lạc phách làm bầm: "Cắt chỉ? Chân phế bỏ, vậy ta sau này còn thể nào công tác, ta không phải thành phế nhân à..."

Một cái khỏe mạnh người bình thường đột nhiên có một ngày muốn mất đi hai chân, vô luận đối lại là người nào, bỗng nhiên nghe được tin tức này, chắc đều sẽ cảm thấy sợ hãi, khó chịu vô cùng.

Lão mẹ, tiểu cữu mẹ, dì nhỏ chờ trong lòng người cũng giống bị cái gì chặn giống như, khó chịu vô cùng. Thương tâm đồng thời, càng là vội vàng an ủi tiểu cữu.

"Chân này ta có thể trị hết!"

Bỗng nhiên một thanh âm bỗng nhiên vang lên.

"Đức đánh dấu chân có thể trị hết?"

Lão mù, tiểu cửu mẹ, dì nhỏ bọn người nghe vậy nhất thời mừng rỡ vô cùng, nhao nhao nhìn về phía tạ thầy thuốc. Bọn họ bản năng tưởng rằng tạ thầy thuốc tại mở miệng nói chuyện, nhưng mà, đã thấy vị kia tạ thầy thuốc chính nhìn về phía một bên khác tên thanh niên kia nam tử, cái kia thanh niên nam tử thành linh chính là Diệp Tinh.

"A, không phải tạ thầy thuốc, mới vừa rồi là A Tinh đang nói chuyện?"

"Trách không được thanh âm có chút quen thuộc."

Tiểu cửu mẹ dì nhỏ bọn người tất cả đều sững sờ, nghi ngờ nói : "A Tinh, mới vừa rồi là người đang nói chuyện?"

"Ừm!" Diệp Tinh gật gật đầu, nói : "Mọi các người đừng lo lắng, cửu cửu chân làm tổn thương ta có thể trị hết."

Nói, Diệp Tinh lúc này theo trong túi quần lấy ra một hộp ngân châm đi đến tiểu cửu Lâm Đức đánh dấu trước người, chuẩn bị thi triển châm cứu cho tiểu cửu trị liệu chân thương tổn.

Đúng lúc này, một cái tay trực tiếp ngăn lại Diệp Tinh.

"Vị tiểu huynh đệ này, người muốn làm gì?" Cái kia tạ thầy thuốc cau mày theo Diệp Tinh nói.

"Ta cho ta cửu cửu trị liệu chân thương tổn a!" Diệp Tinh nói.

"Trị liệu chân thương tổn? Hấn chân này thương tổn rất nghiêm trọng, người thế nào trị liệu?" Tạ thầy thuốc song mi khóa chặt, trên dưới dò xét Diệp Tinh một cái nói : "Người là cái gì cái Viện Giáo vừa tốt nghiệp thực tập sinh?"

"Ách, ta không phải y học viện thực tập sinh!"

"Người liền thực tập sinh đều không phải là, thì dám cho người chữa bệnh. Đừng nói người không phải thực tập sinh, coi như người thật sự là y học viện tốt nghiệp thực tập sinh, không có thời gian hai, ba năm ma luyện, y thuật của người cũng căn bản không phải trên bàn." Cái kia tạ thầy thuốc liếc Diệp Tinh liếc một chút, "Giống loại trình độ này chân thương tổn, liền xem như cả nước tốt nhất ngoại khoa thầy thuốc chắc đều không nắm chắc có thể đem người chữa tốt, người cái này liền bệnh viện thực tập sinh đều không phải là tiểu thanh niên lại dám nói khoác mà không biết ngượng."

"Không phải, ta học qua y thuật!"

"A Tinh, chớ hồ đồ!" Lão mù Lâm Ngọc Phân liền vội vàng đem Diệp Tinh kéo đến một bên, "Tiểu tử người làm sao học qua cái gì y thuật, khác thêm phiền. Người tiểu cửu hiện tại đã đầy đủ khó chịu."

"Không phải vậy a mẹ, ta thật học qua y thuật." Diệp Tinh cười khổ nói : "Ta không có lừa người, tiểu cửu chân thương tổn, ta có thể trị hết."

"Nhưng là người đại học rõ ràng học là kiến thức chuyên nghiệp a?" Lão mù Lâm Ngọc Phân một mặt không tin nói : "Còn về đại học trước đó, tiểu tử người càng không khả năng học cái gì y thuật."

"Ta đi công tác trong khoảng thời gian này theo một cái y thuật cao minh lão trung y học qua châm cứu, còn được đến một cái trị liệu chân thương tổn phương thuốc cổ truyền." Diệp Tinh nói : "Tiểu cửu chân làm tổn thương ta có nắm chắc chữa tốt. Không phải vậy, người chẳng lẽ nhìn lấy tiểu cửu bị cắt chi?"

Một bên tiểu cửu mẹ trong lòng hơi động, hỏi thăm : "A Tinh người thật có cái gì phương pháp có thể trị hết người cậu chân thương tổn?"

"Ta nghe nói châm cứu thăng thần kỳ, một số phương thuốc cổ truyền dùng đến đúng, nói không chừng thật có khả năng có hiệu quả. Lại nói A Tinh tiểu tử này từ tiểu học tập thì rất mạnh, không giống như là hội làm ầu ầu tử. Muốn không liền để hấn ——" dì nhỏ Lâm Ngọc hương đang nói, lại bị bên cạnh Tiểu Di Phu cho giữ chặt, "Ngọc Hương, người nói mò cái gì. A Tinh coi như thật học một chút cái gì y thuật, nhưng người ta tạ thầy thuốc nhưng là cái này tinh lập bệnh viện một viên chủ trị bác sĩ, vài chục năm chữa bệnh kinh nghiệm chẳng lẽ lại còn không bằng A Tinh không thành."

Bị Dượng như thế nói chuyện, mẹ cùng dì nhỏ Lâm Ngọc hương nhất thời cảm thấy cũng đúng. Đây chính là tinh lập bệnh viện, phúc Giang tỉnh tốt nhất nấy nhà bệnh viện một trong. Có thể tại đây loại bệnh viện lớn đương nhiệm chủ trị bác sĩ, y thuật đương nhiên sẽ không kém. Nếu là liền cái này tạ thầy thuốc đều thúc thủ vô sách lời nói, như vậy người khác thì càng không có cách nào.

Một bên, tạ thầy thuốc sắc mặt nghiêm túc, trầm giọng nói : "Bệnh nhân thương thế tuy nhiên rất nghiêm trọng, bất quá vẫn là có hai ba phần khả năng không cần tiến hành phẫu thuật. Nhưng là các người nếu như làm loạn lời nói, vậy ta thì không dám hứa chắc, hậu quả chính các người gánh chịu." Nói xong phiết Diệp Tinh liếc một chút, làm cho Diệp Tinh có chút dở khóc dở cười.

Bị cái này tạ thầy thuốc như thế nói chuyện, tiểu cửu mẹ dì nhỏ bọn người liền càng thêm không dám để cho Diệp Tinh cho tiểu cửu châm cứu. Dù sao cái này tạ thầy thuốc là rất có quyền uy tính, tuy nhiên Diệp Tinh là người trong nhà, nhưng mẹ chờ người vẫn là lựa chọn nghe tạ thầy thuốc.

Diệp Tinh lại có điểm im lặng, có điều loại chuyện này cũng trách không được mỵ các nàng. Diệp Tinh rất nhiều bí mật, các nàng cũng không biết. Dù sao theo các nàng, Diệp Tinh cũng liền một cái vừa tốt nghiệp thanh niên tiểu tử, học còn không phải y học chuyên nghiệp. Mặc dù là người trong nhà, nhưng một tên mao đầu tiểu tử, thật là không có cái gì tin phục lực. Nguyên bản còn có thể căn cứ ngựa chết chữa như ngựa sống thái độ, để Diệp Tinh thử một lần. Chẳng qua hiện nay tạ thầy thuốc trực tiếp khuyên bảo các nàng lung tung trị liệu lời nói, hội tăng thêm bệnh tình, các nàng nhất thời không dám để cho Diệp Tinh ném thử.

Đã các trưởng bối đều phản đối, Diệp Tinh tự nhiên cũng không thể cưỡng ép cho tiểu cửu trị liệu. Vốn định đồ ăn đem tiểu cửu chân thương tổn chữa trị xong, bây giờ loại tình huống này, chỉ có thể đợi thêm chút thời gian, đến tối tất cả mọi người lúc ngủ, lại lặng lẽ đem tiểu cửu chân thương tổn chữa trị xong.

"Đi!" "Cộc cộc!"

Ngoài cửa bỗng nhiên vang lên một loạt tiếng bước chân, chỉ gặp một vị khuôn mặt uy nghi trung niên nam tử gõ gõ cửa, rồi sau đó đi tới.

"Diệp thầy thuốc, rốt cuộc tìm được ngài! Nguyên bản còn tính toán đi La Huyện tìm người, không nghĩ tới người thế mà Lai Phúc thành phố!" Trung niên nam tử kia mỉm cười chỉ hướng Diệp Tinh đi đến.

"Ta không phải thầy thuốc, người nhận lầm người." Diệp Tinh khẽ chau mày, thản nhiên nói. Thân là võ đạo ngũ trọng cảnh đỉnh phong võ giả cái kia nhạy cảm thính lực, Diệp Tinh trực tiếp nhận ra trước mắt trung niên nam tử này thanh âm cũng là tối hôm qua gọi điện thoại đi cầu y người xa lạ kia.

Có điều người này năng lượng như là không nhỏ, thế mà có thể tại Phúc Thị tìm tới Diệp Tinh.

"Ta biết ngài nghề nghiệp không phải thầy thuốc, nhưng là y thuật của người so rất nhiều chuyên nghiệp thầy thuốc đều mạnh." Trung niên nam tử kia khẩn cầu: "Phụ thân ta bệnh tim phát, hiện tại tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc, ta hi vọng ngài có thể xuất thủ cứu hãn một lần, ta vô cùng cảm kích."

Đối mặt cái này đột nhiên đến cửa cầu y trung niên nam tử, trong phòng bệnh lão mục Lâm Ngọc Phân cùng tiểu cửu mẹ, di nhỏ bọn người tất cả đều mất trọn tròn, trong lúc nhất thời không làm rõ ràng được là cái gì tình huống.

"Ngài cần cái gì thù lao, chỉ cần tại ta phạm vi năng lực bên trong, ta nhất định thỏa mãn người." Trung niên nam tử kia tiếp tục nói.

"Không có ý tứ, nếu như xem bệnh lời nói, người cần phải tìm thầy thuốc!" Diệp Tinh lắc đầu nói, cũng không tính xuất thủ. Hãn bây giờ lại không thiếu cái gì, muốn tiền có tiền, muốn cái gì có cái gì, thật là không nghĩ tới bốn phía bên ba. Cũng không phải Thánh Mẫu, đối cứu người thật là để không nổi cái gì hứng thú. Dù sao không sợ người chính là, cứu người lại không phải hãn trách nhiệm nghĩa vụ. Hãn chỉ muốn nhiều thời gian về mặt tu luyện, đối luyện công càng dám hứng thú.

"Nhưng là phụ thân ta bệnh tình rất nghiêm trọng, phổ thông thầy thuốc căn bản trị không hết." Trung niên nam tử kia một mặt bất đắc dĩ, cười khổ nói.

Trung niên nam tử kia đang nói, cửa bỗng nhiên truyền đến một loạt tiếng bước chân, thanh âm từ xa mà đến gần, không bao lâu, chỉ gặp một người mặt hốt hoảng, vội vàng vàng chạy vào, "Nói rõ, không tốt, Trần lão bệnh tình lần nữa chuyển biến xấu. Từng viện sĩ đề nghị lập tức đối Trần lão tiến hành trái tim phẫu thuật, nếu không thì không kịp!"

Trung niên nam tử kia nghe vậy sắc mặt hoàn toàn thay đổi, trở nên tái nhợt vô cùng, bỗng nhiên bạch một tiếng, hướng thẳng đến Diệp Tinh quỳ xuống tới.

Diệp Tinh ánh mắt nhất động, cấp tốc nhắc chân, ngừng trung niên nam tử kia quỳ xuống xu thế.

Trung niên nam tử kia một cử động kia cũng đem cái kia chạy đến thông báo tin tức nam tử giật mình, rất là khó hiểu nói: "Nói rõ, người đây là làm gì? Thế nào đối tiểu huynh đệ này quỳ xuống? Tranh thủ thời gian về Trần lão cái kia, từng viện trưởng nói lập tức phải làm giải phẫu, người nhanh đi về ký tên a!"

"Phẫu thuật xác suất thành công quá thấp, từng viện sĩ nói chỉ có 10% hi vọng, hoàn toàn cũng là cứu tử nhất sinh." Trung niên nam tử kia vành mắt phấp phồng, ẩn ẩn lệ thoáng hiện, theo Diệp Tinh nói: "Diệp tiên sinh, coi như ta cầu người, mời người xuất thủ cứu cứu phụ thân ta!" Nói, cắn răng một cái lần nữa theo Diệp Tinh quỳ đi xuống.

Diệp Tinh cấp tốc ngừng trung niên nam tử kia quỳ xuống xu thế.

Gian phòng bên trong, tiểu cửu mẹ di nhỏ bọn người còn một mặt ngạc nhiên nhìn về phía Diệp Tinh bên này, thấy Diệp Tinh rất mất tự nhiên, lão cứng ngắc. Dạng này giằng co nữa cũng không phải biện pháp.

"Người ngay tại cái này tỉnh lập bệnh viện sao?" Diệp Tinh trầm ngâm nói: "Quá xa lời nói, ta thì không đi."

"Ừm, ngay tại bệnh viện này, số 801 Vip phòng bệnh." Trung niên nam tử kia nhất thời mừng rỡ vô cùng.

"Được thôi, ta đi theo người nhìn xem, còn về có thể hay không chữa tốt, ta cũng không biết. Người phía trước dẫn đường đi."

Nói, Diệp Tinh lúc này đi theo trung niên nam tử kia rồi đi số 603 phòng bệnh, chỉ hướng số 801 Vip phòng bệnh phương hướng mà đi.

"Đại tỷ, A Tinh thật biết y thuật a?"

"Ta... Ta không biết a!"

"Ta nhìn khẳng định là biết y thuật, người nhìn người khác đều cầu y đến cửa!"

Số 603 gian phòng bên trong lập tức vỡ tổ, di nhỏ tiểu cữu mẹ lao nhao trò chuyện. Mọi người không có chú ý tới một bên khác vị kia tạ thầy thuốc chính là một mặt khiếp sợ nhìn qua hướng cửa, tự lẩm bầm : "Sao lại có khả năng? Vừa rồi vị kia giống như... Tựa như là Trần Ngôn rõ ràng Thị Trường?"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 214: : Nghiệp dư điệp thầy thuốc

: Nhà ta giếng cỏ thông võ lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

Đi thang máy đi vào lầu tám, trên hành lang đám người hồi hã, rất nhiều mặc lấy rõ ràng áo khoác thầy thuốc hoặc y tá lui tới bốn ba ở giữa.

Diệp Tinh một đường hộ tống trung niên nam tử kia đi vào số 801 Vip phòng bệnh, cửa phòng bệnh đứng đầy rất nhiều người đang đàm luận nói chuyện, mỗi cái dáng vẻ bất phàm, tựa hồ cũng là đến thăm trong phòng bệnh nhân.

"Trần thị trường!" "Trần thị trường ngài đến!"

"Ừm, phụ thân ta bệnh tình như thế nào?"

"Tình huống không phải là tốt, từng viện trưởng bọn họ đã ở bên trong trị liệu!"

"Ừm!"

Trung niên nam tử kia tại cửa ra vào hỏi hai câu, liền vội vàng mang theo Diệp Tinh tiến vào phòng bệnh.

Gian phòng bên trong, bên giường sắp xếp rất nhiều hoa quả, tại trên giường bệnh, một vị tóc hoa râu lão giả khuôn mặt thống khổ chính hấp hối nằm. Ba năm vị thầy thuốc chính lưỡng cuống tay chân cho lão nhân dò xét bệnh tình.

"Trần thị trường, ngài tới. Trần lão bệnh tình lần nữa chuyển biến xấu. Người ký tên, chúng ta đến lập tức bên trên tiến hành trái tim phẫu thuật!" Bên trong một vị tuổi già thầy thuốc vội vàng đi tới nói.

"Phẫu thuật xác suất quá thấp!" Trung niên nam tử Trần Ngôn rõ ràng lắc lắc đầu nói : "Từng viện trưởng, ta không có ý định để phụ thân ta tiến hành phẫu thuật."

"Trước mắt trong nước tài nghệ y thuật đều như vậy, đây cũng là không có cách nào sự tình. Coi như đưa đi nước Mỹ cũng nhiều lắm là gia tăng non nửa thành phần thắng, mà lại về thời gian cũng không kịp, Trần lão tình trạng cơ thể càng là không chịu nổi khoảng cách dài lộ trình xóc nảy." Từng viện trưởng cười khổ nói : "Ta đề nghị là lập tức động thủ thuật, xác suất lại nhỏ, cũng có thành công hi vọng. Trần lão bệnh tình rất nghiêm trọng, đã lập đi lập lại tái phát nhiều lần. Nếu là lại không lập tức tiến hành phẫu thuật lời nói, chắc sống không qua đêm nay."

"Ừm, phụ thân bệnh tình xác thực không tốt trị liệu, những ngày này từng viện trưởng các người cũng vất vả." Trần Ngôn rõ ràng trầm ngâm nói : "Bất quá tay thuật xác suất quá thấp, nếu không có vạn bất đắc dĩ tình huống dưới, ta vẫn là không muốn để cho phụ thân ta mạo hiểm. Cùng may ta hiện tại rất cục mồi được Diệp tiên sinh."

"Diệp tiên sinh, phụ thân ta bệnh tình thì xin nhờ ngài!" Trung niên nam tử Trần Ngôn Minh triều Diệp Tinh nói.

"Ừm!" Diệp Tinh hơi gật đầu, chỉ hướng giường bệnh đi đến.

"Diệp tiên sinh?" Trong phòng bệnh đám thầy thuốc tất cả đều vô cùng ngạc nhiên, "Chờ một chút, Trần thị trường, người cũng không phải là muốn để vị tiểu huynh đệ này đến cho Trần lão trị liệu a?"

"Ừm, là, Diệp tiên sinh y thuật phi thường cao rõ ràng, chắc chỉ có hần mới có hi vọng chữa tốt phụ thân ta bệnh." Trung niên nam tử Trần Ngôn rõ ràng trầm giọng nói ra.

Vừa dứt lời,

Nhất thời, trong phòng bệnh đám thầy thuốc tất cả đều triệt để mắt tròn —— đây là tình huống thế nào? Trần thị trưởng bình thường rất phù hợp kinh nghiệm tức một người, đây là mở cái gì quốc tế trò đùa a. Trước mắt thanh niên này 30 cũng chưa tới, có lẽ cũng liền hai mươi tuổi bộ dáng, nhìn qua rõ ràng cũng là cái thực tập sinh bộ dáng, chữa bệnh kinh nghiệm chắc liền một năm cũng chưa tới a? Đây là muốn trị cái gì bệnh a.

Tùng viện trưởng tại chỗ thì gấp, "Trần thị trưởng người hồ đồ a, Trần lão đức cao vọng trọng, loại này mạng người quan trọng sự việc, thế nào có thể làm trò đùa a. Bên trong tình căn bản là không có gặp qua hạng này thầy thuốc, không phải chúng ta xem thường thầy thuốc trẻ tuổi, trước dứt bỏ độ tuổi không nói, nếu như hần y thuật thật là cao minh lời nói, tại sao lại một điểm danh khí đều không có."

"Ách, Diệp tiên sinh hần chỉ là nghiệp dư, không phải chuyên trách thầy thuốc, cho nên tại y học giới không có cái gì danh khí. Học hần là Trung y đi." Trung niên nam tử Trần Ngôn Minh Đạo.

"Cái gì? Nghiệp dư! ! !"

Gian phòng bên trong một đám quyền uy thầy thuốc tất cả đều trừng lớn ánh mắt, quả thực không thể tin được Trần thị trưởng sẽ nhường một cái nghiệp dư thầy thuốc cho cha mình xem bệnh.

Tùng viện trưởng càng là tức giận đến đỏ mặt tía tai, giọng the thé nói : "Tiểu hóa tử, người không hiểu y thuật cũng chớ làm loạn, liền bắt mạch đều không có, bệnh nhân tình huống đều không hiểu rõ ràng, thì cây ngân châm hướng trái tim châm, cái này muốn chết người, tranh thủ thời gian dừng tay a!"

Bệnh bên trên giường, Diệp Tinh trong tay chính vân vê một cây ngân châm hướng cái kia Trần lão trái tim đâm vào, bị tùng viện trưởng bọn người như thế một hô. Diệp Tinh không khống chế được nhường mây, nhàn nhạt liếc đám thầy thuốc liếc một chút, theo trung niên nam tử nói : "Nhiều người, quá ớn!"

"Ừm, tốt, Trần tiên sinh người chuyên tâm trị liệu, ta cái này mạng tùng viện trưởng bọn họ rồi đi!" Trung niên nam tử Trần Ngôn rõ ràng vội vàng nói : "Tùng viện trưởng, chúng ta đều ra ngoài đi, đừng quấy rầy Trần tiên sinh trị liệu. Ta tin tưởng Trần tiên sinh y thuật!" Nói liền lôi kéo tùng viện trưởng bọn người đi ra ngoài cửa.

Đã thân nhân bệnh nhân đều đồng ý, tùng viện trưởng chờ một đám thầy thuốc cũng chỉ có thể lắc đầu thờ dài đi ra ngoài. Bọn họ đối trận này trị liệu hiển nhiên rất không coi trọng. Dù sao dưới tình huống bình thường một cái thầy thuốc y thuật, ở mức độ rất lớn muốn nhìn y học kinh nghiệm phải chăng phong phú, bởi vậy lớn tuổi thầy thuốc tương đối mà nói càng nổi tiếng, càng làm cho người tin phục. Còn nếu là để một cái đầu mâu tiểu tử đến trị liệu, dưới cái nhìn của bọn họ kết cục quả thực không đành lòng tận mắt chứng kiến.

Giờ phút này, ngoài cửa phòng trên hành lang,

"Dương bí thư, người nói Thị Trưởng tại sao lại để một cái đầu mâu tiểu tử đi trị liệu Trần lão!"

"Tiểu tử kia y thuật thật rất cao sao?"

"Ta thế nào biết, ta đi vào thời điểm, liền thấy Thị Trưởng đang cầu xin cái kia tiểu ca xuất thủ trị liệu Trần lão!"

"Cái gì? Tiểu tử kia chẳng lẽ lại còn không nguyện ý xuất thủ trị liệu?"

"Đúng vậy a, cái kia tiểu ca nói mình không phải thầy thuốc, không muốn xuất thủ. Trần thị trưởng lúc ấy gấp đến độ kém chút thì cho hần quỳ xuống."

"Tiểu tử kia thần thánh phương nào, như thế chảnh?"

"Không biết gọi cái gì tên, tại chủ tịch huyện, tựa như là các người La Huyện người."

"Ta La Huyện có chút danh khí thầy thuốc ta đều gặp, trong ấn tượng giống như không có như thế tuổi trẻ a."

"Không thể nào? Trần thị trưởng ra mặt, tiểu tử kia thế mà còn không muốn xuất thủ, sẽ không phải là y thuật không được đi!"

"Ta nhìn cũng là y thuật không được, không có nắm chắc trị liệu mới không muốn xuất thủ. Nếu không nếu như chữa tốt Trần lão, cái kia nhưng là đại nhân tình a."

Số 801 Vip cửa phòng bệnh trên hành lang, một đám đến thăm Trần lão các phương nhân vật nghị luận trò chuyện với nhau.

Lúc này ——

kẹt kẹt! một tiếng, cửa phòng mở ra, cái kia Trần Ngôn rõ ràng Thị Trưởng cùng tùng viện trưởng chờ một đám thầy thuốc cùng nhau đi tới.

"Mọi người đang nói chuyện cái gì?" Trần Ngôn rõ ràng khẽ cười nói.

Mọi người nhìn nhau một xem, đều nghi hoặc khó hiểu nói : "Trần thị trưởng, người thế nào mời như vậy tuổi trẻ một cái thầy thuốc đi cho Trần lão trị liệu a?"

"Diệp tiên sinh y thuật rất cao minh, toàn bộ Phúc Thị nếu nói có hi vọng chữa tốt phụ thân ta, chắc chỉ có hần." Trần Ngôn rõ ràng cất cao giọng nói.

"Xùy, Trần thị trưởng, tha thứ ta lắm miệng, cái kia tiểu ca như vậy tuổi trẻ, có thể có bao nhiêu năm y học kinh nghiệm? Coi như đánh trong bụng mẹ học y, chắc y thuật cũng cao không đi nơi nào." Tùng viện trưởng lắc đầu nói : "Nếu là lập tức bên trên tiến hành trái tim phẫu thuật, Trần lão tối thiểu còn có phần trăm 10 còn sống hi vọng. Nhưng mà muốn tiếp tục để tiểu tử kia làm ầu lồi nói Trần lão chắc dữ nhiều lành ít."

"Sẽ không, cái kia Diệp tiên sinh y thuật phi thường cao rõ ràng, hần là một cái y học thiên tài." Trần Ngôn rõ ràng trầm giọng nói : "Các người còn nhớ kỹ trước đó tòa soạn báo đưa tin Nhất Minh phòng khám bệnh bên kia có cái không già bác sĩ trị tốt một cái họ Lý lão đầu nhiều năm bệnh ở động mạch vành, xương cổ bệnh cùng viêm phổi chờ bệnh dữ không?"

"Trần thị trưởng, ý người là cái kia không già bác sĩ cũng là vị bên trong kia tiểu ca?"

Trong lòng mọi người giật mình, bọn họ thân ở cao vị, đối món kia tin tức đều có nghe thấy. Lúc ấy rất nhiều chữa bệnh cơ cấu đều bị kinh động, phải biết cái kia Lý lão đầu một thân bệnh dữ, rất nhiều đều là bệnh mãn tính, lấy thể giới hiện tại chữa bệnh mức độ rất khó làm đến hoàn toàn khôi phục. Nhưng mà, đi qua cái kia không già bác sĩ trị liệu sau đó, cái kia Lý lão đầu một thân bệnh dữ tất cả đều khôi phục, cả người phảng phất toả sáng sinh mệnh lực tuổi trẻ mấy tuổi giống như.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 215: : Chân Thần y a

: Nhà ta giếng cổ thông vô lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

Số 801 Vip chuyên chúc trong phòng bệnh,

Cái kia tóc muối tiêu Trần lão đang nằm tại trên giường bệnh, lâm vào nửa trạng thái hôn mê, sau đó hội run rẩy một chút, khuôn mặt vô cùng thống khổ.

Diệp Tinh tay phải vuốt khẽ từng mai từng mai ngân châm đâm vào lão giả lồng ngực từng cái khiêu - huyết - bên trong.

Ngân châm vô cùng dài nhỏ, ngón trỏ cùng ngón cái nhẹ nhàng xoay chuyển, đang thất châm đồng thời, Diệp Tinh càng là vận chuyển 《Tiên Thiên Công》thôi động bên trong thân thể Lôi Tâm Xuân Mộc, nhất thời Lôi Tâm Xuân Mộc từng đạo từng đạo sinh mệnh chi lực theo ngân châm tiến vào lão giả bên trong thân thể, chữa trị hần bị hao tổn suy kiệt trái tim.

Tại trị liệu trước đó, Diệp Tinh sớm đã dùng chân khí dò xét một phen, vị này Trần lão bệnh tim vô cùng nghiêm trọng, đã bị bệnh rất nhiều năm, có thể nói là tiếp cận thuốc thang không cứu cấp độ, coi như vừa rồi cái kia tùng viện trưởng nói mở lời nói, xác suất thành công cũng vô cùng thấp. Mà lại tức là thành công, cũng chỉ là trị ngọn không trị gốc, chưa được mấy năm tốt sống.

Có thể nói cái thể giới này chữa bệnh mức độ, có thể chân chính chữa tốt hần cũng chỉ có Diệp Tinh cái này không phải người bình thường. Đầu tiên thông qua Châm Cứu Kỹ Thuật kích thích trái tim của hần xung quanh huyết vị, kích hoạt huyết vị công năng. Rồi sau đó lấy ngân châm vì chất dẫn, đem Lôi Tâm Xuân Mộc sinh mệnh chi lực đưa vào lão giả trái tim, trợ giúp trái tim hoàn thiện chữa trị.

Lôi Tâm Xuân Mộc dù sao cũng là vô lâm đại lực thiên địa linh bảo, bất luận một cái nào thiên địa linh bảo cũng có thể dùng đến đông đảo Tiên Thiên cảnh cường giả tranh đến đầu rơi máu chảy, trần quý trình độ có thể nghĩ. Huống chi Lôi Tâm Xuân Mộc là Mộc thuộc tính thiên địa linh bảo, sinh mệnh lực chi thuần chủng độ dày đặc, trị liệu cái này Trần lão bệnh tim hoàn toàn không thành vấn đề.

Theo từng đạo từng đạo sinh mệnh lực tràn vào lão giả bên trong thân thể, trên giường bệnh Trần lão nguyên bản thống khổ khuôn mặt dần dần giãn ra. Một lát sau đó, trên mặt đã mang theo an tường nụ cười, tiến vào trong mộng đẹp.

Cửa phòng bệnh,

Trung niên nam tử Trần Ngôn rõ ràng thấp thòm trong lòng vô cùng chờ đợi.

Chung quanh đông đảo khách mời thì tại trò chuyện với nhau, tại nói chuyện với nhau đồng thời cũng thỉnh thoảng hướng trong phòng bệnh nhìn quanh hạ, hiển nhiên cũng tò mò vô cùng.

"Hầu chủ tịch huyện, người cảm thấy tiểu tử kia có thể trị hết Trần lão bệnh tim sao?"

"Ta đây thế nào biết, người cảm giác rất không có khả năng đi! Dù sao Trần lão bệnh tim, rất nhiều danh y đều thúc thủ vô sách."

"Ta lại cảm thấy có như vậy một số khả năng, dù sao tiểu tử kia chữa tốt Lý lão đầu cái kia một thân bệnh dữ."

"Cũng có khả năng a, có thể là đưa tin khuếch đại từ!"

"Sao lại có khả năng, cái kia Lý lão đầu bệnh lịch tại bệnh viện đều là có ghi chép, giả không!"

"Tùng viện trưởng, người cảm giác tiểu tử kia y thuật có thể trị hết Trần lão bệnh sao?"

"Khó! Có điều Lý lão đầu ca bệnh là giả không, như bên trong tiểu tử kia thật sự là cái kia không giả bác sĩ lời nói, như vậy hẳn y thuật khả năng thật rất cao đi. Chỉ là Trần lão bệnh tim bệnh rất nghiêm trọng, tại cao minh y thuật đều rất khó chữa tốt."

Tùng viện trưởng đang nói, lúc này, bỗng nhiên kệt kệt một tiếng, phòng bệnh cửa phòng mở ra tới.

Một vị thanh niên nam tử một mặt bình tĩnh, đi tới.

Cửa tất cả mọi người không khống chế được hơi sững sờ, qua nét mặt của Diệp Tinh bên trong căn bản không có cách nào trước tiên nhìn không ra trị liệu tình huống. Theo lý thuyết nếu là y trị không hết lời nói, biểu lộ hẳn là khẩn trương cùng phiền muộn. Nếu là trị liệu thuận lợi lời nói, trị liệu tốt như vậy nghiêm trọng bệnh tim, hẳn là mừng rỡ như điên rất có cảm giác thành công, chỉ ít cũng sẽ cao hứng một cái đi. Nhưng mà một mặt bình tĩnh bộ dáng, là ý gì a? Trong lòng mọi người cái kia khiếu vinh T bãi hồi ( bắt chồn hàng tử hân khôi Ngụy mạng

"Diệp tiên sinh, tình huống như thế nào? Phụ thân ta bệnh tình như thế nào?" Trung niên nam tử Trần Ngôn rõ ràng vội vàng hỏi, ánh mắt lo lắng vô cùng. Trong lòng cái kia khẩn trương, dù sao phụ thân hẳn Trần lão bệnh tim nghiêm trọng trình độ, hẳn lòng dạ biết rõ, đồng đạo danh y đều thúc thủ vô sách. Tuy nhiên hẳn rất tin tưởng Diệp Tinh y thuật, nhưng trong lòng vẫn là khó tránh khỏi khẩn trương lo lắng.

"Đã chữa tốt, ta trở về!" Diệp Tinh thần nhiên nói âm thanh, cái kia ánh mắt bình tĩnh phảng phất tại nói một kiện không có ý nghĩa sự tình.

Vừa dứt lời, Diệp Tinh người đã theo hành lang một bên khác thang máy đi đến.

"Quá tốt!" Trần Ngôn rõ ràng mừng rỡ vô cùng, cấp tốc xông vào giữa phòng.

"Thật giả? Trị liệu tốt?"

"Liên nửa giờ cũng chưa tới thì chữa tốt Trần lão bệnh tim?"

Cửa chúng người đưa mắt nhìn nhau, ánh mắt vừa khiếp sợ lại là hoài nghi, lấy lại tinh thần, vội vàng cũng tiến vào số 801 Vip phòng bệnh.

Đặc biệt là từng viện trưởng chờ một đám thầy thuốc, bọn họ càng thêm chờ mong kết quả, hiếu kỳ vô cùng. Trong lòng có thể nói vô cùng phức tạp. Một mặt là không phục, một phương diện khác vừa hy vọng Trần lão bệnh tình thật có thể trị hết, có thể nói phức tạp chi cực.

Giờ phút này, số 801 Vip trong phòng bệnh,

Nơi này gạt ra cả đám các loại, ánh mắt toàn đều hiếu kỳ lo lắng nhìn về phía giường bệnh.

Rộng thùng thành giường bệnh, màu trắng cái chần. Một người có mái tóc hoa bạch lão giả đang nằm tại trên giường bệnh, tiến vào mộng đẹp, cái kia già nua hiện ra một tia khỏe mạnh hồng nhuận phon phốt màu sắc, ngủ được rất là an tường, tuyệt không giống như là một cái bệnh nặng tại thân lão đầu.

"Cái này. . . Quả thực thật không thể tin!" Từng viện trưởng ánh mắt chấn động vô cùng, vội vàng nói : "Tiểu Lưu Tiểu Lý, nhanh, cầm máy móc tới qua khảo nghiệm Trần lão trái tim công năng!"

Theo từng viện trưởng một tiếng phân phó, lập tức có hai cái chủ nhiệm thầy thuốc đi lấy máy móc tới cho Trần lão trắc thí trái tim công năng.

"Trần lão bệnh tình giống như thật tốt!"

"Tiểu tử kia y thuật không được a!"

"Nhớ kỹ trước đó tiến đến thăm Trần lão lúc, ta nhìn hẳn khuôn mặt rất yếu ớt mỗi mặt, bây giờ hiện trường sắc hồng nhuận phon phốt, nhìn qua so với chúng ta đều khỏe mạnh."

Nhìn thấy mọi người nói chuyện, từng viện trưởng nhìn không được chen miệng nói : "Cũng có khả năng a, sắc mặt hồng nhuận phon phốt, cũng không nhất định là khỏe mạnh, phải đợi kết quả khảo nghiệm đi ra." Nhưng là hẳn ngoài miệng tuy nhiên nói như vậy, nhưng trong lòng ở mức độ rất lớn thực đã tán thành. Chỉ là tâm lý có một loại không phục đồ, vật tại quấy phá. Nghĩ hẳn từng ngửa sông hành y hơn ba mươi năm, thân là tỉnh lập bệnh viện viện trưởng, y thuật bên trong tinh phía trước ba, tại cả nước đều có rất lớn danh khí. Kết quả sống mấy chục năm lại còn không bằng một cái hai mươi tuổi đầu mẫu tiểu tử y thuật cao, cảm giác thật sự là... .

Tiểu nữ khắc đồng hồ sau, rất nhanh, kết quả khảo nghiệm đi ra.



"Nhịp tim bình thường!"

"Hô hấp bình thường!"

"..."

"Công năng bình thường!"

"Trời ạ, Trần lão bệnh tim thật bị chữa tốt!"

"Tất cả đều bình thường, thậm chí so cùng tuổi đại bộ phận người lớn tuổi đều khỏe mạnh!"

"Thật quá bất khả tư nghị, cái này y thuật quả thực nghịch thiên!"

"Như vậy tuổi trẻ, có lẽ trên đời này thật có thiên tài loại này tồn tại!"

"Ta xem như phục!"

"Thần y a!"

"Thật sự là thần y a, bực này y thuật quả thực chưa từng nghe thấy!"

Trong phòng bệnh, từng viện trưởng chờ một đám thầy thuốc tất cả đều tròn mắt há hốc mồm mà nhìn qua máy móc màn hình. Phải biết chữa bệnh sau, bệnh nhân khôi phục tình huống cũng chia là mấy cái tầng thứ. Có lúc chữa bệnh tuy nhiên chữa tốt, nhưng là trị ngọn không trị gốc, sẽ còn tái phát. Như trước đó nếu là mỗ lời nói, coi như thành công, cũng chỉ có thể nói là ở một mức độ nào đó chữa tốt bệnh tim, cũng không phải là hoàn toàn chữa tốt. Nhưng mà bây giờ Trần lão loại tình huống này có thể nói là hoàn toàn khôi phục, tựa như là căn bản không có qua bệnh tim một dạng, trái tim công năng thậm chí ở một mức độ nào đó còn được đến cường hóa. Đây quả thực là nghịch Thiên Y Thuật, không phải thần y mà không thể làm. Trong lòng mọi người rung động có thể nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 216: : Trị liệu tiểu cửu

: Nhà ta giếng cỏ thông võ lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

Số 603 trong phòng bệnh, giờ phút này tới lúc gấp rút thành một đoàn. .

Diệp Tinh vừa bước vào gian phòng liền nhìn thấy bên trong bận bịu đồ đạc, còn kèm thêm tiểu cửu mẹ thút thút tự trách thanh âm. Lão mẹ Lâm Ngọc Phân, di nhỏ Lâm Ngọc hương, tiểu cửu mẹ tất cả đều vây quanh ở giường bệnh, sốt ruột vô cùng

Chỉ gặp tiểu cửu Lâm Đức đánh dấu đang nằm tại trên giường bệnh, ánh mắt suy yếu, sắc mặt tái nhợt vô cùng thống khổ, hần bắp đùi máu tươi ứa ra, nhuộm màu đỏ trắng băng vải, liên đới lấy cái chăn đều một mảnh đỏ thẫm, máu me đầm đìa, có vết máu loang lổ.

Cái kia tạ thầy thuốc đầu đầy mồ hôi, đang nhanh chóng cho tiểu cửu xử lý vết thương, hiển nhiên vết thương ngoài ý muốn băng liệt làm hần luồng cuồng tay chân.

"Chuyện thế nào, cửu cửu thương thế thế nào đột nhiên chuyển biến xấu?" Diệp Tinh trầm giọng hỏi. Nguyên bản tiểu cửu thương thế chống đỡ đến tối là không có vấn đề, Diệp Tinh còn muốn lấy buổi tối lặng lẽ đem tiểu cửu thương thế chữa trị xong là được. Bây giờ thương thế chuyển biến xấu, chỉ sợ là chống đỡ không đến muộn bên trên.

"Cửu cửu nguoi vừa rồi đi nhà xí thời điểm, không cẩn thận chân đụng phải, rồi mới vết thương băng liệt." Lão mẹ Lâm Ngọc Phân thờ dài nói, ánh mắt lo lắng vô cùng.

"Đều là ta hại, ta vừa rồi đỡ đức đánh dấu lúc, không có chú ý tới, ta nếu như cẩn thận nhiều điểm, đức đánh dấu chân liền sẽ không đụng vào cánh cửa." Tiểu cửu mẹ tự trách vô cùng, vành mắt hồng hồng, tràn đầy nước mắt.

"Tạ thầy thuốc, tình huống bây giờ như thế nào?" Di nhỏ Lâm Ngọc hương lo lắng vô cùng, liền vội vàng hỏi.

"Không được, tại tiếp tục như vậy, hần biết mất máu quá nhiều. Thương thế vốn là nghiêm trọng, hiện tại chắc có nguy hiểm tính mạng!" Tạ thầy thuốc song mi khóa chặt, lắc đầu nói : "Phải lập tức bên trên tiến hành phẫu thuật!"

"Cắt chi giải phẫu?"

Tiểu cửu mẹ, Diệp Tinh cha mẹ cùng đi nhỏ đám người sắc mặt đại biến. Cứ việc trước đó có nhất định chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn còn có chút không cam lòng, rất cảm giác khó chịu.

"Ừm, cắt chi giải phẫu, không thể đang trì hoãn, các người chính xác —— "

Cái kia tạ thầy thuốc đang nói, bỗng nhiên một cái tay thăm dò qua đến, trực tiếp đem hần theo bên giường trên chỗ ngồi kéo lên.

"Phiền phức nhường một chút!"

Một đạo thanh niên nam tử thanh âm bỗng nhiên vang lên, lại là Diệp Tinh một tay lấy vị kia tạ thầy thuốc theo bên giường cái ghế kéo lên, cánh tay hần không phải rất thô, nhưng lại vô cùng mạnh mẽ. Vị kia tạ thầy thuốc cơ hồ đều còn chưa kịp phản ứng, liền bị Diệp Tinh cho kéo rời ghế vị.

Thời gian quan trọng, Diệp Tinh cũng vội làm nhiều giải thích, cấp tốc lấy ra ngân châm, cho tiểu cửu trị liệu chân thương tổn.

"Uy, người làm gì, khác lung tung trị liệu! Người dạng này hội dẫn đến thương thế hần tiếp tục chuyển biến xấu!" Cái kia tạ thầy thuốc không không chế được vội la lên.

Di nhỏ Lâm Ngọc Hương Nhật quang nhất động, chần chờ nói : "Tạ thầy thuốc, vừa rồi đều có người tìm chúng ta A Tinh cầu y, A Tinh có lẽ thật có y thuật tại thân, không bằng liền để hần thử một lần đi."

"Tạ thầy thuốc, muốn không liền để A Tinh thử một chút đi. Ta thật không hy vọng nhà ta đức đánh dấu bị cắt chi!" Tiểu cửu mẹ trong mắt tràn đầy nước mắt, "A Tinh không phải nói láo hài tử, mà lại hần vừa rồi cũng chữa bệnh cho người khác, hần khẳng định là có y thuật."

"Các người suy nghĩ nhiều, tiểu tử này có thể trị cái gì bệnh, hần vừa rồi mới lên đi hai mươi phút cũng chưa tới. Mới 10 mấy phút liền xuống đến, sao lại có khả năng chữa tốt bệnh tim, toàn thể giới lớn nhất thầy thuốc tốt chắc đều không bán sự này. Các người nếu như còn nước còn tát thái độ, sẽ chỉ làm tình huống càng hỏng bét. Hiện tại người trẻ tuổi học chút da lông y thuật, lòng tự tin tăng vọt, liền coi chính mình là thần y, ngay lập tức đem hần kéo lên, đừng để hần làm ầu." Tạ thầy thuốc xụ mặt, nghiêm túc nói. Nói đưa tay thì muốn ngăn cản Diệp Tinh thì chậm.

Bỗng nhiên, đúng lúc này ——

Ngoài cửa vang lên một mảnh dày đặc tiếng bước chân, nhân số như là không ít, thanh âm từ xa mà đến gần, không bao lâu, chỉ gặp một đám mặc lấy rõ ràng áo khoác thầy thuốc cùng cả đám chờ cấp tốc tiến vào 603 phòng bệnh trong phòng. Cả đám người chạy thở không ra hơi, sắc mặt tràn đầy kích động về hưng phấn.

"A, từng viện trưởng, Lưu chủ nhiệm các người thế nào đều đến?" Cái kia tạ thầy thuốc sững sờ sững sờ, ánh mắt ngạc nhiên nói.

"Ừm, Tiểu Tạ người cũng ở nơi đây a, thế nào đến tốc độ còn nhanh hơn chúng ta!" Từng viện trưởng nghi ngờ nói. Hần một kiểm trắc xong Trần lão trái tim bình thường sau, thì lập tức chạy xuống chuẩn bị lĩnh giáo y thuật, theo đề ý đến bọn họ hần là nhanh nhất một nhóm chạy đến.

"Ta vốn là ngay ở chỗ này a, vừa rồi đang cho người bệnh nhân kia nhìn chân thương tổn, đột nhiên bị tiểu tử kia cắt đứt. Không được, không thể để cho hần làm ầu, dạng này hội gia tăng tay ta thuật độ khó khăn." Cái kia tạ thầy thuốc nói, chính muốn xông lên đi đem Diệp Tinh kéo lên lúc.

Bỗng nhiên, hần cảm giác mình bị tận mấy đôi tay cho giữ chặt, chăm chú giữ chặt, động đều không động được.

"..." Tạ thầy thuốc trực tiếp sững sờ, không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại, trán mang một cái to lớn dấu chấm hỏi.

Cái này vài đôi kéo tay hần, có Vương chủ nhiệm, Lưu chủ nhiệm chờ một chút mấy cái quyền uy thầy thuốc. Đúng, còn có từng viện trưởng, bất nhưng là gấp.

"Ồ nháo, Tiểu Tạ người muốn làm gì, đừng đi qua, không nên quấy rầy Diệp thần y trị liệu!" Từng viện trưởng trực tiếp trách cứ.

"Diệp thần y?" Tạ thầy thuốc mắt tròn, không chắc chắn lắm nói : "Từng viện trưởng, ý người là tiểu tử kia là thần y?"

"Đương nhiên, Trần lão như vậy nghiêm trọng bệnh tim đều có thể trị hết, bực này y thuật quả thực cũng là thần y, thiên tài thần y!" Từng viện trưởng cảm thán nói, trong ánh mắt tràn ngập vẻ khâm phục. Tại tin tức còn không có xác nhận trước, hần là ôm hoài nghi trách móc nặng nề thái độ. Song khi xác nhận Trần lão cái kia bệnh tim bị hoàn toàn chữa trị xong sau đó, từng viện trưởng cái kia đầy bụng hoài nghi trực tiếp bị ném đến chín tầng mây, trong lòng chỉ có vô tận sợ hãi thần phục cùng khâm phục. Bây giờ càng là chỉ muốn càng cái kia Diệp thần y lĩnh giáo mấy chiêu y thuật, học cái một chiêu nửa thức, liền có thể được ích lợi vô cùng.

"Cái gì? Tiểu tử kia thật chữa tốt Trần lão bệnh tim? Nhưng là hần đi lên mới không tới hai mươi phút a!" Cái kia tạ thầy thuốc ánh mắt chấn động vô cùng, hần mặc dù là ngoại khoa thầy thuốc, nhưng Trần lão cái kia bệnh tim trị liệu độ khó khăn cũng là có nghe thấy. Không nhưng cái khó ngược lại toàn bộ phúc Giang tỉnh bên trong tỉnh thầy thuốc, coi như phóng tới cả nước thậm chí toàn thế giới, chắc tình huống cũng không khá hơn chút nào. Không

sai mà như vậy chờ nghỉ nan bệnh nặng, vền vền không tới hai mươi phút thời gian liền bị trẻ tuổi tiểu hòa tử chữa tốt, cái này y thuật quả thực nghe rộn cả người.

Tạ thầy thuốc lấy lại tinh thần, lập tức lại cau mày một cái, chần chờ nói : "Nhưng là, từng viện trưởng! Hắn chữa tốt là bệnh tim, bên này vị bệnh nhân này là nghiêm trọng chân thương tổn, cái này hoàn toàn là hai cái khoa —— "

"Yên tâm đi, Diệp thần y đã xuất thủ, thì khẳng định là có nắm chắc, chúng ta nhìn lấy là được!" Từng viện trưởng nói ra. Vừa nói, ánh mắt lại là chăm chú nhìn bên kia thi triển châm cứu y thuật Diệp Tinh, muốn từ trung học cái một hai chiêu.

Thần y thi triển y thuật, đây chính là khó được quan sát cơ hội. Hắn một đám thầy thuốc đương nhiên sẽ không bỏ lỡ bức này cơ hội, cả đám đều như học sinh ngoan, ngoan ngoãn đứng ở một bên xem một ánh mắt không chuyển mà nhìn xem.

Quan sát đồng thời càng là không dám lên tiếng, không dám thở mạnh một cái, sợ lại bị đuổi đi ra. Bởi vì, thì vừa mới trị liệu Trần lão sau đó, vị này Diệp thần y cũng là chê bọn họ quá ồn, đem người tất cả đều đuổi ra khỏi phòng. Bọn họ hiện tại học được giáo huấn, chỉ cầu yên tĩnh quan sát là được.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 217: : Cho ta đến khóa bom nguyên tử đi

: Nhà ta giếng cổ thông vô lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

Chương 217: : Cho ta đến khóa bom nguyên tử đi

Số 603 phòng bệnh, gian phòng bên trong hoàn toàn yên tĩnh, mọi người ánh mắt đều nhìn về phía cái kia bệnh bên trên giường cái kia thi triển châm cứu thanh niên, ánh mắt có nghi hoặc, có hiếu kỳ, có chấn kinh, có khâm phục, còn có đang mong đợi,

Trên giường bệnh, tiểu cữu Lâm Đức đánh dấu sắc mặt tái nhợt đang nằm tại trên giường bệnh, trên đùi hắn vết máu loang lổ, một mảnh đỏ thẫm.

Diệp Tinh cấp tốc đem trên đùi hắn cái kia nhuộm máu băng vải cởi xuống, rồi sau đó theo trong túi quần lấy ra một bình thượng phẩm Kim Sang Dược, mở ra Kim Sang Dược cái bình, đem thuốc bột vẩy vào trên vết thương.

Cái này Kim Sang Dược chính là vô lâm đại lục ở bên trên phẩm Kim Sang Dược, áp dụng các loại trân quý dược tài chế thành, hiệu quả vô cùng tốt. Tại vô lâm đại lục, rất nhiều võ giả hành tẩu giang hồ, Kim Sang Dược là thường thường muốn chuẩn bị mang. So sánh võ giả hành tẩu giang hồ, các loại đao quang kiếm ảnh, ân oán báo thù, đổ máu thụ thương, vậy cũng là chuyện thường ngày,

"Tê!"

Theo Kim Sang Dược thuốc bột đổ vào trên vết thương, tiểu cữu Lâm Đức đánh dấu nhện không được hít sâu một hơi, nhe răng trợn mắt, hiển nhiên thuốc bột đưa đến tác dụng, rất nhanh vết thương liền không ở đổ máu.

Diệp Tinh về lên từng mai từng mai ngân châm, bắt đầu thi triển châm cứu.

Theo từng mai từng mai ngân châm đâm vào, tại Lôi Tâm Xuân Mộc bành trưởng sinh mệnh lực trị liệu xong, tiểu cữu Lâm Đức đánh dấu chân thương tổn cũng theo đó cấp tốc khôi phục.

"A, ta chân giống như không đau, cảm giác có một chút rét lạnh khí lưu đang lưu động, vô cùng thoải mái. A Tinh ngươi tiểu tử thủ này y thuật thật là được a." Tiểu cữu Lâm Đức đánh dấu nguyên bản thống khổ khuôn mặt đã thư giãn ra, một mặt vui vẻ nói.

"Ừm." Diệp Tinh cười hơi hơi gật gật đầu, tiếp tục thi triển châm cứu.

Tiểu nửa khắc đồng hồ sau,

Diệp Tinh đưa vào một tia chân khí, tại tiểu cữu chân vết thương dò xét một lần, gật gật đầu, trầm ngâm nói : "Có thể, cữu cữu thương thể không khác gì nhiều tốt, chỉ cần tĩnh dưỡng hai ngày liền có thể hoàn toàn khôi phục."

"Quá tốt! A Tinh, thật sự là rất cảm tạ ngươi." Tiểu cữu mẹ một mặt kích động, mừng rỡ vô cùng nói.

"Đây đều là ta phải làm, mọi cũng đừng người một nhà nói hai nhà lời nói." Diệp Tinh cười nói.

Trên giường tiểu cữu đã đứng lên, "Cái gì tỉnh dưỡng hai ba ngày, A Tinh a, ta ta cảm giác hiện tại thì có thể đứng lên đến đi lại."

Nói tiểu cữu Lâm Đức đánh dấu trực tiếp bước động bước chân, tại cạnh giường đi mấy bước, dẫn tới gian phòng bên trong mọi người nhao nhao ghé mắt.

"Thì như thế thời gian qua một lát thì chữa tốt!"

"Thật sự là thần y a! Trong nội tâm của ta chỉ có một cái viết kếp phục!"

"Diệp thần y có thể không có thể dạy chúng ta mấy chiêu y thuật?"

Lập tức có thật nhiều thầy thuốc đi tới, muốn theo Diệp Tinh cái kia lĩnh giáo mấy chiêu y thuật.

"Thật có lỗi, lão sư ta từng nghiêm lệnh ta không cho phép đem hần dạy ta y thuật ngoại truyền, còn xin các vị thứ lỗi." Diệp Tinh ánh mắt thành khẩn cự tuyệt nói.

Nói đùa, cái này cái gọi là y thuật rất đại yếu dựa vào Lôi Tâm Xuân Mộc tác dụng, thế nào ngoại truyền. Nếu là thật có thể ngoại truyền y thuật, Diệp Tinh cũng không để ý.

...

Trời nắng chang chang, đã là vào lúc giữa trưa. Kim sắc ánh sáng mặt trời chiếu rọi mà xuống, nướng lấy khắp nơi.

Uốn lượn bằng phẳng trên đường cao tốc, một cỗ Porsche phi tri điện xé ban, một đường vượt qua, chỉ hướng La Huyện phương hướng lao vút mà đi.

Chiếc này Porsche tự nhiên chính là Diệp Tinh ngồi xe, là, Diệp Tinh đang theo Phúc Thị trở về La Huyện trên đường. Phụ mẫu vẫn như cũ đợi tại Phúc Thị chiếu cổ tiểu cữu, Diệp Tinh là một mình trở về.

Sở dĩ trở về, một phương diện tiểu cữu trên đùi cơ bản muốn khôi phục, cũng không lo ngại. Một phương diện khác, tự nhiên liền là bởi vì Diệp Tinh tu vi muốn đột phá. Chân khí trong cơ thể bành trướng, phải lập tức đột phá. Ở trong mắt Diệp Tinh tu vi mới là trọng yếu nhất, bây giờ đến đột phá điểm tới hạn, Diệp Tinh tự nhiên sáng láng hơn.

"Đình linh linh, người là ta Tiểu Nha tiểu cà chua, thế nào yêu người đều chê ít..."

Trong túi chuông điện thoại di động bỗng nhiên nghĩ, Diệp Tinh trượt xuống màn hình, nghe điện thoại. Là Frankie mở ra.

"Thân ái Diệp Tinh tiên sinh, ta thế mà đã thông người điện thoại, đây thật là thật không thể tin." Frankie sợ hãi thán phục kích động nói.

"Haha, ta đoạn thời gian trước lại đi công tác, bên kia không tín hiệu. Hiện tại vừa trở về." Diệp Tinh cười nói.

"Trở về? Vậy quá tốt, muốn không cùng lúc đi ra ăn bữa cơm?" Trong điện thoại Frankie liền vội vàng hỏi.

"Ách, chắc không có thời gian, ta hiện tại có việc gấp, lần sau đi." Diệp Tinh nghĩ một lát, trầm ngâm nói: "Đúng, Frankie, ta gần đây có thể muốn phân phối một nhóm lớn vũ khí, người trong kho phòng còn có hàng không?"

"Có a, hàng phần lớn là, người muốn loại kia vũ khí có loại kia vũ khí." Frankie dương dương đắc ý nói. Hẳn tại nước Mỹ năng lượng không nhỏ, làm rất nhiều súng ống đạn dược.

"Thật muốn cái gì súng ống đạn dược có cái gì súng ống đạn dược?"

"Đó là đương nhiên, bao quát mới nhất nghiên cứu ra được vũ khí, chỉ có người nghĩ không ra, không có ta không lấy được. Cái gì cần có đều có."

"Vậy thì tốt, cho ta đến khóa bom nguyên tử đi!"

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

# Chương 218: : Đột phá võ đạo lục trọng cảnh

: Nhà ta giếng cổ thông võ lâm tác giả : Tỉnh Phong thuộc loại :

"Vây thì tốt, cho ta đến khóa bom nguyên tử đi!" "Vây thì tốt, cho ta đến khóa bom nguyên tử đi!"

"Vây thì tốt, cho ta đến khóa bom nguyên tử đi!"

Điện thoại bên kia Frankie trực tiếp mất trọn tròn, kịp phản ứng sau, không không chế được cười khổ nói : "Bom nguyên tử? Ta thân ái Diệp Tinh tiên sinh, ta nghĩ ta nhất định là nghe lầm, ngài đang nói đùa chứ?"

"Ừm, ta nói đùa. bom nguyên tử xác thực rất khó lấy tới." Trong điện thoại Diệp Tinh khẽ cười nói : "Tốt, không đùa ngươi. Chuẩn bị cho ta một nhóm Tân Thức Vũ Khí là được, súng đạn chờ súng ống đạn được danh sách ta ngày sau hội phát đến ngươi hòm thư, rảnh rồi ta sẽ lại đi một chuyến nước Mỹ. Bây giờ còn có sự tình, trước như vậy đi, ta treo nha!"

Bom nguyên tử thuộc về vũ khí hạt nhân, uy lực khủng bố, lực sát thương cực lớn, bị các quốc gia kiêng kỵ, nghiêm cấm giao dịch. Vì phòng ngừa vũ khí hạt nhân rơi vào tổ chức khủng bố trong tay, tạo thành không thể đo lường tai nạn. Nước Mỹ, nước Nga, Trung Quốc, nước Anh các quốc gia càng là ký kết phòng ngừa vũ khí hạt nhân khuếch trương hiệp nghị. Bởi vậy, muốn tư nhân mua sắm vũ khí hạt nhân, căn bản không thực tế. Diệp Tinh cũng liên thuận miệng nói một chút, hướng bom nguyên tử cái này các loại cấm kỵ cấp vũ khí hạt nhân, không nói đưa lên địa cầu, nếu là đưa lên đến võ lâm đại lục, lực sát thương đồng dạng đáng sợ , có thể giết chết một mảng lớn võ giả. Cái kia loá mắt mây hình nắm bay lên, khủng bố hỏa diễm, sóng xung kích, bức xạ hạt nhân, liền Tiên Thiên cảnh võ giả chắc đều rất khó may mắn thoát khỏi. Một khi đưa lên bom nguyên tử, cái kia chết cũng không phải là một cái hai cái, mà chính là liên miên liên miên tử vong.

Biết được Diệp Tinh là nói đùa, Frankie thoáng yên tâm, không biết sao, hắn luôn cảm giác vị kia Diệp Tinh tiên sinh giống như không phải đang nói đùa.

"Áo giáp, nhất định là ảo giáp!" Frankie một trận hải hùng khiếp vía, vội vàng lác đầu, chuyên tâm tu luyện lên Trường Sinh Quyền.

... ..

Rộng lớn bằng phẳng xi măng trên đường cái, hai hàng cây xanh san sát, cành lá xanh ngắt bích lục, dưới ánh mặt trời, tản ra phi thúy lộng lẫy.

Từng chiếc xe hơi lái ở lối đi bộ, có da xanh xe khách, có xe vận tải lớn, có xe hàng, còn có đồ, hắc, trắng, lam các loại xe riêng.

Theo Phúc Thị đến La Huyện chạy bốn năm mươi phút đồng hồ, theo La Huyện xuất phát lại chạy mười mấy hai mươi phút, rốt cục đến Bích Lâm Thôn.

Vừa về tới Bích Lâm Thôn tổ trạch bên trong, Diệp Tinh liền lập tức bắt đầu bế quan tu luyện.

Đại phòng sắt cửa sắt khóa chặt, tứ phía tường sắt, vây quanh giếng cổ xây lên, không có bệnh loét mũi, bên trong một mảnh tối tăm.

Giờ phút này, trong giếng cổ.

Phục dụng một khóa thượng phẩm Tụ Khí Đan sau, Diệp Tinh lập tức thôi động Lôi Tâm Xuân Mộc.

Lôi Tâm Xuân Mộc chính là thiên địa linh bảo, theo Lôi Tâm Xuân Mộc thôi động, đất trời bốn phía nguyên khí điên cuồng tụ đến. Trong chốc lát, Diệp Tinh quanh thân đều tràn ngập nồng đậm thiên địa nguyên khí.

Đây cũng là thiên địa linh bảo một cái công năng, thiên địa linh bảo chính là thiên địa sinh ra, uẩn dục mà ra. Phàm là thiên địa linh bảo, vô luận là Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ bát luận một loại nào thuộc tính thiên địa linh bảo, bản thân đều có hội tụ thiên địa nguyên khí công hiệu, tu luyện làm ít công to.

Có Tụ Khí Đan cùng Lôi Tâm Xuân Mộc song trọng gia trì phía dưới, Diệp Tinh lập tức nhắm mắt ngồi xếp bằng, Ngũ Tâm Triều Thiên, bắt đầu vận chuyển 《 Tiên Thiên Công 》 tu luyện.

Hô ——

Hút ——

Chậm rãi hấp khí, lại chậm chậm phun ra. Thanh Khí hút vào, trọc khí phun ra. Mỗi vận hành một chu thiên, chân khí trong cơ thể liền lớn mạnh một điểm. Vô hạn tới gần tại võ đạo lục trọng cảnh.

Nguyên bản phục dụng Bát Bảo Huyền Linh Đan sau đó, Diệp Tinh tu vi đã đạt tới võ đạo ngũ trọng cảnh đỉnh phong, tới gần điểm đột phá. Ngay tại buổi sáng trị liệu tiêu cứu thời điểm, Diệp Tinh càng là cảm giác bên trong thân thể bình cảnh cảm thấy có chỗ buông lỏng. Bởi vậy, một trị liệu tiêu học toàn cấp cựa chân thương tổn sau, Diệp Tinh liền không kịp chờ đợi gấp trở về bế quan tu luyện.

Hắn cảm giác đột phá ngay tại gần một trong vòng hai ngày.

Đối với tu luyện, Diệp Tinh cực kỳ trọng thị. Bởi vì tu vi cao thấp, đại biểu cho tự thân ngạnh thực lực, là đặt chân căn bản. Hắn muốn mau sớm bước vào Tiên Thiên cảnh, tiến về Trung Nguyên võ lâm, nơi nào có hắn nóng ruột nóng gan, mong nhớ ngày đêm bộ dáng.

Võ lâm đại lục là mạnh được yếu thua địa phương, thực lực thấp sẽ chỉ làm người xem thường, chỉ có nắm giữ thực lực cường đại mới có thể dễ dàng cho người tâm sinh kiêng kỵ cùng đáng sợ, mới có thể thu được nên có tôn trọng. Diệp Tinh đến nay đều chưa quên, lúc trước cái kia Hoàng Phủ Kiếm Thần khinh miệt ánh mắt, phảng phất tại nhìn một cái không có ý nghĩa con kiến hôi. Theo sau vung lên, ngạo nghễ rời đi.

Nhưng mà cái kia đầy trời kiếm khí, lại đem đình đá nổ tung, khiến Diệp Tinh cùng Xảo nhi đều bị thương nặng. Cái kia thật sâu cảm giác bất lực cùng phần nộ, Diệp Tinh chỉ có thể nhẫn nhịn, chôn giấu ở trong lòng.

Bởi vậy, liều mạng tu luyện, Diệp Tinh tin tưởng hãn động dạng có thể bước vào Tiên Thiên cảnh, thiếu khuyết vẹn vẹn thời gian mà thôi. Nếu có thể bước vào Tiên Thiên cảnh, có thiên địa linh bảo Lôi Tâm Xuân Mộc trợ giúp, Diệp Tinh sẽ thành một cái sức khôi phục biến thái cường hãn Tiên Thiên cảnh cường giả, coi như gặp được Hoàng Phủ Kiếm Thần, chính diện cứng rắn lắm, cũng không cần đáng sợ.

Tiên Thiên cảnh cường giả coi như tại Trung Nguyên võ lâm các đại môn phái bên trong đều có thể có địa vị nhất định, đến lúc đó lại đi Thiên Tuyết núi tìm Mộng Tuyết, Diệp Tinh tin tưởng lực cản hội nhỏ rất nhiều.

Hô ——

Hút ——

Chậm rãi hấp khí, lại chậm chậm phun ra, theo hô hấp thổ nạp, huyết Khí Hải cũng theo đó co vào bành trướng. Một lần lại một lần ngưng luyện lấy, chân khí trở nên càng ngày càng hùng hậu. Đất trời bốn phía nguyên khí theo miệng mũi, da thịt lỗ chân lông tuôn ra nhập thể nội.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, theo một lần lại một lần tu luyện, chân khí càng ngày càng nhiều.

"Ông!"

Không biết tu luyện bao lâu, bụng dưới huyết Khí Hải một trận rung động, tiếp theo lớn mạnh ra.

"Rốt cục bước vào võ đạo lục trọng cảnh!"

Diệp Tinh đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt tinh mang bốn - bắn, thần quang trong trẻo.

"Võ đạo lục trọng cảnh, tại Đường Quốc đã coi như là một phương cao thủ. Cảnh giới tiếp theo chính là võ đạo thất trọng cảnh ngưng khí kỳ võ giả, nếu có thể bước vào võ đạo thất trọng cảnh, đến lúc đó liền có thể gọi trở về Cao Chi Tùng đến vì ta hiệu mệnh. Ta mây trắng thế lực cũng là thời điểm tới một lần đại khuếch trương." Diệp Tinh ánh mắt chớp động, nhìn xem điện thoại di động thời gian, đã ngày thứ ba sáng sớm, nói cách khác lần này bế quan tu luyện một ngày hai đêm.

"Trong nháy mắt đến địa cầu cũng có ba bốn ngày, điều tra Bát Bảo Huyền Linh Đan những cái kia võ giả cần phải đều đi thôi. Ta cũng nên trở về võ lâm đại lục." Diệp Tinh trong lòng hơi động, lúc này mở ra túi càn khôn.

Theo túi càn khôn mở ra, trong chớp lát đất trời bốn phía nguyên khí phun trào, ánh sáng lộn lờ, một đoàn màu tím vút mà ra, xuất hiện tại Diệp Tinh trước người.

Đối với màu tím ánh sáng truyền tống môn, Diệp Tinh trong lòng một mực có một nỗi nghi hoặc, thậm chí có khi nhìn không được hội suy đoán màu tím chùm sáng truyền tống môn có phải hay không thiên địa linh bảo. Bởi vì màu tím ánh sáng truyền tống môn theo Lôi Tâm Xuân Mộc một dạng, đều có hội tụ thiên địa nguyên khí công hiệu, đây là thiên địa linh bảo điểm giống nhau. Lúc ấy ý nghĩ kia vừa nhô ra, Diệp Tinh liền hứng thú bưng bưng muốn đi luyện hóa màu tím ánh sáng truyền tống môn. Nhân vì thiên địa linh bảo một khi luyện hóa, đem hội có một ít đặc thù năng lực, tỉ như Lôi Tâm Xuân Mộc sở hữu giả, sức khôi phục trở nên vô cùng biến thái, quả thực cũng là siêu cấp vũ em cộng thêm lưu manh, rất khó giết chết. Mà màu tím ánh sáng truyền tống môn như cũng là thiên địa linh bảo lời nói, một khi luyện hóa, đồng dạng có thể thu hoạch được đặc thù năng lực. Một người song linh bảo, cái này tại Tiên Thiên cảnh cường giả bên trong, cơ hồ có thể đi ngang.

Nhưng mà, lý tưởng rất mỹ mãn, hiện thực cũng rất nóng cốt. Diệp Tinh muốn luyện hóa màu tím ánh sáng truyền tống môn, lại chán nản phát hiện căn bản không có chỗ xuống tay. Bình thường tới nói, thiên địa linh bảo, chỉ cần một giọt máu tươi ở phía trên, liền có thể sơ bộ luyện hóa, Diệp Tinh trước đó luyện hóa Lôi Tâm Xuân Mộc chính là áp dụng loại phương pháp này. Nhưng mà bây giờ cũng đem một giọt máu tươi tại màu tím ánh sáng bên trong làm hãn phiền muộn là, máu tươi trực tiếp đi qua Tử khí, rơi trên mặt đất, cũng không có bị màu tím chùm sáng hấp thu. Tự nhiên không cách nào luyện hóa, sau đó Diệp Tinh lại thử rất nhiều loại phương pháp, đều không cái gì - trúng - dùng, cuối cùng nhất chỉ có thể coi như thôi.

Màu tím ánh sáng truyền tống môn, khí vụ lộn lờ, thường có điện quang hiện lên.

Một chân bước vào màu tím ánh sáng truyền tống môn bên trong, sau một khắc trước mắt trắng cảnh biến ảo, Diệp Tinh xuất hiện tại võ lâm đại lục Bích La Sơn đây vực cái kia trong thạch động.

## Chương 219: : Bích La Sơn Phong Sơn

: Nhà ta giếng cổ thông võ lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

Bích La Sơn đầy vực trong thạch động, duyệt tốt nhất thể nghiệm đều ở

Trong động đồng loạn thạch tích, ánh sáng tối tăm, mơ mơ hồ hồ chỉ có thể nhìn thấy một số hòn đá hình dáng.

Thì cái này tối tăm trong thạch động, đột nhiên, rất là đột ngột xuất hiện một đoàn màu tím.

Màu tím ánh sáng khí vụ lượn lơ, mờ mờ lưu động. Theo màu tím ánh sáng xuất hiện, trong thạch động thiên địa nguyên khí điên cuồng phun trào, tụ đến. Toàn bộ hang đá trong chốc lát gió mát phơ phất, nguyên khí dồi dào.

Màu tím ánh sáng điện quang lấp lóe, bỗng nhiên một bóng người từ đó đi tới, đó là một vị thân mặc áo xanh nam tử trẻ tuổi, thanh niên nam tử tuổi chừng hai mươi ba hai mươi bốn, mày kiếm mắt sáng, khuôn mặt tuấn lãng, thành lĩnh chính là Diệp Tinh.

Mỗi khi xuyên qua lưỡng giới thời điểm, Diệp Tinh tự nhiên sẽ thay quần áo. Tại Địa Cầu thời điểm, mặc hiện đại đô thị phục trang, đến võ lâm đại lục thời điểm, tự nhiên lại phải thay đổi về cổ trang. Nếu không lời nói, nếu như tại Địa Cầu còn mặc cổ trang phục, hoặc là tại võ lâm đại lục mặc hiện đại phục, bức này ăn mặc quái dị, khẳng định sẽ gây cho người chú ý. Diệp Tinh cũng không muốn chính mình trở thành phi chủ lưu dị loại, bị người liên tiếp đều chăm chú nhìn. Cũng may trong túi càn khôn chuẩn bị có thật nhiều quần áo, thuận tiện vô cùng.

Xuất hiện tại Thạch động sau, Diệp Tinh lần nữa mở ra túi càn khôn, đem màu tím ánh sáng truyền tống môn thu nhập trong túi càn khôn.

Theo màu tím chùm sáng truyền tống môn biến mất, động bên trong thiên địa nguyên khí bình tĩnh lại, ánh sáng cũng lần nữa tối xuống.

Diệp Tinh lấy điện thoại di động ra, mở ra đèn pin công năng, một chùm bạch quang theo Cameras bên trong chiếu xạ mà ra, chiếu sáng trong sơn động thông đạo.

Diệp Tinh lúc này dọc theo thông đạo chỉ hướng bên ngoài sơn động đi đến.

Mặt đất có nhiều đá vụn trải đất, gập ghềnh, đi lên phía trước tầm mười bước, rốt cục đi vào hang đá động khẩu.

Động khẩu cỡ đại có cao đến một người, xanh biếc rậm rạp vô cùng, đem hang đá động khẩu che chắn cực kỳ chặt chẽ, chỉ có một luồng ánh sáng gian nan thông qua bụi cỏ khe hở chiếu vào.

Hang đá động khẩu ánh sáng vẫn như cũ rất là tối tăm, đẩy ra bụi cỏ.

Nhất thời trước mắt bỗng nhiên sáng lên, chướng mắt ánh sáng chiếu xạ mà đến.

Lúc này, đại khái là sáng sớm thời khắc, thái dương treo ở phía Đông chân trời, rơi xuống vạn vật ánh sáng, đem nơi xa dãy núi nhuộm lên một tầng hào quang vàng óng, mặt hồ tràn phóng như thủy tinh lộng lẫy.

"Cái này võ lâm đại lục không khí cũng là tươi mát! Hoàn cảnh so địa cầu tốt quá nhiều." Diệp Tinh hít sâu một hơi, nhìn về phía phương xa dãy núi.

Dãy núi chồng chất, cây xanh cây xanh, xanh ngắt muốn. Từ gần đến xa, đầu tiên là xanh nhạt, tiếp lấy xanh lục, cuối cùng nhất ánh xanh, như một mảnh đại dương màu xanh lục, gió to thổi qua, Vạn Mộc chấp trùng. Mấy cái con phi điều hoạt động cánh xẹt qua chân trời.

"Ra đến rèn luyện cũng có hơn một tháng, bây giờ tu vi cũng đã đột phá đến võ đạo lục trọng cảnh, trong thời gian ngắn chỉ sợ cũng rất khó lại có đột phá. Cũng không khác gì nên trở về Bạch Vân Sơn, rất lâu không thấy được Xảo nhi tiểu tử các nàng, rất tưởng niệm." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, lúc này mở ra « Phong Ảnh Bộ », hóa thành một đạo tàn ảnh, chỉ hướng nơi xa dãy núi bay đi.

Đáy vực lồi lõm gập ghềnh, có nhiều cự thạch cản đường.

Diệp Tinh người nhẹ như yến, giẫm lên từng khối cự thạch, mấy cái nhảy lên sau đó, đã là vài trăm mét có hơn, rất mau tiến vào trong một rừng cây.

Trong rừng cây cối rậm rạp, theo chạy vội, Lưỡng Bàng cây cối phi tốc rút lui.

Diệp Tinh một đường chỉ hướng Bích La Sơn miệng núi phương hướng gấp rút chạy tới, chuẩn bị xuống núi miệng, liền đi phụ cận Bích La thành mua thớt Thanh Phong Mã thay đi bộ, rồi mới chạy về Bạch Vân Sơn.

Tới gần Bích La Sơn miệng núi, Diệp Tinh tới lúc gấp rút nhanh chạy, đột nhiên ——

Đúng lúc này ——

"Người nào? Đứng lại!"

Một tiếng sắc nhọn nam tử la lên âm thanh bỗng nhiên vang lên, chấn động đến trong rừng lá cây vang sào sạt.

Chỉ gặp một hàng ba người cấp tốc theo trong rừng lách mình mà ra, ngăn lại Diệp Tinh đường đi.

Đi đầu một người là cái xấu xí công tử ca, bên cạnh hai tên đại hán đều là võ đạo lục trọng cảnh võ giả, toàn thân chân khí không yếu, chính nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm Diệp Tinh.

"Hồng bét, chẳng lẽ trước đó cướp đoạt Bát Bảo Huyền Linh Đan võ giả còn không có rút đi?" Diệp Tinh trong lòng run lên, nhất thời ánh mắt cảnh giác vô cùng đánh giá bốn phía rừng cây Lưỡng Bằng, đề phòng có mai phục. Còn trước mắt ba người này tự nhiên trực tiếp bị Diệp Tinh cho bơ. Diệp Tinh lo lắng là có võ đạo thất trọng cảnh, thậm chí bát cửu trọng cảnh võ giả, vậy liền phiền phức.

"Uy, tra hỏi người đầu, người cuối cùng là người nào, dám tự tiện xông vào Bích La Sơn!" Vậy công tử ca nghiêm nghị quát.

"Ách, cái này Bích La Sơn chẳng lẽ còn không cho phép người tiến vào? Ta nhớ được trước đó ——" Diệp Tinh nghi ngờ nói, đồng thời trong lòng hơi hơi thờ phào, theo công tử này tra hỏi đó có thể thấy được, cũng không phải là đến cướp đoạt Bát Bảo Huyền Linh Vũ Giả.

"Trước đó là có thể, chẳng qua hiện nay cái này Bích La Sơn đã bị Lư gia chúng ta Phong Sơn, bất kỳ người nào không được đến gia chủ của chúng ta đồng ý, đều không thể lấy tự tiện tiến vào." Vậy công tử ca ngạo nghễ nói.

"Thật bá đạo, không được tự tiện tiến vào? Cái này Bích La Sơn lại không phải là các người Lư gia mở." Diệp Tinh khó chịu trong lòng, có điều căn cứ nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện thái độ, khẽ cười nói: "Không biết vị huynh đệ kia thể nào xưng hô?"

"Hừ, ta chính là Bích La thành Lư gia con cháu Lư Chí Bình là ta, gia chủ của chúng ta chính là võ đạo chín tầng cảnh võ giả." Cái kia Lư Chí Bình ngạo nghễ nói.

"Thì ra là Lư gia Lư Chí Bình thiếu gia, tại hạ không biết Lư gia ở đây Phong Sơn làm việc, trong lúc vô tình xông tới, còn xin cố tha thứ!" Diệp Tinh chấp tay nói.

"Thứ lỗi? Xùy!" Cái kia Lư Chí Bình cười lạnh nói: "Một câu thứ lỗi thì xong? Tự tiện xông vào Bích La Sơn, thể nào nói cũng phải chịu chút trừng phạt."

Diệp Tinh không không chế được nhướn mày, "Vậy người muốn như thế nào? Theo ta được biết, cái này Bích La Sơn vẫn là núi vô chủ đi."

"Núi vô chủ lại như thế nào, Lư gia chúng ta nắm đầm lớn, liền có thể chế định quy tắc." Lư Chí Bình một đôi mắt tam giác nhàn nhạt đảo quanh liếc một chút, bĩu môi nói: "Muốn thả người rồi đi cũng được, đem trên thân tài vật tất cả đều giao ra đi!"

"Nếu như ta không giao đâu!" Diệp Tinh trong mắt lạnh mang lấp lóe.

"Cái kia người chính là tự tìm đường chết, hai người các người lên cho ta, giết tiểu tử này!" Lư Chí Bình quát lạnh một tiếng.

Nhất thời, bên cạnh hán cái kia hai tên võ đạo lục trọng cảnh tu vi đại hán lập tức khua tay đại đao thẳng hướng Diệp Tinh.

Tiếng đao trận trận, lạnh chói.

Chỉ nhìn một cách đơn thuần uy lực, xác thực có mấy phần bản sự.

"Nếu là võ đạo thất trọng cảnh, ta còn sẽ có kiêng kỵ, còn về hai cái này võ đạo lục trọng cảnh, ha ha!" Diệp Tinh khoe miệng không không chế được cong lên một tia cười lạnh, "Ta Cuồng Phong kiếm pháp bước vào tiểu thành chỉ cảnh, còn bắt đắc chí thi triển, đã đưa tới cửa, hôm nay thì bắt các người tới thử kiếm đi!"

"Keng!" Một tiếng kiếm minh trong trẻo như rồng.

Thanh Phong bảo kiếm bỗng nhiên ra khỏi vỏ, hết cách trong rừng cuồng phong gào thét, cuốn lên từng mảnh lá rụng. Lá xanh chiếu vào kiếm nhận bên trong, phát sinh xuất ra đạo đạo Bích Quang, phản chiếu Diệp Tinh mây râu đều là bích, sát khí nghiêm nghị.

Bởi vì cái gọi là người trong nghề vừa ra tay liền biết rõ có hay không.

Tại Diệp Tinh Thanh Phong bảo kiếm ra khỏi vỏ một khắc này, cái kia hai tên đại hán trong lòng liền dâng lên một cỗ dự cảm bất thường, cho đến bảo kiếm đâm tới một khắc này, hai người càng là sắc mặt hoàn toàn thay đổi.



Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 220: : Lưu gia cao khách khanh

: Nhà ta giếng cỏ thông võ lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

Chương 220: : Lưu gia cao khách khanh

"Keng!" Một tiếng kiếm mình trong trẻo như rồng.

Thanh Phong bảo kiếm bỗng nhiên ra khỏi vỏ, hết cách trong rừng cuồng phong gào thét, cuộn lên từng mảnh lá rụng. Lá xanh chiếu vào kiếm nhận bên trong, phản - bắn - xuất ra đạo đạo Bích Quang, phản chiếu Diệp Tinh mây rầu đều là bích, sát khí nghiêm nghị.

Bởi vì cái gọi là người trong nghề vừa ra tay liền biết rõ có hay không.

Tại Diệp Tinh Thanh Phong bảo kiếm ra khỏi vỏ một khắc này, cái kia hai tên đại hán trong lòng liền dâng lên một cỗ dự cảm bất thường, cho đến bảo kiếm đâm tới một khắc này, hai người càng là sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Muốn nhanh chóng thoái lui, không sai mà đã không kịp. Thanh Phong bảo kiếm kiếm quang lóe lên, đã đem hai người cuốn vào bên trong.

"Keng!" "Bình bình bang bang!"

Đạo quang kiếm ảnh liên tiếp chớp động, Diệp Tinh lấy một địch hai, không những không hề rơi xuống hạ phong một chút nào. Thậm chí đem cái kia hai tên đại hán áp chế đến đỡ trái hờ phải, hiện tượng nguy hiểm còn sống.

"Đáng chết, cùng là lực trọng cảnh, tiểu tử kia chiến lực thế nào mạnh như vậy, hai cái đánh một cái đều đánh không lại. Vốn định phát một phen phát tài, cái này đá trúng thiết bản, ta vẫn là chạy là thượng sách."

Một bên quan chiến Lưu Chí Bình nhăn châu xoay động, liền vội vàng xoay người lạng lẽ chỉ hướng trong rừng cây bỏ chạy.

"Muốn đi?" Diệp Tinh khoe miệng cong lên một tia đường cong, liếc bên kia muốn lạng lẽ đào tẩu Lưu Chí Bình liếc một chút, kiếm trong tay chiêu bỗng nhiên biến đổi, toàn lực mở ra Cuồng Phong kiếm pháp, huu một tiếng, Thanh Phong bảo kiếm giống như gió táp gào thét.

"Phốc phốc!" "Phốc phốc!"

Kiếm quang chợt lóe lên, vạch phá hai người vì trí hiểm yếu, máu bắn tung tóe mà ra, hai tên đại hán hét lên rồi ngã gục.

Diệp Tinh mở ra khinh công Phong Ảnh Bộ, hóa thành một đạo tàn ảnh chỉ hướng rừng cây phía trước chạy trốn Lưu Chí Bình truy kích mà đi.

《 Phong Ảnh Bộ 》 là Địa giai trung phẩm bí tịch, Diệp Tinh cũng tu luyện tới gần cảnh giới tiểu thành, tốc độ nhanh vô cùng. Cái kia Lưu Chí Bình khinh công cùng Diệp Tinh so sánh, kém rất nhiều. Vèn vẹn hai hơi không đến lúc đó ở giữa, giữa hai người khoảng cách liền rút ngắn đến hơn mười mét.

Mất thấy là phải bị đuổi kịp đến, Lưu Chí Bình dọa đến vãi cả linh hồn, "Cứu mạng a, gia chủ trưởng lão các người có ở đây hay không a, nhanh tới cứu ta!"

"Đừng giết ta à, tha ta nhất mệnh. Người không thể giết ta, ta Lưu gia là Bích La thành đại gia tộc, thế lực cường đại. Gia chủ, trưởng lão, khách khanh hộ pháp tất cả đều ở phụ cận đây, người nếu dám giết ta, người cũng khó có thể sống sót." Lưu Chí Bình đầu đầy mồ hôi, một bên bỏ mạng chạy trốn một bên lo lắng hô : "Trưởng Lão Hộ Pháp, các người có ở đây hay không, có người muốn giết ta!"

Bỗng nhiên, đúng lúc này ——

"Là ai ở trong rừng, phát sinh việc gì?"

Một tiếng hùng hồn thanh âm từ nơi xa truyền tới, chấn động đến trong rừng nhánh lá cây hoa hoa tác hưởng, lá rụng nhao nhao.

Chỉ nghe, suru một tiếng, nhưng gặp một người chân đạp trong rừng cảnh lá, vút không mà đến, một cái bay lên không trung lật, bóng xanh lóe lên đã đi tới gần.

Đây là một người mặc áo xanh trung niên nam tử, bên hông cài lấy một cái Thất Tiệt lớn lên thiết tiên, thiết tiên bên trên có rất nhiều bén nhọn gai ngược, dữ tợn khủng bố.

"Cao khách khanh, là người đến, quá tốt." Lưu Chí Bình mừng rỡ như điên, liền vội cung kính nói : "Cao khách khanh, mau giúp ta giết tiểu tử kia." Nói Lưu Chí Bình quay người chỉ chỉ phía trước Diệp Tinh, khắp khuôn mặt là dữ tợn về đặc ý, "Haha, tiểu tử người chết chắc! Chúng ta cao khách khanh chính là 《 Phong Vân Bảng 》 phía trên đỉnh tiêm cao thủ, người chết chắc!"

"Võ đạo lục trọng cảnh! !" Cái kia áo xanh trung niên nam tử con mắt chăm chú nhìn chăm chăm phía trước Diệp Tinh, trong mắt tràn đầy chấn kinh chỉ sắc.

"Ừm, hán là võ đạo lục trọng cảnh tu vi, chỉ là chiến lực có chút mạnh, ta Lưu gia hai cái lục trọng cảnh hộ vệ đều bị hán cho giết. Cao khách khanh, mau giúp ta giết hán!" Lưu Chí Bình vội vàng thúc giục nói.

"Im miệng!"

Quát lạnh một tiếng bỗng nhiên nổ vang, chỉ gặp cái kia áo xanh trung niên nhân trong tay thiết tiên đột nhiên hất lên, không khí ba rung động, thiết tiên đầu roi như một thanh như lưỡi dao vút qua không trung.

"Phốc phốc!"

Một tia máu tươi vẩy ra mà ra, Lưu Chí Bình đồng tử co lại nhanh chóng, trong mắt tràn ngập vẻ nghi hoặc, hai tay khẩn trương che lấy vị trí hiểm yếu. Nơi nào không ngừng có máu tươi chảy ra, càng ngày càng nhiều, theo khe hở bên trong toát ra, nhuộm đỏ hai tay của hán. phù phù một tiếng, Lưu Chí Bình thì thò thẳng tắp ngã xuống, mi mắt trợn to lớn, chết không nhắm mắt, từ đầu đến cuối đều không hiểu hán Lưu gia cao khách khanh là sao không giết đối diện tiểu tử kia, ngược lại muốn giết hán.

Trong rừng tĩnh mịch, gió nhẹ lướt qua, lá rụng nhao nhao.

"Cao Chi Tùng, đã lâu không gặp!" Diệp Tinh khẽ cười nói, ánh mắt nhìn về phía đối diện cái kia áo xanh trung niên nam tử.

Cái kia áo xanh trung niên nam tử thình lình chính là 《 Phong Vân Bảng 》 phía trên đỉnh tiêm cao thủ Thất Xà Ngô Công Tiên Cao Chi Tùng, Diệp Tinh cũng thực không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được hán. Lúc trước Cao Chi Tùng trọng thương, bị Diệp Tinh dùng Phệ Tâm Cổ Vương khống chế lại. Nhưng mà Cao Chi Tùng cũng không có thân phục với Diệp Tinh cái này võ đạo nhị tam trọng cảnh nho nhỏ võ giả. Cường giả có cường giả cao ngạo, tại Diệp Tinh không có đạt tới võ đạo thất trọng cảnh trước đó, hán sẽ không vì Diệp Tinh hiệu mệnh.

"Thuộc hạ bái kiến chủ thượng!"

Thất Xà Ngô Công Tiên Cao Chi Tùng ánh mắt vẫn như cũ tràn ngập vẻ kinh dị, lấy lại tinh thần, lúc này đi Diệp Tinh trước người một gối quỳ xuống, chấp tay nói.

"Chủ thượng?" Diệp Tinh khóe miệng cong lên mỉm cười, có chút ngoài ý muốn nói : "Người rất cục chịu gọi ta chủ thượng, ta nhớ được chúng ta ước định thật giống như là muốn ta tại trong ba năm đạt tới võ đạo thất trọng cảnh lúc, người mới có thể cam tâm vì ta hiệu mệnh!"

"Chủ thượng tu vi tiến bộ thần tốc, nếu theo loại này tiến độ, không nói ba năm, chắc không cần nửa năm liền có thể bước vào võ đạo thất trọng cảnh." Thất Xà Ngô Công Tiên Cao Chi Tùng ánh mắt tràn đầy sợ hãi than nói.

Diệp Tinh tu luyện tốc độ nhanh chóng đúng là hán cuộc đời ít thấy nhanh nhất, nhớ kỹ lần trước rồi đi thời điểm, còn vẹn vẹn võ đạo nhị tam trọng cảnh Luyện Khí Kỳ võ giả, vừa mới qua đi bao lâu, cũng đã là võ đạo lục trọng cảnh tụ khí hậu kỳ võ giả. Soi loại tốc độ này đợi một thời gian, nhiều nhất trong ba năm tuyệt đối có hi vọng trùng kích Tiên Thiên cảnh.

Bực này tiềm lực quả thực khiến Cao Chi Tùng nhìn mà than thở, trong lòng tự nhiên sớm đã tâm phục khẩu phục.

Nếu nói người khác đối Diệp Tinh tu luyện tốc độ hội cảm thấy kinh dị lời nói, Diệp Tinh đối với mình tiến độ tu luyện lại không có chút nào kinh ngạc. Đầu tiên hán căn cốt ngộ tính bản thân cũng không tệ, rồi mới tu luyện nội công tâm pháp lại là 《 Tiên Thiên Công 》, Đạm Thai Mộng Tuyết cho 《 Tiên Thiên Công 》 cụ thể là bực nào cấp, Diệp Tinh cũng không hiểu biết, nhưng có thể khẳng định là tuyệt đối là Thiên Công Bảo Điện cấp độ này. Mặt khác lại có Lôi Tâm Xuân Mộc, màu tím truyền tống môn mang đến dồi dào nguyên khí, cùng Bát Bảo Huyền Linh Đan chờ linh đan diệu dược phụ trợ hạ, Diệp Tinh trong tay tài nguyên tu luyện coi như đưa mắt toàn bộ võ lâm đại lục, cũng là xếp tại hàng trước nhất.

Cộng thêm không biết ngày đêm khắc khổ tu luyện phía dưới, có thể nói có thể nắm giữ bực này đột nhiên tăng mạnh tu luyện tốc độ, tuyệt không phải ngẫu nhiên, mà chính là tất nhiên.

"Tốt, khác một mặt kinh ngạc biểu lộ, đứng lên đi." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, trầm giọng nói : "Đúng, cái này Bích La Sơn cuối cùng phát sinh việc gì, cái kia Bích La thành Lưu gia vì sao muốn đem nơi này Phong Sơn, còn có người thế nào cũng xuất hiện ở đây, hoàn thành Lưu gia khách khanh?"

## Chương 221: : Vô tuyến đối giảng máy

: Nhà ta giếng cổ thông võ lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

Theo Diệp Tinh biết cái kia Lưu gia mặc dù là Bích La thành đại gia tộc, nhưng trong tộc cũng không Tiên Thiên cảnh cường giả, thực lực mạnh nhất chính là Lưu gia gia chủ Lưu Lập bày, tại 《 Phong Vân Bảng 》 phía trên cũng vẹn vẹn đứng hàng thứ nhất trăm lẻ sáu vị, đứng hàng Cao Chi Tùng phía dưới, bằng vào Cao Chi Tùng 《 Phong Vân Bảng 》 Chương 79: Tên thực lực, nếu là nguyện ý, hoàn toàn có thể tại Tiên Thiên trong gia tộc đương nhiệm khách khanh trưởng lão chi vị. Quả quyết không có ở chỉ là một cái Lưu gia đương nhiệm khách khanh lý lẽ.

"Bởi vì bảo tàng!" Cao Chi Tùng trầm giọng nói : "Lần này Phong Sơn tiến hành thực là Xích Dương Chủ Thành Tào gia liên hợp Bích La thành Lưu gia cùng nhau tiến hành. Lưu gia cùng Tào gia trong tay mỗi phe nắm giữ một chia phần bảo tàng muốn toái phiến, bảo tàng vị trí trực chỉ Bích La Sơn. Bởi vậy, hai đại gia tộc liên thủ đối Bích La Sơn tiến hành Phong Sơn, tìm kiếm bảo tàng. Lưu gia thể yếu, lo lắng Tào gia độc chiếm bảo tàng, bởi vậy mời ta Lưu gia đương nhiệm khách khanh, chuyển thành sau đó, Lưu gia chỗ được Bảo Tàng tài vật phân ta ba phần!"

"Kỳ quái, có tàng bảo đồ, đi thẳng đến tàng bảo địa điểm tầm bảo là được, là sao còn muốn Phong Sơn?" Diệp Tinh nghi ngờ nói : "Chẳng lẽ bảo tàng đồ

"Ừm, bảo tàng đồ không hoàn chỉnh, Lưu gia cùng Tào gia trong tay bảo tàng đồ toái phiến ghép lại với nhau, vẫn như cũ không hoàn chỉnh, còn thiếu khuyết trung gian một mảnh, liền bảo tàng tên cũng không biết." Cao Chi Tùng nói : "Căn cứ tàn khuyết bảo tàng đồ, chỉ có thể biết bảo tàng địa điểm đại khái ngay tại cái này Bích La Sơn bên trong, cho nên hai đại gia tộc mới điều động gia tộc nhân mã đến đây Phong Sơn cũng trắng trợn điều tra. Bích La Sơn nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ, nhiều điều tra một đoạn thời gian, vẫn là có tỷ lệ nhất định tìm tới bảo tàng địa điểm."

"Bảo tàng đồ toái phiến?" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, "Người có từng thấy bọn họ bảo tàng đồ sao? Ta chỗ này cũng có bảo tàng đồ toái phiến, nếu không người xem một chút?"

"Ừm, được, ta xa xa có nhìn một chút, nếu là cùng một tấm bảo tàng đồ, ta cần phải phân biệt ra được." Cao Chi Tùng hơi hơi gật đầu nói, trong lòng cũng không báo bao lớn hi vọng. Bởi vì gặp được cùng một tấm bản đồ bảo tàng toái phiến xác suất thật là quá thấp.

Diệp Tinh lúc này mở ra túi càn khôn, từ đó tay lấy ra tàng bảo đồ toái phiến, đưa cho Cao Chi Tùng.

Tàng bảo đồ toái phiến chỉ có bàn tay kích cỡ tương đương, là tấm da dê làm ra, mặt giấy màu vàng sẫm, hiển nhiên có chút năm.

Cao Chi Tùng tiếp nhận tàng bảo đồ toái phiến, đem lật đến mặt sau.

Bình thường phán đoán đông đảo tàng bảo đồ toái phiến có phải hay không thuộc về cùng một tấm bản đồ bảo tàng lúc, đều là lật đến mặt sau. Bởi vì mỗi tấm hoàn chỉnh tàng bảo đồ mặt sau đường vân đồ án cũng không giống nhau. Đông đảo tàng bảo đồ toái phiến, nếu là mặt sau đường vân thuộc về cùng một loại lời nói, như vậy mang ý nghĩa chính là cùng một tấm bản đồ bảo tàng. Đem những thứ này tàng bảo đồ toái phiến tất cả đều ghép lại với nhau, liền có thể tạo thành một trương hoàn chỉnh tàng bảo đồ.

"Đường vân không giống nhau, không phải cùng một tấm." Cao Chi Tùng lắc đầu, đem tàng bảo đồ toái phiến đưa cho Diệp Tinh.

"Đừng nóng vội, ta chỗ này còn có một trương, cũng xem một chút đi!" Diệp Tinh lại từ trong túi càn khôn tay lấy ra tàng bảo đồ toái phiến.

Trước mắt Diệp Tinh trong tay tổng cộng có hai tấm bản đồ bảo tàng toái phiến, một trương là theo Thiên Diện Nhân Hồ Âm Cửu cái kia lấy được, một cái khác Trương Tắc là theo Tam Giác Sơn cường đạo bên kia đoạt tới.

Võ lâm đại lục tông phái hưng thịnh suy vong, triều đại thay đổi lên xuống, vô số năm trôi qua, lưu lại rất nhiều bảo tàng. Bảo tàng đồ phân tán các nơi, liền Nam Đường biên giới bên trong đều có không ít bảo tàng đồ toái phiến. Mỗi một cái bảo tàng cơ bản đều chôn dấu đại lượng tài phú bí tịch, làm cho người trông mà thèm vô cùng. Nhưng mà muốn tại đông đảo bảo tàng đồ toái phiến bên trong chấp vá ra một trương hoàn chỉnh bảo tàng đồ, quá gian nan.

"Cái này. . . Cái này. . . Một dạng... Kiểu! Ha ha ha!"

Cao Chi Tùng hai tay run rẩy nắm Diệp Tinh cho thứ hai tấm bản đồ bảo tàng toái phiến, cả người kích động mừng rỡ vô cùng.

"Ách, xác định là thật?" Diệp Tinh cũng không nhịn được hơi sững sờ nói.

"Không sai, tám thành là cùng một tấm, này đến vẫn giống như đúc." Cao Chi Tùng khẳng định nói.

Diệp Tinh một lần nữa tiếp nhận Cao Chi Tùng tay trong bảo tàng muốn toái phiến, đem lật đến chính diện văn tự, khẽ chau mày, trầm ngâm nói : "Đại La Tông bảo bối, đây cũng là Đại La Tông bảo tàng đồ. Cái này Đại La Tông ra sao tông phái, người nhưng là từng nghe nói qua?"

Cao Chi Tùng hơi hơi trầm tư hạ, lắc lắc đầu nói : "Chưa từng nghe nói qua! Yếu Ma là lịch sử quá xa xưa, Yếu Ma thì có phải hay không cái gì đại danh khí tông phái!"

"Có điều vô luận có phải hay không đại tông phái, nhưng phàm là một tông tài phú, cả môn phái tài phú, tuyệt đối không thấp. Vận khí tốt lời nói, đoạt được tài phú nói không chừng đều có thể mua sắm Tiên Thiên Yêu Thú." Cao Chi Tùng ánh mắt nóng rực, nói : "Trong tay chúng ta hiện tại có cái này tám bản đồ bảo tàng toái phiến, bằng vào chúng ta thực lực, hoàn toàn có thể cùng Tào gia Lư gia ba chia phần bảo tàng!"

"Không vội!" Diệp Tinh ánh mắt chớp động, hỏi thăm : "Cái kia Tào gia cùng Lư gia thực lực cụ thể như thế nào?"

"Tào gia là Xích Dương Châu Xích Dương Chủ Thành bên trong đại gia tộc, thực lực là chúng ta ba phe bên trong mạnh nhất, gia chủ tào thu được hào đứng hàng 《 Phong Vân Bảng 》 thứ bảy mươi một vị, thực lực so ta hơn một chút. Ngoài ra Tào gia còn có hai tên cao thủ, thực lực cũng không thấp, một cái là tào Vệ Phương, võ đạo chín tầng cảnh tu vi, một cái khác là tào vệ xa , đồng dạng võ đạo chín tầng cảnh tu vi . Còn Bích La thành Lư gia, Lư gia gia chủ Lư Lập bày là võ đạo chín tầng cảnh tu vi, đứng hàng 《 Phong Vân Bảng 》 thứ một trăm linh sáu vị. Lư gia Đại trưởng lão Lư Lập hồng, võ đạo bát trọng cảnh tu vi. Có thể nói Lư gia thực lực cùng Tào gia chênh lệch quá lớn, cái kia Lư Lập hồng cũng là bức bách tại áp lực, mới mời ta cái này ngoại viện." Cao Chi Tùng êm tai nói.

"Ừm, chỉ bằng vào Lư gia thực lực, Tào gia nếu là hạ điểm vốn liếng, quả thật có thể độc chiếm bảo tàng. Có điều nếu là có người Thất Xà Ngô Công Tiên Cao Chi Tùng, cái kia Tào gia chắc hẳn cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ." Diệp Tinh ánh mắt chớp động, đầu phi tốc tự hỏi, quyền hoành lợi và hại một chút, trầm giọng nói : "Chúng ta tốt nhất vẫn là không muốn bại lộ, người tiếp tục giấu ở Lư gia trong trận doanh , chờ đợi cơ hội. Chúng ta ở trong tối, bọn họ ở ngoài sáng. Nhìn lấy Tào gia cùng Lư gia thù địch tranh đấu, đây đối với chúng ta mới là có lợi nhất! Nếu không một khi chúng ta công khai, trở thành phe thứ ba thế lực, như vậy Tào gia cùng Lư gia tất nhiên xem chúng ta là cái đinh trong mắt. Cục thế sẽ trở nên càng thêm phức tạp, bất lợi cho chúng ta vàng thau lẫn lộn."

"Ừm, chủ thượng nói có lý, vậy ta liền tiếp tục tiềm phục tại Lư gia trong trận doanh. Đúng, vậy cái này tám bản đồ bảo tàng toái phiến do ai đưa đi, nếu không có cái này tàng bảo đồ toái phiến, cái kia Tào Lư hai nhà bằng vào tàn khuyết bảo tàng đồ chắc tìm tới hai ba tháng đều chưa hẳn có thể tìm tới bảo tàng địa điểm." Cao Chi Tùng trầm giọng nói.

"Cái này tàng bảo đồ toái phiến tự nhiên do ta tới đưa đi, đơn độc một mình ta đi lời nói, ta một cái võ đạo lục trọng cảnh võ giả, bọn họ sẽ không sinh ra bao nhiêu lòng cảnh giác. Người về trước đi, ta theo sau lại tiến về các người trụ sở." Diệp Tinh nghĩ một lát, chỉ chỉ mặt đất cái kia Lư Chí Bình thì thể nói : "Cái này Lư Chí Bình tại Lư gia là cái gì địa vị? Gia chủ con?"

"Không phải, một cái chi thứ con cháu, râu ria tiểu nhân vật mà thôi, chết thì chết, Lư Lập bày có lẽ đều chẳng muốn hỏi đến. Đương nhiên, như có cần phải, chúng ta cũng có thể giả họa cho Tào gia." Cao Chi Tùng theo Diệp Tinh chấp tay một cái nói : "Cái kia thuộc hạ vậy thì liền cáo từ! Chủ thượng ngày sau chính mình hành sự cẩn thận!"

Nói, Cao Chi Tùng lúc này muốn quay người trở về Lư gia trụ sở.

"Chờ một chút!" Diệp Tinh ánh mắt nhất động, bỗng nhiên quát bảo ngưng lại Cao Chi Tùng.

Cao Chi Tùng thân hình dừng lại, ánh mắt nghi hoặc, quay đầu nhìn về Diệp Tinh.

Chỉ gặp Diệp Tinh mở ra túi càn khôn, từ đó lấy ra một cái màu đen khối lập phương vật, đưa cho Cao Chi Tùng, "Đây là bộ đàm, người cầm!"

"Bộ đàm?" Cao Chi Tùng ánh mắt nghi hoặc vô cùng, lại có chút hiếu kỳ nhìn trong tay khối lập phương vật.

"Ừm, chỉ cần khoảng cách không phải quá xa xôi, bộ đàm có thể xác thực bảo vệ chúng ta tùy thời tiến hành trò chuyện liên lạc, thuận tiện hành động. Đến, ta dạy cho người bộ đàm phương pháp sử dụng!"

Nói, Diệp Tinh lúc này bắt đầu dạy bảo Cao Chi Tùng sử dụng bộ đàm.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 222: : Đàm phán

: Nhà ta giếng cổ thông võ lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

Chương 222: : Đàm phán

Bích La Sơn thể núi hiểm trở, từng cây từng cây đại thụ che trời, cây xanh rậm mát, rừng cây rậm rạp. thường có bay tiếng chim hót, líu ríu, thanh thúy êm tai, liên tiếp.

Gió nhẹ thổi qua, nhánh lá cây lắc lư không ngừng, vang sào sạt.

Tại Bích La Sơn miệng núi vị trí, nơi này xây dựng mấy cái lều vải, bên trong lớn nhất một cái lều vải, cửa hai đội hộ vệ thủ hộ Lương Bàng, mỗi cái đáng người như một cây tiêu thương, thẳng tắp đứng vững, tu vi tất cả đều không thấp.

Trong trường phòng có hai hàng ghế dựa, phía bên phải phía trên thủ vị trí ngồi là một vị mây rậm mắt to trung niên nam tử, toàn thân lộ ra một cổ hùng hồn khí tức, tại chân hân vùng biên cương phía trên đứng thẳng một thanh đại đao, đao nhận sắc bén, tản ra lạnh lẽo hàn quang. Phía dưới hai cái ghế vị còn có hai tên lão giả, khí tức đồng dạng cường đại.

Một bên khác bên trái phía trên thủ vị trí còn ngồi một cái nho y nam tử, bên hông cài lấy một thanh trường kiếm, mi mắt nhỏ hẹp, trên mặt thủy chung treo vẻ mỉm cười. Sau hai cái ghế vị còn ngồi một cái lão giả và một cái áo xanh trung niên nam tử.

Cái này áo xanh trung niên nam tử chính là vòng trở lại Thất Xà Ngô Công Tiên Cao Chi Tùng, bên trái phía trên thủ vị trí cái kia nho y nam tử tự nhiên chính là Lưu gia gia chủ Lưu Lập bày.

Còn về phía bên phải vị trí thì là Xích Dương Chủ Thành chủ nhà họ Tào tào thu được hào cùng tào Vệ Phương cùng tào vệ xa ba người.

"Ài, cái này Bích La Sơn bảo tàng thật khó tìm, cũng không biết muốn tìm tới ngày tháng năm nào."

"Đúng vậy a, chúng ta hai nhà vận dụng như thế nhiều người lập tức, đến bây giờ cũng còn không có tin tức."

"Thật tốt bảo tàng đồ thế nào thì thiếu như vậy một khối nhỏ đâu, thật sự là phiền muộn!"

"Chậm rãi tìm đi, dù sao cái này Bích La Sơn cũng liền lớn như vậy rồi, chúng ta tắc đất tắc đất đào ba thước đất tìm kiếm, tốn tầm năm ba tháng thời gian, ta cũng không tin không tìm ra được."

"Tào huynh, người cảm thấy cái này Bích La Sơn bảo tàng lại là cái gì cấp bậc bảo tàng?"

"Trời mới biết đâu, chúng ta liền bảo tàng tên cũng không biết, có lẽ bảo tàng tên còn tại cái kia thiếu khuyết một khối nhỏ phía trên. Nếu không phải thiếu cái kia một khối nhỏ, chúng ta trực tiếp liền có thể lên núi tầm bảo, cần gì ở chỗ này chết hao tổn."

Trong trường phòng, mọi người chính nghị luận tán gẫu.

Lúc này, lều vải rèm vải bị vén lên, một gã hộ vệ vội vàng vàng chạy vào, quỳ một chân trên đất, chắp tay bẩm báo nói: "Khởi bẩm hai vị gia chủ, ngoài cửa đến một vị thanh niên tiểu tử, nói là trong tay hắn có chúng ta Bích La Sơn bảo tàng đồ toái phiền!"

Theo tên hộ vệ kia vừa dứt lời, trong trường phòng mọi người tất cả đều sửng sốt, đợi kịp phản ứng, nhất thời mừng rỡ vô cùng.

"Nhanh, mời người tiến đến!"

Tào thu được hào cùng Lưu Lập bày hai người cơ hồ trăm miệng một lời.

"Thuộc hạ tuân mệnh!"

Tên hộ vệ kia lập tức khom người lui xuống đi mời người.

"Lưu lão đệ, người cảm thấy yêu cầu đó gặp thanh niên tiểu tử trong tay thật có bảo tàng đồ toái phiền sao?" Tào thu được hào cất cao giọng nói.

"Không rõ lắm, tỷ lệ tương đối nhỏ đi, dù sao nhìn một chút cũng không mất mát gì!" Lưu Lập bày khước miệng thủy chung treo vẻ mỉm cười.

"Hừ, nếu là không có tàng bảo đồ toái phiền, mẹ người nào đó cái thứ nhất bỏ hắn!"

Tào thu được hào quát lạnh một tiếng, sát khí nghiêm nghị.

Trong trường phòng hơi hơi trầm tĩnh lại.

Một lát sau, một vị hồng đeo trường kiếm, mày kiếm mắt sáng thanh niên mặc áo xanh đi tới, thanh lịch chính là Diệp Tinh.

"Không biết vị tiểu huynh đệ này thế nào xưng hô!" Lưu Lập bày chắp tay một cái, híp mắt khẽ cười nói.

"Tiểu tử Diệp Tinh, gặp qua Lưu gia chủ, Tào gia chủ cùng các vị các trưởng lão!" Diệp Tinh hai tay ôm quyền, chắp tay hành lễ, động tác tiêu sái tự nhiên, không kiêu ngạo không tự ti.

"Tiểu tử, nghe nói trong tay người có Bích La Sơn bảo tàng đồ toái phiền, nhanh lên lấy ra nhìn xem. Nếu là dám nói láo, vậy liền đừng trách mẹ người

nào đó đại đao không khách khí." Tào thu được hào hai mắt nhìn về phía Diệp Tinh, lạnh lẽo nói.

"Ha ha, bảo tàng đồ toái phiền tự nhiên là có. Chỉ là tiểu cái này bảo tàng đồ toái phiền cũng được không để —— "

"Người có cái gì điều kiện?" Lưu gia gia chủ Lưu Lập bày hỏi.

"Ừm, tiểu tử thực cũng không có cái gì điều kiện, cũng là gần đây trong tay có chút thiếu tiền." Diệp Tinh dò xét mọi người liếc một chút, ánh mắt lộ ra vẻ tham lam, nói : "Lâu Văn Xích Dương Chủ Thành Tào gia cùng Bích La thành Lưu gia đều là đương thời đại gia tộc, tài lực hùng hậu, không biết hai vị gia chủ có thể mượn tiểu tử 10 ngàn mai kim tệ tiêu xài một chút!"

"Một vạn kim tệ?"

Trong trường phòng Tào Lưu hai nhà mọi người tất cả đều sùng sốt, hiển nhiên không ngờ tới cái này áo xanh tiểu tử hội công phu sư tử ngoạm, đợi kịp phản ứng, từng cái phảng phất nhìn thẳng ngốc một dạng nhìn lấy Diệp Tinh.

"Ha ha, vừa mở miệng liền muốn 10 ngàn mai kim tệ." Tào thu được hào sắc mặt lạnh lẽo, "Nho nhỏ võ đạo lực trọng cảnh tu vi, cũng không sợ có tiền cầm, mất mạng hoa."

"Thế nào? Các người không có 10 ngàn mai kim tệ a? Vậy ta có thể đi a, không cầm 10 ngàn mai kim tệ trao đổi, ta mới không đem bảo tàng đồ toái phiền cho các người đây." Diệp Tinh bĩu môi, quay người muốn rời khỏi.

"Hừ, không giao ra bảo tàng đồ toái phiền, ta một đao bổ người." Tào thu được hào quát lạnh một tiếng, bang một tiếng, rút ra mặt đất đại đao.

"Người làm gì, người muốn dám động thủ, ta lập tức hủy bảo tàng đồ." Diệp Tinh thần sắc vô cùng khản trương, cấp tốc theo trong túi quần lấy ra tấm kia bảo tàng đồ toái phiền, chăm chú nắm trong tay. Ánh mắt cảnh giác vô cùng nhìn chăm chăm tào thu được hào, chỉ cần tào thu được hào dám động thủ, thì lập tức vận chuyển chân khí cảm trong tay bảo tàng đồ toái phiền Chấn thành bụi phấn.

Coi như tào thu được hào võ công lại cao hơn, dù sao cách Diệp Tinh còn có đoạn khoảng cách, thủy chung không nhanh bằng Diệp Tinh hủy đi bảo tàng đồ toái phiền tốc độ.

"Haha, hai vị an tâm chờ đợi, Tào huynh, người tính khí cũng đỉnh nóng nảy điểm. Diệp tiểu huynh đệ không cần khản trương, mọi thứ dễ thương lượng. 10 ngàn mai kim tệ dù sao không phải số lượng nhỏ, bực này kén xù coi như đối với chúng ta Tào Lưu hai nhà tới nói, cũng là thương gân động cốt." Lưu gia gia chủ Lưu Lập bày nhân châu xoay động, khẽ cười nói : "Như vậy đi, Diệp tiểu huynh đệ không bằng cùng chúng ta tầm bảo trong đội. Phải biết bảo tàng tài phú tuyệt đối xa xa không chỉ 10 ngàn mai kim tệ, tại tầm bảo trong quá trình, chính người tìm được bảo vật, tất cả đều về người. Nếu là không đủ 10 ngàn mai kim tệ, ta cùng Tào huynh cùng một chỗ cho người bổ sung, người xem coi thế nào?"

"Tầm bảo? Nghe giống như thật có ý tứ!" Diệp Tinh ánh mắt suy tư hạ, lập tức lắc đầu, nói ". Không được, ta mới võ đạo lực trọng cảnh tu vi, vạn nhất vận khí tốt, thật tìm tới cái gì bảo vật bí tịch lời nói. Đến lúc đó các người lòng xấu xa cùng một chỗ, đến cái giết người cướp của, vậy ta chẳng phải là thua thiệt chết, liền mệnh đều ném." Nói, Diệp Tinh lắc đầu liên tục.

"Haha, Diệp tiểu huynh đệ lo ngại, ta cùng Tào huynh còn không đến mức lấy lớn hiếp nhỏ." Lưu Lập bày lộ ra khoan dung nụ cười khuyên.

"Cũng có khả năng a, đến lúc đó các người nói trở mặt liền trở mặt, ta tìm ai phân xử đi." Diệp Tinh ánh mắt nhất động, trầm giọng nói : "Trừ phi các người chịu phát thề độc, lấy tự thân tánh mạng phát thề độc, ta mới bằng lòng tin tưởng các người."

"Àm!"

Một tiếng vang vọng, lại là tào thu được hào nhất chương đánh ở bên cạnh trên bàn trà, đem chất gỗ bàn trà chấn động đến tứ phân ngũ liệt, chén trà vỡ vụn, nước trà rơi đầy đất.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 223: : Sách cổ Đại La Tông

: Nhà ta giếng cổ thông võ lâm tác giả : Tinh Phong thuộc loại :

"Àm!"

Một tiếng vang vọng, lại là tào thu được hào nhất chưởng đánh ở bên cạnh trên bàn trà, đem chất gỗ bàn trà chấn động đến tứ phân ngũ liệt, chén trà vỡ vụn, nước trà rơi đầy đất. ``

"Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!" Tào thu được hào trong mắt sát khí thoáng hiện, chỉ hướng Diệp Tinh mãnh liệt mà đi, "Trong tay người tàng bảo đồ toái phiến cũng không biết là thật hay giả, dám xách như thế nhiều yêu cầu."

Cái này tào thu được hào không hổ là nhất phương bá chủ, lấn lộn mà đến sát khí, khiến Diệp Tinh cảm giác lưng phát lạnh.

Một bên Cao Chi Tùng không khống chế được nhướng mày, tay phải nhẹ nhàng nắm chặt bên hông Thất Xà Ngô Công Tiên, trong lòng phòng bị cảnh giác vô cùng. Cái kia tào thu được hào nếu là dám động thủ, hẳn nhất định phải xuất thủ ngăn cản. Nếu không lấy tào thu được hào võ đạo chín tầng cảnh thực lực, hẳn chủ thượng Diệp Tinh chỉ sợ cũng gặp nguy hiểm.

Trong trường phòng không khí phảng phất ngưng kết, bầu không khí có vẻ hơi cứng ngắc.

"Haha, Tào gia chủ là đang hoài nghi trong tay tại hạ cái này bảo tàng đồ toái phiến thật giả đúng không. Vậy được, tiểu tử cái này liền lấy ra đến cho hai vị gia chủ xem qua xem qua." Diệp Tinh mỉm cười, lật bàn tay một cái, đem tàng bảo đồ toái phiến mặt sau hiện ra ở trước mặt mọi người.

Phong cách cổ xưa tấm da dê, vàng óng trang chân, cái kia từng cái từng cái kỳ lạ đường vân.

Trong trường phòng mọi người tất cả đều mi mắt sáng lên, "Là cái này đồ án đường vân, quả nhiên là thật, quá tốt!"

"Như thế nào, hai vị gia chủ muốn hay không cái này bảo tàng đồ toái phiến?" Diệp Tinh khẽ cười nói : "Một vạn kim tệ hoặc là đáp ứng ta điều kiện!"

Lưu gia gia chủ Lưu Lập bày cùng chủ nhà họ Tào tào thu được hào bọn người nhìn nhau liếc một chút.

"Được thôi!" Lưu gia gia chủ Lưu Lập bày gật gật đầu, nói : "Ta Lưu Lập bày thề, cho phép Diệp Tinh tiểu huynh đệ tham gia tầm bảo, nếu là đối tới hạ sát thủ, còn chết không yên lành!"

Theo Lưu gia gia chủ Lưu Lập bày thề, chủ nhà họ Tào tào thu được hào mấy người cũng lần lượt phát xuống thề độc.

Hiển nhiên bảo tàng đồ toái phiến đối bọn hắn tới nói phi thường trọng yếu, dù sao nếu là không có Diệp Tinh trong tay cái kia bảo tàng đồ toái phiến, bọn họ muốn có thể muốn mấy tháng thời gian tới này Bích La Sơn điều tra, mà lại có thể hay không điều tra đến bảo tàng địa điểm vẫn là không biết. Nếu là có Diệp Tinh trong tay bảo tàng đồ toái phiến, như vậy liền có thể chấp vả thành một trương hoàn chỉnh bảo tàng đồ, như vậy mọi người lập tức liền có thể tiến về bảo tàng địa điểm tầm bảo.

Còn về cái gọi là thề độc đối bọn hắn tới nói, tuy nhiên ước hẹn buộc, nhưng ước thúc cũng không lớn. Một cái võ đạo lục trọng cảnh tiểu tử, bọn họ còn chưa từng để ở trong mắt. Coi như Diệp Tinh tham gia tầm bảo, bọn họ cũng không thể nào tin tưởng mình hội đoạt không qua một cái chỉ là võ đạo lục trọng cảnh tiểu tử.

Mà Diệp Tinh tự nhiên cũng không thể hoàn toàn tin tưởng cái gọi là thề độc, thề độc vền vẹn ở một mức độ nào đó ước thúc bọn họ, làm bọn hắn không dám không kiêng nể gì cả, đây đối với Diệp Tinh tới nói thì đầy đủ.

Diệp Tinh lúc này cầm tàng bảo đồ toái phiến đi ra phía trước. Lưu gia gia chủ Lưu Lập bày cùng chủ nhà họ Tào tào thu được hào hai người cũng mỗi người cầm ra bản thân bảo tàng đồ toái phiến.

Ba người đem bảo tàng đồ toái phiến đặt lên bàn, ghép lại với nhau, nhất thời một trương hoàn chỉnh bảo tàng đồ xuất hiện tại mọi người tầm mắt.

Trong trường phòng mọi người tất cả đều vây đi qua.

Bảo tàng đồ bản vẽ trừ kỹ càng ghi chép bảo tàng vị trí địa điểm, còn ghi chép lấy bảo tàng mở ra phương thức. Không có bảo tàng mở ra phương thức, coi như tìm tới bảo tàng địa điểm, cũng rất khó đi vào. Cũng may cả trương bảo tàng đồ miêu tả vô cùng kỹ càng, vị trí, mở ra phương thức, tên tất cả đều có.

"Đại La Tông bảo tàng đồ! Đây là Đại La Tông bảo tàng, chư vị nhưng là từng nghe nói qua Đại La Tông tông phái này?" Lưu gia gia chủ Lưu Lập bày khẽ cau mày, nghi ngờ nói.

"Chưa nghe nói qua!"

"Ta cũng chưa nghe nói qua, hẳn là không phải cái này một hai trăm năm bên trong tông phái!"

Trong trường phòng mọi người tất cả đều lắc đầu, hiển nhiên đều chưa nghe nói qua Đại La Tông tông phái này.

"Quản nó là cái gì tông phái, bây giờ bảo tàng đồ đã tới tay, sự tình không chần chờ, chúng ta nhanh đi tầm bảo đi!" Chủ nhà họ Tào tào thu được hào cất cao giọng nói, nói thì muốn dẫn dắt bọn họ người Tào gia trước ngựa đi tìm bảo bối.

"Tào huynh chậm đã! Tạm thời còn xin đừng nên tiến đến tầm bảo!" Lưu gia gia chủ Lưu Lập bày bỗng nhiên quát bảo ngưng lại nói.



"Tạm thời không muốn tiến đến tầm bảo? Lưu Lập bày người ý gì?" Chủ nhà họ Tào tào thu được hào cười lạnh nói : "Không cho ta tiến đến tầm bảo, chẳng lẽ các người Lưu gia muốn lên lút tiến đến độc chiếm bảo tàng không thành."

"Tào huynh hiểu lầm. Tào huynh thử nghĩ một hồi, lần này người mẹ Lưu gia hai nhà liên thủ phong tỏa Bích La Sơn, chắc hẳn rất nhiều thế lực đều là biết được. Người ta nếu là thì như thế hùng hù hỏ hỏ mang theo số lớn nhân mã tiến đến tầm bảo lời nói, chắc không ra hai ba canh giờ, tin tức sẽ được truyền khắp bốn phương tám hướng." Lưu gia gia chủ Lưu Lập bày trăm giọng nói.

Chủ nhà họ Tào tào thu được hào thân hình không khổng chế được một hồi, ánh mắt lấp loé không yên.

Nghĩ một lát, Lưu gia gia chủ Lưu Lập bày tiếp tục nói : "Bởi vậy, ta đề nghị là buổi tối, lúc đêm khuya vắng người, lặng lẽ xuất phát. Mà lại nhân số không nên quá nhiều, chỉ chúng ta mấy người tiến về là đủ. Tào huynh người một chút như thế nào?"

Chủ nhà họ Tào tào thu được hào hơi hơi trầm tư hạ, nói : "Người nói cũng có đạo lý, được thôi. Bảo tàng đồ hoàn chỉnh sự tình tạm thời không nên tuyên dương ra ngoài, thì để hai nhà chúng ta những cái kia nhân mã tiếp tục Phong Sơn tìm kiếm bảo tàng."

... ..

Nam Đường nước chia làm mười ba Châu bảy mươi hai thành, Xích Dương Châu chính là bên trong một. Xích Dương Châu bao la vô cùng, thôn xóm thành trì san sát. Bích La thành cùng Lạc Nhật thành chờ thành lớn tất cả đều thuộc về Xích Dương Châu trong vòng phạm vi quản hạt.

Mà Xích Dương thành thì là Xích Dương Châu Chủ thành, Chủ Thành là gần với hoàng thành thành lớn, tự nhiên phồn hoa vô cùng.

Giờ phút này, Xích Dương Chủ Thành, chỗ tòa nhà quy mô rộng rãi trong phủ đệ.

Trong thư phòng,

Một vị người khoác áo hồng áo bào trung niên nam tử đang ngồi ở trước bàn sách, tay trái bưng lấy một bản cổ tịch duyệt lấy, tay phải nhẹ nhàng đập bàn gỗ từ đàn mặt, phát ra cách cách cách tiếng vang.

Trong thư phòng rất là yên tĩnh, đọc sách vốn là kiện rất chuyện bình thường. Nhưng mà, làm cho người ngạc nhiên là kia hồng áo bào trung niên nam tử đọc sách như là căn bản vô dụng tay lật, trong hư không phảng phất có một đôi vô hình tay đang vì hắn từng từ một lát qua lại thư tịch.

"Đại La Tông, đỉnh cấp tông phái, trấn phái tuyệt học 《 Đại La tà công 》 uy chấn Trung Nguyên vô lâm, từng hùng bá nhất phương. Nhân tà công quá bá đạo, tám trăm năm trước, Đại La Tông lọt vào cừu đại môn phái liên thủ điên cuồng vây công, tông hủi người diệt, thế lực còn sót lại làm vài luồng mang theo trọng bảo chạy tứ phía, ý đồ đông sơn tái khởi. Bên trong một cổ tàn quân trốn vào Đường Quốc Xích Dương Châu bên trong, dọc đường Lạc Nhật thành, Bích La thành sau biến mất không còn tăm tích..." Hỏa hồng áo bào nam tử ánh mắt đảo qua từng từ một thư tịch, tự mình lầm bầm.

Lúc này một tên tối áo lão giả theo bên ngoài thư phòng đi tới, quỳ một chân trên đất, cung kính nói : "Chủ nhân, chúng ta xếp vào tại Bích La Sơn mật thám có tin tức mới nhất truyền đến!"

Hỏa hồng áo bào nam tử đánh bàn gỗ từ đàn mặt ngón tay có chút dừng lại, thần nhiên nói : "Ừm, nói đi!"

"Mật thám hồi báo, vào lúc giữa trưa có một tên thanh niên mặc áo xanh tiến vào Tào Lưu hai nhà đại trong lầu vải, thanh niên kia chỉ có võ đạo lực trọng cảnh tu vi, không biết cái gọi là chuyện gì. Tào thu được hào cùng Lưu Lập bày đến nay cũng vì ly khai lầu vải nửa bước." Lão giả bẩm báo nói.

"Trừ những thứ này, không có việc khác sao?" Hỏa hồng áo bào trung niên nam tử ánh mắt nhìn qua lão giả, nói : "Khiến người ta nhìn kỹ chút, phải tất yếu trước tiên biết Bích La Sơn chỗ có tin tức."

"Còn có, phải cẩn thận một chút cái kia Lưu gia gia chủ Lưu Lập bày!" Hỏa hồng áo bào trung niên nam tử dặn dò.

"Cẩn thận Lưu Lập bày?" Tối áo lão giả hơi sững sờ, nghi ngờ nói : "Cái kia Lưu Lập bày chỉ xếp tại 《 Phong Vân Bảng 》 vị trí cuối, thực lực so tào thu được hào, Cao Chi Tùng đều muốn thấp hơn không ít —— "

"Người này không đơn giản!" Hỏa hồng áo bào trung niên nam tử thần nhiên nói.

"Vâng, thuộc hạ tuân mệnh!" Tối áo lão giả lập tức khom người lui ra.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cổ Thông Vô Lâm* Convert được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.



## Chương 224: : Sát nhân diệt khẩu

: Nhà ta giếng cổ thông võ lâm tác giả : Tỉnh Phong thuộc loại :

Đêm tối, chỗ ngoặt trắng như lưỡi câu, roi xuống thanh u trời sao ánh trắng, trong sáng trắng như tuyết.

Vàng trắng hạ, phơ phất đêm gió lay động lấy trong rừng cành lá lác lư, vang sào sạt.

Tinh mạch trong rừng cây, hai tên nam tử đang trong rừng cây tìm kiếm lấy.

"Cái này bảo tàng muốn tìm tới ngày tháng năm nào a!"

"Thì đúng vậy a, toàn bộ Bích La Sơn lớn như vậy rồi, cái này tắc tắc đất tìm kiếm, ai!"

"Không có cách, bảo tàng đồ không hoàn chỉnh, gia tộc chỉ có thể phái số lớn nhân mã đến tìm vận may."

"Vốn là trong thành ăn ngon uống sướng qua được thật tốt, lại được phái đến cái này núi hoang tịch đã đến hóng gió, thật sự là xúi quẩy."

"Được, khác lại nhai, tranh thủ thời gian tìm kiếm đi, chúng ta nếu có thể lớn nhất tìm được trước bảo tàng vị trí, liền có thể lập xuống công lao lớn, đến lúc đó gia tộc ban thưởng chắc chắn sẽ không thiếu."

"Nói cũng đúng, A, mau nhìn bên kia, vậy có phải hay không gia chủ?"

"Ừm? Tựa như là a, như thế muộn gia chủ bọn họ ra tới làm gì!"

Hai người quay người nhìn lại, chỉ gặp dưới núi một hàng bảy người chính chỉ hướng bên này chạy đến. Bảy người này mỗi cái khí tức hùng hồn, chân đạp khinh công roi xuống đất im ắng, nếu không có ngẫu nhiên thoáng nhìn, nếu không chắc còn phát hiện không.

Từ dưới núi chạy đến bảy vị võ giả tự nhiên chính là tào thu được hào, Lưu Lập bày, Diệp Tinh, Cao Chi Tùng bọn người. Cái kia tìm kiếm nam tử phát hiện Diệp Tinh bọn người, Diệp Tinh bảy người tự nhiên cũng nhìn thấy hai người kia.

"Chúng ta đã lặng lẽ tiềm hành, thế mà còn bị người nhìn thấy. Hai người này vận khí thật là kém." Tào thu được hào nhướng mày, "Lưu lão đệ, hai người này giống như người Lưu gia người, người xem đó mà làm thôi!"

"Ừm!" Lưu gia gia chủ Lưu Lập bày gật gật đầu, theo cách đó không xa hai người kia vẫy tay.

Cái kia hai tên nam tử nhất thời mừng rỡ chạy tới, khom người nói : "Bái kiến gia chủ!"

"Như thế muộn, các người không đi về nghỉ, ở chỗ này trên núi làm gì?" Lưu gia gia chủ Lưu Lập bày hỏi. Sắc mặt hẩn bình tĩnh, nhìn không ra sướng vui đau buồn.

"Hồi gia chủ, hai ta là đi ra tìm kiếm bảo tàng vị trí. Tuy nói ban đêm ánh sáng tối tăm, không dễ tìm kiếm, nhưng chúng ta nhàn rồi cũng là nhàn rồi. Chúng ta hy vọng có thể mau chóng vì gia tộc tìm tới bảo tàng địa điểm, vất vả chút cũng không quan trọng." Cái kia hai tên nam tử vội vàng tranh công nói.

"Ừm, rất tốt, rất tốt!" Lưu gia gia chủ Lưu Lập bày gật gật đầu.

Đang nói, bỗng nhiên vận khởi chân khí, bàn tay tốc độ nhanh như lời đình, chỉ hướng hai người đình đầu oanh kích mà đi.

"Àm!" "Àm!"

Liên tiếp hai tiếng giòn vang, phảng phất dựa hấu sụp đổ thanh âm. Hai người xương sọ vỡ vụn, đầu trực tiếp bị Lưu Lập bày cường lực chấn vỡ, đỏ thẫm máu tươi theo trán, xệt qua gương mặt, roi xuống. Hai người mi mắt trợn trừng lên, trần ngập nghi hoặc cùng hoảng hốt, như là không thể tin được nhà bọn hắn chủ là sao đột nhiên xuống tay với bọn họ, vì sao muốn giết chết bọn hắn.

"Chắc chắc, Lưu lão đệ ra tay thật là đủ hung ác, gia tộc mình hậu bối con cháu đều có thể xuống tay được." Chủ nhà họ Tào tào thu được hào khoe miệng cong lên một tia trào phúng, cười nói. Tâm tình như là có chút không tệ.

"Phải giết bọn hắn diệt khẩu, chúng ta tầm bảo hành tung không thể có nửa điểm tiết lộ. Có thể vì gia tộc phồn vinh đại nghiệp mà chết, là bọn họ vinh hạnh." Lưu gia gia chủ Lưu Lập bày ánh mắt hờ hững, nhàn nhạt liếc mắt đất hai bộ thi thể liếc một chút, trầm giọng nói : "Tào huynh, Cao huynh, chư vị chúng ta tranh thủ thời gian lên đường, càng sớm càng tới bảo tàng càng tốt, miễn cho đêm dài lắm mộng!"

Theo Lưu Lập bày lời nói, mọi người lúc này khởi hành, thi triển khinh công, theo tàng bảo đồ chỉ thị phương hướng, tiếp tục hướng trên núi bảo tàng vị trí tiến đến.

Bạn đang đọc truyện *Nhà Ta Giếng Cỏ Thông Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.